

توسعه

مربی فارسی

کتابفروشی حیات

فرہنگِ خِیام

عربی - فارسی

شامل ۲۵ ہزار واژہ مصطلح

فارسی، عربی، ترکی، ہندی، پشتو، لغات پذیرفتہ شدہ اردو پالی
دواثرہ ہای نو فرہنگستان

تألیف: م. ع. ت.

چاپِ نهم - ۱۳۵۹

ناشر: کتاب فروشِ خِیام

شبكة كتب الشيعة

shiaabooks.net

رابطہ بدیل < mktba.net

مقدمه نهم

اکنون که در کشور عزیز ما ایران توجه خاصی به انتصار کتاب و توسعه ادبیات شده و بیش از پیش در بالا بردن سطح معلومات افراد این مملکت کوشش میشود توجه و اهتمامی به تکمیل زبان نیز طریق که میسر باشد در کمال اهمیت است و فک نیست که تنظیم فرهنگ جامعی که بتواند همه گونه رفع احتیاجات مصلحان و افراد مختلف این کشور را بنماید از خدمات نمایان توجه است

نماین روز افزون و اختراعات و اکتشافات عکسری که در دنیای امروز پدید آمده و همه روزه رو به تکمیل است ملتهای جهان را با هر زبان و تمدنی که دارند سرعت بهم نزدیک میکند به پیش هر اختراع جدید ناگزیر واژههای جدیدی هم همراه دارد که این واژهها در فرهنگ تمدن جهانی ضبط میشود بدینمنشی که هر لغت علمی و فرهنگی که در جهان امروز وضع میشود ملل دیگر جهان به ملت همبستگی و نیاز علمی و آموزشی که دارند ناگزیرند آنها را بپذیرند زبان فارسی که یکی از زبانهای باستانی و زنده جهان است نیز از اینگونه اقتباس و پذیرش بی بهره نبوده و تعداد زیادی از این لغات را بنسبست احتیاجات خود پذیرفته است ولی معأسفانه با اینکه برای زبان فارسی صد ها لغت نامه و فرهنگهای کوچک و بزرگه تألیف شده و حتی کتیری نویسنده سالهای سال از عمر خود را صرف جمع آوری لغت و لغت نامه کرده اند - تا بحال فرهنگي تألیف نشده بود که از لغات جدید و پذیرفته شدهای که رفته رفته در حکم لغات اصلی این زبان محسوب میشود در آن نامی برده شود - با در نظر گرفتن نیاز مصلحان و احتیاجات همگانی مردم کاهن فرهنگی خیم که از قدیمترین مراکز انتشار لغت و لغت نامه است و به تمام زبانهای زنده جهان فرهنگنامههایی طبع و نشر کرده است اقدام به چاپ این فرهنگ که شامل کلیه لغات فارسی ، عربی ، ترکی و واژههای پذیرفته شده از زبانهای فرانسه ، انگلیسی ، روسی و آلمانی بوده نموده و به خاطر سهولت در تلفظ که باعث گمراهی مراجعین نشود و همه کسی با آسانی بتواند تلفظ صحیح هر واژه ای را پیدا کند با صرف متعارج کفاف لغات این فرهنگ را با اعراب و زیر و زبر مشخص کرده و از طرفی اینکه در سایر لغت نامه ها برای تعیین تلفظ مثل (فتح اول - و کسی قالی - و ضم ثالث) انتخاب کرده اند جمع پیوسته کرده و نیز لغات و واژههای نو فرهنگستان را هم با آخر کتاب افزوده امید است که انتصار این فرهنگ هم نظیر سایر فرهنگهای خیم گره گشای مشکلات و راهنمای مصلحان و گروه مختلف طبقات ذاتی پژوه این مرز و بوم قرار بگیرد

فرهنگ خیام

فارسی

اختصارات

(ع) - عربی

(ف) - فارسی

(ت) - ترکی

(فرا) - لغات فرانسه یا اروپائی که داخل زبان فارسی

شده است

(ه) - هندی

(ی) - یونانی

(فع) - لغات مشتق بین فارسی و عربی

(مچ) - لغاتی که ریشه آن مجهول است

(جم) - جمع

(مع) - معرب

مآخذ کتاب

فرهنگ آندراج - فرهنگ جهانگیری

فرهنگ برهان قاطع - فرهنگ کائوزیان

فرهنگ بهار عجم - فرهنگ عیث اللغه

فرهنگ نظام - فرهنگ منتهی الادب

الف

اَبازپر - ع. چه، ادویه جات، داروها
 اَبَارِيقُ - ع. جم. اِبْرِيقُ، آتابه ها
 اَبَاطِلُ - ع. جم. باطِلُ، چیزهای
 پوچ و بی اصل، مهمل و بی نتیجه
 اَبْطَالُ - ع. جم. ثعالبان، دهلوانان
 اِبَانَه - ع. گریختن بنده از آقای خود
 بی آنکه سببی داشته باشد
 اِبَالِسه - ع. ابلیس، شیطانها
 اَبَالِیس - ع. مثل ابالة
 اَبَانُ - ف. اسم ماه فارسیان، اسم
 يك فرشته، نام شخص و شهری بوده
 اَبُ بَزِیرِ کَرْدَن - ف. فریب دادن
 اَبُ پاش - ف. م. اِزار آبدادن، کلبا
 آتابه - ف. ابریق، آتابه، لولهنگ
 اَبِین - ف. اسم پدر فریدون
 اِبْتِخَات - بحث کردن، مذاکره کردن
 اِبْتِدَاء - ع. آغاز، آغازیدن، شروع
 نمودن، تقطعه نخستین مصراع، ثانی
 بیت، اول، اول هر کار و هر کلام
 اِبْتِدَاء - ع. اولاً، در اول امر
 اِبْتِدَارُ - ع. سرعت باجرا، امری
 شروع کردن، انجام دادن
 اِبْتِدَاعُ - ع. و ابداع چیزی از عدم
 بوجود آوردن، آفریدن، اول هر کار
 اِبْتِدَالُ - ع. چیزی را همیشه بکار داشتن
 اَبْتَرُ - ع. دم بریده، بی فرزندی، منقطع
 الذکر و الحسنات، بی نسل
 اَبْتِرَاعُ - ع. تمام کردن، افزایش دادن

۱ - ع. در ترتیب حروف عربیه حرف
 نخستین است در زیج و حساب دلالت
 بواحد مینماید نام خدای یگانه است
 آ - ف. مخفف از یاء، اسم درختی است
 اَبُ - ع. پدر، والد بابا
 آبُ - ف. م. لطافت، خوشگلی، رونق،
 قدر، اعتبار، ناموس، وقار، تیزی،
 جیوه، نفس کل، عقل کل، نفس ملهمه،
 اسم ماه اغتوس رومی
 اَبَا - ع. آتش، شوربا، جوجه با
 آباءُ - ع. جم. اَبُ، پدران، اجداد
 اِبَاءُ - ع. دوری جستن، اکراه نمودن
 اَبِ اَیْشُ وَ نَك - ف. شراب، باده،
 اشک خونین
 اِبَانَه - ع. شب رادر جانی گذراندن
 شب در جانی ماندن، شب خوابیدن
 اِبَاحَه - ع. مباح کردن، حلال کردن،
 مرخص نمودن
 آباءُ - ع. جم. اَبَد، جاودانیه، عمران
 آباءُ - ف. معنوره، نام شهر است
 آباءدانُ - ف. جای معمور، نام شهر است
 آباءدانی - ف. معموریت
 آبادی - ف. معموره اسم نوعی از کاغذ
 اَبُ اَدْرِسا - ف. شراب، خمر، باده
 اَبَارُ - ف. باند دیدن مدح و ثناء و دُفتر
 آبار - ع. جم. پُتَر، چاهها
 آتاز - ع. سوزن ساز، سوزن فروش
 اَبِ اَرْعَوَانِ - ف. شراب، اشک خونین

أَبْدَانُ - ع. ظرف آب، مثانه، بدنه
أَبْ دَرْ هَاوُنْ سُوْدُنْ - ف. كار
 بيهوده كردن، زحمت عبث كشیدن
أَبْدَعُ - ع. رعنا تر، زیبا تر
أَبْدِي - ع. جاویدی، جاودانی، همیشه
أَبْدِيَّتْ - ع. جاویدی، مقام پروردگار
أَبْرُ - ف. سحاب
إِبْرَاءُ - ع. از درد مصیبت رها شدن،
 بری الذمه كردن، اداء دين كردن
أَبْرَاجُ - ع. جم. بُرُجْ، باروها، برجها
إِبْرَادُ - ع. خنك كردن، سرد ساختن
أَبْرَارُ - ع. صاحبان برّ و تقوی، مقدّسان
إِبْرَارُ - ع. آشكار نمودن، پدید كردن
إِبْرَاقُ - ع. برگ آوردن درخت، برق
 افتادن، روشنی و نوری که موقتاً بتابد
إِبْرَامُ - ع. اصرار كردن، پزار كردن،
 استوار نمودن
أَبْرَه - ع. سوزن، ابزار خیاطی
أَبْرَةٌ سَيَّالَةٌ - ع. شعاع آفتاب
أَبْرَدُ - ع. سرد تر، خنك تر
أَبْرِيشُ - ع. اسبیکه بر اعضای او
 نقطه‌ها باشد مخالف برنگ اصلی اعضا
أَبْرِيشَمُ - ف. م. حریر، پرنیان
أَبْرِصُ - ع. پسی، ناخوشی پیس
أَبْرِقُ - ع. خاک باسنگ و ریک و گل آمیخته
أَبْرُو - ف. حیا، ناموس عصمت
أَبْرُو - ف. حاجب العین، بالای چشم
أَبْرُو - ف. اسم کاغذ منقش
أَبْرُوَانُ - ف. جمع **أَبْرُو**
أَبْرُوْدُ - ف. سنبل. نیلوفر

إِبْسَامُ - ع. تبسم كردن، نرم خندیدن
إِبْتِغَاءُ - ع. خواستن، آرزو كردن
إِبْتِلَاءُ - ع. آزمودن، در بلاء و رنج
 افكندن؛ مبتلا شدن
إِبْتِلَالُ - ع. تر شدن
إِبْتِنَاءُ - ع. بنا گذاشتن، پایه بنار یختن
إِبْتِنَاءُ - ع. بنا گذارده شدن
إِبْتِهَاجُ - ع. شاد شدن، فرحناك شدن
إِبْتِهَالُ - ع. لابه كردن، تضرّع نمودن
إِبْتِیَاغُ - ع. خریدن؛ معامله كردن
إِبْتِجَالُ - ع. كفايت كردن
أَبْحَاثُ - ع. جم. بَحْثُ، بحثها
أَبْحَارُ - ع. جم. بَحْرُ، بحار، دریاها
أَبْ حَيَاتُ - ف. م. شراب، کهربای بلادی
إِبْحَالُ - ع. بخيل یافتن
أَبْخَرُ - ع. جم. بُخَارُ، بخار ساور
أَبْ خَرَابَاتُ - ف. شراب، باده
أَبْخَلُ - ع. بخيل تر، تنك چشم تر
أَبْدُ - ع. زمان بی انجام
أَبْدَالُهُ - ع. خدا جاوید نماید
إِبْدَاءُ - ع. آفریدن، ابراز كردن،
 اظهار كردن، بوجود آوردن
أَبْدَا - ع. الی الابد، همیشه، همه آن
أَبْدَارُ - ف. لطیف، تمیز صیقلی
إِبْدَاعُ - ع. ایجاد كردن، آفریدن
أَبْدَالُ - ع. هفتاد نفر از بندگان خدا
 میباشند که در عالم همیشه میگرددند،
 درویش از دنیا دست کشیده
إِبْدَالُ - ع. تغییر دادن، بدل كردن
أَبْدَانُ - ع. جم. بَدَنُ، بدن‌ها

اَبْرُوي صَنَم - ع. گیاهی است از ادویه متروکه
 اِبْرِيْز - اِبْرِيْز - ع. زر خالص، طلای بیفش
 اَبْرِيْخَن - ف. ادرار کردن، شاشیدن
 اَبْرِيْشَم - ع. معزب از ابریشم، حریر
 اَبْرِيْشَم - ف. مفرد، قز، برنیا
 اِبْرِيْق - ع. کوزه لوله دار، آفتابه
 اَبْرَاز - ع. جم. بُز جامه ها و متاع خانه
 اِبْسَال - ع. بخواری گذشتن، گرد کردن، گرد دادن
 اِبْسَت - فر، عرق مختصر افستین
 اَبْسَوَار - ف. شناگر، ساج
 اَبْسَار - ف. شاله، ریزش آب از بلندی
 اَبْسَار - ع. جمع بشارت، مژده ها
 اَبْسَار - ع. مژده دادن، بشارت دادن
 اَب شَنَكْرِفِي - ف. شراب، باده، خمر
 اَبْضَا - ع. جمع بَصْر. دیدها، چشمها
 اِبْضَاع - ع. چیزی را سرمایه کردن
 اِبْطَاء - ع. درنگ کردن، توقف کردن
 اِبْطَاخ - ع. بسیار شدن خر بزه در زمین
 اَبْطَال - ع. دلیران، بهادران
 اِبْطَال - ع. ناچیز کردن، ضایع کردن
 اَبْغَاذ - ع. جمع بَعْد، دوریها، مسافتها
 اَبْغَاذِ ثَلَاثَه - ع. عرض و طول و عمق جسم
 اِبْغَاذ - ع. دور کردن، فاصله گرفتن
 اَبْغَد - ع. دورتر، بعید، فاصله دارتر
 اَبْغَاض - ع. بهره، بهره های هر چیزی
 و باره باره ها، خورده های دم قچی
 اِبْغَاض - ع. دشمن داشتن،
 اَبْغَض - ع. دشمن تر، کینه ورزیدن

اَبِق - ع. بنده که بجهت از آفای خود میگریزد
 اِقَاء - ع. باقی داشتن، برقرار کردن
 اِبْكَاء - ع. گریانیدن، بگریه انداختن
 اِبْكَار - ع. بصبح رساندن
 اَبْنَكُم - ع. لال. بی زبان، بی صدا
 اَبْكَوْثَه - ف. اسم نهري و هر چیزی که هم رنگ باشد، شیشه، ظرف آب
 اَبْكَير - ف. زمین منخض، گودال
 اَبْكَينَه - ف. بلور، آینه، شیشه، باده، الماس، ظرف بلورین، استکان
 اِبْل - ع. شتر
 اِبْلَاس - ع. ناامید شدن و غمگین شدن
 اِبْلَاغ - ع. چیزی را در حلق کبی فرو بردن، مطلبی بفکر دیگری رساندن
 اِبْلَاغ - ع. رسانیدن حکم پادشاه و غیره
 اَبْلَغ - ع. تیز زبان تر. بعد کمال نزدیکتر، بلیغ تر، گویا و فصیح
 اَبْلَغ - ع. بلیغ تر، کلام رسا
 اَبْلَق - ع. سیاه و سفید بهم آمیخته
 اَبْلَوْكَه - ف. شهر دشمن را از هر طرف محاصره کردن. اصل این کلمه بلوکه است، نفوذ در شهر دیگر
 اَبْلَه - ع. نادان، احمق، بی عقل
 اَبْلَه - ف. جدری، آبله رو
 اَبْلَهَاثَه - ع. ف. مثل ابله، دیوانه وار
 اَبْلَه کُوْبی - ف. تلقیح جدری
 اَبْلَهی - ع. منسوب اَبْلَه، دیوانگی
 اَبْلَهِيْت - ع. احمق و نادانی
 اِبْلِس - ع. شیطان، اهرمن

اِبْن - ع. فرزند، زاده، پور
 اَبْنَاء - ع. جمع اِبْن، فرزندان
 اَبْنُوْس - ش. اسم درختی است که
 چوب سخت سیاه دارد، چوب قیمتی
 اَبْنُوْسِيَّة - ش. آن درختها که یا مثل
 آبنوس هستند و یا نسبت طبیعی با آبنوس
 دارند و از آن چوب سیگار و میز میسازند
 اَبْنُوْس شَاخُف - س. رنا، نام سازی است
 اَبْنَه - ع. مرضی است معلوم
 اَبْنِيَه - ع. جمع اَبْنَا، ساختمانها
 اَبُو وَاَبُوَاء - ع. پدر، اب، والد
 اَبُوَاء - ع. جمع اَبُو، پدران
 اَبُوَاب - ع. جمع باب، درها، نسول
 کتاب، درهای خانه و منازل و غیره
 اَبُوَال - ع. جمع بُوَل، شاهها
 اَبُوْبَه - ع. مثل ابواب، بابهای کتاب
 اَبُوَّة - ع. پدری، پدر شدن، صفت
 اَبُوْد - ع. جمع اَبَد، زمانهای بی انجام
 اَبُوْل - ع. شمشیر بالان، مرغ
 اَبُوْنَه - فر. اجاره کردن چیزی را قبل
 از وقت. وجه چیزی را داده و مشتری
 شدن، مشتری روزنامه و مطبوعات
 اَبْهَاج - ع. شاد گردانیدن، فرحناک
 گردانیدن، مسرور ساختن دیگران
 اَبْهَام - ع. شبهه ناک کردن، انگشت
 بزرگ، نامعلوم، مبهم
 اَبْهَت - ع. بزرگی، مهابت، خوبی
 اَبْهَتُو - ت. القاب معزولین صدر
 اعظم ایالات عثمانی
 اَبْهَى - ع. زیباتر. روشن تر

اَبَى - ع. پدرمن، بابای من
 اَيَّاك - ع. جمع يُوْتُ، اشعار
 اَيَّاز - ف. آب دهنده، مشروب کننده
 زمین، متصدیان توزیع آب
 اَيَّارِي - ف. اروا اسقا، مشروب کردن
 اَيَّد - ع. جاویدتر. بی زبان تر
 اَيِّد - ع. شراره آتش، سرشک
 اَيَّال - ع. ابابیل، جمعیت، شمشیر، بالها
 اَيَّض - ع. سفید، شمشیر
 اَيَّضاض - ع. سفید شدن
 اَيَّل - ع. مرغ ابابیل، مرغ شمشیر بال
 اَيُّوت - فر. چیزی است از ماهوت و
 یا حریر و یا مملیه دوخته و صاحب منصبان
 نظامی در روز سلام بردوش خود نصب
 میکنند، یراق لباس رسمی سلام

حرف الف و ت

اَتَا - ت. پدر بزرگ، جد، رئیس
 اَتَايَك - ت. رئیس قبیله و تاتار را
 میگفتند. در زمان خلفای عباسی و زرای
 ترك را باین لقب ملقب کرده بودند
 رفته رفته لقب صدر اعظمها شد
 اَتَايَك اَعْظَم - صدر اعظم
 اَتْبَاع - ع. جمع تَبِع پیروان، نوکرها
 اِتْبَاع - ع. تابع شدن، پیروی کردن
 اِتْبَاع - ع. تبعیت را پذیرفتن
 اَتْبَال - ع. جم. تَبَل ناخوشیها
 اِتْخَاد - ع. یگانگی، یکرای شدن
 اِتْخَاف - ع. تحفه دادن. هدیه دادن
 اَتَخَف - ع. تحفه تر
 اِتْخَاد - ع. گرفتن، یافتن، بهم بستن

اَقْرَابُ - ع. جمع قَرَب، همران
اَقْرَانُ - ع. اسم گیاهی است که
بترکی قارین توزلقی گویند
اِثْرَافُ - ع. نعمت بسیار دادن
اَتْرَاكُ - ع جمع تَرَاكُ؛ یعنی ترکان
اِتْرَاكُ - ع. گذشتن، ترك نمودن
اَتْرَبَه - ع. جمع تَرَاب. خاکها
اَتْرَجُ - ع. پتای که از مرکبات
اَتْرَكُ - ش. اسم رودخانه است در
ترکستان و کرکان
اِتْسَاعُ - ع. وسعت یافتن؛ فراخی جستن
اِتْسَافُ - ع. منظم شدن، نظم یافتن
اَتِشُ - ف. نار، آذر، اود
اَتِشُ اَفْرُوْرُ - ف. روشن کننده آتش
اَتِشُ اَفْرُوْرُنْ - ف. کنایه از خبرچین
اَتِشُ بِخَانُ - ف. غم آتش عشق محبت
اَتِشُ بَهَارُ - ف. گل سرخ، لاله
اَتِشُ بِلَادُ - ف. شراب، ظلم، تعدی
اَتِشُ بَارِه - ف. شراره، زرنک
اَتِشْنَاثُ - ف. روشن کننده آتش؛
آتش گردان، آتشگیر
اَتِشُ تَرُ - ف. باده لعل پرور لب
محبوب نازکتر، سوزان تر
اَتِشُ خَاطِرُ - ع. ف. عاشق
اَتِشْخَايَه - ف. معبد مجوسان
اَتِشْدَانُ - ف. منقل، بخاری
اَتِشُ رَبَانُ - ف. تند زبان
اَتِشُ سُرْخُ کُنْ - ف. آلتی است برای
سرخ کردن آتش
اَتِشْمَاهُ - ف. محراب، معبد مجوس

اَتِشْكَدَه - ف. منقل؛ محراب معبد مجوس
اَتِشْنَاكُ - ف. منصف آتش
اَكْثَه - فر. مامور کشوری بسته سفارت
اَتِشَه مِهْلِیَرُ - فر. صاحب منصب نظامی
بسته سفارت، کشور های دیگر
اَتِشَه نَوَاكُ - فر. صاحب منصب بحری
بسته سفارت، کشور های دیگر
اَتِشُ هِنْدِی - ف. تیغ هندی، شمیر
اَتِشِی - ف. زبانی ملك عذاب دوزخی
اَتِشْیَانُ - ف. زبانیان دوزخیان
اَتِشْیُنْ - ف. آتشدار قرمز رنگ
اِتِصَافُ - ع. صفت کردن، صاحب
صفت شدن، موصوف شدن
اِتِصَالُ - ع. پیوسته و متصل شدن
اِتِصَاخُ - ع. روشن و عیان شدن،
اِتِصَاعُ - ع. تواضع، عدم تکبر؛ لابه
کردن، فروتنی کردن
اِتِطَانُ - ع. درمملکتی مسکون شدن
اِتِعَابُ - ع. خسته کردن، بیزار کردن،
زحمت دادن، تعب رساندن
اِتِعَاذُ - ع. وعده گرفتن، بیکدیگر
وعده دادن
اِتْعَانُ - ع. شوخ و بخت دستها
اِتِعَاطُ - ع. گوش بپند و موعظه دادن
اِتِئَاقُ - ع. متفق شدن، هم رای شدن؛
در یک راه حرکت نمودن با کسی
اِتِّفَاقُ - ع. بدون تدبیر واقع موافقت
کردن، تصادف و اتفاق افتادن
اِتِّفَاقُتُ - ع. جمع اتفاق، اتفاق پذیر
اِتِّفَاقِی - ع. منسوب باتفاق

إِتْقَاءُ - ع. از خدا ترسیدن، پرهیز کردن
 إِيْتِقَانٌ - ع. یقین داشتن
 إِيْتِقَانٌ - ع. محکم، استوار کردن
 إِيْتِقَاءُ - ع. جمع تَقَى، پرهیز کاران
 إِيْتِكَاءُ - ع. تکیه کردن، پشتیبان داشتن
 إِيْتِكَالٌ - ع. اعتماد کردن، متوکل شدن
 آتِلَاءٌ - ع. خانه زاد از قبیل بنده و دواب
 إِيْتِلَافٌ - ع. تلف کردن، ضایع کردن
 آتَمٌ - ع. تمام تر، بی نقصان، کامل
 إِيْتِمَامٌ - ع. تمام کردن، بانجام رسانیدن
 آتَمٌ - ف. زده غیر قابل تجزیه
 إِيْتِوَاءٌ - ع. هلاک کردن، نابود کردن
 إِيْتِهَامٌ - ع. جمع تِهْمَتَا، نسبتها
 إِيْتِهَامٌ - ع. تهمت، نسبت بی جا و بی مورد
 آتَى - ع. چیزی که بعد واقع میشود
 إِيْتَانٌ إِيْتَانَةٌ - ع. آمدن، رسیدن، ثبوت
 رساندن، مذکور ساختن، مقرر شدن
 آتَا - ف. در لغت زند تیر و کمان
 إِيْتَابٌ - ع. اجر دادن، ثواب دادن
 إِيْتَابَةٌ - ع. ایضا، پاداش بخشیدن
 آثَاتٌ - ع. اثاث خانه است
 آثَارٌ - ع. جمع أَثَرٌ، نشانه ها، چیز
 هائیت که یادگار میماند مثل
 کتاب، ابنیه مساجد و مدارس و غیره
 إِيْتَارَةٌ - ع. گرد و غبار برخیزانیدن
 آثَالَةٌ - ع. بزرگی و نجیبی
 آثَامٌ - ع. جمع إِيْتَمٌ، گناهها، خطاها
 إِيْتَابٌ - ع. استوار کردن، پایدار
 کردن اقرار نمودن باده، ثابت کردن،

دلیل، برهان، شاهد
 أَثَرٌ - ع. ضخم و پهن شدن، غلیظ
 أَكَّةٌ - ع. قدم بجای قدم کسی گذاردن
 أَثَرٌ - ع. هر عملی که از سببی پدید آمده
 أَثَرٌ ظَرَأْتُ - ع. وقایع نگار، وقایع،
 نشانه، آثار اشخاصی از ابنیه و افکار
 إِيْتَارٌ - ع. روئیدن و افتادن دندان بچه
 أَثَارٌ - ع. دندانها، سرحه، گردنها
 إِيْتَارٌ - ع. بجهت زین و بالان قشقون
 و رانکی ساختن
 أَثَابٌ - ع. جمع ثَبَةٍ، سوزنها
 إِيْتَابٌ - ع. سوراخ کردن
 أَثَالٌ الْأَرْضِ - ع. گنجهای زمین
 و اجساد مردگان، مقبره ها
 إِيْتَالٌ - ع. گران کردن
 أَثَالٌ - ع. جمع ثَقُل، اسباب و رختها
 و بارهای گران
 أَثَلٌ - ع. گران تر، سرسنگین،
 ترش رو، کربه المنظر، سنگین تر
 أَثَلَاتٌ - ع. جمع ثَلْتُ، یک سوم
 آثِمٌ - ع. گناهکار، صاحب جرم معنوی
 إِيْتَمٌ - گناه، جرم معنوی، شراب قمار
 آثَمٌ - ع. گناه کارتر
 أَثْمَارٌ - ع. جمع ثَمَرٌ، میوه جات
 أَثْمَانٌ - ع. جمع ثَمَنٌ، ۸ یکها، قیمتها
 أَثْمَنٌ - ع. قیمت دارتر، گرانتر
 أَثْنَاءُ - ع. وقت زمان، هنگام، گاه
 إِيْتَاءٌ - ع. ستودن مدح کردن
 إِيْتَا عَشْرٌ - ع. عدد دوازده
 إِيْتَاعَشْرِي - ع. شیعی اثنا عشری از اسلام

إِنْتَانٍ وِإِنْتَيْنِ - ع. عدد دو (۲)

إِنْتَسَتْ - ع. عبارت از دور شدن ، دوگانگی ، اختلاف نظر

أَنْثِيَه - ع. جمع نثا، مدحها، ستایشها

أَنْثَوَابٌ - ع. جمع ثَوْب، رختها، لباسها

إِنْتَارُ - ع. اخذنار انتقام گرفتن

أَنْثِيرُ - ع. در اعتقاد بعض حکمای متقدمین جسم لطیف سیالی است فیما بین آسمان و کره ناریه

أَنْثِمُ - ع. گنه کار صاحب گناه

الف و ج

إِجَابَتْ - ع. جواب سائل را دادن، نیاز کسی را پذیرفتن، به مهمانی رفتن

أَجَاجٌ - ع. تلخ، بالکسر گرمای سخت

إِجَادَتْ - ع. خوب کار کردن

أَجَارُ - ع. جمع أَجْر، پاداشها و ثوابها

إِجَارَةٌ - ع. اجرت عمل، کرایه اوقاف

إِجَارَةٌ - ع. جواز، اذن مرخصی

أَجَاضٌ - ع. زردالو، ممشه

أَجَالٌ - ع. جمع اجل، وقتها، مرکها

إِجَالَةٌ - ع. برگردانیدن، بجولان دادن

أَجَامٌ - ع. جمع أَجَمَه نیز ارها، جنگلها

أَجَامِرَةٌ - ع. مردمان رذل، اوباش

أَجَانِفٌ - ع. غیر بومی، غیر وطنی

إِجَابُ - ع. زور گفتن، جبر نمودن

أَجَبَالٌ - ع. جمع جَبَل جبال، کوهها

إِجْنَاءٌ - ع. گزیدن، انتخاب کردن، اختیار نمودن

إِجْتِرَاءٌ - ع. جرات کردن، جسارت نمودن، شہامت بخرج دادن

إِجْتِرَاحٌ - ع. کسب کردن، مداخل کردن به ایار

إِجْتِرَارٌ - ع. کشیده شدن، دراز شدن

إِجْتِرَامٌ - ع. گناه کردن، جرم کردن

إِجْتِسَارٌ - ع. جسارت کردن، دلیری نمودن، صراحت لهجه داشتن

إِجْتِسَاسٌ - ع. تجسس و نفحص نمودن

إِجْتِفَاءٌ - ع. جفا کردن، زحمت دادن

إِجْتِمَاعٌ - ع. گرد آمدن، جمع شدن

إِجْتِنَاءٌ - ع. چیدن، يك يك جمع کردن

إِجْتِنَابٌ - ع. احتراز نمودن، دور شدن، جنب شدن، پرهیز کردن

إِجْتِنَاحٌ - ع. دودست را بزمین گذاشتن

و زانوها را مانند شتر بزمین گذاردن

إِجْتِرَارٌ - ع. کشیدن، از زمین برداشتن چیزی در نماز و قیام در نماز

إِجْتِهَادٌ - ع. جهد کردن، صرف مقدور نمودن، کسب و قوف بهزایای آیات و احادیث شریفه، سعی باحداث بطریقه

صعیح نمودن، استنباط و رای دادن

إِجْتِهَارٌ - ع. پدید، دیده شدن

إِجْتِوَالٌ - ع. جولان کردن، دور کردن

إِجْحَافٌ - ع. زیادتی و ظلم نمودن

أَجْدَاثٌ - ع. جمع جَدَث، قبرها، گورها

أَجْدَادٌ - ع. جمع جَدّ، پدران، پدر و مادر، پدر پدر و سلسله نسب

أَجْدَعٌ - ع. گوش بریدن

أَجْدَالٌ - ع. جمع جَدَل، ریشها، اساسها

إِجْدَالٌ - ع. شادمان نمودن فرحناک نمودن، خوشحال کردن مسرور ساختن

اَجْدَمْ - ع. مقطوع الید، بریده دست
اِجْذَامٌ - ع. بریدن عزم بیت، تصور کردن، قصد حتمی بر عمل کردن
اَجْرٌ - ع. مقابلہ جزا، مکافات
اَجْرٌ - ع. خشت بخت
اِجْرَاءٌ - ع. جاری کردن، نگریدن بحصول آوردن، بعمل گذاشتن فرمان
اَجْرًا - ع. جمع جَرْجُ، زخمها
اِجْرَاءٌ - ع. مهلت دادن، وقت معین را افزودن، فرصت دادن
اَجْرَائِیٌّ - ع. جمع جُرُز، کرزها، چماقها
اَجْرَاسٌ - ع. جمع جَرَس، زنگوله‌ها
اَجْرَامٌ - ع. جمع جِرْم، جسمها، سیمه سیاره، ماده در مقابل معنی
اُجْرَةٌ - ع. چیزی که بعوض عمل داده میشود، اجرة المل، حقوق
اَجْرَدٌ - ع. بی مو، بی کس؛ بی ریش
اَجْرَاءٌ - ع. جمع جُزْوَ، پاره‌ها، چیز هائی که داخل ترکیب چیزی میشود
اِجْرَاعٌ - ع. زاری، جزع کردن
اِجْزَالٌ - ع. جوآنردی نمودن، مروت کردن، انصاف دادن
اِجْزَامٌ - ع. بریده شده، پاره شدن
اَجْزَمٌ - ع. مقطوع الانف، بریده بینی
اَجْضَادٌ - ع. جمع جَسَد، بدن‌ها
اَجْسامٌ - ع. جمع جِسْم، که دارای ابعاد ثلاثه است،
اَجْسَمٌ - ع. تناور و تنومند، چاق
اِجْثَالٌ - ع. ترك عادت نمودن
اَجْثَانٌ - ع. جمع جَثْن، بلکه‌های مژگان

اَجَلٌ - ع. چیزیستکه منوط بموعود و بتاخیر انداختن است، مهلت
اَجَلٌ - ع. نهایت، وقت موعود؛ مرك
اَجَلٌ - ع. سبب، علت، جهت
اَجَلٌ - ف. بادام پسته فندق که باترشی بومیدهند، آجیل انواع حبوبات بوداده
اَجَلٌ - ع. جلیل القدر؛ بزرگتر
اَجَلِیٌّ - ع. جلی تر؛ روشن تر
اَجَلًا - ع. منتظر بروعدۀ آینده شدن
اِجْلَاءٌ - ع. خارج بلد، تبعید کردن
اِجْلَاءٌ - جمع اَجَل، بزرگترها
اَجْلَادٌ - ع. جمع جِلْد، جُلُود، پوستها و جلد های پاکت و کتاب
اِجْلَاسٌ - ع. نشاندن، اجلاس کردن
اِجْلَافٌ - ع. جمع جلف، اراذل ناس
اِجْلَالٌ - ع. عظمت، بزرگی، مهابت
اَجَلَةٌ - ع. بزرگان، صاحبان عظمت
اَجَلِیٌّ - ع. روشن تر، آشکارتر
اَجْمَةٌ - ع. نیزار، نیستان، مرغزار
اِجْمَامٌ - ع. آسایش دادن
اِجْمَاعٌ - ع. جمع کردن، اتفاق نمودن مجتمع شدن، یکقول و یکزبان گشتن
اِجْمَاعِ اُمّت - ع. اتفاق امت در امر دین
اَجْمَالٌ - ع. جمع جَمَل، شترها
اِجْمَالٌ - ع. کوتاه کردن؛ اختصار نمودن، خلاصه کردن، فهرست گفتن
اِجْمَالًا - ع. بطور مختصر
اِجْمَالِیٌّ - ع. مختصر، کوتاه، زیباتر
اَجْمَلٌ - ع. خوشگل تر، زیباتر
اَجْمَةٌ - ع. حیوانیست وحشی در

انگلستان

اَجْنَاب - ع. جمع جَنْب، پهلوها، طرفها

اَجْنَادُ - جُنُود ع. جمع جُنْد، دسته

های قشون، ازدها، لشکر

اَجْناسُ - ع. جمع جِنْس، گونه‌ها، نوعها

اِجْنَانُ - ع. دلیرانه شدن، بجنون زدن

اَجْنَبِيّ - اَجْنَبِيَّة - ع. غیر بومی، مسافر

تابع کشور دیگر

اَجْنَحَ - ع. جم جناح، بال‌ها، پرها

اَجَنَه - ع. جمع جَنِین، ناپیدا، مغلوفی

که پنهان باشد؛ بچه‌هایی که در شکم

مادر هستند

اِجْنَاءُ - ع. رسیدن میوه

اَجُودُ - ع. جوانمردتر، بخشنده‌تر

اَجَوَارُ - ع. جمع جار، همسایه‌ها

و سطحا

اَجَوَامُ - ع. جمع جام، قدحها، پیالها

اَجَوُبُ - ع. خوشگل‌تر، مناسب‌تر

اَجْوَبَه - ع. جمع جَوَابُ، پاسخها،

اَجُودُ - ع. بسیار خوب‌تر، بخشنده‌تر

اُجُورُ - ع. جمع اَجْرُ کیفرها، نواب‌ها

اَجُوفُ - ع. میان خالی مانند دهل

اَجُوفِ یائی - ع. لفظی که عین الفعلش

با، باشد

اَجُوفِ واوی - ع. لفظی که عین

الفعلش واو باشد

اِجْهَادُ - ع. اقدام و غیرت کردن، جهد

و کوشش، رنجوری کشیدن

اِجْهَارُ - ع. بلند حرف زدن

اِجْهَازُ - ع. جهیزیه عروس درست

کردن

اَجْهَرَة - ع. جهازها، کابینها، جهاز شتر

اَجْهَلُ - ع. جاهل‌تر، نادان‌تر

اَجْيَادُ - ع. جمع جِدْ، گردنها

اَجْيَافُ - ع. جمع جِيفَه، لاشه‌ها

اَجْيَالُ - ع. جمع جِیْل، طوایف و اقوام

اَجِيرُ - ع. خادمی موظف و مسئول

اَجِيلُ - ف. حبوبات و میوه‌های بوداده

اَجِيلُ - ع. پس‌مانده، عقب‌افتاده کسی

که کار خود را بتاخیر انداخته

اَجَارُ - ف. ابزار، پسته و بادام دهان

و اگر کرده، آجیل‌ترش مزه

اَحَابِشُ - ع. جمع حَبَشَه، حبشی‌ها

اَحَاجِي - ع. جم اَحْجُوَة، معماها

اَحَادُ - ع. جمع اَحَدُ، یکی یکی‌ها

اَحَادَ وَاَحَادُ - ع. یک‌یک

اَحَادِیْثُ - ع. جم حَدِیْثُ خبرها، تازه‌ها

اَحَابِیْنُ - ع. جم اَحْسَنُ نیکوترها

اِحَاطَه - ع. فرو گرفتن، دانستن

اِحَاكَه - ع. تأثیر کردن، بریدن

اِحَالَه - ع. حواله کردن، کار بکسی

سپردن

اِحَانَه - ع. کشتن، هلاک کردن

اَحَبُّ - ع. محبوب‌تر، خواهان‌تر

اَحْبَاءُ - ع. مقربان، ندما، پادشاهان

اَحْبَاءُ - ع. جمع حَبْتُ، دوستان

اَحْبَابُ - ع. دوستان، رفیقان

اَحْبَارُ - ع. علمای یهود، مرکب‌های خط

اَحْبَاسُ - ع. اراضی و ابنه وقفه -

مجلس‌ها، زندانی‌ها

اِحْبَاسِي - ع. وقف اراضی وابنه
اِحْبَاط - ع. ابطال کردن، پوچ کردن
اِحْبَال - ع. آستن کردن
اِحْتِباس - ع. محبوس شدن، نفس خود را در اختیار گرفتن
اِحْتِجاب - ع. پرده پوش کردن
اِحْتِجاب - ع. معارضه کردن، دعوت کردن، مناظره کردن برای احقاق حق
اِحْتِجَاز - حجره ساختن، اطاق گرفتن
اِحْتِجَاز - ع. بجهاز رفتن، فوته و لنک بکمر بستن
اِحْتِجَام - ع. حجامت کردن خون گرفتن
اِحْتِذَاذ - ع. بغشم آمدن، بستوه آمدن
اِحْتِرَاب - ع. جنگیدن، در جنگ کوشش کردن
اِحْتِرَاث - ع. برزگری کردن
اِحْتِرَاز - ع. خود داری نمودن
اِحْتِرَاس - ع. خود داری کردن
اِحْتِرَاض - ع. حریص شدن
اِحْتِرَاف - ع. درکسب مهارت نمودن
اِحْتِرَاق - ع. سوختن، سوخته شدن
اِحْتِرَام - ع. احترام و گرامی داشتن
اِحْتِساب - ع. مأمور شهرداری
اِحْتِسابِيه - ع. مالیات و عوارضی است که برای شهرداری میگیرند
اِحْتِشَار - ع. دريك مجلس جمع شدن
اِحْتِشَاش - ع. گرد آوردن، بدست آوردن گیاه
اِحْتِشَام - ع. شرم داشتن، خداوند و حساب
اِحْتِشَام - ع. شرم داشتن، خداوند و حساب

اِحْتِضَار - ع. داخل شدن، حضور بهم رساندن، حالت نزع و آنانکندن
اِحْتِظَاء - ع. بهره مند شدن
اِحْتِظَاف - ع. شادی، فرحناکی
اِحْتِظَاف - ع. حذر کردن، خود داری نمودن، محافظت کردن
اِحْتِفَان - ع. از بیخ بر کندن درخت
اِحْتِكَار - ع. برای گران فروختن اجناس را انبار کردن و نگاهداشتن
اِحْتِكَاك - ع. حك کردن، مهر کندن خود را بچیزی مالیدن
اِحْتِلاق - ع. تراشیده شدن
اِحْتِلَام - ع. محتلم شدن در خواب
اِحْتِشَاش - ع. برافروختن از خشم، جنگیدن خروس
اِحْتِمَال - ع. پذیرفتن، نزدیک بعقل شدن
اِحْتِمَاء - ع. پرهیز کاری کردن
اِحْتِواء - ع. گرو گرفتن، جمع کردن
اِحْتِیَاج - ع. محتاج شدن، نیازمندی
اِحْتِیَاز - جمع کردن، گرد آوردن، تصرف کردن
اِحْتِیَاط - ع. قبل از وقوع خودداری کردن
اِحْتِیَاطاً - ع. بطریق احتیاط رفتن
اِحْتِیَال - ع. حيله کردن، مکرورزیدن
اِحْتِجَاب - ع. جمع حجاب پرده ها رو بنده ها
اِحْجَاز - ع. سنگها، ابنیه از سنك
اِحْجَام - ع. ترسیدن، و اماندن، گریختن
اِحْجَوُ اِحْجَبُهُ - ع. معنای نامعلوم، ناپیدا

أَحْزَابُ - ع. جمع حِزْب، طایفه، حزب ها، دسته های مردم که بنظوری جمع میشوند
 أَحْزَانُ - ع. جمع حُزْن، غم ها، غصه ها
 أَحْزَمُ - ع. شخص باحزم و احتیاط
 إِحْسَاسٌ - ع. دیدن، یافتن، دانستن
 إِحْسَانٌ - ع. خوبی، حسن معامله با خلق، خوش رفتاری
 أَحْسَبُ - ع. مناسب تر، سزاوارتر
 أَحْسَنُ - ع. خوشگلتر، زیباتر
 أَحْشَارُ - ع. جمع حَشْر، محل جمعیتها
 أَحْشَامُ - ع. نوکرها، وابستگان
 إِحْصَاءٌ - ع. شمردن، آمار گرفتن
 إِحْصَاصٌ - ع. بهره دادن، بهره گرفتن
 إِحْضَارٌ - ع. بحضور آوردن
 در پیش انداختن
 أَحْظُ - ع. بخشوده تر، بیمارتر
 إِحْظَاطٌ - ع. صاحب اقبال، خوشبخت، بخت یار
 أَحْقَادُ - ع. نوه ها، ذریه ها
 أَحَقُّ - ع. مستحق تر، صحیح تر، موافق تر، نیازمند بعدل و احسان
 أَحْقَابُ - ع. سالهای دراز، پیاپی
 أَحْقَادُ - ع. جمع حَقْد، کینه ها، خشمها، بددلی ها
 إِحْقَارٌ - ع. رسوا کردن، رذل کردن
 أَحْقَافٌ - ع. جمع حِفْث، بشتهای ریز
 إِحْقَاقٌ - ع. بحق رسیدن طلب حق کردن، حق مظلوم را از ظالم گرفتن
 أَحْقَرُ - ع. حقیرتر، بی اعتبارتر

أَحَدٌ - عدد يك (۱)
 أَحْدَاثٌ - ع. جمع حَدَث، مبطل طهارت، تازه ها
 إِحْدَاثٌ - ع. ظاهر کردن، ایجاد کردن
 أَحْدَاقٌ - ع. جمع حِدَقه، مردمکهای چشم، سیاهیهای چشم
 إِحْدَاقٌ - کرد چیزی در آمدن
 أَحْدَبٌ - ع. آدم قوز دار
 أَحَدٌ - ع. تیزتر، خشناتر
 إِحْدَى - ع. عدد يك (۱)
 إِحْدَى عَشْرٌ - ع. عدد یازده (۱۱)
 أَحْدَيْتُ - ع. خدای یگانه از غیر منزه
 أَحَرُّ - ع. گرمتر، آتشین تر
 أَحْرَى - ع. سزاوارتر، مستحق سزا
 إِحْرَابٌ - ع. بجنک فرستادن
 أَحْرَارٌ - ع. جمع حُرّ آزادگان
 إِحْرَازٌ - ع. کسب کردن، نائل شدن
 إِحْرَاسٌ - ع. در جایی مقیم بودن
 زندگی طولانی
 إِحْرَاشٌ - ع. لاغر کردن ستور، مال بسیار
 إِحْرَاقٌ - در آتش سوزاندن
 إِحْرَامٌ - ع. دویارچه که حاجیان در میقات بدوش و کمر میگیرند، روفرشی
 زین پوش
 أَحْرَامٌ - ع. جمع حَرِيم، حریمخانه
 أَحْرَصُ - ع. تَك چشم
 إِحْرَاضٌ - ع. بسیار ولاغر، دیگری را
 إِحْرِجَامٌ - ع. انبوهی کردن، جمع شدن مردم

اَحْوَاض - ع. جمع حَوْض، حوضها	اَحْكَام - ع. جمع حُكْم، حکمها، فرمانها
اَحْوال - ع. جمع خال، اعراض غیر ثابت، کینونة	اِحْکام - ع. استوار کردن، منع فساد نمودن
اَحْوج - ع. محتاج تر، نیازمندتر	اِحْکَم - حکیم تر، خرسندتر، عاقل تر
اَحْوز - ع. آنکه سفیدی و سیاهی چشمش بسیار باشد	اِحْلاء - ع. شیرین کردن
اَحْوس - ع. آنکه از همگی نترسد، دلیر	اِحْلال - ع. فرود آوردن، حلال کردن، از حرام بیرون آوردن
اَحْوَظ - ع. شاملتر، حاوی تر، محیط تر	اِحْلام - ع. جمع حُلْم، خوابهای شیطانی، عقلها، بردباریها
اَحْول - ع. حیلہ گر، کج چشم	اِحْلی - اَحْلا - ع. شیرین تر، مطبوع تر
اَحْیاء - ع. جمع حَیّ، زندگان	اِحْلیل - ع. سوراخ قضیب، سوراخ بستان
اِحْیاء - ع. زنده کردن، پریشانی را آسوده کردن	اِحْمال - بار کردن، حمل کردن، بارها
اَحْیاز - جمع حَیْر، میدانها، خانها، اطراف	اِحْمام - ع. گرم کردن، غمناک کردن
اَحْیان - ع. جمع حیّ، وقتها، زمانها	نزدیک شدن، حاضر شدن، بی آرام کردن
اَحْیاناً - ع. گاهگاه، گاهگاهی	اَحْمَد - ع. سزاوارتر بدح و ثناء، اَحْمَد نام پیغمبر اسلام ص است
اَحْ - ع. برادر	اَحْمَر - ع. سرخ رنگ، قرمز
اَحْ اَحْ - ع. کلمه تحسین مثل بَهْ بَهْ در فارسی، بَهْ بَهْ در ترکی	اِحْمِراز - ع. سرخی، کلگون
اَحْا - ع. برادر، رفیق، دوست	اَحْمَش - ع. باریک ساق
اِحْاء - ع. با کسی برادری کردن	اَحْمَق - ع. شخصیکه از عقل و فراست بی بهره باشد
اَحْابیر - ع. جمع حَبْر، پیغامها	اِحْمِراز - م. بسیار سوختن شدن
اِحْباء - ع. خا موش کردن آتش	اَحْاء - ع. جم جنو ناحیه ها، طرفها، اعضا،
اَحْبار - ع. جمع حَبْر، خبر دادن	اِحْناث - ع. بیختم آوردن، بستوه آوردن
اَحْباری - ع. خبر دهندگان دسته از علما خبر که بموجب اخبار عمل میکنند	اِحْناث - ع. سوگند را دروغ کردن
اِحْباط - ع. بخیط انداختن	اَحْنَف - ع. کج پای
اَحْیه - ع. جمع حَباء چادرها، خر گاهها	اِحْنیالک - ع. گردانیدن روزگار مردم ر
اَحْت - ع. خواهر، همشیره	اِحْواج - ع. نیازمند کردن
اِحْتیاز - ع. خبر گرفتن، پیغام گرفتن	

حشرات زمین در زمستان
 اِخْتِلَاءٌ - ع. عزلت گرفتن، خلوت
 گردیدن
 اِخْتِلَاجٌ - ع. لرزیدن، حرکت، رعشه
 گرفتن
 اِخْتِلَاسٌ - ع. ربودن، ربا گرفتن، دزدی
 کردن، ربوه بچنگ آوردن
 اِخْتِلَاطٌ - ع. آمیزش، صحبت
 اِخْتِلَافٌ - ع. خلع نکاح کردن، طلاق
 گرفتن
 اِخْتِلَافٌ - مخالفت کردن، نظر خلاف
 دادن
 اِخْتِلَاقٌ - متخلق شدن بچیزی
 اِخْتِلَالٌ - ع. شورش، فتنه، فساد
 اِخْتِنَاقٌ - ع. خفه شدن، کلو گرفتن
 اِخْتِنَازٌ - ع. انتخاب کردن، برگزیدن
 اِخْتِنَارَاتٌ - ع. توقیعات، تقاویم
 منتخبات آثار و اشعار
 اِخْتِیَارِیٌ - ع. مطبوع، قابل دفع،
 بیغیت کاری انجام دادن بدون اجبار
 اِخْتِیَالٌ - تفرعن، تکبر کردن، نخوت،
 غرور، جهالت
 اِخْتِیَانٌ - ع. خیانت کردن، دزدی کردن
 اِخْتِجَالٌ - ع. شرمنده شدن، خجالت
 کشیدن و کردن (لازم و مستغنی جایز)
 اِخْتِذَامٌ - ع. بکار و داشتن
 اِخْتِذَانٌ - ع. جمع خُذْنٌ، دوشیزگان،
 دختران با کره
 اِخْتِدَعٌ - ع. بسیار مکار، حيله گر، قوی
 اِخْتِدُودٌ - ع. اثر ضربت تازیانه، نگاه

اِخْتِیَازٌ - ع. نان بختن، سخت راندن
 اِخْتِیَاطٌ - ع. خواستن چیزی از کسی
 اِخْتِیَالٌ - ع. تپاه شدن عقل از خیال و غصه
 اِخْتِیَاسٌ - ع. تمام شدن، خاتمه یافتن
 انجام گرفتن
 اِخْتِیَانٌ - ع. ختنه شدن
 اِخْتِیَاضٌ - ع. فریب خوردن، گول زدن
 اِخْتِرٌ - ع. کوکب، نجم، ستاره
 اِخْتِرَاطٌ - ع. آهنگن شمیر
 اِخْتِرَاعٌ - ع. ایجاد کردن، ساختن
 چیزی بیسابقه، بوجود آوردن
 اِخْتِرَاسِیَهِ - ف. سیاه بخت، تیره بخت
 اِخْتِرَاعٌ - ع. بریدن، قطع کردن
 اِخْتِرَافٌ - ع. مال بخرانه نهادن
 اِخْتِشَاعٌ - ع. فروتنی کردن
 اِخْتِصَارٌ - ع. کوتاه کردن مطلب،
 مختصر گفتن سخن
 اِخْتِصَاصٌ - ع. مخصوص شدن، وابسته
 شدن
 اِخْتِصَامٌ - ع. دشمنی کردن، خصومت
 ورزیدن
 اِخْتِصَارٌ - ع. رنگ سبز کردن
 اِخْتِصَاعٌ - ع. فروتنی و تواضع نمودن
 اِخْتِطَابٌ - ع. خطبه خواندن
 خواستگاری کردن
 اِخْتِطَاطٌ - ع. تعیین حدود کردن، تعیین
 عدد و تعیین مرز کردن
 اِخْتِطَافٌ - ع. ربودن، بردن پنهانی
 اِخْتِصَاءٌ - ع. نهفته شدن، عزلت گزیدن
 اِخْتِصَاءٌ حَشَرَاتٌ - ع. پنهان شدن

کردن	های تند
آخُصَمَه - ف. شراب ارزن، بوژه (انبرج)	آخَذَ - ع. گیرنده، اخذکننده
آخْشَاب - ع. جمع حَشَب، چوبها، تیرها، الوار، چوبهای بریده	أَخَذَ - ع. گرفتن، قبض نمودن
إِخْشَاع - خاشع نمودن، متواضع کردن	آخَر - ع. غیر، دیگر، سایر
أَخْشَب - ع. کوه بلند و بزرگ	آخَر - ف. مخفف آخور، جای علوفه
أَخْشَع - ع. بسیار خاشع و متواضع	آخِر - ع. نهایت، انجام، پسین
أَخْشَن - ع. درشت تر، خشن تر	إِخْرَاب - ع. خراب کردن، پریشان نمودن
اخشی - ع. هولناک، جای خوفناک	إِخْرَاج - ع. در آوردن، دریافتن، بیرون کردن، دراز کشیدن، درازی دادن
آخْشِیج - ع. عنصر، مواد اول طبیعی	أَخْرَاس - ع. گنگها، بی زبانها، لالها
آخْشِیجَار - ع. عناصر اربعه، تمامی عنصر	إِخْرَاس - ع. گنگ کردن
أَخْصَن - ع. خصوصیت بسیار دادن	إِخْرَاق - ع. چاک زدن، پاره کردن
إِخْصَاع - ع. بفروتنی و تواضع آوردن	أَخْرَبَ - ع. خراب تر، پریشان تر
أَخْصَرَ - ع. سبزرنگ	أَخْرِیَان - ف. امته، اقمه، پارچه
أَخْصَع - ع. متواضع تر، فروتنی کردن	آخِرِین - ف. دو رین، مآل اندیش
إِخْطَاء - ع. بخطا انداختن، گمراه کردن، بضالت انداختن	آخِرْ جَزَب - ف. عیش و طرب، زیادی اطعمه
أَخْطَار - ع. جمع حَظَر، محل ترس	آخِرَت - ع. عالم عقل، دنیای دیگر
إِخْطَار - ع. بخطر آوردن، یادآوری کردن	روز قیامت، روز حساب
أَخْطَب - ع. خطیب تر، کسی که قدرت خطابه آن کامل باشد	أَخْرَسَ - ع. گنگ، لال
إِخْفاء - ع. پنهان کردن، نهفتن	أَخْرَوَى - ع. چیزی که متعلق به عالم آخرت باشد
أَخْشَش - ع. خورد چشم، ضعیف البصر	أُخْرَى - ع. آخر، غیر، سایر، دیگر
أَخْصِه - ع. جمع خِصَا، پنهانی، پرده ها، پوشیده ها	إِخْرِیط - ع. سیر صحرایی
أَخْكَر - ع. شراره، زغال سوخته، جرقه	آخِرین - ع. جمع آخر، واپسین
إِخْلَاء - ع. خالی کردن، تهی کردن	إِخْرَاف - ع. رسوا کردن، مفتضح نمودن
أَخْلَأَ - ع. جمع خَلِيل، دوستها	أَخْرَمَ - ع. مارنر، نام جدّاتم، نام کوه پد
أَخْلَاب - ع. جمع حَلَب، چنگال مرغان	أَحَقَّ - ع. خسیس تر، طماع تر
	إِخْبَاس - ع. طمع کاری کردن، خبسی

آذاء - ع سپردن، رد کردن، ساختن
 اجراء نمودن - نماز را بوقت خواندن
آذا - ف. ناز، شیوه، استغناء، عشوہ
آذاب - ع. جمع آذوب، اطوار، معاملات
 نیکو، مدنیت، دانش، قواعد
آذاب - ع. در تعب و رنج انداختن
آذات - ع. آلت، سبب، کلمه که غیر
 از اسم و فعل است
إذارة - ع. دوران آوردن، گردانیدن
 امر معاش، اقتصاد کردن و بولی جمع
 کردن، اداره امور، اداره خانه، اداره
 مملکت، اظهار کفایت کردن در کار
إذار - ع. نشت کردن
آذاك - ف. جزیره
إذالة - ع. بتداول آوردن و برداشتن
 غالب شدن
أدام الله - ع. خدا پاینده نماید
إدامه - پاینده کردن، دنباله دادن
إذالة - ع. قرض دادن، جزا دادن
آذانی - ع. جمع آذنی، پست تران
آذآوه - ع. آفتابه، مظهره
آذآوی - جمع آذوه، آفتابها
آذب - ع. حسن رفتار، طریقه پسندیده،
 دانش و فرهنگ
أذباء - ع. جمع آذیب صاحبان علم
 و ادب
إذبار - ع. بدبختی، پریشان قلبی
 افتادن
آذبانہ - ع. آنچه سزاوار ادب است
آذنی - ع. منسوب و متعلق باهل ادب

إخلاص - ع. خالص و پاک شدن،
 دوستی ازدل، بی ریاداشتن
إخلاص کیش - ع. ف. دایم الاخلاص
إخلاص مئذ - ع. ف. دوست بی ریا
أخلاط - ع. جمع خلط، بهم آمیخته ها
 خون، بلغم، سوداء، صفراء، مزاجهای اربعه
أخلاف - ع. خلف جانشین، از پس آینگان
إخلاف - ع. وعده دروغ کردن، تغییر روی
أخلاق - ع. صفات ذهنیه و روحانیه
 بنی آدم، خوش خوی
إخلال - ع. اخلال کردن، گسرتار
 نمودن، محتاج کردن
أخلص - ع. خالصتر، پاکتر، بی ریا تر
إخماذ - ع. خاموش کردن آتش
إحماز - ستر کردن، پوشیدن، نهفتن
أخماس - ع. پنج یکها، یکپنجم ها
أحمص - ع. میان کف پاک بر زمین نمیرسد
أحناس - ع. واپس روندگان
أحنس - ع. دماغ پهن، شیر، بوزینه
إخوان - ع. جمع آخ، برادران
أخوت - ع. برادری
أخوز - ف. محل علوفه چهار پایان
أخوف - ع. ترسناک تر
أخیار - جمع خیر، خیرها (نیکوها)
أخیال - ع. جمع خیال، ایلخی ها، سپاه
 دسته جمع
أخیز - ع. نیکوتر، بهتر
أخیز - ع. آنچه در اخراست
أخیل - خالدار، اسم مرغ خالدار است
 که استقراة نیز گویند

اَدِّيَاتُ - ع. هر چه از علوم و فنون که
 منسوب بادب است
 اِدْحَاقُ - ع. دور کردن و انداختن چیزی
 اِدْحَجُ - ف. بلند بالا، خوب شکل، مبارک
 اِدْحَارُ - ع. تحقیر کردن، تذلیل نمودن
 اِدْحَارُ - ع. گرد آوردن، آماده کردن
 اِدْخَالُ - ع. گذاشتن، نهادن، داخل
 کردن، در آوردن
 اِدْخَالُ - ع. داخل کردن
 اِدْخَانُ - ع. استعمال دخانیات کردن
 اِدْخَنَه - ع. جمع دُخَانُ، دودها
 اَدَّرُ - ف. نار، آتش
 اِدْرَاءُ - ع. فهمیدن، بحیله فهمانیدن
 اِدْرَاجُ - ع. درج کردن، پیچیده کردن
 اِدْرَارُ - ع. شاش کردن، بحرکت
 آوردن، تحریک کردن
 اِدْرَاكُ - ع. تعقل کردن، فهمیدن، فهم
 اِدْرَاكُ - ع. جفت شدن، رسیدن
 اِدْعَاءُ - ع. دعوا کردن، عناد کردن، خود
 نمائی کردن، آرزو کردن
 اِدْعَاكُ - ع. ف. خودنما، خودپسند
 اَدْعِيَه - ع. جمع دُعَا، خواندن
 اِدْغَامُ وَاَدْغَمُ - ع. مَشَدَد کردن، از
 بینی سخن گفتن
 اِدْغَامُ - ع. ادخال حروف و مَشَدَد
 کردن آن
 اِدْغَامُ بِالْغَنَةِ - ع. مقارنت تنوین و یا
 نون ساکن بحرف لام و یا دال
 اِدْغَامُ مُتَجَانِسَيْنِ - ع. مقارنت دو
 حرف متفق المزاج و مختلف الصفات

بیکدیگر
 اِدْغَامُ مُتَقَارِبَيْنِ - ع. مقارنت دو حرف
 متحد المزاج والصفه بیکدیگر
 اِدْغَامُ مُثْلَيْنِ - ع. مقارنت حرفین يك
 صدا بیکدیگر
 اِدْغَامُ مَعَ الْغَنَةِ - ع. مقارنت آخر کلمه
 بکلمه که در اول آن یکی از حروف یا
 ویم و نون و واو واقع شود
 اِدْغَامُ شَمْسِيَه - ع. مقارنت لام تعریف
 یکی از حروف شمسیه که حروف مزبوره
 از قرار ذیل است، ت، ث، د، ذ، ر، ز،
 س، ش، ص، ض، ط، ظ، ل، ن، هرگاه
 لام تعریف در اول کلمه مقارن بحروف
 مذکور شود بی صدا میماند مثل اَلنَّاسُ
 که صدای اَنَّاسُ را میدهد
 اَدْعَرُ - ع. باد، بادگیرهای خانه
 اَدْفَانُ - ع. جمع دَفْنِه خزانه های مدفونه
 اَدْفَعُ - ع. دفع کننده تر
 اَدْقُ - ع. دقیق تر
 اِدْفَاقُ - ع. کوبیدن، خورد کردن
 بیاد آوردن
 اِدْفَاكُ - ع. خاطر نشان کردن
 اِدْلَاُ - ع. ثابت کردن، ناز و خرکی
 کردن، دلیل نشان دادن
 اِدْلَالُ - ع. ناز و کرشمه کردن
 اِدْلَه - ع. جمع دَلِيل، اشارتها، برهانها
 اِدْلِيْمَامُ - ع. ظلمت، لغت
 اَدَمُ - ع. نوع بنی بشر
 اِدْمَاجُ - ع. بجائی داخل شدن و بروج
 مطلوب جا گرفتن

- اَدِمَاقْ** - ع. فرو بردن
اَدِمَان - ع. جمع آدَم، مردمان
اَدِمَان - ع. در کاری کسب مهارت کردن
اَدِمَع - ع. جمع دَمْع، اشکها، سرشکها
اَدِمَعَة - ع. جمع دَمَاعْ، مغزها
اَدِمِی - ع. منسوب و متعلق بآدم
اَدِمِیَان - ف. مردمان
اَدِمِیْت - ع. مردمی
اَدْنَا - ع. پست تر، پست فطرت تر، کمتر
اَدْنَس - ع. جمع دَنَس، گلخنیان
 ارادل و او باش، پلیدیها
اَدْنِی - ع. مثل اَدْنَا، دنی، پست
اَدْوَا - ع. جمع دَا، رنجوریاها
اَدْوَاث - ع. جمع اَدَاث، ابزار
اَدْوَاوَر - ع. جمع دَوُر، گردشها،
 دوراها، زمانها
اَدْوُون - پست فطرت تر
اَدْوِیَه - ع. جمع دَوَا، درمانها، داروها
اَدْوِیَه جَاث - ع. ف. دواجات
اَدْهَا - ع. فطن تر، زیر کتر، دشارتر
اَدْهَان - ع. جمع دُهْن، روغنها
اَدْهَان - ع. روغن مالیدن، خوش آمد
 گونی
اَدْهَان - ع. روغن مال شدن
اَدْهَر - ع. جمع دَهْر، روزگارها
اَدْهَم - ع. اسب سیاه
اَدْهَی - ع. مثل اَدْهَا
اَدْهیه - ع. زیر کان، مکروه ترها
اَدْیَان - ع. جمع دِین، کیشها
اَدْیَان - ع. قرض دار شدن، وام دار شدن
- اَدِیْب** - ع. صاحب ادب، منشی کامل
اَدِیْنْدَه - ف. قوس و قزح
اَدِیْم - ع. زمین هموار
ادیون - ع. ف. دونده تر
اَد - ع. چون آن، از برای ماضی
اِذَا - ع. هرگاه
اَذَا - ف. ظلم، جور، اذیت
اِذَا به - ع. گذاختن
اَدَّر - ف. اسم ماه فارسی
اِذَاعَه - ع. فاش کردن
اِذَا قَه - ع. چشاندن
اَذَان - ع. جمع اَذُن، گوشها
اَذَان - ع. بانگ نماز
اَذْخَار - ع. جمع مَذْخَر، ذخیره ها
اَذْخَار - ع. ذخیره کردن
اَذْخَال - ع. جمع دَخْل، دشمنها
اَدَّر - ف. آتش
اَذْرَاع - ع. ذراع کردن، ذرع کردن
اَذْرَافَرُوَر - ف. آتش افروز
اَذْرَافَرَا - ف. ایضا
اَذْرَبَرَزِیْن - ف. نام آتشکده
اَذْرَبُو - ف. گل چوبک که رخت میشوند
اَذْرَبَرَسْتُ - ف. آتش پرست، مجوس
اَذْرَحْش - ف. بوران، طوفان، رعد
 و برق
اَذْرَشِیْن - ف. رب النوع آتش، اسم یک
 ملک
اَذْرَفَرُوغ - ف. آتش رخ، رخ گلرنگ
اَذْرَگَدَه - ف. مثل آتشکده
اَذْرَهَوْن - ف. گل آفتاب مهتاب

اَذْرُ کِیشی - ف. آفتاب پرست
 اَذْرُ کِیَوَان - ف. ازیغبران واپسین
 گبران درماه دهم هجری درهندوستان
 ظاهر شده مذهب آتش پرستی رایبودا
 مزوج نمود
 اِذْغَاخ - ع. زورکردن جبر نمودن
 اِذْغَاغ - ع. پذیرفتن، مطیع شدن، یقین
 اَذْقَان - ع. جم دَقْن، زخمدانها
 اَذْکَا - ع. زیر کتر، بافراست
 اَذْکَار - ع. جم دَکَر، مردان، ذکرها
 اَذْکَار - ع. یادآوری کردن
 اَذْکِی - ع. مثل اَذْکَا
 اَذْکِیَا - ع. جم دَکِی، زیرکان
 اَذَل - ع. ذلیل تر، پست تر، رسواتر
 اَذَلَا - ع. ذلیل تران
 اِذْلَال - ع. بی اعتبار کردن، ذلیل
 کردن
 اِذْلَه - ع. جمع ذَلِیل، رسوایان، ذلیلان
 اِذْن - ع. اجازه، مرخصی
 اُذْن - ع. گموش، صاخ
 اَذْنَاب - ع. جم دَنَب، دنباله ها
 اَذْوَاق - ع. جم دَوَق، چشیدنیا
 اِذْهَات - ع. فرستادن، ارسال داشتن
 اِذْهَال - ع. از نظر دور آوردن فراموش
 نمودن
 اَذْهَان - ع. جم ذُهْن، یادها
 اَذِی - ع. رنجیده شده
 اَذَانی - ع. رنجش
 اَذْیَال - ع. جم ذَیْل، دامنها، ضمیمه
 های کتاب، و آخر قوم

اِذِیت - ع. آزار
 اَذِیْنَه وَاذِیْنَه - ف. روزجمعه
 اَر - ف. مخفف اگر
 اَر - ف. مخفف یار
 اَرَا - ف. زینت دهنده، مَشاطَه
 اَرَاء - ع. جم رَأَی، حکما و قیامهای
 ذهنی
 اِرَاءَه - ع. نشان دادن، نمودن، پیش
 چشم آوردن
 اِرَاءَه - ع. ذکاوت، زیرکی
 اَرَايَح - ع. وسیع، گشاده، زیاده
 اَرَايِحَت - ع. اِرْزَانِی، فراوانی
 اَرَاءَه - ت. عراده
 اِرَاجِف - ع. اقوال کاذبه، خبرهای
 دروغ
 اِرَاحَه - آسوده کردن، آسودگی
 یافتن، متعفن شدن، مردن
 اَرَاخ - ف. آدمی، آهو
 اِرَادَه - ع. خواستن، آرزو داشتن
 آرزوی دل، حکم حاکم
 اِرَادِی - ع. منسوب و متعلق بارادت
 اِرَاذِل - ع. جم اَرْدَل، رسواتران
 اَرَاِسْتَه - ف. منظم، موقر، متین
 اَرَاِرْسَه - ع. جم اِرِیس، بزرگران
 اَرَاِرِش - ع. بر وزن آسایش بمعنی
 خیرات
 اَرَاش - ع. جم رَیْس، رهبران،
 بزرگان قوم
 اَرَاِسْتِجِی - ف. مزین شده
 اَرَاِسْتَه - ف. مزین

اَرَبَاعٌ - ع. روز چهارشنبه	اَرَاضٍ - ع. زمینها (در حالت فتح و جبر)
اَرَبْعَةٌ - ع. عدد چهار	اِرَاضٍ - ع. بساط بزرگ که از ابریشم یا موبافتند
اَرَبْعَةُ عَشَرَ - عدد چهارده	اَرَاضِي - ع. جم اَرْض، زمینها
اَرَبْعِينَ - ع. چهل که از ایام معدوده است	اِرَاعَهُ - ع. طلبیدن
اَرَبُوْخًا - ف. در لغت زنده خر بزه	اِرَاعَهُ - ع. ریختن، جاری کردن
اَرَبِيْنَا - ف. در لغت زنده بالای پشت بام و سطح بام را گویند	اَرَاقِمُ - ع. جم اَرْقَام، امضاها، عددها
اِرْتَاعٌ - ع. چراندن، چرانیدن	اَرَاكِينُ - ع. جم اَرَكَان، ستونها
اِرْتَامٌ - ع. بجهت یادآوری چیزی بانگشت بستن	اَزْأَمَ - ع. آهوان سفید
اِرْتِنَاظٌ - ع. بسته شدن دوستی	اَرَامٌ - ف. راحت، حضور
اِرْتِبَاعٌ - ع. در موسم بهار در جائی بودن	اَرَامِشٌ - ف. راحتی
اِرْتِبَاجٌ - ع. مامول کردن، امید کردن	اَرَامْمَاهُ - ف. محل راحت، مقبره
اِرْتِبَاجٌ - ع. مضطرب شدن، ناراحت شدن	اَرَامِلُ - ع. جم اَرْمِل، بیوه گان
اِرْتِبَالٌ - ع. حاضر جوابی کردن، بی تأمل جواب گفتن	اَرَامِلُهُ - ع. ایضا
اِرْتِيَاظٌ - ع. رسوا شدن	اَرَامُوْبِي - ع. شقایق، ناله، آفتاب
اِرْتِيَاظٌ - ع. کوچ کردن، مردن	مِهْتَاب
اِرْتِيَاظٌ - ع. ارزشی	اَرَامِي - ف. آرامش، حضور
اِرْتِيَاظٌ - ع. سر خود را پوشیدن	اَرَامِيده - ف. راحت یافته
اِرْتِيَاظٌ - ع. در یک فکر نماندن، مرتد شدن	اَرَامِشٌ - ف. زینت
اِرْتِيَاظٌ - ع. آسوده شدن، از کاری باز ایستادن	اَرَامِيكٌ - ع. جم اَرَامِيك، تختهای پادشاهان
اِرْتِيَاظٌ - ع. همراه شدن	اَرَامِيكٌ - ف. زینت دهنده، زینت بخش
اِرْتِيَاظٌ - ع. کسب رزق نمودن، گذران کردن	اَرَامِي - ف. زینت دادن
	اَرَبٌ - ع. عقل، ذکا، ذهن، فراست
	اَرَبٌ - ع. حاجت، نیاز
	اِرْبَاءٌ - ع. تنزیل گرفتن، جمع مال نمودن
	اَرَبَابٌ - جم رَب، صاحبان، آقایان
	اَرَبَةٌ - ع. عقده، بند، پیچ
	اَرَبَاعٌ - ع. رُبها، چاریکها
	اَرَبْعٌ - ع. عدد چهار

اِرْتِيَا - ع. بابصيرت حرکت کردن
 اِرْتِيَاْس - ع. معروف شدن، فاش شدن
 اِرْتِيَاْم - ع. نشانه دار شدن، معروف شدن، وصف کرده شدن، طاقت بامور دین کردن، التجا بخدا بردن
 اِرْتِيَاْء - ع. رشوه پذیرفتن
 اِرْتِيَاْدَار - ف. سپاه نیزه دار
 اِرْتِيَش دَار - فرمانده ارتش، پادشاه، بزرگ ارتشداران
 اِرْتِيَاْء - ع. پسندیدن، راضی شدن، اختیار کردن
 اِرْتِيَاْع - ع. شیر مکیدن از پستان
 اِرْتِيَاْع - ع. چریدن
 اِرْتِيَاْج - ع. ترسیدن
 اِرْتِيَاْد - ع. لرزیدن، ترسیدن، مضطرب شدن
 اِرْتِيَاْش - ع. مویریدن، راست شدن
 اِرْتِيَاْش - ع. ایضا مرتعش شدن آرزو کردن
 اِرْتِيَاْب - ع. رغبت کردن، خواستن
 اِرْتِيَاْد - ع. کار کردن کسب کردن، نفع کردن
 اِرْتِيَاْض - ع. گران شدن نرخ
 اِرْتِيَاْع - ع. بلندی، بلند شدن
 اِرْتِيَاْق - ع. بزانو تکیه کردن
 اِرْتِيَاْء - ع. ترقی کردن، بالا رفتن
 اِرْتِيَاْب - ع. امید کردن منتظر شدن
 اِرْتِيَاْء - ع. اتکاء کردن، اعتماد نمودن
 اِرْتِيَاْب - ع. از خدا و قانون ترسیده

تقصیر کردن
 اِرْتِيَاْر - ع. مانند نبض زدن، محکم کردن، ایستادن
 اِرْتِيَاْض - ع. جنبیدن بچه در شکم مادر مضطرب شدن
 اِرْتِيَاْء - ع. انداختن چیزی بیکدیگر
 اِرْتِيَاْز - ع. پریشان حال شدن از زخم
 اِرْتِيَاْس - ع. دفعتاً باب فرو رفتن
 اِرْتِيَاْض - ع. از شدت مرض بقرار شدن چیز را از جای خود برداشتن، جهانندن، نگاهداشتن
 اِرْتِيَاْء - ع. سیراب شدن، مفاصل اعضا قوت یافتن
 اِرْتِيَاْء - ع. بهم خوردن اخلاط
 اِرْتِيَاْش - ع. ترسیدن لرزیدن
 اِرْتِيَاْء - ع. گرد گرفتن
 اِرْتِيَاْب - ع. شک کردن، شبهه نمودن
 اِرْتِيَاْج - ع. انبساط یافتن، فرح یافتن
 اِرْتِيَاْش - ع. نیکو شدن
 اِرْتِيَاْض - ع. ریاضت کشیدن، نفس خود را تعلیم دادن
 اِرْتِيَاْع - ع. ترسیدن، خوف کردن
 اِرْتِيَاْء - ع. چیزی که از ترکه و اموال بوارث میرسد
 اِرْتِيَاْء - ع. کهنه کردن، سائیده کردن
 اِرْتِيَاْء - ع. منسوب و متعلق بمراث
 اِرْتِيَاْج - ف. قدر و اعتبار، معرب اِرْتِيَاْج فارسی
 اِرْتِيَاْج - ف. مرغ بوبو
 اِرْتِيَاْء - ع. جم و جاه اطراف، اکناف

اَرْدَاَل - ع. جم رَدْل، رسوایان	نواحی
اَرْدَل - ع. رسواتر	اِرْجَا - ع. واپس داشتن، حبس کردن
اَرْدَه - ف. منشار	اِرْجَاغ - ع. پس دادن، رجوع کردن
اَرْزَاق - ع. جم رِزْق، روزیها	اِرْجَاغ - ع. فتنه انگیزختن، خبردروغ
اَرْزَان - ف. رخیص	شایع کردن
اَرْزَانِی - ف. رخصت	اِرْجَالُوْن - ع. نیلوفر سفید، عشقه سفید
اَرْزَن - ف. دخن	اِرْجَان - ف. بسته صنوبری
اَرْزَنِیْن - ف. چیزیکه عبارت از اَرزَن باشد	اِرْجَح - ع. رجحان تر
اَرْزَنَك - ف. مثل کارخانه مانی نقاش	اِرْجَل - ع. مرد بزرگ پا، اسبی که
اِرْزَو - ف. خواهش، طلب	یکپاش سفید باشد
اِرْزَوِکِش - ف. خواهشمند، طالب	اِرْجُمَنْد - ف. معزز، محترم، صاحب قدر
اِرْزَوَمَنْد - ف. ایضا	واعتبار
اَرْزِیْدَن - ف. ت دگمک	اِرْجَوَان - ع. ارغوان معروف شراب
اَرْزَن - ف. چوبی است معروف	سرخ رنک
اِرْزَا - ع. لنگرانداز، ثبوت، متانت	اِرْجَوَانِی - ع. چیزیکه رنک ارغوانی
اِرْزَاخ - ع. متانت دادن، درجای خود	داشته باشد
ثابت شدن	اِرْجَا - ع. سنگهای آسیا
اِرْزَال - ع. فرستادن	اِرْخَام - ع. جم رَحِم، بچه دانه، اقوام
اَرْسَى اللّهُ - ع. خدا جاوید نما یاد	اِرْخَم - ع. مهربان تر، بخشنده تر
اَرْس - ف. ذراع، اندازه	اِرْخَا - ع. سست کردن، چیزی ول
اِرْشَا - ع. رشوت دادن	کردن
اِرْشَاد - ع. بدین آوردن، راه نمودن	اِرْخَاص - ع. ارزان کردن
اِرْشَاس - ع. خوردن باریدن باران،	اِرْخَص - ف. ارزان تر
چکانیدن اشک و خون	اَرْد - ف. دقیق
اِرْشَاق - ع. نیرنگ زدن گردن دراز	اَرْد - ف. مخف آورده، مرفق
کردن آهو	اِرْدَاف - ع. باهم فرستادن
اَرَشْد - ع. نزدیک تر بطریق حق	اَرْدَب - ع. وزن هزاروقیه که در مصر
اِرْصَاد - ع. جم رَصَد، بادقت نگاه	مستعمل است
کردن	اَرْدُو - ت. جمعیت قشون
	اَرْدِیَه - ع. جم رِدا، نوعی پوشاک

اِزْقَاهُ - باسودگی رسانیدن	اِزْصَادُ - ع. آماده کردن
اَرْقَعُ - ع. بلندتر، رفیع تر	اِزْصَاعُ - ع. باشدت بنیزه زدن
اَرْغُ - ف. مخفف آروغ	اِزْصَانُ - قوت و متانت دادن
اَرْقُ - ع. بیخواب شدن، بیخوابی	اَرْضُ - ع. زمین، خاک
اَرْقُ - ع. رقیق تر، باریک تر	اِزْصَا - ع. راضی کردن، دلراخوشنود نمودن
اَرْقَا - ع. جم. رَقِیق، اسران	اَرْضَاتُ - ع. جم. اَرْضُ، خاکها، اتر به
اِرْقَاهُ - ع. نزدیک گردانیدن کشتی بکناره دریا و پناه گرفتن	اِزْصَاعُ - ع. شیربچه دادن از پستان
اِرْقَاضُ - ع. برجهانیدن و بیازی آوردن	اَرْضَه - ع. کرم درخت
اِرْقَاقُ - ع. باریک کردن، رنجانیدن	اَرْضِی - چیزی که منسوب و متعلق بجاگست
اِرْقَامُ - جم. رَقَم، اشارات، عددها	اَرْضِیَه - ع. حق الارض گرفتن ازامتعه
اِرْقَمَ - ع. ماریشه	اَرْضِیونَ - ع. علمای جغرافیا و علم طبقات الارض
اِرْقُ - ف. عمارت حکومتی	اِرْطَا - ع. بوقت شوهر رسیدن دختر
اِرْقَابُ - ع. سوار کردن	اِرْعَا - ع. جم. رَعَى، چراگاهها
اِرْقَاضُ - ع. مثل ارتکاض	اِرْعَا - ع. چراندن
اِرْقَانُ - ع. جم. رُقْن، ستونها، رسو	اِرْعَانُ - ع. خون ازبینی درآوردن
دولت، سرداران اردو، وزرای دول	اِرْعَابُ - ع. ترغیب کردن، رغبت و آرزو نمودن
اِرْمُ - ع. باغ بهشت آسا	اِرْعَامُ - ع. خوار کردن
اِرَامُ - ف. سکون	اِرْعَثُ - ع. مرعوب تر، پسندیده تر
اِرَامِی - ف. سکونت	اِرْعَوَانُ - ف. مثل ارجوان
اِرَامِیدُنُ - ف. ساکن شدن	اِرْعَوَانِ - ف. مثل ارجوانی
اِرْمَاءُ - ع. انداختن	اِرْقَاشُ - ع. همیشه کوشش بخوردن و جماع کردن
اِرْمَاحُ - ع. جم. رُمَح، نیزه ها	اِرْقَاقُ - ع. جم. رَفَاقَتُ جمعیت همراهان
اِرْمَادُ - ع. چشم را بدرزد آوردن، گ	اِرْقَاقُ - ع. نفع رسانیدن، بکار آمدن
شدن، فلاکت پس از مالدار	
اِرْمَعَانُ - ف. پیشکش، هدیه	
اِرْمَلُ - ف. بیوه، فقیر	
اِرْنُ - ع. خرگوش	
اِرْنَدَه - ف. مخفف آورنده	

آرَهْ خَاَهْ - ف. جائیکه تخته اره میکنند
آرَهْ کَرْدَن - ف. مشار کردن، نفاق

انداختن

آرَهْ کِش - ف. اره کننده، منافق

آرِیاخ - ع. جم، ریخ، بادها

آرِی - ف. بلی، نعم

آرِیاَل - ع. پول فرنگی، پنجهزار

دینارات

آرِبِک - ع. صاحب ذکات، زیرک

آرِیش - ع. برزگر

آرِبِک - ع. درخت مِواک

آرِیکَه - ع. تخت پادشاهی

آرِیکَه نِشِین - ع. ف. پادشاه، سلطان

آرُ - ف. حرص، خواهش، آرزو

آرُ - ف. اصل مبدأ، ابتدای، نهایت، مَرُ

آزادُ - ف. مرد رها شده از علائق دنیا

آزادُ کَرْدَن - ف. از قید رها کردن

آزادِ جِی - ف. فارغ از قید و بند

آزادِ کَمَان - ف. احرار

آزادِی - ف. حریت، آزادی

آزادُ - ف. کدر، رنجش، اذیت، لنگ

آزادِ پِده - ف. رنجش و اذیت دیده

آزادُ رِسان - ف. چیزیکه موجب

کدورت میشود

آزارِش - ف. درد، رنجش، اذیت

آزارِ مُند - ف. مکدر، ستم دیده

آزارِ نَدَه - ف. مکدر کننده، درد

رساننده، موزی

إزَالَه - ع. نابود کردن، ازین بردن

إزَال - ع. جم آرل، زمانهای آغازی

آرَنُک - ف. مرفق، رنج، محنت، مکر
حبله، تزویر

إرُوا - ع. مشروب ساختن، روایت
کردن

آرُواخ - ع. جم رُوخ، جانها

آرُوام - ع. جم رُوم، ملت روم

أرُوض - ع. جم أرض خاکها، زمینها

إرُفَاع - ع. بشکفت آوردن کسی از

جانب حسن و جمال

آرُوع - ف. ککرمه ترکی، آروع

زدن

آرُوع زَدَن - ف. ککرمک

أرُوم - ع. جم آرُمیه، نشانها و علتها

آرَه - ، ف. مشار

آرَه - ف. ایضا

آرُهَاء - ع. جمع رَها، معامله از روی

لطفها، تخمها

إرُهَاء - ع. معامله کردن از روی لطف

إرُهَاب - ع. ترسانیدن

إرُهاض - ع. کسی را معدن خیر

حساب نمودن

إرُهاضات - ع. خوارق عادات

قبل از مبعث پیغمبران از آنها ظاهر

میشود

إرُهاف - ع. سنک زدن، باریک و تیز

کردن دم تیغ

إرُهاق - ع. تکلیف شاق کردن،

ملحق بتبعی و طغیان کردن کسی را،

نماز را بتاخیر انداختن

أرُهان - ع. رهن دادن

اَزْكَانُ - ع. بیکاریا تنبل	اَزْأَنُ - ف. یمنه
اَزْكَانُ - ع. چیز را فهمیده دانستن	اَزْأَنُ جُمْلَه - ع. ف. مِنْ جُمْلَه
اَزْكَی - ع. پرهیز کار، دیندار، زبرک	اَزْأَهیْر - ع. جم. رَهْر؛ شکوفها
اَزْکِیَا - ع. جم. زُکِی، پاکدامنها	اَزْأَبَاؤُ - ع. نوشتن، ثبت کردن
اَزْلُ - ع. زمان بی ابتداء	اَزْأَبْرُ - ف. چیز را در قلب حفظ کردن
اَزْأَلُ - ع. جم. اَزْلُ، زمانهای مَولی	اَزْأِجَارُ - ع. منع و نهی کردن
اَزْأَلَا - ع. برابر شدن چیزی با چیزی	اَزْأِخَامُ - ع. انبوهی، جمعیت بسیار
اَزْأَلَفُ - ع. نزدیک با فراهم آوردن	اَزْأِذَاءُ - ع. حقیر شمردن، بجائی نگذاشتن
اَزْأَلَفُ - ع. افرانیدن	اَزْأِذْرَاعُ - ع. کاشتن
اَزْأَلَلُ - ع. بغضا انداختن، لغزاندن	اَزْأِیْلَافُ - ع. نزدیک شدن، پیش شدن، گرد آمدن
اَزْأَلَامُ - ع. جم. زَلَمُ، تیرهای قمار بازی که در زمان جاهلیت معمول بوده	اَزْأِیْوَاخُ - ع. متاهل شدن، جفت شدن
اَزْأَلِی - ع. قائم بذاته، بلا ابتداء	اَزْأِیْبَاذُ - ع. زیاد شدن، افزون شدن
اَزْأَلِیْتُ - ع. ازلی، بدون آغاز	اَزْأِیْبَارُ - ع. زیارت کردن، بدیدن رفتن
اَزْأُمُ - ف. فرزند	اَزْأِیْبَالُ - ع. نابود یا زایل شدن
اَزْأَمَا - ف. دانشور، آموزیده، عارف	اَزْأِیْبَانُ - ع. آراسته و پیراسته شدن
اَزْأَمَیْشُ - ف. تجربه	اَزْأُرُ - ف. آتش، نار
اَزْأَمَلُ - ف. آواز، فراوان، مجموع	اَزْأُرَاعُ - ع. از زمین بالا آمدن مزروع
اَزْأَمِنُ - ع. جم. زَمَنُ، زمانها	اَزْأُرْدَکَانُ - ف. جمع، آزرده، کدورت
اَزْأَمِنَه - ع. ایضا	اَزْأُرْدَه - ف. رنجیده شده، مکدر
اَزْأَمَنَدُ - ف. طمع کار، حرص	اَزْأُرْقُ - ع. نیلگون، کبود، آبی رنگ
اَزْأَمُودِکِی - ف. آزمودیدگی	اَزْأُرْسُونُ - ف. آتش رنگ
اَزْأَمُودَه - ف. آموزدیده، تجربه کرده	اَزْأُرْمُ - ف. شرم، حیا، وقار
اَزْأَمُونُ - ف. امتحان کردن، تجربه نمودن	اَزْأُرْمِیْدَحْتُ - ف. نام دختر خسرو پرویز
اَزْأَمَه - ع. جم. زَمَامُ افسارها، بندها	اَزْأُعَاخُ - ع. برداشتن چیزی از جای
اَزْأَتُ - ف. زحمت، مشقت	اَزْأَقْدِیْمُ - ف. از سابق، از پیش
اَزْأَوُ - ف. مخفف از او	اَزْأَقَه - ع. جم. زُقَاقُ، کوچها
اَزْأَوِی - ف. مثل از او	اَزْأُکَا - ع. زکی تر، زیرک تر
اَزْأَوَاخُ - ع. جم. زَوُجُ جفتها، همخواها	اَزْأُکَامُ - ع. گرفتار ز کام شدن

اَسَارَت - ع. اسیری
 اَسَارُون - ف. نام دارویی است
 اِسَارَة - ع. راندن آزاد
 اِسَارَة - ع. اسیر کردن، اسیری
 اَسَارَه - ف. شمردن، حساب کردن
 اُسَارِي - ع. جم اَسِير، زندانی، بنده
 اَسَارِي - ع. جم اَسِير، اسیران، گرفتاران
 اَسَارِير - ع. خطوطیکه بریشانی است
 اَسَاس - ع. بنیاد، حقیقت، ماهیت
 اَسَاس - ع. جم اَسَاس، بنیادها
 اَسَاس - ع. همیشگی، و اول زمانه
 اَسَاطِير - ع. جم اَسْطُور افسانه حکایتها، نوشته‌ها، سخنها
 اَسَاطِين - ع. جم اَسْطُوانَه، ستونها
 اَسَافِل - ع. جم اَسْفَل، پائین تران
 اَسَافِل - ع. ایضاً بمعنی بالا
 اِسَاقَه - ع. از عقب هی کردن دوال
 اِسَال - ع. شمایل، اخلاق، علامات
 اِسَالَة - جاری کردن
 اَسَالِب - ع. جم اَسْلُوب، طورها، جبهه‌ها، سبک‌ها
 اَسَالِيُون - ف. تخم کرفس بیابانی
 اِسَاة - ع. بدی کردن
 اَسَامِي - ع. جم اسم، نامها
 اَسَان - ف. سهل، سیر
 اَسَانِي - ف. سهولت
 اَسَانِيد - ع. جم اَسْنَاد، حملها، بارها
 اَسَانِي - ف. مثل آسا
 اِسَاة - ع. بدی کردن، بدی

اَزْهَار - ع. جم زَهْر، شکوفه‌ها
 اَزْهَاق - ع. هلاک کردن
 اَزْهَر - ع. خوشگل تر، براق تر، روشن تر، شکفته تر
 اَزْهَرَان - ع. آفتاب، ماه
 اَزِين - ف. مِنْ هَذَا، ازاین
 اَزِيَان - ع. آرائیدن، پیراستن
 اَزِيدَن - ف. خبر کردن، آماده کردن
 اَزِير - ف. رنج، محنت، فریاد، داد
 اَزِيرَا - ف. مخفف زیرا، ادات تقلیل
 اَزِيْش - ف. مثل ازو، ازوی
 اَزْد - ف. خاک سیاه رنگ
 اَزْدِيدَن - ف. هوشیار، بانک زدن
 اَزْدُك - ف. چینی که برچهره میافتد
 اَزِير - ف. آماده کردن، اصطخر، ازدحام، فریاد، پرهیز
 اَزِير - ف. عاقل، عارف، متقی
 اَزِيرَاك - ف. داد کشیدن، فریاد کردن
 اَس - ف. آسیا، آلت قمار
 اَس - ع. درخت مرسین
 اَس - ع. بنیاد، بیخ، هر عددی که بجهت حساب گذاشته شود
 اَسا - ف. مثل، مانند
 اِسَاب - ع. جمع موهای زهار و مقعد
 اَسَانِيع - ع. جم اَسْبُوع، هفته‌ها
 اَسَانِدَه - ع. جم اَسْنَاد، استاد
 اَسَاتِيد - ع. جم اَسْنَاد، صاحبان هنر
 اَسَاجِيع - ع. جم سَجْع، کلام مقفای و مسجع، آواز کبوتران و شتران
 اَسَاد - ع. جم اَسَد شیرها

اِسْپَرْم - ف. گلها و ریاحین
 اِسْپَرْم اَب - ف. بوده آبی
 اِسْپَرْنَك - ف. اسم شهرست در سمرقند
 اِسْپَرُوژ - ف. کوههای بلندتر
 اِسْپَرْهَم - ف. هر گلی که بوی گل یا
 ریحان دارد
 اِسْپَرِیز - ف. عرصه میدان
 اِسْپَرِی - ف. مانند اسپریز جلالیه
 اسپس - ف. شش
 اِسْپَش - ایضاً حیوانی که حامل مکروب
 امراض است
 اِسْپَنْدَا رَهْمَز - ف. اسم ماه دلو، اسم
 فرشته در زمین
 اِسْپَنْدَان - ف. خردل
 اِسْپَنْدِیاز - ف. پرگشتاسب
 اِسْپُو - ف. اسم کنیز او سام که پهلوان
 و داماد افراسیاب بود
 اِسْپُوش - ف. شوره
 اِسْپُوین - ف. در یکجا ملاقات شدن،
 دیدن اسب
 اِسْپَهَبَد - ف. سپهسالار، اسم ملوک
 طبرستان، سردار، سپهبد
 اِسْپِیچاپ - ف. اسم ولایتی است در
 ماوراء النهر بترکی شیران گویند
 اِسْتَاء - ف. شرح کتاب زند
 اِسْتَاذ - ع. یعنی استاد، کارآزموده
 اِسْتَار - ع. جم ستر برده ها
 اِسْتَبَاحَة - ع. مباح و حلال شمردن
 اِسْتِیَاعَة - ع. بی نماید که چیزی را بخود
 بفروشد، بیرونی کردن

آسایده - ع. جم سید، امیران، آقاییان
 آسایش - ف. راحت حضور، آسودگی
 آسب - ف. قَرَس
 اِسَب - ف. موهای زهار و مقعد
 آسَبْ اَفْکَن - ف. دلاور، بهادر
 آسَبْ اَنگیز - ف. کسی که در سواری
 خیلی ماهر است
 آسَبْ تاز - ف. اسب دوان زمین صاف
 آسَبْ دَو - ف. عرصه میدان
 آسَبَاب - ع. جم سَبَب، واسطه ها و سببها
 آلاتها - مهمات، لوازم
 آسَبَاط - ع. جم سَبْط، قبایل بنی اسرائیل
 آسَبَاق - ع. جم، سَبَاق هر کاری که
 پیش ظاهر شده
 اِسْبَال - ع. براه انداختن، فرستادن
 اِسْبَان - ف. جم اسبها، اسب
 اِسْبَق - ع. پیش ترازی پیش، مقدم تر
 اُسْبُوع - ع. هفته، مدت هفت روز
 اُسْپَار - ف. دوهزار کروور
 اِسْبَانَج - ف. اسفنج معروف
 اِسْبَانَك - ف. ایضاً
 اِسْپَحُول - ف. فضله مرغ
 اِسْپَرَاتین - ف. اسم شهر اسپراین
 اِسْپَرْت - ف. گل ریحان
 اِسْپَرِین - ف. عرصه میدان
 اِسْپَرْغَم - ف. گل و ریحان
 اِسْپَرْنَك - ف. رنگ زرد، بوته های
 هندوانه و مثله
 اِسْپَر لُوس - ف. عبارت پادشاهی و
 وزراء

اِسْتِیْهَامُ - ع. مشکل شدن ، دشوار شدن، مغلق شدن ، خاموش شدن
اِسْتِیْابَة - ع. تکلیف توبه کردن
اِسْتِیَارَة - ع. پوشیده شدن ، خفتن ، نهفته شدن
اِسْتِیْبَاعُ - ع. تبعیت کردن یا تابع گردانیدن
اِسْتِیْمَامُ - ع. سعی با تمام نمودن
اِسْتِیْارَة - ع. گرد و غبار و یا فتنه را باشیدن
اِسْتِیْبَاتُ - ع. در کار عجله نکردن، تانی نمودن
اِسْتِیْقَالُ - ع. کسی را ثقیل و کربه شمردن
اِسْتِیْنَاءُ - ع. خارج از قاعده شمردن
اِسْتِیْجَابَة - ع. جواب دادن، التماس را پذیرفتن
اِسْتِیْجَادَة - ع. از کسی جوآنبردی خواستن، انعام خواستن
اِسْتِیْجَارَة - ع. امان داده شدن، حمایت را طلبیدن، اجاره را پذیرفتن
اِسْتِیْجَارَة - ع. اذن خواستن
اِسْتِیْجَارُ - ع. جبر کردن، جبر کرده شدن، اکراه در کار داشتن
اِسْتِیْجَادُ - ع. از نو ساختن، تجدید کردن
اِسْتِیْجَالُ - ع. بنزد خود در آوردن
اِسْتِیْجْهَالُ - ع. نادان شمردن، حقیر و بی اعتبار شمردن
اِسْتِیْخَارَة - ع. حیران شدن، تعجب

اِسْتِیْبَاقُ - ع. سابقه کردن با کسی
اِسْتِیْبَانَة - ع. واضح و عیان کردن
اِسْتِیْبْدَاذُ - ع. مستقل شدن در امور
اِسْتِیْدَاغُ - ع. ناپذیده شمردن، بدیع شمردن
اِسْتِیْدَالُ - ع. عوض کردن بدل شدن
اِسْتِیْبْرَاءُ - ع. بعد از اذدار فشردن حشفه برای تطهیر کردن، مقاربت نکردن
اِسْتِیْبْرَافُ - ع. باز ن خود یا زن دیگر که تزویج کرده تا وقت حیض بمحض اینکه بداند حامله است یا نه
اِسْتِیْبْرَافُ - ع. ظاهر نمودن نهفته غیر را
اِسْتِیْبْرَافُ - ع. یکنوع دیباچ ضخیم
اِسْتِیْبْشَارُ - ع. مژده دادن، فرحناک شدن
اِسْتِیْبْصَارُ - ع. واضح و عیان کردن، واضح و عیان شدن، بینا شدن
اِسْتِیْبْطَاءُ دیر کردن، سستی در حرکت
اِسْتِیْبْطَانُ - ع. از عین کار اطلاع یافتن
اِسْتِیْبْغَاذُ - ع. از یکدیگر دور شدن، بعید شمردن، دوری جستن
اِسْتِیْبْغَالُ - ع. زنی را بنکاح در آوردن
اِسْتِیْبْغَاءُ - ع. محض محصول مقصود باری گرفتن
اِسْتِیْبْغَاءُ - ع. ابقا کردن، دائم باقی نمودن
اِسْتِیْبْكَاءُ - ع. گریستن و گریانیدن
اِسْتِیْبْهَاجُ - ع. فرحناک شدن، از فرحناکی خندان شدن
اِسْتِیْبْهَالُ - ع. از قید بند حکومت آزاد شدن و آزاد کردن

اِسْتِجَابَةُ - ع. حیا کردن، شرم داشتن
 زندگی خواستن
اِسْتِخَارَةُ - ع. طلب خیر کردن بجهت
 فهمیدن انجام کار، رجوع بکلام الله
 و یا باشعار شعرا و یا بکلام عرفانمودن
اِسْتِخْبَارُ - ع. پرسیدن خبر
اِسْتِخْدَاغُ - بحیله خود را متواضع کردن
اِسْتِخْدَامُ - ع. بخدمت واداشتن
اِسْتِخْرَاجُ - ع. خارج ساختن، استدلال
 نمودن، بیرون آوردن
اِسْتِخْصَاءُ - ع. نهفته شدن
اِسْتِخْفَافُ - ع. کسی را تحقیر کردن
 خفت دادن، سبک شمردن
اِسْتِخْلَاضُ - ع. رهانیدن، خلاص کردن
 خالص کردن، رهائی جستن
اِسْتِخْوَانُ - ف. تخم خرمای و انگور و انار
اِسْتِخْلَافُ - ع. کسی را بجای خود
 نائب و خلیفه نمودن
اِسْتِدَارَةُ - ع. گردیدن، بگرد چیزی
 گردیدن
اِسْتِدَامَةُ - ع. جاویدی، بی زوالی
اِسْتِدَانَةُ - ع. وام کردن، وام دادن
اِسْتِدْبَارُ - ع. پشت کردن رو گردانیدن
اِسْتِدْرَاجُ - ع. آهسته آهسته بحرکت
 آوردن یا تبدیل کردن یا بکثرت
 نعمت مظهر شدن یا بجهت کثرت نعمت
 اقدام بعصیان کردن
اِسْتِدْرَاكُ - ع. فهم کردن، رسیدن،
 درک حضور نمودن
اِسْتِدْعَاءُ - ع. طلبیدن، بحق دعوت

کردن متعبرانه جواب خواستن
اِسْتِخَاصَةُ - ع. پیش از مدت حیض خون
 دیدن
اِسْتِخَالَةُ - ع. حیلہ کردن، محال شمردن
اِسْتِجَابُ - ع. مقبول افتادن
اِسْتِخْدَاثُ - ع. چیزی را نو برای خود
 تملک کردن
اِسْتِخْصَانُ - ع. پندیده شمردن، پندیدن
اِسْتِخْصَالُ - ع. تحصیل کردن، دریافتن
اِسْتِخْصَانُ - ع. پناه بقلعه بردن، خود
 را محصور داشتن
اِسْتِخْضَارُ - ع. بحضور خواستن
اِسْتِخْطَاطُ - ع. حفظ کردن، حفظ چیزی
 را از کسی خواستن، یاد گرفتن
اِسْتِخْضَارُ - ع. حقیر شمردن
اِسْتِحْقَاقُ - ع. حق ورتبه لایق خود را
 خواستن، سزاوار شدن
اِسْتِحْقَانُ - ع. خود را حقنه کردن
اِسْتِحْكَامُ - ع. مستحکم نمودن
اِسْتِحْكَامَاتُ - ع. قلعه باستیان
اِسْتِخْلَافُ - ع. شیرین آمدن بذائقه
اِسْتِخْلَالُ - ع. طلب حلال کردن، حلال
 داشتن و خواستن
اِسْتِحْصَاقُ - ع. حقیق کردن، خود را
 احق قلم دادن
اِسْتِحْصَالُ - ع. امر خود را واگذار بفر
 کردن، بار کردن، برداشتن
اِسْتِحْصَامُ - ع. با آب گرم شسته شدن
اِسْتِجْوَاظُ - ع. جمع شدن آب در
 حوض

کردن، دریافت کردن	اِسْتِرْذَالٌ - ع. رذیل و کمتر شمردن
اِسْتِدْفَاقٌ - ع. باریک شدن	اِسْتِرْزَاقٌ - ع. سعی و جدّ در تحصیل
اِسْتِدْلَالٌ - ع. بواسطه ادله و برهان	رِزْق و نفقه کردن
فهمیدن، دلیل آوردن	اِسْتِرْسَالٌ - ع. گستاخ شدن و کردن
اِسْتِدْهَانٌ - ع. روغن مال شدن، طلب	اِسْتِرْشَاءٌ - ع. رشوه خواستن
روغن مالی کردن	اِسْتِرْشَادٌ - ع. هدایت طلبیدن، زندگانی
اِسْتِدْكَارٌ - ع. بخاطر آوردن، از حفظ	خواستن
نمودن، متذکر شدن	اِسْتِرْضَاءٌ - ع. خوشنودی طلبیدن
اِسْتِدْلَالٌ - ع. خوار، ذلیل، حقیر دیدن	اِسْتِرْضَاعٌ - ع. شیرده خواستن
تحقیر کردن	اِسْتِرْعَاءٌ - ع. حمایت از کسی خواستن
اِسْتِدْمَامٌ - ع. کار مذموم و قبیح کردن	اِسْتِرْفَادٌ - ع. مدد خواستن، یاری خواستن
اِسْتِدْهَانٌ - ع. بذهن آوردن، تعقل	اِسْتِرْفَاعٌ - ع. برداشتن چیزی را طلبیدن
نمودن	اِسْتِرْفَاقٌ - ع. همراهی طلبیدن، آشنا
اِسْتَرْ - ف. قاطر، بَقْل	گیری
اِسْتِرَابَةٌ - ع. شبهه کردن، شک نمودن	اِسْتِرْفَاهٌ - ع. آسودگی و در رفاه زندگی
اِسْتِرْاقٌ - ع. دزدیدن، دزدیدن حوادث	کردن، بر آسودن
اِسْتِرْخَاعٌ - ع. در هنگام بلا اظهار	اِسْتِرْفَاقٌ - ع. نیک شدن، بیندگی
توکل کردن، پس گرفتن	گرفتن، فرورفتن آبدرو زمین
اِسْتِرْجَالٌ - ع. پیاده شدن، خواستن	اِسْتِرْكَالٌ - ع. ضعیف و رکیک شمردن
اِسْتِرْاحَةٌ - ع. آسوده کردن، آسوده	اِسْتِرْفَاحٌ - ع. آسایش جستن، راحت
شدن، استراحت نمودن	یافتن، بوی گرفتن
اِسْتِرْحَامٌ - ع. لابه کردن، التماس	اِسْتِرْهَابٌ - ع. ترسیدن، بوهم افتادن
نمودن	اِسْتِرْهَانٌ - ع. چیزی را برهن کردن،
اِسْتِرْحَامٌ - ع. مرخصی خواستن،	یا دادن، بگروستاندن
مهربانی طلبیدن	اِسْتِرْزَادَةٌ - ع. افزاینیدن چیزی را
اِسْتِرْخَاءٌ - ع. سست شدن	خواستن، مقصر شمردن
اِسْتِرْخَاصٌ - ع. رخصت طلبیدن، ارزان	اِسْتِرْلَالٌ - ع. افتادن، لغزیدن، خواستن
شمردن، ارزان خریدن	اِسْتِسْخَارٌ - ع. کسی را مسخره و استهزا
اِسْتِرْذَادٌ - ع. طلب پس گرفتن	نمودن
اِسْتِرْذَافٌ - ع. همراهی طلبیدن	اِسْتِسْذَادٌ - ع. درست کاری کردن

اِسْتِغَاذُ - ع. مسعود و مبارك شمردن
 اِسْتِشْقَا؛ - ع. جمع شدن آب در شکم و
 با ساير اعضاى انسان ، آب خواستن
 بجهت باريدن ، دعا کردن
 اِسْتِسْأَلُ - ع. چيز را از جاش كشيده
 و بيرون آوردن
 اِسْتِسْلَامُ - ع. مسلمان شدن ، از وسط
 راه راست رفتن ، طلب سلامتى کردن
 اِسْتِسْمَانُ - ع. فربه شدن را خواستن
 اِسْتِسْنَادُ - ع. استناد کردن ، تكيه دادن
 اِسْتِسْهَالُ - ع. نرم و آسان شمردن
 اِسْتِسْئَالُ - ع. پرسيدن سؤال کردن
 اِسْتِسْأَرَة - ع. كنكاش کردن ، مشورت
 نمودن ، صلاح پرستى
 اِسْتِسْرَافُ - سر برداشتن از برآى
 نگر بستن چيزى
 اِسْتِسْرَاقُ - ع. دست خود را مانند آفتاب
 گردان در پيشانى گذاردن
 اِسْتِسْغَارُ - ع. طلب خير ، دستور العمل ،
 پرسيدن امرى
 اِسْتِسْفَاةُ - ع. شفا و بهبودى خواستن
 اِسْتِسْفَاعُ - ع. شفاعت خواستن
 اِسْتِسْفَافُ - ع. شفاف شدن ، مانع از
 اذيت نمودن ، ماورای چيز برآيدن
 اِسْتِسْهَامُ - ع. بوييدن
 اِسْتِسْهَادُ - ع. شهيد شدن ، شهادت دادن
 اِسْتِسْهَارُ - ع. شهرت يافتن
 اِسْتِسْخَابُ - ع. تملك کردن ، يافتن ،
 كسى را با خود رفيق کردن ، تدارك
 نمودن

اِسْتِسْخَاخُ - ع. صحيح شمردن ، سمى
 در تصحيح کردن ، صحت يافتن
 اِسْتِسْغَابُ - ع. دشواری كشيدين ،
 دشوار شمردن
 اِسْتِسْوَابُ - ع. پسنديدن صواب شمردن
 وظيفه از ديوان دولت تصويب نامه گرفتن
 اِسْتِحْصَالُ - ع. دريافتن ، دريافت
 نمودن ، بدست آوردن
 اِسْتِحْضَاكُ - ع. خنديدن
 اِسْتِسْغَافُ - ع. ضعيف شمردن
 اِسْتِسْضَالُ - سمى در گمراهى انداختن
 و كسى را منحرف ساختن
 اِسْتِسْطَاقَة - ع. پسنديدن ، ازاله نمودن
 نجاسات
 اِسْتِسْطَارُ - ع. تطهير نمودن ،
 اِسْتِسْطَاعَة - ع. قدرت ، زور ، توانائى
 اِسْتِسْطَرَادُ - ع. جمله مترضه مترجم يا
 شارح ، نوى از مكر و حيله
 اِسْتِسْطَرَافُ - ع. چيز را مجدداً بهم
 بستن
 اِسْتِسْطِهَامُ - ع. طعام خواستن
 اِسْتِسْطِلَافُ - ع. خواستن خبر و اطلاع
 اِسْتِسْطِلَاقُ - ع. شكم روش ، رهائى زن
 طلبيدن
 اِسْتِسْطِلَالُ - ع. درسا به كسى نشستن و
 حمايت از كسى طلبيدن
 اِسْتِسْطِهَارُ - ع. طلبيدن ، خواستن
 اِسْتِسْغَاةُ - ع. عادت کردن برای خود
 اِسْتِسْغَاةُ - ع. اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ
 الرَّجِيمِ خواندن ، بداروغه پناه خواستن

- اِسْتِعَاذَة** - ع. عاریه خواستن چیزی، استعمال معانی مجازیّه
اِسْتِعَاذَة - ع. عوض خواستن
اِسْتِعَاثَة - ع. یاری طلبیدن
اِسْتِعْثَاذ - ع. برده خریدن، صاحب برده شدن، غلام خریدن
اِسْتِعْثَار - ع. تعبیر خواب خواستن، عبرت گرفتن
اِسْتِعْثَاب - ع. کسی را از خود خوشنود کردن و آرزو نمودن (مشتق از عَثَبُ بمعنی رضا)
اِسْتِعْجَاب - ع. متعجب شدن، کسی را بحیله مفتون نمودن
اِسْتِعْجَال - ع. شتافتن، عجله نمودن در کار، شتاب زدگی
اِسْتِعْجَام - ع. عاجز شدن درسختن
اِسْتِعْذَاء - ع. مدد خواستن، دادرس خواستن
اِسْتِعْذَاد - ع. زیر کی، فراست، آماده شدن
اِسْتِعْذَار - ع. عذریان کردن
اِسْتِعْثَاء - ع. بروشنائی چراغ راه رفتن
اِسْتِعْصَاء - ع. عصیان کردن، عاصی شدن
اِسْتِعْصَام - ع. از گناه پاک شدن
اِسْتِعْطَاء - انعام خواستن
اِسْتِعْطَاف - ع. مهربانی خواستن
اِسْتِعْظَام - ع. کبر و اظهار عظمت کردن
اِسْتِعْظَاء - ع. عزل خود را طلبیدن
- اِسْتِغْفَاف** - ع. پرهیز کردن از معاصی
اِسْتِغْفَاف - ع. التجا کردن، پناه آوردن
اِسْتِغْفَار - ع. بمعنی بالا
اِسْتِغْلَا - ع. بالا رفتن، بلندی جستن
اِسْتِغْلَاج - ع. طلب دوا نمودن
اِسْتِغْلَاق - ع. منوط و متعلق گردانیدن
اِسْتِغْلَام - ع. طلب آگاهی نمودن
اِسْتِغْلَان - ع. اعلان چیزی را خواستن
اِسْتِغْمَار - ع. آباد گردانیدن
اِسْتِغْمَال - ع. بکار بردن
اِسْتِغْنَاد - ع. لجاجت نمودن
اِسْتِغْنَاء - ع. یاری طلبیدن
اِسْتِغْرَاب - ع. متحیرانه تعجب نمودن
اِسْتِغْرَاق - ع. شمول کلی
اِسْتِغْشَاش - ع. غوغا پیا کردن
اِسْتِغْثَار - ع. طلب مغفرت نمودن
اِسْتِغْلَاب - ع. نمو کرده و بکمال رسیدن
اِسْتِغْلَاط - طلب شدت کردن
اِسْتِغْلَاق - ع. طی معامله کردن، خود را ملزم بکلام شخصی نمودن
اِسْتِغْلَال - ع. اجاره املاک را رهن گذاردن نزد طلبکار
اِسْتِغْنَاء - ع. عدم احتیاج، دولتمند شدن، اظهار بی احتیاجی کردن
اِسْتِغْنَام - ع. تجسس تاراج کردن
اِسْتِغْنَادَة - ع. دریافت نمودن، سعی در تحصیل فائده کردن
اِسْتِغْنَاءَة - ع. گسترده شدن، شایع

شدن، طلب نمودن، از سر رفتن
اِسْتِثْقَاةٌ - ع. از مرض صحت یافتن
 پوش آمدن
اِسْتِثْنَاءٌ - ع. طلب فتوى نمودن
اِسْتِثْنَاخٌ - ع. سعى در باز کردن، فتح
 لمعه نمودن
اِسْتِثْرَادٌ - ع. تنهائی، سوار کردن،
 غریب کردن
اِسْتِثْرَاؤٌ - ع. گریختن، پنهان رفتن
اِسْتِثْرَاؤٌ - ع. طلب فرار کردن
اِسْتِثْرَاعٌ - ع. شروع نمودن، مدد کردن
اِسْتِثْرَاغٌ - ع. قی کردن، بالا آوردن
اِسْتِثْثَاذٌ - ع. سعى بفساد کردن
اِسْتِثْثَارٌ - ع. پرسیدن، جویاشدن
اِسْتِثْلَاحٌ - ع. ظفر یافتن، فائز شدن
اِسْتِثْنَانٌ - ع. جنس سوا کردن
اِسْتِفْهَامٌ - ع. طلب فهم کردن چیزی
اِسْتِثْقَاءٌ - ع. آب خواستن، طلب کردن
 آب خوردن
اِسْتِثْقَاةٌ - طلب قوت، خوراك خواستن
اِسْتِثْقَاةٌ - ع. قصاص قاتل را خواستن
اِسْتِثْقَاةٌ - ع. درستی طلبیدن، درستی
اِسْتِثْبَاحٌ - ع. قبیح شمردن
اِسْتِثْثَالٌ - ع. پیشواز کردن، زمان آبنده
اِسْتِثْثَالٌ - ع. از کشتن نرسیده خود
 را بهیله انداختن
اِسْتِثْثَارٌ - ع. از خدا خواستن نصیب و
 مقدور شدن چیز را که برای خود نافع
 است خواستن
اِسْتِثْثَاثٌ - ع. پشی گرفتن، اقدام و

غیرت و شجاعت خود را افزودن
اِسْتِثْقَرَاءٌ - ع. کیفیتى که در اغلب افراد
 يك جنس زنده میشود همان کیفیت را
 بنام افراد آن جنس ثابت و مقرر کردن
اِسْتِثْقَرَاءٌ - ع. ثابت کردن، مقرر شدن،
 قرار گرفتن
اِسْتِثْقَرَاضٌ - ع. قرض کردن، وام
 گرفتن
اِسْتِثْقَامٌ - ع. بهر خواستن، تکلیف قسم
 کردن
اِسْتِثْقَاةٌ - ع. سعى بلیغ در گرفتن
 نمودن، جویا شدن، بکنه مطلب
 رسیدن
اِسْتِثْقَاصٌ - ع. قصاص قاتل را طلبیدن،
 کشتن قاتل را خواستن
اِسْتِثْقَاةٌ - ع. حکم و فصل طلبیدن،
 قاضی معین شدن
اِسْتِثْقَارٌ - ع. سعى در نظر، قطره قطره
 چکاندن چیزی
اِسْتِثْمَالٌ - ع. کنایه از بغل و امساک
 نمودن است
اِسْتِثْلَالٌ - ع. مستقل شدن
اِسْتِثْلَالِی - ع. امور راجعه باستقلال
اِسْتِثْقَوَاسٌ - ع. مثل کمان دو تاشدن
اِسْتِثْقَاةٌ - ع. قی کردن، بالا آوردن
اِسْتِثْقَاةٌ - ع. خضوع و تواضع و فروتنی
اِسْتِثْثَارٌ - ع. گردن کشی کردن
اِسْتِثْثَابٌ - ع. طلب نویسدگی و کتابت
 کردن
اِسْتِثْثَاءٌ - ع. سعى در پنهان کردن نمودن

اِسْتِجَارَة - ع. کرایه دادن، اجاره کردن
 اِسْتِجْوَاؤُ - ع. طلب جود و کرم، کرمی
 اِسْتِکْرَاهُ - ع. کریه شمردن
 اِسْتِکْثَات - ع. کسب کردن
 اِسْتِکْثَاف - ع. کشف و اظهار چیزی را
 طلبیدن
 اِسْتِکْفَاءُ - ع. کافی شمردن، قناعت نمودن
 اِسْتِدْعَا - ع. مثل سائل خواستن
 اِسْتِقْرَاضُ - ع. قرض کردن، نسیه
 اِسْتِکْمَالُ - ع. تمام و کامل شدن، در
 صدد اکمال بر آمدن
 اِسْتِحْضَاءُ - ع. پنهان شدن
 اِسْتِیْلَابُ - ع. ربودن، سلب نمودن
 اِسْتِیْلَالُ - ع. آهیختن، کشیدن چیزی را
 از چیزی
 اِسْتِیْلَامُ - ع. بوسیدن، استلام حَجَرُ الْاَ
 سْوَدُ نمودن
 اِسْتِیْلَامُ - ع. ذم یافتن، ملامت دیدن
 اِسْتِیْقْدَامُ - ع. سعی بانجام چیزی نمودن
 اِسْتِلْدَاؤُ - ع. گوارا یافتن، گوارا
 شمردن
 اِسْتِلْزَامُ - ع. لازم شمردن
 اِسْتِزَارَة - ع. قصد و توجه زیارت نمودن
 و از کسی توجه و نشانه خیر تفحص کردن
 اِسْتِظْطَارُ - ع. تقشیر کردن، شیرۀ چیزی
 را گرفتن
 اِسْتِیْنَاءُ - ع. ممتاز کردن، گردیدن
 اِسْتِیْنَاعُ - ع. گوش دادن، شنویدن
 اِسْتِیْنَالَة - ع. میل بطرفی نمون، کسی
 را بخود مایل نمودن، سخن خوشی گفتن

اِسْتِفَادَة - ع. فائده دیدن، نفع دیدن
 اِسْتِعَانَة - ع. یاری طلبیدن
 اِسْتِهْنَاءُ - ع. گوارا شدن
 اِسْتِیْقَاءُ - ع. باقی شدن، دائم شدن
 اِسْتِدَامَة - ع. دوام یافتن و بقا یافتن
 اِسْتِئَارُ - ع. حالت کسی را فهمیدن بعد
 از او ستر کردن، رازداری
 اِسْتِعْفَافُ - ع. برهیز کاری، نفس خود
 را ضبط کردن
 اِسْتِمْطَارُ - ع. منتظر باران یا بارش
 بودن
 اِسْتِشْخَافُ - ع. از روی نوشته ای
 پاک نویس کردن و خواستن آن
 اِسْتِیْقَاطُ - ع. بیدار شدن
 اِسْتِیْنَاءُ - ع. طلب منی نمودن از خود
 با دست
 اِسْتِحْضَانُ - ع. خوش آمدن چیزی
 اِسْتِمْهَالُ - ع. مهلت خواستن
 اِسْتِیْنَادُ - ع. تکیه بچیزی نمودن
 اِسْتِیْنَالَة - ع. روشن و باضیا شدن
 طلب ضیا
 اِسْتِیْنَامَة - ع. راحت شدن، خود را
 بخواب زدن
 اِسْتِیْجَارُ - ع. پرسیدن، خبر خواستن
 اِسْتِزَالَةُ - ع. بدلات عقل معنای چیزی
 را فهمیدن
 اِسْتِیْتِجَاعُ - ع. نتیجه درآوردن، بانجام
 کارها درک کردن
 اِسْتِیْنَجَاءُ - ع. بعد از قضای حاجت طهارت
 گرفتن با آب

چیزی نمودن
اِسْتِیْطَانُ - ع. توطن نمودن، برای خود وطن قراردادن
اِسْتِیْعَابُ - ع. گرفتن، ضبط نمودن
اِسْتِیْعَاءُ - ع. بشامه گرفتن، قبض روح کردن، قرض خود را تماماً ادا نمودن
اِسْتِیْقَاقُ - ع. توفیق، هدایت خواستن
اِسْتِیْقَادُ - ع. آتش گرفتن، آتش سوزاندن، بقید انداختن
اِسْتِیْقَاطُ - ع. از خواب بیدار شدن
اِسْتِیْلَا - ع. مستولی شدن، بزور و قهر ضبط نمودن
اِسْتِیْلَادُ - ع. بچه جاریه خود را بولد حقوقی قبول کردن
اِسْتِیْمَارُ - ع. امر خواستن، مصلحت کردن
اِسْتِیْمَانُ - ع. امین کردن، امان دادن امان و حمایت طلبیدن
اِسْتِیْهْدِنُ - ف. لجاجت و ستیزه کردن
اِسْتِیْثَنَه - ف. تخم مرغ
اِسْتِیْنَاسُ - ع. مانوس شدن، از وحشت در آمدن
اِسْتِیْنَافُ - ع. شروع نمودن، بعد از حکم مرافعه خود را بمحکمه بزرگتر رجوع کردن
اِسْتِیْهَابُ - ع. هدیه خواستن، بخشش خواستن
اِسْتِیْهَالُ - ع. اهل شدن، مستحق شدن
اِسْتِیْجَادُ - ع. سررا مثل سجده فرود آوردن

اِسْتِیْضَارُ - ع. رواج حاجت خود را از کسی طلبیدن
اِسْتِیْعَاةُ - ع. یاری و معاونت خواستن
اِسْتِیْطَاقُ - ع. تفهیش و تفحص و تدقیق
اِسْتِیْقَاقُ - ع. راندن، هی کردن
اِسْتِیْثَاكُ - ع. مواء استعمال نمودن
اِسْتِیْنَا - ع. اختلال هوا
اِسْتِیْنَارُ - ع. بهمت خود چیزی را انتخاب و تخصیص نمودن
اِسْتِیْثَارُ - ع. در زیاد خریدن چیزی آرزو داشتن
اِسْتِیْقَاقُ - ع. ضامن گرفتن و تمسك گرفتن
اِسْتِیْعَابُ - ع. واجب و حق شمردن
اِسْتِیْجَارُ - ع. باجاره دادن، اجاره نمودن
اِسْتِیْجَالُ - ع. مهلت خواستن
اِسْتِیْخَارُ - ع. عقب ماندن، عقب گذاشتن
اِسْتِیْدَاعُ - بطریق امانت تسلیم نمودن
اِسْتِیْدَانُ - ع. اذن و مرخصی خواستن
اِسْتِیْرَادُ - ع. بسجل ورود ابصال، احضار کردن
اِسْتِیْسَارُ - ع. اسیر شدن، اسیر کردن
اِسْتِیْسَارُ - ع. سهل شدن، سهل کردن کسب نمودن اداره کردن
اِسْتِیْعَاعُ - ع. فراخی، فراخ شدن
اِسْتِیْضَالُ - ع. از بیخ کندن
اِسْتِیْضَاخُ - ع. شرح و بیان چیزی را خواستن
اِسْتِیْضَاعُ - سعی در کسر نمودن قیمت

اِسْرَا - ع. رفتن در شب
 اُسْرَا - ع. جم، اَسِير که گذشت
 اَسْرَاؤ - جم سِر، پنهانی ها
 اِسْرَاؤ - ع. مخفی کردن، پنهان نمودن
 اِسْرَاع - ع. شتاب دادن، سرعت دادن
 اِسْرَاف - ع. در محل بیجا صرف مال کردن. زیاده روی در خوردن و آشامیدن
 اُسْرَة - ع. طایفه و خویش نزدیک
 اَسْرَع - ع. سریعتر، چست و چالاک تر بودن
 اِسْطَار - ع. سطر کردن، نوشتن
 اِسْطَاذَه - ع. حکایت، قهره، افسانه
 اِسْطَبْل - ع. طوبله، محل حیوانات
 اُسْطُر - ف. ترازو
 اُسْطُرْلَاب - ف. آلت قدیه و متروکه
 رصدیه است که بجهت اخذ ارتفاع آفتاب و طلوع و غروب کواکب استعمال میکنند
 اُسْطُوَان - ع. بلند قد
 اُسْطُوَانَه - ع. ستون و جسمی که مانند ستون باشد
 اُسْطُو خُودُوس - ف. نام دوا استو قدوس استو نیز بمعنی ارسطو یسکی
 از فلاسفه یونان است
 اُسْطُون - ف. زردک، (حویج ترکی)
 اِسْغَاء - ع. حاجت کسی را بر آوردن
 اِسْغَاد - ع. سادتمند کردن، راهنمایی کردن
 اِسْغَار - ع. جم سَغَر قیمتها
 اِسْغَاف - کار کسی را بانجام رسانیدن

اَسْجَاع - ع. جم سَجْع سخن موزون گفتن
 اِسْجَال - ع. بی مبالائی در کار، فراموش کردن
 اِسْجَام - ع. روان کردن اشک، گریه کردن
 اِسْجَار - ع. جم سَحَر صبحگاهها
 اِسْحَق - ع. سائیدن و اسم حضرت اسحق پسر حضرت یعقوب
 اَسْجِه - ع. جم سَخا، بر چسب کاغذ از تراشه
 اِسْخَاط - ع. غضب کردن، بخشم آوردن
 اِسْخَان - ع. گرم کردن چیزی را بوسیله آتش
 اِسْخَانِ عَيْن - ع. گریانیدن
 اَسْخِي - ع. سخی تر، بخشنده تر
 اَسْخِيَاء - ع. جم سَخِي، جوانان مردان
 اَسْد - ع. شیر، غضنفر، اسم برجی است که فیما بین سرطان و سنبله واقعست در تحویل آفتاب بیرج مذکور شدت گرما خواهد بود
 اِسْدَاد - ع. موافق صدق و صواب افتادن
 اَسْدَال - ع. جم يَسْدَل، پرده، طوق مروارید
 اِسْدَال - ع. مثل پرده چیزی را آویختن
 اَسِيدَه - ع. جم سَد، عیبه، نقصانها
 اَسْر - ع. اسیری و اسیر شدن، بسته شدن
 اَسْر - ع. حبس البول

اَسْعَدُ - ع. سعیدتر، خوش بخت تر
 اَسْفَرُ - ف. خاربشت
 اَسَفُ - ع. حزن، کدورتأسف
 اَسْقَاءُ - ع. جم آسِیف افسوس خورنده ها
 اَسْفَارُ - ع. جم، یَسْفَرُ کتب، جلد های
 کتب، بارها، ابواب کتاب
 اِسْفَارُ - ع. ظهور،، بروشنی نماز
 صبح کردن و منت کردن
 اَسْقُلُ - ع. پست تر، افتاده تر
 اِسْفَهَالَاثُ - ع. مُعَرَّبُ سه سالار
 اِسْفِیدَاثُ - ع. مُعَرَّبُ سفیداب
 اِسْقَاءُ - ع. نوشانیدن
 اِسْقَاطُ - ع. ساقط کردن، در کلام
 خطا کردن، ابطال
 اَسْقَامُ - ع. جم سَقُم، بیماریها، امراض
 اِسْقِیلُ - ع. بیاز صحرائی
 اِسْكَاتُ - ع. سکوت دادن، ساکت
 کردن
 اِسْكَارُ - ع. مت گردانیدن
 اِسْكَانُ - ع. مسکن دادن، ممکن
 گرفتن
 اَسْكَرُ - ع. مت تر
 اَسْكَنُ - ع. آدم هوشیار و سنگین
 اِسْكَنْجُ - ع. بوی بد دهان
 اِسْكَنْجَه - ع. شکنجه، اذی که
 بجرمین دهند
 اَسْكَوْفُ - ف. موزه گر، موزه (آبگیر)
 اِسْلَاةُ - ع. تسلی دادن
 اِسْلَاثُ - ع. سلب کردن، روده بردن
 اِسْلَافُ - ع. جم سَلَف پیشینیان

اِسْلَافُ - ع. چیزی را پیش خریدن
 اِسْلَاكُ - ع. ادخال کردن، سلوک
 دادن، هدایت نمودن
 اِسْلَالُ - ع. آمیختن، کشیدن شمشیر
 اِسْلَامُ - ع. دین اسلام
 اِسْلَامِی - ع. چیزیکه تعلق بدین
 دارد و یا به نسبت داخل شده است
 اَسْلَحَه - ع. جم سِلَاح آلات جنگ
 اَسْلَمُ - ع. سلیم ترو مطیع تر
 اُسْلُوبُ - ع. منوال، طرز، طریق
 اَسْلَی - ع. وصف حروفی است که
 نوک زبان تشکیل مینماید
 اِسْمُ - ع. نام هر لفظی است که دلالت
 باشیاء محسوسه و غیر محسوسه مینماید
 اِسْمُ اَلْتِ - ع. نام آلات و اسباب مانند
 یَفْثَاخ که آلت باز کردن قفل است
 اِسْمُ تَصْغِیرُ - ع. اسمی است که کوچکی
 اشیا را بیان میکند مثل رُجُلُ یعنی
 مرد کوچک
 اِسْمُ جِنْسُ - ع. اسمی است که دلالت
 بر جنس مینماید مثل آدم و اسب و غیره
 اِسْمُ خَاصُ - ع. علم است برای چیز
 مخصوص مثل طَهْرَان و حَمِین
 اِسْمُ زَمَانُ - ع. اسمی است که دلالت
 بر زمان فعلی نماید مثل مَقْتَل و مَوْعِد که
 زمان قتل و وعده را میرساند
 اِسْمُ عِلْمُ - ع. مثل اسم خاص است که
 بیان شد
 اِسْمُ فَاعِلُ - ع. اسمی است که دلالت
 بر کننده کار کند مثل نَاصِر (باری کننده)

سنین عمر
أَسْوَاطُ - ع. جم سَوَاطُ، تازیانه‌ها
أَسْوَاقُ - ع. جم سَوَاقُ
 بازارها، کوچه‌ها
أَسْوَدُ - ع. سیاه رنگ
أَسْوَدَاذُ - ع. سیاهی شدن
أَسُوفُ - ع. شخص غمناک، محزون
أُسُونُ - ع. گنبدیدن آب و رنگ کردن
أُسُوَّةُ - ع. مقتدا، پیشوا
أُسُودَاذُ - ع. سیاهی، سیاه شدن زیاد
إِسْهَابُ - ع. پرگفتن، درحرص و طمع
 افراط کردن
إِسْهَالُ - ع. داروی شکم راندن،
 بزمین نرم رسیدن، نرم شدن شکم
 و طبیعت
أَسْهَامُ - ع. جم سَهْمُ نصیب و بهره،
 تیرها، و قرعه قمار
أَسْهَبُ - ع. تندرو
أَسْهَلُ - ع. سهل تر؛ آسان تر
آسپی - ع. غمگین، پشیمان، طیب
آسینا - مش. یکی از قطعات پنجگانه
 کره زمین
آسِیَابُ - طاحونه، مطحن
آسِیَابَانُ - ف. طاحن یکی که آسیاب
 را اداره میکند،
أَسِیَافُ - ع. جم سِیْفُ، شمشیرها،
 تیغ‌ها
آسِیبُ - ف. تصادم، صدمه، رنج
آسِیْسُ - ع. اصل، مبنی، عوض
آسِیْفُ - ع. متأسف، مکدر، غمناک،

إِسْمُ مَفْعُولُ - ع. اسمی متکله دلالت
 بر کرده شده کند مثل مَنْصُورُ (یاری
 کرده شده)
إِسْمُ مَكَانُ - ع. مکان فعلی را دلالت
 می‌نماید مثل مَرْتَعُ (چراگاه)
إِسْمُ مَسْئُوبُ - ع. نام شخص و یا چیزی
 که باو نسبت داده میشود مثل طَهْرَانِیُّ،
 بُغْدَادِیُّ
أَسْمَاءُ - ع. جم إِسْمُ، که بیان شد
إِسْمَاءُ - ع. اسم گذاران، بلند کردن
إِسْمَاحُ - ع. جوانمرد شدن، رام و
 مطیع کردن
أَسْمَارُ - ع. جم سَمَرُ، مصاحبت شبانه
 قصه گفتن
إِسْمَارُ - ع. میخ زدن
إِسْمَاعُ - ع. شنواندن بدیگری
آسِمَاثُكُ - ف. سقف اطاق
أَسْمَحُ - ع. جوانمردتر، ملایم تر
أَسْمَرُ - ع. سفید مایل بسياه وزرد
 گندم گون
أَسْمَنُ - ع. فربه
أَسْمَنِي - ع. بلندتر، رفیع تر
إِسْمِيرَارُ - ع. دررنگ اسمر شدن سبز
 شدن
أَسْنَادُ - ع. جم سَنَدُ تمسکات حجّت‌ها
إِسْنَادُ - ع. اتکاء کردن، نسبت دادن
 فعل به فاعل یا مبتداء (در علم نحو) و
 مطلق نسبت دادن در لغت
أَسْنَعُ - ع. طولی‌تر، بلندتر
أَسْنَانُ - ع. جم سِنُ دندانها، نیزه‌ها،

مَحْزُون - ع. چیز نرم و موی دراز که فرو
هسته شده باشد
أَسْلَمٌ - ع. رگی است در میان انگشت
آسِمَكه - ف. دیوانه، مغشوش، مجنون
آسِيَكه - ع. زن فرعون و طیبیه (بانوی
دکتر)
آش - ف. طعام، غذا، قوت
إِشَادَه - ع. بلند کردن و نام برافراشتن
و با آواز بلند خواندن
إِشَارَه - ع. فرمودن و علامتی است
بجهت تعیین و تفریق یا بیرق و چیز دیگر
که جهت علامت استعمال میشود،
امر نمودن
أَشَاشٌ - ع. شادی کردن
إِشَاعَه - ع. شایع و فاش نمودن
أَشَافِي - ع. جسم أَشْفَا درفشهای
کفشگران
أَشَامٌ - ع. شوم تر، بی میمنت تر
أَشَائِمٌ - ع. جم أَشَامٌ، شومترها، بی
یمن ترها
أَشْتٌ - ع. علامت کردن
أَشْبَاحٌ - ع. جم شَبَحٌ، جسمها، جسدها
إِشْبَاعٌ - ع. سیر کردن، امتداد دادن
(فتح، ضمه، کسره) بطوریکه الف
و او، یا، از آنها حاصل شود
أَشْبَاهٌ - ع. جم شَبْهٌ، مثلها، مانندها
أَشْبَهٌ - ع. شبه تر، مانند تر،
إِشْتِيَاكٌ - ع. پیچیده شدن، بهم در
رفتن

إِشْتِبَاهٌ - ع. مثل ارباب شك و شبهه
كَرْدن، زیاد مشابه شدن
إِشْتَاتٌ - ع. پراکنده کردن
إِشْتِدَادٌ - ع. شدت، سختی، سخت شدن
أَشْتَرٌ - ع. آنکه پلك چشم از باین
دریده باشد و لقب مالك بن حارث نخعی
از خواص حضرت امیرالمومنین (ع) که
در بعضی جنگها شمشیری به پلك چشم
اورسیده بود
أَشْتَرٌ - ف. بمعنی شتر
إِشْتِرَاءٌ - ع. اتباع نمودن، خریدن،
خریدار شدن
إِشْرَاطٌ - ع. مشروط ساختن
إِشْتِرَاكٌ - ع. شراکت نمودن، مشترك
شدن
أَشْتَرُ حَمَاقٍ، أَشْتَرُ حَمَاقٍ وَ پَلَنُكَ - ف. نام
حیوانیت بر بی زرافه مینامند
إِشْتِعَالٌ - ع. شعله ور شدن، مشتعل شدن
إِشْتِغَالٌ - ع. مشغول شدن، کار کردن
إِشْتِفَاءٌ - ع. شفا یافتن، تندرستی
یافتن
إِشْتِثَاقٌ - ع. دوشاخه شدن، از کلمه
کلمه دیگر گرفتن، ماده کلمه از کلمه
گرفتن، فیما بین دو لفظ تناسب لفظی
یا معنوی شدن
إِشْتِثَاقِ أَكْبَرٌ - ع. فیما بین دو لفظ
نسبت مخرجی بودن مثل نَعَقٌ، نَهَقٌ
إِشْتِثَاقِ صَغِيرٌ - ع. فیما بین دو لفظ نسبت
و تناسب حرفی بودن مثل ضَرَبَ ضَرَبٌ
إِشْتِثَاقِ كَبِيرٌ - ع. فیما بین دو لفظ بدون

نمودن
أَشْرَأُ - ع. جم شَرِیر، شَرِّ اشْرِیرها و شرّها
أَشْرَاطُ - ع. جم شَرَط، نشانه‌ها، علامتها
أَشْرَافُ - ع. جم شَرِیف، محترمان پیغمبران، سادات، کنگره‌ها، دسته‌های مناره
إِشْرَاقُ - ع. روشن و منور گردانیدن، روشن شدن، داخل محلّ تابش آفتاب شدن
أَشْرَافُ - ع. جم مُشْرِک، و شَرِیک مشرکین که بخداوندشَرِیک قرار داده‌اند و شریکان که با مردم در یک معامله شرکت نمایند
إِشْرَافُ - ع. بخدای واحد شَرِیک قرار دادن مثل قول به یزدان و اهریمن که افعال خیر از یزدان و افعال شر از اهریمن صادر میشود
أَشْرَبَ - جم شَرَاب، آشامیدنها
أَشْرَجَ - ع. آنکه یک خایه‌اش بزرگتر از خایه دیگرش باشد یا یک خایه نداشته باشد
أَشْرَعَه - ع. جم شَرِاع، بادبانهای کشتی
أَشْرَفَ - ع. شریف تر، محترم تر
إِشْطَاطُ - ع. نقض عدالت در حکم کردن
إِشْغَابُ - ع. مردن و مفارقت دائمی
أَشْغَاؤُ - ع. جم شَغْر، کلمات منظومه و موزونه

ترتیب مناسب لفظی بودن مثل جَبَد، جَبَبَ
إِشْتِکَاؤُ - ع. شکوه کردن، اظهار حزن و غصه نمودن
إِشْتِمَالُ - ع. شامل شدن، دربرداشتن
إِشْتِمَامُ - ع. بو کردن، بوئیدن
إِشْتِهَاؤُ - ع. میل، خواهش، حظّ، آرزو
إِشْتِهَاَبُ - ع. سفید شدن، رُوب سفیدی گذاشتن
إِشْتِهَاؤُ - ع. شهرت یافتن، مشهور شدن
إِشْتِیَاقُ - ع. ازدل آرزو مند شدن
إِشْتِیَاقِیَّة - ع. قوه اشتیاقیه را گویند
إِشْجَاؤُ - ع. اندوهگین کردن و در گلو گرائیدن
أَشْجَاؤُ - ع. جم شَجَر، درختان
أَشْجَانُ - ع. جم شَجَن، هوم، غموم
أَشْجَرُ - ع. جای درخت آور، درختدار
أَشْجَعُ - ع. شجاعت مند اسم تفضیل است از ماده شَجَع
أَشْجَعَه - ع. شجاعان، دلبران، پهلوانان
إِشْخَاسُ - ع. ذم کردن، کلام ناگوار گفتن
أَشْخَاسُ - ع. جم شَخْص، کسان
أَشَدُّ - ع. شدیدتر، قوی تر، سخت تر
أَشْدَاءُ - ع. جم شَدِید، قویها، سختها
أَشْدَقُ - ع. فراخ دهن
أَشْرَ - ع. چوب بریدن بازّه
أَشَرَّ - ع. شریرتر
أَشْرَاءُ - ع. جم شَر، شریران، بدمنشان
إِشْرَابُ - ع. نوشانیدن، تقلید و بیان

إِسْكَاءٌ - ع. شکوه داشتن
آشْكَاراً - ف. جلی، عیان، روشن
إِسْكَاعٌ - ع. در غضب افکندن و ملول گردانیدن
أَشْكَالٌ - ع. جم. **شَکْل**، صورتها، طورها
إِسْكَالٌ - ع. دشوار شدن چیزی و رسیدن خرما و انگور
أَشْکَلٌ - ع. سرخ چشم و سرخ بسفیدی آمیخته و درخت کنار و گوسفند تپیکاه سفید و شبیه تر و خوش صورت تر، پوشیده تر، دشوارتر
أَشْکَلٌ - ف. اسبی که دست راست و چپش سفید باشد، حیل و تزویر
إِسْكَنجَه - ف. اذیتی که بمجرمین داده شود
أَشْلٌ - ع. آنکه دستش چلاق باشد
إِشْمامٌ - ع. بویانیدن، حرف ساکن را بوی ضم یا کسر دادن بطرزیکه شنیده نشود و حرکت لب دیده شود بچپ و راست بر کشتن و سر را بلند کرده رفتن
إِشْمامٌ بِالطَّوْلِ - ع. انضمام الثفتین بعد السكون بالطول (تجوید)
إِشْمامٌ بِالْقَصْرِ - ع. انضمام الثفتین بعد السكون بالقصر (تجوید)
إِشْمامٌ بِالْوَسْطِ - ع. انضمام الثفتین بعد السكون بالوسط
أَشْمَطٌ - ع. مرد دوموی یعنی نیم پیر
أَشْمَلٌ - ع. شاملتر و جامع تر
إِشْمَرُ - ع. مشمژ شدن، نفرت نمودن،

إِشْعاغٌ - ع. پراکنده شدن شعاع آفتاب و تیغ و خار بر آوردن خوشه
إِشْعالٌ - ع. شعله ور کردن، آتش افروختن
أَشْعَفٌ - ع. اسم شخصی طماع معروف
أَشْعَفٌ - ع. آشفته موی و گرد آلوده موی
أَشْعَه - ع. جم. **شُعاغٌ**، پرتوها
أَشْعَرٌ - ع. با شعورتر، پرموتر
أَشْعالٌ - ع. جم. **شُعْلٌ**، شغلهای، کارها
إِشْعالٌ - ع. برای خود کار فراهم نمودن، مشغول ساختن، کسی را بکار واداشتن
أَشْعَلٌ - ع. پراکتر، مشغول تر
إِشْفاءٌ - ع. دوا دادن بریض و نزدیک شدن بکسی و یا چیزی و دادن یک چیز
أَشْفاقٌ - ع. جم. **شَفَقٌ**، مهربانی ها، سرخی آفتاب وقت غروب
إِشْفاقٌ - ع. ترسیدن، مهربانی کردن
أَشْفَقَنَ - ف. واله و پریشان شدن
أَشْفَى - ع. آنچه نافع تر بدفع بیماری است
أَشْفِيَه - ع. جم. **شَفَا** دواها، درمانها
إِشْفاءٌ - ع. بدبخت گردانیدن و برنج آوردن
أَشْقِيَا - ع. جم. **شَقِي**، بدبختان
إِشْفاقٌ - ع. شکافتن سخن از سخن و گرفتن حرفی از حرفی و نیمه چیزی ستاندن
أَشْقَرٌ - ع. اسب سرخ و سفید

ید آمدن يك چیزی بر طبع انسان
اَشْنَانُ - ع. چوبك و اشنان معروفست
اَشْتَبَعُ - آنكه دندانهای سفید بر فدا
 دارد

اَشْنَعُ - ع. شنیع تر، بدتر، قبیح تر
اَشْوَاطُ - ع. جم **شَوْطُ**، در زیارت
 بیت الله العرام از حجر الاسود ابتداء
 نموده هفت مرتبه طواف کردن
اَشْوَاقُ - ع. جم **شَوْقُ**، آرزو ها، دل
 خواها

اَشْوَاكُ - ع. جم **شَوْكُ**، خارها
اَشْهَادُ - ع. جم **شَاهِدُ**، شهود، گواه ها
اَشْهَادُ - ع. بگواهی و اداشتن
اَشْهَبُ - ع. سفید و سیاه بهم آمیخته
اَشْهَرُ - ع. نامدار تر، معروف تر
اَشْهَرُ - ع. جم **شَهْرُ**، ماه ها
اَشْهَلُ - ع. میش چشم

اَشْهَى - ع. دلچسب تر، دلخواه تر
اَشْیَاءُ - ع. جم **شَيْءُ** چیزها، موجودات
اَشْيَاخُ - ع. جم **شَيْخُ**، پیران، رؤسای
 قبایل، مرشدان طریقت

اَشْيَاعُ - ع. جم **شُعَاعُ**، اتباع انصار
اَشِيبُ - ع. تصادم، آسیب

اِصَابَتْ - ع. راست رفتن، رسیدن،
 راست و مناسب گفتن یا کار کردن
اَصَابِعُ - ع. جم **اِصْبَعُ**، انگشتان
 انگشت های دراع که دوازده اصبع يك

قدم است

اَصَاجِبُ - ع. جم **صَاحِبُ** صاحبان،
 مالکان، رفقا

اَصَادِقُ - ع. جم **اَصْدَقُ**، صادق تران
اَصَاعِزُ - ع. جم، **اَصْفَرُ** خورد تران،
 بی قدر تران

اِصَاغُهُ - ع. بحالب ریختن مذاب
اِصَالُ - ع. جم **اَصِيلُ**، شبانگه و
 آن بعد از وقت عصر است تا فرو رفتن
 آفتاب و خداوند نسب، محکم، بیخ دار
اَصَالَتْ - ع. ریشه دار، ثابت شدن
 و راسخ شدن، در فکر و روی و ملاحظه
 مصاب شدن، عامل حقوق خود یعنی در
 در حضور حاکم بدون تعیین و کیل
 آغاز دعاوی کردن

اَصَالَةٌ - ع. بحقوق خود عامل شدن
اَصْبَاخُ - ع. جم **صُبْحُ**، بامداد ها، صبح
 گاهها

اِصْبَاخُ - ع. از حالی بحالی گشتن (در
 صورتیکه از افعال ناقصه باشد)، مانند
اَصْبَحَ رَیْدُ امِیرِا، در صبح رفتن، بامداد
 کردن

اِصْبَارُ - ع. صبر و تحمل کردن
اَصْبَاغُ - جم **صَبْغُ**، رنگها
اِصْبَعُ - ع. انگشت، انگشت ذراع که

هر انگشتی عبارت از شش جواست
اِصْبَا - ع. صبر فرمودن و بازداشتن و
 بر آمدن ستاره و بر آمدن دندان
اِصْبَابُ - ع. کینه در دل گرفتن و
 خاموش شدن

اَصْبُحُ - ع. جم **صُبْحُ**، بامدادها
اَصْدَاقُ - ع. کاین زن قراردادن
اَصَحُّ - ع. صحیح تر

اَصْرَامُ - ع. درویش شدن ، وقت بر آمدن خرما شدن
 اَصْرَامُ جَم صِرَامُ، پوستها و چرمها
 اَصْرَة - ع. منت یا احسان، رحم، قرابت و طنباب کوچکی است که با آن پائین چادرها را محکم می بندند
 اِصْطَبَاحُ - ع. صبح، باده شب مانده
 راصبح خوردن
 اِصْطِبَارُ - ع. متحمل صبر شدن، بیلایا شکبائی کردن
 اِصْطِبَاعُ - ع. رنگ کرده شده، غسل دادن باطفال نوزاد نصاری با آب ، علامت صلیب کشیدن پیشانی اشخاصی که تازه تَنَصَّر می کنند (وارد مذهب نصرانیت میشوند) ، ردا از زیر بغل دست راست بر آوردن و بردوش چپ انداختن
 اِصْطَبَلُ - ع. آخورستور حالا طبله و جای ایستادن دواب و پایگاه را گویند و قَبْلَ لَيْسَ بِعَرَبِيّ
 اِصْحَابُ - ع. بایکدیگر صحبت داشتن، همراهی، رفاقت
 اِصْطَخْرُ - ع. جائیکه آب جمع میشود اسم پایتخت شیراز
 اِصْطِدَامُ - ع. بدمه ، آسیب دیدن بهم خوردن دوجیز
 اِصْطِرَاخُ - ع. فریاد و فغان کردن
 اِصْطَرَكُ - ف. کندر سیاه
 اِصْطَرْلَابُ - ع. اصطربلاب که بمعنی ترازوی آفتاب است و آن طاسی و

اَصْحَاءُ - ع. جم صَحِيح، سالم از عذر و مرض
 اَصْحَه - ع. بمعناه ایضا
 اَصْحَابُ - ع. جم صَاحِب، یاران و خداوندان، اتباع و انصار
 اِصْصَاح - ع. تصحیح کردن ، از علت و مرض رها نیدن
 اَصْدَاءُ - ع. جم صَدَى، بوم نرو آواز کوه و گنبد و جز آن و مرد لطیف تن
 اِصْدَاءُ - ع. مردن
 اَصْدَاغُ - ع. جم صِدْع، شقیقه ها که در اصطلاح اطباء تولون گویند
 اَصْدَافُ - ع. جم صَدَف، گوش ماهی و آن خانه مروارید است و کرائه کوه و چیزی بلند
 اَصْدَاقُ - ع. جم صَدِيقِ راستی ها
 اَصْدَقُ - ع. راست تر، صادقتر، راست تر، ثابت تر
 اَصْدِقاءُ - ع. جم صَدِيقِ رفقای راست گو، دوست،
 اِصْرُ - ع. عهد و بار و گناه
 اَصْرُ - ع. شکستن و میل دادن و پند کردن و بازداشتن
 اِصْرَارُ - ع. اقدام در بسط قلب ، در بر آمدن کار، پیوسته بر گناه بودن
 اَصْرَافُ - ع. جم صَرَف، مخارج ، هزینه ها
 اِصْرَافُ - ع. در شعر اعراب حرف روی را مختلف کردن، در درهم اتفاق و خرج کردن

اِضْطِیْأُ - ع. بشکار رفتن، شکار کردن

اِضْطِیْافُ - ع. به بیلاق رفتن، اقامت نمودن

اِضْغَابُ - ع. دشوار شدن، دشوار کردن

اِضْغَاذُ - ع. بیکه معظمه رفتن، از انبیق کشیدن

اِضْغَاوُ - ع. روگردانیدن از مردم که بواسطه کبر و غیره عادی شخص میشود در وقت مقابله

اِضْغَاقُ - ع. بیهوش شدن، بیخود شدن

اَضْعَبُ - ع. دشوارتر

اَضْعَرُ - ع. خوددین تر، متکبر تر

اِضْغَاءُ - ع. شنیدن، پذیرفتن

اِضْغَاوُ - ع. حقیر کردن، کوچک نمودن

اَضْعَرُ - ع. کوچک تر، کمتر

اَصْفُ - ع. اسم وزیر حضرت سلیمان (ع)

که یک طرفه العین تخت بلقیس را از

راه دوماه آورده و او یکی از علمای بنی

اسرائیل بود پدر او برخیا نام داشت

و اصف در فارسی نام دارومی است

بخراسان و نیز گویند که میوه ایست

آچار کرده تا بعد ملتان آرندش

اِضْغَاءُ - ع. صاف و پاک کردن، گوش

نهادن و دوا برو بریده شدن و برگزیدن

اَصْفَاوُ - ع. جم صفر، صفرهای رقوم

اِضْغَاوُ - ع. تهیدست و محتاج شدن

اَصْفَافُ - ع. جم صف، صفها

اِضْغَافُ - ع. صف بستن

اَضْعَرُ - ع. رنگ زرد، خالی تر، مرغ

آواز کننده تر و نام پسر روم بن عیص

حلقه ایست که بدان موازنه ساعات معلوم

میشود و آنرا ارسطو و بلیناس حکیم

پیش مکندر از جام کبخسرو استخراج

نموده و بین و صاد هر دو آمده و در

زبان یونانی اِضْطُر ترا زورا گویند و لَابُ

بمعنی آفتاب و قِبَل لَاب نام حکیمی واضح

او و قِبَل نام پسر ارسطو و قِبَل نام پسر

ادریس (ع) و صحیح آنست که واضح او

ارسطو است

اِضْطِفاءُ - ع. برگزیدن، اختیار کردن

تصفیه نمودن و حضرت محمد (ع) را

بدان مناسبت مصطفی گویند که از

غالبین برگزیده شده است

اِضْطِفاءُ - ع. صف صف شدن، ماضی

او اِضْطَفَّ میآید از باب افتعال ولی تاء

او بطاء مؤلفه عوض شده است بمناسبت

صاد که فاء الفعل باشد

اَصْطَفَى - ف. مثل کندر صفی است

اِضْطَفَى - ف. هویج، زردک

اِضْطِکَاکُ - ع. مثل اِضْطِذَامُ تبق زدن

بهم و اگر رفتن

اِضْطِلاخُ - ع. آشتی کردن، الفاظی

که در علم و فنون بمعنای مخصوص

استعمال میشود، چیزی قرار دادن

اِضْطِلامُ - ع. از بیخ بریدن، بی اثر

کردن، تمام کردن

اِضْطِناغُ - ع. شخصی را احیا کردن

آماده کردن طعام برای ماران، نکومی

کردن و برگزیدن قوله تعالی وَ

اِضْطَنْتَکَ لِنَفْسِی

رجب است زیرا که در اوقات حرام است
إِصْفَاتٌ - ع. سکوت کردن و اسکات
 کردن، بر کردن، روزه گرفتن
أَصْفَاتٌ ع. جم **أَصَمَّ** خشها و کینه‌ها
إِصْطَامٌ - ع. کر کردن، قوه سامعه را
 ازاله نمودن، کریانفتن کسی را

إِصْمَعُ - ع. خرد گوش، تیز خاطر، دل
 آگاه، ششیرتیز، رونده بلندترین جا
 ها و بالفتح خر گوش و لقب جدا بوسعید
 عبدالك مشهور ب**أَصْمَعِي**

إِصْنَاغُ - ع. مدد کردن، یاری نمودن
 تعلیم کردن

إِصْنَاعِي - ع. حاذق و چیره دستان در
 صنعت خود

أَصْنَفُ - ع. جم **صُنْفُ**، گونه‌ها، نوع
 ها، جنسها، راذه‌ها، جوقها

أَصْنَامٌ - ع. جم **صَنَمٌ**، بتها، صورت
 هائیکه ستائیده میشوند

إِصْنَانُ - ع. تکبیر کردن، پر شدن از
 خشم، گنده بقل شدن

أَصْوَاتٌ - ع. جم **صَوْتُ**، آوازاها
أَصَوْبٌ - ع. صواب تر، راست تر

أَصَوْفٌ - ع. حیوانات پرشم
أَصُولٌ - ع. جم **أَصْلُ**، که معنی آن

گذشت و نیز اصول علمی است که
 استنباط احکام خسه (حلال، حرام

واجب، مندوب، اباحه) از قرآن و
 احادیث نبوی (۴) بدانستن آن علم

موقوف است

أُصُولٌ فَاخْتَه - ف. نام صوتی، ضربی

بن اسحق که رومیان از اولاد اویند
إِصْفِرْ اِزْ - ع. زردی، یرقان شدن
أَصْفَى - ع. پاکتر، صافی تر
أَصْفِيَاءُ - ع. جم **صَفِي**، که باولیاو
 انبیاء و مؤمنین با کدامن اطلاق میشود
إِصْفِرْ اِزْ - ع. زرد شدن

أَصْقَاعُ - ع. جم **صِقْعُ**، اطراف و نواحی
أَصْلُ - ع. ریشه، بیخ، بن، حسب نسب،
 مبده، بدو، هدايت، شبانگاه و آن بعد
 از وقت عصر است

أَصْلًا - ع. قطعاً، در هیچوقت
أَصْلَاءُ - ع. جم **أَصِيلٌ**، کبراء ملت

أَصْلَابُ - ع. جم **صَلَبٌ**، کمرگاهها،
 پشتها، درشت، سخت، استخوان مرد،

محل نطفه

إِصْلَاحُ - ع. رفع معایب کردن، نیک
 و پسندیده کردن

أَصْلَهُ - ع. مجموع، کل، همه، درخت
أَصْلَحُ - ع. نیکتر، پسندیده تر

أَصْلَحَ اللَّهُ - ع. خداوند نیک و پسندیده
 نما یاد

أَصْلَعُ - ع. آنکه موی پیش سر نداشته
 باشد و بضم و بفتح صاد مهمله نوعی

ازمار

أَصْلَمُ - ع. گوش از بیخ بریده
أَصْلِي - ع. منسوب و مقلد باصل

أَصَمٌ - ع. کر، گران گوش، سنک
 سخت، ماری که در او افسون اثر نکند،

مردیکه از او امیدیهی نباشد و از هوای
 نقش باز داشته نشود، شهر **أَصَم** ماه

از ضربهای فارسی است

أَضْهَارٌ - ع. جم، صَهْرُ پدرزنها، مادر
زنها، خواهرزنها

إِضْهَارٌ - ع. دامادی

أَضْيَافٌ - ع. جم، صَيْفٌ، تابستانها

أَصْبِصٌ - ع. دره و کوزه و خم شکسته
یعنی خم و کوزه نیم شکسته که آنرا

بگل پر کنند و یا حین کارند و پیش نهند

أَصْبَهٌ - ع. داهیه و آفتیکه منفک نشود

أَصْبِرٌ - ع. قریب و متقارب، قرین
متقارن

أَصِيلٌ - ع. نجیب، بنیاد دار، هنگام
مغرب

أَضَى - ع. مضطر کردن، شکستن

إِضَافَةٌ - ع. روشن کردن، روشنی
روشن گردانیدن

إِضَاعَةٌ - ع. ضایع کردن، تلف کردن،
از بهره انداختن

إِضَافَةٌ - ع. علاقه نحوئه ای که فیما بین

دو اسمیکه در عبارت واحد متعاقب

یکدیگر واقع میشود، در عبارت دو اسم

را قریب یکدیگر کرده متعلق یکدیگر

نمودن مانند غُلَامٌ رَجُلٌ که اؤلی را

مُضَافٌ و دومی را مُضَافٌ اِلَیْهِ میگویند

مشرف نمودن، مهمان کردن، تنگدست

شدن (بیال شدن)

إِضْبَاءٌ - ع. خاموش شدن بر چیزی و

پنهان کردن آن و کینه در دل گرفتن

إِضْبَارَةٌ - ع. قبالة

إِضْبَاطٌ - ع. اعراب حرف را ظاهر

کردن

أَصْبَطٌ - ع. چپ و راست (آنکه بهر
دودست کار کند)

أَضْجَمٌ - ع. کج دهان

أَضْحَا - ع. جم ضَحَى، قربانها

إِضْحَا - ع. درچاشتگاه شدن، چاشت

گاه کردن

إِضْحَاكٌ - ع. خندانیدن

أُضْحَوَ كَه - ع. چیزیکه سبب خنده میشود

أُضْحِيَه - ع. گوسفندیکه بروز عید

اضحی قربان کرده شود

إِضْدَادٌ - ع. خشم گرفتن

أَضْدَادٌ - ع. جم ضِدٌّ، مقابلها، مغالها

أَصْرٌ - ع. مضرت

إِضْرَابٌ - ع. روگردانیدن، مقیم

شدن، کسی را زدن فرمودن، سرفرو

افکندن و نر بر ماده افکندن

أَضْرَابٌ - ع. جم، ضَرْبٌ مانند إِضْرَابٌ

که ذکر شد

أَضْرَاحٌ - ع. جم، ضَرْحٌ دور کردن

قبر کنند، انداختن، لگد زدن چارپا،

جرح کردن گواهی کسی

أَضْرَارٌ - ع. جم ضَرَرٌ، خسارتها زیانها،

گزندن، تنگی کرانه غار

إِضْرَارٌ - ع. گرفتار خسارت کردن

زبان رسانیدن و سخت نزدیک شدن

و بدندان گرفتن و لجام را خائیدن اسب

و شتاب نمودن و دویدن

أَضْرَاعٌ - ع. ذلیل و حقیر کردن، بذل

کردن چیزی و دوویدن شیر گوسفند

خطوط هندسه که شکل را تحدید می نماید . استخوانهای پهلو

إِضْلَاحٌ - ع. میل کردن و گران پا شدن

إِضْلَالٌ - ع. ازراه راست و دین حق گمراه شدن ، گمراه گردانیدن ، گم کردن ، هلاک کردن ، دفن کردن مرده

أُضْلُوهُ - ع. گمراهی ، خطا ، گناه

إِضْمَارٌ - ع. نهفتن ، اخفا کردن در ضمیر ، لاغر کردن ، ضمیر در کلام آوردن

إِضْمَامٌ - ع. ضمّ و علاوه نمودن

إِضْمِحَالٌ - ع. ناپا بودن ، نیست کردن

إِضْمٌ - ع. نام کوهیست و زمینی که در مدینه معظمه واقع شده

أَضْمٌ - ع. کینه و حسد و خشم

إِضْمِکَالٌ - ع. گیاه بدر آوردن زمین و سیراب و سبز شدن گیاه

إِضْنًا - ع. گران تن کردن بیماری کسی را و لاغر کردن

أَضِیَافٌ - ع. جم ، صِیْفٌ ، مهمانان

أَضِیقٌ - ع. تنگ تر

إِطَابَهُ - ع. خوشنود نمودن ، خوشبو گردانیدن ، تطیب نمودن ، استنجا کردن

إِطَاحَةٌ - ع. هلاک کردن و انداختن

إِطَارَةٌ - ع. پراندن ، بتعجیل فرستادن

إِطَاعَةٌ - ع. امتثال امری را کردن ، رسیده شدن میوه درخت

إِطَافَةٌ - ع. طواف نمودن ، اطراف را

إِضْرَامٌ - ع. روشن کردن ، آتش زدن درهیه ، آتش فروزانیدن

إِضْطَارٌ - ع. بجهت ولد خود دایه گرفتن

إِضْطِجَاعٌ - ع. بحالت سجده خوابیدن

إِضْطِرَابٌ - ع. پیچ و تاب ، رنجش اذیت ، وسوسه ، افسوس کردن ، مکدر شدن ، بخلجان افتادن ، پریشان شدن

إِضْطِرَارٌ - ع. احتیاج ، محتاجی ، مجبوری ، ناچاری ، عاجزی ، شکستگی

إِضْطِرَامٌ - ع. مثل إِضْرَامٌ ، زبانه زدن آتش و دودیدن آب

إِضْطِلَاحٌ - ع. قوت ، مکت ، زور ، قدرت

إِضْطِیْمَامٌ - ع. ضمّ و علاوه شدن

إِضْطِیَاعٌ - ع. خجالت کشیدن ، متقبض شدن

أَضْعَافٌ - ع. جم ، ضِعْفٌ ، علاوه هادو برابر ها ، مانند ها ، میانهای سطور کتاب

إِضْعَافٌ - ع. ناتوان کردن ، بی قدرت نمودن ، و دو چند کردن ، و خداوند افزونی شدن

أَضْعَفٌ - ع. ناتوان تر ، بی قوت تر

أَضْعَافٌ - ع. جم ضِعْفٌ دستهای گیاه خشک و تر بهم آمیخته

أَضْعَافٌ وَأَخْلَامٌ - ع. خوابهای پریشان که تعبیر ندارد بجهت خلط

أَضْعَانٌ - ع. جم ، ضِعْفٌ ، کینه ها ، عداوت ها

أَضَلٌ - ع. گمراه تر ، از دین حق دور شده تر

أَضْلَاحٌ - ع. جم ، ضِلْعٌ ، دنده ها

دورزدن
 إِطَاقَه - ع. توانستن ، قادر شدن ، توانائی
 إِطَالَه - ع. دراز کردن ، دراز شدن ، مذمت کردن
 أَطَالُ - جم. ، إِطْلُ ، تهیگاه و بهلو
 أَطَامَ - ع. بند شاش
 أَطَاوَلُ - ع. جم. ، أَطَوَّلُ ، درازتر
 أَطَابُ - ع. جم. ، أَطِيبُ ، خوشتران
 أَطَبَاءُ - ع. جم. ، طِبِّي ، بستانها
 إِطْبَاءُ - ع. وعده خواستن دعوت نمودن اگر به الی استعمال شود مثل طَبِيتُهُ إِلَيْهِ (دَعْوُهُ) و اگر به عن استعمال شود بمعنی منصرف نمودن است مثل طَبِيتُهُ عَنْهُ (او را از آنکار منصرف نمودم)
 أَطَبَاءُ - ع. جم. ، طَبِيبُ ، پزشکان ، آنکه علاج بدن و جان کند و ماهر و استاد در کار
 إِطْبَاحُ - ع. پختن ، پخته شدن
 أَطْبَاحُ - ع. مهرها ، در صورتیکه جمع طَبَحُ بفتح تین بگیریم ، سرشته ها ، در صورتیکه مفردش طَبَعُ بفتح ط است
 باشد ، جوها ، چنانکه مفرد آن طَبِیع بکسر ط باشد که بمعنی رودخانه است
 إِطْبَاقُ - ع. اتفاق کردن و بر سر چیزی افکندن و چیزی پوشانیدن
 أَطْبَعُ - ع. آنکه در هر چیز سلفیه خوب دارد
 أَطْبَطُ - ع. بالفتح آواز کردن پالان

شتروزین و آواز کردن شتر از گرانی
 بارو آواز کردن شکم و آواز کردن درخت خرما
 إِطْرَافُ - ع. در ستایش مبالغه نمودن ستایش کردن
 إِطْرَابُ - ع. مسرور کردن و بطرب آوردن
 إِطْرَاحُ - ع. خود را پرتاب کردن ، انداختن
 إِطْرَادُ - ع. بیرون کردن ، نفی بلد نمودن
 إِطْرَادُ - ع. راست شدن کار ، دنبال یکدیگر رفتن ، اسلوب واحد ترتیب دادن ، بنظم آوردن
 أَطْرَافُ - ع. جم. طَرَفُ ، نوکها ، کنارها
 ریشها ، گیسو های تابدار ، منگوله ها
 أَطْرَافُ - ع. جم. طَرَفُ ، هر صفعه که روی آن بتوان خط نوشت ، کاغذی که خطوط او را پاك كرده دو دفعه نوشته باشند
 أَطْرَافُ - ع. جم. طَرَفُ ، سویها ، نگاهها
 إِطْرَافُ - ع. هدیه دادن ، تعارف دادن
 إِطْرَامُ - ع. ملوث شدن دندان و بو گرفتن دهان
 أَطْرِقَ - ع. جم. طَرِيقُ ، راهها
 أُطْرُوشُ - ع. کر ، سنگین گوش
 أَطْرِقَ - ع. آتش رشته
 إِطْعَامُ - ع. خوراك دادن ، خوراك خوراندن
 أَطْعَامُ - ع. جم. طَعَامُ ، خوراكها

دورزدن
 إِطَاقَه - ع. توانستن ، قادر شدن ، توانائی
 إِطَالَه - ع. دراز کردن ، دراز شدن ، مذمت کردن
 أَطَالُ - جم. ، إِطْلُ ، تهیگاه و بهلو
 أَطَامَ - ع. بند شاش
 أَطَاوَلُ - ع. جم. ، أَطَوَّلُ ، درازتر
 أَطَابُ - ع. جم. ، أَطِيبُ ، خوشتران
 أَطَبَاءُ - ع. جم. ، طِبِّي ، بستانها
 إِطْبَاءُ - ع. وعده خواستن دعوت نمودن اگر به الی استعمال شود مثل طَبِيتُهُ إِلَيْهِ (دَعْوُهُ) و اگر به عن استعمال شود بمعنی منصرف نمودن است مثل طَبِيتُهُ عَنْهُ (او را از آنکار منصرف نمودم)
 أَطَبَاءُ - ع. جم. ، طَبِيبُ ، پزشکان ، آنکه علاج بدن و جان کند و ماهر و استاد در کار
 إِطْبَاحُ - ع. پختن ، پخته شدن
 أَطْبَاحُ - ع. مهرها ، در صورتیکه جمع طَبَحُ بفتح تین بگیریم ، سرشته ها ، در صورتیکه مفردش طَبَعُ بفتح ط است
 باشد ، جوها ، چنانکه مفرد آن طَبِیع بکسر ط باشد که بمعنی رودخانه است
 إِطْبَاقُ - ع. اتفاق کردن و بر سر چیزی افکندن و چیزی پوشانیدن
 أَطْبَعُ - ع. آنکه در هر چیز سلفیه خوب دارد
 أَطْبَطُ - ع. بالفتح آواز کردن پالان

وقصر و خانه چهار گوشه مسطح
 أَطْمٌ - ع. خشم کردن
 أَطْمَاطٌ - ع. نام داروئی که هندش
 ستاور گویند (گرچک هندی) و اطموط
 نیز ضبط شده است
 أَطْمَاعٌ - ع. چمطمع، شره ها
 إِطْمَاعٌ - ع. بطمع انداختن و امیدوار
 کردن
 إِطْمَالٌ - ع. محو و نابود کردن چیزی
 مثل تصحیح دفتر و کتاب
 أَطْمِيسَا - ع. زلف عروسان
 إِطْمِینَانٌ - ع. اعتماد و ربط قلب کرده
 آرام شدن
 إِطْنَابٌ - ع. حرف را دراز کردن ،
 تطویل شعرو کلام
 أَطْنَابٌ - ع. جم طناب طنابهای خیمه
 و غیره
 إِطْنَابَه - ع. آفتاب گردون چتر و خانه
 موش بزرگ و دوال سرکمان
 إِطْنَانٌ - ع. صدا آوردن ، صدا دادن
 صدا آوردن غار و کوه و غیر آن
 أَطْوَارٌ - ع. جم، طَوْرٌ، افعال، حرکات
 نوعها، حالها، بارها قَالَ اللَّهُ تَعَالَى خَلَقَكُمْ
 أَطْوَارًا اِی نَطَقَهُ ثُمَّ عَلَقَهُ ثُمَّ مَضَمَّهُ
 إِطْوَارٌ - ع. بالکسر ناز کردن و روان
 شدن، غضب کردن در غیر محل
 أَطْوَأْسٌ - ع. جم، طَاوُسٌ، و آن
 مرغی است معروف و مردخوب صاحب
 جمال و بلغت شلم تفره و زمین سبز که
 هر قسم گیاه داشته باشد

إِطْفَاءٌ - ع. گمراه کردن ، بمصیان
 و داشتن
 إِطْفَاءٌ - ع. خاموش کردن
 أَخْفَالٌ - ع. جم، طِفْلٌ، بچه ها
 إِطْلَاءٌ - ع. مالیدن ، مالیدن چیزی
 بچیزی ، مالیده شدن
 أَطْلَابٌ - ع. جم، طَلَبٌ، عاشقان مایحتاج
 ها
 إِطْلَابٌ - ع. خواستن، ملجا گردانیدن
 خواستن چیزی را از کسی
 إِطْلَاعٌ - ع. واقف و آگاه گردانیدن
 و از اقق طالع شدن
 إِطْلَاقٌ - ع. رهانیدن، بسته شده را
 رهانیدن، طلاق دادن، موسوم ساختن
 دروجه عموم و تخصیص نمودن
 إِطْلَاقٌ - ع. سرور و منشرح، منبسط
 شدن، لایقیدی
 أَطْلَالٌ - ع. جم طَلٌّ، باران ریزه و
 ضعیف و چیزی خوب و شیر درنده و مرد
 کلان سال و کم شدن شیر ناکه و کم کردن
 حق کسی و سخت راندن شتر و تر شدن
 زمین از شبنم و باطل و هدر کردن خون
 أَطْلَسٌ - ع. کسوکب ریزه ، موی ،
 قماش معلوم ، مجموعه ، نقشه و سایر
 تصاویر ، صفحه خالی از خط و اشکال
 فَلَکِ اطلس بمعنای فَلَکِ اعظم
 أَطْلِیَه - ع. جم، طِلَاءٌ قطران و هر چه
 آنرا بآلند و شراب و دشنام و رسن که
 بدان پای بریده بندند
 أَطْمٌ - ع. حصار شهر و حصار سنگین

اِظْطَاقُ - ع. جم، طَوَّقُ، کردن بند
ها، حلقه ها، وسع و طاقت و توانائی و
هر چه مدور بوده و گرد چیزی
درآمده باشد
اِظْوَالُ - ع. جم، طُولُ، درازی و
دراز شدن، و بضم طاء مؤنثه منت نهادن
و فروتنی کردن بر کسی و غالب آمدن
در فضل و فراخی و توانگری و قدرت
اِظْوَالُ - ع. دراز کردن
اِظْوَلُ - ع. درازتر
اِظْهَاءُ - ع. در صفت خود ماهر شدن
اِظْهَارُ - ع. جم، ظَهَرُ، پاکیزه
ها و پاکیزگی از حیض و جز آن
اِظْهَارُ - ع. پاکیزه کردن، پاک کردن
اِظْهَافُ - ع. دادن يك قسمت از مال
بد بیکران و تخفیف در کلام
اِظْهَرُ - ع. پاکیزه تر
اِظْيَابُ - ع. جم، طَيِّبُ، چیز های
خوشبو، و حلال و بخشیدن
اِظْيَارُ - ع. جم، طَيَّرُ، مرغان و فال
های بد
اِظْيَبُ - ع. پاکیزه تر، خوشتر
اِظْيَبَانُ - ع. خواب جماع، اکل شرب،
شباب نشاط، جوانی فرهی
اِظْيَارُ - ع. شیر دادن بفرزند کسی
دیگر، دایگی کردن، دایه گرفتن
اِظْفَايِرُ - ع. جم اِظْفَارُ، ناخنها
اِظْفَافُ - ع. بظرف گذاشتن، پاکت
کردن، پیران ظریف زادن،
اِظْفَرَفُ - ع. ظریف تر خوب تر

اِظْطِلَامُ - ع. تن بظلم دادن
اِظْفَارُ - ع. جم، ظَفَرُ، ناخنها
اِظْفَارُ - ع. ظفر یافتن، فیروزی یافتن،
غلبه نمودن
اِظْفَرُ - ع. دراز ناخن
اِظْلَافُ - ع. جم، ظَلْفُ، ناخنهای گاو
و گوسفند و غیره
اِظْلَالُ - ع. جم، ظَلَّ، سایه ها و تاریکی
و خیال و موج دریا و باره از شب و اول
جوانی و شدت گرما و ابریکه آفتاب
را پیوشد و بناء و تاریکی شب یا آنکه
سایه اول روزنی سایه آخر روز و بمعنی
بهشت نیز آمده
اِظْلَالُ - ع. در سایه گذاشتن، بسایه
ادخال کردن
اِظْلَامُ - ع. تاریک کردن، تاریکی
اِظْلَمَ - ع. پیدادتر، تاریک تر
اِظْنَانُ - ع. تهمت بستن،
تهمت دار کردن
اِظْهَارُ - ع. ظاهر گردانیدن، دقت
نکرده ترک و اهمال نمودن
اِظْهَرُ - ع. ظاهر تر، روشن تر آشکارتر
اِظْهَى - ع. سیه لب
اِعَاذَةُ - ع. باز گردانیدن، پسر فرستادن
اِعَاذِي - ع. جم اِعْذَأُ، دشمنان
اِعَاذَةُ - ع. پناه بردن، ملتجی شدن
اِعَاذَةُ - ع. چیزی را عاریه دادن
اِعَاذَةُ - ع. نوعی از ساز کفشگران
اِعَايِدُ - ع. جم عَيْدُ، بندگان
اِعَايِمُ - ع. جم، اِعْجَامُ، اقوام غیر

اِذْعَا نمودن	اعراب وجه و دانه خرما و انگور و هر چیز
اِغْتَبَارُ - ع. شمردن ، چیزی را بجای چیزی گذاشتن ، عبرت گرفتن ، متنبه شدن	اِعْجَابٌ - ع. جم. اَعْجُوبَةٌ ، چیزهای عجیب ، کارعجب و نوباوه
اِغْتِبَارِيّ - ع. چیزی که منسوب باعتبار بوده و حقیقی نیست	اِعَارِضٌ - ع. جم. عَرُوضٌ ، هجاهای اول و یا آخر مصراع اشعار
اِغْتِبَاطٌ - ع. جان جوان بی مرض و یا حیوان را گرفتن و در اصطلاح نحوین حرف آخر کلمه را بدون سبب عادی حذف کردن	اِعَارِثٌ - ع. جم. اَعْرَابٌ ، اعراب بدوی (بادیه نشینان)
اِغْتِابٌ - ع. مالک شدن ، فارغ و منصرف شدن	اِعَاثَةٌ - ع. فقیر شدن ، گدا شدن ، محتاج شدن
اِغْتِلَاءٌ - ع. بلندی نمودن و بلند مرتبه شدن	اِعَاثَةٌ - ع. معیشت دادن ، گذران دادن
اِغْتِذَاذٌ - ع. مهیا ، و آماده شدن	اِعَاثِرٌ - ع. جم. اَعْثَارٌ ، عثرها ، ده یکها
اِغْتِذَاذٌ - ع. بواسطه باران آب زیاد شدن	اِعَاصِبٌ - ع. جم. عَصَبٌ ، بی ها و رگهای مفاصل بدن
اِغْتِدَالٌ - ع. کینت و کیفیت حد وسط	اِعَاَصَةٌ - ع. عوض دادن
اِغْتِذَاذٌ - ع. عذرو بهانه آوردن ، عفو تقصیر خواستن	اِعَاظُمٌ - ع. جم. اَعْظُمٌ ، بزرگتران
اِغْتِرَاضٌ - ع. بطریق معلومه مانع و معذور بیان کردن	اِعَالَةٌ - ع. عیال و اولاد را نفقه دادن
اِغْتِرَاضٌ عَلَى الْحُكْمِ - ع. اعتراض بحکم حاکم کردن و تجدید دعوی خواستن	اِعَالِيٌّ - ع. جم. اَعْلَى ، بلند ترها صاحبان مناصب عالی
اِغْتِرَاضٌ عَلَى الْغَيْرِ - ع. یکی از مدعی و مدعی علیه اعتراض به شخص ثالث نمودن	اِعَالَةٌ - ع. یاری کردن ، معاونت نمودن
اِغْتِرَافٌ - ع. اقرار نمودن ، حق را بذیر گرفتن	اِعْبَاءٌ - ع. جم. عِبَاءٌ ، حملها ، بارها ، بُهها
اِغْتِرَافٌ - ع. خود را یافت طلب خود	اِعْبَارٌ - ع. پشم گوسفند و شتر و بز را نجیدن برای زیاد شدن آن
	اِعْتَابٌ - ع. از خود خشنود کردن ، دفع کدورت نمودن
	اِعْتَادٌ - ع. آماده نمودن ، مهیا ساختن
	اِعْتِاقٌ - ع. برده را آزاد کردن
	اِعْتَانٌ - ع. بشدت دریافت طلب خود

إِعْتِقَادٌ - ع. دل بسته شدن، باور کردن
 تصدیق نمودن، در قلب معتقد شدن
إِعْتِكَارٌ - ع. بجهت در هم شدن چیزی
 که سرزنش غیر ممکن باشد
إِعْتِكَافٌ - ع. نفس خود را در جایی
 حبس نمودن، ماندن
إِعْتِلَاءٌ - ع. بلند شدن، بالا رفتن، صاحب
 رفعت شدن
إِعْتِلَاطٌ - ع. نزاع نمودن، غوغا نمودن
إِعْتِلَافٌ - ع. علوفه خوردن، چینه چیدن
إِعْتِلَاقٌ - ع. گرفتار عشق و محبت شدن
 عاشق شدن
إِعْتِلَالٌ - ع. علیل شدن، خود را منحصراً
 بکاری کردن، تضییع وقت نمودن، بهانه
 کردن
إِعْتِلَامٌ - ع. دانستن، واقف شدن
إِعْتِلَانٌ - ع. آشکار شدن، خود بخود
 آشکار شدن
إِعْتِمَادٌ - ع. باور کردن، قوت قلب
 داشتن بدستی چیزی
إِعْتِمَارٌ - ع. زیارت کردن، بدیدن
 کسی رفتن و قصد کردن
إِعْتِمَاقٌ - ع. شدت خواب رفتن، تعمق
 نمودن
إِعْتِمَامٌ - ع. پیچیدن عمامه بر سر
إِعْتِنَاءٌ - ع. صرف قدرت نمودن، اقدام
 کردن
إِعْتِنَازٌ - ع. یکسودن، دور شدن
 از جایی بجایی
إِعْتِنَاقٌ - ع. جبهیده و گردن کسی را

إِعْتِزَالٌ - ع. عزلت کردن، از گروه
 خود دور شدن
إِعْتِزَامٌ - ع. فتور و رخاوت ننموده
 بقصد دائمی خود مضیر شدن، عزیمت
 کردن
إِعْتِیَارٌ - ع. دشواری، دشوار کردن،
 جور کردن، بظلم گرفتن
إِعْتِیَافٌ - ع. ظلم کردن، از راه گمراه
 شدن
إِعْتِیَامٌ - ع. مطلوب کسی را ادا کردن
إِعْتِیَاشٌ - ع. طعام اندک را برای
 عیال آوردن
إِعْتِیَافٌ - ع. هنگام مغرب براه افتادن
إِعْتِیَصَاءٌ - ع. عادی بعصا شدن، اتکاء
 بعصا نمودن
إِعْتِیَصَابٌ - ع. قناعت نمودن، اکتفا
 کردن
إِعْتِیَصَارٌ - ع. فشردن چیزی برای
 گرفتن آب و یا روغن آن
إِعْتِیَصَامٌ - خود داری از گناه نمودن
 پاک شدن، بادیست چیزی را گرفتن
 خشکانیدن، پناه بردن
إِعْظَامٌ - ع. بزرگی رسیدن
إِعْظَافٌ - ع. بخشش طلبیدن، یاری
 طلبیدن
إِعْظَارٌ - ع. بزمین زدن خود را بروی
 چیزی انداخته بچنک آوردن
إِعْظَابٌ - ع. تا قیمت چیزی را از
 مشتری بشماره نگرفته متاع را نداده و
 در نزد خود ضبط کردن

اَعْدَ - ع. حاضر تر، آماده، با استعدادتر
 اَعْدَاءُ - جم عَدُو، دشمنان
 اَعْدَادُ - جم، عَدَد، شماره ها
 اِعْدَادُ - ع. آماده کردن، تدارک نمودن
 اِعْدَالُ - ع. تعدیل و تسویه، صاف کردن
 اِعْدَامُ - ع. نابود کردن، کشتن
 اِعْدَلُ - ع. عادل تر از حیثیت کم و کیف
 نزدیک با عدال شدن
 اِعْدَابُ - ع. شکنجه دادن، کیفر دادن
 اَعْدَاؤُ - ع. جم، عَدُو، بهانه ها، موانع
 اِعْدَاؤُ - ع. عذر و بهانه کسی را
 پذیرفتن، معذور داشتن
 اَعْدَبُ - ع. شیرین تر، خوشگوار تر
 اَعْرَابُ - ع. عربان بادیه نشین
 اِعْرَابُ - ع. بقاعده نحویه بسبب عمل
 عامل بآخر کلمه تغییر دادن و صورتیکه
 از جهت همان سبب بآخر کلمه عارض
 می شود
 اَعْرَاسُ - ع. جم، عَرُوس، عروسان
 اِعْرَاسُ - ع. ولبه کدخدائی را حاضر
 کردن، زفاف کردن
 اَعْرَاشُ - ع. جم، عَرُش، تختها، سریرها
 اَعْرَاضُ - ع. جم، عَرَضه، میدانها
 اَعْرَاضُ - ع. جم، عَرَض، کیفیت ها و
 چیزهاییکه ذاتی نیست مثل اَلْوَان
 اَعْرَافُ - ع. اسم سدیست که مابین
 بهشت و دوزخ واقع است چنانچه سعدی
 گوید از دوزخیان پرس که اَعْرَافُ
 بهشت است
 اَعْرَجُ - ع. لنگ، لنگ مادر زاد

بَقَوْتُ گرفتن
 اِعْتِنَانُ - ع. سست کردن عنان دوانیدن
 اسب
 اِعْتَوَاءُ - ع. عوعو کردن، زوزه کشیدن
 بیچاندن
 اِعْتَوَبَهُ - ع. چیزی که باعث لوم و
 عتاب میشود
 اِعْتِيَاذُ - ع. عادت کردن، آموخته شدن
 پس آمدن، عیادت نمودن مریض
 اِعْتِيَاضُ - ع. بَطْلَبِ عوض آمدن
 اِعْتِيَاقُ - ع. پیش خود گذاشتن و بتعویق
 انداختن
 اِعْتِيَانُ - ع. یاری کردن، نگرستن
 منتظر شدن
 اِعْثَارُ - ع. پای کسی را لغزاندن و
 بروی زمین زدن
 اِعْجَابُ - ع. تعجب نمودن، متعجب
 کردن، بعجب و غرور و داشتن
 اِعْجَازُ - ع. عاجز و فرومانده کردن،
 کسی را عاجز یافتن، ساختن شئی که
 دیگری بر آن قادر نباشد
 اِعْجَالُ - ع. بعجله واداشتن، تسعیل
 کردن
 اَعْجَامُ - ع. جم، عَجَم، که گذشت
 اِعْجَامُ - ع. قطعه دار کردن حرف
 اَعْجَزُ - ع. بزرگ شکم، عاجز تر
 اَعْجَفُ - ع. لاغر
 اَعْجَمُ - ع. غیر از اولاد عرب
 اَعْجَمِي - ع. درکاری نادان تر
 اَعْجَوَبَهُ - ع. چیزی که باعث تعجب است

أَعَصَمَ - ع. آهوی دست و پا سفید و نیز بمعنی زاغی که نوک بالایش سفید باشد
أَعْضَاءُ - ع. جم. عَضُوفُ، اجزای بدن، اعضای مجلس
إِعْضَالُ - ع. سخت و دشوار شدن، عاجز کردن
إِعْضَاءُ - ع. تهمت بستن، افترا زدن
أَعْصَبَ - ع. زخمیست که اندرون رسیده
إِعْطَاءُ - ع. دادن، بخشیدن
إِعْطَاشُ - ع. تشنه گردانیدن
أَعْطَافُ - ع. جم. عَطَفٌ، مهر بسانبها بخشندگی ها، ارتباط ملکه
إِعْظَامُ - ع. بزرگ کردن، بزرگ دیدن
أَعْظَمَ - ع. بزرگتر
إِعْضَاءُ - ع. عفو کردن، معاف داشتن
إِعْظَافُ - ع. پاکیزه گردانیدن، پاکدامنی
أَعَفَّ - ع. سخت برده
أَعْقَابُ - ع. جم. عَقَبٌ، اولاد و نوه
إِعْقَابُ - ع. جانشین شدن، کیفر و اذیت دادن
إِعْقَادُ - ع. بستن، گره کردن، نکاح نمودن، مطلق عقد
إِعْقَارُ - ع. بچه دان زن را معلول کردن
أَعْقَلَ - ع. هشیارتر، باهوش
إِعْكَافُ - ع. دُزدوار کردن، تیره گردانیدن
أَعْكَالُ - ع. جم. عَكَلٌ، لثیم و فرومایه
أَعْلَى - ع. عالی تر، بلندتر
إِعْلَاءُ - ع. بلند کردن، مرتفع ساختن

أَعْرَفَ - ع. داناتر، اسب گردن دراز
أَعَزُّ - ع. عزیز تر، گرامی تر
أَعِزَّاءُ - ع. جم. عِزٌّ، گرامیها
إِعْزَازُ - ع. عزیز داشتن
أَعَزَّ اللَّهُ - ع. خدا گرامی بدارد
أَعَزَلَ - ع. بی سلاح، منفرد، سُتوری که دُمش کج باشد
أَعِزَّةٌ - ع. مثل اعزاء
إِعْشَارُ - ع. در هنگام نهایت تنگدستی بشدت مطالبه طلب نمودن، در نهایت فقر مقروض شدن، در فراهم آوردن معاش عیال عسرت کشیدن
أَعَسَرَ - ع. چپ، دشوارتر، عسیرتر
أَعَسَرَ - ع. پس چپ
أَعَسَمَ - ع. بند های دست خشک شده
أَعْشَابُ - ع. جم. عَشَبٌ، گیاههای سبز و خرم
أَعْشَارُ - ع. جم. عَشْرٌ، ده یکها
أَعْشَارِيٌّ - ع. منسوب به عَشْر و کسر
أَعْشَارِيٌّ - ع. عبارت از عَشْر است و همیشه بده قسمت منقسم میشود، زمینهای است که دیوان از محصولاتش ده یک میگیرد
أَعْشَى - ع. شبکور، آنکه شب کم ببیند
أَعْضَاءُ - ع. جم. عَضَا، جویهای دستی
أَعْصَابُ - ع. جم. عَصَبٌ، پی ها و رگ ها
أَعْصَارُ - ع. جم. عَصْرٌ، زمانها، صد سالها
أَعْصَلَ - ع. کج و کوژدندان

چشمش ریزد
 اَعْمَلُ - ع. کار کن تر
 اَعْمَى - ع. کور، جاهلتر، نادان تر
 اِعْنَادُ - ع. جاری گردیدن عرق چندان
 که خشک نشود و معارضه کردن با کسی
 بوفاق یا بنفاق
 اِعْنافُ - ع. درشتی کردن و بدرشتی
 گرفتن کاری را
 اَعْناقُ - ع. جم، عُنُق، گردنها، و
 مردمان و مهتران
 اِعْناقُ - ع. گردن بند، بگردن سگ
 انداختن، گردن بلند کرده نگرستن
 اَعْنَه - ع. جم، عِئَانُ، دوال های لکام
 ستور
 اَعْنَبی - ع. قصد میکنم فلان معنی را
 اِعْوَاذُ - ع. کور گردانیدن
 اِعْوَاضُ - ع. جم، عِوَضُ، عوضها
 اِعْوَالُ - ع. بسیار عیال گردیدن
 اِعْوَامُ - ع. جم، عَامُ، سالها
 اِعْوَانُ - ع. جم، عَوْنُ، یاران، کمکها
 اِعْوَجُ - ع. کج، بد خوی و اسبی که
 در دو دستش کجی باشد
 اِعْوِجَاجُ - ع. کج شدن
 اِعْوُذُ - ع. کسیکه مداخل و عایداتش
 بیشتر باشد
 اِعْوَزُ - ع. مرد يك چشم
 اَعْيَادُ - ع. جم، عِيدُ، جشنها
 اَعْيَانُ - ع. جم، عَیْنُ، چشمه ها و ارکان
 قوم یا ولایات
 اَعْيَنُ - ع. فراخ چشم

اَعْلَافُ - ع. جم، عَلَفُ، کاه و یونجه و
 گیاهی که ب حیوانات میدهند
 اَعْلَالُ - ع. جم، عِلْتُ، ناخوشیها
 اعلال - ع. ناخوش کردن، کلمه ای را
 از اصل بقاعده صرفیه بر تصرف آوردن
 اِعْلَاقُ - ع. در چیزی آویختن، ناخن
 چیزی فرو بردن
 اَعْلَامُ - ع. جم، عَلَمُ، پیدتها، رایات
 پرچم ها
 اَعْلَامُ - ع. آگاهی دادن، قبض دادن
 اَعْلَمُ - ع. عالمتر، لب زیرین شکافته
 دانشمند تر
 اَعْلُومَه - ع. نشانه، اشارت
 اَعْلَى - ع. چیزی که زیاده عالی و مرتفع
 باشد، عالی قدر تر، خوشتر، پسندیده تر
 مرغوب تر چیزی که شرکت عمومی در
 او باشد
 اَعْمَاءُ - ع. جم، عَمَى، کورها، نابینا
 ها، نادانها
 اِعْمَاءُ - ع. کور کردن
 اِعْمَادُ - ع. قائمه زدن، ستون بستن
 اَعْمَارُ - ع. جم، عُمْرُ، مدت زندگانی
 اِعْمَارُ - ع. آباد نمودن، معمور ساختن
 از خرابی رها نیدن
 اَعْمَالُ - ع. جم، عَمَلُ، کارها
 اِعْمَالُ - ع. ساختن، بجا آوردن، استعمال
 نمودن، ضبط کردن
 اَعْمَامُ - ع. جم، عَمَّ، برادران پدر
 اَعْمَدَه - ع. جم، عَمُودُ، ستونها
 اَعْمَشُ - ع. سست بینایی که آب از

اَغْتَرَا - ع. جم، عَيْن، چشمه ها، چشمها
 اِغْتَابَه - ع. غائب گردیدن شوی زن
 اِغَاثَه - ع. فریاد رسیدن
 اِغَارَه - ع. تاخت و تاراج کردن
 آغَاژ - ف. ابتداء شروع در هر کار
 اِغَاصَه - ع. کم کردن آب، بزمین
 فرو رفتن آب
 اَغْلُوطَ - ع. جم، اُغْلُوطَه، که معاو
 چستان گویند، شناختن های وجه صواب
 حساب و قول و غیره و در ماندن در چیزی
 اَغَانِي - ع. جم، اَغْنِيَه، نوعی از سرود
 اَغْبَاء - ع. احمق و گول و نادان تر
 اِغْبَاء - ع. اندک باریدن
 اَغْبَار - ع. جم، غَيْرَه، بقیه های هر چیزی
 اِغْبَار - ع. تیره رنگ گشتن و کرد
 برانگیختن
 اِغْبَارِز - ع. نیک غبارناک شدن روز
 و تیره رنگ شدن
 اِغْتِبَاط - ع. رشک و حسد ورزیدن با
 تفاوت در معنی باینکه در حسد يك
 نفر شخص زوال نعمت دیگران را می
 خواهد ولی غبطه با اغتباط آرزو
 کردن مثل نعمت دیگران است باین
 مناسبت حسد عقلاً مذموم ولیکن غبطه
 مدح و پسندیده است
 اِغْتِدَاء - ع. بامداد کردن و بگماه شدن
 بجائی
 اِغْتَرَاب - ع. از دیار خویش دور گردیدن
 اِغْتَرَا - ع. فریفته گردیدن و غافل و
 بیخبر شدن
 اِغْتَرَا - ع. بادر کلب آوردن و نزدیک
 آمدن سفیر رفتن
 اِغْتَرَام - ع. قرض ادا کردن، تاوان
 و جریمه دادن
 اِغْتِرَال - ع. ریشتن نخ
 اِغْتِسَال - ع. بآب شست و شو و غسل
 دادن و بخشوبی معطر گردیدن و عرق
 کردن اسب
 اِغْتِصَاب - ع. بستم گرفتن چیزی از کسی
 اِغْتِصَاب - ع. بخشیدن
 اِغْتِطَاء - ع. پوشیدن
 اِغْتِطَاط - ع. خوابانیدن شتر، پیشی
 گرفتن در دیدن با کسی (در مسابقه
 اسب دوانی جلو افتادن)
 اِغْتِفَار - ع. طلب آمرزش و عفو
 اِغْتِلَاء - ع. شتایدن
 اِغْتِلَات - ع. بر غفلت گرفتن کسی
 اِغْتِلَام - ع. تیز شدن شهوت جماع و
 لواط کردن
 اِغْتِمَاد - ع. شب در آمدن
 اِغْتِمَاز - ع. طعن و سرزنش نمودن بر کسی
 با اشاره
 اِغْتِمَاص - ع. خورد و خوار شمردن
 اِغْتِمَام - ع. اندوه گین شدن
 اِغْتِنَام - ع. غنیمت شمردن
 اِغْتِيَاب - ع. در غیبت افتادن و عیب
 کسی را گفتن پیش دیگران
 اِغْتِيَاظ - ع. در خشم شدن
 اِغْتِيَال - ع. هلاک کردن و بناگاه کشتن
 اَعْدَا - ع. جم، عَدُو، خیانتها، ظلمها،

اَغْنِي - ع. جم، عَيْن، چشمه ها، چشمها
 اِغْتَابَه - ع. غائب گردیدن شوی زن
 اِغَاثَه - ع. فریاد رسیدن
 اِغَارَه - ع. تاخت و تاراج کردن
 آغَاژ - ف. ابتداء شروع در هر کار
 اِغَاصَه - ع. کم کردن آب، بزمین
 فرو رفتن آب
 اَغْلُوطَ - ع. جم، اُغْلُوطَه، که معاو
 چستان گویند، شناختن های وجه صواب
 حساب و قول و غیره و در ماندن در چیزی
 اَغَانِي - ع. جم، اَغْنِيَه، نوعی از سرود
 اَغْبَاء - ع. احمق و گول و نادان تر
 اِغْبَاء - ع. اندک باریدن
 اَغْبَار - ع. جم، غَيْرَه، بقیه های هر چیزی
 اِغْبَار - ع. تیره رنگ گشتن و کرد
 برانگیختن
 اِغْبَارِز - ع. نیک غبارناک شدن روز
 و تیره رنگ شدن
 اِغْتِبَاط - ع. رشک و حسد ورزیدن با
 تفاوت در معنی باینکه در حسد يك
 نفر شخص زوال نعمت دیگران را می
 خواهد ولی غبطه با اغتباط آرزو
 کردن مثل نعمت دیگران است باین
 مناسبت حسد عقلاً مذموم ولیکن غبطه
 مدح و پسندیده است
 اِغْتِدَاء - ع. بامداد کردن و بگماه شدن
 بجائی
 اِغْتَرَاب - ع. از دیار خویش دور گردیدن
 اِغْتَرَا - ع. فریفته گردیدن و غافل و
 بیخبر شدن

اَعَزَلْ - ع. شاعری را گویند که در
 انشاء غزل ید طولی دارد
 اِغْشَاءُ - ع. پوشیدن، ستر نمودن
 اَعْشَقَنْ - ف. آلودن
 اَعْصَانٌ - ع. جم. غُصْن، شاخه های
 درخت
 اَعْصَبَ - ع. خشمناک تر
 اَعْطَشَ - ع. تاریک چشم
 اِغْفَالٌ - ع. غفلت نمودن، سهو و ترك
 نمودن، کسی را فریب داده او را بسهو
 و خطا و قصور واداشتن
 اَعْفَرُ - ع. خاک رنگ، آهوی، رخ رنگ،
 آمرزگارتر (کسی که زیاده از تقصیر
 مردمان گذشت میکند)
 اِغْلَاءُ - ع. افزودن نرخ و قیمت يك کالا
 اَغْلَاطٌ - ع. جم. غَلَطٌ، اشتباه در هر کار
 اِغْلَاطٌ - ع. بغلط انداختن
 اِغْلَافٌ - ع. بغلاف گذاشتن شمشیر
 و مانند آن
 اَغْلَاقٌ - ع. جم. غَلَقٌ، کلیدها، موانع
 هر چیز
 اِغْلَاقٌ - ع. مقصود را بطور نامعلوم
 بیان کردن
 اَغْلَالٌ - ع. جم. غُلٌّ، زنجیرهای
 مجبوسین و مجانین
 اِغْلَالٌ - ع. فریب دادن، خیانت کردن
 اِغْلَامٌ - ع. بشهوت تشویق نمودن
 اَغْلَبٌ - ع. غالبتر، چیزیکه زیاده تر
 واقع میشود
 اَغْلِظْ - ع. غلیظ تر

بیوفائی ها، بیدادها
 اَعْذِيَه - ع. جم. عَذَا، خوراکیها
 آعَرُ - ف. درّه بی آب
 اَعْرَاءُ - ع. جم. عَرَاءُ، گوساله ها و
 نوزاد از هر چه باشد (آدم و غیره)
 اَعْرَى - ع. نیکو منظر تر
 اِعْرَاءُ - ع. فاسد ساختن، بشوق آوردن
 بیدی
 اِعْرَاءُ - ع. جم. عَرَبُ مفروران، اشخاصی
 که از بغت خود فریب خورند
 اِعْرَابٌ - ع. سفر کردن، دور کردن
 اِعْرَافٌ - ع. باواز بلند دلکش سرودن
 اَعْرَافٌ - ع. جم. عَرَفٌ، اشخاص غیر مجرّد
 که زود فریب میخورند
 اَعْرَاسٌ - ع. جم. عَرَسٌ، نهالهای
 تازه نشاند
 اَعْرَاضٌ - جم. عَرَضٌ، مقصودها
 مقصودهای بد
 اِعْرَاقٌ - ع. غرق گردانیدن، زیاده از
 حد چیزی را وصف نمودن
 اِعْرَامٌ - ع. بادای گرامات دَین و دِیه
 واداشتن
 اَعْرَبٌ - ع. غریب تر، تعجب آور
 اَعْرَضَطَنْ - ع. تخیلی است معروف
 به بید گیاه
 اَعْرَلٌ - ع. مرد بی ختنه
 اَعْرَى - ع. خوشتر، لطیف تر خوشگل تر
 اِعْرَاءُ - ع. بغزا (جنک) فرستادن
 اِعْرَالٌ - ع. رسیدن، همیشه مصاحب
 با زنان شدن، شوخی کردن

و نابود شود مولوی گوید
 هیچ این هیچ هیچ هیچم من
 راست چون بوته اغیجم من
 آغِیْس - ف. اسب و اشتر تیره رنک و
 شب کرد ناك بیمه تاب و رنك خاكستر
 گون بود
 آغیل - ف. بگوشه چشم نگریستن از
 التفات، و در بعضی كتب از سر غضب
 نگریستن است
 آف - ف. مخفف آفتاب، آهوی مك
 اُف - ع. بمعنای وای، (اُف لَكُمَا)
 وای بر شما، کلمه ایست كه در وقت
 تنگدلی و زجر و دشوار گویند
 آفَاثِك - ع. جم، اِفْث، دورغها
 آفَاث - ع. جم، آفَه، بلاها، آفتها
 اِفَاثَه - ع. گذراندن، از دست دادن،
 كشتن
 اِفَاثَه - ع. جوشانیدن، جاری کردن،
 جنك کردن با نفس
 آفَاخِم - ع. جم، اَفْخِم، بزرگتران،
 با شان تران
 اِفَادَه - ع. فهمانیدن، بیان کردن،
 مال دادن بکسی
 آفادیه - ع. مثل آفایه ادویه جات طعام
 اِفَاژَه - ع. ظفر یاب شدن، بمقصود
 نایل شدن
 آفَاضِل - ع. جم، اَفْضَل، فاضلتران،
 اشخاص دانشمند
 اِفَاصَه - ع. جاری کردن چیزی زیاده
 از حد، باطراف تقسیم نمودن، ریختن

اَغْلَف - غ. خسته نشده
 اَغْلِمَه - ع. جم، اُلام، پرها، غلام
 های زر خرید
 اُغْلُوْطَه - ع. چیزی که فکر آن دشوار
 است
 اِغْمَا - ع. بیهوش گردانیدن
 اَغْمَاذ - ع. جم، اُغْمُذ، غلاف شمشیر
 و دشنه
 اِغْمَاژ - ع. غمازی، بهیب انداختن،
 بحقارت انداختن
 اِغْمَاض - ع. پوشیدن چشم، صرف
 نظر نمودن از تنبیه کسی
 اَغْمَص - ع. بیش، زیاد
 اَعْن - ع. کسب از دماغ حرف میزند
 اَعْنی - ع. دولت مندتر
 اِغْنَا - ع. دولتمند کردن
 اَغْنَام - ع. جم، اُغْنَم، گوسفندان
 اَغْنِیَا - ع. جم، اُغْنِی، اشخاص دارا
 و دولتمند
 اَغْنِیَه - ع. جم، اُغْنَا، تصنیف ها، اشعار
 عاشقانه سرودن
 اِغْوَا - ع. گمراه کردن، از راه راست
 برگرداندن
 اَغْوَال - ع. جم، اُغُول، (م معروف)
 و هر چه ناگاه فرا گیرد و هلاک کند
 اَغْیَاژ - ع. جم، غیر، دیسگران،
 یگانگان و محافظان محبوب
 اَغْیِج - ف. درختی است که گل میدارد
 و باندک زمانی خشک و پوسیده میشود
 و چون باد بر آن میوزد از هم بپاشد

چیزی بظرف تا بر شده از سر برود
أَفَاعِي - ع. جم، **أَفْعِي**، مارها
أَفَاقُ - ع. جم، **أَفُق**، اطراف هامون
 از زمین
إِفَاقَةٌ - ع. تن درستی یافتن از مرض
أَفَاقِي - ع. چیز است که در جمیع مکان
 جاری و مستعمل و معلوم شود، کسیکه
 بسبب معصمه برود اقامت نکرده
 مراجعت نماید
أَفَانِيْنُ - ع. جم، **أَفُونُنْ**، حالات، انواع
 گوشه‌ها، هستی‌ها
أَفَاوِجُ - ع. جم، **فَوُجُ**، جماعتها، دسته‌ها
أَفَاوِيَهْ - ع. جم، **فَوَاهِ**، ادویه جات، دهنها
آَقَتْ - ع. بلا، داهیه، محبوب
إِفْتَاءُ - ع. فتوی دادن، حل اشکال
 نمودن
آَقْتَابُ - ف. نبراعظم، شمس، شراب
 انگور، در اصطلاح صوفیه روح
آَقْتَابُ پَرَسْتُ - ف. گل نیلوفر، گل
 آفتاب گردان، جانور است مانند چلباسه
 که آنرا بتازی جز با گویند، طایفه
 گبران که آفتاب پرستند
آَقْتَابُ دُرْدَلُ - ف. چیزی است که
 اطفال برای بازی درست کنند
آَقْتَابُ سَوَازُف - مردمان سحر خیز
آَقْتَابُ گِرْدَلُ - ف. جانور است دراز
 دم درغایت شهرت
إِفْتَاخُ - ع. گشودن، فیروزی یافتن
إِفْتَاخُ - ع. گشودن، خطر یافتن، شروع
 کردن

إِفْتَانُ - ع. گرفتار فتنه شدن، به
 فتنه افتادن
إِفْتِخَاصُ - ع. جویای حقیقت حال شدن
إِفْتِخَارُ - ع. بزرگی کردن بواسطه
 ازدیاد قدر و اعتبار
إِفْتِدَاءُ - ع. عوض داده از اسیری
 مستخلص شدن
إِفْتِرَاءُ - ع. تهمت بستن، نسبت عقوبات
 دادن
إِفْتِرَاسُ - ع. استخوان گردن شکستن
 و کشتن، نشان در یافتن چیزی، سوار
 شدن
إِفْتِرَاشُ - ع. بر زمین گستردن، گسترده
 شدن، سپردن، جماع کردن، دو دست
 بر زمین نهادن، زبان بسخن گوئی
 دراز کردن
إِفْتِرَاصُ - ع. فرصت یافتن، بچنگ
 آوردن، وقت چیزی را چشم داشتن
إِفْتِرَاضُ - ع. واجب گردانیدن
إِفْتِرَاعُ - ع. بکارت دوشیزه را برداشتن
إِفْتِرَاقُ - ع. از یکدیگر جدا شدن
إِفْتِصَادُ - ع. رک زدن، قصد کردن
إِفْتِصَاصُ - ع. جدا کردن چیزی از
 چیزی، بیرون کشیدن، شکار کردن،
 کسب کردن، فرصت کاری یافتن
إِفْتِصَاكُ - ع. بچه را از شیر باز گرفتن
 چیزی را از ظرفش برآ آورده بظرف
 دیگر ریختن
إِفْتِصَاخُ - ع. ردیل و رسوا شدن
إِفْتِصَاصُ - ع. بکارت دختر برداشتن

ستایش شگفت و نیکو (زبان پهلوی و مرکب است از افدس بمعنی شگفتیستا بمعنی ستایش ، دقیق گوید : ای جزایزد توأم خداوندی، زان کنم بر توازدل آفدسنا

آفدیدن - ف. شگفتگی کردن
افدام - ع. بسوراخ لوله یا ابرق پارچه پنبه نهادن تا آب صاف بیرون آید ، سبز کردن رنگ سرخ جامه را

افرا - ع. بریدن ، شکافتن، تپاه کردن
افراخ - ع. گشادن راه
افراخ - ع. جم ، قرخ ، شادبها
افراخ - ع. شاد کردن ، گران بار کردن قرض کسی را

افراخ - ع. زایل شدن ترس، جوجه آوردن مرغ

افراخت - ف. برپا کرد، استاده ساخت
افراختن - ف. بر آوردن، بلند کردن بر کشیدن، بنا کردن

افر - ع. دویدن، بعد از اغری تنومند شدن

افراذ - ع. جم، قرذ، آحاد، یکان
افراذ - ع. جدا کردن، ابلجی فرستادن
افراز - ع. گریزاندن، گریزدادن

افراز - ف. مثل فراز بلند، رفیع
افراز - ع. جدا کردن، سوا کردن

افرازی - ع. بلندی، ارتفاع، رفت
افراش - ع. جم، قرش اسب ها

افراش - ع. جم، قرش، فرش ها
افراش - ع. گستردن ، ذم و تقبیح

بیوه از عده ازماتم شوهر خارج شدن
افشاد - ع. کم کردن، نایافتن

افشار - ع. گرفتار قروفاقه شدن ، خود را فقیر قلم داده تضرع و تواضع نمودن، احتیاج

افشاک - ع. جدا شدن، خلاص کردن
افشاکال - ع. سعی بلیغ کردن، جدو جهد نمودن

افثالات - ع. بالبدیه شعر و کلامی گفتن

افثنان - ع. شروع بکلام گوناگون نمودن

افثها - ع. فهمیدن ، دریافتن
افثیاق - ع. گرفتار قروفاقه شدن

افثسال - ع. تقال نمودن
افثاء - ع. نفقه عیال را وسعت دادن

افثاز - ع. در وقت صبح شدن
افثاش - ع. حرفهای زیادتی زدن دشنام دادن

افثج - ع. آنکه باشنهایش بیکدیگر نزدیک و سابقهایش دور باشد

افثام - ع. خاموش گردانیدن و نا شاعر یافتن، در مباحثه و مجادله اسکات و الزام کردن

افثام - ع. قدرشان کسی را افزودن
افثم - ع. با شان تر، با قدر تر

افثاء - ع. از اسیر فدیة قبول کردن
افثغ - ع. مردیکه بند دستش کج باشد

افثز - ف. خواهر زاده، برادر زاده
افثستا - ف. نیکوترین ستایش خدا،

أَفْرَنْكَ شَوِيزِب و فر ، منصور شیرازی
گوید :

زحسَن راي تودارد عروس ملك أَفْرَنْكَ
أَفْرَنْج - ع. از مردو زن هر آنكه آلت
تناسلش بزرگ باشد

أَفْرَنْج - ع. اسبیکه پیشانی آن سپیدی
داشته باشد

أَفْرَقْ - ع. شخصی است که بسمتن
مینف و معانسی شریف قرآن عظیم

الشان کما ینبغی واقف و مطلع است
أَفْرَضْ - ع. بمعنای بالا

أَفْرِغْ - ع. جم، فِرَاغ، و قتهای خالی
إَفْرِیْث - ع. بمعنی عفریت، سیاه کارتر،

جن، پیرزن
أَفْرِیْدُونْ - ف. نام پادشاه ایران
زمین و نیز بخند همزه آمده

أَفْرُوْخْتَنْ - ف. روشن کردن، و بغیر
همزه نیز آمد

أَفْرُوْزْ - ف. روشن کننده
أَفْرُوْزَه - ف. فتیله باشد حکیم سوزنی

گفته :

لَمْ زَأْتَش طبع خود آفْرُوْزَه بلند
أَفْرُوْشَه - ف. نوعی از حلوا که از

آرد درست میکنند (زوغن در ظرفی
کنند و بدست بمالند تا دانه دانه شود

پس از غسل در دیگچه پزند تا بقوام
آید) رضی نیشابوری گوید :

همه جهان شکر لطف تو گرفت هنوز،
بآفروشه درون میدهد عدو را شیر

أَفْرُوغْ - ف. روشنائی

نمودن

إَفْرَاضْ - ع. فرصت دادن، فرصت
یافتن

إَفْرَاضْ - ع. عطا دادن، برانگشتان
شدن چیزی را

إَفْرَاطْ - ع. از حد اعتدال تجاوز کردن
و از حدود گذرانیدن، تاخیر کردن،

شتاب کردن
أَفْرَاطْ - ع. جم، قَرَطْ، زمین های بلند

أَفْرُطْ - ع. ریخته موی، ریخته پر
إَفْرَاغْ - ع. از بالای کوه فرو آمدن

و زمین گردیدن
إَفْرَاغْ - ع. ریختن آب و خون و جـز

آن، ریختن حلقه آهن و طلا و نقره
در قالب، خالی کردن ظرف،

آگنده کردن چیز
إَفْرَاقْ - ع. از بیماری به شدن

أَفْرَاقْ - ع. جم، فِرْقَه، جماعتها
إَفْرِسَبْ - ف. چوب بزرگ بام خانه،

اورا شاه تیر نیز گویند :

از گرانی اگر شوی بر بام
بام إَفْرِسَبْ جمله خورد کنی

أَفْرَنْجَه - ف. نام شهر آباد کرده
نوشیروان و بعضی منسوب بکسری کنند

و قیل نام ولایتی از زنگبار نظامی گوید:
زمصر وز أَفْرَنْجَه و روم روس

شد آراسته لشکری چون عروس
أَفَرَنْد - ف. بزبان پهلوی دجله

أَفَرَنْكْ - ف. مرنك مولوی گوید
خواهی برو صدیق شو خواهی برو

عزیمه، مکر، حیل و تزویر
 أَقْسَرُ أَعْظَمُ - ف. آفتاب
 أَقْسَرُ خَدَائِی - ع. خداوند تاج و پادشاه
 أَقْسُوْس - ف. دریغ
 أَقْسُوْس - ف. تمسخر
 إِفْشَاءُ - ع. فاش کردن، شایع
 گردانیدن
 أَفْشَارُ - ف. ریزنده، ریختن، نام قبیله
 از ترکان
 أَفْشَارِی - ف. پایمالی، یفشانی،
 یجنابانی
 أَفْشَانُ - ف. ریزان، ریزنده
 إِفْشَائِی - ف. آشکارا حافظ فرماید:
 افشای راز خلوتیان خواست کرد شمع
 شکر خدا که سوز دلش بر زبان گرفت
 أَفْشَرُ - ف. سخت دویدن، خوشی
 نمودن در خدمت
 أَفْشَكُ - ف. شبنم
 إِفْشَنُکُ - ف. بمعنای بالا
 أَفْشُوْنُ - ف. آلتی آسمانند پنجه که از
 چوب سازند خرمن بآن بیاد دهند
 أَفْشَه - ف. غله که از آسیاب بشکنند چنان
 چه آرد نشود او را بلغور نیز گویند
 أَفْشِیْنُ - ف. صاحب همت، نام امیری
 از امرای خلفای عباسی که شجاع و کریم
 بود
 أَفْصَا - ع. رفتن گرما، باز استادن
 باران
 إِفْصَاحُ - ع. بفصاحت و بلاغت حرف
 زدن، آمدن عید ترسایان، روشن شدن

آفَرِیْنُ - ف. مدح و ستایش و تحسین
 کردن کسی را
 أَفْرَأُ - ف. امر افزودن
 إِفْرَاشُ - ف. بدگویی کردن و با کسی
 در افتادن در بدی
 إِفْرَازُ - ع. جدا کردن چیزی را از
 چیزی
 إِفْرَاعُ - ع. ترسانیدن، بفریاد کسی
 رسیدن
 أَفْرَاعُ - ع. جهم، قَزَع، ترسها
 أَفْرَزُ - ع. قوزدار
 أَفْرُو - ف. ابرو
 أَفْرُوْلُ - ف. تقاضا، برانگیختن
 بکاری، دور کردن کرد که برجامه
 و جز آن باشد
 أَفْرُوْلِیْدُنُ - ف. برانگیختن
 أَفْأ - ع. فسونگر، جادو کننده
 إِفْصَاحُ - ع. پهن شدن، وسیع شدن
 إِفْصَاحُ - ع. فراموش کردن، فسخ کردن
 إِفْصَادُ - ع. فاسد کردن، گرفتار فساد
 نمودن
 أَفْصَانُ - ف. حکایت، بیهوده، سنگی
 که بدان کارد تیز کنند و آنرا فسان
 بخد ف میزن خوانند
 أَفْصَانْدُنُ - ف. گره، سبوس و جز آن
 از غله دور کردن
 أَفْصَدُ - ع. فاسد تر، شریر تر
 أَفْصَرُ - ف. تاج، اکیلی مرصع
 أَفْصَقُ - ع. فاسق تر، گمراه تر
 أَفْشُوْنُ - ف. سحر، ظلم، ستم، متر،

صبح ، خالص شدن شیر
أَفْصَحَ - ع. سخن گوی تر، تیز زبان
إِفْصَامٌ - ع. انقطاع، خود بخود بریده
 تمام شدن
إِفْضًا - ع. بهر دو طرف زن جماع
 کردن ، باز ن خلوت نمودن، دزوق
 سجده زمین را بدو کف دست سودن ،
 بسوی فضا بر آمدن ، راز را با کسی در
 میان نهادن
أَفْضَالٌ - ع. جم، **فَضْلٌ**، اوصاف و
 اخلاق پسندیده ، هنرها
أَفْضَلِيَّتٌ - ع. فاضلتری
إِفْطَارٌ - ع. گشودن روزه
أَفْطَسٌ - ع. بهن بینی
أَفْطَحَ - بهن سر
أَفْعَالٌ - ع. جم، **فِعْلٌ**، کارها ، الفاظی
 که دلالت باز منته ثلاثه مینماید
إِفْعَامٌ - ع. پر کردن
أَفْعَسُ - ع. اسبیکه پس او بسلند تراز
 پیش باشد ، شتریکه گردن و سر او
 مایل بسوی پشت باشد ، شب دراز ، و
 مردیکه پشتش درون رفته باشد ،
أَفْعَى - ع. ماریکه بنظر بکشد اما
 چون نظر او بر زمره افتد دیده اش برتر که
 و کور شود ، کمال گوید
 شراب لعل مینوشم من از جام زمره گون
 که زاهد افعی وقتست و میسازم بدین
 کورش
أَفْعَى كَهْرَبَايَكُرْ - ف. شعله آتش
إِفْعَاءٌ - ع. شکوفه بیرون آوردن گل

و گیاه
أَفْغَانٌ - ف. ناله، زاری، دادخواهی
 نام قبیله ایست معروف
أَفْقٌ - ع. عطا کردن بمردم بعضی را
 کمتر از بعضی، دباغت پوست کردن
 مرد بسیار واقف،
أَفْقٌ - ع. زیاد کریم شدن
أَفِيقٌ - ع. وحشی
أَفُقٌ - ع. کرانه آسان، گزدا گرد
 کوش، نیک رفتار، چیزیکه در زمان
 و یا مکان واحد بنظر منکشف میشود
إِفْقَادٌ - ع. کم گردانیدن
إِفْقَارٌ - ع. فقیر کردن ، گرفتار فقر
 نمودن
إِفْقَاهٌ - ع. دانشمند گردانیدن
أَفْقَرٌ - ع. فقیرتر، گدا تر
أَفْقَمٌ - ع. آنکه بن دندانهای زیرین
 اولق باشد
إِفْكَ - ع. دروغ، کذب، افترا
أَفْكَ - ع. برگردانیدن، بغیر و نیکی
 نارسیدن
أَفْكَارٌ - ع. جم، **فِكْرٌ**، اندیشه ها
أَفْلٌ - ع. نابود شده ، فرو شونده
إِفْلَاءٌ - ع. بیابان گریختن
إِفْلَاثٌ - ع. گریختن از چنگ کسی،
 خود را از قید رها نیدن
إِفْلَاحٌ - ع. در راحت دائم شدن، نجات
 یافتن
إِفْلَاسٌ - ع. مفلس شدن، تهی دست ماندن
أَفْلَاكٌ - ع. جم، **فَلَکٌ** آسمانها

اَقَارِبُ - ع. قومها، خویشها
اَقَارِبُ - ع. نزدیکان
اَقاصی - ع. جم. اَقْصَى، نهایتها، دورترها
اَقاصیص - جم. قَصَصه، حکایتها
اِقَاصَة - ع. مقتضی گردانیدن، باعث لزوم چیزی شدن
اِقَالَة - ع. حرف نگفته کسی مدعی بگفتن او شدن
اِقَالِیم - ع. جم. اِقْلِیم، قطعات کره زمین
اِقَام - ع. راست کرد، فعل ماضی است از باب افعال
اِقَامَة - ع. ایستادن، برخاستن، سکنی گرفتن، ایجاد و احداث نمودن برپا ایستادن، بوجود آوردن، بیدان آوردن
اِقَانِیم - ع. جم. اُقْنُوم، اصلها، ذات ها
اِقَانِیم ثَلَاثَة - ع. جم. اُقْنُوم، در اعتقاد نصاری ذات احدیت تعالی شانه را که عبارت از آب و این و روح القدس میباشد اِقَانِیم ثله گویند
اِقَاوِیم - ع. جم. قَوْم، ملل و اقوام
اِقَاوِل - جم. قَوْل، سخنها و کلامها
اِقَاوِیل - ع. بمعناه، یاوه گوئی ها
اِقْبَاح - ع. مرتکب عمل قبیح شدن
اِقْبَار - ع. بخاک سپردن
اِقْبَاض - ع. قبض کردن، بگرفتن واداشتن
اِقْبَال - ع. بیخت، طالع، سعادت زد نکرده پذیرفتن

اَقْلَاطُون - قَلَاطُون، نام حکمی که وزیر سلطان سکندر بود (ارغنون که سازست ساخته اوست)
اَقْلَج - ع. گشاده دندان
اَقْلَج - ع. شکافته لب بالا، زرد دندان
اَقْلَس - ع. مفلس تر، تهی دست تر
اَقْن - ع. کم خرد گردانیدن، کم خورد گردانیدن
اَقِن - ع. تاختن
اِقْناء - ع. نابود کردن، معدوم ساختن
اَقْنان - ع. جم. قَنْ، شاخهای درخت، گونه ها، جنسها
اَفْتَح - ع. برافراز پیش سرزدن
اَفْتُون - ع. حال، نوع، گونه
اَفْوَاج - ع. جم. قَوُج، جماعتها
اَفْوَاه - ع. جم. قَم، دهانها
اَفُول - ع. فروشدن آفتاب و ماه، ستاره نا بدید شدن
اِفْهَاز - ع. شنوانیدن
اِفْهَام - ع. جم. قَهْم، فراستها
اِفْهَام - ع. فهمانیدن
اَقْبَال - ع. جم. فِیل، بیل ها
اَقْبَدَة - ع. جم. قَوَاد، دلها، قلبها
اَفِیکه - ع. کتب، دروغ، افتراء
اَقْيُون - ع. شیر خشخاش، تریاک
اَقْيُونی - ع. چیزی که منسوب بافیون باشد تریاک
اِقَانَة - ع. یعنی آوردن
اَقَادِخ - ع. جم. قَدَح، باده هاجماها
اَقَادِیخ - ع. بمعناه ایضا

نمودن
 اقْتِرَانُ - ع. نزدیک شدن، در یک طرف
 آسمان واقع شدن (این معنی در علم
 نجوم و ستاره شناسی مورد استعمال
 واقع شده است که فیما بین کواکب
 قرآن و اقتران حاصل میشود اثرات
 آن نیز در آن علم بیان شده است)
 اقْتِنَارُ - ع. جبر کردن، دور کردن
 مجبور گردانیدن
 اقْتِصَامُ - ع. قسمت کردن چیزی فیما بین
 خود
 اقْتِصَارُ - ع. قناعت کردن، خود را
 کوتاه گرفتن
 اقْصَاضُ - ع. کفرخواستن، انتقام
 گرفتن، روایت کردن
 اقْتِصَاءُ - ع. لازم شدن، بکار آمدن
 اقْتِصَابُ - ع. بریدن، بریده اخذ
 کردن
 اقْتِصَاضُ - ع. بکارت برداشتن
 اقْطِابُ - ع. بمعنا اقتضاب
 اقْتِطَافُ - ع. چیدن، بارور کردن
 اقْطِطَاءُ - ع. پیروی کردن، اقتدا
 نمودن
 اقْتِنَارُ - ع. بمعناه ایضا
 اقْتِیْلَاحُ - ع. کندن، کنده شدن
 اقْتِنَاءُ - ع. اختیار مملکت کسی را نمودن
 اقْتِنَاضُ - ع. شکار کردن
 اقْتِنَانُ - ع. ثابت و مستقر بودن
 اقْتِوَاءُ - ع. زورمند شدن
 اقْتِیَادُ - ع. یدک کشیدن

اقْتَبَحُ - ع. قبیح تر، معیوب تر
 اقْتَبِهَ - ع. چم، قبا لباس معروف
 اقْبَارُ - ع. قبرها
 اقْتِبَاسُ - ع. اخذ چیزی از غیر
 که خود دارای آن چیز نباشد، چیزی را
 از اثر غیر استعاره نمودن
 اقْتِبَاضُ - ع. گرفتن، اخذ نمودن
 اقْتِبَالُ - ع. جنگ کردن
 اقْتِشَاثُ - ع. کشیده کردن
 اقْتِحَاشُ - ع. تفحص نمودن، جو یا
 شدن، جستجو کردن
 اقْتِحَامُ - ع. بدون ملاحظه خود را
 بکار انداختن، حقیر شمردن، هجوم
 بردن
 اقْتِدَاءُ - ع. پیروی نمودن، پیشوا قرار
 دادن
 اقْتِدَاحُ - ع. باعمال فکر و دوراندیشی
 رای و تدبیر کردن
 اقْتِدَادُ - ع. تدبیر کردن، در اجراء
 امور خود قدرت داشتن
 اقْتِدَارُ - ع. توانائی، زور
 اقْتِدَامُ - ع. پیش بردن، پیش رفتن
 اقْتِرَاءُ - ع. تتبع کردن، اقدام نمودن،
 رشته کار از دست ندادن
 اقْتِرَابُ - ع. نزدیک شدن، بنزدیک
 آمدن
 اقْتِرَاحُ - ع. بالبدیهه حرف گفتن
 اقْتِرَاضُ - ع. قرض گرفتن، ذم و غیبت
 کردن، قرعه انداختن
 اقْتِرَافُ - ع. کسب کردن، مداخل

معروف
اِقْرَاضُ - ع. قرض دادن ، بریده جدا کردن ، خود را کنار کشیدن
اِقْرَاعُ - ع. قرعه انداختن ، بسوی راستی بازگشتن ، نرم شدن ، عنان کشیدن - سُتور تا باز ایستد
اِقْرَانُ - ع. جم. قَرِین، همپایه ها
اِقْرَبُ - ع. نزدیکتر
اِقْرَبَاءُ - ع. جم. قَرِیب، خویشان
اِقْرَعُ - ع. کچل، کل، متین تر، با صلابت
اِقْرَنُ - ع. ابروی وسه دار
اِقْرَلُ - ع. ع آنکه هم لنک هم زشت باشد
اِقْصَاءُ - ع. سخت دل گردانیدن
اِقْصَاطُ - ع. جم. قِصْطُ، سَهْمِ معین
اِقْصَامُ - ع. عدالت نمودن
اِقْصَامُ - ع. جم. قِصْمُ، گونه ها، بخشها
سو کند ها
اِقْصَامُ - ع. قسمت کردن ، سو گند خوردن
اِقْصِیْه - جم. قِصِیْس، کشیشان
اِقْصَطُ - ع. عادلتر
اِقْصَرُ - ع. سخت سرخ
اِقْصَا - ع. در نهایت واقع شده، دورتر
اِقْصَاؤُ - ع. کوتاهی کردن در کاری بک
قادراست
اِقْصَرُ - ع. کوتاه تر
اِقْصَاضُ - ع. قصاص کردن قاتل و جراح
اِقْصِی - ع. مثل اَقْصَا

اِقْتِیَازُ - ع. متنفر گردانیدن ، جستجو کردن، بریدن چیزی از وسط بطور مدور، ختنه کردن
اِقْتِیَاسُ - ع. چیزی را بجیزی قیاس کردن
اِقْتِیَافُ - با ترحیزی رفتن
اِقْحَاطُ - ع. محطی کشیدن ، تنگی دیدن
اِقْحَامُ - ع. بدون ملاحظه خود را بکار انداختن
اُقْحَوَانُ - ع. گل بابونه، شکوفه
اَقْدَاحُ - ع. جم. قَدَح، جامهای شراب
قمار، تیرهای بی پرویی پیکار
اِقْدَاؤُ - ع. توانائی دادن
اِقْدَبَاغُ - ع. منع کردن، مانع شدن
فحش گفتن ، کشتی را بادبان کردن
اَقْدَامُ - ع. جم. قَدَم، پاها
اِقْدَامُ - ع. ثابت شدن در کار، در کاری پیش آمدن ، دلیری کردن ، شجاعت نمودن ،
اَقْدَسُ - ع. مبارک تر، فرخنده تر
اَقْدَمُ - ع. پیش تر
اِقْدَاغُ - ع. فحش دادن
اَقْرَاءُ - ع. جم. قَارِی، اشخاصیکه در قرائت قرآن ماهرند
اِقْرَاءُ - ع. حایض شدن زن، قرآن خواندن ، از حیض پاک شدن، فرمودن
اِقْرَارُ - ع. معترف شدن ، انکار نکردن
تسلیم نمودن ، بقرار آوردن کار
اَقْرَاضُ - ع. جم. قَرْض، قرضهای

اِقْضَاءُ - ع. پایان چیزی رسیدن

اَقْضَى - ع. دندان بریده

اَقْضَى - ع. حکم دهنده تر، فصل کننده تر (حاکمی که در قضاوت و حکم خود بین متخاصمین طبق قانون و عدالت رفتار کند)

اَقْضِيه - ع. جم. قضا، احکامی که از طرف قاضی صادر میشود

اِقْطَاءُ - ع. تفضیل و ترجیح دادن

اَقْطَابُ - ع. جم. قُطْبُ، قطبها و قطب یک تن است و آنرا غوث نیز خوانند و بلند ترین مرتبه در میان جمله اولیا است و مظهر باطن نبوت حضرت محمد است صلی الله علیه و آله

اَقْطَارُ - ع. جم. قُطُرُ، اطراف، جوانب نواحی و خطوط مستقیمه که از مراکز دوائر میگذرد

اِقْطَارُ - ع. چکانیدن، از انبیک کشیدن
اَقْطَاغُ - ع. بدلیل و برهان اسکاوت کردن، بریدن

اَقْطَعُ - ع. بریده دست

اِقْعَاءُ - ع. مربع نشستن

اِقْعَاذُ - ع. نشانیدن

اِقْعَاژُ - ع. گودال کردن

اَقْعَسَ - ع. قوزدار

اَقْعَمَ - ع. بن بینی فرو نهشته

اَقْعَاضُ - ع. جم. قَعَصُ، قفسها

اَقْعَالُ - ع. جم. قَعْلُ، قفلها

اَقْعَلُ - ع. کمتر، قلیل تر

اِقْلَاعُ - ع. کندن، فارغ شدن، بادبان

گشودن

اِقْلَاقُ - ع. بی آرام کردن

اِقْلَالُ - ع. کم کردن، کم یافتن، لرزیدن یا لرزان شدن

اَقْلَامُ - ع. جم. قَلَمُ، آلت خط نوشتن، در اصطلاح عثمانی طاقهای کتاب، تیرهای قمار

اَقْلَفُ - ع. ختنه نشده مثل اَعْلَفُ

اِقْلِيدُ - ع. مفتاح قفل

اِقْلِيمُ - ع. قطعات زمین که در یک اعتبار نصف کره بسی و در یک اعتبار تمامی کره بهفت قسم منقسم گردیده بود

اِقْلِيمِيَا - ع. جرم و سوخته طلا و نقره، نام دختر حضرت آدم (۴)

اِقْمَاعُ - ذلیل و مقهور ساختن

اَقْمِشَه - ع. جم. قُمَاشُ، پارچه های حریر و غیره

اَقْمِصَه - ع. جم. قَمِصُ، پیراهنها

اِقْنَاتُ - ع. دعا کردن در نماز، قیام را طول دادن، دائم الحج بودن، بسیار

غزا و جهاد کردن، متواضع شدن

اِقْنَاغُ - ع. خورسند گردانیدن، قانع و راضی گردانیدن، راست ایستادن، بهیچ طرف نگاه نکردن

اِقْتَوَمُ - ع. اصل، ذات، جوهر

اَقْوَا - ع. باقوت تر

اِقْوَاءُ - ع. تقویت دای، اعراب حروف

روی را مختلف ساختن (در علم عروض)

اَقْوَاثُ - ع. جم. قَوْتُ، غذاها، خوراکها

اَقْوَاشُ - ع. جم. قَوْشُ، کمانهای

اِکْتَاب - ع. نوشتن، آموختن نوشتن
واملا کردن

اِکْتِاف - ع. جم، کتِف، شانه ها

اِکْتَام - ع. واداشتن بکتمان

اِکْتِاب - ع. نوشتن یا نوشتن از
کتاب یا نوشتن خواستن

اِکْتِام - ع. پنهان داشتن، پنهان شدن

اِکْتِحال - ع. سرمه در چشم کردن

اِکْتِرا: - ع. بکرایه گرفتن

اِکْتِسا: - ع. لباس پوشیدن

اِکْتِساب - ع. رزق جستن و کوشیدن
وفراهم آوردن

اِکْتِسا: - ع. شکستن

اِکْتِفاء - ع. پسند کردن

اِکْتَم - ع. مرد بزرگ شکم، اسپر شکم،
پوشیده تر

اِکْتِنا: - ع. کنیت کردن خود را بیک
کنیه

اِکْتِناف - ع. احاطه کردن

اِکْتِنا: - ع. فرو پوشیدن و پوشیده شدن

اِکْتِناه - ع. باصل و حقیقت چیزی در
رسیدن

اِکْتَار - ع. افزودن و بسیار گردانیدن
در هر چیز

اِکْتَرَا - ع. در غالب

اِکْتِخوان - ع. اِکْتِخوان (بابونه)

اِکْتِداء - ع. خست و بخل کردن

باز گردانیدن کسی را از چیزی

اِکْتِدا: - ع. جم، کُذَرَة، تیرگی هر چه
باشد

تیر، اجزای محیط دایره (در علم
هندسه)

اَقْوَال - ع. جم، قَوْل، سخنان

اَقْوَام - ع. جم، قَوْم، طایفه ها

اَقْوَم - ع. راست تر، مستقیم تر

اَقْوَى - ع. قوی تر، زورمند تر

اَقْوِیا: - ع. جم، قَوِی، زورمندان

اِقْبا: - ع. بقی آوردن

اِقْبَاد - ع. جم، قَيْد، بندها، قیدها

اِقْیا نَوس - ع. بحر محیط

اَلک - ع. روز سخت گرم، سختی گرما

اَلک - ع. آفت و عیب

اَکابر - ع. جم، اَکْبَر، بزرگترها در
سین یا دررتبه

اِکاحَة - ع. چیره گردیدن در کارزار
و غالب آمدن بر دشمن، کارگر شدن

ششیر، عطا کردن،

اَکاذِیب - ع. جم، کِذْب، دروغها

اَکَار - ع. مثل شَداد زارع و دهقان،
چاه کن، باغبان

اَکَارِم - ع. جم، اَکْرَم، گرامیترها،
بزرگواران

اَکاسِیرَة - ع. جم، کَسْرِی، لقب سلاطین
عجم (نوشیروان و اولاد او)

اَکام - ع. جم، اَکَم، (ف) زمین و
پشتهای بلند

اِکالَة - ع. حقیر و ذلیل گردانیدن

اِکْباب - ع. بر روی افکندن و بر
روی درافتادن، اقبال نمودن و مداومت
نمودن

اِکْذَاب - ع. دروغگو یافتن کسی را،
 بر دروغ برانگیختن، آشکار کردن
 دروغ کسی
 اِکْذُوبَه - ع. دروغ
 اِکْزَاة - ع. کرایه دادن
 اِکْزَاب - ع. بیلا انداختن
 اِکْزَام - ع. عطا و بخشش کردن
 اِکْزَاه - ع. بنا خواه و ستم سرکاری
 داشتن
 اِکْزَم - ع. گرمی تر، زیاده بزرگوار
 با دهش تر (با سخاوت)
 اِکْزُومَه - ع. بزرگی و جوانمردی و
 مردمی
 اِکْزَاد - ع. نارواج شدن بازار
 اِکْضَال - ع. سست ساختن، در کاهلی
 افکندن
 اِکْضَى - ع. بیشتر در لباس پوشیدن و
 لباس بخشیدن از دیگران (کسیکه
 زیاد لباس میپوشد یا میبخشد)
 اِکْضِر - ع. کیمیا که فلزات بوسیله
 آن تبدیل بطلا و نقره میشود در صحت
 آن میان دانشمندان اختلاف است
 اِکْضَام - ع. جم، کَظْم، کلوها، دهان
 ها یعنی مطلقاً جای بر آمدن دم و نفس
 ایضاً جمع کَظْم فرو بردن خشم
 اِکْضَار - ع. کافر خواندن کسی را
 اِکْضَال - ع. پذیرفتار گردانیدن کسی
 را (کفیل کسوة و نفقه کسی شدن)
 اِکْضَل - ع. شخص خورنده
 اِکْضَلَه - ع. خارش و مرضی است

اِکْطِيل - ع. تاج و عصابه مانند یست
 مرتضع بجواهر که سلاطین بر سر نهند
 اِکْضَال - ع. تمام گردانیدن و نیکو
 ساختن
 اِکْضَام - ع. جم، کُفْم، غلافهای غوره
 نخستین خرما و غلافهای مطلق شکوفه
 اِکْضَام - ع. آستین ساختن پیراهن و
 غلاف غوره و شکوفه بر آوردن درخت
 اِکْضَه - ع. جم، کُضَاه، غلافهای طلوع
 اِکْضَل - ع. تمام تر و نیکوتر
 اِکْضَلِيَه - ع. تمام تری، نیکوتری و بی
 قصوری
 اِکْضَاة - ع. کینت نهادن
 اِکْضَاف - ع. جم، کُضَف، جانبها و طرفها
 اِکْضَاف - ع. اعانت و جانب داری کردن
 اِکْضَان - ع. جم، کُضْن، پوششها و پرده ها
 اِکْضَان - ع. فرو پوشیدن و پنهان کردن
 اِکْضَه - ع. جم، کُضَان، پوششها از هر چیزی
 اِکْضَاوَز - ع. جم، کُضُوز، قدحها و کاسه
 های آبخوری
 اِکْضَوَان - ع. جم، کُضُون، هست شده ها.
 موجودات عموماً
 اِکْضُول - ع. بسیار خوار
 اِکْضَاس - جم، کیسه، کیسه های سیم و زر
 اِکْضِيَان - ع. جم، کُضِيل، پیمانها
 اِکْضِيذ - ع. محکم و استوار
 اِکْضِيض - ع. زیرک تر، خردمندتر
 اِکْضِدْن - ف. بر کردن
 اِکْضَل - ع. اهل خانه و عیال و فرزندان
 اِکْضَل - ع. پیمان

- أَلٌ** - ع. حرف تعریف که تعیین اسم و صفت میکند مثل الرَّجُلُ وَالنَّائِضُ
آلَاءُ - ع. نعمتها و عطیه ها
إِلَّا - ع. حرف استثناء، مگر
آلَاثُ - ع. جمع آلث، افراد در هر کاری
آلاف - ع. جم، آلف، هزارها
آلَامٌ - ع. جم، آلم، دردها و کدورتها
إِلَامَةٌ - ع. ملامت کردن بسیار
آلَانٌ - ع. اشاره بزمان حال
إِلَانَةٌ - ع. نرم گردانیدن
إِلَهُ - ع. خداوند
إِلَهَةٌ - ع. بت مؤنث
إِلَهِي - ع. خدای من، (مضاف بیا، متکلم وحده است)
إِلْتٌ - ف. دلاور و شجاع
آلِيَاءُ - ع. عاقلها، داناها
آلْبَابٌ - ع. جم، لب، علقها، هوشها
إِلْبَابٌ - ع. درنك کردن
آلْبَاسٌ - ع. جم، لباس، لباسها، رختها
إِلْبَاسٌ - ع. پوشاندن
آلْبَانٌ - ع. جم، لبن، شیرهاییکه دوشیده میشود
أَلْبُرُزٌ - ف. نام کوهیست در همدان
آلَسَةٌ - ع. جم، لباس، جامه ها، لباسها
آلَكَةٌ - ع. آلث صنعت و کار مثل تیشه
إِلْتِبَاسٌ - ع. مشتبه شدن
إِلْتِبَاسٌ - ع. پوشیدن
إِلْتِجَاءٌ - ع. پناه بردن
إِلْتِجَاجٌ - ع. شورش کردن
إِلْتِجَاحٌ - ع. اصرار کردن
إِلْتِحَافٌ - ع. پیچیده شدن
إِلْتِحَاقٌ - ع. بهم رسیدن
إِلْتِحَامٌ - ع. زیاد فر به شدن
إِلْتِذَامٌ - ع. مضطرب شدن
إِلْتِذَادٌ - ع. لذت بردن
إِلْتِزَامٌ - ع. ملتزم شدن
إِلْتِصَاقٌ - ع. بهم چسبیدن
إِلْتِصَاقٌ - ع. بمعنی بالا
إِلْتِطَاطٌ - ع. پوشاندن
إِلْتِطَامٌ - ع. بهم برزدن
إِلْتِطَاءٌ - ع. باره کردن
إِلْتِعَابٌ - ع. لهو و لعب، بازی کردن
إِلْتِفَافٌ - ع. توجه کردن
إِلْتِفَافٌ - ع. پیچاندن کاغذ و غیره
إِلْتِفَافٌ - ع. ملاقات کردن
إِلْتِصَافٌ - ع. اخذ کردن، گرفتن
إِلْتِصَافٌ - ع. برچیدن میوه و غیر آن
إِلْتِصَاعٌ - ع. رنگ انداختن
إِلْتِصَامٌ - ع. لقمه فرو بردن، خوردن
إِلْتِكَافٌ - ع. جمع شدن
إِلْتِمَاءٌ - ع. رنگ پریدن
إِلْتِمَاسٌ - ع. طلب کردن
إِلْتِمَاعٌ - ع. قاپیدن، اخذ کردن
إِلْتِمَاءٌ - ع. پیچیده شدن
إِلْتِهَابٌ - ع. شعله کشیدن
إِلْتِثَابٌ - ع. مشتبه شدن
إِلْتِصَاعٌ - ع. ازغم سوختن
إِلْتِصَافٌ - ع. نهایت دوستی کردن
إِلْتِصَامٌ - ع. به شدن زخم
إِلْتِصَامٌ - ع. قبول مذمت کردن

اَلطَّافُ - ع. جم، لَطْف، نوازشها	اَلْجَاهُ - ع. ناچار کردن
اَلطَّافُ - ع. نوازش کردن	اَلْجَاهُ - ع. جلو برای اسب زدن
اَلطَّفُ - ع. بر نوازش، نازکتر	اَلْجَمْعُ - ع. جم. اَلْجَاهُ، لکامها، جلوها
اَلطَّاءُ - ع. سوزاندن	اَلْجَاحُ - ع. جبر کردن
اَلطَّافُ - ع. همیشه ملازمت کردن	اَلْجَاحُ - ع. اصرار کردن
اَلطَّافُ - ع. آتش زدن	اَلْجَاحُ - ع. از حق برگشتن
اَلطَّافُ - ع. آتش زدن، لغو نمودن	اَلْجَاحُ - ع. مختصر کلام
اَلطَّافُ - ع. دواندن	اَلْجَاحُ - ع. بگوشه چشم نگاه کردن
اَلطَّافُ - ع. معنایها، سخن های مشکل	اَلْجَاحُ - ع. لاحق کردن
اَلطَّافُ - ع. پوشاندن مطلب	اَلْجَاحُ - ع. زمان حاضر
اَلطَّرَضُ - ع. مقصود از کلام	اَلْجَاحُ - ع. بمعنا
اَلْفُ - ع. هزار (عدت)	اَلْجَاحُ - ع. دشنام دادن
اَلْفُ - ع. از حروف الهجاء است	اَلْجَاحُ - ع. نمه ها و آواها
اَلطَّافُ - ع. جم، لَطْف، لفظها	اَلْجَاحُ - ع. فهماندن
اَلطَّافُ - ع. طائفه ها	اَلْجَاحُ - ع. خوش ذهن
اَلطَّافُ - ع. بیچاندن	اَلْجَاحُ - ع. رمزازی اخره
اَلطَّافُ - ع. آشنائی کردن	اَلْجَاحُ - ع. شخص بر عناد
اَلطَّافُ - ع. ف. دوستی کردن	اَلْجَاحُ - ع. خواندن
اَلطَّافُ - ع. ف. آشفته و حیران	اَلْجَاحُ - ع. خوشگوار
اَلطَّافُ - ع. انداختن	اَلْجَاحُ - ع. چسباندن
اَلطَّافُ - ع. لقبها	اَلْجَاحُ - ع. ساکت کردن خصم
اَلطَّافُ - ع. لقمه فرو بردن	اَلْجَاحُ - ع. بیشتر لازم شده
اَلطَّافُ - ع. زود از بر کردن	اَلْجَاحُ - ع. چسباندن
اَلطَّافُ - ع. حاصل کلام	اَلْجَاحُ - ع. افساد کردن
اَلطَّافُ - ع. کند حرف زنده	اَلْجَاحُ - ع. شخص بر فصاحت
اَلطَّافُ - ع. اسم حق تعالی است	اَلْجَاحُ - ع. جم، اَلْجَاحُ، زبانها
اَلطَّافُ - ع. رنج و محنت	اَلْجَاحُ - ع. بمعنای بالا
اَلطَّافُ - ع. دزدی کردن	اَلْجَاحُ - ع. جم، اَلْجَاحُ، دزدیها
اَلطَّافُ - ع. جزئی عرض نبودن	اَلْجَاحُ - ع. دزدی کردن
اَلطَّافُ - ع. اشاره کردن	اَلْجَاحُ - ع. چسباندن

أَلَيْطٌ - ع. بیشتر لیاقت دارنده	أَلَمَزَدَه - ع. ف. محنت کشیده
أَلَيْفٌ - ع. دوستی کننده	أَلْيَعَه - ع. جم. ثَمَعَه، روشناییها
أَلْيَقٌ - ع. زیاد سزاوار شونده	أَلْوٌ - ع. درسی تصور کردن
أَلْيَوْمٌ - ع. امروز	أَلْوٌ - ع. بخشش واحسان
أَلْيَمٌ - ع. دردناک	إِلْوَاءٌ - ع. برچم باز کردن
أَمٌ - ع. مادر	أَلْوَاخٌ - ع. جم. قَوْخ، تخته‌ها
أَمَّا بَعْدُ - ع. بعد از فلان شی	أَلْوَانٌ - ع. جم. لَوْن، رنگ‌ها
إِمَانَكُه - ع. کشتن	أَلْوَفٌ - ع. زیاد انس گیرنده
أَمَائِلٌ - ع. هم مثلها	أَلْوَفٌ - ع. جم. أَلَف، هزارها
أَمَّا جُ - ف نشانه	أَلْوَمَةٌ - ع. کاریکه باعث سرزنش باشد
أَمَّا جَدٌ - ع. جم. أَمَحَد، بزرگترها	أَلْوَهِيَّةٌ - ع. خدائی
أَمَّا جَنَاهُ - ف. نشانگاه، هدف	أَلْوِيَه - ع. جم. لَوَا، بیرق‌ها، پرچم‌ها
إِمَارَةٌ - ع. حکومت کردن	إِلَهٌ - ع. عبادت شده
أَمَارَةٌ - ع. نشان و علامت (در اصطلاح	إِلْهَاءٌ - ع. مشغول گردانیدن
علمی اغلب بقرائن حالیه یا مقالیه گفته	إِلْهَابٌ - ع. ظلم کردن، شعله زدن
میشود)	إِلْهَازٌ - ع. جور کردن
أَمَارَةٌ - مایل شونده پیدی (صیغه مبالغه	إِلْهَامٌ - ع. بیض تلقین کردن
است از آمز)	إِلَهَةٌ - ع. جم. إِلَه، عبادت شده‌ها قوله
أَمَارِدٌ - ع. جم. أَمَرِد، بی ریش‌ها،	تعالی، قُلْ لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا
بسران ساده‌رخ	(بگوای پیغمبر اگر بود در آسمان و
أَمَاسٌ - ف. ورم	زمین خدایانی غیر از خدای یگانه
إِمَاطَةٌ - ع. دور کردن	هر آینه آنها فاسد شده بود)
أَمَّا كُنٌ - ع. جم. مَكُن، مکانها	إِلَهَةٌ - ع. بت مؤنث
أَمَالٌ - ع. جم. أَمَل، آرزوها	إِلَهِي - ع. پروردگار من
إِمَالَةٌ - ع. میل دادن	إِلَهِيَّةٌ - ع. خدائی
إِمَامٌ - ع. پیشوا	إِلَى - ع. تا (حرف جر است)
أَمَامٌ - ع. جلو هر چیز	أَلْيَاقٌ - ع. جم. لَيْف، ریشه‌های درخت
إِمَامَةٌ - ع. پیشوائی کردن	خرما، بوستهای درخت خرما،
أَمَانٌ - ع. زنده‌ار، غفو، مرحمت	أَلْيَسٌ - ع. دلاور و شجاع (از لَيْس)
أَمَاتٌ - ع. راستی و درستی	مأخوذ است که بمعنی شجاعت است)

اِمْتِخَانِي - ع. از عقوبت خلاص شدن	اِمْتِخَاقُ - ع. تلف کردن
اِمْتِخَانِي - ع. جم' اَمْتِيَه، آرزوها	اِمْتِخَاكُ - ع. بمحك آوردن
اَمَّة - ع. جماعت	اِمْتِخَالُ - ع. محال نمودن
اَمَّة - ع. كنيز زرخريد	اَمَدُ - ع. انتها و آخر، مدت دراز
اِمْتِثَالُ - ع. فرمان برداري كردن، اطاعت نمودن	اِمْدَادُ - ع. ياري نمودن
اِمْتِخَاءُ - ع. نابود كردن، نابود شدن	اَمِيرُ - ع. امر كننده (اسم فاعل است از اَمَرُ)
اِمْتِخَاضُ - ع. ثابت شدن	اَمَرٌ - ع. زياد تلخ شده
اِمْتِخَاقُ - ع. محوش شدن	اَمَرٌ - ع. فرمودن، (اگر خطاب از طرف بزرگ به كوچك شود)
اِمْتِخَانُ - ع. آزمودن	اُمَرَاءُ - ع. جم' اَمِيرُ بزرگها
اِمْتِدَاحُ - ع. ستايش نمودن	اِمْرَأُ - ع. گذراندن
اِمْتِدَادُ - ع. كشيده شدن	اِمْرَاضُ - ع. جم' مَرَضُ، ناخوشيها
اِمْتِرَاءُ - ع. بيرون كردن	اِمْرَاضُ - ع. ناخوش كردن
اِمْتِرَاجُ - ع. موافق شدن، مخلوط شدن	اِمْرَأَةٌ - ع. مناسب امر كننده
اَمْتِيَه - ع. جم' مَتَاعُ، كالاها	اَمْرُزِشُ - ف. بخشيدن
اِمْتِكَارُ - ع. فريفته شدن (از مَكْرُ مشتق شده است)	اَمْرُجَّة - ع. جم' مِرْاجُ، مزاجها و طبيعتها
اِمْتِيْلَاءُ - ع. پر شدن	اِمْسَاءُ - ع. شام نمودن (شب وارد شدن)
اِمْتِيْلَالُ - ع. قبول مَلَتْ كردن	اِمْسَاسُ - ع. بهم خوردن، مَس نمودن
اِمْتِنَانُ - ع. منت گذاشتن، قبول مَنّت نمودن، (ممنون شدن)	اِمْسَاكُ - ع. نگه داشتن، روزه گرفتن
اِمْتِيَّازُ - ع. تميز دادن	اِمْمُضَارُ - ع. شهرها
اِمْتِيَّازِي - ع. منسوب بامتياز	اِمْمُضَاءُ - ع. گذراندن
اِمْتِثَالُ - ع. جم' مِثْلُ، مانندها، نمونهها	اِمْمُضِي - ع. زياد جاري شونده
اِمْمِثْلُ - ع. زياد شباهت دارنده	اِمْمُطَارُ - ع. جم' مَطَرُ، بارانها
اِمْمِثْلَه - ع. جم' مِثَالُ، مانندها	اِمْمُغَا - ع. رودهها
اِمْمُجَادُ - ع. جم' اَمَّجَدُ بزرگها، شريفها	اِمْمُكَّانُ - ع. ممكن بودن
اَمَّجَدُ - ع. بزرگتر	اَمْمِكَنَه - ع. جم' مَكَّانُ، جاها، مكناها
اِمْمُخَاءُ - ع. نابود كردن	اَمْمَلُ - ع. آرزو
اِمْمُخَاضُ - ع. خالص كردن	اِمْمَلَاءُ - ع. نوشتن

اراده‌ها
 اَمِيرُ - ع. پادشاه
 اَمِيرُ اُخُوْر - ع. سرپرستار اسبها
 اَمِيرُ اَلْاَمْرَاءِ - ع. ییگلریگی
 اَمِيرُ اَلْجِيُوْشِ - ع. سپهسالار
 اَمِيرُ اَلْحَاجِجِ - ع. سرکرده و بزرگ حاجیها
 اَمِيرُ الْمُؤْمِنِيْنَ - ع. سرور مؤمنان
 اَمِيرِ اَنَّهُ - ع. پادشاهانه
 اَمِيْلٌ - ع. زیاد مایل شونده
 اَمِيْنٌ - ع. قبول کن (اسم فعل است یعنی مبنی و بمعنی فعل امر است)
 اَمِيْنٌ - ع. خاطر جمع، درستکار
 اَمِيْنِي - ع. ف. امین بودن
 اَنّ - ع. اندک زمان
 اَنّ - ع. دریابنده، بغایت کرم
 اَنّ - ع. بودن، ناله کردن
 اِنَّ - اَنّ - ع. حرف است که برای تحقیق کلام آرند
 اَنّ - ف. اشاره به چیزی دور، کیفیتی است در محبوب که بتقریر و بیان در نیاید و بدون ذوق آنرا نتوان یافت خواه حافظ این هردو معنی را نظم نموده:
 شاهد آن نیست که مومی و میانی دارد
 بنده طلعت آن باش که آنی دارد
 اَنَاءٌ - ع. جم آن، زمانها
 اِنَاءٌ - ع. ظرف آب مثل کوزه و کاسه
 اِنَاءَةٌ - ع. مسامحه کردن
 اِنَاءَةٌ - ع. پشیمان شدن، باز گردیدن
 بسوی خدا، باز گردیدن از کارهای بد

اَمْلَاكٌ - ع. جم مُلْكٌ، ملکها
 اِمْلَاكٌ - ع. مالک کردن
 اِمْلَالٌ - ع. غمگین کردن
 اَمْلَسٌ - ع. صاف شونده
 اُمَمٌ - ع. جم اُمّة، امتها، جماعتها
 اَمْنٌ - ع. خاطر جمع شدن
 اَمْنَاءٌ - ع. امنیها و معتدتها
 اَمْنَعٌ - ع. زیاد قوت دارنده
 اَمْنِيَهٌ - ع. از خوف ایمن بودن
 اَمْنِيَهٌ - ع. آرزو
 اَمَوَاتٌ - ع. مرده‌ها
 اَمَوَاتٌ - ع. موجه‌ها
 اَمَوَالٌ - ع. مالها
 اَمَوَاهٌ - ع. آبها
 اُمُوْرٌ - ع. کارها
 اُمُوْرٌ دِيْدَهٌ - ع. ف. کار آزموده
 اَمُوْرٌ - ف. دانا
 اُمُوْمَةٌ - ع. مادر شدن
 اِمْهَاءٌ - ع. برش دادن
 اُمّهَاتٌ - ع. مادرها
 اِمْهَالٌ - ع. مهلت دادن
 اِمْهَانٌ - ع. ذلیل کردن
 اَمْهَقٌ - ع. سفید
 اُمِّيٌّ - ع. کسی که نوشتن یاد نگرفته، در قرآن به حضرت پیغمبر نیز این کلمه را اطلاق فرموده است و حافظ در شعر خود اشاره میکند:
 نگار من که بکتاب نرفت و خط ننوشت
 بغیره مثله آموز صد مدرّس شد
 اَمِيَالٌ - ع. جم مِيَالٌ، خواهشها،

آَنَاءِ - ع حلم، وقار
 أَنَاثُ - ع جم اُنْثَى زنان
 أَنَاثُ - ع انتظار، آمستگی
 أَنَاجِيزُ - ع جم آنجیز، میوه معروف
 أَنَاجِيلُ - ع جم اِنْجِيل، نام کتابست
 که بر عیسی نازل شده بود
 اِنَاخَة - ع خوابانیدن بستر
 اِنَادَة - ع گرانبار گردانیدن، خام
 کردن گوشت، روشن کردن، روشن
 شدن، جامه را علم کردن
 أَنَارُ - ف میوه معروف بفتح همزه
 رب حذف همزه (نار) نیز آمده است
 و بامد همزه غلط است
 أَنَارِ فَرْهَادُ - ف ، درخت اَنَارِ ^{بست}
 در کوه بیستون
 أَنَارُ جَبْرَا - ف غوزه حشاش (و آن
 نافع است برای سرفه)
 أَنَارُ اللّٰهُ - ع خدا نورانی گرداند
 اِنَارَة - ع نورانی کردن
 أَنَاسُ - ع مردم
 اِنَاقَاتَا - ع یکزمان بعد از زمان
 دیگر
 اِنَالَة - ع بخشش کردن، دور کردن
 أَنَامُ - ع خلاب
 اِنَامَة - ع خوابانیدن
 أَنَامِلُ - ع سرانگشتها
 أَنَانُ - ع ناله و نالیدن
 أَنَانُ - ع مرد بسیار ناله کننده
 أَنَانِيَة - ع منیت نمودن، خود بینی
 اِنْبَاءُ - ع خبر دادن
 اِنْبُ - ع ساما کجه (سینه بند زنان)
 اِنْبَاثُ - ع رویاندن، روئیدن (متعدي)
 و لازم آمده است
 اِنْبَارُ - ف شريك
 اِنْبَاظُ - ع شاد شدن
 اِنْبِعَاثُ - ع فرستاندن
 اِنْبِعَاثُ - ع سزاوار شدن
 اِنْبِكَاهُ - ع گریه کردن
 اِنْبُوبُ - ف نی
 اِنْبِيَاءُ - ع جم نَبِي، پیغمبران
 اِنْبِيَاعُ - ع رواج شدن کالا و خرید
 و فروش
 اِنْبِيَقُ - ع آلت جوهر کشیدن
 اِنْبَاجُ - ع نتیجه دادن
 اِنْبِيَارُ - ع باد کردن
 اِنْبِيَاكُ - ع مشهور شدن
 اِنْبِيَاهُ - ع بیدار شدن
 اِنْبِيَامُ - ع ناسزا گفتن
 اِنْبِيَارُ - ع پراکنده شدن، شر گفتن
 اِنْبِيَاكُ - ع بیخ گوش حرف زدن (لز
 تجوی مشتق شده)
 اِنْبِيَاخُشُ - ع نجس شدن
 اِنْبِيَاخُمُ - ع روان کردن اشك
 اِنْبِيَاكُ - ع میل کردن
 اِنْبِيَاكُ - ع نحر کردن و کشتن
 خود کشی
 اِنْبِيَاكُ - ع کاری را بخود بستن ، نسبت
 دروغ

أَنَاثُ - ع حلم، وقار
 أَنَاثُ - ع جم اُنْثَى زنان
 أَنَاثُ - ع انتظار، آمستگی
 أَنَاجِيزُ - ع جم آنجیز، میوه معروف
 أَنَاجِيلُ - ع جم اِنْجِيل، نام کتابست
 که بر عیسی نازل شده بود
 اِنَاخَة - ع خوابانیدن بستر
 اِنَادَة - ع گرانبار گردانیدن، خام
 کردن گوشت، روشن کردن، روشن
 شدن، جامه را علم کردن
 أَنَارُ - ف میوه معروف بفتح همزه
 رب حذف همزه (نار) نیز آمده است
 و بامد همزه غلط است
 أَنَارِ فَرْهَادُ - ف ، درخت اَنَارِ ^{بست}
 در کوه بیستون
 أَنَارُ جَبْرَا - ف غوزه حشاش (و آن
 نافع است برای سرفه)
 أَنَارُ اللّٰهُ - ع خدا نورانی گرداند
 اِنَارَة - ع نورانی کردن
 أَنَاسُ - ع مردم
 اِنَاقَاتَا - ع یکزمان بعد از زمان
 دیگر
 اِنَالَة - ع بخشش کردن، دور کردن
 أَنَامُ - ع خلاب
 اِنَامَة - ع خوابانیدن
 أَنَامِلُ - ع سرانگشتها
 أَنَانُ - ع ناله و نالیدن
 أَنَانُ - ع مرد بسیار ناله کننده

اِنْخَا - ع. غرور کردن	اِنْخَا - ع. غرور کردن
اِنْخَاب - ع. برگزیدن	اِنْخَاب - ع. برگزیدن
اِنْخَاذ - ع. تسلی یافتن	اِنْخَاذ - ع. ترساندن
اِنْخَاس - ع. سرنگون شدن	اِنْخَاغ - ع. کندن، جدا شدن
اِنْخَاء - ع. نسبت دادن	اِنْخَاب - ع. نسبت دادن
اِنْخَاء - ع. تمام شدن	اِنْخَاغ - ع. بافتن پارچه و امثال آن
اِنْخَاب - ع. غارت نمودن	اِنْخَاغ - ع. کتاب یادفتر نسخه کردن
اِنْخَاذ - ع. فرصت یافتن	و نوشتن از روی چیزی
اِنْخَاغ - ع. راه نشان دادن	اِنْخَاق - ع. نظام دادن، مرتب نمودن
اِنْخَاض - ع. کوچ کردن	اِنْخَاء - ع. نشو نمودن
اِنْخَاك - ع. باطل کردن	اِنْخَاذ - ع. پراکنده شدن
اِنْخَاظ - ع. موقوف شدن	اِنْخَاق - ع. بدماغ آب کشیدن
اِنْخَاء - ع. زن و ماده	اِنْخَاب - ع. به عملی یا شغلی بایدار
اِنْخَاف - ع. دندان کنده شدن	و منصوب شدن
اِنْخَام - ع. سوراخ کردن	اِنْخَاغ - ع. قبول پند کردن
اِنْخَاء - ع. رها کردن	اِنْخَاذ - ع. قبول یاری کردن
اِنْخَاب - ع. پاک نسلیها	اِنْخَاف - ع. عدالت نمودن
اِنْخَاغ - ع. مراد بر آوردن	اِنْخَاذ - ع. چشم در راه بودن
اِنْخَاذ - ع. بر تبه بلندی رسیدن	اِنْخَاف - ع. نظام دادن
اِنْخَاذ - ع. بوعده وفا کردن	اِنْخَاف - ع. تندرست شدن
اِنْخَاس - ع. جم نَجَس، پلیدیها	اِنْخَاء - ع. پاک شدن
نجاستها	اِنْخَاغ - ع. یاد کردن
اِنْخَام - ف. آخر کار	اِنْخَاف - ع. پراکنده شدن کیسو
اِنْخَذَاب - ع. کشیده شدن	اِنْخَاغ - ع. نفع بردن
اِنْخِذَام - ع. بریده شدن	اِنْخَاء - ع. نیست شدن
اِنْخِرَاد - ع. برهنه شدن	اِنْخَال - ع. نقل شدن
اِنْخِرَار - ع. کشیده شدن و طول یافتن	اِنْخَاب - ع. تقاب کردن
اِنْخِرَام - ع. گسته شدن	اِنْخَاض - ع. شکستن
اِنْخِلَاء - ع. روشن شدن	اِنْخَاض - ع. کم شدن
اِنْجَم - ع. جم نَجْم ستارگان	اِنْخَاظ - ع. برسیدن

اَنْدُرُ - ع. کمتر	اِنْجِمَاد - ع. سخت شدن، یخ بستن
اِنْدِرَاج - ع. نسل نماندن	اِنْجِمَاع - ع. جمع شدن
اِنْدِرَاس - ع. کهنه شدن	اِنْجَمَن - ف. مجلس
اِنْدِغَاض - ع. پراکنده شدن اجزاء	اِنْجِيز - ف. میوه معروف
اِنْدِغَاغ - ع. دفع شدن	اِنْجِيل - ع. کتاب حضرت عیسی (ع)
اِنْدِغَان - ع. دفن شدن	اِنْجِیلِی - ع. بانجیل نسبت داده شده
اِنْدِغَاق - ع. کوبیده شدن	اِنْغَاء - ع. جم نَقْوَ، اطراف
اِنْدِغَاج - ع. تودرهم شدن	اِنْغَاء - ع. توجه و میل کردن
اِنْدِغَال - ع. چاق شدن زخم	اِنْجِذَاب - ع. پست بالا برآمدن
اَنْدُوخْتَه - ف. کسب شده، پس انداز	اِنْجِذَاد - ع. پست کردن
اِنْدِیَال - ع. باسهال گرفتار شدن	اِنْجِرَاف - ع. یک طرف میل کردن
اَنْدِیَه - ع. مجلسها	اِنْجِرَافِی خَاطِر - ع. غضب کردن
اَنْدِیش - ف. فکر کردن	اِنْجِرَافِی مِزَاج - ع. ناخوشی
اَنْدِیشَه - ف. فکر	اِنْجِسام - ع. بریده شدن
اَنْدِیشِیده - ف. فکر شده	اِنْجِصار - ع. تجاوز نکردن و نگذاشتن
اِنْدَار - ع. ترساندن	اِنْحِطَاط - ع. پست مرتبه شدن
اِنْزَال - ع. ریختن منی	اِنْحِطَام - ع. گسیخته شدن
اِنْزِغَاج - ع. کنده شدن	اِنْجِلَال - ع. باز شدن
اِنْزِمَام - ع. بسته شدن	اِنْجِنَاء - ع. کج شدن
اِنْزِوَاء - ع. گوشه نشینی	اِنْجِدَار - ع. پس پرده شدن
اِنْزِیَال - ع. جدا شدن	اِنْجِنَاع - ع. فریفته شدن
اِنْش - ع. آدم	اِنْجِزَال - ع. قطع شدن
اِنْش - ع. الفت گرفتن	اِنْجِنَاء - ع. پوشیده شدن
اِنْشَاب - ع. نسبها و خویشها	اِنْجِغَاض - ع. پست شدن
اِنْشَان - ع. آدم، بشر کامل	اِنْجِلَاح - ع. دفع شدن
اِنْشَال - ع. جم نَسْل، نسلها	اِنْجِغَاق - ع. گلوگیر شدن، خفه شدن
اِنْشَانُ اَلْعَیْن - ع. مردمک چشم	اَنْدَاد - ع. جم نِد، مثلها و مانندها
اِنْشَاتِی - ع. نسبت داده شده بانسان	اَنْدَام - ف. بدن انسانی
اِنْشَانِیت - ع. آدمیت	اِنْدَام - ع. پشیمان کردن
اَنْسَب - ع. زیاد مناسب شونده	اِنْدِیَاع - ع. دباغی شدن.

اِنْجَال - ع. جاری گشتن، مسجل شدن	اِنْجَال - ع. بدت جاری شدن
اِنْجَام - ع. بمعنای فوق	اِنْجَام - ع. داخل شدن
اِنْجَاق - ع. سوده شدن	اِنْصَاب - ع. بتها
اِنْجَال - ع. پی در پی حرف زدن	اِنْصَاب - ع. بی طاعت کردن
اِنْذَاد - ع. بسته شدن	اِنْصَار - ع. طایفه ایست از اهالی مدینه
اِنْذَال - ع. پیچیده شدن	اِنْصَاف - ع. جم نصف، نصفها و نیمه ها
اِنْغَاب - ع. جریان کردن	اِنْصَاف - ع. عدل کردن
اِنْغَار - ع. سوختن	اِنْصَبَاغ - ع. رنگ گرفتن
اِنْتِلَاخ - ع. آخر ماه شدن	اِنْصِرَاح - ع. آشکار شدن
اِنْتِلَال - ع. رفتار کردن	اِنْصِرَاف - ع. برگشتن
اِنْتِلال - ع. پنهان رفتن	اِنْصِرَام - ع. بریده شدن
اِنْثِاب - ع. جاری شدن	اِنْصَف - ع. زیاد عدالت دارنده
اِنْثِباغ - ع. روان شدن	اِنْصِلَاح - ع. آشتی گرفتن
اِنْثِاق - ع. رانده شدن	اِنْصَاج - ع. پخته کردن
اِنْثِيت - ع. انس گرفتن	اِنْصِمَام - ع. بهم چسباندن
اِنْشاء - ع. مطلب نوشتن	اِنْطِاف - ع. نسبت بد دادن
اِنْشاء الله - ع. اگر خدا بخواهد	اِنْطَاق - ع. حرف زدن
اِنْشَاد - ع. شعر گفتن	اِنْطَبَاح - ع. پخته شدن
اِنْشَاق - ع. بدام گرفتار شدن	اِنْطَبَاق - ع. موافق شدن، منطبق شدن
اِنْشَائی - ع. چیزی که منسوب بانشاء است	اِنْطَبَاع - ع. قبول طبع نمودن
اِنْشَاب - ع. جوان شدن	اِنْطِفَاء - ع. خاموش شدن
اِنْشِاث - ع. برا کنندن	اِنْطِلاق - ع. رها شدن، طلاق گرفتن
اِنْشِرَاح - ع. شادمان شدن، گشاده شدن	اِنْطِرَاء - ع. بهم پیچیده شدن
اِنْشِرَاق - ع. روشن شدن	اِنْطِباغ - ع. اطاعت کردن
اِنْشِرَام - ع. پاره پاره شدن	اِنْطِلَام - ع. قبول ظلم نمودن
اِنْشِطَاء - ع. متفرق شدن	اِنْطَام - ع. احسان نمودن، بخشش کردن
اِنْشِغَاب - ع. مشعب شدن	اِنْطَام - ع. چهار پایان
اِنْشِغَال - ع. آتش گرفتن	اِنْعِدَال - ع. از راه راست برنگشتن
اِنْشِفاق - ع. پاره شدن	اِنْعِزال - ع. گوشه نشینی کردن

اِنْقِصَام - ع. محفوظ شدن	اِنْقِصَام - ع. بی ملاحظه بامری داخل شدن
اِنْطِطاف - ع. میل کردن	اِنْقِراض - ع. تمام شدن
اِنْقِطاد - ع. بسته شدن	اِنْقِصَام - ع. قسمت نمودن
اِنْعِکاس - ع. عکس انداختن	اِنْقِصُ - ع. زیاد ناقص شونده
اِنْغِصَام - ع. بغم مبتلا شدن	اِنْقِصَاب - ع. بریده شدن
اِنْق - ع. دماغ	اِنْقِصاف - ع. دفع شدن
اِنْق - ع. پیش، گذشته	اِنْقِصَام - ع. گسسته شدن
اِنْقَا - ع. بمعنی بالا	اِنْقِصَاء - ع. بآخر رسیدن
اِنْقَار - ع. بفرها و مردها	اِنْقِصاض - ع. پاره شدن
اِنْقاس - ع. نفسها	اِنْقِطاع - ع. قطع شدن
اِنْقاق - ع. چیزی را بقیری دادن ،	اِنْقِلاب - ع. برگشتن، بهم ریختن
هزینه زندگی	اِنْقِیاد - ع. فرمان بردن
اِنْقَال - ع. غنیمت ها	اِنْقاخ - ع. عقد بستن، زن گرفتن
اِنْقِراذ - ع. ازم سوا شدن	اِنْقِیح - ع. جم یکاخ، عقد ها
اِنْقِراج - ع. ازغم رهائی یافتن	زناشوئها
اِنْقِراق - ع. جدا شدن	اِنْقار - ع. حاشا زدن
اِنْقَس - ع. بسیار مقبول شونده	اِنْقَر - ع. چیزی که بسیار بد باشد
اِنْقِصاخ - ع. قبول فسخ کردن	اِنْقِصار - ع. شکسته شدن
اِنْقِصاد - ع. بفساد افتادن	اِنْقِصاف - ع. گرفته شدن آفتاب
اِنْقِصاض - ع. سوا بودن	اِنْقِشاف - ع. آشکار شدن
اِنْقِصال - ع. جدا شدن	اِنْقِصین - ف. عمل
اِنْقِصام - ع. گسیخته شدن	اِنْقِماء - ع. نسک دادن
اِنْقِصاض - ع. براکنده شدن	اِنْقِحاء - ع. نابود شدن
اِنْقِطار - ع. ازم و اشدن	اِنْقِله - ع. بندهای انکشتان
اِنْقِغ - ع. زیاد فائده دهنده	اِنْقِودَج - ع. نمونه
اِنْقِال - ع. خجالت کشیدن	اِنْقِودَج - ع. ۴. ع. نمونه
اِنْق - ع. سوا شدن	اِنْقِودَج - ع. ۴. ع. نمونه
اِنْق - ع. درک شدن	اِنْقِو - ع. زمان و ساعت
اِنْق - ع. شکستها	اِنْقِواز - ع. روشنائها
اِنْقِصی - ع. بهم جمع شدن	اِنْقِواغ - ع. نوعها

أَنْوَرُ - ع. بسیار نورانی
 أَنْوَفٌ - ع. جم آفت، دماغها
 أَنْهَاءٌ - ع. خبر دادن
 أَنْهَاجٌ - ع. آشکار کردن
 أَنْهَارٌ - ع. جم نهر، جویها و نهرها
 أَنْهَابٌ - ع. باین شدن، تنزل کردن
 أَنْهَاكٌ - ع. باره کردن
 أَنْهَازٌ - ع. خراب شدن
 أَنْهَزَامٌ - ع. شکسته شدن قشون
 أَنْهَضَامٌ - ع. درمعه هضم شدن طعام
 أَنْهْلَاكٌ - ع. هلاک شدن
 أَنْهَمَاكٌ - ع. فرورفتن
 أَنْهَمَالٌ - ع. جاری شدن اشک
 أَنْهَمَامٌ - ع. پیر شدن
 أَنْبَى - ع. بوقت رسیدن
 أَنْبَى - ع. ظرف
 أَنْبَسَى - ع. دوستی کننده
 أَنْبَقٌ - ع. خوب و مرغوب
 أَنْبَنٌ - ع. ناله کردن
 أَوَا - ف. صدا
 أَوَاخٌ - ف. افسوس
 أَوَاخِرٌ - ع. جم آخر، پایانها
 أَوَازَه - ف. سرگردان
 أَوَاسِطٌ - ع. میانها
 أَوَاصِرٌ - ع. احسانها
 أَوَالِی - ع. بهترها
 أَوَامِرٌ - ع. امرها
 أَوَانٌ - ع. وقت
 أَوَائِلٌ - ع. اولها
 أَوْبَاءٌ - ع. وباها و طاعونها

أَوَهٌ - ع. بلاورنج
 أَوْتَادٌ - ع. میخها
 أَوْتَارٌ - ع. زه کمانها
 أَوْتَانٌ - ع. بتها
 أَوُجٌ - ع. بلندی
 أَوُجَاغٌ - ع. جم وَجَع، دردها. مرضها
 أَوُجَالٌ - ع. جم وَجَل، ترسها، خوفها
 أَوُجَبٌ - ع. لازم تر و واجب تر
 أَوُجَهٌ - ع. لایق تر
 أَوُخٌ - ف. دریغ و افسوس که برمی
 حسرت خوانند
 أَوُدٌ - ع. برنج آوردن و انبار کردن
 أَوْدَاءٌ - ع. جم وَدُوذ، دوستان و رفیقان
 أَوْدِيَه - ع. جم وادی، یابانها،
 صحراها
 أَوْدَاجٌ - ع. جم وَدَج، رکها، پیها
 أَوْدِرٌ - ف. برادر، پدر، رگها، سلاحها
 أَوْرٌ - ف. آورنده و امر آوردن و دارنده
 چیزی چون نام آور و جنگ آور
 أَوُرٌ - ف. حصار
 أَوْرَادٌ - ع. جم وُرْد، کار دائمی،
 خبرها، دعا های دائم که بوقت خود
 خوانند
 أَوْرَه - ف. علتی است که در خایه
 پیدا شود بواسطه نزول ماء و رطوبت
 در کب خایه
 أَوْرَخَشٌ - ف. آتشی که از آسمان
 افتد عرب صَاعِقَه خوانند
 أَوْرَدٌ - ف. معروف، کارزار، حمله،
 کوشش

اَوْسْتَامُ - ع. معتد
 اَوْسَمَرُ - ف. نیناید
 اَوْسُو - ف. ربودن، ربایش
 اَوْسَه - ف. ربایش
 اَوْشَه - ف. گیاهی است که گمان
 گران بکار برند و آنرا کزغ خوانند
 و عبری استو گویند
 اَوْش - ف. نام شهر است میان ماوراء
 النهر و ترکستان
 اَوْشَع - ع. جانور است که آنرا عجم
 سوز گویند
 اَوْشَقُ - ع. دشوارتر
 اَوْشَنَك - ف. اورنگ (تخت)
 اَوْصَافُ - ع. جم و صُف، صفتها
 اَوْضَاعُ - ع. جم وَضَع چگونگیها
 اَوْضَح - ع. آشکارتر
 اَوْطَانُ - ع. وطنها
 اَوْظَفَه - ع. باریک ساق
 اَوْظَفَ آنکه بسیار موی مزه بر او دارد
 اَوْعِيَه - ع. جم وِعَاء ظرفها
 اَوْفَر - ع. بیشتر، فراوانتر
 اَوْفَقُ - ع. موافق تر
 اَوْفُ - ع. زحمت رسیدن
 اَوْفَاض - ع. شتاب، کردهای مردم،
 در آمیخته هر طایفه
 اَوْفَاتَن - ف. قابل افتادن
 اَوْفَى - ع. وفا کننده تر
 اَوْقُ - ع. گران شدن بوزن
 اَوْقَاتُ - ع. جم وَقْتُ
 اَوْقَافُ - ع. ملکها که بر قراء مساجد

اَوْرُدْ سَاهُ - ف. جنگ گاه، عرب
 معرکه گوید
 اَوْرَش - ف. جنگ
 اَوْرَنَك - ف. تخت پادشان
 اَوْرَنَكِي - منسوب باورنک، نام نوعی
 ولجی
 اَوْرَه - ف. آبره نوی بالای قبا و کلاه،
 رهگذر آب
 اَوْرَاقُ - ع. جم وَرَق، برگ های
 درختان، برگ های کاغذ
 اَوْرَامُ - ع. جم وَرَم، آماس، آماسیدن
 اَوْر - ف. بط و مرغ آبی
 اَوْرَارُ - ع. جم وِرَر و بالها، گناهما
 اَوْرَارُ - ف. سلاحها
 اَوْرَاغ - ع. گروههای آدمیان، نام
 طایفه از قبیلہ همدان
 اَوْرَاغُ - ع. جم وَرَغ، جانور است
 مانند گربه (آفتاب پرست)
 اَوْرُحَانُ - ف. آویخته، آویزان
 اَوْرُم - ف. بوزن موسم، انگور
 اَوْرُن - ف. افکنده، امر بافکندن
 اَوْرَه - ف. زن چست و سبک، بط مرغابی
 اَوْس - ف. کرک، پدر، قبیلہ ازیم،
 عطا و عوض دادن از چیزی
 اَوْسَاخ - ع. جم وَسَخ، چرکها
 اَوْسَاطُ - ع. میانهها
 اَوْسَطُ - ع. میانه تر
 اَوْسَع - ع. گشادتر
 اَوْشَادُ - ف. اوستاد
 اَشَادُ - م. ع. دانا، دانش آموز

ومزارات وقف کرده باشند
 أَوْقَارُ - ع. خبردارها، دانایان
 أَوْقَارُ - ع. شتابها
 أَوْقِيه - ع. چهل درم سنک
 أَوْكَارُ - ع. آشیانه‌ها
 أَوْكَدُ - ع. لازم‌تر
 أَوْكَيْخُ - ف. پشیمانی، ندامت
 أَوْكَعُ - ع. بغیل و ناکس، احمق، شمشیر
 أَوَّلُ - ع. بر کشتن
 أَوَّلُ - ع. نخستین
 أَوَّلَا - ع. اولی، سزاوارتر
 أَوَّلِي - ع. سزاوارتر
 أَوْلَادُ - ع. فرزندها
 أَوْلُو - ع. صاحبها (در حالت رفع)
 أَوْلَوِيَّةُ - ع. سزاوار بودن
 أَوْلِي - ع. مؤث اول
 أَوْلِيَاءُ - ع. اقربا و دوستان
 أَوَّلِينَ حَرْفُ - ع. الف علم‌لدنی
 أَوَّلِينَ قَشُ - ع. قضای ازلی
 أَوْنُ - ف، تن آسانی، آرام، نرمی، آهسته رفتن
 أَوْنَدُ - ف دلیل و برهان - ریمان
 که‌خوشه‌های انگور از آن بیاویزند،
 ظرف (در این معنی آوند نیز خوانند)
 نخت و مسند شطرنج، نخست
 أَوْهَنَ - ع. سست‌تر
 أَوَى - ع. منزل گرفتن
 أَوْه - ع. مختصر لفظ جلاله (الله)
 أَوْه - ف. برای اظهار افسوس

أَهَالِي - ع. اهل‌ها
 أَهَارُ - ف. خورش، پولاد جوهر دار
 إِهَافَه - ع. تشنه شدن
 إِهَالَه - ع. ریختن
 أَهَانُ - ع. تنه درخت بریده، شاخهای
 درخت
 إِهَانَه - ع. خوار کردن
 إِهْبَاطُ - ع. فرو فرستادن
 إِهْتَالُ - ع. ترسیدن
 إِهْتِجَاءُ - ع. ذم و هجو نمودن
 إِهْتِدَاءُ - ع. راه راست رفتن
 إِهْتِرَاعُ - ع. لرزیدن و شتاییدن
 إِهْتِرَازُ - ع. حرکت نمودن
 إِهْتِرَافُ - ع. بصد اشکافه شدن، گوسپند
 کشتن
 إِهْتِضَافُ - ع. گسیخته شدن
 إِهْتِضَامُ - ع. ستم کردن در حق کسی
 إِهْتِلَاكُ - ع. خود را بهلاک انداختن
 إِهْتِمَامُ - ع. اندوه‌گین شدن، اندوه
 خوردن، غمخواری کردن، همت داشتن
 إِهْتِيفُ - ع. تشنه شدن
 إِهْتِيَالُ - ع. ترسیدن
 إِهْتِجَاءُ - ع. هجو کردن
 إِهْتِخَتَه - ف. تیغ کشیده شده
 إِهْدَاءُ - ع. راهنمایی کردن، هدیه
 دادن، هدیه فرستادن
 إِهْدَارُ - ع. باطل کردن، مباح کردن
 خون
 إِهْدَامُ - ع. جامه‌های کهنه
 إِهْدَابُ - ع. شتافتن در دریا

اِهْلَاكٌ - ع. هلاك کردن	اِهْدَاقٌ - ع. بسيار خندیدن
اِهْلَالٌ - ع. ماه نودیدن و نایابیدن	اَهْرٌ - ع. محلی است که قتل خواجه
اَهْلِيَّةٌ - ع. جم هِلَالٌ ماه های نو	شمس الدین نزدیک آن واقع شده ،
اَهْلِيَّةٌ - ع. ماهرودانا بودن.	درختی است که تخم آنرا زبان گنجشک
اَهْلًا - ع. آسان : عرب در مراجعت از	گویند
سفر گوید اَهْلًا وَ سَهْلًا : یعنی خوب	اَهْرَارٌ - ع. بفریاد آوردن سگ
آسان آمدی بسمعنت	اَهْرَاعٌ - ع. آخرین تیر که در تر کش
اِهْلَاسٌ - ع. سست شدن دست، خندیدن	مانده باشد
دراز گفتن	اَهْرَاقٌ - ع. ریختن
اَهْلِيْسٌ - ف. دلیر	اَهْرَامٌ - ع. سخت بو کردن
اَهْمٌ - ع. کار سخت، مشکل تر، ضرور تر	اَهْرَامٌ - ع. جم هَرَمٌ بناهای قدیم
اَهْمَاكٌ - ع. غضب و خشم کردن	اَهْرَامٌ - ع. جم هَرَمٌ نوعی شکل هندسی
اَهْمَالٌ - ع. سهل انگاری کردن، فرو	است
گذاشتن	اَهْرَانٌ - ع. تیشه
اَهْمَامٌ - ع. غمناك کردن، اندوهگین	اَهْرَبَاغٌ - ع. سبك رفتن و سبك دويدن
و بی آرام کردن کسی را	آب چشم وقت گریه
اَهْنٌ - ف. دومعنی دارد یکی معروف	اَهْرَمَنْ - ف. نام دیویست معروف و
دوم شمشیر، نظامی گوید:	گویند اهرمن راهنمای بدیها باشد
سخنهای بدش تعلیم کردن	چنانچه یزدان رهنمای نیکبها است
بزروعهه باهْن نرم کردن	اَهْرَنْ - ف. اَهْرَمَنْ
اَهْنَجِدَنْ - ف. کشیدن	اَهْرُونٌ - ف. نام حکیمی است از یهود
اَهْنَخَايٌ - ف. اسب پر زور و پولاد	که در جمیع علوم مهارت داشت خصوصاً
خای و پولادرك نیز گویند	علم طب
اَهْنُ رُبَا - ف. سنگی است که آهن را	اَهْرِيْمَنْ - ف. ابلیس و بطلق شیطان
بخود جنب میکند عرب آنرا مِقْنَابِيْسٌ	نیز گویند
گوید	اَهْرِيْبَه - ف. بمعنی بالا
اَهْنِ سَرْمٌ كُوفْتَنْ - ف. کار بی فائده	اَهْرَابٌ - ع. کوشش کردن در رفتار
کردن	اَهْرَاقٌ - ع. بسیار خنده کردن
اَهْنَاكٌ - ف. موزون، قصد، سعدی (چو	اَهْرَالٌ - ع. لغز گوئی کردن
آهنك رفتن، کند جان باك، چه بر تخت	اَهَاٌ - ع. خه ش ، مانه س

کردن	مردن چه بر روی خاک) خمیدگی طاق
آهَوُن - ف. بره معروف، آفتاب،	ایوان و غیره، کنار صفه و حوض، طرز
معشوقه	وروش، کشیدن، خانه
آهَوِي جِين - ف. آفتاب	آهَنِي کُر سِي - ف. سندان
آهَوِي حَرَم - ف. آن آهو که گرد	آهَنِي جان - ف. سخت جان، سختی کش
مکه معظه است و صید آن حرام است	مرد دلاور
آهَوِي سِيمِين - ف. محبوب و ساقی	آهَنِي جِگَر - ف. سخت مبارز
آهَوِي شِير افکن - ف. چشم محبوب	آهو - ف. جانور معروف، عیب، فریاد
آئی - ف. کلمه ندامت	و آواز بلند، چشم، جامی گفته :
آیا - ف. تعجب و استفهام	دوست آهوی خود را تا سحرگاه
آیا - ع. کلمه ندامت بمعنای آئی	چرانیدی بیایغ حسن آنساه
ایاٹ - ع. برگشتن از سفر	مرضی است که عارض آدم و حیوانات
آیاٹ - ع. نشانه ها و آیات قران	میشود و نفس تنگی کند
آیاڈٹ - ع. کک کردن	اَهَوَا - قصد کردن، انداختن، اشارت
آیادی - ع. دستها، نکوئیها، نعمتها	کردن، دوست داشتن
آیاز - ف. جنسی از سرب که آنرا سرب	اَهَوَا - ع. جم هَوِي خواهشها
سوخته گویند	اَهَوَا - ع. هلاک کردن
آیازده - ف. کنایست دردین مجوس	اَهَوَا - ف. نام شهری
در شرح ژند، سرود و یاد کر مجوسی ها	اَهَوَا - ع. ترسها و خوفها
آیاره - ف. مرتب ایاراج نام معجونی	اَهَوَا بَرَم - ف. شاهدان، ساقیان
است	ستارگان
آیاز - ف. غلام سلطان محمود و بغیر	اَهَوَل - ع. ترسناک تر
مذ مشهور شده است.	اَهَوَا - ف. خانه شش پهلو، تیز
ایاسه - ع. ناامید کردن	دوبدن
آیاغ - ع. پیاله شراب	اَهَوِي بَرَه فَلَك - ف. آفتاب، برج حمل
آیاق - ف. بمعنی بالا	اَهَوِي - ف. میان آسمانها و
آیاله - ع. علم پادشاهی	زمینها
آیاله - ع. حکومت کردن، رعایت کردن	اَهَوِي - ع. احق، شتاب کار
صبح آوردن	اَهَوِي - ع. هراسناک
آیلم - ع. روزها، زمانه	اَهَوِي مانده گرفتن - ف. نا انصافی

ایام - ع . دود کردن در کندوی مکس
 برای عسل گرفتن
 آیام العجول - ع . هفت روز است
 سدروز آخر ماه شباط و چهار روز اول آذر
 آیامن - ع . دستهای راست، مبارکها
 خجسته ها
 آیان - ع . هنگام ، وقت
 آیآن - ع . کی ، کدام وقت
 آیپ - ع . برگشته
 آیاس - ع . نگهداشتن ، خشکانیدن
 آیاص - ع . درخشیدن زمین و پیدا
 شدن گیاه و درخشیدن آتش
 آیام - ع . جم . یتیم یتیمها
 ایثار - ع . قمار بازی کردن
 ایفاء - ع . دادن و آوردن
 ایث - ف . گوشت ، سرخاب
 ایثار - ع . ازار پوشیدن
 ایتمار - ف . بایکدیگر مشورت کردن
 کار سازی کردن، فرمان بردن
 آیتوک - ف . مژده
 ایتاع - ع . فراخ شدن .
 ایتاق - ع . با نظام شدن
 ایتام - ع . با نشانه شدن
 ایتصاف - ع . منصف شدن
 ایتصال - ع . بهم وصل شدن
 ایتضاح - ع . آشکار شدن
 ایتلاف - ع . الفت کردن
 ایتعام - ع . اقتداء کردن
 ایتیمان - ع . امین شدن

ایثار - ع . بخشش کردن ، برگزیدن
 ایثاق - ع . استوار بستن، استوار کردن
 ایثام - ع . گناه کردن
 ایج - ف . هیچ
 ایجاب - ع . لازم کردن
 ایجاد - ع . موجود کردن ، توانگر
 گردانیدن
 ایجار - ع . کرایه دادن
 ایجاز - ع . وعده راست کردن، نام
 ولایتی از ترکستان ، مختصر کردن
 ایجاس - ع . ترس در دل گرفتن و
 اندیشه قوله تعالی و او جس فی نفسه خیفه
 موسی (ترسید موسی در نفس خود)
 ایجاش - ع . فرومایه و زبون گردانیدن
 ایجاع - ع . بدرد آوردن
 ایجال - ع . ترسانیدن
 ایجاه - ع . خداوند جاه و قدر کردن
 کسی را
 ایغاء - ع . وحی کردن (واو حی ربك
 الی النحل) (وحی فرمود پروردگار تو
 بسوی زنبور عسل)
 ایغاش - ع . رهانیدن، خالی یافتن جای،
 گرسنه شدن
 ایحال - ع . بیلا گرفتار شدن
 ایغاش - ع . زبون شدن
 آیده الله - ع . خدا یاری کند او را
 آید - ع سخت شدن، قوت (تأیید از این
 کلمه است)
 ایداء - ع . کمک کردن

ایذاخ - ع. فروتنی کردن
 ایذاش - ع. سست خندیدن، سست شدن، بیشتر سخن گفتن
 ایذاغ - ع. امانت گذاشتن
 آیدبی - ع. دستها، نعمتها
 ایذاه - ع. آزرده، اذیت کردن
 ایذان - ع. خبر دادن، آگاه کردن
 آیز - ف. قضیب، آلت تناسل
 ایراء - ع. چخماق زدن و آتش بر آوردن
 ایراث - ع. میراث دادن
 ایراذ - ع. فرود آوردن، بآب در آوردن
 ایرهان - ف. مهمان
 ایرهان سرا - ف. مهمانسرای
 ایراغ - ع. درد انداختن، بازداشتن در قید نگاه داشتن
 آیزد - ف. نام حق تعالی گفته اند وجه تسمیه باین لفظ آنست که مدار احوال عالم بر او تباد اربعه است (طالع و عاشر و سابع و رابع) و این لفظ شامل آنهاست فَنَامَلْ
 آیس - ف. نام مردی بطل و بدکار که ضرب المثل بوده
 آیس - ع. ناامید شدن، بودن (ضد کَیْس)
 ایبا - ف. اکنون
 ایباخ - ع. چرکین گردانیدن، چرک آوردن
 ایبار - ع. توانگر شدن

ایباغ - ع. توانگر و توانا شدن
 ایباف - ع. اندوهگین کردن و بخشم آوردن
 ایباق - ع. شتر را بار کردن، بسیار بار شدن درخت خرما
 ایبال - ع. خود را بهلاکت رسوا داشتن
 ایبته - ف. جاسوس، چابلوسی
 ایبته - بمعنی بالا
 آیسر - ع. آسان تر، طرف چپ
 ایباغ - ع. شکوفه کردن درخت
 ایباغ - ع. کم کردن بخشش
 آیشی - ف. اسمی است که مدح زنان گویند چون بی بی
 آیشه - ف. چابلوسی، جاسوس کردار
 ایضا - ع. وصیت کردن
 ایضا - ع. پرده بر روی چیزی افکندن و در بستن قوله تعالی إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّاةٌ
 ایصال - ع. رسانیدن
 ایصال - ع. در شبگاه رفتن
 آیسر - ع. رسن کوتاه که بیخ استوار کنند، خرگاه، گیاه خشک
 آیسآ - ع. نیز
 ایضاب - ع. ریخته شدن
 ایضاخ - ع. روشن و آشکار کردن
 ایضاغ - ع. تیراندن، زبون گردانیدن
 شتابانیدن، زبان زده شدن مردم در تجارت
 ایضاف - ع. سخت گردانیدن
 ایطاء - ع. مکرر کردن قافیه در شعر

پایمال کردن کسی را

ایضاً - ع. وطن گرفتن

ایغاذ - ع. وعده دادن، ترسیدن، ترسانیدن

ایغاز - ع. اشارت کردن، فرمان دادن

ایغاز - ع. گرم نگریستن (از لحاظ محبت یا عداوت) جوشانیدن شیر و آب، ضامن شدن خراج، تمام ستاندن خراج، زمین دادن پادشاه بکسی بیخراج

ایغده - ف. بیهوده گوی، سبکسار

ایغو - ع. خواب

ایفا - ع. گذاردن حق کسی تمام

ایفاد - ع. فرستادن

ایفار - زیاد کردن

ایفاض - ع. شتابانیدن، برخیزانیدن

ایقاد - ع. سوزاندن

ایقاظ - ع. بیدار کردن

ایقاظ - ع. بیداران

ایقاع - ع. واقع کردن

ایقاف - ع. مال وقف کردن

ایقان - ع. یقین کردن

ایک - ع. بیشه پردرخت

ایگا - ع. تکیه کردن

ایگاد - ع. محکم کردن

ایگال - ع. خوراندن و سخن چینی

کردن

ایل - ع. نام خدای تعالی و از اینجاست

جبریل و میکائیل (بندگان خدا)

ایلاء - ع. سوگند خوردن و بیزار شدن

از فراش زن

ایلاج - ع. داخل کردن

ایلاذ - ع. زانیدن

ایلاف - ع. درست گردانیدن

ایلام - ع. دردمند کردن

ایلخان - ف. فرمانده، نام ممدوح

شیخ سعدی

ایلول - ف. یکی از ماههای رومیته

است که عبارت از مدت ماندن آفتاب در

برج سنبله باشد

ایلیا - ف. قبله پیشینیان و آن مسجدی

است در شام و آن را بیت المقدس خوانند

استاد گفته:

بد آنکه ضحاک شد پادشا

همیخواند این خانه را ایلیا

نام حضرت علی ع، ایلیا بن ملکا، نام

خضر

ایم - ع. بیزن شدن مرد و بیمرد شدن

زن

ایماء - ع. اشاره کردن

ایماض - ع. نرم جستن برف، دزدی

نگریستن زن بکسی

ایمان - ع. جم یقین سوگندها، پیمان

ها، دست راست

ایمان - ع. اقرار بر شریعت، گرویدن،

پی هم گردانیدن

ایمه - ع. جم امام، پیشوایان

ایمند - ف. آهنی که بدان زمین را

کنند

ایمند - ف. چوبیکه بر گردن گاو نهند

و آنرا خیش نیز گویند

آيْمَنُ - ع. مبارکتر، شخص بسیار صاحب
 يُمْنُ
 آيْمَنُ - ع. سوگندها، دستهای
 راست
 آيْمَنُ آبَادُ - ف. جای امن، اسکندر
 نامه :
 خردمند را خوبی ازداد اوست
 پناه خدا ایمن آباد او است
 اَيْمَه - ف. بیهوده، یاوه
 اَيْمَه - ف. اینچنین مخفف اینهمه
 اِيْناسُ - ع. انس دادن
 اَيْنَ - ع. کجا، هر کجا
 اَيْنَ - ع. رنج و ماندگی
 اِيْناءُ - ع. رنجاندن، ضعیف گردانیدن
 اِيْناعُ - ع. رسیده شدن
 اَيْنَمَا - ع. هر کجا و هر جا
 اِيْوا - ع. منزل دادن
 اِيْهابُ - ع. بغش کردن
 اِيْهَامُ - ع. توهم انداختن
 اِيْهَانُ - ع. ست گردانیدن
 اَيِيْنُ - ف. دین، مذهب
 آيْنَةُ سَيِّئُ الرِّي - ف. عبارت از آینه
 حکمت و طلسم بود که ارسطو برای دفع
 شرّ فرنگیان در کناره دریا در فرنگ
 ساخته بود و در آن آینه خیر و شرّ
 استعداد آمدن فرنگیان معاینه میشد (از
 شمس اللّٰه)
 آيْنَةُ اَفْرُوْرُ - ف. کسی که آینه و فولاد
 را جلادهد و بعرمی صیقل گویند
 آيْنَةُ جَرْنُ - ف. آفتاب و مهتاب

آيْنَةُ خَاكِانُ - ف. ذات پیغمبر (ص)،
 دل آدمیان
 آيْنَةُ هَفْتُ جَوْش - ف. آینه که از
 زر و قره و مس و آهن و رصاص قلمی
 و اسرپ سازند
 اِيْوَرَه - ف. آراسته
 اِيْوَرَه - ف. بمعنای بالا
 اِيَه - ع. کلمه که وقت باز داشتن از
 چیزی گویند (بس کن)

ب

ب - ع. حرف جرّ چون بِسْمِ اللّٰهِ
 ب - ف. مانند ماست با، یا کدو با،
 مخفف باد نیز میشود
 بَاءُ - ع. فعل ماضی (یارو همتا شد)،
 اقرار کرد در قصاص
 بَاؤُش - ف. خوشه انگور که خورد
 بود، خیار بزرگ که برای تخم نگاهدارند
 بَابُ - ع. در، شهری است بعلب و در
 کتاب نهایت چیزی و ابتدای چیزی
 بَابَا - ف. پدر، بزرگ و سرآمده در
 کاری
 بَابُ رَن - ف. سیخ کباب
 باب سَمَا - ع. کهکشان
 بَابَكُ - ف. نام پادشاه پارس (اردشیر
 بابک)
 بَابِلُ - ع. اسم شهر است در میان عراق
 که سحر و شراب را بدان نسبت کنند
 بَاؤُ - ف. بزرگ قلندران و پیشوای

آنها
 بَابُوش - ع. کافور
 بَابُوتَج - ع. نام گیاه است
 بَابِيزَ بَانْ سَازُ - ف. از ییغانده خاموش
 کن
 بَابِلْخَاَنَه - ع. ف. کارخانه فواحش
 بَابَرَه - ف. دف و دایره
 بَابَش - ف. ترنج
 بَابَنگان - ف. بادنجان
 بَابَج - ف. مال و اشیاء که پادشاهان
 قوی ازدولت مغلوب میگیرند
 بَابِجَلْ - ع. مرد بسیار پیر
 بَابَحَه - ع. جای گشاد و فراخ
 بَابُحُوْر - ع. بخاریست که از زمین خیزد،
 سختی گرما و آن پانزده روز است از
 تموز
 بَابَحَر - ف. مغرب
 بَابِخِغ - ع. کشنده خود را از اندوه
 بَابِجَلْ - ع. نابخشیده و نابخشنده و شوم
 بَابَحَه - ف. سنگ پشت
 بَابُ - ف. هوا، رنج، تکبر، بمعنی
 بوده، هیچ (چنانچه باد بدست)
 بَابَا - ف. در محل دعا استعمال مینمایند
 بَابَاوَرْد - ف. یکی از گنجهای پرویز
 بَابَا پا - ف. سخت سیر
 بَابَا بَانْ أَحْضَر - ف. ع. آسمان
 بَابِدَنَسْت - ف. بیمایه
 بَابِدَرَه - ع. حرفیکه بی تأمل زده
 شود
 بَادِی - ع. آشکار شونده

بَادِیَه - ع. صحرا و بیابان
 بَابِذِلْ - ع. احسان کننده
 بَابَر - ع. راستگو
 بَابِرْد - ع. سرد
 بَابَرَقَه - ع. روشنائی
 بَابَرَكْ اَلله - ع. خدا مبارک کند
 بَابُرُو - ف. دیوار قلعه، حصار
 بَابَرَه - ف. بمعنی بالا
 بَابَرِئ - ع. خلق کننده
 بَابَزْخِيز - ف. روز قیامت
 بَابَسْ - ع. بیم و ترس، زبان
 بَابَسِرَه - ع. تمام آن چیز { مضانی
 بَابَسِرْ هِم - ع. تمام ایشان { ضعیف غائب
 بَابِیْط - ع. مجرد و تنها
 بَابِیْر - ع. اسم یک ناخوشی است در مقعد
 بَابَشَه - ف. مرغ شکاری است با شق
 معرّب آن
 بَابِصِر - ع. بینا
 بَابِصِرَه - ع. قوت بینائی
 بَابِضِع - ع. شمیر برنده، نام جزیره
 بَابِطَل - ع. بی فایده و بی نتیجه
 بَابِطِن - ع. اندرون چیزی، چیز پنهان
 نامی است از اسماء حقّ تعالی
 بَابِطِنِی - ع. چیزیکه منسوب بباطن
 است (یاد نسبت)
 بَابِع - ع. ذراع
 بَابِغ - ع. بر انگیزنده، فرستنده،
 راست ایستادنده، سبب، علت
 بَابِغِی - ع. ظلم کننده
 باقی - ع. همیشه بوده و زائل نشونده

بَئِرُ - ف. بدتر	بَائِلُ - ف. ترس
بَئِرَاءُ - ع. دم بریده و ناقص	بَاكِرَه - ع. دختر (دوشیزه)
بَئِمَاهِه - ع. همه اش	بَاكُورَه - ع. میوه زودرسیده
بَتُولُ - ع. زنیکه میل برود نکند	بَاكِي - ع. گریه کننده
بَثَّ - ع. پراکنده کردن	بَالُ - ع. دل
بَثِيرُ - ع. بسیار	بِالِاتِّفَاقِ - ع. همگی
بَجِدَّ - ع. سعی کردن	بِالْبَذَاهَةِ - ع. آشکار
بَجِيلُ - ع. تعظیم شده	بِالْثَّمَامِ - ع. همگی
بِحَاثُ - ع. دریاها	بِالْحُمْلَةِ - ع. مختصر
بَحَثُ - ع. خالص	بِالْخَيْرِ - ع. برستگاری
بَحْرُ - ع. دریا	بِالْدَفْعَاتِ - ع. چند دفعه
بُحْرَانُ - ع. وقت شدت کردن ناخوشی	بِالصَّرُورَةِ - ع. ناچار، لابد
بَحْرِي - ع. دریائی	بَالِغ - ع. رسیده، جوان بحدّ مردی رسیده
بَحْرَيْنِ - ع. دودریا (تشیه)	بِالْفِعْلِ - ع. الان
بِحَسَبِ - ع. بخواهدش	بِالْكَيْتَةِ - ع. تمامی
بُحُورُ - ع. جم بحر، دریاها	بِاللَّهِ - ع. قسم بخدا (باء قسم است)
بُحَيْرَة - ع. دریاچه (مصغر)	بِالْمُشَافَهَةِ - ع. در مجلس حرف شنیدن
بُخْرُ - ع. بوی دهن	بِالْمَعْنَى - ع. بالحققه
بَخْسُ - کم و ناقص	بِالْمُؤَاجَهَةِ - ع. روبرو شدن
بُخْلُ - ع. ناکی	بَالِي - ع. کهنه شده
بُخْلًا - ع. جم بخیل، ناکها	بَالِيْنُ پَرَسْتُ - ف. تنبل
بِخِلَافِ - ع. بعکس	بَانِي - ع. بنا کننده
بَخِيلُ - ع. ناکی و راضی نشدن به	بَاهُ - ع. جماع
فضل و هنر و یانعت کسی دیگر	بَاهِرُ - ع. روشن
بَدَأَ - ع. آغاز کردن	بَاهِلُ - ع. خودسر
بَدَاوَة - ع. صحرا نشینی	بِأَيِّ حَالٍ - ع. بهر حال
بَدَوِي - ع. صحرائین	بِالْيَضِّ - ع. تخم گذارنده
بَدَاهَة - ع. آشکار بودن	بَالِيعُ - ع. فروشنده
بِدَايَة - ع. ابتدا کردن	بَالِيْنُ - ع. جداشونده
بَدَايِعُ - ع. جم بدیع، نوآرآمده ها	بَيِّغًا - ع. مرغیست طوطی و کداییغابه

بَدُخِصَالٌ - ف.ع. بدخو
 بَدُزٌ - ع. ماه چهارده شبه
 بَدَزَه - ع. چشم بزرگ، کیسه پول
 بَدْرِقَه - ع. مشایعت کردن
 بَدَعٌ - ع. جم. بَدَعَتْ، چیزهایی که
 مردم برای خود احداث کنند که در
 دین نبوده
 بَدَعَتْ - ع. از خود درآوردن
 بَدَلٌ - ع. عوض
 بَدَنٌ - ع. تن
 بَدَنِي - ع. تنی
 بَدَنِيَّةٌ - ع. اعمالی که بیدن نسبت داده
 میشود
 بَدَوِيٌ - ع. صحرائین
 بَدِيعٌ - ع. خوب
 بَدِيعَةٌ - ع. (مؤنث) چیز خوب
 بَدِيعَةٌ - ع. آشکار شدن
 بَدِيعِي - ع. آشکار
 بَدِيعِيَّاتٌ - ع. آشکارها، منظور
 چیزهایی که اثبات و ثبوت آنها احتیاج
 باستدلال ندارد مثل الْكُلُّ اَعْظَمُ
 مِنَ الْجُزْءِ
 بَدُوٌ - ع. تخم ودانه هایی که در زمین
 مکارند
 بَدَلٌ - ع. بخشش و عطا
 بَذُولٌ - ع. بسیار احسان و بخشش
 کننده
 بَرَّةٌ عَمِيمٌ - ع. جمله است (شخصی که
 نعمتش بهمه شامل باشد)
 بَرٌّ - ع. احسان کردن

بُرَّةٌ - ع. رهاشدن از مرض وامثال آن
 بُرَأٌ - ع. معاف شده
 بُرَاتٌ - ع. شب برات که عبارت از
 شب نیمه شعبان است و عرب لَيْلَةُ الْبُرَاتِ
 میگوید
 بُرَارِي - ع. بیابانها
 بُرَاطِيلٌ - ع. رشوتها
 بُرَاعَةٌ - ع. خوش رو بودن
 بُرَاعَةُ الْإِسْتِهْلَالِ - ع. ذکر چیزی
 درآل کتاب که اشاره بمطالب مربوطه
 باشد مانند اینکه شیخ بهائی در کتاب
 صمدیه میگوید أَحْسَنُ كَلِمَةٍ يُتَدَاوُ
 بِهَا الْكَلَامُ وَ خَيْرُ حَبْرٍ يُعْتَمَرُ بِهِ الرِّمَامُ
 که اشاره نموده باینکه از کلمه و مبتداه
 و خبر بحث خواهد کرد
 بُرَاهِمَنٌ - ع. يك نوع از بت پرستها
 است
 بُرَاهِمَةٌ - ع. بت پرستهای هند
 بُرَاهِينٌ - ع. جم. بُرُهَانٌ، دلایلی که
 در اصطلاح منطقین مشتمل بر صغری و
 کبری و نتیجه میباشد مانند: اَلْعَالَمُ
 مُتَغَيِّرٌ وَ كُلُّ مُتَغَيِّرٍ خَادِثٌ فَالْعَالَمُ خَادِثٌ
 بُرَايَا - ع. جم. بُرَيَّةٌ، خلائق اعم از
 ذی روح و غیر آن
 بُرَايَةٌ - ع. عاری شدن
 بُرَيَّةٌ - ع. وحشیت و عدم تربیت و تمدن
 بُرُجٌ - ع. قلعه
 بُرُخَاشٌ - ف. غوغا، خشم
 بُرْدٌ - ع. سرد
 بُرْدٌ - ع. قماش

بُرُودَت - ع. سردی هوا و غیر آن
 بُرُور - ع. ظاهر شدن
 بُرُومَنَد - ف. مالدار و غنی
 بُرُهَان - ع. دلیل که گذشت
 بُرُهَانِی - ع. (باء نسبت است) بیرهان
 منسوب شده
 بُرُهَة - ع. زمان بسیار
 بُرُهْمَن - ف. بت پرست
 بُرِی - ع. عاری
 بُرِی - ع. بیابانی
 بُرِیَه - ع. صحرائی
 بُرِیَه - ع. مخلوق
 بُرِی نِشِین - ع. ف. صحرانشین
 بُرِید - ع. قاصد، پیک
 بُرِیض - ع. ابلق
 بُرِیق - ع. برق زنده
 بُرِیَار - ف. پوست گردوی هندوستان
 بُرُز - ع. تخم
 بُرُور - ع. تخمها
 بُرَه - ف. گناه، معصیت
 بُسَاتِین - ع. بستانها
 بُسَاط - ع. فرش
 بُسَالَت - ع. بی بک بودن
 بُسَاط - ع. بسیطها (مواد اولیه اشیاء)
 بُسَاسَة - ع. کوچک
 بُسَط - ع. گشودن
 بُسَطَة - ع. فضیلت
 بُسَم - ع. مخفف باسم که همزه اسم
 حذف شده
 بُسَمِل - ع. بریده شده

بُرُودَه - ع. یک نوع لباس است
 بُرُودَ سَمان - ف. جم. بُرُودَه اسیرها
 بُرُودَواُم - ف. ع. همیشه
 بُرُودَه - ف. اسیر، غلام زرخرید
 بُرُودِی - ع. یک نوع سازی است
 بُرُودَة - ع. راستگویان
 بُرُورُخ - ع. عالم بعد از موت است بمناسبت
 اینکه واسطه میان عالم دنیا و آخرت
 است
 بُرُوس - ع. پوست درونی، گیاه حصیر
 بُرُوص - ع. ابلق - یک نوع از مرض
 بُرُطیل - ع. رشوه
 بُرُغُوث - ع. کیک
 بُرُغُول - ع. بلغور
 بُرُوق - ع. روشنی زدن
 بُرُفَان - ع. بمعنای بالا
 بُرُغَان - اسم محلی که نزدیک تهران
 است
 بُرُوقِ اَنْدَاز - ع. ف. تفنگچی
 بُرُوق - ع. نقاب که زنهای بصورت خود
 میاندازند
 بُرُکَات - ع. جم. بُرُکَة، احسانها، خویبها
 بُرُکَة - ع. ف. حوض آب
 بُرُک وَ نَوَا - ف. (مرکتب معطوف)
 مال و منال
 بُرُوس - ع. یک نوع لباسی است
 بُرُویق - ع. حیوانی است
 بُرُوات - ع. براتها
 بُرُوج - ع. قلمها و برجهای دوازده
 گانه (حَمَل و ثَوْر و جُوزْا الی آخرها)

آب سوراخ مشك كه آب از آنجا بیرون رود، فاصله میان ستابه و وسطی
 بَضْع - ع. پاره از شب
 بَصَق - ع. خبُون افكندن (آب دهان)
 بَصَل - ع. پیاز، خود اهن
 بَصَلُ الْفَأْرِ - ع. پیاز دشتی
 بَصْم - ع. میان انگشت خنضر و بنصر
 بَصِص - ع. درخشنده و لرزنده
 بَقْن - ع. شخصی باریك پوست و فربه،
 مرد نازك و آكنده گوشت، اندك اندك
 رفتن آب
 بَضَاعَة - ع. پاره کالا كه بفروختن
 بدست دیگری فرستد (سرمایه)
 بَضِض - ع. رفتن آب
 بَضْع - ع. پاره های گوشت
 بُضْع - ع. پاره كردن گوشت،
 شكافتن جراحت، سیراب شدن، بریدن
 جماع، عقد و نکاح و کابین، فرج زن
 بَضْع - ع. پاره از شب
 بَضِيع - ع. جزیره كه در بحر باشد،
 شريك گوشت و خون روان شده از
 آدمی و ستور
 بَطْ - ع. آوردن (مرغ آبی)، شكافتن
 جراحت
 بَطْلُ - ع. درنك نمودن
 بَطَّاه - ع. یواش حر كت كردن
 بَطَّال - ع. مرد بیكار و بیهوده
 بَطَّالَة - ع. تنبلی
 بَطْل - ع. قهرمان
 بَطَّالَة - ع. دوست خالص، آستر جامه،

بَسْمَلَه - ع. بِسْمِ اللّٰهِ گفتن
 بَسْمَلُكَاه - ف. سلاح خانه
 بَسُول - ع. جور
 بَسِيج - ف. تدارك راه دیدن
 بَسِيط - ع. وسیع و در اصطلاح حكما
 بسیط چیز غیر مرکب را گویند
 بَسِيطَه - ع. آلت ساعت دیدن
 بَسِیم - ع. خنده رو
 بَشَارَة - ع. مژده دادن
 بَشَارَة - ع. مژده
 بَشَاشَة - ع. شادی
 بَشْر - ع. بمعنای بالا
 بَشْر - ع. انسان
 بَشْرَة - ع. پوست بدن
 بَشْرِي - ع. انسانی
 بَشْرِيَّت - ع. انسانیت
 بَشِير - ع. مژده ده
 بَشِيرِي - ع. مژده دهی
 بَشِيع - ع. ناپسند
 بَصَارَت - ع. دیدن، بینائی دل، حجت
 بَضَائِر - ع. برهانهای روشن
 بَصَر - ع. چشم، سخت سفید، دانا شدن،
 دانش
 بُصْر - ع. جانب، کناره، سبزی، سنك
 بَصْر - ع. پوست درختی
 بَصْرَه - ع. نام شهری، سنك سپید نرم
 بَصِير - ع. بینا
 بَصِيرَه - ع. بینائی
 بَصْرَا - ع. بینندگان
 بَضْع - ع. فراهم آوردن، روان شدن

لب بالای بینی برآمده ، گوشت پاره
 که در میان فرج باشد
 بَطْرُ - ع. ختنه ناکرده شدن
 بَطْرُ - ع. گوشت پاره که در فرج زن
 باشد
 بَطْرَاءُ - ع. بمعنای بالا
 بَعَثَ - ع. فرستادن، برانگیختن، بیدار
 کردن لشکر
 بُعِثَ - ع. فرستادن
 بُعَاثُ - ع. اسم محلی است نزدیک مدینه
 که در آنجا میان اوس و خزرج جنگی
 عظیم واقع شده بود
 بَعْدَ - ع. پس
 بَعَادَ - ع. از کسی دور شدن، کسی را
 از خود دور کردن
 بَعْدَ - ع. دوری
 بَعَاقُ - ع. باران سخت و ابری که
 باران سخت بیارد
 بَعَالُ - ع. نیک زیستن، بازی کردن
 زن و شوهر باهم، جماع کردن
 بَعْلُ - ع. شوهر، گیاهی که باب حاجت
 ندارد
 بَعْلَه - ع. زوجه
 بَعُولَه - ع. شوهران
 بَعَثَرَه - ع. برانگیختن، بیرون آوردن،
 ویران کردن چیزی، زیر و زبر کردن
 بُعْدَانُ - ع. جمبع، دوران
 بَعْرُ - ع. سرکین شتر و گوسفند و
 افکندن آن
 بَعْرَه - ع. بمعنی بالا

دوستی نهانی
 بِطَبَقَه - ع. مطابق او (مضاف بطرف
 هاء ضمیر مذکر)
 بِالْفَرْقِ - ع. براه (باء حرف جر
 داخل شده)
 بِطَرِيقٍ - ع. زاهد ترسایان، سرهنک،
 مرد مبارز
 بَطَشَ - ع. شدت و سطوت
 بَطْشَه - ع. سخت گرفتن، حمله بردن
 (بطشه کبری که در قرآن آمده است
 مراد از آن روز جنگ بدر است و بعضی
 گفته اند روز قیامت است)
 بُطْلَانٌ - ع. باطل بودن
 بَطْنٌ - ع. شکم
 بَطْنٌ - ع. بنده شکم شدن، بزرگ شدن
 از برخوردن
 بَطْنٌ - ع. زین، پشت فرو نشسته
 بَطْنُ الْوَادِي - ع. اندرون کوه
 بَطْنَه - ع. علتی است در جسم آدمی
 که عارض شود از برخوردن
 بَطْنَانٌ - ع. اندرون
 بُطُولَه - ع. جسارت کردن
 بُطُولٌ - ع. ناچیز شدن
 بَطَى - ع. سهل انگار، کاهل
 بَطِيشٌ - ع. سخت گیرنده
 بَطِخٌ - ع. خربزه
 بَطِيطٌ - ع. عیب و دروغ
 بَطِينٌ - ع. دورو بزرگ شکم
 بَطِينٌ - ع. منزلی از منازل قمر
 بَظَاهِرَه - ع. گوشت پاره که برپیش

از خطوط جام جم که آنرا جام جهان
نما گویند و آن در عهد کیخسرو شاه بن
سیوش بود و در وقت معاینه از هفت
اقلیم معاینه کردی و آن ساخته حکما بود
بَعْدًا ذُ خَالِی - ع . کنایه از شکم
خالی و ساغر خالی از شراب
بَعْدًا ذُ خَرَاب - ع . بشله
بَعْدًا ذُ مَعْمُور - ع . شکم پر، ساغر پر
بَعْدِ یَدَنْ - ف . ساخته شدن
بَعْدِی - ف . گندم
بَعْر - ع . علتی است که شتر را پیدا
میشود که چندانکه آب خورد سیر نشود
بَعْر - ع . نرم گردانیدن باران زمین
را گویند
بَعْر - ع . جگر
بَعْرَا - ع . شتر نر
بَعْرَه - ع . باز ماندن از چیزی
بَعْش - ع . باران ضعیف
بُعْش - ع . دشمن شدن
بُعْصَه - ع . ستابیدن ، بانك کردن
بُعْل - ع . قاطر
بُعْل - ع . حیران شدن
بُعْل - ع . اشتربان ، قاطرچی
بُعْلُ رَدَنْ - ف . شحات کردن
بُعْلُ شَادَنْ - ف . وداع کردن
بُعْلُ لَرِی - ف . خجالت
بُعُو - ع . خیانت کردن
بُعْی - ع . ستم کردن ، بزرگ شدن ،
از حق برگشتن ، گردن کشی کردن ،
دروغ گفتن

بَعَز - ع . زدن بیای و عصا ، نشانه ،
بازی کردن شتر
بَعْض - ع . باره از چیزی
بَعُوض - ع . بته
بَعِج - ع . شکاف شکم ، شکمی که
نکفته شده باشد
بَعِد - ع . دور
بَعِیر - ع . شترخواه نر باشد یا ماده
بَعْرَضَا مِرِی - ع . شتر باریک میان
بَعِیَه - ع . خودش (مضان بضمیر غائب)
بَع - ع . آنچه در وی جامه ورخت
بندند
بَعَا - ع . زنا کردن
بُعَا - ع . طلبیدن
بَعَا بَا - ع . کنیزکان فاحشه ، پیشروان
لشکر
بُعَاة - ع . ظلم کننده ها
بُعَاث - ع . مرغیست تیره رنگ که شکار
نکند ، مرغ ضعیف و زبون که مردار
مبخورد
بُعَاژ - ف . چوبی که بخاران در میان چوب همدیگر
بُعَاژ - ع . قاطرها
بُعَاوَة - ع . ظلم کردن
بُعَايْت - ع . نهایت
بُعْته - ع . ناگهان
بُعَام - ع . بز کوهی ، آهو ، شتر ماده ،
سخن غیر واضح گفتن
بُعَامَه - ع . غول بیابانی
بُعَاثَه - ع . بمعنی بالا
بَعْدَان - ع . نام شهری عظیم ، خطی

بَقَالُ - ع . تره و دانه فروش و عامه
غله فروش را گویند
بَقُولُ - ع . جم بَقُلُ تره ها
باقی - بَقِيَّة - ع . مانده
بَقِيَّةُ السَّيْفِ - ع . از شمشیر گریزند ،
بَقْبُقُ - ع . دبدبه و آواز کبوتر
بَقْبُلُقُ - ع . بتخانه
بَقْعَلُ - ع . تره و سبزی
بَقْلَةُ الْحَمَاءِ - ع . سبزه های ترش
بَقْلَقَارُ - ع . گیاهی است که در تداوی
بکار برند ، جانور است بزرگ فریب
گوشت او بغایت لطیف میشود
بَقَمُ - ع . چوبیست سرخ که رنگ
ریزان جامه بدان رنگ کنند
بَكُ - ف . کوفتن و دریدن ، انبوهی
کردن
بَكُ - ع . امیر و صاحب ، خیار دشتی
بُكَ - ع . گریه و اشک ریختن
بَكَارَةُ - ع . دوشیزگی
بَكَارَه - ع . دختران نوزاد
بِكَاعْدُ بَرْنَدُ - ف . بعزت تمام برند
بُكَالُ - ع . پدر قبيله ايست از حمير
بُكَالِي - ع . منسوب بقبيله بکاله ، نا
دربان حضرت اميرالمومنين ع
بُكَوْلُ - ع . چاشنی کبر و باورچی
بُكَاهُ - ف . وقت بامداد (بپاه پارسو
نیز خوانده شده)
بُكَيْكَ - ف . بند انگشت ، پاشنه پا که
بتازیش عقب نماند
بُكَاهُ - ع . جم باکی گریه کننده ها

بَغِي - ع . ستمکار
بُعْيَانُ - ع . ستم کردن
بَغِيرُ - ع . بجز
بَغِيضُ - ع . دشمن (صفة مشبهة است
از بغض)
بَغِيَّة - ع . حاجت و مراد
بَغْتَرِي - ف . کارگاه جولاهه و آن
چوبیست که بافندگان بهنگام بافتن بر
جامه زنند
بَغْج - ع . آن چیز که هنگام سخن
گفتن از دهن مردم بیرون افتد
بَغْرُ تَاشُ - ف . زدن
بَقْشَاءُ - ع . گروهی از قوم متفرق ،
عامه خلائق و گوسپندان که بر آنهاتش
سیاه و سپید باشد
بَغِمُ - ع . نیست
بَقُ - ع . مرد بسیار گوی ، بسیار گفتن
باران سخت باریدن ، پشه ، پشه های
بزرگ
بُقُوقُ - ع . جم بُقُ که گذشت
بَقَاءُ - ع . ماندن
بَقَارُ - ع . نام بیابانی است
بَقَاغُ - ع . جم بُقْعَه جاو پاره زمین
که از زمینهای دیگر ممتاز باشد
بَقَايَا - ع . جم بَقِيَّة - باقی مانده ها
بَغَرُ - ع . گاو
بَغْرَه - ع . ماده گاو
بُقْعَه - ع . بنای عالی ، زمینی که محدود
باشد
بَقْلَه - ع . تره

دارو است بروغن سرشته، آمیختن سخن
بُکُور - ع. بگاہ برخاستن، بامداد
 کردن، بامداد رفتن
بُکُوس - ع. فریب
بُکَه - ع. مکه معظمه
بُکْهَان - ف. نام دوغ
بُکیم - ع. گنگ
بَل - ع. بلکه
بَلَا - ع. آفت، بدی، تعنت، نیکی،
 آزمایش
بَلَا - ع. کهنه، پوشیده شدن
بَلَابَه - ف. زن نابکار و دشنام ده
بَلَابَه قَر - ف. نوعی از ابریشم کینه
 که او را پوشه گویند
بَلَاد - ع. شهرها
بَلَادِر - ف. نام درختی است مشهور،
 زربنه که عروسان بر سر بندند، نام
 شرابی
بَلَادِرِی - ف. معجونی و شرابی که
 از بلاد سازند
بَلَادَة - ع. بی فهم بودن، بدکاری
بَلَاظ - ع. نام شهری، سنگها و خشت
 های پخته که در صحن سرای گسترده
 باشند
بَلَاغ - ع. رسانیدن و رساندن، رسانیده،
 کافی شدن
بَلَاغَة - ع. تیز زبانی و رسیدن به مرتبه
 کمال در ایراد کلام
بَلَاق - ف. ازار پارچه، ریش فرج
 (بکسر با نیز آمده)

بَکَامَة - ع. بی زبانی، لال شدن
بَکَر - ع. تازه - دست نخورده، دختر
 نا رسیده
بَکُورِی - ع. نخست زاده
بَکُورِیَة - ع. نخست زاده بودن
بَکِی - ع. اشک ریز
بَکَا - ف. بجا
بَکَرَانِ بَهْشَت - ف. حوران
بَکَرَانِ چَرخ - ف. حوران و ستارگان
بَکَرِ پوشیده رُوئی - ف. معروف،
 شرابی که از او کسی نه پشیده باشد و
 بمعنی صورت پوشیده بود
بَکَرَة - ع. بامداد
بَکَرَه - ع. چوب کرد که در میان چرخ
 دولاب میباشد، حلقه و دوال شمیر
بَکَر - ع. زن سبز رنگ
بَکَسَل - ف. تری و نم و خبر نیکی
بَکَغ - ع. تمام بخشیدن و رفتن، پیاپی
 زدن کسی را، بلامت خاموش کردن
بَکَف آوَرْد - ف. قابض شد
بَکَل - ع. آشفته سخن، آمیختن
بَکَل آفتَاب اَنْدُودَن - ف. چیزی که
 غایت شهرت داشته باشد او را پنهان
 کردن و خبوش نمودن
بَکَمَار - ف. مهمانی
بَکَمَال - ف. آهن چرم دوزان که بدان
 خط کشند
بَکَمَل - ف. حیوان دم بریده
بَکَنُوس - ف. نام مردی
بَکَنَه - ف. روغن بدوغ آمیخته و

کرم زتند و فلز نك نیز گویند
 بُلَس - ف . عدس
 بُلَسَان - ع . درخت کوچکی است
 بُلْطَاوَن - ف . نام گیاهی است
 بُلْطَنَه - ف . ناگاه ، پشته زمین
 بُلْع - ع . فرو بردن ، منزلی از منازل
 ماه ، زمین بی روئیدگی
 بُلْعَدِرَه - ع . بیضه گنده و تپا شده
 بُلْعَاك - ع . شتر ماده ، نوعی از خرما
 بُلْعَم - ع . نام ولی که سلب ایمان شده ،
 مرد بسیار خورنده و سخت فروبرنده
 بُلْعَم - ع . مجرای طعام ، شهری است
 بنواحی روم ، قبیله
 بُلْعَنَدَه - ف . گنج برهم نهاده ، بچه
 دارند
 بُلْعَنَه - ع . زن
 بُلْعَنَه - ع . سوراخ آسیا و بکر
 بُلْعَاء - ع . جم بلیغ ، بلیغ ها
 بُلْعَاوَر - ف . شهری بزرگ ، نام
 ولایتی از تبرستان و بوست مخصوص
 آنجا رنگین و خوشبو باشد که ملوکان
 از آن موزه نطع سازند
 بُلْعَجَه - ف . بگلو فرو بردن لقمه
 بُلْعَر - ع . بنوالغیر (پسران غیر)
 بُلْعَر - ع . شهرست بسیار سرد سیر
 در ناحیه شمال که عامه آنرا بلفار گویند
 بُلْعَم - ع . خلطی است از اخلاط اربعه
 بُلُوغ - ع . پر خور
 بُلُوغ - ع . رسیدن
 بِالِغ - بِالِغَة - ع . مكلف (سرودختری

بُلَاق - ف . شاخ درخت
 بِلَال - ف . آب و شیرو هرچه حلق را
 تر کند ، نام مؤذن حضرت رسول ص
 بِلَالَه - ع . کول و کم عقل شدن در
 امور دنیاوی
 بِلَاهَة - ع . نادانی و نادان بودن
 بِلْبَال - ع . اندوه و ناله و وسواس
 بِلْبَل - ف . هزار دستان
 بِلْبَلَانِي - ف . نام حلوائی (این مثل
 است حلوائی بلبلانی تا نخوری ندانی)
 بِلْبَلَه - ف . کوزه ، اندوه
 بِلْبَلَه - ف . روغن پاچک و خوش مزه ،
 مشورت ، ساغر
 بِلَج - ع . روشن صبح بودن ، میان دو
 ابرو ، اندازه و قدر چیزی
 بِلَج - ع . خشک شدن ، غوره خرما
 بِلَجَه - ع . روشنی
 بِلَج - ف . آوند شراب چون صراحی
 و قرابه ، شهرست مشهور
 بِلَج - ع . تکبیر و بزرگ منشی کردن
 بِلَجَج - ف . ذاك سیاه که بدان خضاب
 کنند بتازیش زاج خوانند
 بِلْد - ع . شهر ، نشانه ، شتر و مرغ
 بِلْدَم - ف . نمه حلقوم است آنجا که
 پیچند
 بِلْدَه - ع . شهر ، زمین ، سینه ، منزلی
 از منازل قمر ، گشادگی میان دوا بروی
 بِلْدَبَه - ع . ترسیدن و بعد از ترس
 خاموش شدن
 بِلِرْزَنَك - ف . آنکه در جامه و ازار بند

که بعد تکلیف رسیده باشد)
بَلَقَ - ع . ابلق ، سرا پسرده ، تمام
 کشادن ، سیاه و سپید بودن ستور
بَلَقَعَ - ع . بیابان وزمین خالی
بَلَقِيسٌ - ع . نام زنی که ملکه شهر سبا
 وزوجه حضرت سلیمان تم بود
بَلَثٌ - ف . نوباوه و طرفه که بچشم
 خوش آید
بَلَكْفَه - ع . بلا کیفیت بودن
بَلَكْثٌ - ف . آب شیر گرم
بَلَكْنٌ - ف . نام گیاهی است
بَلَكَه - ف . لفظ مبالغه است
بَلَنَجٌ - ف . قدر و اندازه چیزی
بُلَنْدٌ - ف . معروف ، مرتبه ، آسمان
بَلَنْدَخٌ - ف . فربه و کوتاه
بُلَنْدِي كَرَانِي - ف . کسی که میل بزرگی
 و عظمت کند
بَلَوٌ - ع . آزمودن
بَلَوُجٌ - ف . چیزیکه بر سر طاق و
 ایوان و مانند آن راست کنند و نام ولایتی
 است از ایران زمین
بُلُوْجٌ - ع . درخشیدن و روشن شدن
بُلُوْخٌ - ع . مانده شدن
بَلَوْسٌ - ف . باز آمده باشد
بَلَوُطٌ - ع . میوه ایست مغزدار که
 آنرا آس کرده نان می زنند
 و قبل داروئیست
بَلَوُطٌ - ع . ناگاه ، نام درختی است
 که یکسال مازون بار آورد و سال
 دیگر غیر آن

بَلَوُثٌ - ف . شمشیر چوبین
بَلَوُثَه - ف . چوبین (عربی مخراقه)
بَلَوِي - ع . زحمت و بلا
بَلَه - ع . بیابان ، ترشدن
بَلَه - ع . تری و نمناکی و یکجاشدن
بَلَه - ع . نادان شدن
بَلَه - ع . بگزار (بدین معنی اسم فعل است)
بَلَه - ع . ابلهان و کم عقلان
بَلَهَاءٌ - ع . زنی کم عقل
بَلِي - ع . آری
بَلِيَّاسٌ - ف . نام حکیمی است که
 انیس سلطان سکندر بود
بَلِيلَه - ع . باد نناک
بَلَمٌ - ع . تارکنده از تارهای ساز ،
 قلعه ایست از توابع کرمان
بِمَغْنَاهُ - ع . بمعنای او
بِمَهْرٌ - ف . با محبت
بُنٌ - ف . برگ گیاه نوخاسته ، پایان
 کار ، بیخ درخت
بُنٌ - ع . پسر
بِنَاءٌ - ع . ساختن
بِنَاتٌ - ع . دختران ؛ لعبتان که بآن
 دختران بازی کنند
بِنَاتُ الْأَرْضِ - ع . گیاهان که از زمین
 رویند و نیز جویهای خورد
بِنَاتُ الدَّهْرِ - ع . حوادث زمانه
بِنَاتُ النَّخْرِ - ع . ابر های سفید و نیک
بِنَاتُ النَّعْشِ - ع . سه ستاره اند متصل
 بنفش (هفت کوکب اند که چهار بر مثال
 نعش اند و سه دیگر تابع آنها بجای بنات)

بَنَاتُ اللَّهِو - ع . رود های ساز که
میزنند
بَنَادِر - ع . بندرها
بَنَادِلْک - ف . پیراهن ها
بَنَازِق - ع . گردشها و جماعت مردم
بَنَازِم - ف . مفاخرت کنم
بَنَاق - ع . گریبانها
بَنَاسُکُوش - ف . متصل گوش آنکه
بتازی عذار گویند
بَنَام - ف . نامدار
بَنَاءٌ عَلَیْهِ - ع . بنا بر او
بَنَان - ع . انگشت ها
بَنَانَه - ع . انگشت
بَنَازِف - ف . دنبل که بتازیش دمل خوانند
بَنَت - ع . دختر
بَنَدَر - ف . قلعه ای که کنار دریا باشد
بَنَدَق - ع . فندق و تفنگ
بَنَش - ع . سستی نمودن
بَنَصْر - ع . انگشت کوچک
بَنَصِه - ع . خودش
بَنَسَاء - ف . چادر باری
بَنَو - ع . پسران (در حالت رفع و اضاف)
بَنَوْتُ - ع . پسر
بَنَوْن - ع . پسران (در حالت رفع باواو
تلفظ میشود)
بَنِيَان - ع . بنیاد
بَنُوف - ف . پوبو ، همد
بَوَا - ع . گردوی هندوستان
بَوَاب - ع . دربان
بَوَاق - ع . سختی و بدی

بَوَادِي - ع . جم بادیه ییابانها
بَوَاژ - ع . هلاک و فاسد شدن متاع
و میوه ، گوشتها که میان دوش و گردن
باشد
بَوَارِخ - ع . باد های گرم شمالی
بَوَارِد - ع . چیزهای سرد
بَوَارِق - ع . روشنیها
بَوَارِب - ع . حصیرها
بَوَازِخ - ع . کوههای بلند
بَوَاع - ع . بیمودن بیاع (بقدرار کشش
هر دودست بیمودن) کام فراخ نهادن
در دودین
بَوَاعِث - ع . برانگیزندگان
بَوَاسِیر - ع . دردی است معروف
بَوَال - ع . مرضی است که شاش بسیار
میآید
بَوَالْعَجَب - ع . عجیب
بَوَالْفُضُول - ع . فضولی
بَوَالْهَوَس - ع . نادان
بَوَاکِي - ع . زنان گرینده
بَوَان - ع . نام ولایتی است که مویر
و ناروان در آنجا بسیار باشد
بَوَان - ع . ستون خیمه
بَوَایِج - ع . کارهای سخت و سختیا
بَوَاق - ع . ستمها
بَوْب - ف . بساط و فرش
بَوْبُو - ع . مردمک چشم
بَوْبُرُو - ف . بلبل باشد مولوی گوید :
نمیدانی که سیرغم که در آفاق میگردد
نمیدانی که یو بروم که در گلزار میگردد

بَوَكْتُ - ف. دوشیزه، همد
 بَوْتَه - ف. فنجان گلی که در آن تهره
 آب کنند
 بَوْبُو - ف. همد
 بَوِيْمُوْدَن - ف. کنیت شهد
 بَوْتَمَام - ع. ابوتیم انصاری که حرز
 او معروف است، نام شاعر
 بَوْتَه خَالَكُ - ف. قالب مردم
 بَوِيْتَمَارُ - ف. نام مرغیست که آنرا
 غم خوراك نیز خوانند که بر لب آبها
 نشیند و از غم آنکه مبادا آب کمی
 پذیرد و خود بغایت تشنگی آب نخورد
 بَوْنَاقُ - ع. شاخ
 بَوُج - ف. نام شهرست
 بَوُج - ف. خود نمائی و کز و فر
 بَوُخ - ع. آشکارا کردن راز
 بَوُخ - ف. آمیختگی و آشفته گی کار،
 ساکت شدن گرما و غضب و آتش، مانده
 شدن مرد، تغییر یافتن گوشت
 بَوُخْت - ف. پسر
 بَوُخْشَكُ - ف. بوسه مجرد بی جماع
 بَوُخْلَافَه - ع. کنیت شیطان
 بَوُخْلَافِي - ع. بمله
 بَوْدَرْدَا - ع. نام صحابیت که دایم
 بدرد دین مشغول بودی
 بَوْدَقْ - ع. پیوسته
 بَوْدَرُ - ع. نام صحابه حضرت رسول ۳
 بَوُر - ع. آرد
 بَوُرَاجِي - ع. ویران کننده
 بَوُرَانِي - ف. نام طعami است معروف

آنرا بوراك نیز گویند
 بَوُرُو - ف. میان تپه و ساز
 بَوُرَه - ف. یکی از معدنیات است
 بَوُرِيَاء - ع. حصیر
 بَوُرِيَا بَافُ - ع. ف. حصیر باف
 بَوُرَه - ف. يك نوع از شربتهاست
 بَوُسْگَاهُ - ف. محل بوسه
 بَوُسَه - ف. قبله (عربی)
 بَوُسَه جَا - ف. مثل بوسگاه
 بَوُسی - ف. بوسیدن
 بَوُسیْدَه - ف. بوسیده شده
 بَوُش - ع. جمعیت، ازدحام
 بَوُق - ع. بوق حمامیها
 بَوُقْلَمُونُ - ف. نوعی از دیبای رومی
 که هر لحظه برنگ دیگر نماید،
 نام مرغی
 بَوُل - ع. شاش، آب شاش
 بَوُم - ف. مرغیست خرابه نشین
 وطن، مسقط الراس
 بَوُمِي - ف. شخص شوم، وطنی، اهلی
 بَوُه - ع. مثل بوم بایقوش نر
 بَوُهَه - ع. بایقوش ماده
 بَوُی - ف. راتحه، بو، شتم
 بَه - ف. حرف الصاق بفعلول، میوه
 بَه - ف. خوب، حسن

پ

پَايَنْدَه - ف. باقی، دائم، همیشه
 پَايَوُر - ف. بمعنا پابند

پایه - ف. درجه، منزلت، جاه

پَتیل - ف. نوعی دیک است

پَتیلَه - ف. دیک

پَجَوَالُک - ف. ترجمان، مترجم، ترجمه

پُختَه - ف. مطبوع، درکار خود کامل

پُختی - ف. هر چیز که مثل زنجیر

بهت بسته شود

پَدَر - ف. اب، والد

پَدید - ف. آشکار، ظاهر، باهر

پَدیدار - ف. بمعناه ایضا

پَدیر - ف. قبول کننده

پَدیرا - ف. بمعناه ایضا

پَرَقُوش - ف. معروف است

پَر - ف. ملو

پَر اَکَنده - ف. پریشان شده

پَران - ف. مرغ برنده

پَر بار - ف. حمل زیاد، درخت پر بار

پَر تاب - ف. انداختن، دور انداختن

پَر تاو - ف. بمعناه ایضا

پَر تو - ف. ضو، عکس، روشنائی

پَر تو افشان - ف. فروغ افشان،

عکس انداز

پَر تو آنداز - ف. مینا پاش، منیر

پَر چَم - ف. کاکل، نوع نیزه و علم

پَر چین - ف. چین دار، لباسی که زیاد

چین دارد

پَر خاش - ف. جنک، نزاع، جدال

پَر خاش جو - ف. جنک جو، جدالخواه

پَر خاشخوَر - ف. بمعناه ایضا

پَر داخ - ف. ترتیب، صاف، تسویه

پَر داخَت - ف. بمعناه ایضا

پَر داخَتَه - ف. تسویه شده، صاف شده

پَر داز - ف. بمعنی پرداخت

پَر دازی - ف. منسوب و متعلق پرداز

پَر دَه بر آنداز - ف. بردارنده برده

پَر دَه داز - ف. جاجب، قیوچی

پَر دَه دَر - ف. هتاک، بی عار

پَر دَه سَر ا - ف. سازنده، رامشگر

پَر دَه سَر ای - ف. خیمه، خرگاه،

چادر

پَر دَه شُناَس - ف. موسیقی دان

پَر دَه کَش - ف. ساتر، پنهان کننده

پَر دَه کار - ف. محل مستور و ممنوع

الدخول

پَر دَه رِشِین - ف. عاصم، مستور،

عفیف

پَر سالَه - ف. پیر، مُعمر، مُسن

پَر سان - ف. متفحص، سؤال کن

پَر سَت - ف. عابد، ساجد

پَر سَاز - ف. خادم، بنده دست انداز

هر کار

پَر سَاری - ف. خادمی، بندگی دست

اندازی

پَر سَان - ف. جم پَر سَت

پَر سَشی - ف. عبادت، سجده کردن

پَر سَندَه - ف. بمعناه ایضا

پَر سَشی - ف. تقد، جویاشدن

پَر سَوز - ف. از سرتاپا آتش شدن

پَر سَمار - ف. آلت دایره کشیدن

پَر کَنده - ف. پراکنده، عاجز، درمانده

پَرْمُرْدَه - ف. افسرده، غمگین، متحیر
 پَرُوَه - ف. جستجو، تجسس، تفحص
 پَس - ف. ازادات تاخیر است بعدعقب
 پَسْت - ف. دنی، پائین، حقیر
 پُشَان - ف. تندی، آمِجَك
 پُشَنه - ف. میوه
 پَسَر - ف. ولدشای، اُمَرْد و بی مو
 پَسَرُو - ف. اتباع، اصحاب
 پَسِ مَانْدَه - ف. عقب مانده
 پَسَنْد - ف. مطبوع، مقبول
 پَسَنْدیده - ف. موافق طبع
 پَسِین - ف. آخر، اخیر، بعد
 پُشْت - ف. دوش، ظهر
 پُشْت پا - ف. پاشنه
 پُشْت پَارَن - ف. لگد کوب، گریزان
 پُشْت مَال - ف. لنگ
 پُشْتوَارَه - ف. باریکفری که پشت
 گیرد
 پُشته - ف. تپه، تپه کوچک
 پَشَرُو - ف. بقیه‌ری رونده
 پَشَم - ف. صوف، موی گوسفند
 پَشِیمَنه - ف. آنچه از پشم بافته شده
 پَشَه - ف. دُباب
 پَشِیمان - ف. نادم
 پَشِیمانی - ف. ندامت
 پُش - ف. ادات تأسف و خاموشی
 پُش گَرْدَه - ف. خاموش گردانیده
 پَشَمَات - ف. پس کماج
 پِل - ف. قطره، جر
 پِلادَه - ف. مضمه، فته انگیز

پَر نَدَه - ف. طایر، طیر
 پَر نَدَاوَز - ف. شمشیر جوهر دار
 پَر نَدَاوَز - ف. شمشیروار
 پَر نَدَه - ف. از ریمان بر ریمان جهیدن
 پَر نَو - ف. پارچه حریر منقش نازک
 پَر نیان - ف. بمعناه ایضا
 پَر وَا - ف. اضطراب، واهمه، وسوسه
 پَر وَاژ - ف. طیران، نوعی بازی،
 زور بازی
 پَر وَاَه - ف. حیوان پرنده معروف
 پَر وَر - ف. نگاهدارنده
 پَر وَرْد - ف. بمعناه ایضا
 پَر وَرْدِ حَار - ف. رَبّ العالمین
 پَر وَرْدَه - ف. تربیت شده
 پَر وَرِش - ف. تربیت، ادب
 پَر وَر نَدَه - ف. تربیت دهنده
 پَر وَرِی - ف. ربوبیت، رازقیت
 پَر وِیز - ف. مطلق، لقب خسرو
 پَر هیز - ف. اجتناب و حذر
 پَر هیز کَار - ف. مقدس، زاهد، عابد
 پَرِی - ف. طایفه جن که در وجود آنها
 میان دانشمندان اختلاف است
 پَرِی یَنگَر - ف. محبوبه که مشابه پری
 باشد
 پَرِی رُخ - ف. خوشگل، لاله رخ
 پَرِی رُخَاو - ف. بمعناه ایضا
 پَرِی رُو - ف. بمعناه ایضا
 پَرِی زَاد - ف. زاده پری
 پَرِی شَان - ف. پراکنده احوال، خراب
 پَرِی شانی - ف. بمعناه ایضا

پُوڈ - ف. مقابل تاراست که قماش بافند
 پُوژش - ف. معذرت خواستن
 پُوژینہ - ف. بمعنی بوزینہ
 پُوشت - ف. معروف
 پُوشت پُوش - ف. کرک پوش، وحشی
 پُوشتین - ف. کرک از پوست گوسفند
 پُو سیدہ - ف. محوشده، خراب شده
 پُوش - ف. پوشنده لباس
 پُوشش - ف. پوشیدن، دربر کردن
 پُوشنده - ف. مجلس
 پُوشه - ف. روبوش
 پُوشیدنی - ف. لباسی که بپوشند
 پُوشیده - ف. آنکه لباس پوشیده
 پُول - ف. فلوس، رایج
 پُولاد - ف. آهن خالص، فولاد
 پُویا - ف. دوان، گریزان
 پُویان - ف. بمعناہ ایضا
 پُھرہ - ف. کشیک، کشیک کشیدن
 پُھرہ دار - ف. کشیکچی
 پُھلو - ف. معلوم؛ بمعنی پھلہ ہم آمده
 است
 پُھلوان - ف. دلیر، بہادر، کشتی
 گیر، فرمانده
 پُھن - ف. عرض، عریض، وسعت،
 بسیط
 پُھنا - ف. بمعناہ ایضا
 پُھناور - ف. وسیعتر، بسیطتر، عریضتر
 پُھن - ف. میدان
 پُنی - ف. عقب، پا، قدم، اثر
 پُنی - ف. متعاقب یکدیگر

پلاس - ف. پارچہ، سطر، غلیظ
 پلاؤ - ف. طعام برنجی معروف
 پلاژدہ - ف. شخصی که میل بلونکند
 پَلَنک - ف. تیر، دَرندہ معروف
 پَلَنگین - ف. مخصوص ومنسوب پیلنک
 پَلَنگینہ - ف. بمعناہ ایضا
 پَلید - ف. ناپاک، لثیم، دنی
 پَنّاگیر - ف. بازار عمومی موقت
 پَنّاہ - ف. ملجاء، ملاذ، معاذ
 پَنّاہگاہ - ف. محلّ التجاء و ملاذ
 پَنّہ - ف. قُطن
 پَنّہ زار - ف. خارچین، بنہ کار
 پَنّج - ف. خَمس، پش (تک)
 پَنّجاء - ف. خمین، خمسون
 پَنّجروڑ - ف. ایام زندگانی دنیا
 پَنّجّرہ - ف. روزنہ بزرگ
 پَنّخشنہ - ف. خَبس
 پَنّخگاہ - ف. درموسیقی آوازی است
 پَنّجگوشتہ - ف. مخمس
 پَنّجم - ف. خامسًا
 پَنّجہ - ف. چنک، دست، ناخن دار
 پَنّدار - ف. ظن، خیال، تصوّر
 پَنّڈنامہ - ف. وصیت سلاطین وغیرہ
 پَنّگاہ - ف. بنکاء، پایہ
 پَنّہان - ف. خَفی
 پَنّیر - ف. خورش معروف کہ از شیر
 ساخته میشود
 پُویا - ف. بستر از پر قو
 پُوکہ - ف. بمعنا بوطہ ظرف اذابہ
 معدنیات

پیره رَن - ف. عجزه ، زن سالخورده
 پیرَو - ف. تابع، دنباله رو
 پیروزه - ف. فیروزه
 پیراهان - ف. پیراهن
 پیری - ف. سالخوردگی
 پیش - ف. نخست، سابق، قبل
 پیش انداز - ف. معروض، هدایا
 پیشانی - ف. جبهه مابین ابرو و زانف
 پیشباز - ف. ماما، قابله
 پیشبازره - ف. بمعناه ایضا
 پیشباز - ف. پیشواز، استقبال
 پیشبین - ف. بصیر، عاقبت اندیش
 پیش تخته - ف. تخته کار خیاطان ،
 نظم صرافان
 پیشتر - ف. زمان قدیم، خیلی پیش
 پیشخانه - ف. تالار، بنه مسافر
 پیشخوان - ف. سرفسره ، دست بالای
 سفره
 پیش خیمه - ف. چادر پادشاه باوزراء
 پیشداد - ف. اعدل، عادل اول
 پیشرف - ف. سردار، رهبر
 پیش طاق - ف. ع. پیش خانه ، هشتی
 دالان
 پیشکار - ف. کارگذار، مأمور، تسویه
 امور
 پیشکش - ف. تحفه و هدیه که بزرگان
 تقدیم میشود
 پیشگاه - ف. پیش تخت سلاطین
 پیشگر - ف. بمعنی پیشکار
 پیشگیر - ف. پارچه که کسبه پیش

پیاده - ف. ضد سواره
 پیاله - ف. قدح، کاسه
 پیام - ف. پیغام، خبر
 پیام آور - ف. خبر آورنده، پیغام بر
 پیامبر - ف. آنکه از جانب خدا خبر
 آورد
 پی بند - ف. پشت بند
 پیج - ف. عثده، مخلوط یکدیگر،
 بیج آهنی
 پیجایج - ف. عقده دار
 پیجان - ف. بمعناه ایضا
 پیج دار - ف. بمعناه ایضا
 پیجش - ف. عقده، گره
 پیخ - ف. آب چشم که در اطراف چشم
 میخسکد
 پیدا - ف. حاصل، موجود، هستی
 پی دژی - ف. عقب یکدیگر، آهسته
 آهسته
 پیر - ف. مین، سالخورده
 پیرا - ف. چیزی را از جیب بر آوردن
 پیراسته - ف. منظم، مزین گردیده
 پیرامن - ف. اطراف، حول، کنار
 پیرامن گرد - ف. احاطه کننده
 پیرامون - ف. اطراف، حوالی، کنار
 پیراهن - ف. قمیص (عربی)
 پیرای - ف. مزین، منظم
 پیرایش - ف. زینت، زیبائی
 پیراینده - ف. زینت دهنده ، نظم
 دهنده
 پیرایه - ف. برك، زینت، نظم

خودبندند

پیشهاد - ف. بنیاد، قانون، موضوع

پیشوا - ف. پیغمبر، امام، حاکم، رئیس

پیشه - ف. شغل، کار، صنعت، عادت

پیشه کار - ف. اهل صنعت، اهل حرفت

پیشه سماه - ف. محل کار، محل صنعت

پیشه گر - ف. بمعنی پیشه کار

پیشه وار - ف. بمعنی پیشه ور

پیشه ور - ف. بمعناه ایضا

پیشی - ف. سبقت، مقدم شدن

پیشیاب - ف. درک کننده، واقعه قبل

از وقوع

پیشین - ف. مقدم، قدیم، سابق

پیشینه - ف. بمعناه ایضا

پیشینیان - ف. اشخاصی که پیش از

این بوده اند

پیغامه - ف. طعنه، سرزنش

پیگاله - ف. پیاله، ظرف شراب

پیغام - ف. پیام و خبر، خبرتقریری

پیغامبر - ف. خبر آورده از طرف خدا

پیغامبری - ف. رسالت

پیغام گذار - ف. خبر رسان

پیغمبر - ف. بمعنای پیغامبر

پیغوله - ف. کنج، گوشه، چشم،

تسکنا

پیغون - ف. عهد و پیمان

پیک - ف. قاصد، چایار، رسول

پیکار - ف. جنگ، قصد، اراده

پیکان - ف. نوک تیز، نوک نیزه

پیکر - ف. کالبد، صورت، بت

يُنْكِي فَلَكَ - ف.ع. ماه، قمر

يُنْكِي - ف. فیل معروف

يُنْكِيَان - ف. محافظ و دارنده پیل

يُنْكِيَان - ف. عظیم الجثه، لقب رستم

يُنْكِيُوْر - ف. زوردار بمانند پیل

يُنْكِيُسْتَه - ف. بمعنی عاج و متاع عاجی

يُنْكِيُ - ف. آلتی است که از آن تولید برق

می کند

يُنْكِيَا - ف. مقیاس، مکیال

يُنْكِيَان - ف. شرط، عهد

يُنْكِيَانَه - ف. ظرف شراب، کیل

يُنْكِيَاي - ف. پیمانده، کیل کننده

يُنْكِيُسْت - ف. متصل، همیشه، واصل

يُنْكِيُسْتَه - ف. بمعناه دایم، همیشه

يُنْكِيُوْنْد - ف. بمعناه ایضا، قوم خویش

ت

ت - ع. حرف بیست و دوم ابجد عددش

چهارصد

تَا - ف. ادات غایت، غرض، شرط،

ابتدا، انتها

تَاء - ع. اسم حرف تا

تَائِب - ع. توبه کننده

تَاب - ف. پیچ و تاب و طبقه

تَاب - ف. درجه کمال و اعتدال

تَابَان - ف. ضیاء دارو منور

تَابْ آوُر - ف. مقتدر، متحمل

تَابْخَانَه - ف. مریضخانه، منزل

زمستانی که در آن آتش کنند

تَارَعَنْكَبُوتُ - ف.ع. لانه عنكبوت	تَابُدَادَه - ف. تاب دادن، سوزانیدن
تَارَاتُ - ف. تاراج و غارت	تَابُدَارُ - ف. گرم و محروور
تَارَاجُ - ف. غارت	تَابُدَانُ - ف. گرمخانه، بخاری
تَارَاجُ سَرُّ - ف. غارت کن	تَابِستان - ف. فصل صیف
تَارَاشُ - ف. تاراج	تَابِشُ - ف. روشنائی و فروغ
تَارَانُ - ف. تاریک، ظلمات	تَابِیغ - ع. چاکرو فرمان بر، پیرو
تَارَبُ - ع. گردن کشی و مکلف	تَابِعُونَ - ع. اصحاب حضرت رسول
تَارَه - ع. وقت، هنگام، دفعه	تَابِئَاکُ - ف. روشن، منور
تَارَکُ - ف. فرق سر، مفرق، جبهه	تَابِنْدَه - ف. پر نور
تَارِکُ - ع. ترک کننده کار	تَابُوتُ - ع. صندوق حمل میت
تَارَمُ - ف. قبه چارطاق، بام بلند	تَابَه - ف. روغن داغ کن
تَارَوَمَارُ - ف. پراکنده، پاشیده	تَابَه - ع. بزرگی کردن
تَارُو پُودُ - ف. نهای طول و عرض	تَابِیدُ - ع. مؤید و بایدار گردانیدن
تَارِیْبُ - ع. متین و محکم ساختن	تَاثِرُ - ع. بیروی کردن، محزون شدن
تَارِیغُ - ع. برای چیزی تعیین وقت	تَاثِیرُ - ع. نشانه کردن و بی کردن
کودن، سرگذشت پیشینیان	تَاچ - ف. اکلیل و افسر شاهان
تَارِیْکُ - ف. ظلمت، سیاهی، تار	تَاچ بَخْشُ - ف. شاهنشاه
تَارُ - ف. معشوق، تازنده	تَاچُج - ع. آتش گرفتن
تَارِجِی - ف. جدید، کهنه نشده	تَاچِرُ - ع. بازرگان
تَارُ نَدَه - ف. تازنده، شتابنده	تَاچِرِزِی - ف. نوعی دوا
تَارَه - ف. نوضه کهنه	تَاچِل - ع. مدت معین نمودن
تَارِی - ف. عرب، سگ شکاری	تَاخُ - ف. نهیب و غارت
تَارِیَا نَه - ف. آلتی است که با آن	تَاخُتُ - ع. باادب شدن
حیوانات رامی زنند	تَاخُرم - ع. نان باخورش خوردن
تَا یِغ - ع. عدد نهم	تَا دِی - ع. ادای قرض کردن
تَا شَف - ع. افسوس خوردن	تَا دِیْب - ع. ادب کردن، تعلیم نمودن
تَا سَه - ف. کدر، غم، اندوه	تَا دِیَه - ع. قرض را پرداختن
تَا تِی - ع. متابعت و صبر کردن	تَا دِی - ع. زحمت کشیدن
تَا یِیَه - ع. تسلی و ارشاد بصبر	تَا دِیْن - ع. بصوت بلند اعلان کردن
	تَا ز - ف. نقیض بود، تاراهریشم، تیره

تَأْوِي - ع. منزل کردن	تَأْسِيس - ع. بنانهادن
تَأْوِيَه - ع. جادادن	تَأْفِه - ف. پارچه ابریشمین
تَأْوِيل - ع. معنی و توجیه نمودن	تَأْفِيف - ع. اف گفتن ، نفرت نمودن
تَأْوِيلِي - ع. منسوب بتاویل	تَأْك - ف. درخت مووانگور
تَأْهَل - ع. زن گرفتن	تَأْكِد - ع. قوت و شدت یافتن
تَأْت - ع. توبه کننده از گناه	تَأْكَل - ع. خورده و تمام گشتن آن
تَأْيِد - ع. قوت یافتن	تَأْكِيذ - ع. قوت دادن و محکم کردن
تَأْيِق - ع. کسیکه صحت تمام از ناخوشی	تَالَاخ - ف. هاپهوی، داد و فریاد
نیافته	تَالَاش - ف. جد و جهد بی فائده
تَأْيِيذ - ع. قوت دادن، استوار نمودن	تَالَان - ف. غارت و غنیمت
تَأْيِيذَات - ع. جم تأیید	تَأْيِد - ع. مال قدیمی و میراث
تَأْسِيس - ع. ناامید کردن	تَأْسَان - ف. طبلسان
تَب - ف. حتی، ناخوشی، یتیمی	تَأْلَف - ع. آمیزش، محبت کردن
تَبَاذُل - ع. بیکدیگر عوض شدن	تَأْلَم - ع. دردمند و مکدر شدن
تَبَار - ع. هلاک شدن	تَالِي - ع. ثانی و عقب درآینده
تَبَار - ع. قوم و قبیله	تَأْلِيف - ع. ترکیب، دوستی دادن
تَبَارِك - ع. مبارک و معزز باشد	تَأْلِيف كَرْدَه - ع. ف. کتاب مرکب از
تَبَاشِير - ف. نوعی از آهك نباتی و معدنی، دارو	اقوال غیر
تَبَاشِير - ع. جم تَبَاشِير به معنی مژده دادن	تَأَم - ع. غیر ناقص
تَبَاع - ع. پیروان و تابعین	تَأَمَل - ع. نظرو فکر نمودن
تَبَاع - ع. از عقب کسی رفتن ، تابع شدن	تَأَمَّن - ع. اطمینان یافتن
تَبَاعَه - ع. پیروی کردن ، از عقب رفتن	تَأْمِيَم - ع. قصد کردن و مصمم شدن
تَبَاعِذ - ع. دور شدن از یکدیگر	تَأْمِيْن - ع. امان دادن ، اطمینان دادن
تَبَاه - ف. ضایع، باطل	تَأْسَس - ع. انس گرفته ، آموخته شدن
تَبَايُن - ع. جدا از یکدیگر شدن	تَأَنِي - ع. تمجیل نکردن و ملایمت
تَبْتَل - ع. عزلت و عبادت کردن قوله	تَأْنِيْث - ع. صفت راموئث ساختن
	تَأْو - ف. بمعنی تابه است
	تَأْوَل - ع. تفسیر شدن کلام
	تَاوَه - ف. تابه است

تَبْرَكَه - ف. شخصی تب دار	تَعَالٰی وَتَبَّلَ اِلَيْهِ تَبْتَلًا
تَبَسُّم - ع. بظرافت خندیدن	تَبْتَلٌ - ع. بهمان معنی که گفته شد
تَبَسُّن - ع. اظهار خنده و بشاشت	تَبَجِّل - ع. کسی را بزرگ داشتن
تَبْشِير - ع. مرده دادن	تَبَخَّر - ع. عالم و زیاد داناشدن
تَبْصُص - ع. تعلق بطور دنائت	تَبْخَال - ف. ثبور و دانه سیاه بر لب
تَبْصُر - ع. بدقت نگریستن و فکر کردن	تَبْخَالَه - ف. بهمان معنی
تَبْصِرَة - ع. بینا کردن	تَبْخَر - ع. خرامان رفتن و تکبر
تَبْصِير - ع. نشان دادن، یاد دادن	تَبْخِر - ع. بخور کردن در مجمر که
تَبْطُن - ع. از باطن خبر دار شدن	ببخار آید و معطر کند مانند عود سوختن
تَبْطُئَه - ع. درخت کت سستی کردن و تاخیر نمودن	تَبْدَل - ع. عوض شدن، تغییر یافتن
تَبَعَة - ع. پیروان و رعایای دولت	تَبْدِل - ع. برای کننده نمودن
تَبْعَة - ع. تابع شدن	تَبْدِيع - ع. ایجاد چیزی تازه کردن
تَبْعِد - ع. دور ساختن	تَبْدِيل - ع. عوض کردن
تَبْعُض - ع. بهره بهره نمودن	تَبْدِير - ع. اسراف و مال را در حرام
تَبَقَّر - دانشمند شدن	صرف کردن
تَبَقَّه - ع. از چیزی باقی گذاشتن	تَبَر - ع. طلا و نقره که اصاغه نشده
تَبَكِّه - ع. مرثیه خواندن، گریاندن	باشد
تَبَلُّد - ع. کند ذهن و ناقص فکر شدن	تَبَرُّز - ع. مطیع خدا شدن و نیکی
تَبْلِغ - ع. رساندن	کردن
تَبْتٰی - ع. طفلی را بفرزندی گرفتن	تَبَرُّز - ع. ظاهر و آشکار شدن
تَبَوَّل - ع. شاشیدن	تَبَرُّزِیْن - ف. آلتی از آلات جنک
تَبْوِیْب - ع. کتاب را باب باب قرار دادن	تَبَرُّطَم - ع. بغیظ و خشم آمدن
تَبَه - ف. مخفف از تباه	تَبَرُّع - ع. بدون غرض و امید بخشیدن
تَبَه كَار - ف. گنه کار	تَبَرُّعًا - ع. بر غبت بخشیدن
تَبَهْل - ع. رنج و زحمت کشیدن	تَبَرُّك - ع. بابرکت و خیر خواه شدن
تَبَهْم - ع. مبهم و نامعلوم شدن	تَبَرُّو - ع. پاک و بری الذمه گردانیدن
تَبَهِّج - ع. شاد کردن	تَبَرُّه - ع. بهمان معنی
	تَبَرُّیْد - ع. خنک کردن، سرد شدن
	تَبَرُّر - ع. بی تقصیر در آوردن
	تَبَرُّك - ع. تهنیت دادن

تَبَيَّنَ - ع. آشکار شدن
 تَبَيَّنَ - ع. فرمانبردار
 تَبَيَّنَ - ع. واضح و آشکار شدن
 تَبَيَّنَ - ع. سفید کردن
 تَبَيَّنَ - آشکار کردن
 تَبَيَّنَ - ع. بلافاصله در عقب کسی
 بودن
 تَبَيَّنَ - ع. از دو جانب متروک شدن
 تَبَيَّنَ - ع. در عقب یکدیگر بودن
 تَبَيَّنَ - ع. عقب چیزی را از دست ندادن
 جستجوی زیاد
 تَبَيَّنَ - ع. ضرر رسانیدن
 تَبَيَّنَ - ع. شکستن، پاره شدن
 تَبَيَّنَ - ع. جستجو کردن، تابع شدن
 تَبَيَّنَ - ع. گرد آلوده شدن
 تَبَيَّنَ - ع. خاک ریختن بچیزی
 تَبَيَّنَ - ع. حجاب، برده
 تَبَيَّنَ - ع. مثل شتر گردن دراز کردن
 تَبَيَّنَ - ع. عقب چیزی افتاده جویاشدن
 تَبَيَّنَ - ع. نذر کردن و بعد از واجب
 نافله خواندن
 تَبَيَّنَ - ع. هر چیز که بر ناقصی علاوه
 شود، باقی مانده چیزی
 تَبَيَّنَ - ع. ناقصی را اتمام کردن
 تَبَيَّنَ - ع. توبه از گناه دادن
 تَبَيَّنَ - ع. تاج داشتن
 تَبَيَّنَ - ع. تاجدار کردن
 تَبَيَّنَ - ع. خیمه باز کشیدن
 تَبَيَّنَ - ع. ثابت قدم و با صبر شدن
 تَبَيَّنَ - ع. ثابت و پایدار نمودن
 تَبَيَّنَ - ع. حرفهای ناسزا و گریه گفتن
 تَبَيَّنَ - ع. بهن و فراخ کردن
 تَبَيَّنَ - ع. سرزنش و ملامت کردن
 تَبَيَّنَ - ع. سوراخ نمودن
 تَبَيَّنَ - ع. نیزه را راست داشتن
 تَبَيَّنَ - ع. گران ساختن
 تَبَيَّنَ - ع. خط خط کردن
 تَبَيَّنَ - ع. چیزی را سه قسمت کردن
 تَبَيَّنَ - ع. چیزی را بچیزی مالیدن
 تَبَيَّنَ - ع. سوراخ یا خط خط کردن
 تَبَيَّنَ - ع. پامال کردن
 تَبَيَّنَ - ع. قیمت گذاردن، هشت قسمت
 کردن
 تَبَيَّنَ - ع. کج شدن، دو تا شدن
 تَبَيَّنَ - ع. هر چیزی که دو تا باشد
 تَبَيَّنَ - ع. لباس پوشیدن
 تَبَيَّنَ - ع. گرد و غبار انگیزتن
 تَبَيَّنَ - ع. جدال و نزاع کردن
 تَبَيَّنَ - ع. امتحان و تجربه
 تَبَيَّنَ - ع. خرید و فروش نمودن
 تَبَيَّنَ - ع. سر کشی و خود بینی و
 جسارت بمافوق
 تَبَيَّنَ - ع. جم تَخَافُ زره اسب
 تَبَيَّنَ - ع. جنگیدن
 تَبَيَّنَ - ع. جهت مشورت با هم
 نشستن
 تَبَيَّنَ - ع. باخ و شرومی معاشر کردن
 تَبَيَّنَ - ع. دوری و اجتناب کردن
 تَبَيَّنَ - ع. جواب یکدیگر دادن
 تَبَيَّنَ - ع. در جوار هم بودن

تَبَيَّنَ - ع. آشکار شدن
 تَبَيَّنَ - ع. فرمانبردار
 تَبَيَّنَ - ع. واضح و آشکار شدن
 تَبَيَّنَ - ع. سفید کردن
 تَبَيَّنَ - آشکار کردن
 تَبَيَّنَ - ع. بلافاصله در عقب کسی
 بودن
 تَبَيَّنَ - ع. از دو جانب متروک شدن
 تَبَيَّنَ - ع. در عقب یکدیگر بودن
 تَبَيَّنَ - ع. عقب چیزی را از دست ندادن
 جستجوی زیاد
 تَبَيَّنَ - ع. ضرر رسانیدن
 تَبَيَّنَ - ع. شکستن، پاره شدن
 تَبَيَّنَ - ع. جستجو کردن، تابع شدن
 تَبَيَّنَ - ع. گرد آلوده شدن
 تَبَيَّنَ - ع. خاک ریختن بچیزی
 تَبَيَّنَ - ع. حجاب، برده
 تَبَيَّنَ - ع. مثل شتر گردن دراز کردن
 تَبَيَّنَ - ع. عقب چیزی افتاده جویاشدن
 تَبَيَّنَ - ع. نذر کردن و بعد از واجب
 نافله خواندن
 تَبَيَّنَ - ع. هر چیز که بر ناقصی علاوه
 شود، باقی مانده چیزی
 تَبَيَّنَ - ع. ناقصی را اتمام کردن
 تَبَيَّنَ - ع. توبه از گناه دادن
 تَبَيَّنَ - ع. تاج داشتن
 تَبَيَّنَ - ع. تاجدار کردن
 تَبَيَّنَ - ع. خیمه باز کشیدن
 تَبَيَّنَ - ع. ثابت قدم و با صبر شدن
 تَبَيَّنَ - ع. ثابت و پایدار نمودن

تَجَدُّد - ع. جسد دار شدن و تجسم نمودن
تَجَسُّر - ع. جستجو و جاسوسی کردن
تَحْصِم - ع. منجم شدن
تَحْجُد - ع. شکن شکن و پیچیده شدن
تَحْجِدُ - ع. زلف را شکن دادن
تَحْضَاف - ع. زره اسب، جل و نند
تَحْضَلُ - ع. سر گرفتن خروس در مقابل خروس دیگر
تَحْجِه - ع. زحمت دادن، جفا نمودن
تَحْضِيف - ع. پوشانیدن زره، خشکانیدن
تَحْضِيق - ع. بسیار بغل خوابی کردن
تَحْلَب - ع. نزاع و جدال کردن
تَحْلُد - ع. عناد و سرکشی و اظهار بردلی کردن، چابک شدن
تَحْلَس - ع. انعقاد مجلس کردن و با هم نشستن
تَحْلِي - ع. گشوده و روشن و منکشف شدن روشن و آشکار شدن
تَحْلِيد - ع. کتاب و غیره را جلد پوشانیدن
تَحْمَد - ع. منجمد شدن
تَحْمُج - ع. جمع شدن مردم دور هم، جمع شدن جانوران
تَحْمَل - ع. زینت و زیور بستن، کسب جمال کردن (آرایش)
تَحْمَلَات - ع. جم تَحْمَلُ زینتها
تَحْمِيز - ع. در جائی جمع کردن و فراهم آوردن
تَحْمِيل - ع. نیکو کردن

تَجَاوُز - ع. از حد گذشتن و ظلم کردن
تَجَاوُل - ع. دور یکدیگر جولان زدن
تَحَاة - ع. مقابل، پیشگاه فراز
تَحَاهُل - ع. خود را بنادانی زدن
تَجَبُّر - ع. کبر بانی و جبروتی نمودن
تَجَبُّن - ع. اظهار ترس کردن
تَجْبِير - ع. استخوان شکسته را بستن
تَجْبِین - ع. کسی را ترسان داشتن
تَحْدُد - ع. تازه شدن
تَحْدِید - ع. تازه کردن
تَحْدِیر - ع. آبله کو بیدن
تَحْدِيع - ع. بریدن عضوی از بدن
تَحْدِيف - ع. نمک حرامی، کفران نعمت
تَحْدِیل - ع. بزمین انداختن
تَحْدِیر - ع. چیزی را از بیخ کندن
تَحْدِیم - ع. بریدن، قطع کردن
تَجَر - ع. تجارت، دادوستد
تَجَرَّه - ع. آزمایش و امتحان
تَجَرُّد - ع. از ماسوی الله قطع علاقه کردن، برهنه شدن
تَجَرُّع - ع. جرعه جرعه نوشیدن
تَجَرُّم - ع. گذشتن، عفو کردن
تَجَرُّو - ع. جرئت و جسارت کردن
تَجَرِّي - ع. دلیری نمودن
تَجَرِّح - ع. زخم دار کردن
تَجَرِّد - ع. برهنه کردن
تَجَرِّع - ع. نوشاندن
تَجَرِّیم - ع. جریه گرفتن
تَجَرَّه - ع. جزو جزو ساختن
تَجَرَّه - ع. جزا و پاداش دادن

تَحَاثُّ - ع. باهم حدیث گفتن و حوادث را شنیدن، باهم خبر دادن	تَجَنُّبٌ - ع. دور شدن و بیک سوشدن
تَحَاثُّی - ع. بیکسو شدن ابا داشتن	تَجَنُّسٌ - ع. با یکدیگر هم جنس گردیدن
تَحَامُّقٌ - ع. از برای مصلحتی خود را احق قرار دادن	تَجَنُّنٌ - ع. دیوانه شدن
تَحَامُّی - ع. از یکدیگر حمایت کردن	تَجَنُّبِی - ع. تهمت بستن
تَحَايِفٌ - ع. تحفه ها و هدایا	تَجَنُّبٌ - ع. آماده کردن قشون
تَحْبِیْسٌ - ع. خود را حبس ساختن	تَجَنُّیْزٌ - ع. مرده را بتابوت گذاردن
تَحْتُ - ع. زیر (مقابل فوق است)	تَجَنِّیْسٌ - ع. دو چیز را ماندهم کردن
تَحْتَانِی - ع. طبقه پائین و حرف نقطه دار از زیر	و نام صنعتی است در شعر و اصطلاح است در حساب
تَحْتَمٌ - ع. واجب و لازم شمردن	تَجَوُّزٌ - ع. جایز دانستن و مجاز گفتن
تَحَجُّزٌ - ع. سنک شدن	تَجَوُّغٌ - ع. عدا گرسنگی خوردن
تَحِجِی - ع. ثابت شدن و از جا بر نخواستن	تَجَوُّیْدٌ - ع. خوب ساختن و حرف را از مخرج ادا نمودن
تَحَدُّبٌ - ع. قوز دار شدن، خمیدن	تَجَوُّیْزٌ - ع. اجازه دادن و از حد در گذشتن، جایز دانستن
تَحَدُّثٌ - ع. از عدم بظهور آمدن	تَجَهُّزٌ - ع. آراسته شدن و با زینت آمدن
تَحَدُّی - ع. مجادله و همدیگر را کشیدن	تَجَهِّیْزٌ - ع. آراسته کردن، آماده شدن، لشکر کشیدن، مهیا شدن
تَحْدِیْبٌ - ع. چیزی را خم کردن	تَجْهِيْلٌ - ع. جهالت کسی را آشکار ساختن
تَحْدِیْثٌ - ع. نقل و روایت، آشکار و مکرر کردن	تَحْبِیْسٌ - ع. جمع شدن عسا کردار و دو
تَحْدِیْدٌ - ع. حد و سد غایت هر چیزی را معین کردن	تَحْجِیْفٌ - ع. پوسیده و مانند جیفه متعفن شدن
تَحْدُرٌ - ع. ترسیدن، بدقت حرکت کردن	تَحْبِیْضٌ - ع. میل و عدول کردن و متصرف شدن
تَحْدِیْرٌ - ع. ترسانیدن و کسی را از کاری منع کردن	تَحْجِیْفٌ - ع. ترسانیدن، حقیر ساختن، بوی گرفتن مردار
تَحْرُزٌ - ع. خودداری کردن و بکنایه کشیدن	تَحَاجِی - ع. از یکدیگر لغز پرسیدن

آوردن، آماده کردن
 تَحْصِيلًا - ع. ف. دریافت کننده مالیات
 تَحْصِينٌ - ع. استوار کردن، قوت دادن
 تَحْطِیْمٌ - ع. شکستن و باره باره
 ساختن
 تَحْفٌ - ع. جم تَحْه ارمغانها
 تَحْه - ع. سوقات، ارمغان
 تَحْظٌ - ع. حفظ کردن
 تَحْقٌ - ع. بوقوع رسیدن
 تَحْقِیرٌ - ع. کوچک کردن، حقیر
 داشتن
 تَحْقِیْقٌ - ع. حقیقت حال را معلوم کردن
 تَحْقِیْقًا - ع. بدون خطا و شبهه
 تَحْكَكٌ - ع. شرخری کردن، عقب
 خسارت مزدم رفتن
 تَحْکَمٌ - ع. بدون سزاواری حکم
 کردن
 تَحْکِیْمٌ - ع. حاکم نصب کردن استوار
 کردن
 تَحْلِه - ع. کفاره قسم دادن
 تَحْلَلٌ - ع. بشرط قسم خوردن
 تَحْلَمٌ - ع. خواب دیدن، خود را حلیم
 نشان دادن
 تَحْلِی - ع. بسزور و زینت آرایش
 دادن
 تَحْلِیه - ع. بسزور آراستن
 نمودن
 تَحْلِیْفٌ - ع. قسم دادن
 تَحْلِیْقٌ - ع. سرتراشیدن
 تَحْلِیْلٌ - ع. حلا، کردن، مازون

تَحْرِی - ع. درنگ و مکث کردن
 تَحْرِیْزٌ - ع. نوشتن
 تَحْرِیْزُ کِش - ع. ف. نویسنده و ثبات
 اصطلاحاً
 تَحْرِیْضٌ - ع. بطور مذموم کسی را
 بکار واداشتن، برانگیختن
 تَحْرِیْضٌ - ع. بشوق آوردن، دایر
 نمودن
 تَحْرِیْفٌ - ع. تبدیل نمودن
 تَحْرِیْکٌ - ع. حرکت دادن
 تَحْرِیْمٌ - ع. احرام ساختن، منع کردن
 تَحْرِیْمَه - ع. ایستادن حجاج از برای
 بستن احرام
 تَحْرِیْمِی - ع. منسوب و متعلق بتحریم
 تَحْرِیْبٌ - ع. دسته دسته جمع شدن
 تَحْرِیْبٌ - ع. لشکریا جماعتی را دسته
 دسته کردن
 تَحْرِیْنٌ - ع. کسی را محزون ساختن
 تَحْشُرٌ - ع. حسرت و افسوس خوردن
 تَحْشَسٌ - ع. گوش بنجوای کسی
 دادن
 تَحْشِیْنٌ - ع. پسندیدن و بحسن و جمال
 آوردن
 تَحْشِدٌ - ع. درجائی جمع شدن
 تَحْشُرٌ - ع. از قبر زنده شدن
 تَحْشِیه - ع. حاشیه نوشتن
 تَحْشِیْمٌ - ع. دل تنگ کردن، بغضب
 در آوردن
 تَحْصَنٌ - ع. درحصاری پناه بردن
 تَحْصِیْلٌ - ع. آموختن و چیزی را بنصرف

تَخَاشِي - ع. ترسیدن
 تَخَاوُفٌ - ع. چیزهاییکه باعث ترس
 میشود
 تَخْتُ - ف. اورنگ، سریر، عرش
 تَخْتِگَاهُ - ف. جای تخت، مقر سلطنت
 تَخْتُ نِشَانُ - ف. کسبکه ولیعهد را بر
 تخت نشاند
 تَخْتُ نِشِينُ - ف. پادشاه، حکمدار
 تَخْتَهُ - ف. هر جسم مسطحی از چوب
 تَخْتِیمُ - ع. مهر کردن
 تَخْجِیلُ - ع. خجالت دادن
 تَخَذَرُ - ع. بچه خود را شناخته در
 حجاب رود
 تَخْدِیدُ - ع. گوشت را خشکانیدن
 تَخْدِیرُ - ع. خواب رفتن دست و پا
 تَخْدِیشُ - ع. خراشیدن
 تَخْدِیعُ - ع. فریب دادن
 تَخْدِیعُ - ع. بریدن، پاره پاره کردن
 تَخْدِیلُ - ع. خوار نمودن
 تَخْرِجُ - ع. تفتن، کسب مال و علم
 تَخْرُدُ - ع. ساکت شدن با کره از حیا
 تَخْرِقُ - ع. پاره شدن، کنده شدن
 تَخْرِیْبُ - ع. خراب کردن
 تَخْرِیجُ - ع. خارج ساختن
 تَخْسِیرُ - ع. ضرر و خسارت رسانیدن
 تَخْشَعُ - ع. فروتنی و زاری کردن
 تَخْشَلُ - ع. خوار شدن، بخواری گرفتار
 آمدن
 تَخْشُنُ - ع. کسب خشونت و تندی
 نمودن

ساختن، بخشیدن
 تَخْلِیمُ - ع. کسی را بعلم آوردن
 تَحْمُسُ - ع. ثابت و مقدم و غیور
 گردانیدن
 تَحْمَلُ - ع. بار کنیدن، پذیرفتن
 تَحْمِیدُ - ع. ستایش و حمد کردن
 تَحْمِیسُ - ع. دلتنگ کردن و بغضب
 آوردن
 تَحْمِیضُ - ع. بودادن، خشکانیدن
 تَحْمِیقُ - ع. شخصی را احمق قرار
 دادن
 تَحْمِیلُ - ع. بار کردن و بکسی تکلیف
 نمودن
 تَحْمِیمُ - ع. گرم کردن، جوشانیدن
 تَحَثُّ - ع. ازار تکاب ضرر نمودن
 تَحْوُلُ - ع. منقلب شدن
 تَحْتَفُ - ع. بمذهب حنیف بودن
 تَحْنُسُ - ع. میل و محبت کردن
 تَحْنِیْطُ - ع. بمعنای تعنت، خشک
 کردن کفن
 تَحْوُلُ - ع. عوض و جابجاشدن
 تَحْوِیلُ - ع. عوض و تغییر دادن
 تَحِیَاثُ - ع. سلامها و درودها
 تَحِیَه - ع. سلام، دعای خیر
 تَحْیَرُ - ع. حیران و داله شدن
 تَحْیَرُ - ع. جمع شدن
 تَحْیِضُ - ع. نماز نخواندن زن بجهت
 حیض
 تَخَاذُلُ - ع. از جنک ترسیدن، عقب
 نشستن

تَخْلِيفُ - ع. جانشین کردن
 تَخْلِيلُ - ع. از هم واشدن، خلال کردن
 دندان، سرگردانیدن
 نُحْمٌ - ف. بذر، بزر، بیضه
 نُحْمَةٌ - ف. امتلاء معده
 تَحْمَدُ - ع. خاموش شدن آتش
 تَحْمَرُ - ع. بروانداختن مقنعه
 تَحْمِيرُ - ع. خمیر کردن، مایه دار نمودن
 تَحْمِيسُ - ع. پنج قسمت و پنج طبقه بودن
 تَحْمِینُ - ع. چیزی را بنظر و گمان
 سنجیدن، بگمان سخن گفتن
 تَحْمِینًا - ع. بدلیل ضعیف حکم و قیاس
 کردن
 تَحْوُفٌ - ع. ترسیدن از چیزی و یا کسی
 تَحْوَمُ وَ تَحْوَمَةٌ - ع. سرحد، مرز
 تَحْوَنٌ - ع. خائن شدن، برخلاف درستی
 رفتار نمودن
 تَحْوِیَةٌ - ع. خالی و خراب ماندن
 تَحْوِیْفٌ - ع. ترسانیدن
 تَحْوِیقٌ - ع. فراخ کردن، وسعت دادن
 تَحْوِلٌ - ع. خیال کردن، دروهم گرفتن
 تَحْوِیْبٌ - ع. ناامید و مایوس داشتن
 تَحْوِیرٌ - ع. کسی را در یکی از دو چیز
 مخیر نمودن
 تَحْوِیلٌ - ع. در خیال کسی چیزی را
 انداختن
 تَدَاوِیرٌ - ع. تدبیرها، افکار
 تَدَاخُلٌ - ع. داخل یکدیگر شدن
 تَدَارُسٌ - ع. مشغول بدرس شدن
 تَدَارُكٌ - ع. ملزومات را مهیا ساختن

تَخَّی - ع. از خدا ترسیدن
 تَخَّیْتَه - ع. بغضاب ترسانیدن
 تَخَضُّضٌ - ع. منسوب و مختص شدن
 تَخَصُّصٌ - ع. بجیزی مخصوص شدن
 تَخَصُّعٌ - ع. خود را حقیر شمردن
 تَخَطَّى - ع. تجاوز کردن، خطا کردن
 سهو نمودن، از دایره قدم بیرون نهادن
 تَخَطَّیْتَه - ع. بخطا نسبت دادن
 تَخَطِیْطٌ - ع. نوشتن، چیزی را خط خط
 کردن
 تَخَطِیْفٌ - ع. ربودن و بردن
 تَخْتِجُ - ع. بطرف کج شده میل نمودن
 تَخْصِیفٌ - ع. سنگین را سبک ساختن
 تَخَلَّدُ - ع. همیشه و دائم بودن
 تَخَلَّصٌ - ع. صاف شدن و نجات یافتن
 تَخَلَّطٌ - ع. آمیخته شدن و ترکیب
 یافتن، مخلوط و قاتی شدن
 تَخَلِّعٌ - ع. قدرت استادگی نداشتن
 تَخَلَّفٌ - ع. از قرارداد نکول کردن
 عقب ماندن، مخالفت کردن
 تَخَلَّقُ - ع. بجیزی عادت کردن
 تَخَلَّخُلٌ - ع. پراکنده شدن، از هم
 واشدن، رخه پیدا کردن
 تَخَلَّى - ع. خلوت کردن، منزوی
 شدن، خالی کردن
 تَخَلَّیَه - ع. خالی کردن ظرف
 تَخْلِیصٌ - ع. رها نمودن، نجات دادن
 تَخْلِیْطٌ - ع. آمیختن مانند تخطط
 تَخْلِیْعٌ - ع. در آوردن، کندن و طلاق
 خلی که شوهر حق رجوع ندارد

تَدَاْفَعُ - ع. دشمن را دفع نمودن
 تَدَاْفَعِي - ع. چیزهای متعلق بدفاع
 ارتش
 تَدَاوُرُ - ع. چیزی را بیکدیگر دورو
 حواله کردن
 تَدَاوُلُ - ع. گذرانیدن ایام، ازدست
 بدستی دادن
 تَدَاوِيرُ - ع. جم تَدَوِيرُ بمعنی چرخانیدن
 تَدَبُّرُ - ع. آگاه بودن، دانائی در امور
 تَدَبُّرُ - ع. در کاری فکر نیکو بکار
 بردن، عاقبت اندیشی
 تَدْبِيرُ - ع. آشیانه ساختن مرغ
 تَدْجِيلُ - ع. چیزی را بجیزی پو شانیدن
 تَدْحِقُّ - ع. دود کردن، دود دادن
 تَدْخِينُ - ع. چیزی را زدود گذاردن
 تَدْرُبُ - ع. آموختن، یاد گرفتن
 تَدْرِجُ - ع. بتدریج کاری کردن
 تَدْرِسُ - ع. درس خواندن
 تَدْرِيبُ - ع. آموخته کردن، بالغت
 آوردن
 تَدْرِیجُ - ع. مرتبه مرتبه ساختن
 تَدْرِیجًا - ع. آهسته آهسته، درجه درجه
 تَدْرِیْسُ - ع. درس دادن بکسی
 تَدْرِیْهَ - ع. گمراه کردن مردم
 تَدْفِيعُ - ع. دفع نمودن، دیر کردن
 تَدْفِینُ - ع. در خاک کردن مرده
 تَدْفِيقُ - ع. باریک و نازک کردن و
 کوبیدن
 تَدْلُکُ - ع. مالیده شدن و مالیدن
 تَدْلُلُ - ع. ناز و عشوه کردن

تَدَلِّي - ع. بمعنای بالا
 تَدْلِيَه - ع. آویختن، دلیل آماده کردن
 تَدْلِيسُ - ع. عیب مال را از مشتری
 پنهان کردن
 تَدْلِيكُ - ع. روغن و غیره بیدن مالیدن
 تَدْلِيلُ - ع. شوخی و ناز و عشوه کردن
 تَدْلِيَه - ع. بیهوش ساختن
 تَدَمُّعُ - ع. گریستن، اشک ریختن
 تَدَمُّلُ - ع. زمین را قوت دار نمودن
 تَدْمِيَه - ع. زخم زدن، خون ریختن
 تَدْمِیجُ - ع. چیز را در روی چیزی
 گذاشتن و جا بجا کردن
 تَدْمِیرُ - ع. هلاک کردن، تارومار
 کردن
 تَدْمِیغُ - ع. بطوری زخم زدن که خون
 ظاهر شود
 تَدْمِیقُ - ع. در آوردن، ادخال نمودن
 تَدَسُّسُ - ع. چسبک آلود و رنگ دار
 شدن
 تَدَدِّي - ع. آهسته بجیزی نزدیک شدن
 تَدَدِيَه - ع. نزدیک ساختن
 تَدَدِيسُ - ع. چسبک آلود یا رنگ دار
 نمودن
 تَدَدَوِيرُ - ع. چرخانیدن، گرد کردن
 تَدَدَوِیْسُ - ع. بواسطه صنعت خود را
 پائین آوردن
 تَدَدَوِیْمُ - ع. پایدار کردن، چرخانیدن
 تَدَدَوِیْنُ - ع. ترتیب بکتاب، کتابچه
 دیوانی نوشتن
 تَدَهْیِشُ - ع. بدبختی و خوف انداختن

تَدْهِينُ - ع. روغن مالیدن
 تَدْرِيْضُ - ع. قرض دار شدن، دیندار شدن
 تَدْرِيْبُ - ع. خود را گاهی باین طرف و آنطرف بستن، دودل بودن
 تَدْبِيْثُ - ع. منع و زجر کردن
 تَدْبِيْخُ - ع. ذبح کردن گوشت و مانند آن
 تَدْرِغُ - ع. ذرع کردن پارچه و مانند آن
 تَدْرِوُ - ف. قرقاول مرغیت صحرایی مثل خروس
 يَدْكَارُ - ع. یاد کردن یاد آوردن
 تَدْكُرُ - ع. یاد کردن، بیاد آوردن
 تَدْكِرُه - ع. یاد کردن، یاد آوری، شرح حال، نوشته جواز سفر
 تَدْكِيْرُ - ع. یاد آوردن، آگاه ساختن
 تَدْلُلُ - ع. خود را حقیر شمردن
 تَدْلِيْلُ - ع. ذلیل و خوار نمودن
 تَدْمَمُ - ع. کاری را بجهت نك صورت دادن، قبول مذمت و سرزنش
 تَدْمِيْمُ - ع. مذمت و آزار کردن
 تَدْنُتُ - ع. چیز بر امانند دنباله آویختن
 تَدْنِيْتُ - ع. دنباله دادن، در آخر پیچ آوردن
 تَدْوَقُ - ع. چشیدن
 تَدْهِيْبُ - ع. فلزی را باطلا ساختن
 تَدْهِيْنُ - ع. حاذق و با فراست کردن
 تَدْيِيْلُ - ع. دامن دار کردن
 تَرَابُ - ع. خاک
 تَرَابِي - ع. خاک کی (پاه و نبت)
 تَرَايَجُ - ع. عقب رفتن، برگشتن
 تَرَايِمُ - ع. ترجمه ها، شرح احوال رجال و تاریخ مردان بزرگ
 تَرَاخِي - ع. ست شدن
 تَرَادُفُ - ع. همراه و همعان شدن
 تَرَاَرَه - ع. شخص قطور
 تَرَاوُ - ف. میزان (آلت جنس)
 تَرَاْسُ - ع. تیر ساز، زمین سخت
 تَرَاْشَه - ف. خورد و ویژه تراش
 تَرَاْصَفُ - ع. مانند سنگ فرش جفت کردن و تزیین دادن
 تَرَاْضِي - ع. از دو جانب راضی شدن
 تَرَاْفُعُ - ع. از برای معا که پیش حاکم رفتن و دادخواهی نمودن
 تَرَاْفُقُ - ع. باهم رفیق شدن
 تَرَاْقَصُ - ع. باهم رقصیدن
 تَرَاْكُ - ف. صداییکه از ترکیدن برآید
 تَرَاْكِبُ - ع. جمیع ترکیب
 تَرَاْكِيْنُ - ف. ترنجبین
 تَرَاْكَه - ف. نغمه و خوانندگی
 تَرَاْكَه پَرْدَاَزُ - ع. ترتیب کننده نغمه و آواز
 تَرَاْوِيْحُ - ع. بیست رکعت نماز اهل سنت که در مذهب شیعه نیست
 تَرُبُ - ع. هم سن و هم سال را گویند
 تَرُبَانُ - ع. دو نفر همسال (تثنی است)
 تَرُبَه - ع. قبر بزرگان و معارف
 تَرُبَه - ع. سرانگشت
 تَرُبْثُ - ع. درنك کردن
 تَرَبْصُ - ع. چشم داشتن انتظار کشیدن
 تَرُبَه - ف. قراقروت
 تَرَبِّي - ع. پرورش دادن، تربیت نمودن
 تَرَبِيَه - ع. کسی را صفات و کمالات آموختن

تَدْهِينُ - ع. روغن مالیدن
 تَدْرِيْضُ - ع. قرض دار شدن، دیندار شدن
 تَدْرِيْبُ - ع. خود را گاهی باین طرف و آنطرف بستن، دودل بودن
 تَدْبِيْثُ - ع. منع و زجر کردن
 تَدْبِيْخُ - ع. ذبح کردن گوشت و مانند آن
 تَدْرِغُ - ع. ذرع کردن پارچه و مانند آن
 تَدْرِوُ - ف. قرقاول مرغیت صحرایی مثل خروس
 يَدْكَارُ - ع. یاد کردن یاد آوردن
 تَدْكُرُ - ع. یاد کردن، بیاد آوردن
 تَدْكِرُه - ع. یاد کردن، یاد آوری، شرح حال، نوشته جواز سفر
 تَدْكِيْرُ - ع. یاد آوردن، آگاه ساختن
 تَدْلُلُ - ع. خود را حقیر شمردن
 تَدْلِيْلُ - ع. ذلیل و خوار نمودن
 تَدْمَمُ - ع. کاری را بجهت نك صورت دادن، قبول مذمت و سرزنش
 تَدْمِيْمُ - ع. مذمت و آزار کردن
 تَدْنُتُ - ع. چیز بر امانند دنباله آویختن
 تَدْنِيْتُ - ع. دنباله دادن، در آخر پیچ آوردن
 تَدْوَقُ - ع. چشیدن
 تَدْهِيْبُ - ع. فلزی را باطلا ساختن
 تَدْهِيْنُ - ع. حاذق و با فراست کردن
 تَدْيِيْلُ - ع. دامن دار کردن
 تَرَابُ - ع. خاک
 تَرَابِي - ع. خاک کی (پاه و نبت)
 تَرَايَجُ - ع. عقب رفتن، برگشتن
 تَرَايِمُ - ع. ترجمه ها، شرح احوال رجال و تاریخ مردان بزرگ
 تَرَاخِي - ع. ست شدن

تَرَدُّد - ع. رد شدن و شک در کاری
 تَرَدُّسْتُ - ف. تندکار، مضار
 تَرَدُّسْتی - ف. فعل شعله و مضارری
 تَرَدُّیَه - ع. ردابذوش کسی افکندن
 تَرَدُّیْد - ع. پس دادن، رد کردن، شت کردن دودله کردن
 تَرَدُّیْف - ع. بهمراهی و داشتن
 تَرَدُّیْم - ع. تکمیل کردن، بستن
 تَرَدُّیْل - ع. رسوا شدن رسوا کردن
 تَرَدُّیَان - ف. سریع الکلام
 تَرَدُّیْن - ع. صاف یا محکم کردن
 تَرَدُّیْق - ع. روزی دادن
 تَرَس - ع. سپر (معروف است)
 تَرَسَا - ع. عیسوی مذهب، ترسنده
 تَرَسَل - ع. نوشتن، رساله فرستادن
 تَرَسَم - ع. رسم شدن چیزی
 تَرَسِیل - ع. فرستادن نامه
 تَرَسِیم - ع. نوشتن، خط کشیدن
 تَرَسِخ - ع. چکیدن قطرات آب
 تَرَسِخ - ع. باشیدن و چکانیدن
 تَرَسُد - ع. منتظر شدن، بدقت نگرستن
 تَرَصُّع - ع. بالا بهتاج و مسرت بودن
 تَرَصِیض - ع. وصل کردن چسبانیدن
 تَرَصِیغ - ع. چیزی را بچواهر مزین نمودن
 تَرَصِیْف - ع. سنک چین نمودن
 تَرَصِیْن - ع. استوار داشتن
 تَرَضِیَه - ع. خشنود کردن
 تَرَطِیْب - ع. خیساییدن، تر کردن

تَرِیغ - ع. چهار گوش کردن
 تَرَم - ع. آهسته آواز خواندن
 تَرَیْب - ع. چیز را بنظم در آوردن
 تَرَیْل - ع. چیز را نیکو خواندن
 تَرِیَه - ع. بر کسی گریه کردن
 تَرَجِّج - ع. فائق شدن، برتری
 تَرَجْمَان - ع. زبانی را بزبانی معلوم کردن و شرح حال مردان
 تَرَجْمَانِی - ع. آنچیزیکه در جریمه میدهند (این معنی در عرف آمده است)
 تَرَجِّمَه - ع. تفسیر کلامی کردن
 تَرَجِّجی - ع. امید داشتن (از رجاست)
 تَرَجِّیْب - ع. تکریم و تعظیم نمودن
 تَرَجِّیَه - ع. امیدوار کردن چیزی
 تَرَجِّیْج - ع. کسی را بر دیگری برتر داشتن و مزیت دادن
 تَرَجِّیْع - ع. باز گردانیدن شعر و نحو
 تَرَجِّیْع بَد - ع. نوعی از شعر
 تَرَجِّیْم - ع. سنکسار و دور کردن
 تَرَخ - ع. اندوه و غم و غصه
 تَرَحَاب - ع. مرجا گفتن و تحسین نمودن
 تَرَحَال - ع. کوچ کردن از جایی بجایی
 تَرَحَل - ع. بهمان معنی، سفر کردن
 تَرَحْم - ع. مهربانی کردن بدیگری
 تَرَجِّیْت - ع. مرجا گفتن، آفرین
 تَرَجِّیْل - ع. کوچانیدن دیگر کسی
 تَرَحِّص - ع. قیمت چیزی ارزان شدن
 تَرَخِیض - ع. رخصت دادن بزرگان
 تَرَخِیم - ع. حرف آخر را حذف کردن
 تَرَدَامَان - ف. فاحشه و بدکردار

تَرْكُوَار - ع. چابك سوار كامل
 تَرْكُش - ع. جبهه تیر که گمان گویند
 تَرْكُنْ - ع. باقوت شدن، باوقار بودن
 تَرْكِبْ - ع. اجزائی را جمع ساختن
 تَرْكِبْ بَنْد - ع. نوعی از شعراست
 تَرْكِیبی - ع. منسوب و متعلق بترکیب
 تَرْكِیز - ع. میخ فرو بردن
 تَرْكِیك - ع. نازك ولاغر ساختن
 تَرْكُلْ - ع. بی شوهر یا بیوه ماندن
 تَرْكِیذ - ع. خاکستر نمودن
 تَرْكِیغ - ع. سخن را مسلسل کردن
 تَرْكِیق - ع. کلام را تالیف کردن
 تَرْكِیم - ع. اصلاح و مرمت نمودن
 تَرْكِیْن - ع. معرب تر رنگین بهر بی
 مَنّ گویند
 تَرْكِجی - ع. تصویر و اشکالی که بشکل
 ترنج باشد
 تَرْكَم - ع. آهسته آواز خواندن
 تَرْكُوس - ع. سپرها
 تَرْكُوس - ع. رئیس شدن
 تَرْكُوغ - ع. ترشیدن
 تَرْكُومَه - ع. صدای دماغ که گاهی در
 حریف زدن پیدا شود
 تَرْكُوف - ع. مهر بانی کردن
 تَرْكُوم - ع. استهزاء کردن، در بیخ داشتن
 تَرْكُوپْذ - ع. سیراب کردن
 تَرْكُویج - ع. رواج و اعتبار دادن
 تَرْكُویج - ع. خوشبو ساختن، راحت دادن
 تَرْكُویجَه - ع. هر چهار رکعت در نماز
 تراویح، سنیان

تَرْطِیل - ع. سنجیدن، وزن نمودن
 تَرْعِی - ع. چریدن، بر عری رفتن
 تَرْعِیث - ع. ترسانیدن
 تَرْغِیث - ع. کسی را بچیزی مایل
 نمودن (اذن غِیثُ مَشَقِّ است)
 تَرْفَه - ع. نازکی نعمت، ارمغان
 تَرْفَع - ع. بلند مرتبه شدن
 تَرْفُق - ع. مدارا و ملایمت کردن
 تَرْفِئَه - ع. داماد را تهیت گفتن
 تَرْفِیذ - ع. تعظیم نمودن
 تَرْفِیغ - ع. کسی را بلند قدر کردن
 تَرْفِیق - ع. رفاقت و همراهی کردن
 تَرْفِیه - ع. آسوده جال کردن
 تَرْقَت - ع. منتظر شدن
 تَرْقُض - ع. طرب و رقص کردن
 تَرْقَع - ع. مال را بر پنج تحصیل نمودن
 تَرْقُق - ع. مهربان و نرم دل شدن
 تَرْقِی - ع. رفعت یافتن، بالا رفتن
 تَرْقِیه - ع. کسی را بلند رتبه کردن
 تَرْقِیش - ع. کلام را نیکو کردن
 تَرْقِیض - ع. رقصانیدن
 تَرْقِیغ - ع. وصله بلباس زدن و اصلاح
 کردن
 تَرْقِیق - ع. باریک ساختن
 تَرْقِیم - ع. نوشتن
 تَرْقِین - ع. خط بطلان بچیزی کشیدن
 تَرْكْ - ع. وا گذاشتن
 تَرْكْ - ع. ترکیب یافتن
 تَرْكَه - ع. مالیکه از میت ماند
 تَرْكَنَار - ف. هجوم آوردن

تَرْكُلُ - ع. در اضطراب و بی قراری
شدن (مزید فیر رباعی است)

تَرْمِیم - ع. بافسار بستن (از نظام)

تَرْثَقُ - ع. زندیق و ملحد شدن

تَرْثِیه - ع. اسناد زنادادن و زنا کردن

تَرْثِید - ع. بجخم آتش زدن

تَرْوُج - ع. زن یا شوهر گرفتن
(زناشویی)

تَرْوُد - ع. توشه و تدارک لوازم سفر

تَرْوِیج - ع. کسی را بدیگری بشکاح
در آوردن

تَرْوِید - ع. بمعنای تَرْوُد

تَرْوِیز - ع. حيله کردن، دروغ گفتن

تَرْوِیق - ع. زینت دادن و فلزی را با
طلا ساختن

تَرْهَد - ع. برهیز کار شدن

تَرْیِد - ع. زیاده کردن

تَرْیِف - ع. جعل سکه تقلبی، لوم

تَرْیِل - ع. برآکنده و جدا ساختن

تَرْیِن - ع. آرایش کردن

تَرْیَل - ع. از یکدیگر پرسیدن

تَرْیَل - ع. یکدیگر را لعن و سب نمودن

تَرْیَق - ع. در سواری از هم سبقت
گرفتن

تَرْیَق - ع. در پی یکدیگر افتادن

تَرْیَق - ع. از عیوب هم اغماض کردن

تَرْیَق - ع. باهم برابر شدن

تَرْیَق - ع. باهم سهولت مدارات
کردن

تَرْیَق - ع. ذکر خدا و سبحان الله گفتن

تَرْوِیض - ع. زمینی را باغ کردن و
ترتیب نمودن

تَرْوِیغ - ع. ترسانیدن

تَرْوِیق - ع. صاف و برآق نمودن، تعجب
آوردن

تَرْه - ف. گیاه معلومست که سبزی
گویند

تَرْهَات - ع. جم تَرْهَه کلامهای بی معنی
است، چیزهای باطل و بی فایده

تَرْهَه - ع. باطل، سخن یهود و بیراهه

تَرْهَب - ع. ترسیدن، راهب شدن

تَرْهَب - ع. ترسانیدن

تَرْیَاق - ع. بازر، معجون معروف

تَرْیَاق - ف. افیون

تَرْیِد - ع. غلط از مَرِید است که
آبگوشت است

تَرْیَکَه - ع. چیز تَرَوَک و گذاشته شده

تَرْأَحَف - ع. جنگیدن در لشکر

تَرْأَحَم - ع. از خجلت بر حمت افتادن

تَرْأَد - ع. افزوده شدن

تَرْیَر - ع. نوشتن (از رُبَر است)

تَرْیِل - ع. رشوه بزمین دادن یعنی
کوت دادن

تَرْد - ع. شبهه گندم

تَرْوُف - ع. قرقاول که تندرو باشد

تَرْغِیف - ع. بکلام دروغ افزودن

تَرْفِیث - ع. قیر بطرف مالیدن که
آتش نرود

تَرْکِیه - ع. خود را از معایب رها نیدن

شانه کردن، طلاق دادن
 تَرِيح - ع. شمع را فروزان کردن
 تَرِيذ - ع. بافتن پارچه، کلام را روان گفتن
 تَرِيق - ع. اسناد دزدی دادن
 تَسَطَّر - ع. کلام بیهوده گفتن
 تَسْطِيح - ع. زمین را هموار نمودن
 تَسْطِير - ع. نوشتن، بسطر آوردن
 تَع - ع. يك قسمت از نه قسمت
 تَعَة - ع. عدد نه (۹)
 تَعَة عَشَر - ع. عدد نوزده
 تَسْفِر - ع. بسفر فرستادن، روبراه کردن
 تَسْفِيل - ع. بکار بستی و سفالت واداشتن
 تَسْفِه - ع. نسبت سفاهت بکسی دادن
 تَسْفِه - ع. نوشانیدن، سفاک الله گفتن
 تَسْفِيف - ع. خانه را سقف دادن، راست کردن تیر
 تَسْقِيم - ع. رنجور و مریض ساختن
 تَسْكَن - ع. مسکین و گدا شدن
 تَسْكِيَت - ع. کسی را بسکوت واداشتن
 تَسْكِيَر - ع. کسی را به سکر و مستی انداختن
 تَسْكِيَن - ع. آسوده و ساکن نمودن
 تَسْلَب - ع. از لباس مزین عور شدن
 تَسْلَب - ع. بیخبر از همراهان برآه افتادن
 تَسْلَح - ع. سلاح پوشیدن، بجنک آراسته شدن
 تَسْلُل - ع. مانند زنجیر عبارت بهم

تَسِيحَات - ع. جمع تسبیح، پاکیزگی خدا
 تَسِيْق - ع. پیش انداختن در اسب دوانی
 تَسِيك - ع. معدنیات را آب کرده بقالب ریختن
 تَسِيل - ع. فی سبیل الله وقف و مباح نمودن
 تَسَرُّ - ع. عورات خود را پوشانیدن
 تَسْتَبِر - ع. پوشاندن عیوب و غیره
 تَسْجَد - ع. سجده کردن، پیشانی بخاک نهادن
 تَسْجِيع - ع. مسجع گفتن و خواندن کبوتر
 تَسْجِيل - ع. در کتابچه دیوان ثبت کردن، قباله نوشتن
 تَسْجِن - ع. معجوس و در زندان کردن
 تَسْجَر - ع. سحری خوردن برای روزه گرفتن
 تَسْجِه - ع. در تراشه مکتوب نوشتن و مهر کردن کاغذ
 تَسْخَر - ع. استهزاء و مسخره کردن
 تَسْخِير - ع. کسی را رام و تابع ساختن
 تَسْخِيق - ع. گرم کردن، کوفتن کفش
 تَسْذَخ - ع. از عمد دروغ گفتن
 تَسْدِيد - ع. استوار کردن، راست نمودن
 تَسْدِيش - ع. شش قسمت کردن
 تَسْرِي - ع. کنیز را همخواه قرار دادن
 تَسْرِب - ع. فرستاده شدن، روانه داشتن
 تَسْرِيح - ع. رها کردن، سهل کردن،

تَشَاوُزُ - ع. باهم نزاع کردن
 تَشَاوُكُ - ع. باهم سَرِيك شدن
 تَشَاغُرُ - ع. شعر گفتن بتكلف
 تَشَاغُلُ - ع. مشغول بكاری شدن
 تَشَاغُفُ - ع. مقابل و روبرو سخن گفتن
 تَشَاهُرُ - ع. كار را آشكارا کردن
 تَشَامُّ - ع. فال بدادن
 تَشَتُّ - ع. متوسل شدن از راه غیر قانون
 تَشْتُهُ - ع. مانند شدن
 تَشْيِيبُ - ع. از عشق و جمال باكسی سخن گفتن
 تَشْيُهُ - ع. چیز را بچیزی مانند نمودن
 تَشْتُّ - ع. بریشان شدن
 تَشَنُّ - ف. زغن
 تَشْجِيعُ - ع. دلیر کردن
 تَشْجِیدُ - ع. تیز کردن
 تَشْخِصُ - ع. امتیاز داشتن
 تَشْخِصُ - ع. امتیاز دادن
 تَشْدُدُ - ع. سخت گرفتن
 تَشْدِیدُ - ع. سنگین کردن ، علامتی است که بالای حرف متصل مکرر گذارند
 تَشَرُّ - ف. تفریر کردن و تهدید نمودن
 تَشَرُّفُ - ع. بلندی جستن
 تَشْرِیْحُ - ع. شرح دادن
 تَشْرِیْفُ - ع. بلند کردن
 تَشْرِیقُ - ع. روشن کردن
 تَشْرِیْكُ - ع. شریك قرار دادن
 تَشْعَبُ - ع. شعبه شعبه شدن
 تَشْعِشُ - ع. بر توانداختن
 تَشْعِیبُ - ع. شعبه شعبه کردن

پیوستن ، پیوسته روان شدن و جاری شدن آب
 تَلَطُّ - ع. زبان دراز شدن و اقتدار پیدا نمودن
 تَلَفُّ - ع. قرض کردن
 تَلَمُّ - ع. گردن نهادن
 تَلَلُ - ع. خاطری را خورسند ساختن
 تَلِیْخُ - ف. سجاده و جامه از
 تَلِیْتُ - ع. تسلی دادن
 تَلِیْظُ - ع. مسلط کردن
 تَلِیمُ - ع. گردن نهادن
 تَلَمُّ - ع. شنیدن
 تَلَمِطُ - ع. شعر را مستط گفتن
 تَلَمُّ - ع. فربه شدن
 تَلَمُّ - ف. پاره باریکی از پوست گاو و مانند آن که بجای طناب استعمال کنند
 تَلَمُّ - ع. نام نهادن
 تَلَمُّ - ع. قبول سته و طریقه کردن
 تَلَوُذُ - ع. قبول سپاهی نمودن
 تَلَوِیدُ - ع. سیاه کردن
 تَلَوِیفُ - ع. معاطله کردن در کار
 تَلَوِیلُ - ع. آراستن
 تَلَوِیهُ - ع. برابر کردن
 تَلَهْلُ - ع. آسان شدن
 تَلَهْمُ - ع. سهم سهم شدن
 تَلَهْلُ - ع. آسان کردن
 تَلَهْمُ - ع. جزء جزء کردن
 تَشُّ - ف. آتش، تیشه
 تَشَابُهُ - ع. مانند یکدیگر بودن

تَشَعُّ - ع. جفت شدن
 تَشْفَى - ع. تسکین خاطر دادن
 تَشْفِيعُ - شفاعت نمودن
 تَشْفِيقُ - ع. مهربانی کردن
 تَشْفِيقُ - ع. تجزیه و شکافتن
 تَشْكُرُ - ع. سپاس داشتن
 تَشْكِي - ع. شکایت کردن
 تَشْكِيكُ - ع. بگمان انداختن
 تَشْكِيْلُ - ع. بچیزی صورت دادن
 تَثْلِيخُ - ف. سجاده و جانماز
 تَتَشَجَّعُ - ع. درهم کشیده شدن
 تَشْجَعُ - ع. زشت شدن
 تَشْنُكُ - ف. جوجه مرغ
 تَشْفِيعُ - ع. بکسی زشت گفتن
 تَشْوِيْرُ - ع. گرفتن و بیرون آوردن ،
 خجالت دادن، اشاره کردن
 تَشْوِيشُ - ع. شورا ندن کار
 تَشْوِيقُ - ع. آرزومند گردانیدن
 تَشْهَدُ - ع. شهادت دادن در نماز، شاهد
 خواستن
 تَشْهِي - ع. میل و رغبت داشتن
 تَشْهَرُ - ع. مشهور و معروف کردن
 تَشْهِي - ف. خار بشت
 تَشْجَعُ - ع. خود را پیر نشان دادن
 تَشْدُ - ع. بلند شدن
 تَشْجَعُ - ع. پیروی کردن ، مذهب شیعه
 اختیار کردن
 تَشْدُ - ع. بلند گردانیدن
 تَشْجَعُ - ع. مشایعت کردن ، دلیر
 گردانیدن، سوزاندن

تَصَاْحُبُ - ع. ملازم و مالک بودن
 تَصَادُقُ - ع. مقابل هم واقع شدن
 تَصَادُقُ - ع. باهم دوستی کردن
 تَصَادُمُ - ع. کوفته شدن دو چیز باهم
 تَصَادِيفُ - ع. انقلابها، تبدیلهای
 تَصَاعُدُ - ع. بالا رفتن
 تَصَافُحُ - ع. دست یکدیگر را گرفتن
 تَصَالُحُ - ع. باهم سازش کردن
 تَصَامُمُ - ع. خود را بکری زدن
 تَصَانِيفُ - ع. تصنیفها، کتابها
 تَصْحِيحُ - ع. درست و صحیح کردن
 تَضْجِيفُ - ع. خطا در نوشتن
 تَصَدُّرُ - ع. بالا نشستن
 تَصَدُّقُ - ع. در راه خدا دادن
 تَصَدِّي - ع. مباشرت کردن
 تَصَدِيرُ - ع. در پیشگاه نشانیدن
 تَصْدِيعُ - ع. درد سردادن
 تَصْدِيقُ - ع. قبول کردن
 تَصْرُفُ - ع. دست در کاری زدن
 تَصْرِيحُ - ع. آشکارا کردن
 تَصْرِيفُ - ع. بر گرداندن
 تَضْعِيبُ - ع. چیز بر آسخت نمودن
 تَضْعِيزُ - ع. بالا رفتن بکوه، نظر کردن
 بیالا و باین
 تَضْغِيرُ - ع. کوچک کردن، اصطلاحی
 است در زنجو
 تَصَّحُّ - ع. جستجو کردن
 تَصْفِیه - ع. روشن کردن
 تَصَلُّ - ع. سخت گردیدن
 تَضْمِیمُ - ع. عزم در کار نمودن

تَصَعُّ - ع. بخود چیز را بستن
تَضِیف - ع. گونه گونه ساختن، نوشتن
کتاب علمی
تَضِیع - ع. روش نیکو قراردادادن
تَصَوُّر - ع. اندیشه کردن
تَصَوُّف - ع. راه حق پیودن، صوفی
خود را نشان دادن
تَصَوُّن - ع. خود را از عیب و نقص نگاه
داشتن

تَصْوِیْب - ع. حکم بصواب کردن
تَصْوِیْت - ع. بصادق آوردن
تَصْوِیْر - صورتگری کردن

تَضَاحْك - ع. خندیدن
تَضَادُّ - ع. مخالف یکدیگر بودن
تَضَارُب - ع. کتک کاری کردن
تَضَارِیْس - ع. دندانها
تَضَاعَف - ع. دوچندان کردن
تَضَافُر - ع. باهم یاری کردن
تَضَامُن - ع. هریک کفیل و ضامن
یکدیگر شدن
تَضَایِف - ع. باهم شتاب داشتن
تَضِیع - ع. مل بغروب کردن، بیپهلوی
خواستن

تَضَرُّز - ع. زیان بردن
تَضَرَّع - ع. زاری کردن
تَضَرِیْس - ع. دندانها دندانها کردن
تَضْعِیف - ع. دوچندان کردن
تَضْلِیل - ع. بضالت و گمراهی نسبت
دادن

تَضَمَّن - ع. در برداشتن
تَضَمَّیْن - ع. تاوان دادن
تَضِیْع - ع. هلاک کردن، مهمل نمودن
مفقود کردن
تَضِیْف - ع. مهمانی کردن، عدول
کردن
تَضِیق - ع. تنگ گرفتن، تنگ کردن

تَطَابُق - ع. برابر کردن
تَطَاوُل - ع. گردنکشی کردن
تَطَبُّب - ع. خود را طبیب نمایش دادن
قبول طبابت کردن
تَطْطِیْح - ع. پختن و بریان کردن

تَطْطِیق - ع. برابر ساختن
تَطَّرَق - ع. دوچیز برهم خوردن و صدا
کردن، بشب آمدن
تَطْرِیْب - ع. آوازه خواندن
تَطْرِیْد - ع. دور کردن
تَطْقُل - ع. طفیلی شدن
تَطْلِیْع - ع. بیرون آمدن شکوفه خرما
تَطْلِیق - ع. رها کردن، طلاق دادن
تَطْمِیْع - ع. بطمع انداختن
تَطْوُّز - ع. نمایش حالت دادن
تَطْوُّع - ع. قبول کردن و منقاد شدن،
عمل مستحبی کردن

تَطْوُل - ع. منت نهادن و افزون کردن
تَطْوِیل - ع. دراز کردن
تَطْهَیْر - ع. پاکیزه کردن
تَقْفِز - ع. فال بد زدن
تَقَاْفُر - ع. فیروز آمدن

تَظَاهُرُ - ع. با هم یاری کردن ، پس
بشت انداختن

تَظَلَّمَ - ع. داوری خواستن
تَظْلِيمٌ - ع. نسبت ظلم دادن

تَعَاتَبٌ - ع. یکدیگر خشمگین شدن
تَعَادُلٌ - ع. با هم مساوی شدن
تَعَارُضٌ - ع. با هم معارضه و خلاف
یکدیگر کردن
تَعَارُفٌ - ع. همدیگر را شناختن و اظهار
آشنائی کردن
تَعَاسَرٌ - ع. سخت و استوار شدن و با هم
دشواری کردن

تَعَاشِقٌ - ع. با هم عشق بازی کردن
تَعَاَضٌ - ع. یاری نمودن
تَعَاُطَفٌ - ع. با هم مهربانی کردن
تَعَاظُمٌ - ع. بزرگ شدن
تَعَاَفٌ - ع. پیروی کردن
تَعَاَفُذٌ - ع. با هم پیمان بستن
تَعَالَى - ع. بلند شدن در قدر
تَعَالَى - ع. قدر او بلند است
تَعَانَدٌ - ع. با هم عناد ورزیدن
تَعَانُقٌ - ع. دست بگردن یکدیگر کردن
تَعَاوُنٌ - ع. یکدیگر را یاری کردن
تَعَاهُدٌ - ع. با هم پیمان نهادن
تَعَبٌ - ع. مانده شدن

تَعَبَدٌ - ع. پرستش کردن ، بنده خود
ساختن
تَعَبَسٌ - ع. ترش روشدن
تَعَبِيدٌ - ع. بنده گرفتن

تَغْيِيرٌ - ع. بیان خواب کردن ، گذشتن
سخن ازدل کسی

تَغْيَهُ - ع. آماده کردن
تَغَجَبٌ - ع. بشگفت آمدن
تَغْجِيفٌ - ع. بشگفت آوردن
تَغْجِيزٌ - ع. نسبت بمعجز دادن
تَغْجِيلٌ - ع. شتافتن
تَغْجِینٌ - ع. سرشتن و خمیر کردن
تَغَاذُذٌ - ع. شماره
تَغْدُذٌ - ع. زیاد شدن عدد
تَغْدِیٌ - ع. ستم کردن ، در گذشتن
تَغْدِیلٌ - ع. برابر کردن دو چیز شایسته
گواهی کردن

تَغْدِیه - ع. ناله گردانیدن
تَغْدَرٌ - ع. عذر آوردن
تَغْدِیبٌ - ع. شکنجه کردن
تَغْدِیرٌ - ع. تقصیر کردن در کار ، عذر
نات نشتن

تَغْرَبٌ - ع. بعر ب خود را شبیه کردن
تَغْرِضٌ - ع. از چیزی روی گردانیدن
تَغْرِیْبٌ - ع. سخن فصیح گفتن
تَغْرِیْسٌ - ع. در آخر شب فرود آمدن
تَغْرِیْضٌ - ع. بکنایه سخن گفتن
تَغْرِیْفٌ - ع. شناساندن
تَغْرِیقٌ - ع. خوی و عرق آوردن ، مخلوط
کردن شراب را

تَغَرَّرٌ - ع. ارجمند شدن ، کمیاب گشتن
تَغْرِیْتُ - ع. تسلیم دادن در مصیبت
تَغَرَّرُ - ع. دشوار شدن
تَغْيِيرٌ - ع. دشوار کردن

تَعَشُّقٌ - ع. عشق پیدا کردن
تَعَصُّبٌ - ع. طرفداری از کسی یا چیزی
باسختی نمودن
تَعَصُّبٌ - ع. دشوار شدن کار
تَعَطُّرٌ - ع. خوشبو و عطر آلودن
تَعَطُّفٌ - ع. مهربانی نمودن
تَعَطُّيْرٌ - ع. عطر مالیدن
تَعَطُّيلٌ - ع. بیکار کردن
تَعَطُّمٌ - ع. بزرگ منشی کردن
تَعَنُّيْمٌ - ع. بزرگ کردن
تَعَنُّفٌ - ع. از کار ناشایسته اجتناب کردن
تَعَنُّنٌ - ع. بوی بد دادن
تَعَنُّيْبٌ - ع. برگردانیدن بوومزه گوشت
تَعَبٌ - ع. مواخذه نمودن بر گناه، دو
بارم بر رسیدن خبر
تَعَدُّ - ع. سخت شدن، گره افتادن،
سطر شدن
تَعَلُّ - ع. دریافتن
تَعَنُّيْبٌ - ع. کسی را دنبال کردن، پس
از نماز نشستن برای دعا خواندن
تَعَضُّدٌ - ع. گره انداختن
تَعَكُّفٌ - ع. خود را بند کردن
تَعَلُّقٌ - ع. به چیزی در آویختن
تَعَلُّلٌ - ع. بهانه کردن و خود را مشغول
بکاری داشتن
تَعَلُّمٌ - ع. آموختن
تَعْلِيْفٌ - ع. بستور علف دادن
تَعْلِيْقٌ - ع. در آویختن چیز را به چیزی
و معلق گردانیدن
تَعْلِيلٌ - ع. دلیل و برهان آوردن

تَعْلِيْمٌ - ع. آگاه کردن
تَعَمُّدٌ - ع. از روی اختیار کاری کردن
تَعَمُّقٌ - ع. دور اندیشیدن در سخن و
عمیق سخن رسیدن
تَعَمُّلٌ - ع. کاری گرفتن
تَعَمُّمٌ - ع. عمامه بر سر نهادن
تَعَمِّيٌ - ع. خود را بکوری زدن
تَعَمِيْدٌ - ع. غسل تعمید دادن
تَعْمِيْرٌ - ع. آباد کردن
تَعْمِيْمٌ - ع. همه را شامل کردن
تَعْمِيْهٌ - ع. سخن پوشیده گفتن
تَعَنُّتٌ - ع. در رنج افتادن
تَعَنُّفٌ - ع. درشتی نمودن
تَعَوُّذٌ - ع. به چیزی عادت کردن
تَعْوِيْذٌ - ع. پناه خواستن
تَعْوِيْضٌ - ع. عوض و بدل کردن
تَعْوِيْقٌ - ع. کار را عقب انداختن
تَعْوِيْلٌ - ع. بلند گریه کردن
تَعَهُّدٌ - ع. عهد و پیمان نهادن
تَعَشُّشٌ - ع. زندگی خوش کردن
تَعَيِّنٌ - ع. شخصیت پیدا کردن
تَعَيُّبٌ - ع. معیوب کردن
تَعْيِيْرٌ - ع. سرزنش نمودن
تَعْيِيْنٌ - ع. مخصوص کردن به چیزی
تَغَايُنٌ - ع. زبان کردن دو طرف در خرید
و فروش، مغیو نشدن
تَغَارٌ - ف. طشت کلین، خوردنی و آذوقه
مقرری و جیره
تَغَاوُلٌ - ع. خود را به بیخبری زدن،

دادن	غفلت کردن
تَفَاوُل - ع. تفاوت بین دو عدد پیدا کردن	تَغَامُز - ع. بچشم و ابرو اشاره کردن، غمزه آمدن
تَفَاه - ف. باقی مانده چیزی پس از فشردن	تَغَايُز - ع. باهم اختلاف داشتن
تَفَاوُت - ع. دور شدن دو چیز	تَغْتَع - ع. پیمانه بزرگ
تَفَال - ع. فال نیک گرفتن	تَغْدِي - ع. غذا خوردن
تَفْت - ف. گرما و حرارت	تَغْدِيَه - ع. غذا دادن
تَفْتَن - ف. تافتن	تَغْزِي - ع. خدعه کردن و گول زدن
تَفْتِيخ - ع. کشادن و باز کردن	تَغْزِل - ع. اشعار عاشقانه خواندن
تَفْتِيدَن - ف. گرم کردن	تَغْسِل - ع. شستن و غسل دادن
تَفْتِيش - ع. تفحص کردن	تَغْلِب - ع. چیره شدن
تَفْتِشَن - ع. آشوب کردن	تَغْلِيْط - ع. بخلط انداختن
تَفْخَس - ع. بدبوی از حد گذراندن	تَغْلِيْط - ع. غلیظ و سطبر کردن
تَفْخَص - ع. جستجو کردن	تَغْمُز - ع. ناز کردن
تَفْخَر - ع. تکبر نمودن	تَفْتَح - ع. کرشمه کردن
تَفْخِيْذ - ع. بران مالیدن	تَفْجَر - ع. آوازه خواندن
تَفْخِيْم - ع. بزرگ گردانیدن	تَفْط - ع. قضاء حاجت نمودن
تَفْرِج - ع. گشایش و رفع اندوه کردن	تَفْهَر - ع. حالی بهالی شدن
کردش کردن	تَفْهِيْر - ع. دگرگون کردن
تَفَرُّد - ع. یگانه شدن	تَف - ف. روشنی و برتوحرارت و گرمی
تَفَرُّس - ع. نشانی یافتن	تَف - ف. آب دهان انداختن
تَفَرُّغ - ع. منشب شدن	تَفَاخ - ع. سبب
تَفَرُّعَن - ع. خودنمایی کردن	تَفَاخَس - ع. از حد گذشتن بدی
تَفَرُّغ - ع. بذل جهد کردن	تَفَاخَر - ع. ناز تکبر نمودن
تَفَرُّق - ع. جدا شدن	تَفَادِيْق - ع. جدا جدا
تَفَرُّقَه - ع. جدا کردن	تَفَاوُخ - ع. از طرفین معامله را برهم زدن
تَفَرِيخ - ع. شادمان کردن	تَفَاوِيْر - ع. تفسیرها و توضیحا
تَفَرِيْج - ع. گشایش دادن	تَفَاوُخ - ع. خود را بتکلف فصیح قرار
تَفَرِيْذ - ع. کناره گیری کردن	

خواندن، فهمیدن
 تَفَكُّرٌ - ف. اندیشه کردن
 تَفَكُّكٌ - ع. جدا کردن
 تَفَنُّنٌ - ع. از حالی بحالی شدن
 تَفَنُّوُدٌ - ف. استواری نفس هنگام خوف
 تَفَنَّهُ - ف. تنیده عنکبوت
 تَفُوٌ - ف. آب دهان انداختن
 تَفْوُزٌ - ف. گل ولای
 تَفْوُوقٌ - ع. برتری جستن
 تَفْوُهُ - ع. سخن گفتن
 تَفْوِیضٌ - ع. کار را بکسی باز گذاشتن
 تَفَهِّمٌ - ع. دانستن
 تَفْهیمٌ - ع. فهماندن

تَقَابُلٌ - ع. روی در روی شدن
 تَقَاوُرٌ - ع. یکدیگر را فریفتن
 تَقَاتُلٌ - ع. یکدیگر را کشتن
 تَقَادِيرٌ - ع. فرضها و اندازه کردنها
 تَقَارُبٌ - ع. نزدیک بهم شدن
 تَقَارُّنٌ - ع. باهم پیوستن
 تَقَاضٌ - ع. برداشتن و گرفتن مال کسی
 باندازه که پیش بانکس داده
 تَقَاضَا - ع. درخواست کردن
 تَقَاطُعٌ - ع. دو خط بهم متصل شدن
 تَقَاعُدٌ - ع. حق از کسی خارج نگشتن
 تَقَاعُصٌ - ع. سرکش شدن اسب
 تَقَاوِیٌ - ع. بذر را برعیت مساعده
 دادن تا از تنگی آسایش یابد
 تَقَاوِیْمٌ - ع. تقویمها
 تَقَبُّلٌ - ع. قبول کردن

تَهْرِیْطٌ - ع. از حد در گذشتن
 تَهْرِیْغٌ - ع. فارغ کردن
 تَهْرِیْقٌ - ع. جدا کردن، قاعده ایست در حساب
 تَهْرِغٌ - ع. بیمناک شدن
 تَهْرِیْغٌ - ع. ترساندن
 تَهْسٌ - ع. گرمی و حرارت
 تَهْسَانِیْدُنٌ - ف. گرم کردن
 تَهْسَخٌ - ع. بر هم خوردن
 تَهْسِیْدُنٌ - ع. گرم شدن
 تَهْضِیْرٌ - ع. معنی سخن را بیان کردن
 تَهْسٌ - ع. سرزنش
 تَهْسٌ - ع. تپش و گرمی
 تَهْقُلٌ - ف. تفرین، سرزنش
 تَهْشَه - ف. سرزنش کردن
 تَهْشِیْلَه - ف. تَهْشِیْلَه
 تَهْضِیٌ - ع. رهائی یافتن
 تَهْضِیْلٌ - ع. جدا جدا کردن سخن و طول دادن
 تَهْضُلٌ - ع. نیکی کردن
 تَهْضِیْحٌ - ع. رسوا کردن
 تَهْضِیضٌ - ع. سیم اندود کردن
 تَهْضُنٌ - ع. فهمیدن
 تَهْضُغٌ - ع. زشتی چیز را یافتن
 تَهْضِیْعٌ - ع. چیز را زشت معرفی نمودن
 تَهْقُلٌ - ع. قبول فعلی نمودن
 تَهْغَلَه - ع. بجای آوردن کاری
 تَهْغِلٌ - ع. کار را بجای آوردن
 تَهْغِدٌ - ع. مهر بانی کردن
 تَهْغَه - ع. اظهار دانائی کردن، قه

تَقْبِيحُ - ع. زشت شمردن
 تَقْيِيضُ - ع. جمع کردن ، در تصرف دادن
 تَقْيِيلُ - ع. بوسیدن
 تَقْدِسُ - ع. پاکیزه بودن، اظهار تقدس نمودن
 تَقْدِمُ - ع. پیش افتادن
 تَقْدِيرُ - ع. اندازه گرفتن، تمجید کردن
 سرنوشت هر کس از طرف خدا معین شدن
 تَقْدِيسُ - ع. کسیرامنزه دانستن
 تَقْدِيمُ - ع. پیشکش نمودن
 تَقَرُّبُ - ع. نزدیک شدن
 تَقَرُّزُ - قرار گرفتن
 تَقَرُّبُ - ع. نزدیک کردن
 تَقَرُّرُ - ع. تکرار درس استاد نمودن
 تَقَرُّضُ - ع. بریدن و قطع کردن ، مدح با ذم کردن
 تَقَرُّظُ - ع. مدح و ثنا کردن زنده بحق یا بیاطل
 تَقَرُّيغُ - ع. کوفتن ، سرزنش کردن
 تَقْسِيطُ - ع. جدا کردن ، باجزا معینی تقسیم نمودن
 تَقْسِيمُ - ع. بخش کردن
 تَقْشِيرُ - ع. مغز را از پوست جدا کردن
 تَقْصِيرُ - ع. کوتاه آوردن
 تَقْطِيرُ - ع. چکانیدن
 تَقْطِيعُ - ع. قطعه قطعه کردن
 تَقْزَرُ - ع. گودی پیدا کردن ، قابل تحجب

تَقْعِيزُ - ع. گود کردن، صیحه زدن
 تَقْعِلُ - ع. در بسته شدن
 تَقَالَا - ع. در پی کاری زحمت کشیدن
 تَقَلَّبُ - ع. برگشتن، دست انداختن در کار بخواست خود
 تَقَلَّدُ - ع. قلابه در گردن افتادن
 تَقَلَّصُ - ع. درهم کشیده شدن
 تَقَلِّبُ - ع. برگردانیدن
 تَقَلِيدُ - ع. کار در عهد کسی انداختن ، پیروی کردن بدون تأمل و فکر
 تَقْلِيعُ - ع. از ریشه کندن
 تَقْلِيلُ - ع. کم کردن
 تَقْلِيمُ - ع. ناخن چیدن و تراشیدن
 تَقْلِيعُ - ع. راضی کردن
 تَقْنِينُ - ع. وضع قانون نمودن
 تَقْوُوتُ - ع. خورش ساختن
 تَقْوُمُ - ع. معتدل شدن
 تَقْوَى - ع. برهیز
 تَقْوِيَّتُ - ع. قوه دادن
 تَقْوِيْمُ - ع. قیمت کردن متاع ، راست گردانیدن ، گاهنامه سال
 تَقْيُ - ع. برهیز
 تَقْيُ - ع. برهیز کار
 تَقْيَدُ - ع. بند شدن
 تَقْيَه - ع. برهیز کاری
 تَقْيِدُ - ع. بند کردن
 تَكُ - ف. تنها، اندک ، نامتناهی
 تُكُ - ف. متقارمرغان ، نوک نیزه و خنجر و مانند آن

تَكَابُؤِي - ف. جستجو و تفحص
 تَكَابُّ - ع. ازدو طرف برای یکدیگر
 نوشتن، فیما بین مکاتبه کردن
 تَكَائُمٌ - ع. خبر را بین خود مکتوم داشتن
 تَكَافُرٌ - ع. زیاد شدن
 تَكَافٌ - ع. زیاد شدن و غلیظ گشتن
 تَكَادُمٌ - ع. منزله بودن
 تَكَاسُبٌ - ع. از هم کسب کردن
 تَكَاسُلٌ - ع. با هم کسل گشتن
 تَكَافُوٌ - ع. برابر شدن، برابر ایستادن
 تَكَالُفٌ - ع. تکلیفها
 تَكَامُلٌ - کامل و تمام گردیدن
 تَكَانٌ - ف. حرکت، ترسیدن از حادثه
 ناگهانی
 تَكَاوَزٌ - ف. دویدن و تاختن
 تَكَاهُلٌ - ع. سهل انگاری کردن
 تَكَبُّرٌ - ع. خود بینی کردن
 تَكْبِيرٌ - ع. الله اکبر گفتن، بزرگ
 شمردن
 تَكْتَبٌ - ع. نوشتن، تحریر کردن
 تَكْتِكٌ - ف. صدای ساعت
 تَكْتُرٌ - ع. زیاد شدن، زیاد گرفتن
 تَكْتِيرٌ - ع. زیاد کردن
 تَكْحَلٌ - ع. سرمه کشیدن
 تَكْدَرٌ - ع. تیره شدن
 تَكْدِي - ع. گدایی کردن
 تَكْدِيرٌ - ع. تیره کردن
 تَكْدِيفٌ - ع. نسبت بدروغ دادن
 تَكْرَاذٌ - ع. باز گردانیدن، حمله کردن
 و میل نمودن

تَكَرَّرٌ - ع. دوباره شدن
 تَكَرُّهٌ - ع. ناپسند داشتن
 تَكَرِيمٌ - ع. نیک گرامی کردن و تنزیه
 نمودن
 تَكَرِبَةٌ - ع. ناپسند داشتن
 تَكَزٌ - ف. دانه انگور
 تَكْسِرٌ - ع. شکسته شدن
 تَكْسَفٌ - ع. گرفتن آفتاب
 تَكْسِيفٌ - ع. پاره کردن
 تَكْفَلٌ - ع. ضمانت کردن
 تَكْفِيرٌ - ع. نسبت بکفر دادن، پوشاندن
 تَكْفِينٌ - ع. کفن میت کردن
 تَكَلٌ - ف. گوسفند شاخدار
 تَكَلَسٌ - ع. آهک شدن یا مانند آهک
 شدن
 تَكَلَفٌ - ع. رنج بردن
 تَكْلِيسٌ - ع. آهک مالی کردن
 تَكَلَمٌ - ع. سخن گفتن
 تَكْلِيفٌ - ع. فرمان بکاری دادن
 تَكْمِيلٌ - ف. کامل کردن
 تَكْنَدٌ - ف. آشیانه مرغان
 تَكْتِيكٌ - ف. علی، فنی
 تَكْوُنٌ - ع. موجود شدن
 تَكِهٌ - ف. بز نرینه
 تَكِهٌ - ف. لقمه، پاره
 تَكِيدُنٌ - ف. لاغر شدن، دویدن
 تَكْرُكٌ - ف. تگر
 تَلٌ - ف. پشته بلند
 تَلَاوُفٌ - ف. شور و غوغا، آلوده و

تَلْخِصُ - ع. خلاصه کردن	آمیخته
تَلْدُدُ - ع. خوش مزه یافتن	تَلَاجُ - ف. شور و غوغا
تَلِيْكُوبُ - ف. دور بین بزرگ	تَلَا حَقُّ - ع. بهم ملحق شدن
تَلَطُّخُ - ع. آلوده شدن	تَلَا حُمُ - ع. دوجیز بهم چسبانیدن
تَلَطَّفُ - ع. مهربانی و مدارا کردن	تَلَا زُمُ - ع. لازم ملزوم یکدیگر بودن
تَلَطُّفُ - ع. لطیف کردن	تَلَا شُ - ف. رنج بردن و زحمت کشیدن
تَلَعُ - ع. بازی کردن	تَلَا شَى - ع. پراکنده شدن و نیست گردیدن
تَلَعُمُ - ع. درنگ کردن	تَلَا صُوقُ - ع. دوجیز بهم چسبیدن
تَلَعِبُ - ع. لعب دادن، بازی کردن	تَلَا طَفُ - ع. باهم مدارا و مهربانی کردن
تَلَعِنُ - ع. خذاب کردن	تَلَا طُمُ - ع. موج برهم خوردن
تَلَفُ - ع. نیست و نابود شدن	تَلَا فَى - ع. رسیدن و دریافتن
تَلَفُّظُ - ع. سخن گفتن	تَلَا قَى - ع. ملاقات و رسیدن دوجیز باهم
تَلْفِيفُ - ع. دریغیدن	تَلَالُ - ع. تنها
تَلْفِيقُ - ع. درهم آوردن و آنرا دوختن	تَلَالَا - ف. صوت خوانندگی و گویندگی
تَلْشَاءُ - ع. برابر، مقابل	تَلَامِدَه - ع. شاگردان
تَلْقَمُ - ع. بسرعت خوردن	تَلَانُ - ف. فربه باشناط و خرم
تَلْقَى - ع. پیش آمدن	تَلَاوَتُ - ع. خواندن
تَلْقِيحُ - ع. آبله و سوزن زدن	تَلَاوُفُ - ع. برق زدن، درخشیدن
تَلْقِيْنُ - ع. فهماندن	تَلَثُّ - ع. درنگ کردن
تَلَكُ - ف. سنگ سفید بر اقیست که اگر هر چیزی مالند آتش آنرا نسوزاند و معرب آن طلق است	تَلَسُّسُ - ع. لباس پوشیدن، اشتباه شدن
تَلَكَّه - ف. کلاه برداری و گوش بری	تَلْسِيسُ - ع. پنهان داشتن عیب
تَلْمِيزُ - ف. خانه که برای گرم ابریش چوب بندی کنند تا پيله حاصل شود	تَلَمُّ - ع. دهان بند زدن
تَلْمِيزُ - ف. روی هم ریخته	تَلَخُ - ف. یکی از مزه های اصلی مقابل شور و شیرین
تَلْمِزُ - ع. شاگرد شدن	تَلَخَّجُوكُ - ف. کاسنی صحرائی
تَلَمَّنُ - ف. بینی	تَلَخَّه - ف. جبه ایست که یکدانه آن يك بار آرد گندم را تلخ کند
تَلْمِيزُ - ع. شاگرد	
تَلَنُكُ - ف. میوه ایست شبیه شفتالو	

تَلَسَّكَرَ - ف. زدن انگشت بردف
 تَلَوُ - ف. حرکت بی نظام که آنرا تلو
 تلو نیز گویند
 تَلَوُ - ع. پسر و، جوف
 تَلَوَّاسَه - ف. بی آرامی، اندوه، غلاف
 تیشه نجاران
 تَلَوْتُ - ع. پلید شدن، کثیف شدن
 تَلَوْتُ - ف. طبق بزرگ
 تَلَوْنُ - ع. رنگ برنگ شدن
 تَلَوِيحُ - ع. اشاره از دور کردن
 تَلَوِيْنُ - ع. لذت بردن از خوراک،
 اسلوب کلام را تغییر دادن
 تَلَّه - ف. آنچه بدان جانوران را صید
 کنند
 تَلَهَفَ - ع. دریغ و افسوس خوردن
 تَلَى - ف. طلا
 تَلِيَسَه - ف. ماده گاو جوان که هنوز
 نرانیده است
 تَلِيْنُ - ع. نرم شدن، روان شدن
 تَلِيْنُ - ع. نرم کردن

تَم - ف. پرده که در چشم کشیده شود
 که بر بی غشاوة گویند
 تَم - ف. مخفف تیم که کاروانسرای
 بزرگست
 تَمَّاه - ف. گوجه فرنگی
 تَمَّائِلُ - ع. مانند و مثل هم بودن
 تَمَّائِلُ - ع. پیکرهای نکاشته
 تَمَّاخَرَه - ف. مسخرگی و ظرافت
 تَمَّادى - ع. تا پایان گذشتن

تَمَّاز - ع. خرما فروش
 تَمَّارُضُ - ع. خود را مریض نشان دادن
 تَمَّاسُ - ع. دوجیز بهم سودن
 تَمَّاسُكُ - ع. نگاه داشتن
 تَمَّاشِي - ع. باهم راه رفتن
 تَمَّالِكُ - ع. خود را نگاه داشتن
 تَمَّامُ - ع. پایان، همه، انتها
 تَمَّائِلُ - ع. آرزو و میل کردن
 تَمَّيْلِيَتُ - ف. بار کوچکی که بر بار
 بزرگ بندند
 تَمَّتَ - ع. خانه یافت
 تَمَّتَرِاقُ - ع. خود نمائی باط هم نویسند
 تَمَّتَعُ - ع. فائده بردن
 تَمَّتَمُ - ف. پرچم، بیرق، علم
 تَمَّتِمُ - ف. ساق
 تَمَّائِلُ - ف. پیکر نکاشته
 تَمَّتَلُ - ف. مثل زدن
 تَمَّتِيْلُ - ف. مثل زدن، پیکر نگاشتن
 تَمَّتَمُّجُ - ع. سخن ناپیدا گفتن
 تَمَّتَجَسُ - ع. آئین زرتشت گزیدن
 تَمَّتَجِدُ - ع. بیزرگی نسبت دادن
 تَمَّتَجَسُ - ع. مخصوص و خالص بودن
 تَمَّتَخُلُ - ع. چاره جوئی کردن
 تَمَّتَجَى - ع. معو نیست شدن
 تَمَّتَجِسُ - ع. پاکیزه کردن، امتحان
 کردن
 تَمَّتَجِسُ - ع. خالص کردن
 تَمَّتَدُّ - ع. کشیدن
 تَمَّتَدُنُ - ع. خوی شهری گزیدن
 تَمَّتَدِيْدُ - ع. کشیدن، گستردن

تَمَوِيَه - ع. مطلا کردن، آب درمکانی
 انداختن، تزویر کردن و صورت سازی
 نمودن
 تَمَهِيْد - ع. نیکو و هموار نمودن
 تَمِيْز - ف. پاک و پاکیزه
 تَمِيْز - ع. جدا شدن
 تَمِيْم - ع. کامل عیار
 تَمِيْمَه - ع. نظر بند، چشم بند
 تَمِيْز - ع. جدا کردن قوه نفسانی
 که خوب و بد را تشخیص دهد، بایی است
 در نحو و آنرا تمیز نیز گویند

تَي - ف. بشن، جسم
 تَن - فر. ۳ خروارونیم تقریباً
 تَنَازُر - ع. متفرق افتادن
 تَنَازُع - ع. بایکدیگر نزاع کردن
 تَنَاسُب - ع. متشابه بودن، باهم نسبت
 داشتن، قرین هم بودن
 تَنَاسُخ - ع. صورت زشتی گرفتن،
 اصطلاحی است در فلسفه
 تَنَاسُل - ع. فرزند زادن
 تَنَاطُر - ع. بهم نگرستن، باهم مجادله
 کردن
 تَنَافِي - ع. باهم مخالف بودن
 تَنَاقُض - ع. وازگون بودن اصطلاحی
 است در علم منطق
 تَنَانِي - ف. آنچه منسوب بتن باشد
 مانند حواس ظاهره که آنرا تنانی
 دریا بنده گویند
 تَنَاطُب - ع. هریک بجای یکدیگر

تَمَر - ع. خرما
 تَمَر - ف. مرضی است در چشم که آنرا
 آب مروارید گویند
 تَمَرُّد - ع. سرکشی نمودن
 تَمَرَض - ع. در کار ناتوان بودن
 تَمَرُّكُز - ع. در یک نقطه جمع کردن
 تَمَرُّن - ع. عادت به چیزی کردن
 تَمَرُّن - ع. عادت دادن
 تَمَسَّخ - ع. نهنک
 تَمَسْحَر - ع. مسخره کردن
 تَمَسْك - ع. تعلق و چنگ زدن
 تَمَشْك - ف. میوه که شبیه شاه توت
 و ترش مزه است
 تَمَسِّي - ع. همراهی کردن
 تَمَسِيَه - ع. وادار بکار نمودن و تنظیم
 دادن
 تَمَضُّض - ع. مضغه کردن
 تَمَعَا - ف. نشانه و علامت
 تَمَكُن - ع. صاحب منزلت و ثروت شدن
 تَمَكِّن - ع. قدرت دادن، قبول کردن
 تَمَلُّق - ع. چابلوسی کردن
 تَمَلْك - ع. مالک شدن
 تَمَلِك - ع. مالی را بخشیدن
 تَمَنَدَه - ف. مردم زبان گرفته
 تَمَنِي - ع. آرزو کردن
 تَمَنِيَه - ع. تمنی کردن
 تَمَوُّج - ع. گره کردن آب
 تَمَوُّز - ف. گرمای سخت، ماه هفتم از
 سال ترکی شمسی است
 تَمَوِّل - ع. مان و مدت داشتن

قرار گرفتن	تَنَحُّجْ - ع. صداروشن کردن
تَنَاورُ - ف. قوی الجثه که آنرا تنومند نیز گویند	تَنَحَّوَاهُ - ف. وجه و بول نقد
تَنَاولُ - ع. خوردن	تَنَدُّ - ف. تیز، شمش
تَنَادُمُ - ع. خوابیدن خواستن	تَنَدَّرُ - ف. رعد
تَنَاهُزُ - ع. قیام کردن برای اخذ غنیمت	تَنَدَّسُ - ف. تمثال و پیکر و همچنین است تندسه
تَنَاهِي - ع. بآخر رسیدن	تَنَزُّلُ - ع. فرود آمدن
تَنَابُكُو - ف. برگی است که آنرا خشک نموده و در قلیان کنند	تَنَزَّهُ - ع. پاک بودن
تَنَابُنُ - ف. زیر جامه و شلوار	تَنَزِيلُ - ع. افزودن در فارسی نفعی است که بیولی که قرض کرده اند تعلق گیرد
تَنَبُّدُ - ف. مضارع از تنبیدن	تَنَرِيهَ - ع. پاک کردن
تَنَبُّدُ - ف. نفس کل	تَنَسَخَ - ف. نادر و کمیاب
تَنَبَّهَ - ف. فرش و قالی	تَنَسَّكَ - ع. پارسا شدن
تَنَبَّلُ - ف. کاهل و بیکار	تَنَسِيقُ - ع. بریک سیاق قرار دادن
تَنَبَّلُ - ف. مکرو حيله	تَنَشِيفُ - ع. خشک کردن چیزی خشک شدن شیر در پستان
تَنَبُّوزُ - ف. یکنوع ساز است	تَنَصَّرُ - ع. ترسا شدن
تَنَبُّوشَه - ف. لوله ایست سفالین برای جریان آب	تَنَصِيصُ - ع. نیک دقت کردن در سخن تامعنی واضح و روشن باشد و محتاج تفسیر نکرده
تَنَبُّوكُ - ف. کباده، جناغ زین	تَنَصِيفُ - ع. دو قسمت مساوی کردن
تَنَبَّهَ - ع. آگاه شدن	تَنَطَّقُ - ع. سخن گفتن
تَنَبِّدَنُ - ف. خاموش شدن	تَنَظِيرُ - ع. مانند قرار دادن
تَنَتَّهَ - ف. غوغای جنگ	تَنَظِيفُ - ع. پاکیزه کردن
تَنَحَّجْ - ع. درخواستن از کسی که وعده داده است حاجت او را روا سازد	تَنَظِيمُ - ع. بریک نسق قرار دادن
تَنَحَّزُ - ع. اصرار و انجام دادن	تَنَعَمُ - ع. مال و نعمت داشتن
تَنَحَّجُ - ع. پلید شدن	تَنَعَّضُ - ع. مکدر شدن عیش
تَنَحِيدَنُ - ف. چین خوردن	تَنَغِيصُ - ع. عیش رامکدر کردن
تَنَحِيصُ - ع. پلید کردن	تَنَفُّحُ - ع. اماس کردن
تَنَجِيمُ - ع. وقت و ستاره شناسی کردن	

تَوَمَدَ - ع. تن آورو زورمند
 تَوَيَّرَ - ع. نورانی کردن، نوره کشیدن
 تَوَيَّم - ع. خواباندن
 تَوَيَّنَ - ع. نویسه در آخر کلمه عربی
 لفظاً درآید و در کتب نوشته نشود
 تَوَيَّه - ع. مدح و ثنا گفتن، بلند کردن
 با صدای بلند خواندن
 تَنَه - ف. جبهه، تن
 تَنَهَّا - ف. تکیه و مفرد، جمع تن
 تَنِيدَن - ف. خاموش کردن، فربس
 دادن، بهم بافتن موی و مانند آن
 تَنِيَزَه - ف. دامنه و طرف
 تَنِين - ع. ماهی، مار بزرگ، اژدها

تَو - ف. ضمیر منفصل مفرد مخاطب
 تَوُ - ف. تاب
 تَوُ - ف. تو و درون
 تَوَا - ف. ضایع و خراب
 تَوَاب - ع. بسیار بخشنده
 تَوَابِغ - ع. پیروان
 تَوَاتَرٌ - ع. پیایی آمدن
 تَوَارُثٌ - ع. ازهم ارث بردن
 تَوَارُّدٌ - ع. دوفر باهم وارد شدن،
 ساختن دو شاعریک شعر را مانند هم
 تَوَاَرَه - ف. خانه که ازنی سازند
 تَوَارِي - ع. پنهان شدن، پوشیدن
 تَوَارِيخ - ع. تاریخها
 تَوَارُّدٌ - ع. معاونت کردن هریک
 دیگری را
 تَوَاَزَن - ع. معادل یکدیگر بودن

تَنَفَّرَ - ع. رسیدن
 تَنَفَّسَ - ع. نفس کشیدن
 تَنَفَّيْدَ - ع. امضا کردن، گذراندن
 تَنَقَّلَ - ع. نقل و موزه خوردن، ازجائی
 بجائی رفتن
 تَنَقِيحٌ - ع. پاکیزه کردن
 تَنَقِيْدَ - ع. تمیز دادن و بد و خوب و
 صرافی کردن
 تَنَقِيضٌ - ع. کم کردن
 تَنَقِيَه - ع. پاکیزه کردن و پاک نمودن
 تَنَاكَ - ف. نازک، پراکنده
 تَنَاكَ يَزُ - ع. الك موی است
 تَنَكَّرَ - ع. ناشناس بودن
 تَنَكِيَز - ع. شناسایی کردن
 تَنَكِيْلٌ - ع. عقوبت نمودن
 تَنَكَارَ - ف. داروئی است که طلا و نقره
 و مس را بدان پیوند کنند
 تَنَكِيْن - ف. درختی است پر خار
 تَنَكُوْز - ت. خوک و تنگوز نیل سال
 دوازدهم از سالهای دوازده گانه ترکی
 تَنَكِه - ف. دره مابین دو کوه
 تَنَقَرُ - ع. پلنگی نمودن
 تَنَمِيَه - ع. نمودادن
 تَنَنَدَ - ف. عنکبوت
 تَنُوْثَاسٌ - ف. عالم عامل
 تَنُوْزٌ - ف. محل طبخ نان
 تَنُوْزٌ - ف. روشن شدن
 تَنُوْرَه - ف. لوله آهنی که روی میزم
 یا ذغالی گذارند تا دود آنرا بیالاکشد
 تَنُوْزٌ - ف. چاک و شکاف

تَوْنَا - ف. سنک سرمه، چیز بسیار نرم
 تَوْنِيقْ - ع. محکم کردن
 تَوَجَّعْ - ع. شکوه کردن از درد
 تَوَجَّهْ - ع. روی آوردن
 تَوَجَّيْهْ - ع. بصر ف آوردن، فرستادن
 بزرگ کردن
 تَوَحَّدْ - ع. تنها و یگانه بودن
 تَوَحُّشْ - ع. بصورت وحشی درآمدن
 ترسیدن
 تَوَجَّيْدْ - ع. خدای یگانه دانستن ،
 یکی قرار دادن
 تَوَدَّهْ - ف. پشته و تل، خرمن، غله ،
 ریک بسیار
 تَوَدَّيْعْ - ع. وداع کردن
 تَوَزْ - ف. تبر
 تَوَرَاةْ - ع. نام کتاب آسمانی موسی
 پیغمبر (عهد عتیق)
 تَوَرَّانْ - ف. ماوراء النهر
 تَوَرُّغْ - ع. برهیز کردن
 تَوَرُّكْ - ع. بیالای استخوان ران تکیه
 دادن
 تَوَرُّكْ - ف. آبله و جوشی که بر
 سفیدی چشم افتد
 تَوَرُّمْ - ع. آماس کردن
 تَوَرُّنْكْ - ف. قرقاول
 تَوَرِّيْ - ف. بارچه ایست لطیف و
 مشبك که بجامه و لباس دوزند
 تَوَرِيْدَنْ - ف. رمیدن و دور شدن ،
 شرمند شدن در حضور خصم
 تَوَرِيَهْ - ع. پوشیدن حقیقت و ظاهر

تَوَارِيْ - ع. مقابل یکدیگر بودن
 تَوَاسِيْ - ف. گلیم و فرش منقش
 تَوَاضَعْ - ع. فروتنی کردن
 تَوَاطُفْ - ع. موافقت کردن
 تَوَاعُدْ - ع. باهم وعده کردن
 تَوَافُرْ - زیاد شدن
 تَوَافُقْ - ع. باهم موافقت کردن
 تَوَافِيْ - ع. از دو طرف و فابعد نمودن
 تَوَالِدْ - ع. زادن
 تَوَالِيْ - ع. پیایی کاری کردن
 تَوَانْ - ف. توانائی ، ابر
 تَوَانَا - ف. قادر
 تَوَانَائِيْ - ف. قدرت
 تَوَانُتَنْ - ف. قدرت بر کار داشتن
 تَوَاتَكَنْ - ف. کسیکه توانا باشد هر
 چه خواهد بکند
 تَوَاتَكَرْ - ف. صاحب قدرت
 تَوَانِيْ - ع. سستی کردن
 تَوَامْ - ع. دو قولو
 تَوَبَّرُوْ - ف. لا بلا
 تَوَبَّرَهْ - ف. بیخ و بن و ساق ، بومه
 خر بزه
 تَوَبَكْ - ف. گنجینه و مخزن
 تَوَبَهْ - ع. بازگشت
 تَوَبِيْخْ - ع. سرزنش کردن
 تَوَبَّالْ - ف. مس و نقره ، براده مس
 و امثال آن
 تَوَبِيْدَنْ - ف. درشتی کردن
 تَوَتُوْنْ - ع. برگیست که خشک کرده
 و می کشند (سیگار)

تَوَضَّعُ - ع. روشن و واضح ساختن	ک کردن غیر آن
تَوَظَّطَ - ع. آماده نمودن	تَوَزَّعَ - ع. متفرق شدن، قسمت شدن
تَوَظَّنَ - ع. وطن اختیار کردن	تَوَزَّيْدَنَ - ف. تاخت و تاراج کردن و اندوختن، کشیدن و گذاردن
تَوَظَّنَ - ع. دل بر چیزی نهادن	تَوَزَّيْعَ - ع. تقسیم کردن، پراکنده نمودن
تَوَعَّدَ - ع. ترسانیدن و تهدید نمودن	تَوُوسَ - ف. نام پرنورذر
تَوَعَّلَ - ع. دور شدن و رفتن، مبالغه کردن	تَوُسْرَجَ - ف. یکی از اقسام میوه مرکبات و از فامیل نارنج است
تَوَفَّالَ - ف. تخته های نازکی است که بترطاق کوبند و روی آن را سفید کنند	تَوُسْطَ - ع. میانجی گری کردن
تَوَفَّانَ - ف. شورش دریا، باران سخت	تَوُسْعَ - ع. گشاده شدن
شوروغوغا	توسك - ف. قناعت
تَوَفَّيرَ - ع. زیاد کردن، تمام حق او را دادن	تَوُسْلَ - ع. بهیجری نزدیکی جستن
تَوَفَّقَ - ع. بکاری کسیرا دست دادن	تَوُسْنَ - ف. اسب سرکش
تَوَفَّقَ - ع. وفای تمام حق نمودن	تَوُسْنَكُ - ف. قناعت
تَوَقَّعَ - ع. چشم، چشم داشتن بوقوع چیزی	تَوُسْعَ - ع. گشاده کردن
تَوَقَّفَ - ع. درنگ کردن	تَوُوشَ - ف. تاب و طاقت، تن و بدن و جبهه، توشه، گرمی
تَوَقَّيْتُ - ع. هنگام پیدا کردن	تَوُوشَقَانُ - ف. خرگوش
تَوَقَّيرَ - ع. بزرگ شمردن، آزمودن	تَوُوشَكُ - ف. بستر خواب
تَوَقَّعَ - ع. نشان کردن بر نامه، کمان بردن	تَوُوشَكَانُ - ف. گلخن حمام
تَوَقَّفَ - ع. حبس کردن	تَوُوشَه - ف. خوراک راه مسافر
تَوَلَّى - ف. چشم	تَوُوشِجَ - ع. حایل افکندن، کنایه از نوشتن بزرگان بر حاشیه فرمان و مانند آن
تَوَكَّلَ - ع. اعتماد بغیر کردن	تَوُوصَلَ - ع. پیوستن
تَوَكَّيْتُ - ع. محکم کردن	تَوُوصِيفَ - ع. وصف کردن
تَوَكَّيْلَ - ع. وکیل کردن، کسیرا بر چیزی گماشتن	تَوُوصِيَه - ع. اندرز کردن، وصی قرار دادن
تَوَلَّى - ف. جنک و پرخاش	تَوُوصُو - ع. با کیزه کردن، وضو گرفتن
تَوَلَّى - ف. تناول آبله ایست که از سوختن	

ساقط شدن و مردن
تَهَالُ - ف. غار کوه
تَهَالُكُ - ع. بر بستر افتادن
تَهَاوُن - ع. استهزاء کردن
ته‌یج - ع. آماس کردن
تَهْجَا - ف. شیره کردن انگور
تَهْجَدُ - ع. شب بیدار بودن
تَهْجِي - ع. حروف را باسم شمردن
تَهْجِيَه - ع. حروف شاری کردن
تَهْدِي - ع. راهنمایی شدن
تَهْدِيْدُ - ع. ترساندن
تَهْدِيَه - ع. هدیه دادن
تَهْدِيْب - ع. پاکیزه شدن
تَهْدِيْب - ع. پاکیزه کردن
تَهَاكُ - ف. خاك، عریان
تَهْكَمُ - ع. غضب بر کسی کردن
تَهْلِكُه - ع. هلاک شدن
تَهْلِيْلُ - ع. تسبیح کردن
تَهْم - ف. دلاور و قوی جثه
تَهْمَت - ف. افترا زدن
تَهْمِيْت - ع. مبارکباد گفتن
تَهْوُغ - ع. قی کردن
تَهِي - ف. خالی و تهیدن مصدر آنت
 و تهی دست محتاج و فقیر
تَهِيْج - ع. برانگیخته شدن
تَهِيْمَا - ف. مابین پهلو و شکم
تَهْوُء - ع. آماده شدن کار
تَهْتِه - ع. مهیا کردن
تَهْيِج - ع. برانگیختن

کار زیاد حادث شود
تَوَلَّد - ع. فرزند داشتن، پیدا شدن
 چیزی از چیزی
تَوَلَّه - ع. بچه سگ، سگ شکاری،
 گل آفتاب گردان
تَوَلَّه - ع. اندوهگین شدن
تَوَلَّی - ع. برگردن گرفتن کار
تَوَلَّیْتُ - ع. والی گردانیدن
تَوَلَّیْد - فرزند زادن
تَوَلَّیْدُن - ف. پر خاش کردن، شورش
 کردن، فرو کردن
تَوَنُ - ف. گلخن حمام، زندان
تَوَنَسُ - ع. انس گرفتن
تَوَنَلُ - ف. راهی که در زیر کوه کند
تَوَّه - ف. لای، پرده
تَوَّه - ف. تابه، یک قطعه بزرگ مخصوص
 از یخ
تَوَهْم - ع. گمان کردن
تَوَهِيْن - ع. ست کردن
تَوَى - ف. درون، ته ولای
تَوَلَّكُ - ف. گنجینه
تَوَلَّ - ف. پیشانی
تَوَّیَه - ف. قوس و قزح

تَه - ف. پائین، منتهای
تَهَاكُرُ - ع. دعوی کردن دو نفر باطل
 و دعوی از طرفین ساقط شدن
تَهَاجُم - ع. حمله کردن یکی بر
 دیگری
تَهَاْفُ - ع. پاره پاره افتادن، هردو

تیزاب - ف. دوائی است روان که هر چه در آن اندازند بگدازد
 تیزویر - ف. تیزهوش
 تیسفون - ف. نام قدیم
 تیسیر - ع. آسان کردن
 تیغ - ف. شمشیر، بلندی سر کوه، فروغ و روشنی، خار درخت، جوهر فولاد
 تیغ - ف. خاروخس
 تیغ گنج - ف. نوائست از موسیقی
 تیغظ - ع. بیدار شدن
 تیغظ - ع. یقین و قطع داشتن
 تیکور - ف. کشک
 تیل - ف. نقطه و خال
 تیلا - ف. چنبر رسن تایی
 تیلیک - ف. جامه پیش باز
 تیم - ف. کاروانسرای بزرگ، حجره خانه
 تیم - فر. دسته
 تیما - ف. بیابان و دشت
 تیماج - ف. پوست بز دباغی شده
 تیمار - ف. غمخواری و اندیشه کردن
 تیماس - ف. بیشه و نیستان و جنگل
 تیماو - ف. کودنی و بلاهت
 تیمچه - ف. کاروانسرای کوچک
 تیمسار - ف. جناب و حضرت
 تیمم - ع. بموس وضو و غسل دست به زمین زدن و بصورت و پشت دست کشیدن
 تیمن - ع. تبرک جستن
 تیموگ - ف. ترش رویی

تی - ف. نهی
 تیسر - ع. میل بچپ کردن
 تیمن - ع. میل براست کردن
 تیان - ف. دیک بزرگ سرگشاده
 تیب - ف. شیفته و سرگردان
 تینا - ف. آهو، عثوه خوبان
 تیپ - ف. یکدسته مرتب و منظم
 تینا - ف. با ته بازدن
 تینال - ف. فریب و چابلوسی
 تی تی - ف. چیزهاییکه بصورت مرغ و دیگر جانوران سازند
 تیج - ف. نخ ابریشم، پنبه که بدست آنرا کشانید
 تیجان - ع. تاج
 تیخ - ف. هر چیز سرتیز و آنرا تیغ نیز گویند
 تیداک - ف. یهود و تیداکای یهودی است
 تیر - ف. تیر کمان، هر چوب راست
 تیراژه - ف. قوس و قزح
 تیرست - ف. عدد سیصد
 تیرک - ف. مصفر تیر، تیریکه بان خمیر پهن کنند، تیری که بر آن چادر زنند
 تیرگان - ف. روز سیزدهم از ماه تیر
 تیرگی - ف. تاریکی
 تیرم - ف. بانوی بزرگ حرم
 تیره - ف. تاریک، سیاه فام، آب گل اندوه
 تیز - ف. تند مقابل کند، برنده

ثَبَات - ع. مرض زمین گیری، مردشجاع
ثَبْتُ - ع. حجت و دلیل، برقرار و ثبات

بودن

ثَبْتُ - ع. پابرجا

ثَبُوت - ع. پابرجا بودن

ثَبْن - ع. سطبری

ثَدَى - ع. پستان

ثَجْن - ع. سطر، بزرگ

ثَرَوْتُ - ع. مال بسیار داشتن

ثَرَى - ع. تری زمین

ثَرِيَا - ع. هفت ستاره است که در گردن

نور واقعست و فارسی آن پروین است

ثَعَان - ع. اژدها

ثَعْلَب - ع. روباه، داء الثعلب مرضی

است که ریش مو آورد

ثَغْر - ع. دندان، رخنه بستن، رخنه زدن

ثَعْوَر - ع. حدود مملکت

ثَغْل - ع. دردی

ثِقَات - ع. مردمانی که محل اعتمادند

ثَقَبَة - ع. سوراخ

ثَقَقَى - ع. نام قبیله ایست

ثَقْل - ع. سنگینی، سنگینی طعام در

معدده

ثَقْلَان - ع. جن وانس

ثَقْلَن - ع. ثقلان

ثَقَه - ع. کسی که محل وثوق و اعتماد

است

ثَقِيل - ع. سنگین

ثَكَلَى - ع. زن بچه مرده

ثَلَاث - ع. سه تاسه تا

تَيْن - ف. انجیر و بربری همین معنی دارد

تَيْبَا - ف. گل وطن

تَيْبَة - ف. آب دهان

تَيُّو - ف. تاب و طاقت

تَيَوَّاز - ف. کسب مال از راه غیر مشروع

تَيَوَّای - ف. تهواری پروانی

تَيَّوَز - ف. مرغی است مانند طاوس

تَيَّوَزَك - ف. رشک و حسد

تَيَّوْسُول - ف. شاد شدن از غم مردم

تَيُّول - ع. ملکی که دولت عواید مالیاتی

اورا واگذار بکسی نموده است

تَبَه - ع. وادی که سرگردانی آرد

تَبَهُو - ف. مرغی شبیه کبک، گودال

که در آن آب جمع شود

ث

ثَا - ع. نام یکی از حروف تهجی

ثَابِت - ع. پابرجا

ثَاقِف - ع. نافذ و سوراخ کن

ثَاقِل - ع. خوراکی که ثقل دارد

ثَالِث - ع. سومی

ثَالِثَة - ع. يك قسمت از شصت قسمت ثانیه،

سومی

ثَامِن - ع. هشتمی

ثَانِي - ع. دومی

ثَانِيَة - ع. يك شصتم دقیقه

ثَار - ع. خونخواهی کردن

ثَبَات - ع. نبت کننده

ثَبَات - ع. برقرار بودن

جَابُلَا - ع. شهریت عظیم که در
 لسان اخبار آمده است
 جَانَاغ - ف. گلیچه خیمه
 جَانَلِیق - ع. رئیس روحانی نصاری
 جَانَحْت - ع. از بیراهه حرکت کردن
 جَاخْوُك - ف. داس
 جَادُو - ف. ساحر
 جَاذَه - ع. شاه راه
 جَادِی - ف. زعفران
 جَاذِب - ع. کشاننده و همچنین است
 جَاذِبَه
 جَارُ - ع. همسایه
 جَارِخ - ع. جراحت زننده
 جَارِخَه - ع. اندام آدمی، دست
 جَارِف - ع. طاعون، چیزی که مانند
 سیل همه را ببرد
 جَارُوب - ف. چیزی که بآن زمین یا
 فرش و مانند آن را پاک کنند
 جَابِی - ع. رونده مانند آب
 جَارِیَه - ع. دختر کوچک
 جَاوُوس - ع. کسی که در میان مردم
 اخبار نهانی را گرفته و بدیگران رساند
 جَاوُوتَن - ف. دارندگی، داشتن
 جَاش - ف. غله پاک کرده در خرمن
 جَاعِل - ع. صنعت کننده، خلق کننده
 جَاغِر - ف. چینه دان مرغ
 جَاف - ع. خشک کننده
 جَافِی - جفاکار که انس نکبرد
 جَاكِي - ف. نام درخت اراك که از آن
 مسواک بگیرند

جَلَاثِی - ع. سه حرفی
 جَلَج - ع. برف
 جَلَعَه - ع. رخنه
 جَمَانِین - ع. هشتاد و همچنین است ثمانون
 جَمَر - ع. میوه
 جَمَرَه - ع. نتیجه وفاتده
 جَمَن - ع. بهاوقیت
 جَمَن - ع. هشت يك
 جَمِین - ع. چیز قیمتی و بزرگ
 كَنَاء - ع. مدح و ستایش
 كَنَائِی - ع. دوحرفی
 كَنَائَا - ع. هشت دندان پیش رو
 كَوَاب - ع. باداش خوب
 كَوَابِت - ع. کواکب غیر سیاره
 كَوَانِی - ع. نایه ها
 كَوُب - ع. جامه
 كَوُز - ع. گاو، برج دوم از دوازده برج
 منطقه البروج که یصکی از دوائر عظیمه
 است
 كُباب - ع. جاده ها
 كُتَب - ع. زن مرد دیده و همچنین است
 كُتِبَه

ج

جَا - ف. مکان و جاکشی ملحف را
 گویند و جاکشی قوادی است
 جَانِی - ف. کنایه از مبال، نام کلیست
 در هند
 جَابِر - ع. ظالم

جَالُ - ف. دام و تله، جاکي
 جَالِبُ - ع. کشنده بطرف خود
 جَالِشُ - ع. نشینده
 جَالِشُ - ف. مباشرت، حریص بجماع،
 خرامنده بناز
 جَالِزُ - ف. کشتزار هندوانه و خربزه
 و خیار و مانند آن
 جَالِیْنُوسُ - ع. نام یکی از فلاسفه یونان
 جَامُ - ف. پیاله، شیشه که بدرو پنجره
 بکار برند، آینه که از شیشه است
 جَامَانُ - ف. بزرگترین حکمدار
 عهد کشتاسب
 جَامِدُ - ع. ضد مایع و بخار، ضد مشتق
 خشک، یخ بسته
 جَامِعُ - ع. گردآورنده، مسجدیکه
 در آن روز آدینه گرد آید
 جَامِعَه - ع. جائیکه در آن گرد آید
 جَامْعُولُ - ف. حرامزاده و آنرا
 دامْعُولُ نیز گویند
 جَامِکِي - ف. وظیفه و مستری
 جَامُوسُ - ع. معرب گاو میش
 جَامَه - ف. رخت و لباس پوشیدنی
 جَانُ - ف. روح حیوانی
 جَانَانُ - ف. معشوق، جمع جان
 جَانَانَه - ف. جانان و معشوق
 جَانِبُ - ع. طرف، سو
 جَانْدَارُ - ف. سلاحدار، قوت
 جَانَوْرُ - ف. جاندار
 جَانَه - ف. شاخه کوچکی که از درخت
 روید و اصل آن جوانه است

جَانِي - ف. معشوق که منسوب بجان
 است
 جَانِي - ع. جنایتکار و گناهکار
 جَاوْدَانُ - ف. همیشه و برقرار و همچنین
 است جاویدان
 جَاوْدَانَه - ف. جاوید و هم چنین است
 جاویدانه
 جَاوَزُ - ف. حال شخص، خداوند جاه
 و مکان
 جَاوَزُسُ - ع. گاورس
 جَاوَزُ مَرْدُ - ف. ازحالی بحالی شدن
 جَاوِیْدُ - ف. دائم و همیشه و همچنین
 است جاویدان و جاویدانه
 جَاوِیْدَنُ - ف. بدندان نرم کردن
 جَاهُ - ع. جلال و شان
 جَاهِدُ - ع. جدو جهد کننده
 جَاهِلُ - ع. نادان
 جَاهِیْدَنُ - ف. سرد شدن بدن
 جَائِي - ف. محل و مکان، شان و مرتبه
 جایگاه، منزل و خانه
 جَائِزُ - ع. ظالم
 جَائِزُ - ع. غیر ممنوع، گذرا، نافذ
 جَائِزَه - ع. بخشی که بزرگان برای
 کار خوب دهند
 جَائِغُ - ع. گرسنه
 جَبُ - ع. قطع کردن
 جَبَاوَرَه - ع. جور کنندگان
 جَبَّارُ - ع. نام خدا که بهمنی شکسته
 بنداست، سرکش و بیرحم

جَبَر - ع. غاری که قعر آن دور باشد
جُجَر - ع. لانه درندگان و هوام
جُجُوذ - ع. منکر شدن حق با علم

جَجَج - ف. ستیزه
جَجَجَج - ف. جانور است از جنس شب
بره گویند فضله خود را میخورد
جَجَنَس - ف. مرضی است که مانند
باد نجان از گلو بر آید و در دندانند
جَجِیدَن - ف. ستیزه کردن

جَدُّ - ع. پدر پدر یا پدر مادر
جَدُّ - ع. کوشش کردن
جُدَا - ف. منفصل و ممتاز و جدائی
مفارقت و جُدَا اِغْمَاة علی حده
جُدَا ز - ع. دیوار
جُدَا اَرَك - ف. بازی ایست که آنرا
کوزه گردان گویند
جُدَا سْتَه - ف. آنچه مجرد از ماده باشد
جُدَا ل - ع. خصومت کردن
جُدَا وِل - ع. نه‌های کوچک
جُدَا وِی - ف. علوفه و مرسوم ملازمان
جُدُب - ف. مغز درخت خرما که مانند
مغز بادام است

جُدُرَان - ع. دیوارها
جَدُغ - ع. قطع کردن
جَدُّ کَا رَه - ف. روشهای مختلف
جَدَل - ع. خصومت
جَدُو - ف. حیوانی که از زیادتی کار
از کار افتد

جَبَال - ع. کوهها
جَبَان - ع. خائف و ترسناک
جَبَاه - ع. پیشانیها
جَبَا یَت - ع. خراج گرفتن
جَبَر - ع. مقابل اختیار . یکی از علوم
ریاضی
جَبَر اِیْل - ع. یکی از فرشتگان مقرب
که حامل وحی الهی است
جَبَرُوت - ع. عظمت الهی
جَبِیرِی - ع. کسی که قائل با اختیار بشر
نیست

جَبَل - ع. کوه
جَبَلَت - ع. اصل و طبیعت و ذات
جَبِن - ع. ترس و بی دل
جَبَه - ع. جامه گشادی که بروی جامها
بوشند
جَبَه - ف. زره آهن و جَبَه خَا نَه جائیست
که در آن سلاح جنگ نگاه دارند و آنرا
جَبَا خَا نَه نیز گویند
جَبَهه - ع. پیشانی، محل جنگ
جَبِیره - ف. مستعد شدن مردم بجهت
کار
جَبِیره - ع. چوبها که بر شکسته بندند
جَبِن - ع. پیشانی

جَت - ع. نام قومی فرومایه و صحرا
نشین در هند
جُفْمَان - ع. جسم
جُئَه - ع. شخص انسان
جَجْد - ع. منکر شدن، تکذیب کردن

جَرَاثِم - ع. خانهای مورچه، املاها
 جَرَاخ - ع. کسی که معالجه جراحت
 وزخم را مینماید
 جَرَاخَت - ع. پاره کردن بعضی از بدن
 جَرَاذ - ع. ملخ
 جَرَاز - ع. بسیار کشنده، بسیار
 جَرَاوَه - ع. عقرب زرد مخصوصاً
 عقربی که نیش خود را در موقع حرکت
 بزمین میکشاند
 جَرَان - ع. جلو کردن شتر
 جَرَايِر - ع. گناهان
 جَرَايِم - ع. جریبه ها و مالهاییکه
 از مجرم گیرند
 جَرَاث - ع. دلیری
 جَرُب - ف. دراج و قراول
 جَرَب - ف. مرض گری
 جَرَبُوه - ف. تیزی هوش و ذکاوت
 جَرَبُ قُوْر - ف. شخص سبک
 جَرَبُ نَوْمَه - ع. خانه مورچه، اصل هر چیز
 جَرَبِيس - ع. نام یکی از پیغمبران بنی
 اسرائیل
 جَرَح - ع. زخم کردن، بد گفتن
 جَرَد - ف. زخم دار
 جَرَد - ف. اورنگ
 جَرَد - ع. برهنه
 جَرَدَه - ف. اسبی که رنک او زرد است
 جَرَدَه - ف. اسبی که پدرش عربی و
 مادرش غیر عربی است
 جَرَا - ف. بخش و حصه
 جَرَز - ف. پرنده ایست که بمری جباری

جَدُوا - ع. بخشش
 جَدْوَار - ع. تریاق بیش، ماه و پروین
 جَدْوَل - ع. نهر کوچک، شکل مشتمل
 بر همه مطالب مانند جدول ضرب
 جَدَه - ع. مادر پدر یا مادر مادر
 جَدَى - ع. بزغاله، یکی از بروج
 دوازده گانه منطقه البروج
 جَدَى - ع. ستاره ایست نزدیک قطب
 شمالی و اصل آن جَدَى است
 جَدَى - ع. بشت کاردار و ثابت قدم
 جَدِيد - ع. تازه
 جَدِير - ع. سزاوار

جَد - ع. قطع کردن و بریدن
 جَدَاب - ع. بسیار کشنده بطرف خود
 جَدَام - مرض خوره
 جَدَب - ع. کشیدن
 جَدَز - ع. قطع و بریدن، عددی که
 در خود ضرب شود چون ده که جذر
 صداست
 جَدَل - ع. فرح آوردن
 جَدَم - ع. قطع کردن
 جَدَوَه - ع. پاره آتش

جَر - ف. شکاف، زمین شکافته جر جر
 پاره پاره
 جَر - ع. کشیدن، کسره با تنوین
 جَرَاب - ع. شمشیر، ظرفیکه از پوست
 درست کنند
 جَرَاب - ع. کشتی که شحنة ندارد

جَرِب - ف. مقداری از زمین از ۷۶ هـ
تا هزار گز
جَرِيحَه - ع. جرح وارد کردن
جَرِيْدَه - ع. نوشته روشن
جَرِيْرَه - ع. گناه
جَرِيْمَه - ع. مالیکه از مجرم گیرند

جَز - ف. مگر
جَز - ع. گز که درختی است
جَزَاء - ع. پاداش
جَزَائِر - ع. جزیره ها و آنرا جَزَائِر
نیز گویند
جَزَائِف - ع. فروختن یا خریدن بدون
تعیین مقدار و وزن
جَزَائِل - ع. رای نیکو داشتن
جَزَائِي - ف. هر چه متغیر و متبدل شود
جَزْء - ع. پاره از چیز
جَزْد - ف. پرنده ایست که آنرا تودره
گویند

جَزَز - ع. برگشتن آب دریا
جَزَز - ع. گرز و هو بیج
جَزَش - ف. تغییر و تبدیل
جَزَع - ع. ناشکیبائی
جَزْم - ع. لازم و واجب کردن
جَزْوَع - ع. ناشکیبا
جَزْوَه - ع. یکدسته کاغذ نوشته
جَزِيْرَه - ع. خشکی میان دریا
جَزِيل - ع. بزرگ، بسیار
جَزِيَه - ع. مالیاتی که بر عهده ییگانه
نهند

گوبند
جَزَز - ف. ستونی که از سنگ و آجر
یا خشت و گل درست کنند
جَزَس - ع. زنگ که آنرا زنند و صدا
کند و محتملست معرب جَزَس باشد
جَزَشَفَت - ف. بدگوئی و هجو
جَزَعَه - ع. یکدم آب خوردن
جَزَعْنَد - ف. چراغ، چراغدان
جَزْغُول - ف. داروئیست که آنرا زبان
بره گویند
جَزْفَه - ف. جزء کوچکی از آتش که
بجهد

جَزْمَه - ف. دورهم جمع شدن
جَزْمَه - ف. جلگه و بیابان وسیع
جَزْم - ع. گناه
جَزْم - جسم و تن
جَزْمَه - ف. سفر کردن
جَزْنَك - ف. آواز زنگ، صدای شمشیر
و گرز و مانند آن
جَزْنِگْدَن - ف. صدا کردن زنگ و
مانند آن

جَزْوَاَسَك - ف. جانور است شبیه ملخ
که پیوسته در شب آواز کند
جَزْه - ف. جانور نر. باز نر و مجازا بر
شجاع گفته شود
جَزْه - ع. سبوی بزرگ دودسته
جَزْنِي - ع. رفتن
جَزِي - ع. دلیر
جَزِي - ع. ماهی بی پولک
جَزْيَان - ع. رفتن آب و مانند آن

جُعَلَقَ - ع. فضول سبك يسرو با جلف
و آنرا جُعَلَقُ نیز گویند

جُعْجُ - ف. چوبیکه بر گردن گاوزراعت
هنگام شخم اندازند، چوب آبوسی
جُعْجُ - ف. خانه چوبین تر کمان
جُعْجَارُ - ف. سرخاب صورت، نان اوزن
ناف حیوانات، غوك، فریاد و ناله
جُعْجَالَه - ف. گروه مرغان
جُعْجُجُ - ف. صدائی که از شکستن یا
اصطكاك دوجیز پدید آید
جُعْجُد - ف. نام پرنده ایست
جُعْجُرَات - ف. ماست
جُعْجُرَا فِیَا - ی. علم چگونگی زمین و
احوال آنست

جُعْشُ و جُعْشَت - ف. تره که در بهار
پیش از سبز بهار آید
جُعْجَلَه - ف. بچه کوچک و ضعیف
جُعْجَلَه - ف. مرغیست فراخ چشم
جُعْجَه - ف. پری که مانند تاج بر سر
نهند و آنرا جُعْجَه نیز گویند و گاهی
باقاف نویسند

جُعْجُ - ع. خشك کردن
جُعْجَاء - ف. ستم کردن و ظالم
جُعْجَا - ف. چرك زرو نقره
جُعْجَاء - ع. خس و خاشاك، باطل
جُعْجَان - ع. خمره های كوچك
جُعْجَت - ع. زوج مقابل فرد
جُعْجَت - ف. دوايست که هنگام گرمی

جُئَاد - ف. زعفران
جُئَاد - ف. جساد
جُئَارَت - ع. دلیری کردن
جُئَامَت - ع. ضخیم بودن
جُئَتَن - ف. بافتن، تفتیش کردن
جُئَتَن - ف. خیز کردن، گریختن
جُئَد - ع. تن
جُئَر - ع. پل
جُئَك - ف. بلاورنج
جُئَم - ع. تن، هرچه فضا را بگیرد
جُئَمَانِی منسوب بآنست
جُئَوُر - ع. دایر
جُئِیم - ع. تنومند

جُئَش - ف. مهره شیشه کبود رنگ
جُئَشَن - ف. تب
جُئَشَن - ف. مجلس شادی و سرور
جُئِیَر - ف. جولاهه
جُئَص - ع. کچ
جُئَصَاَص - ع. کچ کوب

جُعَال - ع. کسی که بسیار جعل کند و
دروغ گوید
جُعَالَه - ع. مزد عمل
جُعَبَه - ع. جای تیر، صندوقچه
جُعْد - ع. موی پیچیده
جُعْجَر - ع. لقب امام پنجم ع
جُعْل - ع. صنعت کردن، وضع کردن
جُعْل - ع. گله غلطان

جَلَالٌ - ع. بزرگی
 جَلَالٌ - ع. نجاست خوار
 جَلَالَتٌ - ع. بزرگ و بزرگواری
 جَلَبٌ - ع. کشیدن
 جَلَبٌ - ف. هر چیزیکه نمایش اصلی را دارد و اصل نیست
 جَلِیَابٌ - ع. لباس گشاد
 جَلِیوٌ - ف. سبزی شبیه نعناع
 جَلِیْزٌ - ف. غماز و مفند
 جَلَتٌ - ف. کسی که پشت هم اندازو دورو و متقلب باشد
 جَلَدٌ - ع. چابک
 جَلَدٌ - ع. پوست
 جَلَسَاءٌ - ع. هم نشینان
 جَلَهٌ - ع. یکمرتبه نشستن
 جَلَفٌ - ع. میانه تهی و کم عقل
 جَلَقٌ - ع. اعمال شهوت نمودن
 جَلْجَلَهٌ - ف. مرغزار، فضای وسیع
 جَلْمَبِرٌ - ف. شخص بی سرو پا و درویش
 و آنرا جَلْمَبِرٌ نیز گویند
 جَلِنَکٌ - ف. نوعی از قماش ابریشمی
 صدای زنگ، بوته هندوانه و خرپزه و مانند آن
 جِلْوٌ - ف. پیشرو، نام طایفه ایست
 جِلْوٌ - ف. مردم شوخ، سیخ کباب
 جِلْوٌ - ف. عنان اسب، اسب کتل
 جِلْوَاوٌ - سرشت و خوی
 جِلْوِشٌ - ع. نشستن
 جِلْوَنَدٌ - ف. چراغ
 جِلْوَهٌ - ع. نمایش، رونمایی که داماد

هوا در گرمسیرات زیر بغل و کش ران زنند
 جُتَنَکٌ - ف. لگد زدن ستور
 جُفْتَهٌ - ف. سرین، لگد اسب
 جَقَرٌ - ع. علمی است که از ترکیب حروف مقطع بی بیاره مطالب آئنده برند، چاه گشاد
 جَقْنٌ - ف. پلک چشم
 جَقَنَکٌ - ف. سخن بیمنی و باوه
 جَاکٌ - ف. جنبانیدن ماست با چوب
 جَاکَزٌ - ف. تپو
 جَاکَارَهٌ - ف. راههای مختلف
 جَاکَسَهٌ - ف. خارپشت بزرگ
 جَاکَارَهٌ - ف. چکاره
 جَاغَرٌ - ف. کبد، غم و غصه
 جَاغْنٌ - ف. نی سستی است بر مغز
 جَلٌ - ف. مرغیست خوش آواز که آنرا اچکاکوگ گویند
 جُلٌ - ع. جامه چهاربایان
 جَلٌ - ع. بزرگ است
 جَلَاءٌ - ع. روشن شدن، سیقل دادن، از وطن رفتن
 جَلَابٌ - ع. کلاب، علی که در آن کلاب ریزند
 جَلَا یَبٌ - ع. جامهای گشاد
 جَلَا جَلٌ - ع. زنگها و حرسها
 جَلَاذٌ - ع. کسی که شمشیرزند
 جَلَاذَتٌ - ع. صاحب قوه و سخن

جَمَل - ع. شتر
 جَمَل - ع. سخنها و جمله ها
 جُمْلَه - ع. سخنی که مفید معنی باشد
 جَمَن - ف. چوبهاییکه بر شاخهای
 باریک اندازند و ناک بر آن کشند
 جَمَنَد - ف. اسب کامل
 جُمَنَدَه - ف. جنبنده
 جُمُوخ - ع. سرکشی کردن اسب
 جَمَهْلُو - ف. یکی از حیوانات ماییز
 عدس و ماش
 جُمهُور - ع. توده ، همه مردم
 جَمیل - ع. نیکو

جَن - ع. بری، دیو، جن
 جَنَارُز - ع. جنازه ها
 جَنَاب - ع. درگاه
 جُنَاب - ف. گرو ، بازی جناغ
 جَنَابَت - ع. پلید شدن
 جَنَات - ع. باغها و بهشت ها
 جَنَاح - ع. بال
 جُنَاح - ع. گناه
 جَنَازَه - ع. نعش مرده
 جَنَاس - ع. دو کلمه مانند هم بود
 جَنَاع - ف. استخوان سینه مرغ
 جَنَان - ع. قلب
 جَنَایَت - ع. گناه کردن
 جَنَب - ع. پهلو، کنار و طرف
 جُنَّانِیدَن - ف. حرکت دادن
 جُنُن - ف. حرکت
 جَنَبَه - ع. پهلو و طرف

بروس دهد
 جَلَوِز - ف. سخن چین و مفسد
 جَلِیت - ف آنچه از حقیقت چیزی ظاهر
 گردد
 جَلِیدَه - ع. پوست کنده
 جَلیل - ع. جل اسب ، چادر، کجاوه ،
 نقاب چیزی
 جَلیل - ع. بزرگوار
 جَلِته - ع. بسیار روشن و واضح

جَم - ف. نام یکی از پادشاهان
 پیشدادیست
 جَم - ع. زیاد از هر چیز
 جَمَاد - ع. مقابل حیوان و نبات و جمادات
 جمع آنست
 جَمَازَه - ع. شتر تندرو
 جَمَاع - ع. باهم جمع شدن
 جَمَاعَت - ع. گروه
 جَمَال - ع. نیکویی
 جَمَال - ع. شتران
 جَمَال - ع. شتر بان
 جَمَام - ع. اسب کامل
 جُمُجَمَه - ع. کله سر
 جَمَد - ع. یخ ، برف
 جَمَدَر - ف. سلاحی است برنده
 جَمَرِی - ف. مردم فرومایه
 جَمَلَت - ف. کفش
 جَمْع - ع. گرد آوردن، همه
 جَمْعَه - ع. روز آدینه
 جَمْعِیَه - ع. اجتماع

- جَوَّ - ع. فضاء
 جَوَّارِزُ - ع. جور کنندگان
 جَوَّارِزُ - ع. جایزه ها
 جَوَّابُ - ع. پاسخ
 جَوَّاذُ - ع. بخشنده ، دهنده
 جَوَّاذِبُ - ع. جاذبه ها
 جَوَّارُ - ع. همسایگی
 جَوَّارِخُ - ع. اعضاء
 جَوَّارِی - ع. کنیزان و دختران
 جَوَّارُ - ع. گذشتن ، مباح
 جَوَّارُ - ف. هاون چوبین
 جَوَّاسِیسُ - ع. جاسوسها
 جَوَّالِقُ - ع. خورجینها
 جَوَّالَه - ع. آتشگردان ، چیزی که زیاد جولان دارد
 جَوَّامِغُ - ع. محلی که همه چیز را در بردارد . معابد مسلمانان
 جَوَّانُ - ف. کسی که از خردسالی گذشته و بهار عمر او است
 جَوَّانِبُ - ع. اطراف
 جَوَّانَه - ف. شاخه که تازه از درخت روئیده است
 جَوَّانِی - ف. زن یا ن که بر روی نان باشند
 جَوَّاهِرُ - ع. گوهر
 جَوَّجَمُ - ف. شاخ اصل درخت
 جَوَّجَه - ف. بچه ماکیان
 جَوَّجِی - ف. مسخره
 جَوَّود - ع. بخشیدن
 جَوَّوْدان - ف. يك نوع کافور خوشبو که آنرا بخورند
- جُنَیدَن - ف. جست و خیز کردن ، حرکت کردن و جُنَیدَه اسم فاعل و جُنَیدَه اسم مفعول آنست
 جَنَّتْ - ع. باغ و بهشت
 جَنَجه - ع. گناه کوچک
 جَنَیانَا - ف. نام دوائست
 جَنَخالُ - ف. غوغا ، آشوب
 جَنذُ - ع. لشکر ، شهر
 جَنذَر - ف. رخوت خانه
 جَنذِرُ - ف. لباس پاره و کهنه
 جَنده - ف. زن بدعمل
 جَنسُ - ع. صنف ، اصطلاحی است در منطق
 جَنَسِیتُ - ع. ماهیت جنس
 جَنَعَوْلُکُ - ف. حساب سازی
 جَنَکُ - ف. نزاع و قتال
 جَنَکُ - ف. کشتی بزرگ ، دفترچه بزرگ که اشعار گوناگون دارد
 جَنکازُ - ف. خرچنگ
 جَنگَلُ - ف. بیشه و زمین پر درخت
 جَنُوبُ - ع. نقطه مقابل شمال
 جَنُودُ - ع. لشکرها
 جَنُونُ - ع. دیوانگی
 جَنَه - ع. شهر
 جَنَبِیتُ - ع. اسب بدک
 جَنُودُ - ف. پل صراط
 جَنینُ - ع. بچه در شکم
- جَوَّ - ف. حبه ایست شبیه گندم
 جَو - ف. جوی ، امر بجستن

جَوْدَاه - ف. جودان
 جَوْدَتْ - ع. نیکو شدن، ذکاوت ،
 ذکاوت داشتن
 جَوْدَز - ف. گاو
 جَوْدَز - ع. جودر که اصل آن گودر
 است
 جَوَز - ع. ظلم در حکم، از راه راست
 منحرف شدن
 جَوَز - ع. گردو، جوز هندی نار گیل
 است
 جَوَزَا - دویگر که برج سوم بهار است
 جَوَزَق - ع. گوژه و غلاف بنه است
 جَوَسَق - ع. معرب جوسه که کوشک
 و بالاخانه است
 جَوَسَك - ف. تکه گریبان
 جَوَسَنَك - ف. مقدار یک جودروزن
 جَوَسَه - ف. کوشک و بالاخانه
 جَوَش - ف. نام دوائست، بشورانی
 که بیدن میزنند، حلقه های زره و مانند
 آن، غلیان
 جَوَشَن - ع. زره
 جَوَشِيدَن - ف. غلیان آمدن، بیرون
 آمدن آب از چشمه
 جَوُغ - ع. گرسنگی مفرط
 جَوُغ - ف. گردن بند گاو و زراعت
 جَوُف - ع. میان همه چیز
 جَوُق - ع. گروه و دسته و همچنین است
 جَوَقَه و سَر جَوَقَه سردسته است و اصل
 جوق جوخ است
 جَوُكِي - ه. یکی از مذاهب هند ،

شخص بست فطرت، ریاضت کش
 جَوْلَان - ع. حرکت و رو آوردن
 جَوْلَخ - ف. نوعی از بافت بشینه که
 از آن خورجین سازند
 جَوْلَقِي - ع. قلندر شال پوش واصل
 آن جولخی است
 جَوْلَه - ف. جولاهه ، عنکبوت
 جَوْهَر - ع. معرب گوهر، رنگ آبدار،
 مقابل عرض، اصل و نژاد
 جَوُی - ف. نهر، جوینده و جویبار
 جائست که نهر زیاد دارد
 جَوِيدَن - ف. چیز برادردهان خائیدن
 جَوِيدَن - ف. جستن و تفحص کردن

جَهَات - ع. اطراف و جوانب
 جَهَاد - ع. جنگ کردن در راه حق
 جَهَار - ع. آشکار کردن، کوشش کردن
 جَهَارُ - ع. رخت عروس، آنچه انسان
 باو احتیاج دارد مانند جهاز هاضمه و
 جهاز تنفس، کشتی جنگی
 جَهَان - ف. گیتی، دنیا، عالم
 جَهَانِيدَن - ف. چیزی را حرکت دادن
 جستن و جبهیدن، خیز کردن
 جَهَّت - ع. علت و سبب، طرف
 جَهْد - ع. کوشش کردن، سعی
 جَهْر - ع. آشکار نمودن
 جَهْل - ع. نادانی، احمق
 جَهْم - ع. دوزخ، سقر
 جَهُود - ع. کسیکه زیاد کوشش کند
 جَهُود - ع. یهودی، کلیبی

جَهُولُ - ع. نادان، احمق
جَهِيْدَن - ف. پریدن، جستن

چی - ف. پاك و پاکیزه

چیث - ع. گریبان، بغه

چید - ع. کردن

چید - ع. بسیار نیک و خوب

چیران - ع. همسایگان، نزدیکان

چیره - ف. مقرری سربازان

چیشی - ع. لشکر، قشون

چیث - ف. لیف خرما

چیوَت - ف. توبره، سبد

چیقه - ف. جقه و تاج مکمل

چیقه - ع. مردار بو گرفته و عفن

چیل - ع. گروه مردم، جمعیت

چیلان - ع. مرب کیلان

چیم - ف. نام یکی از معروف تهجی

چیوه - ف. سیبب و زیق

ج

چالیدن - ف. سرد شدن چاکش مصدر

آنت و آنرا چاییدن نیز گویند

چابک - ف. چست و چالاک

چاپ - ف. باسه و چاپچی باسه چی

است، دروغ که اصل آن چاه باشد

چاپاز - ف. پیک، قاصد، نامه رسان

چاپلوش - ف. معیل و مزور و متعلق

چاپیدن - ف. یسما کردن، غارت کردن

چالنه - ف. سرسه تفنک را متصل و

قنداق آنرا از هم منفصل گذاردن

چاچله - ف. کفش چرمی مخصوصه

چاچول - ف. تزویر و دو رویی و

چاچول باز مزور و معیل و دورو

چاخان - ف. کسی که بازبان چرب

و شیرین آمیخته بتلق سخن گوید و

حقیقت نداشته باشد

چادُر - ف. جامه ایست که زنان بر سر

اندازند

چارتنقوش - ف. گیاهست که حبه

آن مانند عدس سبز است که آنرا ترشی

اندازند و اصل آن چتلاقوش است که

بر می حبه الخضرا گویند

چارق - ف. کفشی که ته آن چرم و

روی آن ریسانست و شمل گویند

چارک - ف. مخفف چاریک

چاروا - ف. ستور و چارپایان و

چاروا داز کسی است که چاروا را

میراند

چاره - ف. علاج و رفع فساد

چاشت - ف. میانه روز، غذایست

که در آن وقت خورند

چاشنی - ف. مزه، ترشی که بخوراک

شیرین زنند، ساجه تفنک

چاغال - ف. میوه نارس و کال

چاق - ف. فربه، گوشت دار

چاقچور - ف. چاخچور

چال - ف. باز، شکاف، دریچه که

میان در گذارند، سفیده صبح، صدای

زدن شمشیر، قباله

چَاهُ - ف. گودال عمیقی است عمودی که مدور است و چاه جوو چاه یوز قلابی چند است که بدان دلورا از چاه کشند و چَاهُك چاه کوچک است چَاهِيْدَن - ف. چاییدن چَاِي - ف. برک گیاهیست که در چین کارند و آنرا لوله کرده بود دهند و دم کرده و نوشند و در بعضی نقاط گیلان ایران هم در این زمان کارند و عمل آورند چَاِيْدَن - ف. چایش و سرما خوردن

چَبَن - ف. انبانچه چَبَف - ف. لعاف و مانند آن که بنه دارد و کهنه شده باشد چَبِرَه - ف. اجتماع مردم در کاری چَبِيْن - ف. طبق چوبین چَب - ف. مقابل راست چَارُ - ف. چیر دورنگ ، کبوتری که خال سیاه دارد، اسبی که خالهای سیاه دارد

چَاغ - ف. نوعی از ماهی چَاوُل - ف. غارت ، یغما چَبْچَاب - ف. آواز بوسه بی دربی چَبَر - ف. چیر، حلقه و دایره چَبَش - ف. بز یکساله ، بره یکساله چَبَو - ف. چاول و غارت چَه - ف. واژگونه ، برگشت چَبَدَن - ف. درهم فرو رفتن

چَت - ف. خفیف شدن و این لغت اصطلاح

چَاكَانِيْدَن - ف. خالی کردن چَاكَز - ف. بنده فرمانبردار چَاكَو - ف. دوا چشم چَال - ف. اسب، گودال، چاه کوچک و بر این دو معنی اخیر چَالَه نیز گویند ، برنده ایست شکار کننده چَالَاك - ف. جلد و چابك چَالِش - ف. رفتار بتکبر و ناز در برابر حریف کارزار و آنرا چَالِشْكَر و چَالِش نیز گویند

چَالَمَه - ف. شالی که بسریچند چَالَه - ف. گودال، چاه کوچک چَالِش - ف. چالش چَام - ف. چم و خم و ناز و غمزه و چامیدن و چمیدن مصدر آنست ، گردونی که بدان غله را از کاه جدا کنند چَامُوش - ف. چموش و سرکش چَامَه - ف. شعرو غزل و قصیده و چَامَه سُرَاي و چَامَه گُوي شاعری و بخواننده غزل نیز مجازاً گویند

چَامِيْدَن - ف. چمیدن چَامِيْن - ف. بول و غایط ، سرکین چَانَه - ف. فک اسفل و چَانَه رَدَن بر کفتن و مخصوصاً در موقع معامله که قیمت کم شود، گلوله خیر که برای نان درست کنند

چَاوُچَاو - ف. آواز گنجشک موقعیکه جانوری قصد او یا بچه او کند چَاوُك - ف. مخفف چکاوک چَاوُلي - ف. غله بر افشان

فلش آنت

چَر - ف. سایبان که بر سر نگاهدارند

چَتَلَا قُوچ - ع. چارتقوش

چَتُو - ف. پرده ، سایبان

چَتَوَار - فر. ربع گبروانکه که یکسیر

و چهارمقال است و آنرا چتور نیز گویند

چَجَك - ف. گل وریحان

چَجَلَه - ف. زمین باتلاق

چُجُو له - ف. گوشت زاید در فرج

و آنرا چُجَلَه نیز گویند

چَخ - ف. غلاف کارد و شمشیر

چَخا چَخ - ف. صدای زدن شمشیر

چَنَك - ف. خال و نقطه

چَخناخ - ف. آتش زنه و تبر کی آنرا

چَخناغ گویند، جای شانه و سوزن

و سَنَك چَخناخ، آلت آتش زنه تفنگ

چَجَی - ف. ستیزه کنی و مصدر آن

چَخیدَن است که بمعنی ستیزه کردن است

چَداَر - ف. ریسانی که بدان پای اسب

و استر را بندند و آنرا اشکیل نیز گویند

چَدَن - ف. مخفف چیدن است

چُدَن - ف. آهن غیر مصفی

چَر - ف. آلت تناسل

چَر ا - ف. برای چه ، بجه جهت

چَر ا - ف. چریدن و چَر ا خُور و

چَر ا سَاه و چَر ا سَاه محل چریدن

حیوانات و چَر ا امین کاه و علفست که

بستور دهند

چَر ا امین - ف. کاه و علف حیوانات

چَر ا نَدَن - ف. حیوانات را بچرا بردن

چَرَب رَبان - ف. چابلوس، شارلانا

چَرَب ا نَدَن - ف. یکطرف را افزون

نمودن

چَرَبَه - ف. چربک، چربی

چَرَبَه - ف. دروغ راست نما ، سخریه

خجلت

چَرَبیدَن - ف. افزون شدن یکی بر

دیگری، چرب شدن و چَرَبش اسم

مصدر آنست

چَرُث - ف. بینکی که خواب سبکی

است

چَرُتَه - ف. چرده ، پوست سیاه رنگ

چَرُلیزَه - ف. بوی شاش

چَرُخ - ف. آنچه حرکت دوری کند

مانند چرخ کالسکه ، آسمان ، گریبان ،

طاق ایوان ، تیر کمان ، تفنگ

چَرُ خُشَت - ف. چرخنی که بدان شیر

انگور گیرند، حوضی که در آن انگور

ریزند و پیای مالند تا شیر آن گرفته

شود

چَرُد - ف. عربده ، فریاد

چَرُدَه - ف. چهره و رنگ مایل بسیاهی

چَرُش - ف. گرد برك درخت شاهدانه

که آنرا گلوله کرده و در غلیان نهاده

بکشند و سکر مفرط آورد

چَرُش - ف. بند و شکنجه ، چراگاه

چَرُغ - ف. مرغی است شکار کننده

چَرُغان - ف. مهری که بر فرمان زنند

چَرْغَنْدُ - ف. چراغ، روده گوسفند که بگوشت بخته برشده باشد
 چَرْغُولُ - ف. گیاه زبان بره
 چَرْغُولُن - ف. چراغول
 چَرْكُ - ف. کثافت، ناپاک
 چَرْكُ - ف. زخم، جراحت
 چَرْكُرُ - ف. مفتی یا پیغمبر و مقنن
 چَرْكُسُ - ف. طایفه ایست در قفقاز
 چَرْكِه - ف. آلتی است که بوسیله آن حساب و جمع خود را مینمایند
 چَرْکین - ف. کثیف، پلید
 چَرْم - ف. پوست گاو دباغی شده
 چَرْمِه - ف. اسب خنک
 چَرْئَدُ - سخن بی معنی، حرف مفت
 چَرْئِدُو - ف. استخوان نرمه
 چَرْئَدِه - ف. حیوانی که چرامیکند
 چَرْوُكُ - ف. چین و شکنج
 چَرْوَنَدِه - ف. چراغ پایه
 چَرْوَبَدُن - ف. چاره جستن
 چَرِه - ف. پسر ساده، بچه ابله
 چَرْبَدُن - ف. چرا کردن حیوانات
 چَرْپَكُ - ف. دسته از سپاهیان ابلات که علم نظام نیاموخته اند

چَز - ف. میمون که جانور نیست
 چَزْأَنَدُن - ف. آزار کردن، اذیت کردن
 چَزْأَرِه - ف. جزغاله، دنبه سرخ شده
 چَزْغُ - ف. خار پشت، جزغاله
 چَزْیَدُن - ف. آزار دادن، درهم رفتن

چُسُ - ف. باد بیدار که از مقعد در آید
 چِنَان - ف. مانند
 چَنَبُ - ف. چیز یست که بتوسط آن دو چیز را بهم متصل کنند، سریش
 چَسَبَدُن - ف. چیزی چیزی متصل شدن
 چُسْتُ - ف. زیرک و چالاک
 چَنَتِه - ف. نغمه و آواز، صدا
 چَنَنگ - ف. مردم کچل، داغ پیشانی

چَشَامُ - ف. دارو نیست برای چشم
 چَشَان - ف. گرز، امر از چشاندن
 چَشَانَدُن - ف. مزه چیز را بکسی فهماندن و همچنین است چَشَانِیدُن
 چَشِیرُ - ف. جای پای آدم و حیوان
 چَشَتِه - ف. مخفف چاشته چشته و خود کسی است که بواسطه بخشی که باو شده دیگر دست از طمع خویش بر ندارد
 چَشَكُ - ف. افزون شدن، پز شک
 چَشَمُ - ف. عضو یست بیننده، امید، و چشم چراغ خوبی و روشنائی و معشوق خو برو و چشم در پنده کنایه از آدم بی حیا و چشم خر و نس نم درخت بقم و شراب سرخ و چشم روشنی ارغمانی است که برای مسافر پس از ورود او میدهند و چشم زخم آسیبی که از نگاه و گفتن بد کسی بکسی رسد و چشم زدن چشم زخم رساندن
 چَشَمَكُ - ف. مصفر چشم، عینک و

جُجُلُ - ف. شخص سخن چین که پیش مردم بیدی سعایت کند
جُجُلِي - ف. سخن چینی کردن بیدی
جُجُند - ف. موئیکه در پس سر گره کنند
جُجُندَر - ف. رستنی است که بیخ آن در زمین بزرگ شود و شیرین است و اقسام زیادی دارد از سرخ و زرد ،
جُجُنه - ف. چنانہ
جُجُو - ف. گنجشک ، نوعی از مرغابی
جُجُیدن - ف. سعی و کوشش کردن

جُجَالَه - ف. چغاله و میوه نارس.
جُجُت - ف. زنجیریکه در را بندند
جُجُت - ف. تالار ، سقف خمیده
جُجُت - ف. تنک و چسبان
جُجُته - ف. چوب بندی زیر درخت ، خمیدگی عبارت گله کوسفتند ، برابر
جُجُتده - ف. چفته زیر درخت
جُجُسانیدن - فعل متعدی چسبیدن است

جُك - ف. برات ، قباله خانه ، چکانیده ، فك اسفل ، مشته حلاجان ، نابود ، دست بصورت کسی زدن.
جُكَا جُكَا - ف. آوازه گرز و شمشیر و همچنین است **جُكَا جُكَا**
جُكَا د - ف. تارک سر
جُكَا سه - ف. خار پشت ، جوجه تیغی
جُكَا مه - ف. شعر و قصیده
جُكَا ندن - ف. قطره قطره انداختن و همچنین است **جُكَا نیدن**

جُشْمَك رَدَن اشاره با چشم نمودن است
جُشْمِ گَاو - ف. نام کلی است
جُشْمَه - ف. جائیکه آب از آن بجوشد
سوراخ سوزن و **جُشْمَه سَار** جائیکه چشمه بسیار دارد و **جُشْمَه نَوش** دهان معشوق
جُشیدن - ف. امتحان کردن خوردنی
جُشَه - ف. رنگ اسب و استر سفید مو که آنرا خنک گویند

جُج - ف. خانه چوبین تر کمانان
جُج - ف. چوب دوغ زنی
جُجَار - ف. زن بد زبان و بد گفتار
جُجَالَه - ف. میوه نارس و کال
جُجَا مه - ف. قصیده و شعر
جُجَانَه - ف. ترانه سازیت منسوب بچغان ، پرده ایست از موسیقی
جُجُبُوت - ف. پنبه یا بشمی که میانه ابره و آستر نهند
جُجُدل - ف. جماعتیکه بس لشکر روند و آنانرا برانند
جُجُر - ف. آنچه سخت شده ، بوته گیاهی است مانند درمنه شبیه بجاروب
جُجُر - ف. غوک و وزغ ، غورباغه
جُجُریدن - ف. ناله و زاری کردن ، التفات کردن ، توجه داشتن
جُجُك - ف. گنجشک
جُجُل - ف. چین و شکنج ، ظرف چرمین که از آن آب خورند
جُجُل - ف. لای و گل

چَلَانَك - ف. بازی ایست که آنرا کوزه گردانک گویند ، چهل
چَلَب - ف. سنج و چنگ
چَلَبَلَه - ف. شتاب زده ، چیزی که برسم انعام دهند ، وحشت زده
چَلْباسَه - ف. نوعی از سوسمار
چَلَنَك - ف. نان تنکی که در روغن پزند
چَلَتوَك - ف. شلتوک ، پوست برنج
چَلَجَلَه - ف. لاک پشت
چَلَجَلَه - ف. پرنده ایست کوچک
چَلْفوَرَه - ف. فضله کیوتر و پرندگان دیگر که باندازه آن باشد
چَلْفوَرَه - ف. بار درخت صنوبر
چَلَك - ف. طناب و کلاف ابریشمی
چَلَمَلَه - ف. مفت و رایگان
چَلَمَن - ف. کمقل و بله ، شخص احمق
چَلَنجُو - ف. مردم چرکین و کثیف
چَلَنگَر - ف. قفل ساز و مانند آنها
چَلَو - ف. برنجی که آنرا پخته اند
چَلَوَرَه - ف. خوشه کوچکی از انگور
چَلوَك - ف. ریسمان که بر گردن

اسب اندازند

چَلَه - ف. ریسمان چله ، باطل
چَلِیَا - ف. صلیب که معرب آنست
چَلِیدَن - ف. فشرده شدن
چَم - ف. خرامیدن از روی ناز
چَم - ف. حیوان ، لاف و تفاخر ، نفل انگور ، سرما
چَمَاچَم - ف. ناصیه و پیشانی
چَمَاق - ف. چوب دستی ضخیم که

چَك - ف. قطره قطره ، صدای چکیدن آب و همچنین است چَكه
چَكِرَه - ف. قطره ریزه که از آب چکه چَكَس - ف. نشینگاه چرخ و شاهین و باز و همچنین است چَكه
چَكْسِیدَن - ف. خجلت و شرمندگی
چَكش - ف. افزار آهنگران و سنگتراشان که با آن آهن را بهن یا باریک کنند و سنگ را بتراشند
چَكَك - ف. گنجشک ، بندطناپ
چَكَلَه - ف. قطره ، چکه
چَكَمَه - مح. کفشی که ساق پا را گیرد
چَكْمِیرَك - ف. حبس البول ، قطره قطره و بی دربی آمدن بول است
چَكَن - ف. زرکش دوزی
چَكَه - ف. کسی را گویند که کارهای خوش و مضحک نماید
چَكِیدَن - ف. قطره قطره آمدن
چَكِیدَه - ف. قطره قطره آمده
چَكِین - ف. چکن

چَمَال - ف. هر چیز گران و سنگین که برهم نشسته

چَمَامَه - ف. شعر خاصه قصیده
چَمَانِی - ف. نوعی از خربزه شیرین
چَكَنَه - ف. هر چیز که چسبنده باشد

چَل - ف. مخفف چهل ، مردم کمقل
چَل - ف. آلت تناسل
چَلَانَدَن - ف. فشردن

سر آن بزرگتر از ضخامت آنست
 چَمَان - ف. راه رونده بناز
 چَمَانَه - ف. پیمانه و ظرف شراب
 چَمَانِي - ف. ساقی شراب
 چَمَانَمَه - ف. چهارزانو نشستن
 چَمَنَاك - ف. كفش و پا افزار
 چَمَنچاخ - ف. منحنی و خمیده
 چَمَنخارَه - ف. نفس آخرین حیات
 چَمُجَم - ف. رفتار و خرام
 چَمَجَه - ف. آواز پای وقت حرکت
 چَمَدَان - ف. جامه‌دان
 چَمَجَه - ف. كفگیر، قاشق
 چَمَشَه - ف. مقلوب چشمه
 چَمَلَت - ف. قدرت و افزونی
 چَمَن - ف. زمین مرغزار و سبز
 چَمَنَد - ف. اسب و آدم کند
 چَمُوش - ف. اسب و استر لگدانداز
 چَمِي - ف. معنوی
 چَمِيدَن - ف. خرامیدن بناز
 چَمِين - ف. محل كثافت و سرکین
 چَنَاب - ف. تخته سوراخ که ستون
 خیمه را بدان گذرانند
 چَنَاجَن - ف. آواز بی دربی تیر
 چَنَان - ف. مخفف چو نان
 چَنَانچَه - ف. اگر، در صورتیکه
 چَنَانِيَن - ف. کله تحمین زیاد
 و آفرین، چنان است
 چَنَت - ف. مستعجب مقابل واجب
 چَنَبَر - ف. محیط دائره، چرخ زدن

کنایه از تنقید و گرفتار و چَنَبَر گَرَدَن
 استخوان گرداگر آنست و چَنَبَر مِینَا
 آسمان است
 چَنَك - ف. جست و خیز کردن
 چَنَا - ف. نام گلی است شبیه بزنبق
 که آنرا یاس چنیا گویند
 چَنَبُور - ف. بالهنك که اسب را بدان
 جنبیت کنند
 چَنَه - ف. کیسه درویشان و شکارچیان
 چَنَج - ف. کسی که آب چشمش
 جاری است و مژگان او ریخته است
 چَنَد - ف. مقدار چیز معین، تا چه
 وقت، چه اندازه، مقدار
 چَنَدَان - ف. آن مقدار، تا آن زمان
 مقدار خیلی بسیار
 چَنَدَك - ف. يك نوع نشستن که دو
 زانورا در بغل گیرد
 چَنَدَرَه - ف. رگهای گوشت که پس
 از کوبیدن از گوشت جدا کنند
 چَنَدُوش - ف. حرکت ناکهانی،
 قشعریره
 چَنَدَل - ف. چوبی است رنگین
 که بتازی صندل گویند
 چَنَدَن - ف. صندل
 چَنَدِيَن - ف. این مقدار، خیلی زیاد
 چَنَك - ف. منقار مرغان
 چَنَك - ف. خمیده، پنجه مردم و
 جانور، نام سازيست، قلاب و چنگال
 چَنَكَال - ف. پنجه مردم و جانوران
 چَنَكِر - ف. يک نوع مرغ آبی است

چنگك - ف . قلاب

چنگل - ف . چنگال ، چغندر

چنگله - ف . موی مجعد

چنگیدن - ف . سخن گفتن ، گفتار آمده

چنگیز - ف . لقب یکی از سلاطین مغول

چنو - ف . مخفف چون او

چنه - ف . مخفف چینه

چنه - ف . یکمقدار خمیر که گرد

کرده تاپس از رسیدن بشنور بندند

و آنرا چانه و چونه نیز گویند ، چانه

چنیده - ف . چیده ، برگزیده

چنین - ف . مخفف چون این

چو - ف . مخفف چون

چواك - ف . نانی که با روغن پزند

چوبك - ف . چوب کوچکی که

باسان بر طبل زند و طبال را چوبکی

گویند

چوبه - ف . چوبی که خمیر نان را

بان پهن کنند ، تیر خدنگ ، زخمه و

چوب دستی ، علفی است خشک که با

آن لباس شویند و آنرا اشنان گویند

چوپین - ف . دستمال سرخ رنگ که

بر سر بندند

چولان - ف . حافظ و نگاهدار گله

چونج - ف . درخت اراك

چوخوا - ف . جامه پشمین که پوشند

چوخیدن - ف . لغزیدن ، تبدیل

چغیدن

چور - ف . مرغیست که آنرا تدر و

گویند

چور - ف . فرج زن ، نام گیاهی

چوره - ف . جوجه ، شکاف

چوشیدن - ف . مکیدن

چووخ - ف . مرغیست که خود را از

شاخ درخت بیاویزد و حق حق کند و

آنها مرغ حق گویند ، آلت مردی

و با او و مجهول زانو زدن شتر است

چوگان - ف . چوب سرکج که نا آن

کوی زنند ، کنایه از زلف کج

چول - ف . بیابان ریک زار

چولگان - ف . چوگان و صولجان

معرب آنست

چوله - ف . کج و خمیده ، معیوب

چوله - ف . خار پشت

چون - ف . هنگام ، چگونه ، چرا

چه - ف . چاه ، علامت تصغیر

چه - ف . بعلت ، علامت سؤال ،

علامت کثرت ، علامت تعجب ، بنیر

چهان - ف . سر کوه . تارك آدمی

چهجه - ف . آواز بلبل که آنرا

چهجهه گویند

چهره - ف . روی و رخسار و چهره

شدن رو آمدن و خورسند شدنست

چهل - ف سی بلاوه ده و چهلم

عدد آخر چهل است

چهیدن - ف . چکیدن ، مکیدن

چی - ف . چه چیز

حَاجُّ - ع . حاج گذارنده
 حَاجَات - ع . حاجتها ، احتیاجات
 حَاجِب - ع . دربان ، مانع
 حَاجَت - ع . احتیاج داشتن
 حَاجِز - ع . مانع
 حَاجِي - ع . همان حاج است و در فارسی تحریف شده و صحیح است
 حَاذ - ع . تیز ، اندازه گیر
 حَاذِث - ع . تازه و نو و همچنین است
 حَاذِثَه
 حَاذِثٌ - ع . تیز هوش
 حَاذِثٌ - ع . سبک رفتار
 حَاذِث - ع . گرم ، سوزان
 حَارِب - ع . خشمگین ، رزمجو
 حَارِث - ع . برزگر ، زارع
 حَارِثٌ - ع . پاسبان ، نگهبان
 حَارِض - ع . شخص حریص
 حَارِیق - ع . سوزان ، گرم
 حَارِیم - ع . آگاه در کار
 حَارِین - ع . اندوه آور ، محزون
 حَاسِدٌ - ع . حسود و خواهنده زوال
 نعمت از دیگری
 حَاسِرٌ - ع . دریغ و افسوس خورنده
 حَاسِمٌ - ع . برنده ، تیز
 حَاشَا - ع . هرگز ، محال
 حَاشِرٌ - ع . برانگیزنده ، محرک
 حَاشِیه - ع . طرف ، مردم فرومایه
 حَاصِدٌ - ع . دروگر
 حَاصِرٌ - ع . احاطه کننده
 حَاصِلٌ - ع . باقیمانده چیزی

حَیْثٌ - ف . بارپه ایست نخی که بالوان مختلف آنرا آراسته اند
 حَیْثٌ - ف . علف از زمین بوسیله آلتی قطع کردن، کندن میوه از درخت روی هم انباشتن
 حَیْزٌ - ف . غلبه یافتن
 حَیْرَه - ف . چیره دست غالب و قاهر
 حَیْزٌ - ف . مطلق اشیاء و حَیْزٌ و لَیْزٌ متاع اندک را گویند
 حَیْثَانٌ - ف . پرسیدنی که بتازی لغز و معیا گویند
 حَیْجٌ - ف . خانه چوبین ، پرده حصیری
 حَیْلَانٌ - ف . عناب
 حَیْجٌ - ف . شکنج ، چین ، امر بچیدن ، نام یکی از ممالک آسیا
 حَیْثَه - ف . دانه مرغان ، دیواری که از گل روی هم گذارند یا هر مرتبه از گل دیوار و حَیْثَه دَان حوصله مرغانست

ح

حَاءٌ - ع . نام یکی از حروف هجا
 حَارِثٌ - ع . سرگردان ، مزار حسین ابن علی علیه السلام و حائری منسوب بآنجا است
 حَارِثٌ - ع . حبس کننده و نگاه دارند
 حَاطٌ - ع . برنده ثواب و عمل
 حَاتَمٌ - ع . حکم کننده و قاضی

خَائِزُ - ع . جامع ، کامل
خَائِضُ - ع . زنی که عادت شود
خَائِطُ - ع . دیوار
خَائِلُ - ع . حیوان نازای ، حاجب

حَبُّ - ع . دانه ، نیم طسوج
حُبُّ - ع . دوستی ، محبت
حُبَّارِی - ع . نوعی از طیور
حَبَالُ - ع . ریسمانها ، رباطها
حَبَالَه - ع . دام ، تله ، بند
حَبْدَا - ع . چه نیکوست
حَبِزُ - ع . مرکب سیاه ، نشان
حَبِزُ - ع . دانشمند ، آراستن
حَبْسُ - ع . باز داشت زندانی
حَبْطُ - ع . باطل شدن ثواب و عمل
حَبْلُ - ع . ریسمان . طناب
حَبْلُ - آبستنی . بارداری
حَبْلُی - ع . زن آبستن
حَبْوَه - ع . بهره و نفع دادن
حَبَه - ع . يك دانه ، نصف طسوج
حَبِيبُ - ع . دوست ، رفیق ، یار

حَتَفُ - ع . مرگ
حَتَكُ - ع . بشتاب و سرعت رفتن
حَتَمُ - ع . محکم کردن کار ، حکم کردن
حَتَّى - ع . تا ، بعد امکان

حَثُ - ع . برانگیختن ، تحریک کردن

حَجَّ - ع . عمل حج بجا آوردن ، قصد کردن ، بادل غلبه کردن

خَائِضُ - ف . مقابل غایب
خَائِضَه - ف . مادری که طفل خود را نگاهدارد
خَائِدُ - ع . شتابکار ، عجول
خَائِفُ - ع . مقفی ، سم ستور
خَائِظُ - ع . نگاهبان ، یاد گیرنده
خَائِظَه - ع . قوه ایست برای نفس که صورت اشیاء را درخود نگاه میدارد
خَائِقُ - ع . وسط چیز ، میانه شینی
خَائِقُ - ع . کینه ور ، حسود
خَائِقَه - ع . قیامت ، رستاخیز
خَائِکُمُ - ع . فرمانفرما ، قاضی
خَائِکِی - ع . نقل و حکایت کننده
خَالُ - ع . اکنون ، کیفیتی که آدم بر آنست و حالا بمعنی اکنون است ،
خَالِیِ بِخَالِیِ شدن تغییر حال دادن
خَالُ - ع . فرود آمده ، مقابل مرچل
خَالِبُ - ع . دوشنده
خَالِئُ - ع . کیفیتی که آدم بر آنست
خَالِفُ - ع . سو کند و قسم خورنده
خَالِقُ - ع . کوبنده در ، کسی که موی بسترده ، پستان بر شیر
خَائِدُ - ع . سپاسگذار ، شکر گذار
خَائِضُ - ع . چیز ترش ، ترش مزه
خَائِلُ - ع . بار بردار ، آبستن
خَائِی - ع . نگاهدار ، حمایت کننده
خَائُوْتُ - ع . دکان می فروش
خَاوِی - ع . جامع ، دارای
خَائِزُ - ع . سرگشته ، حیران

حَدَّث - ع. نو ، ناقض وضوء
 حَدَّثَس - ع. بگمان سخن گفتن
 حَدَقَه - ع. سیاهی چشم
 حَدَو - ع. راندن شتر با آواز، زجر کردن
 تابع کردن
 حَدُوث - ع. تازه پیدا شدن
 حَدُوْد - ع. نهایتها ، معرف ها ،
 مجازاتهای شرعی ، جمع حَدْ
 حَدِيْث - ع. چیز تازه ، خبر ، نو
 حَدِيْد - ع. آهن ، تند و تیز
 حَدِيْقَه - ع. باغ ، بستان

حِذَاء - ع. نعل و سم حیوانات
 حِذَاء - ع. تند رو که کسی باو نرسد
 حِذَائِفِر - ع. اطراف ، حوالی
 حِذَاقَت - ع. زیر کی ، دانائی
 حِذَر - ع. پرهیز کردن ، ترسیدن
 حِذْف - ع. انداختن چیزی
 حِذْم - ع. بریدن چیزی را

حَر - ع. گرما ، گرم شدن
 حَر - ع. آزاد ، جوانمرد کریم
 حَرَاث - ع. زارعین و کشاورزان
 حَرَاج - ع. گناه ، طنابیکه برای
 خشکاندن لباس می بندند
 حَرَاَرَة - ع. گرمی ، حرارت
 حَرَاَز - ع. بسیار نگاهدارنده
 حَرَاْس - ع. نگاهبانان ، پاسبان
 حَرَاْسَة - ع. نگاهبانی کردن
 حَرَاَق - ع. بسیار سوزاننده

حَبَاء - ع. شاد شدن
 حَبَاب - ع. دربانان ، ابرو
 حَبَاب - ع. پرده ، شب
 حَبَار - ع. جمع حَجَر سنگها
 حَبَار - ع. سنگتراش
 حَبَارَه - ع. سنگریزه ها
 حَبَام - ع. حجامت کن ، خونکش
 حَبَامَت - ع. تیغ به پشت زدن پس از
 بادکش نمودن
 حَبَب - ع. بازداشتن
 حُف - ع. پرده ها
 حُف - ع. دلیل و برهان
 حُج - ع. ادله و براهین
 حَجَر - ع. سنگ
 حَجَر - ع. منع کردن قاضی کسی را از
 تصرف در مال ، کنار مردم
 حَجَرَه - ع. جای سکنی و اطلاق
 حَجَلَه - ع. خانه و پرده عروس
 حَجْم - ع. بیرون آمدگی هر چیز ، مقدار
 عرض و طول و عمق چیزها
 حَجِيْم - ع. قطور ، کلفت

حَد - ع. نهایت هر چیز ، بازداشتن ،
 مجازات کردن ، معرف ذات
 حَدَا - ع. نغمه جهت راندن شتر
 حَدَاث - ع. نو و تازه شدن
 حَدَاذ - ع. آهنگر ، دربان
 حَدَائِق - ع. باغها و بستانها
 حُدَبَه - ع. بالا آمدگی ، برآمدگی
 حِدَه - ع. تیزی آهن

حُرْمَت - ع . ممنوع و حرام بودن ، چیزی که حفظ آن واجب است
حُرُوب - ع . کارزار ها
حَرُور - ع . باحرارت و گرم
حُرُوف - ع . کلمات ، حرفها
حَرِي - ع . سزاوار ، بانك
حَرِيْر - ع . جامه ابریشمی
حَرِيْرَه - ع . غذای نرمیکه بمریض دهند
حَرِيْض - ع . آرزمند ، آرزو
حَرِيْف - ع . طرف مقابل ، هم پیشه
حَرِيْق - ع . سوخته ، سوزاننده
حَرِيْم - ع . اطراف خانه و چاه و مانند آن ، دور حوض

حَزَار - ع . تحمین کننده ، سنبوسه
حَزَارَه - ع . هوشیار درکاری
حَرْج - ع . گروه ، طایفه
حَزْم - ع . استواری ، هشیاری
حُزْن - ع . اندوه ، غصه دار
حَزْیَرَان - ع . ماه نهم رومی
حَزْن - ع ، غمناك اندوهگین

حَش - ع . دریافتن ، آگاه شدن ، تنگدل نمودن بر کسی
حِشَاب - ع . شمردن ، علم حساب
حِشَابَات - ع . حَسَد ، کینه
حِشَاس - ع . زیاد دریابنده
حُشَام - ع . شمشیر تیز بران
حِشَان - ع . نیکوها ، خوبیها
حَسَب - ع . اندازه و قدر ، بزرگی

حَرَاَقَه - ع . شمشیر بسیار برنده
حَرَاَقَه - ع . کشتی جنگی که از آن آتش جهنده بخارج اندازند ، سوخته
حَرَام - ع . ممنوع مقابل جایز و واجب و حَرَامَزَادَه ولد الزنا و حَرَامِي دزد را گویند ، احرام بسته
حَرْب - ع . کارزار و حَرْبِي کافری را گویند که با آنان باید جنگ نمود
حِرْبَاء - ع . يك نوع خرنده که به گردش آفتاب رنگ او میگردد ، سرمیخ
حَرْبَه - ع . آلات کارزار مانند تازیانه و چوب و گرز و مانند آن
حَرْث - ع . برزگری کردن ، سوزانیدن
حَرْج - ع . تنگی ، برهیز ، گناه
حِرْز - ع . جای محکم
حَرْش - ع . روزگار ، زمانه
حِرْض - ع . آذ و شره ، آرزو
حَرْض - ع . پاره کردن کازر جامه را ، در کوفتن ، سرشکستن
حَرْف - ع . طرف ، سرمه کشیدن ، مقابل اسم و فعل ، یکی از حروف هجا ، کسب کردن
حِرْفَه - ع . صنعت و کسب و پیشه
حَرْق - ع . سوختن ، جپیدن برق
حِرْقَت - ع . سوزش دهن
حَرْكَات - ع . جنبشها ، مقابل سکونات
حَرْكَت - ع . جنبش ، مقابل سکون
حَرَم - ع . اطراف کعبه ، جای محفوظ و حَرَم سَر اندرون
حِرْمَان - ع . محروم شدن از رزق

مرد از روی نسب و مال و دین
 حَسَبٌ - ع. کافی، شمردن
 حُسْبَانٌ - ع. حَسَبٌ، شمار کردن
 حِسْبَه - ع. خرد، امید ثواب
 حَسَدٌ - ع. خواستن زوال نعمت از کسی
 حَسَرْتُ - ع. دریغ و بشیمانی
 حُسْنٌ - ع. نیکوئی جمال
 حَسَنٌ - ع. نیکو و نیک روی
 حَسَنَاتٌ - ع. کارهای خوب
 حَسُوْدٌ - ع. کسی که حسادت دارد
 حَسُوْمٌ - ع. بیلچه آهنی
 حَسِبٌ - ع. کافی، شمرنده، بزرگوار

حَقَسٌ - ع. افر و ختن آتش، درو
 کردن حشیش، پستان
 حُشَاشٌ - ع. بقیه جان بیمار و هم
 چنین است حُشَاشَه
 حَضَرٌ - ع. جمع کردن، برانگیختن
 حَضَرَاتٌ - ع. خزندگان
 حَشْفَه - ع. سر ذکر تاخته گاه
 حِشْمٌ - ع. چاکران مرد و کسان وی
 حِشْمَتٌ - ع. شرم داشتن، بخشم
 آوردن، گرفته شدن
 حَشُوْفٌ - ع. سخن زیاده، مردم فرومایه
 حَشِيشٌ - ع. گیاه، گیاه شاهدانه
 که از آن ماده گرفته و آنرا چرس گویند

دارد، قلمه، بالش
 حَصَافَتٌ - ع. استوار شدن خرد
 حَصَانَتٌ - ع. استواری
 حَضْبَه - ع. سرخچه یا آبله است
 حَضَرٌ - ع. تنگ گرفتن بر کسی و
 احاطه کردن بر او، شمردن
 حُصُوْنٌ - ع. پناگاهها
 حِصَه - ع. بهره، سهم
 حَصِيْدٌ - ع. درو شده
 حَصِيْرٌ - ع. بوریا، زندان
 حَصِيْنٌ - ع. جای محکم و استوار

حَضَارٌ - ع. اشخاص حاضر
 حَضَارَتٌ - ع. حاضر شدن، مقیم
 شدن بشهری
 حَصَانَتٌ - ع. کنار گرفتن مادر
 بچرا، دور کردن کسی را از کاری
 حَضَرٌ - ع. شهر و حَضَرِي شهری
 مقابل بدوی و بیابانی
 حَضَرَاتٌ - ع. حاضرین، حَضَرَتُهَا
 حَضَرْتُ - ع. درگاه، نزدیکی
 حُصُوْرٌ - ع. نزدیکی در برابر کس
 حَضِيْرَه - ع. چند نفر که بچنگ
 روند، جماعت، قوم، چرك زخم
 حَضِيضٌ - ع. پستی اصطلاحیست در
 هیئت، دامنه کوه

حَطٌّ - ع. فرود آمدن
 حُطَامٌ - ع. اندک از مال دنیا،
 ریزه از هر چیز

حَصَاةٌ - ع. سنگریزه
 حَصَادٌ - ع. درو کردن و درودن
 حِصَاْرٌ - ع. پناه که از دشمن نگاه

حَظَبٌ - ع . هیزم

حَظْمٌ - ع . شکستن ، بیرحم

حُطْمَةٌ - ع . دوزخ ، پرخوار

حُطَى - ع . کلمه ایست مرکب از حا

وطاء و یاء در ردیف ابجد

حَظٌّ - ع . بهره ، بخت

حَظْرٌ - ع . باز داشتن ، جمع کردن

حَظْلٌ - ع . جلوگیری از حرکت و تصرف

حُظُوطٌ - ع . بهره ها و نصیها

حَظِيرَةٌ - ع . جای شتر و گوسفند

که از چوب سازند ، محل خشک

کردن خرما

حِظَافٌ - ع . نگاهداری و مراقبت

حُظَافٌ - ع . نگاهبانان ، یادگیرندگان

حِظَاوَةٌ - ع . مهربانی ، نیکویی

حِظْدٌ - ع . خدمتکاران ، یاری کنندگان ،

نبیرگان

حُظْرٌ - ع . کندن زمین ، لاغر کردن

حُظْرَةٌ - ع . گودال ، قبر

حِظْفٌ - ع . بر کردن و یاد گرفتن

حِظْفَةٌ - ع . خدمتکاران ، یاری

کنندگان ، دارندگان

حِظْفُكٌ - ع . نگاهبانی محارم

حَقٌّ - ع . سزاوار ، درست ، نقیض

باطل ، راست ، یقین ، یکی از نامهای خدا

حَقَارَتٌ - ع . خوار شمردن

حَقَائِقٌ - ع . پیش آمدن وقایع راست

و درست

حَقْدٌ - ع . کینه ، حسد

حُفْنَةٌ - ع . اماله ، دوائی که بدان

اماله کنند ، داروی درد

حُفَّةٌ - ع . ظرف کوچک ، و

کیلی است و حُفَّةٌ بَازٌ حيله گرومکار

حَقِيرٌ - ع . خوار ، کوچک ، خورد

حَقِيقٌ - ع . سزاوار

حَقِيقَتٌ - ع . خلاف مجاز ، آنچه

واجب شود حمایت آن ، علم ، واقع امر

حَكٌّ - ع . خراشیدن ، سائیدن

حَكَاكٌ - ع . کتنده مهر و مانند آن

حَكَامٌ - ع . فرمانروایان

حِكَايَتٌ - ع . نقل کردن ، مانند

کسی کار کردن ، داستان

حُكْمٌ - ع . فرمان ، فرمودن

حُكْمَا - ع . دانشمندان

حُكْمَتٌ - ع . دانستن حقیقت هر چیز

حُكُومَتٌ - ع . فرماندادن

حَكَّةٌ - ع . خارش ، علت خارش

حَكِيمٌ - ع . دانشمند ، دانا

حَلٌّ - ع . گشودن ، فرود آمدن

حَلٌّ - ع . بیرون حرم کعبه ، حلال

کردن ، از احرام بیرون آمدن

حَلَالٌ - ع . پنبه زن ، نداف

حَلَالٌ - ع . سر و ریش تراش

حَلَالٌ - ع . نقیض حرام و حَلَالٌ زاده

مقابل حرام زاده است

حِمْاء - ع . مدافعه از کسی نمودن و نگاه داشتن او ، گل سیاه
حِمْاءة - ع . حمایت کنندگان
حِمَار - ع . خر ، گورمه خر
حِماسه - ع . دلیر شدن در جنگ
حِمَاقَت - ع . بی عقلی و گولی
حِقَال - ع . بار بردار ، باربر
حِمَام - ع . تقدیر ، مرگ
حِمَام - ع . کبوتر ، قمری ، فاخته
حِمَام - ع . گرمابه ، حِمَام
حِمَايَت - ع . نگاهداری و حراست کردن
حِمَايِل - ع . دوالهای شمیر
حَمْد - ع . ستودن ، شکر کردن
حَمْدُون - ع . آلت تناسل مرد
حَمْدُوكة - ع . جانور ، میمون
حَمْرَاء - ع . زن سرخ رنگ و رو
حُمْرَة - ع . سرخی ، بادرخ
حَمْزَة - ع . شیر ، نام عم رسول خدا ص
حِمَص - ع . نخود **أَحْمَص** - اک
 شدن زمین
حُمُق - ع . گولی و بی عقلی ، شراب شور
حَمَل - ع . بار شکم از بچه ، باز کردن
حَمَل - ع . بره ، برج اول از بروج
 دوازده گانه آفتاب
حَمَلَة - ع . بورش آوردن ، نام مرضی
 است ، راندن
حُمُوصَة - ع . ترش مزه شدن
حَمُول - ع . بردبار ، متحمل
حِمَى - ع . قرقگاه
حِمَى - ع . تب ، گرما

حَمْلَة - ع . شیرینی . شیرین شدن
حَمَلَة - ع . شیر دوشیده ، نام فلزی
 است مز کب از آهن و قلع
حَلَب - دوشیدن شیر
حَلَبَة - ع . اسبها که برای اسبدوانی
 حاضر باشند ، یکمرتبه شیر دوشیدن
حَلَبَة - ع . يك دسته از گوسفند که
 از گله جدا شوند
حَلَف - ع . سوگند خوردن *
حَلَق - ع . گلو ، موی ستردن
حَلَقَة - ع . هر چیز مدور بشکل دایره
حَلَل - ع . لباسهای نو ، حلیه
حَلَم - ع . بردباری ، خردمندی
حَلَم - ع . خواب که دیده میشود
حَلَو - ع . شیرینی و **حَلَوِيَّات** انواع
 شیرینی جات
حُلُول - ع . گذشتن مدت قرض ،
 فرود آمدن ، واجب شدن
حُلَة - ع . برد یبانی ، لباس نو
حَلَى - ع . زیور ~~بیرایه~~ زیان
حَلَب - ع . دوشنده ، دوشیده
حَلِيَة - ع . زیور ، آرایش
حَلِيَة - ع . حلال نمودن
حَلِيف - ع . هممه و پیمان
حَلِيق - ع . سلمانی ، دلاک
حَلِيلَة - ع . زن منکوحه
حَلِيم - ع . بردبار و شتر فربه

حَم - ع . قصد ، چاره ، تافتن . تنور
 بآتش ، گرم کردن آب

حَمِيَّة - ع . نَذَك و عَار

حَمِيَّة - ع . برهیز دادن

حَمِيْد - ع . - سوده ، نام مرد

حَمِيْر - ع . حر ، دوال

حَمِيْرَاء - . لقب عایشه زن پیغمبر ص

حَمِيْم - ع . آب گرم ، گرما

حَن - ع . بخشودن

حَنَاء - ع . برگگی است که ساینند و

از آن رنگ سرخ کنند ، خضاب

حَنَاط - ع . گندم فروش

حَنَاق - ع . فتن گلو ، مرضی است

حَنَان - ع . بسیار بخشنده

حَنَانَه - ع . بسیار ناله کننده

حَنُث - ع . خلاف درسو کند ، گنهگار

شمن ، معصیت

حَنَجْرَه - ع . نای کلو

حَنَظَه - ع . گندم

حَنَظَل - ع . خربزه صحرائی که در

نهایت تلخی است و آنرا خربزه ابو جهل

نیز گویند

حَنَفَاء - ع . راست دینان ، مسلمانان

حَنَك - ع . چانه ، منقار مرغ

حَنَك - ع . فهمیدن ، آزموده کردن

استوار کردن ، رسن در دهان اسب کردن

حَنُوْط - ع . بوی خوش برای مردگان

حَنِيف - ع . راست دین ، مایل بحق

حَوَاء - ع . نام مادر بنی نوع انسان

حَوَانِج - ع . حاجتها

حَوَادِث - ع . چیزهای تازه

حَوَاز - ع . روبرو ، جواب دادن

حَوَاش - ع . مدرکات اعم از ظاهر

چون چشم گوش یا باطن چون حس مشترک

وقوه مدر که یاواهمه

حَوَاشِي - ع . کناره ها و حاشیه ها

حَوَاصِل - ع . چینه دانه ها ، بسیار خوار

حَوَالَه - ع . برات وضمانت

حَوَالِي - ع . اطراف و جوانب

حَوَامِل - ع . زندهای بارور ، اصطلاحی

است مخصوص درهیت

حَوَائِل - ع . زندهای نازا

حَوْت - ع . ماهی . نام برج دوازدهم

از بروج آفتاب

حَوْرَه - ع . ناحیه و طرف ، میانه

ملك ، طبیعت ، اندام زن

حَوْش - ع . جمع آوردن ستور :

آغل ، اطراف خانه

حَوْصَلَه - ع . چینه دان مرغ ، همت

حَوْض - ع . جائیکه آب در آنجا

جمع شود

حَوْل - ع . سال ، توانایی

حَوْل - ع . ذکوات و حداقت ، زوال

برگشتگی

حَوْمَه - ع . معظم هر چیزی

حَي - ع . زنده ، جمع کردن

حَيَاء - ع . شرم داشتن ، باران

حَيَارِي - ع . سرگشتگان

حَيَارَت - ع . جمع کردن

خَاذِلُ - ع. هزیت دهنده
خَاژُ - ف. تیز درخت، خاشاک،
 خاریدن، مطلق فلز، ماه بدر
خَاكُ - ع. تخم گیاهی است خاردار
 که در داروها بکار برند
خَاړا - ف. سنک سخت، نوعی از
 بافته ابریشمی و حریر
خَاړَب - ع. ویران کننده
خَاړِج - ع. بیرون و بیرون رونده
خَاړِجِه - ع. مردمی را گویند که
 غیر ملت خود است و همچنین است خارجی
خَاړش - ف. خاریدن
خَاړص - ع. کسی که گرسنه است
خَاړط - ع. تراشیده چوب
خَاړِق - ع. تیری که به هدف رسیده باشد
خَاړَه - ف. پارچه موج دار، سنک خارا
خَاړی - ف. ذلت، بدبختی
خَاژ - ف. نوعی از جامه کتان
خَاژَن - ع. خزینه دار، نگهبان
خَاژَنَه - ف. خواهر زن باشد
خَاژَه - ف. گل سرشته و خمیر کرده
خَايسُر - ع. زیانکار، ضرر کننده
خَاش - ف. کسی که عاشق باشد،
 مادر زن، مادر شوهر، ریزه چوب
خَاشَاك - ف. چوب ریزه ها، خار و خس
 باخاک آمیخته
خَاشَع - ع. فروتن، دگرگون
خَاَص - ع. مخصوص چیزی، پنهانی
خَاَصِرَه - ع. تهیگاه
خَاَصِف - ع. وصله و پینه دوز

خَاشَ - ع. کجا، جا، هر جا
خَاشَه - ع. از این جهت و بدین اعتبار
خَايزَان - ع. سرگردان، فرو مانده
خَايزَت - ع. سرگشته شدن
خَايزُ - ع. مکان و کناره چیزی
خَايَص - ع. برگشتن و بیکسو شدن
خَايَصُ - ع. بی نمازی زنان
خَايَطَه - ع. نگاه و پاسداشتن
خَايَف - ع. جور و ستم کردن
خَايَلُ - ع. چاره جوئها
خَايَلَه - ع. قدرت بر تصرف و چاره
 جوئی، حذاقت، مکر
خَايِن - ع. هنگام، مدت
خَايَوَة - ع. زندگی و زیست کردن و
 در فارسی بالالف نیز نویسند
خَايَوَان - ع. هر جنبنده که زنده است
خَايَه - ع. افسی، مار

خ

خَاَه - ع. نام یکی از حروف هجاء
خَايَت - ع. ناامید
خَايَف - ع. ترسناک، بیمناک
خَايَن - ع. خیانتکار، دزد
خَايَم - ع. آخر چیز، مهر کننده
خَايَم - ع. مهر، نگین انگشتری
خَايَوُن - ع. کدبانو، خانم شریف
خَايَج - ع. چلیپا
خَايَعُ - ع. فریبنده
خَاوَم - ع. چاکر و نوکر، خدمتکار

خَاصَّه - ع . مقابل عامه ، اصطلاحی
 است در منطق
خَاصِّت - ع . صفت مخصوصی
خَاضِع - ع . فروتن
خَاطِر - ع . اندیشه ، فکر
خَاطِف - ع . درخشنده کی که چشم را
 خیره کند
خَاطِی - ع . گناهکار ، خطا کار
خَالِض - ع . تن پرور ، نرم رونده
 خفته کننده دختر ، فرود آورنده ، آواز ،
 آسان کننده
خَافِقَان - ع . مشرق و مغرب
خَافِی - ع . ترساننده
خَالَك - ف . آنچه از زمین غیر از سنک
 و شن و معدن باشد و **خَالَكْ اَنْدَاژ**
 ظرفی است که از آهن درست کنند
 که خاشاک را پس از روئیدن در آن
 ریزند و بردارند و **خَاكِرُوْبَه** کثافتی
 است که پس از بآب کردن جمع شود
خَاسِي - ف . تخم مرغ و **خَاسِي كَبَك**
 انگور است در شیراز
خَاكِينَه - ف . خوراکی است که از
 تخم مرغ و روغن درست کنند
خَال - ع . دائی ، برادر مادر
خَال - ف . نقطه سیاهی که در صورت
 یا بدن و سایر اعضا حاصل آید
خَالِد - ع . همیشه و جاودان
خَالِض - ع . بدون غل و غش
خَالِغ - ع . خلعت دهنده
خَالِف - ع . خلاف کننده

خَالِق - ع . آفریدگار ، آفریننده
خَالَه - ع . خواهر مادر
خَالِی - ع . تهی ، گذشته
خَام - ف . مقابل پخته ، شراب فروش
خَامِد - ع . خاموش ، ساکت
خَامُوْت - ف . بستن یراق در شگه
خَامَه - ع . قلم ، سرشیر ، توده
 عموما و توده ريك خصوصاً ، ابریشم تنابیده
خَالِجَه - ف . خوانچه و طبق
خَاكَاَه - مع . معرب خانگاہ
خَاكِگَاَه - ف . مقام درویشان
خَاوَاَدَه - ف . اهل البیت و نزد بکان
 شخص خاصه زن و فرزند
خَاوُر - ف . مشرق ، مشرق زمین
خَاوَش - ف . خجاری که برای تخم
 نگاه دارند
خَاوُنْد - ف . خداوند ، بزرگ ، نام
 فلك نهم
خَاوِنَاژ - مع . تخم ماهی که آن را
 عمل آرند
خَاِي - ف . خائیدن
خَاِيَه - ف . تخم مرغ ، چکش ،
 تخم آدمی
خَاِيَه دِیْس - ف . دنبالان که در جای
 نمناک روید
خَاِيَه رِیْژ - ف . خاگینه
خَاِيِدَن - ف . جویدن و بدن دادن چیزی
 را نرم کردن

خَب - ف . خبه ، موج زدن

خَبَائِثُ - ع . پلیدیها

خَبَّارَه - ف . چست و چابك و هشيار

خَبَّازِ ع . نانوا و خَبَّازِي نانوايي است

خَبَّازِي - ع . نوعی از خطمی که

بفارسى پشیرك گویند

خَبَاك - ف . چهار دیواری گشاده که

شبانان گوسفندان خود را در آن حفظ کنند

خَبَايَا - ع . چادر های دوتیر که از

پشم یامو درست کنند

خَبْثُ - ع . پلیدی ، بدجنسی

خَبْثُ - ع . پلیدی ، نجاست

خَبْجَبُ - ف . آواز بوسه

خَبْرُ - ع . نقل و حدیث ، قصه

خَبْرَه - ع . آگاه ، با اطلاع

خَبْرُ - ع . نان

خَبْرُ رُوكْ - ف . جانوری است بدبو

و سیاه معروف بخرسنه

خَبْطُ - ع . بیراه رفتن ، اشتباه

خَبْكُ - ف . خفه کردن ، خفه

خَبْلُ - ع . دیوانه کردن ، مشك

خَبْوَرَه - ف . استوار و محکم

خَبْوْكُ - ف . محکم و استوار

خَبِثُ - ع . پلید ، بدجنس

خَبِيرُ - دانا و آگاه

خَبِيرُ - ف . سامان ، جمع حساب ، مهیا

و آماده ، توده ريك

خَبِيدُنْ - ف . خاموش شدن

خَبَائِي - ف . آجر پخته که پنج گره

در پنج گره است ، منسوب بختا

خَبَانُم - ع . نهایت و انتهای چیزی

خَبَانُ - ع . ختنه کردن

خَبْمُ - بنهایت رساندن

خَبْسَرُ - ف . کسی که اظهار داشتن

چیزی کند و نداشته باشد

خَبْنَه - ع . بریدن غلاف نره کی

خَبْوُ - ف . شاخ گاو

خَبْوَالَه - ف . لباس پشمینه درویشان

خَبَّارَه - ف . کم و اندك

خَبَالَتْ - ع . شرمگین شدن

خَبَاوُ - ف . صدای هر چیز

خَبْسَه - ف . مبارك و خوب ، نام گلی

است که همیشه بهار گویند

خَبْشُ - ف . آماس و غده که در

گلو و گردن پیدا شود

خَبْكُ - ف . خال و نقطه سفید که در

چشم افتد ، نقطه و خال

خَبْكُولُ - ف . گدا ، كشكول

خَبْلُ - شرمگین ، باحیا

خَبَه - ف . کسی که آلت مردی او را

قطع کرده اند و آنرا خواجه نیز گویند

خَبِيرُ - ف . پسندیده ، دانشمند

خَدَّ - ع . رخسار ، چهره

خُدَا - ف . نام ذات یکتای واجب الوجود

مالك و صاحب و چون مطلق باشد در

خَبْ - ف . خفه ، امر بخفه شدن و

خاموش شدن

خَبَه - ف . خفه

غیر ذات باری اطلاق نشود و در صورت
 قید: چون کد خدا خانه خدا بر غیر حق
 تعالی گفته شود
 خُداغ - ع. مکر و حيله، چیزیکه
 باو مکر کنند، فریب دهنده
 خُدام - ع. چاکران، غلامان
 خُداوَنَد - ف. صاحب و مالک، بزرگ
 و لیست، خداوند
 خُدَر - ع. سستی و کاهلی، جای تاریک
 خواب رفتگی دست و پای
 خُدَرَه - ف. خورده و ریزه هر چیز
 خُدَشه - ع. خراش روی
 خُدَعَه - ع. فریفتن، فریب دادن
 خُدُک - ف. بل و قنطره
 خُدَم - ع. چاکران، غلامان
 خُدَمَت - ع. چاکری کردن
 خُدَمَه - ع. چاکران، خدمتگذاران
 خُدَنگ - ف. درختی محکم است
 که از چوب آن تیر و زین سازند و از
 جنس درخت گز است که برآستی
 موصوف است، گاهی بر خود تیر هم
 خدنگ گویند
 خُدو - ف. آب دهان که از مزه
 چیزی پدید آید، سست شدن
 خُدوُلُک - ف. حسد، غصه، خشم
 خُدِیجَه - ع. نام زوجه رسول عربی
 خُدِیْر - ع. دست و پا خواب رفته
 خُدِیْش - ف. کد، ری، خانه
 خُدِیْغَه - ع. خدعه و سحر
 خُدِیُو - مح. خداوند، پادشاه

خُدِیَه - ف. مضاف مقابل مطلق
 خُدُل - ف. هزیمت و جدا شدن
 خُدُلان - ف. هزیمت دادن
 خُر - ف. الاغ، لای شراب، گل
 تیره و چسبنده که آنرا خُرَه نیز گویند
 چوبیکی که بر کاسه کمانچه و رباب نهند
 و تارها بر آن کشند و آنرا خُرک نیز گویند
 خُر - ف. خوش و خِر، گاهه بمعنی جای
 و محل و مکان خوش است
 خُر - ف. آفتاب، صوتیکه از گلولی
 مردم خفته بیرون آید که آنرا خرخر
 نیز گویند
 خُرَاب - مست لایق
 خُرَاب - ع. ویران، فاسد
 خُرَابَات - ف. میخانه، کوی نیستی
 خُرَاتین - ف. گرمیست سرخ که در گل
 و لای تکوین شود و معرب آن خُرَاتِین است
 خُرَاج - ع. مالیات زمین
 خُرَاج - ع. کسی که زیاد خرج کند
 خُرَاحِر - ف. خرخر خواب
 خُرَاز - ع. کسی که مهره و آئینه و
 شاه و کمر بند و مانند آن بفروشد و آنرا
 خرازی فروش نیز گویند
 خُرَاس - ف. آسیائی که بتوسط خر
 بگردد، آسیای بزرگ
 خُرَاسان - ف. یکی از استانهای
 دوازده گانه ایران، مشرق
 خُرَاش - ف. با سر ناخن مالیدن و
 ریش کردن

خَرَّاشَانْدَنْ - ف. خراش دادن و همچنین
است خَرَّاشِيدَنْ

خَرَّاشِيدَنْ - ف. خراشاندن

خَرَّاط - ع. نجاری که چوب را برآشد
خَرَّاطِيْن - مع. کرمیست سرخرنگ، خراتین
خَرَّافَات - ع. قصه های شب

خَرَّام - ف. رفتار از روی کرشمه و
ناز، خوب رو، مژده، شادمانی،
مهبانی و خَرَّامِيدَنْ مصدر آنست

خَرَّان - ف. رام و مطیع

خَرَّاسْتَر - ف. مطلق موزیات

خَرَّابَاَز - ف. جماعتی که در کاری
اجتماع کنند

خَرَّيْتُ - ف. ابله و بزرگجثه، کمقل،
مرغابی بزرگ

خَرَّيْز - ف. میوه ایست بزرگ و شیرین
که آنرا خَرَّيْزَه و خَرَّيْزَه نیز گویند

خَرَّيْبَنْدَه - ف. کسی که اجازه خردهد
یا خدمت خر کند، نوعی از بازی

خَرَّيْوَز - ف. خریبواز

خَرَّيْوَاَز - ف. شب بیره بزرگ

خَرَّيْشْتَه - ف. هر چیز که میانش بلند
و اطرافش پست مانند خیمه آسمان طاق
ایوان جوشن و غیر آن

خَرَّكْ - ف. مهره که برای دفع چشم
زخم بندند

خَرَّج - ف. مقابل دخل

خَرَّج - ع. ظرفیست که هر يك از
دو طرف آن مانند کیسه بزرگ است که
بر روی ستور اندازند

خَرَّجِيْن - ف. خرج که در فارسی
تجریف شده است

خَرَّجَال - ف. مرغیست از جنس هوبره
خَرَّجَكُوْك - ف. دستنبو، خرفه

خَرَّجَنْك - ف. حیوانی است ذو حیاتین
که در آب و خاک هر دو زندگی
میکند و چنگال بزرگی دارد و بربی
سرطان گویند

خَرَّخَاكِي - ف. یکی از حشرات الارض
خَرَّخَر - ف. دوتا شدن و خم گشتن

طاق ایوان

خَرَّخَر - ف. صدا و آوازی که از
نای خفه شده یا سر بریده بیرون آید
و آنرا خَرَّخَر نیز گویند

خَرَّخَرَه - ف. نای گلو

خَرَّخَيْر - ت. شهریست در ترکستان
که مشك از آنجا آرند

خَرْد - ف. عقل و هوش و خَرْد
پَدَيِز باور کردنی و خَرْدِشْتَان عالم
عقول و خَرْدِشُوْر نام آتشکده بوده

در آذربایجان و خَرْدِشْمَنْد عاقل

خَرْد - ف. لای و لجن ته حوض

خَرْد - ف. کوچک مقابل بزرگ و
خَرْدِشْمَرش خرده بین

خَرْدَنَا - ف. مرغیست خوش آواز
خَرْدَه - ف. ریزه هر چیز، نکته
گرفتن از گفتار و کردار کسی و خَرْدَه

بِيْن عیبجو و خَرْدَه گیری عیبجویی

خَرَز - ف. قضیب و آلت مرد

خَرَز - ع. اسباب خورده فروشی

خَرْزَن - ف. تازیانه
خَرْزَه - ف. آلت مردی
خَرْزَهَرَه - ف. درختی است که برک تلخی دارد که اگر خر خورد بترکد و گل سرخی دارد
خَرْزِیْن - ف. زین بزرگ، چوبیکه در طویله ها لوبند و زین بر آن اندازند
خَرْش - ف. گنگی
خَرْش - ف. یکی از حیوانات سبع که خیلی فربه و باهوش است
خَرْسَتْ - ف. مست و مدهوش
خَرْسَك - ف. بازی تر نابازی، قالی بر کرک و پشم
خَرْسَلَاك - ف. خربنده
خَرْسَنْد - ف. خوش و خرم و با و او معدوله نیز نویسد
خَرْسُول - ف. خر بدبین و مشنوم
خَرْش - ف. خنده بر کسی از روی مسخره و آنرا **خَرْپَش** و **خَنْدَه** **خَرْپَش** نیز گویند
خَرْشَا - ف. نام خورشید
خَرْشْتَه - ف. رفتن از روی ناخ
خَرْشِیْن - ف. خرشته
خَرْطَال - ف. يك پوست گاو از در که برمی قطار گویند و اصل آن بته منقوط است و معرب شده
خَرْطُوم - ع. بینی، بینی فیل خصوصاً
خَرْغُول - ف. بارتنگ که در دواها خورند و آنرا **خَرْغُولَه** نیز گویند
خَرْف - ع. پیری که عقل او کم شده

خَرْفَه - ف. روئیدنی است که نخم آنرا در داروها بکار برند و برک او ترش مزه است
خَرْق - ع. درآیندن، پاره کردن
خَرْق - ع. نادانی، بیشموری
خَرْق - ع. جوان مرد
خَرْقَاء - ع. میشی که گوسه او شکاف دارد
خَرْقَه - ع. پاره، جامه درویشان، جامه ایست فراخ که آستین درازی دارد
خَرْك - ف. خر کوچک، چوبیکی است که بر کاسه رباب و کمانچه نهند و تارها را بر آن کشند، چوب بندی بنا و نقاش که بر آن بالا روند
خَرْكَمَان - ف. کمان بزرگ
خَرْكُوف - ف. نوعی جغد بزرگ
خَرْسَمَاء - ف. عبارت، خیمه بزرگ و
خَرْسَمَاءُ مَا هَالَه دور ماه
خَرْگوش - ف. حیوان کوچکی است وحشی که گوش آن دراز و بیاغها رود و پوست درخت را کنده و خورد
خَرْگَه - ف. خرگاه
خَرْم - ف. شادمان، نام ماه دی
 نام روز هشتم از هر ماه شمسی
خَرْمِ دَرَه - قریه ایست در حوالی شهر تبریز
خَرْم - مخفف **خَرْم**
خَرْم - ف. مهره شیشه سفید و کبود و سیاه که با طفلان برای چشم زخم بندند
خَرْمَاء - ف. میوه ایست شیرین و خوش طعم که در گرمسیرات بعمل آید

میشود ، حصه و قسمت ، جانور است که هر چه بر زمین افتد بخورد و آن را چوب خوره گویند و بتازی ارضه خوانند ، مرض جذام که آنرا خوره نیز گویند ، مرضی است که موی را می ریزاند

خَرَه - ف . لای و لجن شراب

خِری - ف . گل همیشه بهار است خَرِیدَن - ف . مقابل فروختن و

خَرِیدَار - اسم فاعل آنست

خَرِیشی - ف . ریشخند ، تسخر

خَرِیطَه - ع . جلد کتاب و کارتن ،

نقشه جغرافیا

خَرِیف - ع . خزان ، ضعیف

خَرُ - ف . بلندی بیرون ران ، نشسته راه رفتن و خزیدن ، بارچه که از کرک و پشم میافتد و دستار میگردند ، جانوری است سیاه رنگ مانند سمور که از پوست

آن پوشش کنند

خَزْأَن - ع . خزانه و گنجها

خَزْأَن - ع . خز فروش

خَزْأَن - ف . فصل پاییز ، خزنده نام ماه هشتم از سال ملکی ، نام روز هجدهم

شهریور ، ریخته

خَزْأَن - ع . خزانه دارها

خَزْأَن - ع . گنجینه و آنرا در فارسی

خزینه نیز گویند

خَزْدُو - ف . خرچسبه ، سوسک

خَزْوَان - ف . خیزران ، ولایات و

اطراف مازندران

خَرْمَالُو - ف . میوه ایست شبیه پرتقال و پوست نازکی دارد و شیرین است در اواخر پاییز میرسد

خَرْمَن - ف . هر توده خصوصاً توده غله که هنوز نکوبیده اند ، هاله ماه

خَرْمَنج - ف . خرمگس ، مفلوج

خَرْمَهَرَه - ف . سفید مهره باشد که در حمامها بجای بوق نوازند ، مهره های بزرگ کم بها که بخر بندند

خَرْنَاش - ف . خرخر خوابیده

خَرْنَد - ف . حاشیه باغچه

خَرْنِش - ف . تملق ، صدائی که

گر به هنگام دست مالیدن می کنند

خَرْقُوب - ف . رستنی است خاردار

که با سر که پرورده کنند و خورند و آنرا اکوژ نیز گویند و اقسام زیادی دارد خَرْو - ف . خروس

خَرْوَاژ - ف . یکصد من تبریز

خَرْوُج - ع . بیرون شدن

خَرْوُش - ف . نر ماکیان و مرغ

خَرْوُش - ف . بانک و فریاد ورعد

خَرْوَهَك - ف . مرجان

خَرْوِيلَه - ف . صدا و آواز بلند گریه

خَرَه - ف . لجن ، لای شراب ، هر چه

بالای هم چسبند مانند خشت و کتاب

خَرَه - ف . نور ، نور معنوی که از

طرف پروردگار باشد خاص افاضه

میشود که مقام نبوت و ولایت و سلطنت

پیدا خواهد نمود

خَرَه - نوری که بفرمان الهی افاضه

خَزْرُوَان - ف. دریای مازندران
 خَزْف - ف. سب و سفال
 خَزْنَدَه - هریک از جانورانی که بر
 زمین راه روند و در سوراخهای زمین
 پنهان کردند و آنرا بر بوی خُفْرَات
 گویند و جمع آن خزندگانست
 خَزَه - ف. سبزی که اطراف حوض
 و دریاچه بندد و مانند ابریشم ریش
 است، سبزی که روی آب پدید آید
 خَزْی - ع. خواری و رسوایی
 خَزْیْدَن - ف. بکنجی در آمدن،
 بر زمین راه رفتن و در سوراخ پنهان
 شدن، نشسته راه رفتن
 خَزْیَر - ف. خاکستر سودن که در
 آن خورده‌های آتش باشد
 خَزْیَنَه - ف. آتش سرخ که زیر
 خاکستر پنهان کنند تا سرخ بماند،
 گرمابه حمام

خَص - ف. خار و خاشاک، مردم
 دون، جانوری کوچک که بر روی
 آب رود
 خَاوَت - ع. زیان کردن
 خَاوَرَه - ف. پیراستن
 خَاَسَت - ع. رذالت و پستی، کمی
 وزن و مقدار
 خَاْفِیْدَن - ف. بدن‌دان ریش کردن
 خَاَفِی - ع. کم‌وزنها، دونه‌تان
 خُفِی - ع. ستاره مشتری
 خُفِیْدَن - ف. خوابیدن

خَسْت - ع. دون همتی و پست و ظریفی
 خَسْر - ف. خزندگان چون مار و
 موش و مور و غیره
 خَسَن - ف. آزردن، صدمه رساندن
 خَسُو - ف. معترف، دانه میوه‌ها
 مانند زردآلو و خرما
 خَسُوَانَه - ف. پشمینه درویشان که
 موهای آن آویخته باشد
 خَسَه - ف. کسی که از کثرت کار
 آزرده شده
 خَسَه - ف. پی و بنیاد دیوار
 خَسَر - ف. پدرزن، خسر
 خَسَر - ع. زیان، خسارت
 خَسَف - ع. کمی، رفتن نور ماه
 خَك - ف. ریزه خس، آهنی که
 بشکل سه‌پهلوی ساخته در میدان جنگ
 ریزند، نام گیاهی خاردار
 حُك - ف. تأخیر و درنگ
 خَسَم - ف. جراحت زخم اعضا
 حُوف - ف. گرفتن ماه یا آفتاب
 بر زمین فرو شدن
 خَسِیَس - ف. فرومایه، پست

خَش - ف. مادرزن، مادر شوهر،
 بغل، خوب و خوش
 خَش - ف. صدای کالبد و جامه که
 آنرا خَش خَش گویند
 خَشَاوَر - ف. پیراسته و آراخشاره
 نیز گویند و غش
 خَشَامَن - ف. مادر زن

خَصَائِلُ - ع . صفات نیکو و پسندیده
 خَصَبٌ - ع . فراخی سال
 خَصَفٌ - ع . کفش و صله زدن
 خَصَلْتُ - ع . صفت ذاتی نفس
 خَصْمٌ - ع . دشمن خُصْمًا جمع
 خُصُوصٌ - ع . مخصوص بودن و

منفرد بودن ، اختصاصی
 خُصُوصِيَّةٌ - ع . اختصاص داشتن
 خُصُومَتٌ - ع . دشمنی کردن
 خُصِيٌّ - ع . خایه و همچنین است خُصِيَّه
 و خُصِيَّتَيْنِ تشبیه آن است
 خُصِيَصَةٌ - ع . صفت خاصه
 خُصِيْمٌ - ع . طرف مقابل دشمن

خَصَابٌ - ع . رنک ، آنچه به آن
 رنک کنند

خَصَارَتٌ - ع . سبزی ، سبزیجات
 خَضِرٌ - ع . نام یکی از پیمبران که
 مصاحب باموسی کلیم بوده است

خَضِرٌ - ع . سبز
 خَضْرَاءٌ - ع . سیاهی و سواد قوم ،
 سبزی مانند تره

خَضْرَتٌ - ع . سبزی و رنک سبز
 خَضْرَوَاتٌ - ع . سبزیجات
 خُضُوعٌ - ع . فروتنی
 خَضِيْبٌ - ع . رنک کننده

خَطٌّ - ع . نبشته ، فاصله بین دو نقطه
 راه باریک
 خَطَاءٌ - ع . قیض صواب

خَفْتُ - ع . چوب
 خِشْتُ - ف . قطعه ایست از خاک خشک
 شده که در قالب مربع ریزند ، حربه
 ایست بشکل نیزه که بردشمن اندازند
 نام سکه دوازدهم از کتاب زند
 خُشَنَامَن - ف . مادرزن

خِشْتَكٌ - ف . پارچه مربع زیر بغل
 جامه و میان شلوار و تنبان
 خُشُوْكٌ - ف . حرامزاده و مکاره
 و همچنین است خُشُوْكٌ

خُشْتَهٌ - ف . مفلس ، فقیر
 خُشْخَاشٌ - ف . دانه های کونار که
 بسیار کوچک و روی نان باشند

خُشْكٌ - ف . مقابل تر ، بخیل و نا کس
 و خشک ریا و تزویر و خُشْكٌ نَانٌ
 نان بیخورش

خُشْكَانْدَنٌ - ف . هر چیز را خشک
 کردن و همچنین است خُشْكَانِيْدَنٌ
 خُشْكَهٌ - ف . بعوض خوراک و پوشاک
 بنوکر یا کارگر فقط پول دادن

خُشْمِيٌّ - ف . زمین مقابل دریا
 خُشْمِيْدَنٌ - ف . خشک شدن و از
 تری افتادن

خُشْمَكَهٌ - ف . آهن آب گرفته که سخت
 میشود ولی زودتر قابل شکستن است

خِصَاءٌ - ف . خایه کشیدن
 خِصَاَصَهٌ - ع . درویشی ، صوفی
 خِصَالٌ - ع . صفات ذاتی نفس
 خِصَائِصٌ - ع . مختصات

خَطِيرُ - ع. بزرگ ، عظيم
 خَف - ف. گياهيست که آتش در آن
 زود گيرد، پنهان شدن و باين معنى از
 لغت عوام است و از خفاء مأخوذ است
 خَفَّ - ع. موزه، سم شتر
 خِفَاء - ع. پوشيدگى اثر ، پنهان شدن،
 مخفى داشتن
 خَفَّاش - ع. شب براه، شبکور
 خَفَايَا - ع. جيز هاى مخفى
 خَفَّتْ - ع. سبكي ، شرمندگى
 خَفَّتْ - ف. كره و حلقه
 خَفَّان - ف. نوعى از جبه و جوشن كه در
 جنگ پوشند
 خَفْن - ف. خوابيدن و خَفْتَه اسم
 مفعول است
 خَفَج - ف. سنگيني كه در خواب گيرد
 خَفَّجَه - ف. دستموى سر و زلف كه
 بر روى دلبر افتد، شاخ راست
 خَفَّجَه - ف. درختى است بر خار و ميوه
 خَفَر - ف. نام قصبه ايست در فارس
 خَفَض - ف. تن پرورى ، فرود آوردن
 آواز، آسان كردن كار
 خَفَّان - ع. طبيدن دل
 خَفَى - ع. پنهان
 خَفِيدَن - ف. خفه و عطسه كردن
 خَفِيدَن - ف. سرفه كردن
 خَفِيف - ع. سبك ، جلف
 خَفِيَه - ع. پنهانى، يواشكى
 خَل - ف. آمدن ، امر بآمدن

خَطَاب - ع. سخن در روى گفتن
 خَطَاب - ع. متصرف در خطبه
 خطابه - ع. نطق عمومى كه مخاطب
 جميعت باشد
 خَطَّاط - ع. نويسنده خوشنويس
 خُطَّاف - ع. پرستوك
 خَطَّاف - ع. ديو، اهرين
 خِطَام - ع. ريسمانيكه بگردن شتر
 اندازند و بآن پاى او را بيندند
 خَطَايَا - ع. خطا و لغزشها
 خُطَبَاء - ع. گويندگان در مجالس
 خطبه - ع. موعظه و پند
 خُطْبَه - ع. خواستگارى زن
 خَطَر - ع. بهلاك و خطر نزديك شدن
 خُطَّط - ع. راهها، جاده ها
 خَطَف - ع. ربودن، بردن
 خَطَفَه - ع. اختلاس و ربودن
 خَطَل - ع. سستى، تباها گفتن
 خَطَم - ع. منقار ، دماغه كوه، مهار
 كردن شتر و ساير چهار پايان
 خَطْمى - ع. گياهيست دوائى كه گلو
 ريشه آنرا در دواها بكار برند
 خُطُوط - ع. نوشته جات
 خُطُور - ع. بياد آمدن پس از فراموشى
 خَطُوه - ع. گام، گام زدن
 خِطَه - ع. زمينى كه كرد او خط
 كشيده اند
 خُطَه - ع. مقصد، كار و حاجت
 خَطِيَه - ع. گناه، معصيت
 خَطِيب - ع. نطق كننده در مجامع

خُل - ف. دیوانه، سوراخ، آب
 بینی که غلیظ شده واژ بینی بر آید،
 خمیده، سوراخ
 خُل - ع سر که، لاغر شدن، سوراخ کردن
 خُل - ف. دوست و رفیق
 خَلَاء - ع. مبرز و مبال
 خِلَاب - ع. خدعه کردن بسخن نرم
 خَلَاب - ع. کسی که بسخن نیکو خدعه
 و مکر کند
 خَلَّاش - ف. شور و غلغله، خلاشه
 خَلَّاشْمَه - ف. علتی که در میان گلو و
 بینی که از تنخه حاصل شود
 خَلَّاشَه - ف. خار و خاشاک
 خِلَاض - ع. رهایی، خلاصی
 خُلَاصَه - ع. نتیجه، مختصر
 خِلَاف - ع. دروغ، مخالفت و عده، بید
 خِلَافَت - ع. بجای کسی بودن
 خِلَاق - ع. آفریننده، سازنده
 خِلَال - ع. دندان پاک کن، دوستی
 کردن، کشادگیها
 خِلَال - ع. غوره خرما
 خِلَالُوش - ف. بانگ و مشغله
 خِلَالَن - ع. دوستان، معبان
 خِلَاوَه - ف. سرگشته و حیران
 خِلَاق - ع. گروه موجودات
 خَلَاء - ع. جای و مکان خالی
 خُلْتُ - ع. دوستی، دوست
 خَلْجَان - ع. آمدن فکری بطریق شک
 و تردید، بریدن چشم و اعضاء
 خَلْخَال - ع. زینتی است بپا بندند

خُلْد - ع. همیشگی، بهشت
 خُلُر - ف. نام غله ایست شبیه باقلا که
 اغلب بگاوه دهند
 خُلْه - ع. حالت برهنگی، فرصت، مناسب
 خُلْص - ع. خالص، پاکیزه
 خُلْصَه - ع. حالت خلوص و صفا
 خُلْط - ع. آمیختن، پیوستن
 خُلْط - ع. یکی از اخلاط چهار گانه
 خُلْطَه - ع. آمیزش
 خُلْغ - ع. بیرون کردن، طلاق دادن
 خُلْغ - ع. طلاق بموض
 خُلْغَت - ع. انعام و بخشش چیزی
 خُلْف - ع. عقب و پشت
 خُلْف - ع. دروغ، خلاف و عده
 خُلْف - ع. فرزند، آنکه بعد از کسی آید
 خُلُق - ع. آفریدن، آفریده
 خُلُق - ف. خوی، رفتار
 خُلُقَت - ع. آفرینش، آفریدگار
 خُلُل - ع. کشادگی، رخنه
 خِلْم - ع. غضب، آب بینی
 خِلْن - ف. آب غلیظ بینی
 خُلْج - ف. گرفتن اعضا بناخن چنانکه
 درد آید
 خُلْنَك - ف. دورنگ و ابلق
 خُلُوف - ف. آلوی سیاه بزرگ
 خُلُوف - ع. خالی بودن
 خُلُوت - ع. تنهایی، گرد آمدن در
 پنهانی با کسی
 خُلُود - ع. همیشگی، دائمی
 خُلُوص - ع. ساده شدن، پیوستن بچیزی

خَلَّتْ - ف. چوب درازیکه بآن کشتی را انداختند، هرچیز سر نیز مانند درفش حله - ف. آب غلیظ بینی
 خَلِجٌ - ع. درو رفتگی آب دریا در خاک خَلِيدُنْ - خاریدن، چیزی در چیزی فرو رفتن
 خَلِيسٌ - ف. دو چیز بهم آمیخته خَلِيسٌ - ف. گل چسبنده
 خَلِيطٌ - ع. گاه واسرس بهم آمیخته، شراب خمر، و کثش باهم آمیخته
 خَلِيعٌ - ع. مزول از کار خَلِيقَه - ع. جانشین
 خَلِيقٌ - ع. خوشخو خَلِيلٌ - ع. دوست، لقب ابراهیم پیغمبر
 خَمٌ - ف. خمیده، خمیدگی طاق، گریز، خموش، کم غربال
 خَمٌ - ف. ظرف بزرگست که در آن شراب و سرکه اندازند
 خُمَارٌ - ع. در دسرو کسالت شراب خُمَارٌ - ع. معجز زنان
 خُمَارٌ - ع. می فروش، شراب فروش خُمَاسِيٌ - ع. پنج حرفی
 خُمَانٌ - ف. کمان خُمَانْدُنْ - ف. تسخر و خم کردن
 خُمَارَه - ف. آلتی است آتشین مانند توب و دهان فراخی دارد
 خَمَرٌ - ع. می خَمَرَه - ف. خم
 خُمَسٌ - ع. پنج يك خُمَبِيْن و خُمَوْن - ع. پنجاه
 خُمُوْدٌ - ع. خاموش شدن آتش

خَمُوشٌ - ف. خاموش، ساکت خُمُولٌ - ع. گنم شدن
 خُمَارَه - ف. ککش دستها و سینه هنگام خستگی و کسالت یا بیخوابی
 خَمِيدُنْ - ف. کج شدن خَمِيْرٌ - ع. آردی که مخلوط با آب
 کنند و درهم نمایند خَمِيْسٌ - ع. پنجشنبه
 خَمِيْنَه - ف. باران تند در غیر موقع

خَنْ - ف. خانه چه در نشیب و چه در فراز مانند گلخن و بادخن، خانه زیر کشتی، سوراخ
 خَنَازِيْرٌ - ع. مرضی است در گلو پیدا شود
 خَنَاسٌ - ع. شیطان، عزازیل خِنَاقٌ - مع. مرضی است که نفس را
 تنگ کند و معرب خِنَاكٌ است خَنَبَامٌ - ف. ناخوشی دام
 خَنَانِدُنْ - ف. مسخره کردن خُنَبَكٌ - ف. دف کوچک که آنرا
 امروز تنبک گویند، اظهار فرح، جامه خشن درویشان
 خُشِيٌ - ع. کسی که آلت مردی وزنی هردو دارد
 خَنَجٌ - ف. نفع و سود، ضایع خَنَجَرٌ - ع. حربه ایست برنده که بجای
 شمشیر استعمال کنند خَنَجَكٌ - ف. خارخسک
 خَنَجِيْرٌ - ف. بوی تند که از ابریشم و

خَو - ف. چوب بندی بنامی و نقاشی، گیاهیست خورد که دریاغ و کشتزار مانع روئیدن است برای نمار آنرا بکنند، کنند، کف دست، کفل اسب، عشقه

که بر درخت پیچد

خَو - ف. طبیعت و خو و عادت

خَو - ف. گوشت

خَوَاب - ف. ضد بیداری و خواب

خرگوشی غفلت است

خَوَابَانْدَن - ف. خواب کردن و هم

چنین است خَوَابَانْدَن

خَوَابِيدَن - ف. خواب رفتن

خَوَاتِيم - ع. مهرها و خاتمها

خَوَاتِین - ف. بانوان و این کلمه از

جموعیست که در فارسی برمی جمع

بسته شده

خَوَاجَه - ف. کدخدا و رئیس و بزرگ

و خَوَاجَه تَاش بنده را گویند که با

بنده دیگر از یک خواجه باشند، خداوند

خَوَار - ف. حقیر و ذلیل، آسان، هر

چیز خوب، ماه، یکی از قصبات طهران

و خَوَار بَار غله که برای قوت عیال

از جانی آورند و خَوَار مَلاه دشتام دهند

خَوَار - ع. صدای گاو

خَوَار زَم - ف. یکی از ولایات خراسان

که دارای چند شهر است

خَوَارِق - ع. پاره کننده ها

خَوَارَه - ف. خوردنی

خَوَارَه - ف. آفتاب

خَوَار - ف. حجله که در عروسی

استخوان سوخته و مانند آن بر آید

خَنَدَق - م. معرب کنده یا خندك که

گودالی است دور شهر

خَنَدَك - ف. خندق

خَنَدَه - ف. تبسم و خندا خندا خندان

خندان و خندا ن اسم فاعل از خندیدن

خَنَزِر - ع. خوک، گراز

خَش - ع. خارش

خَشَان - ف. فرخنده

خَنَصِر - ع. انگشت کوچک

خَفَس - ع. جعل و سرکین

خَنَك - ف. اسب سفید، موی سفید

خَنَك - ف. خوشا، سرد

خَنَك - ف. چیز سرد

خَنَك - ف. مردم گول و کم ادراک

خَنَمَال - ف. سوراخ که هدف

تیر سازند.

خَنَك - ف. جوشن

خَنُوذ - ف. هر ظرفی را گویند

خُنَا - ف. سرود و ساز و نغمه و

خُنَا گَر - مطرب و سازنده و نوازنده

خَنِيدَن - ف. برگشتن صدا در حمام و

کوه و مانند آن، آوازی که از طاسی

آید، پسندیدن و گزیدن

خَنِیس - ف. بکنوع بودینه که در

مازندران اوجی گویند

خَنِيَك - ف. نوعی از لباس خشن که

درویشان پوشند

خَنِيُوذ - ف. بل صراط

درست کنند و همچنین است خَوَّار و
 خَوَّارَه و خَوَّارَه
 خَوَّانَت - ف. خواهش و اراده
 خَوَّاسَتَن - ف. طلبیدن
 خَوَّاسْتَه - ف. اسباب و متاع
 خَوَّاسَه - ف. مترس سرزراعت
 خَوَّاص - ع. مخصوصین
 خَوَّاصِع - ع. خاضع ها
 خَوَّاطِر - ع. واردات قلبی
 خَوَّاطِی - ع. خطاها
 خَوَّاف - ف. شهرست بخراسان
 خَوَّافِی - ع. برهای غیر درشت پرندگان
 که هنگام برزدن آشکار میشوند و هنگام
 جمع کردن بال مخفی میگردند
 خَوَّاك - ع. مرغ خانگی
 خَوَّال - ف. طعام و خوردنی، دوده
 چراغ که از آن مرکب میسازند
 خَوَّالَتَه - ف. دوات مرکب سیاه
 خَوَّاكِر - ف. طباخ
 خَوَّالِی - ف. طعام خوردنی
 خَوَّان - ف. سفره گسترده، طبق
 که بر آن طعام خورند. خواننده، خار
 و خس که از کشت بر کنند و خَوَّانِچَه
 طبق طعام و خَوَّانِالار بزرگ طباخ و
 آنرا خَوَّانِالار نیز گویند
 خَوَّالْدَن - ف. قرائت کردن نوشته
 خَوَّالْدِساَر - ف. لقب پادشاهان عثمانی
 خَوَّائِن - ف. خانها و سرکرده ها و
 اینهم کلمه مانند الوار و خواتین بصورت
 جمع عربی جمع بسته شده است

خَوَّاذ - ف. خواب
 خَوَّاه - ف. خواستن
 خَوَّاهِر - ف. دختر مادر یا پدر
 خَوَّاهِش - ف. طلب و خَوَّاسْتَنِ مال
 و متاع
 خَوَّب - ف. نیکو و مقابل بد
 خَوَّبَانِی - ف. زردالوی خشک که بجای
 مغز آن مغز بادام مقرر نهند
 خَوَّب کَلان - ف. گیاه خاک، گیاه
 بارتنگ
 خَوَّبَلَه - ف. ابله و نادان
 خَوَّب - ف. تاج خروس، کل تاج
 خروس و همچنین است خَوَّچَه
 خَوَّخ - ع. درخت شفتالو
 خَوَّد - ف. کلاه آهنین که بکلاه خود
 معروفست و در جنگها بسر میگذاشتند
 و خَوَّدِخَر و تاج خروس است
 خَوَّد - ف. خویش، او و خَوَّدِراي
 مقابل بیکانه و خَوَّدِسَر کسکه بادیگری
 مشورت نکند و خَوَّدِسُوَر آتشکده
 بوده در آذربایجان و ممکنست اینکلمه
 بر چراغ برق گفته شود
 خَوَّر - ف. روشنائی زیاد، فرشته
 موکل بر آفتاب، موکل روز خور،
 نام آفتاب، نام یازدهم از هرامه شمسی،
 خوردنی، مزه و لذت، مخفف خورنگاه
 که بر می خَوَّر تُق گویند
 خَوَّرَاك - ف. طعامی که برای
 خوردن مهیا شده است
 خَوَّرَاكِی - ف. خوردنی

خُورَان - مخ . نام یکی از مبارزین کبکسرو

خُورَانْدَن - ف . وادار بخوردن کردن
خُورْد - ف . ریزه ریزه . مقابل بزرگ . ماضی از خوردن و خوردنِ خوراکِ بزرگ

خُورْدِشْتَان - ف . شاخه نازکی که تازه رسته خصوصاً شاخه درخت رزک بجهت ترش مزگی آنرا خورند

خُورْدَن - ف . چیز را جویدن و فرو دادن مقابل آشامیدن

خُورْسَنْد - ف . خوشحال و خُورْسَنْدِی خوشحالی است و بی و او معدوله نیز نویسند

خُورِش - ف . مطلق خوراک، خوراک لطیفی که بانان یا برنج خورند
خُورِشِد - ف . قرص آفتاب ، روشنی آفتاب

خُورْمِهَر - ف . نام شمشیر سلیمان یا مسمود غزنوی

خُورُنْد - ف . زیننده و سزاوار ، جمع ماضی غایب خوردن ، روز دوازدهم یا یازدهم از هرماء شمس

خُورُنْج - معرب خورند و خورنگاه
خُورُنْگاه - ف . قصر اول بهرام گور که جای خوراک بهرام بوده در آنجا آفتاب میتابیده است و برای خوراک معین شده بود و آن را خُورُنْگَه نیز گویند

خُورُنْه - ف . خورنگاه

خُورَه - ف . نور، نوری که از طرف پروردگار پیاره مردم افزایه میشود که پیغمبر یا پادشاه شوند ، مرضی است اغلب بلب و بینی توجه کند و آنرا خورد و بر بی جذام گویند، قسمت قسمت تقسیم آب ، یک حصه از پنج حصه مملکت فارس که بخوره اردشیر و خوره استخر و خوره داراب و خوره شاپور و خوره قباد تقسیم کرده اند

خُورُ - ف . نیشکر، ولایتی است در جنوب ایران که آن را خُورِشْتَان نیز گویند

خُورْزَان - ف . نام پهلوانی است که خوزان اصفهان را بنانهاد ، شهرست درخوزستان

خُورِشْتَان - ف . ولایتی است در جنوب ایران

خُوسْتَن - ف . خستن و مالیدن
خُوش - ف . خوب . خشک و خُوش نِشِین کسی را گویند که هر فصلی جایمرا برای زندگانی اختیار کند

خُوش - ف . خوب ، نیکو ، بوسه ، مادرزن

خُوشَاب - ف . آبدار که بر در و یا قوت و لعل و مانند آن گویند ، شربت آلبالو

خُوش نَوَاز - ف . نام پادشاه گرجستان بود که با فیروز دهر مخالفت و غدر نمود
خُوش نُوْد - ف . خوشحال و خُوش نُوْدِی

اَمِير وَاَمِير خُونْد کلمه تنظیم است و
خُونْد گَار بمعنی خداوند گار است
خُونْسَار - ف. قصبه ایست از مضافات
اصفهان
خَوَه - ف. خواه
خَوَهْل، خوجلده - ف. کج و موج
خَوِي - ع. عرق بدن و صورت
خَوِي - ف. عادت و طبیعت
خَوِي - ف. آب دهان
خَوِيْد - ف. علف سبز جو که با سبان
دهند

خَوِيْدَن - ف. خاتیدن
خَوِيْه - ف. مباحثه و مناقشه
خَوِيْش - ف. خود، خودی مقابل
بیکانه و خَوِيْشْتَن خود و خویش و
خَوِيْشْتَن دَار کسی که خود را از زحمت
فارغ دارد و خَوِيْش بمعنی قرابت است
خَوِيْه - ف. پارو

خَه - ف. خوش که کلمه تحسین است
و خَه بمعنی خوشا و خوشا است که
تاکید خوش است
خَهْر - ف. وطن، منزل
خَهِي - ف. بسیار خوب، پسندیده

خِي - ف. خیک
خِيَابَان - ف. راه وسیع و پر عرض و
طول، گذرگاهها که در میان باغها و
چنها ترتیب دهند
خِيَار - ف. یکی از بقولات و اقسام

خوشحالی است
خَوْشَه - ف. میوه گیاه گندم قبل از
آنکه دانه را جدا کنند و همچنین است
خرما و انگور و مانند آن، برج سنبله،
نام مرغیست
خَوْشِيْدَن - ف. خشکیدن
خَوْض - ف. فرو رفتن در آب، آمیختن
شراب، بکاری مشغول شدن
خَوْف - ع. ترسیدن
خَوْف - ف. یکی از حیوانات گوشتی
که در مذهب اسلام گوشت آن حرامست،
مرض خنازیر

خَوْ کَاَرَه - ف. عادت کننده
خَوْ گَر - ف. خوکاه
خَوْل - ف. مرغیست خوش آواز
تیز و بلند آواز
خَوْلْنَجَان - ف. بیخی است دوائی
خَوْلَه - ف. تهی و خالی
خَوْلِيَا - ی. چیزیکه مانع تصرف
نداشته باشد و هر کس خواهد در آن
تصرف کند

خَوْن - ف. مایع قرمز رنگی است
که مایه حیات حیوانی است و خَوْن
آبَه آیه که از زخم بیرون آید و مایل
بقرمز است و غم و غصه را نیز گویند خَوْن
چَگَر و خَوْن دِل اندوه و غم و خَوْن
سَيَاوُش نام دوائیست و خَوْنی کسی
را گویند که کسی را کشته باشد

خَوْنْد - ف. خداوند، تیز و تند و معتدل
است آخوند از خوندمشتی باشد و خَوْنْد

متعدد دارد از قبیل خیار سبز و چنبر
 خِیَارُ - ع . اختیار داشتن
 خِیَارِزَه - ف . خیار چنبر و کج
 خِیَارِکُ - ف . دملی است که بن ران
 پیدا شود
 خِیَاطُ - ع . سوزن
 خِیَاطُ - ع . جامه دوز و درزی
 خِیَاطَتُ - ع . جامه دوختن
 خِیَالُ - ع . پندار و گمان ولی در
 فارسی بکسر خاء تلفظ کنند
 خِیَامُ - ع . چادرها و خیمه‌ها
 خِیَامُ - ع . خیمه دوز ، تخلص یکی
 از شعرا
 خِیَانَتُ - ع . ناراستی کردن
 خَیْبَرُ - ع . قصبه ایست در حجاز که یکی
 از جنگهای صدر اسلام در آنجا واقع
 شده است
 خَیْبَتُ - ع . نا امیدی
 خَیْثُ - ف . سر شکسته و بطریق مترادف
 بایت استعمال کنند
 خِیَالُ - ف . دروغ ، مزاح
 خَیْدُنُ - ف . خمیدن ، پشم باطنه زدن
 خَیْبُ - ف . خیره
 خَیْرُ - ع . خوبی ، خوب ، مال و خیرات
 اعمالی است که بنفع عموم برای قرب
 پروردگار بجا آورده شود
 خَیْرُ - ع . نیکوکار
 خَیْرُو - ف . گل خطمی
 خَیْرَه - ف . بیجا و هرزه ، سرکشته
 یهوده و بیجهت ، تاریک و تیره ، نگاه

تند و خیره سَرُ بَبَاک
 خَیْرِي - ف . گل همیشه بهار ، گل
 خوش بوئیست ، ایوان خانه
 خَیْزُ - ف . برخاستن و جستن
 خَیْزَابُ - ف . موج آب که از کنارها
 بگذرد
 خَیْزُ بَکَرُ - ف . بازی خرسک و ترنا
 خَیْزُ رَانُ - ع . نی مخصوصی است که
 مفز آن پر است ، درخت ، بیخ درخت
 خَیْزُ گَیْرُ - ف . بازی خرسک و همچنین
 است خَیْزُ گَیْرَه
 خَیْزُ نَدَه - ف . جهنده ، لغزنده ،
 زمین کنار دریا که لغزنده باشد
 خَیْزُ یَدُنُ - ف . لغزیدن ، جهیدن ،
 برخاستن و آهسته بجائی رفتن
 خَیْسُ - ف . چیز تر
 خَیْسَارُ - ف . یکی از قلاع معکم
 خراسان که تابع هرات است
 خَیْسَانْدُنُ - ف . تر کردن
 خَیْسِیْدُنُ - ف . تر شدن که آب در جسم
 آن رفته باشد
 خَیْشُ - ف . چوبیکه برگردن گاو
 بندند که آنرا گاو آهن گویند ، خار
 سبز که در گرمسیرات بر خانهای چوبین
 نهند و بر آن آب باشند که چون باد بر
 آن وزد دخنک گردد ، کتانیکه تارهای
 آن درشت باشد و در گرما بوشند و
 گاهی از آن خانه سازند و آنرا خَیْشُ
 خَانَه گویند
 خَیْشُومُ - ع . آخرینی

خیط - ع . کشیدن ، رشته
 خیفه - ع . ترس ، ترسیدن
 خیک - ف . مشک که در آن آب و روغن و مانند آن ریزند و خیکی کنایه از مهملی و بیفایده است
 خیل - ع . گروه مردم و خیل تاش گروه غلامان و نوکرانست و خیل خانه دودمان است
 خیلاء - ع . خودپسندی
 خیلی - ف . بسیار
 خیم - ع . صفت و عادت
 خیم - ف . جوالی که ریمان آن از پشه کهنه باشد
 خیم - ع . خیمه ها
 خیمه - ع . چادر که درجائی زنند و زیر سایه آن نشینند
 خینا - ف . خواننده و خینا گر آوازه خوان است
 خینه ور - ف . بل صراط
 خیو - ف . آب دهان
 خیوط - ع . رشته ها
 خیوه - ف . شهرست در خوارزم

د

داء - ع . بیماری
 دایب - ف . کروفر و خودنمایی
 دایز - ع . عقب رونده
 دانه - ع . جنبنده ، متحرک
 دائر - ع . منفرس و کهنه شده

داچک - ف . گوشواره
 داختن - ف . دانستن ، فهمیدن
 داخِل - ف . صفه که برای نشستن بر در خانه پادشاهان سازند
 داخِل - ع . ورود کننده درجائی
 داخیدن - ف . بازی کردن چشم ، نظر کردن ، براکنده کردن
 داذ - ف . عدل و راستی ، انصاف و مروت ، نصیب و قسمت و داذاز و داذ آفرین نام یزدانست
 و داذاز حاکم بحق و داذخواه کسی که تظلم پیش حاکم برد و داذرُس حاکمی که حق را بصاحب حق دهد و داذگر حاکم بحق و نیز یکی از جشن های جلالی است و داذگستر عادل که عدالت را در میان مردم میگستراند و داذور دادگر و داذوسنَد خرید و فروش
 داذبالا - ف . موزونی قد و قامت
 داذبین - ف . نام حکیمی از حکماء پارس زمان پیشدادیان
 داذر - ف . برادر
 داذک - ف . پیر غلام قدیمی
 دادی - ف . دانه ایست باندام جو و باریکتر و بسیار تلخست که آنرا جو جادو گویند
 داژ - ع . خانه ، سرای سیاست
 داژ - ف . مطلق درخت ، چوب بلندی که برای آویختن مجرمان بر پا کنند و بر آن کشت

دَارَا - ف. دارنده ، لقب باره از سلاطین قدیم ایران

دَارَانِی - ف. بارچه ایست ابریشمی

یابشمی لطیف ، داشتن مال و مکنث

دَارَات - ف. شان و شوکت و کزوفر

دَارَانِی - ف. پروردگار ، پرورنده و

دَارَانِی مَوْنَه یعنی رب النوعت

دَارِا شَکِنَه - ف. سسی است مرکب از

زیب و رسم الفار ، خرمای سفید

دَارِا قَرِین - ف. دارفرین

دَارِا بُوئی - چوب عود که برای بخور سوزند

دَارِا چِین - ف. بوست درختی است

قرمز و معطر که در هندوستان روید ،

که آنرا دم کرده و میخورند یا کوبیده

روی طعام ریزند و آنرا **دَارِا چِینی**

نیز گویند

دَارِا خَال - ف. نهال نونشاند

دَارِا رَزْد - ف. زرد چوبه

دَارِا سَاس - ف. حیوانی است که آن

را بترکی الاکلک گویند

دَارِا شِی - ف. داشتن و محافظت کردن

دَارِا قَرِین - ف. تکیه گاه ، محجر

تخت وصفه و بام و ایوان

دَارِا کَوْب - ف. مرغیست که بمنقار

خود درخت را سوراخ کند

دَارِا غَوَش - ف. نگهبان و حافظ

دَارِا غَیر - ف. کیسه مانند بست که

نمره پاره درختها است و در آن پشه

پر است

دَارِا مَک - ف. نام یکی از ریاحین

دَارِا نَهَال - ف. چوب بقم

دَارِو - ف. دواء ادویه

دَارِوَن - ف. درخت سفیدار

دَارِین - ع. دنیا و آخرت

دَارِک - ف. داس کوچک

دَاس - ف. آلتی است آهنی دسته دار

مانند هلال که بدان علف برند و درو

کنند و **دَاس و لُوس** مردم فرومایه و احمق

دَاسَار - ف. سمار و دلال

دَاسْتَان - ف. قصه و سرگذشت

دَاسْتِخَالَه - ف. داس کوچک و هم

چنین است **دَاسْتِغَالَه** و **دَاسْتِجَالَه** و

دَاسْخَالَه و **دَاسْغَالَه** و **دَاسْجَالَه**

دَاش - ف. جائیکه خشت و کاسه بزند

دَاشَاب - ف. عطائیکه پاریسان روز

عید ب مردم میدادند

دَاشْتَن - ف. ممالک چیزی بودن ،

فروخته شدن

دَاشْخَار - ف. چرک آهن

دَاشَن - ف. داشاب ، ریم آهن

دَاعِی - ع. خواستار ، دعا گوینده و

همچنین است **دَاعِیکه**

دَاغ - ف. نشان ، آهنی که بدان

اسب را نشان کنند ، سوزش و حرارت

زیاد و **دَاغ کَرْدَن** سوختن و گداختن

دَاغَان - ف. متفرق و پراکنده و این

از لغات عوام است

دَاغِشْتَان - مح. ایالتی است نزدیک

ققاز که در تصرف ایران بوده است

دَاغُول - ف. مجیل و مکار ، جر امزاده

دَاغِيَنَه - ف. کهنه و مندرس

دَافِق - ع. آب رونده

دَافِع - ع. مدافعه کننده

دَال - ف. نام یکی از حروف هجاء
نام مرغ عقاب که بر آن را بر تیر خدنگ
گذارند و پرنده ایست شکار.

دَال - ع. راهنما

دَالَان - ف. دهلیز

دَالَان - ف. دهلیز خانه کوچه پوشیده

دَالْبَر - ف. بیش برده که کنگره
دار است

دَالْبَر - ف. پرستوک و همچنین است

دَالْبَز و دَالْبُور

دَام - ف. تله ، خد درنده

دَامَاذ - ف. مردیکه زن اختیار کند

دَامَان - ف. اطراف پیش جامه

دَامَغَان - ف. یکی از شهرهای قدیم

ایران بین سمنان و شاهرود و اصل

آن دهمغان بوده چه مغان بنای آن را

نهاده اند

دَامَغُول - ف. غول ، غده بزرگی

که در گلو و اعضای دیگر درآورد

درد نکند و آنرا بهری سلمه گویند

دَامَن - ف. اطراف و کنار هر چیز

از جامه و کوه و صحرا و دَامَن اَفْشَانْدَن

اعراض کردن و ناز نمودن

دَامَنَه - ف. دامن ، حبه

دَامَنِي - ف. چارقد زنان

دَامِيَار - ف. صیاد

دَامِيْدَن - ف. بر بالا رفتن ، برابر

چیزی شدن ، از بیخ بر کندن ، تخم

افشاندن

دَان - ف. دانه ، ظرف چیزی مانند

نیکدان ، فلل دان

دَانَا - ف. داننده ، آگاه

دَانُسْتَن - ف. علم و معرفت داشتن

دَانَش - ف. اسم مصدر دانستن و

دَانَش پُزُوهُ طالب علم و دَانَش سَاز

و دَانَش سَمَاه مدرسه و دَانَشُور و

دَانَش مَند عالم ودانا

دَانَق - مع. مرعبانگ

دَانَك - ف. شش یک

دَانَكُو - ف. آشی که همه حبوبات

در آن ریزند

دَانَكِي - ف. دَانَكَاَنَه ، سبیه

دَانَه - ف. حبه و تخم هر چیز ، عدد

چنانکه گویند يك دانه و دودانه

دَانِيَال - ع. یکی از انبیاء بنی اسرائیل

دَاو - ف. نوبت بازی نردباشطرنج

زیاد کردن قمار ، دشنام ، دعوی

دَاوْطَلَب - ف. کسی که خواستار

چیز است

دَاوَر - ف. نام پروردگار ، حاکم

عادل

دَاوُد - ع. نام یکی از پیغمبران بنی اسرائیل

که پادشاه هم بوده است

دَاه - ف. خادم و پرستار ، عدده

دَاهَاذ - ف. دره و غار

دَاهِر - ع. همیشه و دَهَر دَاهِر

روزگار سخت

دَاهُل - ف . علامتی که در صحرا برای
رمیدن مرغان سازند

دَاهِيْم - ف . تاج و دیهم

دَاهِيَه - ف . شخص فوق العاده و
اعجوبه

دَائِي - ف . هر مرتبه از مراتب دیوار
که از گل سازند

دَايِرَه - ف . یکخط منحنی که سرو
ته آن متصل است و نسبت مرکز به نقطه
آن خط مساویست

دَائِيْم - ع . همیشه ، تمام اوقات

دَائِيْن - ع . قرض دهنده و طلبکار

دَايَه - ف . زن بیگانه که کودک دیگری
را با اجرت شیر دهد

دَائِي - ف . برادر مادر

دَاب - ع . عادت ، رسم

دَب - ع . نرم ، آهسته راه رفتن

دَب - ع . خرس ، چند ستاره که
تشبیه بدب نموده یک دسته را دب اکبر
و دسته دیگر را دب اصغر نامیده اند

دَبَاغ - ع . پیراینده پوست

دَبَاغَت - ع . پیراستن پوست

دَبْدَبَه - ع . نوعی از آواز

دَبْر - ع . پشت آخر هر چیز

دَبْرَان - ع . یکی از منازل ماه

دَبْس - ع . دوشاب ، آب انگور

دَبْسَان - ف . مکتب خانه و اصل آن
دیپرستان یا دبستان است

دَبْش - ف . مزه که دهان را جمع کند

دَبْسَن - ف . مردم پست فطرت

دَبْل - ع . بیایی زدن کسیرا

دَبْوَز - ع . یاد پس و پیش

دَبْوَس - ف . گرز ، کنایه از آلت مردی

دَبْوَس - م . معرب دبوس

دَبْوَسَه - ف . خانه پس کشی

دَبِيْت - ع . نرم راه رفتن

دَبِيْت - ف . بارچه ایست پشی و یانخی
که یکطرف آن براق است و لباس و

آستر لباس و جامه کنند

دَبَه - ع . کدو ، ظرف روغنی و دَبَه

دَرَاژ کسیرا گویند که پس از گرفتن حق
خود باز تقاضای بیموقع نماید

دَبِير - ع . نویسنده و ممکنست اصل آن
دودیر باشد و بنابراین معرب است و

دَبِيرِ سُتَان مدرسه متوسطه است

دَب - ف . دایره که معرب آن دف است

دَبْوَجَه - ف . چوبک

دَبَاژ - ع . جامه که زیر جامه میوشند

دَبْر - ع . مال بسیار

دَبْوَز - ع . ناپدید شدن نشان

دَج - ف . هر چیز که در آن شیرو عسل

و مانند آن مالیده شده و بردست و با چسب

دُجَاچ و دُجَاچَه - ع . مرغ خانگی

دَجَال - ع . بگویند کسی است که در

آخر زمان آید و مردمان را فریب دهد

دَجِر - ف . لویا

دَجَلَه - م . معرب دیله که نهر بزرگی

راه ، ظرف زمان یا مکان ، درون خانه
نوع و جنس ، امر بدریدن

دَرَز - ع . خیر زیاد

دَرَز - ع . مروارید و عَرَبَز دُرُذَانَه کسی
را گویند که از خود خیلی راضی است

دُرَازَج - ع . مرغیست رنگین

دِرَازَف - ف . مقابل کوتاه و دِرَازَرِخَوَان
سفره بلند و دِرَازَرِذَم میون و سگ

دُرَاعَه - ع . نام جبهه است

دَرَاك - ع . بسیار چیز فهم

دَرِآمَد - ف . مقدمه سازی آواز

دَرَالِدَن - ف . باره کردن

دَرَاهِم - ع . درهمها ، پولها

دَرَاغی - ف . جرس ، امر بدرون آمدن

دِرَايَت - ع . دانستن ، فریب دادن

دَرَايِدَن - ف . سرودن و خواندن

دَرُب - مع . دروازه و معرب درست

دَرُبَارُ - ف . سرای سلطنت

دَرُبَانُ - ف . حاجب ، باسبان

دَرَبَايَسَت - ف . مایحتاج و ضروری

و همچنین است دَرَبَايَسَتَه

دُرَبَت - ع . عادت و خو ، دلیری

دُرَبَدَرُ - ف . آواره ، سرگردان

دَرُبُنَدَن - ف . قلمه ، شهری که بر

گذرگاه دریا سازند و بندر مقلوب

آنست

دَرِبَه - ف . پیوند ، پینه ، وصله

دَرُج - ع . پیچیدن نامه ، کاغذ نبشته

دُرُج - ع . جای اسباب ، زینت زنان

دَرَج - ع . راه ، خط نقش آمیز

است که از بغداد گذرد و بغلیج فارس
ریزد

دُجی - . تاریکی ، پوشیدن

دُجَارَف - گرفتار و دوچار چیز نویسند

دُخَرَجَه - ع . گرد کردن ، غلطاندن

دُخ - ف . مخفف دختر ، تیر که آتش

بهوا افکند ، خوب

دُخ - نیکو ، گیاهی است که از آن حصیر

بافند . فوج وصف

دُخَال - ع . کسی که زیاد دخل کند

دُخَان - ع . دود اَدُخَنه جمع

دُخَت - ف . دختر

دُخُش - ف . اول و ابتداء ، تیره و

تاریک ، فرخنده

دُخَل - ع . در آمد ، غیب ، تهمت ،

ربط

دُخَمَه - ف . سردابه که فارسیان مرده

خود را در آن نهند ، چیزیکه درمستی

از دهان شتر بر آید

دُخَو - ف . کد خدا ، ده خدا

دُخُول - ع . داخل شدن

دُخِيل - ع . آنکه در کار کسی مداخله

کند ، خارج و بیگانه

دُذ - ف . جانوران درنده مانند شیر

و بلنگ ، دیو - دد

دَدَه - ف . خدمتکار پیر ، کنیز

زور خرید ، پیر مرشد

دُر - ف . مخفف دره و مرتبه و نوبت

دَرَجَه - ع. نردبان پایه ، يك قسمت از سبده و شصت قسمت دایره و درجات جمع درجه است
 دَرُخْشِي - ف. برق و تابندگی ، نام آتشکده در شهر ارمنیه
 دَرَخْشِي - ف. درخش و دَرُخْشِيدَن مصدر آنست و دَرُخْشَان و دَرُخْشَنده و دَرُخْشِيدَه از مشتقات آنست
 دَرُخْخَف - ف. زنبور سیاه
 دَرُخْوَاسْت - ف. تقاضا
 دَرُخْوَر - ف. شایسته و سزاوار
 دَرْد - ف. الم و رنج ، درد
 دَرْد - ف. دردی ، ته نشین
 دَرْدَا - ف. درینا ، حیرتا
 دَرْدَاب - ف. دستبویه میوه ایست
 دَرْدَاَر - ف. درخت سفیدار ، دربان
 دَرْدَمَن - ف. صاحب درد
 دَرْدَمَه - ف. کواکب سبعة سیاره
 دَرْدِي - ع. ته نشین از مایعات و ممکنست این لغت پارسی معرب باشد
 دَرَر - ع. دانه‌های درو گوهر
 دَرَز - ع. شکاف جامه که دوخته اند مطلق شکاف و این لغت را در لغات فارسی نیز به همین معنی ضبط کرده اند
 دَرَزَادَه - ف. تخته که آسیا بانان بیش آب گذارند تا آب بطرف دیگر نرود
 دَرَزَن - ف. سوزن ، درزننده
 دَرَزَان - ف. رشته که در سوزن کنند
 دَرَزَه - ف. توده خاك و خاشاك و

ريك ، درز ، دختر
 دَرُزِي - ف. خیاط
 دَرُش - ع. یاد دادن ، کهنه شدن جامه
 دَرَسَاَر - ف. پرده پیش در ، دیواری که پیش خانه کشند تا درون خانه نهان باشد و همچنین است دَرُسَاَرَه
 دَرُسْت - ف. صحیح و سالم مقابل شکسته ، زرمسکوك که نقصان دروژن مخصوصی خود ندارد ، فعل شخص تن درست
 دَرُسْتَه - ف. عفو و رحمت ، بخشایش
 دَرُسْتِي - ف. صحت عمل و کردار و گفتار
 دَرُش - ف. خیار باریک و دراز و همچنین است دَرُشِي
 دَرُش - ف. طویله اسبان ، اسطبل
 دَرُغ - ع. زره ، دامن پیراهن
 دَرُغ - ف. بندیکه پیش آب بندند تا آب تلف نشود
 دَرُغَال - ف. ابن و آسوده
 دَرُغَالَه - ف. راهی که از میان کوه بگذرد
 دَرُغَسْت - ف. هرزه ، نامعقول
 دَرُغِشِي - ف. بسیار ، نوعی از زردالو
 دَرُفَشِي - ف. افزار ایست که کفش دوزان بدان کار کنند ، فروغ و روشنی ، علم و رایت که روز جنگ افزایند
 دَرُفْشِي - ف. مشهور و انگشت نما

دَرَوَاخ - ف. محکم و مضبوط، نفاخت،
 دلبری، درشتی
دَرَوَاژ - ف. سرنگون، ضروری
دَرَوَانَه - ف. راه بام، پله کان
دَرَوَاه - ف. دردا
دَرَوَايَسْت - ف. ضروری و مایحتاج
 و آنرا **دَرَوَايَسْتَه** نیز گویند
دُرُوذ - ف. صلوات و رحمت، چوب
 و درخت و تخته و مانند آن
دِرُوذَن - ف. درو کردن
دُرُوش - ف. نشر حجام که رگ
 زنند
دُرُوع - ع. زرهها
دُرُوع - ف. ناراستی، سخن برخلاف
دُرُون - ف. داخل چیز وند برون
دُرُون - ف. پیمانه غله، نام سرودی
 است که مغان بر خوردنیها دمیده و پس
 از آن میخوردند
دُرُونَد - ف. فاسق و بی دیانت
دُرُونَه - ف. درون، قوس و قزح
 کمان حلاجی، بیخ گیاهیست شبیه کزدم
 که در دارو بکار میرود
دِرُویدَن - ف. درو کردن
دِرُوپَرَه - ف. در یوزه و گدائی
دِرُوبِش - ف. فقیر، وارسته
دَرَه - ف. گودی بین دو کوه یا کتل،
 شکبه و **دَرَه اسفان** کهکشان
دَرَه - ف. آلت زدن مانند دوال
دَرَهشْتَه - ف. عطا و جود
دِرَهَم - مع. زری مخصوص یا وزنی

دِرَفَشِيدَن - ف. مشهور شدن، درخشیدن،
 ارزیدن
دِرَفَنَجَك - ف. بختک و کابوس
دِرُك - ع. در رسیدن، دیدن
دِر سَالَه - ف. بیخ خصوصاً بیخ زیر
 ناودان که عوام قندیل گویند
دِر سَالَه - ف. جلو در و پیشگاه آن
دِر سَر - ف. دروگرو نجار
دِر لَك - ف. جامه بیش باز آستین
 کوتاه و همچنین است **دِر لِك**
دِر م - ی. درهم و **دِر م سَر** اضرابخانه
 و **دِر م گزین** صراف
دِر م - ف. خرگوش صحرائی
دِر مَان - ف. داروی بیماری
دِر مَل - ف. غله که هنوز خوب نرسیده
دِر مَنَه - ف. گیاهیست که سم کرم
 معده است و آنرا **دِر مَنَه** نیز گویند
دِرَن - ف. زالو
دِرَنَد - ف. شکل و مانند
دِرَنَدَه - ف. مقابل چرنده چون شیر
 و بیرو بلنگ، خیاط، دارنده
دِرَنگ - ف. توقف ضد شتاب، رنج،
 ساعت، صدای ساز و گرز و زنک و
 شمشیر و شکستن شیشه و چینی و مانند آن
دِرَنگیدَن - ف. آرام گزیدن
دِرَنَه - ف. شمشیر
دِرَو - ف. بریدن گیاه کندم و جو
 و مانند آن و **دِرَو گز** فاعل آنست
دِرَوَاژ - ف. سرکشته و حیران،
 سرنگون، در بایسته و ضروری

دِرْجِیم - ف . تند خو و بد مزاج ،
مردم کش و میر غضب و جلاد
دِرْکَاکْ - ف . کر کس ، برنده است
دِرْکَاَم - ف . خشکین ، زاهد
دِرْم - ف . آشفته ، مخمور ، رنجور
دِرْمَان - ف . افسوس و دریغ
دِرْز - ف . پسته دست و بابر ای زیادی کار
دِرْزَن - ف . تند و تیز و بد طعم
دِرْزَاخ - ف . غفلت و درشتی ، تأسف
و حسرت ، از بیماری برخاستن
دِرْزَوَان - ف . دژ و اخ
دِرْزَوَنَد - ف . فاسق ، عمل ناپسند
دِرْزَهْخَت - ف . بیت المقدس

دَس - ف . شبیه و مانند
دَس - ع . پنهان داشتن
دَسَا بَر - ف . نام کتابی است که بقیده
پارسیان بر مه آباد اول پیغمبر ایشان نازل
شده و در عربی جمع دستور است که بمعنی
وزرا و کتب قانون و دفاتر نظام است
و دستور هم فارسی است
دَسَا یَس - ع . دسیه ها و حيله ها
دَسْت - ف . یکی از اعضا اصلی بدن
قدرت ، ضرر و روش ، چیز تمام ، دفعه ،
فرصت و دَسْتِ آب و وضو دَسْتَادَسْت
نقد و دَسْتَا س آبای دستی و دَسْت
اَفْشَا ز طلای سفید که نرم است و آب
ایه و لایه ی آب و دَسْتِ اَفْشَان رقص
و دَسْتِ اَبُو گلوله مرکب از عطریات
و هر میوه خوشبو و مخصوصاً میوه که

معین بوده است (دینار و درهم)
دَرْتِ - ف . منسوب بدره چون کبک
دری ، زبان پارسی که در کوه پاه ها
تکلم کنند
دَرْیَا - ف . جائیکه آب غیر محدود در
آنجا جمع شود و بر بی بحر گویند
دَرْیَا ب - ف . امر بدر یافتن و فهمیدن
دَرْیَجَه - ف . جای در کوچک ، در کوچک
دَر پَدَن - ف . پاره کردن
دَر بَع - ف . افسوس و همچنین است در یغا
دَر یَوَاس - ف . چارچوب در
دَر یَوَر - ف . رفتن در خانه برای گدائی
دَر یَوَرَه - ف . در یوز ، تکدی

دِرْ - ف . قلعه و حصار ، قلعه بالای
کوه دِرْهم گویند
دِرْز - ف . یک بسته از متاع
دِرْکْ - ف . دستار ، دستمال
دِرْهَوُخ - ف . بیت المقدس

دُرْ - ف . زشت و بد و دُرْا بَاذ و
دُرْا سَمَاء و دُرْا کَاَم و دُرْا کَاَمَه و
دُرْا هَنَک زشت و سهمگین و خشم آور
و دُرْ پَرَا م زشت خوی ذاتی است و
دُرْ پَرُو کَره ابرو و دُرْ پَسَنَد بد پسند
دِرْ - ف . قلعه و حصار و دِرْ بان قلعه بانست
محافظ قلعه
دُرْ یَه - ف . گره هائیکه در میان
گوشت و پوست بهم میرسد که آنرا
بتازی غده گویند و بفارسی دُشیل نامند

شبه خبر بزه کوچک است و دَسْتُ
 اَلْدَاخِنُ مسخره کردن و دَسْتُ اَلْدَا
 پستی و گودالی که در راه پیدا شود و
 موجب حرکت انیف اتومبیل گردد و
 دَسْتُ بَرْنَجَن حلقه از طلا یا تهره که
 بدست کنند و دَسْتُ بَسْتَه مردم بیچاره
 و زبون و دَسْتُ بَنَدُ دستبند زنان و یک
 نوع رقص است که دستهم را بگیرند
 و برقصند و دَسْتُ دَاوَنُ مصافحه کردن
 و بیعت نمودن و دَسْتُ دَسُ توانگری و
 دَسْتُ رَنُجُ پیشه و حرفت و دَسْتُ بَکَا
 زدن شروع بکار کردن و دَسْتُ رَدَن
 مطرب و سازنده و دَسْتُ کَشُ جامه
 دست که بردست کنند ، دَسْتُکُ چوب
 نازک و دراز که زیر درخت میوه دار
 زنند ، دَسْتُ کَشِیدَن صرف نظر کردن
 دَسْتُگَاهِ یَک لحن موسیقی کامل ، یک
 کارخانه کامل، دَسْتُ گَزِیدَن افسوس
 خوردن ، دَسْتُ گَشَادَن بذل و بخشش
 کردن ، دَسْتُ حَیْرُ یار ، مددکار ،
 دَسْتُ لَافُ بخشش روزعید و نخستین
 معامله که در اول صبح یا اول شب که
 سر چراغ گویند ، دَسْتُ مَالُ پارچه ای
 که بدست گیرند ، دَسْتُ هَزْدُ اجرت
 عمل یا پاداش ، دَسْتُ نِشَا نَدَه زیر دست
 مطیع و دَسْتُ نَمَا رَوْضو گرفتن دَسْتُوَا رَه
 عصا و چوبدستی شبان دَسْتُوَا که آنچه
 از آهن سازند و روز جنگ بر سردست
 کنند دَسْتُیَا ز معاون ، همراه دَسْتُ
 یَا فَن غلبه کردن

دَسْتُارُ - ف . شال سر، روباک کن
 دَسْتُارُ چَه - ف . سفره کوچک و دَسْتُارُ
 خَوَان سفره بزرگ
 دَسْتُانُ - ف . دستها ، مکر و حيله ،
 آواز و نغمه
 دَسْتُورُ - ف . وزیر و صاحب مسند
 پیشوای ملت زرتشت ، طرز و روش
 دَسْتُوری - ف . رخصت ، اجازه
 دَسْتُه - ف . چوب تبر و تیشه و مانند
 آن گروهی از مردم که اجتماع کنند
 دَسْتُینه - ف . حکمی که از جانب حاکم
 نویسند و آنرا فرمان گویند ، دسته کار
 دِیسُر - ف . میوه و شیرینی که بعد از
 غذا خورند
 دَسْتُکُ - ف . ریمان یا نخ تاییده
 دَسْتُگره - ف . شهر ، قصبه ، قلعه و حصار
 دَسْمُ - ع . چربی ، چرب شدن ، چرب
 دَسْتُه - ف . نوعی از غله و حبوبات
 دُسُوکُ - ف . هیزم باریک
 دَسُیسه - ع . پوشیده داشتن مکر
 و حيله
 دِیسِجُترُ - فر . یکدهم متر
 دُسِینُ - ف . خم سر که و مانند آن

دَش - ف . خود آرائی ، تزئین
 دَشْتُ - ف . صحرا ، شهری در خراسان
 دَشْتُ - ف . زشت و بد دل
 دَشْتَانُ - ف . زن حایض
 دَشْتِیَا دُ - ف . بیدی و زشتی یاد کردن
 که آنرا غیبت گویند

دِشخوَارُ - ف. دشوار، سخت، مشکل

دَشْتَه - ف. هرچیز محسوس

دَشَا - ف. رشته تابیده که بر سوزن کنند

دَشَمُ - ف. غله ایست مانند ماش

دُشْمَن - ف. مخالف، ضد و دُشْمَن

کلام موافق دلخواه دشمن و دُشْمَنی

عداوت کردن است

دَشْمِیرُ - ف. عناصر چهار گانه، دشمنی

دَشَن - ف. معامله اول کاسب

دُشْنَامُ - ف. فحش، ناسزا، بدگویی

دَشَنگی - ف. گیتی، جهان، روزگار

دَشَنه - ف. یکقسم خنجر

دُشْوَارُ - ف. سخت، صعب، مشکل

دُعَا - ع. از خدا خواستن، خواندن

دَعَائِمُ - ع. سادات و بزرگان

دَعَابَه - ع. مزاح یا شوخی کردن

دِعَامَه - ع. ستون، بزرگ قوم

دَعَاوِی - ع. جمع دَعْوِی، ادعاها

دَعَتْ - ع. دفع کردن بسختی

دَعْدَعَه - ع. جنبانیدن پیمانه تا بر شود

بر کردن ظرف

دَعْوَت - ع. خواندن کسی را بطعام

دَعْوِی - ع. بر کسی ادعا نمودن

دَعُ - ف. زمین بی علف، سریمو

دَعَا - ع. بمعنی دغل، مردم ناراست

مکرو حیل، زروسیم قلب

دُعْتُ - ف. عروس

دَعْدَعَه - ف. وسوسه خاطر، انگشت

زیر بغل کردن برای خنده آوردن

دَعْلُ - ف. حیل و ناراستی، حیل و گداز

دَعْلِی - ف. ناراستی، حیل و گدازی، مکر

دَعْوَلُ - ف. مکار، حرامزاده

دَف - ع. ساز معروف که دَب

نیز گویند

دَفَاتِرُ - ع. جمع دَفْتَر، دفترها

دِفَاع - ع. دور کردن، دفع کردن

دَفَائِنُ - ع. جمع دَفِینه، دفینه‌ها

دَفْتَر - ف. مجموعه حساب، مجموعه شعر

دَفْرُكُ - ف. سطر، فربه، غلیظ، ضخیم

دَفْع - ع. دور کردن، بازداشتن

دَفْعَه - ع. یکبار، یکمرتبه، ناگهان

دِفْق - ع. ریختن آب، میراندن

دَفْک - ف. نشانه و هدف تیر

دِفْلِی - ف. درخت خرزهره

دَفْن - ع. در خاک پنهان کردن

دَفْنُوكُ - ف. غاشیه، چماق

دَقَه - ع. کنار هر چیز و سطح آن

دَفِینه - ع. گنج یا مالیکه در زمین

پنهان کرده باشند پنهان، پوشیده،

مستور

دَق - ع. نام مرضی است که آنرا

سل گویند

دَقِی - ع. کوفتن، آرد کردن

دِفَاق - ع. ریزه و شکسته از هر چیز

دَفَائِقُ - ع. جمع دَقِقه، دقیقه‌ها

دَقْتُ - ع. باریک شدن

دَقْدَه - ع . شور و غوغا ، صدای

بشم اسب

دَقِيقٌ - ع . باریک ، باریک بین
دَقِيقَه - ع . نکته باریک ، یک شصتم ساعت

دَكْ - ف . نصیب و تقدیر ، گدائی ، محکم
و مضبوط ، چیز ساده ، صدمه و آسیب

دَكْ - ع . کوفتن ، ویران کردن

دَكَاكِينٌ - ع . جمع دُكَّانٌ ، دكانها

دُكَّانٌ - ع . محل کسب یادادوستد

دَكْلٌ - ف . چوب بلند که بر آن چادر

زنند و بتوسط باد کشتی را برانند

دَكْلَانٌ - ف . آلت تاییدن بشم

دَكْمَه - ف . تکه

دَكَّه - ف . دكان کوچک

دَكَّه - ف . آسیب و صدمه

دَمَرٌ مُنُونٌ - ف . سرنگون ، روی گرداندن

دِلٌ - ف . قلب ، محل تراوش خون

بشام اعضا ، وجدان ، عاطفه ، شجاعت

و دِلٌ آرَامٌ معشوق ، دِلٌ آوَرُ شجاع و

دِلٌ بَسْتَجِی علاقه و دِلْخَوَاهُ هر چه

مطلوب است و دِلٌ دَادَنٌ مقتون شدن

و دلیر کردن و دِلٌ دِلٌ گَرْدَنٌ مرد بودن

در کار و دِلْخَوَرُ مشفق و دِلٌ شَبٌ نینه

شب و دِلٌ گَرَمٌ کسیکه کردار او محل

توجه و در مقابل آن پاداش خواهد گرفت

دَلَالٌ - ع . کسیکه در حام چرك بدن

را گیرد ، مالنده خصوصی

دِلَالٌ - ع . ناز و غمزه کردن

دَلَالٌ - ع . واسطه بین خریدار و فروشنده

دِلَالَتٌ - ع . راهنمایی کردن

دِلَامَفٌ - ف . نیزه کوچکی که آنرا زوین

گویند و در جنگ بدشمن اندازند

دُلْدُلٌ - ع . نوعی خاربشت ، استر

دَلْقٌ - ع . بیرون کردن شمیر از دَلَفٌ ،

لفز انیدن ، پوستین

دَلْهَكٌ - ف . کسی را گویند که مسخره باشد

دَلْهٌ - ع . بدست مالیدن

دَلْمَكٌ - ف . رتیل ، دَلَمَه

دَلَمٌ - ف . جوش سر که دارای دله

خارشی است و پوست بدن را سیاه کند

دَلْمَه - ف . شیریکه پیر مایه بآن زنند

تا غلیظ شود

دَلْمَه - ف . خوراکیست که در برگ

مو بیچند

دِلِیخٌ - ف . آویخته ، آونگ ، آویزان

دَلِشٌ - ف . بندی که از چوب و علف

خاك دریش آب بندند ، تیشه ، نیزه

دَلُوٌ - برج یازدهم از بروج آفتاب کشند

پوستی مانند کیسه که در چاه اندازند

آب یا خاک کشند

دِلَهٌ - ف . صاحب دل ، درون

دَلَهٌ - ف . روباه سفید یا گر به صحرائی

مغرب آن دَلْقٌ است کسیکه خود را در

خوردن نتواند نگاهداری کند

دَلَهٌ - ف . زن محتاله و حيله گر

دِلْهَرَهٌ - ف . وحشت و خوف ناکهائی

دَلِیٌ - ف . دیوانه ، مجنون ، احمق

دِلِیْجَانٌ - ف . عرابه طاقدار بزرگی

که به چهاراسب بپندند و مسافر حمل کنند ، قصبه ایست بین قم و اصفهان
 دَلِیده - ف . خورد یا بلغور شدن
 دَلِیر - ف . شجاع ، متهور ، بیباک
 دَلِیک - ف . ثمره گلی است صحرانی
 دَلِیل - ع . راهنما و فارسی آنرا بمعنی حجت و برهان استعمال نمایند

دُم - ف . دنبال و عقب و دُمادُم بی در پی و دُم کُج عقب را گویند
 دَم - ف . نفس ، افسون ، فریب ، نخوت ، بو ، ببری خون گویند
 دَم بَسْتَن - ف . خاموش شدن
 دَم زَدَن - ف . سخن گفتن و نفس کشیدن
 دِما - ف . سرشت ، طبیعت ، خو
 دِماء - ع . جمع دَم ، خون ها
 دِمَار - ف . پوستی که از گوشت راسته بر میدارند ، چوبهای برگ توتون
 دِمَار - ع . هلاکت
 دِماغ - مغز سر ، بینی
 دِمَاقَه - ع . بد منظر بودن
 دِمَان - ف . وقت ، زمان ، فریاد کننده از روی غضب یا شادی ، تیز رفتن
 دَم بَلِیجَه - ف . استخوان دم گوسفند
 دَمَدَمَه - ع . اندوهگین یا هلاک کردن
 دَمَدَمَه - ف . فریب ، آواز ، طبل
 دَمَر بر و خوایده ، ببری معکوس گویند
 دِمَار - ف . همنشین ، همراه ، موافق
 دِوشَق - ع . شهر شام در آسیای صغیر
 دَمَغ - ع . اشک چشم از اندوه یا شادی

دَمَق - ع . یاد و برف ، معرب دَمَه
 دَمَلَه - ف . گوره ، گلو ، تون حمام
 دُمَل - ع . قرحه ایست که منفجر شود و چرک از آن آید
 دَمَن - ع . سر کین ، زباله ، خاشاک
 دَمَنْدَان - ف . دوزخ ، آتش
 دَمَنَه - ف . سوراخ تنور
 دَمَنَه - ف . روباه ، محیل و مکار
 دَمُور - ف . آواز آهسته و نرم
 دَمَه - . باد بابر و سرما
 دَمِیدَن - ف . باد در چیزی کردن ، روئیدن ، طالع شدن ، حمله کردن ، لاف زدن
 دَمِیک - ف . زمین و بوم
 دَمِیم - ع . بدوزشت صورت
 دَن - ف . فریاد و غوغا ، نشاط ، نشاط رونده ، امر بنشاط
 دَنائَت - ف . بست و فرومایه شدن
 دُنَب - ف . دم مقابل سر ، دنبال
 دُنِیال - ف . مسخره ، لوده
 دُنِیرَه - ف . سازینت و طنبور معرف آن است
 دُنِیک - ف . دهلی است که از چوب یا سفال سازند و روی آن پوست کشند و آنرا نوازنده تنبک نیز گویند
 دُنِیل - ف . محرف دمل
 دُنِیلان - ف . خایه گوسفند ، روئیدنی است مانند سیب زمینی ولی سیاه پوست که هنگام برق زدن از زمین های شن

بندد آبی که از جای بلندی تا بر زمین
 یخ بسته و آویخته باشد
دَنگَدَالَه - ف. دنگاله
دَنگِل - ف. ابله و احمق گول
دَنگِل - مع. روبرو نشستن در مجلس
دَنگِی - ف. کسی را گویند که ناگهانی
 کاری را اختیار کند و بیجهت نیز
 ترک نماید

دَنگِی - ف. شرکت در خوراک یا چیز
 دیگری که هر یک سهم خود را دهند
دَنُو - ع. نزدیک شدن
دَنُو - ع. بست فطرت، رذل
دَنُیا - ع. اینجهان، گیتی
دَنیدَن - ف. بشنای و خرمی دویدن
دَنیوی - ع. منسوب بدنیا

دُو - ف. يك بملاوه يك و دُو یَتی
 رباعی و دُو یَكُرُ برج جوزا و دُو دُل
 متردد و دُو رَنَك منافق و دُو شَاخَه
 چوب و پیکان و آلتی است که بر کردن
 مجرمان نهاده و حبس کنند و چوبیکه
 طرف آن دو سر دارد و دُو طَاهَه
 نماز صبح

دُو - ف. اسم مصدر دویدن
دَوَاء - ع. دارو، دوا
دَوَاب - ع. چهارپایان
دَوَات - ع. جای مرکب، مرکب سیاه
دَوَار - ع. گشتن سر، سرگیجه
دَوَار - ع. زیاد گردنده
دَوَارِش - ع. کهنه ها، مندرس ها

دارد آید و آن را کباب کرده خورند
 و با سرخ کرده خورش سازند
دُبُوَقَه - مع. موی آویخته از قفا
دُبُه - ف. دم گوسفند که بزرگ و
 مغز آن سفید و چربست
دُبُخ - مع. نام روز ششم کانون دوم
 عید بست عیسویان را

دُبُخ - ف. جای خالی از اغیار
دُبُد - ف. زنبور، زنبور طلانی
دُبُد - ف. نادان و بیباک، استخوان
 پهلوی و دنده
دُبُدَان - ف. استخوانهای طبیعی که
 در دهان بیرون آید و با آن غذا را بجوند
 و **دُبُدَان** بَرَجَرِ نَهَادَن جرأت بر کار
 دشوار نمودن **دُبُدَان** تَبَرُ گَرَدَن طمع
 کردن

دُبُدَانَه - ف. کنگره عمارت و هر چیز
دُبُدَانِی - ف. آشی است که از گندم
 و برنج و بنشدن غیر باقلا برای دندان
 در آوردن طفل درست کنند

دُبُدِش - ف. آهسته حرف زدن
دُبُدَه - ف. استخوان پهلوی
دُبُس - ع. چرکی، ناپاکی، کثافت
دُبُس - ع. چرک و کثیف
دُبُک - ف. گول و احمق، صدائی
 که از بر هم خوردن دو چیز بر آید، نقطه
 بر کار

دُبُکَال - ف. اسب دراز کردن، بی
 اندام، بزرگ بی تناسب
دُبُکَالَه - ف. فیخی که زیر ناودان

دَوَارِي - ف. زری بوده مسکوک
معادل پنج و شانی

دَوَارِدَه - ف. ده به علاوه دود و دَوَارِدَه
بُرُج حمل، نور، جوزا، سرطان،
اسد، سنبله، میزان، عقرب، قوس،
جدی، دلو، حوت، و دَوَارِدَه مقام
برده نغمات موسیقی، راست، اصفهان
بوسینک، عشاق، عراق، حجاز،
نوا، زنگوله، حسینی، راهوار، بزرک
سکوک

دَوَاعِي - ع. موجبات و اسباب
دَوَال - ف. تسمه از چرم حیوانات،
حبله و مکر، شمشیر و چار دوال

دَوَالَه - ف. چیزی شبیه ریسمانهای
باریک بهن بهم چسبیده که بر شاخهای
درخت صنوبر و بلوط متکون شود
دَوَام - ع. همیشه و جاوید

دَوَان - ف. دهنده، با سرعت رونده
دَوَانِي - ف. منسوب بدوان

دَوَاوِيْن - ع. دفترها و کتابها
دَوَاهِي - ع. اشخاص فوق العاده
دَوَايِر - ع. دائره ها

دَوْبَل - ف. بیوفا و بیحقیقت
دَوْبَل - ف. دوچندان، دو برابر

دَوْتَانِي - ف. پوشیدنی مخصوصاً
پوشش زیر قبا که ار خالق گویند

دَوُجِيْن - فر. بسته دوازده تائی
دَوُجَار - ف. گرفتاری ناگهانی،

ملاقات و قوی دودشمن بایکدیگر
دَوُشْت - ع. مانند درخت، درخت

بزرگ سایه دار

دُوخ - ف. گیاهی که از آن حصیر
بافتند، صحرای بیملف و گیاه که آنرا
دُوخ چکاو گویند
دُوخْتَن - ف. باره را بهم وصل کردن
دوشیدن، انداختن

دُوْد - ف. بخاری که هنگام آتش
زدن میزوم مانند آن بر خیزد و دُوْدَاهَنَك
دود کش و دُوْد أَفْكَن عود و مقل و
اسپندی است که ساحران پراتش افکنند
و بقیده آنان جن حاضر گردد و سحری
را که بغواهند بجا آورند و دَرْدِ دِل
آه و ناله و دُوْد كَش سوراخی است
که در مطبخ و حمام گذارند که دود از
آن بالا رود و دُوْدَهَنَك دود کش

دُوْد - ع. کرم

دُوْدِمَان - ف. خانواده، سلسله
دُوْدَه - ف. سیاهی که از چراغ گیرند
و از آن مرکب سیاه سازند

دودمان، اسب قوی و سبک
دُوْر - ف. مقابل نزدیک و دُوْر آندیش
عاقبت بین و دُوْر بَاش نیزه بوده دو
شاخه مرصع که پیشاپیش شاهان میبردند
تا مردم از دور دیده راهرا خالی
می کردند

دُوْر - ع. گردیدن، خانها
دُوْر - ف. مرور درسهای گذشته
که آنرا دوره نیز گویند، اخبار
جاسوسی که یا مرا نویسد، پیاله شراب
و محتسبست تمام ایتمانی ماخوذ از دور

دوما لیدن - ف. جنبانیدن
 دُونِت - ف. یار و رفیق مهربان و
 دوست یمن نام روز بیست و یکم از
 ماههای ملکی است
 دُوسیدن - ف. چسبیدن
 دُوش - ف. شب گذشته، کف آلتی
 است سوراخ که از آن آب جاری شود
 و در حمامها نصب کنند، امر بدوشیدن
 دُوشاب - ف. آب انگور ترش که
 هنوز شیرین نشده آنرا بجوشانند تا مانند
 سکنجبین شود، شیر خرمایا انگور
 یا خصوص آنچه یک روز نگاه دارند تا
 ترش شود
 دُوشنه - ف. ظرفی که در آن شیر دوشند
 دُوشیدن - ف. شیر از پستان گرفتن
 دُوشینه - ف. شب گذشته
 دُوغ - ف. ماستی که در آن آب
 ریزند و حرکت دهند تا صکره آن
 مجزی شود
 دُوغو - ف. تفل که در ته پاتیل بماند
 پس از گرفتن روغن شیری
 دُوک - ف. آلتی است که بدان ریسمان
 ریهند و دُوسگدان مندوقچه که میان
 گروه ریسمان و پنبه و مانند آن گذارند
 و دُوک و فته دوکی که بدان طناب بافتند
 دُوکاذر - ف. قیچی
 دُول - ف. دلو، برج یازدهم آفتاب .
 مکار و معیل، کیسه، آلت رجولیت کودک
 آلتی است از چوب که بر بالای آسیا
 نصب کنند و در ته آن سوراخی است که

عربی باشد و دُور قمری گویند مریک
 از سیارات هفت هزار سال سلطنت کنند
 هزار سال مستقل و مابقی بشرکت و قمر
 هم یکی از آن سیارات است
 دُور اغ - ف. دوغ و ماستی که شیر
 در آن مخلوط کرده اند
 دُوزان - ف. جهان، روزگار
 دُورائی - ف. نائی است که مطربان
 نوازند و بهر بی مزار گویند
 دُورو - ف. گل رعنا
 دُور دُزی - ف. صحت و تندرستی
 دُوره - ف. اطراف، مراجعه
 بدروس سابق، دوره کردن دروس
 دُوز - د. یکتوع بازی مخصوصی
 است که روی کاغذ مربع مخصوصی با
 مهره بازی نمایند و دُور دُوره کسی را
 گویند که از هر طرف که رود برخلاف
 مراد باشد و دُوزو کَلک پشت هم
 اندازی و حق بازی
 دُورخ - ف. جای دردناک و دُو
 دُرده، کتابه از اخلاق زشت
 دُوز کُومی - ف. ظرف بزرگی است
 از مسی که در آن آب یا شربت ریزند
 دُورته - ف. نیش زنبور و پشه، نوک
 سوزن، مردی که دوزن دارد
 دُوزیدن - ف. دوختن، بغی زدن
 دُورته - ف. نیش زنبور و مانند آن
 دُورته - ف. گیاهی است که نمر آن
 گرمی است خاردار که خارها بر آن
 دسه و بردادن آویزد

دُول - ف. میکرو حبله ، ابریشم خام
دُولِم - ف. دُولَم

دَه - ف. نه بعلاوه يك
دِه - ف. آبادی کوچک ، امر بدادن ،
بشت هم و بیایی و دِهَادِه صاحب ده و
دِهَجَر دِهقان و دِهْحَدَا صاحب ده و
دِهْدَا از بزرگ ده
دِهَاء - ع. زیر کی و دانائی و کاردانی
دِهَات - ع. داهیه ها
دِهَاف - ف. غار و شکاف کوه
دِهَاف - ف. فریاد و نعره

دِهَاقِن - م. دِهقانها
دِهَاق - ف. مدخل خوراک انسان و
حیوان و دِهَاقَن دَرَه گشاده شدن دهان
بی اختیار بمعنی خیمازه گفته اند
دِهَاقَه - ف. هر چه مانند دهان باشد
مانند دهانه کوه و دهانه مشک و غیر آن
چه هاء در آخر کلمه بمعنی تشبیه است
مانند چشم و چشمه و گوش و گوشه و
زبان و زبان

دِهَر - ع. روزگار ، همیشه و دِهَرِي
کسی را گویند که قائل بخدائی نیست ،

طبیعی
دِهَرَك - ف. شجاع ، متهور ، بیباک
دِهَرَه - ف. حربه ایست اهالی دیلم و
مازندران را که سرش مانند داس و در
نهایت تیز است و دسته آهن دارد
دِهِسْتَان - ف. نام قدیم شهر استرآباد
دِهَش - ع. بخشش و عطا

آنرا پرازغله کنند و گندم از آن در آسیا
رود و آرد شود

دَوْل - ف. عقب انداختن کار و سر
بیچاندن و این از لغت عوام است
دَوْل - ع. دولتها ، ممالك
دَوْلَا - ف. دوتا ، خم شدن و بمعنی
اخیر عوام دلا باتشدید گویند
دَوْلَا - ف. سیوی آب ، مخفف دولاب
دَوْلَاب - ف. کوزه آب ، چرخ مخزن
کوچک که آنرا دَوْلَا بَجَه گویند
دَوْلَانَه - ف. میوه ایست شبیه سیب
و ترش مزه

دَوْلَت - ع. غنیمت و مال ، چیزی که
دست بدست بگردد ، گردش ، کهنه
شدن ، حکومت بربك مملکت و دَوْلَت
خُدا صاحب ثروت و مال
دَوْلَه - ف. گردباد ، پیمانه مشروب ، زلف
دَوْلَه - ف. بسته و بلندى ، مکر ،
فریاد ، صدای سك و شغال ، شکم دایره
دَوْلَم - ف. عدد آخر دو و همچنین است

دَوْمِي و دَوِيْمِي
دَوْمِه - ف. دَوِيْد و دَوْمِه دشمن
دودشمن را گویند

دَوْن - ع. بست ، بی کفایت
دَوْنَك - ف. مردم بی قابلیت ، دوزن
و آنرا دَوْنَك نیز گویند
دَوْنَدَه - ف. کسی که بدود
دَوِيْدَن - ف. تند و سریع حرکت
کردن انسان یا حیوان
دَوَوِيْر - ف. دیر

دَهَشْت - ف. یگانگی
 دَهَشْت - ع. خامف شدن و متحیر گشتن
 دَهْقَان - م. معرب دهکان
 دَهْکَان - ف. زارع و برزگر، محاسب ،
 بزرگ ده ، کنایه از مورخ
 دَهْل - ف. طبل بزرگ
 دَهْلِیز - ف. مابین دروازه درون خانه
 دَهَن - ف. دهان
 دُهْن - . چربی، روغن
 دَهْنَاد - ف. نظام و نسق
 دَهَنَه - ف. دهانه
 دَهَنَه فَرَنگی - ف. زنگاری که رنگ
 آن سبز و تلخ باشد و از معدن مس گیرند
 دَهْ نُه - ف. زیور و آرایش
 دُهوُر - ع. روزگارا
 دَهوَن - ف. حفظ و ازبر
 دَهْهَزَار - ف. بازی چهارم از هفت
 بازی نرد و همچنین است دَهْهَزَارَانْ
 دَهَه - ف. هرده از چندین ده
 دَهْیَا - ع. شدید
 دَهْیْدَن - ف. زدن
 دَهْیْن - ف. آغوز

دَی - ف. ماه دهم از ماههای شسی
 دَی - ف. روز گذشته و یا شب گذشته
 دَیاز - ع. شهرها ، خانه ها
 دَیاز - ع. کسی
 دَیَان - ع. طلبکارها ، ارباب طلب
 دَیَان - ع. قاضی ، قهار
 دَپَا - ف. حریر نازک

دَپَاچ - م. معرب دِپا و دِپاچی
 دِپا فروش و آنچه از دِپا یافته شده است
 دَپَاچَه - ف. جامه ایست نیم تنه از
 دِپای خسروانی مکمل بجواهر ، مقدمه
 تألیف کتاب
 دَپَاوَن - ف. نام فرشته ایست ، یکی
 از نامهای خدا ، نام روزیست و سوم
 از هرامه شمس که آنرا عید گیرند
 دَپَاوَر - ف. نام روز هشتم از هر
 ماه شمسی که آنرا جشن گیرند و صدقه دهند
 دَپَاوَنْد - ف. لقب تهمورس دیوبند
 و معنی آن تمام سلاح - است
 دَپَیْدَن - ف. مخفف دیادین
 دَیْبَهَر - ف. یکی از نامهای الهی
 دَیْه - ف. دِپا و دَیْه خُروِی نام
 کنج سیم از گنجهای خسرو پرویز
 دَیْلَم - فر. تصدیق نامه
 دَیْلَمَاتِیک - فر. سیاسی
 دَیْجَوَر - ف. خیلی تاریک
 دَیْذ - ف. قوه بینائی چشم
 دَیْذَا - ف. پنهان و ناپیدا
 دَیْذَاوَر - بینش و دیدن روی قوه بینائی
 دَیْذَن - ف. نظر کردن
 دَیْذَن - ع. خو عادت
 دَیْذَه - ف. چشم ، بینش ، مشهود
 شده ، پاسبان ، جای بلند که دیدبان
 بر آن نشیند و نگاه کند و دَیْذَه بَانْ
 پاسبان و دَیْذَه سَلَاه و دَیْذَه سَلَه جای
 نشستن دیده بان و دَیْذَه وُز صاحب بینش
 و حقیقت بین

دَیْرُ - ع . کلیسای ترسایان
دَیْرُ - ف . دور مقابل نزدیک ، زمان زیاد و **دَیْرُ** باز مدت دراز و **دَیْرُ** وی نامپروزیست و هفتم از ماههای ملکی و نیز یعنی بسیار همانست و **دَیْرُ** شاه و **دَیْرِ** یان دیر باز
دَیْرُ موز - ف . روز گذشته
دَیْرِ بَدَن - ف . بایدار بودن
دَیْرِ بَرین - ف . کهنه و قدیم و همچنین است **دَیْرِ** پنه
دَیْرُ - ف . قلعه و ده ، رنگ سیاه و کبود ، کرک ، خر ، رنگ خاکستری مایل بسیاهی که مخصوص اسب و استر و خرو بعضی از حیوانات است
دَیْرُ نَان - ف . گوسفند چهارساله
دَیْرَه - ف . ریز اطلاق بحیوانات
دَیْرِ پنه - ف . افزایست که کفش دوزان بدان چرم را سوراخ کنند
دَیْسُ - ف . شیه و مانند
دَیْسَ ثَیْرِ - ف . اسهال ، مرضی است
دَیْسَ نَاد - ف . نام کتاب منهبی مزدک
دَیْسَه - ف . دیس و شبیه آن
دَیْشَلَمَه - ف . قند ریزه در دهان گرفتن و خوردن چای تلخ و مانند آن
دَیْکُ - ع . خروس
دَیْگُ - ف . ظرفی مسی که در آن آش و بلورزند و **دَیْگُ** اَوَزَارُ ادویه حاره اوقبیل هل و دارچین که در طعمها داخل کنند و **دَیْگُ** پَایَه سه پایه آهنین که دیک بر سر آن نهند و آنرا **دَیْگَدَان**

نیز گویند و **دَیْگُ** رَحْفَنَدَه نوم قلمه کوب
دَیْگَاتُورُ - ف . حاکم مطلق
دَیْگَیُورُ - ف . کتاب لغت
دَیْگَیَه - ف . دیروز
دَیْگَرُ - ف . تازه و مجدد
دَیْلَاقُ - ف . کسی که قد او بلند و غیر متناسب است ، شتریکه هنوز بار بردار نیست
دَیْلَمُ - ف . آلتی است آهنی مانند عصای بزرگ که سر آن تیز است و بتوسط آن زمین یاستگرا اهرم کرده از جای خود حرکت دهند
دَیْلَمُ - ف . نام شهری از ولایات گیلان که آنرا **دَیْلَمَان** نیز گویند و پادشاهان دیاله از آنجا برخواسته اند
دَیْلَمَاجُ - ف . ترجمان ، مترجم
دَیْلَه - ف . نام اصلی دجله و دجله معرب آنست
دَیْمُ - ف . رخسار و چهره ، مخفف ادیم تازی که آنرا چرم گویند
دَیْمُ - ع . باران پیوسته آمدن و **دَیْمی** گندمی است که بتوسط باران نه آب دستی نوکند **دَیْمَه** باران پیوسته است
دَیْمَاسُ - ف . خانه زیر زمینی ، ترجمه توضیح
دَیْمَاوَنَدُ - ف . دماوند
دَیْمَوَمَتُ - ع . بیابان بی آب و علف ، همیشه و جاوید
دَیْنُ - ع . قرض ، وام ، بدهکاری

دین - ف . آیین ، جزاء

دین - ف . روزیست و چهار از هر ماه
شمسی و روز پانزدهم از هر ماه ملکی و
فرشته موکل بر قلم

دینامیت - ا . مخلوطی است که منفجر
میکرد و در جنگ برای خراب نمودن
قلاع و غیره آن بکار برند

دینور - ف . شهری بین همدان و بغداد
دینه - ف . دیروز

دیو - ف . سرکش و متهم ، بد کردار ،
هر چیز که از جنس خود بزرگتر باشد ،
نفس اماره و دیو بُد لقب تهمورس

دیواره - ف . جدار چیزی که مانند
دیوار است

دیوان - ف . جمع دیو ، محاسبین
و اعمال مالیه

دیوان - ع . محل اجتماع کتب نامه ها
کتاب غزلیات و اشعار ، دفتری که نام
ارباب حقوق در آن ضبط است و باین

معنی محتملست معرب باشد ، مجلسی که
برای مصالح عامه منعقد است
دیوانه - ف . کم عقل و مجنون

دیوث - ع . بی غیرت در حق زن خود
دیون - ع . قرضها ، بده ها

دیوه - ف . کرم یله ابریشم
دیو یون - فر . تقسیم ، مقدار معینی
از سپاه

دیوه - ف . ده که خانه های چندی از
رعایا است

دیه - ع . جزای قندی

دیهیم - ف . تاج شاهان

ذ

ذا - ع . اشاره بنزدیک ، صاحب

ذائقه - ع . قوه چشیدن

ذات - ع . مقابل عرض ، جسم ، طبیعه
و سجه ، صاحب

ذاریات - ع . بادها . کنایه از
پیش آمد بد

ذاکر - ع . روضه خوان

ذاکره - ع . یاد کننده ، یکی از قوای
باطنی نفس

ذک - ع . این

ذاهب - ع . رونده

ذاهل - ع . فراموش کننده

ذئب - ع . گرگ

ذباب - ع . مگس ، پشه

ذباحه - ع . گلو بریدن

ذباله - ع . فثیله چراغ

ذبح - ع . گلو بریدن

ذبول - ع . پژمردن

ذبیحه - ع . گلو بریده

ذخائر - ع . ذخیره ها ، اندوخته ها

ذخیره - ع . اندوخته

دژ - ع . مورچه ، ریزه

ذرات - ع . ریزه هائی که در روزن

آفتاب دیده میشود ، اجزاء کوچک

ذراع - ع . دست و آرنج

و اهل ذمه یهود و ترسایان که آنان را نیز ذمی گویند
 ذَمِيمٌ - ع . مکروه ، ناپسند

ذَنْبٌ - ع . گناه ، تقصیر ، جرم
 ذَنْبٌ - ع . دم
 ذُلُوبٌ - ع . جمع ذنب گناهان

ذَوَابُهُ - ع . کیسو
 ذَوَاتٌ - ع . صاحبان
 ذَوَائِقُ - ع . اختیار طعم و چشیدن
 ذَوْبٌ - ع . آب شدن و وارفتن
 ذَوُقٌ - ع . چشیدن ، امتحان کردن
 ذَوِي - ع . صاحبان

ذَهَابٌ - ع . رفتن و گذشتن
 ذَهَبٌ - ع . زر ، طلا
 ذِهْنٌ - ع . تندی فهم ، یادداشتن
 ذَهْوٌ - ع . فراموش کردن
 ذَيْلٌ - ع . دامن ، دامن در کشیدن

ر

رَا - ف . علامت مفعول به
 رَاءٌ - ف . نام یکی از حروف تهجی
 رَائِي - ع . بیننده ، ناظر
 رَائِحَةٌ - ع . خرید و فروش با سود
 رَائِضٌ - ع . گوسفند یا اسب یاسگ
 یا گاو که بزانو در آمده ، مقیم بجائی ،
 شیری که بر شکار خود سوار شده

ذَرْتُ - ع . ارزن ، دانه های بلال
 ذَرْنُجٌ - ع . يك گز ، گز کردن جامه
 ذِرْوَهُ - ع . بالای هر چیز
 ذَرَهٌ - ع . آنچه از روزن آفتاب دیده
 میشود ، جزء کوچک
 ذَرِّيَّةٌ - ع . فرزندان ، باز ماندگان
 ذَرِيعَةٌ - ع . وسیله

ذَقْنٌ - ع . زنج و ذَقَنَه کسی را گویند
 که شکم خواره و هرجائی رود با بی
 آبرویی شکم بر کند

ذَكَاءٌ - ع . تیزی خاطر ، هوش
 ذُكَاءٌ - ع . آفتاب
 ذُكَاوَتْ - ع . تیزی خاطر ، باهوشی
 ذِكْرٌ - ع . یاد کردن
 ذِكْرٌ - ع . زکری ، مردیت
 ذِكْرِي - ع . یاد کردن
 ذُكُوءٌ - ع . مالیاتی که در اسلام
 معین شده

ذُلٌّ - ع . خواری ، خوار شدن
 ذَلَّاقٌ - ف . فصاحت بیان
 ذَلَّتْ - ع . لغزش
 ذَلِيقٌ - ع . فصیح تیز زبان
 ذَلُولٌ - ع . رام ، ملایم
 ذَلِيلٌ - ع . خوار ، ذلیل
 ذَمَائِمٌ - ع . مکروهها

ذِمَّةٌ - ع . امان ، عهد ، زینهار دادن

رَابِطٌ - ع . واسطه بین دو چیز وهم
 چنین است **رَابِطَه**
رَابِعٌ - ع . چهارم ، عدد چهار
رَابُو - ف . نام گلی است خوشبو
رَاپِلٌ - فر . مربوط بدیگروچسبنده بان
رَاپُوْرَتٌ - فر . شرح و تفصیل چیزی
رَايَتٌ - ع . نابت
رَايَغٌ - ع . چراندنه ستور
رَايَقٌ - ع . بسته بکارو نظم دهنده بآن
رَايَجٌ - ع . چربنده
رَايِزٌ - ع . خواننده رجز
رَايِجٌ - ع . بازگردنده
رَايِلٌ - ع . شخص سرزد که از کار
 میخواهد کناره و فاصله گیرد
رَايِجٌ - ع . سنگسار کننده
رَايِجِي - ع . امیدوار
رَايَحَتٌ - ع . کشادگی و آسایش ،
 کف دست
رَايِلٌ - ع . کوچ کننده
رَايِلَه - ع . ستور بارکش
رَايِجٌ - ع . بخشنده ، مهربان
رَاَدٌ - ع . سخی و جوانمرد و **رَاَدْبَادَه**
 صنم درخت انجدان یا باده ایران و
 بزرگان و **رَاَدْبُو** چوب عود و **رَاَدْمَرْدٌ**
وَرَاَدْمَنْشٌ جوانمرد
وَاَدٌ - ع . رد کننده و برگرداننده
وَاَدِغٌ - ع . مانع
وَاَدَه - ع . برگرداننده و علامتی که
 در متن کتاب میگذارند که حاشیه مربوط
 بآنست آن علامت را **وَاَدَه** گویند

رَاِدِه - فر . کوهر شفاف گرانبهایت
 که بتازگی کشف شده
رَاَدِيَانَمُرٌ - فر . جای آب اتومبیل
رَاَدِيَكَلٌ - فر . ریشه ، نام حزبیست
 از احزاب سیاسی ، علامتی است در
 علم حساب
رَاَدِيَكَانٌ - ف . قریه ایست در خراسان
رَاَدِيُوْمٌ - فر . فلزیست درخشان
رَاَزٌ - ف . پوشیده ، رنگ ، امر برنگ
 کردن ، نام بانی شهرری که از شهرهای
 قدیم ایران و نزدیک طهرانست و
رَاَزِي منسوب بآن شهر است
رَاَزِيْقٌ - ع . روزی دهنده
رَاَزِيْقِي - مح . گلی است سفید و معطر
 و بر پرشیه باس ، زنبق ، تخم کتان
رَاَزِيَانَمٌ - ف . رازیانه
رَاَزِيَانَه - ف . تخم گیاهیست معطر
 شبیه ریزه که و بنان نیز باشند و معرب
 آن **رَاَزِيَانَجٌ** است
رَاَسٌ - ف . راه
رَاَسِبٌ - ع . ته نشیننده ، رسوت کننده
رَاَسَتٌ - ف . ضد کج ، ضد دروغ ،
 نام نوايست از موسیقی و **رَاَسَتَاَدٌ** وظیفه
 و **رَاَسَتٌ** بالالا درخت سرد و **رَاَسَتٌ** بُود
 وجود حقتعالی
رَاَسَخٌ - ع . محکم و استوار
رَاَسَخَتٌ - ف . روی یا مس سوخته
رَاَسِمٌ - ع . نقشه کش و نشانه گذار ،
 آب روان
رَاَسَنٌ - ف . درخت یلکوش که

دوایی است

رَاسِن - ع . رسن باف

رَاسُو - ف . جانوریست که آنرا موش خرما گویند

رَاش - ف . توده و انبار غله که پاک کرده اند

رَاشُج - ع . تراوش کننده

رَاشِد - ع . رشد دارنده

رَاشِی - ع . رشوه دهنده

رَاصِد - ع . نظر کننده

رَاضِعَه - ع . شیرخواره

رَاضِی - ع . خوشنود ، مایل

رَاطِب - ع . تازه و تر کننده

رَاعِن - ع . ترساننده

رَاعِف - ع . خون آلوده کننده

رَاعِی - ع . چراننده

رَاعِث - ع . خواهند

رَافِض - ع . ترك کننده و رَافِضِی

شیعه امامی را گویند

رَافِع - ع . بلند کننده

رَافِق - ع . مدارا کننده

رَافِه - ع . گیاهبست مانند سیر که

آنرا بریان کرده خورند

رَاقِد - ع . خواب

رَاقِع - ع . نویسنده هر خبر

رَاقِم - ع . نویسنده ، محرر

رَاقِی - ع . بالارونده

رَاک - ف . قوچ جنگی ، کاسه چوبین

و شته سوزن ، نام تخته ایست

رَاکادَه - ف . زن فاحشه

رَاکِن - ع . سوار ، اسب سواری

رَاکِذ - ع . ایستاده

رَاکِز - ع . پنهان کننده

رَاکِض - ع . جنباننده

رَاکُو - ف . یکنوع خوراکیست

رَام - ف . نرم و آرام مقابل سرکش

نام بیست و یکم از ماه فارسی و رَام

بَرزَیَن نام آتشکده و بهلوانی بوده

است و رَام هَرَمَز نام شهر است در

فارس که آنرا رَامَز نیز گویند

رَامِز - ع . اشاره کننده بلب و ابرو

رَامِش - ف . شادی و طرب ، مخفف

آرامش و رَامِشِ جان نام نوعی از

مصنعات باربد و رَامِشِ خَو نام نوا بیست

از موسیقی و رَامِشِ عَز و رَامِشِ سازنده

و گوینده و مطرب

رَامِشَت - ف . رامش ، نام روز چهارم

خسبه مسترعه

رَامِشَك - ف . رامش

رَامُوَر - ف . نوعی از ماهی که بسیار

قوی است

رَامُوَر - ع . دریا ، اصل ، نمونه

رَامِی - ع . تیرانداز

رَامِیار - ف . شبان

رَامِیَن - ف . قصبه ایست در بخارا ، رامین

رَامِیَن - ف . عاشق و یس که مخترع

ساز و چنگ بوده

رَان - ف . گوشت بالای پا ، امر

براندن ، درخت انگدان

رَاندَن - ف . حرکت دادن ستور

رَأَى است و رَأَيْنَ کسی است که طرف

مشورت است

رَأْيَاتٌ - ع . بیدق ها، علم ها

رَأَيْتُ - ع . علم و بیدق، پرچم

رَأَيْجٌ - ع . رواج چیزی که رواج است

رَأَيْجَهٌ - ع . نسیم خوش

رَأَيْدٌ - ع . دسته دستاس

رَأَيْقٌ - ع . صفا دهنده، خیلی خوب

رَأَيْتَانِ - ف . معشوق و مردم مازندران

رَأَيْتَانٌ - ف . هر چیز مفت و بی بدل

و بیامیه، دوفر که باهم تناسب دارند

رَأْيَهٌ - ف . جوشی است که بر سر

وروی اطفال درآید

رَأْسٌ - ع . کله پز

رَأْسُ الْعَمَلِ - ف . عکس العمل

رَأْسٌ - ع . سر، سرور

رُؤُسٌ - ع . سرها، سروران

رُؤُفٌ - ع . مهربان

رُؤْيَةٌ - ع . دیدن بیچشم، دانستن

رُؤْيَا - ع . خواب دیدن

رَأَى - ع . عقیده

رَأْسٌ - ع . سر، سرور و بزرگ

رَبٌّ - ع . پروردگار، مربی

رُبٌّ - ع . شیر، هرچیز

رُبٌّ - ع . بسا

رُبًّا - ف . ربانیده، ربودن

رِبَاءٌ - ع . زیادتى

رَبَائِثٌ - ع . فرزندان زنا

رَأْبَجِي - ف . یکی از اسباب بالان که

پشت ران و زیردم گذارند و آن را پاردم

نیز گویند

رَأْنِيْنٌ - ف . شلوار

رَأُوْجَهٌ - ف . نوعی از انگور

رَأُوْدٌ - ف . زمین پست و بلندی که

رَأُوْرٌ - ف . بلده ایست در کرمان

رَأُوْرَا - ف . خربشت، جوجه تیغی

رَأُوْشٌ - ف . ستاره مشتری

رَأُوْلٌ - ف . صاف و روان

رَأُوْمَادَهٌ - ف . انغوزه

رَأُوْنْدٌ - ف . ریسمانیکه جامه یا

خوشه انگور در آن آویزند، نام

قصه ایست

رَأُوْرُقٌ - ف . صاف کن، تنک شراب

رَأُوِي - ع . نقل و حکایت کننده

رَأُوِيَهٌ - ع . شترابکش

رَأَهٌ - ف . روش، طریق، پرده

موسیقی، نوبت و رَأَهٌ آوَرْدُ سوقات و

رَأَهٌ اِفْعَادَنْ طی راه کردن و رَأَهٌ اَنْجَامُ

اسباب سفر و قاصد و رَأَهٌ بَرْدُ دزد و قاطع

الطریق و رَأَهْدَاْرٌ و رَأَهْدَاْنٌ حافظ

راه و رَأَهْرُنٌ دزد راه و رَأُوْ شَبْدِ پز

نام لحن سیزدهم از مصنفات یاربدو

و رَأَهْكَانٌ رایگان و رَأَهْكَدُرٌ کسی که

از راه می بگذرد

رَأَهْنٌ - ع . گرو و رهن دهنده

رَأَهْوَى - ف . نام نوا ایست از موسیقی

رَأَى - ه . لقب پادشاه هند

رَأَى - ع . رای و عقیده و اصل آن

رُبُكُنْدَن - ف . ربودن
رُبَاب - ع . نام سازی است ، نام زنی
است و در فارسی بضم را گویند و شبیه
ساز تار است
رُبَاخ - ع . منفعت در تجارت
رُبَاغ - ع . چهار چهار
رُبَاعِي - ع . چهار مصرع بوزن مخصوص
که سه قافیه اول و دوم و چهارم یکی باشد
رُبَاعِي - ع . حیوانی که دندان رباعیه
آن بیفتد
رُبَاعِيَّة - ع . چهار دندان بین ثنایا
و انیاب
رُبَان - ع . رئیس ناخداها
رُبَانِي - ع . عالم خدا پرست
رُبَاب - ع . فرزندان زن از شوهر دیگر
رَبِخ - ع . سود ، منفعت
رَبَض - ع . رسن بالان
رَبْط - ع . بستن چیزی
رَبِغ - ع . منزل ، محله
رَبِغ - ع . ریسمانیست که صاحب
حلقه ها است که بآن بره و بزغاله
بسته میشود
رَبَقَه - ع . حلقه ایست از حلقه های ربق
رَبُوبِيَّت - ع . خداوندی
رَبُوحَه - ف . کسی که بغایت لذت
جماع برد
رَبُودَن - ف . از کسی چیز را گرفتن
رَبُوسَه - ف . چادر و روبند
رَبُون - ف . زریکه بیش از معامله
دهند که آنرا بیعانه گویند، زری پیش

از آنچه باید بمزدور دهند
رَبِّي - ع . ایخدای من
رَبِيت - ع . اولاد ذکور زن
رَبِيَّة - ع . دختر زن از شوهر دیگر
رَبِيع - ع . باران بهاری ، بهار ، نام
ماه سوم و چهارم از دوازده ماه قمری
رَبِیُون - ع . هزار هزار
رَبْ - ف . برهنه ، عریان
رُبْتَه - ع . پایه ، مرتبه ، درجه
رَبْت - ع . بستن ، بسته
رَبُوشَه - فر . بزرگ کردن
رَبِيلَاء - ع . جانور است از جنس عنکبوت
که آنرا رتیل گویند
رَبَاء - ع . گریستن بر میت و ستایش
در قسمت او و شروشر
رَبَج - ف . صف ، صف بستن
رَبَاء - ع . امید داشتن
رَبَاحَت - ع . لاغری
رَبَاف - ف . آواز کوس و تقاره
رَبَال - ف . عنکبوت
رَبَال - ع . مردان بزرگ
رَبَالَه - ع . مردم پست و دون
رَبَت - ع . ماه هفتم از ماههای عربی
رَبْحَان - ع . چریدن ، برتری ، تفوق
رَبْز - ع . بلبیدی ، عذاب
رَبْز - ع . نوعی از اوزان شعر ،
خود را ستودن و شعر خواندن در هنگام

جنگ و مبارزه

رَجَسِي - ع . پلیدی

رَجَعْتُ - ع . رجوع بدنیا پس از مرگ

رَجَفَ - ع . جنبیدن زمین

رَجُلٌ - ع . پای

رَجُلٌ - ع . مرد ، رَجَلُهُ زن

رَجَمَ - ع . سنگسار کردن

رَجُوعٌ - ع . بازگشت نمودن

رَجُولِيَّةٌ - ع . مردی ، آلت مردی

رَجُومٌ - ع . دوستان ، احبا

رَجَهٌ - ف . طنائیکه بر آن جامه و لباس

و غیر آن بهت کنند و آنرا رژه

نیز گویند

رَجِيمٌ - ع . مطرود ، رانده

رَجَهٌ - ف . آروغ

رِحَالٌ - ع . زینهای شتر ، منزلها ،

چیزهاییکه مسافر باخود بر میدارد

رِحَالُهُ - ع . کسیکه زیاد سفر کند

رُحْبُهُ - ع . فراخی ، گشادی

رَحَلٌ - ع . کوچ کردن ، رخت

رَحَلْتُ - ع . کوچ کردن

رَحَمٌ - ع . مهربانی کردن

رَحِمَ - ع . زهدان ، بچه‌دان

وَحَمَّتْ - ع . بخشیدن ، مهربانی کردن -

بخشش کردن

وَحْنٌ - ع . بخاشیده ، مهربانی

رَحِيٌّ - ع . سنگ آسیا

رَجِيقٌ - ع . شراب خالص

رَجِيلٌ - ع . کوچ کننده

رَجِيمٌ - ع . بخشاینده ، رحم کننده

رُخٌ - ف . روی و چهره ، نام مهره

از شطرنج ، نام مرغی موهوم ، شکاف

و رخنه ، غم و غصه ، عنان اسب

رُخٌ - ف . شکاف ، غصه و اندوه ، رخت

رَخَاءٌ - ع . سستی و نرمی

رُخَامٌ - ع . سنگ سفید

رُخْبِيْنٌ - ف . چیزست سیاه رنگ

شبهه قراقوط که از شیر و آرد گیرند ،

کشک ، قراقوط

رُخْتُ - ف . اسباب خانه ، لباس ، راه

راست ، ستور عموماً و اسب خصوصاً ،

طعام یکنفر مرد و رُخْتُ أَفْكَنْدُنْ

اقامت کردن و عاجز بودن و رُخْتُ بَرِّ بَسَقُنْ

سفر کردن و رُخْتُ دَانْ جای رخت که

بخدان نیز گویند

رُخْسَارٌ - ف . روی و چهره و همچنین

است رُخْسَارُهُ

رُخْشٌ - ف . رنگ سرخ و سفید بهم

آمیخته ، سرخ خالص ، فرخنده ،

قوس و قزح .

رُخْشٌ - ف . روشنی ، تابنده آفتاب

و همچنین است رُخْشَانٌ

رُخْشٌ - ع . ارزانی ، اجازه

رُخْصَةٌ - ع . آسانی ، دستور دادن

رُخٌ گِیر - ف . دسته که التکوب باشد

که چهار تاه بافته باشند

رُخْنَةٌ - ف . کاغذ

رَخَنَه - ف. شكاف ، سوراخ
رَخَوْتُ - ع. سستی، بیحالی
رَخِيدُنْ - ف. نفس زدن بواسطه بار
گران کشیدن باتند راه رفتن

رَدَّ - ف. دانا ، شجاع
رَدَّ - ع. بازگردانیدن ، قبول نکردن
رَدَاءٌ - ع. پوشش قدیمی
رَدْعٌ - ع. بازایستادن از چیزی
رَدَه - ف. چینه دیوار
رَدَه - ع. زشتی و کراهت روی
رَدَه - ع. برگشتگی ازدین و غیر آن
رَدِيٌّ و رَدِيَه - ع. پست
رَدِيْفٌ - ع. سوار پشت سر سوار ،
هرچیزیکه پشت سر چیزی باشد
رَدِيَه - ع. مهلك ، اندازنده

رَذَالَتْ - ع. ناکسی کردن
رَذَائِلٌ - ع. صفات بد و فرومایه ،
رفتار ناپسند
رَذُلٌ - ع. ناکس و فرومایه ، تباه
رَذِيْلَةٌ - ع. صفت بد و فرومایگی

رَزٌ - ف. انگور، رنگ کننده ، امر
بزرگ کردن ، باغ ، زهر ، و رزبان
پرورنده تانگ وانگور
رَزٌ - ع. برنج
رَزَّازٌ - ع. برنج فروش
رَزَّاقٌ - ع. روزی ده ، خدا
رَزَّاقَتْ - ع. آهستگی ، متانت

رَزْدٌ - ف. شکم خواره
رَزْدَه - ف. پنهان مانده
رَزْرُقٌ - فر. ذخیره ، اندوخته
رَزْقٌ - ع. روزی
رَزْمٌ - ف. جنگ و رزمگیر روز
بازدهم از ماههای ملکی
رَزْمٌ - ع. جمع کردن ، غایب شدن
رَزْمَه - ف. يك بسته از قماش
رَزْوَانٌ - ف. نام جرم فلک زهره
رَزْوَمَه - فر. باطله
رَزَه - ف. آلتی است که چفت را در
آن کنند و بر آن قفل زنند و آنرا رَزَه
نیز گویند، طنابیکه بر آن رخت آویزند
ریسمانی که از لیف خرما تابند ،
ریسمان بنایان
رَزِيْدُنْ - ف. رنگ کردن ، آزرده و
کوفته گشتن

رَزِيْنٌ - ع. سنگین ، صاحب وقار
رَزِيْنٌ - فر. لاستیک اتومبیل و غیره

رَزٌّ - ف. خشم ، غضب
رَزِيْمٌ - فر. روش ، قاعده

رَسٌ - ف. رسیدن ، امر برسیدن ،
رودارس ، گلوبند زنان ، کند
رُسٌ - ف. حریص ، محکم و سخت
برخوار ، بر طمع ، مخفف دست
رَسٌ - ع. ابتداء هر چیز
رَسًا - ف. کامل ، کمال ، واصل
وصال ، بالغ ، بلوغ و همچنین است رَسًا

رَسَائِلُ - ع. جمع رساله، رساله‌ها

رِسَالَتُ - ع. پیغام، پیغامبری

رِسَالَه - ع. کتاب، جزوه

رَسَامُ - ع. نقشه‌کش

رَسَائِدُنْ - ع. پروراندن، کامل کردن

دادن مال بصاحب آن، بذل کردن،

متصل کردن

رَسَالَه - ف. افسون، سحر، جادو

رَسَائِدُنْ - ف. رساندن

رُئِشْت - ف. مفعول از رستن، قسمتی

از خاک زمین که در آن گیاه زراعت شود

رُسْتُ - ف. راست، ماضی از رستن

رُسْتَاخِیزُ - ف. روز قیامت و همچنین

است رُسْتَاخِزُ و رُسْتَجِیزُ

رُسْتَاژُ - ف. وظیفه و راتبه

رُسْتَاقُ - م. مرعوب روستا

رُسْتَاكُ - ف. شاخ نازه که از بیخ

درخت برآید

رُسْتِگَارُ - ف. نجات یابنده

رُسْتَنُ - ف. روئیدن و رُسْتَنی آنچه

روئیدنی است

رُسْتَنُ - ف. نجات یافتن، صف کشیدن

قطار بستن

رُسْتَه - ف. صف کشیده، نجات یافته

رُسْتِی - ف. چیرگی و دلیری، خوردنی

ناین و حلوا، راحت و آسایش

رُسْتُ - ف. حصه و قسمت، رسیدن و

غور کردن، سزاوار بودن، اختیار داشتن

رُئِیلُ - ع. پیغمبران

رُسْمُ - ع. آئین، نشان، معهود کردن

و نشان باقی گذاشتن

رَسْمُو - ف. مگس عدل

رَسَنُ - ع. طناب، رشته

رِسْوَ اورِسْوَائی - ف. مفتضح

رُسُوبُ - ع. نه نشستن

رُسُولُ - ع. پیغمبر

رُسُومُ - ع. آئینها، علامت

رَسِیدُنْ - ف. خاتمه یافتن، پخته شدن

نزدیک شدن

رَسِیْنُ - ف. نیزه

رَشُ - ف. نام روز یازدهم از هر ماه

شمسی، قسمی از جامعه ابریشمی که

گرانمایه است، از سرانگشتان تا آرنج،

زمین پشته پشته، نوعی اژانجیر، سیاب

رُش - ف. گردانیدن چشم از روی غضب

رَشُ - ع. چکیدن آب

رِشَاءُ - ع. رشوه دادن

رَشَادُ - ع. براه و طریق بودن

رَشَادَتُ - ع. شجاعت، نهور

رَشَاقَتُ - ع. باریک، نیکو شدن

رَشْتُ - ف. چیزیکه از هم فرو ریزد،

دیواری که مشرف بر افتادن است،

گرد و خاک، گچ، خاکروب، رنگ

رُشْتُ - ف. روشن، نام مردی کیمیاگر

که زراو خالص بوده

رُشْتُ - ف. رشته، رسیدن

رُشْتَنُ - ف. رسیدن، بافتن

رُشْتَه - ف. ریسیده و بافته، کمر بند

درویشان، کمند عیاران، ابریشمی که

رَضَاعُ - ع . مرصع کار	جواهر بدو کشند ، شیرینی است که از لعاب برنج ریزند و آنرا رِشْتَه پُرشته نیز گویند ، نشاسته که از بالادان و آبکش که سوراخهای ریز دارد گذرانند و بالوده کنند سوب که در آبگوشت ریزند
رَضُدُ - ع . چشم داشتن ، گیاه و باران اندک ، نظر کنندگان	رَشَجُ - ع . تراوش کردن
رَضْعُ - ع . چسبیدن بچیزی	رَشَحَاتُ - ع . جمع رشح تراوشها
رِضَا - ع . خوشنود ، لقب امام هشتم شیعه حضرت امام رضا (ع)	رُشْدُ - ع . براه بودن
رِضَاءُ - ع . خوشنودی	رَشْفُ - ع . مکیدن ، مک زدن
رَضَاعَتُ - ع . مکیدن شیر	رَشْنُ - ع . غبطه ، حسد
رِضْوَانُ - ع . خوشنود شدن ، پسندیدن	رَشَنگُ - ع . عقرب ، کژدم
رِضْوِی - ع . مرضی و پسندیده	رِشْنُ - ف . تخم شش ، راست
رَضِیْعُ - ع . بچه شیرخواره	ایستاده ، مرد بزرگ ریش ، ژولیدگی
	رِشْطَا - ف . جوشهای ریز است که در چهره و گوش کودکان درآید
	رَشِکْنُ - ف . رشکین
رَطَبُ - ع . تروتازه از اصل خود	رَشِکْنِی - ف . مردم غیور و رشک کین
رُطَبُ - ع . خرمای تازه	رَشْمَه - ف . رشته و کمر بند درویشان
رَطْلُ - ع . وزن چهار صد و هشتاد درهم ، بیاله شراب	رَشْمِیزُ - ف . کرم چوبخوار
رُطُوبَتُ - ع . تری و رطوبتیکه در اعضای بدن است	رَشَنُ - ف . نام روز هجدهم از ماههای
	پارسی ، گزیدن و گزندگی
رُغَاةُ - ع . چراندن ها ، حکام و فرماندهان	رَشِیدَه - ف . بول و غایط
رَغَاغُ - ع . مردمان بست و فرومایه	رَشْوَه - ع . مزد ، پاره از چیزی
رُغَافُ - ع . خون دماغ شدن	رَشَه - ف . پوست برنج که پس از کوبیدن درآید
رَغَايَا - ع . رعیت ها ، برزگرها	رَشِیدُ - ع . کسی که راه را از جاه بشناسد
رَغَايَتُ - ع . پاس رعیت داشتن ، حرمت کسی نگاه داشتن	رَشِیقُ - ع . نیکو قد ، خوش قباره
رُغَبُ - ع . ترسانیدن ، بخوف انداختن	
رَغْدُ - ع . بانگ ابر ، جنگ	رَصَادُ - ع . کسی که مراقبت دائم دارد
رِغْدَه - ع . لرزه ، تکان	رِصَاصُ - ع . قلمی ، ارزیز

رَعَشَه - لرزیدن ، تکان خوردن

رَعْنَا - ع . زیبا ، قشنگ

رُعُونٌ - ع . احمق ، سستی

رَعْنَى - ع . چریدن ، چشم داشتن

رُهُوْنَتْ - ع . رعون ، احمق

رَعِيَتْ - ع . عامه مردم ، هر چیز که

رعایت اولازم است

رُغٌ - ف . مخفف آدوغ

رَغَائِبٌ - ع . کارهای خوب و مرغوب

رَغَادَتْ - ع . فراخی عیش

رَغِيَتْ - ع . خواستن ، بسیار خوردن

رَعْمٌ - ع . خاک آلوده شدن بینی

رَغِيْفٌ - ع . کرده نان

رَفٌ - ف . سکونی که در خانه ها سازند

برآمدگی یا فرو رفتگی که در دیوار

اطاق برای گذاشتن اسباب گذارند

رَفَاءٌ - ع . رفو کردن

رِفَاءٌ - ع . آرام دادن ، صلح دادن

رُفَاتٌ - ع . خورش ، چیزی که کهنه

و شکسته شده

رَفَاقَتْ - ع . مصاحب و دوست شدن

رَفَاءٌ - ع . آسایش در زندگانی

رَفَقْنٌ - ف . مقابل آمدن

رَفْرِفٌ - ف . جامه های سبز

رَفَضٌ - ع . ترك کردن ، گذاشتن

رَفْعٌ - ع . برداشتن ، مزول کردن

رُفَعَتْ - ع . بلندی قدر و منزلت

رُفُقٌ - ع . نرمی ، ملاطفت ، سود

رُفَقَاءٌ - ع . دوستان و مصاحبان

رَفَقَهُ - ع . گروه همفر

رُفُوءٌ - ع . پیوستن بریدنیها ، نكو کردن

درید گیها

رِفْوُزْمٌ - ف . تغییر شکل با اصلاح

رِفْوَرَهٌ - ف . ردد شده ، مردود

رِفْوُشَهٌ - ف . پی بردن ، دریافتن

رَفِيْدَهٌ - ف . بالشی است که خمیر بر

بالای آن نهاده بدرون تنور برند

رَفِيْعٌ - ع . بلند مرتبه ، مقام شامخ

رَفِيْقٌ - ع . مصاحب و دوست

رِقِيٌّ - ع . بندگی ، غلامی

رِقَابٌ - ع . بندگان ، کنیزان

رِقَابَتْ - ع . چشم داشت بچیزی مقابل

دیگری ، همکاری

رُقَادٌ - ع . خواب ، خفتن

رِقَاغٌ - ع . نوشته جات

رُقَاعٌ - ع . یکنوع خطی است بین ثلث

و کوفی مختلعه آن خواهه اختیار

رَقَاقٌ - ع . زمین نرمی که زیر او

سخت است

رُقَاقٌ - ع . سبک رفتن . رقب

رُقَبَاءٌ - ع . رقیبها ، نگهبان

رُقَبَهٌ - ع . حراست و چشم داشتن .

رَقَبَهٌ - ع . گردن یا پشت کردن ، بنده ، عبد

رَقَبٌ - ع . نرمی ، ملایمت ، گریه

رَقَصٌ - ع . بلند شدن و بائین آمدن ،

حرکت کردن بیک شکل مخصوص

رُقَعَهٌ - ع . نبشته ، وصله و پاره

رَقَمَ - ع. امضاء و مهر ، نوشته
 رُقُودٌ - ع. خواب شدن ، خفتن
 رَقِيبٌ - ع. ناظر بکار دیگری تادرمقابل
 اقدام مخالفت کند
 رَقِيتٌ - ع. بندگی ، غلامی
 رَقِيقٌ - ع. نازک ، رحم کننده
 رَقِیمٌ ، رَقِیمَه - ع. نوشته

رَكٌ - ف. باخود باخشم و آهسته سخن
 گفتن ، ضعیف بالاغز شدن
 رُكٌ - ف. کسی که بی پرده و عریان
 و بدون ملاحظه سخن گوید

رِکَابٌ - ف. شتران سواری ، حلقه
 آهنی که برزین بندند و برای سواری
 شدن پادرو آن نهند ، پیاله دراز، هشت
 بهلو، اسب سواری خاصه ، کشتی و
 سفینه و رِکابی ششیرست که سابق بر
 پهلوی است می بستند و فراش و شاطران
 رانیز گویند

رَکَاکٌ - ع. بیغیرت و سست شدن
 رَکَاکٌ - ع. آرمیدن
 رُکْبَانٌ - ع. سواران
 رُکْبَه - ع. زانو
 رَکْضٌ - ع. پای جنبانیدن ، اسب
 تاختن ، لگد زدن
 رَکْعٌ - ع. خم شدن و سر حرکت دادن
 فروتنی کردن

رَکْعَتٌ - ع. یک قسمت از نماز
 رُکْنٌ - ع. جرز قوی و رُکْنی زر خالص
 منسوب بر کن الدین که زر خالص را

رایج نموده است
 رُکُوبٌ - ع. سوار شدن
 رُکُودٌ - ع. ایستادن باد یا آب یا
 کشتی و مانند آن
 رُکُوعٌ - ع. خم شدن در نماز
 رُکُونٌ - ع. میل کردن ، اعتماد کردن
 رَکِیتٌ - ع. سوار ، سوارکار
 رَکِکٌ - ع. بد و سست ، بیغیرت
 رَکٌ - ف. لوله ایست در بدن که خون
 در آن جاریست
 رِکْلِمَانٌ - فر. سند قبولی
 رَکَه - ف. طبقه از طبقات زمین از
 شن یا خاک

رُمٌ - ف. موی زهار ، پایتخت ایتالیا
 رَمٌ - ف. فرار و دوری ، امر بر میدن
 مخفف رمه ، گوشت بیرون و اندرون دهان
 رُمَاتِیسْمٌ - فر. مرض عصبانی
 رِمَاخٌ - ع. جمع رُمُح نیزه ها
 رِمَاذٌ - ع. خاکستر
 رَمَارَمٌ - ف. برابر و مقابل
 رَمَاسٌ - ف. مصطکی
 رَمَالٌ - ع. رمل انداز ، ریگ انداز
 رُمَانٌ - فر. قصه و افسانه
 رُمَانٌ - ع. یکنوع بخیه دوزی با
 ابریشم ، نوار
 رُمُحٌ - ع. نیزه

رَهْدٌ - ع. درد چشم ، درد آمدن
 رَهْرٌ - ع. بلب و ابرو اشاره کردن
 قرارداد بین دو طرف که از فلان کلمه

فلان معنی مراد است
رَهَزَنَك - ف . لغزیدن و از جایی افتادن
رَهْسُ - ع . سر بآب فرو بردن ،
خاك كور

رَهَق - ع . باقی جان ، آخرین نفس
رَهْل - ع . ریگ ، غلی است بتوسط
دو مهره که باعتقاد پاره از متقدمین
میتوان بتوسط آن پیشگویی نمود

رَهْل - ع . شتافتن و جنبانیدن هردو
دوش ، یکی از بحور شعر
رُهوز - ع . جمع رَهَز رمزها
رَهوَك - ف . استری که رم کند

رَهه - ف . گله گاو یا گوسفند یا سایر
چاربایان و رَهْیَار و رَهه یَار رهبان
و شیان است

رَهه - ع . بوسیدن ، استخوان بوسیده
رَهْمی - ع . انداختن و تیر انداختن و
شار دادن

رَهْمِدَن - ف . دور شدن و وحشت نمودن
رَهْمِم - ع . بوسیده

رُهَاس - ف . نام گیاهیست که رنگ
سرخ گیرند

رَبَوْرَبَه - ف . موی زهار
رَنْج - ف . بیماری ، آزرده گی ، خشم ،
رنگ و رَنْجَه بمعنی آزرده گی است

رَنْجَانْدَن - ف . آزرده کردن
رَنْجِدَن - ف . آزرده شدن و رَنْجِش
اسم مصدر آنست

رَنْخ - ع . ست و ضعیف شدن

رَنْد - ف . آنچه از چوب وقت رندیدن
فرو ریزد ، رنده کننده ، امر برنده
کردن ، خرامان ، بوی خوش ، گردی
که از خاک بر خیزد ، چیز ز مخت مانند
هلیله و مازو ، سخن و حرف

رَنْد - ف . زیرک ، محیل و بیباک
رَنْدَه - ف . گیاه بهاری که حیوانات
خصوصاً گوسفند از خوردن آن فر به شود
آلتی که نجاران بدان چوب را تراشند
صفحه ایست از حلبی که سوراخ زیادی
دارد که بآن ترب و خیار و سیب را ریز
ریز کنند

رَنْدِیْدَن - ف . تراشیدن
رَنْگ - ف . چیزی که بآن اجسام دیده
میشود و بر بی لَوْن گویند ، مکر و حیل

بز کوهی ، قوت ، توانائی ، عیب ، رنج و
محنت ، جان ، شتری که برای نتاج
نگاه دارند ، ژنده ، روئیدن ، حاکم
خجالت ، خون ، رونق ، روش و آئین
مایه اندک ، سیم و زرد زدی ، قبار ،
خال و نقطه ، ابریشم ، مکار و رَنْگ

آهیز نقاش و رَنْگ بِرَابَر دَن نقشه
تازه و فکر تازه آوردن و رَنْگَر ز صباغ
و رَنْگ ریختن طرح عمارت افکندن
و نقاشی کردن و رَنْگ گَر دَن فریب دادن
و رَنْگ و بونی کرو فرو استعداد

رَنْگ - ف . آواز و تصنیف ، رقص
رَنْجِدَن - ف . روئیدن ، رنگ کردن
حبله کردن ، قمار کردن

رَنْجِن - ف . صاحب رنگ

رُفُودُ - ف. رندها، محلیها، زیرکها

رَوُ - ف. رفتن، امر بر رفتن

رَوُ - ف. روی روجه، سبب، روینده
روزی و رَوْنَمَا پولیست که داماد شب
عروسی عروس از برای دیدن روی او میدهد

رَوَا - ف. جایز، رایج

رَوَائِي - ف. مجازی مقابل حقیقی

رَوَائِطُ - ف. جمع رَایطه رابطه ها
رَوَاةُ - ع. مخبرین و نقل کنندگان
رَوَائِبُ - ع. رابطه ها و مستربها،
مستحباتی که پشت سرواجبات بجا آورند
رَوَاجُ - مع. روا و رایج

رَوَافِضُ - ع. راضی ها

رَوَاقُ - ع. پیش خانه

رَوَانُ - ف. مایع و روینده، روح
و جان، از بر بودن و رَوَانِیَش روح
القدس و رَوَانُ بُد و رَوَانِیَ السَّالَافِ نفس
کل و رَوَانِیَ افلاک هفتگانه و

رَوَانِیَ افلاک و عالم ملکوت

رَوَاَرَه - ف. آواز، صدا، خوب

رَوَايَتُ - ع. خبر نقل کردن

رَوَیْدَن - ف. چیزی از زمین نمو کردن

رَوْبَانُ - فر. نواریست نازک ابریشمی

رَوْبَاةُ - ف. یکی از حیوانات وحشی
که بسیار مزور است و رَوْبَاةُ تَرْبُكُ
تاجر بزی را گویند

رَوْبَنَدُ - ف. روینده که بآن روی

رازنها پوشانند

رَوِیَانُ - ف. میگو، ملخ دریانی

رُؤُوشُ - ف. پرده، مطلا

رُؤُخُ - ع. جان، جبرئیل

رُؤُخُ - ع. آسایش، نسیم خوش،

باکیزه، رحمت، راحتی

رُؤُخَانِي - ع. فرشته، پری

رُؤُخَانِي - ع. منسوب بروح

رُؤُخُ - ف. گیاهيست که در آب روید

و از آبی حصیر و بوریا بافتند و رُؤُخِ چکاڈ

کسی است که میان سرش مو نداشته باشد

رُؤُذُ - ف. آب زیاد، بویکه آب زیاد

از آن بگذرد، نام سازی است، پسر

نابالغ و رُؤُذِ ساز نو ازنده و رُؤُذِ كُ

نام ساقی است که کودک باشد و قریه ای

است در بخارا و رُؤُذِ لَاحُ جایکه در

آن چشمه ورود بسیار باشد

رُؤُذُ - ف. روان و در جریان

رُؤُذِ نَكُ - ف. روناس

رُؤُده - ف. لوله ها، یست در شکم که

آنرا بتازی معاء گویند، گوسفند و مرغ

که آب نیم گرم بروموی آن جدا سازند

و آنرا اَوُرُودُ گویند و رُؤُذِ سَمانِي

جمع روده و بمعنی روده است

رُؤُزُوهُ - ف. سلسله و زنجیر، تسلسل

رُؤُزُفُ - مقابل شب، آفتاب، روزگار

هنگام و رُؤُزُانَه قسمت و نصیب هر روز

و رُؤُزِ بازخواست روز قیامت و رُؤُزِ باز

کسی است که هر روز بر درگاه پادشاه

نشیند و حکم سلطانرا اجرا کند و رُؤُزِ به

به روز و نام سلمان فارسی که یکی از

اصحاب بزرگ پیغمبر عربست و رُؤُزِ بهادُ

نام یکی از شیوخ پارس است و رُوْزِ بَهِی
روز سمادت و رُوْزِ خُسْبُ شخص کاهل و
رُوْزِ خُوش جوانی و رُوْزِ فَرَاخ صبح
صادق و رُوْزِ گَازِ زمانه و ایام عمر و
مدت و فرصت و ایام عهد و زمان و رُوْزِ مَاه
و رُوْزِ مَه ترجمه تاریخست و اعراب
آنها موروخ کرده و مصدر انرا تورخ
قرار داده اند و بعدها در تاریخ گفته اند
رُوْزِی قسمت و نصیب روز است
و رُوْزَن - ف . سوراخ ، تقبه
و رُوْزَنَه - ف . روزن ، راه باریک
رُوْزَه - ف . امساک از خوردن
رُوس - ف . روباه
رُوسِی - ف . مخفف روسید که بر
زنان فاجره و قبه گویند بر سیل طعنه
رُوسَنّا - ف . قریه وده ، دهقان
رُوسْتَه - ف . مس سوخته
رُوش - ف . طریقه و طرز
رُوشَن - ف . ضد تاریک و رُوشَنایی
روشنی است و رُوشَنان ستارگان
درخشنده و رُوشَن چَراغ نام نوائست
از موسیقی و رُوشَن دان روز نیست در
اطاقها برای روشنائی آفتاب و رُوشَنگر
واضح کننده بیان و رُوشَن گَزَرِ پَنه
برهان مسلم است که در فلسفه راجع
بعدم امکان بعد غیر متناهی استدلال کنند
رُوضَه - ع . باغ و بستان ، نام کتابی
است در مزیه و مرثیه خوانان از آن
اقتباس کرده و در مجالس میخوانند
لهذا اینطایفه بروضه خوان معروف شدند

رُوع - ع . ترسیدن ، خون کردن
رُوع - ع . عقل ، دل
رُوعَن - ف . چریست که از شیر و نباتات
گیرند و رُوعَنی منسوب بروغن است
و رُوعَن کُمان روغن سند روس است
رُوفَانِیدَن - ف . روبیدن
رُون - ف . امتحان و آزمایش
رُون - ف . باعث و سبب
رُوناس - ف . گیاهست بدان رنگ
قرمز کنند
رُوند - ف . روش و راه ، طریقه
رُوندَه - ف . چاپار ، هر چیز روان
رُوتَق - ع . آب کار ، آب تینه
رُوهَنَدَه - ف . کشت بالیده بر قوت
رُوهِنّا - ف . آهن و فولاد جوهر دار
که از آن شمشیر سازند
رُوی - ف . مس آمیخته با قلع که فلز است
زرد رنگ شبیه برنج ، امر بر رویدن
امید ، سبب
رُوی - ع . حرف قافیه در شعر ، ابر
زیاد بارنده
رُویا - ف . روینده
رُویا نَدَن - ف . نمودادن ، رشد دادن
و همچنین است رُویا نِیدَن
رُویَدَن - ف . سبزه از زمین بیرون
آمدن ، نمو کردن ، رشد کردن
رُویَه - ع . راه و روش ، طرز
رُویِن - ف . هر چه از روی سازند و
رُویِن قَن لقب اسفندیار پسر گشتاسب
است و رُویِن دِر قلعه ایست که از روی

ساخته اند

رَه - ف. راه و رَه آوَرْد ارمغان و رَهْبَر راهنما و رَه گوی مطرب و رَهوآور راهوار و ملایم در راه رفتن رَهَا - ف. یله و آزاد، بی قید رَهان - ع. گروسی جم رَهَن رَهَا نَدَن - ف. آزاد کردن رُهبان - ع. پارسا، زاهد رُهبانیت - ع. پارسائی، زهد رُهبه - ع. آستین رَهظ - ع. گروه مردان کمتر ازده، قوم و خویش، اقوام رَهَن - ع. گروی، گرو گذاشتن رَهو - ع. جای بلند یا پست، سکونت دریا رَهی - ف. بنده و غلام رَهیدَن - ف. آزاد و خلاص شدن رَهیق - ف. شراب رَهین - ع. مرهون و گرو و همچنین است رَهینه

رَی - ف. شهری بوده نزدیک طهران که در زمان مغول خراب شده، چهار من تبریز

رِیاء - ع. ظاهر سازی رِیاح - ع. جمع رِیح، باده‌ها رِیامت - ع. بزرگی و سرپرستی رِیاض - ع. باغها، مرغزارها رِیاضت - ع. بخود سخت گرفتن و

رام کردن نفس

رِیاضی - ع. کسی که علوم ریاضی از قبیل حساب و هیئت و هندسه و جبر بداند، علوم ریاضی رِیَان - ع. کسی که شور و دل بسیار دارد کسی که در کاری واقعه شده که بیرون آمدن نتواند

رِیَب - ع. شك، تهمت، حاجت و پِیاس - ف. گیاهی است ترش مزه که از آن خورش و شربت سازند رِیَبت - ع. رب، تردید، دودلی رِیَبَد - ف. نام کوهیست در خراسان

رِیخ - ع. باد رِیخان - ع. گل و سبزه، يك نوع سبزی خوردنی رِیخ - ف. فضل رقیق کسی که اسهال گرفته باشد

رِیخت - ف. شکل، قیافه، فرم رِیختَن - ف. پاشیدن و انداختن، ساختن بشکلی، پربشان کردن رِیخته - ف. چدنی که بشکلی ریخته باشند و رِیخته گری کسی است که فلزی مخصوصاً چدن و برنج را بصورت چیزی سازد

رِیختَن - ف. آنچه برنج آلوده شده رِیْدَك - ف. غلام بچه ترك رِیْدَن - ف. تقوت کردن رِیز - ف. امر بر ریختن، ریزنده، ریزه رِیزان - ف. ریزه کردن، ریختن رِیزه - ف. چیز کوچک، باره از چیزی

و ریزه خوانی تمه سرائی و نیز تنقید و کنایه گفتن

ریژ - ف. کام، آرزو، هوا و هوس
ریش - ف. هلم و هریسه، طعام
ناخته

ریستن - ف. فرورفتن بچاه، توجه کردن، نوحه کردن، تاییدن، ریدن

ریسمان - ف. تابیده ازبشم یابنبه
ریسیدن - ف. ناییدن و ریستن

ریش - ف. قهر و خشم، زخم و جراحت
موی صورت که آنرا برمی لیخه گویند

وریش بابا نوعی از انگور است
ریش - ع. بر مرغ

ریستن - ف. رشتن، جراحت کردن
ریختن - ف. مسخره و استهزاء

ریشه - ف. بیخ و بن درخت یا نباتات
ریشجه - ف. چند موی زیر لب که
یکجا انبوه باشد

ریشیدن - ف. رخسیدن، زخم خوردن
زخم زدن، درنگ کردن

ریشیده - ف. رنك کرده، رخشنده
بر نیان منقش

ریغ - ع. افزون شدن، نیکو بر آمدن
نان از تنور

ریغان - ع. اول هر چیز و بهتر آن
ریغ - ف. دامن صحرا و کوه، فضله

رقیق شخص اسهالی
ریغال - ف. قدح

ریق - ع. آب دهان، بقیه جان
ریغن - ف. سنگریزه، شن

ریلو - ف. قلیا اشخار را گویند
ریم - ف. چرك، جراحت، فسد

ریباد - ف. نام جامه ایست
ریم - ف. سرکش و ظالم و اهریمن

ریمه - ف. ریم و چرك، جراحت
ریو - ف. مکر و حيله، پسرزاده

کیکاس
ریوان - ف. عدالت، دادخواهی

ریواس - ف. ریاس (گیاهی است)
ریو جام - ف. بطلان شهوت

ریون جو - ف. کرم چوب خوار
ریوند - ف. بیخ ریاس (دارو نیست)

ریوه - ف. دیو، بیچارگی
ریه - ف. خاک شوریده و شورافتادگی

و بیچارگی
ریه - ع. شش و جگر سفید

ریهانیدن - ف. ویران کردن و ریخته
اسم مفعول آنست

ز

زاف - ف. صفت و جمع آن صفات باشد
زابل - ف. نام طایفه ایست، شعبه ایست

از موسیقی و زابلستان همان ایالت
زابل است

زاییدن - ف. وصف کردن
زاج - ف. معرب زاک، زن نوزاد

زاجر - ع. زجر کننده، برانگیزنده
بر کاری منع کننده

زاجر - ع. موج، دریای پر از آب

جوشنده ، فربه

زَاخِلْ - ف . درخت زقوم

زَادْ - ف . مخفف آزاد ، فرزند ، سن

و سال ، زائیده و زَادْ خُو پیر سالخورده

و زَادْ هَرْدْ آزاد مرد و زَادْ و بُودْ هست

و بود مولد و مَسْكَن و زَادْ و رُوْدْ

فرزند و فرزند زادگان

زَادْ - ع . توشه ، خوراك راه مسافر

زَادَنْ - ف . زائیدن ، بربری ولادت

زَادَه - ف . زاد ، حاصل و نتیجه

زَارْ - ف . مكان ، تالان و زار خورش

مردم كم خور

زَارْتَشْتْ - ف . زردشت ، زرتشت

زَارِجْ - ف . زرشك

زَارِغْ - ع . دهقان ، زراعت کننده

زَارِبِ - ف . ناله ، گریه ، اندوه ، غم

زَارِ يَا نَه - ف . علت زاری .

زَارِ يَكَنْ - ف . ناله و گریه کردن

زَارِ زَالْ - ف . مرغیست سیاه شبیه

پرستو که چون بر زمین نشیند نتواند

برخواست

زَارَلْ - ف . کفگیر بر سوراخ ، آلت

صاف کردن هر چیزی

زَاَسْتَرْ - ف . مخفف زانستریا زانستر

زَاغْ - ف . مرغ سیاهی که متغایر سرخ

دازد ، قولی است از موسیقی و زَاغْ بَا

سرزنش و زَاغْ چَشْمْ سیاه چشم و زَاغْ

كَمَانْ گوشه کمان و زَاغْنُوْلْ تیری

است سرتیز باریك مانند زاغ

زَاغِجْ - ف . زاغ ، مخفف زاغچه یا

زاغچه که بمعنی بچه زاغ است

زَاغَه - ف . جایست در کوه یا نه که

برای گوسفند سازند که در زمستان

گوسفندان را در آن کنند تا از سرما

محفوظ بمانند

زَاَقَه - ف . خار پشت ، موش

زَاَقْ - مج . بچه هر چیز ، مردمك

چشم که سبزی مایل است و زَاَقْ و زَوَقْ

و زَاَقْ و زَبَقْ طفلان كوچك ، شور

و غوغا

زَاكْ - ف . یکی از معدنیات شبیه

نمك که سفید و زرد و سبز و سیاه میباشد

که چیزها را بدان رنگ کنند

زَاكِه - ع . پاکیزه کننده ، پاک

زَالْ - ف . پیری که سر او سفید شده و

اکثر بر زنان پیر گویند

زَالُوْ - ف . بمعنی زل و باشد و آن گرمی

است که چون بر بدن چسباند خونت

فاسد را بیکد

زَالُوْ كَه - گلوله کمان که از گل سازند

زَامْ - ف . جام نیشابور ، دره ایست

در هندوستان

زَا مَهْرَانْ - ف . داروئی است در نوش دار ،

زَا مِیَاْدْ - ف . روز بیست و هشتم از

ماههای شمسی

زَا سْتَرْ - ف . مخفف زانستریا

زَا نُوْ - ف . قسمت استخوان بالای پا

و زَا نُوْ رَدَنْ کنایه از احترام کردن

زَانِی - ع . مرد زنا کننده ، زناکار

زَانِیْجْ - ف . وطن ، میهن

زَانِيَه - ع . زن زناكار

زَاوُف - ف . زبردست و پرزور ، استاد

بنا ، كنده كار ، نيمه خشت شكسته

زَاوَر - ف . خادم . ستاره زهره

قدرت ، حيوان سواری

زَاوِلَانَه - ف . بنديست كه بر پای ستور

و پای مجرم و ديوار نهند

زَاوَمَه - ف . بنا و گلكار

زَاوِيَه - ع . گوشه ، كنج ، كنار

زَاهِدٌ - ع . پارسا ، پرهيزكار ، متقى

زَاهِرِي - ف . بوى خوشى است كه

مركب از عنبر و چيز ديگر است

زَاهِقٌ - ع . تيرى كه از هدف بگذرد ،

حيوان سواری چاق

زَاهِلٌ - ع . مطمئن القلب ، ثابت دل

زَايِجَه - مع . اصل حساب نجوم كه

حرركات و قرب و بعد ثوابت و سيارات

را سنجند

زَايِدٌ - ع . افزودن ، زياد كردن

زَايِرٌ - ع . زيارت كننده

زَايشٌ - ف . زائيدن ، افزون شدن ،

زاده و نتيجه و زَايشگاه مريضخانه ايست

مخصوص زائيدن زنان

زَايِلٌ - ع . دور شونده ، بغارسى دور

كردن ياد و روشن شدن نيز گويند

زَايِلَتُنْ - ف . پيدائش از مادر ، افزون

شدن و زَايِلَكه اسم فاعل و زَايِلَكه

رُود نام روديست در اصفهان

زُبٌ - ع . رايبگان ، مفت ، آسان

زَبَادٌ - ع . گربه دشتى ، ماده خوشبوئى

كه از گربه دشتى گرفته ميشود

زَبَالَه - ع . آشخالى كه مورچه ميبرد

چيز اندك ، سرگين

زَبَانٌ - ف . آلت گفتار ، لغت طايفه

و زَبَان باز كسى كه زبان نرم و شيرينى

دارد و طرف را گول ميزند و زَبَان بَرَه

نام گياهيست و نام شيرينى است كه شبيه

بزبان بره است و زَبَان بَسَن خاموش

بودن و زَبَان ثَوْبى گياهيست و زَبَان دَان

كسى است كه عده از زبانهاى زنده

را بداند و زَبَان سَكِين كسى است كه

زبان اولگنت داشته باشد و زَبَان سَاوُ

نوعى از پيكان تير و گل گاو زبان و

زَبَانِجُر جاسوس و پرحرف و بيك

زَبَانَه - ف . آنچه ميان شاهين ترازوست

شمله آتش و مانند آن ، هر چه مانند

زبانست

زَبَانِيَه - ع . مالكان دوزخ ، اوباش

زَبَدٌ - ع . سرشير ، كف شير

زُبْدَه - ع . خلاصه و نتيجه ، برگزيده

زُبُرٌ - ف . درشت ، مقابل نرم ، زرنك

زَبَرٌ - ف . فتحه ، بالا و زَبَر پُوش بالا

پوش است

زُبُرٌ - ع . كتب ها ، مقابل بينات

زُبُرُجٌ - ع . آرايش ، ابرناك

زَبَرَجَدٌ - ف . گوهرى است سبز رنگ

مايل برردى و مرعب آن زمرد است

زَبَرَبُوفٌ - ف . دشنام ، فحش

زَبَرِيٌ - ع . مرد برموى ، بدخلق ، غليظ

زَبُودَمَف . گندنا، بی توقف، بی قائل
 زَبُورُ - ع . نوشته ، کتاب داود پیغمبر
 زَبُونُ - ف . عاجز و ضعیف و خوار
 زَبُونُ - ع . احمق ، حریف بد
 زَبِيبُ - ع . مویز و انجیر
 زَبِيلُ - ع . زباله ، کدوی خشک میان
 خالی، سرگین ، که
 زِرْزَرْتُ - ف . قوت و قدرت که باقصور
 استعمال کنند و گویند زِرْزَرْتُ شَدِه
 قصور اینست که قوت و قدرت و
 توانائی او تمام شده و زِرْزَرْتُ مردم
 بی قدرت را گویند

زُجُ - ف . تیر پرتاب کوتاه تراز تیرهای
 دیگر که پیکان آن از دندان پیل است
 زُجُ - ف . زاج ، مرعب زاک
 زُجَاجُ - ع . آبگینه و شیشه
 زُجَاجُ - ع . شیشه گر، آئینه ساز
 زُجَاجَه - ع . گیاه هست که بآن شیشه
 را باک کنند
 زُجْرُ - ع . بازداشتن ، بافریاد بیرون
 کردن ، ترساندن
 زُجَه - ع . ناله ، گریه و زاری

زُحَامُ - ع . ازدحام ، ازدحام کردن
 زُحْفُ - ع . لشکرورونده بطرف دشمن
 زُحْلُ - ع . یکی از سیارات شمس که
 بفارسی کیوان گویند
 زُحْمَتُ - ع . سختی، زجر، مشقت
 زُحِيرُ - ع . آواز شکم ، روان شدن

شکم که موجب خون آمدن شود
 زَخُ - ف . زخم ، آواز حزین
 زَخَاوُ - ع . دریای پراز آب ، مالا مال
 زَخَارِقُ - ع . چیزهای خوب ، نقشها
 زَخَاكُ - ف . ابر بارنده
 زَخَاوَه - ف . شاخهای درخت
 زُحْرُفُ - ع . خوبی چیزی ، نقش
 زُحْمُ - ف . زدن ، ریش و جراحت ،
 مضراب و همچنین است زُحْمَه
 زُحْمُ - ع . تباه شدن گوشت که ملازم
 باجراحت است

زُدُ - ف . صمغ ، ماضی زدن
 زِدَائِي - ف . پاکیزه کننده زدودنده
 زِدَائِيكُنُ - ف . زدودن ، تمیز کردن
 زِدَنُ - ف . چیزی بر چیزی بستنی
 نواختن که بتازی آنرا ضرب گویند ،
 خوردن ، بریدن ، حرف را ساکن کردن
 زِدُوَكُنُ - ف . صاف و پاکیزه نمودن
 از کثافت و زنگ و غم و غصه
 زِدُوَدُكُنُ - ف . خرزیدن

زُرُفُ - ف . زر
 زُرُ - ف . طلا ، پیرو زُرُفَتُ زربافت
 و زُرُقَلِي زرباک و زُرُخْرِيْدُ بنده و
 غلام و زُرُدَهِي زرتام عیار و خالص
 و زُرُفِشَانُ نام روزنهم از ماههای ملکی
 است و زُرُمُشْتُ آفتاب زردست افشار
 است که طلای سفید باشد و نام کتابی

است از حکیم داوویه

زَرَّابِي - ع . بساطها ، گستردنی‌ها

زَرَّائِشْت - ف . لقب براهام زرتشت

که پیغمبر پارسیان است

زَرَّاد - ع . زره ساز، زره گر

زَرَّاد - ع . ریسمانیکه بگلوی شتر بندند

زَرَّاع - ع . برزگران ، کشت کاران

زَرَّاعَتْ - ع . کشت کردن ، کاشتن

زَرَّاعِن - ف . زمین ریگناک و سخت

زَرَّاقَه - ع . شتر گاو پلنگ ، جماعت

مردم ، نایبانی

زَرَّاه - ف . دریا و زَرَّاه اَكْفُوْدَه نام

دریای مازندران

زَرَّت - ف . نام غله ایست و اقسام زیادی

دارد که يك قسم آنرا بلال گویند

زَرَّتْشْت - ف . آفریده اول ، نفس کل

نور مجرد ، عقل فعال ، راستگو ، رب -

النوع انسان ؛ نام پیشوای پارسیان

زَرَّج - ف . کبک (دری یا غیر دری)

زَرَّجُوْبَه - ف . زرد چوبه (ادویه

معروف)

زَرْد - ف . یکی از رنگهای اصلی

مانند طلا

زَرْدَاب - ف . یکی از اخلاط که بر روی

صغرا گویند

زَرْدَاو - ف . میوه ایست زرد رنگ

و شیرین و خوش طعم

زَرْد چُوْبَه - ف . بیخ نباتی است

و در رنگ که از هندی آورند و آنرا کوبیده

داخل طعام کنند

زَرْدَك - ف . هویج و گرز ، مصفر

زرد ، جامه خود رنگ ، آب زعفران

زَرْدَه - ف . زردی تخم ماکیان ، صغرا

آب اول که از گل کاپیره گیرند ، نام

کوهیست که معدن زرو نقره است نزدیک

شیراز ، جامه خود رنگ و زَرْد گُوِه

کوهیست در لرستان که از کنار آن آب

گرنك میگذرد

زَرِشْك - ف . بار درختی است سرخ

و ترش مزه و چندین نوعست

زَرَّع - ع . کشت ، فرزندی ، اولاد

زَرَّان - ف . پیر فروغوت که پن سال

زَرَّافِن - ف . رزه چفت که چفت در را

بر آن اندازند

زَرَّق - ع . زدن بمزراق که نیزه کوچکی

است و زَرَّق و بَرَّق بر لباس گوناگون

و ظاهر رنگارنگ گویند

زَرَّق - ف . ریا ، نفاق ، دروغ

زَرَك - ع . بدخلق گردیدن

زَرَّعَر - ف . سازنده طلا ، فروشنده زر

زَرَّنَا - ف . سرنا ، یکنوع نای

زَرَّنَاد - ف . دوائی است تلخ و معطر

و تند ، نام مرغیست

زَرِنَج - ف . نوعی از صمغ درخت است

زَرَنَك - ف . نام شهری بوده از

سیستان ، نو ، درختی است کوهی که

از چوبش گوی و چوگان و تیر و جناق

اسب سازند

زَرَنَك - ف . کله و رومه اسبان ، زرد چوبه

زَرَشك ، خردل

زَرْكَ - ف. کسی که جلد و چابک و زکی باشد ، با فراست ، باهوش
 زَرْيَخ - ف. سنگی است معدنی و زریخ سفید سم الفار و مرگ موش است
 زَرْيَلَه - ف. ریاس ، ریواس
 زَرْوُ - ف. زالو ، نام دواست برای چشم
 زَرْوَأَس - ف. سخاوت بی سوال و درخواست
 زَرْوَرَق - ع. صفحه ایست نازک از زرو برنج ، ذرک
 زَرْوُغ - ف. آرزو
 زِرِه - ف. پوششی است آهنی برای حفظ بدن از تیروششیر
 زِرِي - ف. پارچه ایست طلا باف و گاهی باقره و سیسم هم بافند و زری گویند
 زِرِيْر - ف. اسبک که بدان زرد کنند
 زِرِيْن - ف. طلایی و زریته زود رودی است نزدیک شهر مراغه
 زِرِيُوْف - وقار ، آهستگی و بردباری
 زِرِيُوْن - ف. زرگون ، سبز و خرم شقایق
 زِرْسَن - ف. زیستن ، زندگی کردن

بیدا کردن ، تفوق و برتری جستن
 زَعْفَرَان - ع. گلی است معطر و خوشبوی که آنرا گیرند و درخورا کها زنند
 زَعْم - ع. طمع داشتن ، عقیده داشتن
 زَعْم - ع. گفتن ، ضامن شدن
 زُعَمَاء - ع. بزرگان و پیشوایان
 زَعِيْر - ع. تخم کتان که از آن روغن گیرند
 زَعُو - ع. دادستانی کردن
 زَعِيْم - ع. بزرگ ، برجسته ، پیشوا
 زَعَار - ف. زمین نناک ، چیز نناک زده ، سختی ، محنت ، مشقت
 زَعَارُو - ف. قجه خانه ، فاحشه خانه
 زَعَارَه - ف. گادرس ، گلگونه
 زَعَاك - ف. شاخ درخت انگور
 زُعَال - ف. اخگر کشته و غیر افروخته
 زَعْر - ف. بانگ هولناک که ناگاه برآید چه از بیم چه از غضب
 زُعْلُول - ع. مرد سبک ، کودک
 زَعْن - ف. غلیواج ، گنجشک سیاه
 زَعْنَد - ف. از جای برجستن مانند آهو ، بانگ بلند که درندگان کنند خصوصاً بانگ یوز
 زَعِيْدَن - ف. افشردن و زعیده اسم مفعول آنست

زَفَاف - ع. بردن عروس بخانه شوهر
 زَفَاك - ف. ابر بارنده
 زَفَان - ف. زبان (بیشتر در اشعار فارسی)
 زَفَاة - ف. زیانه

زَش - ف. چه
 زَهْت - ف. بدنامی ، بدترکیب ، بد ریخت
 زَهْت - د. دیدن ، دویدن
 زَعَامَه - ع. مشاوره کردن ، تسلط

زَفْتُ - ف . فربه ، محکم وقوی چش
 پرومالامال
 زَفْتُ - ف . بغیل، چیزیکه در خوردن
 آن کلورا بگیرد و درهم کشد و بهری
 عفس گویند مانند مازووه لیل ، صمغ
 سیاه چسبده که از درخت صنوبر گیرند
 و بایمنی زَفْتُ نیز گویند
 زَفْتُ - ع . قیر (که بر سر چسباند)
 زَقَرُ - ف . دهان بهری ستون درخت
 زَقَرِین - ف . زرفین که چفت دراست
 که بر روزه اندازند
 زَقْنُ - ع . پای کوفتن و رقص نمودن
 زَقُو - ف . دهان ، بمعنی زفر
 زَفِیدَن - ف . ترشدن و خیسیدن
 زَفِرُ - ع : بگلمورفتن آواز از سختی

زَقُ - ع . مشک یا خیک شراب
 زَقَقَه - ع . کبوتران طوقی که بچه های
 خود را طعام دهند
 زَقُوْمُ - ع . طعامی که در آن خرما
 و شیر باشد ، درختی است در دوزخ
 زَقَه - ع . یکی از پرندگان آبی که
 درنگ کند و گمان رود که صید شود
 ولی فوراً در آب فرو رود و جای دوری
 بیرون آید

زَكُ - ف . زاج ، زن نوزاد
 زَكُ - ف . خود بخود حرف زدن
 زَكَاءُ - ع . افزون شدن ، نیکو شدن
 زَكَابُ - ف . مرکب که بدان نویسند

زَكَامُ - ع . بیماری سرد دماغ
 زَكَانُ - ف . خود بخود حرف زدن
 زَكْرِيَّا - ع . نام یکی از پسران
 بنی اسرائیل
 زَكْنَجُ - ف . کاسه سفالین ، آجوری گلی
 زَكْوَةُ - ع . خلاصه ، بازه از مال ،
 پاکیزگی ، نمو
 زَكِي - ع . پاکیزه و همچنین است زَكِيَه
 زَكِيَا - ف . کارد که بهری سَکِین گویند

زُحَالُ - ف . ذغال که اخگر کشته باشد
 زُحَالَابُ - ف . مرکب دوات
 زُحِيلُ - ف . دکمه هائست ریشه دار
 که بدست و پا در آید

زُلاتُ - ع . خطاها و لغزشها
 زُلَازِلُ - ع . زلزله ها
 زُلَالُ - ع . آب خوش ، صاف
 زَلَّتْ - ع . لغزش ، گناه ، تقصیر
 زَلَزَلَه - ع . جنبیدن زمین
 زُلْفُ - ف . مویی که بر سر روید
 زُلْفِین - ف . چفت و روزه
 زَلَقُ - ع . لغزش ، جای لغزش
 زَلَلُ - ع . لغزیدن ، سر خوردن
 زَلُو - ف . زالو که کرمیست خونخوار
 زَلِيفُ - ف . بیم ، تهدید ، انتقام
 زَلِیقُنُ - ف . ترسیدن ، ترساندن
 زَلِیلُ - ع . لغزیدن پای در گل
 زَلِیمُ - ع . خطا کار ، گنه کار

با گل سازند بر بی عَمَرُ گویند
 زَمْو - ف . گل تر ، گل خشک
 زَمْوَر - ف . زفت خشک
 زَمْهَرِز - ف . ف . منتهای هوای محیط
 که بسیار سرد است و اصل آن زَمْ که
 بمعنی سرد و هَرِز که بمعنی کننده است
 است و اعراب از باری اقتباس کرده اند
 زَمْی - ف . مخفف زمین است
 زَمْیدَن - ف . جانیدن و خائیدن
 زَمْین - ف . کره خاک مقابل آسمان
 زَمْینَه - ف . پایه و بنیاد ، اساس

زَنْ - ف . مقابل مرد افعال از زدن
 زَنْاء - ع . با زن حرام نزدیک شدن
 زَنْادِقَه - ع . جمع زَنْدِیقُ ، زندیق ها
 زَنْار - ع . آنچه ترسا و مجوس بر کمر
 بندند یا بر گردن اندازند
 زَنْبا - ف . نام گیاه است
 زَنْبَر - ف . تخته یا پارچه و گلیبی که
 دو طرف آن چوب تعبیه نموده خاک
 بدان کشند ، منقل ، چیز فرو رفته ، مرد
 حاضر جواب ، شیریشه .

زَنْبَرِی - ف . کشتی بزرگ
 زَنْبَق - ف . نام گلی است که ریشه آن
 پیازیست و الوان مختلف دارد
 زَنْبُورَك - ف . توپ کوچکی است ،
 نوعی از یکان سرتیز ، ساز است
 زَنْبُورِی - ف . پرده شبکه دار
 زَنْبَه - ف . زنبور ، زنبق
 زَنْبیل - ف . ظرفیت ازنی بویا

زَمَارُوع - ف . قارج ، خاک شور
 زَمَاع - ع . شتابزدگی ، درستی ، ثبات
 زَمَام - ع . مهار ، عنان (اسب)
 زَمَان - ع . وقت ، هنگام موت ، روزگار
 زَمَانَه - ف . اینزمان ، محیط
 زَمَج - ف . زاج ، خشم گرفتن
 زَمْجَرَه - ع . غریدن شیر ، صورت هر چیز
 زَمْخَت - ف . طعمی است دیش که بر بی
 عَضُ گویند و دهن را جمع کند ، چیز
 کلفت ناتراشیده ، مردم بخیل و ممسک
 مردم تند

زَمْخَشَر - ف . قلعه است در خوارزم
 زَمْخُك - ف . زمخت ، کلفت
 زَمْزُد - م . معرب زبرد
 زَمْوُسْتَن - ف . سرانیدن و خواندن کی
 زَمْزَم - ف . ترنم آهسته ، کلماتی
 است که مفان در ستایش ایزد داشتن
 بدن و خوردن غذا آهسته گویند . نام
 کتابی است از مصنفات زرتشت
 زَمْزَم - ع . آب بسیار ، چاه است
 در مکه

زَمْزَمَه - ع . صدای بانگی است که از
 دور آید
 زَمْغان - ع . آهسته و دیر رفتن
 زَمْك - ع . برانگیختن کسی را تا بر
 کسی خشمگین شود ، بر کردن مشک
 زَمْگان - ع . موی زهار را گویند
 زَمْن - ع . زمان ، وقت ، روزگار
 زَمْین - ع . برجای مانده
 زَمْو - ف . سقی که از چوب درمنه

رَنَجْ - ف. صمغ درخت ، نوحه ، گریه ، سخره
 رَنَجْ - ف. راج سفید
 رَنَجْ - ف. چانه وزنج
 رَنَجْ - مع. معرب زنگ که طایفه از مردم سیاه هستند
 رَنَجِيلْ - مع. میوه ایست معطر و هندی
 رَنَجَرَه - ف. جانور کی است شبیه ملخ که صدای طولانی شبها از او بر آید
 رَنَجَه - ف. زجه و مویه و نوحه ، درد درون
 رَنَجِي - مع. معرب رنگی، سیاه حبشی
 رَنَجِيْز - ف. حلقه های در هم شده از فلز
 رَنَجِيْرَه - ف. خطوطی که اطراف بول مسكوك و مانند آنست
 رَنَجَه - ف. زن فاحشه ، تسلسل و آنرا رَنَجَكْ نیز گویند
 رَنَجْ - ف. چانه ، بیفانده ، مطلق سخن
 رَنَدْ - ف. کتاب زرتشت ، بزرگ
 رَنَدْ - ع. بند دست ، چوب آتش زنه
 رَنَدَانْ - ف. مجلس ، توقیفگاه
 رَنَدِشْ - ف. درود و تحنیت ، سلام
 رَنَدَقْ - ع. مرد سخت و بخیل
 رَنَدَقَه - ع. کفر و ناسزا ، بیحرمتی
 رَنَدَه - ف. حقی مقابل مرده و رَنَدَمِی حیوة و بقا است
 رَنَدِیقْ - مع. زندیک ، کافر ، ملحد
 رَنَقْ - ع. بستن قاطر پیای بند و ذُو رَنَقَه

شکلی است مانند بند قاطر
 رَنَگْ - ف. ولایت زنگبار ، چرکی
 که بر روی آهن و مس و امثال آن نشیند
 شعاع آفتاب و ماه ، افتی است که بظله نشیند . چرك گوشه چشم ، زنگ کوچکی است که رقاصان زنند ، جامی است از آهن یا برنج که در وسط یا طرف آن چکشی است که بآن میزنند یا بآن میخورد و صدا میکند مانند زنگ ناقوس و زنگ حمام و زنگ زیر کردن شتر و مانند آن
 رَنَگَارْ - ف. چرک مس و آهن و مانند آن
 رَنَگَالْ - ف. روغن کمی که بر روی آب ایستد ، مچ پیچ که بیا پیچند تا پیاده روی آسان شود
 رَنَگِیَارْ - ف. نام ولایتی است در افریقا ، دوات ، صمغ درخت صنوبر
 رَنَگَلْ - ف. زنگ کوچک ، مقامیست از موسیقی
 رَنَگَنَه - ف. نام ابله است
 رَنَگَوَه - ف. زنگ کوچکی است که بکردن خر یا پای کبوتر و امثال آن بندند
 رَنَگَه - ف. نام مبارز است ، زنگبار
 رَنَگِی - زنگباری ، کسی که سیاه است
 رَنَوَیْدَنْ - ف. مویه و ناله کردن سك
 رَنَهَارْ - ف. امان دادن ، پیمان ، تأکید در فعل یا ترك تبرس ، بشتاب
 رَنَیَانْ - ف. زینبان و نان خواه

زَوْرَانَه - ف. بند آهن که بر پای

مجرمان اندازند

زَوْرَق - ع. کشتی کوچک ، قایق

زَوْرَه - ف. باب و سوره و فصل، نیرو

و قوت ، فقرات ، پشت ، کلمات نشر

زَوْرَف - ف. ناله سك ، ناله شغال

زَوْرَه - ف. زوز ، آواز نوحه گر

زَوْش - ف. تند خو، دلیر، متهور

زَوْفَرِيْن - ف. چفت رزه

زُول - ف. حصه و رسله ، گیاهی که

کثیرا از آن گیرند و زُول رَدَصغ کثیر

زُون - ف. حصه و نصیب ، سهم

زُونِي - ف. بمعنی زانو است.

زَوِي - ع. دور کردن ، پوشیدن راز

را از کسی ، فراهم آوردن چیز را

زِه - ف. کلمه تحسین و خوش، ریساز

و کمان که دو گوشه کمان بسته شد،

و تیر را در وسط آن گذارند و بکشند

به هدف زنند، خوب و خوش و زِهْدَانُ

بچه دان و زِه رَدَن از کارشانه خالی

کردن و شیرازه زدن و زِه و زَادُ

بچه و اولاد

زِهَاب - ف. جای خوش ، چشمه .

تراویدن آب از کنار چشمه

زِهَاد - ع. جمع زَاهِد پارسایان

زِهَار - ف. شرمگاه که آنرا باید

پوشید مخصوصاً جائیکه مودر آورد

زِهَار - ف. بانگ و فریاد

زِهَارَه - ف. تحسین، بی دربی

زَو - ف. مخفف زوزن ، صدای ممتد

که از دهان آید ، مخفف زود

زَوَاِجِر - ع. زجر کنندگان

زَوَاِز - ف. سرپرست زندان

زَوَاِز - ف. رسن که میان یاردم و

سینه بند شتر کنند ، هر چیز که صلاح

چیزی باشد

زَوَاِز - ع. زیارت کنندگان

زَوَال - ع. دور شدن از جایی ، بالا

آمدن آفتاب ، نیست شدن

زَوَالَه - ف. گلوله آرد که برای آتش

و یحیی نان مهیا کنند

زَوَان و زَوَانَه - ف. زبان

زَوَاهِر - ع. روشن ها ، بلنדהا

زَوَاِیَا - ع. گوشه ها ، جمع زاویه

زَوَاِیْد - ع. زیادیا ، افزودنیا

زَوَاِیْل - ع. شکار ، ستارگان

زَوِیْن - ف. حربه ایست مانند نیزه

کوچک که سنان آن زره را بشکافد و

و مخصوص دیاله بوده

زَوُج - ع. جفت ، شوهر یازن

زَوَجَات - ع. زنان شوهر دار

زَوُجَه - ع. زن شوهر دار

زَوُود - ف. تند و جلد ، سریع ، وقت

نزدیک و زَوُودَانُ سخن بدیهه

زَوُور - ف. قوت و زَوُورَهَنْد قوی

زَوُور - ع. دروغ ، شرك بغداد ، لذت

باطل ، نرمی

زَوَرَاء - ع. دجله بغداد ، قدح ، کمان

زِيَادُ - ف. نام بازی از بازیهای شطرنج

زنده ماناد

زِيَادُ و زِيَادَه - ع. افزودنی

زِيَارَت - ع. - بشرف ملاقات بزرگی

رسیدن ، زیارت کردن کسی را

زِيَان - ف. نقصان ، ضرر ، زندگانی

کننده ، زندگانی

زَيْت - ف. زیت و خوبی و آرایش

زَيْنا - ف. خوب رو ، زینده و لایق

زَيْق - ع. جیوه ، سیماپ

زَيْب - ف. کسیکه تارک دنیا است

زَيْبَنده - ف. لایق و سزاوار

زَيْبَن - ف. زینت ، خوبی ، آراستن

سزاوار بودن

زَيْت - ع. روغن زیتون

زَيْقُون - مع. درختی است که در جنگلها

روید و از نمره آن روغن گیرند

زَيْج - مع. حساب نجوم ، رشته بناء

و معرب زيك است

زَيْج - ف. خوش طبع و ظریف ، مسخره

راه نفس ، نوعی از انگور ، کشیدن ،

خوش وضع ، چست و چالاک

زَيْجَك - ف. روده بره گو سفند که

خشك کنند و بریان کرده و خورند

زَيْد - ع. افزونی ، نام مردی بوده

زَيْر - ف. باریک و ضعیف ، تار باریک

ساز ، پاهین مقابل بالا ، پنهان و

پوشیده ، برف ریزه ، مقابل زیر و

کسره باشد و زَيْرُ اَرْمِيَانَه کتر از حد

وسط و زَيْرُ اَكْكَن توشك و زَيْرُ چاق

زَهَّاق - ع. اندازه و مقدار

زَهْد - ع. پارسائی ، تقوی ، پرهیز کاری

زَهْدَان - رحم که قرارگاه نقطه باشد

زَهْر - ف. سم ، قهر و غضب ، غم و

غمه ، ظلم و ستم و زَهْرَاب آبی که

پاره از فوا که و نباتات را در آن خیسانیده

تا تلخی و شوری آنرا ببرد ، کنایه از

پیش آب و زَهْرُ خَنْد خنده از روی خشم

و زَهْرُ دَارُ و پَا زَهْر که دافع سم است

و زَهْرُ مَهْرَه سنگ زهر کش

زَهْر - ع. شکوفه گل ، سپید و نیکو

گردیدن

زَهْرَاء - ع. لقب فاطمه دختر رسول

خدا (س) ، زن درخشنده روی

زَهْرَات - ع. جمع زهر شکوفه ها

زَهْره - ع. ستاره است درخشنده

زَهْره - ع. گیاه ، شکوفه ، نازکی ، سفیدی

زَهْره - ف. پوستی است پر آب که بر

جگر آدمی و حیوانات چسبیده

زَهْش - ف. آب چشمه ، زه ، نفس

زَهْش - ف. آب چشمه ، دم و نفس

زَهْشَك - ف. آغوز ، شیر زنان

زَهْوَق - ع. باطل ، چاه عیق

زَهْی - ف. آفرین ، احسن ، خوشا

زَهْیَدَن - ف. زانیدن ، تراویدن

زَهْیَر - ع. درخشنده ، دارای شکوفه

زَهْی - ف. سو جان ، بیان

زَهْی - ف. جان و زندگانی

زَهْی - ع. پوشش و شکل لباس

زَیْنُ - ع. آراستن ، زینت دادن
 زَیْنَتُ - ع. آرایش، تزئین
 زَیْنَهَارُ - ف. زنهار
 زَیْنِیَانُ - ف. تخم گیاهیست معطر
 بنان زنده و آنرا نَالُخَوَاهُ گویند
 زَیْوَارُ - ف. مقداری معین از مساحت
 اراضی که درباره از جاها معمول است،
 برابری و عدالت
 زَیْوَرُ - ف. زینت و آرایش، چیزیکه
 بآن زینت کنند

ژ

ژَاءُ - ف. یکی از حروف تهجی
 ژَائِزُ - ف. بومادران ، شراره آتش
 ژَاوُ - ف. گیاه سفیدست مانند درمنه
 در نهایت بیزگی که هر چند شتر آنرا
 بخاید نرم نشود و ژَاوُ خَائِدُنُ کنایه
 از حرف بی معنی زدنت و کار بی حاصل
 کردن
 ژَاغِرُ - ف. چینه دان مرغ
 ژَاكْتُ - فر. لباسی است که زنان روی
 جامه پوشند و آنرا جَاكْتُ نیز گویند
 ژَاَلَةُ - ف. تکرک ، شبنم ، باران
 مشک باد کرده که چوبها بر آن اندازند
 و بر آن نشینند و بر آب رود گذرند
 ژَاَلْدَارُمُ - فر. مأمور آمینه
 ژَاَلْوِيَه - فر. اول ماه فرنگی مطابق
 اواردی و اوائل بهمن
 ژَاوُ - ف. خلاصه هر چیز

مسلط و زَیْرُ سَاهُ سندل و کرسی و
 زَیْرُ بَالَا کنایه از سخن غیر راست و
 مزوج و کنایه از دوامرد که رویهم
 روند و زَیْرُ و زَاوُ آواز حزین
 زَیْرَا - ف. بعلت آنکه ، چونکه ،
 برای آنکه
 زَیْرَاكُ - ف. زیرآ ، زیرآکه ، چونکه
 زَیْرَكُ - ف. باهوش و زَیْرَكُ سَاوُ
 خداوند دانش و فهم
 زَیْرَه - ف. آستر مقابل رویه ، تخم
 گیاهیست که معطر است و در آتش و پلو
 ریزند و در کرمان زیاد بدست آید
 زَیْسَتُ - ف. توقف ، ایست ، زندگی
 زَیْسَتُنُ - ف. زندگانی کردن
 زَیْعُ - ف. بساط باقی از قبیل فروش و
 حصیر و زَیْعَابُ و زَیْعُكَرُ عامل آنست
 زَیْعُ - ع. شك ، میل کردن
 زَیْعُ - ف. رشته که بنایان بآن
 طرح عمارت کنند ، علمی که تقویم از
 آن استخراج کنند ، مرغی کوچکتر از
 گنجشک که زیر دوبال آن سرخ است
 زَیْغِلُ - ف. دکه هابیت ریشه دار
 که بیشت دست و پا در می آید
 زَیْلُو - ف. بلاس و گلیم که از نخ بافتند
 زَیْمَلَه - ف. بار صندوق ، میوه که
 بار حیوان کنند و برای فروش بشهر برند
 زَیْمُوْرُ - ف. فاش کردن سر مردم
 زَیْنُ - ف. چیزیکه بر اسب نهند و
 بر آن سوار شوند و زَیْنُ سُوْهَه قریوس
 زین و بلندی پیش زین است

زُخَّ ف. آذخ که بر بی تولول گویند
زُخَّار ف. بانگ و فریاد

زُذ ف. صمغ
زُذوار ف. جد وار

زُز ف. پر خوری ، زیاد خوری
زُزف ف. عمین ، دور و دراز ، بیابان
تعمق در امور
زُزفا ف. زرف ، عمق

زُست فر. شکل مخصوصی بخود گرفتن

زُغار ف. سختی و محنت ، سرخاب
و کلکونه

زُغارَه ف. نان ارزن
زُغُغ ف. صدای دندان موقع خوردن
یا از کثرت سرما یا قهر و غضب
زُغُغ ف. آواز مهبی که ددان
کنند ، بانگ یوز

زُف ف. تر ضد خشک ، خیس
زُفرَه ف. پیرامن دهان
زُفك ف. چرك گوشه چشم

زُك ف. سخنی که از روی غضب زیر
لب گویند ، غرغر ، لندلند
زُكِر فر. مقلد مضحك
زُكیدن ف. گفتن سخن زیر لب از

روی غضب ، غرغر کردن

زُغال ف. زغال

زُند ف. خرقه کهنه ، آتش زنه ؛
کتاب زرتشت
زُنده ف. زنده ، کهنه ، خرقه درویشان ؛

هر چیز بزرگ و مهیب
زُنده ف. باره باره ، کهنه
زُنگ ف. چین که از پیری بر روی
مردمی افتد ، قطره بان
زُنگا ف. سم شکافته گاو و آهو

و غیره
زُنگه ف. آفتی است که بقله رسد
و خوشه را دانه خالی کند و آنرا زُنگ
نیز گویند

زُنه ف. نیش جانوران ، نیش سوزن
زُنی فر. مردم فوق العاده
زُنیان ف. نانخواه و زنیان

زُوئِن فر. یکی از ماههای فرنگی
مطابق اواخر خرداد و اوایل مرداد
زُویه فر. یکی از ماههای فرنگی
اواخر تیر و اوایل مرداد

زُورَك ف. پرنده ایست سرخ رنک
زُوری فر. هیئت متعین
زُور و زُورَه ف. خار بشت

زُول ف. چین و شکنج ، درهم و
پیشان شدن و زُولیده مصدر آنست
زُولیدن ف. درهم و پیشان شدن

وژوئیده اسم مفعول آنست

ژون - ف . بت و صنم

ژوهیدن - ف . چکیدن آب از سقف

ژئی - ف . آبگیر، جوی

ژیان - ف . خشنک و تندى

ژیر - ف . خارپشت و همچنین است ژیرا

ژپک - ف . قطره باران خارپشت

ژیکاسه - ف . خارپشت ، جوجه تیغی

ژپوه - ف . سیماپ و جیوه

س

سا - ف . باج و خراج ، مانند، آسا،

ساییدن ، امر بساییدن ، سائیده ، نوعی

از قماش

سائر - ع . باقی، تنه، همه

سائل - ع . سؤال کننده

سائیم و سائیمه - ع . چرنده

ساب - ف . نام پسر ادریس پیغمبر که

مردی دانا و حکیم بوده است بعقیده

بعضی مخترع طریقه صابین که پرستش

آفتاب و ماه بوده است

ساباط - ع . پوشش بالای رهگذر

سایخ - ع . شناگر ، شناور

سایغ - ع . هفتمی

سایق - ع . پیش و مقدم

سابک - ع . گدازنده زروسیم

سابود - ف . هاله و خرمین ماه ، تابی

که بخرخت اندازند و در آن بهواروند

سابوده - ف . هیز و مخنت

سابویی - مح . شهرست در سمرقند

سابی - ع . اسیر کننده

ساییدن - ف . سائیدن

سات - ف . خوابیدن ، خواباندن

سائر - ع . پوشش ، پوشنده

سائرآب - مح . شهر بان و حاکم و

سائگین محبوب و معشوق و آنرا سائگینی

و سائگینی گویند و اصل آن ترکست

ساج - ف . مرغیست کنبه خوار، مغرب

درخت ساک، آلتی است که زیر آن آتش

نموده روی آن نان و شیرینی و غیره بزنند

و نان آنرا نان ساجی نیز گویند

ساجد - ع . سجده کننده ، خم شونده

ساجج - ع . قافیه گو ، راست رو

در سخت

ساججه - ع . کبوتر بابانگ

ساجی - ف . بمعنی سفید یا سپید

آمده است

ساخت - ع . گشادگی میان خانه

ساجز - ع . سحر و شعبده باز ، جادوگر

ساجل - ع . کنار دریا

ساختن - ف . درست کردن ، بنا کردن

آماده کردن ، آراستن و ساخت ماضی

و اسم مفعول آنست

ساخته - ف . اسم مفعول از ساختن و

مخصوصاً بر عمارت و بر زمین اطلاق شود

ساخت - ع . خشمگیر و غضب آلود

ساختلو - مح . گذاشتن عده سپاهی

در محلی برای حراست آن محل

سَارُو - ف. ساروج وبا داومجهول مرغکی است سیاه رنگ درهند که مانند طوطی سخن گوید

سَارُوَان - ف. ساربان و شتردار
سَارُوج - مه. معرب چارو که آهک مخلوط باخاکستراست

سَارُوع - ف. قریه ایست از قراء عراق سلطان آباد که قالی خوب بافند و باقاف نیز نویسند

سَارُوك - ف. ساروج، سارو که مرغکی است سخنگو

سَارُونه - ف. درخت تانگ وانگور
سَارَه - ف. نوعی از لنگ و چادرشالی است که هندوان یکسر آنرا بر کمر بندند و سردیگر را بر سر اندازند

سَارِي - ف. نام شهری از شهرهای مازندران، نام برنده ایست سیاه خالدار
سَارِي - ع. سرایت کننده، مری

سَارُ - ف. آلتی است که بدان نوازند ساختگی کار و سلاح جنگ، یراق اسب سازنده چیز، امر بساختن، سازگاری و تحمل، سامان، مهمانی، کم و سازگار

تحمل و موافقت در مزاج، عید نوروز و سازوار سازگار و سازوَر صاحب سامان

سَارَش - ف. اسم مصدر سازیدن
سَارُوف - ف. ریسمان محکم که از لیف خرما بافند، ریسمان بازوبند

سَارِيْدَن - ف. ساختن، مساعد و همراه بودن، راست کردن و درخور آمدن و

سَارِي - ع. گرم کننده، بغارسای ساروج شد که در حوض و حمام بکار برند

سَارُ - ف. ساده، استاد، گراز، شت و صحرا

سَارَات - ع. بزرگان، اولاد پیغمبر
سَارِي - ع. شمشیر

سَارَه - ع. جمع سید، بمعنی کهنتر
سَارِن - ع. دربان، خادم کعبه

سَارَه - ف. صاف و بی نقش و نگار، گیاه، بی ریش، ابله و نادان که

آنرا **سَارَه دِل** و **سَارَه لُوح** گویند
سَارَج - مه. معرب ساده

سَارُ - ف. مرغیست سیاه کوچک خوش آواز، مکان بسیار، مانند، سر، شتر،

رنج، نی و کلک میان تهی و **سَارِبَان** شتربان

سَارِاف - خالص و برزرو عنبر و مشک گفته میشود

سَارِاق - ف. سر که بر بی رأس گویند
سَارُخَك - ف. پشه و **سَارُخَك دَارُ**

درخت پشه غال که درختی است که نمره آن پشه است

سَارِدِين - فر. ماهی که در روغن زیت اندازند و بریان کرده و خورند

سَارِغ - ف. بقیه باقاف نیز نویسند
سَارِق - ع. دزد، راهزن

سَارَك - ف. هزار دستان که ساز کوچکست

سَارَكَن - ف. عالم ناسوت، نام سازیت، مرغکی است سیاه و ضعیف

سَاقَه - ع . عقب لشکر، شاخ درخت
باینمعی از ساق گرفته شده

سَاقِی - ع . آب دهنده ، باده گردان
سَاقِی - ف . سیخ دات بقیده برخی
تنزل روح است از مرتبه انسانی بمرتبه
جماد و در فلسفه بطلان آن ثابت شده است
درختی است بلند که چوبش سیاه است و
ساج معرب آنست

سَاقِی - ع . خاموش ، بی صدا

سَاقِی - ع . مرد دور از وطن خود

سَاقِی - ع . ایستاده مقابل متحرک

سَاقِی - ع . مرد بسیار خاموش

سَاقِی - ف . نمد

سَال - ف . حرکت زمین بدور آفتاب
و آنرا سال شمسی گویند ، دوازده

دوره حرکت ماه بدور زمین و آنرا

سال قمری گویند و **سَالِی** نام ماه

دوازدهم سال ملکی است و **سَالِی**

درختی است که یکسال بار آورد و یکسال

نیاورد و **سَالِی** پیر و کهن سال

و **سَالِی** حساب ماه و سال نگاهداشتن

است و آنرا روزمه نیز گویند که بمعنی

تاریخت و **سَالِی** تقویم و ایام هر سال

است و **سَالِی** مستمری هر سال است

سَالِی - ف . خوراک است که باروغن و

زیتون سرکه و غیر آن درست کنند

سَالِی - ف . بزرگ ، سردار ، ریش سفید

پیر ، سالدار ، من

سَالِی - ع . نیست کننده و در اصطلاح

منطق موجه است که تضییع سلیه باشد

سَازِی سازش کننده است

سَاس - ف . لطیف و پاکیزه ، جانور است

سیاه و لاغر و بدبو و گزنده

سَاسِی - ف . نام پسر بهمن بن اسفندیار

جده اردشیر بابکان و سلاطین ساسانیان

که در لباس درویشی بسیاحت مشغول

بودند از این جهت درویش و تارک دنیا

را **سَاسِی** و **سَاسِی** گویند

سَاسِی - ف . قلم میان تهی که نویسد

سَاسِی - ف . ناخواه که تعمی است که

بر روی نان باشد

سَاسِی - ف . گدائی ، گدا و سائل

سَاطُور - ع . کار بزرگ و خنجر

سَاطِی - ع . نور منتشر ، بلند

سَاعَت - ع . زمان و وقت ، آلتی که بآن

وقت شناسند

سَاعِی - ع . بازو ، بال مرغ

سَاعِی - ع . شتاب کننده در کار

سَاعِی - ف . جانور است مانند سار

سَاعِی - ع . گرسنه باتاب و مقاومت

سَاعِی - ف . پیاله شراب

سَاعِی - ف . منسوب بساغر ، کفل

حیوانات و مخصوصاً پوست خر را که

دباغی نموده چرم - ساغری گویند

سَافِی - ع . مسافر و فعل آن نیامده

سَافِی - ع . باین مقابل عالی

سَاق - ع . ما بین کعب و - انو و **سَاق**

دُوش کسی است که باداماد شب زفاف

حرکت کند

سَاقِی - ع . افتاده ، فرورفته

سَالِف - ع . پیش و مقدم

سَالِك - ف . قرحه ایست که درباره از
امکنه و شهرها بصورت و گاهی بیا
ودست درآید و نزدیک یکسال التیام
نمی پذیرد

سَالِك - ع . راه رونده ، باصطلاح
صوفیه طالب تقرب حق تعالی

سَالِم - ع . صحیح و درست ، بی گزند

سَالِئ - فر . اطاق بزرگ

سَالُوس - ف . ظاهر ساز و مزور

سَالِي - ف . هر چیز کهنه و سالخورده

سَالِيون - ف . تخم کرفس کوهی

سَام - ف . نام پسر نوح پیغمبر ، پدر

زال که بدستان معروف است ، مرض

ورم ، آتش و سَام اَرْهَام نام جرم فلک

الافلاك و سَام اَنْدَر سمندر

سَام - ع . بادسوم ، مرگ

سَامَا كِيْجَه - ف . سینه بند زنان

سَامَان - ف . دولت و ثروت ، آرام و

راحت ، نظام و تربیت ، اندازه کار ،

نشانگاه ، حد سرزمین که آنرا مرز

گویند ، قصبه ، نام جد اعلای سلاطین

سامانی

سَامِر - ع . افسانه گوی و سَامِرِی کسی

است که مردم را در زمان موسی از حق

منحرف گردانید

سَامْسَام - مح . نقطه ایست در ترکیه

که توتون آن ممتاز است

سَامِع - ع . شنونده

سَامِقَه - ع . قوه شنوایی

سَامَه - ف . نامه ، پیوند ، سوگند ،

پناه ، امان نامه ، جای پناه

سَامِي - ع . بلند ، مرتفع

سَاهِيْز - ف . بمعنی فسان که سنگی

است بدان کارد تیز کنند

سَان - ف . فسان ، رسم و عادت ،

سوهات ، پاره پاره ، سامان ،

نمایش

سَانِيْجَه - ع . صیدی که از طرف چپ

درآید ، سخن سربسته ، رأی و تدبیر

جدید و اغلب در فارسی برحادثه غیر

مترقبه گفته میشود

سَانُوْر - فر . میزی و تفتیش

سَاوُف - باج و خراج ، زرخردوریزه ،

ساینده ، امر بسائیدن ، سودن ، سونش

فلزات

سَاوُج - مح . معرب ساده

سَاوِيْدَن - ف . سودن ، بمعنی ساوج

سَاوِيْز - ف . مردم خوش خلق

سَاوِيْئِي - ف . چیز گرانمایه ، جامه

پنبه آکنده که روز جنگ پوشند

سَاوِيْئ - ف . سیدی که در آن پنبه

برای رسیدن گذارند

سَاهُوِيَه - ف . نام معبری بوده بینظیر

سَاهِي - ع . سهو کننده ، غافل

سَايِز - ع . رونده ، سیر کننده

سَايْس - ع . رعیت دار ، نگاهدارنده

هر چیز ، نگهبان ، سیاستدار

سَايِغ - ع . جایز ، گوارنده

سَايِل - ع . آب روان و مانند آن

سایه - ف. ظل و نمایش و تابش ضد تاریکی ، دیو و جن و سایه بَان چترو هر چه مانع تابش آفتابست و سایه پَرَسْت مردم متکون و سایه پَرَوَر کسیکه راحت طلب و از زیر بار کار بگریزد و سایه خُوش درخت نارون
ساییدن و سائیدن - ف. سودن

سؤال - ع. پرسش

سَامَت - ع. بستوه آمدن

سُور - ع. پس خورده ، بقیه چیزی

سُول - ع. حاجت

سَام - ع. بستوه آمدن

سِر - ف. لوازم و اثاثیه اصطبل

سَب - ف. بمعنی صدف آمده است

سَت - ع. دشنام دادن

سَبَا - ع. طایفه ایست در یمن

سَبَاء - ع. اسیر کردن ، خرید شراب برای خوردن

سَبَابَه - ع. انگشت شهادت

سَبَاحَت - ع. شناوری کردن

سَبَارُوك - ف. کبوتر را گویند

سَبَارِي - ف. ساق خوشه گندم و جو

سَبَاع - ع. درندگان ، یکدیگر دشنام

دادن ، جماع و فخر نمودن

سَبَاعِي - ع. هفت حرفی ، هفت سیاره

سَبَاق - ع. پیشی یا سبقت جستن

سَبَايَا - ع. اسیران ، بردگان

سَبَب - ع. علت ، خویشی

سَبْتُ - ع. روز شنبه ، آسایش

سَبَح - ع. شناوری کردن ، آرمیدن

سَبَحَات - ع. انوار جلالت

سَبْحَان - ع. پاک کردن خدا را از بدو

و بیا کی خواندن حق تعالی را

سَبَّحَه - ع. مهره که عدد تسبیح بدو شمارند

سَبَز - ف. یکی از رنگهای اصلی و

سَبَز بَهَار نوائست از موسیقی و سَبَز

شدن بمعنی روئیدنست و سَبَز قُب

زاغ دشتی

سَبَز اَرْ - ف. مخفف اسفزار که از توابع

هرات است

سَبَز اَرْ لُك - نام لعنی از مصنفات باربا

سَبَز لُك - ف. مصغرسبز ، صراحی شراب

از آبکینه سبز ، زاغ دشتی ، بنک

سَبَز وَاَرْ - ف. یکی از شهرهای خراسان

سَبَزَه - ف. علف و گیاه سبز

سَبَزِي - ف. علفی که چیده شده خاص

خاصه سبزی که خوردنیست مانند تر

ترب ، جعفری ، نعناع ، ریحان ، پیازچ

و غیره که آنرا سبزی خوردنی نیز گویند

سَبْط - ع. فرزند فرزند ، قبیله

سَبْع و سَبْعَه - ع. هفت

سَبْع - ع. هفت يك

سَبْع - ع. دد، درنده، وحشی

سَبْعُون و سَبْعِین - ع. هفتاد

سَبَق - ع. پیشی ، آنچه باو در اسب دوانی

پیشی گیرند

سَبَق - ع. پیشی یا سبقت جستن

سَبَقَت - ع. پیشی گرفتن

سَبَكْ - ف. روش و شاید عربی باشد
 سَبَكْ - ع. گداختن زروسیم
 سَبَكْ - ف. مقابل سنگین، زود و
 سَبَكْبَارُ فارغ و آسوده و سَبَكْ پای
 اسب یا مردم تند رویا گریز پای و سَبَكْ
 خیز سبک پای و سَبَكْ رَفْتَارُ کوکب
 سیار و سَبَكْ سَرُ بینز و کم مایه و
 سَبَكْ وَرْزَن بیوزن و نالایق
 سَبَكْتَكِين - ت. لقب سلطان محمود
 غزنوی
 سَبَلْ - ف. زیر پای شتر
 سَبَلْ - ع. رگ سرخ که در چشم پدید آید
 سَبَلْ - ع. راهها، زیر پای شتر
 سَبَالَنْ - ف. کوه بلند است حوالی
 اردبیل که مرتاضین در آنجا ریاضت
 کشند
 سَبَلْتْ - ف. سریشم که از چرم خام بزنند
 سَبَلْتْ - ع. موی پشت لب، سبیل
 سَبُو - ف. کوزه ایست دسته دار
 سَبُوخْ - ع. منزله و مبراه، ثنا کننده
 سَبُوْرَه - ف. هیز و مخمض مرادف
 سابوره
 سَبُوْشْ - ف. پوست گندم یا جو
 سَبُوْسه - ف. خشکی است که در پوست
 سر پیدا شود. خاک اره
 سَبَه - ع. کسی که او را زیاد دشنام،
 ناسزا دهند، هار، تنگ
 سَبِيْ - ع. اسیر کردن، اسیر، دل
 بردن معشوق از عاشق
 سَبِيْگَه - ع. يك قطعه از تیره و مانند

آن که در قالب ریخته شده است
 سَبِيْلْ - ف. سبک و بردت، نام آلتی
 است که در آن توتون کشند
 سَبِيْلْ - ع. راه، طریق، روش
 سَبِيْوشْ - ف. تخم اسبغول
 سَبَاْزْ - ف. آهن جفت که بآن زمین
 شیار کنند
 سَبَاْزْ - ف. اسباب خانه، چرخ که
 از آن شیره انگور گیرند، امر بسپردن
 سَبَاْشْ - ف. سفارش، مصدر سپردن
 سَبَاْوُوْكْ یا سَبَاْوُوْكْ - ف. کبوتر
 سَبَاْسْ - ف. بمعنی حمد و شکر و نعمت است
 سَبَاْسه - ف. سباس، حمد و شکر
 سَبَاْسی - ف. کنایه از گدائی، متشکر،
 سباسبان
 سَبَاْسِيَانْ - ف. گروهی هستند که تابع
 راباد پیغمبر باستان ایرانست
 سَبَاْناخْ - ف. بمعنی اسفناج است
 سَبَاْنَلُوْ - ف. یکی از ایلات ترک
 سَبَاْه - ف. لشکر، گروه نظامی
 سَبَاْهَانْ - ف. جمع سپاه، اصفهان
 سَبَاْهَلْ - ف. سفید آب که بصورت مالند
 سَبَاْهَنْزْ - ف. یکی از ماههای فرنگی
 که مطابق با اواخر شهریور و اوائل
 مهر است
 سَبَاْخْمَه - ت. راست زدن
 سَبَاْذْ - ف. موکل زمین، ماه دوازدهم
 از سال شمسی، روز پنجم از ماههای شمسی
 سَبَاْزْ - ف. آلتی که از آهن سازند که

موقع جنگ بر سر می گرفتند تا از شمیر
آسیبی نرسد، رونده، امر بر رفتن
سپَر دَن - ف. گوشه نشینی و قناعت،
رفتن، بایمال کردن، سفارش کردن،
بکسی چیزی امانت دادن و سپَر دَ ماضی
و سپَر دَه اسم مفعول آنست.

سپَر غَم - ف. ریحان
سپَر ز - ف. زرد زخم، چیزی که بدان
رنك زرد کنند

سپَر کی - ف. سختی، رنج، محنت
سپَر لُوش - ف. خانه شاهان
سپَر نَك - ف. شهرست در سمرقند
سپَر ی - ف. نیست و نابود شدن، منتهی
شدن و بآخر رسیدن

سپَر یس - ف. میدان اسب دوانی
سپَر یغ - ف. خوشه انگور نارسیده
خوشه انگور بزرگ که شاخه را بخواباند

سپَس - ف. بمعنی پس از
سپَنار - ف. فارسی سمار
سپَسَت - ف. بوهای بد، یونجه
سپَنان - ف. تخم گیاهیست که دم کرده
برای معالجه سینه خورند و شبیه پستان
سگ است

سپَنکاذ - ف. میان و سروقله کوه
سپَن - ف. سم فیل و شتر و مانند آن
سپَنك - ف. درهم و برهم، مقدر و
این از لغت عوام است

سپَنج - ف. منزل عاریتی، پالیزبان
خانه و شبستان، خانه و شبستان
سپَنجاب - ف. ولایتی است در ترکستان

که آنرا سیرام و سیرم گویند
سپَنَد - ف. اسپند، نام کوهی در سیستان
سپَن داز - ف. شمع که برافروزند
سپَن داز مَه - ف. نام ماه دوازدهم از
ماههای شمسی، روز پنجم از ماههای
شمسی، زمین

سپَن دَان - ف. خَر دَل، تخم ترتیزک
سپَن دَوَر - ف. کجاستون خیمه
سپُو خَتَن - ف. چیز را در چیزی بصفت
فرو بردن، در کارها تأخیر کردن، از
روی قوت آسیب رساندن و سپُو خَت
ماضی آنست

سُوز - ت. جاروب کش
سُوز یَدَن - ف. سپوختن و سُوز امر
آن و سُوز یَد ماضی آنست
سپَه - ف. سپاه و سپَهالار سالار
سپاه و وزیر جنگ

سپَهَبَد - ف. اسپهبد و سپَهَبَدان نام
برده است از موسیقی

سپَهَر - ف. آسمان و سپَهَر اَخشِجان
فَلَک ماه و سپَهَر بُر یَن فَلَک الافلاک و
سپَهَر بَنَد طلسم و جادو و عمل عجیب
سپَهَر اَز - ف. کره آتش یا کره آتیر
سپَهَران - ف. جمع سپهر و سپَهَران
سپَهَر فَلَک اطلس و سپَهَران هَمافان
کلیه افلاک

سپِی - ف. سپید، سفید
سپِی ناک - ف. سفیداب، مخفف سپید
ناک که بونه است
سپِیجَه - ف. آنچه بر روی شراب و

سر که بندد که آنرا بچه سر که گویند،
کف شراب

سپیذ - ف. یکی از رنگهای اصلی
سپیذاب که از قلع و سرب و روی
ساخته شده که نقاشان استعمال کنند و
زنان بر صورت مالند و **سپیذنا** مبارک
قدم و **سپیذ پزیشه** و **سپیذ بزله** تره است
سفید و **سپیذ خاز** گیاه است و **سپیذ رُود**
رودست که از کوههای ارمنیه خیزد
و بیحرخر ریزد و **سپیذ رُوی** قلع و
کنایه از مردم نیک و **سپیذ مئی** جوهر
عرق و **سپیذ یو** دیوسفید است
سپیده - ف. سفید، روشنائی صبح،
سفیده چشم، سفیده تخم مرغ و **سپیده**
بالا و **سپیده دم** سفیده صبح است
سپیل - ف. صدای انسان و پرند که
بهری صغیر گویند

ست - ع. شش و همچنین است **سته**
ستا - ف. استا که کتاب زرتشت است
ستا - ف. ستایش، امر ستایش، **لحن**
از موسیقی، ستار که یکی از آلات
موسیقی است
ستاخ - ف. شاخ نازکی که از شاخ
دیگر بجهد، شاخ درخت
ستاد - ف. ایستاد، ستاند، ایستاده،
ستاندن
ستادن - ف. ایستادن
ستار - ع. پوشنده اسرار که یکی از
نامهای الهی است

ستار - ف. یکی از آلات موسیقی
ستاره - ف. کوکب و کره معلقه در
جو، نوعی از خیمه و چادر، پشه دان،
آلتی است از چوب و آهن که بدان
جدول کشند و **ستاره بی روش** کوکب
ثابت و **ستاره تاب** نام منجمی بوده در
زمان جمشید و **ستاره شمر** ستاره شناس
و منجم و **ستاره رَدَن** قبه و خیمه برپا
کردن و **ستاره سحر** ستاره زهره که
در آخر شب طلوع کند

ستاغ - ف. عقیم و نازا، کره اسب
نازین کرده و شیرخوار، اسب بزرگ
ستال - ف. شاخ درخت تازه رسته
ستام - ف. لجام و یراق زینست که
بر روزیور آراسته شده است
ستان - ف. آستان، بستان، ستاننده
جای انبوهی، چیزها چون گلستان و
ملستان و نیستان، پشت باز افتاده و

معلق
ستاندن - ف. گرفتن، خزیدن
ستانه - ف. مخفف آستانه است
ستانیدن - ف. ستاندن
ستاوند - ف. حلقه بلند که سقف آنرا
بستون افراشته اند، بالاخانه، منطری
که پیش آن گشاده باشد
ستاوه - ف. مکرو حیل، نیرنگ
ستایش - ف. دعا و ثنا و ستودن و
ستایشگاه عبادت گاه است و نیز گریز
گاه شرع است از تنزل بمدح و قصیده
ستایدن - ف. ستودن

سِتَبَرُ - ف. گنده و غلیظ و سِطَبَرُ - عرب
 آنست و سِتَبَرُ نای گندگی و غلیظی است
 سِتَخَرُ - ف. استخرو تالاب، قلعه ایست
 در فارس که جمشید ساخته
 سُنْخَوَان - ف. استخوان
 سِنْدَن - ف. گرفتن، خزیدن
 سَتَرُ - ع. پوشیدن
 سِیَرُ - ع. پرده، پوشش
 سَتَرْدَن - ف. پاك کردن و تراشیدن
 سَتَرَسَا - ف. حس. و سَتَرَسَائِي - حسی و
 وجدانیست
 سَتَرَكِش - ف. صفت جلال و قهر
 سَتَرَسَن - ف. بزرگ، مرد قوی و
 تنومند، لجوج و ستیزه کار
 سَتَرَنگ - ف. شطرنج که عرب سترنگ
 است، نباتیست شبیه آدمی در ولایات
 چین
 سَتَرُون - ف. عقیم و نازا، بی ثمر
 سِیَرَه - مح. جامه ایست نیم تنه که
 پشت آن چاك داراست و ممکنست اصل
 آن صدره باشد که بمعنی سینه بند است
 و تحریف شده
 سَتَرَه - ف. تیغ سلیمانی، خانه و دکان
 سِیَم - ف. ظلم، دیده و دانسته و عمداً
 و سِتْمَ سَتْرُ ظالم است
 سِیْتَه - ف. صورت زشت و مکروه
 سِیْتَنج - ف. یغنی، ذخیره، چوبیکه
 در زیر آن غلطکها نصب کرده و بر
 کردن گاو بسته و بر بالای غله بگردانند
 سِیْتَو - ف. زر قلب و روکش. ساز

سه تار
 سَتَوَار - ف. محکم و مضبوط، امیر
 و معتمد
 سَتُورَان - ف. کورستان مغان و گبران
 که استخوان مردگان در آنجا نهند
 سَتُودَن - ف. ستایش کردن و ستور
 اسم مفعول آنست
 سَتُورُ - ف. چارپایان خصوصاً اسب
 سَتُون - ف. استوانه، ارکان دولت
 سَتُون - ع. عدد شصت
 سِیْتُونَه - ف. حمله و انداز کردن
 شاهین و عقاب بسوی شکار، گریز،
 فرار، موج آب
 سَتُوه - ف. خسته و درمانده و ملو
 ورنجور و سِیْتُوه آمَدَن دلنگ شده
 و ملول گشتن
 سَتَه - ف. انگور، چیز شب مانده که
 شب بر آن گذشته
 سِیْتَه - ع. شش
 سِیْتِهْدَن - ف. ستیزه کردن و سِیْتِهَش
 ستیزه است
 سِیْتی - ف. آهن و فولاد. آهنی که بر
 سر نیزه و داس کنند
 سِیْتِیخ - ف. هر چیز راست و بلند
 سِیْتیر - ف. چهارمقال و نیم یا یکسیر
 سِیْتیر - ع. مستور و پنهان، مخفی
 سِیْتیر و سِیْتیرَه - ف. جنگ و خصومت
 و سرکشی، لجاجت
 سِیْتیرِ یَدَن - ف. جنگ و خصومت کردن
 لجاجت و سرکشی کردن

سَبَّغُ - ف . راست و بلند
سَبَّيْمُ - ف . خون و چرك كه در جراحت
جمع شود و بانیشتن التیام یابد ، جراحی
كه از سر باز شده باشد
سَبَّيْهْدَنْ - ف . ستیزه و شور و غوغا
كردن و نافرمانی نمودن

سَجُ - ف . بمعنی رخساره آمده است
سَجُ - ع . رقیق و تنگ شدن
سَجَا - ف . كتابت و نامه ، چیزیکه
بر نامه پیچند

سَخَائِدَنْ - ف . سرد كردن
سَخَاَحَتْ - ع . نرم و تابان شدن رخسار
سَخَّادُ - ع . کسی كه زیاد سجده خدا
كند ، لقب امام زین العابدین (ع)
سَجَّادَه - ع . جای نماز و نشان سجده
در پیشانی

سَجَّاعُ - ع . کسی كه در سخن سجع
زیاد دارد ، سخن مقفی گوی
سَجَّافُ - ف آنچه از درز جامه نمایان
گردد ، آنچه بر اطراف جامه دوزند
سَجَّافُ - ع . آنچه از دور جامه مر كب
و دولا باشد ، ساتر

سَجَّا كُنْدَه - ف . مسلح و مكمل
سَجَّالُ - ع . مفاخرت كردن
سَجَّاهَرُ - ف . قرین و مثل و مانند
سَجَّایَا - ع . طبیعت ها ، عادت ها
سَجْدَه - ع . فروتنی كردن ، سر بر
زمین گذاشتن ، سجده كردن
سَجِّستان - م . معرب سیستان

سَخَعُ - ع . سخن با قافیه گفتن
سَخَّكُ - ف . فواق و برجستن گلو
سَخَّجَنْ - ع . قباله و برات بامهر و سَخَّالَات
جمع آنست
سَخَّالَاتُ - ف . گل یاسمن
سَخَّجِدَنْ - ف . سخت سرما شدن
سَخَّجِلُ - ع . سنگ گل
سَخَّجِنْ - ع . سخت ، موضعی كه در آن
كتاب فجارو كفار بود
سَخَّجَه - ع . خو و طبیعت ، عادت

سَخَائِبُ - ع . جمع سَخَابُ ، ابرها
سَخَابُ - ع . ابر و سَخَابُ الْبَحْرِ اسفنج است
سَخَّازُ - ع . جادوگر ، سحر كننده
سَخَّافُ - ع . بیماری سل
سُخْتُ - ع . حرام ، ازیخ كندن
سُخْنَا - ع . زمین بی گیاه
سَخَّرُ - ع . افسون و جادویی
سَخَّرُ - ع . نزدیک صبح ، طعام
سَخَّرَه - ع . جادوگران ، ساحران
سُخَّقُ - ع . سائیدن ، ریزه ریزه
كردن ، كوفتن ، محو و ناپدید كردن
سَخَّطُ - ع . گلو بریدن كسی را بجهله
سُخَّقُ - ع . دوری ، دور شدن
سُخَّوَزُ - ع . طعام وقت سحر

سُخُ - ف . بمعنی خوب و خوش است
سَخَّاءُ - ع . جود و جوانمردی كردن
سَخَّافَتْ - ع . سبك عقلي ، لاغری
سَخَّائَتْ - ع . حار و گرم بودن

سَخَاوَت - ع. جوانمردی ، جود ، کرم
سَخَتْ - ف. محکم مقابل سست ، وزن
کردن و سنجیدن ، بسیار و سَخَتْ بازو
توانا و سَخْتَه سنجیده

سَخْت - ف. سوخت ، سنجیده
سَخْتَانَه - ف. سخن سختی که روبرو
گفته شود ، در حضور کسی دشنام دادن
سَخْتِي - ف. تنگی زندگی و معیشت ،
سخت بودن ، مقابل سستی
سُخْر - ع. فسون کردن با کسی
سُخْرَه - ف. کار بیمزد فرمودن ،
زبون بربی ، استهزار ، آنکه اورا
استهزا کنند

سَخَط - ع. غضب ، خشم ، تندی
سُخَن - ف. جمله را ادا کردن و سُخَن
آراء و سُخَن پُر وِه و سُخَن قَرَأَش و
سُخَن دَان و سُخَن سَنَج و سُخَن آراء
سُخَن مَذار و سُخَن گوئی و سُخَنوَر
شاعرو گوینده و برمنشی و خطیب نیز
گویند

سُخُون - ف. سخن ، حرف ، ادا
سُخُوَت - ع. گرم شدن یا بودن
سَخِي - ع. جوانمرد ، با سخاوت
سَخِيْدَن - ف. وزن کردن و سنجیدن
سَخِيْف - ع. سبک عقل ، بشعور

سَدَّ - ع. حائل بین دو چیز ، بازداشتن
مانع شدن

سِدَاد - ع. درستی در رفتار و گفتار
سَدَارَت - ع. سراسیمه گردیدن

سَدَاسِي - ع. شش حرفی
سَدَاثَت - ع. خدمت خانه کعبه یا
بتخانه کردن ، برده یا جامه باین انداختن
سِدَائِيَه - ف. قریه ایست از قراء بلخ که
از روزگار منوچهر وقف بر آتشکده
نوبهار بوده که متولی آنرا بر مک گویند
وطایفه برامکه از آن طایفه و دودمانند
سَدَپَا - ع. هزارپا

سِذَر - ع. درخت کنار که برک آنرا
سائیده بدن و لباس بآن می شویند
سِذَرَه - ع. منتها الیه اجسام سماوی
سُدَس - ع. شش یک
سَدْگَاَه - ف. درگاه ، درخانه

سَدْگِیش - ف. قوس و قزح
سَدَنَه - ع. حافظین خانه کعبه
سَدَه - ف. دهم روز بهمن که روز ،
عید پارسیان است و فاصله آن روز تا
عید نوروز پنجاه شب و پنجاه روز است
آتش برافروخته
سَدَه - ع. درخانه ، درگاه

سَر - ف. عضو بالای گردن و بدن ،
اول هر چیز ، بالای چیزی ، جانب ،
میل و سَر اِپَا همه و سَر اِسیمَه آشفته ،
سرد و سَر اِغُوْج و سَر اِغُوْش کیسه
دراز است که بالای آن مانند کلاه است
که بر سر بندند تا گرد و غبار بر زلف
نشیند و سَر اِگُوْفَت سرزنش و سَر اِماج
چوب گاو آهن و سَر اِهَنَک پیش رو و
سردار قوم که آنرا سَر هَنَک نیز گویند

و بمعنی عس و میر شپ نیز آمده و تار کنده که بر سر سازها کشند و **سَرَبَابِی** بار اندک که بالای بار بزرگ نهند و **گَرز** و **سَرَبَاز** سپاهی و **سَرَبَاش** سردار و بزرگ و **سَرَبَا یَان** دستاری که زینبند سر است و **سَرَبَخْش** نصیب و حصه و **سَرَبُرْغ** جای که آب چشمه در آن جمع شود و **سَرَبُرْگَرِ یَان** بُرْدَن فکر کردن و **سَرَبُرْگَرِ یَان** متفکر که آزا را وبکس نرسد و **سَرَبُرْگَسْت** مهماندار و پرستار بسیار و **سَرَبُنْجَه** قوت و مردم آزار و **سَرَبُوش** مقفه و سرپوش خوراک و **سَرَبِیج** آلنی است که روی چراغ لامپ گذارند و **سَرَبِیجِدَن** نافرمانی کردن و **سَرَبُوش** آشی که اول جوش از دیگ بر آورده خورند و **سَرَبَخَارَه** سوزن زرین که زنان بر مقفه زنند و **سَرَبَخَارِ یَدَن** مکرو حیل و بهانه کردن و **سَرَبَخَر** کسی که محل آسایش باشد و **سَرَبُخُوذ** زن یا مردی که چند شوهر یا چند زن گرفته و در حیات او ببرد و **سَرَبُخویش** **گَر فتن** از کار کناره گیری کردن و بدر رفتن و **سَرَبُذَار** بزرگ و پیشوای لشکر همراه سپاه است و **سَرَبُذاری** یکنوع جامه بوده که روی جامه ها می پوشیدند و **سَرَبُذَن** کار فوری و سهل و **سَرَبُذَن** ملاقات کردن و بیخبر وارد شدن و **سَرَبُذَن** **گَر دَن** مذمت و نکوهش کردن و **سَرَبُذِرَه** گیاه است خوشبو و **سَرَبُذَام** مرضی است دماغی و **سَرَبُذِرِی**

سست گرفتن کار و مردم فرومایه و **سَرَبَاز** لب ریز و سر ریز و **سَرَبُورِی** سرتراش و دلاک و **سَرَبُشِر** رویه شیر که میبندد و **سَرَبَرَا ز** بلندی، جباه و شخص سربلند و وظیفه انجام ده و **سَرَبَرَف** اضافه بار و مخفف **سَرَب** و **سَرَبَکِش** نافرمان و **سَرَبَکُوب** بلندی که بر خانها و قلاع مشرف است و سرزنش و طعنه و **سَرَبَکُوبَه** گرز گران و **سَرَبَکُوفَت** طعنه و سرزنش و **سَرَبَگَرَان** خشمگین و **سَرَبَگَرُذَان** متحیر و **سَرَبَگَرُم** مست و مشغول و **سَرَبَگِیجَه** دوار و **سَرَبَگَما هَک** و **سَرَبَگَما هِی** ماهیانه و **سَرَبَگَما یَه** بول یا جنسی که بان کسب یا تجارت کنند **سَرَب** - ف. گیوه، کفش، لغزش، ناودان، نوعی از رقص و **سَرَبَگَر** کفشگر **سَرَب** - ع. راز پوشیده و پنهان **سَرَبَا** - ف. خانه و **سَرَبَا پُر دَه** خیمه شاهان که اطراف را برده کشند و **سَرَبَا چَه** خانه کوچک و **سَرَبَا یَدَار** خانه یا که نگاهداری خانه با اوست **سَرَبَا ع** - نیکوئی، جوانمردی، سخاوت **سَرَبَا یَدَن** - ف. خواندن، سرود خواندن و **سَرَبَا یَش** اسم مصدر آنست **سَرَبَا ب** - ف. زمین شوره زار که در آفتاب می درخشد و عرب سراب را از فارسی گرفته است **سَرَبَا یِل** - ع. جامه ها، لباسها **سَرَبَا ج** - ع. چراغ، آفتاب **سَرَبَا ج** - ع. دینگر، چرم فروش

سَرَاَجَه - ف. مرضی است که براسب
واسترعارض شود
سَرَادِق - ع. چادریکه روی خانه
زنند، خیمه، دود بلند، مرتفع
سَرَازِبَر - ف. پائین، بطرف زیر
سَرَاثِیْب - ف. از بالا بطرف پایین
سَرَاغ - ف. پرسش، سوال، خبر
سَرَاوِل - ع. زیرجامه ها واصل آن
فارسی است
سَرَاوِی - ف. خانه، منزل
سَرَاوِیْت - ع. درگذشتن چیزی از اجزاء
چیزی، انداختن جامه
سَرَاوِدِیْب - ف. جزیره ایست درهند
سُرَب - ف. فلزی است نرم و سنگین
و مایل بسیاهی و باطناً سرخ است
سُرَبَال - ع. پیراهن و مانند آن
سُرُج - ع. زین که بر پشت اسب نهند
سُرُخ - ف. یکی از رنگهای اصلی و
سُرُخَال تیهو که از کبک کوچکتر است
و سُرُخ بَنَد نوعی از درخت یید و سُرُخ جَه
مرضی است که کودکان گیرند و سُرُخ
سَرَك مرغیست که سر آن سرخ باشد
و سُرُخ شَبَان لقب موسی پیغمبر و سُرُخَاك
نام مرض سرخه و نیز حیوانیست
کوچک سرخ رنگ که گزندگی دارد
سَرْد - ف. خنك، مقابل گرم و سَرْدَاب
و سَرْدَابَه عمارت زیر زمین
سَرْدَاَسَه - ف. حکیم آلهی که با
برهان خدرا شناسد
سَرْدَه - ف. ساقی، سر حلقه می خوارگان،

قدح شراب
سَرْدَه - ف. میوه که پس از میوه پیش
رس باشد
سَرَزِش - ف. ملامت و مذمت
سَرِشْت - ف. طینت، خلقت، خو
سَرِشْتَن - ف. خمیر کردن و سَرِشْتَه
خمیر کرده
سَرَشَف - ف. غله ایست شبیه خردل
که روغن تلخ از آن گیرند
سَرِشَك - ف. قطره باران، اشك
چشم، شراره آتش، زرشك
سَرُشَكْفَه - ف. تخم علفی است باریك
سیاه رنگ که با گندم درآید و آرد را
تلخ کند
سَرُشَكْوَان - ف. برده که شب زفاف
پیش عروس بیاویزند
سَرُطَان - ع. خرچنگ، نام برج اول
از بروج تابستان
سُرُعَت - ع. شتاب، عجله، تندى
سُرُغْج - ف. کاسه چوبین
سُرُغْجِین - ف. سرنا، نای سرغینه
سُرُف - ف. سرفه، درد گلو که از
سرفه پیدا شود و سُرُفِیْدَن مصدر آنست
سُرُفَه - ف. صدائی که از سینه موقع
تنفس طبعیه پدید آورد و بسبب آن خلط
از ریه و قصبه الریه خارج گردد
سُرُفِیْدَن - ف. سرفه کردن
سُرُفَت - ع. دزدی، راهزنی
سُرُكِش - ف. مرغیست خوش آواز
سُرُكِشِیْن - ف. سکنجبین که

مخلوطی از سرکه و غسل است
 بِرُگَه - ف. آب انگور یا خرمایمانند
 که ترش شود
 سَرْگِیسی - ف. قوس و قزح
 سَرْگِیْن - ف. فضله و مدفوع چهار
 پایان و سَرْگِیْن گَرْدَان جبل است
 سَرْلاز - ف. رده بالای دیوار
 سَرْمًا - ف. هوای سرد مقابل گرما
 و سَرْمَاقَرای نام نهم ماه جلالی
 سَرْمَد - ع. همیشه، دائم
 بِرُهیش - ف. زردآلوی خشک
 سَرْمَه - ف. سوده سنگی است سیاه
 که در چشم کنند، قریه ایست در فارس
 سَرْنا - ف. مخفف سورنای که نائی
 است در عروسی و جنگ نوازند
 سَرْنَج - ف. قلم و سرب سوخته که
 نقاشان بدان رنگ سرخ کنند
 بِرَنَد - ف. جل و زغ، تاب که بدرخت
 آویزند و با آن بهوا روند و بازی کنند،
 لبلاب، یکی از فنون کشتی گیری
 سَرْنَد - ف. غربالی است که خاک با
 آن بیزند و سوراخهای آن درشت است
 سَرْنَدِیْث - ف. جزیره ایست درهند
 سَرْو - ف. درختی است خوش اندام که
 همیشه سبز و خرم است و سَرْوِشْتان
 جامیکه سرو بسیار باشد و سَرْوِشْتَا
 نام لحنی از الحان باربد و سَرْوِشْتَه
 نام سروی است دو شاخ که شاخهای
 آن راست رفته باشد و نام لحن یازدهم
 از سی لحن باربد و سَرْوِشْتَا درخت

صنوبر و سَرْوِ نَازِ سرویست که شاخهای
 آن متمایل است
 سَرْو - ف. شاخ حیوان
 سَرْوَاذ و سَرْوَاذَه - ف. شر را گویند
 بِرُوَال - ف. زیر جامه
 سَرْوَالَه - ف. گیاه نیست که بر سر آن
 خارها باشد و بجایه در آویزد و بآسانی
 جدا نشود
 سَرْوَب - ف. سخن و کلام
 سَرْوَد - ف. نغمه و آواز، جلاتی
 منظم و مفید که بانغمه و آواز خوانند،
 رقص و سماع
 سَرْوَدَن - ف. آواز خواندن، خواندن
 سَرْوَر - ع. شادی، تفریح
 سَرْوُش - ف. ملک وحی که آنرا
 جبرئیل گویند، فرشته، نام روز هفدهم
 از ماههای شمسی، آواز دهنده، آواز
 خوش و نغمه سَرْوُشَان آوازها و
 فرشتگان و سَرْوُش بُد و سَرْوُش
 سالاز و سَرْوُش. سَرْوُک عقل اول و
 خرد نخستین و سَرْوُشْتان افلاک و
 آسمانها و سَرْوُشی پایه مرتبه ملکی
 و فرشته ایست
 سَرْوَل - ف. حقد و حسد، کینه
 سَرْوَن - ف. شاخ حیوان، پیرهن و
 سَرْوَنگَاَه موضعی که از آن شاخ روید
 سَرْه - ف. پاک و بیفش، خالص،
 شقه سفید از حریر و نَاسَرْه سیم و زر
 قلب را گویند
 سَرْه - ع. ناف

سَرْهَالُ - ع . سرگشته ، سرگردان
 سَرْهَبُ - ع . احمق و پرخور
 سَرْهَنَكُ - ف . سردار و پیش رولشگر
 سِرِّي - ف . سردری سروداری ، سرای ،
 چیزی از آهن که روز جنگ براسب
 بندند تا از زخم حربه محفوظ ماند ،
 نام یکی از عرفا

سِرِّي - فر . دوره و مجموعه
 سَرِيَانُ - ع . رفتن چیزی در اجرای
 چیز دیگر

سِرْيَانِي - مع . لغتی است حامی
 سَرِيَجَه - ف . مرغ سقا
 سَرِيْدُ - ف . بمعنی درفش آمده
 سُرِيْدُنُ - ف . لفزیدن

سَرِيْرُ - ف . تخت ، نعمت ، قلعه ایست
 که تخت و جام کیخسرو آنجا بوده است
 سَرِيْشُ - ف . بیخی است که آنرا
 گویند و چسبندگی زیاد دارد ، ناله و
 افغان ، بد و زبون

سَرِيْشُمُ - . چیز است که از پوست گاو
 و از ماهی و از نشاسته سازند و چسبندگی
 زیاد دارد

سَرِيْعُ - ع تند و شتابنده ، چابک
 سَرِيْعُ - ف . خوشه انگور بردا
 سَرِيْنُ - ف . کفل و سرینگاه ، نشینگاه
 و محل بارعام

سَرِيْنُ - ف . بالشی که زیر سر نهند
 سَرِيْهَ - ع . کنیز همخواه
 سَرِيْهَ - ع . باره با قسمتی از لشکر

سَرَا - ف . پاداش نیکی یابدی
 سَرَاوَاْرُ - ف . شایسته و در خوا
 پاداش نیک
 سَرَاْدُ - ف . سزاوار است
 سَرَاكِي - ف . رنج و سختی و آزار
 سُسِي - فر . رب یا شیره چیزی
 سُسْتُ - ف . مقابل سخت ، بیدوام
 سُسْتِي - ف . مقابل سختی ، بیدوامی

سَطَاءُ - ع . حمله یا مغلوب کردن
 سَطْحُ - ع . بالای هر چیز ، بام ، باصطلاح
 هندسه هر چیز طول و عرض دار
 سَطْرُ - ع . رشته از هر چیز ، خط
 نوشتن و سطر کتاب
 سَطْعُ - ع . برآمدن صبح ، درازی
 کردن

سَطْلُ - ع . ظرفیت دسته دار که در
 آن آب پر کنند
 سَطْوُ - ع . حمله یا مغلوب نمودن
 سَطْوَتُ - ع . شوکت و جلال ، حمله کرد
 سخت گرفتن ، قهر و غضب
 سَطْوَعُ - ع . بلند شدن

سَعَاءُ - ع . زنا کردن
 سَعَاءُ - ع . جمع سَاعِي سخن چینیان
 سَعَادَتُ - ع . نیکبختی
 نیک بخت شدن ، سعادت مند شدن
 سَعَالُ - ع . سرفه ، سرفه کردن
 سَعَايَتُ - ع . سخن چینی و بدی کردن
 باج و خراج گرفتن

سَعِير - ع . چاه بسیار آب
 سَعْد - ع . نیکبختی و سَعْدی تخلص
 یکی از شعرای بزرگ ایرانست
 سَعْر - ع . نرخ و جمع آن سَعَار
 سَعَف - ع . شاخ درخت خرما
 سَعَف - ع . روا کردن حاجت کسیرا
 سَعُوْد - ع . ستارگان مشهور مثل زهره
 سَعَة - ع . گشایش ، افتتاح
 سَعَى - ع . کوشش کردن
 سَعِيد - ع . نیکبخت ، نیک خوی
 سَعِير - ع . آتش افروخته زبانه
 آتش سوزان

سَخ - ف . سطح فك بالای دهان
 سَخَبه - ف . فریقه ، خوار و ذلیل
 سَعْدِ يَانَه - ف . پیمانه شراب
 سَعْر - ف . جوجه تیغی ، خار بشت
 سَعْرِي - ف . کفل اسب و ساغری
 سَعْر - ف . صغی است جویدنی که
 آنرا قندران گویند
 سَعَو - ف . آواز طاس و طشت و مانند آن
 سَعُوْب - ع . مشقت ، گرسنه ماندن
 سَعُوْد - ف . مرغ سنگخواهر را گویند

سِفَاخ - ع . زنا کردن ، خون ریختن
 سَفَاخ - ع . قادر بر سخن ، لقب نخستین
 خلفای عباسی ، خونریز ، بخشنده
 سِفَاذ - ع . برجستن نر بر ماده ، جماع
 حیوانات
 سِفَارَت - ع . میانجی گری و صلح دادن

میان قوم ، رسالت
 سَفَارِش - ف . توصیه ، فرمان
 سَفَارِي - ف . ساق خوشه گندم
 سَفَاك - ع . خونریز ، بلیغ در سخن
 سَفَال - ف . کوزه شکسته و پوست
 گرد کان بسته و بادام ، اسلحه
 سَفَاكَت - ع . ناکسی ، فرودی و پستی
 سَفَاَله - ع . پستی و فرودی ، آنچه
 دردی در ته ظرف نشیند ، آنچه را
 بفشارند و دیگر قابل فشردن نباشد
 سَفَاَله - ف . سفال ، نوعی از نیل که
 زبونتر باشد
 سَفَالِيْن - ف . کوزه و کاسه که از
 گل سازند
 سَفَاهَت - ع . بیعقلی و سبکی و نادانی
 سَفَاهَن - ف . شانه زلف
 سَفَاوْن - ع . جمع سَفِيْنَه ، کشتی ها
 سَفْت - ف . دوش و کتف ، ماضی سَفَن
 سوراخ سوزن
 سَفْت - ف . سطر و غلیظ و محکم
 سَفْتَن - ف . سوراخ کردن
 سَفْتَه - ف . سوراخ کرده ، تیری که
 سر آنرا بسوهان تیز کنند ، ارمغانی
 که دوستی برای دوست خود بفرستد
 چیز خوب ، سخن تازه
 سَفْتَه - ف . چیز سطر و بزرگ ، زمینی
 که بکنند و سفت رسیده باشد
 سَفْتَه - ف . گرفتن قرض و مانند آن
 در شهری که در شهر دیگر باز پس دهد
 سَفَج - ف . کالک خربزه ، شراب

جوشیده

سَقَد - ف. زمین، فرشته، موکل زمین
ماه اسفند، روز پنجم از سال و ماه
سَقَر - ع. بریدن مسافت، روشن شدن
صبح، پشت دادن در جنگ

سَقَر - ع. نوشته و سَقَرَة. نویسندگان
سُقَرَاء - ع. جمع سَقِیر، سفیرها.

سَقَرَنَك - ف. شرح و تفسیر کلام
سَقَرُوْد - ف. مرغ سنگخواره

سُقَرَه - ع. بارچه و ظرفی که در آن
طعام گذارند، توشه دان مسافر

سَقَرَجَل - ع. آبی و میوه بهی مقوی
است و مدر و مسکن تشنگی است

سَقَار - ف. دلال، سمار
سَقَطَه - ع. انکار محسوسات و بدیهیات

و سَوْ قَطَائِی منکر محسوسات و حقایق
را گویند

سَقَك - ع. خون ریختن
سَقَل - ع. پستی، دزدی

سَقَلَت - ع. مردم فرومایه و پست
سَقَلِی - ع. بمعنی پست

سَقَن - ع. جمع سَقِینه، کشتیا
سَقِنْدَاؤ - ف. ماه دوازدهم سال و

سَقِنْدَاؤْمَه ماه اسفند و روز پنجم از
سال شمسی

سَقُوف - ع. داروی کوفته و بیخته
سَقَه - ع. بیغلی و سبکی

سَقِید - ف. سپید که یکی از رنگهای
اصلی است و سَقِیدَاب داروی نرمی

است که زنها بصورت مالند و سَقِیدَرُوْد

یکی از رودهای آذربایجانست
سَقِیر - ع. نماینده مملکتی در مملکت

دیگر، رسول، میانجی
سَقِینه - ع. کشتی.

سَقِیه - ع. سبک و بیعقل، نادان

سَقَاء - ع. آب دهنده
سَقَائِت - ع. سیراب کردن، ظرف آب

خوری، پیمانه شراب
سَقِاط - ع. خطا در نوشتن و گفتن

سَقَب - ع. نزدیکی و نزدیک شدن
سَقَر - ع. دوزخ، کوهی است در مکه

سُقَرَاظ - مع. نام حکیمی است یونانی
که طرفدار تعالی ملت یونان بوده

سَقَرَاق - مع. کاسه و کوزه لوله دار
که در آن شراب خورند

سَقُط - ع. متاع پست و ناروا، سهو،
غلط در حساب و نوشتن، فضیحت چیزی

که در آن نفعی نیست و سقط را بزپاره
نیز اطلاق کنند چون پاره آجر و پاره

قند چون سقط فروش که بر قند فروش
گویند

سَقُط - ع. بچه نارسیده که از مادر مرده
بیفتد، دامن خیمه

سَقَطَه - ع. لغزش و خطا، گناه
سَقَع - ع. ناحیه و طرف، سست

سَقَف - ع. طاق سر پوشیده، آسمان
سَقَلَات - مع. مشت پهلوی زدن

سُقَم - ع. بیماری، مرض
سَقُوط - ع. افتادن روی زمین.

سَقَى - ع. آب دادن ، مبتلا شدن بمرض
استسقاء ، جمع شدن آب در شکم
سَقِیْقَه - ع. صفحه پوشیده ، تخته کشتی ،
تخته که بدان استخوان شکسته را بپندند
سَقِیم - ع. مریض و بیمار ، چیز ناقص
سُك - ف. سیخ زدن بچیان باری یا
سواری برای حرکت ، نکبت و فلاکت
سُك - ف. سرکه و سِکَا - آتش سرکه
سَك - ع. بند آهن و میخ آن
سَكَاچَه - ف. جنگ ، کابوس ، خارپشت ،
ستیز کننده

سَكَاذ - ف. تارک سر ، تبدیل چکار است
سِکَاژ - ف. ذغال افروخته ، چیزی
که روی ذغال بزند

سُکَارِی - ع. جمع سَکْرَانِ مستها
سَکَّاسَه - ف. خارپشت تیر انداز
سَکَاک - ع. سکه زنده و سَکَاکِی
نام یکی از بزرگان علماء نحو است
سُکَاثَته - ف. خارپشت ، جوجه تیغی
سِکَال - ف. اندیشه و فکر ، خواننده
پرسش ، امر پرسش

سَکَالِش - ف. اندیشه ، پرسش
سَکَالَه - ف. فضله سگ
سِکَالِیدَن - ف. سکالش ، دشمنی کردن ،
سخن بد گفتن

سُکَان - ع. دنباله کشتی ، اشخاص مقیم
سِکَا - ف. آشی است از سرکه و
گوشته و بلغور و میوه بزند
سَکَته - ع. مرضی است که دفعتاً حس
و حرکت و ادراک را میبرد

سَکِج - ف. مویز را گویند
سُکَر - ع. مستی و آنچه مست گرداند
سَکَرَات - ع. بیهوشی و یبشوری و
غشوهائی که در حین مرگ دست دهد
سَکَرَت - ع. ضلالت و گمراهی و مستی
سَکَرَفِیدَن - ف. سکندری خوردن
سُکَرَه - ع. پیاله که از گل سازند و
با آن کیل کنند و آنرا سَکُورَه نیز
گویند

سَکَرَه - ع. گمراهی ، ضلالت
سِکَرَه - ع. پنهان ، مستور ، پوشیده
سَکِر - ع. علك است که مصطکی گویند
سَکِر - ت. هشت و سَکِر یَلْدُو ز هشت
ستاره اند

سَکَرَن - ف. نوعی از تیر است که بیکان
آن بغایت تیز است
سُکِیْتَن - ف. پاره کردن و گسیختن
سُکُک - ف. اسب کندرو ، زمین ناهموار
سِکِکَه - ف. مرضی است که از تخمه
معدنه پدید آید و آنرا فواق گویند و
محتلمت اصل آت سکیله باشد و
محرف شده

سُکُکِی - ف. طبلش دل یا قلب
سُکُنَج - ف. گنده دهان
سِکُنَج - ف. سرفه ، تراش ، گزیدگی
سِکُنَجِین - مع. معرب سر کنکین
سِکُنَجِیدَن - ف. تراشیدن ، گزیدن
سرفیدن و سِکُنَجِیدَه اسم مفعول آنست
سِکَنَد - ف. جماع و مباشرت
سِکَنَدَرِی - ف. برد آمدن اسب

سَکَنَکَین - ف. سرکه و انگبین مخلوط
نموده و جوشانده و در این ایام بجای
انگبین شکرریزند

سَکَنَات - ع. مقابل حرکات

سَکَنی - ع. مقیم درجائی بودن

سَکُو - ف. آلتی است که دسته و پنجه
دارد که غله کوفته را بتوسط آن بر
باد دهند

سَکُو - ف. تختگاه که دو طرف در
کوچه و میان باغها و بای درخت های
سایه دارزند

سَکُو - ف. سکو و تختگاه

سَکُوْت - ع. خاموش شدن

سَکُوْرَه - ف. کاسه گلین

سَکُون - ع. آرمیدن، محتاج شدن
درخانه نشستن، مقابل اعراب که آنرا
جزم گویند

سَکُوْهَنْج - ف. خارخسک

سَکَه - ع. راه صاف، آهن منقوش
که بر آن پول ضرب زنند

سَکَه - ف. طرزوروش و سیرت و ناموس

لباس

سَکَرِ یَدَن - ف. جست و خیز کردن،

جفته انداختن ستور

سَکِیْلَه - ف. بمعنی فواق باشد

سَکَن - ف. حیوانست مانوس و پاسبان
خانه و کله و بستان و بتوسط آن شکار
هم میکنند و سَکِ آبِی حیوانست دریایی

و شبیه بسک و سَکِ آنکُوْر تاجریری

و سَکِ بُتَان سبستان و سَکِ دَنْدَان
نیش سگ و سَکَرِ بی قرار و
مانند سگ

سَکَال - ف. اندیشه و فکر، سخن،
دشمنی و خصومت، گوینده

سَکَالِش - ف. دشمنی و خصومت کردن
اندیشه و فکر، بد گفتن

سَکَالِیْدَن - ف. اندیشه و فکر کردن
سخن نوشتن، خواستن، بد گفتن

سَکِرْمَه - ف. سخت و محکم که بزودی
اجزاء آن ازهم جدا نشود

سَکَک - ف. نرومانده ایست که بآن
شلوار یا جامه دیگر را مینندند، نام
خاریست که درجامه آویزد

سَکَلابی - ف. بیدسترو سگ آبی

سَکَنگُوْر - ف. سگ، انگور و تاجریری

سَل - ع. بر کشیدن شمشیر یا کارد

سَل - ع. مرضی است که درشش حادث شود

سَل - ف. کشتی، چوبی چند که برهم
بنهند برای گذشتن از آب

سَلَا - ف. نام خیناگریست

سَلَاب - مخفف و بمعنی اسطربلاب است
سَلَابَه - ف. میخی است سر کج که در

دکان قصایی بآن گوشت کوسفند زنند

و محتمل است اصل آن صلابه باشد

سَلَاخ - ع. آلات و اسباب جنگ

سَلَاخِج - ع. سنگ پشتها

سَلَاخ - ع. کسی که کشنده بزومیش

است و پوست آنها را در میآورد

سَلَّاسٌ - ع . بیهوشی و رفتگی عقل
 سَلَاوَتٌ - ع . نرمی ، روانی ، همواری
 سَلَايِلٌ - ع . زنجیرها و سلسله‌ها
 سَلَاطِخٌ - ع . پهن‌آور و وسیع
 سَلَاطِینٌ - ع . پادشاهان ، حکمرانان
 سَلَاقٌ - ع . سرخ شدن بلك چشم
 سَلَاكٌ - ف . شوشه طلا و نقره و بمعنی
 کرایه نیز آمده است
 سَلَاكَةٌ - ف . فرزند ، آنچه از چیزی
 بیرون کشیده شده
 سَلَامٌ - ع . سلامت ، تحنیت ، پاکی از
 عیوب و سَلَامٌ عَلَیْكُمْ بمعنی شادی است
 سَلَامَتٌ - ع . بیعیب شدن ، بی گزند
 شدن ، رهایی یافتن
 سَلَانٌ - ف . فربه و خوش اندام
 سَلَاةٌ - ف . آهسته و بافتن حرکت
 کردن ، قدم زدن
 سَلَبٌ - ع . ربودن و ربوده شده ، جامه
 عزا پوشیدن
 سَلَبٌ - ع . جامه و لباس
 سَلْجُوقٌ - ت . نام پدر طایفه از ترکان
 که مدتی در ایران حکومت کردند
 سَلْخَاةٌ - ع . سنک بشت
 سَلْخُورٌ - ف . سلاح شو و جنگی
 سَلِخٌ - ع . آخر ماه ، پوست کنندن
 سَلَسٌ - ع . نرمی و آسانی
 سَلَالٌ - ع . آب روشن و صاف
 سَلْسِلٌ - ع . نرم از هر چیز ، می ،
 چشمه ایست در بهشت
 سَلِيلَةٌ - ع . دامره از آهن و زنجیر

که حلقه‌های آن با هم متصل است ، اسناد
 پیوسته ، برقی که در پهنای ابر پیدا
 شود ، رشته
 سُلْطَانٌ - ع . پادشاه ، حجت
 سُلْطَنَتٌ - ع . پادشاهی ، حکمرانی
 سُلْطَهٌ - ع . چیره شدن
 سَلْعَهٌ - ع . غده ، سرشکستگی
 سَلَفٌ - ع . پدران گذشته ، اجداد ،
 پیش رفتن ، جلورفتن
 سِلْفٌ - ف . باجناب که دوفر مرد دو
 خواهر را زن قرار دهند
 سُلْفِیْدَنٌ - ف . سرفه کردن
 سَلَكٌ - ف . ناودان را گویند
 سِلَكٌ - ع . رشته مروارید و غیره
 سِلْمٌ - ع . صلح و آشتی ، سلامت
 سَلَمٌ - ع . نردبان چوبین
 سَلَمٌ - ع . پیش فروش
 سَلَمٌ - ف . نام پسر بزرگ فریدون
 سَلْمَانِیٌ - ف . سرتراش و ریش تراش
 سَلْمَكٌ - ف . نام آواز است
 سَلْمَهٌ - ف . نام تخم خار است که بآن
 چرم را دباغت کنند
 سَلَوٌ - ع . خورسند شدن ، زایل شدن
 اندوه و غم ، فراموش کردن
 سَلَوْتُ - ع . خورسندی ، بشاشتر ،
 بی غمی
 سُلُولٌ - ع . همراهی ، در کشیدن چیزی
 در چیزی ، پامال کردن مکان
 سَلَوُ کِبَدٌ - ی . دسته از سلاطین
 یونانی که قبل از اشکانیان و پس از

سُمَارِي، ف. کشتی و سفینه
 سِمَاعْ-ع. شنیدن و سِمَاعِي چیز است
 که از راه شنیدن باید ثابت شود نه از
 روی قیاس
 سُمَاق و سُمَاكْ-ف. جبهه ایست ترش
 مزه و در آتش کنند
 سَمَاكَارْ-ف. خدمت کار، سبوکش
 میخانه و همچنین است سَمَاكَارَه
 سَمَانْ-ف. آسمان، نام بیست و هفتم
 ماه شمسی، مرغ سلوا که آنرا
 کرک گویند
 سَمَاوَاتْ-ع. جمع سَمَاءْ، آسمانها
 سُمْبَاهَه و سُمْبَادَه-ف. سنباده
 سَمَتْ-ع. راه و روش نیکو، بعدس
 و گمان رفتن، برآستی و میان راه رفتن
 سَمَتْ-ع. عنوان، رتبه، مقام
 سُمُجْ-ف. سردابه، زیر زمین که
 زندان دزدان است و در بالای کوه
 نیز برای زندان سازند و همچنین است
 سُمَجَه
 سَمَجْ-ع. زشت، کریه المنظر
 سَمُجَه-ع. آسان، سهل
 سَمَرْ-ع. شب و افسانه شب
 سَمَرَادْ-ف. وهم و اندیشه
 سَمُرُورْ-ف. از معلول بی علت بردن
 که یکی از مراتب خداشناسی است
 سَمَرَه-ع. گندم گونی
 سَمَلَاز-مع. دلال و میانجی بین فروشنده
 و خریدار
 سَمِیمْ-ع. دانه کشیز، کنجد

اسکندر سلطنت کردند و پایتخت آنان
 شام بود
 سَلَوِي-ع. شهد، حلوا، هر چیز که
 تسلیت دهد
 سَلَه-ف. زنبیل، سبد پهن بزرگ
 سَلِيبْ-ع. کنده شده و سلب شده،
 درختی که برگ آن ریخته شده
 سَلِيسْ-ف. سنک پا که متخلخل است
 سَلِيسْ-ع. روان و نرم و هموار
 سَلِيطَه-ع. زن بیجا و هرزه
 سَلِيقَه-ع. رسم و طبیعت و سرشت
 سَلِيلْ-ع. بچه و فرزند، نوزاد
 سَلِيمْ-ع. سالم، درست، بی گزند
 سَلِیمانْ-ع. نام یکی از پیغمبران
 بنی اسرائیل که پادشاه هم بود
 سَمْ-ف. کفشک اسب و استرو گوسفند
 و گاو و مانند آن
 سَمْ-ع. زهر دادن، زهر و سَمُ الْخِیَاطِ
 سوراخ ته سوزن
 سَمَاءْ-ع. آسمان، سقف و سَمَاوِي
 منسوب به آسمان است
 سَمَاجَتْ-ع. زشتی، اصرار بر موقع
 و زشت شدن و عیبناکی
 سَمَاحَتْ-ع. بخشیدن، جوانمرد شدن
 سِمَاجَه-ف. سینه بند زنان
 سِمَاحْ-ع. چیز است در باطن گوش
 که بتوسط آن شنیده میشود
 سِمَاطْ-ع. رسته، و صنف و دستار خوان
 سَمَارُوكْ-ف. کبوتر

سَمِيرَه - ع . خطی است که بکشند و
 بمعنی نوشته هم آمده است
 سَمِيرٌ - ف . دعا مقابل نفرین
 سَمِيعٌ - ع . شنوا ، شنونده
 سَمِينٌ - ع . فربه ، چاق
 سَمِيكَةٌ - ف . پارچه نازک و باریک

سَنٌ - ف . عشقه ، سان که بمعنی طرز و
 روش است

سِنٌّ - ع . دندان ، سال ، عمر
 سِنٌّ - ف . یکتوع پرنده کوچکی است
 بدبو که آفت جوو گندم است مانند ملخ
 سِنٌّ - فر . محل نمایش

سَنَّا - ف . چوب مسواک
 سِنَّا - فر . مجلس اعیان و پیر مردان
 سَنَاءٌ - ع . روشنی ، درخشندگی
 سَنَّا - ع . گیاهبست مهل
 سَنَادٌ - ف . بسیار ، یکی از عیوب قافیه
 که از اختلاف ردیف اصلی باشد چون

داد و دید و باین معنی عربی است
 سَنَارٌ - ف . محلی است در دریا که
 آتش تنک در ته آن گل بوده و بیم
 آن باشد که کشتی در آن بند شود ،
 عاشق و گرفتار

سَنَامٌ - ع . کوهان ، رکن هر چیزی
 سِنَانٌ - ع . سرنیزه و سرعصا و تیزی
 هر چیز

سُنْبٌ - ف . سم ستور ، سوراخ کننده
 امر بسوراخ کردن ، زیر زمین و آنرا
 سُنْبَجَه نیز گویند

سَمْعٌ - ع . قوه شنوائی ، گوش
 سَمْعَه - ع . آلتی که بگوش برای
 شنیدن گذارند

سَمَكٌ - ف . سقف خانه ، قامت ، بلندی
 سَمَكٌ - ع . ماهی

سَمَنٌ - ف . نام گلی است معطر و سفید
 که آنرا یاسمن و یاس نیز گویند

سَمْنٌ - ع . فربه شدن
 سَمْنَدٌ - ف . تیریکان زهی است نزدیک

بزرگی مایل
 سَمَنْدَرٌ - ف . گویند ، - انوریست که
 در آتش نسوزد و آنرا ساهندر نیز
 گویند

سَمَنْقَرٌ - مع . یکتوع پارچه
 سَمَنْگَانٌ - ف . نام قدیم شهر رامهرمز

سَمْنُوٌ - ف . شیرینی است تر که آنرا از
 شیر و ریشه گندم سبز شده و آرد میزنند

سَمْنُونٌ - ف . نام یکی از عرفا است
 سَمَقٌ - ع . علو و رفعت و بلندی

سَمَوْتُ - ف . دوالی است چرمی که از
 زین اسب آویزند و فترک نیز گویند

سَمَوْرٌ - ف . جانوریست صحرائی که
 از پوست آن پوستین سازند

سَمُومٌ - ع . جمع سَمٌ ، زهرها
 سَمُومٌ - ع . باد گرم و جمع آن سَمَائِمٌ

سَمَهٌ - ف . سبزی که روی آب
 را کد بایستد ، پوسیده و پنهان

سَمِيجٌ - ع . زشت ، شیربد طعم
 سَمِيزٌ - ع . روزگار

سَمِیرٌ - ع . شاخ . حجامت

سُنْبَات - ف. نمو ویدی بو و ساختگی
 سُنْبَاذ - ف. قوه فکریه
 سُنْبَادَه - ف. سنگی است که بآن کارد
 و شمشیر تیز کنند و نکین بآن تراشند
 و جلا دهند و آنرا سُمْبَاثَه و سُمْبَادَه
 نیز گویند
 سُنَّالُو - ف. نوعی از بوزینه
 سُنُّک - ف. کشتی کوچک
 سُنُّل - ف. گیاهی است که گل آن
 خوشبو است
 سُنُّل - ف. بکارسر و صورت دادن و
 این از لغت عوام است
 سُنْبَلَه - ع. خوشه، نام برج پنجم آفتاب
 سَنُوسَه - ف. شکل مثلث در لباس
 و سجاف جامه عموماً و لچک زنان که
 دستمالی است سه گوشه
 سُنْبَه - ف. آلتی است که بدان اشیا
 را تیز کنند، زنبور سیاه، میل تفنگ
 و آنرا سُمْبَه نیز گویند
 سَنَبْهَارِی - ف. پودنه لب جوی
 سَنَبْدَن - ف. سفتن و سوراخ کردن
 سَنَّت - ع. روش و طریقه، طرز
 سَنُّج - ف. وزن کننده چون سخن سنج
 امر بوزن کردن، دف و دایره
 سَنَجَاب - ف. جانور است که از پوست
 آن پوستین سازند، نام رودیست
 نزدیک هرات
 سَنَجَار - ف. نام قلعه ایست نزدیک
 موصل که سلطنت سنجر در آنجا
 متولد شده

سَنَجَاق - مع. سوزنی است که بعوض
 سوراخ ته آن تکه دارد
 سَنَجِد - ف. میوه ایست شبیه غناب که
 پوست آنرا برداشته و از آن آردی گیرند
 که شیرین است است و سَنَجِدُ بُو نام
 گلی است
 سَنَجَر - ف. نام یکی از سلاطین سلجوقی
 که در سنجار متولد شده یا معرب سنجر
 است که بمعنی باز شکاریست، مردم صاحب
 حال و سَنَجَرِ سَتَان بمعنی خانقاه است
 سَنَجَرَف - مع. معرب سنجر
 سَنَجَق - مع. امیر بر بیدق، ولایت
 منسوب بامیر، سَنَجَاق، کمر بند
 سَنَجُوق - مع. علم و بیدق، کمر بند
 سَنَجَه - ف. سنگ که بدان وزن کنند،
 نام دیوها
 سَنَجِیدَن - ف. وزن کردن، چیز را
 با چیزی مقایسه کردن، امتحان کردن
 و سَنَجِیدَه اسم مفعول آنست
 سَنَخ - ف. نمک طعام، چرک و ریم
 سَنَخ - بیخ و اصل
 سَنَخَج - ف. تنگ نفس که مرضی است
 سِنْد - مع. یکی از مالک آسیا متصل
 بهند، حرامزاده
 سَنَد - ع. آنکه از وی حدیث بردارند، قباله
 سِنْدَان - ف. آهنی است که آهنگران
 و مسگران بدان آهن و مس کویند،
 آهنی است که بر درپ خانه کویند
 سَنَدْبَاذ - ف. نام پسر گشتاسب که
 کتابی در پند بات و حکمت هملی بنام خود

تألیف نموده است

سَنْدُرُ - ف. صمغی است زرد شبیه کاهربا
سَنْدُرُوش - ف. سندر که از آن روغن
کیان گیرند، زرد، سرخ

سَنْدُس - ع. نوعی از دنیا

سَنْدَل - ه. درختی است بقدر درخت
گردو و چوب آن خوشبو است در
هندوستان روید و معرب آن **سَنْدَل** است
سَنْدَل - ف. کفش، بیعقل و احمق،
کشتی کوچکی که از کنار دریا آب

شیرین کنند و بکشتی دیگر برند

سَنْدَلَه - ف. کفش و پای افزار

سَنْدَلِی - ف. کرسی کوچکی بوده که
کفش دار سلطان کفش را بر آن میگذاشته
تا سلطان خود را بپوشد، در این زمان
سندلی را بر کرسی که بستی و پایه دارد
گویند و آنرا اقسام متعدد است

سِنْده - ف. فضله و غایط آدمی،
سندان آهنگران

سَنْان - ف. سخن غیر فصیح و ناشمرده
سَنْوَر - ف. خرطوم خواه مربوط
بغیل باشد یا پشه

سَنْقَر - ع. باز شکاری

سَنْقَر - مع. سنگ آسیا که بتوسط
تیشه سنگتراشی زبر نمودن پس از آنکه
صاف و نرم شده

سَنْگ - ف. یکی از اجزاء زمین که
بسیار سخت است، تمکین و وقار، وزن
و گرانی و **سَنْگِ آتَش** سنگ آتش
و **سَنْگِ اَلْدَاژ** کنکره شهر و قلع

و **سَنْگِ آله** نام مرغیست و **سَنْگِ آهَن**
کِش آهن ربا و **سَنْگِ پُشت** لاک پشت
و نوعی از ماهی فلس دار و **سَنْجَه** تکرک
که آنرا ژاله نیز گویند و **سَنْجِ خَوَارُ**
مرغیست که سنگ میخورد و **سَنْجِل**
بیرحم و **سَنْجِ وَله** گردباد و **سَنْجَنارُ**
مجازاً نیست که بربری رجم گویند و
سَنْجَلَاخ زمین نا هموار که دارای
سنگهای درشت و راه رفتن در آنجا
بصعوبت است

سَنْجَارُ - ف. رفیق و همراه

سَنْجاش - ف. رشک و حسد

سَنْگَر - ف. قلعه جنگی برای مدافعه
سَنْگ - ف. نان نازکی که روی
ریگ بزند، نام غله است

سَنْجَنگ - ف. نام غله است شبیه
باقلی

سَنْجین - ف. صاحب وزن موقر

سَنْوَات - ع. جمع **سَنَه**، سالها

سَنْوُح - ع. سخن سر بسته و بتعریض
گفتن، پیچیده بیان کردن
سَنَه - ع. سال، قحط

سَنَی - ع. بلند، رفیع، روشن

سَنَی - ع. یکی از دو مذهب اسلام
مقابل شیعی

سَنِین - ع. جمع **سَنَه**، سالها

سَنِه - ع. روشن و بلند

سَو - ف. جانب و طرف، روشنی،
مانند، کتاب

سَوَاءٌ - ع . برابر ، میانه چیزی ، خبر
قصد ، زشت شدن

سَوَائِمٌ - ع . چرند ها

سَوَابٌ - ف . چکیدن چیزی از چیزی
مانند ماستی که در کیسه اندازند

سَوَابِقٌ - ع . سابقه ها ، گذشته ها

سَوَاحِلٌ - ع . کنار های دریا

سَوَادٌ - ع . سیاهی ، دانش ، نوشته
مطابق با نوشته دیگر و سَوَادُ اعْظَمُ

شهر بزرگ

سِوَارٌ - ع . دست برنجن

سَوَارٌ - ف . کسی که بر چارپا است

سَوَاعِدٌ - ع . جمع سَاعِدٌ بازوها

سَوَاكٌ - ف . زنگ غله ، زردی کشت

سَوَاكٌ - ع . چوب مسواک را گویند

سَوَافٍ - ع . پشتیبان ، گذشته ها

سَوَامٌ - ع . شتر چرند ، ستور

سَوَانِجٌ - ع . سانه ها ، روی دادها

سَوَاءٌ - ع . بدی ، پیش اندام

سُؤَالٌ - ع . پرسش ، پرسش کردن

سُؤْرٌ - ع . نیم خورده ، دهن زده

سُؤْتُ - ف . صفیرو صدائی که از جمع
کردن دلب و نفس بیرون دادن پدید

آید ، مفقود و گم شدن چیزی در بلندی

که از پرتاب کردن آدم پدید آید

سَوَاتِمٌ - ف . ناقص ، کم اندک ،

سُؤَجٌ - ف . سوز و سُؤْجُش سوزش
است

سُؤْخٌ - ف . بیاز که بر بی بصل گویند

سُؤْحَتْ - ف . آنچه نانا بسوزاند

سُؤْحَتُنٌ - ف . از آتش مشتعل شدن

سُؤْحَتَهٌ - ف . اسم مفعول سوختن

لته ایست که آتش در آن گیرد ، افیونی را

که کشیده اند و جرم آنکه درسروافور

بماند ، نام گنجی است از هفت گنج خسرو

پرویز ، کسی که عاشق و درسوز و

گداز باشد

سُؤْدٌ - ف . نفع مقابل زیان ، ربا ، جشن

و شادمانی

سُؤْدَاٌ - ف . معامله کردن و سُؤْدَاغَرٌ

تاجر و معامله گر

سُؤْدَاءٌ - ف . یکی از اخلاط چهار گانه

(بلغم ، سوداء ، صفراء ، خون)

سُؤْدَابَهٌ - ف . نام دختر پادشاه مادران

که زن کیکاوس باشد

سُؤْدَنٌ - ف . سایدن ، مالیدن

سُؤْرٌ - ف . جشن ، مهمانی ، بزم ایام

عید ، عروسی ، رنگ سرخ

سُؤْرٌ - ف . محکم و سخت ، جدی

سُؤْرٌ - ع . باره شهر

سُؤْرَاخٌ - ف . روزنه و شکاف

سُؤْرَجٌ - ف . نوعی از کف دریا

مانند نك و از آن لطیف تر

سُؤْرَنَائِیٌ - ف . نائی که در جشن و

عروسی نوازند و آنرا سُرُّنَا نیز گویند

سُؤْرَتٌ - ع . تیزی و تندى هر چیز ،

شدت تب ، خشم پادشاه

سُؤْرَهٌ - ع . شرف و منزلت ، یکمقدار

از قرآن

سُؤْرِیٌ - ف . عروسی ، گل سرخ ،

شبهه راسو و از آن بزرگتر
سُوسَن - ف. نام گلی است بوستانی و
 صحرائی و چهارقسم است
سُوسَنبَر - ف. نام سبزی است که
 برگ آن بسیار معطر است
سُوسَنه - ف. گل سوسن
سُوسَه - ف. کرمی است که در گندم
 اوفتد
سُوط - ع. تازیانه زدن، آمیختن
سُوغ - ع. آسان فرو بردن، جایز و
 روان شدن چیزی
سُوغَات - مع. راه آورد و ارمغان و
 باقاف نیز نویسند
سُوغان - مع. ورزش اسب برای دواندن
سُوفَار - ف. ظرف گلین چون کوزه
 و کاسه
سُوفَال - ف. سوغار و سُفَال نیز گویند
سُوفَجَه - ف. شوشه زروسیم، ریزه
 هر چیز
سُوفَنطَانِي - مع. منکر بدبختی
سُوق - ع. بازار، ساقها
سُوق - ع. راندن و روانی دست
سُوقَات - ع. سوغات، ارمغان
سُوقَه - ع. رعیت، مردم فرومایه
سُوك - ف. غم و **سُوكُوَار** ماتم زده
سُوكَلِي - ف. مورد توجه مخصوص
سُوكَنَد - ف. قسم و بین
سُول - ف. رنگ خاکستری مایل
 بسایه‌ای که در اسب و استر نامبارکست
سُولَان - ف. نام داروییست، بلندی

شراب، سرخ، نام اصلی شام و **سُورِيَه**
 بلاد شام است
سُوز - ف. سوزش، سوزنده
سُوزَالِك - ف. مرضی است تناسلی
سُوزَالِدُن - ف. چیزی را سوختن و
 همچنین است **سُوزَا فِيدُن**
سُوزِش - ف. اسم مصدر از سوختن
سُوزْمَانِي - ف. نام طایفه ایست که
 کولی گویند، زنی که سوزاک دارد و
 فاحشه است
سُوزُن - ف. آلتی است کوچک آهنی
 نوك تیز که بدان جامه دوزند
سُوزَه - ف. تیر نر جامه، جوشی کوچک
 نر از و دمل
سُوزِيَان - ف. سرمایه، مال، سخن راز
 چیز بنهان و پوشیده
سُوزِيَدُن - ف. سوخته شدن
سُوزَه - ف. خشتک پیراهن و جامه
 که آنرا بفلک گویند، سبزیست مانند
 اسفناج که در آتش کنند و خراسانیها
 بر غست گویند
سُوزَه - فر. موضوع و عنوان مطلب
سُوس - ف. مخفف سوسمار
سُوس - ف. گیاه شیرین بیان، اصل
سُوسَاد - ف. بمعنی اسب آمده است
سُوسَك - ف. تیهورا گویند
سُوسَك - ف. پرندۀ کوچک سیاه و
 نمز رنگی است که در جاهای مرطوب
 و حمامها یافت میشود
سُوسْمَار - ف. یکنوع حیوانیست

سُولَه - ف. سوراخ ، سوراخ قبل و دبر ، حانه زادی که یکطرف آن بنده باشد

سَوَم - ع. چریدن ، بها و بها کردن متاع ، گذشتن ، وزیدن
سَوَم - ف. عدد آخر سه

سَوَمِنَات - م. بتخانه که در کجرات هند بوده و سلطان محمود غزنوی آنرا خراب کرد

سَوْمَه - ف. انتها وحد و طرف
سَوْن - ف. سو و طرف

سَوْنَانَك - ف. نفسی که هنگام دویدن یا جواب دادن با صدا از بینی بیرون آید
سَوْنَخ - مح. شهری بوده در ماوراءالنهر
سَوْنِش - ف. ریزه آهن که باسیم و زربوهان سوده شود

سَوْهَان - ف. آلتی است آهنی و فولادی که سطح آن زبر و بآن آهن یا تخته را میسایند ، یکنوع شیرینی

سَوْنی - ف. جانب و طرف ، روشنائی
کنایه از مثل و مانند

سَوِیْت - فر. حکومت اجتماعی

سَوِیْکَت - ع. مساوی بودن
سَوِیْدَاء - ع. سودار مقابل صفرا که یکی از اخلاط چهارگانه است

سَوِیْس - ف. غفلت و آگاه نبودن
سَوِیْس - مح. شهر است در افریقا

سَوِیْس - فر. یکی از ممالک اروپا

سَوِیْه - ف. قوس و قزح
سَوِیْق - ف. آرد جو و گندم و غیره

سَوِیْن - ف. ظرف خصوصاً ظرفی که سگ در آن آب خورد

سِیه - ف. دو باضافه يك و سیه پایه آلتی است آهنین که دارای سه پایه است که دیک طعام بر بالای آن گذارند و **سِیه خَوَان** اب و این و روح القدس و **سِیه خَوَاهِرَان** ستارگان نبات النمش و **سِیه دَیْر** یکی از عمارات بهرام گور که

سه گنبد داخل هم داشته و محلی است در شهریاری که در هر گنبدی یکی از سلم و تور و ابرج پسران فریدون در آن مدفونند و **سِیه گَنَبْدَان** قلعه سنگوان که در شیراز به سپیدان مشهور است و قلعه شکسته و قلعه استخراج که از بناهای جشید است و **سِیه کُوْهَك** شکار گاه است نزدیک شیراز که سه کوه است و بمعنی خار خشک نیز آمده است

سُها - ع. ستاره ایست ریز و باریک در نبات النمش

سَهَار - ع. بمعنی بیخوابی

سَهَائَت - ع. نرم و آسان شدن

سَهَالَه - ف. خورده ریز ، سوش

سَهَام - ع. تیرها ، قسمتها

سَهْرَاب - ف. نام پسر رستم زال

سَهْرَه - ف. پرنده ایست مانند بلبل

سَهْلَك - ع. بوی بد عرق کسی

سَهْل - ع. آسان ، زمین هموار

سَهْم - ع. تیر ، قسمت
سَهْم - ف. خوف و بیم ، ترسانیدن و

سَهْمُگین یعنی خوفناکت
 سَهْمَت - ع . خویشی و قرابت و نصیب
 سَهْنَد - ف . کوهیست در آذربایجان
 نام رودیست در آنجا
 سَهْو - ع . غفلت و فراموشی ، اشتباه
 سَهْوَان - ع . غافل ، فراموش کار
 سَهْوَج - ع . بمعنی باد سخت
 سَهْوَلَت - ع . بمعنی آسانی است
 سَهی - ف . راست و درست و سَهی
 دین و سَهی کیش یزدانیان و پارسیان
 ایران
 سَهْل - ع . نام ستاره ایست
 سَهْم - ع . شریک و صاحب سهم

سی - ف . بیست و نه بعلاوه يك
 سَنی - ف . سنك ، شیر جمع شده در پستان
 سیاه - ف . مخفف سیاه ، حیات
 سیاه - ف . امر بآرامتن ، حیات
 سیاح - ع . کسیکه سیاحت کند
 سیاحت - ع . رفتن و گشتن در زمین
 سیادت - ع . بزرگی و سرداری
 سیار - ف . نائیکه از جو و باقلا و
 گاورس بزند
 سیاره - ع . قافله متحرک و سیاره
 سَبْعَه هفت ککوکی است متحرک
 مقابل ثواب

سیاساز - ف . کنایه از قام کاتب
 سیاست - ع . رعیت داری ، نگاهداشتن
 حد هر چیزی و سیاسی منسوب بآنست
 سیاط - ع . تازیانه ، سرود گونی

سیاق - ع . روش ، علم ، يك نوع
 محاسبه مخصوصی که باعلامات معین
 نوشته شود
 سیال - ف . یاسمن سفید و زرد
 سیال - ع . بسیار روان و رقیق
 سیالیح - ف . خار و خشک مانند بست
 که از آهن سازند و روز جنگ بیای قلعه
 و میدان ریزند
 سیام - ف . نام کوهیست در حوالی
 نخشب که ماه مقتع از حوالی آن طلوع
 میکرد و بین سمرقند و تاشکند است
 سیامک - ف . نام پسر کیومرث
 سیان - ع . گیاهی است که بر درخت پیچد
 سیان - ع . هردو متساوی
 سیانوش - ف . نام پسر کیکاوس است
 سیاه - ف . یکی از رنگهای اصلی و
 سیاه پوش شب گرد و عس و میرشب
 که آنرا حاجب گویند و سیاه پوشان
 نام ولایتی و طایفه ایست که آنرا کافرستان
 گویند و سیاه چرده سیاه رنك و سیاه
 خانه خیمه صحرائنیشان و سیاه رخم
 زخمی و قرچه ایست مهلك که آنرا ببرند
 و سیاه گاه گناهکار و سیاه گوش
 جانور است که گوش آن سیاه است و
 بشاطر نیز معروفست
 سیاهه - ف . صورت و نوشته ، اسباب
 و لباس و رخوت و غیره ، زن فاحشه
 سیمی - ع . عمل بد و سَنَات جمع
 آنست و سَنَکَه يك گناه است
 سیب - ف . سر کشته و مدهوش ، تیب

میوه است معطر و سیب زهینی گونه است
 که زیر خاک نمو میکند و غذائیت دارد
 سیب - ف . موی ، تر هندی
 سیبویه - ف . بوی سیب ، لقب یکی
 از علماء بزرگ نحو که ایرانی بوده است
 و اعراب او را سیبویه گویند
 سیبه - ف . بستن سر کوجه و محله و
 محافظت آن هنگام هجوم دشمن تا
 نتواند وارد آنجا شود
 سیج - ف . مویز که انگور خشک است
 سیج - ف . رنج و بلا ، ساز و سامان و
 سیجیدن مصدر آنست
 سیجئون - ف . رود سیحون
 سیجیدن - ف . مهیا و آماده ساختن
 سیجان - مح . بمعنی سیحون مشهور است
 سیحون - مح . رودخانه ایست نزدیک
 حجد و بعضی گویند آب سند است
 سیخ - ف . آلتی است آهنی که گوشت
 در آن کشند و کباب کنند ، آلتی است
 که با آن ستور را راندند
 سیخول - ف . جوجه تیغی را گویند
 سید - ع . بزرگ ، پیشوا ، مهتر ،
 منسوبین و محد رسول عربی
 سیر - ع . رفتن ، راندن و سیره بمعنی
 روش و طریقه است
 سیر - ف . مقابل گرسنه مستغنی ، برادر
 پیاز ، شازده مقال و سیر آهکن
 ملول شدن
 سیراف - ف . شهری بوده در خلیج
 عمان فارس و در اهل اسلام بغایت آباد

بوده است
 سیرکان - ف . نام شهر است در کرمان
 سیرم - ف . تسمه که از آن بند شمشیر
 درست کنند ، تسمه ایست که بر پای مرغ
 شکار است
 سیرهان - ف . یاقوت ، حریر ملون
 سیرنگ - ف . سیمرغ را گویند
 سیروس - ف . نام کیخسرو بزرگترین
 سلاطین ایرانی که ملقب بکیبک است
 سیره - ف . مرغکی است خوش رنگ
 و خوش آواز و معروف است
 سیره - ع . روش و طریقه
 سیر - ف . تند ، تیز ضد کند
 سیمی - ف . اسب تند و تیز ، جست و
 خیز ، ظرف شراب
 سیمتان - ف . نام ولایتی است نزدیک
 کرمان و کوه آنرا سگز نامند
 سیمتیم - فر . روش ، نوع ، طریقه
 سیمتن - ف . برجستن و برخاستن
 سیمرو - ف . کرم گندم خوار
 سیمک - ف . کرم گندم خوار
 سیمبر - ف . نوعی از سبزی بین نمناع
 و بوده و آنرا سوسنمبر نیز گویند ،
 کنایه از زلف و کیسو
 سیمطره - ع . نظارت و تسلط در اعمال
 و افعال داشتن
 سیم - ف . خوب و نفزونیکو
 سیمور - ف . شهامت ، ریاست مجلس
 سیمف - ع . شمشیر
 سیمفور - ف . بافته ایست ابریشمی مانند

مرغی که بر عقیقه گویند
 سیم گِل - ف . آبی که بنایان بالای
 بام یادوار ریزند بعد کاه گل کنند یا
 سفید نمایند
 سیمیا - ع . زربزی ، علم ظلم
 سین - ف . لیلاب ، نام یکی از حروف
 تهجی و عبری چین را گویند
 سینا - ف . نام پدر شیخ الرئیس حکیم
 شرق ، نام کوهی است در شام
 سینجر - ف . آجر و شراره آتش
 سیندخت - ف . نام مادر رودابه
 سینّه - ف . استخوان بندی بالای شکم
 سینی - ف . خوان از طلا یا نقره یا مس
 و برنج و سایر فلزات
 سیوازی - ف . نام نوائی از موسیقی
 سُورُشَات - ت . مهیا کردن آذوقه
 سیّه - ف . مخفف سیاه و سیّه سارُ نهنک
 را گویند

ش

ش - ف . ضمیر متصل غایب ، علامت
 اسم مصدر

شا - ف . مخفف و بمعنی شاد
 شَابُ - ع . مخفف و بمعنی مرد جوان
 شَابَاش - ف . مخفف شادباش ، بولی
 که بر سر عروس یا داماد شب زفاف
 ریزند
 شابران - ف . ولایتی است در شیروان

دیا و اطلس
 سیك - ف . زردی و زنگی که بر روی
 کشت زار پیدا شود
 سیکي - ف . شرابی است که آنرا
 جوشانده تائلت آن بخار و يك تلت
 آن بماند
 سینگار - فر . بسته ایست از توتون در
 کاغذ که آنرا تدخین کنند و آن را
 سینگارَت نیز گویند
 سئل - ع . لای کل ، رفتن آب و خون
 زیاد ، بی پروا ، بیتاب
 سیلان - ع . جاری شدن
 سیالنه - ف . عتاب را گویند
 سی لحن - ف . سی نوائی است که بارید
 در مجلس خسرو پرویز مینواخته
 سیلر ام - ف . رب النوع ابرونور
 سیله - ف . کله گاو و گوسفند و
 مانند آن
 سیلی - ف . بصورت کسی با چهار انگشت
 و کف دست زدن
 سیم - ف . ماهی درم دار ، نقره ، سرما
 مقتول آهن و سیم کُر سفید بدن و سیم
 کیش مقتول کش است
 سیمّا - ع . چهره ، صورت ، نشان
 سیمّا - ع . بالخصوص
 سیماب - ف . جیوه ، یحیا
 سیمباز - ف . رمز گوی و کنایه گوی
 سیمراخ - ف . از خدا خبری خواستن
 سیمرغ - ف . نام حکیمی بوده نام

شَابُودُ - ف . هاله و خرمن ماه
شَابَهَارُ - ف . نام چمنی است در کابل
 که محل عرض لشکر سلطان محمود
 بوده است
شَابُورُ - ف . نام چند نفر از سلاطین
 ساسانیان
شَاةُ - ع . گوسفند
شَاتَمُ - ع . دشنام دهنده
شَاتِنُ - ع . به معنی یافته
شَاخُ - ف . شاخ درخت که از تنه آن
 درآمده است، شاخ حیوان که استخوانی
 است در سر حیوان، بیشانی، چاک،
 باره، بیمانه شراب، باده آمیخته با
 گلاب، پیاله دراز، جوی کوچک که
 از نهر بزرگ جدا شود، از سردوش مردم
 نانوک انگشتان و **شَاخَابَه** خلیج را
 گویند و **شَاخَارُ** جای انبوهی درختان
 و شاخ **شَاهُ** کشیدن کنایه از حمایت
 دیگری نمودن است
شَاخِصُ - ع . مرد تناور، علامتی که
 درد آنره هندسیه برای تشخیص ظهر و
 بصف النهار کنند
شَاخِلُ - نوعی از غله که از آن
 نان بزنند
شَاذُ - ف . خوش و غرم، بسیار،
 شراب و **شَاذَابُ** ترونازه و **شَاذَارَامُ**
 نام عقل ملک چهارم و **شَاذَبَاذُ** برده ایست
 از موسیقی و **شَاذَبَهَرُ** خوشی و خوشحالی
 و **شَاذْخَوَارُ** شادمان و خوردن شراب
 از روی خوشی **شَاذْخَوَاسْتُ** اشتیاق

و شرابخور و **شَاذَنْزِي** سلام علیکم و
شَاذْکَامُ کام شاد و نام برادر فریدون
 و **شَاذْکُونَه** توشک و زنان مطربه و
شَاذْوَرْدُ هاله ماه، فرش و **شَاذْهَرْمَزُ**
 ناحیه ایست در بغداد و **شَاذِچَه** بستر
 خواب
شَاذِچَه - ع . دختر جوان، سفیدی
 فراخ در روی
شَاذِرْوَآنُ - ف . بساط و فرش گرانباه
 که در بارگاه ملوک گسترند، زیر
 کنگره و برده عمارت عالی، سایبان،
 سردخانه
شَاذِیَنَه - ف . سنگی است که در مرض
 چشم بکار برند
شَاذِی - ف . مقابل غم، خوشحالی
شَاذِیَاخُ - ف . نام قدیم شهر نیشابور
شَاذُ - ع . کم و نادر و منفرد
شَارُ - ف . شهر، شغال، شال نازکی
 است که از آن زنان لباس کنند. مرغی
 است خوش آواز مانند طوطی، راه
 گشاده و فراخ که آنرا شاه راه گویند،
 فروریختن آب و شراب
شَارِبُ - ع . نوشنده و آشامنده، سبک
شَارِثُ و **شَوْرَثُ** - ف . هو و جنجال
شَارِجُ - ع . شرح و توضیح دهنده
شَارِسَانُ - ف . شهرستان
شَارِطُ - ع . الزام کننده
شَارِغُ - ع . راه بزرگ، قانون گذار،
 هادی راه، صاحب شرع
شَارِقُ - ع . روشن کننده

شاقُولُ - ع . آلتی است که بتوسط آن

بنایان موازنه میکنند راستی بنارا

شَاكُ - ف . سینه بند زنان

شَاكُ - ع . شك کننده

شَاكِرُ - ع . سپاس گذار، خادم

شَاكِلَه - ع . روش و راه، جهت، عقل،

صورت و کرانه و نیت

شَاكَمَنْد - ف . نمدی که از پشم بافند

شَاكِي - ع . گله کننده، بیماری اندک

شَاكِرْدُ - ف . مقابل استاد و شَاكِرْدَانَه

بولی است که خریدار بعنوان انعام به

شَاكِرْد میدهد

شَالُ - ف . کمر بند پشمی یا پنبه،

بافته است از پشم یا کَرک یا ابریشم،

مخفف شغال، و سمه

شَايِخ - مح . نام پدر هودیغبر

شَايِکِي - ف . جانخانی را گویند

شَايِکِي - ف . ریسمان تاب را گویند

شَاوُودَه - ف . پایه و طرح و نقشه

شَايِهَنجِي - ف . گرو و گروگان،

مرهون، مکر و حيله، ستم

شَايِي - ف . برنج از بوست بیرون نیامده

شَاَمُ - ف . هنگام غروب، شب، غذای

شب، شهریت دو آسیای صغیر

شَاهَتُ - ع . خورسند بغم دشمن

شَاهِيخُ - ع . بمعنی بلند و رفیع

شَاهِلُ - ع . محیط، کار بهمه رساننده

و فرا گیرنده چیز را

شَاهَمَه - ف . چارقد و دستمال که آنرا

سربو شه گویند

شَارُ لَاتَانُ - فر . چاخان، حقه باز

شَارُ وِيَه - ف . تبدیل نام

شَارَه - ف . مرغی است خوش آواز،

شالی است لطیف که بآن لباس کنند

شَارِيَدَن - ف . فرو ریختن آب و مانند

آن، شرشر کردن

شَا سِرْمُ - ف . نوعی از ریحان است

شَا سَمَانُ - ف . قریه ایست با ستراباد

شَا سِي - فر . گلخانه های زیر زمینی،

دستگاه اتومبیل بی اطاق، آلتی است که

فشار میدهند برای زنگ اخبار

شَا شُ - ف . بول و پیش آب

شَا شُو - ف . طفلی که در خواب بول

کند، گیاهی است که تخمش دواست

شَا شِيْدَن - ف . فرو ریختن آب و شراب،

بول کردن

شَا طِرُ - ع . بیک و قاصد، شوخ، چست

و چالاک، نان پز، عده از مردم

چالاک که با لباس مخصوص پیشایش

سلاطین حرکت میکند

شَا طِي - ع . کناره رودخانه و دریا

شَا عِرُ - ع . آگاه، سازنده نظم

شَا عِلُ - ع . آتش افروز

شَا غُلُ - ع . صاحب کار و مشغله

شَا غُولَه - ف . طره دستار که تحت

الحنک است

شَا فِیْعُ - . خواهش کننده و شَا فِیْعِي

یکی از مذاهب چهارگانه تشن است

شَا فِی - ع . شفا دهنده

شَا قُ - ع . مشکل و دشوار، شکافنده

شامَه - ع. قوه که ادراك بُوکند
 شامی - ف. يك نوع چارقده، منسوب بشام
 شان - ف. خانه زنبور عسل، مخفف
 ایشان، قدر وعظمت و مرتبه، ضمیر
 جمع متصل غایب
 شانندن - ف. شانه کردن موی،
 مخفف نشاندن، کاشتن
 شانزده - ف. ده بعلاوه شش
 شانك - ف. سنگدان مرغ
 شانكر - فر. جوشی است که در ابتدا
 بروز سفلیس ظاهر شود
 شانه - ف. آلتی است دنداندار که
 موی وزلف را با آن صاف کنند، جست
 وخیز، کتف، شانه عسل و شانه سَر
 هدهد را گویند
 شاونی - ف. گامواره پوش
 شاورز - ف. محیل و مکار، نام
 مردی سیاه و حیلگر که شیرین را بخسرو
 رسانیده است
 شاه - ف. خداوند رعیت، اصل،
 مهره ایست از شطرنج، پادشاه و
 سلطان، هر چیز بزرگ و شاه اسپرم
 ریحان و شاه آلولوی سبز و شاهباز
 باز سفید بزرگی است که شاهان با آن
 شکار کنند و شاهبوی عنبر است و
 شاهتره سبزه ایست خرم و اندک تلخ
 که درد را بکار برند و شاه توتی
 است سیاه رنگ و ترش مزه، شاهدازو
 شراب و شاهدانَه تخم بنگ و شاهراه
 راه بزرگ و شاه زابل سلطان محمود

غزنوی است و شاهکار خوب و پسندیده
 و مهم است و شاهکار لوج چشم و
 شاه گوهران گوهریست که خسرو
 پرویز داشته و شاهنای سرنا و شاهنامه
 کتاب فردوسی و شاهنده پرهیزکار
 و شاهنشاه شاه شاهان و شاه نشین محلی
 است در عبارت که نشینگاه شاهان
 است شاه ورزده هاله و شاهي پادشاهی
 و نام سبزی است خوردنی که تره تیزک
 گویند و شاهیدن پادشاهی گردنست
 و شاهیده پرهیزکار
 شاهد - ع. شهادت دهنده، گواه حاضر
 کنایه از معشوق
 شاهق - ع. سختی خشم، کوه بلند
 شاهین - ف. آلتی است که دو کپه
 ترا زورا از آن آویزند و بآن وزن معین
 کنند، پرنده ایست شکاری
 شایان - ف. سزاوار و لایق و درخور،
 شایسته، ممکن الوجود
 شایبه - ع. آمیزش و آلودگی
 شایند - ف. ممکنست، سزاوار است،
 گمان میرود
 شایسته - ف. سزاوار و درخور
 شایشی - ف. امکان و جایز بودن
 شایع - ع. فاش و آشکار
 شایق - ع. مایل، آزمند، معشوق
 شای کلیو - ف. نام حکیمی است که
 پارسیان آن را پیسر دوم دانند
 شایگان - ف. چیزی را گویند که
 درخور سزاوار شاه باشد

شایه - ف. میوه و ثمر را گویند
 شامَت - ع. فال بد زدن
 شَان - ع. کار در حال، خور
 شُون - ع. کارها و حالاتها

شَب - ف. از هنگام غروب آفتاب تا طلوع آن و شَبْ أَفْرُوز ماه و نام ماه دهم از ماههای ملکی و شَبْ آوِیز مرغ حق و شَبْ آهَنَك مرغ سحرخوان که بلبل است و شَبْ بُوئی گلی است معطر که بوی شب آن از روز بیشتر است و شَبْ پَرّه برنده ایست کوچک و شَبْ پُوش جامه و کلاه شب خاصه شب کلاه و شَبْ ثَاب کرم شب افروز و نیز چراغ و گوهر آبدار و شَبْ تَارُ شیخون که در شب بدشمن حمله کنند و شَبْ چَرَاغ گویند گاو است در دریا بر آید و گوهری از دهان بر آرد بروشنائی چراغ و شَبْ چَرّه چریدن حیوانات در شب و نیز در اواخر شب نشینی از قبیل نقل و میوه خوردن و شَبْ خَانَه شبستان و شَبْ خَوَان بلبل و شَبْ خُوش وداع آخر شب که آنرا شب بخیر گویند و شَبْ شَان خانه که در شب در آنجا باشند تا عبادت کنند و شَبْ سَدّه شب دهم بهمن ماه که در آن شب جشن گیرند و شَبْ جَانِیکه شب گاو و کوسفند و کاروان در آنجا بخوابند و شَبْ گَرْد عس و شَبْ رُو و شَبْ کُورموش بردار و کسی که شب بیند و شَبْ گِیر حرکت در شب و شبی

جامه شب و شَبْ یَاَرّه شب پره و شَبِینه هر چیز که شب مانده باشد
 شَبَاب - ع. جوانی، افروخته شدن
 شَبَا نَك - ف. نخچیر را گویند
 شَبَان - ف. چوپان، جمع شب
 شَبَان - ع. جمع شَاب جوانان
 شَبَاهَت - ع. مانند بودن
 شَبَاهَنَك - ف. ستاره شماری، بلبل
 شَبَايَك - ع. شبکه ها
 شَبْت - ف. دالان و دهلیز کوچک
 شَبَح - ع. قالب، کالبد
 شَبْدَر - ف. نباتیست از جنس یونجه
 شَبْدِیز - ف. نام اسب شیرین که بخسرو داده بود، نام لحنی از سی لحن باربد، نام موضعی است
 شَبِر - ع. یکوچب
 شَبِر - ع. نیکوئی، عطیه و خیر
 شَبِرْم - ف. گیاهی است کنار جویها در آید و خوردن آن گوسفند را زیان آرد
 شَبِرُو - فر. چرم نازکی است که برای کفش عمل آرند
 شَبِشَت - ف. زشت، کره
 شَبَع و شَبْعَان - ع. سیری
 شَبَق - ع. آرزوی زیاد بجماع داشتن
 شَبَك - ع. در آمیختن بیکدیگر
 شَبَكه - ع. دام، چیزیکه سوراخ داشته باشد
 شَبَل - ع. بچه شیر
 شَبَلِی - ع. نام یکی از عرفا است که در دماوند مدفون است

شَبَه - ف. سنگی است سیاه و براق و کم بهاء در نرمی و سبکی مانند کهر با است
 شَبَه - ع. مانند و شبیه بودن
 شَهَر - ف. منقار چرخ که مرغی است
 شَهَه - ع. پوشیدگی و پنهانی کار
 شَیْب - ع. جوان ، نشاط کردن اسب و آن برداشتن هر دو دست باشد
 شَیْنَه - ع. مانند ، مثل

شَب - ف. جهنده و جست و خیز کننده
 شَتَاك - ف. لگد زدن
 شَهْر - مح. خوب و نیکو
 شَیْش - ف. حیوانی است که از چرك بدن در لباس پیدا شود
 شَیْه - ف. گرمی است که در گندم و برنج و جوافند و آنرا تباہ کند
 شَیْل - ف. بمعنی پایه و مرتبه باشد
 شَیْلَت - ف. پایه و مرتبه
 شَیْلِدَن - ف. صفیر زدن و آواز کردن ، فشردن ، شیفته شدن
 شَنْدَان - ف. انار شیرین
 شَوْر - ف. شب پره
 شَپُوش - ف. پوشش شب
 شَیْخَن - ف. باشیدن آب و غیره
 شَیْل - ف. شیفتگی ، دیوانگی ، فشردن و شَیْلِدَن مصدر آنست

شَت - ف. کلمه تعظیم و بمعنی حضرت مخفف شتل

شَتَا - ف. نهار ، ناشتا
 شَتَاء - ع. زمستان ، سرما
 شَتَاب - ف. تندى و عجله در کار
 شَتَايِدَن - ف. عجله در کار کردن
 شَتَات - ع. پراکندگی
 شَتَاغ - ف. مار ، حیوانی که شیر دهد
 شَتَاغَتَن - ف. شتابیدن
 شَتَاَلَنگ - ف. استخوان پا که بر مری کعب گویند ، پایه و عراده ، قاب بازی
 شَتَان - ف. سالها بر مری سنین گویند
 شَتَان - ع. دور افتاده ، عقب افتاده
 شَتْر - ف. حیوانی است بزرگ و صبور و بارکش که چهارزا انوروی زمین نشیند و شَتْر خَار نوعی از خار که شتر مایل بخوردن آنست و شَتْر دِل خائف و شَتْر دَنَدَان نوعی از زجاج مصری و شَتْر حَاوُ پَلَنگ حیوانی است شبیه شتر و گاو و پلنگ و بر مری رُزَا قَه گویند و شَتْر کَرَبَه هر چیز ناموافق و نامناسب و شَتْر مُرَغ حیوانی است که سر آن بستر و بر آن مرغ ماند
 شَتْرَبَه - ف. نام گاو که در کلیله و دمنه آمده است
 شَتْرَك - ف. موج آب ، مصغر شتر
 شَتْرُج - ف. اقسام غله بهم آمیخته
 شَتَك - ف. ترشح
 شَتَل - ف. دستخوشی که قمار باز موقع بردن بناظرین دهد و آنرا شَتَلی نیز گویند
 شَتَم - ع. دشنام و دشنام دادن

شَنُّ - ع . بمعنی بافتن آمده است
 شَتَوِي - ع . حاصل زمستانی
 شَتَه - ف . حیواناتی است ذره بینی که
 بواسطه باران یا چیزهای دیگر در درخت
 تولید میشود و گیاه و درخت را از نور
 میاندازد و آنرا شَتَه نیز گویند

شِخَاج - ع . سرهم را شکستن
 شِخَاع - ع . دلیر ، متهور ، بیباک
 شِخَاعَت - ع . دلیری ، تهور ، بیباکی
 شِخَام - ف . سرمای سخت که درخت
 را بخشکاند و شِخَانِيدَن مصدر آن
 شِخَت - ع . بمعنی سرشکستگی است
 شِخَر - ع . درخت ، نبات
 شِجَرَلَا - ف . ترتیزک (یکی از
 سبزیجات)
 شِجَرَه - ع . کیفیت انتساب اولاد باجداد
 بطور تصاعد ، نسب نامه
 شِجَعَاء - ع . زن بردل و دلاور
 شِجَعَان - ع . دلیران ، دلاوران
 شِجَك - ف . آواز اسب و اسیر در
 هنگام رفتن ، فواق
 شِجَلِيز - ف . سرمای سخت
 شِجُو - ع . اندوهگین کردن کس را
 شِجَه - ع . سرشکستگی
 شِجِيع - ع . شجاع ، دلاور ، متهور

شَج - ع . حریص ، آزمند
 شَحْم - ع . بیه
 شَحْمَه - ع . بزمه گوش ، بیه چشم

شَحْن - ع . بر کردن کشتی را
 شَحْنَاء - ع . بمعنی دشمنی آمده است
 شَحْنَه - ع . پلیس و گزمره ، رئیس نظمیّه
 شَحُوْط - ع . بمعنی دور شدن
 شَحُوْم - ع . جمع شَحْم بیه ها
 شَحِيْم - ع - فربه ، چاق

شَخ - ف . کوه و دامنه کوه ، سخت و
 بلند ، ساحل دریا ، دهنه کوه
 شَخَا - ف . خراشیدن و خلیدن
 شَخَائِدُن - ف . خراش دادن و ریش
 کردن و شَخَارَان مجروح کننده ،
 بناخن کننده
 شَخَان - ف . ریش و خراش
 شَخَب - ع . روان شدن
 شَخَارَف - ف . زمین سخت و دامنه کوه
 که کمتر گل شود ، مخفف شاخسار
 شَخْش - ف . خزیدگی و افتادن ،
 بوستین ، جامه گهنه
 شَخْش - ف . مرغی است خوش آواز
 و کوچک که آنرا شَخِيش نیز گویند
 شَخِيدُن - ف . لغزیدن و افتادن
 شَخْص - ع . تن و کالبد مردم
 شَخْكَاه - ف . ژاله ، تگرگ
 شُخْم - ف . شیار و شیار کردن
 شَخْن - ف . خراشیدگی ، خلیدگی
 شَخْنَار - ف . مرغی است دریائی
 شَخُوْدُن - ف . خراشیدن و ریش کردن
 شَخُول - ف . صدائی که وقت آب
 خوردن اسبان کنند

شَخِيدَن - ف . لغزیدن و فرو افتادن
از جانی
شَخِيش - ف . گنجشکی است کوچک
و خوش آواز
شَخِیص - ع . مردم با اهمیت

شُد - ف . رفت ، گذشت و شدت
مصدر آنست

شَدَّ - ع . سخت شدن ، دویدن
شَدَّاد - ع . نام پادشاهی سفاک از عرب
که دعوی خدائی کرد
شَدَائِد - ع . سختیها ، مشقت ها
شِدَّت - ع . سخت شدن
شَدَن - ف . موجود گردیدن ، رفتن ،
گذشتن و شَدَه يَکَاوَر و قایع نگار پادشاه
شدید - ع . سخت ، توانا
شَدَوْنَدَر - ع . کم است ، نادراست
شَدُوْد - ع . کم و نادر بودن

شَر - ع . بدی مقابل خیر ، بد
شَرَا - ف . جوششی است که در بدن
پدید آید و آنرا مَاشَرَا نیز گویند
شَرَاء - ع . خریدن و فروختن
شَرَاب - ع . چیز نوشیدنی ، می
شَرَابَه - ع . ریشه هائی است که بزین
اسب و غیر آن متصل کنند
شَرَارُ - ع . مردمان شر ، آتشبار
شَرَارَت - ع . شرویدی کردن
شَرَارَه - ع . باره آتش که بجهد
شَرَاست - ع . بد خوئی و نزاع

شَرَايِر - ع . تمامت تن ، نفس و بدن
شَرَاغ - ع . بادبان کشتی ، گردن شتر
شَرَاغَت - ع . بلندی قدر ، بزرگی
شَرَاکَت - ع . شرکت و این از مصادر
جملی است نه سماعی ، انبازی
شَرَايِط - ع . شرطها ، پیمان ها
شَرَايِع - ع . قانونها ، نام کتابیست
در فقه

شَرَايِن - ع . رگها و شریانها
شَرُب - ف . کتان نازک که بر سر بندند
و پیراهن کنند
شُرَب - ع . آشامیدن ، نوشیدن
شُرَب - ع . بهره آب ، جای آب خوردن
و هنگام آن
شُرَبَت - ع . آب قند ، مایع شیرین
شُرُخ - ع . پیدا و نمایان کردن
شُرُخه - ع . باره کردن
شُرُخ - ع . جوان شدن ، اصل ، اول
جوانی ، مانند

شُرُر - ع . باره آتش که بجهد
شُرُزْمَه - ع . گروه کمی از مردم
شُرُزْمَه - ف . شیر خشمناک و تیز دندان
شُرُط - ع . لازم گردانیدن چیز را ،
پیمان و عهد ، تعلیق بجیزی
شُرُطَه - ع . نگاهبان قلعه و شهر
شُرُخ - ع . راه پیدا کردن برای کسی ،
بریک طریقه و روش رفتن ، قانون
و مذهب

شُرُعَت - ع . راه روشن و طریقه ،
راهی که خداوند برای بندگان معین

انوشیروان، نام یکی از ملوک واسپهبدان
طبرستان جد ملوک باوند
شَرَه - ع . حریر شدن ، نشاط
شِرْی - ع . خریدن ، ابتیاع کردن
شِرْیَان - ع . رک جهنده
شُرْیْدَن - ف . پیایی ریختن آب از ناف و دان
و غیر آن
شِرْیَز - ع . بد و صاحب شر
شَرِیْعَت - ع . راهی که خدا برای بندگان
در بندگی معین نموده
شَرِیْف - ع . بزرگ ، اصیل ، کسی که
مادر او سید باشد
شَرِیْک - ع . انباز

شَسَب - ف . جهنده ، مخفف کشب
شَسْت - ف . مخفف نشست ، شش ده
تا و بسا دهم نویسند ، آهنی سر کج که
با آن ماهی گیرند ، انگشت ابهام ،
ز ناز گیران که بر میان بندند ، مطرب
ساز ، ابریشم چنک و مانند آن ، حلقه
کمند در سن و زلف ، نیش فصاد ،
فصد کردن
شُسْتَن - ف . بآب یا چیز دیگر پاک کردن
شُسْتَن - ف . مخفف و بمعنی نشستن
شُسْتَه - ف . دستارچه را گویند
شُسَن - ف . هر چه نمو کند ، صدف

شِش - ف . پنج بعلاوه يك و شِش خَان
و شِش خَانَه چادر گرد و مدور که آنرا
چادر قلندری گویند و شِش سَرِی زر

نموده برای عبادت
شَرَف - ع . بلندی ، بلند قدر شدن ،
بزرگی ، جای بلند و شَرَفِیابی یافتن
شرف است
شَرَف - ف . شراپهای کهنه . شترهای
پیر ، بلندپایا
شَرَفَاء - ف . بزرگان ، اعیان و اشراف
شَرَفَاك - ف . آواز مخصوصاً آوازا
شَرَفَه - ع . کنگره ، فضل
شَرَق - ع . جای بر آمدن آفتاب ،
بر آمدن آفتاب و شَرَقِی منسوب بشرق
شَرَقَه - مح . قدرت و توانائی و شَرَقَه
دَسْتُ قدرت و توانائی شخصی
شَرَك - ف . مرض شرار ، خرقه که در
آن دارو بندند
شِرْك - ع . کفر ، شرکت
شَرَكَاء - ع . جمع شَرِیْک ، شریکها
شِرْكَت - ع . مخلوط کردن سرمایه
چند نفر با هم ، انباری
شَرْم - ف . حیا ، آلت تناسل و شَرْمَنَاء
عورت را گویند
شَرْم - ع . شکافتن
شَرَنْد - ف . نام یکی از کتب مغان
شَرَنْك - ف . حنظل ، زهر
شِرْوَان - ف . مخفف شیروان ، درخت سرو
شَرَوَر - ع . کسیکه صاحب شر و
بدی است
شَرُوغ - ع . بکاری داخل شدن
شِرْوَل - ف . زیبا و صاحب جمال
شِرْوَلَن - ف . نام قلعه شیروان ، مخفف

خالص و ششُ شَاكِلُ زردك

شُشُ - ف. جگر

شِشْتَرَه - ف. روناس

شِصْت - ف. پنجاه ونه بعلاوه يك

شِغَاب - ع. راههای كوه و شكاف آن
و شاخهای درخت

شِغَار - ع. صدائست بلند كه بتوسط
آن بعضی بعضی را خبردار كنند و بشناسند
مانند صدائی كه برای جنك بلند شود

شِغَاع - ع. روشنائی آفتاب

شِغَارِ - ع. جمع شِغَار ، شعارها

شُعَب - ع. قبایل، قبیله بزرگ

شِعْبَان - ع. ماه هشتم از ماههای قمری
شُعْبَه - ع. شاخ ، گروهی از هر چیز ،
تفرقه میان دو شاخ باد و چیز

شَعْر - ع. موی

شَعْر - ع. سخن موزون ، دانستن

شَعْرَاء - ع. گویندگان شعر

شَعْرِي - ع. ستاره ایست روشن كه بعد
از جوزا بیرون آید

شَعْنَه - ع. بآب آمیختن شراب ،
روشنائی و پرتو آفتاب كه منتشر میشود

شَعَف - ع. شیفته گردانیدن

شُعْلَه - ع. زبانه آتش ، شوخ سرکش ،

شُعُوب - ع. جمع شُعَب ، طوایف

شُعُور - ع. ادراك ، فهم ، دانائی

شُعِيب - ع. نام پیغمبری است از
بنی اسرائیل

شَعِير - ع. جو و شَعِيرَه يك جواست

شُغ - ف. شاخ گاو كه خالی کرده

بدان شراب خورند ، مطلق شاخ

شُغ - ع. شاخ گاو ، شاخ درخت

شُغَا - ف. تیردان و ترکش

شُغَال - ف. جانور است بین كرك و روباه

شَغَف - ع. مرد فتنه انگیز

شُغَل - ع. كار ، حرفه ، ناپرواائی

شَف - ع. بمعنی شب آمده است

شِفَاء - ع. تندرستی ، بهبودی پس از

مرض و شِفَاء دَارُ و باد زهر

شِفَاعَت - ع. خواهش ، آمرزش ، چیزی

بر چیزی زیاد نمودن

شَقَاف - ع. چیزی كه روشن باشد كه

هر چیز در زیر آن پیدا شود

شِفَاهِي - ع. لب بلب سخن گفتن

مقابل يكديگر

شُفْت - ع. بخیل ، حسود

شَفْتُ - ع. چیز كم بها ، قریه دكلان ،

دهی است در گیلان

شِفْتُ - ف. تراویدن چرك و خون از

جراحت ، چیز كم و ناهموار ، مرد نادان

شِفْتَالُو - ف. میوه ایست مانند زردالو

ولی پوست آن صاف و هسته آن مانند

هلواست ، كنبه از بوسه

شِفْتَرَلَك - ف. گیاهیست كه شتر خورد

شِفْتَرَلَك - ف. نوعی از شفتالو كه

شلیل است

شِفْتَه - ف. گل ولای سختی كه قبل از

اندود بام روی تیرسقف ریزند ، گلی
که بآهک و ریک مخلوط نموده جای
پی ریزند

شَفَرَه - ف . آلت و جین

شَفْه - ع . شوشه زر

شَفْع - ع . جفت ، جفت کردن ، شفاعت
نمودن ، زیاده کردن چیز را

شَفْعَاء - ع . شفیعان ، شفاعت کنندگان

شَفْعَه - ع . حقی که یکی ازدو شریک بر

شریک دیگر در مال غیر منقول دارد

شَفَق - ع . سرخی افق بعد از غروب

شَفَقَه - ع . مهربانی ، عطوفت

شَفَق - ف . بیهنرو جلف ، نادان

شَفْلِیدَن - ف . صغیر زدن را گویند

شَفَن - ع . زیرک ، دانا ، دارنده میراث

شَفْوَدَه - ف . بمعنی هفته آمده است

شَفْوَن - ع . بگوشه چشم نگریستن

شَقَه - ع . لب و اصل آن شَفْوَه

شَفِیع - ع . شفاعت کننده

شَفِیق - ع . مهربان ، نصیحت کن

شَق - ع . ترکیدگی ، شکافتن ، دشوار

آمدن کار ، راست کردن

شَق - ع . همه چیز و شَقَه گردن دونه

کردن است

شَقَاحَت - ع . زشت گردیدن

شَقَاق - ع . باره ها ، نیمه ماه ، دشمنی

شَقَاوَت - ع . بدبختی مقابل سعادت

شَقَاق - ع . نام گلی است خوش رنگ

شَقَب - ع . شکاف بین دو کوه

شَقِشَقَه - ع . بانگ شترنر ، صدای گنجشک

شَقُوق - ع . باره ها و حصه ها

شَقَه - ع . باره از چوب و مانند آن

شَقَه - ع . جامه شکافته ، مسفردوز

شَقِیْط - ع . سبویا هر چیز سفالین

شَقِیْقَه - ع . درد نصف سر ، گنجگاه

شَك - ف . مرک موش ، سم الفار

شَك - ع . حالت تردید

شَكَاَز - ف . صید از پرنده و چرنده

شَكَاَف - ف . چاک ورخته ، مضراب

شَكَاَفَن - ف . چاک کردن ، شکاف

دادن ، نقب زدن

شَكَاَفَه - ف . آلتی که بدان ساززند

شَكَاَك - ع . کسی که زیاد شك کند

شَكَال - ع . ریسمانی که بدست و پای

شتر بپندند

شَكَاَت - ف . جینه زدن مرغ

شَكَاوَنَدَه - ف . نقب زننده ، کفن دزد

شَكَاَيَت - ع . کله کردن

شَكَر - ف . شکار ، شکننده ، چیزی

که از آن قند سازند و شَكَر آب رنجش

کم و شَكَر بُرُك شکر باره و شَكَر حَنْد

تبسم دل پسند و شَكَر دِزُ شکاری که بر

عروس و داماد کنند و گفتار نرم و شیرین

و مردم شیرین سخن و مطرب خوش آواز

و شَكَر سَنَك سنگی است که سوده آن

سفید و شیرین است و شَكَر لَب لب ممشوق

و کسیکه لب او شکافته است و شَكِرِی

رَنَك رنگی است بین زردی و سرخی

شَكَرُ - ع . سپاس داشتن و ثنا گفتن
 کسیرا که احسان نموده است و همچنین
 است شُكْرَانُ و شُكْرَانَه
 شَكَرْدَن - ف . شکار کردن
 شِکَرَه - ف . مرغی است شکاری از
 جنس باشه لیکن از او کوچکتر است
 شِکَرِ یَدَن - ف . شکار کردن، شکست
 دادن دشمن
 شِکَرِ یَنَه - ف . نوعی از شیرینی
 شِکَتَن - ف . مقابل درست بودن ،
 اعراض کردن ، تند شدن ، خوردن و
 جاویدن و شِکَتَه اسم مفعول آنست
 شِکِفْتُ - ف . تعجب ، عجب
 شِکَفْتُ - ف . خار ، کج و ناهموار
 شِکَفْتَن - ف . باز شدن گل و مانند آن
 خوشحال شدن
 شِکَفْتِیْدَن - ف . تعجب کردن
 شِکَکْ - ف . خاری که بدامن آویزد
 شِکَل - ع . مانند ، ناز کردن
 شِکَالاً - فر . یک نوع شیرینی است
 شِکَلَه - ف . آنچه از جامه برمیخ یا
 شاخ درخت بندد پاره شود
 شِکَم - ف . جایی از بدن که معده و
 وجگر و کلیه و روده در آنجا است و
 هِکَمَتَه پوست کفتی است که بر آن محیط
 است و شِکْمُو و شِکْمِی بر خوار را گویند
 شِکَن - ف . چینی که بر روی و جامه
 و غیر آن افتد ، امر بشکستن ، خورنده
 و خاینده ، اعراض و تندی ، امر باعراض
 لعن و سرود ، هزیمت و شکست لشکر

مکرو حیل و تزویر
 شِکَنَه - ف . شکبه
 شِکَنُج - ف . شکن و تاب ریمان و
 کره و چین زلف و مانند آن ، ماریست
 سرخ رنگ ، اصول ، صدا و آواز ،
 مکرو حیل ، مرض خیارک
 شِکَنَجَه - ف . ایذار و اذیت مقصرین
 شِکَنْدَن - ف . کرم زمین که سرخ رنگ
 است و بر عری خراطین گویند
 شِکُو خِیْدَن - ف . لغزیدن و بسر درآمدن ،
 ترسیدن و هیبت زده شدن
 شِکُوْر - ع . بسیار سپاس گذار
 شِکُوْف - ف . شکاف دهنده
 شِکُوْقَه - ف . گل درخت که شکفته
 میشود ، قی و استغراغ
 شِکُوْفِیْدَن - ف . شکفته شدن
 شِکُوْکْ - ع . جمع شَکْ ، کمانها
 شِکُوْل - ف . جابگی ، جلدی
 شِکُوْلِیْدَن - ف . پریشان کردن
 شِکُوَه - ف . بزرگی و شان و جلال
 با جلالت جلوه کردن و شِکُوْهِیْدَن
 مصدر آنست
 شِکُوَه - ف . بمعنی شکایت آمده است
 شِکُوَه - ف . خوف و بیم و شِکُوْهِیْدَن
 مصدر آنست
 شِکُوْی و شِکُوَه - ع . شکایت کردن
 شِکُوْهِیْدَن - ف . شکوهیدن
 شِکُوْهِیْدَن - ف . مضطرب و بیقرار شدن
 شِکِیْت - ف . صبر و شِکِیَا صبور و
 شِکِیَا نِی صبوری و شِکِیْسِیْدَن مصدر

آنتس

شَكِيلٌ - ع. پای بند اسب ، خوش اندام

صاحب ناز

شَكِيهٌ - ف. خمی که در آن غله کنند

شُعَا و شُعَاذ و شُعَالٌ - ف. شغال

شُعَا - ف. جمبه و تیردان

شُعَالٌ - ف. ذغال ، نشخار ، انگشت

شُعَالٌ - ف. ریسمانیکه پیا و دست

استر بندند

شُعَالَهٌ - ف. بمعنی تمام و همه باشد

شُعَالِيٌّ - ف. هر چه روی ذغال بزنند

شِعْرٌ ذٌ - ف. روش و طریقه

شِعْثٌ - ف. تعجب و حیرت

شِعْثَنٌ - ف. باز شدن و شِعْثَه اسم

مفعول آنست

شِعْثُونٌ - ف. بفال نیک گرفتن

شِلٌ - ف. نیزه کوچک که سر آن دو

بره است و چند عدد در دست گیرند و

یک بیک بجانب خصم اندازند ، میوه ای

است مانند به ، ران مخصوصاً ران آدمی

شَلٌ - ف. کسی که یک پای او کوتاه

با آسیبی دیده که درست نمیتواند راه روی

شَلٌ - ف. سست و نرم

شَلٌ - ع. دوختن جامه ، فلج شدن دست

شَلَاقٌ - ع. تازیانه که دسته دارد و

باسب برای راندن زنند

شِلَالٌ - ع. زیردوی کردن

شَلَالٌ - ف. هر کت دادن دست و گرداندن

آن ، ریشه های آویخته ، تازیانه ای که

گوش های پهن و آویخته دارد

شَلَالٌ - ع. قوم پراکنده

شَلَايِيْنٌ - ف. شخص مبرم

شَلْتَاقٌ - مح. تجاوز از حق خود نمودن

شَلْتُوْكٌ - ف. برنجی که هنوز از پوست

در نیامده

شَلْتَهٌ - ف. جای ذباله و خاکروب

شَلِخْتَهٌ - ف. کسی را گویند که در

جمع آوری و انتظام کار بیبالات باشد

شَلْعَمٌ - ف. گونه ایست مانند ترب

شَلْفٌ - ف. زن بدکاره و هرزه

شَلْفِيَهٌ - ف. فرج زنان

شَلْفِيَهٌ - ف. زن بدکاره و با الفیه که

گویند مراد دوزن بدکاره بوده است

که کمال شهوت را داشته اند

شَلْكٌ - ف. زالو را گویند

شَلْكٌ - ف. گل تیره سیاه چسبنده

شَلْكَكٌ - ف. ناودان ، مرآه های کیف

شَلَلٌ مَوْشٌ - ف. سگان شکاری ، تازی

شَلَمٌ - ف. بمعنی صفت است

شَلَمَكٌ - ف. نام داروئی است

شَلْمِيْزٌ - ف. شنبلیله ، حلبه

شَلْنَكٌ - ف. برجستن و فرو نشستن بجهت

ورزش و مشق راه رفتن

شَلُوٌ - ف. کسی که پای او شل است

شَلُوْعٌ - ف. درهم و برهم کردن و

فریاد و غوغا کردن بی محل و با قاف

نویسند

شَلُوْكٌ - ف. زالو را گویند

فروشد ، نام طایفه است
شَمَاعِنْدَه - ف . هر چیز بدبو خصوصاً
 زن بدبو
شِمَال - ع . طرف دست چپ وقتی که
 رو بمشرق بایستند
شِمَال - ع . بادی که از طرف شمال آید
شَمَالَه - ف . شمع ، نوعی از برنج
شَمَامَه - ف . دستنبو ، نوعی از خربزه
شِمَامَه - ف . بوی خوش
شَمَان - ف . اسم فاعل از شماندن
شَمَالِدَن - ف . رسیدن ، آشفتن و
 پریشان شدن ، بیهوش شدن ، ترسیدن
و شَمَانِیْدَن فعل متعدی آنست
شَمَائِل - ع . طبایع نیکو و پر شکل
 و صورت نیز گفته شود
شَمْبِلِيلَه - ف . سبزیست خوردنی و
 معطر که روی نان پاشند و **شَنْبِلِيلَه**
 نیز گویند
شَمَد - ف . روپوش نازکی است که
 هنگام گرما بجای لحاف در موقع
 خواب اندازند
شَمَدَانِی - ف . گلی است قرمز و خوش
 رنگ و گاهی بشت گلی و سفید است
شَمَر - ف . آبگیر کوچک
شُمَر - ع . خرامیدن در رفتن
شُمَر - ع . مرد با تجربه نام یکی از
 اشیاء عرب
شُمُرْدَن - ف . حساب کردن
شَمَرِش - ف . بالفرض و بر تقدیر
شَمْس - ع . آفتاب ، گلویند

شَلُون - ف . جانور است از جنس شغال
شَلَه - ف . نام آشی است که آنرا **شَلَه**
قَلَمْکَار گویند
شَلَه - ف . بمعنی انصاف است
شَلَه - ف . بت ، بت پرست ، جای تنک
شَلَه - ف . سرگین دان ، جای پلید
 و کثیف
شَلَه - ف . پارچه است نخی و سرخ
شَلِیْتَه - ف . تنبانی است گشاد و چین دار
 و کوتاه که زنها پوشند
شَلِیخ - ف . صوت و آواز
شَلِیخا - مح . نام یکی از حواریون
 عیسی (ع)
شَلِیث - ف . در کردن توپ و تفنگ و
 مانند آن
شَلِیل - ف . نوعی از شفتالو

شَم - ف . مخفف بشوم که بمعنی
 بروم است
شَم - ع . بومیدن ، تکبر کردن
شُمَا - ف . ضمیر جمع مخاطب در
 موقع تعظیم
شَمَائِت - ع . شاد شدن بغم دشمن
شَمَائِخ - ف . سینه بند زنان
شَمَار - ف . شماره ، شیبه
شَمَارَه - ف . حساب و عدد
شَمَاس - ف . نام شخصی است که کیش
 آتش پرستی را وضع نموده
شَمَاسی - ف . نام ترسایان
شَمَاع - ع . کسی که شمع ریزد و

بواسطه تند حرکت کردن یا بار برداشتن
نفس بتنگی زند

شَمَنْد - ف . بیهوش ، نوحه افغان

شُمُوس - ع . جمع شَمَس آفتابها

شُمُوع - ع . جمع شَمْع ، چراغها

شُمُول - ع . جمعیت و سامان

شُمُول - ع . احاطه کردن

شَمَه - ع . مقدار کمی از هر چیز

شَمِیدَن - ف . رمیدن و ترسیدن ، مگر

وحیله کردن ، افغان و نوحه کردن ،

شجاع بودن ، خَشَمَاك شدن ، بوتیدن

شَمِیدَه - ف . شیرشرزه ، اسم مفعول

از شَمِیدَن

شَمِیز - ف . زارع ، زمینی که برای

زراعت مهیا است

شَمِیز - فر . لفافه نوشته جات

شَمِیم - ع . بوی و رایحه خوش

شِن - ف . سنگهای ریزه

شَن - ف . باغ و چمن ، ناز و کرشمه

شِنَا - ف . حرکت در آب و ورزش

شِنَا حَقَن - ف . دانستن از راه حواس

شِنَاوَر - ف . شناوری ، شناور ، نامبارک

و شوم ، شاخه نو درخت ، دیاری که

خراب و خالی از سکنه باشد

شِنَا سَا لَدَن - ف . آموختن ، یاد دادن

و شِنَا سَائِي دانستن چیز است

شَنَاعَت - ع . زشتی ، زشت گفتن کسی

شَنَائِع - ع . کارهای بد و زشت

شَنَب - ف . گنبد و شَنَب غَا زَان گنبد

شَمْسَا - ف . نور مغنوی ، پرتو آفتاب

و ماه و چراغ و آتش و مانند آن

شَمَه - ف . دوخته است از گلابتون

که بلباسها و جامه ها دوزند

شَمِیَنَه - ع . نام کتابیست در منطق ،

چتر آفتاب گردان

شَمِش - ع . قطعه باریک و دراز از

طلا و تهره دداخته

شَمِشَا - ف . درختی است که برگهای

نرم دارد و در زمستان خشك نمیشود ،

ریحان ، مرزنجوش

شَمِشَه - ف . آلتی است چوبی دراز

که بنایان بآن کجی و راستی عمارت

را تشخیص میدهند

شَمِشِر - ف . آلتی است آهنی تیز و

برنده و کج که با آن جنگ کنند ،

روشنائی صبح ، آفتاب

شَمْع - ع . بیه ، آنچه از بیه یا موم

سازند و روشن کنند

شَمَقَنَد - ف . متعفن مخصوصاً زن

بد بو

شَمَل - ف . با افزا را گویند که زیر

آن چرم باشد و رویش از ریمان ،

بَابَا شَمَل کسی را گویند که شرافتی

ندارد و خود را همه کاره داند و در هر

غوغائی وارد و مداخله نماید

شَمَلَه - ع . شالی است که بردوش اندازند

یا چادر است کوچک که بر خود پیچد

شَمَن - ف . بت ، بت پرست

شَمَنَان - ف . بت پرستان کسی که

غازان خان است در تبریز

شَنَبِه - ف. روز اول هفته و شنبه

شَنَبِيلَه - ف. سبزی است که آنرا در خورش کنند و خشک آنرا بنان زنند

شَنَبِه - ف. گنبد ، روز اول هفته

شَنَبِه - ف. روز اول هفته ، شبهه اسب

شَنَت - ف. سال و سنه

شَنَج - ف. دماغه و بینی کوه که

شکستگی بسیار دارد

شَنَج - ف. سرین و کفل

شَنَج - ف. نوعی از صدف

شَنَج - ع. درهم کشیدگی پوست

شَنَدِر - ف. باره باره ، چیز کم

شَنَدَف - ف. دهل و طبل و ققاره

شَنَرَه - ف. نام گاویست که در کلیله

دمنه آورده است

شَنَعَت - ع. زشت گفتن بکسی

شَنَعَن - ف. شنودن ، بو کردن

شَنَك - ف. شوخ بیجا ، راه زن ،

خرطوم فیل ، تیزوتند ، مکابره

شَنَك - ف. درخت سرو یا درختی که

از چوب آن کمان سازند که تنه اش سفید

وراست و سر آن چترزند

شَنَك - ف. غله ایست از باقلا کوچکتر

در غلاف طولانی متکون شود که آنرا

خَلَر گویند

شَنَكَازِف - گیاهیست خاردار و بزمین

چسبده که بیخ آن سرخ است و آنرا

بربری شنجار گویند

شَنَك پَر - ف. شراب خرما و همچنین

است شَنَك پِل

شَنَكُف - ف. سرنج که درقاشی بکار

برند ، نام کرمی گندم خوار که غله

را خراب کند

شَنَكُزَن - ف. کرمی که کشت و زراعت

را خورد

شَنَكُل - ف. خلر ، دزد ، راهزن

شَنَكُول - ف. شوخ و شنك ، دزد و

راهزن ، خرطوم فیل و همچنین است

شَنَكُولَه

شَنَكِه - ف. آلت مردی ، مزبله ،

لته حیض

شَنَكِيار - ف. خیار چنبر را گویند

شَنَوَاكُذَن - ف. وادار کردن بشنیدن

شَنَوَدَن - ف. شنیدن

شَنَوَسَه و شَنَوَسَه - ف. عطسه

شَنَه - ف. آواز عموماً و آواز اسب

خصوصاً که آنرا شبهه گویند

شَنِيدَن - ف. گوش دادن ، بوئیدن ،

بوی کردن

شَنِير - ف. چوب آبوس ، کمان تیر

شَنِع - ع. زشت ، بد

شَو - ف. امر بشدن و رفتن ، شب

شَو - ف. شوهر ، امر بشتن

شَوَا - ف. کروناشوا

شَوَا - ف. بینه که در دست و یا از کار

کردن پیدا شود ، شبت

شَوَاء - ع. بریانی را گویند

شَوَاتِب - ع. آمیزشها

امر بنشستن، شوم و نحس، سعی و کوشش
نام آوازیست و **شُورْ بَا** و **شُورْ وَا** آتش
نیکدار و **شُورْ مَورْ** نحس و ضعیف و
شُورْ گَزْ نوعی از درخت گز که در
شوره زار پدید آید

شُورْ - ف. کسی که جامه او باره باشد
شُورْ - ع. مشورت کردن

شُورْم - ف. بمعنی کوه باشد

شُورَه - ف. سفیدی سر کچل، سفیدی
که بدیوار آجر نمناک و **شُورَه زَا رُز مِنی**
که نمک دارد

شُورِی - ف. مزه نمکین

شُورِی - ع. مشورت کردن

شُورِیْدَن - ف. شور و غوغا کردن،
برانگیختن، بریشان کردن، در غضب
شدن، نفرین کردن

شُورِیْزْ - ف. زارع و برزگر

شُوسَه - ف. راهی که آنرا صاف و
شسته و قابل عبور کرده باشند

شُوشْ - ف. خوب، مخفف شوشتر

شُوشْ - ف. شاخهای درخت انگور

شُوشْكَ - ف. ساز چهارتار، تپهو،

شش زروسیم

شُوشُو - ف. گادرس، ارزن

شُوشَه - ف. شش طلا و تهره و مانند

آن، بشته ربک، هر چیز بلند و کوتاه

مانند لوح مزار و محراب

شُوطْ - ع. یکمرتبه رفتن تا آخر

شُوعْ - ف. آبله و بینه دست، چرک

بدن و جامه، شوخ

شِوَاتْ - ف. نوعی از مرغابی که آنرا
سرخاب گویند، بوقلمون، مرغ چرز
شِوَاژْ - ع. رمنده ها، نوادر و
چیزهای کمیاب

شِوَاړِبْ - ع. جمع **شَاړِبْ**، سبیل

شِوَاړِغْ - ع. راههای بزرگ

شِوَاړِغْ - ع. روشنی دهنده ها

شِوَاغِلْ - ع. چیزهای مشغول کننده

شِوَالْ - ف. شلوار، کار و صنعت

شِوَالْ - ع. ماه دهم از سال قمری

شِوَاهِدْ - ع. چیزهاییکه بآن استشهاد
کنند

شِوَاهِقْ - ع. کوههای بلند

شِوَاپی - ف. کری و ناشنوایی

شُوبْ - ف. مندی و دستمال

شُوبْ - ع. بمعنی آمیختن است

شُوبَسْتْ - ف. افسون را گویند

شُوخْ - ف. بیباک و دلیر، عیار و دزد

و راهزن، فضول و شریر، معشوق،

چرک جامه، چرک جراحت، پینه دست

و پا، درختی که يك شاخش ببرند و

شُوخْ جَئْمْ معشوق طرار و **شُوخْ حَنُ**

چرکین

شُوخِی - ف. ظرافت و مزاح

شُوخِیْدَن - ف. چرکین شدن

شُودْ - ف. رفت و گذشت

شِوَدْ - ف. شبت که سبزی است

خوردنی

شُودَن - ف. گذشتن و رفتن

شُورْ - ف. چیز پرنمک، آشوب و غوغا

شَوْغَا - ف. حصاریکه شب گاو ان در آنجا باشند
 شَوْلُک - ع. بمعنی خار آمده است
 شَوْکَا - ف. نوعی از گاو کوهی سیاه رنگ که بقدر گاو میش است
 شَوْکَت - ع. بزرگی، قوت و قدرت
 شَوْکَرَان - ف. گیاهیت که خوردن بیخ آن جنون آورد
 شَوْل - ف. شولیدن، امر بشولیدن
 شَوْلَا - ف. جامه ایست بشمین که قلندران پوشند
 شَوْلَاث - ف. زمین رخوه و ست که چاه قنات در آنجا ریزش کند
 شَوْلَان - ف. کمند نزد بام
 شَوْلُک - ف. اسب تیز رو، بادریسه دوک
 شَوْلَمَن - ف. دوزخ را گویند
 شَوْلَه - ف. جای زباله و خاکروب
 شَوْلِیدَن - ف. دیدن و دانستن، چین خوردن، بریشان و آشفته و پراکنده شدن و نمودن و شَوْلِیده اسم مفعول آنست
 شَوْم - ف. باشم
 شَوْم - ف. نامبارک، بد فال
 شَوْمَن - ف. بلفت زنده پیشانی
 شَوْمَز - ف. زمینی که برای شیار و تخم ریزی درست کرده باشند
 شَوْمَزِیدَن - ف. شیار و زراعت کردن
 شَوْنَد - ف. باعث و سبب و ماده هر چیز
 شَوْنَدَا - ف. شنوا

شَوْنَدَان - ف. باعث ها و سبب ها
 شَوْنِست - ف. فسون و علاج
 شَوْنِیز - ف. سیاهدانه که بر نان باشند
 شَوَه - ف. سنگی است سیاه و سبک و شفاف، سبب و باعث و ماده
 شَوْهَاء - ع. زن خوب رو و زیبا، اسب نیکو منظر
 شَوِی - ف. پیراهن، روی
 شَوِی - ف. شوهر، امر نشستن، شوینده شوربا
 شَوِیا نِیدَن - ف. شستن و پاک کردن
 شَوِیست - ف. پراکنندگی
 شَه - ف. مخفف شاه، داماد، چیز بزرگ از همجنس خود و شَهَباز مخفف شاهباز و شَهَبان شهرمرو است
 شَه - ف. کلبه ای که موقع نفرت گویند
 شَهَاب - ع. ستاره، شعله آتش، باره آتش، درخش آتش و تیر شَهَاب شعله مبتدیست که شب در آسمان بدید آید و زود خاموش شود
 شَهَادَت - ع. گواهی دادن، کشته شدن در راه خدا و حق
 شَهَامَت - ع. تند فهم و چالاک شدن بزرگی، توانائی، شادمانی
 شَهَب - ع. تیرهای شهاب، شعله ها
 شَهَبَز - ف. اولین بر بلند برندگان
 شَهْد - ع. عمل یا انگیز باموم
 شَهْر - ع. ماه و شَهْر یَه ماهانه
 شَهْر - ف. بلد و شَهْر اَیْن حاکم

شهر و شَهْر بَان بزرگ و حاکم شهر و
شَهْر سْتَان حصار است که برگردا کرد
شهر بزرگ نهند و نیز نام چند شهر بوده
و شَار سَان مخفف آنست

شَهْر وَان - ف . نام شهری بر لب دجله
بنیاد بوده است

شَهْر وُود - ف . رودخانه بزرگ ، شهر
شاهرود ، نام سازست بزرگ

شَهْر یَا ز - ف . نام شاهی که از همه
سلاطین بزرگتر باشد ، کلاتر و بزرگ
شهر ، نام بلوکی است اطراف طهران
شَهْر یدِه - ف . پراکنده و پربشان شده

شَهْر یُور - ف . شهر یور ماه را گویند
شَهْر یُور - ف . ماه آخر تابستان ،

روز چهارم از ماه پارسی ، ملکی که موکل
آتش است و فلزات و تدبیر مصالح که در
هر ماه شهر یور واقع شود با اوست و
شَهْر یُور سَمَان نام روز چهارم از ماههای
شمسی که این روز را مانند مهرگان
جشن گیرند

شَهْقَه - ع . نمره و فریاد زدن
شَهْلَا - ف . یک نوع از اقسام نرگس ،
چشم سیاهی که مایل سرخی باشد و
فریبندگی داشته باشد و محتمل است
باین معنی عربی باشد

شَهْلَنک - ف . ریمان تاب
شَهْلَه - ف . گوشت چرب یا چربی که

بر گوشت احاطه کرده است
شَهْنَا ز - ف . نام نوائست

شَهْنَائ - ف . سرنا ، یکنوع نای

شَهَنْد - ف . بهبودی و نیکی

شَهَنْشَاه - ف . لقب سلاطین ایران

شَهَنْجَاهَنه - ف . ژاله و تگرگ

شَهَوَات - ع . جمع شَهْوَت ، شهوتها

شَهَوَا ز - ف . لایق و سزاوار شاهان

شَهْوَت - ع . خواهش تن و نفس

شَهْوُود - ع . جمع شَاهِد ، گواهان

شَهْوَر - ع . جمع شَهْر ، ماهها

شَهْی - ف . بیادشاهی ، دامادی ،

هر چیز شیرین

شَهْیِد - ع . شاهد ، کسیکه در راه خدا

جان داده است

شَهْیَر - ع . بمعنی مشهور است

شَهْیَق - ع . آخر صدای خر

شِئَاد - ع . کسیکه کار او اندود کردن

خواه از گچ و خواه از گل ولی در

فارسی کنایه از مردم مکار و پشت

هم انداز است

شِیَا ز - ف . زراعت ، زمین که با گاو

آهن برای زراعت بشکافند

شِیَا رِیْدَن - ف . شکافتن زمین برای

زراعت ، زراعت کردن

شِیَا طِیْن - ع . جمع شِیْطَان ، اهریمنان

شِیَا ع - فاش شدن خبر ، آتش گیره ،

بانگ نای

شِیَا ف - ع . دارویی است برای چشم

شِیَان - ف . جزاء و مکافات نیکی

بیا بدی

شِی - ف . چیز

شَبَب - ع. پیری ، سفید موی
 شَبَب - ف. نشیب ضد فراز ، شیفته
 و پرباشان ، رشته که بر سرتازیانه است
 شَبَا - ف. افعی ، شیفته و دیوانه که
 افسون نپذیرد

شَبَّان - ف. آمیخته و درهم کرده ،
 لرزان و شبیانیدن مصدر آنست
 شَبَّان - ع. دوماه سرمای سخت زمستان
 شَبَّوَر - ف. نای رومی که در جنگ
 نوازند

شَبَّ - ع. نام یکی از پسران
 شَبَّ - ف. درمنه را گویند
 شَبَّخ - ع. پیر ، بزرگ ، دانشمند ،
 صاحب رأی

شَبَّخه - ع. زن پیر
 شَبَد - ع. اندود کردن

شَبَد - ف. خورشید ، نور و روشنی
 ذاتی نه کسی و شَبَد اسْمُ هُدُوح القدس
 و شَبَدان شَبَد نور الانوار و شَبَد اَهْرَمَنْ
 نور شیطانی و خیالات زشت و شَبَد کپی
 نور قاهر

شَبَدَا - ف. آشفته و دیوانه ، مبهوت
 شَبَدان - ف. خوان نعمت

شَبَدَه - ف. خورشید ، نام پسر افراسیاب
 نام حکیمی که برای بهرام گور هفت
 عبارت ساخت

شَبَدَر - ف. یکی از اسماء الهی
 شَبَر - ف. مایعی است سفید رنگ که
 از بستان برآید و کودک و بچه از آن
 خورد . حیوانی است درنده که آنرا

سلطان درندگان گویند ، برج اسد و
 شَبَر اَلَكَن و شَبَر اَوَرَن مردم رشید و
 شَبَر بَان نگاهدارنده شیر و شَبَر بَهَا قد
 و جنسی است که داماد برای عروس
 میفرستد و شَبَر خُدا علی بن ابیطالب ع
 و شَبَر خُشْت شبنمی است که بر نوعی از درخت

نشیند یا صمغ درختی است و شَبَر دَان
 یکی از اعضاء شکم که در آن شیر جمع
 میشود و شَبَر دُل شجاع و دلیر و شَبَر زَا
 دوائی است که زنان برای زیاد کردن
 شیر نوشند و شَبَر زَنَه چوبی است که
 بتوسط آن کره آزماست جدا کنند و
 شَبَر سِبَهَر برج اسد و شَبَر قَلَاب آهنی
 است که قلندران بر سردال کمر بندند
 و شَبَر مَجْشُك مرغی است که شکار
 مرغ کند و آنرا انجیر خور گویند و
 شَبَر ماهی نوعی از ماهی که سفید است
 و شَبَر مَكْس عنکبوت است

شَبَر آه - ف. خشخاش یا شیر خشخاش
 شَبَر آزه - ف. یکنوع دوخت مخصوصی
 است که باوراق کتاب زنند تا از هم
 نباشد

شَبَر جَه - ف. يك نوع فرورفتن در
 آبست که اول سر رود بعد پا

شَبَر كَه - ف. دلبری کردن
 شَبَر وِیَه - ف. نام پسر خسرو پرویز ،

نام پهلوانی است ایرانی
 شَبَرَه - ف. شربت قند و مانند آن ،
 شراب که سکر آورد و مخصوصاً بوزه
 که شك داخل آن کنند ، آب انگور

شیم - ع . عادت ها ، طبیعت ها
 شیمت - ع . طبیعت و خوی
 شیمی - فر . علم تجزیه و ترکیب
 شین - ف . نام یکی از حروف هجا ،
 بنشین ، نشینده
 شین - ع . بمعنی زشتی است
 شیوا - ف . فصیح و بلیغ
 شیوا یندن - ف . آمیختن و برهم زدن
 و لرزانیدن
 شیوخ - ع . بزرگان ، پیران
 شیوع - ع . فاش شدن خبر
 شیون - ف . گریه و زاری کردن
 شیوه - ف . راه و روش ، طریق ،
 ناز و عشوه ، حقّه بازی و پشت هم اندازی
 خودنمایی
 شیّه - ف . صدای اسب

ص

صائب - ع . بهدف رسیده ، صواب
 کار
 صائم - ع . شخص روزه دار
 صابر - ع . شکمبا ، بردبار
 صایع - ع . رنگرو
 صابون - مع . چیزیکه از تیزاب و
 پیه درست کنند و جامه با آن شویند
 صاحب - ع . یار ، مالک ، همراه
 صاذ - ع . نام یکی از حروف تهجی
 صاود - ع . بازگشت مقابل خارج
 صادق - ع . راستگو ، راست

که بجوشانند و غلیظ شود ، شیره
 تریاک که پس از کشیدن در محفظه که
 بآن تریاک را میچسبانند جمع شود
 شیرین - ف . یکی از طعمهای اصلی ،
 نام زن پرویز ، شیرینه
 شیرینه - ف . جوششی است که بر اندام
 کودکان در آمد ، چوب دوغ زنی
 شیرینی - ف . حالت و صفت شیرین ،
 چیزهاییکه از قند و شکر درست کنند
 شیر - ف . چوبیکه از آن کمان سازند ،
 کمان تیراندازی
 شیک - ف . بره از شش ماهه تا یکساله
 و آنرا شیکه نیز گویند
 شیک - ف . تیهورا گویند
 شیکله - ف . دست و پای سست
 شیم - ف . نام سازی است ، صغیر
 شیو - ف . بمعنی تیهو باشد
 شیکه - ف . آبکینه
 شیطان - ع . اهریمن ، اندیشه بد
 شیطنت - ع . کاریا اندیشه بد کردن
 شیکه - ع . پیروان ، گروهی از مسلمانان
 مقابل سنی
 شیک - فر . قشنگ و مقبول
 شیلا - ف . کشادگی هائی که از دریا
 در خاک پیدا شود
 شیالان - ف . عتاب ، سفره و طعامی که
 بزرگان تهیه کرده اند
 شیونه - ف . سنک پشت
 شیم - ع . ماهی کوچکی است که بر
 پشت نقاط سفید دارد

صَادِمٌ - ع . بمعنی کوبنده میباشد
 صَارِخٌ - ع . فریادرس و فریاد خواه
 صَارِفٌ - ع . برگرداننده ، زیاد کننده
 صَارِمٌ - ع . شمشیر ، مرد دلاور
 صَارُوجٌ - مع . معرب ساروج
 صَاغٌ - ع . زمین پست ، پیمانه
 صَاعِذٌ - ع . بلند و صعود کننده
 صَاعِقَه - ع . آتش که از آسمان آید
 صَاغِرٌ - ع . کوچک و پست
 صَافٌ - ع . صافی بدون دردی ، نرم ،
 راست و این لغت مأخوذ از صافی است
 و در لغت فارسی یاء آنرا حذف کنند
 صَافٌ - ع . صف کشنده و صَافَاتٌ
 جمع آنست ، در فارسی بمعنی شراب
 صاف
 صَافِی - ع . پارچه که مایع را در آن
 پخته تا صافی آن بر طرف دیگر رود و
 در آن بماند ، روشن مقابل کدر
 صَالِحٌ - ع . نیک و نیکوکار
 صَامِتٌ - ع . خاموش ، شیرخفته
 صَانِعٌ - ع . صنعتگر ، آفریننده
 صَانِتٌ - ع . آواز یا فریاد کننده
 صَايِعٌ - ع . صبحه زننده
 صَايَغٌ - ع . زرگر ، آفریننده
 صَايِنٌ - ع . نگاهدار

صَبٌ - ع . ریختن و ریخته شدن
 صَبَاءٌ - ع . باد شرقی که باد بهار گویند
 صَبَاءٌ - ع . بازی کردن با کودک
 صَبَابَةٌ - ع . سوزش عشق ، نرمی دل

صَبَاحٌ - ع . بامداد ، خوب ، جمیل
 صَبَاحٌ - ع . لقب حسن صباح رئیس
 فرقه اسمعیلیه در ایران
 صَبَاحَتٌ - ع . زیبایی ، خوبرویی
 صَبَاغٌ - ع . رنگرز ، دروغگوی
 صُبْحٌ - ع . اول طلوع آفتاب
 صَبْرٌ - ع . شکیبایی ، بردباری
 صَبْرٌ - ع . دوائست تلخ و زننده
 صَبْصَابٌ - ع . سطر و درشت و سخت
 صُبْرَه - ع . انبار گندم وزن نکرده
 صَبْعٌ - ع . رنگ کردن
 صَبُوحٌ - ع . خوراکی در صبح از شیر
 و شراب و غیر آن که در فارسی صُبْحَانَه
 گویند
 صَبَوْتُ - ع . میل ب جوانی کردن
 صَبُورٌ - ع . شکیبا ، بردبار
 صَبِيٌّ - ع . کودک و صَبِيَّه مویث
 آنست
 صَبِيَانٌ - ع . کودکان ، اطفال

صَحَابَتٌ - ع . یاری کردن
 صَحَاخٌ - ع . تندرست شدن ، پاک
 شدن از عیب ، مطابقه خبر با واقع
 صَحَافٌ - ع . سازنده جلد کتاب
 صَحَافِیٌ - ع . کتاب ها ، نامه ها
 صَحَّتٌ - ع . یاری نمودن ، سخن گفتن
 صِحَّتٌ - ع . تندرست بودن ، پاک شدن
 از عیب ، سلامتی
 صَحْرَاءٌ - ع . دشت هموار
 صُحُفٌ - ع . کتابها ، نامه ها

صُدْرَه - ع. سینه بند ، سرسینه
 صَدْع - ع. درد گرفتن سر ، قطع کردن
 بیابان ، فرقه و گروه از هر چیزی
 صَدْع - ع. مابین چشم و گوش که آنرا
 شقیقه گویند ، دسته موی بافته
 صَدْف - ف. غلاف مروارید

صَدَق - ع. راستی ها ، درستی ، نیکوئی
 صَدَقَات - ع. آنچیزهایی که بفقراء
 داده میشود و صَدَقَه مفرد آنست
 صَدْم - ع. کوفتن ، راندن
 صَدْمَه - ع. مصیبت ، آسیب رساندن
 صُدُور - ع. خارج کردن
 صَدُوق - ع. راستگو ، امین ، نیکوکار
 صَدِی - ع. آوازیکه از کوه یا حام
 منعکس شود ، بوم نر ، تشنه شدن
 صَدِیق - ع. رفیق ، راستگو
 صَدِیق - ع. مرد بسیار راستگو
 صَدِیقَه - ع. زن بسیار راستگو ، لقب
 فاطمه زهرا دختر پیغمبر عرب (ص)

صُرَاخ - ع. صریح و واضح و خالص
 صُرَاخَت - ع. خالص شدن ، واضح بودن
 صُرَاجی - ع. شراب خالص با ظرف
 شراب
 صِرَاط - ع. راه ، بلی است روی دوزخ
 صَرَّاف - ع. کسیکه پول معامله کند
 صَرَامَت - ع. عزیمت بر کار
 صَرَح - ع. کوشک و هربنای بلند
 صَرَحَه - ع. زمین استوار و هموار
 صَرْد - ع. مرغی است بزرگ سر که

صَحْن - ع. میان سرا یا حیاط
 صَحْو - ع. هوشیاری ، هوشیار شدن
 صَحِیح - ع. تندرست ، درست
 صَحِیفَه - ع. نامه ، کتاب
 صَخْرَه - ع. سنگ بزرگ سخت

صَد - ف. سده که ده تا است
 صَد - ع. بازداشتن ، مانع شدن
 صَدَا - ع. زنگ آهن را گویند
 صِدَا - ف. آواز و صوت و صدا بکسر
 صاد در لغت عرب بمعنی آواز و صوت
 دیده نشده و در لغت عرب بمعنی آواز
 صدی بفتح صاد و ناقص یا بی مشاهده
 شده است و بمعنی مطلق آواز هم نیست
 بلکه آواز منعکس است نه مطلق آواز
 بنابراین صدا بکسر صاد که مختوم بالف
 باشد فارسی است و بودن صادم جزء
 کلمه فارسی منافاتی ندارد چنانکه در
 صد چنین است و محتملست صدی عربی
 بمعنی آواز منعکس در فارسی لفظاً و
 معنی تعریف شده باشد ولی این احتمال
 بعید است

صَدَارَت - ع. مقدم ، شغل رئیس دولت
 و صدراعظم
 صَدَاغ - ع. درد سر ، شکافتن
 صَدَاق - ع. مهر و کاین زن
 صَدَاقَت - ع. دوستی ، محبت ، راستی
 صَدَد - ع. قصد ، میل ، نزدیکی
 صَدُر - ع. سینه ، اول هر چیز ،
 بازگشتن ، درد کردن سینه

بارہ کنندہ صف کہ کنایہ از شجاعت است
 صَفَا - ع . سنک سخت ولغت سربانیست،
 جائست درمکہ
 صَفَاء - ع . بمعنی روشنی باشد
 صِفَات - ع . خوبیها وعادتها
 صَفَاؤ - ع . روی گر، مسگر
 صِفْتُ - ع . بیان کردن حال
 صَفَح - ع . رخسار، پهنای هر چیز
 صَفْحَه - ع . رخسار، روی کاغذ
 صفر - ع . میان خالی، روی که یکی
 از فلزات است

صَفَر - ع . ماه دوم از ماههای قمری
 صَفَرَاء - ع . یکی از اخلاط اربعه،
 تلخه

صُفْرَه - ع . زردی
 صَفَف - ع . راست و مستقیم
 صَفَق - ع . دست بهم زدن چنانکه آواز
 آید ، لنگه در
 صَفَقَه - ع . صفق، عقد بیع
 صَفْو - ع . اخلاص در دوستی و رفاقت
 صُفْوَه - ع . روشنی، بر گزیده
 هر چیزی

صَفْوِي - ع . نام فامیل یکدسته از
 سلاطین ایران که از اولاد شاه صفی
 بوده اند
 صُفَه - ع . پیش زین، پیش دالان و
 اصْحَاب صُفَه مہسانان نبی در پیش
 مسجدی

صَفِي و صَفِيَه - ع . دوست خالص
 صَفِير - ع . بانگ مرغان، خواندن

شکار گنجشک کند
 صَرَصَر - ع . باد تند و سخت
 صَرُغ - ع . بر زمین افکندن کسیرا
 صَرَف - ع . توبه، حیلہ، زیادتی،
 برگردانیدن، علم اشتقاق
 صَرَف - ع . خالص از هر چیز
 صَرَفَه - ع . زیادتی، افزونی، فرصت
 صَرَه - ع . میان را گویند
 صَرِيح - ع . روشن و گشاده
 صَرِيض - ع . بانگ، آواز زلین
 صَرِيْمَت - ع . عزیمت، بارہ از شب

صَع - ع . دشوار، مشکل، سخت
 صَعْدَاء - ع . نفس سرد و بلند
 صَعْبَه - ع . لرزش کردن
 صَعَق - ع . بیهوش شدن، فریاد
 کردن رعد

صَعْلُوک - ع . درویش فقیر و مفلوک
 صُعُوبَت - ع . دشوار و مشکل شدن
 صُعُود - ع . بلندی، عقبه دشوار
 صُعُود - ع . بالا رفتن از بلندی
 صَعُوَه - ع . نام مرغی است
 صِغَار - ع . کوچک ها، صغیرها
 صَغَارَت - ع . کوچک شدن
 صَغْرِي - ع . زن کوچک و صغیر
 صَغُو - ع . میل کردن، مایل شدن
 صَغِي - ع . شنیدن
 صَغِير - ع . کوچک، خرد، نابالغ

صَغِيْرَة - ع . در ردیف ایستادن و صفد

و صوت زدن برای خرتآب خورد
صَفِیق - ع . بیچیا ، بارچه بدباف

صَفَر - ع . چرغ و هر مرغ شکاری
صَفْع - ع . کناره و گوشه زمین
صَفْع - ع . زدن ، بانگ خروس
صَقْل - ع . بپلو ، اسب دراز ، تهیگاه
صَقْل - ع . زدودن و صیقلی کردن
صَك - ع . کوفتن ، زدن ، معرب چک

صَلَا - مح . برافروختن آتش برای
سرما ، فریاد برای اصعام بقرا یا فروش
چیزی ، میانه بشت

صَلَاةٌ - ع . سخت و محکم شدن
صَلَاةٌ - مح . قناره دکان قصابی که
دارای قلاب و سیخ است و باین معنی در
لغت عربی دیده نشده است و ممکنست
مشتق از صلب که بمعنی در آویختن
است باشد

صَلَاخٌ - ع . نیکی ، صدق و صَلَاحِيَّةٌ
داشتن صلاح است

صَلَاخٌ - ع . مصالحه و سازش کردن
صَلَاةٌ - ع . چیزیکه عطریات و ادویه
را بآن نرم کنند و بسایند

صَلَبٌ - ع . رست ، استخوانهای پشت
دوش ناسرین ، جای سنگ زار ، کسب
بدی ، توانائی

صَلَبٌ - ع . بردار کشیدن ، دارزدن
صَلَحٌ - ع . موافقت و آشتی کردن
صَلَحَاءٌ - ع . خوبان ، نیکان

صَلْصَالٌ - ع . گلی که باریک آمیخته

است

صُلْصُلٌ - ف . فاخته ، موی پیشانی اسب
صُلْصَلَةٌ - ع . آواز کردن

صُلْصَلَةٌ - ع . باقی مانده آب در ته حوض
صَلْعٌ - ع . پیش سریموشدن

صَلَوَةٌ - ع . دعا ازبنده ، رحمت از
خدا ، درود بر رسول و فرشتگان ،
نماز

صَلَوَاتٌ - ع . کنایس یهودان ، نمازها
صُلُوحٌ - ع . موافقت و احسان کردن

صِلَةٌ - ع . عطیه و بخشش و جایزه
صَلِيبٌ - ع . چلیپای ترسایان ، بر

دار کشیده ، محکم و سخت

صَمٌ - ع . کر و ناشنوا

صَمٌ - ع . کرشدن ، نشنیدن
صَمَاءٌ - ع . سختی زمانه ، سنگ سخت
فته که بقایت سخت باشد

صَمَاخٌ - ع . گوش ، سوراخ گوش
خاموشی

صَمَتْ - ع . خاموش شدن

صَمَدٌ - ع . مرجع مهمات ، مهتر

صَمَصَامٌ - ع . تیغ یا شمشیر بران

صَمَغٌ - ع . لعابست که از درخت بیرون
آید و سخت چسبنده است

صَمَمٌ - ع . کرشدن ، نشنیدن

صُمُوتٌ - ع . ساکت و صامت شدن

صَمِيمٌ - ع . خالص ، مرد ناشنوا

صَادِدٌ - ع . مهتران و بزرگان قوم

صَانَعٌ - ع . بسیار صنعتگر

صَانَعْتُ - ع . پیشه و کار و شغل

صَنَائِعٌ - ع . کارها و صنعتها

صَنْجٌ - مع . معرب چنگ که ساز است

صَنْدَلٌ - مع . معرب سندل که درختی

است هندی شبیه درخت گردو و معطر

و صَنْدَلِیْ معرب سندل است

صُنْدُوقٌ - ع . محفظه که از آهن یا چوب

سازند و در آن نفایس گذارند و در آنرا

قفل کنند

صُنْعٌ - ع . نیکوئی کردن ، بدی کردن

خلق کردن ، آفریدن

صَنْعَتٌ - ع . کار و پیشه قرار دادن ،

مهارت در عمل بدی داشتن

صِنْفٌ - ع . گونه و نوع ، پاره از

هر چیز

صَنَمٌ - ع . بت ، طاقت

صَنْوَبَرٌ - ع . درخت نارون را گویند

صَنِيعٌ - ع . صنعتگر و مخترع

صَوَابٌ - ع . ضد خطا ، سزاوار

صَوَادِرٌ - ع . بمعنی صادرات میباشد

صَوَارِفٌ - ع . چیزهاییکه انسان را

بر میگرداند از کاری

صَوَارِمٌ - ع . شجاعان ، شمشیران ،

شمشیرهای برنده ، شیران

صَوَاعِقُ - ع . بانگهای شدید و

صاعقه ها

صَوَامِغٌ - ع . صومعه ها و عبادتگاههای

ترسایان

صَوَانٌ - ع . سنگای سخت و محکم

صَوْبٌ - ع . جهت و طرف ، آمدن

باران

صَوْتُ - ف . آواز ، آواز کردن

صَوْرٌ - ع . شاخ ، آنچه اسرافیل بدو دم

صَوْرٌ - ع . جمع صَوْرَتٌ ، صورتها

صَوْرَتٌ - ع . پیکر ، صفت

صَوْعٌ - ع . در کالبد ریختن چیز گداخته

را ، آفرین ، جایز شدن شراب و آسان

بگلو شدن

صُوفٌ - ع . پشم گوسفند و صُوفِی بر

عارف گفته شود

صَوْلٌ - ع . برجستن و حمله کردن و

همچنین است صَوْلَتٌ

صَوْمٌ - ع . روزه گرفتن

صَوْمَعَةٌ - ع . عبادتگاه ترسایان

صَوْنٌ - ع . نگاهداشتن و نگهبانی

صَهَارَتٌ - ع . گداخته از هر چیزی

صَهْبَاءٌ - ع . می و فشارده انگور

صَهْرٌ - ع . خویشی و قرابت ، داماد

صَهْلٌ - ع . سختی و گرفتگی صدا

صَهْوٌ - ع . جرات رسیدن

صَهْوَاتٌ - ع . نشیمنگاههای سواران

بر اسب

صَهِيلٌ - ع . بانگ کردن اسب

صَاذٌ - ع . شکارچی ، شیریشه

صَيَاغٌ - ع . بمعنی زر گر میباشد

صِبَاغَةٌ - ع. زرگری کردن
 صِيَامٌ - ع. روزه گرفتن
 صِيَانَتْ - ع. نگاهداری کردن
 صَبَتْ - ع. آوازه و ذکر خیر
 صَبَحَهُ - ع. آواز کردن، عذاب
 صَبَدٌ - ع. شکاری، شکار کردن، دام
 محکم، رها کردن، سردادن
 صَبْدَانَةٌ - ع. غول و زن بدخوی
 صَبْرٌ - ع. باز گردیدن، میل کردن
 بسوی کسی
 صَبْرَفِي - ع. مرد چاره گر، صراف
 صَبْرُورَةٌ - ع. بمعنی گردیدن و شدن
 صَبْرُورَةٌ - ع. کاشته شدن، تعهد کردن
 صَبِغٌ - ع. صیغه ها، کراف گوی
 صِبْغٌ - ع. ریخته چیزی، اوزان و
 اسماء و افعال، خلقت، طریقه، اصل
 صَيْفٌ - ع. تابستان و صَيْفِ میوه و
 زراعت های تابستانی
 صَيْقُلٌ - ع. چیزیکه بآن شمیر و کارد
 و خنجر و مانند آنرا جلا دهند و صَيْقَلِ
 جلاداده شده

ض

ضَابٌ - ع. درختی است تلخ مثل حنظل
 ضَابِطٌ - ع. قوی، با عزم، هشیار،
 حاکم، شیردرنده، سخت
 ضَابِطَةٌ - ع. قانون کلی، قاعده و
 دستور
 ضَاخِرٌ - ع. ملول و دلشنگ کننده

ضَايِعٌ - ع. کسی که برپهلوی خوابیده
 ضَايَحٌ - ع. خندان، مردخندان
 ضَايِحَةٌ - ع. دندانانی که هنگام خنده
 پیدا شود
 ضَاذٌ - ع. نام یکی از حروف تهجی
 ضَاوٌ - ع. کسی که زبان رساند
 ضَارِبٌ - ع. زننده و رونده و امین
 ضَارِغٌ - ع. فروتن و خوار و ضعیف
 ضَارُورٌ - ع. نیاز و حاجت و تنگی
 ضَاغِطٌ - ع. فشار دهنده، نگهبان
 ضَالٌ - ع. کسیکه گمراه کند
 ضَالَةٌ - ع. گم کرده یا گمشده
 ضَامِنٌ - ع. پذیرفتار و کفیل
 ضَايِرٌ - ع. ضرر رساننده، گرسنه
 ضَايِعٌ - ع. بی تیار و بی مصرف
 ضَايِي - ع. زن بسیار فرزندان

ضَبٌ - ع. بمعنی سوسمار میباشد
 ضِيَابٌ - ع. ابرنازک، مه
 ضَبَاطٌ - ع. نگاهدارنده، ضبط کننده
 ضِيَاغٌ - ع. جمع ضَبْع، گفتارها
 ضَبْطٌ - ع. نگاهداشتن، ضبط کردن
 ضَبْعٌ - ع. گفتار مونت است

ضِحَاجٌ - ع. بانک و فریاد
 ضَحَاجٌ - ع. بسیار فریاد کننده
 ضَخْرٌ - ع. نالیدن، طپیدن
 ضَعِجٌ - ع. کنار یا برپهلوی خفتن
 ضَحَّةٌ - ع. بانک و فریاد و جیغ
 ضَعِجٌ و ضَحِجَةٌ - ع. همخواب

جانبست که سکه پول میزنند
ضَرَأْتُ - ع. گزند رسانیدن یکدیگر را
ضَرَاعَتْ - ع. خواری، فروتنی نمودن
ضَرَاعِمٌ - ع. شیران درنده و سبع
ضَرَبْتُ - ع. زدن، مثل آوردن، سکه
 زدن، عملی است در حساب، دینک و
ضَرَبْتُ یکمرتبه زدن است
ضَرَبٌ - ع. عدل سفید، هلاکت در
 سرما
ضَرَبَانٌ - ع. جستن رک و شریان
ضَرَزَ - ع. گزند و زیان رساندن
ضَرَسٌ - ع. یعنی دندان است
ضَرَسٌ - ع. گزیدن سخت، بدن دان
 آزمودن چیز را بنرمی
ضَرْطٌ وَضَرْطَةٌ - ع. تیزدادن
ضَرْعٌ - ع. بستان گاوو گوسفند
ضَرْغَامٌ - ع. شیریشه را گویند
ضَرْوَرَةٌ - ع. احتیاج و بیچارگی
ضَرَّةٌ - ع. هوو، زنیکه بر زنی آورده
 شود
ضَرِبٌ - ع. نوع ازهرجیر، مانند،
 اصطلاحی است در حساب
ضَرِيبَةٌ - ع. خوی و طبیعت و عادت
ضَرِیحٌ - ع. قبر یادور قبر را گویند
ضَرِیرٌ - ع. نایینا، کور
ضَرِیْمَةٌ - ع. محرق و آتش زننده
ضَغَافٌ - ع. جمع ضَغَفٌ، ضعیفان
ضَغَفٌ - ع. ست گردیدن
ضَغَفٌ - دوچندان و زیاده

ضُحٌ - ع. آفتاب و روشنی آن
ضُحَاءٌ - ع. وقت قریب بظهر یا چاشت
 فراخ، طعام چاشت، آفتاب
ضُحَاٌ - ع. آمدن در آفتاب
ضُحَاكٌ - ع. بسیار خندان، نام یکی
 ز سلاطین کلدی که در ایران مدتی حکومت
 کرد و بواسطه قیام کاوه آهنگر مغلوب
 و فریدون سلطنت گزیده شده واصل
 آن **اُذِی دَهاكٌ** است که معرب آن
 ضحاک شده است
ضُحُكٌ - ع. خندیدن
ضُحُكَةٌ - ع. آنکه بروی خندند
ضُحُوٌ - ع. نیمچاشت که ظهر است
ضُحِیٌ - ع. خوی و عرق آوردن
ضُحِیٌّ - ع. یعنی چاشتگاه است
ضُحِیَّةٌ - ع. گوسفند قربانی را گویند
ضُحَامَتٌ - ع. فربه و چاق شدن
ضُحْمٌ - ع. فربه، چاق
ضُحْمَةٌ - ع. فربه و چاق شدن
ضُحِیمٌ - ع. فربه، چاق
ضِدٌ - ع. همتا، ناهمتا
ضَرٌ - ع. گزند و زیان رساندن
ضَرٌ - ع. زن بر زن خواستن
ضَرَاءٌ - ع. شدت، نقص در مال و جان
ضَرَاكٌ - ع. اعداد مضروب، حاصل
 ضربها
ضَرَاتٌ - ع. جستن نر بر ماده
ضَرَابٌ - ع. بسیار زننده و ضربخانه

ضَعَاءٌ - ع . جمع ضَعِيفٌ ، ضعیفها
 ضَعِيفٌ - ع . لاغر و سست ، ناتوان
 وَضَعِيفَةٌ موث آنست
 ضَعُفٌ - ع . اشتباه ، درهم کردن
 ضَغَطٌ - ع . فشردن و انبوهی نمودن
 ضَغَمٌ - ع . گزیدن بدن دان کسرا
 ضَغْنٌ - ع . کینه ، ناحیه
 ضَغْنَةٌ - ع . حقد و کینه ، حسد
 ضَفْدَغٌ - ع . غوک ، وزغ ، قورباغه
 ضَفَرٌ - ع . و طی کردن ، دویدن ، جهیدن
 زدن بدست یا بیا

ضَلٌ - ع . گمراهی و هلاکی
 ضَلَالٌ - ع . گمراهی ، گم شدن ، ضایع
 شدن ، هلاک گردیدن
 ضَلَالَتٌ - ع . بمعنی ضلال است
 ضَلَعٌ - ع . استخوان پهلو ، کتاره چیزی
 ضَمٌ - ع . جمع نمودن و متصل کردن
 چیزی بچیزی ، نام حرکت که آن را
 پیش گویند
 ضِمَادٌ - ع . چیزی که بر جراحت بندند ،
 بستن جراحت
 ضِمَانٌ - ع . پذیرفتن و کفیل شدن
 ضِمَانَتٌ - ع . بمعنی ضمان است
 ضَمْنٌ - ع . طی ، برجا ماندگی
 ضَمَنٌ - ع . مرض ملایم و دایم ، عاشق
 ضَمَّةٌ - ع . پیش را گویند
 ضَمِيرٌ - ع . باطن و نهان ، کنایه از
 شخص مانند او من تو ایشان ما شما
 که در علم نحو و صرف اصطلاح

نموده اند
 ضَمِيمَةٌ - ع . چیزی متصل بچیز دیگر
 ضَنْ و ضَنْتٌ - ع . بغل کردن
 ضَنْكٌ - ع . تنگ و سخت شدن
 ضَوَابِطٌ - ع . قانونهای کلی
 ضَوَاحِجٌ - ع . دندانهای که در موقع
 خنده آشکار شود
 ضَوَاحِی - ع . آسمانها ، گوشه های
 زمین که آشکار باشد
 ضَوَائِرٌ - ع . گرسنگان ، ضرر رسانندگان
 ضَوَارِی - ع . درندگان مانند شیر
 و پلنگ

ضَوْءٌ - ع . روشنائی ، روشن شدن
 ضَوْرٌ - ع . گرسنگی ، گزند رساندن
 ضَوْضَاءٌ - ع . شور و غوغا در جنگ
 ضَوْعٌ - ع . منتشر شدن
 ضِيَاءٌ - ع . روشن شدن
 ضِيَافَتٌ - ع . مهمانی و مهمان شدن
 ضَيْرٌ - ع . زیان و ضرر و خسارت
 ضَيْعٌ - ع . هلاک شدن
 ضَيْعَمٌ - ع . شیر درنده و سبع
 ضَيْفٌ - ع . بمعنی مهمان میباشد
 ضَيْفَنٌ - ع . طفیلی ، جیره خوار
 ضَيِّقٌ - ع . تنگ ، تنگ شدن
 ضَيِّقٌ - ع . بمعنی تنگ است
 ضَيِّقَةٌ - ع . تنگدستی و درویشی
 ضَيْمَرَانٌ - ع . نوعی از گل و ریخان
 ضَيْمٌ - ع . ظلم و ستم و اذیت
 ضَيُّوجٌ - ع . خمیدن ، میل کردن

ضُیُوف - ع . جمع ضَیْف ، مهمانان

ط

طَاءٌ - ع . نام یکی از حروف تهجی

طَائِفٌ - ع . عس ، طواف کننده

طَائِعٌ - ع . بمعنی خواهان میباشد

طَائِلٌ - ع . سود و فایده و خیر

طَائِيٌّ - ع . منسوب بطِیِّ بر وزن

تغذ که بمعنی بدر بطن یا بمعنی رونده

و برگردنده است و از القاب حاتم طائی

است

طَائِبٌ - ع . بوی خوش و پاک

طَائِبٌ - ع . پرنده ، طبع کننده

طَائِعٌ - ع . مهر کننده ، طبع کننده

طَاحِنٌ - ع . نرم و آسیا کننده

طَاحُونَةٌ - ع . آسیار گویند

طَاحُكٌ - ف . نوعی از درخت که آنرا

درخت طاق گویند

طَارِحٌ - ع . بمعنی اندازنده است

طَارِوٌ - ع . راننده

طَارِقٌ - ع . آینه در شب و در فارسی

بمعنی در و نیز بمعنی ستاره است

طَارْمٌ - ف . خانه چوبین مانند خرگاه

و سراپرده و گنبد و محجری که از چوب

و غیره سازند ، چوب بندی که برای

انگور و یاس و کدوی صراحی کنند و

دارند را نیز گویند

طَاشٌ - ف . کاسه و ظرف آبخوری و

ظرفی که از مس بطرزی مخصوص سازند

و در حمام بکار برند ، آلتی است مکعب

که درشش طرف نقطه هائی از یک تا شش

دارد و اغلب از عاج درست نموده و با

آن نردبازی کنند ، سری که موی آن

بر واسطه کچلی یا مرض دیگر ریخته شده

طَاعٌ - ع . فرمانبردار ، مطیع

طَاعَاتٌ - ع . جمع طَاعَتْ ، بند کبها

طَاعَتْ - ع . بندگی ، فرمان بردن

طَاعِنٌ - ع . کنایه زنده

طَاعُونٌ - ع . مرگ وبا ، مرگ عام

طَاغُوْتُ - ع . دیو ، هر چه سزاوار

بدی باشد ، جادوگر ، کاهن

طَاغِيٌّ - ع . کسی که از حد خود تجاوز

کند ، طغیان کن ، شرور

طَاقٌ - ف . ضد جفت نوعی از جامه

که آنرا طَاقَةٌ گویند

طَاقَتٌ - ع . توانائی ، یکتار از ریسمان

طَاقِدِيسٌ - ف . طاق مانند ، نام

تخت خسرو پرویز که از فریدون بود ،

ابوان شاهان

طَاقِيٌّ - ف . نوعی از کلاه باشد

طَالٌ - ع . خواستار ، مایل ، خواهان

طَالِحٌ - ع . مرد فاسد و بد کردار

طَالِغٌ - ع . ظاهر شونده ، برآینده ،

صبح کاذب ، چیزیکه بآن تَفَالٌ زنند

بطلوع کواکب

طَالِقٌ - ع . رها کننده از قید نکاح

طَالُوْتُ - ع . نام پادشاهی از بنی

اسرائیل بوده که سقا بود

طَامَاتٌ - مح . اقوال پراکنده و

هذیان ، زبان غیر فصیح
طَاهِثٌ - ع . زن حایض را گویند
طَائِعٌ - ع . حریص ، امیدوار طمعکار
طَاوُسٌ - مح . پرنده ایست خوش
 شکل و اندام
طَاهِرٌ - ع . پاک و پاکیزه
طَائِرٌ - ع . بمعنی پرنده میباشد
طَائِعٌ - ع . فرمانبردار ، مطیع
طَائِهٌ - ع . قبیله و گروه ، از یک
 بیالا
طَبٌ - ع . پزشکی و معالجه مرضی
 نمودن
طَبَابٌ - ع . معالجه و مداوا کردن
طَبَّاحٌ - ع . پزنده ، آشپز
طَبَّازٌ - ف . انجیری است سرخ و بزرگ
طَبَّاشِيرٌ - ف . نام دوائی است شبیه
 استخوان سوخته که از میان نئ هندی
 بیرون آورند و **طَبَّاشِيرٌ صَبُحٌ** کنایه از
 سفیدی صبح صادق است
طَبَّاطِبَا - ع . لقب اسمعیل پسر ابراهیم
 فرزند حسن بن علی ع و سادات طباطبائی
 منسوب باو است
طَبَّاحٌ - ع . سجنه و طینت و خو
طَبَّاعَتْ - ع . چاپ زدن ، طبع کردن
 و **ذَا طَبَّاعَه** چاپخانه
طَبَّاقٌ - ع . چیزی بر بالای چیزی
طَبَّالٌ - ع . طبیل زن ، نوازنده طبیل
طَبَّاعٌ - ع . طبیعت ها ، عادت ها
طَبَّحٌ - ع . پختن ، طبخ کردن

طَبْرٌ - ف . تبر ، ولایت طبرستان
طَبْرَزْدٌ - ف . تبرزد که شکر است
طَبْرِ خُونٌ - ف . بید سرخ که آنرا بید
 طبری گویند ، رنگ سرخ ، عتاب
طَطْوٌ - ف . نوعی از مرغابی
طَطْعٌ - ع . سرشت و سجت ، مهر نهادن
 بر جامه ، چاپ کردن
طَطِقٌ - ع . سرپوش ظرف ، ظرفی که
 از تخته سازند و مدور است ، ظرفی که
 بر آن طعام خورند ، تاه چیزی ، مانند
 و مسای ، گروه
طَطِيقٌ - ع . گروه مردم ، هر چه چیزی
 را بدان چسبانند
طَطْقَرِی - ع . طبقچه را گویند و بمعنی
 کت و دامن ، جائی و مقامی غیر معلوم
طَطَقَه - ع . یکنوع از مردم ، حال
طَطَلٌ - ع . غولک که در آن زر و سیم
 گذارند ، دهل
طَطْلَه - ع . طبیل کوچک
طَطِيبٌ - ع . پزشک و معالج
طَطِيبٌ - ع . پخته شده ، شراب نیم
 جوشیده
طَطِيعَه - ع . سرشت و سجت آدمی
طَطِيعِي - ع . منسوب بطبیعت
طَطَائِجَه - ف . تیانچه که سیلی زدن است ،
 آلتی است آتشین
طَطِيدُنٌ - ف . بی آرام شدن
طَطَّالٌ - ع . اول بیماری اسپرز
طَطَحْتُ - ع . راندن و دفع نمودن
طَطْحَاطٌ - ع . شکستن ، پریشان نمودن

طَبٌ - ع . پزشکی و معالجه مرضی
 نمودن
طَبَابٌ - ع . معالجه و مداوا کردن
طَبَّاحٌ - ع . پزنده ، آشپز
طَبَّازٌ - ف . انجیری است سرخ و بزرگ
طَبَّاشِيرٌ - ف . نام دوائی است شبیه
 استخوان سوخته که از میان نئ هندی
 بیرون آورند و **طَبَّاشِيرٌ صَبُحٌ** کنایه از
 سفیدی صبح صادق است
طَبَّاطِبَا - ع . لقب اسمعیل پسر ابراهیم
 فرزند حسن بن علی ع و سادات طباطبائی
 منسوب باو است
طَبَّاحٌ - ع . سجنه و طینت و خو
طَبَّاعَتْ - ع . چاپ زدن ، طبع کردن
 و **ذَا طَبَّاعَه** چاپخانه
طَبَّاقٌ - ع . چیزی بر بالای چیزی
طَبَّالٌ - ع . طبیل زن ، نوازنده طبیل
طَبَّاعٌ - ع . طبیعت ها ، عادت ها
طَبَّحٌ - ع . پختن ، طبخ کردن

از او برداشته شده ، معرب ترخان که

سبزیست

طَرَحُون - ف . ترخان که سبزیست

خوردنی ، نام علفی است که ریشه آن

دوائی است

طَرَد - ع . راندن و دور کردن

طَرَز - ع . هیئت و شکل چیزی

طَرَسْتُوج - ف . نوعی از ماهی دریائی

طَرَف - ع . کرانه و ناحیه ، پاره از

چیزی ، کمر بند ، جوانمرد

طَرَف - ع . چشم ، چشم برهم زدن

طَرَف - ع . طرفه ها چون طرف کلاه

طَرَفَه - ع . نو ، شکفت و عجیب

طَرَق - ع . زدن بچکش ، کوفتن ،

بشم زدن ، هر آواز یا نغمه رباب

طَرَق - ع . جمع طریق ، راهها

طَرَفَه - ع . راه و روش ، چیزی برهم

و تو بر تونهادن ، نام پرنده ایست

طَرُنَب - مع . تتراق و خودنمایی

طَرَه - ع . موی پیشانی اسب . علاقه

دستار و کمر بند

طَرِي - ف . تری و تازگی

طَرِيدَن - ف . ناگاه پدید آمدن

طَرِيدَن - ع . رانده و دور کرده

طَرِيق و طَرَفَه - ع . راه و روش

طَوَج - مع . چهاريك دانك و اصل آن

تسو است

طَعْتُ - ف . بمعنی تشت است

طَعَام - ع . خوردنی ، غذا ، کندم

طَعَان - ع . بسیار نیزه زنده ، بسیار

طَحَن - ع . آرد کردن غله و غیره

طَحِن - ع . آرد حبوبات و غیره

طَحَو - ع . گستردن و بدرازا کشیدن

طَحِيَه - ع . ابرپاره را گویند

طَحْن - ع . بن و بیخ هر چیزی

طَحْش - ع . تاريك شدن چشم

طَحْم - ع . بزرگ منشی و تکبر نمودن

طَر - ع . همه ، نيك راندن

طَرَاتِق - ع . جمع طَرَفَه ، راهها

طَرَاخ - ع . طرح کننده و نقشه کش

طَرَاژ - ع . جیب برو کيسه بر

طَرَاژ - ف . نگار جامه ، جای بافتن

جامه ، زینت و آرایش ، طبیعت ، شهری

است در حدود چین که خوبان طراز

معروفست و مشك خوب از آنجا آرند

یکی از ولایات بدخشان ، نیشکر

خوزستان ، مقسم آب ، آراستن و

پیراستن و ساختن چیز ، طرز و روش و

وقاعده ، متساوی و مستقیم بودن

طَرَاژ - مع . معرب طراز که بمعنی

نگارخانه و زینت و طبیعت و سجااف جامه

گفته شود

طَرَاژنده - ف . آرایش دهنده

طَرَاتِق - ع . نام صدا و آوازی که از

کوفتن و شکستن چیزها پدید آید

طَرَاوَت - ع . تری و تازگی

طَرَاتِف - ع . شکفتیها را گویند

طَرَب - ع . شادمانی ، سبکی ، نشاط

طَرَح - ع . انداختن و دور گردانیدی

طَرَحَان - ف . شخصی که قلم تکلیف

کنایه و طمنه زن

طَعْم - ع . مزه و اشتهای طعام

طَعْم - ع . چشیدن ، مزه مزه کردن

طَعْمَه - ع . خورش ، راه کسب

طَعْن - ع . نیزه زدن ، طمنه زدن

طَعْنًا - مع . القابی بر سر فرامین

پادشاهان نویسند، نام خطی است منحنی

که بر سر احکام ملوک نویسند مانند

دونعل یا شکوفه خرما

طَغْرُل - مع . نوعی از مرغ شکاریست

طَغْرُل - ف . نام یکی از سلاطین

سلجوقی

طَغْيَان - ع . تجاوز از حد خود کردن

طَغْت - ع . سر زمین بلند ، جائیست

بکر بلا ، پری پیمانه

طَغْرَه - ع . برجستن ، بازجستن

طَغْرُل - ع . نوزاد و کودک

طَقِيلِي - ع . کسی که نخوانده بادیگری

بهستانی یا ضیافت آید

طَقِطَقَه - ع . آواز سم اسب بر جای

سخت

طَلَا - ف . زر خالص ، طلا

طَلَاء - ع . قطران و هر چه آنرا بجائی

مالند

طَلَّاب - ع . محصلین و جویندگان

طَلَّاق - ع . رها شدن از قید نکاح

طَلَّاقَت - ع . خندان و گشاده روشدن

طَلَّاع - ع . کسانی که برای اطلاع

اوضاع دشمن پیش روند

طَلَّايَه - مع . طلایه لشکر و این کلمه

در لغت عرب دیده نشده و ممکنست اصل

آن طلایه یا طلاوه که بمعنی چشم داشتن

و درنگ کردن است و محتمل است

فارسی باشد

طَلَب - ع . جستن و خواستن

طَلَبَه - ع . جویندگان و محصلین

طَلَبِيْدُن - ف . خواستن و این از مصادر

جملی است که از لغت عرب اقتباس شده

طَلَبِم - مع . خطوط یا نوشته ایست که

کهنه و سخره مینویسند و باعتقاد آنها

هر آذاری را دفع کند و طَلِیْمَات جمع

آنست

طَلَع - ع . آنچه از بن خرما بر آمده

مانند شکوفه خرما

طَلَعَت - ع . دیدار و دیدن روی

طَلَف - ع . باطل ، دهشت ، بخشش

طَلَق - ع . خارج و بری ، خالص جلال

طَلَق - ع . معرب فلك که سنك سفید

براقی است که بهره بمانند بر آن آتش

اثر نکند

طَلِق - ع . کسیکه فصیح زبانست

طَلَل - ع . اثر سرای خراب

طَلُوْع - ع . بر آمدن ستاره و آفتاب

طَلِیْعَه - ع . مقدمه یا پیش رولشکر

طَمَاع - ع . حرص ، طمع کننده

طَمَانِيَه - ع . قرار و آرام گرفتن

طَمَث - ع . دختر کی را بردن ، حیض

طَمْرُا - ف. دانه ایست که از آن روغن گیرند

طَمْنَس - ع. ناپدید شدن راه

طَمْطَرِاق - مع. خودنمایی و کروفر

طَمَغ - ع. امید و حرص و آرزو

طَنَاب - ع. ریسمانی چند که بهم بافته

شده

طَنَارُ - ع. بسیار فوس کننده

طَنَبَك - ف. نام دهلی است که آنرا

تنیک و دَنیک نیز گویند

طَنَبُور - ف. تشبور که نام ساز است

طَنَر - ع. فوس کردن و ناز و سخریه

و سخن بر موز گفتن

طَنَطُور - فر. عصاره و مایع

طَنَطَنَه - ع. آواز، خصوصاً آواز رباب

و بر ربط و رود و مانند آن

طَنِين - ع. آواز مگس و بانگ طشت و

غیر آن

طَوَاجِن - ع. دندانهای بزرگ، آسیاها

طَوَاقِر - ع. داهیه ها و کارهای سخت،

خویشان مرد، تختهای کوچک

طَوَاغِي - ع. کسانی که طغیان کنند

طَوَاغِيت - ع. جمع طَاغُوت چیزهایی

که سزاواریدی است

طَوَاف - ع. گرد چیزی گشتن

طَوَاف - ع. کسی که متاع خود را

دوره گرداند، دست فروش

طَوُوبِي - ع. پاک و پاکیزه، نام درختی

است در بهشت

طَوْر - ع. حد و مقدار، نهایت نوع

و صنف، راه و روش

طَوْر - ع. نام کوهی است در سینا،

وحشی و باین معنی با و مجهول است

طَوْرِي - ف. رمیدگی، بافته ایست

مشك

طَوُوط - ف. پینه، مردم قد دراز

طَوُطِي - مع. نام مرغیست زبان

آموز که از مندا آورند و آنرا طَوُوطَك

نیز گویند

طَوُوع - ع. طاعت و فرمانبری

طَوُوف - ع. گرد چیزی گشتن

طَوُفَان - ف. آب که از زمین بیاید یا

باران زیاد آید یا هر چه که بسیار

غلبه کند

طَوُوق - ع. گردن بند، طاقت و توانایی

طَوُول - ع. فزونی کردن، منت نهادن

قصه کردن، غالب آمدن

طَوُول - ع. درازی و مدت

طَوُومَار - ع. نامه و دفتر را گویند

طَوُوت - ع. نیت و راز، چاه از سنك

و مثل آن بر آورده

طَوِيل - ع. بمعنی دراز میباشد

طَوِيلَه - ع. رسن دراز که ستور را

بآن بندند، محل ستور

طَهَارَت - ع. پاکی و پاک شدن

طَهَر - ع. پاکی، پاکی از حیض

طَهْف - ف. ذرت که یکی از غله ها

است، مکان محکم

طَهْمَاسِب - ف. یکی از سلاطین صفوی
طَهْوَز - ع. پاك كنده ، آب دستی

طَي - ع. در نور دیدن ، در ضمن
طَيَّار - ع. زیاد پرنده ، اسب تندرو
طَيَّارَه - ع. هواپیما

طَيَّارَه - مح. کشتی تیزرو و سریع
طَيَّان - مح. با سمن صحرائی

طَيِّب - ع. پاك و پاکیزه ، حلال
طَيِّب - ع. بوی خوش ، حلال و پاك

طَيِّب - ع. خوشی بی آکراه ، پاك شدن
طَيِّبَات - ع. جمع طَيِّب ، پاکیزها

طَيِّبَت - ع. کار بی مکر و فریب
طَيِّبَه - ع. پاکیزه ، مدینه رسول ص

طَيِّز - ع. پرنده ، مرغ و مرغان
طَيِّرَان - ع. بمعنی پریدن اسب

طَيِّرَه - ع. فال بد ، خشم ، غضب
طَيِّرَه - مح. خجلت ، آزر دگی

طَيِّش - ع. سبکی و سبک شدن ، رفتن
عقل ، خطا کردن تیر از نشانه

طَيِّف - ع. وسوسه ، گرد چیزی گردیدن
طَيِّفُوَز - مح. جانور است ، نام بایزید

بسطامی
طَبِين - ع. گل ولای را گویند

طَبُوَز - ع. جمع طَبَر ، پرندگان
طَبِث - ع. سرشت و طبیعت و خو

ظ

ظَاء - ع. نام یکی از حروف تهجی

ظَاوِر - ع. پیروز ، ناخن دار

ظَالِم - ع. ستمکار ، ظلم کننده

ظَان - ع. گمان کننده ، ظنین

ظَاهِر - ع. هویدا ، آشکار ، معلوم

ظَهْر - ع. بمعنی دایه است

ظَهْر - ع. دایه شدن

ظَهْرِي - ع. آهو ، اسب فربه

ظَرَاف - ع. کسی که بسیار ظریف است

ظَرَافَت - ع. زیرکی ، زیبایی ، خوش

طبیعی

ظَرَائِف - ع. خوش طبعیها ، زیباها

ظَرْف - ع. آنچه در آن چیزی نهند ،

زیرکی و باهوشی

ظُرُوف - ع. جمع ظَرْف ، ظرفها

ظَرِيف - ع. خوش طبع ، دانا ، زیبا

ظَفَر - ع. فیروزی ، تفوق ، برتری

ظَفَر - ع. بمعنی ناخن است

ظَل - ع. سایه ، پناه ، تاریکی شب

ظِلَال - ع. سایه ابر ، سایبان

ظَلَام - ع. تاریکی اول شب

ظَلَام - ع. ستمکاران ، ظلم کنندگان

ظَلَام - ع. بغایت ستمکار و ظالم

ظَلَف - ع. سم شکافته مانند گوسفند

ظَلَم - ع. ستم کردن ، ستم ، تاریکی

ظَلَمَات - ع. ظلمت ها ، تاریکی ها

ظَلْمَانِي - ع. جای تاریک را گویند

ظَلَمَت - ع. تاریکی ، عذاب و شدت

ظَلُوم - ع. سخت ستمکار و ظالم

ظَلِيل - ع. سایه طولانی ، جای با سایه

ظَلِيم - ع. بغایت ستمکار و ظالم

ظَلِيمٌ - ع. شتر مرغ را گویند
 ظَلِيمَةٌ - ع. بمعنی دادخواهی میباشد
 ظَمَاءٌ - ع. سخت تشنه شدن
 ظَنٌّ - ع. گمان، گمان بردن، دانستن
 ظَنَّتْ - ع. تهمت، افترا
 ظَنُّونٌ - ع. مرد بد گمان و ظنین
 ظُنُونٌ - ع. گمانها، ظن‌ها
 ظَنِينٌ - ع. تهمت زده شده
 ظَوَاهِرٌ - ع. ظاهرها، بلندبها
 ظَهَارٌ - ع. گفتن مرد بزنی خود که پشت
 تو مانند پشت مادر من است
 ظَهْرٌ - ع. ستور که سوار شوند، پشت
 ظَهْرٌ - ع. وقت زوال آفتاب
 ظَهِيرٌ - ع. پشت و باری کننده

ع

عَابِتٌ - ع. بازیگر و بازیکن
 عَابِدٌ - ع. بنده، مطیع خدا
 عَابِرٌ - ع. راه گذر، تعمیر کن
 عَابِسٌ - ع. ترش روی، عبوس
 عَابَثٌ - ع. باخشم و غضب
 عَائِقٌ - ع. آزاد کننده، می‌کهنه
 عَاجٌ - ع. استخوان فیل را گویند
 عَاجِزٌ - ع. ناتوان، علیل، رنجور
 عَاجِلٌ - ع. شتابان، بی‌مهلت،
 این جهان
 عَاجِجٌ - ع. بر خط نقطه گذار،
 شناسا
 عَاجِجٌ - ع. بمعنی خمیر گیر است

عَادٌ - ع. قومی بوده‌اند در قدیم که
 قبیله هودنی می‌باشند
 عَادٌ - ع. نیست کننده عدد دیگر را،
 شمارنده
 عَادَتٌ - ع. خوی عرضی
 عَادِلٌ - ع. دادگر، دادخواه
 عَادِمٌ - ع. نیست و معدوم کننده
 عَارٌ - ع. بمعنی تنگ است
 عَارِبٌ - ع. عرب اصلی و همچنین است
 عَارِبَةٌ - ع. کسی که سخن عجمی را عربی
 کند
 عَارِجٌ - ع. بمعنی بالا رونده میباشد
 عَارِضٌ - ع. پهن کننده، عرضه کننده
 چیز را بر کسی، پیدا شونده متظلم
 نامه نویس، چیزیکه بردبگری قائم
 است، رخسار، ابر پراکنده، کنار
 دندان بعد از تنایا، بخشش
 عَارِضَةٌ - ع. حادثه، بالارو، حاجت
 عَارِفٌ - ع. شناسا، مرد شکیا،
 خداشناس
 عَارِيٌ - ع. بمعنی برهنه باشد
 عَارِيَةٌ - ع. چیزیکه بکسی برای انتفاع
 داده شده بدون تمليك که هر وقت دهنده
 بخواهد پس بگیرد
 عَارِزٌ - ع. جدا کننده، کسی که منی
 خود را باز دارد از آنکه فرزند شود
 عَارِزٌ - ع. آهنگ کننده، عزم کننده
 دل بر چیزی نهاده
 عَاشِرٌ - ع. دهم، ده يك گیرنده
 عَاشِقٌ - ع. کسی که دوستی او از حد

ظَلِيمٌ - ع. شتر مرغ را گویند
 ظَلِيمَةٌ - ع. بمعنی دادخواهی میباشد
 ظَمَاءٌ - ع. سخت تشنه شدن
 ظَنٌّ - ع. گمان، گمان بردن، دانستن
 ظَنَّتْ - ع. تهمت، افترا
 ظَنُّونٌ - ع. مرد بد گمان و ظنین
 ظُنُونٌ - ع. گمانها، ظن‌ها
 ظَنِينٌ - ع. تهمت زده شده
 ظَوَاهِرٌ - ع. ظاهرها، بلندبها
 ظَهَارٌ - ع. گفتن مرد بزنی خود که پشت
 تو مانند پشت مادر من است
 ظَهْرٌ - ع. ستور که سوار شوند، پشت
 ظَهْرٌ - ع. وقت زوال آفتاب
 ظَهِيرٌ - ع. پشت و باری کننده

ع

عَابِتٌ - ع. بازیگر و بازیکن
 عَابِدٌ - ع. بنده، مطیع خدا
 عَابِرٌ - ع. راه گذر، تعمیر کن
 عَابِسٌ - ع. ترش روی، عبوس
 عَابَثٌ - ع. باخشم و غضب
 عَائِقٌ - ع. آزاد کننده، می‌کهنه
 عَاجٌ - ع. استخوان فیل را گویند
 عَاجِزٌ - ع. ناتوان، علیل، رنجور
 عَاجِلٌ - ع. شتابان، بی‌مهلت،
 این جهان
 عَاجِجٌ - ع. بر خط نقطه گذار،
 شناسا
 عَاجِجٌ - ع. بمعنی خمیر گیر است

کذرد ، بسیار دوست دارنده
عاشورا - ع . روز دهم محرم
عاصِر - ع . فشار دهنده
عاصِف - ع . بادی که سخت وزد
عاصِم - ع . بازدارنده ، نگاه دارنده
 کسرا از خوف یا گناه
عاصی - ع . گناهکار ، نافرمان ، عصیان
 کننده ، رگ خون که بایستد
عاصِد - ع . بمعنی یار می باشد
عاطِس - ع . عطسه زنده یا کننده
عاصِقه - ع . مهربان ، مایل ، ربط
 دهنده سخنی را بسخنی ، مهر خویشی
 و قرابت
عاطِل - ع . خالی از هر چیز ، بی پیرایه
عافی - ع . خواهند رزق ، خواهند
 احسان ، بخشنده گناه
عافیت - ع . دور کردن خدا بدی را
 از بنده ، سلامتی از بدی و بیماری
عاق - ع . آزرده کردن پدر و مادر
عاقبت - ع . شکنجه کننده ، قائم مقام
عاقِد - ع . گره زنده ، عهد کننده
عاقِر - ع . مجروح کننده ، زن نازا ،
 مردیکه فرزندی او نشود
عاقِل - ع . دانشمند و دانا و فہیم
عاقِلہ - ع . خویشان قاتل که دیہ
 برایشان قسمت شود
عاقول - ع . درخت ساج را گویند
عاقِف - ع . بجائی مستقیم شدن
عالج - ع . مداوا و علاج کننده
عالِمہ - ع . دانا ، عاقل ، فہیم

عالم - ع . گیتی ، دنیا ، جهان
عالی - ع . بزرگ ، بلند ، رفیع ، بالا
 و همچنین است **عالیہ**
عام - ع . بمعنی سال است
عام - ع . شامل
عائد - ع . آہنگ کننده
عائر - ع . آباد کن ، زیست کننده
عائِرہ - ع . آباد ، برقرار ، معمور
عائل - ع . خدمتکار ، کارگر
عاقہ - ع . عموم مقابل خاصہ
عائد - ع . ستیزہ کار ، سرکش
عائِف - ع . درشتی کننده
عائہ - ع . موی زہار را گویند
عاهت - ع . بمعنی آفت میباشد
عاهد - ع . سوگند خوردنہ
عائِر - ع . بمعنی زنا کار میباشد
عائب - ع . عیب کن ، خراب شو
عائد - ع . بازگشت کننده ، عیادت
 کن ، منفعت و سود و همچنین است
عائِدہ
عائِشہ - ع . عیش کننده ، نام یسکی
 از زوجات پیغمبر ص که دختر ابوبکر
 است
عائِق - ع . مانع و بازدارنده
عائِلہ - ع . زن و فرزند و هر که در
 نفقہ مرد باشد

عبا - ع . نوعی از لباس که روی جامہ
 پوشند
عباء - ع . گلیم خطدار ، آمیختن و ساختن

عِبَادٌ - ع. جمع عِبْدٌ ، بندگان خدا
 عِبَادٌ - ع. عبادت کنندگان
 عِبَادَتٌ - ع. بندگی کردن
 عِبَادَتٌ - ع. تفسیر و بیان سخن
 عَبَّاسٌ - ع. شیر بیشه ، زیاد عبوس
 عَبَثٌ - ع. بازی ، بازی کردن
 عَبْدٌ - ع. بنده ، غلام ، برده
 عَبْدَه - ع. جمع غِلَامٌ ، بندگان
 عَبْرَتٌ - ع. بمعنی بند است
 عَبْرَه - ع. اشک باریدن از چشم
 عَبْرِي - ع. لغت جهودان
 عَبْرٌ - ع. جانی است که عربها هر چه
 خوبست بدانجا نسبت دهند مانند جاءه

و غیر آن

عُبُودِيَّتٌ - ع. بندگی کردن
 عُبُورٌ - ع. گذشتن از جایی
 عُبُوسٌ - ع. ترش روی ، بدخلق
 عَبْهَرٌ - ع. گلستان افروز ، نرگس
 عَبِيدٌ - ع. بنده ، غلام ، زرخرید
 عُيَيْدٌ - ع. بنده کوچک و حقیر
 عَبِيرٌ - ع. بوی زعفران ، بوی خوش
 آمیخته بزعفران

عِنَابٌ - ع. ناز کردن ، خشم گرفتن
 عِنَاقٌ - ع. آزاد ورها کردن
 عِنَاقَه - ع. کهنه شدن
 عِنَاقِيٌّ - ع. عتیقه جات
 عِنَاثٌ - ع. آستانها ، اماکن مقدسه
 عَنَبَه - ع. بمعنی آستانه دراست
 عَنَرَتٌ - ع. خویشان و نزدیکان

عَنْقٌ - ع. آزاد ورها کردن
 عُتْلٌ - ع. درشت خوی ، سخت گوی
 سخت آزاد
 عَتَوٌ - ع. سرکشی کردن
 عَتَه - ع. اصرار و سرزنش کردن
 عَتِيدٌ - ع. بمعنی آماده و حاضر میباشد
 عَتِيقٌ وَعَتِيقَه - ع. کهنه ، گرامی
 عِثَارٌ - ع. لغزش و خطا
 عَثَرَاتٌ - ع. لغزشها ، خطاها
 عُثْمَانٌ - ع. جوجه شوات که مرغی
 است ، نام خلیفه سوم پیغمبر عرب ص
 وَعُثْمَانِيٌ دولت سابق ترکیه را گویند
 که سلاطین آن از اولاد عثمان نامی است
 عَثُورٌ - ع. لغزنده ، خطا کننده

عُجَابٌ - ع. کارنیک شکفت آور
 عُجَابٌ - ع. گرد و مدور ، کروی
 عُجَالَه - ع. آنچه میسر و حاضر میشود
 عُجَابٌ - ع. جمع عُجَبٌ شکفت آورها
 عُجَايِزٌ - ع. پیره زنها ، بیچاره ها ،
 عجوزه ها
 عُجْبٌ - ع. خود بینی ، خودخواهی
 عُجْبٌ - ع. بشکفت آوردن
 عُجْزٌ - ع. ناتوانی ، بیچارگی ، درماندگی
 عُجْزٌ - ع. سرین و بیخ هر چیز
 عُجْزَه - ع. ناتوان ، عاجزان
 عُجَلٌ - ع. بمعنی گوساله است
 عُجَلَه - ع. شافتن ، تعجیل کردن
 عَجْمٌ - ع. نقطه گذاشتن بر حرف و
 اعراب حروف امتحان کردن

عَجَم - ع. غیر عرب از مردم
 عَجْم - ع. بمعنی لکنت ها میباشد
 عَجْمَه - ع. لکنت زبان را گویند
 عَجْن - ع. خمیر کردن و سرشتن
 عَجُوز و عَجُوزَه - ع. بمعنی پیره
 زن است
 عَجُوبَه - ع. چیزیکه شگفت آورد
 و اصل آن اَعْجُوبَه است
 عَجُول - ع. شتابنده ، عجله کننده
 عَجِيب - ع. شگفت آور، خارق العاده
 عَجِيب - ع. خمیر، سرشته

عَذ - ع. بمعنی شمردن است
 عِدا - ع. جمع عَدُو که بمعنی دشمن
 است
 عِداذ - ع. شماره ، بخشش
 عِدَاث - ع. پسند گواهی و راستی ،
 عادل بودن و دادستدن
 عِدَاوَت - ع. دشمنی، خصومت
 عَدُو - ع. چیزیکه بتوسط آن شمرده
 شود مقابل معدود
 عَدَس - ع. یکی از حبوبات و عَدَسِی
 چیز براگویند که گردد و دو طرف آن
 مجذب است و نیز بخته عدس را گویند
 عَدْل - ع. داد ضد ستم ، داد گزیر ،
 شایسته گواهی ، برابر کردن چیزی
 بچیزی ، بار قیاس

عَدَم - ع. نیستی ، شکی
 عَدَن - ع. اقامت کردن بجائی همیشه
 بودن ، رحل افکندن

عَدُو - ع. تجاوز و تخطی کردن
 عَدُو - ع. دشمن و در فارسی عدو
 نیز گویند
 عَدَوَاء - ع. زمین خشك سخت، دوری
 کاریکه منصرف کند
 عُدُول - ع. برگشتن و میل کردن
 عُدُوِي - ع. دشمنی، خصومت
 عِدَه - ع. شمارش ، زمانیکه پس از
 طلاق یا فوت شوهر باید زن شوهر
 دیگری ننهد
 عُدَه - ع. بمعنی ساز و سامان است
 عَدِيْدَه - ع. شمرده شده ، کنایه از
 زیادت و بسیار است
 عَدِيْل - ع. همسنگ و عَدِيْلَه دعائی
 است که موقع احتضار خوانند
 عَدِيْم - ع. نابود و نیست
 عَذَاب - ع. شکنجه ، اذیت ، آزار
 عِذاز - ع. خط ریش ، رخسار
 عَذَب - ع. خوشگوار، بازداشتن
 عَذْبَه - مح. میوه و نمره ، چوب گز
 عُدُر - ع. بهانه ، معذور داشتن
 عُدْرَاء - ع. دوشیزه ، دختر باکره ،
 گوهری که سوراخ نشده
 عُدْرَه - ع. غایط و بلیدی
 عُدْرَه - ع. درد کلو از غلبه خون ،
 موی پیشانی اسب ، نوک مو، ستارگان
 ریزه در کهنکشان

عُر - ف. اسم صوت صدای خبر که
 آنرا عُرْ عُرْ نیز گویند

عِرَاب - ع. اسبان و شتران تازی
 عِرَات - ع. جمع غاری برهنگان
 عِرَادَه - ع. آلت جنك کوچکتر از
 ازمنجنيق را گویند
 عِرَار - ع. گل گاوچشم و بابونه
 عِرَاهِيَت - ع. از حد خارج شدن، فاسد
 شد
 عِرَائِس - ع. جمع عَرُوس، عروسها
 عَرَب - ع. مردم تازی شهری، فاسد
 شدن معده و عَرَبِي منسوب بتازیان است
 عَرَبَانَه - ع. دلجان، دف و دایره
 عَرَبْدَه - ع. فریاد و جنگجویی و
 بد خوئی
 عَرَعَر - ع. درخت سرور را گویند
 عَرَس - ع. زن باشوهر
 عَرَس - ع. ریمان، ستون خیمه
 عَرَس - ع. زفاف و عروسی، طعام
 زفاف
 عَرَش - ع. تخت، جاه، سقف خانه
 عَرَصَات - ع. جمع عَرَصَه، عرصه ها
 عَرَصَف - ع. حشیشی است که بشیرازی
 ماش دارو گویند
 عَرَصَه - ع. کشادگی میان سرای هر
 بقعه که بناندارد، محوطه
 عَرَض - ع. پهنای، نمایش دادن چیز را
 برای فروش، پیدا، پیش داشتن نامه،
 سخن خود را اظهار کردن، هرمتاع غیر
 از زروسیم
 عَرَض - ع. از هام نفس و ذات، حسب
 و آبرو

عَرَضَه - ع. آشکار کرده، نمایش
 چیزی برای فروش
 عَرَضَه - ع. همت و توانائی
 عَرَف - ع. شناختگی، نیکوئی، اعتراف
 عَرَف - ع. کاکل اسب بریدن، بوی
 خوش و ناخوش، ریش بر آوردن
 کف دست
 عَرَفَاء - ع. دانایان، شناسندگان
 عَرَفَات - ع. جای وقوف حاجیان در
 روز نهم ذیحجه
 عَرَق - ع. خوی، خوی کردن و
 عَرَقِین نام کلاهیت نازک که بر سر
 گذارند و هرچه عرق بدن و مانند آنرا
 گیرند و نیز عرقچین گویند و عَرَق کردن
 کنایه از خجل شدن است
 عَرَق - ع. رگ، بیخ ریشه
 عَرَقُوب - ع. پی، پاشنه، پای ستور
 ساق، خه رودبار
 عَرَقُوب - ع. نام شخصی در عرب بوده
 که بوعده خود هیچ وفا نمیکرد
 عَرَم - مع. نوعی از ماهی است
 عَرْمَض - مع. نوعی از درخت کنار
 که آنرا خاها مانند قلاب باشد و هرگز
 بار نهد و بر بی جامه غوک را گویند
 عَرُوج - ع. بالا رفتن از بلندی
 عَرُوض - ع. علم میزان شعر، جزء
 آخر مصراع اول شعر
 عَرُوه - ع. تکه پیراهن، دسته کوزه
 درختی است که برک آن در سرما نریزد
 حلقه که بآن بار بندند

عَرِّي - ع . برهنه و عریان
عَرِيَان - ع . برهنه ، لخت
عَرِيض - ع . پهن ، بزرگاله یکساله
عَرِيضَه - ع . نوشته که عرض کنند
عَرِيكَه - ع . طبیعت ، کوهان شتر

عِزٌّ - ع . ارجبندی مقابل ذلت
عِزٌّ - ع . غلبه کردن ، تفوق جستن
عِزَامُ - ع . بزرگ آمدن غم بر کسی ،
صبر و شکیبایی ، شکایت کردن
عِزَائِمُ - ع . جمع عَزِيمَة ، افسونها
عِزَاب - ع . مردهای بیزن
عِزْب - ع . غایب شدن شوهر زن
عِزْب - ع . مرد بیزن را گویند
عِزَّت - ع . ارجمند شدن ، گرامی شدن
نایاب شدن
عِزْل - ع . بیکاری کردن ، جدا کردن
دور شدن از زن و بازداشتن آب منی را
تافرزند نشود
عِزْلَت - ع . گوشه نشینی و دوری
عِزْم - ع . آهنگ و قصد کردن ، دل
نهادن بر چیزی
عِزْمَات - ع . حقها و واجبات
عِزْوَت - ع . بیزنی ، پیشواری
عِزْز - ع . ارجمند ، گرامی
عِزْمَت - ع . عزم نمودن ، کوشش
کردن و عِزَائِمُ افزون خواندن

عَاكِرٌ - ع . جمع عَكِرٌ ، لشکرها

عُتْرٌ - ع . بمعنی دشواریست
عُتْرٌ - ع . زر ، گوهر ، یاقوت
عُتْرَت - ع . پریشانی و سختی و تنگدستی
عُتْسٌ - ع . شبگرد و بلیس
عُتْكُرٌ - ع . بمعنی لشکراست
عُتْلٌ - ع . انگبین را گویند
عُكْلِي - ع . وصله و علامتی است که
یهود باید بجامه خود بزنند تا از مسلمین
امتیاز پیدا کند ، میزهای کوچکی
که مقابل صندلی گذارند
عُكِي - ع . امید است ، یقین
عُكِيْرٌ - ع . سخت و مشکل و دشوار

عُشَا - ع . شبگردی
عُشَاءٌ - ع . طعام شب را گویند
عِشَاءٌ - ع . اول تاریکی شبانگاه تا
نصف شب
عِشَاءُ - ع . باج بستان و مالیات بگیر
عُشَاقٌ - ع . عاشقین
عُكْبَه - ع . گیاه تر ، نام گیاه است
عُكْرٌ - ع . بمعنی ده يك است
عُكْرٌ - ع . ده ده آیه از قرآن
عُكْرٌ - مع . نباتی که موقع شکستن
شاخ شیری از آن برآید
عُكْرَاثٌ - ع . جمع عُكْرٌ ده ها
عُكْرَت - ع . خوش دلی ، آمیزش
عُكْرُونٌ و عُكْرِيْن - ع . بیست
عُكْرِي - ع . از حد گذشتن در دوستی
عُكْرَه - ع . بمعنی لبلاب است
عُكُورٌ - ع . ده يك ها

عَشْوَه - ع . آتش شب که از دور دیده
میشود ، امر را مشتبه کردن ، کنایه
از ناز

عَشِيرَه - ع . طایفه و قبیله

عَصَا - ع . چوب ، چوب دستی
عَصَابَه - ع . بر سر بستن ، نوعی از چادر ،
نورد سخت پیچیده

عَصَابَه - ع . سربند و دستار سر

عَصَاةٌ - ع . جمع غاصی گناهکاران

عَصَارٌ - ع . روغن کش

عَصَارَه - ع . آنچه بفشردن بیرون آید
آنچه مانند از سفل

عَصَافِيرٌ - ع . جمع عَصْفُورٌ کنجشکها

عِصَامٌ - ع . ریسمانی که بآن خیک آب
را بندند و بآن حمل کنند ، رسن محمل
که بر تنک شتر بندند

عَصَبٌ - ع . پی ، خویشان نسربینه
از پدر

عَصْبَه - ع . پی ، پی ازده تا چهل از
مرغ واسب و غیر آن

عَصْرٌ - ع . روز ، شب ، زمان حاضر
آخر روز تا سرخ شدن آفتاب ، شبانگاه
فشردن

عُضْعَضٌ - ع . گوشت باطنی الیه و دنبه
گوسفند ، استخوان حلقه بالای دبر و
استخوان بیخ دم

عُضُوءٌ - ع . کنجشک را گویند

عِصْمَتٌ - ع . بازداشتن ، نگاه داشتن
گسیرا از گناه یا خوف

عِصْيَانٌ - ع . نافرمانی کردن ، گناه
عَصِيرٌ - ع . شیر و فشرده چیزی

عَصْدٌ - ع . بمعنی بازو باشد

عَصَلَاتٌ - ع . جمع عَصَلَه عضله ها

عَصَلَه - ع . پی ، گوشت درشت و
گوشت باز و وساق و هر گوشت که
پرو مجتمه باشد در پی

عُصْلَه - ع . بلا و سختی را گویند

عُضُوٌ - ع . اندام ، گوشت پیچیده

عَطَاءٌ - ع . بخشش و آنچه بخشیده شود

عَطَارٌ - ع . عطر فروش ، سقّط فروش
که جزئی فروش کند ، دوا گیاهی فروش

و در فارسی بر این معنی گفته شود

عُطَارِدٌ - ع . ستاره ایست روشن و
سیار دور آفتاب و از تمام سیارات غیر

ماه بزمین نزدیکتر است و بقارسی آنرا
تیر گویند

عُطَاشٌ - ع . عطشه زدن ، دمیدن صبح

عُطَاشٌ - ع . ناخوشی تشنگی و عطش

عَطَايَا - ع . جمع عَطَاءٌ بخششها

عُطْبٌ - ع . پشه ، نرمی و نازکی

عَطَبٌ - ع . هلاکت ، عجز ، ناتوانی

عَطْرٌ - ع . بوی خوش

عَطْرٌ - ع . خوشبو شدن

عَطْلَه - ع . بادی که در سر پیچد و با

صدا از بینی بر آید

عَطَشٌ - ع . تشنگی ، تشنه شدن

عَطْشَانٌ - ع . تشنه ، حالت تشنگی

عَطَفَ - ع. میل کردن ، سخت را
بسخت باز گردانیدن ، بازگشتن بر چیزی
ختم کردن چوب ، حمله کردن ، مهر بانی
کردن

عَطَفَ - ع. طول مژگان ، لبلاب

عَطَفَ - ع. کنار و جانب

عَطَفَهُ - ع. مهره ایست که زنان افسون
کنند و آن مردان را بندگان از زنان دیگر
عَطَفَهُ - ع. زیرجامه ها

عَطَلَهُ - ع. بیکاری بی پیرایگی زن

عَطَلَنَ - ع. سندیده شدن پوست ، در
پیراستن ، خوابگاه شتر

عَطُوفٌ - ع. مهربان ، باهاضافه

عَطِيفَةٌ - ع. بمعنی کمان است

عَطِيفَةٌ - ع. بخشش و دهنش و هدیه

عِظَامٌ - ع. بزرگان ، استخوانها

عِظَتٌ - ع. اندرزدادن کسیرا

عِظْمٌ - ع. استخوان را گویند

عُظَمَاءُ - ع. جمع عَظِيمٌ بزرگان

عَظَمَتْ - ع. بزرگی ، قدر ، نخوت

عُظْمَى - ع. بزرگ بابرگتر

عَظِيمٌ - ع. و بزرگ کلان و فربه

عَقَبَ - ع. پارسائی و اجتناب از حرام

عَقَارِبٌ - ع. جمع عَقْرِبٌ غریبها

عَقَاتٌ - ع. جمع عَقَتْ عقیقه ها

عُقَاتٌ - ع. بخشندگان

عَقَافٌ - ع. پارسائی و بازایستادن از
حرام

عُقَانٌ - ع. نام پدر عثمان خلیفه سوم

عَقَّتْ - ع. پارسائی ، تقوی ، پرهیزکاری
عَقَرٌ - ع. خاک آلوده کردن و در خاک
غلطانیدن

عَقْرِبٌ - ع. دیو ، بغایت رساننده

عَقَصٌ - ع. مازو ، بستن بر ظرف

عَقِصٌ - ع. بمعنی تند مزه میباشد

عَقِصٌ - ع. تباه و بد بو فاسد

عَقُوفٌ - ع. نیکوئی و بخشش

عَقُوفٌ - ع. بخشنده و مهربان

عَقُوصَةٌ - ع. تلخی و تند مزه

عُقُوتٌ - ع. پوشیده شدن و تباه

کردیدن ، برگشتن رنگ و مزه

عَفِيفٌ وَعَفِيفَةٌ - ع. پارسا و متقی

عَقُوفٌ - ع. بمعنی تلخی باشد

عُقُوفٌ - ع. شکافتن ، قربانی کردن در

هفته اول مولود ، موی اول بچه ستردن ،

تیرسوی آسمان انداختن

عِقَابٌ - ع. شکنجه و اذیت کردن

عُقَابٌ - ع. نام مرغی است صیاد

عَقَارٌ - ع. آب و زمین ، گیاه

عَقَارِبٌ - ع. جمع عَقْرِبٌ ، کژدمها

عَقَاقِرٌ - ع. گیاهها ، رستنی ها

عُقَالٌ - ع. لنگی ستور

عِقَالٌ - ع. رسنی که بآن پای شتر

بندند تا نتواند راه رود

عَقَائِدٌ - ع. جمع عَقِيدَةٌ عقیده ها

عَقَبٌ - ع. پاشنه ، پسر ، پسر پسر

عُقَبٌ - ع. پایان و انتهای کار

عُقَبٌ - ع. جانشین شدن

عَقْبَان - ع . جمع عِقَاب عقابها ،
 شکنجه ها
 عَقَبَات - ع . عقبه ها ، راههای دشوار
 عَقَبَه - ع . جای دشوار از کوه برای
 برآمدن و مراد از امر سخت است
 عُقْبَى - ع . آخر چیز ، روز واپسین و
 آخرت
 عَقْد - ع . بستن پیمان ، رأی ، صیغه
 میامله
 عَقْد - ع . گردن بند ، رشته مروارید
 عُقْدَه - ع . بمعنی گره میباشد
 عَقْرَب - ع . بمعنی کژدم است
 عَمْعَق - ع . برنده ایست شکل کلاغ
 یاخود کلاغ است
 عَقْل - ع . خرد و دانش ، دریافتن و
 دانستن ، ترك قصاص کردن برای ديه ،
 بستن ذراع و ساق شتر را با هم . بند
 کردن دواشکم را
 عُقْلَاء - ع . دانشمندان ، اشخاص فہم
 عُقْلَه - ع . بندی از بندهای کشتی ،
 شکلی از رمل
 عَقْم - ع . نازايندگی ، بيشری
 عَقُوبَت - ع . شکنجه و عذاب کردن
 عَقُود - ع . جمع عَقْد ، عقدھا
 عَقُوز - ع . سگ گرنده را گویند
 عَقُوق - ع . پدر و مادر را آزدن
 عَقُول - ع . خردمندان ، خردها
 عَقْوَه - ع . گردا گرد سرای
 عَقْبَان - ع . بمعنی زروطلا میباشد
 عَقِيت - ع . جانشین ، يرو ، بازمانده

عَقِيدَه - ع . يقين ، دين و مذهب
 عَقِيق - ع . نگینی که کان آن در بين
 بهترين معدنها است ، يکنوع جواهر
 عَقِيقَه - ع . کوسفند که برای مولود
 قربانی کنند
 عَقِيل - ع . مرد گرامی ، نام برادر
 علی (ع)
 عَقِيم - ع . مردی که فرزند او نشود
 عَقِيمَه - ع . زنیکه فرزند نزاید
 عَكَا - ع . شدت حرارت بانیامدن باد
 مسامحه در تأديه حق ، غلبه کردن
 بدليل ، عَكَّه
 عَكَّاز - ع . کشت کننده و برزگر
 عَكَّاس - ع . عکس انداز
 عَكَاظ - ع . بازار عرب نزدیک مکه
 که اعراب قبل از اسلام آنجا جمع شده
 و خرید و فروش نموده و تفاخر کرده
 و اشعار انشاء میکردند
 عَكْرَه - ع . کشت کارها
 عَكْس - ع . بازگونة کردن و گردانیدن
 عَكْف - ع . بازداشتن ، گرد چیزی
 گردیدن
 عَكَّه - ع . نام شهر يست در آسیای
 صغیر که آنرا عَكَا نیز گویند
 عَلَاء - ع . بلندی قدر و منزلت و علائی
 منسوب بآنست
 عَلَاج - ع . مداوا کردن بیمار
 عَلَاف - ع . علف و جو و گندم و حبوبات

فروش

عَلَاَقَه - ع. آویزش و رابطه و علاقه

بَنَد کسی را گویند که ابریشم و نخ تابیده و قیطان فروشد

عَلَاَقَه - ع. علاقه کمان تازیانه

عَلَام و عَلَامَه - ع. بسیار دانشمند

عَلَامَت - ع. بمعنی نشانه باشد

عَلَامَه - ع. نیک و دانا و عارف

عَلَانِيَه - ع. آشکارا، هویدا

عَلَاوَه - ع. سرباری، اعلاى کردن

عَلَائِق - ع. جمع عَلَاَقَه، علقه ها

عَلَائِم - ع. جمع عَلَامَت، نشانه ها

عِلَّت - ع. بیماری، آنچه بدان بهانه کنند، سبب، نیاز، حاجت

عِلْتُ - مح. نوعی از کاسنی صحرائی

عَلَف - ع. علف دادن ستور

عَلَف - ع. خورش ستور را گویند

عَلَق - ع. گرانمایه از هر چیزی

عَلَق - ع. خون بسته، کرم سیاه

عَلَقَم - ع. هر چیز تلخ یا درخت حنظل

عَلَقَه - ع. بمعنی علق است

عَلَقَه - ع. آمیزش، قوت یکروزه،

چیزی

عَلَك - ع. هر صفتی که بتوان خائید

عِلَل - ع. علت ها و دلایل و سببها

عِلْم - ع. دانستن و آگاه شدن

عَلَم - ع. نشانه، درفش، نامی که آدمی باو معروف است، کوه

عُلَمَاء - ع. جمع عَلِيم، دانشمندان

عَلَن - ع. آشکارا، آشکار شدن،

پیدا کردن و عَلَنی منسوب بآنست

عَلَو - ع. بر بلندی آمدن، بزرگی و

تکبر کردن، مطلع شدن

عَلَو - ع. بمعنی بالا و بلندی میباشد

عَلَوْقَه - ع. خورش ستور و غیر آن

عُلُوم - ع. جسم عِلْم، دانش ها

عَلَوِي - ع. فرزند علی ع را گویند

عَلَوِي - ع نام هر چیز منسوب ببالا

مخصوصاً کواکب و ستارگان

عَلِي - ع. بر، هر جای بلندی

عَلِي - ع. بلند مرتبه و همچنین است

عَلِيَه، نام علی ابن ابیطالب امام اول

ششم و خلیفه چهارم رسول عرب ص

عَلِيَا - ع. هر چیز بلند را گویند

عَلِيق - ع. جو اسب، پوست سفیدی

که بر آن چیز نویسند

عَلِيكَ - ع. بر تو باد

عَلِيم - ع. دانا، فهیم، با علم

عَلِيَه - ع. بر ضرر روزیان او

عَم - ع. برادر پدر که آنرا عَمُو گویند

اگر و همی از مردم

عَمَاء - ع. ابرز یا دیابلند که باران دهد

عَمَائِم - ع. دستارهای سر

عِمَاد - ع. بناهای بلند و رفیع، آنچه

بآن تکیه و اعتماد شود

عَمَار - ع. زیاد آباد کننده، لقب یکی

از اصحاب پیغمبر عرب و علی ع، قوی در

ایمان و قور

عَمَار - ع. آس یا مور و یا گیاه دیگری

عَمَّش - ع. ضعیف بینایی و بصر
 عَمَقُ - ع. گودی چاه و مانند آن
 عَمَل - ع. کار و کار کردن
 عَمَلَه - ع. جمع غامِل، کارگران
 عَمُو - ف. بمعنی عم است
 عَمُوذ - ع. بمعنی ستون است
 عُمُوْم - ع. فرا گرفتن همه را و عُمُوْمی
 منسوب بآنست
 عَمَه - ع. خواهر پدر را گویند
 عَمی - ع. کوری، نابینائی
 عَمِیاء - ع. کور، نابینا، بی بصر
 عَمِیذ - ع. سردار قوم، دلکشسته
 از عشق
 عَمِیق - ع. گود، ژوف، دور
 عَمِیم - ع. شامل، مرد برگزیده
 عَن - ع. از. جانب، بر و در فارسی
 بر فضل آدمی و غیر آن گویند
 عَنَا - ع. رنج دیدن، شکار کردن،
 اسیر شدن
 عَنَاب - ع. میوه ایست شبیه بسنجد
 عِنَاذ - ع. ستیزه کردن
 عَنَاصِر - ع. اصلها و عناصرها
 عَنَاق - ع. بزغاله ماده، سختی،
 نا امیدی، جانور است
 عِنَان - ع. دهنه اسب و لگام
 عِنَايَت - ع. فروتنی نمودن، اسیر
 شدن، قصد کردن، آشکار کردن،
 رنج دیدن
 عَنَب - ع. انگور را گویند

که چون بسوزند بوی خوش دهد
 عِمَارَت - ع. آبادانی، آباد کردن
 عِمَارَت - ع. هر چه بر سر نهند چون
 دستار و کلاه و مانند آن
 عِمَارِی - ع. هودج، صندوقی که
 میت را در آن گذارند و بقبرستان برند
 و چون موقع حرکت دادن آن بر شانه
 و سر گذارند محتملست که منسوب به
 عمارت باشد و بمقیده بعضی عمار نام
 مخترع آن بوده باین جهت عمار
 گفته اند
 عُمَال - ع. جمع غامِل، کارگرا
 عَمَاقَه - ع. پادشاهان مصر
 عِمَالَه - ع. شغل و کسب کارگر و در
 تنقیه نیز استعمال کنند و باین معنی در
 لغت عرب دیده نشده و با همزه بمعنی
 تنقیه صحیح است
 عِمَامَه - ع. دستار سر را گویند
 عُمَان - ع. شهری است نزدیک دریای
 عمان که آن دریا بشام آن شهر معروف
 شده
 عَمَائِم - ع. جهات پراکنده
 عَمَد - ع. قصد کردن، جدو یقین،
 ستون نهادن
 عُمَدَه - ع. آنچه بر آن اعتماد کنند
 عُمَر - ع. زندگانی، زیست کردن
 عِمْرَان - ع. آبادی و آبادانی
 عُمَرَه - ع. یکی از ارکان حج
 عُمَرِی - ع. چیزیکه بانو تا عمر
 تو باشد

عَنْبَرٌ - ع . نوعی از بوی خوش و عنبر چه نوعی از زبور است که پراز عنبر کنند و بر گردن اندازند و عنبرین چیزیکه بعنبر آلوده کرده اند تا بوی خوش گیرد
عَنْتَرٌ - ع . خر مگس را گویند
عَنْجَدٌ - ع . مویر با انگور خشک شده
عَنْدٌ - ع . بمعنی نزد است
عَنْدَلِيبٌ - ع . بلبل را گویند
عَنْزَهٌ - ع . نوعی از نیزه را گویند
عَنْصُرٌ - ع . اصل و بن ، حب ، همت ، حاجت
عَنْفٌ - ع . درشتی ، ضد مدارا
عَنْفُوَانٌ - ع . اول هر چیز و خوبی آن
عَنْقٌ - ع . بمعنی کردن است
عَنْقًا - ع . دراز کردن ، سختی ، نام مرغی مجهول که آنرا سیرغ گویند
عَنْكَبُوتٌ - ع . حیوانی است تننده
عَنْقٌ - ع . بیش آمدن ، ظاهر شدن ، بیش گرفتن کسی را ، اعراض کردن ، عریضه و کاغذ نوشتن ، بنام بازداشتن
عَنْوَانٌ - ع . سرنامه ، مطلع
عَنْوُدٌ - ع . ستیزه کار ، برگردیدن از راه
عَنْهٌ - ع . فرماندهی قاضی بنامردی کسی ، نامردی بسبب سحر
عَنْبِدٌ - ع . ستیزه کننده
عَنْبِرَهٌ - ع . قبیله ایست از اعراب
عَنْبِنٌ - ع . نامرد که نتواند جماع کند
عَنْبِنٌ - ع . کسیکه قادر بر ضبط باد شکم نباشد و عَنَبِيَه موانع آنست

عَوٌ - ع . آواز و بانگ سگ
عَوَاوٌ - ف . عیب و تنگ و عار
عَوَارِضٌ - ع . عارضه ها ، مالیاتهای بلیدی
عَوَاصِفٌ - ع . بادهای سخت و زنده تیر هائی که از نشانه میل کند
عَوَاصِمٌ - ع . نگاهدارنده ها و حافظین
عَوَاطِفٌ - ع . عاطفه ها و محبت های قلبی
عَوَاقِبٌ - ع . عاقبت ها ، پش آیندگان
عَوَالِمٌ - ع . عالم ها که بمعنی جهان باشد
عَوَامٌ - ع . توده مردم ، نادانان
عَوَامِلٌ - ع . گاوهای کاری که بتوسط آنها کشت کنند ، کارگران
عَوَانٌ - ع . بمعنی یاران است
عَوَايِدٌ - ع . منافع و سودها
عَوَايِقٌ - ع . موانع و عایقها
عَوَجٌ - ع . کجی ، انحراف
عَوُذٌ - ع . بازگشتن ، عود کردن
عَوُذٌ - ع . چوب ، رباب ، چوبیکه بوی آن بوی خوش دارد
عَوُذَتٌ - ع . برگشتن ، مراجعت کردن
عَوُذٌ - ع . پناه جستن ، پناه دادن
عَوُزٌ - ع . برهنه ، لخت
عَوُزَتٌ - ع . هر چه از دیدن و نمودن آن شرم آید ، یک چشمی
عَوُضٌ - ع . آنچه بجای دیگری آید
عَوُولٌ - ع . آواز بلند کردن در گریه
عیال داری کردن ، بالا بردن سهام ورثه

که صاحب فرضند
 عَوْن - ع . یاری و کمک کردن
 عَوِيض - ع . سخن و شعر دشوار
 عَوِيْل - ع . بمعنی صدای گریه باشد

عَهْد - ع . پیمان ، زمان ، سوگند ،
 شناختن ، اندرز ، مودت ، امان ، نگاهداشتن
 حق کسی ، ملاقات
 عَهْدَه - ع . تاوان ، نوشته خرید و
 فروش ، سستی

عَهْن - ع . بشم را گویند
 عُهُود - ع . زمانهای قدیم ، میثاقها
 عَهْر - ع . زنا کردن

عَهْد - ع . قدیم ، هم پیمان ، هم عصر
 عَنَاب - ع . زیاد عیب گیرنده

عِيَادَت - ع . پرش حال بیمار
 عِيَاذ - ع . پناه بردن بجائی
 عِيَار - ع . مقایسه کردن چیزی بچیزی

دیگر تا محبت و قسم آن معلوم شود
 عِيَار - ع . تیز فهم ، باهوش ، کسی که
 زیاد آمد و شد کند

عِيَاش - ع . کسیکه زیاد خوش گذران
 است ، ولگرد ، هرزه

عِيَاقَت - ع . تنگ داشتن ، کراهت
 داشتن از طعام ، تفأل زدن برغ
 عِيَال - ع . زن و فرزند و هر که نفقه
 خورد دیگرست

عِيَان - ع . آشکارا ، معلوم ، هویدا
 عِيَتْ - ع . بمعنی نقص است
 عِيَانَم - مع . درخت خیار یا میوه آن

عَيْد - ع . روز جشن را گویند
 عَيْش - ع . زیست و زندگانی ، خوش
 گذرانی

عَيْن - ع . چشم ، چشمه ، شخص و نفس
 حرفی از حروف هجا ، دیدبان ، جاسوس ،
 منظر مردم ، چشم زدن ، روان شدن آب
 عَيْنِكَ - ف . آلتی است که بچشم برای
 دیدن زنند

عُيُوب - ع . عیبا و نقصها
 عَيُوق - ع . نام ستاره ایست
 عُيُون - ع . چشمها ، چشمه ها ، جاسوسها ،
 دیده بانها

غ

غَائِلَه - ع . حادثه فوق العاده بد
 غَاب - ع . سخن بیهوده ، بازمانده ،
 خوردنی

غَالِب - ع . مغبون کننده
 غَادِت - ع . زنی که نرم است و نازک
 غَادِر - ع . خیانتکار ، خائن

غَاذِيَه - ع . خورش دهنده ، پرورش
 دهنده

غَار - ع . شکاف کوه و زمین
 غَار - ف . گیاهی است که اگر آنرا
 بسوزانند بوی خوش دهد

غَارِب - ع . غروب کننده
 غَارَت - ع . چاول و تاراج

غَارِج - ف . صبوحنی که شرایست که
 وقت صبح خورند

غَالِبُ - ع . مسلط و چیره
 غَالِذُ - ف . غلطاندن عموماً و غلطاندن
 عاشق و معشوق خصوصاً
 غَالُوكُ - ف . مهره و گلوله کمان
 غَالِي - ع . از حد گذراندن
 غَالِيكُنْ - ع . غلطانیدن خصوصاً از
 راه فرح و عشرت از طرفی بطرفی
 غَالِيَه - ع . بوی خوشی است مرکب از
 مشک و عنبر و غیر آن
 غَاوِضُ - ع . مشکل ، سخت ، دشوار
 غَامِي - ع . ناتوان ، عاجز ، درمانده
 غَانِمُ - ع . منفعت بر ، سودبر
 غَاوُ - ف . آغنی که برای گاو و گوسفند
 و زیر زمین کنند ، گاو
 غَاوُشَنَكُ - ف . چوبی که بآن گاو را نهند
 غَاوُشُو - ف . غاوش ، عاشقی که عشق
 او بعد کمال رسیده باشد
 غَايِبُ - ع . آنکه حاضر نیست
 غَايْتُ - ع . غرض ، نهایت
 غَائِي - ع . نهانی ، غیر مرئی
 غُتْ - بکرور در میان ، عاقبت
 غُبَاذُ - ف . چیز نو آوردن ، سبب عادل
 غُبَارُ - ع . گرد و ذرات هوا
 غُبَاوْتُ - ع . احمق و گولی
 غُبْرَاءُ - ع . گرد آلود ، خاک آلود
 غُبْطَه - ع . آرزو بردن بحال کسی بی
 آنکه زوال آن بخواهد
 غُبْغَبُ - ع . گوشت زیر زنج و چانه
 غُتْ - ع . گول و ناودان

غَارُجِي - ف . صبوحي ، ساقی
 غَارَه - ف . شراب صبوحي یعنی بیخ
 و تاب و ریمان هم آمده است
 غَارُ - ع . مرغابی بزرگ ، پنبه معلوج
 پنبه و وصله که فقرا بر جامه دوزند ،
 شکاف ، حاجت ، قحط ، خوردن طعام
 از روی لذت ، حلاجی کردن و غَارُ كَرْدَنُ
 دانه را از پنبه جدا کردن و پشترامه های
 ریستن کردن و کتابه از خجالت کشیدن
 است
 غَارَه - ف . گلگونه و سرخاب که
 زنان بروی خود مالند ، صدا و ندا ،
 بیخ دم حیوانات که آنرا دمنازه نیز
 گویند
 غَارِي - ع . جنگجور اگویند
 غَاشُ - ف . کسی که کسیر ابقایت دوست
 دارد ، کنده دهان و پلید طبع ، شور
 و غوغای سخت ، خوشه غوره ، خیار
 بزرگ تخمی ، کج سلیقه
 غَاشِمُ - ع . ستم کننده ، غاصب
 غَاشِيَه - ع . پوشش زین ، قیامت
 غَاصِبُ - ع . کسیکه مال دیگری را
 بستم گیرد
 غَاطِي - ع . افزون ، تاریک ، پوشاننده
 غَاظُ - ع . آمرزنده ، بخشنده
 غَاظِلُ - ع . بیخبر ، بی اطلاع
 غَالُ - ف . فتنه و آشوب ، آواز کلاغ
 غَالُ - ف . شکاف کوه ، مفاکی که
 حیوانات در آن شب بخواهند ، غار ،
 اطمانیدن

غُفَّرَ - ف . ابله و نادان
 غُفْرَةٌ - ف . غفتر ، زنا کننده و بلید و
 همچنین است غُفْلٌ
 غُثٌّ - ع . لاغر ، ضعیف
 غُثَّانٌ - ع . شوریدن دل

غَذَّ - ع . فردا
 غَذَازٌ - ع . بسیاری وفا و بی مهر
 غَذَاوَرَه - ف . پیکان تیر بزرگ که بتر کیب
 پیل است ، و ته برنجین
 غَذَاوَرَه - ف . آلتی است که برنده و
 بولدین که از دو طرف میبرد و ممکنست
 اصل آن غَذَاوَرَه باشد
 غَذَايِرٌ - ع . جمع غَذَايِرٌ ، آبگینه ها
 غُدْدٌ - ع . جمع غُدَّة ، غده ها
 غُدْرٌ - ف . جبهه جامه و سلاح جنگ
 غُدْرٌ - ع . بیوفائی و بیوفائی کردن
 غُدْعَنٌ - ف . تا کبد و شتاب ، اضطراب
 غُدْوَه - ع . مابین طلوع فجر و آفتاب
 غُدَّه - ع . گره گوشت ، گره اندام
 غُدْبِرٌ - ع . آبگیر ، رود بست در مصر
 غُدْبِرَه - ع . گیسوی بافته ، شتر و گوسفند
 پس مانده
 غَذَّ - ع . چرک کردن جراحت
 غَذَاءٌ - ع . خورش خوردنی ، پرورش

غَرَّ - ف . زن فاحشه ، مردم بد دل
 غَرٌّ - ع . کسی که خصیه اش بزرگ شده
 باشد ، برآمدگی در اعضاء مانند
 گلوله در گردن

غَرَّ - ف . چرخاندن ورقص کردن و
 آنرا باقاف نیز نویسند
 غَرَّ - ع . شکن جامه و رو ، مغرور بودن
 غَرَائِبٌ - ع . چیزهای غریب و عجیب
 غَرَابٌ - ف . کسی که بیجهت بخود
 مغرور است

غَرَابٌ - ع . زاغ را گویند
 غَرَائِثٌ - ع . دور و دور بودن
 غَرَّابَه - ف . شیشه بزرگ که دهان آن
 کوچک و شکم آن بزرگست و محتملست
 باقاف باشد
 غَرَّاجَه - ف . هیز و مخنث ، مردم
 دیوث

غَرَّارَه - ف . نوعی از سلاح جنگ
 غَرَّاشِيْدُنٌ - ف . خراشیدن ، قهر و
 غضب کردن ، خشمگین شدن
 غَرَّامَتْ - ع . ناوان ، تاوان دادن
 غَرَّأَوْرَنَگ - ف . تخت بزرگ
 غَرُبٌ - ع . جائیکه آفتاب غروب کند
 و غربی منسوب بآنست

غَرُّبَاءٌ - دوران از وطن ، بی کسان
 غَرُّبَالٌ - م . چیزیکه بآن میبیزند
 غَرُّبَانُوشٌ - ف . ترخون را گویند
 غَرُّبْدٌ - ف . دختری که بشوهر دهند و
 معلوم شود که بکارت نداشته

غَرَّيْبٌ - ف . نوعی از انگور سیاه
 غَرَّيْلَه - ف . حرکات و سکناات زنها
 و غنچ و دلال آنها را گویند
 غُرَّتٌ - ف . دفعه بگلو فرو بردن ،
 دعوی بیجا و غُرَّتْ غُرَّتْ بی در پی

بکلو فرو بردن است و غرته خروش و بانگ را گویند

غُرْتُ - ف . مردم اوس و بست فطرت و نادان

غُرْجِه - ف . مخنث و نامرد و بی حمت غُرْذ - ف . خانه تابستانی یا بیلاقی

غُرْز - ع . فریفتن ، خطر غُرْز - ع . سفیدیهای بیشانی اسب ، سه شب اول ماه ، شرفاء ماههای نو ، چیزهای برگزیده

غُرْسُ و غِرْسُ - ف . قهر و غضب خراش و آنرا غُرْشُ نیز گویند

غُرْسُ - ع . نشاندن درخت غُرْشُ - ف . صدای کوه

غُرْشُ - ف . خشم آلود ، صدای مهیب غُرْشَتْ - ف . غرش ، آواز صیحه آب

غُرْضُ - ع . نشانه تیر ، اراده و قصد ، شوق

غُرْغُرُ - ف . کسیکه بادفتق آورده سخنی که زیر لب از روی خشم گفته شود

غُرْغَرِه - ف . جویبکه بر آن نخ پیچده باشند که با آن نخ با چرخ خیاطی جامه دوزند

غُرْغَرِه - ع . آمد و شد کردن آواز در گلو و جان در حلق

غُرْقَه - ع . يك مشت آب ، اطاق کوچک غُرْقُ - ع آب از سر گذشتن ، غرق شدن

مباله کردن

غُرْمُ - ف . گوسفند ماده کوهی غُرْمُ - ع . تاوان ، وام ، قرض

غُرْمُ - ع . بمعنی خشم و کینه است غُرْمَاءُ ع . طلبکاران مدیون ، بده کاران

غُرْمَانُ - ف . خشمناک و غضبناک غُرْمَه - ف . بختنی که از گوشت و روغن و چیزهای دیگر مانند سبزی و بادمجان و سیب و به و غیر آن درست کنند ، گوسفند فربهی را که در زمستان

بخته و استخوان آنرا کشیده و در ظرف ریزند که هر وقت محتاج شوند مقداری برداشته بمصرف رسانند

غُرْنُ - ف . ناله و گریستن که در گلو پیچد

غُرْنُبُ و غُرْنَبَه - ف . غرش و صدای مدھش ، چوب دستی

غُرْنَبَدَنُ - ف . شور و غوغا کردن ، صدای مدھش نمودن

غُرْفَدَه - ف . شیر و گریه خشم آلود و سایر درندگان که از غایت خشم فریاد کند

غُرْفِجِی - ف . سرما و زمستان سخت غُرْوَائِه - ف . غرواش ، قهر و غضب

غُرْوَثُ - ع . فرو رفتن آفتاب یا ماه و ستاره مقابل طلوع

غُرْوَثُ - ف . دختری را که بعنوان بکارت شوهر دهند و با کره نباشد

غُرْوَثُ - ع . دنیا ، شیطان غُرْوَثُ - ع . فریفتن ، فریب خوردن

غُرْوَثَنُ - ف . پرویزن و غریبال غُرّه - ف . مغرور و متکبر شدن

غُرْبُ - ف. دانه انگور ، خوشه خرما
 قهر و غضب
 غُرْبُ - ف. کمانچه را گویند
 غُرْمُ - ف. بمعنی دانه انگور است
 غُرْبِدَنُ - ف. برهم نشستن و خزیدن
 بزانو و دست و سرین رفتن کودک

غَا - ف. غوره خرما را گویند
 غَاكُ - ف. عشقه و لبلاب
 غَالُ و غَالَه - ع. زیاد شوینده
 غَالَه - ع. آب روی و دست شسته
 غَاكُ - ف. بمعنی ساس گزنده میباشد
 غُلُ - ع. شستشوی تمام بدن کردن
 غُلُ - ع. حالتی که پس از شستن بدن
 حاصل شود

غُلُ - ف. بوئی گل خطمی میباشد
 غَسِيلُ - ع. شسته و تطهیر شده
 غَشُ - ع. خیانت کردن ، کینه
 غَشُ - ف. بیهوش شدن و اگر از غشی
 بایار مأخوذ باشد عربی خواهد بود
 غِشَاءُ - ع. پوشش ، پرده ، حاجب
 غَشَاكُ - ف. بمعنی بوی بد و زننده است
 غَشَاوَتُ - ع. پوشاندن ، پنهان کردن
 غَشْتَه - ع. بمعنی آمیخته و آغشته است
 غَشْمَشْمُ - ع. خود رأی و دلیر
 غَشْوَه - ع. آمدن نزدیک برده
 غُفَه - ف. دوا سب را با هم دواندن تا
 معلوم شود کدام بهتر حرکت میکنند

و تند تر میروند

غُفَه رَهَه - ف. مردم کولی و غوغا

غُرَه - ع. ماه نو ، شب اول ماه ، سفیدی
 پیشانی اسب را نیز گویند
 غَرِبُ - ع. دور از وطن ، بی کسی
 غَرِبْدَنُ - ف. خروشیدن و بالیدن ،
 فریاد زدن از روی غضب بانك بر کسی
 زدن ، آواز در گلو بیچیدن
 غَرَبَه - ع. سرشت و طبیعت و غَرَبِزِ
 جبلی و طبیعی است

غَرَبَرَنُ - ف. لجن ولای ته حوض
 غَرِيقُ - ع. کسی که غرق شده
 غَرِيقُ - ع. طلبکار ، بده کار
 غَرِيقُ - ف. بانگ و فریاد ، صدای
 مهیب
 غَرِيقَدَنُ - ف. بانگ و فریاد کردن

غَرَارَتُ - ع. بسیاری ، بسیار شدن
 غَرَالُ - ع. آهوبره را گویند
 غَرَالُ - ع. غزل خوان ، ریسمان فروش
 غَرَالَه - ع. آهوبره ماده ، آفتاب
 غَرُغَنُ - ف. ديك طعام ، پوستی که
 از آن كفش دوزند
 غَرَلُ - ع. رشته ، رشتن
 غَرَلُ - ع. سخن گفتن با زبان و
 عشق بازی ، يك دسته از شعر و نظم که
 معنی عشق دهد و کمتر از هفت بیت و
 زیاده از پانزده بیت نباشد
 غُرْمُ - ف. هیبت و خشم و غضب
 غَرَه - ف. بیخ دم حیوانات

غُرُ - ف. کزو ابریشم ، امژ بنیدن

کننده و از مترادفاتست
 غَشِي - ع . بیهوش شدن و بیهوش
 گردانیدن و جماع کردن

غَضَب - ع . بزور و ستم گرفتن و غَضَبِي
 منسوب بآنست

غَضَن - ع . شاخ درخت که بر شاخ
 دیگر برآید

غَضَه - ع . اندوه ، کلوگیر غم

غَضَى - ع . چشم فرو خوابانیدن

غَضَارَتْ - ع . گل خوشبوی ، نعمت ،

خوشی زندگانی ، مرغ سنگخوار

غَضَاصَتْ - ع . نقصان شدن قدر کسی

غَضَب - ع . خشمگین و غضبناک شدن

غَضْبَانٌ - ع . غضبناک ، خشمگین

غَضْبَانٌ - مع . سنگی که در منجنيق

گذرانند و بجانب خصم اندازند ،

منجنيق

غَضْرُوف - ع . استخوان نرمه را گویند

غَضَضَفَرٌ - ع . شیریشه را گویند

غِطَاءٌ - ع . بمعنی پوشش است

غَفَف - ف . موی درهم پیچیده

غَفَّارٌ - ع . بخشنده از صفات پروردگار

غَفِيجٌ - ف . چاه عمیق ، آبگیر ، سندان

آهنگری ، شمشیر آبدار ، هر چیز

راست و دراز و سطر

غَفْرَانٌ - ع . بخشیدن گناه ، آمرزش

غَفَلَتْ - ع . فراموشی ، ناآگاه بودن

غَفُورٌ - ع . بخشنده گناه ، از صفات خدا

غَفَّه - ع . پوستین بره بسیار نرم

غَفِيرٌ - ع . بمعنی بسیار آمده است

غُلٌ - ع . جوشش آب و مانند آن ، مخفف

غل که زنجیر است که بگردن مجرمین

اندازند

غُلٌ - ع . گردن بند ، هر چیز که گرد

چیز را گیرد مانند طوق آهنی

غَلَاءٌ - ع . گران شدن نرخ

غَلَاةٌ - ع . کسانی که در موضوعی از

حد بگذرند

غِلَاطٌ - ع . سطرها و ضخیم ها

غَلَافٌ - ع . بمعنی پوشش است

غَلَالَهٌ - ع . زلف معشوق را گویند

غَلَالَهٌ - ع . جامه که زیر زره پوشند

غَلَامٌ - ع . کودک ، بنده ، برده

غَلِيَاثٌ - ع . بمعنی غلبه کردن ها

غَلْبَةٌ - ف . کلاغ دشتی ، سوراخ

غَلْبَةٌ - ع . چیره و مسلط شدن

غَلْبَتَانٌ - ف . سنک بام غلطان ، مرد

دیوث و بیغیرت

غَلَتَكَ - ف . چوبیکه بر سر آن رسن

بگردد مثل چرخ آبکش و چاه و عرابه

و غَلَتَكَ نیز گویند

غَلْتِيْدُنٌ - ف . دور خود روی زمین

چرخیدن و آنرا غَلْتِيْدُنٌ نیز گویند

غَلَجٌ - ع . آنچه در را بان بندند

غَلِجٌ - ف . گرهی که به آسانی باز

نشود ، دو گره روی هم

غَلَطٌ - ع . اشتباه در سخن و گفتار

غَلَطَانٌ - ف . غلطیده ، لغزان

غَلَطِيدُنْ - ف . بمعنی غلتیدن است

غَلَطَتْ - ع . درشتی و سطبری

غَلِغْ - ف . خوی و طبیعت و عادت

غُلْغُلْ - ع . شوریدن بلبلان و مرغان

در حالت مستی، صدا و آواز بسیار از

یکجا که معلوم نشود

غُلْغُلَتْ - ف . کوزه دهان تنک

غُلْغُلَتْ - ف . بانوک انگشتان زیر بغل

و کشران حرکت دادن

غُلْغُلَه - ع . شور و غوغا و فریاد

غُلْغُلَه - ع . بشتاب و عجله رفتن

غُلْفَتِي - ف . پوست را یکپارچه از حیوان

کندن، تقلب کردن

غُلْفُجْ - ف . زنبور سرخ را گویند

غُلُقْ - ع . کلید در که آن دربندند

غُلُقْ - ع . سخن نامفهوم و مشکل

غُلْكَ - ف . غولک که کوزه کوچکی

است که در آن پول ریزند

غُلْمَانْ - ع . پسران و کودکان

غُلْمَبَه - ف . چیزهای درهم کوبیده و

سخت و درشت، سخن مبهم یا عبارت

منقلب و این از لغت عوام است

غُلُوْ - ع . از حد خود تجاوز کردن

غُلُوْله - ف . بمعنی گلوله است

غَلَه - ف . اضطراب و بیقراری

غَلَه - ف . کوزه کوچک سرتنک،

زمین و گورستان، کوزه که قماربازان

در آن پول اندازند

غَلَه - ع . در آمد هر چیزی مخصوصاً

حاصل گندم و جو و حبوبات

غَلَيَانْ - ع . جوشیدن دیک

غَلَيَانْ - ع . جوشیدن، آلتی که بآن

تنباکو و تریاک کشند

غَلِيْرُنْ - ف . لای و لجن را گویند

غَلِيْظْ - ع . سطرود درشت

غَلِيْقَرْ - ف . استاد بنا و گل کار

غَلِيلْ - ع . سوزش تشنگی، کینه

غَلِيُوْ - ف . سرگشته و حیران، حماقت

غَلِيُوَاْزْ - ف . زغن که آن مرغی است

گوشت ربا و موش گیر

غَلِيَه - ع . جوشیده و غلیه بادمجان و

غلیه کدو جوشانده بادنجان و کدو ست

و گاه باشد با قاف نویسند و صحیح است

غَمْ - ع . اندوه و غم و غَمْ گِئَارْ غَزْدَا

و رفیق و غمچین غمناکست

غَمَّاژْ - ع . کسی که بسیار با چشم و

ابرو اشاره کند، خبرچین و نمام

غَمَّاضْ - ع . کسی است که چشم از

چیزی بیپوشاند و صرف نظر کند

غَمَّامْ - ع . بمعنی ابرباران است

غَمَزَه - ع . با چشم و ابرو اشاره کردن

غَمْسْ - ع . فرود رفتن در آب

غَمَضْ - ع . چشم را فرو خوابانیدن

غَنْ - ف . سنک عصاره، تیر عصاره

غَنَّا - ع . فائده و سود و نفع

غَنَاءْ - ع . سرود و آواز

غَنَائِمْ - ع . فائده ها و سودها

غَنَادَه - ف . نام سازی است

عُنْه - ف . تشنیع کردن و بانگ زدن
 عُنْج - ف . خورجین ، آغشته ، کلکونه ،
 سرین و کفل را نیز گویند
 عُنْج - ف . گردشده و بهم برآمده و
 عُنْجَه و عُنْجَه نیز گویند
 عُنْج و عُنْجَه - ع . کرشه و ناز
 عُنْجَار - ف . سرخاب صورت ، نیاز و
 غمزه و آنرا عُنْجَارَه نیز گویند
 عُنْجَال - ف . میوه ایست ترش مزه
 عُنْجَر ش - ف . غوک و وزغ
 عُنْجَه - ف . جمع کردن ، غنچه گل
 عُنْجَه - ف . گلی که هنوز شکفته نشده
 است
 عُنْد - ف . گرفته و جمع شده و گرد ،
 پنبه گرد کرده برای رییدن ، عنکبوت
 سیاه زهردار
 عُنْدَه رُوذ - ف . نفیری بوده که
 کوچکتر از کرنا است و در زمان پیشین
 آنرا میزدند مردم جمع شده بدربار
 سلطان آمدندی یا سوارشدندی و معنی
 ترکیبی آن اینست که سبب گردشندست
 عُنْج - ف . تیر عصاره که سنک گران
 بدان بندند تا روغن از کنجد و مانند
 آن گیرند
 عُنْم - ع . نفع و سود بردن
 عُنْم - ع . بمعنی گوسفند است
 عُنُوْدَن - ف . خوابیدن عُنُوامر آنست
 و عُنُوْدَه اسم مفعول آنست
 عُنُوْدَن - ف . بمعنی عهد و شرط است
 عُنَه - ع . آواز دربینی

غَنی - ع . بینبازی و توانگری
 غَنی - ع . بینباز ، توانگر ، ثروتمند
 غَنیم - ع . سود برنده ، فایده برنده
 غَنیمَت - ع . سود و نفع بردن
 غَنَبَه - ف . جای زنبور و مگس عمل
 غُنْه - ع . بینبازی و توانگری
 غُو - ف . صدا و آواز ، نمره روز
 جنك ، آتش زنه و باین معنی باقاف نیز
 نویسند
 غُو - ف . پرنده ایست که پر آن بسیار
 نرم است و باقاف نیز نویسند
 غَوَارِب - ع . غروب کنندگان
 غَوَاض - ع . شنا کننده ، شناگر
 غَوَامِض - ع . مشکلات ، سختی ها
 غَوَانِي - ع . جم غایبه ، زنان خواننده
 غَوَايْت - ع . گمراهی ، ضلالت
 غَوَايِل - ع . مهلکه ها ، فسادها ،
 شرها
 غَوُث - ع . فریاد ، فریاد رس
 غَوُج - ف . غوج ، گوسفند شاخدار
 غَوُجِي - ف . گودال و چاه عمیق
 غَوُز - ع . ته هر چیزی ، فرو رفتن آب
 و آفتاب ، بغور رسیدن ، نفع رساندن
 غَوُز بَاغَه - ف . وزغ که حیوانی است
 آبی و خاکی و در آب میخواند
 غَوُزْت - ف . چیز را بکلو فرو بردن
 دعوی بی اصل
 غَوُز وَاَشَه - ف . لیف جولاهان
 غَوُزَه - ف . میوه نارس خصوصاً انگور

و بهر شکل در آیند و مردم را از
راه برند
غُولُتَاش - ف. خودی از آهن که روز
جنگ بر سر گذارند
غُولُک - ف. کوزه سرتنگی که راه
داران و قیابازان در آن پول اندازند
و آنرا غُلُک نیز گویند
غُولُو - ف. دوهیزاد که باهم زائیده
شده اند چنانکه گویند دوقلو
غُولَه - ف. مردم بی عقل و نادان
غُولَه - ف. غولک انبارغله
غُولِین - ف. سبوی دهن فراخ

غِیَاب - ع. ناپدید و مفقود شدن
غِیَاب - ع. بمعنی فریاد رس است
غِیَاؤ - ع. وصله که جهودان بردوش
خود برای امتیاز دوزند
غَیْب - ع. ناپدید و مخفی و مفقود
غَیْبَت - ع. پشت سر کسی از او بد گوئی
کردن ، غیبت کردن
غَیْب - ع. بمعنی باران میباشد
غَیْر - ع. جز ، مغایر
غَیْر - ف. مرض شرار گویند
غَیْرَت - ع. بار آوردن ، تحمل ناگوار
کردن ، رشک و حسد بردن
غَیْرَت - ف. خزیدن کودک بسرین
غَیْش - ف. غم و اندوه بسیار ، انبوه
بودن چیزی مانند ییشه و جنگل
غَیْشَه - ف. ییشه و جنگل ، نیستان
غَیْظ - ع. خشم پنهان از عجز

موقع تشری آن
غُوژ - ف. گوز و غوزی گوز پشت و
باقاف نیز نویسند
غُوژَه - ف. پوست بالای پنبه و
خشخاش
غُوْش - ف. غوج ، چوبیست سخت
که از آن زخمه رباب و تیر سازند ، اسب
بدک ، سرکین حیوانات ، گوش ، نگاه
و تفرج ، برهنه مادر زاد
غُوْشا - ف. سرکین حیوانات خشک
شده ، خوشه خشک شده از گندم و جو
و انگور و خرما ، آغل حیوانات
غُوْشَاد - ف. جای فرود آمدن مسافری
غُوْشَت - ف. برهنه و عور
غُوْشَه - ف. دواسب باهم دوآیندن
غُوْض - ع. در آب فرو شدن
غُوْطَه - م. معرب غوطه که در آب
فرو شدن است
غُوْغَا - ف. فریاد و فغان که از ازدحام
و بلا بر آید ، جای فریادها ، انجمن
و جمعیت
غُوْغُو - ف. خروس ، کبوتر ، کوی
قمری ، صدای خروس
غُولُک - ف. غورباغه ، وزغ
غُول - ف. آغل گاو و گوسفند و مانند
آن ، غار و مفاک ، گوش کمر و
ناشنا ، حرامزاده ، دوطفل که باهم
زاده شده اند ، گیاه اسفول
غُول - ع. جن و دیو که بقیده برخی
در شب کوهها و دور از آبادانی هستند

غِلَتْ - ع . خدعه و مکرو فریب
 غَمَمَ - ع . ابرو تشنگی و گرمی درون
 غَمِنَ - ف . یکی از حروف هجا
 غَوِبَ - ف . آواز و صدای بلند
 غُيُوبَ - ع . جمع غیب ، پنهانها
 غَيُوزَ - ع . مردم با غیرت ، رشک
 بر نده
 غِيَه - ف . صدا و فریاد بلند

ف

فا - یکی از حروف هجا
 فَاتَ - ع . نیست شد
 فَايَحَ - ع . گشاینده ، ناضر ، حاکم
 فَايَحَه - ع . اول چیزی ، سوره الحمد
 فَايَنَ - ع . همراه کننده ، فتنه انگیز
 فَايَجَزَ - ع . نافرمان ، تباه ، زانی
 فَايَجَه - ع . حادثه موله
 فَايَحِشَ - ع . از حد در گذشته در بدی
 فَايَحِشَه - ع . زن زناکار ، زنا
 فَايَحْتَه - ف . نام مرغی است خاکستری
 رنك که طوق سیاهی دارد و آنرا
 کو کو گویند
 فَايَحِرَ - ع . گرانمایه و نیکو از هر حیث
 فَاوَابَ - ف . ولایتی است از ترکستان
 نام شهر است در آن ولایت که مولد
 ابو نصر معلم ثانی بوده ، زمینی که بآب
 رود مشروب شود
 فَاوِدُ - ع . یگانه ، درخت تک
 فَاوِشَ - ع . سوار و صاحب اسب ، دانا

فَارِغَ - ع . آسوده ، راحت ، پرداخته
 فَايَقَ - ع . جدا کننده
 فَاوُوقَ - ع . جدا کننده حق و باطل
 فَاوَهَ - ع . موش را گویند
 فَاوَهَ - ف . خمیازه و همچنین اسه
 فَاوَهَ و فَاوِيْدُنْ مصدر آنست
 فَايَسَخَ - ع . برهم زننده معامله
 فَايَسِدَ - ع . تباه ، خراب ، بیمصرف
 فَايَسِقَ - ع . بنده نافرمان
 فَاشَ - ف . آشکارا ، معلوم ، پراکنده
 فَايَصِلَ - ع . جدا و منفصل کننده
 فَايَصِلَه - ع . آخر شئی که از چیز دیگر
 جداست
 فَايَصِلَ - ف . افزون ، دانشمند
 فَايَطِرَ - ع . آفریننده ، آغاز کننده ،
 شکافته ، باز کننده
 فَايَطِمَه - ع . زنیکه عادت نشود و باک
 باشد ، نام دختر رسول خدا
 فَايَعِلَ - ع . کننده و بجا آورنده
 فَايَعِرَ - ف . گلی است خوشبوی زرد
 رنك مانند زنبق ، دانه ایست مانند
 نخود دهان شکافته و سخت
 فَايَعِهَ - ع . گل یا شکوفه یا شاخ حنا
 فَايَا - ف . بمعنی نیکو و بدیع است
 فَايَقَ - ف . شکستگی سرقلم ، شکاف
 فَايَقِدَ - ع . کم و مفقود کننده
 فَايَقَه - ع . درویشی و فقر و بی چیزی
 فَايَكَهَ - ع . بمعنی میوه است
 فَايَ - ع . تفال بخیر و خوبی و فَايَكَبَارُ
 فَايَكَبِرَ و فَايَكَبُوشَ گوش کردن کلمات

قَاء - ع. جوان ، جوانمرد شدن
 قَاء - ع. زن جوان را گویند
 قَأَخ - ع. بسیار کارگشا ، داور
 قِئَادَن - ف. بمعنی افتادن است
 قِئَال - ف. شکاف و رخنه و شکافته
 قِئَان - ع. بسیار دلربا و فتنه کن
 قِئَاوِی - ع. بمعنی احکام فقهاء است
 قِئَح - ع. گشادن ، نصرت ، گشایش
 قِئَحَه - ع. زبر را گویند
 قِئَرَاك - ف. تسه و دوالی باشد که
 از پس ویش زین آویزند و آنرا ترك
 و ترك بند گویند
 قِئَرَت - ع. سستی ، زمان دو پیغمبر
 قِئَرَدَن - ف. دریدن و پراکنده کردن
 قِئَش - ع. کاویدن ، جستجو کردن
 قِئَق - ع. شکافتن ، بادی که در خصیه
 افتد ، جای باران نارسیده
 قِئَك - ع. ناگاه گرفتن ، ربودن
 قِئَل - ع. بمعنی تاب دادن است
 قِئَن - ف. شکل و شمایل ، حال و گونه
 قِئَنَه - ع. گناه و عذاب و آزمایش
 قِئَو - ع. جوانان و جوانمردان
 قِئَوَت - ع. جوانمردی و مروت
 قِئُوخ - ع. جمع قِئَح ، گشایش ها
 قِئُوَز - ع. سستی ها ، سست شدن
 قِئُون - ع. فتنه ها ، در فتنه انداختن
 قِئَوِی - ع. حکم دادن فقیه
 قِئَبَلَه - ع. ریسان تابیده
 قَج ف. راه گشاده ، میان دو کوه

عابرین شب چهارشنبه آخر سال تا از
 آن تفال بخیر و خوبی زنند و قَالِغِیرُ
 کسی را گویند که کتابی باز نموده و
 از آن تفال زند
 قَالِیج - ع. کسی که مرض بر جای ماندگی
 دارد بفارسی مظفر و منصور است
 قَالِیَز - ف. بمعنی جالیز است
 قَام - ف. رنگ ، گونه ، قرض
 قَامِیل - فر. طایفه و قبیله
 قَانُوس - ف. چیزی که در آن چراغ
 گذارند و موقع شب همراه خود برند
 قَانَه - ف. پایه ، چوبی که میان شکاف
 چوب گذارند
 قَانِی - ع. نابود و نیست شده
 قَانِیْد - ف. پاینده ، نوعی از حلوا
 قَاوَا - ف. رسوا و مقتضح و شرمنده
 قَايَت - ع. گذشته و فوت شده
 قَايِیج - ع. بوی خوش که بدمد ، دیک
 که بجوشد ، زخم که خون بر آورد
 قَايْد - ف. تا که کلمه انتها است
 قَايْدَه - ع. آنچه داده یا گرفته شود
 ز دانش و مال و غیر آن ، زیادتى که
 حاصل شود
 ایز - ع. فیروز و مظفر
 ایض - ع. واکذارنده کاربرد بگری
 ایق - ع. بالا و مسلط بر کار ، برگزیده ،
 بهترین از هر چیزی
 وَاَد - ع. قلب ، عقل
 نه - ع. بمعنی گروه میباشد

فَجَارُ - ع . فاجره ها و دروغگوها
 فُجَاهَ - ع . ناگاه (درآمدن بر کسی)
 فَجْرٌ - ع . سفیدی آخر شب
 فَجْرَه - ع . جمع فَاَجِرٌ ، دروغگوها
 فُجِّلَ - ع . ترب را گویند
 فُجُورٌ - ع . دروغ گفتن ، نافرمانی
 فَجِيعٌ - ع . دردآورنده
 فَخَّاشٌ - ع . کسی که زیاد ناسزا گوید
 فَحْشٌ - ع . از حد گذشتن بدی ، ناسزا
 گفتن ، فحش دادن
 فَحْشَاءٌ - ع . کار بد ، زنا کردن
 فَحْصٌ - ع . کاویدن و جستجو کردن
 فَحْلٌ - ع . نر که ضد ماده باشد
 فَحْمٌ - ع . بمعنی ذغال است
 فَحُولٌ - ع . جمع فَحْلٌ نرها
 فَحُولِيٌّ - ع . روش سخن

فَحٌّ - ع . بمعنی دام شکاری است
 فَخَّارٌ - ع . سفالین و کوزه گر
 فَخَامٌ - ع . بمعنی بزرگان است
 فَخَامَتٌ - ع . درشت و بزرگ شدن ،
 سخن درست و مستحکم
 فَحِيزٌ - ع . بمعنی ران است
 فَخْرٌ - ع . نازیدن و فخر کردن
 فَخْرَه - ف . سبوس آرد گندم و جو ،
 جو برادر گندم
 فَحْلَه - ف . مشته حلاجان
 فَخْمٌ - ف . چادریکه زیر درخت
 نگاهدارند و درخت را تکان دهند تا
 میوه در چادر ریزد

فَخْمِيدَنْ - ف . دانه از بنه جدا کردن
 فَخْنٌ - ف . بمعنی میان باغ است
 فَخِيزٌ - ف . مهیز اسب را گویند
 فَخِيمٌ - ع . بمعنی بزرگ قدر است

فِدَاءٌ - ع . چیزی برای رهایی دادن
 کسی و فِدَائِيٌّ کسی که بر غبت از خود
 برای دیگری سلب حیات کند
 قَدْرُوكَ - ف . چوبیکه پس دروازه
 برای بستن استوار کنند ، چوبیکه
 کازران بدان رخت گویند
 قَدْرُوكَ - ف . سنگی که برای دفع
 دشمن بیالای کنگره حصار گذارند
 قَدْرَه - ف . حصیر نی که بالای سقف
 اندازند
 قِدْيَه - ع . چیزیکه برای رهایی کسی
 داده شود
 قَدْلَمَه - ع . پرداختن حساب و بدهکاری
 و فارغ شدن از آن .

قَرٌّ - ف . شان و شوکت ، زیبایی ،
 نوروز روشنی ، بر و قَرِّ پاره شان و
 شوکت و قَرِّ دانش حکمت
 قَرٌّ - ع . گریختن ، گریزنده
 قَرٌّ - ف . آلتی است که در آن چیز بزنند
 و محتمل است اصل آن قرن باشد
 بنا بر این عربی است ، مجعد کردن موی
 بتوسط آلتی
 قَرًّا - ف . نزدیک ، بالا ، پیش ، اخذ
 کردن ، دور ، کنج ، میان ، سوی ،

برودر آمده و قَرَايِشِ طرف پیش و
 قَرَاخُوْر سزاوار و فرا گرفتن یاد
 گرفتن و قَرَاهَم جمع ومهیا
 قَرَاپُوش - ف . بمعنی بیوشی است
 قَرَاآه - ف . باسلق که باساق هم گویند
 قَرَاتِین - ف . سخن و گفتار آسمانی
 قَرَاخ - ف . گشاد زیاد و قَرَاخا و
 قَرَاخَن محل فراخ است و قَرَاخ دَسْتُ
 فراخ آستین و جوانمرد
 قَرَاخ - ع . جمع قَرَخ ، جوجه ها
 قَرَاخَتَن - ف . بلند ساختن و افراختن
 قَرَاخُوْر - ف . سزاوار ، شایسته
 قَرَاخِیَن - ف . تنها و یگانه
 قَرَار - ع . گریختن و قَرَارِی گریزان
 قَرَارِ جَام - ف . نام روان سبهر نواب
 قَرَاوِش - ف . فرشته رب النوع
 قَرَارُوْن - ف . چیزیکه باز پس رود ،
 خمه متحیره که عطارد ، زهره ، مریخ
 مشتری ، زحل است
 قَرَارُ - ف . باز ، نزدیک ، زیاده ،
 آلات تناسل ، بالا و بلند ، پوشیده و
 بسته ، جمع ، نزدیک ، خون
 قَرَارُ - مح . جمله و کلام را گویند
 قَرَارَسْتُ - ع . دانائی نشان و نظر
 قَرَارِیخ - ع . جمع قَرَسَخ ، فرسخها
 قَرَارِیوْث - ف . بمعنی برستمی باشد
 قَرَارِیَناب - ف . حباب آب موقع باران
 قَرَارِیوْن - ف . کندنا و تره کوهی
 قَرَارِش - ع . افکندگی ، بستر
 قَرَارِش - ع . کسی که مامور گستردن

فرش است و از طرف حکومت مامور
 شود
 قَرَاشا - ف . لرزیکه قبل از تب حاصل
 شود
 قَرَاشَتَن - ف . افراشتن و بالا بردن
 قَرَاشِیْدَن - ف . لرزیدن
 قَرَاغ - ف . باد سرد تابستان ، فراغت
 قَرَاغ - ع . پرداختن از کاری و آسوده
 شدن ، فراغت یافتن
 قَرَاغَت - ع . پرداختن از کار
 قَرَاق - ع . جدائی ، دوری
 قَرَاک - ف . پشت مقابل رو ، پلید
 قَرَاکِیُوْن - فر . یکدسته متعدد العقیده
 ازو کلاه مجلس
 قَرَامَاکِیُوْن - فر . هیئت فراموشخانه
 قَرَامُش - ف . بمعنی فراموش است
 قَرَامُشَت - ف . فراموش
 قَرَامُوش - ف . از خاطر رفتن
 قَرَامِین - ع . جمع قَرُمَان و این از
 جمعهای است که در فارسی عبری بسته
 شده
 قَرَاوَان - ف . بسیار و زیاده ، خیلی
 قَرَاوَر - ف . بمعنی چوب پس در را
 بگویند
 قَرَاوِیْژ - ف . بمعنی سباج جامه است
 قَرَاکَت - ف . زیبایی و فرو شوکت
 قَرَاهَم - ف . مهیا ، آماده ، جمع
 قَرَاهِیْجَتَن - ف . برکشیدن و ادب کردن
 قَرَايِد - ع . اثرها ، یگانه ها
 قَرَايِض - ع . واجبات ، قسمت های

ارث
 قَرْبَارَه - ف. شان و شوکت
 قَرْبَال - ف. بالاخانه تابستانی که
 اطراف آن دروینجره باشد
 قَرْبُود - ف. راست و درست
 قَرْبِه - ف. چاق مقابل لاغر
 قَرْبِي - ف. فربه، چاق، تنومند
 قَرْت - ف. تارجمه ضد بود
 قَرْتَاب - ف. وحی و الهام
 قَرْتَاش - ف. وجود و هستی
 قَرْتُوت - ف. پیرسالخورده
 قَرْتُور - ف. فرتوت، مجاهده و
 ریاضت و پرستش یزدان
 قَرْج - ع. شکافتن، عورت
 قَرْج - ع. بمعنی گشایش است
 قَرْجَاد - ف. دانشمند، فاضل
 قَرْجَام - ف. انجام و آخر کار و قَرْجَامَگاه
 قبر و گور را گویند
 قَرْجَمَد - ف. صاحب قدر و زیبایی
 قَرْجُود - ف. معجزه و اعجاز
 قَرْجِه - ع. شکاف، گشادگی
 قَرْچِه - ف. قلم موئی برای صابون
 زدن
 قَرْح - ع. شادمانی، انبساط
 قَرْح - ف. زیبا روی، نام روز دوم
 خسه مسترقه و قَرْح رُوز برده است
 از موسیقی و قَرْح زَاد مبارکزاد است
 قَرْح - ع. جوجه را گویند
 قَرْخَاش - ف. برخاش و جنگ
 قَرْخَال - ف. موی فروخته که از
 درازی گویا بر خاک افتاده
 قَرْخَاژ - ف. بمعنی فروشنده است
 قَرْخَچ - ف. کفل اسب، زشت و زبون
 قَرْخَتِه - ف. مبارک و خجسته
 قَرْخَش - ف. کفل اسب و غیر آن
 قَرْخَشَتِه - ف. بر زمین کشیده
 قَرْخُشُور - ف. پیغمبر و رسول
 قَرْخَمِيدَن - ف. پنبه زدن، پنبه را از
 دانه جدا کردن
 قَرْخَنج - ف. نصیب و بهره، نفع و
 سود، ناز و طرب و عیش
 قَرْخَنده - ف. مبارک و میمون
 قَرْخُوی - ف. خوی خوش و بلند
 قَرْد - ع. یکی، یگانه و بی نظیر، تنها
 قَرْدَا - ف. روز پس از روز حاضر
 قَرْدَر - ف. چوب پس در را گویند
 قَرْدَقَر - ف. رب النوع انسان
 قَرْدُوس - ف. باغ، بهشت
 قَرْدین - ف. ماه فروردین
 قَرْز - ف. بزرگ و قَرْزِ یُود کنایه از
 حکمت و قَرْزِ مِیَاد ناز بزرگ و سجده
 پروردگار
 قَرْز - ف. چابک، سبزه ایست در غایت
 خرمی، نام مهره از مهره های شطرنج
 قَرْز - ف. سبزه تروتازه، کنارهای
 دریا و رودخانه که کشتی در آنجا بایستد
 قَرْزَام - ف. سزاوار، شایسته
 قَرْزَان - ف. دانش و حکمت
 قَرْزَانِه - ف. دانشمند و حکیم
 قَرْزَد - ف. سبزه ایست که در آب

ارث
 قَرْبَارَه - ف. شان و شوکت
 قَرْبَال - ف. بالاخانه تابستانی که
 اطراف آن دروینجره باشد
 قَرْبُود - ف. راست و درست
 قَرْبِه - ف. چاق مقابل لاغر
 قَرْبِي - ف. فربه، چاق، تنومند
 قَرْت - ف. تارجمه ضد بود
 قَرْتَاب - ف. وحی و الهام
 قَرْتَاش - ف. وجود و هستی
 قَرْتُوت - ف. پیرسالخورده
 قَرْتُور - ف. فرتوت، مجاهده و
 ریاضت و پرستش یزدان
 قَرْج - ع. شکافتن، عورت
 قَرْج - ع. بمعنی گشایش است
 قَرْجَاد - ف. دانشمند، فاضل
 قَرْجَام - ف. انجام و آخر کار و قَرْجَامَگاه
 قبر و گور را گویند
 قَرْجَمَد - ف. صاحب قدر و زیبایی
 قَرْجُود - ف. معجزه و اعجاز
 قَرْجِه - ع. شکاف، گشادگی
 قَرْچِه - ف. قلم موئی برای صابون
 زدن
 قَرْح - ع. شادمانی، انبساط
 قَرْح - ف. زیبا روی، نام روز دوم
 خسه مسترقه و قَرْح رُوز برده است
 از موسیقی و قَرْح زَاد مبارکزاد است
 قَرْح - ع. جوجه را گویند
 قَرْخَاش - ف. برخاش و جنگ
 قَرْخَال - ف. موی فروخته که از

پیدا شده و زمستان هم سبز است ،
 سبزه که آنرا مرغ گویند
 قَرَزُنْدُ - ف . زاده شخص ، اولاد
 قَرَزَنَاشَا - ف . سر بجیب تفکر فرو
 بردن
 قَرَزَه - ف . بمعنی سبزه
 قَرَزَبِنْ - ف . وزیر ، نام یکی از مهرهای
 شطرنج که بمنزله وزیر است
 قَرَزُ - ف . ربوند حسینی
 قَرَس - مع . اسب را گویند
 قَرَس - مع . فارسیان
 قَرَسَاذ - ف . دانشمند و حکیم
 قَرَسَاو - ف . بمعنی قوت عقل است
 قَرَسَان - ف . جانور است که از پوست
 او پوستین دوزند
 قَرَسَان - ف . سواران را گویند
 قَرَسَانِدَن و قَرَسَانِيدَن - ف . کهنه
 کردن و از هم ریزاندن
 قَرَسَاي - ف . کهنه کننده ، امر بفرسودن
 قَرَسَت - ف . تیرسقف خانه
 قَرَسَتَان - ف . چیزی یا کسی را برای
 دیگری روانه کردن
 قَرَسَتَاده - بمعنی پیغمبر است
 قَرَسَتَاو - ف . شب عید نوروز
 قَرَسَتُون - ف . بمعنی قبان است
 قَرَسَخ - مع . معرب فرسنگ
 قَرَسَك - ف . بمعنی شفتالو است
 قَرَسَنَاك - ف . شب نوروز
 قَرَسَنَك - ف . دوازده هزار گز و
 قَرَسَنِيَاو - علامتی است که بر سر

فرسنگها گذارند
 قَرَسُودَن - ف . کهنه و از هم ریخته
 شدن ، ناتوان شدن و برگشتن و
 قَرَسُوده اسم مفعول آنست
 قَرَش - ع . بساط ، گستردن
 قَرَش - ف . آغوز را گویند
 قَرَشْتَه - ف . ملك عقل و نفس
 قَرَشْتَه - ف . آغوز که شیر نوزاد است
 قَرَشِيم - ف . بمعنی جزء است
 قَرَصَاذ - مع . توت سفید را گویند
 قَرَصَت - ع . پروای کار ، دقت برای
 چیزی داشتن
 قَرَض - ف . امر خدا ، مرسوم کردن
 قَرَضَه - ع . دهانه جوی ، بند
 قَرَض - ع . درگذشتن از کاری
 قَرَع - ع . شاخ درخت ، طرف بالای
 هر چیز
 قَرَعنه - ع . زیرکی ، باهوشی
 قَرَعُون - ع . لقب پادشاهان مصر ،
 ستمکار
 قَرَع - ف . جوجه مرغ خانگی
 قَرَعَاو - ف . خیسانیده و نیک ترش
 شده و سرشته گردیده
 قَرَعَارِيدَن - ف . خیسانیدن
 قَرَعَر - ف . جوی کوچک آب که از
 آن رفته و اندکی مانده است
 قَرَعُور - ف . تپه ، که برنده ایست
 کاکل دار و از گنجشك بزرگتر ، غوك ،
 بینوا ، بیخبر ، قراقروت ، گوسفند
 فر به

قَرْغُوكْ - ف. کاهلی و تکاسل و درنگ
 قَرْغُونِ - ف. مرغی است شکاری
 قَرْغِش - ف. کهنه و فرسوده ،
 بوستین که از کهنگی موی گریبان و
 دامن و سرهای آستین آن ریخته باشد
 قَرْفَار - ف. درخت بلندست مانند
 چنار برک آن مانند بادام و گل سرخی
 دارد
 قَرْفَت - ف. گیاه شاهتره
 قَرْفَخِیر - ف. تخم خرفه
 قَرْقَر - ف. زودزود خواندن و نوشتن
 قَرْقِرَه - ف. هر چیزیکه دور خود
 چرخد ، شتاب
 قَرْقُور - ف. تیهو ، قراقروت
 قَرْق - ع. جدا کردن ، تار سر که
 جاهست میان موی سر
 قَرْق - ع. گروهها ، دسته ها
 قَرْقَان - ع. قرآن ، آنچه باو حق
 از باطل جدا کند
 قَرْقَدَان - ع. نام دو ستاره است
 نزدیک قطب
 قَرْقَه - ع. گروه مردم را گویند
 قَرْصَاه - ف. تخت بزرگ بافر
 قَرْگَنْد - ف. زمینی که آب و سیل آنرا
 تراشیده باشد ، جوییکه تازه کنند و آب
 در آن روان کنند ، چیز پوشیده و از
 هم ریخته
 قَرْگَنْدَه - ف. فرسوده و کهنه شده
 قَرْگَوَهَر - ف. ذات را گویند
 قَرْلَاس - ف. نام نفس فلک عطارد

قَرَم - ف. بمعنی غم و دلتنگی باشد
 قَرَمَان - ف. امر دادن ، نامه ایست که
 در آن شغل یا کاری برای کسی معین و
 بامضاء پادشاه یا وزیر یا حاکم رسیده
 است
 قَرَمَایش - ف. فرمودن ، گفتن
 قَرَمُش - ف. بمعنی فراموش باشد
 قَرَمِجَن و قَرَمِجِن - ف. اندوهناک
 قَرَمُودَن - ف. امر کردن ، گفتن
 قَرَمُوش - ف. بمعنی فراموش باشد
 قَرَمَه - ف. در برهان بمعنی بنفشه است
 قَرَمِین - ف. بمعنی فرمان باشد
 قَرْن - ع. تابه سفالین که در آن نان
 پزند
 قَرْنَاد - ف. پایاب ، پایان
 قَرْنَاس - ف. خواب غفلت ، خواب آلود
 قَرْنَج - ف. پیرامون دهان ، کابوس
 قَرْنَجَك - ف. کابوس و بختک
 قَرْنَجِشَك - ف. بالنگوی صحرائی
 قَرَنَد - ف. جوهر تیغ و شمشیر
 قَرَنَك - ف. بازی فرزه باشد
 قَرَنَك - ف. اروپا و مخصوصاً فرانسه
 قَرَنگیس - ف. ستاره زهره
 قَرَنُود - ف. دلیل و برهان
 قَرَنُوش - ف. نام عقل فلک قمر
 قَرَنَه - ف. بمعنی لمن و نفرین باشد
 قَرَو - ف. بوستین را گویند
 قَرَو - ف. پست و فرود و قَرَوَن متواضع
 و قَرَوَنَدَه فشرده و قَرَوَکِش کردن
 توقف کردن و بزمین فرو رفتن و

فَرُو مَایِدَن عاجر شدن و فَرُو مَایَه
مردم فقیر و فَرُو هِشْتَن گذاشتن، افکندن

آویختن ، سرازیر کردن

فَرُو ت - ف . بمعنى بسیار است

فَرُو ج - ع . سوراخها ، شکافها

فَرُو وِخْتَن - ف . مقابل خریدن

فَرُو د - ف . زیر و نشیب ، نام پسر

سپاوش و فَرُو دِی مَایَه عالم عناصر

فَرُو دَکَه - ف . خست و دنائت

فَرُو دِیْن - ف . زیرین ، عتبه ، باد

دَبُور

فَرُو دِیْن - ف . بمعنى ماه فروردین

است

فَرُو ر - ف . جدائی ، فراق ، یکتا

فَرُو ر دَمان - ف . پنج دزدیده از آخر

سال یاده روز که پنجروز از آخر اسفند

و پنج دزدیده که در این دهروز باریان

بذل و احسان برای مردگان به فقرا

کنند تا پرورده شوند

فَرُو ر دَن - ف . پروردن ، پرورش

دادن

فَرُو ر دِیْن - ف . نام ماه اول بهار ،

نام روز نوزدهم ماه باری ، نام فرشته

خازن بهشت

فَرُو ر ز - ف . فروزنده ، تابش و فروغ

فَرُو ز اَیِدَن - ف . روشن کردن و

فَرُو زِش نور و روشنائی و فَرُو زَمان

صفات و فَرُو ر دَکَه روشن شده و

فَرُو زِیَه آتش زنه

فَرُو ش - ف . مقابل خرید و فَرُو وِخْتَن

و فَرُو شِیْدَن مصدر آنست

فَرُو شَک - ف . بمعنى بلفوراست

فَرُو وِغ - ع . شاخه ها ، علم ققه

فَرُو وِغ - ف . روشنی و تابش

فَرُو لَک - ف . مرغ جوان تخم نا کرده

فَرُو نَد و فَرُو نَدَکَه - ف . یکدست

کشتی ، چوبیکه پس در گذارند

فَرُو هَر - ف . جوهر مقابل عرض ،

ملائکه و فرشته

فَرُو هَل - ف . نام پهلوانی است

فَرُو هَنَدَه - ف . فرشته و ملائکه

فَرُو هِیْدَن - ف . فیهیدن و خردمند

شدن ، باشکوه و جلال شدن

فَرُو وِش - ف . تقصیر ، بیکاری ، تنبلی

خسونت و درشتی

فَرَه - ف . شکوه و جلال و عظمت

فَرَه - ف . بسیار ، خوب ، نیکو

فَرَه اَد - ف . نام سنگتراشی است که

در این صنعت ماهر بوده و زمان خ و

پرویز کوه بیستون را حجازی نموده

فَرَه اَنج - ف . شاخ بزرگ که بشاخ

دیگر پیوند کنند ، شاخی که بیرند تا

شاخ دیگر خوب بر آید ، شاخ تَک که

در زمین کنند و سرش از موضع دیگر

بر آید ، پیرامون دهان از جانب بیرون ،

کابوس و بختک

فَرَه وِخْتَن - ف . ترتیب کردن

فَرَه هَسْت - ف . جادویی و سحر

فَرَه مَنَد - ف . خردمند و دانا ، نزدیک ،

نورانی و باشکوه

گویند ، سجاج ، ستردن مو ، گوشت خشک شده

فَرِيه - ع . بمعنی شکاری میباشد

فَرِيش - ف . تاخت و تاراج ، آفرین

فَرِيصه - ع . واجب ، فرموده خدا

فَرِيقتن - ف . مکر و حيله کردن

فَرِيق - ع . گروه مردم بیشتر از فرقه

فَرِيور - ف . راست و درست دردن

فَرِيوردين - ف . بمعنی درست مذهب است

فَرِيوك - ف . خربزه را گویند

فَرِيه - ف . بمعنی نفرین و لعنت باشد

فَرِيه - ع . دروغ و بهتان

فَر - ف . يال اسب را گویند

فَر - ف . آلت تناسل مرد

فَر - ف . بمعنی زياد و كثير است

فَرار - ف . افزايشه و ران

فَرالك - ف . فرق سر ، پليد و مردار

فَرائيدن - ف . زياد كردن و فَرائيده زياد کننده

فَروتي - ف . کسی که کار آمد و لایق

و شايسته امری نیست و این از لغت

عوام است

فَرغ - ع . ترس و بیم و خوف

فَرودن - ف . زياد كردن

فَرُون - ف . بمعنی زياد و افزون است

فَره - ف . پليد و زشت ، چيز بدبو

فَر - ف . چرك و ريم و و شح

فَرالك - ف . چركين و آنرا فَراكين

فَرَهَنج - ف . بمعنی فرهنگ است

فَرَهَنجه - ف . مردم با ادب و نيك

سیرت

فَرَهَنجيدن - ف . ادب كردن

فَرَهَنج - ف . ادب ، اندازه ، ادب

کننده ، کتاب لغت که از معنی کلمه و

لغت و قواعد آن دارا باشد و فَرَهَنجی

ادیب و دانا

فَرَهَنج - ف . حد وسط ، میانه کار

فَرَهَنجساز - ف . بمعنی تناسخ است

فَرَهودی - ف . کسی که در مذهب خود

مستقیم باشد

فَرَهومند - ف . مرد نورانی با کیزه

روزگار

فَره - ف . جلال و عظمت و دبده

فَرَهيتن - ف . ادب كردن

فَری - ف . آفرین ، خوبی و خوشی

فَرِياد - ف . صدای بلند ، داو و بيداد

فَرِيب - ف . مکر و حيله و فَرِيجه

دنیا ، جای گرفتاری و فَرِيگر عشوه گر

و جادو گر

فَرِيا - ف . فریفته ، فریبنده

فَرِييدن - ف . مکر و خدعه کردن

فَرِيه - ع . يکه و تنها و منفرد و فَرِيده

دُرّ تيم را گویند

فَرِيدون - ف . نام عقل فلك هشتم ،

پادشاهی از شاهان ايران

فَرِيده - ف . خود رأی و مغرور

فَرِيز - ف . گل گاوزبان میباشد

فَرِيز - ف . سبزه ایست که آنرا فرزند

وَفَرَّ اَكْبَنُ نیز گویند
 فَرَّ عَنَدَهُ ف. چرکین و آنرا فَرَّ عَنَدَهُ
 و فَرَّ كَنَدُ نیز گویند
 فَرَّو لِيدَن - ف. برانگیختن، تقاضا
 کردن، دور کردن

فَصَادُ - ع. تباه شدن، خلاف صلح
 فَصَارُ - ف. مخفف و بمعنی افسار، رسن
 فَتَاقُ - ع. جمع فَاتِيقُ ناراستان
 فَتَانُ - ف. سنگی که کارد و شمشیر
 بدان تیز کنند و فَسَنُ مخفف آنست
 فَنَانَهُ - ف. بمعنی قهقهه و حکایت است
 فَتَانِيدَن - ف. مالیدن، فسونداری
 کردن، رام کردن
 فَضَحَهُ - ف. فراخی و گشادی
 فَضَحُ - ع. برهم زدن معامله
 فَضَرَدَن - ف. بسته و منجمد شدن و
 یخ بستن و فَضَرَدَهُ اسم مفعول آنست
 فَنَفْسُ - ف. نفس باصدا پی در پی،
 مباطله در کار کردن
 فَفَسَهُ - ف. بمعنی یونجه است
 فُسْفَرُ - ف. یکی از بسایط که از استخوان
 اغلب گیرند

فُسُقُ - ع. بیرون رفتن از فرمان آقا
 فَسْكَلُ - ع. اسبی که در گرو بندی از
 عقب تر رسد، مرد فرومایه
 فُسُوسُ - ف. بمعنی افسوس است
 فُسُوسِيدَن - ف. دریغ ز - خوردن،
 مسخرگی کردن، اردگی کردن
 فُسُونُ - ف. بمعنی افسون است

فَسِيحُ - ع. جای فراخ و گشاد
 فَسِيلُ - ع. شاخهائی که قطع کنند
 برای غرس در زمین
 فَسِيلَهُ - ف. گله اسب و استروخر

فَشُّ - ف. مانند، طره و دستار که
 یکجوب یا کمتر گذارند، یال اسب
 فِشَارُ - ف. فشردن، هرزه و فحش
 فِشَارَدَن - ف. فشردن و خلاییدن و
 فرو بردن چیز را
 فِشَائِدَن - ف. باشیدن و پرا کندن،
 شاپاش کردن، تخم بر زمین افکندن
 فرش را برای بیرون کردن غبار حرکت
 دادن و همچنین است فِشَائِدَن
 فِشُرَدَن - ف. افشردن
 فِكْنَفُ - ف. چیز یکه در آن گملوله
 و باروت است و در تفنگ نهند تا بهدف
 رسد، بادست و پنجه آب ترشح کردن
 بچیزی

فَقَصُ - ع. نکین، پیوند کار
 فَصَاحَتُ - ع. زبان آورشدن
 فَضَادُ - ع. رک زن، خون گیر
 فَضَالُ - ع. از شیر گرفتن کودک
 فَضْحُ - ع. عید ترسایان
 فَضْحَاءُ - ع. زبان آوردن، نطاقان
 فَضْدُ - ع. رک زدن، خون گرفتن
 فَضْلُ - ع. جدا کردن، مانع میان
 دو چیز، جدا شدن، یکقسمت از چهار
 قسمت سال
 فَضُوصُ - ع. جمع فَضُّ، نکینها

فُصُولُ - ع. جدائیها ، چند قسمت
سال
فَصِيحُ - ع. زبان آور ، بلیغ
فَصِيلُ - ع. جدا و منفصل

فَضُّ - ع. شکستن مهر نامه را
فَضَاءُ - ع. چیزی آمیخته
فَضَا - ع. گشادگی زمین ، جای فراخ
فَضَّاحُ - ع. کسی که بسیار افتضاح کند
فَضَّالَهُ - ع. زیاد ماندن هر چیز
فَضَائِجُ - ع. جمع فَضِيحُ فضیحت ها
فَضْلُ - ع. فروزی و زیادتی
فَضْلَاءُ - ع. جمع فاضِلُ دانشمندان
فُضْلَهُ - ع. زیاد مانده هر چیز
فُصُولُ - ع. زیاده ها و فُصُولِ کار
بیغایده و مداخله کردن در کاری
فِصَهُ - ع. بمعنی نقره است
فَضِيحَتُ - ع. رسوائی و ننگ
فَضِيلَتُ - ع. زیادتی ، داشتن هر نوع
کمال

فِطَامُ - ع. از شیر باز گرفتن کودک ،
باز ایستادن از عادت
فِطَانَتُ - ع. دانا و بزرگ شدن
فِطْرُ - ع. گشایش و شکستن روزه
فِطْرَتُ - ع. سرشت و طبیعت و خوی
فِطْنُ - ع. زیرک ، باهوش
فِطْوَرُ - ع. چیزهایی که بآن افطار
کنند
فِطْوَرَه - مع. جنس ذرعی و فِطْوَرَه چی

جنس ذرعی فروشی را گویند
فَطِيرُ - ع. بمعنی خیر و رو نیامده است
فَطْرُ - ع. مرد درشت خوی و سنگدل

فَعَالُ - ع. کسیکه زیاد کاری باشد
فِعْلُ - ع. کردن و فَعْلَهُ عمله است
فِعْلُ - ع. کردار و فِعْلِي و فِعْلاً چیزی
که موجود است

فُعُ - ف. بمعنی معشوق و بت باشد
فُعَاكُ - ف. ابله و نادان ، محو و حیران
فُعَانُ - ف. بمعنی افغان است
فُعْتَانُ - ف. بتخانه ، حرم سرا ،
کتابه از خو برویان ، گاهی معشوق را
گویند
فُعَنْدَنُ - ف. جست و خیز کردن
فُعْوَارَه - ف. کسیکه از کثرت وحشت
خاموش نشیند و مانند نقش دیوار است
فُعْيَارُ - ف. عطا و بخشش و کرم
فُعَارُ - ف. مهرهای پشت
فُعَاغُ - ع. شراب که از جو و مویز
گیرند

فُعَاهَتُ - ع. دانستن ، فقه شدن
فُعْدُ - ع. گم کردن و کم شدن
فُعْدَانُ - ع. گم کردن داشتن
فُعْرُ - ع. درویشی و بیخبری و محتاجی
فُعْرَاءُ - ع. درویشان ، بیخبران
فُعْرَه - ع. استخوان و مهره پشت
فُعْطُ - ع. پس پس و منحصر ، همین
فُعُودُ - ع. بمعنی فقدان است

فَقَهُ - ع . دانستن ، دانش ، علم ، باحکام
 دین از روی دلیل
 فُقَهَا - ع . جمع فُقِيَهُ دانشمندان
 فَقِيدٌ - ع . مفقود و نیست
 فُقِيرٌ - ع . بی چیز و درویش و محتاج
 فُقِيَهُ - ع . دانشمند و فاضل

فَكَ - ع . جدا کردن دو چیز در هم
 رفته ، خلاص کردن ، از گرو بیرون
 آوردن ، آزاد کردن ، یکی از دوزخ
 فَكَارٌ - ف . افکار ، ملالت و کسالت
 عضوی ، آزرده
 فَكَاكٌ - ع . آنچه گروی را با آن بیرون
 آورند ، آزاد کردن مجبوس
 فَكَاَمَةٌ و فَكَاَنَةٌ - ف . بچه که پیش از
 موقع ولادت سقط شود
 فَكَاهَتْ - ع . خوش طبعی و ظرافت
 کردن و فَكَاهِي منسوب بآنست
 فَكْرٌ و فَكْرَتٌ - ع . اندیشه
 فَكْرٌ - ف . دودکش ، بخاری
 فَكْسَنِي - ف . بست و دون و غیر قابل استفاده
 فَكَنْدَنٌ - ف . افکندن ، انداختن
 فَكُوْرٌ - ع . بمعنی اندیشناك است

فَلَاخٌ - ع . رستگاری ، طعام سحری
 فَلَاَحَتْ - ع . برزبگری ، زراعت
 فَلَاَحْنٌ - ف . قلاب سنك اندازی که
 بتوسط آن از جایی بجایی سنك اندازند
 و نشانه کنند
 فَلَاذٌ - ف . بیهوده و ساقط از اعتبار
 فَلَاِسْفَهٌ - مع . حکما و دانشمندان
 فَلَاَكْتُ - ف . بیچارگی و فلک زدگی
 فَلَانٌ - ع . اشاره بیک نفر مجهول
 فَلَاوَهٌ - ف . سرگشته و حیران
 فَلَجٌ - ع . بمعنی بر جای ماندگی
 می باشد
 فَلَجٌ - ف . ابتداء کار ، پنبه که از دانه
 جدا کنند
 فَلَجَمٌ - ف . آلتی که بآن پنبه از دانه
 جدا کنند و برزه گمان زنند
 فَلَحُوْدٌ - ف . بمعنی پنبه دانه است
 فَلَحُوْدَنٌ - ف . حلاجی کردن و پنبه از
 دانه جدا کردن
 فَلَحِيْدَنٌ - ف . حلاجی کردن
 فَلَزَزٌ - ف . خوردنیکه در دستمال بندند
 فَلَزَزٌ - ع . هر چه گداخته شود از معدنیات
 فَلَزَزٌ - ع . پشیز که ریزه ایست نازك
 پوست های ریزه ماهی
 فَلَسَفَهٌ - ع . بمعنی علم حکمت است
 فَلَعْنَدٌ - ف . خاری که بر سر دیوارها
 نهند ، پرچین ، جای خطرناك از دریا ،
 خاری که برگرد زراعت و باغ نهند
 فَلَيْلٌ - ف . دانه ایست سیاه و تند مزه
 فَلَقٌ - ع . شکافتن ، شکاف دهن

فُلٌ - ف . بیخ نیلوفر ، چوب درخت بهی
 فَلَا - ع . پسنه ، تباه گردیدن
 فَلَاتٌ - ع . دشت و بیابان
 فَلَاتٌ - ف . تارهایی که بافندگان
 برای بافندگی مهیا ساخته اند
 فَلَاَحٌ - ع . برزگر ، زارع ، کشاورز

فَلَقْ - ع . سفیده دم

فُلْکْ - ع . یعنی کشتی است

فَلْکْ - ع . گردون و سپهر و فَلَکْزَدَه مردم بیچاره ، فلکه و فَلَکَه چوبیکه وسط آنرا دوسوراخ کرده و ریسمانی در آن کنند و بتوسط آن پای مجرمین را بسته و کتک زنند

فَلَکَه - ع . چرخه ریسمان ، پاره زمین گرد

فَلْمَاخَن - ف . فلاخن ، قلاب سنک

فَلَنْجِدَن - ف . جمع کردن و آندوختن

فَلَوَاتْ - ع . بیابانها و صحراها

فُلُوْث - فر . يك نوع نی که مینوازند

فُلُوْث - ع . فلسها ، نام دوائی است

مسهل که سیاه رنگ است و از هند آرند

فَلَه - ف . آغوز ، ماست تازه

فَلِیَو و فَلِیَوَه - ف . بیفایده

فَن - ع . رانند ، حال و گونه ، زینت

دادن ، سرود و آواز

فَن - ف . مخفف فند ، حبله

فَنَاء - ع . فانی و پیرشدن

فِنَاء - ع . یعنی گرداگرد است

فَنْج - ف . مرد غر ، زشت ، قشمریره

فَنْخَا - ف . برف ، قشمریره

فَنْجَر - ف . مردیکه آلت رجولیت آن

بزرگست

فَنْجِدَن - ف . خمپازه کشیدن قبل از

تب یا در حالت خماری

فَنْد - ف . دروغ ، نقطه و خال

فَنْدُق - مع . میوه ایست گرد و از

حبوبات است

فَنْز - ف - چیزی که قوه ارتجاعی دارد

فَنْک - ف . جانوریست که از پوست

آن پوستین سازند ، همان پوستین

فَنْجَلِی - ف . بچه گاو که تازه زائیده

شود

فَنْوَدَن - ف . فریفته شدن ، ایستادن

در رفتار و کردار ، غره شدن ، آرامیدن ،

در پناه رفتن

فَنْوَر - ف . بمعنی جدائی است

فَنْوَن - ع . فن ها و گونه ها و نوعها

فَوَائِد - ع . فایده ها و بهره ها

فَوَاتْ - ع . بمعنی در گذشتن است

فَوَاتِیْح - ع . جمع فَاتِیْحَه ، فاتحه ها

فُؤَاد - ع . دل و قلب را گویند

فُؤَاژ - ع . سر جوش دیک

فُؤَاژَه - ع . بسیار جوشنده

فُؤَاصِل - ع . جدائیها و فاصله ها

فُؤَاق - ع . سسکه کردن و جستن گلو

مرض آن گرفتن

فُؤَايِح - ع . چیزهائی که بوی خوش

دهد

فُؤُت - ف . بادی که از دهان برای

روشن کردن آتش یا خاموش کردن

چراغ بر آید

فُؤُث - ع . در گذشتن ، مردن

فُؤُتَه - ف . کمر بند ، جامه نندوخته ،

لنک حمام ، دستار ، زری که داخل

خزانه کنند

فَوَّجْ - ع . گروه مردم ، دسته لشکر

فَوَّزْ - ع . اکنون ، طرف سر ، مردن

فَوَّزَانْ - ع . جوشش چشمه و آب

فَوَّزْدَسْتَانْ - ف . خمه مسرقه که بر

پنجره و آخر آبانماه افزایند

فَوَّزْمُولْ - ف . روش و طریقه و دستور

فَوَّزْ - ع . رستن ، فیروزی یافتن

فَوَّزْ - ف . قهر و غلبه

فَوَّزَانْ - ف . نام یکی از محلات

استرآباد

فَوَّزَهْ - ف . قهر و غلبه و استیلا

فَوَّزَانْ - ف . بانگ و صدای عظیم

فَوَّیْلْ - ف . نام درختی است که چوب

آن سیاه رنگ است

فَوَّقْ - ع . بالا ، برتر شدن

فَوَّكَانْ - ف . ققاع و آب جو

فَوَّلْ - ف . بمعنی باقلا است

فَوَّلَافْ - ف . یکنوع فلزیست که از آهن

درست کنند و از آهن سخت تر و شکننده تر

است

فَوَّمْ - ع . نخود ، سیر برادر پیاز

فَوَّهْ - ف . نام یخی است که آنرا

روناس گویند

فَوَّهْ - ع . سخن گفتن ، حرف زدن

فَوَّهَاتْ - ع . اوائل هر چیز ، دهانهای

کوهها ، غیبت های مردم

بیل مانند است که در میان آن چوبی

و بر دو طرف آن ریمان بندند يك کس

سرچوب و دو کس دیگر هر یک سر

ریمانرا گرفته و زمین شیار کرده را

هموار سازند

فَهَامْ - ع . کسی که زیاد فهم دارد

فَهَانَهْ - ف . پانه که چوب پشت در و

چوبیکه در شکاف چوب بریده گذارند

فَهْرَسَتْ - ف . مختصری از فصول و

ابواب و مطالب کتاب که در اول نگارند

فَهْلْ - ف . فراخ و گشاد

فَهْمْ - ع . دانستن و فهمیدن ، بمعنی

دانستن است که مرکب از عربی و

فارسی است

فَهْهْ - ف . چوب کشتی رانی

فَهیمْ - ع . دانشمند و دانا ، بافهم

فی - ع . بمعنی درمیآید برای ظرف

مکان و ظرف زمان

فَیَارْ - ف . پیشه و صنعت و شغل

فَیَاضْ - ع . بسیار بخشنده و جوانمرد

فَیَافِیْ - ع . بیابانهای که آب ندارد ،

مکانهای مستوی و صاف

فَیَاوَاْ - ف . صنعت و شغل و پیشه

فَیْ - ع . غنیمت ، خراج و باج ، سایه

زوال ظهر

فَیْدْ - ف . خرام و خرامیدن ، زیاد و زیاد

شدن ، نفع و فائده ، موی اسب

فَیْرْ - ف . بمعنی تأسف و افسوس میباشد

فَیْرُوْزْ - ف . مظفر و منصور ، نام

فَهْ - ف . چوبیکه کشتی را بدان رانند

فَهْ - ف . باروب کشتی بانان ، آهنی که

چندین نفر از پادشاهان ایران ، نام
روزسیم ازخمسه مسترقه

فِرْوَرَه - ف . گوهری است سبزرنگ
ومعدنی که درنیشابور بدست آید

فِرِیدَن - ف . خرامیدن ، افسوس خوردن
استهزا کردن ، مشتبه شدن امر بر کسی

فِرِیْلُ - فر . علم ، اجسام و احوال طبیعی
فِرِیْ یُوْلُوْری - فر . علم و معرفت باعمال

هریک از اعضا و جهازهای بدن
فِرِیْ یُوْلُوْمِی - فر . قیافه و آنچه از

ظاهر فهمیده میشود علم قیافه شناسی
فِیْس - ف . خود نمائی و غرور

فِیْا - ف . بمعنی طائوس است
فِیْسِیدَن - ف . بددل شدن

فِیْصَل - ع . حاکم ، حکمی که میان
حق و باطل جدا کند ، شمشیر بران و

فِیْصَلَه فیصل است
فِیْض - ع . بخشایش ، فاش شدن خبر

بسیار شدن آب ، بسیار شدن مردم
فِیْل - مع . معرب و بمعنی پیل

فِیْلُوْف - ی . محب حکمت
فِیْلُک - ف . تیربست که بیکانش از

دندان فیل بوده
فِیْلُگُوش - ف . نوعی از شیرینی ، نام

کلی است از جنس سوسن ، نام داروئی
فِیْمَان - ف . محبت نفس بتکمیل خود

در خوبی فعل و قول
فِیْنَال - ف . زمینی که اول کشت و زرع
آنتست

فِیْنُک - ف . نوعی از کف دریا که
مانند سنگی سفید و مجوف است

ق

قَاءَان - ت . لقب سلاطین ترك مغول
وقَاءَانِی تخلص یکی از شعرا متأخرین

است
قَائِد - ع . پیشوا ، بزرگ ، فرمانفرما

قَائِم - ع . بمعنی ایستاده و راست میباشد
قَائِمَه - ع . یکی از چهار دست و پای

ستور و زاویه قائمه زاویه ایست که از
عمود شدن خطی بر خطی پدید آید

قَاب - مح . ظرف لب تخت ، شاتلنک ،
جای آئینه و عکس

قَابِض - ع . گیرنده ، خشک کننده
قَائِل - ع . لایق و سزاوار

قَائِلَه - ع . بمعنی ماما است
قَائِلَت - ع . استعداد و لیاقت

قَابُوْک - مح . محازجه عمارت ، ناودانی
که بر کناره های بام سازند تا آب باران

بدان سیلان کند
قَاب - مح . قاب ، امر بقاپیدن

قَابَاش - مح . پس گردنی زدن
قَابُو - ت . درخانه را گویند

قَابُوْجِی - ت . کسی که در خانهای
رجال و اعیان حافظ و نگاه بانست

قَابِیدَن - ف . چیزی را از دست کسی
ناگهان ربودن

قَات - مح . بمعنی آواز مرغ است

قَاتِقُ - مع . خورش غذا و اصل آن
کنخ است و فارسی است
قَاتِلُ - ع . بمعنی کشته است
قَاتِمَه - ت . نخ پشمی درشت
قَاجُ - مع . برآمدگی زین، یکقسمت
از خربزه و مانند آن در صورتیکه بچند
قسمت تقسیم شود ، شکاف
قَاجِقُ - ت . دزدی برترستی علانیه
قَادِحُ - ع . طعنه ، کنایه زننده
قَادِرُ - ع . بمعنی توانا میباشد
قَادِمُ - ع . رونده ، پیشرو، مسافری
که وارد شود
قَازِفُ - ع . دشنام دهنده ، بفاحشه
نسبت دهنده
قَازُورَاتُ - ع . پلیدیها و نجاسات
قَارُ - ع . قیر، دهی است بمدینه
قَارُ - ع . ثابت ، خنک
قَارُ - ف . سفید ، سیاه ، برف
قَارِیُوزُ - ت . هندوانه ، سرزین
قَارِضُ - ع . قرض دهنده ، قطع کننده
قَارِغُ - ع . قرعه زننده ، فال نیک زن
قَارِغَه - ع . قیامت ، سختی روزگار
قَارِنُ - ع . جمع و اندوخته کننده
قَارُورَه - ع . بمعنی شیشه است
قَارُونُ - ع . نام یکی از ثروتمندان
قدیم که صاحب گنجی عظیم بود
قَارَه - ع . خنک ، ثابت ، در صفحه
آسیا و اروپا و امریکا و افریقا نیز گفته
می شود
قَارِی - ع . بمعنی خواننده باشد

قَارُفَانُ - ت . دیک بزرگ را گویند
قَاسِطُ - ع . داد ، جابروستمرگر
قَاسِمُ - ع . تقسیم کننده ، بخشنده
قَاسِی - ع . سخت دل ، قسّی القلب
قَاضُ - ع . بمعنی کشته قاتل است
قَاصِدُ - ع . آهنگ کننده ، چابار
قَاصِرُ - ع . کوتاه کننده ، کوتاه ،
کازر
قَاصِلُ - ع . بمعنی شمشیر بران است
قَاضِی - ع . حکم و روا کننده حاجت
قَاطِبَه - ع . همه ، تمام ، کلیه
قَاطِرُ - مع . چهارپایی که پدر او خر
و مادر او مادیان است
قَاطِرُ - ع . شتریکه بول او چکان باشد
قَاطِعُ - ع . برنده ، غالب
قَاعُ - ع . زمین پست هموار نرم
قَاعِدُ - ع . نشسته ، زنیکه از حیض و
شوهر و بچه باز ایستاده
قَاعِدَه - ع . قانون و روش
قَافُ - ت . نام کوه قفقاز ، نام یکی
از حروف تهجی
قَافِلَه - ع . مسافریکه از سفر باز گردد
و در فارسی بر مسافرین گفته شود
قَافِیَه - ع . کلمه که در ردیف کلمه دیگر
است که از جهت وزن شبیه است
قَاقُ - ف . خشک ، مردم دراز و باریک
و معرب کاک است
قَاقِلِی - ف . یکنوع شوره گیاهیست
که آنرا فقرا خورند و آنرا کاکل و
شاهک گویند .

قَائِمٌ - ف . پوست سفیدی است بغایت گرم که اکابر پوشند ، سفید کنایه از روز

قَالَ - ع . گفتگو و **قَالَ** و **قِيلَ** گفتگوی درهم و برهم

قَبَا - ف . کبا که جامه ایست پوشیدنی **قَبَابٌ** - ع . نوعی از ماهی را گویند

قَالِبٌ - ف . چیزی که بآن فلز را کوبند تا شبیه صورت مخصوص گردد ، آلتی است که در کفش کنند تا آنرا شبیه بآن خوش ساخت نمایند ، کالبد و اصل قالب کالب و کالبد است

قَبَاخَتٌ - ع . زشت و قبیح شدن **قَبَالٌ** - ع . در مقابل ، میان انگشتان

قَالِبٌ - ف . چیزی که بآن فلز را کوبند تا شبیه صورت مخصوص گردد ، آلتی است که در کفش کنند تا آنرا شبیه بآن خوش ساخت نمایند ، کالبد و اصل قالب کالب و کالبد است

قَبَالَهُ - ع . نوشته معامله ، ضمانت نامه **قَبَائِخٌ** - ع . چیزهای قبیح و زشت

قَالِبٌ - ف . چیزی که بآن فلز را کوبند تا شبیه صورت مخصوص گردد ، آلتی است که در کفش کنند تا آنرا شبیه بآن خوش ساخت نمایند ، کالبد و اصل قالب کالب و کالبد است

قَبَائِلٌ - ع . جمع **قَبِيلَه** طایفه ها **قَبِیحٌ** - ع . زشتی ضد حسن

قَالِبٌ - ف . چیزی که بآن فلز را کوبند تا شبیه صورت مخصوص گردد ، آلتی است که در کفش کنند تا آنرا شبیه بآن خوش ساخت نمایند ، کالبد و اصل قالب کالب و کالبد است

قَبْرٌ - ع . معرب و بمعنی گور است **قَبْرَاقٌ** - مع . چابک ، زرنك ، چالاک

قَالِبٌ - ف . چیزی که بآن فلز را کوبند تا شبیه صورت مخصوص گردد ، آلتی است که در کفش کنند تا آنرا شبیه بآن خوش ساخت نمایند ، کالبد و اصل قالب کالب و کالبد است

قَبْرِغَه - ف . گبر که که ورزشکاران بدست گرفته و بدان ورزش کنند

قَالِبٌ - ف . چیزی که بآن فلز را کوبند تا شبیه صورت مخصوص گردد ، آلتی است که در کفش کنند تا آنرا شبیه بآن خوش ساخت نمایند ، کالبد و اصل قالب کالب و کالبد است

قَبْرَه - ع . چکاوک که گنجشکی است **قَسَسٌ** - ع . بمعنی پاره آتش است

قَالِبٌ - ف . چیزی که بآن فلز را کوبند تا شبیه صورت مخصوص گردد ، آلتی است که در کفش کنند تا آنرا شبیه بآن خوش ساخت نمایند ، کالبد و اصل قالب کالب و کالبد است

قَبْضٌ - ع . گرفتن به پنجه ، نوشته و سند ، بیوست

قَالِبٌ - ف . چیزی که بآن فلز را کوبند تا شبیه صورت مخصوص گردد ، آلتی است که در کفش کنند تا آنرا شبیه بآن خوش ساخت نمایند ، کالبد و اصل قالب کالب و کالبد است

قَبْضَه - ع . دسته شمشیر ، يك مشت از هر چیز

قَالِبٌ - ف . چیزی که بآن فلز را کوبند تا شبیه صورت مخصوص گردد ، آلتی است که در کفش کنند تا آنرا شبیه بآن خوش ساخت نمایند ، کالبد و اصل قالب کالب و کالبد است

قَبْطٌ - ع . مردم بومی مصر و قبطی منسوب باو است

قَالِبٌ - ف . چیزی که بآن فلز را کوبند تا شبیه صورت مخصوص گردد ، آلتی است که در کفش کنند تا آنرا شبیه بآن خوش ساخت نمایند ، کالبد و اصل قالب کالب و کالبد است

قَبْلٌ - ع . پیش مقابل بعد ، جلو **قَبْلٌ** - ع . بمعنی جهت است

قَالِبٌ - ف . چیزی که بآن فلز را کوبند تا شبیه صورت مخصوص گردد ، آلتی است که در کفش کنند تا آنرا شبیه بآن خوش ساخت نمایند ، کالبد و اصل قالب کالب و کالبد است

قَبْلُ مَنْقَلٌ آبداری که در مسافرت پیش می فرستند

قَالِبٌ - ف . چیزی که بآن فلز را کوبند تا شبیه صورت مخصوص گردد ، آلتی است که در کفش کنند تا آنرا شبیه بآن خوش ساخت نمایند ، کالبد و اصل قالب کالب و کالبد است

قَبْلَه - ع . بمعنی بوسه است **قَبْلَه** - ع . خانه مکه که بدان جهت نماز کنند و **قَبْلَه** نما آلتی است که بتوسط

قَالِبٌ - ف . چیزی که بآن فلز را کوبند تا شبیه صورت مخصوص گردد ، آلتی است که در کفش کنند تا آنرا شبیه بآن خوش ساخت نمایند ، کالبد و اصل قالب کالب و کالبد است

قَبْلَه - ع . خانه مکه که بدان جهت نماز کنند و **قَبْلَه** نما آلتی است که بتوسط

قَالِبٌ - ف . چیزی که بآن فلز را کوبند تا شبیه صورت مخصوص گردد ، آلتی است که در کفش کنند تا آنرا شبیه بآن خوش ساخت نمایند ، کالبد و اصل قالب کالب و کالبد است

قَدَرْتُ - ع . توانائی داشتن
 قَدْسُ - ع . پاک بودن و رُوحُ الْقَدْسُ
 جبرئیل را گویند
 قَدَعْنُ - ف . که بمعنی تأکید و شتابست
 قَدَمُ - ع . پیش‌پا ، پی ، اثر
 قَدَمْتُ و قَدَمْتُ - ع . دیرینه شدن
 قَدَمُ - ع . مقابل حادث است
 قَدُوش - ع . منزله از معابد ، نام خدا
 قَدُومُ - ع . از سفر باز آمدن
 قَدُومَه - مع . دانه‌ایست که لعاب دهد
 قَدُوهَ - ع . پیشوا ، بزرگ
 قَدِيدُ - ع . گوشت خشک شده ، جامه
 کهنه و مندرس
 قَدِيرُ - ع . توانا و بخته دردیگ
 قَدِيشُ - ع . بسیار بارسا و منزله
 قَدِيشُ - ع . پاک و منزله
 قَدِيمُ - ع . پیش و دیرینه
 قَدِيرُ - ع . بمعنی بلید است
 قَذَفَ - ع . دشنام و تحش دادن
 قَرَّ - ف . غر کسی است که بیضه او
 ورم کرده ، فرو رفته گی در ظروف که
 در اثر آسبی حادث شده
 قَرَّ - ع . ثابت بودن ، بانگ باز
 قَرَّ - ع . جای آرام و ساکت
 قَرَاءُ - ع . خوانندگان خاصه ، قرآن
 قَرَأْتُ - ع . بمعنی خواندن است
 قَرَأْتُ - ع . نزدیکی
 قَرَأَخ - ع . خالص از هر چیز
 قَرَأَصَه - ع . ریزه‌های زروسیم ، چیزی
 شکسته ، و غیر قابل استفاده

آن شمال و جنوب و مشرق و مغرب تشخیص
 داده شود
 قَبُورُ - ع . جمع قَبْرُ ، گورها
 قَبُوضُ - ع . نوشته جات
 قَبُولُ - ع . مقابل ایجاب ، امضاء
 کردن کاری ، راضی شدن
 قَبِه - ع . کنبه را گویند
 قَبِیحُ - ع . ناپسند ، زشت
 قَبِيلُ - ع . ظاهر ، از سه بیلا ، مانند
 قَبِيلَه - ع . طایفه و جمع آن قَبَائِلُ
 قَبَانُ - ف . ترازوئیکه بدان میزان
 کنند و اصل آن کبان است
 قَبْ - مع . گونه صورت و لب
 قَبَالُ - ع . جنک کردن ، کشتن
 قَتَالَ - ع . بسیار کشته و قتل کننده
 قَتِيزُ - ع . کسی که بسیار کم خرج کند
 قَتِيلُ - ع . کشته شده ، مقتول
 قُحْ - ع . خالص و ساده است
 قَحَاهُ - ع . سیل که همه را ببرد
 قَحَبَه - ع . زناکار ، تباه ، زن بدکار
 قَحَطُ - ع . خشک سال و ضرب سخت
 قَدُ - ع . اندازه قامت ، دراز
 قَدَاخُ - ع . خورده گیر ، آهن چغماق
 قُدَامُ - ع . پیش‌رو ، بادشاه
 قَدَحُ - ع . طعن زدن ، چغماق زدن
 قَدَحُ - ع . بمعنی کاسه است
 قَدَرُ - ع . اندازه ، نوشتن
 قَدَرُ - ع . دیک را گویند
 قَدَرُ - ع . فرمان خدای بر بنده

قِرْغُوی - ف. پرنده ایست شکاری
قِرْقه - ف. پوست هر چیز بخصوص

درخت

قِرْقَارُ - ف. کبوتر بغدادی را گویند
قِرْقَاوُل - ف. خروس صحرائی است
قِرْقَرُ - ف. زیر لب سخن گفتن

قِرْقَز - ف. آواز چیزی که دور خود
میگردد و از قبیل درشکه و کالسکه و
سایر چرخها و باغین نیز نویسد

قِرْقَی - ف. قرغوی که پرنده ایست
شکاری و از باز کوچکتر
قِرْکَن - ف. زمینی که آنرا سیلاب
کنده و هر جایی از آن آب ایستاده
باشد، جوی نوکنده

قِرْمَز - ف. یکی از رنگها، سرخ
قِرْمَه - ف. گوشتهای ریزه دان و
قِرْمَه نیز گویند

قِرْن - ع. شاخ، گیسو، سن و سال
هشتاد یا صد یاسی سال، غنچ زن که
استخوانی است که از فرج بیرون آید،
پیوستن چیزی به چیزی، مردمان یکروزگار
قِرْن - ع. پیوسته ابرو شدن، تیر با
پیکان، شمشیر، شتر بسته بادیگری،
موضعی که میقات اهل نجد است، رسن که
شتر را با هم بندند

قِرْنَطِین - مح. توقفگاه محلی
قِرْنَل - مح. گلی که آنرا میخک گویند
قِرْنَه - ع. یکی از اعضا، درونی چشم
قِرْمُخ - ع. جمع قِرْمَخ، جراحتها
قِرْمُض - ع. جمع قِرْمَض، قرصها

قِرْان - ع. نزدیک شدن دو ستاره با
هم در برجی از بروج

قِرْاوُل - مح. دربان، نگهبان،
قلا دوز

قِرْاین - ع. آثار و علامات
قِرْغ - ع. حیض، پاکی از حیض
قِرْآن - ع. جمع کردن، آخرین کتب
آسمانی که بر رسول عرب محمد ص نازل
شده است

قِرْب - ع. نزدیک، نزدیک شدن
قِرْبَان - ع. چیزی که بنده یا بنده از نزدیک
کند، همنشین

قِرْبَت - ع. یعنی نزدیکی و خویشی
است

قِرْبَه - ع. مشک آب را گویند
قِرْبُوس - ع. کوهه زین است
قِرْحَه - ع. آبله ریزه که بر اندام
بر آید

قِرْدَه - ع. یک نوع بوزینه
قِرْض - ع. گردی آفتاب، محکم و

باین معنی دولت عرب نیامده است
قِرْض - ع. پاداش، بکسی چیزی دادن
که بازستاند، بریدن، شعر گفتن
قِرْط - ف. غرت که کار و عمل یرویه
و ناشایست است، کندنا و قِرْطی منسوب
باوست

قِرْط - ف. صدای فرو بردن آب در کلو
که باغین نیز نویسند، صبر و تحمل
قِرْع - ع. در کوفتن، زدن
قِرْعَه - ع. سهم و نصیب، فال زدن

قُرُون - ع . عهد ها ، قرن ها
 قَرَه - ع . آنچه بآن خنکی چشم و
 روشنائی آن دست دهد
 قَرَى - ع . دهات و قصبات را گویند
 قَرِيب - ع . نزديك ، قوم و خویش
 قَرِيبَه - ع . ادراك طبعی ، طبیعت
 قَرِيش - ع . طایفه از اعراب مکه
 قَرِيش - ع . بمعنی شعراست
 قَرِين - ع . یار ، شبيه ، نزديك
 قَرِيبَه - ع . علامت ، دليل مقابل و شبيه
 قَرِيبَه - ع . بمعنی ده و قصبه است
 قَرَن - ع . کج ابریشم را گویند
 قَرَأَز - ع . ابریشم باف ، پيله ور
 قَرَأَوَه - ع . محل و کجاوه است
 قَرَفَان - ت . ديك و باتیل
 قَرَأَوَه - ع . کجاوه را گویند
 قَتَام - ع . قسمت کننده
 قَتَامَه - ع . سوگند هایی که بر اولیای
 خون تقسیم میشود ، جماعتی که بر چیزی
 سوگند خورند و گیرند
 قَتَاوَت - ع . بمعنی سختی دل است
 قِتر - ع . بستم بکاری داشتن
 قِیر - ف . گوسفند نازا را گویند
 قِترَاق - ع . مادبان جوان
 قِط - ع . عدل و داد ، بهره ، ترازو ،
 جور و بیاداد
 قِطَاس - ع . قبان ، ترازو
 قِسم - ع . سوگند و سوگند خوردن
 قِسم - ع . بخش و اندازه کردن
 قِسم - ع . جزء ، بهره و نصیب و

همچنین است قسمت
 قَبی - ع . آدم سخت دل و شقی
 قَسِيم - ع . مقابل و طرف که صاحب
 بهره و سود است
 قِشَر - ع . بمعنی پوست است
 قَشَرِیرَه - ع . موی در بدن راست
 شدن از دیدن یا تصور کردن
 قَشَغَرَق - ع . هیابو و فریاد
 قَشَقَه - ع . رنگ سفید و قرمز
 قَشَلاق - ت . گرمسیر
 قَشَنگ - ف . خوش و مقبول و زیبا
 قَشَه - ع . بی پروا و بی آبرو
 قَص - ع . سینه یا استخوان سینه
 قَصَاب - ع . گوشت فروش
 قِصَاز - ع . جمع قَصِیرَه کوتاهها
 قَصَب - ع . نی و هر چه میان خالی باشد
 آنچه از نقره و برنج باشد ، کتان نازک ،
 مروارید آبدار و قَصَبَه الرَّیَه نام گلو که
 مجرای نفس کشیدن است
 قَصَب - ع . بمعنی بریدن است
 قَصَبَاء - ع . نای زنها ، قصابها
 قَصَبَه - ع . دهکده ، نای
 قَصَد - ع . آهنگ کردن ، میانه روی
 در هر چیز ، راستی و عدل
 قَصَر - ع . کوشک ، بازداشتن ، کوتاه
 کردن ، جامه را گازری کردن ، نهایت
 و پایان
 قِصَر - ع . کوتاهی و کوتاه شدن
 قِصَع - ع . کاسه بزرگ ، رفع عطش
 قِصَص - ع . جمع قِصَه ، قصه ها

قَطْرُ - ع. کلفتی چیزی، خطی که از سطح کره بر کر رسیده و بسطح مقابل

رسد

قَطْرَع - ع. باران، چکیدن، چکانیدن

قَطْرَه - ع. یکدانه باران

قَطْرَانُ - ع. روغنی است که از سرو

کوهی گیرند و اصل آن کتران است

قَطْع - ع. بریدن و جدا کردن

قِطْع - ع. پیکان خورد و بهن که در

تیر نشانند، تاریکی آخر شب

قِطْعَه - ع. پاره از هر چیز، دویستی

قِطْمِیر - ع. شکافسته خرما و پوست

دانه خرما را گویند

قِطْن - ع. بمعنی پنبه است

قِطْوَر - ع. درشت و فربه و چاق

قِطِیخ - ع. رمه گوسفند و گاو، تازیانه،

برنده و قطع کننده

قِطِیقه - ع. چادر پیچیده

قَعْد - ع. نشستن، مصاحب و هم نشین

قَعْر - ع. پایان، بیایان رسیدن

قَعْوَد - ع. نشستن، برخاستن

قَعِیر - ع. پایان، انتها، آخر

قَعَا - ع. پس سر، پس کردن

قَعَار - ع. بیابانهای بی آب و علف

قَعْر - ع. بیابان بی آب و گیاه، دربی

کسی رفتن

قَعَس - ف. صندوقچه مشک که برنده

یا درنده را در آن اندازند

قَعَه - ف. صندوقچه سینه، صندوق

کتابخانه، صندوق بزرگی که در آن

قُصُوَاء - ع. دور، اطراف گوش بریده

قُصُوْر - ع. کوتاهی، باز ایستادن

در کار

قُصُوْی - ع. دور شدن، انتها، پایان

قِصَه - ع. سخن، کار، خبر آنچه

نوشته شود و حکایت گردد

قِصَه - ع. بمعنی موی پیشانی است

قِصِیده - ع. پاره از شعر، مقابل غزل

قِصِیر - ع. بمعنی کوتاه است

قِصِیل - ع. آنچه سبزه بریده شود از

کشت و جماعت و گروه

قِضَاء - ع. حکم کردن، پرداختن،

روا کردن حاجت، قرض را دادن

قِضَاَت - ع. حکم کنندگان، حاکمان

قِضَاوَت - ع. حکم کردن بین دو

یا بیشتر

قِضَا یا - ع. فرمانها، جمله های مفید

قِصَب - ع. شاخ درخت، نرکی، تازیانه

قِصِبه - ع. فرمان، جمله مفید معنی

قِط - ع. بر پهنا بریدن و **قِط زَن**

استخوان کوچکی است که بر آن قلم

قط زنند

قِطَار - ع. یک رشته شتر، ردیف

قِطَاع - ع. پاره ها، انگور و خرما،

بریدن

قِطَاع - ع. آنانکه راه را بندند

قُطْب - ع. دو نقطه که دو طرف محور

کره واقعت، ستاره نزدیک فرقدان،

مهر و سردار قوم، شیخ بگانه، ستون،

چرخ و آسیا

سوراخهایی تعبیه کرده و در هر کدام چیزی گذارند

قَصَص - ع . قفس ، پنجره ، آلتی است کار کشت را که در آن گندم کرده و بخرمن آرند

قَفْل - ع . آلتی است که بآن در بندند قَهه - ع . زمین بلند ، درخت خشک بوسیده ، کدوی خشک میان خالی ، کلک که بر روی آب گذارند و بر آن سوار شوند

قَفَى - ع . از قفا بریدن سر گوسفند

قَفِيز - ع . بمعنی پیمانه

قَل - ع . کم است ، کم میباشد

قُلَا - مع . فلاخن ، قلیا و زاج سیاه قُلَا - ف . راحت و آرام و نَاقُلَا ناراحت و نَاقُلَا آرام ، مخفی شدن و ناگهان حمله نبودن

قُلَاب - ف . آهنی است دسته دار که سر آن را بازگوه کرده اند و قُلَاب دُوْزِی یکنوع دوخته ایست که از ابریشم گل و بوته روی پارچه دوزند و قُلَابَه نروماده ایست که زنان بیست رو بند زنند و قُلَابِی چیزی را گویند که صورت آن دلربا است و قلبی است و حقیقتی ندارد و عربی است و اصل آن قَلْبِی است

قُلَاخ - ف . دمیدن بآتش تا مشتعل گردد ، نفس زدن بقلیان و جیق که توتون و تنباکوی آن مشتعل گردد قِلَادَه - ع . بمعنی گردن بند است

قِلَادُوْن - ف . نقیبان لشکر ، قِلَادَه - ع . زنجیری که بگردن جنایت کاران اندازند یا بگردن حیوانات سبع و درنده برای نگاهداری آنها و اصل

آن قِلَادَه است و عربی است

قِلَا سَنَك - ف . فلاخن یا سنک قلاب

قِلَاش - ف . مرد بینام و ننگ و لونند و مفلس و مجرد و قِلَاشِی صفت قِلَاش است

قِلَاغ - ع . جمع قَلْعَه ، قلعه ها

قِلَامَه - ع . بمعنی چیدگی ناخن است

قِلَال - ع . بلندبها و قلعه های کوه

قِلَاوُوْز - مع . سوارانی را گویند که بجهت محافظت لشکر بیرون لشکر می باشند

قِلَايِد - ع . جمع قِلَادَه گردن بندها

قَلْب - ع . دل ، عقل ، میانه لشکر ، برگرداندن ، واژگون گردانیدن سخن

قَلْبِه - ف . چوبیکه گاو آهن را بدان نصب کنند و شیار نمایند

قَلَّت - ع . کم شدن ، کمی

قَلْتَبَان - ف . غلظبان که سنک بام غلظان و دیوث و بی غیرت است

قَلْتَشَن - مع . مردمی که از حد انسانیت خارج و موجب زحمت خلق فراهم کنند

قَلْتَجَاق - مع . عمله و کارگر پر قوت و آنرا قَلْتَجَاق نیز گویند

قَلْتَجَمَاق - ف . کسیکه بزور اراده خود را تحمیل کند ، پر زور و قوت

قَلْدَز - مع . کسی که بحرف حسابی

گوش نکند و هر چه خواهد کند

قَلَع - ع . کندن ، نام معدنی که از آن
ارزیز خالص گیرند و ارزیز را بزبان
تازی قَلْعی گویند ولی در فارسی خود
ارزیز را قلع گویند
قَلْعَه - ع . حصار

قَلِق - ع . بی آرام شدن و جنبیدن
قَلِق - ت . بولی که مأمور از گناهکار
گیرد یا رشوه که مأمور علنی برای خود
گیرد و نام آن را خدمتانه گذارد
قَلْقُل - ف . آواز صراحی و قتیقه شراب
یا آب از آن بیرون آید و باغین یا بزمی
نیز نویسند و بتازی بمعنی سنک است

قَلْقَلَك - ف . کوزه دهان تنک است
قَلَقَلَه - ع . بانگ کردن ، جنبانیدن
قَلَم - ع . خامه تراشیدن ، کارد ، نی
نازک قرمز رنگ و قَلَمْتَرَش چاقوی
کوچک و قَلَمِشْتَان جائیکه نهال درخت
در آنجا کاشته اند و قَلَمْکَار پارچه ایست
که با الوان مختلف و نقشه های گوناگون
بتوسط چوبهای منبت بزرگ آنرا
سازند و رنگ آمیزی کنند

قَلَمَا - ف . بمعنی فلاخن است
قَلَمَاش - ف . هرزه نامعقول
قَلَمْبَه - ف . غلبه که چیزهای درهم
گوبیده و درشت است ، سخن نامعلوم
و منلق و اصل آن کلمه است
قَلَمُون - ع . جامه رنگارنگ و همچنین
است بوقَلَمُون

قَلَمَه - ع . شاخهای درخت که بر زمین
فرو کنند تاریخه دهد

قَلَنْدَر - ف . از دنیا گذشته و صوفی ،
صافی بیقید و اصل آن کلندر است
قَلَنْسَوَه - ع . بمعنی کلاه است
قَلْوَز - مح . راه برودزد ، قلادوز
قُلُوَه - ف . سنک کرد درشت ، کلیه
قُلَه - ع . بالای کوه ، بالای هر چیز
قُلّی - ع . بریان کردن گوشت و قُلّیه
گوشت بریان است و باغین نیز صحیح است
قَلْبَا - ف . بمعنی زاج سیاه است
قَلْبَان - ف . آلتی است که بتوسط آن
تنبا کو کشند و ظاهراً از غلیان مأخوذ
باشد

قَم - ع . امر بایستادن
قَمَاز - ف . بگروچیزی باختن
قَمَاش - ع . متاع ازهر جنس
قَمْچِل - مح . تازیانه کوچک
قَمَر - ع . ماه و سنه قمری از محرم تا
محرم است
قَمَری - ع . برنده ایست از جنس فاخته
قَمُش - ع . غوطه در آب خوردن
قَمَصَر - ع . قریه ایست از قراء کاشان
که کلاب آن معروفست

قَمْصُور - ف . ازهم پاشیده شده
قَمْع - ع . پیچودزدن و خوار گردانیدن ،
محو کردن
قَمْعَع - مح . خود را گرفتن و در کتب
لغت عرب چنین لغتی مشاهده نشده است
ولی در السنه معروف است

قَمْضَام - ع . دریا ، عدد بسیار ، مهتر
قَمْمَه - ع . کاسه چوبین ، ظرفی که

در آن آب کنند و دهان آنرا محکم بسته
 در سفر با خود همراه برند
قَمَل - ع . بمعنی شیش است
قَمَل - ع . کته ، مورچه و ملخ بی پر .
قَمِيش - ع . علفی است که هر گاه گوسفند
 خورد شکم او باد کرده و بمیرد
قَمِيش - ع . پیرهن ، ستوریکه سوار
 را حرکت دهد
قَنَاطِع - ع . چاه کنده شده برای جریان
 آب که آنرا کاریز گویند
قَنَاز - ع . شیرینی فروش
قَنَادِيل - ع . جمع قَنَدِيل ، قندیلها
قَنَارَه - ف . چوبیست که بآن سیخ و
 قلاب زنند و در دکان قصابی نصب کنند
 تا گوشت بدان آویزند و او را قناری
 نیز گویند ، جوالهای بزرگ که در آن
 برنج یا حبوبات دیگر از قبیل نخود و
 لوبیا ریزند
قَنَارِي - ف . پرنده ایست مانند گنجشک
 که الوان مختلف دارد و شبیه بلبل
 بخواند و اصل آن کاناریست و آنرا قناره
 نیز گویند
قِنَاس - ف . کج ، عبارت یا دیواری
 که یکطرف آن بزرگتر و طرف دیگر
 آن کوچکتر است
قَنَاح - ع . پرده که بر مقنعه اندازند
قَنَاعَت - ع . خورسند بسمت خود بودن
قَنَرَك - ع . گردن کج کردن و خود را
 ذلیل نمودن است
قَنِيل - ع . مرد درشت عظیم الجثه ،

کودک سبک روح گرمس
قَنَبِل - ف . گرد و مدور و محتسبست باین
 معنی از قنبل عربی منقول باشد و باین
 معنی از لغت عوام است
قَنَبِل - مع . تکبر و افاده
قَنَد - ف . شکر مصفی که در قالب ریزند
 و اصل آن کند است و قَنَد دَاغ آب
 جوشیده ایست که در آن قند ریزند و
قَنَد دَان ظرف قند است
قَنَدَاق - مع . پارچه که در آن چیزی
 بپیچند مخصوصاً کودک شیرخوار
قَنَدَاقَه - ف . دسته و ته تفنگ
قَنَدَرُون - ف . یکنوع صمغی است که
 برای سفید کردن دندان بچوند
قَنَدِيل - ف . جای چراغ که آویزان
 نمایند و در آن شمع زنند خواه بلور
 و خواه فلز چون طلا و تقره ، یخپاشیکه
 ببرک درخت و شاخه و ناودان پس از
 جریان آب بسته میشود و دراز میگردد
قِنَطَار - ع . یک پوست گاو از طلا یا
 تقره یا صدرطل از زروسیم
قِنَطَرَه - ع . پل بزرگ بر بنای بلند
قَنَطَر - ع . خارپشت ، موش
قَنَیْن - ف . صورت را به بینی انداختن
 و لکنت در سخن از خوف و خشیت و عربی
 یکنوع موش دشتی است
قَنُوت - ع . تواضع برای خدا ، در نماز
 ایستادن ، دعائیکه پس از رکعت حمد
 و سوره در رکعت دوم نماز خوانند
قَنُودَه - مع . کسی که در گفتار و رفتار

غره و دلبر گردد

قَنُوط - ع . نومید و مأیوس شدن

قَنُوع - ع . مرد قانع و راضی

قَو - ف . چیزیکه زود آتش گیرد

قَوَاء - ع . توانائیها و قوه ها و قَوَائِ

ظَاهِرَه پنج حس ظاهره است (باصره،

سامعه، لامسه، شامه، ذائقه و قَوَائِ

بَاطِنَه پنج حس باطن حس مشترك،

خیال، وهم، حافظه، متصرفه

قَوَائِم - ع . دست و پای ستور، قائمه ها

قَوَاد - ع . جاکش و زن جلب

قَوَادِخ - ع . طعنه زنندگان

قَوَادِم - ع . روندگان، مسافرین وارد

قَوَاوِرَه - ع . چیزیکه از جامه بریده

شده، چیزیکه از اطراف چیزی

قطع شود

قَوَاصِف - ع . باد هاییکه کشتی را

بشکند و غرق کند

قَوَاصِی - ع . نواحی دور، کوسفندهائی

که از کله دور افتاده اند

قَوَاطِع - ع . قطع کنندمها

قَوَائِل - ع . جمع قَائِلَه قافله ها

قَوَافِی - ع . جمع قَافِیَه قافیه ها

قَوَال - ع . برحرف . خوش سخن،

آوازخوان

قَوَالِب - ع . جمع قَائِلَه قالبها

قَوَائِن - ع . قانونها و قاعده ها

قَوَبَاء - ع . مرضی است جلدی

قَوْت - ع . خورش باندازه قوام بدن،

خورش دادن

قَوْتُ - ع . زورمندی و توانائی

قَوُج - ع . کوسفند شاخدار جنگی

باز که برنده ایست شکاری

قَوُر - مح . اسلحه جنگ قَوُرْخَانَه

جانیست که اسلحه جنگ در آنجا سازند.

پنبه، گره و برآمدگی در اعضا،

خصبه، آواز وزغ

قَوُرْبَاغَه - ف . وزغ که حیوانیست

ذوحیاتین و باغین نیز نویسد

قَوُرْمَه - ف . گوشت پخته، گوشت ریزه

کرده و آنرا قُرْمَه نیز گویند و باغین

نیز نویسد

قَوُورِی - مح . ظرفی است دسته و لوله

دار که در آن چای خورند

قَوُور - ف . گوژ که برآمدگی چیزیست

خاصه در پشت آدمی و قَوُورِی کسی

است که گوژ پشت است

قَوُورْک - ف . استخوان برآمده کعب

با است و باغین نیز نویسد

قَوُوس - خ . کمان . یکی از بروج که

ماه سوم خزانست . اندازه گرفتن چیزی

بچیزی وی در حکم

قَوُوش - ف . باز شکاری قَوُوشچی

کسی است که نگاهبان آنست

قَوُطِی - مح . صندوقه مقوائی یا جوبی

قَوُوق - ف . مرغ کوکو . تکه پیراهن

قَوُل - ع . گفتن، بیان کردن

قَوُوشَن - مح . کسی که متعدی مال

و ناموس مردم است

قَوُلُق - ف . پارچه که مانند پاکت

ازنخ بایوست درست کنند و در آن نخ
و سوزن و اسباب دوزندگی گذارند
قَوْلَنْج - مع. درد دل سخت باشد
قَوْم - ع. گروه از مردان. خویشان
نزدیک

قَوْل - فر. یک رتبه از نمایندگی
دولت خارج و اصل آن کنسول است
قُوّه - ع. ماده که مستعد از برای
صورتی و کاری و آن کار بآن محمول است
قَوّی - ت. گوسفند و قَوّی نیل سالی
است که بعقیده ترکان روی گوسفند
کردش کند

قَوّی - ع. زورمند، توانا، پهلوان
قَوّیم - ع. صاحب قوام، عادل
قَهَّاز - ع. یکی از نامهای خدا، چیره

قَهْر - ع. غلبه کردن و چیره شدن
قَهْر مان - ف. کار فرما، حکم با قهر
قَهْرستان - مع. مغرب کوهستان

قَهَرّی - ع. برگشتن از پشت
قَهَقَهه - ع. صدای خنده شدید
قَهوه - ع. یکی از حبوبات که آن را بو

داده و سائیده و دم کرده و خورند
قَتّی - ع. استغراغ کردن که آنرا
قَتّی بدون همزه در فارسی گویند

قِنَاد - ع. رسن که شتر را با آن کشند
قِنَاس - ع. اندازه کردن چیزی بچیزی
مانند وی در حکم. اصطلاحی است
در منطق

قِنَاصِرَه - مع. قیصرها و پادشاهان
قِنَافَه - ع. پی شناختن و علم قیافه

یکی از علوم غریبه است
قِیَام - ع. ایستادن و برخاستن
قِیَامَت - ع. روز رستاخیز است
قِیَچی - مع. بمعنی مقراض است
قِیْد - ع. بند. دوال

قِیْر - ع. چیز سیاهی است که از نطف
سیاه گیرند یا زفت یا صمغ سر کوهی که
بر شتر و کشتی طلا به کنند

قِیْر اَط - ع. نیم دانک. يك بیستم
دینار. يك بیست و ششم دینار
قِیْر وَاُن - ف. سیاه. اطراف معموره
زمین. مغرب کاروان

قِیْس - ع. قیاس کردن. بنا ز خرامیدن
قِیْسی - ف. میوه ایست مانند زرد آلو
که آنرا مانند برگه زرد آلو خشک
میکنند

قِیْصَر - مع. لقب سلاطین رم است
قِیْطَان - مع. بافته ایست مانند رسن
بطرز مخصوص از ابریشم و گاه با نخ
بسته نیز درست کنند

قِیْطَرَان - مع. دارویی است گیاهی
قِیْف - ف. آلتی است که دهان گشاد
و ته آن تنگست و سر ظرف و شیشه ها
گذارد و بتوسط آن مایعات را که
دهان آن تنگ و ته آن گشاد است ریزند

قِیْفَال - مع. رگی است در بازو
قِیْقَاج - ف. تیر انداختن و نشانه زدن
سوارا از پشت سر خویش

قِیْل - ع. گفتن و بیان کردن
قِیْل و لَه - ع. خوابیدن نیم روز

قَیم - ع . متولی امر . بزرگ صغیر و مجنون
 قَیم - ع . جمع قَیمَت ، قیمت ها
 قَیمَاق - ف . سر شیر که کره باشد
 قَیمَت - ع . ارزش ، بهاء
 قَیمُوت - ع . تسلط داشتن بر صغیر و مجنون و اموال آن یا وقف و متعلقات آن
 قَیمَه - ف . گوشت ریزه کرده و خورش قَیمَه خورشی است که با گوشت و لبه درست کنند
 قَیوم - ع . اصل و مایه زیست و وزند گانی

ک

کَاتِب - ع . نویسنده ، کتابت کننده
 کَاثُورَه - ف . سر گشته و حیران . صداع و درد سر ، مخبر و کار آگاه
 کَاثُورِی - ف . پارسا و خدا پرست و کَاثُورِیان جمع آنست
 کَاثُولِیک - ف . یک شعبه از مذهب مسیحی که معتقدند بپاپ قائم مقام عیسی است
 کَاخ - ف . لوج چشم ، آبکینه ، سیلی و پس گردنی ، درخت صنوبر
 کَاچی - ف . خشت و ظرف گلی که بر آن آبکینه ریخته اند و اکنون معروف بکاشی است

کَاخَار - ف . اسباب و اثاثیه خانه
 کَاچَه - ف . چانه و زنخ را گویند
 کَاچی - ف . حلوا و شیرینی روانست مانند آش که از روغن و آرد و زردچوبه و پاره ادویه حاره پزند
 کَاخ - ف . عمارت و قصر ، باران
 کَاخَه - ف . باران ، مرض یرقان
 زَنک زردی زراعت
 کَاذ - ف . بمعنی حرم و آزار است
 کَاذِی - ف . نباتی است خوشبوی که از درختی مانند درخت خرما حاصل شود
 کَاژ - ف . صنعت و هنر و پیشه ، کشت و زراعت ، جنگ ، شکار ، همکار ، امر بکاشتن . سخن و کَاژ آگاه هوشیار و کَاژ داز و کَاژ دَان و کَاژ بَان و زیر و بیشکار و کَاژ شناس کار آگاه

کَاثُوجُو - ف . شیره نباتی است که بسیار چیزها را از آن سازند مانند لته دندان و غیر آن از رزین و شانه
 کَاکُک - ف . آشیانه مرغان .
 کَاکِلِج - ف . انگشت کوچک دست
 کَاکَبَه - ف . بمعنی چشم است
 کَاکُوس - ع . آنچه بشب مردم خفته را گیرد که آنرا بختک گویند
 کَاکِیدَن - ف . کندن و شکافتن ، کاویدن
 کَاکِیَنَه - ف . هر چیز که در آن غله بکوبند ، هاون سنگی عطاران
 کَاکِیَن - ف . بمعنی مهر زنان باشد
 کَاکِیَنَه - ف . هیئت دولت
 کَاکات - ف . برنجی است که در شوشتر کارند و چند سال حاصل گیرند . قطره
 کَاکاتِ کَبُود سَمی است که از مس گیرند

و کازگر کارکن و پشت و پناه و
 کاروژول کارفرما و کاری جنگجو
 شخصیکه کار از او برآید
 کاراب - ف . شراب با فرا خوردن
 کارابی - ف . جانوری است که
 آواز حزین دارد . دانای بهر کار
 کاربان - ف . قطار شتر و استرو
 الاغ . قافله و کاروان
 کارپیچ - ف . لفافه ایست که زردوزان
 برای قماش سازند
 کارژ - ف . کاغذ مخصوصاً کاغذی
 که اسم صاحب آن بر او نوشته است
 کارتن - ف . عنکبوت و آنرا کارتنک
 و کارتنه نیز گویند
 کارتنه - ف . معنی شبلیله است
 کارژد - ف . چاقوی بزرگ دسته دار
 کارزار - ف . جنگ ، بیکار ، زد و خورد
 کارکنا - ف . بزرگ و حاکم و پیشوا
 کارگاه - ف . کارخانه ، معز که
 جنگ ، اسباب کارقالی بافی و مانند آن
 کارنامه - ف . تاریخ ، نامه که در
 آن هنر و صنعتی را که برای همه ممکن
 نباشد جمع کنند ، جنگ نامه
 کاروان - ف . بمعنی قافله است
 کاروانک - ف . مرغی است دراز
 کردن که بر لب آب نشیند
 کارون - ف . نام رود عظیمی است
 در جنوب ایران
 کاره - ف . بمعنی پشتواره است
 کاره - ع . کراهت دارنده

کاری - ف . زخمی که مهلك است ،
 کارکن ، جنگجو ، اهل حرفه و صنعت
 کاریان - ف . نام یکی از قلاع مشهور
 فارس بوده که بر فراز کوهی و آتشکده
 در آنجا بوده که از آنجا باطراف
 آتش میبردند
 کاریدن - ف . کاشتن و کار کردن
 کاریز - ف . راه آب روان بزرزمین
 که بعضی قنات گویند
 کار - ف . خانه خرگاهی که از
 چوب و نی و علف سازند برای حفظ
 زراعت یا برای صید . جایی که در بیابان
 برای کوسفند سازند ، صومعه بر کوه ،
 احوال ، درخت کاج
 کاس - ف . خوک . کوس که در
 حرب نوازند
 کاسانه - ف . مرغی است سبزرنگ
 و پر خوار و پر شهوت که آنرا سبزرک
 نیز گویند
 کاسیت - ع . سوداگر و کسب کننده
 کاستن - ف . کم کردن ، کاهش
 شدن ، کج بودن
 کاستج - ف . خارپشت ، جوجه تیغی
 کاستجوك - ف . بمعنی خارپشت است
 کاسید - ع . نارواج ، مطاع کم مشتری
 کاسیر - ع . بمعنی شکننده است
 کاسیف - ع . گیرنده ، برنده
 کاستی - ف . سبزیست تلخ شبیه
 کاهو و گل قشنگی دارد
 کاسه - ف . قدح . کوس و طبل و

چنین است **کاشانی**، خرف و آجری که روی آن آبگینه نقاشی کرده و شیشه باشد

کاظم - ع. فروخورنده خشم. لقب امام موسی پسر امام جعفر صادق ع
کاغذ - ف. صفحه ایست که از پنبه و کهنه و کاه و ابریشم و غیر آن سازند و بر آن نویسند و **کاغذ زر** کاغذی است که در آن برات مبلغی زر باشد بانعام کسی دهند

کاغک - ف. خوشی و خوشحالی
کاغزو - ف. کرمی است سیاه و سرخ زهر دار که نقطه های سیاه دارد و در پائیزها بیشتر است و آنرا **کاغنه** نیز گویند

کاف - ف. یکی از حروف تهجی، شکاف، شکافنده، امر بشکافتن

کافز - ع. غیر مسلمان. ناسپاس
کافل - ع. بد رفتار. دائم روزه دار
کافور - ع. شکوفه خرما. گیاهی است خوشبو. صمغ درختی است معطر

کافه - ع. بمعنی همه است
کافیه - فر. قهوه خانه را گویند

کافی - ع. کارگذار، پیشکار
کاک - ف. مردمک چشم، هر چیز خشک خاصه گوشت و نان، مردم لاغر ضعیف اندام، نان تنک، قرص ماه که دو هفته تمام باشد

کاکا - ف. برادر بزرگ، غلامی که در خانه پیر شده باشد

کاسه بُشْت سَنَك پست و **کاسه** **درویشان** هشت ستاره است از دو برج میزان و عقرب و **کاسه سیاه** بغیل و **کاسه ماه** تقارن خانه و **کاسه گردان** گداو **کاسه لبی** قبر و کرسنه و متعلق **کاسینا** - ف. دوائی است بسیار تاخ **کاش** - ف. آرزو دارم. آبگینه و شیشه. نام شهر کاشان چه در آنجا شیشه خوب میساختند و خشت آنجا که بر روی آن آبگینه و شیشه بالوان مختلف میریزند خیلی معروف و آبگینه را کاج و کاش میگویند

کاشانه - ف. خانه کوچک محقر، آشیانه طيور، خانه ای زمستانی که درهای شیشه دارد

کاشتق - ف. زراعت کردن. درخت نشاندن. برگشتن و برگردانیدن

کاشق - ع. برهنه کننده، آشکار کننده، کشف کننده

کاشکل - فر. شال گردن

کاشکی - ف. آرزو میکنم

کاشمر - ف. دمی است در ترشیز خراسان. شهرست در ترکستان

کاشه - ف. یخ تنک و نازک چه بشیشه شفاف مانند است

کاشیه - فر. دوطرف لمایی کوچکی است که زود از هم بگسلد در آن دارو ریزند و بهم متصل کنند و محتملست به این معنی مشترک بین فارسی و فرانسه باشد **کاشی** - ف. منسوب بکاشان و هم

كَاكَاؤُ - فر. میوه درختی است که آنرا بو داده و نرم کرده و با قند مخلوط نموده و با آب جوش دم کرده و خورند

كَاكُلُ - ف. موی سر خاصه وسط سر پسر و مرد ، نوعی از گندم ، یکی از اقسام شوره گیاه که آنرا شابانك گویند و آنرا **كَاكُولُ** نیز گویند

كَاكُلُ - ف. نی میان تهی که در وسط آب روید . كلك و قلم

كَاكُوتی - ف. علفی است که آنرا در ماست و دوغ ریزند

كَاكُوش - ف. بمعنی بنفشه باشد

كَاكُوه - ف. بمعنی برادر مادر باشد

كَاكُل - ف. خم و خمیده ، میان ، شکافته ، ژولیده ، هر چیز خام مانند خربزه نرسیده که آنرا **كَاكُلُ** نیز گویند ، نوعی از گل ، گندنا

كَاكَلَا - ف. متاع و لباس و اسباب **كَاكَلَز** - ف. آبکند عمیق که اسب و

سوار از آن عبور نتواند کرد

كَاكَبُ - ف. کلیه قالبها

كَاكَبْدُ - ف. قالب هر چیز خصوصاً

بدن انسانی که قالب روح است و

كَاكَبْدُ رُوینده بدن نباتی و **كَاكَبْدُ**

كَاكَبی قالب جمادی است

كَاكَبُونی - ف. سرگشته و حیران ، نادان

كَاكَبُ - فر. مدرسه عالی ، دارالفنون

كَاكَبَه - مح. آلتی است تقاله که

بتوسط اسب حرکت کند و شبیه اطلاق

مربعی است

كَاكُفَنُ - ف. آشفته و شیدا شدن

كَاكُلُ - ف. خربزه و هندوانه نارسیده ، يك نوع خربزه ایست گردد و شیرین که

در بیلاقات تهران بعمل آید ، کدو ، شیشه حجام که آنرا کاله نیز گویند

كَاكَلَم - ف. زن بیوه و پیر و آن را **كَاكَلَمَه** نیز گویند

كَاكَلَنَج - ف. بمعنی آهوی کوهیست

كَاكَلَنخَارُ - ف. کارزار ، برنج زار ،

باصطلاح مردم طبرستان مالک آب

و زمین

كَاكَلَنجَه - ف. بمعنی فاخته است

كَاكَلُ - ف. گندنا را گویند

كَاكَلُوج - ف. بمعنی کبوتر است

كَاكَلُوس - ف. احق و نادان

كَاكَلُوسَك - ف. باقلارا گویند

كَاكَلُوش - ف. دیک طعام بزی ،

نام آشی است

كَاكَلَه - ف. شیشه حجام است

كَاكَلی - ف. نگاهبان و محافظ

كَاكَلی - ع. معامله ایست که ثمن و مثنی

هر دو موجود نباشند

كَاكَلِیْدَن - ف. درهم و آشفته شدن

كَاكَلِیو كَاكَلِیوه - ف. سرگشته و بیعقل

كَاكَلَم - ف. دلخواه و **كَاكَلَمُ قُرُوز** .

نام شهری در شیراز بوده

كَاكَلَمَرَان و كَاكَلَمَرُوا - ف. مقابل کام کش

كَاكَلَمَار - ف. کامروا و کامران

كَاكَلَمَل - ع. تمام مقابل ناقص

کامین - ع . مخفی و پنهان و پوشیده
 کامود - ف . بسیط مقابل مرکب
 کامیون - فر . اتومبیل بزرگ بارکش
 کان - ف . معدن ، کندن
 کاناز - ف . بن خوشه خرما
 کانون - ف . آتشدان ، نام دوماه از ماههای رومی
 کانون - فر . بمعنی مجمع میباشد
 کانه - ف . برابری کردن در رتبه
 کاو - ف . جستجو . امر بکاویدن
 کاوالک - ف . پیوج و میان تپی ، آشیانه مرغان و زنبیلی که کبوتران در آن تخم گذارند
 کاوش - ف . تفحص و جستجو کردن
 کاووس - ف . پاک و لطیف ، اصیل و نجیب
 کاویدن - ف . کندن زمین برای برون آوردن گنج ، فحش و تجسس کردن
 کاه - ف . علف خشک شده گندم و جو و ماش و مانند آن ، کاستن و کاه زبا
 سنگی است زرد که کاه را بر باید
 کاهش - ف . کم شدن و نقصان پذیرفتن
 کاهیل - ع . پیر و ناتوان ، سست و تنبل
 کاهن - ع . فال گو و غیب گو
 کاهو - ف . نوعی سبزی که آنرا خام خورند
 کاهیدن - ف . کاستن ، کم کردن
 کاید - ع . فریبنده و مکار و زیرک
 کاین - ع . موجود و کاینات بمعنی موجودات است

کثیر - ف . مرضی است که از کثافت خون تولید شود و آنرا کبیر نیز گویند
 کف - ف . کرد دهان از جانب درون
 کفا - ف . بمعنی قبا است
 کتاب - ع . گوشت بریان شده
 کثاده - ف . بمعنی کمان است
 کیناز - ف . سیدی که در آن میوه ریزند و بشهر آورند و فروشند
 کبار - ع . بزرگان ، پیشوایان
 کثار - ع . بزرگ قوم یا قبيله
 کبار - ع . بمعنی بزرگ است
 کتاره - ع . بمعنی بزرگی و کبیری است
 کباز - ع . گناهان بزرگ
 کتانیس - ع . جمع کیسه ، کیسه ها
 کنت - ف . مکس غسل را گویند
 کبجه - ف . آلتی است که صیادان بدان نوازند و او آواز بدیده ماده کند و بدیدگان بیایند و آنرا صید کنند
 کبذ - ف . فربه و چاق
 کبذ - ع . جگر ، شکم ، پهلوی
 کبدا - ف . لحیم ظروف مس و روی
 کبر - ف . بمعنی خفتان
 کبر - ع . بزرگی درس ، معظم چیزی
 کبر - ع . خود خواهی ، گناه بزرگ چیز بزرگ ، شرف و بزرگی ، کفر
 کبره - ف . پوست که از شدت کار ضخیم شده و آنرا پینه گویند ، پوست ضخیمی که روی زخم از قبیل کچلی و مانند آن بسته شده است

كَبُرِي - ع . زن بزرگ را گویند
كَبْرِيَاء - ع . عظمت و بزرگی و جلال
كَبْرِیْث - ع . گوگرد ، چوبکی که
 سر آن گوگرد و فسفر و چیزهای دیگر
 دارد که بکشیدن آن بچیز دیگر مشتعل
 گردد

كَبَز - ف . بمعنی كنده وسطبراست
كَبَس - ف . حنظل که هندوانه ابو جهلست
كَبَش - ع . قوچ ، گوسفند نر
كَبْك - ف . نام مرغی است ، كف دست
 و **كَبْكِ دَرِي** كبکی است که ددره و
 كوه است و خاكستری رنگ و بزرگتر
 از كبكهای معمولی و نیز نام نوائی است
كَبْكَه - ع . گروه ، بروی افكندن ،
 كناية از عظمت و بزرگی

كَبَل - ف . تن پوشه های بزرگ که
 برای قنات درست کنند و در جرای قنات
 بگذارند تا واریز نکنند و بعضی جامه
 کوتاه است

كَبُوْر - ف . پرنده ایست اهلی
 باقسام مختلف

كَبُوْد - ف . نسام رنگی است شبیه
 رنگ آسمان

كَبُوْدَه - ف . درختی است مانند تبریزی
 بلند شود که آنرا پشه غال گویند

كَبُوْدِي - ف . خال کوبی زنان و
 مردان

كَبُوْر - ف . بمعنی كافور است

كَبُوْس - ف . چوب کج و ناراست

كَبُوْك - ف . نام مرغی است كبود

كَيْث - ف . نام حلوائی است که از
 مغز بادام و پسته و گردو و كنجد و امثال
 آن درست کنند
كَيْثَك - ف . سنبه که بآن آسیا تیز
 كنند

كَيْبَن - ف . کوبیدن ، کوفته خاطر
 شدن ، از راه صداقت برگشتن و **كَيْبَه**
 آرد جو و گندم بریان کرده است
كَيْز - ف . کوبیر و شوره زار است
كَيْز - ع . بزرگ و **كَيْزَه** اغلب در
 کنار بزرگ استعمال شود
كَيْسَه - ع . کم آمد آخر سال

كَب - ف . طرف درون دهان ، لب
كَبْ - ف . ظرف شیشه بزرگ که
 اطراف آن را با بوریا بافند تا اگر بجائی
 خورد نشکند

كَبَان - ف . ترازوی بزرگی است که
 بقیان معروف است

كَبَجَه - ف . چمچه و کفگیر را گویند
كَبَر - ف . خانه جویی و نی که در
 تابستان برای خنکی هوا بآن آب باشند
كَبْرَك - ف . کنافتی که پشت دست و
 پا بواسطه عدم تنظیف پدید آید

كَبَك - ف . زنك سفید و سبزی که
 روی نان مانده و مانند آن زیند

كَبْنَك - ف . پوشش پشمینه که شترداران
 بادریشان پوشند و تا کمر پوشانند و

آستین ندارد

كَبُوْك - ف . نام مرغی است

کَبَلْ - ف. کفل و سرین است
کَبَهْ - ف. کفه ترازو که در آن جنس ریخته و در یک دیگر سنک وزنه گذارند و کشند ، ظرفیت که از چوب یا غیر آن سازند و بنایان در آن گل یا خاک ریخته کار کنند
کَبِهْ - ف. مرضی است سودائی که آنرا کر بون گویند، چیزهایی که روی هم ریخته و جمع شده است
کَبِهْ - ف. شیشه حجام ، کدوئی که بآن حجامت کنند ، چیزهایی که یکجا جمع شده و روی هم ریخته شده است
کَبِیْ - ف. بمعنی بوزینه است
کَبِیْدَنْ - ف. ربودن ، خوابیدن با حقارت

کَتْ - ف. تخت سلاطین هند، بلند، مخفف که توراً ، استخوان پهن که در خانه بخت است ، خانه ، **کَتْ باؤ** خانم خانه و نیم **کَتْ** نیم تخت است
کَتْ - ف. گفتن و راز در میان نهادن
کَتْ - ف. مخفف که توراً
کَتْ - فر. نیم تنه آستین دار
کِتَابْ - ع. اوراقی که در لف جلد است و در آن چیزها و مطالب مربوطه باهم نوشته اند خواه علمی و خواه غیر آن چون تاریخ و صنعت

کِتَابْ - ع. نویسندگان ، محرران
کِتَابَتْ - ع. نوشتن ، تحریر کردن
کِتَابِیْ - ع. ملل غیر مسلمان که دارای

کتاب آسمانی هستند
کِتَامْ - ف. تالاری که از چوب و تخته سازند
کِتَانْ - ع. پارچه ایست نباتی
کِتَابْ - ع. جمع **کِتِیْهْ** ، کتیبه ها
کَتْ - ع. نوشتن ، تحریر کردن
کَتْبْ - ع. جمع **کِتَابْ** ، کتابها
کَتَخْ - ف. کشک ، هر چه از ترشی و شیرینی که با غذا خورند
کَتَخِشِرْ - ف. ماستینه که از کشک و شیر و روغن پزند و خورند
کَتَرْ - ف. ظرفی است مسین لوله دار و دسته آن بالای دهانه اوست مانند
کَتَرِیْ - ف. و همچنین است **کَتَرِیْ**
کَتَرْمْ - ف. لاف و گراف
کَتَرِیْ - ف. بمعنی کته است
کَتَفْ - ف. بمعنی قاتق است
کَتَفْ - ع. استخوان شانه و **کَتَفِ سَادَه** جای پیش زین از پشت
کَتَنَکْ - ف. چوب دست قلندران ، زدن
کَتَنَکْ - ف. گوسفند کوتاه دست و پا، کته چلوئی که آب کش نکرده و روغن ندارد
کَتَنَکَرْ - ف. درود گرو نجار
کَتَلْ و **کَوَلْ** - ف. اسب یدک ، عقبه بلند دره کوه

کَتَمْ - ع. پنهان و مخفی کردن
کَتَمَانْ - ع. پنهان داشتن ، نگفتن
کَتَمِرْ - ف. تنبل و بیکاره و پر خور
کَتُوْ - ف. غوزه و بالفتح مرغ سنگ خواره

يكنفر سوار شود و آنرا **كُزَاوَه** نیز
گویند
كُجَكْ - ف. آهني است سر كج كه
پيلبانان بر سر پيل زنند
كُجَكُولُ - ف. بمعنی كشكول است
كُجَلَه - ف. نام مرغی استكه آنرا
زَرَبَاذ گویند
كُجُولُ - ف. مرض عرق النساء
كُجِيمُ - ف. جامه ایستكه درون آنرا
به شبّه آکنده كنند و روزنك پوشند
و آنرا **كُجِينُ** و **كُزِيمُ** و **كُزِينُ** نیز
گویند

كُجُ - ف. فلوس ماهی
كُجَكْ - ف. بمعنی كبك است
كُجَكْ - ف. جانوری استكه مشك
آب را پاره كند، آهن سر كج پيلبانان
كُجَلُ - ف. كسيكه سرش موی ندارد
كسيكه سر او زخم است، جانور يكه
بای او كجست
كُجَلَه - ف. كچوله كه سستی است
كُجُولُ - ف. جنبانیدن سرین در رقص
كُجُولُ - ف. هر چیز كوچك را
گویند
كُجُولُو - ف. بچه كوچك، هر چیز
كوچك
كُجُولَه - ف. بيخ درختی استكه سم است
كُجَه - ف. انگشتی بی نگیں كه با
آن بازی كنند، زنخ و چانه، قاشق،
كسيكه فصیح نیست

كُتُو - ف. سرما خوردگی اسب
كُتُولَه - ف. كسيكه از خلقت اصلی
و طبیعی كوچكتر باشد، زیادتی كه در
موقع خرید بار گرفته میشود
كُتَه - ف. برنج پخته كه آب آنرا
نگیرند و روغن بآن زنند، جای خاكه
و ذغال كه درد كان یا مَطْبُخ درست كنند
كُتِيَه - ع. نوشته مخصوصاً نوشته كه
بر سر عمارت و كوشك نویسند، لشكر
كُتِيرُ - ف. زمین سراب و شوره زار
كُتِيرَه و **كُتِيرُ** - ف. صمغ، بوته ایست
خار دار
كُتِيمُ - ف. مشگی و خيكي كه آب از
آن تراوش كند

كُتَافُ - ف. سطر و بزرگ شدن،
كنایه از بلیدی
كُتَرُ - ع. بسیاری، زیادی
كُتِيرُ - ع. زیاد، بسیار، خیلی
كُتِيفُ - ع. سطر، پلید و چرك

كُجُ - ف. نام صمغی است
كُجُ - ف. مقابل راست، منحرف،
ا بر شمخام و نتاییده و **كُجُ دَار و مَرَبُزُ**
موقعی گویند كه احتیاط لازم است
كُجَا - ف. جای، كه، كی، کدام
كُجَاژُ - ف. اسباب و آلات آهنین
كُجَاوَه - ف. هودجی استكه دوتای
آنرا بر شتر یا قاطر بندند و بر هر يك

کڏوڻخ - ف. حمام و گرمابه ، جام
 کڏوڙت - ع. تير کي مقابل صفا
 کڏوڻه - ف. خراش و خراشيدن
 کڏه - ف. خانه ، مڪان و محل
 کڏه - ف. چوبيهه ميان قفل چوبين
 افتد تابی کلید در وانشود ، خراش
 کڏپڻ و کڏنيه - ف. چوبيهه کازران
 بدان جامه کويند
 کڏپوڙ - ف. کد خدا ، روزگار ،
 زار و دهقان ، باغيان

کڏنيه - ع. سوال کردن ، تباه شدن
 کڏا - ع. بمعنی چنين باچنان است
 کڏاب - ع. بسيار دروغگو و کاذب
 کڏب - ع. دروغ ، دروغ گفتن
 کڏلک - ع. اينچنين است
 کڏوب - ع. بمعنی دروغگو ميباشد

کڙ - ف. ناشنوا ، توانائي و قدرت
 کڙ - ف. کوه ، نام روديست نزديک
 کڙ - ف. و نزديک فارس
 کڙ - ع. مقدار آبي بمساحت چهل و سه
 و جب تقريباً ، پيمانه ايت قريب صدو
 بيست و هشت من تبريز
 کڙ - ع. بمعنی جمله باشد
 کڙاء - ع. بزد دادن ، کرايه دادن
 کڙاٺ - ع. جمع کڙه ، گويها
 کڙاٺ - ع. چندين مرتبه ، بارها
 کڙاجيدڻ - ف. بانگ و فرياد کردن
 مرغ پس از بيضه نهادن
 کڙاڏ - ف. جامه کهنه و باره پاره

کڙير - ف. پيشوا و بزرگ قوم يا قبيله
 کڙال - ع. طبيب چشم ، سرمه کش
 کڙل - ع. سرمه ، مال بسيار
 کڙل - ع. سال قحط ، آسمان ،
 سرمه کشيدن بالضم سنک سرمه را
 گویند
 کڙخ - ف. گياهيکه اذدرون آب رويد
 و از آن حصير بافند ، نام شهر يست
 کڙخ - ف. تلخ و بيمزه ، گرمي و
 حرارت

کڙ - ف. خانه ، محله و آنرا کٺ
 نيز گویند و کڙبانو و کٺبانو بزرگ
 خانه و کڙ خدا بزرگ ده و محله و نيز
 بادشاه را گویند
 کڙ - ع. در تعب انداختن ، شدت
 و سختي

کڙام - ف. سوال از يکي يا از چند چيز
 باچند کس مانند کدام مرد
 کڙز - ف. رستنی است خوشبوی
 کڙير - ع. تيره ، ناصاف ، تير کي
 کڙرم - ف. غله ايتست مانند ارزن
 که ميان گندم در آيد
 کڙفت - ف. کاسه سر را گویند
 کڙنک - ف. چوبيهه کازران بدان
 جامه کويند
 کڙوف - يکي از بقولات مانند خيار
 ولي بزرگتر ، کوزه شراب ، پياله و
 کڙوڏانه کرم کڙو
 کڙوڏاه - ف. بنای خانه و عمارت

کِرْاَرَا - ع . مکرر، چندین بار گفتن
کِرْاَرَا - ف . چوب زیرین در را
گویند
کِرْاَرَا - ف . کوزه آب که تنگ گویند
کِرْاَس - ف . لقمه ؛ دم جنبانک
کِرْاَسَه - ف . مرغ کرانه که تیز
به پرد
کِرْاَسَه - ف . کتاب و دفتر خصوصاً
کتاب آسمانی و بالاخص قرآن
کِرْاَشِدَن - ف . بریشان شدن
کِرْاَفِث - ف . یکنوع ذغال سنک
کِرْاَكْ و کِرْاَسَا - ف . مرغ ترترک
که بر روی آنرا صعوه گویند
کِرْاَكْر - ف . زاغ و کلاغ را گویند
کِرْاَهَت - ع . بزرگی و ارجمندی و
مروت
کِرْاَن - ع . رباب یا چنگ را گویند
کِرْاَن و کِرْاَنَه - ف . کنار ، کناره
کِرْاَنی - ف . هر چیز که انتها پذیر
است
کِرْاَنِدَن - ف . تراشیدن و تمام شدن
و بنهایت رسیدن
کِرْاَهَت - ف . ناپسند داشتن ، سختی
کِرْاَیَه - ع . مزد و اجرت
کِرْب - ع . اندوهگین و ملول شدن
کِرْاَس - ف . پارچه ایست که از نخ
پنبه بافتند ، وزغه و چلباسه
کِرْاَبَز - ف . خیار دراز را گویند
کِرْاَسُو - ف . چلباسه و وزغ
کِرْاَبَه - ف . گیاه و علفی که دیر تر

کاشته شده و حاصل آن دیر تر بدست آید
کِرْث - ف . شبد ر را گویند
کِرْث - ع . یک حمله و یک بار
کِرْثَه - ف . بمعنی پیراهن است
کِرْثَه - ف . علفی است که از آن جاروب
سازند ، درخت خار شترخوار
کِرْثَه - ف . قطعه زمین زراعت شده
کِرْج - ف . کوی گریبان ، پارچه
مدور که از گریبان پیراهن بیرون
آورند ، قاج هندوانه و خربزه
کِرْجَفُو - ف . مرغ وشم یا تیهو
کِرْجَن - ف . بمعنی استخوان نرمه
است
کِرْجی - ف . کلک کوچکی که بر روی
آب اندازند و سوار شوند و محتملست
که اصل آن گرجی باگاف فارسی و
سکون ر باشد که یک نوع کشتی است
کِرْج - ف . مرغ خانگی که از تخم
کردن افتاده و میخواید روی تخم
نشیند برای جوجه درآوردن
کِرْچَاک - ف . حبه رستنی است که از
آن روغن گیرند
کِرْجَه - ف . خانه کوچک زارغان
کِرْجَت - ف . عضو بیخس ، سست ،
کم ادراک
کِرْز - ف . یکی از طوایف قدیم ایران
کِرْز - ف . کار ، کرد و ماضی از کردن
کِرْزَاَر - ف . طرز و روش ، کار و شغل
عادت و طبیعت و خوی
کِرْزَاک - ف . معنی و پر خیده

كِرْدُو سَمَاز - ف . یکی از نامهای خدا ،
 خداوند ، دانسته و عیداً ، از روی قصد
 كِرْدَن - ف . بجا آوردن کار
 كِرْدَنَك و اَلْدَنَك - ف . دیوث و
 احمق
 كِرْدُو - ف . قطعه زمینی که اطراف
 آنرا فرو بسته و میان آن زرع کنند ،
 شاخهای بریده درخت
 كِرْدَه - ف . کلیه
 كِرْدَه - ف . اسم مفعول از كردن و
 كِرْدَه كَارِ خودکار و مجرب و كِرْدَه
 نَخْت مخلوق اول
 كِرْزَمَان - ف . بمعنی عرش است
 كِرْزَن - ف . تاج مرصع که ایام پیشین
 بالای سرشان می آویختند
 كِرْزَه - ف . بمعنی گردو است
 كِرْزَس - ف . چرك ، موی مجعد .
 كِرْزَان - ف . چاشت دادن
 كِرْزَس - ف . بمعنی کرفس است
 كِرْزْشَان و كِرْزْشَوَن - ف . قبان
 كِرْزَسَف - ف . بمعنی کرفس است
 كِرْزَشْتَه - ف . ریم و چرك که بر روی
 جراح بسته و خشکیده
 كِرْزْسَه - ف . غله ایست تیره رنگ
 طعمش مابین ماش و عدس
 كِرْزَسَه - ف . موی مجعد ، چرك
 كِرْزَسِي - ع . تخت ، تختی که چهار
 پایه دارد و زیر آنرا آتش کرده و
 روی آن لحاف انداخته و درستان دور
 آن نشینند و گرم شوند

كِرْزَس - ف . چابلوس را گویند
 كِرْزَس - ف . ریسمانیکه از موی بافتند
 كِرْزَشْتَه - ف . خس و خاشاک
 كِرْزْشَمَان - ف . عرش و آسمان است
 كِرْزْشَمَه - ف . ناز و غمزه
 كِرْزْشَنَه - ف . ریم و چرك روی جراح
 که بسته شده
 كِرْزْشَه - ف . خدعه و فریب و چابلوسی
 كِرْزْشِيدَن - ف . فریب دادن و حيله
 كردن درکار ، گول زدن
 كِرْزْسَت - ف . گیاهبست که گل زرد
 دارد و بچهار پایان دهند
 كِرْزْس - مع . معرب کرسف و کرسب
 و آن سبزیست شبیه جعفری ولی ساقه
 و برگ آن پهن تر است
 كِرْزْسَت - ف . چركین و کثیف ، کسی
 که چركست و خود را پاك نکند
 كِرْزْهَه - ف . کار نيك و ثواب
 كِرْزْكَ - ف . مرغ خانگی که از تخم
 باز ایستد و آنرا كِرْج گویند ، پشم
 نرمی که از بن بز روید و آنرا باشانه
 برارند
 كِرْزْكَ - ف . بدیده و بلد پرچین ، سقف
 خانه
 كِرْزْكَ - ف . بمعنی کچل است
 كِرْزْكَاس - ف . دانه ایست از جوباریکتر
 كِرْزْكَر - ف . نامی از نامهای خدا
 كِرْزْكَر - ف . کار بی اهمیت کردن
 كِرْزْكَرْكَ - ف . استخوان نرمه
 كِرْزْكَرَه - ف . ماش و عدس و باقلا و

روید
 کَرَنُج - ف . سیاه دانه را گویند
 کَرَنَجُو - ف . مرض کابوس و بختک
 کَرَنُذ - ف . رنگی است نزدیک بزردي، محل صف بستن ، ديك که در آن رنگ جوشانند
 کَرَنِش - ف . اظهار کوچکی و تملق کردن
 کَرَنَه - ف . خساریست که اشتر خوار گویند
 کَرُو - ف . دندان میان تهی ، رتیل
 کَرُو - ف . کشتی کوچک ، قایق
 کَرُو - ف . بمعنی عنکبوت است
 کَرُوپی - ع . بمعنی فرشتگان است
 کَرُوخ - ف . حمام ، قریه ایست در حرّات
 کَرُوذ - ف . چاه کم آب
 کَرُوژ - ف . پانصد هزار
 کَرُوژ - ف . شادی و خوشحالی و انبساط
 کَرُوش - ف . بمعنی شکنجه است
 کَرُوخَره - ف . زنگاری که بر روی نان نشیند
 کَرُوَه - ف . ثلث فرستگ که چهار هزار گر است ، آرامگاه و آشیانه
 کَرُوِز - ف . بمعنی نطق است
 کَرِه - ف . چربی که از ماست و شیر گیرند
 کَرِه - ع . گوی ، هر چیز گرد و مدور
 کَرِه - ش . بمعنی سختی و مشقت میباشد

مانند آن را زیر آسیا ریختن تا پوست از دانه جدا شود
 کَرِ کَرِی - ف . استخوان نرمه ، غضروف
 کَرِ کَرِ - ف . علامت و دلیل
 کَرِ کَس - ف . مرغ مردار خوار
 کَرِ کَم - ف . قوس و قزح را گویند
 کَرِ کَمَان - ف . يك قسم ازینجه
 کَرِ کَن - ف . قله نارس که بریان کنند
 کَرِ کَنَد - ف . سنگی است شبیه باقوت سرخ که بعقیده بعضی لعل است
 کَرِ کُو - ف . بمعنی کالک است
 کَرِ گَنَدَن - ف . جانور است مهیب و پرفوت و پوست آن سیاه و چین دار و بزرگتر از گساو میش شبیه خوک و گراز
 کَرَم - ع . جوانردی و بخشش
 کَرَم - ع . درخت رز و انگور
 کَرَم - ف . حیوانیست خزنده و بی دست و پا و گاهی بر حیوانات دیگر نیز گفته شود مانند کرم ابریشم و کرم پیله
 کَرِم - ف . رنگ سفید مایل بزردي
 کَرِ صِن - ف . چیزیکه بدان رنگ فرمز کنند
 کَرِ هَلَك - ف . مصغر کرم ، اشنان که بدان رخت شویند ، مرضی است که اطفال در عهد مافوق گیرند
 کَرِ هَنَد - ف . پرزور ، شتاب و عجله
 کَرِ ثَب - ف . سبزه ایست بر لب جوی

کَرَه - ع . ناپسند داشتن ، نپسندیدن
کَرَه - ف . بچه خصوصاً بچه الاغ
کَرَه - ع . یک حمله ، صبح ، شاه
کَرِیَن - ف . چرک جامه ، موی پیچیده
کَرِیَنج - ف . خانه که زراعت کاران
بر کنار زراعت سازند ، پیرمنحنی
کَرِیَز - ف . بر ریختن جانوران شکاری
کَرِیَس - ف . بمعنی چابلوسی و تملق
است
کَرِیَشَك - ف . مرد جنگی ، جوزه
مرغ
کَرِیَم - ع . بخشنده ، سخی ، جوانمرد
کَرِیَه - ع . مکروه و زشت و نازیبا

کَرَز - ف . جمع شدن پوست بواسطه
نزدیکی ، باآتش
کَرَز - ع . ترنجیدن از سرما
کَرَزَاذ - ف . جامه کهنه و مندرس
کَرَزَایِش - ف . سزاوار و لایق و شایسته
کَرَزَا - ف . یک قسم از ربواس
کَرَزَز - ف . علاج و گریز
کَرَزَف - ف . قیر ، سیم سیاه سوخته
کَرَزَل - ف . گندم و جو که در خرمن
نیم کوب شده و هنوز دانه از پوست
پیرون نیامده
کَرَزَم - ف . سبزه ایست در کنار
جوی روید
کَرَزَا - ف . شهری بوده در کنار مراغه
از بناهای کبخیرو که در آنجا آشکده
عظیمی است

کَرَزَه - ف . مرغیست سیاه و سفید
کَرَزَوَا - ف . نوعی از ربواس را گویند
کَرَزَوَغ - ف . مهره کردن
کَرَزِرُ - ف . علاج و چاره و با کاف
نیز نویسند

کَرَز - ف . نقیض راست ، منحرف ، کج
کَرَزَاژ - ف . چینه دان مرغ
کَرَزَاغَنَد - ف . جامه که برای حفظ
تن زیر زره پوشند تا اسلحه کارگر
نیاشد
کَرَزَدُم - ف . بمعنی عقرب است
کَرَزَدَمَه - ف . ریشه های بن ناخن
کَرَزَرَف - ف . نام گیاهیست بد بو و

زنده
کَرَزَغَار - ف . پرچم و ختا که بر کردن
اسب اندازند
کَرَزَف - ف . بمعنی قیاست
کَرَزَلُک - ف . آهنی است که فیلبانان
بر سر فیل زنند ، چوبیکه با آن
طبل زنند
کَرَزَه - ف . وصله ایکه بر جامه زنند

کَس - ف . مردم ، فرستاده و کبی
بمعنی شخصیت و درستی و جوانمردی
است چنانکه ناکسی عکس آن است
کَس - ف . آلت انوثیت زنان
کَسَاء - ع . بمعنی کلیم است
کَسَاب - ع . جمع کاسِب ، کاسب ها
کَسَاذ - ع . ناروا جی متاع و جنس

كَالَتْ - ع . سستی و تنبلی و کاهلی
كَتَبَ - ع . ورزیدن و جمع کردن
كَتَبَجَ - ف . مروارید و لؤلؤ
كَتَبَه - ف . ثقل ، چیزیکه روغن آن گرفته شده است ، قریه ایست در نجش
كَتَبَه - ف . جمع **كَاتِب** ، کاتب ها
كَتَرُ - ف . خاریست سیاه که آنرا بسوزانند

كَتَنَ - ف . بمعنی کوفتن است
كَتَه - ف . غله که کویده و پاك نشده
كَتَمَه - ف . خارشتر را گویند
كَتَرُ - ع . بمعنی شکستن است
كَتَرَه - ع . زیر مقابل زیر و فتحه
كَتَفَ - ع . بریدن ، پاره کردن جامه ، آفتاب یا ماه گرفتن
كَتَكْ - ف . مرغ کلازه ، غله گوشت
كَتَكَرُ - ف . شهر بزرگ را گویند

كَبِلَ - ع . بمعنی مست باشد
كَتَمَه - ف . موی چندیست که زنان از سر زلف بزنند و سر آن را خم کرده برای زینت بر رخسار نهند ، نان کلیچه
كَتَدُّوْ - ف . ناکس و نااهل
كَتَنَكْ - ف . غله ایست بین ماش و عدس

كَتَبَى - ف . صنی است بدبو و زننده
كَتُوْرَ - ع . جمع **كَتَرُ** ، شکسته ها
كَتُوْفَ - ع . گرفتن آفتاب
كَتُوْنُ - ف . نام یکی از علماء پارسی است که اصل موجودات را آب و آتش و خاک میداند و قائل بتناسخ است

كَه - ف . بمعنی آسانی و سهولت است
كَوَه - ف . جامه پوشیدنی
كَبَى - ف . شخصیت و تعیین آدمی
كَسِرَ - ع . بمعنی شکسته است

كَشَ - ف . هر گوشه و بیغوله ، گوشه ران و زیر بغل ، سینه ، امر بکشیدن ، کشیده ، خطی که برای بطلان بنوشته کشند ، خوش خرامی و ناز در رفتار و **كَشَ وَفَقَنُ** بتردستی چیز را ربودن و سرقت کردن و **كَشَ مَكَشَ** نزاع و کشاکش را گویند

كَشَى - ف . چیزیکه هنگام کشیدن بسط پیدا نموده و پس از زوال فشار بحالت اصلی عودت کند

كَشَ - ف . امر بکشتن ، بکش **كَشَاخُلُ** - ف . جنسی از غله که از آن نان بزنند

كَشَافَ - ع . زیاد آشکار کننده
كَشَاكْ - ف . اندیشه ، ضمائر متصله در کلام

كَشَاكَشَ - ف . از هر طرف کشیدن
كَشَاكَه - ف . نظر بطرف کسی بعنوان حمله

كَشَانُ - ف . ضربه که بريك ستون بر پای باشد که آنرا قلندری گویند ، امر بکشانیدن

كَشَانِدَنُ و **كَشَانِيْدَنُ** - ف . چیز را کشیدن
كَشَاوَرُ - ف . زارع و دهقان و برزگر

کَشْت - ف . حک کردن ، زدودن
کِشْت - ف . زراعت و کِشْت زار

مزرعه

کُشَارَه - ف . کوسفند کشتن قصابان
کِشْتَلَه - ف . چوبهای غوزه و پنبه

کُشْتَن - ف . جاننداری را بی جان کردن
کِشْتَن - ف . زراعت و برزگری کردن

کُشْتُو - ف . انگور نیم بخته
کُشْتُوک - ف . لاک پشت را گویند

کِشْتَه - ف . برگه هلو و زردآلو و
مانند آن که خشک کرده اند و تخم آن

را پس ازدونیمه کردن برداشته اند
کِشْتَه - ف . کاشته شده ، مرکبی از

عطریات

کُشْتی - ف . کلاویز شدن دو نفر باهم
نازور و قوت هم را بیازمایند

کُشْتی - ف . بحرپیما ، قایق بزرگ
کُشْخَان - ف . دیوث و غلطان

کُشْد - ف . خط که بر کاغذ و غیره
کشند

کُشْش - ف . بمعنی میل و رغبت است
کُشْف - ف . سنگ پشت ، برج سرطان

کُشْف - ع . برهنه و عریان کردن
کُشْفَن - ف . نابود و پراکنده کردن

کُشْک - ف . دردی دود که خشک شده
کُشْکَان - ف . آش جورا گویند

کُشْکَرَف - ف . نام مرغیست
کُشْکُول - ف . کاسه گدایان ، ظرفی

است که از پوست میوه که درهند روید
درست کنند

کِشْمَان - ف . برزگر ، زارع ، دهقان
کُشْتَه - ف . بمعنی گرسنه است

کُشُوَر - ف . بخش و قسمت ، بهره است
از هفت قسمت زمین

کُشَه - ف . بیخ ران ، خط بطلان
بر نوشته

کُشِیدَن - ف . وزن کردن ، دراز کردن ،
جماع کردن ، چیز را در روی زمین با

خود بردن
کُشِیدَه - ف . سیلی بصورت کسی زدن

کُشِیش - ف . پیشوای عیسوی مذهب
کُشِیک - ف . مراقبت کردن در کاری

و کُشِیکچی مراقب را گویند خصوصا
مراقب در شب

کُظْم - ع . غیظ خود را فرو خوردن
کُظِیم - ع . بمعنی خورنده غیظ است

کُغَاب - ع . استخوانهای بند
کُغَب - ع . هر بند استخوان ، استخوان

بلند ، پشت پای ، ضرب عددی در خود
و حاصل آن در آن عدد

کُغَبَتِین - ع . دوطاس نرد
کُغَبَه - ع . نام خانه مکه است

کُف - ف . پنجه دست یا پا از طرف
درون ، چیز سفیدی که بر روی جوشی

آب و آبگوشت و مانند آن و آب صابون
نشیند و کُغَبِرُ آلتی است مسینه و

سوراخ سوراخ که بتوسط آن کف
خوراک را گیرند

كَفَّ - ع . باز ایستادن ، بنجه و باین
معنی می‌کنست . اقتباس از فارسی شده باشد
كُفَا - ف . محنت ورنج و زحمت
كُفَاتٌ - ع . مانند و همتا شدن
كُفَاةٌ - ع . کفایت کنندگان
كُفَاخٌ - ع . روبرو شدن
كُفَاوٌ - ع . جمع كَافِرٌ ، کافر ها
كُفَاوَةٌ - ع . ناچیز کردن گناه و سوگند
كُفَاوٌ - ع . فراز گرفتن هر چیزی
كُفَاوٌ - ع . مانند و اندازه ، روز گذار
كُفَالَتٌ - ع . پذیرفتاری ، قبول
كُفَانِيدَن - ف . شکافتن و ترکانیدن
كُفَاتٌ - ع . کار گذاری کردن
كُفَتَاوٌ - ف . حیوانی است درنده
كُفْتَرٌ - ف . بمعنی کبوتر است
كُفْجٌ - ف . کفگیر ، کف شیرو صابون
و آب و دهان و مانند آن
كُفْجَكٌ - ف . دامن زین را گویند
كُفْجَلِيزٌ - ف . جانور است مانند وزغ
كُفْجَه - ف . کفگیر ، تاب و پیچش سر
زلف ، بکنوع ماریست
كُفَرٌ - ع . پوشیدن ، پنهان کردن
كُفَرٌ - ع . ناسپاسی و ناشکری کردن
كُفْرَانٌ - ع . ناگردیدن ، ناشکری
كُفْرَه - ع . جمع كَافِرٌ ، کفار
كُفْشٌ - ف . جامه پا که از پوست یا
غیر آن درست کنند و با نموده راه روند
كُفْشِيزٌ - ف . لحیم فلزات و پیوند آن
كُهْلٌ - ف . سرین انسان و حیوان
كُهْلٌ - ع . بمعنی بهره است

كُفْنٌ - ع . صوف رشتن ، کفن کردن
كُفْنٌ - ع . جامه مرده را گویند
كُفُوٌ - ع . ناسپاس ، ناشکر
كُفَه - ف . دف و دایره ، خوشه غله
که خورد نشده و بعد از بآب کردن غله
باز بگویند
كُفَه - ع . پله ترازو ، هر چیز کرد
كُفِيزٌ - ع . بمعنی پیمانه است
كُفِیلٌ - ع . کفالت کننده
كُفِینٌ - ف . امر و کار و شغل

كُكٌ - ف . نان تنك خشك که مخفف
كاك است ، كيك
كُكٌ - ف . مرغ کرج ، بکنوع ذغال
سنگ مصفی ، مهیا کردن ساعت و مانند
آن برای کار کردن و قلیان برای کشیدن
کشاد کشاد دوختن جامه تا صاف شده
پس از آن بدوزند
كُكْجَه - ف . بمعنی پنبه دانه است
كُكْمَكٌ - ف . کلف که بر صورت
بدید آید
كُكْمَكٌ - ف . بمعنی مرغ کرج باشد
كُكْهٌ - ف . سر کین و فضله آدمی

كَلٌ - ف . کچل ، بهائم خصوصاً گاو میش
نر ، شاخ کچ و خمیده و كَلْمَرُغٌ نوعی
از کرکس که سر آن بیو است
كَلٌ - ف . بمعنی کوتاه و کج است
كَلٌ - ع . عیال مرد ، گرانی ، یتیم ،
بسران هم ، کند شدن شمشیر

كَلْ - ع . بمعنی همه و تمام میباشد
 كَلَا - ف . سبوی بزرگ ، محله ، غوك ، آفتابه ، قریه وده
 كَلَا - ع . هرگز ، ابدأ ، محال است
 كَلَاء - ع . گیاه ، روئیدن گیاه در زمین
 كَلَاث - ع . نگاهداری کردن ، زدن
 كَلَاث - ع . بمعنی سگها است
 كَلَاثُث - ف . جامه که از پشم گوسفند بافته و آن دورنگ است غالب سبز و سیاه که تا کمر گیرد
 كَلَاپیسه - ف . سفیدی و سیاهی چشم زیروبلا شدن که از غلبه خشم یا لذت بدید آید خاصه موقع انزال حال جماع
 كَلَاث و كَلَاثَه - ف . هر شهر و حصار که بر بالای پشته و کوه بلند ساخته شده و کلات متعدد است و مشهورترین آنها کلات خراسان و کلات قندهار است
 كَلَاج - ف . نانی است بسیار نازک که از نشاسته و تخم مرغ پخته و با شیر و قند و شکر خورند
 كَلَاچَه - ف . یکنوع انگور است
 كَلَاژ - ف . کلاغ دورنگ ، احول و لوچ چشم و همچنین است كَلَاژَه
 كِلَاس - فر . اطاق درس
 كِلَاسَه - فر . نمره ایست پشت دوسیه
 كِلَاسَه - ف . جانوری است
 كِلَاش - ف . بمعنی عنكبوت است
 كِلَاش - ف . شکم پرستی که هر کجا مجلس سوریاسرور و عزا باشد یو عده

وارد و شکم خود را با بیشراقتی سیر کند ، کسیکه از روی پرونی از مردم اخازی نماید و كَلَاشی حرفه چنین مردمان است
 كَلَاشُكُن - ف . فلاخن ، سنك قلاب
 كَلَاشَنك - ف . بمعنی شیرینی است
 كَلَاغ - ف . زاغ و غراب
 كَلَا ف - ف . نخ و ابریشم که دور فلکه بپچند و پس از بپچیدن بردارند
 كَلَا فَه - ف . کلاف ، گرم شدن درون بدن که طاقت تحمل آن نباشد و موجب طپیدن دل گردد
 كَلَاك - ف . صحرائی که در آن مطلقا زراعت نباشد ، تارك سر
 كَلَاك - ف . خالی و تهی ، موج بزرگ دریا و آنرا نیز كُولَاك گویند
 كَلَاك - ف . چوب دراز سر کج که بهرمیوه که دست نرسد چوکان آنرا بر شاخه انداخته بزرگ کنند و میوه آن را چینند
 كَلَاكُ مُوش - ف . موش دشتی
 كَلَال - ف . کوزه گرا گویند
 كَلَال - ع . مانده شده ، ماندن
 كَلَالَك - ف . بمعنی کلاله است
 كَلَالَه - ف . زلف مجعد ، کاکل و پرچم
 كَلَالَه - ع . مانده شدن ، بیفرزند و بدرگرتیدن ، پسران عم و دودتر
 كَلَالِيُو - ف . غوك ووزغه
 كَلَام - ع . بمعنی سخن است
 كَلَان - ف . بزرگ و مهتر و كَلَانَتَر بمعنی بزرگتر است

كَلَاَه - ف. وزغ، غوك، قورباغه
 كَلَاه - ف. پوشش سر و همچنین است
 كَلَّه و كَلَاه بَرَسَر كُذَّاشْتَن و كَلَاه
 وَرْذَاشْتَن كَنابه از مكر و خدعه كردن
 و مال ديگر را برگرفتن و خوردن است
 كَلَاهُو - ف. نوعی آهوی بی شاخ
 كَلَاهُوَز - ف. نام پهلوانی مازندرانی
 كَلَب - ع. سگ را گویند
 كَلْبَتِيْن - ع. بمعنی گاز انبر باشد
 كَلْبَه - ف. خانه و دكان كوچك تَدَك
 و تَارِيك، حجره

كَلَب - ف. متقارمرغان
 كَلْبَتَرَه - ف. سخن بي معنی و بوج
 كَلْتَه - ف. دم بریده، هرچیز ناقص
 كَلْتُوْم - ع. مرد پر گوشت نيكور خسار
 كَلْج - ف. مزله و سبد كناس
 كَلْج - ف. چين و شكنج زلف
 كَلْجِج - ف. بمعنی چرك است
 كَلْد - ف. پاره از زمین سخت
 كَلْدَه - مح. نام مملكتی بوده كه فعلا
 عراق عرب است و پایتخت آن بابل
 بوده است

كَلَس - ف. بمعنی آهك است
 كَلَش - ف. اخاذی كردن از ديگران
 كَلَش - ف. دسته دسته از ساقه گندم
 و جو كه درو کرده و هنوز كوبانكرده
 و يا كوبا کرده و دسته دسته از آفت
 بردارند و بكوبند و كاه را از دانه
 جدا کنند

كَلَف - ع. بمعنی خال است

كَلَفْت - ف. متقارمرغان
 كَلَفْت - ف. درشت و ناهموار
 كَلَفْت - ع. رنج و سختی، زن خدمت
 كار را در فارسی نیز گویند
 كَلَك - ف. نیش، نيستر، علف و
 چوب و نی كه بهم بندند و باب اندازند
 و بتوسط آن از آب گذرند، دردسر،
 نا مبارك، بسوم، كالك، غوزه پنبه
 ناشكفته، گاو میش جوان، ظرف گلین
 كه در آن آتش روشن كنند، عمل
 نامشروع، قلب

كَلَك - ف. بمعنی بغل است
 كَلَك - ف. منقل آتش، صمغی است
 تلخ، نی، قلم، نیزه، خامه
 كَلَك - ف. احوال و لوج، انگشت
 كوچك

كَلَكَل - ف. هرزه گوئی، یاوه گوئی
 كَلَكَم - ف. بمعنی منجنيق است
 كَلَكَم - ف. قوس و قزح را گویند
 كَلَل - ف. پریكه دلیران بر كلاه زنند
 و آنرا جقه گویند

كَلَم - ف. یکی از بقولات و اقسام
 مختلف دارد از قبیل كلم بیچ و كلم قمری
 كَلَمَن - ع. یکی از مركبات حروف
 ابجدی

كَلِمَه - ع. لفظی كه دلالت بر يك
 معنی كند

كَلَن - ف. گلوله كه در گلو و گردن
 بهپرسد، پنبه زده كه گلوله کرده باشد
 كَلْبَه - ف. كليچه كه درون آنرا از ا

مغر بادام وقتد ومانند آن پر کرده باشند،
كلوله از هر چیز ناتراشیده و نامناسب
است و آنرا عَلَنَه گویند

كَلَنجَارُ - ف. بمعنی سرطان است
كَلَنَدُ - ف. آلت کندن زمین ڪه
بکلنگ معروف است، قفل چوبین که
آنرا کَلِيدَان گویند، چوبیکه در قلابه
سک بندند

كَلَنَدَرُ - ف. چوب کننده که در پس
در افکنند تا باز شود، کنده پای
مجرمین، قلندر

كَلَنَدَه - ف. فلکه آسیا
كَلَنَف - ف. آلتی است آهنی که زمین
را با آن کنند، مرغی است بلند پرواز
که با حالت اجتماع و مرتب پرواز کنند
كَلَنِل - ف. بمعنی سرهنک است
كَلَنَه - ف. منقار مرغابی باشد

كَلُو - ف. کلاتر و رئیس، بیجیا
و دیوانه

كَلُو بَنَدَه - ف. بزرگ غلامان
كَلُو اَرَه - ف. پنهان کردن آتش زیر
خاکستر

كَلُو تَه - ف. کلاه پنبه دار که گوش
اطفال را بیوشاند و پاره درویشان نیز
بر سر گذارند، کلاه سر زنان

كَلُو جُ - ف. عوض و بدل، کلیجه بزرگ
كَلُو چَه و کَلِیچَه - ف. یک نوع نان

شیرینی
كَلُو خُ - ف. پاره از خشت خام و كَلُو خُ
اَنْدَاژ سوراخی است که در کنگره

قلمها سازند که از آن بردشمن تیر
اندازند و كَلُو خُ اَنْدَاژان روز آخر
شعبان که طعام نیکو سازند و خورند تا
روز بعد روزه گیرند

كَلُو خَه - ف. پاره سنک، آهک پخته
كَلُو زَه - ف. غوزه پنبه که شکفته باشد
كَلُو سُ - ف. اسبی که چشم و روی
و پوزه و دهان او سفید باشد

كَلُو كُ - ف. دیوانه و بیجیا، ظرفی
مانند کوزه گلین

كَلُو ن - ف. بندی که پشت در گذارند
و با آن در را بندند

كَلَه - ف. کوتاه و ناقص، مخفف کلاه
كَلَه - ف. گودی که گاه خنده خوب
رویان بر چهره و رخسار ایشان افتد،
شهری بوده در میان جزیره، هر مرتبه
که سوزن بر جامه بر ندو بیرون آرند،
دیگدان، گرز و عمود

كَلَه - ف. سرانسان و حیوان، کسی
که مستبد است و زود عصبانی میشود،
چیز فهم

كَلَه - ف. بمعنی پشه بند میباشد
كَلِی - ف. کچلی، علت جذام

كَلِی - ف. روستائی، دف، قسمی از
ماهی ریزه که مقوی باه است

كَلِی - ف. زیاد، مفهومی که در خارج
مصدق زیاد دارد یا ممکنست زیاد

باشد مقابل جزئی
كَلِیَا - ف. قلیا که یک جزء صابون
است، گوسفند

كَلْبَاسُ و **كِرْيَاسُ** - ف. فضای درخانه،
 مبال بالاخانه که بر بی کرباس گویند
كَلْبِجْ - ف. بمعنی کلبچه کوچک است
كَلْبِجْ - ف. چراغ، کنایه از آفتاب و ماه
كَلْبِجْ - ف. خود پسند، چرکین و کثیف
كَلْبِجَه - ف. جامه پنبه دار آجیده،
 کماج خبه، نان کماج، نان کوچک
 شیرین که باروغن بزند و آنرا **كَلْوَجَه**
 و **كَلْبِجَه** گویند
كَلِيدُ - ف. آلتی که بآن قفل باز کنند
كَلِيدَانُ - ف. کنده که پیاپی مجرمین
 یا دیوانگان گذارند، کلید
كَلِيزُ - ف. زنبور و **كَلِيزُ دَانُ** خانه زنبور
كَلِيزَه - ف. بمعنی کوزه آب است
كَلِيسَا - ف. عبادتخانه ترسایان
كَلِيشَه - ف. زمینه کارت و بلاك و
 مانند آنها
كَلِيكُ - ف. بمعنی تخم گل است
كَلِيكُ - ف. بوم و جغد، احول و لوج
كَلِيكَانُ - ف. گیاه است بدبو
كَلِيلَه - ف. نام یکی از دور و باهی
 است که در کتاب کلیل و دمنه آورده است
كَلِيمُ - ع. سخنگو، لقب موسی یغمرص
كَلِيشَه - ف. فریب، مکر، خدعه
كَلِيشَه - ع. گروه که آنرا **قُلُوَه** نیز
 گویند بفرانسه گردن بند است

كَمُ - ف. اندک، چوبیکه مانند دایره
 دور غربال است
كَمُ - ف. ریگستان، پایه دروخته در

دکان که از چوبست و آنرا کنده اند و
 تخته در دکان را در آن کنند و در دکان
 را بندند، مرضی است که اسب در موقع
 جو دادن اسب دیگری بآن اسب جو
 ندهند حادث شود

كَمُ - ع. پوشیدن، پنهان کردن
كَمُ - ع. چند، بسیار، خیلی
كَمُ - ع. بمعنی آستین است
كَمَا - ع. چنانکه، با اینکه، در
 صورتی که

كَمَاتُ - ف. علفی است خوشبو و معطر
 که در کوههای بیلاقی روید و در زمستان
 گاو و گوسفند را بدان تغلیف کنند و
 آنرا **كَمَا** نیز گویند

كَمَاجُ - ف. نانی است که از آرد نان
 پخته با آب نخود خمیر نموده و بزند و
 پوک شود، سوراخی است که بر سرتیرک
 چادر زنند

كَمَاسُ - ف. کوزه پهن و گرد و کوتاه
 کردن، کجگول، کاریزگر، کم و
 کاست، شاهد، قبحه، خشتی

كَمَانُ - ف. هر چیز خمیده، آلتی
 خمیده که بآن تیر اندازند، برج قوس
 و **كَمَانُ جَوَلَه** جانی که در آن کمان
 گذارند و **كَمَانِجَه** کمان کوچک و نام
 ساز است و **كَمَانُ رُسْتَمُ** قوس و قزح
كَمَانَه - ف. کمانی که از چوب سازند
 و نجاران بدان مته را بگردانند، پیاله
 تیر کمانچه، کاریز و چشمه، چاه که
 برای پیدا کردن آب زنند و با پنهانی

کُمانَه نیز گویند

کُمانی - ف. علفی است بدبو

کُمانیو ک - ف. بالشتکی که بر آن خمیر اندازند و بتنور زنند

کُمانز - ریسمانیکه از لیف خرما سازند

کُمنزَه - ف. خریزه نارسیده و کال

کُمنپ - فر. میوه های پخته که پس از خوردن غذا خورند

کُمنپَر - ف. پیر فرتوت خصوصاً زن پیر و اصل آن کنده پیر است

کُمنخا - ف. جامه که بالوان مختلف بافته شده و خاب آن کم است و همچنین است کُمنخاب

کُمنجَه - ف. کفگیر، قاشق بزرگ

کُمدی - فر. مضحك، خنده آور

کُمر - ف. آنچه از چرم و مانند آن زینت دهند و بر کمر بندند، میان و آن

را کمر گاه نیز گویند، تنگهای کوه و بلندی آن که رفتن بالای آن مشکل باشد،

سنگ بزرگی که سیل از کوه آرذ،

میان هر چیز و کُمر بَنَسَه نوکر مهبای

کار و مطیع و کُمر بَنَد شال و مانند آن که بر میان بندند

کُمر ا - ف. محوطه که شهاب چار پایان

را در آنجا نگاهدارند تا از دزد و

گروک محفوظ باشد، طاق و ایوان

در گاه باد شاهان و امرا که غالب محرابی

و خمیده است، چنبر، حلقه، زنار

کُمسَت - ف. نوعی از گوهر کم بها

که رنگش بر خرمی مایل است

کُمش - ف. شاگرد مقنی و چاه کن

کُمک و کُومک - ف. همراهی و مساعدن

کُمکام - ف. نام داروئی است

کُمکم - ف. آواز شکافتن زمین و

نقب زدن، صدای شردن زر، زعفران

رَبک روان

کُمل - ع. بسیار کامل و بزرگ

کُملکان - ف. جوی خورد، قطره آب

کُملی - ف. پشینه خشن که فقر ایدند

کُمند - ف. طناب و مانند آن که دو طرف

آن را بادوسته گرفته بر کسی اندازند و

او را پیش کشند، هفت اسب یا قاطر

کُمُون - ع. پنهان و مخفی شدن

کُمنپ - ف. اسب یا مطلق چاروا

کُمنپَت - ع. اندازه و مقدار

کُمنپَه - فر. یک دسته برگزیده از

جمعیتی برای انجام کاری

کُمنچی - ف. کمانچه، جانور شب تاب

کُمنز - ف. شاش و کُمنز پَدَن مصدر

آنست

کُمنیک - فر. خنده آور، مضحك

کُمنیل - ع. مصفر کامل، لقب یکی از

اصحاب علی ع

کُمنین - ف. پنهان شدن بقصد محاربا

و ناگاه بیرون آمدن و جامی که در آن

پنهان شوند کُمنین گاه گویند، کم

کمترین، فرومایه

کُمنین - ف. شکبه گوسفند، شکم بزرگ

کُمنپَه - ف. فرومایه، کمترین

کُنَج - ف. گوشه ، مردم پشت خمیده ، شکنج جامه و لباس
کُنَج - ف. ملاذ که زبان کوچکت
کُنَجِد - ف. تخم بوته ایست که روغن آن را گیرند
کُنَجَدَه - ف. صمغی است که بعرى
عَنْدَرُوْتُ گویند ، حال ، بازهر
کُنَجَك - ف. درخت پشه خال
کُنَجَك - ف. بسیار بدیع که آدمیرا خوش آید
کُنَجَلَك - ف. چین و شکنج و تاب
کُنَجَه - ف. فیل بزرگ جنگی ، يك نوع کبابی است
کُنَجِيْدَه - ف. صمغ **عَنْدَرُوْتُ** که بسیار تلخ است
کُنَجَت - ف. بمعنی جوهر شمشیر است
کند - ف. قند و **کَنْدَا بَه** شربت و نوشابه ، شهر تاشکند
کَنْد - ف. مقابل تیزوتند ، پهلوان جنگی که حریف را عاجز کند ، قیدی که از چوب و آهن درست کنند و پای مجرم یادبوانه را در آن گذارند و قفل کنند تا فرار نکنند
کَنْدَا - ف. دانا و حکیم ، شجاع و دلیر
کَنْدَا مَوِيَه - ف. موئیکه طفل زائیده بر بدن دارد
کَنْدُر - ف. صمغی است مانند مصطکی
کَنْدُر - ف. عموماً نام شهر است
کَنْدُرُو - مع. نام وزیر ضحاک
کَنْدُرُوْس - ف. زمین بشته پشته

کَنّا - ف. بمعنی زمین و آبادانی است
کَنّاَر - ف. دوری چستن ، در بر گرفتن ، طرف مقابل وسط
کَنّاَر - ف. درخت سدر ، میوه سدر که مانند عنب و بزرگتر است
کَنّاَرَه - ف. کنار ، تخته قالی که کنار اطاق اندازند ، قناره دکان قصایی
کَنّاَر - ف. بیخ و بن خوشه خرما
کَنّاَس - ع. زباله کش را گویند
کَنّاَسَه - ع. بمعنی زباله و آشغال است
کِنّاغ - ف. کنار ، تار ابریشم ، کرم پله
کَنّاك - ف. پیچش شکم و درد شکم
کَنّاَم - ف. محل و آرامگاه انسان و حیوان و آشیانه مرغان
کَنّاَنَه - ف. کهنه و مندرس شدن
کَنّاَس - ع. جمع **کَنِيَسَه** ، کنیسه ها
کِنّاَيَه - ع. سخن و لفظی که غیر از معنی موضوع که مقصود باشد
کُنْتُ - ف. بمعنی خیار چنبر است
کَنْت - ف. گیاه شاهدانه ، ریسمانی که از علف کتان بافتند
کَنْت - ف. زنبور عسل را گویند
کَنْبُوَر - ف. گفتگو و غوغا و تندی مکر و حيله و **کَنْبُوَر يَدَن** مصدر آنست
کَنْبِيْدَن - ف. جنبیدن ، تکان خوردن
کَنْبِيْدَن - ف. چیزی را از جایی کشیدن و در آوردن
کَنْبِرَه - ف. خربزه نارس و کال
کَنْتَرَل - فر. میز ، بازرس

کُنْدِرُ - ف. کهن دژ و قلعه قدیم ، نام شهری بود بترکستان که جمشید آن را آباد نموده
کُنْدِش - ف. گلوله پنبه که حلاجی شده
کُنْدُک - ف. فارسی خندق است
کُنْدُک - ف. ریزه ریزه نان را گویند
کُنْدَلان - ف. خیمه بزرگ که پیش درگاه ملوک برپای دارند
کُنْدَن - ف. برآوردن چیزیکه بچیز دیگر چسبیده باشد مانند خاک از زمین بتوسط کلنگ یا پوست از حیوان یا از پرند
کُنْدُو - ف. خانه زنبور عسل و آنرا **کُنْتُوُل** و **کُنْدُوُل** نیز گویند ، ظرف بزرگ کلین که در آن غله کنند و آنرا تابو گویند
کُنْدُوَاله - ف. مرد بلند بالا و قوی هیکل ، امرد قوی جبهه
کُنْدَه - ف. غول بیابانی ، کند ، تنه درخت که سطر است ، امرد قوی جبهه درخت
کُنْدَه - ف. خندق ، خانه زیرزمینی در زمین یا بن کوه
کُنْدِی - ف. دلیری و شجاعت
کُنْز - ف. بن خوشه خرما
کُنْز - مع. بمعنی گنج است
کُنِش - ف. مردم دون همت و خسیس و محتمل است عربی باشد که بمعنی خا کروبه کش است و منقول بمعنی مزبور شده است

کُنِشْت - ف. بمعنی کشت است
کُنِش - ف. عمل و کردار ، بکنوع رنده ایست نجارانرا و **کُنِش** کارعامل و کارگر و **کُنِشْمَنَد** خداوند کردار
کُنِشْت - ف. آتشکده و معبد پارسیان ، معبد یهودان
کُنِشْک - ف. زدن اعضا بواسطه درد
کُنْشُو - ف. بمعنی غوره انگور است
کُنْغان - ع. شهر است در آسیای صغیر
کُنْغال - ف. امرد بازی ، خواستکاری کردن ، بخیل
کُنْف - ف. ریسمانی از پوست کتان است ، درختی که از الیاف آن کتان بافند
کُنِفْت - ف. خفیف و خجلت زده شدن
کُنْصِیل - ف. ریش بزرگ و دراز
کُنْغ - ف. از سر انگشتان تابازو و کتف ، بال مرغان ، امرد قوی جبهه ، خوشه خرما ، بیحیا و زبان آور
کُنْشاش - ف. مشورت و شور کردن
کُنْشایشْتان - ف. مجلس شورا بملی
کُنْغَر - ف. رستنی است که تیغ زیاد دارد و آن را بزند و خورش کنند
کُنْغَره - ف. بلندیهایی هر چیز خصوصاً بلندیهایی که بر سر دیوار قلعه و حصار و با روی شهر سازند
کُنُو - ف. بنک و تخم آن را **کُنُوْدانه** که شاهدانه باشد گویند
کُنُوْد - ع. کافر نعمت ، بخیل ، گناهکار
کُنُوْر - ف. بمعنی فاعل و کننده است
کُنُوْر - ف. رعد و برق را گویند

کُتُورِ یَدَن - ف. نیرنگ و فریب دادن
 کُتُوز - ع. گنجها و دینه‌ها
 کُتُوزَه و کُتُوز - ف. پنبه نرم و زده
 کُتُون - ف. کندر، اکتون، حالا
 کُتَه - ع. نهایت، گوهر هر چیز
 کُتَه - ف. جانورکی است که اغلب
 در پروبال مرغان افتد و زنده گی کند و
 گزنده است
 کُتِیز - ف. خادمه مخصوصاً خادمه که
 آن را خریده اند و آنرا کُتِیز لُث بتصفیر
 نیز گویند و بر دختر بکر نیز گویند
 کُتِسه - ع. کای-پای ترسایان
 کُتِیف - ع. پوشش، جای خلا، جای
 دست و روشتن
 کُتِیه - ع. لفظی که بدان شخص را
 خوانند

کُو - ف. کجا

کُو - ف. زیرک و خردمند، جوان
 کُو اِرِس - ع. اصول، خانهای مجتمع
 کُو اَرَه - ف. سببی که در آن میوه
 ریخته بجائی برند، کندوی عمل،
 ابری که شبهای تابستان در هوا
 پدید آید

کُو اَرَه - ف. ظرف سفالین است
 کُو اَرَه - ف. کوزه ایست سرتنگ که
 مسافران با خود بردارند، کشکول
 کُو اَر - ف. طعنه و سرزنش
 کُو اُس - ف. گونه و روش و طریق
 کُو اِسِر - ع. شکننده ها، عقابها

کُو اِسِنَه و کُو اِسِنَه - ف. آسانی
 کُو اِشِف - ع. بمعنی کاشف ها است
 کُو اِرک - ع. جمع کُو کُستارگان
 کُو اِلِیَدَن - ف. جمع کردن
 کُو اَم - ف. گیاهست خوشبو
 کُوب - ف. ضربی که از کوفتن بکسی
 رسد، قسمی از بوریا که گیاه آن نرم
 و گنده باشد، آهنی که بر سرفیل زنند
 و کج است، امر بکوبیدن
 کُوبَن - ف. چکش درازی است
 کُوبَه - ف. آلت کوبیدن، گیاهست
 شیرین، مشک ماست
 کُوبِین - ف. ظرفیست مانند ترازو
 که از برك خرما بافند و عصاران تخم
 آن را کوفته در آن کنند و در تنگ نهند
 تا فشرده شود

کُوبال - ف. گرز و عمود، پرو بازو
 و کردن کلفت

کُوبِل - ف. بمعنی گل بابونه است
 کُوبِلَه - ف. قبه که در ایام جشن بپا
 کنند و مستحکم نیست، حباب، قفلی
 که بر صندوق زنند
 کُوت - ف. کود که بزراعت دهند،

توده از چیزی

کُوتاز - ف. کوچه سرپوشیده
 کُوتاه - ف. مقابل دراز و کُوتاه پا
 جانور است مانند گوزن خالهای درشت
 دارد و شاخ آن مانند شاخ گوزن است
 و کُوتاه دَسْتُ خرگوش است و کُوتاه
 نَظَر مردم دون همت و بی تدبیر

كُوتَرُ - ف. بمعنی کبوتر است
كُوتُوَالُ - ف. قلعه بسان، محافظ
كُوتُولَه - ف. کوتاه اندام، قد کوتاه
كُوتَه - ف. بچه سَك، مخفف کوتاه
كُوتُرُ - ع. مردم باخیر، نه‌ریست در بهشت
كُوج - ف. لوج که یکی را دوینند، از منزلی بمنزلی نقل کردن
كُوج - ف. از جائی بجائی نقل کردن با عائله و اثاثیه و مصدر آن **كُوجِدَن** است
كُوجَانْدَن - ف. حرکت دادن از جائی بجائی
كُوجَك - ف. مقابل بزرگ
كُوجُولُو - ف. خیلی کوچک و آنرا **كُوجُولُ** نیز گویند
كُوجَه - ف. راه و معبر باریک در شهر و ده
كُوخ - ف. خانه خرپشته که از چوب و نی و علف سازند بخلاف کاخ که خانه عالی است و **كُوخَك** مصغر آنست
كُوخَك - ف. بمعنی خوشه انگور است
كُود - ف. خرمن، خاک‌روبه و بهن مانند آن که برای قوت زراعت در زمین ریزند
كُودَاب - ف. بمعنی دوشاب است
كُودَا - فر. چیره شدن بوضعیت
كُودَرَه - ف. نوعی از مرغابی که میل بلجن دارد و گوشت آن بدبو است
كُودَك - ف. طفل نابالغ و کم سن
كُودَن - ف. مرد کم فهم، اسب‌بالانی
كُور - ف. نابینا، ناقص و خرده‌ریزه

و باین معنی کوره نیز گویند
كُورُ - ف. جای خراب که شکستگی بسیار دارد و قابل زرع نیست
كُورُ - ع. جمع **كُورَه**، شهرها
كُورُ - ع. گشتن، افزونی شتافتن
كُورَاب - ف. سراب و زمین‌شوره‌زار
كُورَان - فر. جریان هر چیز
كُورَوِي - ف. جامه بشینه
كُورَز - ف. میوه، بار کور که رستنی است پر خار و برگ و گل و میوه آنرا در سر که اندازند و در دوا بکار برند
كُورَك - ف. جوشی است از دمل کوچکتر که در بدن بیرون آید
كُورَك - ف. کورز، گروهی از کفارهند
كُورُ كُورُ - ف. کلاغ غلیواج
كُورَه - ف. آتش‌دان زر گرو آهنگر، خورد و ناقص مانند کوره راه
كُورَه - ع. بمعنی شهر آمده است
كُورِي - ف. نابینایی، نام غله ایست که غالب خود روی است
كُورُرُ - ف. کرل که خوشه گندمیست که پس از پاك کردن گندم خرمن هنوز پاك نشده
كُورَه - ف. ظرفیست که از گل بخته که حجم دهان آن از میان کمتر است و اقسام زیادی دارد
كُورُ - ف. پشت خیمه و **كُورُ پُشت** کنایه از آسمان است
كُورَه - ف. خرسفید رنگ

کُوش - ف. کوفت و آسیب و صدمه،
نقاره بزرگ، شانه کوفتن دو کس با
هم، بازیست شبیه نرد، گوشه جامه
و کلیم که از گوشه جامه دیگر زیاد
شده باشد

کُوشْت - ف. بهمنی حنظل است

کُوشْتَن - ف. بهم برخوردن دوجیز
با یکدیگر، دوش بدوش زدن دو کس
با هم، کوفتن، صف کشیدن

کُوشِک - ف. باقلا، جرجیر که
گیاهست در آب درآید و آنرا خورند
کُوسه - ف. کسی که موی ریش او
در چانه درآید، شکلی از اشکال رمل،

حیوانی است آبی و صیادو کُوسه بُرُشَن
نام جشنی بوده در میان پارسیان که در
اول ماه آذر کوسه را سوار کرده بر
بدن او داروهای گرم مالیده و طعام
های گرم باو خورانیده و او هم بادبیزی

بدست گرفته خود را باد زده و از گرما
شکایت مینمود و مردم از اطراف برف
و یخ بر روی او و بدن او میزدند و باو
چیزی میدادند و پارسیان امروز را
گرامی داشتند گویند جمشید در این روز
مروارید از دریا بیرون آورد و سعادت
و شقاوت مردمان در این روز بتقدیر
از دی معین میگردد

کُوشِیدَن - ف. کوشتن

کُوشَن - ف. کوشش، امر بکوشیدن
کُوشَا - ف. کوشنده، ساعی

کُوشِش - ف. کوشیدن، جنگ و جدل

کُوشْک - ف. عمارت عالی و قصر

کُوشِیدَن - ف. جد و جهد کردن

کُوشْ - ف. درون شدن

کُوف - ف. بهمنی بوم است

کُوفْجَان - ف. قفس را گویند

کُوفْت - ف. آسیب و آزار، چیزی

که از سنک و چوب و لگد و مانند آن
بکسی رسد، مرضی است سودائی و بر
مرض سفلیس نیز گویند

کُوفْتَن - ف. آسیب رساندن، کوبیدن

کُوفْتَه - ف. آسیب رسیده، کوبیده،

کلوله که از کوبیده گوشت و غیر آن

ساخته و در آش ریزند

کُوفْشَا نه - ف. جولاوه و بافنده

کُوفَه - ف. شهری است در عراق

عرب که شهری بوده در زمان خلیفه

ثانی عمر برای سکنای لشکر اسلام

آباد کرده

کُوفْ - ف. آواز بلند، هم آهنگ

ساختن ساز، مهیا ساختن ساعت و مانند

آن برای کار و قلیان برای کشیدن و

باین معنی کلک نیز گویندو کُوفْ کَرْدَن

بهم و زیر و آوازهای ساز را با هم هم آهنگ

ساختن و فتر ساعت یا لشکر انرا میزان

کردن برای کار کردن

کُوفْ - ف. کاهو، سرفه، دوبارچه

جامه را بهم پیوند کردن و بخیه های

دور و دراز زدن تا وقت دوختن صاف

دوخته شود، سبزه که تازه میخواهد

در بهار روید

كَوْنَا - ف . غوغا ، آواز بلند
 كَوْنَان - ف . دست افزاریست برای
 كازران
 كَوْنَت - ع . بمعنی ستاره است
 كَوْنَبَه - ع . ستاره بزرگ ، گروه
 از مردم
 كَوْنَلَك - ف . غوزه پنبه ناشکفته
 كَوْنَلَه - ف . مرغ شانه سرک
 كَوْنَن - ف . جغد ، غله نیمرس
 بریان کرده
 كَوْنَنَار - ف . غلاف غوزه خشخاش
 دانه خشخاش و كَوْنَنَارِي افیونی و
 وافوریرا گویند
 كَوْنُو - ف . فاخته که پرنده ایست
 خاکستری رنگ و طوق دار ، آواز
 فاخته ، خوراکی است از سبزی یاسیب
 زمینی و مانند آن که ریز کرده باروغن
 و خاکینه بزند و سرخ کنند
 كَوْنُكَه - ف . بمعنی جغد است
 كَوْنَكِدَن - ف . كوك کردن
 كَوْنَل - ف . پوستین پشم درازی است
 که فقرا پوشند ، تنبوشه بزرگ که
 دهانه آن بیضی شکست و در مجرای
 کاریز و قنات گذارند تا واریز نکنند
 كَوْنَل - ف . دوش و کتف ، آبگیر ، جغد
 كَوْنَلَاب - ف . آبگیر و استخر
 كَوْنَلَاك - ف . موج بزرگ دریا ، طوفان
 كَوْنَلَان - ف . گیاهیست که در آب روید
 كَوْنَلَنَج - ف . مرضی است که در امعاء
 پدید آید و قولنج معرب آنست

كَوْنَنَك - ف . هیز و مخنت
 كَوْنَلَه - ف . کیمینگاه صیادان که در
 آن نشینند تا صید ایشان را نبیند
 كَوْنَلَه - ف . بار دوش ، خمیریکه به
 تنور زده هنوز پخته نشده و در تنور
 سرازیر شود
 كَوْنَلَه - ف . کج چنانکه گویند کج
 و کوله
 كَوْنَلِي - ف . نام ابلی است که مکان
 مخصوصی ندارند و همه جا گردش کنند
 كَوْنَلِي - ف . بیشت دیگری سوار شدن
 كَوْنَلِيدَن - ف . بمعنی کندن است
 كَوْنُم - ف . گیاهی است خوشبو و
 خودرو
 كَوْنُمَه - ف . خرگامی که از علف و چوب
 در صحرا سازند و پالیز بانان در آن
 نشینند و حفظ پالیز کنند و همچنین است
 صیادان در آن کیمین کنند
 كَوْنَن - ع . بمعنی هستی و وجود است
 كَوْنَن - ف . سوراخ معقد ، سرین
 كَوْنَنِي - ف . بمعنی هیز و مخنت است
 كَوْنَنَج - ف . سیاهدانه را گویند
 كَوْنَنَدَه - ف . كالک ، چیزیکه از گیاه
 بافند شبکه دار که در آن کاه برکنند
 كَوْنَنَسْتَه - ف . بمعنی سرین است
 كَوْنَنَه - ف . مانند سرین که برچغندر
 و ترب و شلغم و مانند آن که زیر خاک
 نمو کنند گویند
 كَوْنَه - ف . برآمدگی های زمین
 كَوْنَهَار - جائیکه کوه بسیار باشد و

قرمز متقابل بسیاری است
كَهْرَبَا - ف. بمعنی گاه ربا میباشد
كَهْرَه - ف. بزغال شیرمست
كَهْرِبَن - ف. کاریز و قنات
كَهْرَل - ف. دارویی است مسهل
كَهْرَه - ف. بمعنی کوزه بر آب است
كَهْف - ع. غار، پناه، سوراخ
كَهْكَن - ف. آلتی که بآن کوه کنند
كَهْكَنَان - ف. سفیدبکه بطریق
 راحت و شب در آسمان پدید است و
 آن از بسیاری ستاره های خرد و بزرگ
 و دور از زمین که نزدیک بهم است
 چنان بنظر آید
كَهَن - ف. کهنه، بزرگ و عظیم
كَهْنَا - ف. خانه کهنه و قدیمی
كَهْنَه - ف. مقابل نو، مندرس
كَهْنَه - ف. کاهن ها و فالگیرها
كَهْنِي - ف. بمعنی خانه زمستانی است
كَهْوَه - ف. قهوه که معرب آنست
كَهْيَر - ف. سیب صحرانی، مرضیه
 از کثافت خون تولید شود و بدن را
 قرمز نموده و مانند غده های آماس کند
 و آن را **كَهْيَر** نیز گویند
كَهْيَرَلَك - ف. بمعنی بادمجان است

كَي - ف. چه وقت، اصل و حقیقت،
 زبده و خلاصه، شاهنشاه
كَي - ف. چه کس، چه شخص
كَي - ع. داغ کردن
كَيَا - ف. پادشاه بزرگ، عناصر

كُوَهْتَان مقابل دشت و آن را **قَهْتَان**
 نیز گویند و **كُوَهْكُن** لقب فرهاد است
كُوَه - ف. غوزه بنبه، غوزه کوکنار
 ببله ابریشم، شیشه حجام، کبسه
كُوَهَان - ف. زین اسب، برآمدگی
 شتر و گاو، نام گیاهی
كُوَهْنَك - ف. جستن و خزیدن
كُوَهَه - ف. زین اسب عموماً، قله
 کوه، موجه آب، حمله جن و اهریمن
كُوِي - ف. سرمه، کوچه، درخانه
كُوِيچ - ف. آلوی بستانی
كُوِيْر - ف. زمین شوره زار و سرآب
كُوِيْر - ف. بمعنی گوشه خانه است
كُوِيْر - ف. بمعنی پیمانه است
كُوِيْتَن - ف. کوفته شدن، کوفتن غله
كُوِيْتَه - ف. دوطرف سرین

كَه - ف. مخفف و بمعنی گاه است
كِه - ف. کوچک و از فروع آنست
كِهْتَر و **كِهْمِن** و **كِه** و **كِهَان** و
كِهْمِيَه
كِه - ف. بعلت آنکه، چه کس، یکی از
 حروف ربط و هاء آن باخفات است
كِهَاب - ف. داروی گرم جوشیده که
 بر محل درد ورم گذارند
كِهَانَت - ع. فال گوئی کردن
كِهْنَد - ف. کوه نشین و پارسا
كِهْنَد - ف. ملازم کوه بودن
كِهْبَل و **كِهْبَلَه** - ف. ابله و احمق
كِهَر - ف. رنگی است اسب را که

چهار گانه

کَبَا نَاذ - ف . عالم جبروت

کَبَا جَوْر - ف . دانا و عاقل

کَبَا خَر - ف . جانور است که از جانب

خدا بر پادشاهان وارد شود که بدان

بزرگی و عدالت و قدرت ورزند

کَبَا حَنْ - ف . نرمی و آهستگی

کَبَا دَه - ف . بمعنی رسوائی میباشد

کَبَا رَنْك - ف . رنگ پاکیزه و لطیف

کَبَا رَنْد - ف . پادشاه بزرگ

کَبَا سَت - ع . زیرکی و فطانت

کَبَا سَمَن - ف . ناهموار و درشت

کَبَا ل - ع . پیمانه کن

کَبَا ن - ف . جمع کی، منسوب بکی،

کَبَا ن - ف . خیمه گرد مدور

کَبَا نَا - ف . عناصر چهار گانه

کَبَا نِشَان - ف . عالم جبروت و کَبَا نِشَان

فرشتگان عالم جبروت

کَبَا یَش - ف . قهاری و جباری

کَبَبِدَن - ف . بیکسو رفتن و تعاشی

کردن

کَبِخ - ف . چرکی که در کنج چشم

جمع شود

کَبَد - ع . مکروهیه، آهنگ کردن

کَبَز - ف . آلت رجولیت و مردی

کَبَز - ف . نمد که از شمش مالند، قالی

کَبِس - ف . برآمدگی قالی و بارچه

که چروک گویند و هنگام دور کردن

زنبور نیز کیس گویند

کَبِش - ع . زیرک و فطن

کَبَا نِیَه - ع . طایفه از شیعه که منسوب

به مختار پسر ابی عبیده ثقفی است

کَبِش - ف . آیین، ترکش و تیردان

جانور است که از پوست آن پوستین

سازند، نوعی از بافته که از کتان بافند

پری که بر تیر نصب نمایند، درخت

شمشاد، در موقع بازی و حرکت یکی

از مهرهای شطرنج نیز کیش گویند و

همچنین موقع راندن مرغ، تحریک

کردن و کیش کیش در هنگام تحریک

سک گویند

کَبِشْمَنْد - ف . جبار و ستمگر

کَبِخ - ف . چرک گوشه چشم

کَبِف - ع . چکونه و کَبِفِیَه چکونگی است

کَبِف - ف . ظرفی است چرمی که در

آن بول یا چیز دیگر گذارند

کَبِفَر - ف . جزا و مکافات بدی، سنگی

که بر حصار و کنگره قلعه نهند که

چون دشمن حمله کند بر سر او زنند،

پشیمانی و محبت

کَبِک - ف . جانور کوچکی است

گزنده که جستن زیاد دارد

کَبِک - ف . میوه ایست زرد رنگ و

معتدل، کریمه، شخص بی نام و نشان

کَبِک - ف . مرد مک چشم

کَبِکَن - ف . بمعنی تاریکی است

کَبِکُو - ف . تالاب را گویند

کَبِل - ف . خمیده و کج، آرزومند

کَبِل - ع . پیمانه و اندازه

کَبِل - ف . میوه ایست زرد و سرخ

سَمَابَرَه - ف. دوست دارنده
سَمَادُنْ - ف. بمعنی گائیدن است
سَمَارُ - ف. لفظی است که افاده معنی
 فاعلیت کند چون آموزگار
سَمَارَاژُ - فر. محل محافظت اتومبیل
سَمَارِی - ف. بارکش بزرگی است
سَمَارُف - ف. دندان آلتی است که بآن
 میخ و چیزهای دیگر را از تخته کشند و
 آنرا **سَمَارُاَنْبَرُ** گویند، مقراض، دندان
 ناب، دندان بیجری فرو بردن
سَمَارُ - فر. بخار مخصوصی است
سَمَارُزُ - ف. شوشه جامه و لباس
سَمَارُزُک - ف. مرغ سقا و دم بشکنک
 که بر لب آب نشیند و دم خود را
 حرکت دهد
سَمَارَه - ف. تاب درخت که بر آن نشینند
 و بآن طرف و اینطرف حرکت کنند
سَمَارِی - ف. نام گلی است
سَمَاشُت - ف. گردانیدن و برگشتن
سَمَافُ - ف. نام یکی از حروف تهجی
سَمَالُ - ف. دور، غله است که آن را
 گاوس گویند، شغال، قریب، سرگین
 کوسفند که بیشم و دنبه آویخته باشد،
 رتبله
سَمَالُ - فر. مرضی است جلدی و مسمری
سَمَالْبَنُک - ف. علفی است میان گندم
 و جو روید و غوزه کند مانند غوزه لاله
 و چند دانه در آن باشد
سَمَاشِش - ف. کفشی است که از لاستیک
 سازند و آب پس نهد و موقع گل و باران

سَمَالَانْ - ف. قصبه ایست نزدیک دماوند
سَمَالُو - فر. هزار گرم که تقریباً
 معادل با سیزده سیرونیوم است
سَمَالَه - ف. اندازه و پیمانه چیزی و
 محتملست از کیل عربی مشتق باشد
سَمِیَالُ - ف. جانور است که از پوست آن
 پوستین دوزند و از طرف شیروان آورند
سَمِیخُت - ف. چرمی است که از ساغر
 اسب و خر گیرند و دباغی کنند
سَمِیَا - ع. گویند اکسیری است که
 مس را طلا کند، مکرو حيله
سَمِیْن - ف. دشمنی و عداوت دردل
 داشتن و **سَمِیْنِ اِیْرُج** و **سَمِیْنِ سِیَاوَش**
 نام دولحن از آلحان باربد است
سَمِندَه - ف. غالب و چیره، سبب
سَمِیْنُوْت - ع. بمعنی هستی است
سَمِیْنَه - ع. کین و عداوت
سَمِیُو - ف. کی
سَمِیُوَانْ - ف. ستاره زحل، کمان قوس
سَمِیُوَسُک - فر. آلاچیقی که اطراف
 آن شبیه باشد و محتمل است اصل آن
 فارسی و کوشک باشد
سَمِیُوَغ - ف. گلی که کاه ندارد
سَمِیَه - ف. مصطکی، کندر و رومی
سَمِیْهَانْ - ف. عالم و گیتی و جهان
سَمِیْهَه - ف. گیاه است بر درخت پیچده
سَمِیْش - ف. جبار و فهار

گی

گکش را در آن کنند تا از رطوبت محفوظ ماند و اصل آن کلوش است
گماله - ف. جوالی که بر خرواستر نهند و **گماله دان** سوزن دان زنان است
گمالیدن - ف. دور شدن و گوشه گرفتن، فریاد بلند کردن، فریبیدن
گمام - ف. قدم، مابین قدم، ده و روستا و **گمامزن** قاصد سریع السیر و اسب تیز رفتار
گمامیش - ف. بمعنی گاو میش است
گمان - ف. لایق و سزاوار، علامت جمع در کلمات مختوم بهاء چوت بنسندگان و بیوستگان
گمانه - ف. مانند و گونه، مثل بچگانه و دو گانه و پنجگانه
گماو - ف. یکی از چهار بایان فربه که شیر دهد و زمین شیار کند و پر قوت و صاحب وقار است، نام برج دوم بهار، شجاع و دلیر، مقدار يك فرسخ و **گماو آهني** است که بتوسط آن زمین را شیار کنند و **گماو یگر** نام گرز فریدون است در وقت خروج برضحاک بصورت سر گاوی یا دوشاخ برای او از آهن ساخته بودند و **گماو بازی** غلبه بردشتان و ترساندن آنان است و **گماو چشم** نام کلی زرد است که بهر بی بهار گویند و **گماو دم** تغییر که در چنگ نوازند و مانند دم گاو بوده و **گماو دوش** ظریفست که در آن شیر گاو دوشند و **گماو زبان** گیاهیست که برک آن شبیه

بزبان گاو است و **گماو گردون** برج ثور است که ستاره دبران بجای چشم آنست و **گماو مشنک** نام غله ایست که گاو را فربه کند و پوست کنده آن شبیه عدس است
گماورس - ف. ریزه ارزن که به کبوتران دهند
گماوه - ف. نام یکی از وطن پرستان قدیم ایرانست که مبداء قیام ملی گردید و دست تعدی ضحاکیان را از ایران کوتاه گردانید و موجبات سلطنت فریدون فرخ را فراهم ساخت و **گماو یانی درفش** و **درفش گماو یانی** درفش و علمی است که کاوه در موقع قیام ملی برافراشت و در هر جنگی ایرانیان برای فیروزی خود آنرا میافراشتند و همه جافتح با آنان بود تا در زمان عمر خلیفه دوم بدست غازیان اسلام افتاد
گماه - ف. وقت و زمان، تخت شاهان، بونه زرگران، هنگام صبح، در آخر کلمات افاده معنی مکان کند چون آرامگاه و مخفف آن **گه** است و **گماه**، **گماه** بمعنی گاهی است
گماهو - ف. تخته و تابوت
گماهواره - ف. تخت کودک است که در آن کودک را بخوابانند و حرکت دهند تا خوابش گیرد
گماهوکت - ف. تخت روان
گماهنباز - ف. پارسیان گویند ایزد تعالی هر دو کیتی را بشش روز یعنی

گتیر - ف. بمعنی سراب است
گنج - ف. سنگی است سفید رنگ که
 آنرا پخته و نرم کنند و بدان عمارت را
 اندود و سفید کنند
گچک - ف. سازبست مشهور بکمانچه،
 شخص غیر فصیح

گدا - ف. فقیر و نادار سائل و **گدائی**
 سؤال از جهت بینوایی است
گداختن - ف. فلز را با آتش نرم و مذاب
 کردن، بحرارت متلاشی یا مذاب کردن
گداخته اسم مفعول آنست
گداژ - ف. جامی که در رودخانه آب
 نعلطاند و بتوان از آنجا گذشت
گدازه - ف. بالاخانه تابستانی تخته هائی
 که بدان بام خانه پوشند
گداژ - ف. سوزش، گداختن
گدازیدن - ف. گداختن و **گدازنده**
 اسم فاعل آنست

گداغازی - ف. لولی و ربحمان باز
گدزك - ف. سلاح جنگ
گدست - ف. بمعنی وجب است
گدك - ف. قدك، گیای كوچك
 که در آن برنج و روغن و گوشت
 کرده بزند
گدوك - ف. جامی از كوه که موقع
 زمستان برف زیاد گیرد و مانع عبور
 و مرور گردد
گده - ف. مكان و خانه، دندانۀ كلید

شش گاه آفرید و هرباری گونه آفرید
 چون آسمان و زمین و گیاه و هر يك از
 این باره ها پنج روز است نامشان
گاهنبار و **گهنبار** و **گهنبد** و **گهبار**
 و **گاهنبار** میباشد
گاهنمان - ف. كهكشان است
گاهی - ف. زمانی، وقتی
گاییدن - ف. جماع کردن

گب - ف. لاف و كزاف، برگویی
گبر - ف. مغ که پیرو زرتشت است
گبر - ف. خیمه که بريك ستون برپا
 کنند، سنگی که از آن كاه و ديك
 سازند
گبرگی - ف. هر چه منسوب بگبران
 است، ظرفی که در آن شراب کنند
گبرگه - ف. آلتی است سنگین که
 ورزشكاران بدودست دو طرف آنرا
 گرفته و بر بالای سر خود برند و حرکت
 دهند

گبر - ف. سطر و كنده، عظیم
گبست - ف. حنظل، زهرمار
گبجو - ف. خرچك دریائی
گب - ف. سخن لاف و كزاف، افسانه
 برگویی، زیاد گوئی
گبن - ف. گفتن، بیان کردن
گبت - ف. مخفف گفت
گب - ف. بمعنی بزرگ است
گترم - ف. لاف و كراف
گتره - ف. لاف و كزاف

مُغْدَاوِدَنْ - ف. نهادن ، عبور کردن ، گذرانیدن و **مُغْدَاوُ** اسم فاعل آنست
مُغْدَاوَرَه - ف. بیجدو کاهل ، مست طافح
مُغْدَاشْتَن - ف. گذاردن ، نهادن
مُغْدَرُ - ف. امر بگذشتن ، جانی که محل گذشتن و عبور است و اغلب دکا کین در آنجا است ، علاج و چاره و **مُغْدَرَا** رونده و **مُغْدَرُ سَافَه** محل گذرو **مُغْدَرُ نَافَه** جواز عبور است
مُغْدَرَانْدَنْ - ف. کار را انجام دادن ، از جانی بجائی کسی یا چیز را عبور دادن و همچنین است **مُغْدَرَانْدَنْ**
مُغْدَشْت - ف. بخشش ، پس ، ماضی از گذشتن
مُغْدَشْتَن - ف. عفو کردن گناه ، عبور کردن ، تمام شدن

مُغَرَّ - ف. مرضی است که موی را بریزاند و بدن را خارش آورد تا میجروح گردد و آنرا بعربی جرب گویند ، کوه و پشته مقصود و مراد ، علامت فاعل مانند کوزه گر و شبیه گر ، حرف شک و تردید ، اگر **مُغَرَّا** - ف. حجام ، سرتراش ، بنده و غلام سیاه
مُغَرَاوُونُ - ف. علت و مرض جرب
مُغَرَاوُ - ف. خوک نر ، کنایه از مردم جنگی ، پیلی بزرگ که دوحلقه آهنین در دو طرف آن تنبیه کنند ، ریسمانی که زراعت گران بدان زمین را راست کنند **مُغَرَاوَه** - ف. نام پهلوانی ایرانی بوده

مُغَرَاوِیْدَنْ - ف. خرامیدن
مُغَرَاوُش - ف. تکه و لقمه ، عزیز و مکرم
مُغَرَاوِیْدَنْ - ف. خراشیدن ، بریشان شدن و بریشان کردن
مُغَرَاوَم - ف. بزرگ و محترم و عزیز و همچنین است **مُغَرَاوَمِی**
مُغَرَاوِرُ - فر. دستور زبان
مُغَرَاوَن - ف. مقابل ارزان ، سنگین شخص نامطبوع و ناگوار و باین معنی **مُغَرَاوَن جَان** نیز گویند ، زیادت و کثرت و **مُغَرَاوَن جَانِی** سخت جانی و **مُغَرَاوَن نَافَه** مالدار و صاحب مکت
مُغَرَاوَن - ف. دسته جو و گندم درو کرده
مُغَرَاوَرُ - فر. حک خط یا پیکر بر فلز
مُغَرَاوِش - ف. میل و رغبت و تمایل
مُغَرَاوِیْدَنْ - ف. میل و رغبت کردن ؛ حمله بردن و همچنین است **مُغَرِیْبَتَنْ**
مُغَرَبَا - ف. نام گیاه است دوائی
مُغَرَبَال - ف. بمعنی غربال است
مُغَرَبَان - ف. فدا و قربان معرب آنست
مُغَرَبَرُ - ف. محیل و مکار
مُغَرَبِکُو - ف. بید مشک
مُغَرَبَه - ف. حیوانی است کوچک و صیاد و **مُغَرَبَه بید** بید مشک را گویند
مُغَرَبَشَان - ف. ایالتی است در آسیا که اکثر اوقات تحت الحمایه دولت ایران بوده و **مُغَرَجِی** منسوب بآنست
مُغَرَجِی - ف. نوعی از کشتی بارکش و محتملست **مُغَرَجِی** که بمعنی کشتی کوچک است از این لغت اقتباس شده باشد

گَرْدُ - ف. پهلوان ودلیر وشجاع
گَرْدَانُ - ف. سه گروهان یا نلک عده
 نفرات يك فوج
گَرْدُ - ف. هر چیز مدور، خیمه مدور
 و دور و اطراف چیزی، شهر مانند
 بروگرد، بادیست که خاک و آب را
 مانند ستون بهوا بلند کند
گَرْدُ - ف. غبار، کدورت دل و **گَرْدُ**
 ناهمه کاغذ دعائی است که در آن برای
 بازگشت گریخته آیات و دعائوینند
گَرْدَا - ف. گردان و گردنده
گَرْدَاسُ - ف. ستمگر و جابر
گَرْدَانُ - ف. نوعی از کبابست که
 آنرا گردانیده نیز گویند
گَرْدَانِیْدَنُ و **گَرْدَانِیْدَنُ** - ف. چیز را
 مدور حرکت دادن
گَرْدِشُ - ف. تفرج کردن، دورزدن
گَرْدَکُ - ف. خیمه مخصوص پادشاهان،
 حجله عروس و **گَرْدَکُ** کنایه از
 شب زفاف است، کلیچه که در آن
 قند و مغز بادام کنند
گَرْدَکَانُ - ف. بمعنی گردو میباشد
گَرْدَنُ - ف. عضو مخصوصی است بین
 سر و بدن، قوی و سرکش و **گَرْدَنُ کُلْفَتُ**
 کسی را گویند که بزور و بی حساب مقصود
 خود را اجرا کند
گَرْدِنَا - ف. بمعنی گل سرخ است
گَرْدَنَا - ف. سیخ کباب، پیرامون
 چیزی، سیخ خواه چوبی خواه آهن
گَرْدَنَه - ف. چوبیکه بآن نان پهن

کنند و آنرا دردنه گویند، گردن کوه
 و هاء آن هاء تشبیه است و **دُزْدِ گَرْدَنَه**
 دزدی است که در بین راه کوه مردم را
 لخت کند
گَرْدُو - ف. میوه ایست دارای
 سه پوست
گَرْدُونُ - ف. هر چه دور خود بچرخد
 آسمان، چرخ
گَرْدَه - ف. قرص نان، تنه درخت،
 همه، کره درخت
گَرْدَه - ف. طرح نقاشی، مدل
گَرْدَه - ف. بین دو کتف
گَرْدِیْدَنُ - ف. دورزدن، چرخیدن
گَرَزُ - ف. عمود آهنین، دسته هاون
گَرَزِشُ - ف. تظلم و زاری کردن
گَرَزَمَانُ - ف. عرش و آسمان
گَرَزَنُ - ف. تاج مرصع که بالای سر
 پادشاهان آویزند **گَرَزَنِ دَانِشُ** نام
 کتابی بوده است
گَرَزَه - ف. ماری که سرش چون گرز
 بزرگست یا کفچه مار
گَرُسُ - ف. بمعنی گرسنه است
گَرُسْتُ - ف. مست و بیبوش
گَرُسْتَانُ - ف. بمعنی قبان است
گَرُسْتَه - ف. مقابل سیر که طبیعت طالب
 خوراک باشد
گَرُشَاسْتُ - ف. نام یکی از اجداد
 رستم زال که پدر نریمانست و **گَرُشَاسِبُ**
 ناهمه منظومه تاریخی اسدی طوسی
 است که شرح فتوحات گرشاسب را قبل

از فردوسی برشته تحریر و نظم در آورده است

گَرُشَالُ - ف. جانوری که از كرك و شغال متولد شود

گَرُفَنَازُ شَدَن - ف. در رنج و محنت افتادن، دستگیر شدن و **گَرُفَنَازِ** نیز بهین معنی است

گَرُفَنُ - ف. ستن مقابل دادن، خیال مشوش شدن، سرزنش کردن، خود را جمع کردن، بستن و **گَرُفَنَه** بمعنی درهم و سرزنش است

گَرُحُ - ف. حیوانی است وحشی و درنده از فامیل سگ و **گَرُكُ بَارَانُ** دیده کسی را گویند که صدمات روزگار چشیده و هر نوع تحمل شادمانه کرده است **گَرُحَمَانُ** - ف. شهری بوده در صحرای ترکمان که محل سلطنت قابوس و شمگیر است و اکنون ویرانست

گَرُحَاوُ - ف. نوعی از کفش که شاطران بپا کنند و از چرم است

گَرُغَرُ - ف. غرغر که سخن زیر لب است درخشم، صدای آب رودخانه **گَرُغَرُ** - ف. باقلا یا غله ایست که از نخود کوچکتر و سیاه است

گَرُغَرُ - ف. قدرت، یکی از نامهای خدا، تخت پادشاهان

گَرُغَیْنُ - ف. نام پهلوانی ایرانی **گَرُغَیْنَه** - ف. نوعی از پوستین

گَرُغَمُ - ف. مقابل سرد و **گَرُغَمَاهُ** به حمام است و **گَرُغَمِیْرُ** جای که دارای

گرما است مقابل سردسیر و **گَرُغَمُ كَرْدَنُ** حرارت دادنت

گَرُغَمُ - ف. اندوه و گرفتگی، بین کردن و سینه، منتهی الیه استخوان پا و کمر، گرفتن اندک از طلب بسیار و **گَرُغَمُ** گیر کسی که در معامله سختی کند **گَرُغَمُ** - فر. يك پنجم متقال

گَرُغَمَاهُ - ف. مقابل سرما و **گَرُغَمَاهُ** ازای ماه سوم از ماههای جلالی است

گَرُغَمِبُ - ف. صدای مهیب و گوشخراش **گَرُغَمَكُ** - ف. میوه ایست از خربزه

نرمتر و قبل از خربزه رسد **گَرُغَمَه** - ف. باقلای بخته

گَرُغَنُجُ - ف. برنج و **گَرُغَنُجَارُ** شالیزار **گَرُغَرُ** - ف. وثیقه قرض و معامله

گَرُغَرُ - فر. اعتصاب کردن **گَرُغَرُ غَانُ** - ف. گرو، آلت رجولیت

گَرُغَرُ - ف. نام خدا، قاهر و قادر **گَرُغَرُوهُ** - ف. جماعت انسان و حیوان

گَرُغَرُوهَانُ - فر. از صد و چهل نظامی تاسد و هفتاد

گَرُغَرُوهه - ف. گلوله خمیر، آنچه بر دوك ریسد

گَرُغَرُویدَنُ - ف. سر بطاعت فرود آوردن، ایمان آوردن

گَرُغَرُه - ف. بسته چیزی بخود آن مانند دوسر طناب یانخ و ابریشم که باهم بندند یا یکسر آنرا درهم نمایند، مشت جمع شده، غده

گَرُغَرِیَانُ - ف. یقه جامه و لباس

و معلوم از آهن و چوب که بدان زمین یا پارچه را از روی آن معین کنند که چقدر است و مقدار آن شازده گره است امر بگزیدن ، نام درختی است که آن را بسوزانند ، شیره ایست که از بوته مخصوصی گیرند و با قند مخلوط نموده و از آن شیرینی درست کنند و آن شیرینی را نیز گز گویند ، گزنده ، مخفف گاز و **گزارنگین** شیره ایست که آن را از بوته گیرند و بعد از آن مصفی کنند و **گزارمار** گزنده و زهر دار است

گزارد - ف . جامه کهنه و مندرس
گزار - ف . نشتر حجام ، کرده نقاشان ، گذاردن ، نهادن

گزاردن - ف . عبور و تجاوز نمودن و ترک کردن ، تعبیر خواب کردن ، ادای قرض و نماز و **گزارش** مصدر آنست **گزارف** - ف . تخمین و گران ، بی حساب و باین معنی را بالاف ردیف کنند **گزار و ننگان** - ف . شتاب و عجله

گزاریان - ف . تلخ و گزنده
گزاریش - ف . سزاوار ، گزندگی
گزاریدن - ف . گزند رساندن
گزر - ف . بمعنی هویج است
گزر - ف . چاره و گریز
گزرک - ف . مزه و طعم شراب

گزرگز - ف . غلیان و جوشش آب ، ارزشی که در اثر خواب رفتگی عضوی حادث شود ، حالت لرز قبل از تب

گزی - ف . پیمانه ، گریه ، امر بگریستن ، اندازه از زمین که جریب معرب آنست ، کردن ، مرض جرب ، گریه

گزیال - ف . تخته از فلز هفت جوش که چون زمانی از وقت ساعت میگذشته چوبی بر آن فلز میزدند تا صدا کند و مردمان بشنوند که بمنزله زنگ ساعت اینزمان بوده است

گزیان - ف . گریه کننده
گزیان - ف . کلخن حمام ، فدا و عوض

گزیان - ف . بمعنی یقه جامه است
گزیب - فر . بکنوغ مرض زکام
گزیختن - ف . فرار کردن

گزیز - ف . فرار ، امر بفرار ، و **گزیزیدن** مصدر آنست

گزیزاندن و **گزیزانیدن** - ف . اسباب فرار کسی را فراهم آوردن

گزیس - ف . مکر و حيله و خدعه
گزیستن - ف . گریه کردن
گزیشت - ف . انگشت بزرگ

گزیواره - ف . گردن بند و زینتی که لایق بستن کردن است

گزیوه - ف . بمعنی تل و بسته است
گزیه - ف . آبی که از سوزش دل از چشم بیرون آید و **گزیه کردن** گریستن است

گزییدن - ف . گریه کردن

گزی - ف . اندازه معین و مقداری معین

گَزَلِکْ - ف. کزلیک و قلمتراش
 گَزْمَه - ف. شب گرد و عس
 گَزَنْد - ف. آسیب ورنج و صدمه
 گَزَنده - ف. حیواناتی که میگزند و
 بکثرت سمی دارا هستند مانند افعی
 گَزَنه - ف. علفی است که تیغهای خیلی
 نازک دارد و بمجرد رسیدن پیوست
 بدن بدنرا میگززد
 گَزَه - ف. نوعی از شمشیر و پیکان ،
 چوبیکه بدان نقاره کوبند
 گَزِیْت - ف. باج و خراج که از رعایا
 گیرند ، جزیه که از کفار گیرند
 گَزِیْدَن - ف. انتخاب کردن و گَزِیْدَه
 اسم مفعول آنست
 گَزِیْدَن - ف. بدندان یا نیش آسیب
 و گزند رسانیدن
 گَزِیْر - ف. تحمل و صبر کردن، چاره
 گَزِیْر - ف. عس و داروغه
 گَزِیْرَدَن - ف. چاره کردن
 گَزِیْدَه - ف. برگزیده و منتخب ، امر
 بگزیدن
 گَزِیْنَه - ع. چکش دراز که بآب
 مس کوبند که میان ظروف را عیق
 کنند ، گنجینه و مخزن ، کرباس - سطر
 که از آن چادر سازند
 گَزِیْنَه - ف. بمعنی برگزیده است
 گَزَاژ - ف. چینه دان مرغ
 گَزْدَم - ف. بمعنی عقب است
 گَزْدَهَم - ف. نام پهلوانی ایرانی،

عقب
 گَزْدَهَم - ف. درخت پشه غال
 گَس - ف. مزه ایست بد که دهان
 را جمع کند
 گَساز - ف. سنگی است که در سواحل
 دریا پیدا میشود و سرتاسر آن مانند
 خار نوک دار است
 گَسازْدَن - ف. می دادن ، می خوردن ،
 گذاشتن و گَساز فاعل و امر آنست و
 همچنین است گَسازِیْدَن
 گَسَبَه - ف. دردی شراب، نخاله آنچه
 روغن آن کشیده شده مانند کنجش
 گَسَبَرَج - ف. مروارید را گویند
 گَسْت - ف. زبون و زشت و پست
 گَسْتاخ - ف. جسور و بی ادب و هتاک
 گَسَر - ف. خاریست که میسوزانند
 گَسَرانِیْدَن - ف. گستردن
 گَسَرْدَن - ف. فرش کردن، پهن کردن
 فاش نمودن و گَسَرْدَه اسم مفعول
 آنست
 گَسْتَن - ف. بمعنی کوفتن است
 گَسْتَه - ف. بمعنی سرگین است
 گَسْتی - ف. بدی و نازیبائی و زشتی
 گَسْتَن - ف. پاره کردن ، بریدن ،
 شکستن و گَسْتَه اسم مفعول آنست
 گَسَلِیْدَن - ف. گستن و پاره کردن
 گَسَمَه - ف. سرزاف بریده که زنان
 بهاریت بر روی نهند
 گَسَن - ف. گرسنه و همچنین است گَسَنَه

تماشا کردن ، تفحص کردن ، پیچیدن
و گشته مفعول آنست

گشته - ف . مرکبی است از عطریات
که بر بی غالبه گویند و مجری که در
آن میسوزانند گشته سوز گویند

گشتی - ف . کسیکه شبگرد است در
کوچه و بازار برای حراست اموال مردم
گشتب - ف . جبهده ، گشتاسب

گشن - ف . بمعنی انبوه است
گشن - ف . بارور شدن نخل خرما ،
طالب نرشدن ماده ، طالب شدن ماده

نر را
گشته - ف . بمعنی گرسنه است

گشنی - ف . زنار ، جفت شدن حیوانات
گشیز - ف . یکی اقسام سبزیست که
در آتش کنند ، تخم گشنیز

گشودن - ف . گشادن ، باز کردن
گشه - ف . اعلان و اعلام

گشی - ف . خوبی و خوشی

گشتن - ف . ادا کردن سخن و گفتار
اسم مصدر است و گفتگو با هم سخن
گفتن

گل - ف . غنچه باز شده و بر همه گلها
گفته شود منتها باضافه چون گل سوسن
و نرگس و خیری و یاس و غیره ولی در
گل نارنج بهار نارنج گویند ، آتش ،
کنایه از برگزیده و گلآب عرق گل
و گلآبون گلهای برجسته که روی
بارچه یراق که از مقمره یا طلا است و

و گشناماز نهایت کرسنگی است

گسندر - ف . ناکس و نا اهل

گسنگ - ف . حبه که گاورا فربه کند

گشی - ف . بمعنی کشتی است

گشی - ف . بمعنی گسیل است

گیختن - ف . گستن

گیل - ف . فرستادن و روانه کردن

گیلاف - ف . نام داروئی است

گش - ف . خوب و خوش و گش نشین
روز چهارم از ماههای ملکی

گش - ف . دل ، چرک ، بلغم ،
سنگ پشت

گشاد - ف . فراخ ، باز گرد ، خوشی
و خوبی ، گشادن و گشاد نامه طلاق نامه
و حکم و منشور پادشاهان

گشادن - ف . باز کردن ، تیر از دست
رها کردن ، خندیدن و خوشرو بودن ،

رها کردن و خلاص نمودن

گشاده - ف . باز و فراخ و گشاده دل
و گشاده رو و گشاده زبان خوشروئی

و تناکوئی و سخنوری است
گشایش - ف . باز شدن و آسایش

پیدا کردن

گشت - ف . همه و این از لغت عوام است

گشت - ف . خربزه ، جای خربزه

گشتاسب - ف . نام یکی از سلاطین

ایران پسر لهراسب و پدر اسفندیار که

آیین زونشت را بستندید

گشتن - ف . گردیدن و دور زدن و

كُلْبَانَم و **كُلْبَانَت** آواز بلند است که
 شاطران و قلندران و طبالان کشند و
كُلْبَن درخت گل و شیشه گل را گویند
 و **كُل پَارَس** کلی است خوش رنگ
 و سرخ که آن را گل صد برک گویند
 و **كُل چابی** کلی است مانند گل سرخ
 ولی بزرگی مایل و قدری بزرگتر و
كُلچین کسی که گل چنید و نیز هر چیز
 ممتاز است و **كُلخَن** تون و آتشخانه
 حمام و **كُلخواران** دهی است نزدیک
 اردبیل و **كُلدان** ظرف سفالینی است که
 در آن خاک ریزند و درخت گل در آن
 نشانند و نیز ظرفیست که از بلوریا
 بارفتن یا چینی درست کنند و آب ریزند
 و شاخه گل در آن گذارند و **كُل داودی**
 کلی است شبیه بگل نسرین و برک آن
 مانند پنبه و چند نوع دارد از زرد و
 سفید و بنفش و **كُل دَسته** دسته گل و نیز
 مناره بلند را گویند و **كُل دُوروی**
 کلی است که يك روی آن سرخ و دیگر
 روی آن زرد است و همچنین است **كُل**
رَعْنَا و **كُلز** از جناتیکه درخت گل بسیار
 دارد که آنرا **كُلناتان** گویند و **كُلشگر**
 گل قند است و **كُل قند** معجونی است
 از گل ریز کرده و شکر و **كُلشن** باغ
 گل است و **كُلغُون** و **كُلغُونَه** مانند
 کلسه و **كُل کوبی** سیاحت اول بهار
 است که گل زرد شکفته گردد و **كُل**
كُللاب بهترین کلابها و با اصطلاح باده
 نوشان می است و **كُل گندم** بیخ گیاهی

است شبیه به بیخ شش گندم بهم
 متصل **كُل گنده** گیاه است بسیار بد
 بو و **كُلغُون** رنگبر است شبیه گل
 سرخ و همچنین است **كُلغُونَه** که بمنی
 سرخاب نیز استعمال کنند و **كُلغیر**
 آلتی است که بتوسط آن زبانه زیادی
 شمع را گیرند شبیه مقراض و **كُل**
مَشغین نوعی از نسرین است و **كُلنار**
 گل انار و نیز کلی دیگر است شبیه
 بگل انار ولی بربر که آنرا گل صد بر
 نیز گویند و **كُلنگین** معجونیست از
 گل و انگبین مانند گل قند
كُل ف . خاک مخلوط با آب که خاک
 او غالب باشد و **كُل آلوده** آب تیره
 را گویند و **كُلغیر** پوشش روی چرخ
 اتومبیل و درشکه و کالسکه و مانند
 آنست
كُلابی - ف . میوه ایست شیرین و معطر
 که آن را **آبی** نیز گویند
كُلالَك - ف . زلف و کاکل مجعد پیچیده
 و آن را **كُلاله** نیز گویند
كُلان - ف . قسمتی از نان شیرینی که
 در روغن بریان کنند و دوبست شود
 و در شیر اندازند و شیر را بخود کشد و
 لذت برد
كُللاه - ف . بمعنی سیاه است
كُلنت - ف . کشتی بزرگ
كُلنانه - ف . لقب آدم ابوالبشر که
 پاریسان کیومرث و کیومرث یعنی مزدك
 زمین گویند

گُلشاه - ف . نام معشوقه و رقه بوده
 مانند لیلی و مجنون معروف شده است
گُلغَنده - ف . پنبه زده و گلوله کرده
گُلغیجه - ف . بمعنی غلغنه است
گُلته شَنک - ف . آبی است که در فرو
 ریختن از بلندی یخ بسته باشد و آنرا
قندیل نیز گویند
گُلک - ف . سخنی است که از روی
 طعنه و سرزنش بطریق کنایه گویند
 چنانکه جیون را شیردل گویند ، نوعی
 از صفت
گُلکجه - ف . رسوم و آداب است که
 از اول مولود اطفال تا او ان عقیقه و
 گاهواره رعایت کنند
گُلگل - ف . نوعی از ایمو ترشی است
 که اگر سوزنی بدان خلانند بعد از
 اندک زمانی گداخته شود
گُلهر - ف . نوعی از پیکان تیر ، کلی
 است خوشبو
گُلناله - ف . باروی قلعه
گُلُو - ف . حلق ، بزرگ و **گُلُو بنده**
 مردم برخوار و شکم دوست و **گُلُو ته**
 کلاهی است گوشه دار که برای اطفال
 دوخته و گوشه های آنرا زیر گلویشان
 بندند و **گُلُو سُوُر** خوش آیند و شیرین
گُلُو ی آسیا سوراخ وسط آسیا و
گُلُو ی سُرُخ روده سرخ که گذرگاه
 غذاست
گُلُوُر - ف . بادام یافتنق
گُلُو له - ف . هر چیز گرد و مدور

مخصوصاً سرب که در توپ و تفنگ
 بکار میبرند
گُلّه - ف . شکایت ، شکوه
گُلّه - ف . رمه اسب و گاو و گوسفند
 و سایر چهارپایان و همچنین است **گُلّه**
گُلّه - ف . دانه انگور از خوشه جدا
 شده و افتاده ، دره و میان دو کوه ،
 غوزه پنبه ، موی مجمد درهم پیچیده
گُلّی - ف . سرخ نیرنگ
گُلّیجه - ف . فواق ، تخته سوراخ که
 ستون خیمه را بدان گذارند
گُلیر - ف . آب دهان
گُلیر - ف . بنا و گلکار
گُلیم - ف . فرش پشمینه
گُلین - ف . منسوب بخاک و گل و
گُلین کُو ی کنایه از دنیا و عالم است

گُم - ف . پنهان و کم شده چیزی که
 مخفی شده و معلوم نیست کجا است و
گُم کَرْدَن پنهان کردن چیزی از
 جانی یا از حافظه است
گُمَار - ف . امر از گماشتن
گُمَار پَدَن - ف . گماشتن
گُمَاشَتَن - ف . کسی را بکاری واداشتن
 و **گُمَاشَتَه** نوکر و خادم را گویند
گُمَان - ف . ظن و حدس که یقینی نباشد
گُمَانْدَن - ف . گمان کردن
گُمَانَه - ف . اول چاهی که برای قنات
 کنند تا بگمان و حدس دوری آن را
 سنجند ، هر عملی که موجب حدس و

گمان شود
گَمْرُكُ - ف. مالیاتی که از وارده و
 صادره مملکت در سرحد ستانند و
گَمْرُ كَجِي مباشر این عمل را گویند
گَمَتُ - ف. کوهری است فرومایه
 و سرخ رنگ
گَمَه - ف. نباتی است خوشبوی شبیه
 رازیانه
گَمِيزُ - ف. پیش آب و شاش

گَنَ - ف. گین که افاده معنی صاحب کند
گَنَ - ف. بمعنی بیضه و خایه است
گَنَاهُ - ف. بمعنی معصیت است
گَنَبْدُ - ف. عمارتی که سقف آن محذب
 باشد و خود عمارت مدور، غنچه گل
 و **گَنَبْدِ دَوَارُ** و **گَنَبْدِ مُقَرَّنِ** آسمان
 را گویند و **گَنَبْدِ** منسوب بکنند است
گَنَج - ف. خزینه زروسیم و **گَنَجُ بَادُ**
آوَرُ کنجی است که قیصر روم از بیم
 خسرو پرویز در کشتیهای نهاد و باد کشتی
 را ساحلی که خسرو در آنجا بود
 آورد و خسرو آنرا ضبط نمود و **گَنَج**
شایعان همان کنج باد آور است و **گَنَج**
فَرِیدُونُ و **گَنَجِ عَرُونُ** نام دونوائست
 از موسیقی و **گَنَجِ قَارُونُ** گویند کنجی
 است از قارون که بزمین فرو رفته و
 باینجهت آنرا **گَنَجِ رَوَانُ** گویند و
گَنَجِ عَمَّارُ گویند دو گاو میش زرین
 بودند که چشمهای آنها از یاقوت و
 شکمهایشان پراز ناروسیب و بهی زرین

و در درون هر يك که مجوف بودند
 مروارید های بزرگ خوشاب پر بوده
 و در آخورها جواهر از زمرّد و لعل و
 یاقوت ریخته و بر آن گاو میشها نام
 جمشید منقور بوده و در اطراف گاو میشان
 جانوران پرنده و چرنده زربین که
 چشمها و سینه هاشان از لعل مروارید
 بوده بسیار ساخته بودند و آنرا گنج گاو
 گفتندی خسرو امر کرد که آن را فروخته
 بدرویشان دهند و **گَنَجِ وَرُ** خزانه داراست
گَنَج - ف. بمعنی گنجایش است
گَنَجَانْدَن - ف. چیزی را در ضمن
 چیزی جادادن، چیزی را سزاوار و
 درخور کردن و **گَنَجَانِش** اسم مصدر
 آنست
گَنَجِدَه - ف. صمغی است داروئی
گَنَجَشَكُ - ف. پرنده ایست کوچک
گَنَجَه - ف. اوراقیست خالدار که با
 آن بازی کنند
گَنَجَوَرُ - ف. خزانه دار و اصل آن
 کنج و ر بود مانند رنجور و رنجور
گَنَدُ - ف. بمعنی بیضه و خایه است
گَنَدُ - ف. قند، بدبو
گَنَدَا - ف. بدبوی و **گَنَدَابُ**، چاه
 حمام که آب حمام در آن ریزد
گَنَدَكُ - ف. گوگرد بارود
گَنَدَلُ - ف. غوزه پنبه که شکفته
گَنَدُمُ - ف. یکی از اجوبات که آنرا
 آرد کرده و خمیر نموده نان کنند
گَنَدُمَه - ف. گرهی است سخت که بر

بدن بیرون آید که بفارسی آرخ و عبری
 نولول گویند
گندنا - ف. سبزی تره که خوردنی است
گندنا گوهَر - ف. حنظل یا بوته آن
گنده - ف. هر چیز بزرگ ، هر چیز
 کرد و خصوصاً کوفته بزرگ که از گوشت
 و غیره پزند ، امردقوی اندام
گنده - ف. هر چیز بدبو و **گنده پیر**
 زن سالخورده و **گنده مغز** مردم متکبر
 و هرزه درای
گندیدن - ف. بدبو و متمغن شدن ،
 ضایع شدن و **گندیده** اسم مفعول آنست
گنگ - ف. مردم لال و بی زبان ، لوله
 سفالین که در زیر زمین کنند برای
 جریان آب
گنگ - مح. بتخانه ایست در چین ،
 شهریست نزدیک ختا ، کوهیست بسیار
 بلند ، رودخانه بزرگست در هند ،
 نادیست سوداوی که تامویران کنند آرام
 نگیرد ، امرد قوی جثه ، خمیده
گنگاج - ف. بمعنی کنکاش است
گنگار - ف. ماریکه تازه پوست افکنده
گنگل - ف. شوخی و ظرافت
گنگلاج - ف. مردم زبان گرفته
گنوره - ف. سازنده چیزی
گنه - ف. بمعنی گناه است
گنه گنه - ف. درختی است که جوهران
 را گیرند و تلخست برای رفع تب دهند
گو - ف. امر بگفتن ، گوی ، تکه

جامه ، گریبان
گو - ف. گاو ، محلی است که گاوها
 را در آنجا جمع کنند و اصل آن کله
 گاو است
گو - ف. گاو ، شجاع ، مفاک و کودال
 و **گوان** بمعنی دلیرانست
گوا - ف. بمعنی گواه و شاهد است
گوار - ف. چیزی که ذائقه را خوش
 آید و زود هضم شود و همچنین است
گوارا
گوار - ف. خوش و **گوار** از ناخوش
گوارش - ف. چیزیست که ترکیب
 کنند برای هضم و گواریدن غذا
گوارون - ف. جوششی است که از
 سودا برتن ظاهر شود و عبری قوبا
 گویند
گوارزه - ف. گهواره ، کله گاو
گواریدن - ف. خوش آمدن ذائقه
 و زود هضم شدن غذا
گواز - ف. چوب دستی که بدان گاو
 و خروارند ، میخی که بدان خروارند ،
 هاون چوبی
گواژ و **گوازه** - ف. سرزنش و طعنه
گواش - ف. گونه و صنف و طرز و روش
گواشمه - ف. آسانی ، مقننه زنان
گواقد - ف. نوعی از ماهی کوچک پر خار
گوالیدن - ف. بالیدن ، نشو و نما
 کردن ، جمع شدن ، نشو و نما شدن
گواه - ف. شاهد و مطلع و **گواهی**
 شهادت دادن است

داماد امیر حسین که قبل از تیمور امارت داشته بوده

گورپی - ف . چاهبست دهان آن تنک و ته آن گشاد است و در صحرا کنند و در آن گندم ریزند ، نشاط و عشرت

گوز - ف . بمعنی گوزن است
گوز - ف . زشت ، کردو ، خمیده ، بادبکه باصدا از راه پامین بیرون آید

و گوز گند سخنان زشت

گوز - ف . جوزو کردو و گوزا قند

و گوزا گند هلوی خشک که هسته آن

را خارج نموده و درونش را از قند و

کردو پر کنند و آنرا جوز قند گویند

گوزاز - ف . پرنده ایست خوش آواز

گوزبان - ف . پاردم که زیر دم اسبان

گذارد

گوزک - ف . غوزک ، استخوان برآمده

گوزن - ف . گاو کوهی که شاخهای

باند دارد و آب گوشه چشم آن تریاق

است و چون از مادر زائیده شود نقطه

چند سیاهی بر آن باشد و هر سالی

یکی از آنها محو گردد

گوزهر - ف . محل تقاطع دودائره

موهومی که دوعقدہ رأس ذنب ماه است

گوزینه - ف . شیرینی است که از

کردو درست کنند

گوز - ف . قوز و خمیدگی

گوزده - ف . صغنی است تلخ و سرخ

رنک که آنرا کک گویند

گوریا - ف . شاید ، ممکن است

گوباره - ف . بمعنی کله گاو است

گوبان - ف . چوپان گاو است

گوجه - ف . میوه ایست که غوره آن

ترش و سبزا است و سفید یا قرمز یا سیاه

میشود و گرد است

گود - ف . گودال و عمیق

گود - ف . مخفف گوید

گودال - ف . فرو رفتگی خاصه

در زمین

گودر - ف . مرغابی که گوشت آن

بدبو است ، بچه گاو ، بچه گوزن ،

نوعی از غله خورد و کوچک که در کشت

زار جوو گندم پیدا شود

گودرز - ف . نام دوتن از ملوک اشکانی

گودرز - ف . دلیرزاده

گوده - ف . تن و بدن ، استعداد و لیاقت

گودی - ف . بمعنی عمیق است

گوز - ف . کبر ، شهرت در هند ،

قومی از اهالی هند

گوز - ف . قبر ، دشت ، گورخر و

گوز خان لقب بهرام گورو و لقب پادشاهان

خاور و ترستان و گوزخر و وحشی که

آنها کور نیز گویند و گوزشکاف

گفتار و کفن دزد

گوراب - ف . گنبد بالای قبر

گور انور - ف . زود زود ، تند تند

گورب - ف . نام اصلی جوراب است

گورستان - ت . لقب امیر تیمور چه

کورگان بمعنی داماد است و امیر تیمور

گوسا له - ف . بچه گاو ، برج نور
 گوسفند - ف . حیوانی است اهلی شاخ
 دار که گوشت لذیذی دارد و خوراک
 گوشت اکثر ایرانیان از این حیوانست
 گوش - ف . یکی از اعضای بدن که
 آلت شنیدنست ، گوشه ، نام فرشته که
 موکل مهمات خلق است ، نام روز
 چهاردهم هر ماه شمسی که در آن روز عید
 گیرند و در آن روز سیر خورند و گوشبر
 کسی که بخیله نان مردم را خورد
 و گوش دادن شنیدن و گوش داشتن
 انتظار کشیدن و گوش کردن شنیدن
 و گوشمالی فشار دادن و تربیت کردن
 و گوش ماهی صدف و گوشوار و
 گوشواره زیوری که در گوش کنند
 و اطاق کوچکی که متصل با طاق بزرگست
 گوشاد - ف . نام گیاه است
 گوشاسب - ف . احتلام و خواب دیدن
 گوشان - ف . بمعنی شیره انگور است
 گوشانه - ف . گوشه و کمین
 گوشت - ف . مقابل پوست و استخوان
 و گوشته آهنگ قلابی است که بدان
 گوشت را از دیک بیرون آورند و
 گوشته کوب آلتی است چوبی که
 پس از پخته شدن گوشت و نخود بتوسط
 آن گوشت و نخود را با هم کوبند
 گوشه - ف . کنار و زاویه
 گوش - ف . تکه ، دانهائی است که
 زاعضاء آدمی مخصوصاً دست و پا بر آید
 که آنرا آخ وز گیل گویند

گوشا - ف . غوغا و فریاد
 گوشکار - ف . جعل و سرکین گردانک
 گوشگرد - ف . جوهری است که آنرا
 کبریت گویند و زرد و سرخ و سفید و
 سیاه است و گوشگرد احمر و سرخ
 از جواهرات بشمار است
 گوش - ف . ابله و نادان و گوش زدن
 فریب دادن است
 گوشلاد - ف . نام پهلوانی است
 گوشلایج - ف . نانی است تنک و لا برلا
 گوشخ و گوشخن - ف . گلخن حمام
 گوشه - ف . گلوله ، کوزه
 گوشه - ف . بمعنی گلوله است
 گوشهست - ف . نام کتابی آسمانی
 که بر یکی از انبیاء عجم نازل شده و
 مجوسان آن پیغمبر را کشتند و کتاب را
 سوختند و نام آن پیغمبر جومست بوده
 گوش - ف . درختی است خار دار که
 ساقش بیخار است
 گوش - ف . رنگ و لون ، طرز و روش
 و گوشنا گوش رنگ برنگ و اقسام مختلف
 گوشنا - ف . سرخاب که بصورت مانند
 گوشه - ف . گون مانند چگونه
 گوشنی - ف . پارچه ایست ضخیم که از
 الیاف نبات بافند و کیسه نمایند و در
 آن متاع ریزند و از جانی بجائی حمل
 و نقل کنند
 گوشیا - ف . تخته سه گوشه که بنایان
 راستی و کجی بنا را بدان میکنند ،
 ریسمان معماران

گَوَهْ - ف . بمعنی گواه است
گَوَهْ - ف . چوبی است که موقع اره
کردن یا شکستن الواریا هیزم در شکاف
آن نهند

گَوَهَرْ - ف . اعل و مروارید ، اصل و
نسب و ذات ، جواهر و گَوَهَرْ زای
فصیح و عادل و گَوَهَرْ نِیمْ سَفَتْ کلام
سربسته و گَوَهَرْ جواهر فروش است
گَوُیْ - ف . کلوله مخصوصی که آن
را با چوگان زنند و بازی کنند ، امر
بگفتن ، هر چیز مدور ، تکه گریبان که
در حلقه اندازند تابسته شود و گَوُیْ
بُرَدَنْ بیش گزفتن و فاتح شدن است
و گَوُیْ رَزْ آفتاب و گَوُیْ سِیمِینْ
ماه است

گَوُیا - ف . کوبنده ، شاید
گَوُیْسَتْ - ف . غله کوفته ، صدمه و
آسیبی که از کوفتن چیزی بر بدن وارد
آمده است

گَوِیْشْ - ف . ظرف ماست و شیر
گَوِیْنْدَه - ف . صاحب قول ، قصه
خوان و سخنگو ، شاعر ، مطرب
گَوِیَه - ف . گفتن ، غار ، وَا گَوِیَه
مکرر گفتن است

گَوِیْ - ف . منسوب بکوی ، گویا ،
می گویی

گَهْ - ف . گاه ، اسبی که تن بسواری
نهد و گَهْوَا رَهْ مخفف گاهواره
گَهْ - ف . مدفوع آدمی و پاره حیوانات

گَهَانْ - ف . گیتی و دنیا و جهان
گَهَبَا - ف . شش روزیست که جمع
موجودات در آن خلق شده اند
گَهَرْ - ف . بمعنی گوهر است

گَیْ - ف . جانوریست که بر آن ابلق
است که بر تیر نصب کنند
گَیْ - ف . لفظی است که در آخر کلمه
در آید و افاده معنی مصدر کند چون بندگی
و خوانندگی

گَیَاغْ - ف . بمعنی گیاه است
گَیَا - ف . علفی که از زمین روید
گَیَا - ف . نوعی از پلو است ، نوعی
از خوراکست که روده گوسفند را
پاک کرده در وسط آن گوشت و چیزهای
دیگر بر نموده و در روغن بریان کرده
و خورند

گَیْتِیْ - ف . دنیا و عالم ماده و گَیْتِیْ
آرَا و گَیْتِیْ بَانْ و گَیْتِیْ سِتَانْ و گَیْتِیْ
فَرُوَزْ پادشاه و گَیْتِیْ گَرُذْ و گَیْتِیْ
نَوَرُذْ جهانگرد و سیاح و گَیْتِیْ نِیَا
انسان کامل و فریطة جغرافیای عالم

گَیْجْ - ف . کم هوش و سرگشته
گَیْجْ - ف . غلیو اج و نامرد و بی غیرت
گَیْرْ - ف . گرفتاری ، امر بگرفتن و
گَیْرْ اَفْتَادَنْ و گَیْرْ گَرْدَنْ گرفتار
شدن است و گَیْرْ وَا زْ گرفتاری و
مشقت و نیز بمعنی فرماندهی و حکمرانی
میشد

گَیْرْ - ف . گزنده ، سر مه ، گیرنده

گیراندن - ف. آتش روشن کردن
گیرخ - ف. رحل که بر آن کتاب نهند
گیرو - ف. نام پهلوانی ایرانی است
گیره - ف. سید کوچک که در آن میوه نهند، آلتی که چیزی را بگیرد
گیروان - فر. وزنی بقدر پنج سیر شانزده مثقال و آنرا **گیروانگه** نیز گویند

گیس - ف. موی بلند سر خاصه سر زنان و آنرا **گیسو** نیز گویند و **گیسوداز** ستاره دنباله دار و نیز سید و اصیل زاده نیز گویند
گیسه - فر. میزهایی که اطراف آن محفوظ و جای فروش و معامله است مخصوصاً در بانگها
گیگ - ف. بمعنی كك است
گیلاس - ف. میوه است از جنس آلبالو ولی شیرین تر و کم رنگ تر، فنجان که پایه دار است و در آن مشروبات ریزند و خورند

گیلو - ف. مردم گیلان، بشته و تل
گیلویی - ف. بین سقف و دیوار
گیخت - ف. کفش مخصوصاً گیوه
گین - ف. در آخر کلمات افاده معنی صاحب کند مانند غمگین و شرمگین
گینه - ف. بمعنی شیشه است
گیوتین - فر. آلتی است برای اعدام که در زمان لوئی شانزدهم اختراع و بنام مخترع آن نامیده شده است
گیوز - ف. مرد سخنگو، حس مشترک

گیوگان - ف. نام پهلوانی ایرانی
گیوه - ف. پاپوشی است که روی آن از نخ یا ابریشم بافته و کف آن بارچه ایست که متصل بهم است
گیه - ف. مخفف و بمعنی گیاه است
گیهان - ف. دنیای طبیعی و عالم عناصر

ل

لا - ع. نه و **لا ابالی** بی باک و بی فکر
لاجرم ناچار و **لا یسما** خصوصاً و **لا شک** یقین و **لا طائل** مهمل و بمعنی و **لا یخصی** بدون انتهی و **لا یتدرك** غیر معلوم و **لا یزال** همیشه و **لا یفك** دائم
لا - ف. توی و **لا بالا** تو بر تو
لا به - ف. سخنی که از روی عجز و تملق گفته شود، گریه و زاری
لا ییدن - ف. لابه کردن
لا ت - ف. فقیر و بی چیز و گدا
لاخ - ف. سك ماده
لا جور د - ف. سنگی است که در نك و **لا جور د** منسوب بآنست و **لا جور د** طاق آسمان
لاچ - ف. فریب و خدعه و نیرنگ
لاچی - ف. بار درختی است هندی و خوشبوی و با ادویه حاره در طعام کنند
لا حق - ع. متصل و ملحق در عقب چیزی
لاخ - ف. بمعنی جای و مکان است و مرکباً گفته شود چون سنگلاخ
لاخظ - ف. نگاه کننده بگوشت چشم

لَاخِشْتَه - ف. بهمنی تیماج است
لَاخِيز - ف. سیل که از گل ولای خیزد
لَاذ - ف. بنای دیوار، هررده از
دیوار، ذیای تنک و نازک، خاک،
لادن، شهرلار، گل و شکوفه، آبادانی
لَاذَن - ف. نام کلی است معطر
لَاذَنَه - ف. گیاهیست که از پوست آن
ریسمان سازند

لَاذَه - ف. نادان و احمق و بیشعور
لَازِکِی - ف. نام درختی است که به
بزرگی درخت گردو است و گل آن
زرد و طلایی است و دانه‌های آن شبیه
باقلا است که به عربی خَرْثُوبْ گویند
لَازِقْ - ع. چسبنده و چسبناک

لَازِم - ع. واجب و حتمی، ضروری
لَاش - ف. ابریشم فرو مایه، ماده
هر حیوان مخصوصاً ماده سَک، نظر
بصورت خوب و لَاشْ رَدَنْ ملاعبه با
صاحب جمال نمودن
لَاسْتِيكْ - فر. شیره ایست که از درخت
مخصوصی گیرند و با آن چرخ و سایر
چیزها سازند

لَاش - ف. زبون و پست، لاشه
لَاشَه - ف. مرده انسان یا حیوان
لَايِفْ - ع. بازی کننده
لَايِقْ - ع. لمن و نفرین کننده
لَاغْ - ف. بازی، هزل و ظرافت،
نهر کودی که از جریان آب و سیل عمیق
شده است

لَاغِی - ع. بیهوده گو، یاوه گو

لَاْف - ف. زیاده از حد خود اظهار
نمودن و باگزاف مترادفت
لَاْفِظْ - ع. گوینده، اداکننده
لَاْفِطْ - ع. چیز را از بین بردارنده
لَاكْ - ف. تفار و کاسه چوبین، لاک
بشت، داروئی است که بسبب برودت
هوا بر شاخ درخت کنار و مانند آن نشیند
و منجمد گردد و آنرا کوینده و بخته و
از آن رنک سرخی حاصل شود و لاکِی

رَنَكْ همان رنک لاکست
لَاكْ پُشت - ف. سنگ بشت
لَاكِنْ - ع. لیکن، جز آنکه
لَاَلْ - ف. گنک، جوهریست گرانباه
که رنک آن سرخ است و معرب آن
لعل است

لَاَلَا - ف. بنده و خادم، گیاهیست که
از مکه آورند و لَاسْراَیْ خواجه سرای
است و نیز مرد پیری که مربی بزرگ
زادگان است که آنرا لالانیز گویند و
به الله معروف است

لَاَلَايْ - ف. بکودک هنگام خواب
کردن او گویند

لَاَلَكْ - ف. کفش، تاج، تاج خروس
لَاَلَنَكْ - ف. نان پاره گدائی
لَاَلَهْ - ف. گلای که هفت نوعست، گوش
و کنایه از روی معشوق، یکنوع چراغ
بلور که در آن شمع گچی یا مومی سوزند
و لَاله سَازْ مرغی است خوش آواز

لَاَمْ - ف. نام یکی از حروف تهجی،
ژنده و خرقة درویشان، غنبر و مشک و

ته حوص یاجوی باشد ، دردی شراب ،
 باران ، هرزد وچینه دیوار
لایح - ع . ظاهر و هویدا و آشکار
لایحه - ع . صفحه که بر آن چیز نویسند
لایق - ع . سزاوار و مستوجب
لایبی - ف . جامه که درویشان پوشند
لایی - ف . چیزی که بین رویه و آستر
 گذارند خواه بارچه باشد یا پنبه
لاییدن - ف . گفتن ، لیسیدن
لئالی - ع . جمع **لؤلؤ** ، مرواریدها
لئام - ع . مردمان فرومایه و پست
لؤلؤ - ع . بمعنی مروارید است
لؤم - ح . فرومایه و پست فطرت بودن
لئیم - ع . مردم فرومایه و پست

لَب - ف . هریک از دو طرف دهان که
 آنرا برمی شفه گویند ، کناره هر چیز
وَلَبَّ برور و برو **وَلَبَّ** پَرَزْدَن ریختن
 مایع از طرف هنگام حرکت دادن آن
وَلَبَّ تَرُکَرْدَن سخن گفتن **وَلَبَّ** چش
 چشیدن برای دانستن مزه و گُزِزُش بر شدن
 و ریختن **وَلَبَّ** گَرِیْدَن تأسف خوردن
 و خشمگین شدن و حیا کردن
لَب - ع . میانه هر چیز ، مغز بادام و
 بسته و هر مغزی
لَبَاب - ع . برگزیده و خالص از هر چیز
لَبَادَه - ف . جامه بارانی و بلند
لَبَادَه - ع . بمعنی نم است
لَبَادَه - ف . چوبیست که برگردن گاو
 برای زراعت نهند

اسپند سوخته و لاجورد و نیل و مانند
 آنها که بجهت دفع چشم زخم بر چهره
 و پیشانی اطفال کشند ، لاف و گزاف ،
 زیور
لامانی - ف . چابلوسی و لابه گری
لامچه - ف . عنبر و مشک و سپند سوخته
 و مانند آن که برای دفع چشم زخم
 بر پیشانی اطفال کشند
لامی - ع . بدست مالنده
لامسگر - ف . درخت سفید
لامع - ع . روشن کننده
لان - ف . بیوفائی ، امر از لاندن ،
 محل انبوهی و بسیاری چیزی ، گودال
 و مفاک
لانجین - ف . کاسه بزرگ ، تبار گلین
لالدن - ف . جنباندن و افشاندن ،
 گودال و سوراخ و حفرة
لانَه - ف . آشیانه پرندگان و چرندگان
 کاهل و بیکاره
لاؤ - ف . خاکی است سفید که بدان
 خانه سفید کنند
لاؤک - ف . ظرفی است بزرگ که در
 آن خمیر کنند یا کشک و مانند آن ساینند
لاهُوت - ع . عالم ماوراء الطبیعه
لاهُورَه - ف . تاج خربزه و هندوانه
لاهی - ع . بازی و تفریح کننده
لاهیجان - ف . بلوکی است در گیلان
 و لاهیجی و لاهیجانی منسوب بآنست
لائی - ف . امر از لاییدن ، نوعی از
 اتفاقه ابریشمی ، لجن ولای گلی که در

تبریز ، کهنه پاره پاره ، مردم فربه ، کسی که سخن پیش او مخفی نماند و همه جا گوید

کُنْک - ف . نام بازی است

کُنْجَا - مح . کشتی کوچک باری

کَنَه - ف . کهنه و پاره ، فالیز خیار و خربزه و **کَنَه حِیض** کهنه پاره ایست که زنان حیض با خود بردارند
کَنَام - ع . بمعنی دهان بند است
کَنَه - ع . بن دندان است

کَنَج - ف . لگد

کَنَج - ع . ستیزه و لجاجت کردن

کَنَاء - ع . پناه گرفتن

کَنَاج - ع . ستیزه و لجاجت کردن

کَنَج - ع . میانه دریاها

کَنَاج - ف . نام واضح شطرنج ب شطرنج بازی که ندیم یکی از خلفاء عباسی بوده و ماهر در بازی مزبور بوده ، پدو مرشد قمار بازان را **کَنَاج** گویند و در این مصر **کَنَاج** خوانند

کَنَم - ف . بمعنی لجن است

کَنَن - ف . کل سیاه ته حوض و جوی

کَنُوج - ع . ستیزه و لجاجت کننده

کَنَه - ع . میانه دریا

کَنَج - ف . بمعنی رخساره است

کَنَج - ف . برهنه ، لوج ، احوال

کَنَر - ف . مردم فرومایه و رذل

کَنَک - ف . پارچه ای که زنان بر سر کنند

کَبَاس - ع . جامه ، پوشش

کَنَت - ع . درنگ و تأمل کردن

کَبَس - ع . پوشیدن جامه و لباس

کَبَس - ع . پوشیدن کار را بر کسی

کَبَلَات - ف . افسونگر ، جادوگر

کَبَلَاب - ف . پیچه که به ربی عشقه گویند

کَبَلَو - ف . چغندر پخته است

کَبَن - ع . شیر و **کَبَنَات** هر چیزی که از شیر سازند مانند ماست و پنیر و دوغ و کره

کَبَنَان - ع . کوهی است در برشامات

کَبَنَک - ف . نوعی کرم چوینخوار است

کَبَنَات - ف . نام رودخانه ایست

کَبِیت - ع . عاقل و خردمند و دانا

کَبِیدَن - ف . لافیدن ، لابه کردن

کَبِشَه - ف . بمعنی لواشه است

کَبَنَک - ع . البته اجابت میکند

کَب - ف . گوشت و پوست محیط بدهان

کَبَغ - ف . باد انداختن در لپ و زدن

بان تا صدا کند

کَبَه - ف . یک پاره از دو قسمت نخود

و با قلا و مانند آن

کَت - ف . لغت لغت و پاره و پاره ،

صدمه زدن ، بهلوزدن ، گرزگران ،

توپ درست پاره نکرده از جامه ، شکم و

کَت و پاژ متفرق و پربشان

کَتَنج - ع . آلودن ، مخلوط کردن

کَتَرَف - ف . ظرف شراب ، مقدار نیم من

لَجَنُ - ف . عربان و برهنه ، زن قجه

لِحَاظُ - ع . بمعنی دنبال است

لِحَاظُ - ع . چیز را بچشم نگاه داشتن

لِخَافٍ - ع . پوشش ، پوشش خواب ،

هر جامه که بالای جامه ها پوشند

لِخَاقٍ - ع . در رسیدن باد

لِخَانُ - ع . آواز خوان ، خواننده

لِحْدُ - ع . شکافتن یک طرف گور ، شکاف

در عرض گور ، در گور کردن مرده

لِحْظُ - ع . بگوشه چشم نگریستن و

لِحْظَه - وقت کمی است که بگوشه چشم

بنگرند

لِحَقُ - ع . در رسیدن باد

لِحْمُ - ع . باز کردن گوشت از استخوان ،

گوشت

لِحْمَه - ع . بمعنی خویشی است

لِحْنُ - ع . خطا در خواندن ، آواز ،

باریک میان شدن

لِحْوَقُ - ع . ملحق و باریک میان شدن

لِحِيمُ - ع . چسباننده دو چیز با هم

لِحْيَه - ع . ریش صورت مقابل شارب

لُحْ - ف . خمیده ، گیاهی که درون

آب روید که از آن حصیر بافتند

لُخَا - ف . کفش که آنرا لُكَا نیز گویند

لُخْتُ - ف . گرز ، جزء و پاره و

لُخْتُ آسَمَانُهَا افلاك موهومه سفيره

که در ضمن افلاك کلي بر طريقه بطليموس

تصور کرده اند وَلُخْتُ دَوْرُ پاره دوز

است وَلُخْتُ رَمِيْنُهَا اراضي جزء است

وَلُخْتُ لُخْتُ پاره پاره وَلُخْتَه پاره و

لُخْتِي پاره است

لُخْتُ - ف . برهنه و عربان و بی پوشش

لُخْتِي - ف . برهنه گی و عربانی

لُخْجُ - ف . بمعنی زاج است

لُخْجَه - ف . شعله یازبانه آتش

لُخْجُكُ - ف . پریدن در آب از بلندی

بقسمیکه کف پا روی آب خورد و

صدا کند

لُخْجَه - ف . بمعنی شعله آتش است

لُخْشُ - ف . لغزیدن ، زاج

لُخْشَانُ - ف . بمعنی لغزنده است

لُخْشَكُ - ف . زمینی که یخ روی آن

بسته و کودکان و جوانان پای بر آن زده

و بلغزند

لُخْشِدُنُ - ف . لغزیدن

لُخْلَخُ - ف . ضعیف و لاغر

لُخْلِخُ - ف . کاربرا ضعیف و آهسته

انجام دادن ، صدای ضعیف و آهسته

لُخْلِخَه - ع . کوی عنبرینی است که

از مشک و عنبر و کافور و لادن و غیره سازند

لُخْمُ - ف . گوشت بی استخوان و دنبه

لُخْمُ - ف . نوعی از ماهی صیاد که آنرا

بفارسی کُوسَجْ گویند

لُدُنُ - ع . نزد و عِلْمُ لُدُنِي علم و دانش

ذاتی بدون استاد

لُدُنِي - ع . نزد من

لُدَايْدُ - ع . چیزهای لذیذ

لَدَّتْ - ع . خواب ، خوشمزه یافتن
 لَذَغَ - ع . سوختن آتش کسیرا، سوزاندن
 کسیرا بزبان
 لَذِيذٌ - ع . خوشمزه ، خوش طعم
 كَرٌّ - ف . جوی آب ، نهر
 كُرٌّ - ف . طایفه از صحرائشینان ایران
 که میان اصفهان و خوزستان سکونت
 دارند و كُرِّسْتَان اینحدود را گویند و
 چون لرها چادر نشینان بوده اند و اغلب
 راهزنی مینمودند محض تمدن ایشان
 را از صحرا گردی منع نموده و خانه نشین
 در اینمصر مینمایند
 كَرْدٌ - ف . صحرا و میدان
 كَرْدٌ - ف . ته نشین مایعات
 كَرَزٌ - ف . از سرما حرکت کردن بدن
 كَرَزَه - ف . حرکت و جنبش
 كَرَزِيدَن - ف . لرز کردن
 كَرِّ كَيْمَاسٍ - ف . بمعنی زعفران است

كَرْجٌ - ع . چسبنده ، چسبناك
 كَرْجِيٌّ - مح . طایفه ایست که در جبال
 البرز مسکن دارند
 كَرْوَجَتٌ - ع . چسبندگی ، چسبناکی
 كَرْوَمٌ - ع . بمعنی وجوب است
 كَرْوَمٌ - ف . کباده و کمان نرم که
 اول با آن مشق کمانداری کنند
 كَرِيْزٌ - ف . عاقل و پرهیز کار
 كَرٌّ - فر . مکان مخصوصی است در
 نما بشکام
 كَرْمٌ و كَرْنٌ - ف . بمعنی لجن است

كَسٌ - ف . افتاده و شل و لیس
 كِسَانٌ - ع . بمعنی زبان است
 كَسْتٌ - ف . هر چیز نیکو و قوی
 كِسْتَنٌ - ف . لیسیدن ، لیس زدن
 كَسْعٌ - ع . گزیدن مار و گزدم
 كَشٌّ - ف . لاش ، مردم بیکار و تنبل
 و كَشٌّ آب جای کودی که آب سیل در
 آنجا مانده و كَشٌّ و لَوْش مردم بیکاره
 و از مترادفات است
 كَشْتَنٌ - ف . تفرج و تفریح کردن
 كَشْتَنٌ - ف . لیسیدن ، لیس زدن
 كَشْكٌ - ف . بمعنی پاره است
 كَشْكُرٌ - ف . سپاهیان و كَشْكُرْ شُكُوف
 دلیر و لشکر شکن و كَشْكُرِي سپاهی
 مقابل کشوری
 كَشَنٌ - ف . هر چه هموار و بی نقش و نرم
 و لغزنده باشد

لَضٌ - ع . بمعنی دزد و سارق است
 لُصُوقٌ - ع . چسبیدن شش بر تهیگاه
 از تشنگی و عطش
 لَطَافٌ - ع . جمع لَطِيفَه ، لطیفه ها
 لَطَافَتٌ - ع . نرم و خورد شدن چیزی
 لَطَخٌ - ع . آلودن ، اندودن
 لُطْفٌ - ع . نرمی در کار و کردار ، توفیق
 لُطْمَه - ع . طایفه زدن بر رخسار و اندام
 لَطِيفٌ - ع . نرم و نازک و لَطِيفَه مضمون
 قابل توجه است

لُعَابُ - ع. آب دهان، آب غلیظ هر چیزی مانند آب به دانه و آب اسپرزه، عسل و آنچه از بالا فرود آید
لُعَانُ - ع. در محضر حاکم شرع زن و شوهر همدیگر را لعن کردند بنحو مخصوصی پس از نسبت دادن شوهر بزن عمل شنیعی را در صورتیکه دلیل اثبات نداشته باشد

لَعَبٌ - ع. بازی، آب رفتن از دهان کودکان و اطفال
لُعْبَةٌ - ع. بازیچه و هر چیزی که اسباب بازیچه باشد چون عروسک
لَعْلٌ - ع. جواهریست سرخ رنگ که اصل آن لال است و **لَعْلٌ مُذَابٌ** شراب و می است
لَعْنٌ - ع. دور کردن از رحمت و همچنین است لعنت
لَعِينٌ - ع. دور از رحمت، لعنت و نفرین شده، دیو سرکش

لَعْفٌ - ف. انفصال دو چیز بازباده در صورتیکه باید متصل باشند چون اتصال اجزاء تخت، ضایع و **دِهَانٌ لَعْفٌ** کسیرا گویند که هر سخنی بشنود و اگو کند و **تُخِمَ لَعْفٌ** تخی است که سفیده وزرده آن باهم مخلوط شده و **لَعْفٌ** را باقاف نیز نویسند

لُعَاتٌ - ع. جمع **لَعْتُ**، واژه ها
لُعَاژٌ - ف. بکنایه مضمون گفتن
لَعْتُ - ع. نوع سخن که بیاری **لُعَاژٌ**

و نُؤَلِّهِ وَ وَاِذْهُ وَ جَنَّتْ گویند
لَعَزٌ - ع. معنی و سخن سر بسته که بفارسی پیستان گویند
لَعَزَشٌ - ف. سریدن و افتادن و **لَعَزٌ** پدن مصدر آنست
لَعُوٌّ - ع. بیهوده گفتن
لَعُونَةٌ - ع. زب و زبنت و پیراسته

لَفٌّ - ع. پیچیدن، بستن
لَفَاتٌ - ع. احق و نادان، بد خو
لِفَافَةٌ - ع. جامه بیرونی که بر پا و غیر آن پیچیده و آنرا **لِفَافٌ** نیز گویند
لَفْتُ - ف. آب و تاب دادن بطلبی و چیزی بمعنی شلغم نیز میباشد
لِفْتُ - ف. لبیدن و با لبس بطریق مترادف گفته شود لغت و لبس کرد یعنی از خوان نعمت دیگران شکم خود را سیر کرد

لَفْتَرَهٌ - ف. سفله و فرومایه و پست
لَفْجٌ - ف. بارچه گوشت بی استخوان لب سطر و کلفت و **لَفْجٌ اُنْدَاخْتُنْ** فروهشتن لب را گویند در موقع اعراض
لَفْجَةٌ - ف. گوشت بی استخوان، لب درشت، کله بریان کرده
لَفْظٌ - ع. صوتیکه از دهان بیرون آید، سخن بیرون کردن از دهان
لَفِيفٌ - ع. گروه مردم پراکنده، اصطلاحی است در علم صرف

لَقٌّ - ف. لغ، کچل و بیبوی، صحرای

بعلف ، فرب دادن
لُقْ - ف . فرب دادن ، گولزدن
لُقْ - ع . برچشم زدن
لُتَاء - ع . دیدار کردن ، دیدن
لُتَاخ - ع . آنچه ؛ آن درخت خرمارا
 کشت کنند
لُطَاظ - ع . چیزیکه در بین راه افتاده
 و آنرا بر میدارند
لُفْ - ع . بازنامه ، مقابل کتبه و اسم
لُفُخ - ع . آستن و بارور شدن
لُفَط - ع . از زمین برگرفتن
لُفَلَقْ - مع . معرب لك لك
لُفَلَقَه - ع . بانگی كه باضطراب و
 حرکت باشد
لُفْمَان - ع . نام یکی از حکماء اخلاق
لُفْمَه - ع . بمعنی نواله است
لُفْن - ع . تند فهمیدن ، زود دریافتن
 سریع الانتقال بودن
لُفَوَه - ع . بیماری ، کجی دهان و روی
لُفَيَه - ع . روبرو شدن و ملاقات کردن

لُكْ - ف . ابله و نادان ، صدهزار ، نام
 طایفه و ایلی است
لُكْ - ف . چیز کننده و سطر ، کعب پا
 که شتالنگ گویند ، مخفف لوك كه
 شتر است ، ربشی است که در شکم
 پیدا شود و شکم را باره کند
لُكْ - ف . لاک ، طایفه از اکراد ،
 جامه باره ، لباس پوشیدنی
لُكَا - ف . کفش ، لاک ، تیماج سرخ

کلی سرخ
لُكَاث - ف . پیره زن ، پست فطرت ،
 ورقی از اوراق بازی آس که بروی آن
 شکل پیره زالی کشیده اند که در مرتبه
 پست تر از اوراق آس است
لُكَاث - ف . همه چیز ضایع و زبون
لُكَاثَه - ف . پیره زن بدعمل
لُكَاَم - ف . امرد بیحیای قوی جثه ،
 نام کوهی است در شام
لُكَاَمَه - ف . کنایه از آلت رجولیت
لُكَلُكْ - ف . پرنده ایست که گردن و
 باهای آن دراز است و باکاف فارسی
 نیز نویسند ، سخنان یاوه
لُكَلُكْ - ف . راه رفتن اسب و یا بو
 بطریقی که موجب حرکت سوار شود
لُكَلُكَه - ف . سخنان یاوه و هرزه
لُكُنْ - ف . طشتی که در آن دست شویند
 و بایمعنی با کاف فارسی اصح است ،
 شمع دان و عود سوز
لُكُنْتُ - ع . ماندن در سخن ، گرفتن زبان
لُكُتَه - ف . چیز واژده و شکسته
لُكْ وُكْ - ف . اسباب خانه ، بیهنر ،
 تکابوی ، لکی که بر صورت افتد
لُكْ وُكْ - ف . گنده و ناخراشیده
لُكْ وُكْ - ف . کارهای کوچک کردن
 و در تکابوی کار بودن
لُكَه - ف . رفتار اسب بطریقی که سوار
 خود را حرکت داده و موجب آسیب
 سوار شود ، داغ ، بارچه
لُكَه - ف . لك و كلف و خالی که بجامه

و مانند آن پدید آید ، قطعه از ابر ،
کتابه از عیب و عار

لَکِبْنُ - ف . بمعنی نمد است

لَهْ - ف . هذیان و هرزه

لُحَارِیْمُ - فر . شمارش اعداد متناسبه

لُحَامُ - ف . جلو و دهنه اسب و مانند

لَکْدُ - ف . با کف با چیزی یا کسی رازدن

و لَکْدُ کُوبُ پامال است

لُغْزِی - ف . طایفه در جبال البرز سکنی

دارند و آنرا لُزْجِی نیز گویند

لَکْ - ف . بمعنی لك لك است

لَکْنُ - ف . طشتی که در آن دست و جامه

شویند ، شمعدان ، استخوانی است که

لَکْنُ خَاصِرَه گویند

لَهِ - ف . مرتبی بزرگ زادگان که پیرو

جا افتاده باشد

لَمْ - ف . فراغت و آسایش ، دراز

کشیدن و کمیدن مصدر آنست

لَمْ - ع . ازادات نفی است بمعنی نه

لِمْ - ف . راه و دلیل و سبب و ممکنست

مأخوذ از لَمْ باشد بنابراین عربی است

لَمْ - ع . چرا

لَمَّا - ع . ازادات نفی است بمعنی نه

لَمَّا لَمْ - ف . پروبال

لَمْتَرُ - ف . فربه و قوی ، ناهموار ،

مرد تنبل و بی غیرت

لَمَحَه - ع . یکدفعه نگرستن ، درخشیدن

لَمَسُ - ع . بسودن ، تماس دادن

لَمَسُ - ف . شل و افتاده مقابل شق

لَمْبِیْرُ - ف . مردم کلاش ، نرکی

لَمْعَانُ - ع . روشن و نورانی شدن

لَمْعَه - ع . پاره نور

لَمِی - ع . از معلول بی بعلت بردن

لَمِیْدُنُ - ف . آسایش پیدا نمودن و

استراحت کردن ، بخشیدن

لَنْ - ع . هرگز و لَنْ تَرَانِی یعنی هرگز

مرا نخواهی دید ولی در فارسی دریاوه

گویی گفته شود

لَنْ - ف . آلت مردی ، آلت رجولیت

لَنْتُ - ف . بزرگ و سنگین

لَنْبَانُ - ف . زنبکه فاحشه گی راترک

و مشغول عبادت شده

لَنْبَرُ - ف . فربه و چاق خصوصاً سرین

و کفل بزرگ را گویند

لَنْبَرُ - ف . موج زدن و مایع ریختن

آن از سر ظرف موقع حرکت آن ظرف

لَنْبَکُ - ف . نام سقائی در زمان بهرام

گور بوده که بسیار کریم بوده

لَنْبُو - ف . چیزی که سفت است و بواسطه

فشار نرم میشود و با آب استعمال شود

چون انار که بواسطه فشار نرم شده

گویند آب لنبو شده

لَنْبَه - ف . گرد و مدور ، چیزی که

هنوز تمام بسته نشده مانند خون که

خوب هنوز بسته نشده

لَنْبَه - ف . بمعنی سرین بزرگ است

لَنْتَرُ - ف . لامبای چراغ بی پایه و

لُنْگُوته - ف. لنگی است کوچک که
 فقرا بدان ستر عورت کنند
لُنْگَه - ف. فردوتک ، لنک باروموزه
لُنْگِیدَن - ف. لنگ شدن وی پاکشتن

لُو - ع. لب ، حلوا ، پشته بلند
لُو - ع. اگرچه
لُو - ف. بمعنی آغل گوسفند است
لِوَاء - ع. رایت و علم کوچک
لِوَائِم - ع. ملامت کنندگان
لِوَأِجِق - ع. بمعنی ملحقات است
لِوَاژ - ف. زمینی که محل گذشتن سیل
 است ، گلی که از لای سیل پدید آید
لِوَارَك - ف. اطراف رودخانه
لِوَاژِم - ع. ضروریات چیزی
لِوَأَش - ف. نان تنک نرم
لِوَأَشَك - ف. افشوده آلوبالو که پزید
 و قوام آید و روی سینی مانند لوش پهن
 نموده تا خشک شود و بعد خورند
لِوَأَشَه - ف. حلقه ریسمانیکه بدان
 لب بالای اسب بد نعل را بندند تا عاجز
 شده و او را نعل نکند ، یکی از فنون
 کشتی گیری
لِوَاظ - ف. عمل قوم لوط کردن
لِوَأَمَه - ع. بسیار ملامت کننده
لِوَنِي - ف. گل چکن که شبیه پنبه
 ریزه است که داخل ساروج کنند
لِوَبُر - ف. میش یا گاو دشتی
لِوَبِيا - ف. یکی از حبوبات است
لِوَت - ف. عریان ، طعام خوشمزه

آویزان که با حیا بست و بیالاویخته اند
لُنْج - ف. لب ، درون دهان ، مردم شل
لُنْجَه - ف. خرام و رفتار از روی ناز
لُنْجِیدَن - ف. آمیختن و کشیدن و
 بیرون آوردن

لُنْدُ - ف. پسر و زبان هندی نریت
لُنْدُ - ف. سخن گفتن زیر لب از غایت
 غضب و **لُنْدُ لُنْدُ** قرق کردن زیر لب
 را گویند
لُنْدُوک - ف. بچه طيور که هنوز پرو
 بال آن نروئیده خاصه بچه گنجشک
لُنْدَهوَر - ف. مردم بد هیكل ، بلند
 قد پیشرف ، نام پادشاهی درهند
لُنْگ - ف. وامانده از رفتار بواسطه
 خستگی یا کوتاهی یکبای ، آلت مردی
لِنْگ - ف. پا از بیخ ران تا سرانگشتان ،
 نیم بار ، یکتا از کفش و موزه که آنرا
لِنْگَه نیز گویند

لُنْجِي - ف. فوته و پارچه که مردان
 هنگام رفتن در حمام بخود بندند
لُنْجَالَه - ف. سخن ناخوش
لُنْجَر - ف. زنجیر و آهنی که بدان
 کشتی را نگاهدارند و چون بر کشتند
 کشتی روان شود ، چوبیکه دست ریسمان
 بازان است و بر ریسمان راه روند ،
 جائیکه بزرگان همه روزه ب مردم طعام
 دهند تا بخورند ، آلتی که آهنی است
 و توسط زنجیر ساعت آویخته و موجب
 حرکت چرخ ساعت است و **لُنْجَر سَاه**
 جائیست که کشتی در آنجا توقف کند

لُوتْرَا - ف. جامه کهنه و باره ، کسی که زبانش بند ندارد هرچه بشنود همه جا نقل کند ، مردم فربه

لُوتُ - ف. آلوده شدن ، نیرو و قوت **لُوتُج** - ف. آنکه یکی را دوییند ، احوال **لُوتُخ** - ع. کف و هرچه پهن باشد از

تخته و استخوان و غیره ، درخشیدن برق **لُوتُخ** - ف. خمیده و گوز ، گیاهیست که از درون آب روید و از آن حصیر بافند

لُوتُخَن - ف. ماه و آنرا **لُتُخَن** نیز گویند **لُوتُف** - ف. طایفه از افغان که در مکران ساکن و ملوک لودیّه از آنان بوده اند

و فارسی زبان بوده اند و بغیر و فتوت معروف و **لُودِی** منسوب باین جماعت است و بلوطی معروف گردیده و اصل لوطی لودی است و جمع آن الواد و الواط است

لُودَه - ف. مردم خوش مزه و ظریف ، سبزی که در آن میوه ریزند و بر حیوان بار کنند

لُودُ - ع. گرانه کوه ، پناه گرفتن **لُودَعِی** - ع. مرد تیز خاطر و ظریف

لُوتُر - ف. زمین لوار که سیلاب آن را بگیرد ، روغن دمسکه ، شیری که ترش شده و آب آنرا بگیرند ، بیجا

لُوتُرَانُک - ف. دبه روغن ، ظرف برنجی که در آن روغن کنند **لُوتُرُگَنده** - ف. زمین سیلاب کننده **لُوتُ** - ع. بادام ، شیرینی است که از قند و بادام و پسته و گلاب سازند و بشکل

معین ریزند و شکل **لُوتُرِی** شکل معین است که دارای چهار ضلع متوازی و دوزاویه متقابل حاده و دوزاویه متقابل منفرجه دارد و **لُوتُرِیَنه** همان شیرینی لوز است

لُوتُس - ف. فروتنی و چرب زبانی ، غشی که در کافور کنند ، بیمزه گی و توقع بیمحل و **لُوتُس گَرْدَن** و **لُوتُس مُسَدَن** مصدر آنست

لُوتُش - ف. لجن ته حوض و جوی ، مردم کج دهان ، صاحب مرض جذام **لُوشَاک** - ف. آب گل آلود و کیف

لُوتُشه - ف. لب کلفت و بد ریخت **لُوط** - ف. نام یکی از پیمبران **لُوطِی** - ف. لودی که دارای دومعنی

متضاد است یکی مرد با غیرت و همت و متعصب و دیگری مرد بی غیرت و بی تعصب و ممکنست بمعنی دومی از باب تشبیه متضاد باشد و معنی اصلی آن همان معنی اول باشد

لُوتُغ - ع. بد دل شدن **لُوتُغ** - ف. دوشیدن و آشامیدن **لُوتُغِدَن** - ف. دوشیدن و نوشیدن

لُوتُک - ف. شتر کم موی بارکش **لُوتُکُنِ** - ف. اشیاء تفتنی و غیر ضروری **لُوتُکه** - ف. گندم نرم نکوبیده ، آواز

ناله سک ، پنبه از دانه جدا نشده **لُوتُکِیدَن** - ف. درشت و ناهموار رفتن از ضعف و سستی ، حقیر و زبون بودن **لُول** - ف. بیشرم و بیجا ، لولی ، جنبش

لَهْاَشْم - ف . هر چیز زشت و زبون
 لَهْاَك - ف . برادر پیران و پسه ، علت
 و ماده
 لَهْا - ع . زبانه آتش ، تشنه شدن
 لَهْهَلَه و لَهْه - ف . نادان و احمق
 لَهْجَه - ف . بمعنی زبان است
 لَهْر - ف . میخانه ، قبه خانه
 لَهْر اَسَب - ف . نام یکی از سلاطین کیان
 لَهْف - ع . اندوهگین و کسل شدن و
 تأسف خوردن از چیزی
 لَهْ لَه - ف . حالت تشنگی سگ در گرما
 که زبان خود را بی دربی بیرون آورد
 لَهْه - ف . سنگ ، نادان و احمق
 لَهْو - ع . بازی کردن ، جماع کردن
 لَهی - ف . اذن و رخصت
 لَهْیَب - ع . زبانه آتش است
 لَهْیَدَن - ف . نرم و ضایع شدن میوه
 لَهْیَف - ع . بیچاره و اندوهگین

لی - ع . برای من
 لَئان - ف . بمعنی درخشان است
 لَئَت - ع . کاشکی
 لَئَت - ف . مرد مفلس و بی چیز
 لَئَه - ف . بادمجان نرم کرده برای
 انداختن دسر که
 لَئَت - ع . بمعنی شیر درنده است
 لَیْج - ف . آبیکه از دهان کودک آید ،
 زخمی که آب اندازد
 لَیْجَار - ف . سخن هرزه و بی معنی
 لَیْر - ف . آب غلبظی که از دهان و گوشه

با نشاط
 لَوْلَا - ف . گیره درو چهار چوب که
 بتوسط آن در و چهار چوب با هم
 متصل شود
 لَوْلَا - ع . اگر نه
 لَوْلُو - ف . شکل موهومی که بتوسط
 آن اطفال را ترسانند
 لَوْلَه - ف . هر چیز مدور و دراز که
 وسط آن خالی باشد چون تنبوشه و
 تنوره سماور و لوله آب و مانند آن
 لَوْلَه هِنَك - ف . بمعنی لولین است
 لَوْلِی - ف . مردم جوان خوش اندام
 و سر مست و بانشاط ، قبه و فاحشه
 لَوْلِیْن و لَوْلِیْن - ف . ظرفیت - فعالین
 دسته دار مانند آفتابه
 لَوْن - ع . رنگ ، پیکر ، نوعی از خرما
 لَوْنَد - ف . زن فاحشه ، مردم باعشوه
 و ناز ، مردم کامل
 لَوْهَیْن - ف . آلتی است که بدان
 بنیه را از بنیه دانه جدا کنند
 لَوْی - ف . غلاف شمشیر و پتر کی به
 معنی نهنگ است و لَوْی پِل سال پنجم
 از سالهای ترکی
 لَوِیْد - ف . بمعنی پاتیل است
 لَوِیْشَه - ف . لواشه را گویند

لَه - ف . شراب ، درخت ناز
 لَه - ف . مرغ شکاری خصوصاً عقاب
 لَه - ف . هر چیز از هم پاشیده
 لَه - ع . بنفع او و برای او چون محکوم له

لَبَّيْ - ف. نام زنی است
 لَبِيْءٌ - ف. میوه ایست معطر از جنس مرکبات و بردو نوع است شیرین و ترش
 لَبِيْنٌ وَلَبِيْثٌ - ع. نرمی و ملایمت
 لَبِيْنٌ - ع. بمعنی نرم و ملایم است
 لَبِيْءٌ - ف. آفتاب را گویند
 لَبِيْءَانٌ - ف. ظرفیت بلورین که دهانه آن بزرگتر از ته آنست
 لَبِيْءٌ - ف. امر دضخیم الجثه و گنده
 لَبِيْءٌ - ف. برف یا برف خوره
 لَبِيْءٌ - ف. چالاک و فریبنده
 لَبِيْدٌ - ف. جویدن و خائیدن

م

مَا - ف. ضمیر متکلم مع النیر
 مَا - ع. چه، چیست، هر چه، آنچه، چیزی، نیست، آنکه، مَا بَيْنَ در وسط و مَا بَعْدُ آنچه واقعه و مَا حَضَرَ آنچه حاضر و موجود است و مَا عَدَا آنچه غیر از این و مَا فَاتَ آنچه گذشته و مَا فَوْقَ آنچه بالای آنست و مَا لَا يَطْلُ آنچه فوق طاق است و مَا مَضَى آنچه گذشته و مَا وَقَعَ آنچه شده است
 مَاءٌ - ع. بمعنی آب است
 مَا ئِدَةٌ - ع. طعام را گویند
 مَا تٌ - ف. حیران و سرگردان
 مَا تٌ - ع. مرد و مَا تٌ و فَا تٌ مردو نیست شد و از بین رفت
 مَا تَرَكْتُ - ف. بمعنی چلباسه است
 مَا تَمُّ - ف. عزا، عزا گرفتن

لَبَّيْ - ف. خود آهین، يك
 نوع سلاح جنگ
 لَبِيْءٌ - ف. نام مسکوکی است طلا
 لَبِيْءٌ - ف. هر چیز نرم لغزنده
 لَبِيْءٌ - ف. آمیخته، هر چیز نرم
 لَبِيْءٌ - ف. سریدن ناگهانی، بی اراده لغزیدن، آمیختن
 لَبِيْءٌ - ع. نیست، نیباشد
 لَبِيْءٌ - ف. بلیسیدن، واداشتن
 لَبِيْءٌ - ف. لوله و ماسوره
 لَبِيْءٌ - ف. صورت اقلام حساب
 لَبِيْءٌ - ف. بازبان ظرفی که آلوده بخوراکی است پاك کردن و كَاسَهُ لَبِيْءٌ کسی را گویند که از فاضل رنج دست دیگران خورد و از خود استقلالی ندارد
 لَبِيْءٌ - ف. وزنی بمقدار ۱۲/۵ سیر تقریباً
 لَبِيْءٌ - ع. پوست درخت خرما
 لَبِيْءٌ - ف. کیسه صابون که پس از حل صابون در آن بیدن زنند
 لَبِيْءٌ - ع. آنچه بر ذوات نهند
 كَبْكٌ - ع. مختصر لیکن، نام برنده ایست که آنرا خرچال و لَبْكٌ گویند
 لَبْكٌ - ف. لکن، اما
 كَبْلٌ و كَبْلَةٌ - ع. بمعنی شب است
 كَبْلٌ - ف. نام شخصی که مرشد قمار بازان بوده و اصل آن كَبْلٌ است
 لَبْلٌ - ف. استغرو آبگیر
 لَبْلٌ - ف. کلی است معروف به نیلو بر

مَاجُ - ف. ماه ، روایت کننده
مَاجِدُ - ع. بمعنی جوانمرد است
مَاجُجُ - ف. بوسه را گویند
مَاجُوجُهُ - ف. ظرف لوله داری که بدان دوا در گلولی بچه کنند
مَاجِجَه - ف. ماده و اغلب بر سگ گویند
مَاجِجِی - ع. محو و نابود کننده
مَاجُحُ - ف. قلب و ناسره ، مرد پست و سفله
مَاجُحِجِی - ف. اسب که از جنس عربی نباشد
مَاجَحُنُ - ف. بمعنی نفاق است
مَاجُورُ - ف. خرابات و میخانه
مَادُ - ف. بمعنی مادر است
مَادَا - ف. نام قدیمی آذربایجان
مَادَامُ - ع. تازمانیکه ، در مدتی که
مَادُحُ - ع. مدح و ثنا گو
مَادَرُ - ف. زنیکه فرزند زائیده و
مَادَرَانْدَرُ زن پدر غیر مادر و **مَادَرُ**
بِخَطَا ولد الزنا و **مَادَرُ زَادُ** اخلاق طبیعی و فطری و **مَادَرُ عَرُ** ولد الزنا
مَادِجِی - ف. جایتیکه در آن تکه اندازند مقابل تکه
مَادَه - ف. ضد نر ، مؤنث
مَادَه - ع. آنچه قوام چیزی بآنست و از آن مرکب میشود و **مَادَه اُولی** موجود اول و **مَادَه قَانُونُ** جزئی از قانون که قوام قانون بآنست و **مَادِی** کسی را گویند که بشیر مادیات و محسوسات بچیز دیگری معتقد نیست مقابل روحی

مَادُیَانُ - ف. اسب ماده
مَارُ - ف. حیوانی است گزنده و خرنده و بر دو قسم است زهر دار و بی زهر
زَدَن ، **مَار** ، **بیار** ، **آساره** ، **عنوان** امراء گرجستان و **مَارُ اِسْپَنْدُ** و **مَارُ اِسْپَنْدَانُ** نام پدر آذرباد و روزیست و نهم ماههای شمسی و فرشته است موکل بر آب و مصالح آنروز و **مَارُ جُوبَه** گیاهیست شکل مار و **مَارُ خُوازِ** کاو کوهی که مار خورد و **مَارُ سَالِقُ** ضحاک و **مَارُ قُسا** افسونگر و **مَارُ رِیَا** نباتیست قریب دو گز و برگش شبیه برگ ید و سر آن مانند مار است و **مَارُ ماهِی** نوعی از ماهی بزرگی است سیاه رنگ و بی فلس و **مَارِ نَه سَرُ** کنایه از نه فلکست
مَارَابُ - ف. تازه ، بخت و دولت
مَارِدُ - ع. بمعنی سرکش و باغی میباشد
مَارَشُ - ف. آتشکده ایست در اصفهان
مَارِقَه - ع. گروه خوارج را گویند
مَارُكُ - فر. نشان و علامت . نا بولیست که در آلمان رایج است
مَارَه - ف. دفتر حساب ، تفتیش
مَارَه - ع. بمعنی گذرنده است
مَارُ - ف. مازو ، چین و شکن ، ماز ، شکاف ، مازن کوهی است در طبرستان
مَارِجُ - ع. آمیزنده ، مزوج کننده
مَارِجُ - ع. خوش طبع و ظریف
مَارَنُ - ف. استخوانهای پشت راست
مَارَنِینُ - ف. مردی بوده که بهمراهی زنش حصار سنکویه را در هند ساخت

مَازُو - ف . نمردرختی است که پوست
 بدان دباغی کنند ، چوبیست که زمین را
 بدان هموار کنند
مَازَه - ف . استخوانهای راسته پشت
مَازِیَارَه - ف . نوعی از طعام و غذا
مَازِیَنَه - ف . نام زنی است که بهمره
 شوهرش حصار سنکویه هند را ساخت
مَاس - ف . آماس ، ماست ، الماس
مَاسائی - ف . میاسای ، آسوده مباش
مَاسُت - ف . شیر که آنرا مایه زنند تا سفت
 شده و ترش شود
مَاسِیَنَه - ف . ماستی که در آن روغن
 و شیر و کشک ریخته و پخته خورند
مَاسِیَج - ع . مسح کننده ، مالنده
مَاسِیَخ - ع . صورت برگرداننده
مَاسِیَك و **مَاسِیَکَه** - ع . نگاهدارنده
مَاسُو - ف . بمعنی فرش و گلیم است
مَاسُوچَه - ف . مرغیست مانند قمری
مَاسُوَر - ف . چیز درهم آمیخته
مَاسُوَرَه - ف . ماسور ، آلتی است از
 چرخ خیاطی که نخ بدان بیچند ، آلتی
 است از تفنگ و توپ
مَاسِیْدَن - ف . منجمد شدن ، شیر را
 ماست کردن ، لیسیدن
مَاش - ف . یکی از حبوبات است که
 هم سبز و هم سیاه است
مَاشَاد - ف . جامه پشمین است
مَاشَرَاء - ف . ورمی که ماده آن از
 خون است
مَاشَرُز - ف . انبر آهنگران و زرگران

مَاشِطَه - ع . زنیکه موی زن دیگری
 را شانه زند و او را زینت نماید
مَاشُو - ف . غربال و کفگیر سوراخ
 دار ، بلاس و آنرا **مَاشُوْب** نیز گویند
مَاشُوَرَه - ف . نیمی میان تپه که جولاهان
 ریسان بدان بیچند و در آن ما کو نهند ،
 مطلق لوله ، هر چیز بهم آمیخته
مَاشَه - ف . انبر ، آلتی که فتنه تفنگ
 در آن نهند و آتش دهند
مَاشِی - ع . بمعنی رونده است
مَاضِغ - ع . بمعنی جوونده است
مَاضِی - ع . بمعنی گذشته است
مَاطِل - ع . کسی که قرض و دین خود
 را دیر بدهد و تعلل کند
مَاغ - ف . نوعی از مرغ آبی سیاه
مَاک - ف . شیری که از پستان پس از
 زائیدن چند روز غلیظ آید
مَاکَر - ع . فریب دهنده ، مکار
مَاکِر - ف . پس فردا
مَاکُو - ف . دست افزار جولاهان که
 ماشوره را در آن کنند و بدان جامه بافند
مَاکُوْل - ف . غلامی که بمرتبه بزرگی
 رسیده است ، پر خوار و اِکول
مَاکِیان - ف . بمعنی مرغ خانگی است
مَال - ع . خواسته و ملک
مَالَانِک - ف . بمعنی شفتالو است
مَالِیَج - ع . بمعنی شور کننده است
مَالِک - ع . ملک دار ، نام یکی از
 اصحاب علی که به مالک اشتر معروف است
مَالُوایی - ف . نوعی از چلباسه

آورد و سرآمد نقاشان دنیا بوده و در زمان پادشاهی شاهپور بایران آمد ،
 بهائی ، نادر و بیهمتا
مَانِیْدُ - ف . گذاشت و نهاد ، گناه

مَانِیْدُنْ - ف . بجزئی شبیه و مانند شدن
مَانِیْسْتَارْ - ف . نفس ناطقه ، فلك الافلاك

مَاهُ - ف . کره ایست که اکتساب نور از آفتاب نموده و بدور زمین میگردد ، مدت بودن آفتاب در یک برج که آن

را **ماه شمسی** گویند و **ماه قمری** از هلال تا هلال است که یک ماه ۲۹ روز و یکماه ۳۰ روز است ، نام فرشته

موکل بر جرم ماه و امور روز ۲۱ ماه شمسی و **ماه هفتاب** نور ماه و یکی از اسباب آتش بازی و **ماه رُوژ** تاریخ و حساب نگاهداشتن و **ماه سیمایی** ماه نخست

و **ماه شید** نور ماه و **ماه کاشغر** ماه نخست و **ماه گنگان** یوسف نبی و **ماه مُقَنع** و **ماه نَحْبُ** ماهیست که حکیم

بن عطا که مزور و بمقنعه مشهور است از سیماب ساخته که با چهار فرسخ پرتو می انداخت و **ماه ها نه** و **ماه ها نه** حقوقی

که هر ماه مستخدم و غیر مستخدم میگیرد **ماه هچه** - ف . سرعلمی که بصورت ماه گرد و مدور ساخته و از زروسیم است ، سنجاق

ماه رُ - ع . استاد و دانشمند در کاری **ماهو** - ف . عصا و چوب دستی ساربانان ، زیب و زینت

ماهو - ع . چه چیز است او

ماهه - ف . افزاری است که بآن بنایان گلوله و گچ و ساروج را صاف کنند

مَالِشْ - ف . بمعنی مالیدن است **مَالِی** - ف . بسیار و زیاد

مَالِیْخُوْگِیَا - ی . خیال خام و فاسد ، علل دماغی و سوداوی

مَالِیْدُنْ - ف . مس کردن ، درهم کردن بوسیله فشار و **مَالِیْدَه** بمعنی صرف نظر شده

مَامُ - ف . بمعنی مادر است **مَامَا** - . قابل و زنیکه بزیانند

مَامَكْ - ف . مادر ، مصغرمام **مَامُونْ** - ف . نوعی از بودینه صحرائی

مَانْ - ف . خانه ، اسباب خانه ، امر بماندن ، مانده و باشنده ، مانند **مَانَا** - ف . مخفف بمانا ، مانند

مَانْدُنْ - ف . باقی و برقرار بودن ، خسته بودن ، کردنی را نکردن و گفتنی را نگفتن ، تعطیل کردن

مَانِیْتُنْ - ف . شبیه و مانند شدن **مَانِیْعْ** - ع . بمعنی بازدارنده است

مَانَكْ - ف . ماه ، آفتاب **مَانْدُ** - ف . شبیه و نظیر و **مَانْدُ آبَاد** عالم مثال و برزخ

مَانُوْرْ - فر . نمایش سپاه و لشکر **مَانُوْرَكْ** - ف . بکنوع مرغ آبی چکاوک

ماهه - ف . اسباب و ضروریات خانه **مَانِی** - ف . نام نقاشی است معروف

که دین زرتشت و مسیح را مخلوط نموده و دعوی نبوت کرد و کتابی چند

ماهُوت - ف. بارچه ایست بشمی محکم

و لطیف و بادوام

ماهُوَر - ف. دستگاهی از موسیقی

میباشد ، دره کوه

ماَهه - ف. مته نجاران و حکاکان

ماهی - ف. حیوانی است آبی و اقسام

زیاد دارد ، برج حوت و ماهی پَر نَده

ماهست شبیه شب پرّه و ماهی خَواُر

حیوانیست که بر لب دریا پرواز کرده

و نشیند و صید ماهیان کند و ماهی

رُویان ملخ دریائی است و ماهی رَزَین

ربک ماهی و ماهی سَپَهرُ برج حوت و

ماهی شَیرُ ماهی است که رنگ آن سفید

و گوشت لذیذ دارد و ماهی گَیَرُ مرغ

ماهی خوار است

ماهیَت - ع. حقیقت شیئی

ماهیچَه - ف. عضله سردست و عضله

پا که مانند ماهی است ورشته که از آرد

برند و آتش کنند

ماِی - ف. جانوران خزنده مانند مار

مبای ، و ماِی اَنَدَرُ زن بدر

مايِچ - ع. موج زننده ، مضطرب

مايِغ - ع. چیز روان ، چیز گداخته

مايل - ع. برگردنده ، میل کننده

مایه - ف. مال التجاره ، مقدار و

اندازه ، حیوان ماده خصوصاً شیر و ناقة ،

بنیاد ، دستگاه و سامان و مایه شَب ،

تاریکی شب

مَات - ع. جمع مَته ، صدها

مَآئِر - ع. اثرها و خبرها ، آثار خوب باقی

مَآخِذ - ع. راهها برای پیدا کردن چیزی

مُؤَاخَذَه - ع. پرسش و خورده گیری

کردن ، عقاب نمودن

مَآرَب - ع. حاجتها

مُؤَاكَلَت - ع. باهم خوردن

مَآل - ع. مرجع و بازگشت

مُؤَالِف - ع. باهم دوست مقابل مخالف

مَآمِن - ع. جاهای امن

مَآبُون - ع. کسی که مرض ابنه دارد

مَآجُوج - ع. گویند ماجوج و یاجوج

قومی هستند وحشی و مضطرب الخلقه

که در آخر الزمان می آیند و با مردم قتال

کنند و موجبات خرابی دنیا را فراهم سازند

مَآجُور - ع. کسی که مزد خود را

دریافت نمیکرد ، گیرنده اجر

مَآخِذ - ع. محل گرفتن چیزی

مَآخُود - ع. بمعنی گرفتار است

مُؤَدَّب - ع. ادب آموخته و متین

مُؤَدَّب - ع. آموزگار و ادب آموز

مُؤَدِّن - ع. بمعنی اذان گو میباشد

مَآذَنه - ع. محل اذان گفتن

مَآذُون - ع. مجاز و اذن داده شده

مَآسُوف - ع. کسی که بر فقدان او دریغ

و تاسف خوردند

مُؤَكِّد - ع. کسیکه بر کاری تأکید

کند

مُؤَكِّد - ع. محکم و شدید و سخت

مَآكَل - ع. خوردن ، مکان خوردن

مَآب - ع. مرجع ، مقصد

زمان خوردن

مَا كُولُ - ع. خورده شده ، قابل خوردن

مَا لَفٌ - ع. جای دوستی والفت

مَا لَوْفٌ - ع. خو گرفته شده

مَا مَنٌ - ع. محل و جای آسایش

مَا مَوْزٌ - ع. بمعنی فرمانبردار است

مَا مَوُولٌ - ع. آرزو شده و امید داشته

مَا مَوْمٌ - ع. کسیکه بدیگری اقتدا کند

مَا مَوْنٌ - ع. بیخوف و خشیت

مَا نَوْسٌ - ع. انس گرفته و خو کرده

مَا نَوْفٌ - ف. آفت زده و مریض

مَا نَوْتُ - ع. بارو گرانی، قوت و خوراک

مَا نَوْتُ - ع. بمعنی زن، ماده است

مَا أَوَى - ع. جای و مکان و محل

مَا أَى - ع. بمعنی صد میبشد

مَا يَوْسٌ - ع. بمعنی نومید است

مَبَاحٌ - ع. جایز

مَبَاحِجٌ - ع. جای گفتگو و بحث

مَبَادٌ - ف. هرگز نشود

مَبَادَاٌ - ف. هرگز نباید چنین شود

مَبَادَرْتُ - ع. سبقت بکار گرفتن

مَبَادَلَهُ - ع. عوض و بدل کردن

مَبَادِيٌ - ع. اسباب و علل اولیه چیزی

مَبَارَاتٌ - ع. زن از شوهر و شوهر از

زن بری شدن و طَلَاقِ مَبَارَاتٌ نوعی

است از طلاق

مَبَارِزٌ - ع. کسیکه حاضر برای جنگ

شده باشد

مَبَارَزَهُ - ع. حاضر شدن دو نفر برای

جنگ تن به تن

مُبَارَكٌ - ع. نیکو و بابرکت و نمو

مُبَايَسٌ - ع. دندانهای پیشین، دهانها

مُبَايَرٌ - ع. مدیر کار و عامل

مُبَايَرْتُ - ع. بخودی خود کار کردن

مُبَايَعْتُ - ع. ازهم دور شدن

مُبَايَعَصْتُ - ع. باهم تجزیه کردن

مُبَالٌ - ع. جای شاش و بول

مُبَالَاتٌ - ع. فکرو اندیشه کردن

مُبَالِغٌ - ع. اندازه ها از بول

مُبَالِغَةٌ - ع. از حد و اندازه گذشتن

مُبَايَنِيٌ - ع. اصول و ریشه ها

مُبَاهَاتٌ - ع. افتخار کردن

مُبَاهَلَهُ - ع. نفرین کردن بیکدیگر

مُبَايَتٌ - ع. باهم مخالف بودن

مُبْيَاعٌ - ع. خریده شده

مُبْتَدَاءٌ - ع. چیزی که در اول واقع شده

مُبْتَدِغٌ - ع. چیزی که تازه پیدا شده

مُبْتَدِيٌ - ع. تازه بکار واداشته شده

مُبْتَدِلٌ - ع. پیش با افتاده که همه کس

آنها دیده و بداند ، بی ارزش

مُبْتَسِمٌ - ع. کسیکه بخنده در آید

مُبْتَكِرٌ - ع. کسیکه چیز تازه آورد

مُبْتَلِغٌ - ع. کسیکه ناگهان بلع کند

مُبْتَلِيٌ - ع. کسیکه در صدمه و فشار است

مُبْتَهَجٌ - ع. کسیکه خوش و خرم است

مُبْتَهِلٌ - ع. کسیکه دعا و تضرع کند

مُبْتَوْتُ - ع. منتشر و متفرق

مُبْدَأٌ - ع. علت اولی و منشأ هر چیزی

مُبْدِغٌ - ع. آنکه چیزی را انشاء کند

مَبْدَل - ع . بدل از چیزی یا شئی
 مَبْدُوءٌ - ع . ابتدا بآن شده
 مَبْدُورٌ - ع . کسی که بیجهت خرج کند
 مَبْدُولٌ - ع . بخشیده و بذل شده
 مَبْرَأٌ - ع . خیرها و خوبیها
 مَبْرَحٌ - ع . کسی که باو از کاری صدمه
 رسیده باشد
 مَبْرَدٌ - ع . خنک و سرد کننده
 مَبْرَزٌ - ع . نمایان و هویدا
 مَبْرَزٌ - ع . محل غایط و بول
 مَبْرَسَمٌ - ع . کسیکه سرسام دارد
 مَبْرَقَشٌ - ع . مزین بر رنگهای مختلف
 مَبْرَقَعٌ - ع . بمعنی نقابدار است
 مَبْرَمٌ - ع . ثابت و مدلل شده
 مَبْرَمٌ - ع . مصدر کار برای انجام دادن
 مَبْرَهَنٌ - ع . چیزی که دلیل دارد
 مَبْرَئِیٌ - ع . کسی که پاکست از نسبتی که
 باو داده اند و تهمت که زده اند
 مَبْسَمٌ - ع . دندانهای پیشین ، دهان
 مَبْسُوطٌ - ع . باز و منفصل
 مَبْسُورٌ - ع . مژده و خبر خوش دهنده
 مَبْصُرٌ - ع . بینا کننده
 مَبْصَعٌ - ع . آلتی که بآن پوست کنند
 مَبْطُونٌ - ع . کسی که شکم او دردناکست
 مَبْعَدٌ - ع . دور و بر کنار کننده
 مَبْعَدٌ - ع . بمعنی دور شده است
 مَبْعُوثٌ - ع . برانگیخته شده
 مَبْعُضٌ - ع . چیزی که باره از آن گرفته
 و باره دیگر آن متروک مانده
 مَبْغِیٌ - ع . کسیکه بضالت اندازد

مُبْقِیٌ - ع . کسیکه چیز برا برقرار دارد
 مُبْکِیٌ - ع . بمعنی گریه آواراست
 مُبْلٌ - فر . اثاث البیت خانه
 مُبْنِیٌ - ع . محل بناء و ریشه چیزی
 مُبْنِیٌ - ع . بنا نهاده شده ، مقابل معرب
 که اصطلاحی است در نحو و صرف
 مُبَوَّبٌ - ع . باب باب شده
 مُبْهَجٌ - ع . سرور آور ،
 مُبْهَجٌ - ع . بمعنی مسرور است
 مُبْهَمٌ - ع . نامعلوم و مشتبه
 مَبْهُوثٌ - ع . متحیر و سرگردان
 مُبْهَیٌ - ع . چیزی که آدمی را خوش
 کند
 مَبِیتٌ - ع . جای خواب و آسایش شب
 مُبِیضٌ - ع . سفید شده
 مُبِیضَهٌ - ع . با کتوبس ، مقابل مُوَوَّده
 مَبِیْعٌ - ع . متاعی که خریده شده
 مُبِینٌ - ع . واضح و روشن کننده
 مُبِیِّنٌ - ع . واضح شده
 مَتَابٌ - ع . توبه و بازگشتن از گناه
 مُتَابِعٌ - ع . بمعنی پیرو است
 مُتَابَعَتٌ - ع . پیروی کردن
 مُتَاجِرٌ - ع . تجارت و کسبها ، چیزهایی
 که بآن کسب و تجارت کنند
 مُتَازَکَهٌ - ع . وا گذاشتن ، ترک کردن
 مُتَازَهٌ - ع . محرف مطهره که آلت
 تطهیر است چون آفتاب
 مُتَاعٌ - ع . جنس و مال که بفروش میرسد

سود و منفعت، آنچه حوائج را سودمند است

مُتَاعِفٌ - ع. چیزهائی که آدمیرا بعت و مانند گی اندازد

مُتَأَنَّتْ - ع. سخت و محکم بودن
مُتَأَنَّرٌ - ع. آزرده خاطر، قبول کننده نشان و شکل

مُتَأَجَّرٌ - ع. چیزی یا کسی که عقب چیزیست
مُتَأَجِّمٌ - ع. چیزی که متصل بچیزی باشد
مُتَأَدَّبٌ - ع. کسی که بآداب دیگری

مهنب و مؤدب شده است
مُتَأَيِّفٌ - ع. کسی که از حادثه دریغ و افسوس خورد

مُتَأَتِيٌّ - ع. کسی که قبول پیروی دیگری را کند

مُتَأَكِّدٌ - ع. امریکه در اجراء آن تأکید و تشدید شده

مُتَأَلِّمٌ - ع. کسی که از پیش آمد امری دردناکست

مُتَأَلِّهٌ - ع. کسی که بفرقه عالی و ماوراء الطبیعه دانا است

مُتَأَمِّلٌ - ع. کسی که در موضوعی فکر و اندیشه کند

مُتَأَنِّسٌ - ع. متمدن و انس گیرنده
مُتَأَلِّفٌ - ع. کسی که از حادثه عار و

ننگ دارد
مُتَأَتِيٌّ - ع. کسی که در انجام کاری

عجله نکند
مُتَأَهِّلٌ - ع. کسی که اهل و عیال دارد

مُتَبَادِرٌ - ع. آن معنی که پس از تلفظ ناگهان بغاطر آید

مُتَبَادِلٌ - ع. کسی که چیز را بدل چیزی گذارد

مُتَبَاعِدٌ - ع. چیزی که از چیز دیگر دور شود

مُتَبَاكِيٌّ - ع. کسی که خود را گریه کن و اندوه کند

مُتَبَاهِيٌّ - ع. کسی که اظهار فخر کند
مُتَبَايِعٌ - ع. کسی که بادیگری خرید و فروش کند

مُتَبَايِنٌ - ع. چیزی که بادیگری دور و مخالف است

مُتَبَجِّحٌ - ع. کسی که در امری محیط و اطلاعی عمیق دارد، با اطلاع

مُتَبَدِّلٌ - ع. کسی که چیزی را عوض چیزی دهد

مُتَبَرِّعٌ - ع. کسی که بیعوض چیزی بادیگری دهد

مُتَبَرِّكٌ - ع. کسی که خیر و برکت از دیگری گرفته

مُتَبَرِّزٌ - ع. کسی که از کاری بری باشد
مُتَبَيِّنٌ - ع. کسی که خنده بیصدا کند

مُتَبَصِّصٌ - ع. چالپوس و متعلق
مُتَبَشِّعٌ - ع. کسی که پیروی او کنند

مُتَبَقِّضٌ - ع. کسی که پاره را قبول و باره را رد کند

مُتَبَلَّوِزٌ - ع. چیزی که مانند بلور گردد
مُتَبَهِّجٌ - ع. کسی که خود را مسرور معرفی کند

مُتَبَيِّنٌ - ع. واضح و هویدا و آشکار
مُتَبَايِعٌ - ع. بی دری

مُتَافِلٌ - ع. کسی که اظهار سنگینی کند
مُتَشَتِّ - ع. کسی که باتانی و مشورت
 کار را انجام دهد
مُتَحَاذِبٌ - ع. چیزیکه مجذوب و جاذب
 دیگر است
مُتَحَايِرٌ - ع. کسی که اظهار دلیری کند
مُتَحَالِيٌ - ع. کسی یا چیزی که جانی
 دارد قرار نگیرد و دور شود
مُتَحَالِسٌ - ع. کسی که با دیگری
 هم نشینی کند
مُتَحَايِسٌ - چیزیکه از جنس دیگری باشد
مُتَحَايِبٌ - ع. چیزیکه به او بی‌هلوی
 دیگری باشد
مُتَحَاوِزٌ - ع. کسی که هم‌سایه دیگری است
مُتَحَاوِزٌ - ع. کسی که از اندازه خود
 جلو تر رود و افراط کند
مُتَحَاهِدٌ - ع. کسی که اظهار کوشش
 و توانایی کند
مُتَحَاهِزٌ - ع. کسی که عمداً کار خود را
 آشکار سازد
مُتَحَاهِلٌ - ع. کسی که خود را بنادانی زند
مُتَحَايِرٌ - ع. کسی که خود را جابر
 معرفی کند
مُتَجَرِّ - ع. تجارت و کسب، آنچه باو
 کسب و تجارت شود
مُتَجَرِّدٌ - ع. کسیکه خود را برهنه سازد
مُتَجَرِّعٌ - ع. کسی که جرعه جرعه خورد
مُتَجَرِّزٌ - ع. کسی که جزئی را گیرد و
 و جز را وا گذارد
مُتَجَسِّسٌ - ع. کسی که جستجو کند

مُتَجَرِّمٌ - ع. کسی که چیز را بصورت
 جسی نمایش دهد
مُتَجَرِّمٌ - ع. کسی که به مشقت چیزی
 اختیار کند
مُتَجَعِّدٌ - ع. کسی که موی خود را
 شکن شکن کند
مُتَجَلِّدٌ - ع. کسی که اظهار چابکی نماید
مُتَجَلِّيٌ - ع. کسی که خود را آشکار کند
مُتَجَمِّعٌ - ع. کسی که خود را در جماعت
 داخل کند
مُتَجَبِّ - ع. کسی که دوری گیرند و
 بیگانه را نمود کند
مُتَجَنِّنٌ - ع. کسی که خود را بدیوانگی زند
مُتَجَوِّزٌ - ع. کسیکه گناهی را بخشد
مُتَجَهِّ - ع. چیزیکه واضح و بادلیست
مُتَجَهِّزٌ - ع. کسی که اسباب جنگ یا
 سفر آماده سازد
مُتَحَاثٌ - کسی که با نشاط برانگیخته شده
مُتَحَارِثٌ - ع. کسیکه خبری گیرد و
 خبری دهد
مُتَحَارِبٌ - ع. کسیکه آتش جنگ برافرازد
مُتَحَارِكٌ - ع. کسیکه با دیگری نزد
 حاکم محاکمه کند
مُتَحَالِفٌ - کسیکه با دیگری هم‌عهد شود
مُتَحَامِقٌ - ع. کسی که خود را بگولی و
 حلق زند
مُتَحَاوِزٌ - ع. کسی که با کسی گوید
 و بشنود
مُتَحَكِّكٌ - ع. کسیکه قدمهای تند بردارد
مُتَحَيِّمٌ - ع. چیزیکه حسی و واجب است

فرا گیرد
مُتَخَذِعٌ - ع. کسی که بادیگری خدعه کند
مُتَخَاذِلٌ - ع. کسیکه دیگری بر اسر کوب کند و سر کوب دیگری گردد
مُتَخَاصِمٌ - ع. کسیکه بادیگری جدال کند
مُتَخَالِطٌ - ع. چیزی که با دیگری مخلوط گردد
مُتَخَالِفٌ - ع. چیزی که با دیگری ناموافق باشد
مُتَّخِذٌ - ع. کسیکه چیز را بر گزیند
مُتَّخِذٌ - ع. چیزی که گرفته شده
مُتَخَشِّعٌ - ع. کسیکه تضرع و زاری کند
مُتَخَصِّصٌ - ع. کسیکه کاری از خصایص او است ، استاد در هر صنعتی
مُتَخَصِّصٌ - ع. کسیکه بخود خضوع را ببیند
مُتَخَطِّیٌ - ع. کسی که از حد خود تجاوز کند
مُتَخَلِّجٌ - ع. چیزی که اجزاء آن متصل نیست
مُتَخَلِّصٌ - ع. کسیکه نجات یافته
مُتَخَلِّفٌ - ع. کسیکه خلاف پیمان کند، چیزی که عقب افتاده
مُتَخَلِّقٌ - ع. کسیکه بزحمت خوی خود را تغییر دهد
مُتَخَلِّلٌ - ع. چیزی یا کسی که در وسط چیزی یا جماعتی داخل شود، کسیکه دندان خود را خلال کند
مُتَخَلِّیٌ - ع. کسیکه خلوت گزیند
مُتَخَمٌ - ع. کسیکه بمرض تنغه مبتلاست
مُتَخَوِّفٌ - ع. کسیکه از چیزی ترس دارد

مُتَّحِبٌ - ع. کسی که خود را مستور دارد
مُتَّجِدٌ - ع. چیزی که بادیگری یکی شده
مُتَّحَدِّثٌ - ع. پشت گوژ و شکم بر آمده
مُتَّحَدِّثٌ - ع. خبر دهنده
مُتَّحَدِّرٌ - ع. کسیکه دوری گزیند
مُتَّحَرِّزٌ - ع. کسی که نگاهداری کند
مُتَّحَرِّسٌ - ع. چیزی که محفوظ نگاه داشته شده
مُتَّحَرِّكٌ - ع. حرکت داده شده
مُتَّحَرِّفٌ - ع. چیزی که از جانبی بطرف دیگر برگشته
مُتَّحَرِّقٌ - ع. آتش گرفته
مُتَّحَرِّزٌ - ع. اندوهناک و غمین
مُتَّحَسِّرٌ - ع. افسوس خورنده
مُتَّحَصِّنٌ - ع. کسی که از برای خود حصار تهیه کرده
مُتَّحِظٌ - ع. کسی که خود را از چیزی نگاه داشته
مُتَّحَقِّقٌ - ع. چیزی و خبری که ثابت است
مُتَّحَكِّمٌ - ع. کسی که بی دلیل حکم کند
مُتَّحَلِّلٌ - ع. کسی که حلالیت از غیر خواهد
مُتَّحَلِّقٌ - ع. کسی که بادیگران حلقه وار نشیند
مُتَّحَلِّیٌ - ع. کسی که خود را زینت دهد
مُتَّحَمِّقٌ - ع. کینه خود را به محاق زنند
مُتَّحَمِّلٌ - ع. کسی که بردباری در کاری کند
مُتَّحَوِّجٌ - ع. کسیکه تقاضای حاجتی نماید
مُتَّحَوِّلٌ - ع. کسی که از چیزی یا از حالی به حالی بر گردد
مُتَّحَرِّزٌ - ع. سرگردان و مردد
مُتَّحَرِّزٌ - ع. جسمی که مکانی را با خصوص

مُتَخَيِّل - ع . کسیکه توهم و اندیشه چیزی کند

مُتَد - فر . طریقه و روش و طرز
مُتَدَاخِل - ع . چیزی که با چیز دیگر مخلوط شود ، چیزی که با چیز دیگر مشتبه است

مُتَدَارِك - ع . کسیکه آخر را باول ملحق کند ، کسیکه بجای گذشته چیزی آورد و اصلاح کند

مُتَدَاعِي - ع . کسی که بادیگری هر دو باهم دعوی دارند

مُتَدَاوِل - ع . چیزی یا کسی که با چیز دیگری یا شخص دیگر هر دو از هم دفاع کنند
مُتَدَاوِل - ع . کسیکه بادیگری هر دو سازش کنند

مُتَدَاوِل - ع . چیزی که دست بدست گردد
مُتَدَاوِل - ع . کسی که بکسی قرض داده و قرض کرده

مُتَدَبِّر - ع . کسیکه عاقبت اندیش است
مُتَدَوِّب - ع . کسیکه تجربه آموخته

مُتَدَرِّج - ع . کسیکه آهسته حرکت کند
مُتَدَلِّس - ع . کسی که کار و خیال خود را پنهان کند

مُتَدَقِّل - ع . کسی که زمین را برای قوت کود دهد

مُتَدَفِّس - ع . کسی با چیزیکه چرك شود
مُتَدَفِّي - ع . کسیکه آهسته نزدیک شود

مُتَدَهِّق - ع . کسیکه بخود عطر یا روغن مالده

مُتَدَيِّن - ع . کسیکه بآئینی ایمان آورد

مُتَدَعِيْع - ع . کسیکه قبول تجزیه و تفرقه کند

مُتَدَكِّر - ع . کسیکه چیز را بخاطر آورد
مُتَدَلِّل - ع . کسیکه خاضع و متواضع است
مُتَر - فر . واحد مقیاس که معادل ۱۴ گره است

مُتَرَايِي - ع . کسیکه خود را در آئینه بیند
مُتَرَايِع - ع . چیزی که بجای خود بر گردد
مُتَرَاخِي - ع . چیزی که عقب و در پشت چیزی واقع شود

مُتَرَادِف - ع . چیزی که در ردیف دیگر واقع گردد

مُتَرَاغِب - ع . کسیکه میل به چیزی دارد
مُتَرَاغِب - ع . کسی که بادیگری نزد حاکم مرافعه کند

مُتَرَاقِب - ع . کسیکه بادیگری رقیب شود
مُتَرَاك - ع . یکی از منازل قمر

مُتَرَتِّب - ع . منتظر ، متوقف
مُتَرَتِّب - ع . کسی که از دیگری ترتیب گرفته

مُتَرَتِّب - ع . چیزی که بجای خود برقرار است

مُتَرَجِّح - ع . چیزی که فزونی دارد
مُتَرَجِّح - ع . کسی که إِنَالِهَ وَإِنَا إِلِهَ

رَاجِعُونَ گوید ، کسی که رجوع کند
مُتَرَجِّم - ع . کسی که از زبان جمله را ترجمه و تفسیر کند

مُتَرَوِّد - ع . کسی که امر بر او مشتبه است ، کسی که تردید داشته باشد

مُتَرَسِّس - ف . چوبی که بر سر کنگره اندازند تا در وقت آمدن دشمن بر سرش

زنند ، چوب کفده که به پشت درنهند تا
گشوده نشود ، صورتیکه برای رها نیدن
جانوران در کشت زار نصب کنند ، نهی
از ترس

مُتَرَس - فر . زنیکه محبوبه مردی
باشد و رسماً زن آن مرد نباشد
مُتَرَّیْل - ع . کسیکه رساله نویسد ،
کسیکه مدعی پیمبری باشد ، کسیکه
چهار زانو نشیند و جامه خود را روی
بای کشد

مُتَرَسِّم - ع . کسیکه نظر در رسم و
نشان خانه نماید

مُتَرَصِّد - ع . کسیکه منتظر کسی باشد
مُتَرَفِّع - ع . چیزیکه بلند شده است ،
مُتَرَقِّف - ع . بمعنی منتظر است

مُتَرَقِّض - ع . چیزیکه بالا رود و باین آید
مُتَرَقِّی - ع . چیزیکه بلند شود تا بنهایت
درجه برسد

مُتَرَكِّب - ع . چیزیکه قبول ترکیب کند
مُتَرَنِّم - ع . کسیکه آواز نیکو سراید
مُتَرَوِّك - ع . واگذاشته ، بایر

مُتَرَوِّی - ع . کسیکه متفکر است
مُتَرَاْجِم - ع . چیزیکه با چیز دیگر
مزاحمت نماید

مُتَرَاْدِل - ع . کسیکه بکاری مشغولست
مُتَرَاْیِد - ع . کسیکه بادیگری بر قیمت
چیزی بیفزاید

مُتَرَاْیِل - ع . چیزیکه از دیگری
جدا گردد

مُتَرَّغِز - ع . چیزیکه حرکت شدید کند

مُتَرَّزِل - ع . متحرك و مضطرب

مُتَرَّهِّذ - ع . کسیکه بارسا است

مُتَابِق - ع . کسی که میخواهد از
دیگری جلو افتد

مُتَارِع - ع . کسیکه عجله در کار کند

مُتَاقِط - ع . چیزی که پی در پی باین آید

مُتَالِم - ع . کسیکه بادیگری سازش کند

مُتَاْمِج - ع . کسیکه سهل انگاری کند

مُتَاْوِم - ع . کسی که بادیگری خرید
و فروش کند

مُتَاْوِی - ع . اندازه گیری ، مساوی

مُتَاهِل - ع . کسیکه کاری را آسان گیرد

مُتَّع - ع . جائیکه فراخ و گشاد است

مُتَكَلِّف - ع . کسیکه قرض بخواند

مُتَكَلِّل - ع . چیزیکه پی در پی باشد

مُتَشَاْكِ - ع . چیزیکه درهم و منتهب باشد

مُتَشَاْه - ع . چیزیکه مانند دیگر است ،
کلامی که نص نیست و مورد شبهه است

مُتَشَارِب - ع . کسی که بادیگری همدیگر
را مشروب سازند

مُتَشَاْم - ع . چیزیکه بآن فال بد زنند

مُتَشَتِّت - ع . کسی که چنک در چیزی

زند و آویزد یا کمک خواهد

مُتَشَقِّق - ع . بمعنی پراکنده است

مُتَشَرِّح - ع . کسیکه بآئینی معتقد باشد

مُتَشَرِّف - ع . کسیکه بلندی و شرافتی گرفته

مُتَشَقِّق - ع . چیزیکه شعبه شعبه کند

مُتَشَكِّر - ع . سپاس گذار

مُتَشَكِّل - ع . چیزی که بصورتی در آمده

مُتَشَكِّی - ع . کسی که از ناملایبی

حالی است	شکایت کند
مُتَصَفِّح - ع . کسی که تأمل و تفکر در کاری کند	مُتَشَمِّز - ع . کسیکه خود را برای کاری مهیا سازد
مُتَصِّل - ع . چیزی که چسبیده و وصل بدیگریست	مُتَشَمِّس - ع . کسیکه در آفتاب نشیند
مُتَصَلِّب - ع . چیزی که بسیار سخت شود	مُتَشَمِّل - ع . کسیکه بخود جامه بپوشد
مُتَصَلِّع - ع . آفتاب که از زیر ابر بیرون آید	مُتَشَمِّم - ع . کسیکه گاه گاه ببوید
مُتَصَلِّی - کسی که حرارت آتش را بجشد	مُتَشَبِّع - ع . کسی یا چیزی که از سرما بفتد و جمع شود یا بلرزد
مُتَصَّع - ع . کسی که بخود صنعت و زینت بندد	مُتَشَهِّد - ع . کسیکه تشهد در نماز بخواند
مُتَصَوِّب - ع . کسی که از بالا و پائین آید	مُتَشَهِّی - ع . کسیکه زیاد مایل بچیز است
مُتَصَوِّر - ع . کسی که اندیشه صورت چیزی کند	مُتَشَبِّخ - ع . کسیکه پیری بخود بندد
مُتَصَوِّف - ع . کسیکه اظهار پارسائی کند	مُتَشَبِّع - ع . کسیکه اظهار مذهب شیعه کند
مُتَصَدِّق - ع . کسی که همه روزه صید کند	مُتَصَّاحِب - ع . کسی که با دیگری بار باشد
مُتَصَادِّق - ع . چیزی که با دیگری مخالف باشد	مُتَصَّارِف - کسی که بادیگری مقابل شود
مُتَصَادِّق - ع . چیزی که با دیگری مخالف باشد	مُتَصَادِق - ع . کسی که با دیگری دوست باشد
مُتَصَارِف - ع . بنائی که ناهموار است	مُتَصَادِّم - کسی که بادیگری همراهِ بکوبند
مُتَضَاعِف - ع . چیزی که دوچندانست	مُتَصَادِع - ع . کسی که با دیگری کشتی گیرد
مُتَضَارِف - ع . کسی که با دیگری مدد کار باشد	مُتَضَاعِف - کسی که بسیار بختگیر باشد
مُتَضَامِن - ع . کسی که بادیگری ضامن هم شوند	مُتَضَاعِد - ع . چیزی که با کسیکه بالا رود
مُتَضَاهِی - ع . چیزی که با دیگری مانند باشند	مُتَضَالِغ - کسی که بادیگری سازش کند
مُتَضَايِف - ع . چیزی که بادیگری نسبت و میل دارند	مُتَصَدِّر - ع . کسی که بالای مجلس نشیند
	مُتَصَدِّق - ع . کسی که صدقه بفقیر دهد
	مُتَصَدِّی - ع . کسی که دست بکار چیز است
	مُتَصَرِّف - ع . کسی که تصرف و چاره کار کند
	مُتَصَرِّم - ع . چیزی که منقضى شود
	مُتَصَيِّف - ع . کسی که دارای صنعتی و

مُتَصَبِّعٌ - ع . کسیکه از کار فروایستد
 مُتَصَرِّعٌ - ع . کسیکه زاری کند
 مُتَصَفِّفٌ - ع . کسیکه ضعیف شود
 مُتَصَوِّفٌ - ع . چیزی که در خود در بر گیرد
 چیزی را

مُتَصَوِّءٌ - ع . کسی که در تار یکی بایستد
 تار و شنای را ببیند

مُتَصَيِّفٌ - ع . کسیکه مهمان شود
 مُتَصَيِّقٌ - ع . کسیکه بر او تنگ آید

مُتَطَّرِقٌ - ع . چیزی که با دیگری
 برابر باشد

مُتَطَاوِعٌ - ع . چیزی که قبول امری کند
 مُتَطَاوِلٌ - ع . کسی که گردن کشی کند

مُتَطَبِّطٌ - ع . کسی که علم طب خواند
 مُتَطَقِّلٌ - ع . کسیکه ناخوانده به مهمانی آید

مُتَطَوِّعٌ - ع . کسی که توانائی دارد و
 آنچه بر او واجب نیست بجا آورد

مُتَطَوِّفٌ - ع . کسیکه گرد چیزی بگردد
 مُتَطَاهِرٌ - ع . کسیکه بادیگری یار باشد

مُتَطَّلِلٌ - ع . کسیکه در سایه نشیند
 مُتَطَّلِمٌ - ع . کسیکه شکایت از دیگری کند

مُتَعَادِلٌ - ع . چیزی که بادیگری هم وزن باشد
 مُتَعَارِضٌ - ع . چیزی که با دیگری

مخالفت کند
 مُتَعَارِفٌ - ع . کسی که با دیگری

همرا بشناسند
 مُتَعَاَصِدٌ - ع . کسیکه بادیگری یار

هم باشد
 مُتَعَاظِفٌ - ع . کسیکه بادیگری مهربانی کند
 مُتَعَاظِيٌّ - ع . کسیکه پیروی دیگری کند

مُتَعَاقِبٌ - ع . کسیکه پیروی دیگری کند
 مُتَعَاقِذٌ - ع . کسیکه بادیگری پیمان ببندد

مُتَعَاكِسٌ - ع . چیزی که باز گونه دیگریست
 مُتَعَالٌ - ع . چیزی که بس بلند است

مُتَعَالِيٌّ - ع . چیزی که بسیار عالی است
 مُتَعَامِلٌ - ع . کسیکه بادیگری معامله کند

مُتَعَانِذٌ - ع . کسی که با دیگری
 عناد و دشمنی دارد

مُتَعَانِقٌ - ع . کسیکه بادیگری دست
 در کردن باشد

مُتَعَاهِدٌ - ع . کسی که با دیگری
 پیمان ببندد

مُتَعَبِّدٌ - ع . کسیکه بر ستش کند ، کسی
 که بزور عبادت نماید

مُتَعَبِّرٌ - ع . کسی که مطلع بر کسی گردد
 مُتَعَجِّبٌ - ع . کسیکه بشگفت آید

مُتَعَدِّلٌ - ع . چیزی که بسیار باشد
 مُتَعَدِّيٌّ - ع . کسیکه بر او ستم رفته ،

اصطلاحی است در صرف که اگر فعل
 مفعول بگیرد متعدی گویند

مُتَعَدِّزٌ - ع . کسیکه استوار نباشد ، کسی
 که عذر و حجت آورد

مُتَعَرِّبٌ - ع . کسیکه خود را هرب نماید
 مُتَعَرِّضٌ - ع . کسیکه گرا نه و ناحیه

را ظاهر گرداند
 مُتَعَرِّقٌ - ع . کسیکه از چیزی نفع برد

مُتَعَرِّزٌ - ع . کسیکه عزیز شود
 مُتَعَسِّرٌ - ع . چیزی که دشوار شود

مُتَعَسِّيٌّ - ع . کسیکه شبانگاه طعام خورد
 مُتَعَصِّبٌ - ع . کسیکه در کاری عصبیت

مُتَعَيْنٌ - ع . کسی که شخصیت پیدا کند
 مُتَغَابِرٌ - ع . کسیکه ازدیگری مغبون
 شود و او را نیز مغبون کند
 مُتَغَاوِلٌ - ع . کسی که بادیگری غزل
 سرایند و باهم عشق ورزند
 مُتَغَاوِلٌ - ع . کسیکه عمدتاً خود را به
 نادانی زند و چشم پوشی کند
 مُتَغَاوِرٌ - ع . چیزی که با دیگری
 دیگرگون باشد
 مُتَغَذًی - ع . کسیکه غذا خورد
 مُتَغَلَبٌ - ع . کسیکه بر چیزی چیره شود
 و دست یابد
 مُتَغَلِّدٌ - ع . کسیکه چیزی را پیوشاند
 و پنهان کند
 مُتَغَمِّزٌ - ع . کسیکه بچشم و ابرو
 اشاره کند
 مُتَغَنًی - ع . کسیکه آواز و سرود خواند
 مُتَغَنِّزٌ - چیزی یا کسیکه دیگرگون شود
 مُتَغَاوِلٌ - ع . چیزی که از اندازه در گذرد
 مُتَغَاوِرٌ - ع . کسیکه اظهار بزرگی کند
 مُتَغَارِقٌ - ع . چیزی که از دیگری
 جدا گردد
 مُتَغَاوِرٌ - ع . کسیکه ازدیگری دور
 و جدا باشد
 مُتَغَنٍّ - ع . کسیکه بزور خود را در
 فتنه اندازد
 مُتَغَشٍّ - ع . کسیکه بیهوده گوید
 مُتَغَضٍّ - ع . کسیکه در جستجو باشد
 مُتَغَرِّجٌ - ع . کسیکه گشایش طلبد و از
 خود اندوه را دور کند

خرج داده و بآن کار سخت پیوندد
 مُتَغَلِّفٌ - ع . کسیکه بر او مهر بانی شود
 مُعَظٌ - ع . کسیکه قبول اندرز کند
 مُتَغَفِّفٌ - ع . کسیکه از کار بد دوری گزیند
 مُتَغَنٍّ - ع . چیزی که بویناک گردد
 مُتَغَنًی - ع . کسیکه گناه او بخشیده شود
 مُتَغَنِّبٌ - ع . چیزی که از پس چیزی در آید
 مُتَغَنِّدٌ - ع . چیزی که گره افند و مشکل شود
 مُتَغَلِّلٌ - ع . کسیکه چیزی را در یابد
 مُتَغَنِّمٌ - ع . کسیکه آمد و شد کند ،
 مردی که او را فرزند نشود
 مُتَغَكِّسٌ - ع . کسیکه بر رفتار مار
 حرکت کند
 مُتَغَلِّقٌ - ع . چیزی که بدیگری آویخته
 مُتَغَلِّلٌ - ع . چیزی که بآن بهانه شود
 مُتَغَلِّمٌ - کسیکه ازدیگری دانش آموزد
 مُتَغَلِّی - ع . چیزی که بلند شود
 مُتَغَلِّدٌ - ع . کسیکه از روی قصد
 کار کند
 مُتَغَمِّقٌ - ع . کسیکه دور اندیش باشد
 مُتَغَمِّمٌ - ع . کسیکه عمامه بر سر گذارد
 مُتَغَمِّی - ع . کسیکه خود را بکوری زند
 مُتَغَمِّشٌ - ع . کسیکه خواری کیر خواهد
 مُتَغَمِّدٌ - ع . کسیکه از راه حق برگردد
 و نزاع باطل کند
 مُتَغَوِّدٌ - ع . کسیکه خوی بجیزی گیرد
 مُتَغَه - ع . زنی که برای تمتع زناشویی
 مدت معینی گرفته شود
 مُتَغَهِّدٌ - ع . کسیکه پیمانی بندد
 مُتَغَفِّسٌ - کسی که بکلفت زندگانی کند

مُتَفَرِّدٌ - ع . کسیکه تنها و یگانه باشد
مُتَفَرِّشٌ - ع . کسیکه مطلب را در یابد
مُتَفَرِّعٌ - ع . چیزی که لازم چیزی باشد
 و از آن بیرون آید
مُتَفَرِّعٌ - ع . کسیکه تکبر و ستم
 بیشه کند
مُتَفَرِّقٌ - ع . چیزی که پراکنده شود
مُتَفَضِّلٌ - ع . کسیکه رهایی یابد
مُتَفَقِّدٌ - ع . کسیکه گشوده را جوید
مُتَفَقِّهٌ - ع . کسیکه چیزی را بداند
مُتَفَنِّنٌ - ع . کسیکه رفتار گوناگون کند
مُتَفَوِّقٌ - ع . کسیکه برتر از دیگران بشود
مُتَفَوِّهٌ - ع . کسیکه سخن بدهان آرد
مُتَفَهِّمٌ - ع . کسیکه اندک اندک بفهمد
مُتَافِلٌ - ع . چیزی که رو بروی باشد
مُتَقَابِلٌ - ع . کسیکه با هم همدیگر
 را بکشند
مُتَقَادِمٌ - ع . چیزی که قدیمی باشد
مُتَقَارِبٌ - ع . چیزی که بجز دیگر نزدیک
 باشد ، یکی از بحر و علم عروض
مُتَقَارِنٌ - ع . چیزی که با چیز دیگر
 نزدیک باشد
مُتَقَاصِرٌ - ع . کسیکه از کاری افسا
 با قدرت کند
مُتَقَاضِيٌ - ع . کسیکه از دیگری خواهش کند
مُتَقَاطِرٌ - ع . چیزی که پی در پی باشد
مُتَقَاطِعٌ - ع . چیزی که دیگری را ببرد
مُتَقَاعِدٌ - ع . کسیکه جای خود نشیند
 و بحق خود قانع باشد و خارج نشود
مُتَقَالٌ - ف . بارچه ایست از نخ پنبه

مُتَقَامِرٌ - ع . کسی که با دیگری قمار کند
مُتَقَاوِدٌ - ع . کسیکه با دیگری با سرعت
 حرکت کند
مُتَقَاوِلٌ - ع . کسیکه با دیگری گفت
 و شنود کند
مُتَقَاوِمٌ - ع . کسیکه در جنگ ایستادگی کند
مُتَقَابِلٌ - ع . کسیکه با دیگری معامله
 را برهنزند
مُتَقَبِّلٌ - ع . کسی که کاری کند و ضامن دهد
مُتَقَدِّسٌ - ع . کسیکه مقدس از گناه باشد
مُتَقَدِّمٌ - ع . کسی که پیش آید
مُتَقَرِّبٌ - ع . کسی که نزدیکی جوید
مُتَقَبِّلٌ - ع . چیزی که قفل است
مُتَقَلِّدٌ - ع . کسی که تقلید بر گردن دارد
مُتَقَمِّصٌ - ع . کسیکه پیراهن پوشیده
مُتَقَنَّ - ع . سخت و محکم
مُتَقَيٌّ - ع . یعنی برهنه کار است
مُتَكَاثِرٌ - ع . چیزی که بآن پشت داده شود
مُتَكَاثِرٌ - ع . چیزی که زیاد باشد
مُتَكَامِلٌ - ع . چیزی که بعد کمال رسد
مُتَكَبِّرٌ - ع . خود بین و متفرعن
مُتَكَجِّلٌ - ع . کسی که سر مه کشیده
مُتَكَرِّمٌ - ع . کسیکه بزرگوارمردی کند
مُتَكَتِّبٌ - ع . کسیکه در پی کسب رود
مُتَكَيِّرٌ - ع . چیزی که شکسته شود
مُتَكَلِّفٌ - ع . کسی که دیگری را بدین
مُتَكَلِّفٌ - ع . کسیکه بجزی اعتماد کند
مُتَكَلِّفٌ - ع . کسی که بزرگوار کاری
 انجام دهد
مُتَكَلِّمٌ - ع . کسی که سخن گوید

مُتَكَوِّنٌ - ع. چیزی که خود بخود پدید آید
مُتَكَيِّ - ع. کسی که پشتیبانی دیگری
 اعتماد کند
مُتَكَيِّفٌ - ع. کسی که از چیزی خوش آید
مُتَكَلِّفٌ - ف. یعنی بیه سوز است
مُتَلَاذِمٌ - ع. چیزی که بادیگری سازگار
 و بیوند شود
مُتَلَاذِمٌ - چیزی که بادیگری پیوسته باشد
مُتَلَاذِمٌ - ع. چیزی که با چیز دیگر لازم
 و ملزوم باشند
مُتَلَاذِمٌ - ع. چیزی که اجزاء آن از
 هم گسیخته باشد
مُتَلَاذِمٌ - ع. کسی که با دیگری
 دیدار کند
مُتَلَاذِمٌ - ع. چیزی که روشن باشد
مُتَلَسِّسٌ - ع. کسی که جامه دربر کند
مُتَلَسِّسٌ - ع. کسی که دهان بند دارد
مُتَلَجِّجٌ - ع. کسی که سخن در دهان
 او بگردد و درهم آمیزد
مُتَلَحٍّ - ع. کسی که عمامه زیر حنك
 در آورد
مُتَلَدِّدٌ - ع. کسی که چیز را خوشمزه یابد
مُتَلَطِّخٌ - ع. چیزی که آلوده گردد
مُتَلَطِّفٌ - ع. کسی که نرمی کند
مُتَلَعِبٌ - ع. کسی که زیاد مشغول
 بازی باشد
مُتَلَفٌ - ع. کسی که چیز را نابود سازد
مُتَلَفِظٌ - ع. کسی که لفظی گوید
مُتَلَفِّقٌ - ع. کسی که چیز را درهم کند
مُتَلَفِّقٌ - ع. کسی که زیاد از دیگری

چیزی گیرد
مُتَلَقٍّ - ع. کسی که از برای او چیزی
 پیش آید
مُتَلَكٌّ - ف. مضمون گفتن که مخاطب
 را از آن نفر ت آید
مُتَلَوِّنٌ - ع. کسی که آلوده شده
مُتَلَوِّنٌ - ع. کسی که هر ساعتی رنگی شود
مُتَلَهِّفٌ - ع. کسی که اندوهگین گردد
مُتَلَهِّی - ع. کسی که بازی کند
مُتَمِّمٌ - ع. چیزی که موجب تمامیت
 چیزی باشد
مُتَمَّاوِلٌ - ع. چیزی که مانند چیز دیگر است
مُتَمَّاوِی - ع. چیزی که دائمی باشد
مُتَمَّاوِضٌ - کسی که خود را بنا خوشی زند
مُتَمَّاوِی - ع. کسی که بادیگری آهسته
 راه رود
مُتَمَّاوِی - ع. چیزی که از دیگری جداست
مُتَمَّاوِی - کسی که چیز را خواستار است
مُتَمَمِّعٌ - ع. کسی که از چیزی سود برد
مُتَمَمِّضٌ - ع. چیزی که مخصوص چیز است
مُتَمَدِّدٌ - ع. چیزی که کشیده شود
مُتَمَدِّدٌ - ع. شخم شهری و غیر وحشی
مُتَمَرِّدٌ - ع. کسی که سرکش است
مُتَمَكِّكٌ - ع. کسی که چنك بدامن
 کسی زند
مُتَمَمِّی - ع. کسی که آهسته راه رود
مُتَمَمِّضٌ - ع. کسی که آب در دهان
 بگرداند
مُتَمَكِّنٌ - ع. کسی که توانائی دارد
مُتَمَلِّقٌ - ع. کسی که چابک است

مُتَمَلِّكٌ - ع . کسی که ملک و عقار دارد
مُتَمِّمٌ - ع . چیزی که علت تمامیت چیز است
مُتَمَمِّی - ع . کسی که آرزوئی دارد
مُتَمَوِّجٌ - چیزی که موج و اضطراب دارد
مُتَمَوِّلٌ - ع . کسی که مال و مکننت دارد
مُتَمَهِّدٌ - ع . کسی که قادر بر کاری است
مُتَمَيِّزٌ - ع . چیزی که جدا و منفرد است
مُتَنٌ - ع . زمین سخت بلند ، مقابل
 حاشیه
مُتَنَازِعٌ - ع . کسی که با دیگری
 کشمکش و نزاع کند
مُتَنَازِلٌ - ع . چیزی که پائین آید
مُتَنَاسِبٌ - ع . کسی که بادیگری هم
 نواذ و مانند باشد
مُتَنَافِرٌ - ع . کسی که از دیگری ریمده باشد
مُتَنَافِی - ع . چیزی که با دیگری
 مخالف است
مُتَنَاقِثٌ - ع . چیزی که بنوبه پشت سر
 چیز دیگر در آید
مُتَنَاقِلٌ - ع . چیزی که شامل چیز
 دیگر باشد
مُتَنَاقِی - ع . چیزی که آخر داشته باشد
مُتَنَبِّهٌ - ع . کسی که آگاه شود
مُتَنَبِّئٌ - ع . کسیکه دعوی پیمبری کند
مُتَنَجِّسٌ - ع . چیزی که نجس گردد
مُتَنَدِّمٌ - ع . کسی که بشیمان گردد
مُتَنَزِّلٌ - ع . کسی که آهسته فرو د آید
مُتَنَصِّرٌ - ع . کسی که ترساشود
مُتَنَكِّرٌ - ع . کسیکه خود را بشناسائی زند
مُتَنَكِّرٌ - ع . کسی که بیخود درندگی کند

مُتَنَوِّعٌ - ع . چیزی که گوناگون شود
مُتَنَوِّمٌ - ع . کسیکه خواب بیند یادر
 خواب محتمل شود
مُتَوَازِرٌ - ع . چیزی که پی در پی آید
مُتَوَارِدٌ - ع . چیزی که بادیگری در
 یکجا بیایند
مُتَوَارِی - ع . چیزی که پنهان و
 پوشیده باشد
مُتَوَازِنٌ - چیزی که بادیگری سنجیده شود
مُتَوَاصِلٌ - ع . کسی که بادیگری
 نزدیک و وصل شود
مُتَوَاضِعٌ - ع . کسیکه فروتنی کند
مُتَوَاطِی - ع . چیزی که موافق چیز
 دیگر باشد
مُتَوَاعِدٌ - ع . کسیکه بادیگری نوید دهد
مُتَوَافِقٌ - ع . چیزی که با دیگری
 یکی باشد
مُتَوَالِدٌ - ع . کسیکه فرزند او زیاد باشد
مُتَوَالِی - ع . چیزی که پی در پی در آید
مُتَوَانِی - ع . کسی که مانده و سست شود
مُتَوَجِّعٌ - کسی که رنجور و دردمند شود
مُتَوَجِّهٌ - ع . کسیکه روی بچیزی آورد
مُتَوَخِّشٌ - ع . کسی که ترسناک گردد
مُتَوَرِّدٌ - ع . کسی که با کسی دوستی کند
مُتَوَرِّطٌ - ع . کسی که در جای هولناکی
 افتد که خلاصی ندارد
مُتَوَغِّلٌ - ع . کسی که دردناش عمیق شود
مُتَوَفِّرٌ - ع . کسیکه صرف همت کند
مُتَوَفِّی - ع . کسی که مرده باشد
مُتَوَفِّعٌ - کسیکه چشم داشت داشته باشد

مُتَوَقِّف - ع. کسی که بر یک حالت بماند
 مُتَوَلِّد - ع. کسی که از دیگری پدید آید
 مُتَوَن - ع. جمع مُتَن ، هاشیه‌ها
 مُتَوَهِّم - ع. کسیکه گمان برد
 مَتَه - ف. افزار نجاران که بدان تخته
 سوراخ کنند

مُتَهَا فِت - ع. چیزی که مخالف دیگری
 باشد

مُتَهَاوِن - ع. کسیکه در کاری سستی کرد

مُتَهَبِّج - ع. کسیکه آماس دارد

مُتَهَيِّك - ع. کسیکه پرده دری کند

مُتَهَجِّد - ع. کسیکه شب برای نماز
 بیداری کشد

مُتَهَم - ع. کسیکه با و نسبتی داده شده

مُتَهَم - ع. کسیکه بدیگری نسبت دهد

مُتَهَوِّر - ع. کسیکه بیبک باشد

مُتَهَوِّغ - ع. چیزی که قی آورد

مُتَهَبِّج - ع. کسیکه برانگیخته شود

مُتَيَّاسِر - ع. کسی که طرف چپ را گیرد

مُتَيَّامِن - ع. کسیکه طرف راست گیرد

مُتَبَل - ف. لفافه متکاو بالش، پیه

مُتَهَم - ع. کسیکه تیمم کند

مُتَيَّمِن - ع. کسیکه تبرک جوید

مُتَبِّن - ع. کسیکه محکم و استوار است

مُتَيِّك - ف. مجمعی که اظهار نفرت
 بتوسط خطابه کنند

مُثَاب - ع. کسیکه پاداش دارد

مُثَابَرَت - ع. باهم مباردت نمودن و
 سبقت گرفتن

مِثَال - ع. مانند ، شبیه ، کالبد

مَثَاب - ع. معایب کار

مَثَانَه - ع. آبدان که جای بول است

مُثَبِّت - ع. کسیکه چیز را برقرار دارد

مُثَبِّث - ع. چیزی که قرار گرفته است

مُثَخِّن - ع. چیزی که سخت کند، چیزی

که بزرگ کند

مُثَقَّل - ع. وزنی بمقدار ۲۴ نخود

مُثَقَّب - ع. آلتی که بآن نجاران چیزی

سوراخ کنند

مُثَل - ع. مانند ، شبیه

مَثَل - ع. داستان، شبه و مانند، سخن

که در میان مردم معروف و مثل است

و مثلاً برای مثال آوردن چیزی گویند

مُثَل - ع. مانند ها ، مثل‌ها

مُثَلَّث - ع. سطحی که دارای سه ضلع

و زاویه است

مُثَلَّه - ع. آفت ، عقوبت، از قبیل بریدن

گوش و بینی

مُثَلِّی - ع. جنسی که قیمت هر جزء آن

باجزه دیگر مساویست

مُثَمِّر - ع. چیزی که بهره دهد، درختی

که میوه دهد

مُثَمِّن - ع. سطح هشت گوشه

مُثَنَوِی - ع. شعرو نظمی که قافیه هر

بیتی از آن مشابه بیت دیگر است

مُثَوَّب - ع. پاداش داشته

مُثَوِّل - ع. بخدمت ایستادن

مَج - ف. ماه، نام راوی اشعار رود کی

مُجَاب - ع . کسیکه جواب شنیده
 مُجَادِل - ع . کسی که خصومت کند
 مُجَادَلَه - ع . خصومت کردن
 مُجَارَی - ع . جمع مَجْرَی ، مجری‌ها
 مُجَاوِز - ع . کلمه در معنی که شباهت با
 معنی اصلی بجبهتی دارد گفته شود، جائیکه
 از آنجا بگذرند
 مُجَاوِز - ع . کسی که باو اجازه کاری
 داده شده
 مُجَاعَه - ع . سالی که قحطی است
 مُجَال - ع . محل جولان
 مُجَالِس - ع . جمع مَجْلِس ، مجلسها
 مُجَامِع - ع . جمع مَجْمَع ، محل انجمنها
 مُجَامَعَه - ع . جمع شدن باهم
 مُجَامَلَه - ع . خوش برخوردی
 مُجَانًا - ع . بدون عوض ، مفت
 مُجَانِب - ع . کسیکه پهلوی دیگری
 حرکت کند
 مُجَانِس - ع . چیزیکه همجنس دیگر است
 مُجَانَسَت - ع . همجنس بودن
 مُجَانِی - ع . بدون عوض
 مُجَانِبِین - ع . جمع مَجْنُون ، دیوانگان
 مُجَاوِبه - ع . سؤال و جواب دادن
 مُجَاوِز - ع . همسایه ، نزدیک
 مُجَاوِرَت - ع . همسایه شدن
 مُجَاوِز - ع . کسی که از حد خود بگذرد
 مُجَاوِرَه - ع . از حد خود گذشتن
 مُجَادَلَت - ع . مدافعه و مجادله کردن
 مُجَاهِد - ع . کسیکه کوشش کند ،
 کسیکه بادشمن جنگ نماید

مُجَاهِدَه - ع . بقدر مقدور کوشش کردن
 مَحْجُور - ع . کسیکه از خود اختیار ندارد
 مَحْجُول - ع . چیزی که طبیعی شده است
 مَحْضَر - ع . چیزی که گذشته باشد
 مَحْضَر - ع . بر گزیده ، انتخاب شده
 مَحْضَم - ع . گرد هم آمده ، جمع شده
 مَحْضَب - ع . دوری و اجتناب کننده
 مَحْضَد - ع . کوشنده در کار، توانائی
 دارنده ، کسیکه تمام بیرون آمده
 مَحْذ - ع . بزرگی و عظمت
 مَحْذَر - ع . چیزی که تازه پدید آمده
 مَحْذَر - ع . تازه آور ، نو
 مَحْذَر - ع . به معنی آبله رومیشد
 مَحْذُوب - ع . کشیده و جذب شده
 مَحْذُور - ع . کسیکه خوره دارد
 مَحْزَب - ع . تجربه آموخته
 مَحْزَر - ع . برهنه و مَحْزَرِی - مستوفی
 است که بنایان از گچ و آجر و گل
 بنا کنند
 مَحْزَر - ف . کاربمزد و اجرت
 مَحْزَر - ع . به معنی گناهکار است
 مَحْزُوح - ع . کسی که زخمی شده ،
 کسیکه از عدالت خارج شده است
 مَحْزُور - ع . کشیده شده
 مَحْزَرَه - ع . به معنی کهکشان است
 مَحْزَرِی - ع . محل گذر ، جای عبور آب
 مَحْزَرِی - ف . صندوقچه کوچک
 مَحْزَرِی - ع . کسیکه کاری را بوقع
 اجرا نکند ، اجرا کننده
 مَحْزَرَاء - ع . قطعه قطعه و باره و باره

مُحْتَد - ع . لشكر گرد آمده
مُجَسَّس - چیزی که از جنس دیگری شده
مُخْنُون - ع . دیوانه ، شخص بی عقل
مُخَنِّي - ع . کسیکه بر او جنایت وارد شده
مُخَوِّز - ع . کسیکه چیز را اجازه دهد
مُخَوِّز - ع . چیز مباح و جایز
مُخَوِّس - ع . گبر و زرتشتی
مُخَوِّف - ع . میان تهی
مُجَهَّر - ع . چیزی که آشکارا شود
مُجَهَّر - ع . چیزی که اسباب آن مهیا شده
مُجَهَّر - ع . کسیکه اسباب کار مهیا کند
مُجِيب - ع . جواب دهنده
مُجِيز - ع . پناه دهنده
مُجِيز - ع . اجازه دهنده
مُجِيز - ع . سخنی که از روی تملق و چاپلوسی گفته شود و ممکنست اصل آن مجاز باشد بنا بر این عربی خواهد بود
مُج - ف . بند دست و **مُج** گردن و رم کردن **مُج** دست بواسطه برداشتن چیز سنگین
مُجَالَه - ف . چیزی که در کف دست جمع شده و فشار داده شده است مانند کوبیده بادام که بادست آنرا فشار دهند تا روغن آن گرفته شود
مُجَرِّك - ف . کاریزد فرمودن
مُجَك - ع . کسی که کم فروش است موقع کشیدن متاع بادست چنان کشد که قیمت متاع بچربد و بچربد و **مُجَك** گویند
مُجَك - ف . عدس یا بادام کوهی

مَجْزُوم - ع . قطعی و یقینی
مُجْزِي - ع . پاداش دهنده
مُجَسِّم - ع . چیزی که بصورت جسم در آید
مُجَسِّمَه - ع . چیزیست از گچ یا فلزات بصورت انسان یا حیوان درست کنند
مُجَعَّد - ع . موی پیچیده و حلقه دار
مَجْعُول - ع . چیز آورده شده و قرار داده شده
مُحَنَّف - ع . خشك شده
مُجَلِّه - ع . چیزی که چیز دیگر را جلب کند
مُجَلِّد - ع . چیزی که جلد شده
مُجَلِّس - ع . نشیمنگاه ، جای نشست
مُجَلِّل - ع . بزرگ ، عظیم ، عالی
مُجْلُوب - ع . گرفتار و کشیده شده
مَجَلَّه - ع . کتاب بزرگ ، نامه های هفتگی یا ماهیانه
مُجَلِّي - ع . اسب اول گرو بندی
مُجَلِّي - ع . محل جلوه
مُجَمَّر - ع . بوی سوز ، عود
مُجَمِّع - ع . کسیکه پراکنده را جمع آورد
مُجَمِّع - ع . محل جمع شدن و **مُجَمِّعَه** ظرفیت بزرگ که در آن انواع طعام گذارند و خورند
مُجَمِّل - ع . چیز نامعلوم و سر بسته
مُجَمِّل - ع . چیزی که سبب نیکویی چیزی شود
مُجْمُوع و **مُجْمُوعَه** - ع . همه و کلیه
مُجَبِّب - ع . کسی که دوری گزیند

مَجَلَا - ف . عهد و پیمان گرفتن
مَجُول - ف . کسی که سبک عقلست
مُجُول - ف . بمعنی کوچک و مقبولست
مَجِيدَن - ف . چمیدن و خرامیدن

مُحَابَات - ع . دهشت داشتن
مَحَاجِر - ع . باغها ، حدقه های چشم
که در آن چشم دوزند
مَحَاجَه - ع . خصومت کردن
مُحَاذَات - ع . مقابل و برابر بودن
مُحَاذِي - ع . مقابل ، روبرو ، برابر
مَحَاذِيْر - ع . جمع مَحْدُوْر ، محذورها
مَحَارِب - ع . کسی که جنگ و ستیزه کند
مُحَارَبَه - ع . جنگ و ستیزه کردن
مُحَارِش - ع . بمعنی نگاهبان است
مُحَارَسَت - ع . نگاهبانی کردن
مَحَارِم - ع . خویشان نزدیک
مُحَاسِب - ع . کافی ، حساب کننده
مُحَاسَبَه - ع . حساب و شماره کردن
مَحَاسِن - ع . نیکوئیها ، ریش و لویه
مُحَاصِر - ع . تنگ گیرنده و احاطه کننده
مُحَاصِرَه - ع . احاطه کردن و تنگ گرفتن
مَحَاصِر - ع . محضرها ، درگاهها
مُحَاصِرَه - ع . گفتگو و سؤال و جواب
کردن

مُحَاظ - ع . چیزی که اطراف آن
گرفته شده

مُحَافِظ - ع . بمعنی نگاهبان است
مَحَافِل - ع . جمع مَحْفِل ، مجلسها
مُحَاق - ع . سه شب آخر ماه قمری که

ماه دیده نمی شود
مَحَاكِم - ع . جمع مَحْكَمَه ، محکمه ها
مُحَاكَمَه - ع . با خصم نزدحا کم رفتن
مَحَال - ع . نیست مقابل واجب و ممکن
مُخَالَف - ع . هممهد و سوگند
مَحَالَه - ع . چاره و لا مَحَالَه ناچار
مُحَامَلَات - ع . مدافعه از کسی نمودن
مَحَاهِد - ع . جمع حَمْد ، نیکوئیها
مُحَاوِر - ع . کسیکه بشنود و جواب دهد
مُحَاوِرَه - ع . سخن گفتن با کسی
مُحَاوِل - ع . حواله دهنده
مُحَاوِلَه - ع . بیکدیگر حواله دادن
مُحْت - ع . بمعنی دوستدار است
مَحَبَّت - ع . میل قلبی و دوستی
مَحَبْرَه - ع . جای لباس نفیس ، دوات
مَحْبِس - ع . زندان
مَحْبِل - ع . مدت آبتنی
مُحْبِل - ع . بچه دان زن
مَحْبُوْب - ع . دوست داشته
مَحْبُوْس - ع . کسیکه در زندانست
مُحْتَاَج - ع . نیازمند ، فقیر
مُحْتَال - ع . حيله گر و شیاد
مُحْتَسِس - ع . چیزی که نگاه داشته شده
مُحْتَج - ع . چیزی که برای آن دلیل
آورده شود
مُحْتَجِب - ع . پنهان و مخفی شده
مَحْتَد - ع . بمعنی اصل است
مُحْتَدِر - ع . کسیکه بترساند
مُحْتَرِث - ع . شخم کننده
مُحْتَرِز - ع . کسیکه بپرهیزد

مَحَجَّه - ع . وسط راه و طریق
مُحَدَّب - ع . چیزیکه روی او گوز دارد
مُحَدَّث - ع . چیزیکه تازه پیدا شده
مَحْدُوْد - ع . چیزیکه نهایت دارد
مَحْدُوْر - ع . آماس کرده ، ریخته شده
مُحْدِر - ع . کسیکه بترساند
مَحْدُوْف - ع . چیزیکه افتاده
مُحْرَاب - پیشگاه ، مجلس و اشرف مکان
مُحْرَز - ع . نویسنده ، تحریر کننده
مُحْرَز - ع . پاك از زوائد
مُحْرَز - ع . جمع کننده و حافظ
مُحَرِّض - ع . ترغیب و نیست کننده فساد
مُحَرِّف - ع . خراشیده ، کسیکه کلامی
 را تغییر دهد
مُحَرِّف - ع . خراشیده ، کلامی که
 تغییر داده شده
مُحَرِّق - ع . سوزان و **مُحَرِّقَه** نام مرضی
مُحَرِّك - ع . جنباننده ، تحریک کننده
مُحَرَّم - ع . کسیکه نکاح او جایز نیست
 از خویشان
مُحَرَّم - ع . کسی که احرام حج بندد
مُحَرَّم - ع . ماه اول سال قمری و
مُحَرَّمَات بارچه های مخطط تیره رنگ
 چه این نوع بارچه ها را در ماه محرم
 پوشند
مُحَرُّور - ع . گرم شده
مُحَرُّوس - ع . محفوظ و نگاهداشته شده
مُحَرُّوق - ع . آتش گرفته
مُحَرُّوم - ع . کسیکه بر او چیزی
 نارواست

مُحَرِّس - ع . نگاهبان ، حراست کننده
مُحَرِّف - ع . کسیکه بخراشد چیزی
 را ، کسیکه حرفه را پیشه کرده است
مُحَرِّقَه - ع . حرفه و پیشه که اختیار شده
مُحَرِّق - ع . سوزنده ، آتش گیرنده
مُحَرِّق - ع . سوخته ، آتش گرفته
مُحَرَّم - ع . کسی که احترام اول لازم
 است ، اشخاص نجیب زاده
مُحْتَسِب - ع . نگاهبان
مُحْتَشِم - ع . خشکین ، شرمنده ،
 کسیکه چاکران زیاد دارد
مُحْتَضِر - ع . کسی که در حال جان
 کندن است ، کسیکه شهری شده
مُحْتَقِن - کسیکه او را حقنه و اماله کنند
مُحْتَكِر - ع . انباردار ، احتکار کننده
مُحْتَلِم - ع . کسیکه در خواب جماع کند
مُحْتَمَل - ع . چیزیکه ممکنست و اقشود
مُحْتَوِی - ع . چیزیکه چیز دیگر را
 در بردارد
مُحْتَجِر - ع . چیزیکه از سنك بسته شده
 و برایوانی که طارمی و نرده دارد گفته
 میشود چه بواسطه نرده و طارمی ایوان
 بسته شده و از افتادن مانست
مُحْجِر - ع . بوستان ، خانه چشم
مُحْجُوب - ع . کسیکه بین او و چیز
 دیگر پرده کشیده شده ، کسیکه با
 حیا است
مُحْجُور - ع . کسیکه از کاری منع شده
مُحْجُوج - ع . منلوب بدلیل ، قصد
 شده ، زیارت شده

مَحْفَظَه - ع . آلتی یا چیزی که بتوسط آن چیزی را حفظ کنند
 مَحْفِلٌ - ع . جائیکه دوستان جمع شوند
 مَحْفُوظ - ع . نگاهداشته شده
 مَحْضُوفٌ - ع . چیزی را که گرداگرد آن گرفته شده

مَحْضَه - ع . کجاوه بی سرپوش
 مُحَقِّقٌ - ع . کسیکه حق با اوست
 مُحَقَّرٌ - ع . بمعنی کوچک است
 مُحَقَّقٌ - ع . ثابت و درست
 مُحَقِّقٌ - ع . کسی که بحقیقت چیزی رسد
 مَحْقُونٌ - ع . کسیکه حقنه و اماله شده
 مُحَاكٌ - ع . سنگی که بآن طلا و نقره مالند و بآن آزمایش کنند و در فارسی مُحَاكٌ معروف است

مُحَكَّمٌ - ع . بمعنی سخت و متقن است
 مُحَكَّمٌ - ع . چیزی که در آن حکم داده شده است
 مُحَكَّمَةٌ - جائیکه در آن دادخواهی شود
 مُحَكَّوْكَ - ع . تراشیده شده
 مُحَكَّوْمٌ - ع . کسی که بر ضرر او حکم صادر شده باشد

مَحَلٌ - ع . بمعنی جا و مکان میباشد
 مُحِلٌ - ع . کسیکه درمکه از احرام بیرون آید

مَحَلَّاتٌ - ع . جمع مَحَلَّة ، محله ها
 مَحَلَّبٌ - ع . جامی که شیردوشند
 مُحِلِّفٌ - ع . کسیکه سوگند دهد
 مُحَلِّقٌ - ع . سر تراشیده ، دور زده ، پر شده

مُحَرَّرٌ - ع . چیزی که از زواهد پا کست
 مُحَرَّبٌ - ع . کسیکه دسته دسته کند
 مُحَسِّنٌ - ع . بمعنی نیکوکار است
 مُحَسَّنٌ - ع . کار خوب و مُحَسَّنَاتٌ کارهای خوب و خوبیها

مَحْسُوبٌ - ع . چیزی که شماره شده
 مَحْسُوسٌ - ع . چیزی که دیده میشود
 مَحْشُوقٌ - ع . چیز میان خالی
 مَحْشُورٌ - ع . برانگیخته شده
 مُحَشَّى - ع . کسیکه در طرف و حاشیه کتاب چیز نوید
 مُحَشَّى - ع . کتابی که در طرف و حاشیه آن نوشته شده

مُحْضَلٌ - ع . کسی که چیزی بدست آورد
 مُحْضَلٌ - ع . حاصل و نتیجه
 مُحْضِنٌ - ع . مرد زن دار
 مُحْصِنَةٌ - ع . زن شوهر دار
 مَحْضُورٌ - ع . چیزی که اطراف آن گرفته شده و غیر قابل عبور است
 مَحْضُولٌ - ع . آنچه یافت شده و اغلب بر برداشت زراعت گفته شود

مَحْضٌ - ع . بمعنی خالص است
 مَحْضَرٌ - ع . محل حضور ، سَجَل ، قباله
 مَحْطٌ - ع . منزل ، خانه ، حیاط

مِحْطٌ - ع . آلتی است از آهن یا چوب که بآن پوست را نقش کنند

مَحْظُورٌ - ع . چیزی که ممنوعست
 مَحْظُوظٌ - ع . لذت برده و با بهره
 مَحْضَرَه - ع . آلتی که بتوسط آن گود کنند مانند کلنگ

مَحَلِّل - ع. کسیکه حلال کند ، شوهر دوم زن پس از طلاق دادن شوهر اول
مَحْلُوج - ع. چیزی که زده شده مانند بنه زده شده که تخم آنرا گرفته اند
مَحْلُول - ع. چیزی که در چیز دیگر فرو رفته و حل شده
مَحَلّه - ع. کوی و کوچه و محلی اهل محل و کوچه است
مَحَلّی - ع. بزبور آراینده
مُحَلّی - ع. بزبور آراسته شده
مُحَمَّد - ع. ستوده ، نام پیغمبر عرب که خاتم انبیاء است
مَحْمُول - ع. محل بار ، کجاوه
مَحْمُود - ع. ستایش شده ، پسندیده
مَحْمُوم - ع. بمعنی تب دار است
مُحَمّی - ع. گرم شده و تابیده
مِخَن - ع. جمع مِخَنَت ، اندوهها
مِخَنَت - ع. اندوه و غم
مُخَنّی - ع. خضاب کرده
مَخَو - ع. نیست و نابود شدن
مُخَوَز - ع. تیری که چرخ بدان گردد
مُخَوَّل - ع. کسیکه بجای دیگر نقل دهد
مُخَوَّل - ع. حواله داده شده
مُخَيَّات - ع. زمینی که آباد شده
مُحِيط - ع. چیزی که اطراف را بگیرد
مُحِلّ - ع. چاره گر ، حواله دهنده
مُخ - ف. لجام سنگینی که بر سر اسبان زنند ، درخت خرما

مَخ - ع. بمعنی آتش است
مُخ - ع. مغز استخوان
مُخَاَبَرَه - ع. خبر دادن و گرفتن
مُخَالَفَت - ع. باهم خدعه کردن
مُخَاتِیْم - . مهر کرده ها
مُخَادَعَت - ع. خدعه کردن و پنهان کردن قصد خود و آشکار کردن چیز دیگر را
مُخَارِج - ع. خرجها ، مخرجها
مُخَارِیق - ع. سخاوتمندان ، اجسام نیکو
مُخَارِز - ع. مخزنها و جاهای خزینه
مُخَاَزِی - ع. کسیکه در ذلت اندازد
مُخَاصِم - کسیکه بادیگری دشمنی ورزد
مُخَاصَمَت - ع. دشمنی و خصومت کردن
مُخَاض - ع. جای فرو رفتن در آب
مُخَاْط - ع. رشته شده
مُخَاْطَب - ع. سخن گوینده
مُخَاْطَب - ع. کسینه با او سخن گفته شود
مُخَاْطَبه - ع. باهم گفتگو کردن
مُخَاْطَرَه - ع. بهلاکت نزدیک شدن
مُخَاْیَب - ع. ناخنها و بالخصوص ناخن درندگان
مُخَاْیَص - کسیکه دوستی او بیریا است
مُخَاْیَصَت - ع. دوستی خالص داشتن
مُخَاْیَف - ع. مغایر چیزی
مُخَاْلَفَت - ع. مغایرت با چیزی
مُخَاْوِف - ع. چیزهایی که از آن ترسیده میشود
مُخَاْیَل - ع. ابرهائی که طلیعه باران آمدن است

مُخْبِرٌ - ع . خبر و اطلاع دهنده
مُخْبِطٌ - ع . کسی که مرض دماغی دارد
مُخْتٌ - ف . امید درجا
مُخْتَارٌ - ع . برگزیده ، اختیار داده شده
مُخْتَبِرٌ - ع . کسیکه بیازماید
مُخْتَرِعٌ - ع . کسی که چیزی بیافریند
مُخْتَصٌّ - ع چیزیکه مخصوص چیزی باشد
مُخْتَصَّرٌ - ع . کوتاه و برگزیده شده
مُخْتَفًى - ع . پنهان و مخفی شده
مُخْتَلٌ - ع . چیزیکه مانده و پیش نیرود
مُخْتَلِسٌ - ع . کسیکه چیز را بر باید
مُخْتَلِطٌ - ع . چیزیکه با چیزی آمیخته
مُخْتَنِقٌ - ع . کسی که خفه شده است
مُخْتَوِّمٌ - ع . مهر و ختم شدن
مُخْتَوْنٌ - ع . خفته شده
مُخَدَّرٌ - ع . سست کننده
مُخَدَّرَةٌ - ع . زنیکه پشت پرده حجاب است
و مُخَدَّرَاتٌ جمع آنست
مُخَدَّوْمٌ - ع . آقائیکه نو کردارد
مُخَدَّهٌ - ع . بمعنی نازبالش است
مُخَدَّوْنٌ - ع . دوست و محبوب
مُخَذَّوْلٌ - ع . هزیت نشده
مُخْرَجٌ - ع . محل خروج و بیرون شدن
مُخْرِجٌ - ع . بیرون کننده
مُخْرِجٌ - ع . بیرون شده
مُخْرَقٌ و مُخْرَقَةٌ - ع . دهشت زده
مُخْرَوْبَةٌ - ع . ویران شده ، خرابه
مُخْرَوِّطٌ - ع . تراشیده شده ، نامشکلی
 است در هندسه
مُخَزَّنٌ - ع . جای خزینہ و جای مال

مُخَصَّصٌ - ع . چیزی که چیز دیگر را
 مخصوص چیز دیگری کند
مُخَصَّوَصٌ - ع . چیزیکه مختص دیگری
 است و **مُخَصَّوَصَاتُ** جایی گفته میشود که
 مورد توجه خاص باشد
مُخَصَّبٌ - ع . رنگ و خضاب شده
مُخَطَّطٌ - چیزیکه دارای خطوطی است
مُخْطَلًى - ع . کسیکه نقیض صواب کند
مُخَفَّفٌ - ع . سبک و خفیف کننده
مُخَفَّفٌ - ع . سبک و خفیف شده
مُخْلٌ - ع . کسیکه مانع کاری شود
مُخْلَبٌ - ع . چنگال جوارح پرندگان
مُخْلِخَلٌ - ع . استخوانی که گوشت آن
 گرفته شده
مُخْلَدٌ - ع . ثابت و پاینده
مُخْلَصٌ - ع . محل رهائی و خلاص
مُخْلِصٌ - ع . کسی که برباکار کند
مُخْلَصَةٌ - ع . نام گیاه است دوائی
مُخْلَعٌ - ع . خلعت داده شده
مُخْلَقَاتٌ - ع . اموالی که از میت باقی
 ماند ، خوراکیهای گوناگون
مُخْلَوِّطٌ - ع . درهم و مخلوط شده
مُخْلَوِّقٌ - ع . ایجاد و آفریده شده
مُخْلًى - ع . بمعنی جای خالی است
مُخْمَرٌ - ع . پوشانیده ، خمیرمایه
مُخْمَسٌ - ع . چیزی که پنج گوشه دارد ،
 شعری که پنج مصرع دارد
مُخْمَصَةٌ - ع . گرسنه شدن ، و بمعنی
 زحمت و گرفتاری نیز گفته شود
مُخْمَلٌ - ع . بافته ایست که روی آن

کَرک است و در فارسی مَحْمَل گفته شود
 مَحْتَت - ع. خنثی شده کنایه از امر دیکه
 مفعول است
 مَحْتَه - ع. خفه گشته
 مَحْنُوق - ع. بمعنی خفه شده است
 مَحْوَف - ع. ترسیده شده ، ترسناک
 مَحْبَدَن - ف. چسبیدن و عاشق شدن
 مَحْجَر - ع. برگزیده و انتخاب شده
 مَحْجَر - ف. نهی از برخاستن
 مَحْط - ع. دُوخْت و خیاطی شده
 مَحْتَلَه - ع. قوه خیال
 مَحْجَم - ع. جائیکه در آن خیمه زده اند

مُد - فر. چیزی که معمول شده
 مَدَّ - ع. کشیدن ، گستردن ، علامتی
 است کنیی
 مَدَّ - ع. پیمانه ایست مساوی ۱۸ لیتر
 مَدَّاجَات - ع. مدارا کردن و پوشاندن
 دشمنی و عداوت
 مَدَّاح - ع. کسیکه مدیحه سرائی کند
 مَدَّاخِل - ع. جمع دَخْل درآمدها
 مَدَّاخَلَه - ع. داخل و درهم کردن
 مَدَّاد - ع. سیاهی ، چوبیست کوچک
 که در آن سرب و دوده کنند و با آن
 نیز نویسند
 مَدَّار - ع. محل گردش و دور
 مَدَّارَا - ع. نرمی و حسن خلق ، پیش
 هم آمدن
 مَدَّارِج - ع. چیزهایی که علت بالا
 رفتن و مقامات عالیه میباشد

مَدَّارِئُس - ع. جمع مَدَّرَسَه مدرسه ها
 مَدَّارِئُ - ع. جمع مَدَّرُك مدرکها
 مَدَّاعَبَت - ع. ملاعبه و شوخی کردن
 مَدَّافِع - ع. کسیکه چیز را دور کند
 مَدَّافِعَه - ع. دور کردن دیگری را
 مَدَّافَه - ع. دقت کردن در کاری
 مَدَّال - فر. نشان مخصوصی است که
 برای امتیاز علمی با عملی دهند
 مَدَّام - ع. همیشه ، دائم
 مَدَّاوَا - ع. درمان کردن
 مَدَّاوِم - ع. کسیکه کاری را همیشه کند
 مَدَّاوَمَت - ع. کاری را همیشه کردن
 مَدَّاوِي - ع. کسیکه درمان کسی کند
 مَدَّاهَنَه - ع. ظاهر کردن چیزی برخلاف
 باطن ، چرب زبانی
 مَدَّايَح - ع. جمع مَدَّيحه ستایشها
 مَدَّالِئِن - ع. شهرها ، نام شهری بزرگ
 در بین النهرین بوده که پایتخت
 ساسانیانست
 مَدَّائِنَه - ع. بهم قرض دادن
 مَدَّبَر - ع. آنکه بعقب و واپس رود
 مَدَّبَر - ع. آنکه عقب رانده شده
 مَدَّبَر - ع. عاقبت اندیش
 مَدَّبَر - ع. بنده که پس از فوت آقا
 آزاد شود
 مَدَّدَت - ع. پایان زمان
 مَدَّدَح - ع. ستایش و مدح کردن
 مَدَّدَحَر - ع. کوچک و خوار کننده
 مَدَّدَخِل - ع. دخل ، محل داخل شدن
 مَدَّدَخِل - ع. کسی که چیزی را در چیزی

داخل کند ، داخل کننده
 مُدْخَلٌ - ع . چیزی که در آن چیزی
 داخل شده
 مُدْخِنْ - ع . کسیکه دودانگیزد
 مُدْخُولٌ - ع . چیزی که در آن چیزی
 داخل شده
 مُدَدٌ - ع . یاری و مساعدت کردن
 مُدَرٌ - ع . کلوخ ، ده
 مُدَرِّعٌ - ع . چیزی که موجب زیادتی ادرار
 و شاش شود
 مُدَرِّسٌ - ع . محل درس گفتن
 مُدَرِّشٌ - ع . آموزگار ، معلم
 مُدَرِّسَهٌ - ع . مکانی که در آن تعلیم
 داده می شود
 مُدَرِّكٌ - ع . محل بیدایش چیزی ، خرد
 و عقل ، دلیل و سند
 مُدَرِّكٌ - ع . چیزی که فهمیده و
 دریافته شده
 مُدَرِّكٌ - ع . کسی که چیزی را بیابد
 مُدْعَاٌ - ع . چیزی که بآن دعوی شده
 مُدْعَوٌ - ع . خواننده و دعوت شده
 مُدَّعِيٌ - ع . کسی که دعوی دارد
 مُدَّعِيٌ - ع . حرفی که در حرفی درآمده
 مُدْفِعٌ - ع . محل دورودفع کردن
 مُدْفِعٌ - ع . کسی که دور کند چیزی را
 مُدْفَوْغٌ - ع . چیزی که دفع و دور
 کرده شده ، سرگین
 مُدْفَوْقٌ - ع . آب ریخته شده
 مُدْفُونٌ - ع . چیزی که در خاک پنهان

شده ، هر چیز دفن شده
 مُدْفِقٌ - ع . کسی که در چیزی دقت کند
 مُدِلٌ - فر . بمعنی نمونه است
 مُدِلٌ - ع . بمعنی راهنما میباشد
 مُدِلِسٌ - ع . چابک و مذور
 مُدْكَوْلٌ - ع . مفاد ، آنچه دلیل دارد
 مُدْكَهْمٌ - ع . شب بسیار تاریک
 مُدْمَغٌ - ع . کسی که ضربت بسرا وارد
 شده ، کتایه از متبکرخودخواه
 مُدْمِئٌ - ع . کسی که بیوسته شراب خورد
 مُدْنٌ - ع . بمعنی شهرها است
 مُدْنِسٌ - ع . کثافت کار
 مُدْنَكٌ - ف . جرس و درای ، کلید ،
 اندوخته ، پره ، فقل ، کلید دان
 مُدْنِيٌ - ع . منسوب بشهرها
 مُدْنِيٌ - ع . منسوب بشهر
 مُدْوَرٌ - ع . چیز گرد و دایره ای
 مُدْهَشٌ - ع . چیزی که وحشت آورد
 مُدْهِنٌ - ع . بمعنی روغن مال است
 مُدْهَوْشٌ - ع . دهشت زده و متحیر
 مُدْهَوْنٌ - ع . روغن مالیده ، پوست
 دباغی شده
 مُدِيٌ - ف . نام قدیم عراق عجم و
 آذربایجان است
 مُدِيَكَةٌ - ع . ستایش و مدح
 مُدِيَدٌ - ع . کشیده و طویل و دراز
 مُدِيَرٌ - ع . جمع کننده و اداره کن
 مُدِيَنٌ - ع . نام شهر شعیب پیغمبر ص
 مُدِيَنَهٌ - ع . شهر ، شهری در حجاز که
 مدفن رسول عرب صلی الله علیه و آله است

مَدْيُونٌ - ع . کسی که مقروض است

مَدٌّ - ع . درباره کلمات افاده معنی صاحب کند چون اسفندارمَدُّ

مَذَابٌ - ع . آب شده و گداخته

مَذَاقٌ - ع . امتحان و آزمایش نمودن

مَذَامٌ - ع . مذمت ها و نکوهش ها

مَذَاهِبٌ - ع . راهها ، دیانتها

مَذْبَحٌ - ع . محل کشتار و ذبح

مَذْبُوحٌ - ع . کشته و ذبح شده

مَذْغَدَغٌ - ع . پراکنده و پریشان

مَذْقٌ - ع . آمیختن شیر با شراب

مَذْكَرٌ - ع . مرد مقابل زن

مَذْكَرٌ - چیزی که آدمی را بخاطر آورد

مَذْكِيٌ - ع . تیز خاطر ، کسی که سر

کوفند را ببرد بنحوی که حرام نشود

مَذِيلٌ - ع . خار و ذلیل کننده

مَذَلْتُ - ع . خاری و ذلت

مَذَمْتُ - ع . نکوهش و بد گوئی

مَذْمُومٌ - ع . بد و نکوهیده و زشت

مَذْنِبٌ - ع . بمعنی گناهکار است

مَذْوُوبٌ - ع . گداخته ، ذوب شده

مَذْهَبٌ - ع . طریقه ، آئین و دین

مَذْهَبٌ - ع . شخص طلاکار

مَذْهَبٌ - ع . طلاکاری شده

مَذْيٌ - ع . آب مرد که بوقت ملاعبه آید

مَرٌّ - ع . ف . در اول کلمات مفید حصر

است و گاهی برای زینت کلام است ،

عدد پنجاه یا صد که پس از شمارش آن

چیزی علامت گذارند و آنرا مر گویند

مَرٌّ - ع . گذشتن

مَرٌّ - ع . بمعنی تلخ است

مَرَابَحَةٌ - ع . منفعت و ربح دادن

مَرَابِضٌ - ع . چراگاه شتران

مَرَابِطَةٌ - ع . باهم ربط داشتن

مَرَّاجِحَةٌ - ع . ترجیح دادن هر یک

بر دیگری

مَرَّاجِعٌ - ع . جمع مَرَّجِعٌ ، مرجعها

مَرَّاجِعَةٌ - ع . رجوع کردن

مَرَّاجِلٌ - ع . باراندازها و منزلها

مَرَّاجِمٌ - ع . جمع رَحِمٌ ، بخشها

مَرَّادٌ - ع . مقصود و مَرَّادِیگی لباس

کوتاهی را گویند

مَرَّادِفٌ - ع . چیزیکه عقب چیز است

مَرَّارٌ - ع . چند مرتبه گذشته

مَرَّارَتٌ - ع . تلخی و تلخ شدن

مَرَّاسَلَةٌ - ع . کاغذ نوشته ، نوشتن کاغذ

پیغام فرستادن

مَرَّاسِمٌ - ع . جمع رَسْمٌ نشانها ، آئینها

مَرَّاصِدٌ - ع . جاهائیکه رصد بندند

مَرَّاضِعَةٌ - ع . بچه بدایه دادن

مَرَّاضِیٌ - ع . پسندیده ها

مَرَّاعَاثٌ - ع . پایان کار دیدن

مَرَّاعِیٌ - ع . چیزیکه بآن چشم داشته باشد

مَرَّاعِیٌ - ع . کسی که چیزی چشم دارد

مَرَّاعِیٌ - ع . چراگاهها

مَرَّاعِیٌ - ع . مایل و بارغبت بچیزی

مَرَّاعِیٌ - ع . کسی که دماغ کسی را

بخاک مالد

مَرَايُضُ - ع . جاهائیکه مسیل است
مَرَاقَعَه - ع . شکایت پیش حاکم بردن
مَرَاْفِقُ - ع . جاهائیکه سود از آن
 توان برد چون برف اندازها و نهر آب
مَرَاْفِقُ - کسی که بادیگری مدارا کند
مَرَاْفِقُ - ع . نظر کننده
مَرَاْقَبَتُ - ع . دیگر را در تحت نظر
 در آوردن
مَرَاْقِدُ - ع . جمع مَرَقْدُ ، خوابگاهها
مَرَاْقِمُ - ع . چیزهائیکه بآن رقم کنند
مَرَاْقِي - ع . آلاتیکه بآن بالاروند
مَرَاْكِبُ - ع . جمع مَرْكَبُ ، مرکوبها
مَرَاْكِشُ - ع . یکی از ممالك افریقا
مَرَامُ - ع . مقصد و مقصود
مَرَاوَعَتُ - ع . همدیگر را بفرع یا
 شکفت آوردن
مَرَاهِقُ - ع . کودکی که تازه بالغ شده
مَرَاهِنُ - ع . کسی که گرو گذارد
مَرَاهَنَه - ع . گرو گذاشتن
مَرَايَا - ع . چیزهائی که دیده میشود
مَرَايِرُ - ع . زهره دانهها
مَرَاءُ - ع . بمعنی مرد است
مِرْءَاثُ - ع . آئینه را گویند
مَرْبُی - ع . محل نظر و تماشا
مَرْبُی - ع . دیده شده ، نمایان
مَرْبُخُ - ع . تجارتخانه و محل فروش
مَرْبَطُ - ع . جای بستن و رابطه دادن
مَرْبَعُ - ع . بمعنی مرتع و چراگاه است
مَرْبَعُ - ع . هر چیز چهار گوش
مَرْبُوطُ - ع . بسته و ربط داده شده

مَرْبِي - ع . تربیت کننده
مَرْبِيَا - ع . پرورده و تربیت شده
مَرْثُ - ف . بمعنی زنده و حس میباشد
مَرْثَابُ - ع . شک زده و مردد
مَرْثَاضُ - ع . ریاضت کشیده
مَرْثَبُ - چیزیکه بجای خود گذاشته شده
مَرْثَبَانُ - ف . بستو و کوزه ، کوزه و
 شیشه دهان گشاد ، یکی از جزایر هند
مَرْثَبُطُ - ع . چیزیکه بادیگری بسته است
مَرْثَجُجُ - ع . چیزی که بر دیگری
 افزون است
مَرْثَجَلُ - ع . شعر بدیهه گفته شده
مَرْثَجِي - ع . بمعنی امیدوار است
مَرْثَدُ - ع . کسی که ازدین برگشته
مَرْثَدَعُ - ع . کسیکه از کاری باز ایستد
مَرْثَمُ - ع . نشان گذار
مَرْثَمُ - ع . چیزی که بر آن نشان و
 رسم کشیده شده
مَرْثَبِي - ع . رشوه خوار
مَرْثَضُ - ع . طفل شیرخوار
مَرْثَضِي - ع . خوشنود و راضی
مَرْثَعُ - ع . محل چراگاه چهاربایان
مَرْثَعِشُ - ع . بمعنی لرزان است
مَرْثَفَعُ - ع . بلند و رفیع
مَرْثَقَبُ - ع . ناظر و بیننده
مَرْثَقِي - ع . کسیکه بالارود
مَرْثَكِبُ - ع . کسیکه بکاری سوار است ،
 گناهماکار
مَرْثَكِرُ - ع . چیزی که ثابت است
مَرْثَمِشُ - ع . کسیکه در آب غوطه خورد

مُرْتَهَن - ع . کسیکه گرو میگیرد
 مُرْتَبَه - ع . چیزی از شعرو غیر آن که از
 کردار میت حکایت کند
 مُرْج - ع . چراگاه ، آمیختن
 مُرْجَات - ع . چیزیکه امید بدو است
 مُرْجَان - ع . مروارید کوچک که شاخه
 مانند در دریا بشکل کف دست روید
 مُرْجَب - ع . معظم و بزرگ
 مُرْجَح - ع . چیزی که فزونی دهد
 مُرْجَح - ع . فزونی و چربیده شده
 مُرْجَع - ع . محل بازگشت و مراجعه
 مُرْجَعُك - ف . بمعنی عدس اکت
 مُرْجُو - ع . امید داشته
 مُرْجُوخ - ع . چربیده شده
 مُرْجُوْع - ع . بازگشت شده و بازگشت
 مُرْجُوم - ع . سنگسار شده
 مُرَح - بیرون آمدن خوشه ، آمدن باران
 مُرْحَب - ع . محل وسعت و فراخی و
 مُرْحَباً و سَهْلاً - یعنی بمقام خود رسیدی
 الفت گیر و وحشت مدار
 مُرْحَلَه - ع . جای باش و منزل
 مُرْحَمَت - ع . بخشش و عفو کردن
 مُرْحُوم - ع . بمعنی بخشیده است
 مُرْحَنه - ع . نحس و شوم
 مُرْحَض - ع . دستور داده شده و آزاد
 گردیده ، ارزان شده
 مُرْحَض - دستور دهنده ، ارزان کننده
 مُرْحَم - ع . کلمه که دنباله آن افتاده
 مُرْد - ف . مقابل زن ، کنایه از مرد دلیر
 انسان کامل و مُرْدُ غَیْرِ سلاحی است سر کج

وَمَرْدٌ گِیرَان جَشَنی است که مفان در
بنجروز آخر اسفندارمذ گیرند و زنان
بر مردان مسلط باشند و روز اول آن
بجهت دفع عقرب رقه کزدم نویسنند
وَمَرْدَمِیْدَان خریف و طرف مقابل است
مَرْد - ع . پسرهای ساده زنخ
مَرْدَاذ - ع . ماه پنجم سال شمسی، روز
هفتم ماههای شمسی ، نام فرشته ایست
که موکل فصل زمستانی و تدبیر امور
روز و ماه مرداد است
مَرْدَاژ - ف . لاش و مرده حیوانات
وَمَرْدَاژ خَاخَه خانه کنار شطرنج یا یکی
از خانه نرد است که مهره از آن بیرون
نتواند آمد و آنرا شش در گویند و
مَرْدَاژ خَوَاژ کُر کس و غلبواج و
مَرْدَاژ سَنَك ، مرده سنگست
مَرْدَك - ع . مردم دودله و مشکوک
مَرْدِف - ع . بمعنی بی دربی آمده
مَرْدَم - ف . يك شخص واحد و گاهی
بر جمع اطلاق شود و جمع آن مَرْدَمَان
است و مَرْدَم دَاژ کسیکه باس مردمان
را دارد و مَرْدَم زَاو آدمیزاد است و
مَرْدَم گِلَاَه گیاهیست که بیخ آن
بصورت آدمی است
مَرْدَه كُك - ف . سیاهی چشم که در موقع
مواجهه عکس آدمی در آن افتد
مَرْدَمَه - ع . بمعنی مردمك است
مَرْدَنجی - ف . ظرف شیشه یا بلوری
بندك شبیه خمره کوچکی که سروه
بازو در میان آن چراغ را برای نگاهداری

از یاد گذارند

مَرْدُوْدُ - ع . باز گردیده و رد شده ، قبول نشده ، هیچکاره

مَرْدَه - ف . حیوان یا انسانی که حیوة آن باخر رسیده و مَرْدَه رُوْی و مَرْدَه وِیْثُ تر که و میراث میت را گویند و بمعنی چیزهای زبون و کم بها نیز آمد است و مَرْدَه شُوْر و مَرْدَه شُو و مَرْدَه شُوْی غسال است

مَرْدَه - ع . ارادتمندان ، مریدان مَرَزُ - ف . کنار زمینی مرتب که اطراف آنرا از خاک بلند کنند و در میانش چیزی بکارند ، هر زمین شکافته ، زمین سرحد و ولایت و سامان و مَرَزْبان حاکم و پادشاه و نگاهدارنده زمین

مَرَزُ - ف . مقعد ، موش و مَرَزْ تَگْشُ گیاهیست معطر شبیه گوش موش و نیز دوائی است

مَرَزُوْقُ - ع . کسیکه باو روزی داده شده .

مَرَزَه - ف . سبزیست که خورند ، نماله بنایان ، موش ، چراغدان

مَرَسُ - ف . نام میوه ایست ترش مزه مَرَسَلُ - ع . فرستاده شده

مَرَسَمُ - ع . رسم شده ، خط دار مَرَسُوْمُ - ع . آئین شده

مَرَسِی - فر . تشکر میکنم ، سپاسگزارم مَرَسَجُ - ع . چیزی که تراوش شده

مَرَشِدُ - ع . بمعنی راهنما میباشد مَرَصْدُ - ع . جای که در آنجا رصد کنند

مَرَصَعُ - ع . جواهر نشان

مَرَصُوْدُ - ع . ستاره که برصدیده اند

مَرَضُ - ع . بیماری و قناعت

مَرَضِیْعُ و مَرَضَعَه - ع شیرده

مَرَضِی - ع . جمع مریض ، بیمارها

مَرَضِی - ع . پسندیده ، راضی شده

مَرَطِیْتُ - ع . تروتازه کننده

مَرَطُوْبُ - ع . تروتازه ، نور

مَرَعِبُ - ع . ترساننده ، رعب آور

مَرَعَشُ - ع . کبوتری که در هوا دورزند

مَرَعُوْبُ - ع . خوف دار ، ترسناک

مَرَعِی - ع . مراعات شده

مَرْعُ - ع . حیوانی است برنده و اهلی

نوع برنده ، آفتاب و مَرْعَانِی اردک و مرغهایی که نزدیک آب زندگی کنند

و مَرْعُ آتَشِ خَوَارُ سمندریا کبک و

مَرْعُ آتَشِ قَرُوْر قفس یا پروانه و مَرْعُ

بَاغِ بلب و مَرْعُ جَمَنُ و مَرْعُ حَقُ مرغی

است که شبها بر درخت حق حق گوید

و مَرْعُ دَانَا طوطی و مَرْعُ دِلُ عقل و

روح و مَرْعُ رُوْزُ آفتاب و مَرْعُ زَبَانُ

و مَرْعُ زَبَانُكُ زبان گنجشک و مَرْعُ

زَرُوْر زین و زَرَبِنُ بَالُ آفتاب و صراحی

طلا و هم مرغی است شبیه دراج و پرو

بالش مانند زردرخشان است و مَرْعُ

زَنْدُ خَوَانُ بلب و مَرْعُ زَبَرُكُ مردم

هوشمند و مَرْعُ زَبَرُكُ سَارُ مرغیست

سیاه رنگ که مانند طوطی سخن گوید

و مَرْعُ سَبَزْ وَاوُ نوعی از ماکیان که

زیر گلویش گوشت سرخ و برهای الوان

دارد و مُرُغِ سَحَر و مُرُغِ سَحَر خِيز
 خروس و بلبل و مردمان شب خیز است
 و مُرُغِ سَلِيمَان بوبو و مُرُغِ شَبَاهَنَك
 و مُرُغِ شَبَخَوَان و مُرُغِ شَب خِيز بلبل
 و مُرُغِ عِيسَى شب پره و مُرُغِ غَضَه
 خَوَاژ و مُرُغِ غَم خَوَاژ بوتیمار و
 مُرُغِ قَلَك ملك و فرشته و مُرُغِ كَب
 سَحَن و مُرُغِ مَسِجَا شب پره و مُرُغِ
 نَامَه بر بوبو و بِيك و نوعی از كبوتر
 که نامه را بر بال او بسته از شهری
 بشهری رود و مُرُغِ يَاهَوْت آتش است
 مُرُغِ - ف . نوعی از سبزه که حیوانات
 آنرا بر غبت خورند و هر جا که آن
 سبزه باشد مُرُغِ اَزْ گویند
 مُرُغِ - ع . کسیکه دیگری را وادار
 بکاری کند
 مُرُغِ - ف . بمعنی گورستان است
 مُرُغِ - ف . نفرین و فال بد
 مُرُغِ - ع . چیزی که باومیل باشد
 مُرُغِ - ف . موی مجعد ، آواز مرغان ،
 نغمه مطربان که در آن پیچ و تاب باشد
 مُرُغِ - ع . بمعنی آرنج است
 مُرُغِ - ع . جایی که بتوان از آن تمتع
 برد مانند راه آب و برف اندازخانه
 مُرُغِ - ع . رفیع و بلند شده
 مُرُغِ - ع . کسیکه آسایش دارد
 مُرُغِ - ف . جوهر تریاک
 مُرُغِ - ع . بمعنی شوربا میباشد
 مُرُغَات - ع . بمعنی نردبان است
 مُرُغَد - ع . خوابگاه ، محل خواب

مُرُقِع - ع . جامه وصله زده ، کاغذی
 که بر آن خط رقاع نوشته ، کتابی که
 در آن قطعات خط خوب دارد و بر صفحه
 که در آن نقاشیهای خوب دارد نیز گویند
 مُرُقِم - ع . چیزی که بآن رقم کنند
 مُرُكَب - ع . حیوانی که بر آن سوار شوند
 مُرُكَب - ع . چیزی که از چند چیز
 ترکیب شده ، سیاهی دوات
 مُرُكَبَات - ع . برلیو و نارنج و نارنگی
 و پرتقال و مانند آن گفته شود
 مُرُكَز - ع . نقطه میان دایره
 مُرُكُوب - ع . حیوانی که بر آن
 سوار شوند
 مُرُكُوز - ف . بمعنی جیوه است
 مُرُكَن - ف . مردن و مُرُكَب مَوْش
 ستمی است که بر بی آنرا سم الفار گویند
 مُرُكَن - ف . بمعنی آب بینی است
 مُرُكَا مَرُك - ف . مرك عمومی خصوصاً
 و با و طاعون
 مُرُكُو - ف . بمعنی گنجشك است
 مُرُكِن - ف . بمعنی وبا است
 مُرُكَن - ع . اصلاح و ترمیم کردن
 مُرُكَدَع - . چشمی که درد آمده
 مُرُكُر - ع . سنگی است زحام و سفید
 و اقسام زیاد دارد
 مُرُكُوز - ع . چیزی که بین دو طرف
 با اشاره معین شده باشد
 مُرُكُوق - ع . چیزی که در آن نظر
 زیاد شده
 مُرْمِ - ع . انداخته شده

مَرْنَدُ - ف . قصبه ای در آذربایجان
 مَرَوَا - ف . فال نیک ، نام کسی است
 مَرَوَایِدُ - ف . گوهری است که از
 صدف گیرند و گران قیمت است
 مَرَوَانُ - ع . نام یکی از خلفای اموی
 مَرَقَج - ع . بمعنی ترویج کن است
 مَرَقَج - ع . رواج گرفته
 مَرَقَج - ع . چیزیکه روحانیت دارد ،
 چیزیکه رفاه و آسایش دارد
 مَرَوَحه - ع . بمعنی بادبزن است
 مَرَوَدَه - ع . میل و سرمه دان
 مَرَوُد - ف . بمعنی امرو دو کلابی است
 مَرَوُر - ع . گذشتن ، رد شدن
 مَرَوُز - ف . شهر مَرَوُذ است
 مَرُوبِیدَن - ف . رنج بردن و عادت
 کردن بکاری
 مَرُوق - ع . خانه که رواق دارد ، چیز
 بسیار خوب
 مَرَوَه - ف . گیاهی است خوشبو و
 بربی سنک سخت است
 مَرُوی - ع . خبری که رسیده
 مَرَهَم - ع . آنچه بر جراحت نهند
 مَرَهُون - ع . چیز گرو داده شده
 هری - ف . معارضه کردن با کسی و
 اصل آن مرء است و عربی میباشد
 مَری - ع . بمعنی شیردان است
 مَری - ع . کلو سرخ که سرشکنه است ،
 کوارا
 مَرِب - ع . بمعنی شك و تردید آور
 مَرَبِخ - ع . بمعنی ستاره بهرام است

مَرِبِد - ع . کسیکه ارادت دارد
 مَرِبِض - ع . بیمار ، ناخوش
 مَرِیَکَه - ع . بمعنی شك و تردید است
 مَر - ف . مکیدن ، امر بمکیدن ، طعم
 شیرین و ترش که آنرا می خوش نیز گویند
 مَر'اَنَه - ع . مدافعه کردن
 مَر'اَج - ع . آنچه اندام بآن سرشته
 شده ، آنچه بدان آمیزند شراب را
 مَر'اَح - ع . خوش طبعی و ظرافت و شوخی
 مَر'اَح - ع . کسیکه شوخ طبع است
 مَر'اَحَم - ع . کسیکه زحمت و مشقت آورد
 مَر'اَحَمَت - ع . تنگ گرفتن بر کسی
 مَر'اَز - ع . زیارت ، محل زیارت
 مَر'اَوِغ - ع . کشت زارها
 مَر'اَرَعَه - ع . کشت کاری کردن
 مَر'امیر - ع . آلاتی که از قبیل نی بان
 مینوازند و مَر'امیر دَاوُد ادعیه و سرودی
 است که داود میخوانده
 مَر'اَوَجَت - ع . جفت برگزیدن
 مَر'اَوَلَت - ع . اشتغال بکاری داشتن
 مَر'اَهَمَت - ع . باهم دشمنی کردن
 مَر'ایا - ع . فضیلت ها از غم و کرم
 مَر'ایَدَه - ع . چیزی در معرض فروش
 گذاشتن
 مَر'اَیَلَه - ع . پراکنده شدن
 مَر'بَلَه - ع . جای سرکین و کثافت
 مَر'یَوُر - ع . نوشته شده
 مَر'ج - ع . آمیختن ، درهم کردن
 مَر'جَاث - ع . چیز کم و قلیل

مَزْح - شوخی و مزاح کردن
مَزْخَرَفُ - ع. آراسته در ظاهر و
مَزْخَرَفَاتُ جمع است و بر کلمات بی معنی
گفته شود

مُزْدُ - ف. بمعنی اجرت کار است
مُزْدَجِمُ - ع. جائیکه در آن انبوه باشد
مُزْدَكُ - ف. نام حکیمی نیشابوری بوده
است و در زمان قباد آئین اشتراکی
آورد

مُزْدَوَجُ - ف. چیزیکه جفت گردیده
مُزْدَوُزُ - ف. مزدگیر و مزدبر
مَزْرَعَه - ع. محل کشت و زرع
مَزْرُوعُ - ف. کشت شده

مَزْرَه - ف. بمعنی چراغدان است
مُزْعِجُ - ع. ازجا کننده

مُزْعَفَرُ - ع. چیزیکه بآن زعفران زده اند
مُزْعِمُ - ع. طمعکار، گمان کننده
مَزْكُومُ - ع. ذکام گرفته

مَزْكِي - ع. پاك و افزون کننده
مَزْكِيَا - ع. پاك و افزون شده
مَزْكِيَا - ف. عبادتخانه و مسجد

مَزْكِيَا - ع. ساقط و منحرف شدن
مَزْلَفُ - ف. امریکه زلف دارد و
فارسی است بصورت عربی صیغه
ریخته شده

مُزَلَّه - ع. جائیکه محل لغزش است
مُزْمَارُ - ف. آلتی است که بدان نوازند
مُزْقِلُ - ع. خود را بجای پیچیده
مُزْقِلُ - م. لوله ایست که از مس یا
آهن یا برنج درست کنند و بآب انبار

گذارند چون آن را بطرفی پیچند آب آید
و بطرف دیگر بگردانند آب بایستد و
چون آن را مانند دهان شیر سازند دهان
شیر گویند و کم کم تخفیف یافته و شیر
گفته اند

مُزْمِنُ - ع. مرضی که مدتی بجای مانده
مُزْنَا - ف. ترازو و میزان
مَزْنَدَه - ف. کوزه آب خوری
مُزْوَجُ - ع. زن و زوجه گیرنده
مُزْوَجَه - ع. زن شده برای شوهر
مُزْوِذُ - ع. کسیکه توشه بردارد
مُزْوِزُ - ع. کسیکه دروغ بپاراید
مُزْوِزُ - ع. دروغی را که راست
جلوه دهند

مُزَه - ف. بمعنی طعم است
مُزِيدُ - ع. افزونی و زیادتى
مُزِيدُنُ - ف. مکیدن، مکزدن
مُزِيلُ - ع. دور کننده

مُزَيْنُ - ع. زینت ده، آرایش کن
مُزَيْنُ - ع. زینت داده، تزئین کرده

مُزْدَكُ - ف. مزدك و بازاء اصحاب است
مُزْدَه - ف. خبر خوش و مُزْدَكَا و
مُزْدَكَا نِی بخششی که در مقابل خبر
خوش دهند

مُزْدَكَا - ف. جمع مُزَه و اصل آن
مُزْدَكَا نِی است

مُزْمِنُ - ف. مکر سبز رنگی است
که چون بر گوشت نشیند بدبویش کند
مُزْنَكُ - ف. ناخوشی، غم و غصه

مُرّه - ف . موی پلک چشم

مُسّ - ف . بندی که پیای مجرمان
نهند ، بزرگ و مهتر
مُسّ - ف . یکی از فلزات که سرخ و
تیره رنگست و مِسِرْ زَرَّ اَنْدُوْد دروغ
راست نما است

مَسّ - ع . سودن ، دیوانگی
مَسَاء - ع . شبانگاه ، هنگام شب
مَسَاءَت - ع . بمعنی بد کردن
مَسَائِل - ع . جمع مَسْئَلَه ، مسئله ها
مَسَائِل - ع . کارهای بد و زشت
مَسَابِقَه - ع . پیش افتادن بردیگری
مَسَاجِد - ع . جمع مَسْجِد ، مسجد ها
مَسَاح - ع . کسیکه زمین را بپیماید
و مَسَاحِی پیمایش زمین است
مَسَاحَت - ع . زمین پیمودن
مَسَاحِط - ع . چیزهایی که موجب عدم
رضایت باشد

مَسَار - ع . بمعنی گردشگاه است
مَسَارَعَت - ع . بایکدیگر شتاب گرفتن
مَسَارِی - ع . جمیع مَسَار گردشگاهها
مَسَاس - ع . سودن ، تماس دادن
مَسَاعِد - ع . بمعنی یار و کمک است
مَسَاعِدَت - ع . یاری و کمک کردن
مَسَاعَفَت - ع . باری نمودن
مَسَاعِی - ع . جمع مَسْعَى ، کوششها
مَسَاح - ع . مورد و محل جواز
مَسَاقَت - ع . دوری و بعد
مَسَافِر - ع . کسیکه راهی پیماید

مُسَافَرَت - ع . سفر کردن
مُسَافَعَت - ع . زدو خورد کردن
مُسَافَات - ع . درخت نشانیدن بشرط
سود در نفع آن

مَسَاكِن - ع . منزلها و خانه ها
مَسَالِخ - ع . جمع مَسْلَخ ، سلاح خانه ها
مَسَالِك - ع . جمع مَسْلَك ، راهها
مَسَالِمَت - ع . بمعنی بی گزندگی است
مَسَام - ع . سوراخهاییکه در پوست
بدن است و از آن عرق بیرون می آید
مَسَامِج - ع . کسی که کار را بتأخیر اندازد
مَسَامَحَه - ع . بزمی کار کردن
مَسَامَرَت - ع . در شب باهم خبر گفتن
مَسَامِغ - ع . جمع مَسْمُغ ، گوشها
مَسَانِید - ع . جاهای بلند که به آن
پشت نهند

مَسَاوِاث - ع . برابری داشتن
مَسَاوَرَت - ع . حدت و سورت شراب
درس پیدا شدن

مَسَاوَقَه - ع . مغایرت کردن
مَسَاوِی - ع . چیزی که اندازه چیز
دیگر باشد ، برابر

مَسَاوِی - ع . کارهای بد و زشت
مَسَاهَرَت - ع . باهم شب زنده دار بودن
مَسَاهَلَه - ع . آسان و سهل گرفتن
مَسْئَلَه - ع . سؤال کردن ، جای سؤال

مُسْتَب - ع . آورنده سبب و علت
مُسْتَب - ع . معلول که پیوند بعلت دارد
مُسْتَبَح - ع . کسیکه تنزیه کند بیاکی
مُسْتَبَح - ع . کسی که بیاکی تنزیه شده

مُسْت - ع . کسی که از خوردن مسکر
تغیر حال پیدا کند

مُسْت - ف . شکایت ، بیخ گیاهی است
خوشبو که بمری سعد گویند ، غم و
اندوه

مُسْتَار - ف . بمعنی مرزنگوش است
مُسْتَأْزِر - ع . کسیکه چیز را بخود
اختصاص دهد

مُسْتَأْجِر - ع . کسی که جائی را
اجاره کند

مُسْتَأْخِر - ع . کسیکه عقب افتد
مُسْتَأْذِب - ع . کسیکه ادب شود
مُسْتَأْذِي - ع . کسیکه از کسی چیزی
بخواهد

مُسْتَأْذِن - ع . کسیکه اجازه خواهد
مُسْتَأْصَل - ع . کسیکه پریشان شده
مُسْتَأْمِن - ع . کسیکه آسایش خواهد
مُسْتَأْمَن - ع . کسیکه باو امنیت داده
مُسْتَأْنِس - ع . کسیکه بادیگری بخواهد
انس گیرد

مُسْتَأْنِف - ع . کسیکه چیز را سر گیرد
مُسْتَأْنَف - ع . از سر گرفته شده
مُسْتَأْهِل - ع . کسیکه چیزی را
سزاوار داند

مُسْتَدِّ - ع . کسیکه خودسر باشد
مُسْتَدْرِغ - ع . کسیکه چیزی را عزیز
بندارد

مُسْتَبْدِل - ع . کسیکه چیزی جای
چیزی گذارد

مُسْتَبْذِر - ع . کسیکه در مال اسراف کند

مُسْتَبْرِذ - ع . کسیکه چیز را اسرد نماید
مُسْتَبْرِء - ع . کسیکه خود را از قرض
بری کند

مُسْتَبْشِر - ع . کسیکه خورسند گردد
مُسْتَبْصِر - ع . کسیکه خواهد چیز را
آشکار کند

مُسْتَبْعِد - ع . کسیکه چیز را دور شمارد
مُسْتَبْعَد - ع . چیزی که دور باشد

مُسْتَبْقَى - ع . کسیکه چیز را بطلبد
مُسْتَبْقَى - ع . کسیکه چیز را برقرار
و باقی گذارد

مُسْتَبِيح - ع . کسیکه چیز را ابباح شمارد
مُسْتَبِيح - ع . کسیکه میبرد باو میفروشد
مُسْتَبِين - ع . کسیکه توضیح چیزی بخواهد
مُسْتَبِر - ع . کسیکه چیز را پنهان کند
مُسْتَر - ع . پنهان شده و مستور
مُسْتَنْبَى - ع . کسیکه چیزی را بیرون
و اختیار کند

مُسْتَنْبَى - ع . خارج و بیرون شده
مُسْتَحَاب - ع . قبول شده

مُسْتَحَار - ع . پناه داده شده
مُسْتَحْرَى - ع . کسیکه جریات
چیزی خواهد

مُسْتَحْلِب - ع . کسیکه بخواهد او را
جلب کنند

مُسْتَحْمِل - ع . کسیکه تمام مقصود خود
را دارا شود

مُسْتَحْمِل - ع . کسیکه چیز را انیکو بداند
مُسْتَحْجَب - ع . کسی که جنب گردد

مُسْتَحْجَر - ع . کسیکه پناهنده شود

مُسْتَحْزِرٌ - ع . کسیکه اجازه خواهد
مُسْتَحَاضَه - ع . زنیکه عادت شده
مُسْتَحَبٌّ - ع . نیکو و مستحسن
مُسْتَحْدَثٌ - ع . چیزی که تازه پیدا شده
مُسْتَحْرَمٌ - ع . کسیکه چیز بر احرام شمارد
مُسْتَحْسَنٌ - ع . چیزی که خوب دانسته شده
مُسْتَحْضِرٌ - ع . کسی که چیزی را
 حاضر باشد
مُسْتَحْظٌ - ع . کسیکه چیز بر انگاهدارد
مُسْتَحَقٌّ - ع . کسی که چیزی را
 شایسته است
مُسْتَحْكَمٌ - ع . چیزیکه محکم است
مُسْتَحْلٌ - ع . کسیکه چیز بر احوال بداند
مُسْتَخْلَفٌ - ۱ - ع . کسی که دیگری را
 سو کند دهد
مُسْتَحِيلٌ - ع . چیزی که از حالی بحال
 دیگر در آید
مُسْتَجَبِي - ع . کسی که از کاری شرم
 و حیا کند
مُسْتَجْبِرٌ - ع . کسی که خبر بخواند
مُسْتَخْدَمٌ - ع . کسیکه خدمتی را
 قبول کند
مُسْتَخْرَجٌ - ع . کسی که چیزی را بیرون
 آورده و استخراج کند
مُسْتَخْرَجٌ - ع . چیز بیرون آورده و
 استخراج شده
مُسْتَحْفٌ - ع . کسی که چیز بر ا خفیف
 شود
مُسْتَحْضِي - ع . کسیکه پنهان و متواری شده
مُسْتَحْلِصٌ - ع . کسیکه رهایی خود خواهد

مُسْتَخْلَصٌ - ع . کسی که رها و آزاد شده
مُسْتَخْلَفٌ - ع . کسی که دیگری را
 جانشین خود کند
مُسْتَخْلَفٌ - ع . کسی که جانشین دیگری
 شده
مُسْتَدَامٌ - ع . برقرار و جاوید
مُسْتَدِيرٌ - ع . کسیکه بعقب برگردد
مُسْتَدْرِجٌ - ع . کسی که از مرتبه به
 مرتبه بالا رود
مُسْتَدْرِكٌ - ع . کسیکه میخواهد چیزی
 را بداند
مُسْتَدْعِي - ع . کسیکه چیز بر ا میخواهد
مُسْتَدْفِعٌ - ع . کسی که بخواند از او
 دفاع کند
مُسْتَدْلٌ - ع . کسیکه دلیل آورد
مُسْتَدِيرٌ - ع . چیزیکه گرد است
مُسْتَرَاخٌ - ع . جای آسایش، مبال
مُسْتَرْجِعٌ - ع . کسیکه بد دیگری چیزی
 داده بخواند، کسی که **إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ**
 را جموع گوید
مُسْتَرْخَصٌ - ع . کسیکه اجازه خواهد
مُسْتَرْخِي - ع . چیزیکه ست گردد
مُسْتَرْدٌ - ع . کسی که برگشت چیزی خواهد
مُسْتَرْدٌ - ع . چیزی که برگشت کرده
مُسْتَرْسِلٌ - ع . موی فرو د آمده
مُسْتَرْشِدٌ - ع . کسیکه راهنمایی بخواند
مُسْتَرْضِعٌ - ع . کسیکه دایه بخواند
مُسْتَرْهِنٌ - ع . کسیکه گروی خواهد
مُسْتَرْيَحٌ - ع . کسیکه آسایش دارد
مُسْتَرْيَدٌ - ع . کسیکه افزونی خواهد

مُسْتَعِذٌ - ع. کسیکه فال نیک بچیزی زند
مُسْتَقْبَى - ع. کسیکه طلب آب کند ،
 کسیکه مرض استفا دارد
مُسْتَنَازٌ - ع. کسی که با او مشورت شده
مُسْتَنْبَعٌ - ع. کسیکه بخواد سیر گردد
مُسْتَنْزِفٌ - ع. کسیکه از بالا بزیرنگرد
مُسْتَرْقٌ - ع. کسیکه دانا بکفیات
 مشرق زمین است
مُسْتَعِزٌّ - ع. کسیکه چیز بر ابداند
مُسْتَنْفَعٌ - ع. کسیکه از دیگری
 شفاعت خواهد
مُسْتَشِيرٌ - کسیکه از دیگری مشورت کند
مُسْتَضِجٌ - ع. کسیکه حکم سابق بر
 لاحق جاری کند
مُسْتَضَبٌ - ع. چیزیکه اکنون حکم
 پیش بر او جاریست
مُسْتَصَوَّبٌ - ع. کسیکه چیزی را
 تصویب کند
مُسْتَصَوَّبٌ - ع. چیزی که تصویب شده
مُسْتَصِفٌ - ع. کسیکه چیزی را
 ضعیف شمارد
مُسْتَصِفٌ - ع. کسیکه سبک عقلست
مُسْتَضَى - ع. کسیکه طالب روشنی است
مُسْتَطَابٌ - ع. پاک و پاکیزه
مُسْتَطَرِّذٌ - ع. چیزیکه منهزم شده
مُسْتَطَرَفٌ - ع. چیزیکه عجیب است
مُسْتَطْلِعٌ - ع. کسیکه خوردنی خواهد
مُسْتَطْلِعٌ - ع. کسیکه خورنده شده
مُسْتَطْلَعٌ - ع. کسیکه بامری واقف
 خواهد شود

مُسْتَطِيلٌ - ع. چیزی که دراز است
مُسْتَظَرَفٌ - ع. چیزیکه بظرافت
 ساخته شود
مُسْتَظْهَرٌ - ع. کسیکه یاری خواهد
مُسْتَظْهَرٌ - ع. کسیکه پشتیبانی
 دیگری است
مُسْتَعَاذٌ - ع. چیزیکه برگشت نموده
مُسْتَعَاذٌ - ع. چیزیکه بعاریت گرفته شده
مُسْتَعِزٌّ - ع. کسیکه تعبیر خواب دهد
مُسْتَعْجَلٌ - کسیکه عجله در کاری خواهد
مُسْتَعْجَلٌ - ع. کاریکه در آن شتاب شده
مُسْتَعِذٌ - ع. کسیکه مہیای کاری شده
مُسْتَعِذٌ - ع. کسیکه آب گوارا خواهد،
 کسیکه امتناع کند
مُسْتَعْرَبٌ - ع. چیزیکه عربی شده است
مُسْتَعْرِزٌ - ع. چیزیکه مشکل شده
مُسْتَعَصِمٌ - ع. کسیکه بدامن کسی
 چنک زند
مُسْتَعَصِمٌ - ع. کسیکه بدامن او چنک
 زده شده
مُسْتَعِطَفٌ - ع. کسیکه میل کسی را
 بخود جلب کند
مُسْتَعْطَى - ع. کسیکه بخشش خواهد
مُسْتَعْظِمٌ - ع. کسیکه بزرگی طلبد
مُسْتَعْفَى - ع. کسیکه طلب عفو کند
مُسْتَعْفَى - ع. کسیکه در پی کسی رود
مُسْتَعْفَى - ع. کسیکه از پی او روند
مُسْتَعْلَجٌ - ع. کسیکه در پی علاج رود
مُسْتَعْلَى - ع. کسیکه بخواد برتری جوید
مُسْتَعْمَرٌ - ع. جایکه آبادانی شده و.

مُسْتَعْمَرَه مملکتی است که دولت دیگر
آن را بملکیت خود درآورده است
مُسْتَعْمِل - ع. کسیکه تقاضای کاری کند
مُسْتَعْمَل - ع. چیزی که عمل شده
مُسْتَعِيد - ع. کسیکه بخواهد چیزی
را برگرداند
مُسْتَعِيد - ع. کسی که پناه خواهد
مُسْتَعِير - ع. کسیکه چیز را بعاریه خواهد
مُسْتَعِين - ع. کسیکه یاری جوید
مُسْتَعَاث - ع. کسیکه پناهنده باشد
مُسْتَعْرَب - ع. چیزی که دور بنظر آید
مُسْتَعْرِق - ع. چیزی که فرا گیرد
مُسْتَعْرِق - ع. چیزی که فرا گرفته شده
مُسْتَفِيز - ع. کسیکه آموزش میخواهد
مُسْتَفْنی - ع. کسی که بنیاز است
مُسْتَفِیث - ع. کسی که فریادرس خواهد
مُسْتَفَاد - ع. آنچه که معلوم شده
مُسْتَفْتی - ع. کسیکه عقیده کسیرا بخواهد
مُسْتَفْرَغ - ع. کسیکه بخواهد بذل
طاقت کند
مُسْتَفْهِم - کسیکه چیز را بخواهد بفهمد
مُسْتَفِيد - ع. کسیکه بهره بخواهد
مُسْتَفِيز - ع. کسیکه بخشش جوید
مُسْتَفِیح - ع. زشت و قبیح
مُسْتَقِل - ع. کسیکه روب چیزی آورد
مُسْتَقْبَل - ع. رو آورده شده، قیول شده،
آینده، اصطلاحی است در علم صرف
مُسْتَقْدَم - ع. کسیکه بخواهد پیش
افتد که کسی بخواهد سبقت جوید
مُسْتَقْدَم - ع. چیزی که پیش افتاده

مُسْتَقَر - ع. چیزی که دیگری را
برقرار دارد
مُسْتَقَر - ع. ثابت و برقرار
مُسْتَقَرَّه - ع. کسیکه تتبع در کارها کند
مُسْتَقَرَّع - ع. کسیکه بخواهد قرعه اندازد
مُسْتَقَرَّع - ع. قرعه کشیده
مُسْتَقْصی - ع. کسیکه اطراف چیزی
جستجو کند
مُسْتَقْصی - ع. چیزی که جستجو شده
مُسْتَقْصی - ع. کسیکه حکم بخواهد
مُسْتَقْطَر - ع. کسیکه بخواهد عرق
گیری کند
مُسْقِل - ع. چیزی که بخودی خود باشد
مُسْقِل - ع. کسیکه خواهد معامله
را برهم زند
مُسْتَقِيم - ع. چیزی راست و معتدل
مُسْتَكْبِر - ع. کسیکه بزرگست
مُسْتَكْبِت - ع. کسیکه بخواهد برای
او نویسد
مُسْتَكْبِر - ع. کسیکه زیادتیا خواهد
مُسْتَكْرَم - ع. کسیکه جوانمردی خواهد
مُسْتَكْشَف - کسیکه کشف چیزی کند
مُسْتَكْمِل - کسیکه کمال چیزی بخواهد
مُسْتَكْبِن - ع. کسی که اظهار فقر کند
مُسْتَلِذ - ع. کسی که از چیزی لذت جوید
مُسْتَلِزِم - ع. چیزی که دیگری را
لازم دارد
مُسْتَلْقی - ع. کسیکه برو خواهد
مُسْتَمْتِع - ع. کسیکه بخواهد نفع گیرد
مُسْتَمِد - ع. کسیکه یاری خواهد

مُسْتَمِرٌّ - ع. چیزی که جاوید است و
 مُسْتَمِرِّي حقوق دائمی را گویند
 مُسْتَمَكٌ - ع. چیزی که آن چنگ زنند
 مُسْتَمِعٌ - ع. کسی که بشنود، شنونده
 مُسْتَمَكِنٌ - ع. کسی که نمکین بخواد
 مُسْتَمَنَدٌ - ف. محتاج و مهموم، گله مند
 مُسْتَمَهِّلٌ - ع. کسیکه مهلت بخواد
 مُسْتَمِلٌ - ع. کسیکه رغبت بچیزی دارد
 مُسْتَبِطٌ - ع. کسیکه چیزی را بیرون آورد
 مُسْتَنْجِحٌ - ع. کسی که فیروزی خواهد
 مُسْتَنْجِی - ع. کسیکه از چیزی خلاصی
 یابد، کسیکه محل غایب را بشوید
 مُسْتَنَدٌ - ع. دلیل که آن استناد کنند
 مُسْتَنْصِرٌ - ع. کسیکه بخواد قوی گردد
 مُسْتَنْشِقٌ - ع. کسی که آب بینی کشد
 مُسْتَنْصِرٌ - ع. کسیکه یاری جوید
 مُسْتَنْطِقٌ - ع. کسی که طرف را
 بسخن آورد
 مُسْتَنْقِذٌ - ع. کسیکه بخواد دیگری
 را برهاند
 مُسْتَنْكِحٌ - ع. کسی که بخواد زیرا
 برای خود گیرد
 مُسْتَنْكَرٌ - ع. چیزی که مجهول است
 مُسْتَنْصِرٌ - ع. کسی که روشنائی طلبد
 مُسْتَوْجِبٌ - ع. کسی که چیزی را
 سزاوار است
 مُسْتَوْحِشٌ - ع. کسیکه از چیزی در
 وحشت است
 مُسْتَوْدِعٌ - ع. کسیکه نزد کسی
 ودیعه گذارد

مُسَوِّرٌ - ع. پوشیده و مخفی
 مُسْتَوْسِقٌ - ع. کسیکه فراهم کند و
 جمع آورد
 مُسْتَوْضِعٌ - ع. کسیکه فروتنی خواهد
 مُسْتَوْطِنٌ - ع. کسی که جائی را وطن
 قرار دهد
 مُسْتَوْعِبٌ - ع. چیزی که هم را فرا گیرد
 مُسْتَوْفِی - ع. کسیکه تمام حق را بگیرد
 مُسْتَوْفِی - ع. حق که تمام گذارده شده
 مُسْتَوْفِذٌ - کسیکه خواهد آتش افروزد
 مُسْتَوْلِی - ع. کسیکه بر کسی دست یابد
 مُسْتَوِی - ع. چیزی که قرار گیرد
 مُسْتَه - ع. بزرگ، بند پای مجرم
 مُسْتَهْجِنٌ - ع. فرومایه و قبیح
 مُسْتَهْدِفٌ - ع. جائی که نشانه باشد
 مُسْتَهْزِءٌ - ع. کسیکه ریشخند کند
 مُسْتَهْزِءٌ - ع. کسیکه ریشخند شده
 مُسْتَهْلٌ - ع. کسیکه بخواد روبه
 هلال کند، کودکی که هنگام ولادت
 گریه کند
 مُسْتَهْلَكٌ - ع. نیست و هلاک شده
 مُسْتَقِطٌ - ع. کسیکه بخواد بیدار باشد
 مُسْتَقِيقٌ - ع. کسیکه یقین حاصل کند
 مُسْتَنِيشٌ - ع. کسیکه مأیوس گردد
 مَسْجِدٌ - ع. محل عبادت و سجده
 مَسْجَعٌ - ع. سخن باقافیه
 مَسْجَلٌ - ع. قباله مهر کرده
 مَسْخُودٌ - ع. کسیکه بر او سجده کنند
 مَسْخُونٌ - ع. بند و زندان کرده
 مَسْخٌ - ع. بمعنی مالیدن است

مَحْجُورٌ - ع . افسون شده
 مَحْجُوقٌ - ع . بمعنی سائیده است
 مَحْجُ - ع . صورت برگردانیدن
 مَحْجَرٌ - ع . فرمانبردار شده
 مَحْجَرٌ - ع . کسیکه دیگر بر فرمانبردار
 کند ، تسخیر کننده
 مَحْجَرَه - ع . استهزاء و فسوس
 مَحْجَنٌ - ع . گرم کننده
 مَحْكَدٌ - ع . راست و محکم
 مَحْشَسٌ - ع . چیز شش گوش
 مَحْشُودٌ - ع . بسته و بیروزن شده
 مَحْرٌ - ف . بمعنی یخ است
 مَحْرَتٌ - ع . شادمانی و سرور
 مَحْرَجٌ - ع . بمعنی زین شده است
 مَحْرَجٌ - ع . جایگاه چراغ
 مَحْرَجٌ - ع . شتابنده ، عجله کننده
 مَحْرَفٌ - ع . کسیکه زیاد خرج کند
 مَحْرُودٌ - ف . افسون و دعا
 مَحْرُورٌ - ع . شادمان و خوشحال
 مَحْرُوقٌ - ع . دزدیده شده و سرقت
 مَحْرِي - ع . چیزیکه از چیزی درگذرد
 مَحْطَحٌ - ع . چیزیکه روی آن هموار است
 مَحْطَرَه - ع . آلتی که بآن سطر بندی
 کتاب کنند
 مَحْطُورٌ - ع . نوشته و تحریر شده
 مَحْضَرٌ - ع . قیمت گذاشته شده
 مَحْضُودٌ - ع . نیکبخت ، سعادتمند
 مَحْفٌ - ع . دوا ی نرم شده
 مَحْفُوحٌ - ع . خون ریخته
 مَحْفُورٌ - ع . بمعنی نوشته است

مَسْقَطٌ - ع . محل سقوط و افتادن و
 مَسْقَطِي شیرینی است که از ناسته و
 روغن و قند بشکل لوزی سازند
 مَسْقَطٌ - ع . بمعنی اندازنده است
 مَسْقَفٌ - ع . جایکه سقف دارد
 مَسْقَمٌ - ع . چیزیکه بیماری آورد
 مَسْكٌ - ع . چیزیکه خاموشی آورد
 مَسْكِرٌ - ع . چیزی که مستی آورد
 مَسْكُنٌ - ع . نشینگاه ، محل سکنی
 مَسْكِنٌ - ع . چیزیکه درد را فرو نشانده
 مَسْكَنَتٌ - ع . فقر و درویشی
 مَسْكُوتٌ - ع . ساکت شده
 مَسْكُوكٌ - ع . پول سکه دار
 مَسْكُونٌ - ع . جای سکنی شده
 مَسْكِه - ع . خرد و عقل و خوبی
 مَسْكِه - ف . زبده و روغن تازه و کره
 از ماست و شیر گرفته
 مَسْكِينٌ - ع . درویش و فقیر
 مَسْكِرٌ - ف . کسیکه مس درست کنند
 مَسْلَخٌ - ع . پوستی که مار اندازد
 مَسْلَخٌ - ع . کسیکه اسباب جنگ دارد
 مَسْلَخٌ - ع . جای پوست کردن حیوان
 مَسْلَلٌ - ع . پیوسته و پی در پی
 مَسْلَطٌ - ع . چیره شده و زبان دراز
 مَسْلَكٌ - ع . راه و روش و طریق
 مَسْلِمٌ - ع . کسیکه گردن نهاده
 کسیکه پیش خرید کند ، کسی که بی گزند
 است ، کسیکه آیین اسلام دارد
 مَسْلَمٌ - ع . بمعنی یقین و حتمی است
 مَسْلَمَانٌ - ع . کسیکه اسلام آیین

مـور - ع . جائیکه اطراف آن دیوار است ، کسکه از سورت شراب سر او بدوران افتاده
مُوف - ع . کسکه مباحله در کار کند
مُوق - ع . کسکه اغواء کند
مُنَهْر - ع . چیزی که سبب یخوایی شود
مُنَهْل - ع . چیزی که نرم و آسان کند ، دوائیکه شکم را از اخلاط پاک کند

مُهَل - ع . آسان و سهل شده
مُیَی - ع . بمعنی گناهکار است
مُسیخ - ع . نام یکی از انبیاء اولوالعزم که او را مَسِیحا نیز گویند ، باره از زرو تقره و مَسِیحی پیروان مسیح را گویند
مُیَی - ف . بمعنی یخ است
مُیَی - ع . جای سیرو گذشتن
مُسیس - ع . جای سودن
مُسیل - ع . جای ورود و سیل و همچنین است مُسیله

مُشَاء - ع . کسکه زیاد راه برود و
مُشَائِن طایفه از فلاسفه هستند که پیرو ارسطو میباشند
مُشابه - ع . چیزیکه شبیه چیز است
مُشَاهَت - ع . مانند و شبیه شدن
مُشَاجَه - ع . نزاع کردن و سر هم را شکستن
مُشَاحَرَه - ع . نزاع کردن باهم
مُشَاحَت - ع . بادیگری بغض داشتن

اوست و اصل آن مسلم یا مسلمان بوده و در فارسی تحریف شده و مسلمان شده
مَلُوب - ع . پوشیده ، ربوده
مَلُوخ - ع . پوست کنده
مَلُوك - ع . بمعنی راه رفته است
مُماز - ع . میخ و بند آهنی
مُمت - ع . چیزی که اسم خدا بر آن برده شده

مُسمط - ع . شری مرکب از چند مصرع که قافیه آنها غیر قافیه روی است
مَمَع - ع . جای شنیدن و گوش کردن
مُمن - ع . فربه و روغن دار
مَمُوع - ع . شنیده شده
مَمُوم - ع . کسکه سم با او خورانده اند
مِی - ف . سنک سبزیست که بدان کارد تیز کنند

مُی - ع . سال دار ، پیر
مُتَد - ع . جائیکه بآن پشت دهند
مُتَد - ع . جائیکه بآن نسبت داده شده ، حدیثی که با گوینده آن از جائی برداشته شده ، اصطلاحی است در علم نحو و معانی

مَنُون - ع . آنچه روش است
مُوار - ف . فلزیست مخلوط از مس و نیکل
مِنَوَال - ع . آلتی که بآن دندان پاک کنند
مُوجَه - ع . پوستین گشاد مدور
مُود - ع . سیاه کننده و نویسنده
مُودَه - ع . چیزی که نوشته شده تا بعد پاک نویس شود

مُشَاخَه - ع . بغل کردن باهم
 مُشَارُ - ع . چیزی که بآن اشاره شده
 مَشَارِبُ - ع . راههای آب ، میلهها و هوسها
 مُشَارَبَه - ع . یکدیگر را سیراب کردن
 مَشَارِعُ - ع . جاهائیکه آب در آنجا جمع شود
 مُشَارِفُ - ف . کسیکه بر بالای بلند است
 مَشَارِقُ - ع . جمع مَشْرِقُ ، جاهائیکه آفتاب در آن طلوع کند
 مَشَارِغُ - ع . جاهائیکه برای آب برداشتن روند
 مُشَارَكَتُ - ع . باهم شرکت کردن
 مَشَاطَه - ع . کسی که حرفه او زینت دادن مو و رو باشد
 مُشَاعُ - ع . بمعنی جزء مشترك است
 مَشَاعِرُ - ع . ادراک و حواس پنجگانه
 مُشَاغَرَه - ع . باهم شعر رد و بدل کردن ، شعر گفتن بتکلف و زحمت
 مَشَاعِلُ - ع . جمع شُعْلَه ، مشعلهها
 مَشَاغِلُ - ع . جمع شُغْلُ ، شغلها و کارها
 مَشَاغِرُ - ع . لبها خصوصاً لبهای شتر
 مَشَاقُ - ع . نویسنده و مشق دهنده
 مَشَاقِقُ - ع . جمع هَشَقَت ، زجرها
 مُشَاكَلَه - ع . هم شکل شدن
 مَشَامُ - ع . جاهائیکه محل بو کردن است
 مُشَاوِرُ - ع . کسیکه مشورت کند
 مُشَاوَرَه - ع . مشورت باهم کردن
 مُشَاهِدُ - ع . کسیکه حاضر و بینا است
 مُشَاهَدَه - ع . حاضر بودن و دیدن

مُشَاهَرَه - ع . ماهیانه کردن
 مَشَاهِيرُ - ع . چیزهای مشهور و معروف
 مَشَائِخُ - ع . بزرگان ، پیران
 مُشَايِعُ - ع . کسیکه در پی کسی رود
 مُشَايَعَتُ - ع . در پی کسی رفتن
 مُشَاوِمُ - ع . چیزیکه فال بد بدوزده شده
 مَشَاوُنُ - ع . کسیکه شأن دارد
 مُشَيِّعُ - ع . قالب گرفته
 مُشَيِّعُ - ع . سیر و اشباع کننده
 مُشَبِّكُ - ع . در آمیخته و یکدیگر در آورده
 مُشَبَّه - ع . مانند و شبیه شده
 مُشَبَّه - ع . مانند کننده
 مَشْتُ - ف . پروانپوه ، سبزه و غلیظ
 مَشْتُ - ف . بمعنی جوی آب است
 مُشْتُ - ع . مالیده ، گسروه ، اندک ، میات کف دست ، پنجه جمع شده و کره کرده و مَشْتُ أَقْشَارُ طلای سفید و مَشْتُوک کاغذیکه ته سیکار گذارند و مُشْتَه آلتی که کفش دوزان روی چرم زنند تا صافی شود
 مُشْتَقُ - ع . کسیکه میل و اشتیاق دارد
 مُشْتَبَّه - ع . کار پوشیده و مخفی
 مُشْتَرَطُ - ع . کسیکه شرط و قید کند
 مُشْتَرَطُ - ع . چیزیکه شرط شده
 مُشْتَرَكُ - ع . چیزیکه مال چند نفر است
 مُشْتَرِي - ع . خریدار ، نام یکی از سیارات
 مُشْتَعِلُ - ع . آتشی که روشن شده .
 مُشْتَقِلُ - ع . کسیکه شغل و کار دارد

مُتَّقٍ - ع. چیزی که از چیزی جدا شده
مُتَّكِي - کسیکه از چیزی گله مند است
مُتَّكِلٌ - ت. جایزه که باورنده خبر دهنده
مُتَّكِلٌ - ع. چیزی که شامل چیزی است
مُتَّو - ف. نام گلی است سرخ رنگ
مُتَّوَاَرَه - ع. رنده درود گران
مُتَّه - ف. دسته کارد و شمشیر ،
 آلتی است کفش دوزان را که بآن چرم
 را صافی کنند
مُتَّهَر - ع. چیزی که مشهور شده
مُتَّهِي - ع. کسیکه شهوت و میل دارد
مُتَّي - ع. کسی را گویند که خود را
 جوان برد و با غیرت معرفی کند و بر طبق
 گفتار کردار هم داشته باشد و آنرا
مُتَّي نیز گویند و مخفف و محرف
مُتَّهِي میباشد
مُتَّي - ف. نوعی از حریر نازک
مُتَّجَر - ع. باغ و زمین درخت دار
مُتَّجِع - ع. دلیر و شجاع کننده
مُتَّجِع - ع. دلیر و شجاع گشته
مُتَّخُون - ع. پر شده و لبالب
مُتَّخَص - ع. تمیز دهنده
مُتَّخَص - ع. چیزی که معین و معلوم است
مُتَّذِد - ع. محکم و شدید کننده
مُتَّذِد - ع. محکم و سخت
مُتَّزَب - ع. طریقه و راه، جای شراب
مُتَّزَه - ع. ظرف آب خوری
مُتَّزَح - ع. جدا جدا کننده ، واضح
 کننده ، شرح دهنده
مُتَّزَط - ع. کسیکه شرط کند

مُتَّرَع - ع. کسی که قانون آورد
مُتَّرَف - ع. کسیکه بر بلندی است
مُتَّرَف - ع. کسیکه بلند و بزرگ شده
مُتَّرِق - ع. جائی که آفتاب طلوع کند
مُتَّرِك - ع. کسیکه شریک برای خدا
 قائل است
مُتَّرَوُب - ع. چیزی که آشامیده شود
 و برمی نیز گفته شود
مُتَّرَوُح - ع. واضح و پیداشده
مُتَّرَوُط - ع. چیزی که مقید است
مُتَّشَدَّر - ف. کسیکه در ششدر حیرت
 افتاده و این کلمه فارسی است که بصورت
 عربی در آمده
مُتَّعَب - ع. شعبة شعبة شده
مُتَّعِد - ع. شعبه باز
مُتَّعِد - ع. شعبه باز تر دست که
 کارهایی مانند سر کند و بنظر آورد
 چیزی را برخلاف واقع
مُتَّعَر - ع. آگاه و مطلع کننده
مُتَّعَر - ع. هریکی از حواس پنجگانه
مُتَّعَع - ع. شراب با آب آمیخته ، روشن
مُتَّعَل - ع. جای شعله که قندیل است
 و همچنین **مُتَّعَلَه** و **مُتَّعَلَه خَاوَرِي**
 آفتابست
مُتَّعُور - ع. آگاه و مطلع شده
مُتَّعُوف - ع. بمعنی شیفته است
مُتَّغَلَه - ع. بکاری مشغول بودن
مُتَّغُول - ع. کار و شغل دارنده
مُتَّف - ع. چیز لطیفی که چیز دیگر
 بر آن نمودار باشد چون شیشه

مَشْفَعٌ - ع . شفاعت کننده

مَشْفِقٌ - ع . مهربان و شفیق

مَشْقُوعٌ - ع . نوشتن، شتاب زدن و خستن، موی را شانه کردن

مَشْقَتٌ - ع . سختی و دشواری

مَشْقُوقٌ - ع . باره و جدا شده

مَشْكٌ - ع . چیزی که بشك اندازد

مُشْكِلٌ - ع . اشكال و مشته کننده

مُشْكِلٌ - ع . شكل و صورت دهنده

مُشْكَلٌ - ع . چیزی که بصورتی درآمده

مُشْكُوءٌ - ع . جائیکه سوراخ بخارج دارد و در آن چراغ نهند

مُشْكُورٌ - ع . سپاس گذاشته شده

مُشْكُوكٌ - ع . چیزی که در آن تردید و شك پیدا شده

مَشْكٌ - ف . پوست بز یا گوسفند که

قالبی كنده شده و در آن دوغ یا آب كندند

مَشْكٌ - ف . باره خونی از يك نوع

آهو که سیاه و معطر است و مَشْكِ دَمٌ

مرغی است سیاه رنگ خوش آواز

و مَشْكِ زَمِينٌ گیاهیست معطر که به ربی

سعد گویند و مَشْكِ قَرُوشٌ مردم خوشخو

مَشْكٌ - ف . جانوری است که مشك

و خبك را باره كند

مَشْكَا فَا تٌ - ف . ناحیه ایست از شبانگاه

و مَشْكٌ - ف . سنك زمین که گیاهیست

مطر

مُشْكِلٌ - ف . ضد آسان ، سخت

مُشْكَلٌ - ف . دزد و راهزن

مُشْكَنَكٌ - ف . مرغی است که در

كنار آنها نشیند

مُشْكُوْفٌ - ف . بتخانه و حر مخانه پادشاهان

مُشْكُولٌ - ف . مشك و خبك

مَشْكِيحَةٌ - ف . مشك و خبك كوچك

مَشْكِيْزَةٌ - ف . شكیجه ، گل نسرین

مَشْكِيْنٌ - ف . گل نسرین ، هر چیز سیاه

رنگ ، هر چیز مشك آلود ، آنچه بوی

مشك دهد و مَشْكِيْنٌ چه خال خوب رویان

و مَشْكِيْنٌ سَفَانٌ مژگان معشوق و مَشْكِيْنٌ

كَلَاهُ زلف و گل نسرین

مُشْمِزٌ - ع . كسیكه چیز بر اناخوش دارد

مُشْمِرٌ - ع . كسیكه دامن بكرمزده ،

كسی كه عزیمت بكاری كند

مُشْمَسٌ - ع . چیزی كه آفتاب خورده

مُشْمَنَةٌ - مع . یكنوع زكامی است

مُشْمَعٌ - ع . چیزی كه شمع و بیه باو

زده شده

مُشْمُولٌ - ع . چیزی كه دیگری بآن

پیچیده شده ، شامل بودن

مُشْمُومٌ - ع . چیز بوشده

مُشْمَجٌ - ع . چیزیكه درهم كشد چیز را

مُشْمِجٌ - ع . كسی كه زشت گوید

مُشِفٌ - ع . كسیكه سخن را زینت

دهد و كسی كه بگوشه چشم نكرد

مَشْنَكٌ - ف . مراد فشنك گفته میشود

و بمعنی خوب است ، دزد راهزن ، مزمو

مَشْنَكٌ - ف . چرك و ریم كه بر روی

جراحت بسته شده و خشكیده

مَشْنَكٌ - ف . دزد راهزن ، مكس

سبز رنگ بزرگ كه چون بر گوشت

مَصَاحِف - ع . جمع صُحُف ، نامه ها
مَصَادِرُ - ع . جاهای بازگشت
مَصَادِرَه - ع . مطالبه کردن بسختی
مُصَادِغ - ع . کسی که موجب دردسر شود
مُصَادِف - ع . کسیکه چیز را بیابد
مُصَادِق - ع . کسیکه با دیگری

راست گوید

مُصَادَقَت - ع . باهم راست گفتن
مُصَادَمَه - ع . همدیگر را کوفتن
مُصَارَعَت - ع . کشتی گرفتن
مُصَارِف - ع . جاهائیکه مال صرف شود
مَصَائِب - ع . کارهای دشوار
مُضَاعَد - ع . جاهائیکه از آن

بالا روند

مُضَاعَد - ع . کسی که بالا رود
مُضَاف - ع . محل تیراندازی
مُضَافَحَه - ع . دست بکدیگر را گرفتن
مُضَالِح - ع . چیزهاییکه موجب آسایش

ونفع است

مُضَالِح - ع . کسیکه سازش کند
مُضَاكَحَه - ع . باهم سازش کردن
مُضَاكَلَت - ع . کمره را گرفتن
مُضَانَعَه - ع . رشوه دادن . و خدعه کردن

در کار

مُضَاوَلَت - ع . پریدن بطرف هم
مُضَاهَرَت - ع . داماد اختیار کردن
مُضَايِد - ع . صید گاهها
مَصَّت - ع . محل ریزش آب
مُضْبَاح - ع . بمعنی چراغ است
مُصَبِّح - ع . کسیکه بسیار خوشگلست

نشینند بدبو کند
مُشَوِّف - ع . غله ایست مانند عدس
مُثَوِّب - ع . آمیخته و درهم
مُثَوِّرَت - ع . شوری کردن
مُثَوِّش - ع . کارشوریده و درهم
مُثَوِّق - ع . آرزومند و تشویق کننده
مُثَوِّه - ع . بد صورت و بد قیافه
مُثَوِّی - ع . بمعنی بریان است
مُثَهِّد - ع . محل حضور ، نام شهر است

نزدیک طوس

مُثَهِّود - ع . ظاهر و هویدا
مُثَهِّی - ع . چیزی که میل آورد
مُثَنِّی - ع . راه رفتن ، طریق
مُثَبِّث - ع . بمعنی پیری است
مُثَبِّث - ع . بمعنی پیر کننده است
مُثَبِّث - ع . خواستن
مُثَبِّخَه - ع . پیران رسالخوردگان
مُثَبِّد - ع . بلند قدر و منزلت
مُثَبِّغ - ع . کسی که در پی کسی رود
مُثَبِّهَه - ع . پوستی که بچه دان در او
باشد در رحم که آنرا بچه دان گویند
مُثَبِّهٌ دُنْیَا آسمان

مُضَابِت - ع . مصیبت ها و سختیها
مُضَاب - ع . سختی دیده ، بهدف رسیده
درست و راست ضد خطا
مُضَابَرَه - ع . غالب شدن بر کسی بصبر
مُضَابِیح - ع . جمع مُضَابِح ، چراغها
مُضَابِح - ع . یار و ملازم و همراه
مُضَا حَبَّت - ع . همراهی و یاری کردن

مَصَّغٌ - ع . رنگ کننده
 مَصَّغٌ - ع . رنگ زده
 مَصْبَغَةٌ - ع . جائیکه در آنجا رنگ کنند
 مَصْصَحٌ - ع . کسیکه چیزی را صحیح کند
 مَصْصَحٌ - ع . تصحیح شده
 مَصْحَفٌ - ع . بمعنی قرآن است
 مَصْحَفٌ - ع . نوشته که تغییر در کلمات آن داده شده
 مَصْحُوبٌ - ع . همراه شده
 مَصْدَاقٌ - ع . فرد و مورد صدق چیزی
 مَصْدَرٌ - ع . مبده، مشتقات، محل بازگشت
 مَصْدَرٌ - ع . بالا رفته
 مَصْدَغٌ - ع . چیزی که در دسراورد
 مَصْدَغٌ - ع . در دسرا گرفته
 مَصْدِيقٌ - ع . راستگو و صدیق
 مَصْدِيقٌ - ع . راست و درست
 مَصْدُورٌ - ع . بمعنی بازگشته است
 مَصْدُوقَةٌ - ع . چیزی که مطلب بر آن راست آمده
 مَصْدُومٌ - ع . کوفته و صدمه رسیده
 مَصِيرٌ - ع . کسیکه مداومت بکاری کند
 مَصْرَاعٌ - ع . نیمه شعر ، نیمه در
 مَصْرَحٌ - ع . کسیکه واضح گوید
 مَصْرَحٌ - ع . سخن روشن و صریح
 مَصْرَفٌ - ع . محل نقل و تحویل
 مَصْرُوعٌ - ع . کسیکه مرض صرع دارد
 مَصْرُوفٌ - ع . نقل و تحویل گشته
 مَصْطَبَةٌ - ع . دکان مانند ای که برای نشستن سازند
 مَصْطَفَوِی - ع . منسوب بمصطفی

مُصْطَفِی - ع . برگزیده ، یکی از القاب حضرت محمد رسول عربی ص
 مُصْطَلَحٌ - ع . کلمه که مخصوص دسته ای است که معنی خاص از آن منظور دارند
 مُصْطَنَعٌ - ع . برگزیده شده ، چیزی که برای کسی صنعتگری شده
 مُصْغَاذٌ - ع . ریسمانی که بتوسط آن بالای درخت روند
 مُصْعِدٌ - ع . کسیکه بالا رود
 مُصْعِدٌ - ع . بالا رفته و صعود کرد
 مُصْعَرٌ - ع . کوچک شده
 مُصْقِی - ع . کسی که چیز را از کدورت بیرون آورد
 مُصْقِی - ع . پاک و خالص و روشن
 مُصْلِحٌ - ع . اصلاح کننده
 مَصْلَحَتٌ - ع . برگزیده برای اصلاح
 مَصْلُوبٌ - ع . بر دار کشیده
 مَصْلِی - ع . نام دوم اسب گردبندی؛ نماز گذار
 مَصْلَی - ع . جایی که نماز گذارند
 مَصْمُتٌ - ع . میان پرو و محکم
 مَصْکَمٌ - ع . کسیکه رانی را برگزیده و از آن برنگردد
 مَصْصِغٌ - ع . کسی که چیز را بصنعت و کار نیکو سازد
 مَصْصَعٌ - ع . چیزی که بصنعت و کار نیکو شده
 مَصْصِفٌ - ع . کسیکه ترتیب و تألیف کتاب کند ، کسیکه گونه گونه نماید
 مَصْصُوعٌ - ع . خلق شده ، چیزی که

مَصْبُطَه - ع . محل نگاهداری و ضبط
 مَصْبُوط - ع . محفوظ و نگاهداشته شده
 مَصِجِر - ع . بی قرار کننده
 مَصْجَع - ع . بمعنی خوابگاه است
 مَصْحَك - ع . خنده آور
 مَصْحَكه - ع . محل و باعث خنده
 مَضِر - ع . هر چیز زیان آور
 مَضْرَاب - ع . آلتی که بآن زنند، زخمه
 مَضْرَب - ع . محل زدن
 مَضْرِب - ع . زننده
 مَضْرِب - ع . چادر و خیمه بزرگ
 مَضْرَب - ع . زیان مقابل سود
 مَضْرَس - ع . دندانه دار، جامه و غیر
 آن که در آن نگار مانند دندان باشد
 مَضْطَجَع - ع . کسیکه بیهوش و چسبیده
 مَضْطَر - ع . مجبور و بیچاره
 مَضْطَرَب - ع . جنبیده و دودل
 مَضْعَف - ع . سست کننده
 مَضْعَف - ع . زیاد و سست کننده
 مَضْعَف - ع . دوبرابر شده ، ضعیف
 مَضْعَه - ع . باره از گوشت و غیر آن
 مَضِل - ع . گمراه کننده ، سراب
 مَضَلَّت - ع . زمینگی که از آن راه گم
 شود ، گمراهی و ضلالت
 مَضْلَع - ع . چیزیکه اضلاع داشته باشد
 مَضْلِل - ع . کسیکه بگمراهی دیگر را
 نسبت دهد
 مَضْمَار - ع . جای وسیع برای اسب دوایی
 مَضْمَحِل - ع . متلاشی و پریشان
 مَضْمَر - ع . مخفی و پنهان شده

بعل نیکو شده
 مَصُوب - ع . کسیکه کار را اجازه و
 تصویب نماید
 مَصُوب - ع . قبول و تصویب شده
 مَصُور - ع . پیکر نگار ، صورت ساز
 مَصُور - ع . بمعنی پیکر است
 مَصُوع - ع . کسی که گداخته را در
 کالبد ریزد
 مَصِيب - ع . کسیکه کار را درست و
 صواب کند
 مَصِيبَت - ع . تعزیت ، سختی
 مَصِير - ع . محل بازگشت و پایان کار
 مَضَاجِع - خوابگاهها، محل های خواب
 مَضَاجِعَه - ع . باهم خوابیدن
 مَضَادَه - ع . باهم ناهمتا
 مَضَار - ع . ضررها و زیانها
 مَضَارِب - ع . کسی که بادیگری زد
 و خورد کند
 مَضَارِبَه - ع . زد و خورد کردن
 مَضَارِغ - ع . مانند ، فعلی که دلالت
 بر زمان حال یا آینده کند
 مَضَارِعَه - ع . مانند شدن
 مَضَاعَف - ع . دوچندان
 مَضَاف - ع . منسوب داده شده
 مَضَافَات - ع . تماثل هر یک بدیگری
 مَضَافَرَت - ع . معاونت کردن
 مَضَاهَات - ع . مانند شدن
 مَضَائِق - ع . تنگ گیرنده
 مَضَائِقَه - ع . تنگ گرفتن

مَضْمَنَه - ع . آب در دهان گرداندن
مَضْمَن - ع . چیزی که درطی چیز
دیگر است
مَضْمُوم - ع . جمع شده ، کلمه ضمه دار
مَضْمُون - ع . بغل شده
مَضْنَه - ع . چیزی که برای آن بغل میشود
مُضِي - ع . بمعنی گذشتن است
مُضَيِّع - ع . فاسد و ضایع کننده
مُضِيف - ع . میزبان ، صاحبخانه
مُضِيق - ع . بمعنی تنگ است

مَطَايِع - ع . جمع مَطْبَعَه ، مطبعه ها
مَطَارِيق - ع . برابر و مساوی
مَطَابَقَه - ع . برابر و تطبیق نمودن
مَطَار - ع . پریدن در هوا
مَطَارِخ - ع . جاهاست که محل انداختن

چیز است

مَطَارَحَه - ع . باهم سخن در گفتن
مَطَارَوْه - ع . حمله بیکدیگر کردن
مَطَارَه - ع . محرف مطهره که بتاء

نیز نویسند

مَطَاع - ع . فرمانبرده شده
مَطَاعِم - ع . جمع طَعَام ، خوردنیها
مَطَاعِن - ع . موارد سرزنش و طعنه
مَطَاف - ع . جایگاه گردش
مَطَايَ - ع . جمع مَطَلَب ، مطلبها
مَطَايَ - ع . کسیکه میطلبد
مَطَاكَبَه - ع . جستن و خواستن
مَطَامِخ - ع . جاهاست که محل نگاه است
مَطَامِع - ع . امیدها و طمعها

مُطَاوِع - ع . فرمانبردار و مطیع
مُطَاوَعَه - ع . فرمانبرداری کردن
مُطَاوَلَت - ع . نبرد کردن بفضل
و دانائی
مُطَاوِي - ع . حلقه های چیز
مُطَايَه - ع . شوخی کردن باهم
مَطِيخ - ع . محل بختن خوراک
مَطْبَع - ع . محل طبع و مهر کردن و
مَطْبَعَه - محل چاپ کردن است
مُطْبِق - ع . پوشنده ، بالائی را روی
زیرین گذارنده

مُطَبَّق - ع . پوشیده شده
مُطْبُوخ - ع . پخته شده
مُطْبُوع - ع . طبع شده و مَطْبُوعَات
جمع است ، چیزهایی که طبیعت مایل

آنست

مَطْحُون - ع . آرد شده
مَطَر - ع . بمعنی باران است
مَطَرَاء - ع . ترو تاز و شاداب ، پرورده
در بوی خوش

مَطْرَب - ع . رامشگر را گویند
مَطْرَح - ع . جای سخن گفتن
مَطْرَد - ع . بمعنی شامل است
مَطْرَز - ع . جامه و نقش و نگار
مَطْرِف - ع . چادر باردای نقش و

نگار دار

مَطْرِقَه - ع . پنک آهنگران
مَطْرُوح - ع . انداخته و طرح شده
مَطْعَم - ع . خوردنگاه ، محل خوردن
مَطْعُوم - ع . چشیده شده

مَطْعُونٌ - ع . تویخ و سرزنش شده
 مَطْفِيٌّ - ع . خاموش کننده
 مَطْلَبٌ - ع . مقصد ، خواستن
 مَطْلَبٌ - ع . خواستن چیزی به ملت
 مَطْلَعٌ - ع . جایگاه طلوع ، شعراول
 غزل باقصیده

مُطْلِعٌ - ع . آگاه و مسبوق
 مُطْلَقٌ - ع . آزاد و بیقید و مُطْلَقاً یعنی
 بدون قید و شرط

مَطْلُوبٌ - ع . خواسته و طلبیده
 مُطْلَى - ع . چیزی که بطلا اندود شده
 مُطْمَئِنٌّ - ع . کسی که قرار و آرام دارد
 مُطْمَئِنٌّ - ع . ناپدید شده و مخفی
 مَطْمَعٌ - ع . جایگاه خواهش
 مَطْمُورَةٌ - ع . نهانخانه که در آن
 طعام نهند

مَطْمُوسٌ - ع . ناپدید و مخفی
 مَطْمُوعٌ - ع . خواسته و خواهش شده
 مُطْمِئٌ - ع . کسی که زیاد سخن گوید
 مَطْلُوعٌ - ع . مطیع و فرمانبردار
 مُطَوَّقٌ - ع . کسی که فرمانبردار است ،
 زیاده بر مقدار واجب

مُطَوَّقٌ - ع . کسی که طواف دهد
 مَطْوُوقٌ - ع . کردن بنددار و مَطْوُوقَه
 کبوتری است که گردن آن طوق
 داشته باشد

مَطْوِيٌّ - ع . پیچیده شده و حلقه حلقه
 مانند مار و روده در شکم
 مَطْهَرٌ - ع . پاک و طاهر کننده
 مَطْهَرَةٌ - ع . آلت پاک کردن

مُطَبِّتٌ - ع . چیزی که خوشبو کند
 مُطَبِّبٌ - ع . بمعنی خوشبو است
 مُطْبِعٌ - ع . فرمانبردار یا فرمانبر
 مَطِيَّةٌ - ع . حیوان سواری

مُظَاهِرٌ - ع . جمع مَظْلَمَه ، دادخواهی ها
 مَظَاهِرٌ - ع . جاهائیکه محل آشکار و
 ظاهر شدن است

مَظَاهِرَةٌ - ع . یارمندی کردن
 مُظْفَرٌ - ع . نصرت و ظفر یافته
 مُظْلِلٌ - ع . جائیکه سایه افکنده شده
 مُظْلِمٌ - ع . تاریک کننده
 مُظْلَمٌ - ع . تاریک و ظلمانی
 مَظْلَمَةٌ - ع . بمعنی دادخواهی است
 مَظْلُومٌ - ع . ستم دیده و ظالم کشیده
 مَظْنُونٌ - ع . گمان و ظن برده
 مَظَنَّةٌ - ع . بمعنی گمان و ظن است
 مَظْهَرٌ - ع . جایگاه آشکار شدن چیزی
 مُظْهَرٌ - ع . آشکارا کننده

مَعَ - ع . با و مَعاً با هم است
 مَعَاءٌ - ع . روده ها و امعاء
 مَعَايِدٌ - ع . جمع مَعْبَدٌ ، عبادتگاهها
 مَعَارِبٌ - ع . جایگاه گذشتن
 مَعَارِبٌ - ع . بمعنی خشمگیر است
 مَعَاقِبٌ - ع . خشم گرفته شده
 مَعَاقِبَةٌ - ع . خشم گرفتن
 مَعَاجِنٌ - ع . جمع مَعْجُونٌ معجونها
 مَعَاذٌ - ع . بازگشت و رجعت
 مُعَاذٌ - ع . بمعنی بازگشته است

مُعَاذَاتُ - ع . باهم دشمنی کردن
 مُعَاذِلُ - ع . بمعنی اندازه است
 مُعَاذِلَةٌ - ع . اندازه گرفتن بین دو چیز
 مُعَاذِنُ - ع . جمع مُعَذِّنْ کانها و معدنها
 مُعَاذٌ - ع . پناه بردن
 مُعَاذِيزُ - ع . جمع عُذْرٌ ، بهانه ها
 مُعَارٌ - ع . عاریه شده ، برهنه
 مُعَارِجٌ - ع . بالا رفتن ها
 مُعَارِضٌ - ع . مقابل مخالف
 مُعَارَضَةٌ - ع . مقابله کردن ، دور شدن
 از کسی
 مُعَارِفٌ - ع . دانشها ، شناخته ها
 مُعَارِکٌ - ع . جاهای حرب و جنگ
 مُعَارِضٌ - ع . تیر هائی که بر ندارد و
 بعرض اصابت کند ، شهریه ها ، توریه ها
 مُعَاشٌ - ع . زیست و زندگانی
 مُعَاشِرٌ - ع . آمیزش کننده
 مُعَاشَرَتٌ - ع . آمیزش کردن باهم
 مُعَاصِرٌ - ع . چیزیکه در زمان چیز
 دیگر باشد ، هم عصر
 مُعَاصِيٌ - ع . جمع عُصِيَانٌ ، گناهان
 مُعَاَصِدٌ - ع . یار و رفیق
 مُعَاَصِدَتٌ - ع . یاری و مساعدت کردن
 مُعَاظَاتٌ - ع . بهم بخشیدن ، معامله
 که بدون صیغه لفظی باشد
 مُعَاطٌ - ع . هلاک کننده
 مُعَاطٌ - ع . هلاک شده
 مُعَاطِفٌ - ع . مهربان باد بگیری
 مُعَافٌ - ع . بخشیده شده
 مُعَافٌ - ع . شکنجه کننده

مُعَافٌ - ع . شکنجه شده
 مُعَاقِدٌ - ع . جمع عُقْدَةٌ ، گره ها
 مُعَاقِدَةٌ - ع . پیمان بستن بایکدیگر
 مُعَالِجٌ - ع . مداوا کننده
 مُعَالِجَةٌ - ع . مداوا کردن بیمار
 مُعَالِفٌ - ع . غلزارها
 مُعَالِمْ - ع . جمع عَلَمٌ ، نشانها
 مُعَالِيٌ - ع . جاهای بلند
 مُعَالِيلٌ - ع . بمعنی معلول ها است
 مُعَامِلٌ - ع . کسیکه خرید و فروش کند
 مُعَامَلَةٌ - ع . خرید و فروش کردن ، با
 هم کار کردن
 مُعَانٌ - ع . یاری و کمک شده
 مُعَانَاتٌ - ع . همدیگر را یاری کردن
 مُعَانِدٌ - ع . کسیکه برخلاف کار کند ،
 ستیزه کننده
 مُعَانَدَتٌ - ع . ستیزه کردن باهم
 مُعَانَقَةٌ - دست در گردن یکدیگر افکندن
 مُعَانِيٌ - ع . مقصودها و معینها
 مُعَاوَدَتٌ - ع . بازگشتن و عودت دادن
 مُعَاوَضَةٌ - ع . عوض و بدل کردن
 مُعَاوَنٌ - ع . یار و همراه و کمک
 مُعَاوَنَتٌ - ع . یاری و کمک کردن
 مُعَاوِيَةٌ - ع . نام اولین خلفای اموی
 مُعَاهِدٌ - ع . هم پیمان ، همسو گند
 مُعَاهِدَةٌ - ع . همسو گند ، هم پیمان بودن
 مُعَايِبٌ - ع . جمع عَيْبٌ ، عیبا
 مُعَايِشٌ - ع . زندگیا ، معیشتها
 مُعَايَنَةٌ - ع . بچشم دیدن
 مُعَبٌ - ع . عبا بدوش

مَعْبُدٌ - ع . پرستشگاه ، محل عبادت
 مَعْبُدٌ - ع . پرستش شده ، راه کوفته
 مَعْبَرٌ - ع . گذر از بلو کوچه
 مَعْبَرٌ - ع . کسیکه تعبیر خواب کند
 مَعْبَرٌ - ع . تعبیر و تفسیر شده
 مَعْبُودٌ - ع . کسیکه پرستش میشود
 مَعْنَادٌ - ع . کسیکه بجیزی خو کرده
 مَعْتَبَرٌ - ع . بمعنی سنجیده است
 مَعْتَدٌ - ع . شمرده ، چیزی که بآن
 اعتبار داده شده است
 مَعْتَدِلٌ - ع . میانه رو
 مَعْتَدِرٌ - ع . کسی که عذر آورد
 مَعْتَرَضٌ - ع . کسیکه اعتراض کند
 مَعْتَرَفٌ - ع . کسیکه اقرار کند
 مَعْتَرِلٌ - ع . کناره گیر
 مَعْتَرِلَةٌ - ع . طایفه از حکماء اسلام که
 قائل باختیار محضند در مقابل جبری و
 بین الامرین
 مَعْتَسِرٌ - ع . بمعنی ستمگر است
 مَعْتَصِمٌ - ع . کسیکه خود را از گناه
 نگاهدارد ، لقب هشتتین خلفاء عباسی
 مَعْتَصِمٌ - ع . محفوظ از گناه
 مَعْتَصِدٌ - ع . داد خواه لقب (۱۶)
 خلفاء عباسی
 مَعْتِقٌ - ع . آزاد کننده
 مَعْتَقٌ - ع . آزاد شده
 مَعْتَبٌ - ع . کسیکه مبیع را نگاهدارد
 تاقیتش را دریافت کند
 مَعْتَبِدٌ - ع . عقیده مند
 مَعْتَكِفٌ - ع . کسیکه در مسجد مقیم شود

مَعْتَلٌ - ع . بیمار و در اصطلاح علماء
 صرف کلمه که در آن الف یا واو یا
 یاء باشد
 مَعْتَمِدٌ - ع . کسیکه بدیگری تکیه و
 اعتماد کند
 مَعْتَمِرٌ - ع . کسیکه زیارت کند
 مَعْتَنِقٌ - ع . کسیکه دست در گردن اندازد
 مَعْتَنِيٌّ - ع . کسیکه توجه بکاری کند
 و رنج برد
 مَعْتَنِيٌّ - ع . چیزی که بآن توجه شده
 و برای آن رنج برده شده
 مَعْجَبٌ - ع . شگفت و تعجب آور
 مَعْجَرٌ - ع . آنچه زنان بسر افکنند
 مَعْجَزٌ - ع . آنچه بآن خصم را در دعوی
 عاجز کنند
 مَعْجَلٌ - ع . شتاب و عجله کننده
 مَعْجَلٌ - ع . آنچه در آن شتاب شده
 و مَعْجَلًا چیزیکه بعجله و شتاب باید
 انجام دهند
 مَعْجَمٌ - ع . در بسته ، چیز غیر عربی ،
 حرف نقطه دار
 مَعْجُونٌ - ع . سرشته و عجین
 مَعْدٌ - ع . بمعنی ربودن است
 مَعْدٌ - ع . مهیا کننده
 مَعْدٌ - ع . بمعنی مهیا و حاضر است
 مَعْدِلٌ - ع . چیزی که هم وزن کند ،
 کسیکه شهادت بدالت دیگری دهد
 مَعْدِلٌ - ع . چیزیکه موزون شده ،
 کسیکه شهادت بدالت او داده شده
 مَعْدِلَتٌ - ع . عدالت و داد خواهی

مَعْنَمٌ - ع . نیست و معدوم کننده
 مَعْدِنٌ - ع . مرکز هر چیز، کان، و معدنی
 چیزی که از کان و مرکز مخصوص
 در آورند
 مَعْدُوْدٌ - ع . هر چیز شمرده شده
 مَعْدُوْمٌ - ع . نیست و نابود شده
 مَعْدَه - ع . بمعنی شکمه است
 مَعْدَبٌ - ع . شکنجه و عذاب کننده
 مَعْدَبٌ - ع . شکنجه و عذاب شده
 مَعْدِرَتٌ - ع . بمعنی عذرخواهی است
 مَعْدُوْرٌ - ع . بهانه دار، عذر دار
 مَعْرَاجٌ - ع . بمعنی نردبان است
 مَعْرَبٌ - ع . واضح کننده کسیکه کلمه
 عجیبی را عربی کند
 مَعْرَبٌ - ع . واضح و آشکار، کلمه که
 قبول اعراب کند مقابل مبنی
 مَعْرَبٌ - ع . کلمه عجیبی که عربی شده
 مَعْرَثٌ - ع . گناه، مکروه، برگشتن
 رنك از روی غضب
 مَعْرَبِدٌ - ع . کسیکه فریاد و جنگجویی کند
 مَعْرَضٌ - ع . بمعنی محل پیدایش است
 مَعْرَضٌ - ع . کسیکه از کاری رو برگرداند
 مَعْرِفٌ - ع . شناساننده، معرفی کننده
 مَعْرِفٌ - ع . شناخته و معرفی شده
 مَعْرِفَتٌ - ع . شناسائی
 مَعْرِقٌ - ع . چیزی بیکه عرق آورد
 مَعْرِقٌ - ع . مرد کم گوشت، شرابی
 که رنك آب دارد و در فارسی بر
 کاشیهای ریز ریز که گل و بوته انداخته
 شده و بر صفحه هائی که دارای گل و

بوته است گویند و میکنند اصل آن
 مرقم باشد و تحریف شده است
 مَعْرَكَةٌ - ع . جای جنگ و دعوا
 مَعْرُوضٌ - ع . عرضه داشته و عرض شده
 مَعْرُوفٌ - ع . شناخته و معرفی شده
 مَعْرِيٌّ - ع . بمعنی برهنه است
 مَعْرِئٌ - ع . کسیکه ارجیند کند
 مَعْرَاٌ - ع . کسیکه بصبر و شکیبائی
 تسلیم داده شده
 مَعْرُوثٌ - ع . ارجیند و عزیز و محترم
 مَعْرُولٌ - ع . کسیکه بیکار شده
 مَعْرِئٌ - ع . کسیکه با و چیزی نسبت
 داده شده
 مَعْرِئٌ - ع . پریشان و تنگ دست
 مَعْسُوْرٌ - ع . دشوار و سخت
 مَعْشَاؤٌ - ع . بمعنی ده يك است
 مَعْشَرٌ - ع . گروه مردم را گویند
 مَعْصَرٌ - آنچه در آن شیره انگور فشارند
 مَعْصَرٌ - ع . جامه رنك شده بر نك سرخ
 مَعْصَمٌ - ع . جای دست و برنج
 مَعْصُوْمٌ - ع . کسیکه از گناه مبرا است
 مَعْصِيٌّ - ع . کسیکه چو بدستی دارد
 مَعْصِيَةٌ - ع . گناه و عصیان
 مَعْصِيٌّ - ع . دشوار کننده
 مَعْصِلٌ - ع . بمعنی دشوار است
 مَعْطَرٌ - ع . چیزی که خوشبو کند
 مَعْطَرٌ - ع . بمعنی خوشبو است
 مَعْطِلٌ - ع . تشنگی و عطش آور
 مَعْطِلٌ - ع . بیکار کننده
 مَعْطَلٌ - ع . بمعنی بیکار است

مَعْقُوفٌ - ع. آغل گوسفند، خوابگاه شتر
 مَعْقُوفٌ - ع. مهربانی شده، سخنی
 که بر سخنی برگردد
 مَعْطَى - ع. بخشیده و عطا شده
 مَعْظَمٌ - ع. بزرگ و عظیم
 مَعْظَمٌ - ع. بزرگ و عظیم
 مَعْوُ - ع. بخشیده و عفو شده
 مَعْشَبٌ - ع. کسیکه در بی کسی در آید
 مَعْشَدٌ - ع. گره زن
 مَعْشَدٌ - ع. کلام مشکل را گویند
 مَعْوُودٌ و مَعْوُودَةٌ - ع. عقد بسته
 مَعْوُولٌ - ع. دانسته و دریافته
 مَعْكُوسٌ - ع. بازگشته و برعکس
 مِعْلَاقٌ - ع. هر چه از وی چیزی
 در آویزند
 مَعْلَفٌ - ع. علف دان، ظرف علف
 مَعْلُوقٌ - ع. آویخته، چوبی که بدان
 چرخ چاه آویزند و مَعْلَقَاتٌ سَبْعُ هَفْتِ
 قصیده بود که در زمان جاهلیت قبل از
 ظهور اسلام بکعبه آویخته بودند
 مَعْلَلٌ - ع. چیزی که دلیل دارد
 مَعْلَمٌ - ع. آموزنده و تعلیم دهنده
 مَعْلَمٌ - ع. بمعنی آموخته است
 مَعْلُوفٌ - ع. ستوری که علف داده شده
 مَعْلُولٌ - ع. مریض، چیزی که بادلست
 مَعْلُومٌ - ع. دانسته و واضح
 مَعْلَى - ع. بلند شده، هفتم از تیر قمار
 مِعْمَارٌ - ع. آلتی که بآن آبادانی کنند
 ولی بر فر مانده و استاد بنایان گفته شود
 مَعْمِدٌ - ع. کسیکه قاصد است

مُعَمَّرٌ - ع. کسیکه عمر دراز دارد
 مُعَمَّمٌ - ع. کسیکه دستار بر سر دارد
 مَعْمُورٌ - ع. بمعنی آبادان است
 مَعْمُولٌ - ع. عمل و کار شده
 مَعْمَى - ع. سخن پوشیده و مخفی
 مَعْنَبٌ - ع. باغ انگوری
 مَعْنَبِرٌ - ع. چیزی که بغیر و بوی خوش
 آلوده شده
 مَعْنُونٌ - ع. چیزی که بلامتی تمین و
 پیدا نموده
 مَعْنُوتٌ - ع. منسوب بمعنی
 مَعْنَى - ع. مقصود و حقیقت
 مَعْوَجٌ - ع. کج و منحرّف شده
 مَعْوَدٌ - ع. بازگرداننده
 مَعْوَدٌ - ع. بازگشته و برگشته
 مَعْوَدٌ - ع. پناه جسته و مَعْوَدَتَيْنِ سوره
 ناس و فلق از قرآن
 مَعْوَضٌ - ع. عوض داده شده
 مَعْوُوقٌ - ع. بازداشته، مشغول شده
 مَعْوَلٌ - ع. یاری شده، میل کرده شده
 بار بر او گذارده شده
 مِعْوَلٌ - ع. آلتی که بآن کوه کنند
 مَعْوُوتٌ - ع. بهره و مساعدت
 مَعْمَدٌ - ع. مکان معهود و معین شد
 مَعْمُودٌ - ع. شناخته شده، پیمان بسته
 مِعْمَارٌ - ع. چیزی که بآن اندازه سنجند،
 چاشنی کردن زروسیم
 مَعْمِبٌ - ع. بمعنی معیوب است
 مَعْمِدٌ - ع. بازگرداننده
 مَعْمِرٌ - ع. سرزنش کننده، کسیکه يك

يَكْ پُل را بسنجد

مَعِيَّتْ - ع . زندگانی

مُعِيلْ - ع . عیالدار، عائله‌دار

مُعِينْ - ع . بمعنی یار است

مُعِينْ - ع . آب چشمه که بر روی زمین جاری شده

مُعِينْ - ع . مشخص و معلوم ، در اصطلاح

هندسه شکلی است دارای چهار ضلع

متساوی متوازی که دوزاویه آن حاده

و دوزاویه منفرجه است که شکل لوزی

گویند

مَعْيُوبْ - ع . بمعنی عیبناک است

مَغْ - ع . ژرف و عمیق ، رودخانه و

مَغْ لَاجْ گودی است که گردوبازان

کردگانرا در آن اندازند و آن شخص

برنده است

مَغْ - ف . طایفه از پارسیان که پیرو

زرتشت میباشند ، دانشمند مغان و موبد

ایشان و مَغْ بَچَه ترسازاده و مَغْکَدَه

میخانه و خانه مغ

مَغَارْ - ع . سوراخهاییکه در کوه است

مَغَارِبْ - جاهائی که آفتاب غروب کند

مَغَارِشْ - ع . جاهائیکه درخت در آنجا

غرس کنند

مَغَارَکَه - ع . عشق بازی با زنان

مَغَارَه - ع . جائیکه در آن متاع زیاد

برای فروش است و اصل آن بقعیده

بعضی مخزن بوده و تحریف شده بنا بر این

عربی خواهد بود

مُغَارِیْ - ع . کسیکه بادیگری چنک کند

مُغَاقَصَه بناگاه گرفتن و برگشت آمدن

مَغَاكْ - ف . بمعنی کودال است

مُغَالْ - ع . هلاک کردن

مُغَالِهْ - ع . باهم چیرگی کردن

مُغَالَطَه - ع . بغلط انداختن یکدیگر را

مُغَانْ - جمع مَغْ ، مکانیست در آذربایجان

مُغَانَه - ف . رسم و روش زردشتی

مُغَانِیْ - ع . منزلگاهها

مُغَايِزْ - ع . بمعنی دیگرگون است

مُغَايِرَتْ - ع . دیگرگونی ، معارضه

در خرید و فروش

مُغَاتْ - ع . عاقبتها و نتیجهها

مُغْبِرْ - ع . گرد و غبار آلود

مُغْبُوبْ - ع . کسیکه بر او نقصان و ضرر

در معامله وارد شود

مَغَبَه - ع . عاقبت هر چیز

مُغْتَابْ - ع . کسیکه در غیاب او

غیبت شده

مُغْطِطْ - ع . کسیکه رشک خورد

مُغْطَرَفْ - ع . کسیکه بهشت برگیرد

مُغْطِیلْ - ع . کسیکه خود را بشوید

مُغْطَلْ - ع . شسته شده

مُغْطَرْ - ع . بخشیده شده

مُغْطِیسْ - ع . کسیکه در آب فرو رود

مُغْطِیمْ - ع . کسیکه غنیمت شمارد

مُغْطِیمْ - ع . غنیمت شمرده شده

مَغْدْ - ف . بادمجان

مَغْرِبْ - ع . جایگاه فرود ستارگان

که بفارسی باختر گویند و مَغْرِبِیْ

مَعْنَدَه - ف. گلوله و هر چیز گرد
 مُعْنَى - ع. بینای کننده
 مُعْنَى - ع. سرود و آواز خواننده
 مَعْيَارُ - ف. مؤد گانی و شاگردانگی
 مَعْيَبٌ - ع. ناپدید و غیب شده
 مُعْيَبٌ - ع. ناپدید و غیب کننده
 مَعْيَبٌ - ع. بمعنی فریادرس است
 مُعَيِّرٌ - ع. تغییر دهنده
 مُعْيَلَانٌ - ع. درختی است خاردار

مَفْ - ف. آب بینی است
 مَفَاتِيحٌ - ع. جمع فَتْحٌ، گشایشها
 مَفَاتِيحٌ - ع. جمع مِفْتَاحٌ، کلیدها
 مَفَاحَاتٌ - ع. ناگاه گرفتن
 مَفَاحَتُهُ - ع. قبح را از حد گذراندن
 مَفَاخَرُهُ - ع. بخودنازیدن
 مَفَادٌ - ع. محل فایده و بهره
 مَفَادٌ - ع. آنچه فایده و بهره داده شده
 مَفَارِشٌ - ع. جمع مَفْرَشٌ، گستردنیها
 مَفَارِقٌ - ع. جائیکه از آن راههای
 دیگری جدا شود
 مَفَارِقٌ - ع. جدا و منفصل کننده
 مَفَارَقَتٌ - ع. جدا شدن از هم
 مَفَايِدٌ - ع. جمع مَفْئِدَةٌ، تباهیها
 مَفَاصِلٌ - ع. پیوندهای اندام
 مَفَاضِلُهُ - ع. زیادی خواستن هر يك
 از دیگری
 مَفَاضِيحٌ - ع. چیزهایی که سبب
 فضیحت است
 مَفَاكِهِه - ع. باهم شوخ طبعی کردن

منسوب باوست
 مُغْرَضٌ - ع. کسیکه بخواهد، کسی
 که آرزوی چیزی دارد
 مُغْرَقٌ - ع. غرق شده
 مَغْرَمٌ - ع. بمعنی غرامت است
 مَغْرَمٌ - ع. غرامت گیرنده
 مَغْرَمٌ - ع. تاوان داده شده
 مَغْرُورٌ - کسیکه او را غرور گرفته و
 فریفته شده
 مَغْرُوسٌ - ع. درخت نشانده
 مَغْرُوقٌ - ع. غرق شده
 مَغْرُفٌ - ف. آنچه در هسته است مخ
 مَغْسَلٌ - ع. شستنگاه
 مَغْسُولٌ - ع. بمعنی شسته است
 مَغْبُوشٌ - ع. آمیخته شده، آنچه
 ظاهر آن مخالف باطن است
 مَغْشَى - ع. بیهوش و غش کرده
 مَغْضُوبٌ - ع. آنچه بستم گرفته شده
 مَغْضُوبٌ - ع. آنکه بر او خشمگین شده
 مَغْرَرٌ - ع. زره خود که زیر کلاه پوشند
 مَغْرَرٌ - ع. بمعنی آموزش و عفو است
 مَغْفِلٌ - ع. کسیکه بیخبر و غافل کند
 مَغْشُورٌ - ع. آمرزیده و عفو شده
 مَغْلُظٌ - ع. سطرود درشت و غلیظ
 مَغْلُقٌ - ع. بسته شده و مشکل
 مَغْمَرٌ - ع. کسیکه بچشم و ابرو بر آن
 اشاره شده
 مَغْمُورٌ - ع. مرد گمنام و بیقدر
 مَغْمُومٌ - ع. اندوهناک، غمناک
 مَغْمَى - ع. بیهوش شده

مُفَاعَلَه - ع . با هم کار کردن
مُفَاوَضَه - ع . شراکت برابر ، با هم
 برابری کردن در سخن و کار
مُفْتٌ وَمُفْتَه - ف . رایگان
مُفْتَاح - ع . بمعنی کلید است
مُفْتَح - ع . گشاده و باز شده
مُفْتَح - ع . باز کننده
مُفْتَح - ع . باز شده
مُفْتَحِرٌ - ع . بمعنی سرفراز است
مُفْتَرَس - ع . بمعنی درنده است
مُفْتَرِي - ع . دروغ و افترا زدن
مُفْتَسِّن - ع . کاوند ، جستجو کننده
مُفْتَضِّلٌ - ع . رسوا و افتضاح کننده
مُفْتَقِرٌ - ع . محتاج و فقیر
مُفْتَن - ع . فتنه انگیز
مُفْتَوِّح - ع . باز و فتح شده
مُفْتُولٌ - ع . تاب داده شده بسیم آهنی
 نازک چون مانند نخ تاب داده است
 نیز گویند
مُفْتُون - ع . بمعنی دل ربوده است
مُفْتِي - ع . فتوی دهنده
مُفْجَوِّع - ع . دردمند و مصیبت زده
مُفْجِش - ع . کسیکه از حد بگذراند
مُفْجَش - ع . از حد گذشته
مُفْخَرٌ - ع . محل افتخار
مُفْخَرَت - ع . چیزی که بآن فخر کنند
مُفْخِم - ع . مرد بزرگ قدر
مُفْرَغ - ع . گریزگاه ، جای فرار
مُفْرَج - ع . گشاینده
مُفْرَح - ع . شاد کننده ، دوی مقوی قلب
مُفْرَح - ع . شادمان ، فرح انگیز
مُفْرَد - ع . جدا شده ، تنها
مُفْرَش - ع . جایگاه فرش
مُفْرَش - ع . چیزی است که فرش کنند
 و بر آن بخوابند
مُفْرَط - ع . کسیکه از اندازه کار
 را بگذراند
مُفْرِط - ع . کسیکه کوتاهی و تقصیر در
 کار کند
مُفْرَغ - ع . ریخته گی مانند ظروف
 ریخته از چدن و غیر آن
مُفْرَغ - ع . خالی و فارغ کننده
مُفْرُوْر - ع . هلاک شده
مُفْرُوْر - ع . پاره جدا شده از چیزی
مُفْرُوش - جایی که فرش گسترده است
مُفْرُوض - ع . تصور شده
مُفْرُوق - ع . جدا و تفریق شده
مُفْسِدٌ - ع . تباه و فساد کننده
مُفْسِدَه - ع . تباه کردن
مُفْسِرٌ - ع . کسیکه معنی سخن را
 بیان کند
مُفْسِرٌ - ع . سخن که بیان شده
مُفْسُوح - ع . معامله که بر هم خورده
مُفْضِلٌ - ع . آشکار و واضح کننده
مُفْضِلٌ - ع . بمعنی زبان است
مُفْضِلٌ - ع . پیوند اندام را گویند
مُفْضِلٌ - ع . جدا جدا کننده
مُفْضِلٌ - ع . جدا جدا شده ، بیان واضح و
 هویدا و مُفْضَلًا بمعنی واضح و جدا جدا
 شده است

مُفَاعَلَه - ع . با هم کار کردن
مُفَاوَضَه - ع . شراکت برابر ، با هم
 برابری کردن در سخن و کار
مُفْتٌ وَمُفْتَه - ف . رایگان
مُفْتَاح - ع . بمعنی کلید است
مُفْتَح - ع . گشاده و باز شده
مُفْتَح - ع . باز کننده
مُفْتَح - ع . باز شده
مُفْتَحِرٌ - ع . بمعنی سرفراز است
مُفْتَرَس - ع . بمعنی درنده است
مُفْتَرِي - ع . دروغ و افترا زدن
مُفْتَسِّن - ع . کاوند ، جستجو کننده
مُفْتَضِّلٌ - ع . رسوا و افتضاح کننده
مُفْتَقِرٌ - ع . محتاج و فقیر
مُفْتَن - ع . فتنه انگیز
مُفْتَوِّح - ع . باز و فتح شده
مُفْتُولٌ - ع . تاب داده شده بسیم آهنی
 نازک چون مانند نخ تاب داده است
 نیز گویند
مُفْتُون - ع . بمعنی دل ربوده است
مُفْتِي - ع . فتوی دهنده
مُفْجَوِّع - ع . دردمند و مصیبت زده
مُفْجِش - ع . کسیکه از حد بگذراند
مُفْجَش - ع . از حد گذشته
مُفْخَرٌ - ع . محل افتخار
مُفْخَرَت - ع . چیزی که بآن فخر کنند
مُفْخِم - ع . مرد بزرگ قدر
مُفْرَغ - ع . گریزگاه ، جای فرار
مُفْرَج - ع . گشاینده
مُفْرَح - ع . شاد کننده ، دوی مقوی قلب

مَقْصُصٌ - ع. چیزیکه بنقره اندود شده
مَقْضُولٌ - ع. فرونی داده شده
مُقْطِرٌ - ع. چیزیکه روزه رابگشاید
مَقْطُورٌ - ع. سرشت آفریده شده
مَقْطُومٌ - ع. کودک از شیر گرفته
مَقْعُولٌ - ع. کرده شده
مَقْقُودٌ - ع. گمشده
مُقَكِّرٌ - ع. چیزی که اندیشه آورد و
مُفَكِّرٌ - ع. یکی از قوای باطنی دماغ است
مَفْكُوكٌ - ع. جدا و منفك شده
مُقْلِحٌ - ع. رستگار کننده
مُقْلِسٌ - ع. کسیکه بی چیز و فقیر است
مَقْلُوجٌ - ع. کسیکه فلج شده
مَقْلُوكٌ - ع. کسیکه با او فلك و گیتی
 خوش تابد و كلمه از مشتقات جملی است
مُشَبِّهٌ - ع. چیزی که نابود کند
مَقْضُوسٌ - ع. کسی که كار را بدیگری
 وا گذارد
مَقْضُوسٌ - ع. بمعنی وا گذاشته است
مَقْهُوْمٌ - ع. معنی لفظ ، دانسته شده
مُقَبِّدٌ - ع. چیزیکه فائده و بهره دهد
مُقْبِضٌ - ع. جوآنرد و بخشنده

مَقَابِلُ - ع. کارهای ناپسند
مُقَابِرٌ - ع. جمع قَبْر، گورستانها
مُقَابِلٌ - ع. روبرو و برابر
مُقَابِلَةٌ - ع. روی باروشدن
مَقَابِلُ - ع. کارهای ناپسند و زشت
مُقَابِلَةٌ - ع. همدیگر را کشتن
مُقَادِرٌ - ع. جمع قَدَر، اندازه ها

مُقَادِرٌ - ع. پیش روها و صورتها
مُقَارَبَتٌ - ع. باهم نزدیک شدن
مُقَارَعَتٌ - ع. پیش افتادن در قرعه
مُقَارَنَةٌ - ع. نزدیک شدن دو سناره
 باهم ، نزدیک شدن چیزی بچیزی
مُقَارِبُضٌ - ع. جمع مِقْرَاضٌ قبیچها
مُقَاسَمَةٌ - ع. گرفتن هر يك سهم خود را
مُقَاشٌ - ع. موچین و اصل آن **مُقَاشٌ**
 است و عوام مقاش گویند
مُقَاصِدٌ - ع. بمعنی مقصودها میباشد
مُقَاصَه - ع. نگاهداشتن چیزی مانند
 چیز دیگر که نزد کسی باشد
مُقَاطِعٌ - ع. مقطع ها و جاهای قطع
مُقَاطَعَةٌ - ع. باهم قطع کردن چیزی
 را از اجرت و مزد کار
مُقَاعِدٌ - ع. جمع مَقْعَد نشیمنگاهها
مُقَالٌ - ع. تلفظ ، بیان ، گفتن
مُقَالِدٌ و **مُقَالِیدٌ** - ع. کلیدها
مُقَالَه - ع. بمعنی مقال است
مُقَامٌ - ع. موضع قدم، منزلت و **مُقَامَاتٌ**
 جمع آنست
مُقَامَرَةٌ - ع. باهم قمار کردن
مُقَامَه - ع. مجلس ، خطابه ، وعظ
مُقَاوَلَه - ع. باهم گفتگو کردن
مُقَاوَمَتٌ - ع. ایستادگی کردن
مُقَابِلَه - ع. باهم اندازه نمودن
مُقَابِلَه - ع. باهم معامله را برهم زدن
مُقَبَّرَه - ع. بمعنی گورستان است
مُقَبِّسٌ - ع. جائیکه در آن آتش افروزند
مُقْبِلٌ - ع. بمعنی رو آورنده است

مَقْبُوض - ع. چیزی که بچنگ گرفته شده
 مَقْتَسَب - ع. کسیکه فائده برگیرد
 مَقْتَسَب - ع. فائده گرفته شده
 مَقْتَحِم - ع. کسیکه بقوت خود را در
 بین چیزی افکند
 مَقْتَدِر - ع. بمعنی توانا و قادر است
 مَقْتَدِب - ع. پیرو، اقتدا کننده
 مَقْتَدِب - ع. پیشرو جماعت
 مَقْرَض - ع. قرضخواه، وام خواه
 مَقْرَح - ع. کسیکه فال و قرعه زند
 مَقَرَن - ع. نزدیک و قرین
 مَقْسِم - ع. بخش و قسمت کننده
 مَقْسَم - ع. بخش و قسمت شده
 مَقْصِد - ع. میانه رو، شخص اقتصادی
 مَقْضی - ع. واجب کننده و سبب
 مَقْضی - ع. مسبب و معلول
 مَقْضی - ع. بمعنی پیرو است
 مَقْتَل - ع. کشتن گاه، محل کشتن
 مَقْتَلَع - ع. بمعنی کننده است
 مَقْتُول - ع. کشته شده
 مَقْدَام - ع. کسیکه زیاد مقدم در
 کار است
 مَقْدَر - ع. بمعنی اندازه گیر است
 مَقْدَر - ع. اندازه که بفرمان خدا برای
 بنده معین شده
 مَقْدَرَت - ع. توانائی و قدرت
 مَقْدَس - ع. پاک و طاهر
 مَقْدَم - ع. پیشرو در کار
 مَقْدِم - ع. از سفر باز آمدن
 مَقْدَم - ع. پیش و جلو

مَقْدَمَه - ع. چیزی که پیش آورند
 مَقْدُور - ع. آنچه در تحت قدرت است
 مَقَر - ع. آرامگاه و ایستگاه
 مَقَر - ع. اعتراف و اقرار کننده
 مَقْرَاض - ع. قیچی، کارد
 مَقْرَب - ع. نزدیک کننده
 مَقْرَب - ع. نزدیک شده
 مَقَرَّر - ع. ثابت و قرار داده شده
 مَقَرَّر - ع. کسیکه درس استاد را
 تکرار کند
 مَقْرَض - ع. قرض و وام دهنده
 مَقْرَح - ع. گوینده، فال زننده
 مَقَرَن - ع. نزدیک کننده
 مَقْرَس - ع. سقفی که کنگره دار است
 مَقْرُوء - ع. خوانده و قرائت شده
 مَقْرُوض - ع. قرض دار، مدیون
 مَقْرُوع - ع. کنده شده، بزرگ
 مَقْرُون - ع. نزدیک شده
 مَقْرَه - ع. ایستگاه، آلت سیم تلفون
 مَقْرِي - ع. جائی که آب باران جمع شود
 مَقْرِي - ع. ملازم قریه و ده
 مَقْطَب - ع. تقسیم کننده
 مَقْطَب - ع. تقسیم شده
 مَقْسَم - ع. چیزی که تقسیم شود
 مَقْسَم - ع. سوگند دهنده
 مَقْسَم - ع. تقسیم شده
 مَقْسَر - ع. پوست پوست شده
 مَقْصَد - ع. بمعنی مقصود است
 مَقْصَر - ع. کوتاهی کننده
 مَقْصُود - ع. خواسته و قصد شده

مَقْصُورٌ - ع . کوتاه و قصیر
مَقْصُورَةٌ - ع . زنیکه ممنوع است از
بیرون آمدن ، خلوت سرا
مَقْضَى - ع . حکم شده ، روا شده
مَقْطَرٌ - ع . بمعنی چکیده است
مَقْطَعٌ - ع . شعر آخر غزل ، جای بریده
مَقْطُوعٌ - ع . بریده و قطع شده
مَقْطَعَةٌ - ع . باره شده و مَقْطَعَاتُ
جمع آنست و باره های قصاید را گویند
مَقْعَدٌ - ع . نشینگاه ، سرین
مَقْعَدٌ - ع . نشاننده ، مانع از کار
مَقْعَعٌ - ع . کسبیکه دست او تشنج دارد
مَقْفَلٌ - ع . بسته و قفل شده
مَقْلٌ - ع . صمغی که بفارسی ککل گویند
مَقْلٌ - ع . کسبیکه کم کند ، فقیر
مَقْلَبٌ - ع . برگرداننده ، کسی که
سخن یا جامه را برگرداند
مَقْلَدٌ - ع . کسبیکه فلاد در گردن اندازد ،
کسبیکه کاری را در عهد گیرد ، کسبیکه
پیرو عمل دیگری باشد
مَقْلَدٌ - ع . کسبیکه تقلید او را کنند
مَقْلَصٌ - ع . کسبیکه دامن بکمر زند
مَقْلَمٌ - ع . قطع و قلم شده
مَقْلُوبٌ - ع . برگشته و واژگون
مَقْلُوعٌ - ع . کنده شده
مَقْلَه - ع . بیه درون چشم
مَقْنَأِطِیسٌ - ع . بمعنی آهن ربا است
مَقْنَعٌ - ع . بیناز کننده
مَقْنَعَةٌ - ع . آنچه زنان بر سرافکنند
مَقْنَنٌ - ع . قانون گذار

مَكٌ - ف . زوین ، مکیدن
مَكٌ - ف . مکیدن ، امر بان
مَكَارٌ - ع . مکرها و حیلها
مَكَارَةٌ - ع . عناد کردن
مَكَائِبٌ - ع . جمع مَكْبٌ ، دبستانها
مَكَائِبٌ - ع . بنده که باید کار کند و
از مزد خود باقا دهد تا آزاد شود
مَكَائِبَةٌ - ع . باهم نوشتن
مَكَائِمَتٌ - ع . کتمان سراز کسی کردن
مَكَارٌ - ع . حیله گرو شاید
مَكَارِی - ع . کرایه دهنده
مَكَائِبٌ - ع . نوشته جات
مَكَائِبٌ - ع . کسبها و تجارتها
مَكَائِرٌ - ع . جاهاییکه چیزی از آن
شکسته شود
مَكَاشَحَتْ - ع . دشمنی کردن
مَكَاشَفَه - ع . گشاده کردن

مُكَاشَفَه - ع . مباشرت کردن در کار ،

استقبال کردن بچنگ

مُكَافَات - ع . کيفروپاداش

مُكَالَمَه - ع . باهم سخن گفتن

مَكَان - ع . بمعنی جای است

مَكَانَت - ع . منزلت ، موضع

مُكَارَعَت - ع . مقاتله کردن

مُكَايَدَه - ع . باهم حيله کردن

مُكَبِّر - ع . اذان گوینده

مَكْتَب - ع . دبستان ، جای نوشتن

مُكْتَحِل - ع . سرمه کشیده

مُكْتَسَب - ع . چیزیکه از کسب و کار

پیدا شده

مُكْتَسَبِي - ع . کسیکه لباس پوشد

مُكْتَشِف - ع . کسی که چیز را کشف کند

مُكْتَشَف - کسیکه در حمایت دیگران است

مُكْتَوَّب - ع . هرچیز نوشته نوشته

مُكْتَوَّم - ع . پنهان و پوشیده

مَكْت - ع . درنگ و تأمل

مُكْتَار - ع . بمعنی پرگو است

مُكْتَبِر - ع . زیاد کننده

مُكْتَر - ع . زیاد شده

مُكْتَحِل - ع . بمعنی سرمه دان است

مُكْحُول - ع . سرمه کشیده

مُكْدَر - ع . تیره و کدر کننده

مُكْدَر - ع . تیره و کدر

مُكْدِب - ع . تکذیب کننده

مُكْدَب - ع . تکذیب شده

مُكْدَوَّب - ع . دروغ و کذب

مُكْرَب - ع . حيله و کربزی

مُكْرَب - ع . حیوان ذره بینی و اصل آن

مُكْرَب است

مُكْرُسْكَب - ع . ضرب آلتی که بآن مکرب

را ببینند و اصل آن مِکْرُوسْكَب است

مُكْرَغ - ع . اسب پر قوت

مُكْرَم - ع . بمعنی عزیز است

مُكْرَم - ع . عزت کننده

مُكْسَت - ع . مهمل شکست ، شکست

مُكْشُوف - ع . کور شده ، باز ایستاده

مُكْسَس - ع . آهک شده

مُكْلَف - ع . فرمان دهنده

مُكْلَف - ع . کسیکه مأمور کاریست

مُكْلَل - ع . تاج مرصع را گویند

مُكْمِل - ع . کسیکه کامل کند

مُكْمِل - ع . کامل شده

مُكْمَن - ع . بمعنی کینگاه است

مُكْنُون - ع . پوشیده و مخفی

مُكُو - ف . دست آفران جولاها ن که

ماسوره را در میان آن کرده و جامه را

ببافند و همچنین است مَكُوْک

مُكُوْر - ع . بمعنی پیچیده است

مُكُوْکَب - ع . ستاره دار

مُکَه - ع . بابتخت مملکت حجاز که

شهر مقدس مسلمانان است

مُکَيَّاز - ف . پسر ابرمد ، هیز و مخش

مُکَيْدَت - ع . خدعه و مکر

مُکَيْدَن - ف . چیز بر این دولب گذاشتن

و با قوت دولب آنچه در آن چیز است از

آن خارج کردن مانند طفل که از پستان

مادر شیر خورد

مَكِيلٌ - ع . چیزی که پیمانه شده
مَكِينٌ - ع . کسی که جایز را اشغال کند

مَكْرُفٌ - ف . حرف استثناء و در مورد
شك و گمان و تمنی نیز گفته شود

مَكْسٌ - ع . برنده ایست کوچک و کثیف
و مَكْسٌ بِرَأْفَتُنْ کنايه از بیکاری و
کساد است و مَكْسٌ بِمِيزٍ عنكبوت یا
جانور است مثل آن و از جنس آن

مَكْلٌ - ف . یعنی غوک و وزغ است
مِجْلٌ - ف . زالورا گویند

مَلُفٌ - ف . شراب ، نوعی از امرود بیمزه
مَلَا - ف . دانستن و محصلت اصل
آن مولی باشد یا از ملاء مشتق باشد
و بنا بر این عربی خواهد بود
مَلَاءٌ - ع . توانگر شدن

مَلَايَكَةٌ - ع . یعنی فرشته است
مَلَايِسٌ - ع . جمع مَلَايَسَةٍ ، پوشیدنیها
مَلَايَبَةٌ - ع . درهم آمیختن کار و دانستن
آنچه در باطن کسی است

مَلَاخٌ - ع . کشیشان و ناخدا
مَلَاخَتٌ - ع . نمک داشتن ، نیکو بودن
مَلَاخِدَةٌ - ع . کفار و ملعونین
مَلَاخَطَةٌ - ع . بدنبال چشم نگرستن
مَلَاذٌ - ع . یعنی پناگاه است

مَلَازٌ - ف . گوشت باره ایست شبیه
زبان کوچک که از آخر کام آویخته است
و آنرا مَلَازَه نیز گویند

مَلَازِمٌ - چیزیکه همیشه با چیزی باشد
مَلَازِمَتٌ - ع . چیزی ملازم چیزی نمودن
مَلَاَسَتْ - ع . نرمی و تابان شدن
مَلَاَصِقٌ - ع . چسبنده و چسبناک
مَلَاَطِفٌ - ع . لطف کننده

مَلَاَطَفَةٌ - ع . باهم تلافیف کردن
مَلَاَطَمَةٌ - ع . لطمه زدن بعضی بعضی
مَلَاَعَبَتْ - ع . باهم بازی و مزاح کردن
مَلَاعَيْنٌ - ع . مطرود و ملعونها
مَلَاَقَهٌ - ع . چیزیکه لافافه شده
مَلَاَقَاتٌ - ع . باهم دیدار کردن
مَلَاَقَهٌ - ع . ظریفست دسته دار و ظاهر آ-
اصل آن مَلَقَمَه است و پس از تحریف

ملاقه شده است

مَلَاَقِيٌ - ع . دیدار و ملاقات کننده
مَلَاكٌ - ع . سرمایه امر که بدانت
قایم باشد

مَلَاكٌ - ع . کسیکه زمین زیاد مالکست
مَلَاكٌ - ع . بمعنی مالکین است
مَلَالٌ - ع . بستوه آمدن

مَلَالَتٌ - ع . بمعنی ملال است
مَلَامَتٌ - ع . سرزنش و توبیخ کردن
مَلَامَسَتْ - ع . باهم سودن و مالیدن

مَلَاهِيٌ - ع . بازیها
مَلَايِمٌ - ع . سازش کار و نرم
مَلَايَمَتٌ - ع . سازش و نرمی کردن
مَلَاءٌ - ع . بر مقابل خلاه

مَلَاءٌ - ع . بمعنی پری است
مَلْبَسٌ - ع . لباس پوشیده
مَلْبَسٌ - ع . لباس ، جای پوشش

مَلْبُوسٌ - ع . بمعنی پوشیده است
 مَلَتْ - ع . کیش و شریعت ، قومی که از
 يك نژاد و يك حکومت دارند و در
 اخلاق و عادات باهم شرکت دارند و
 در اغلب زبان و آئین ایشان یکی است
 مُلْتِمٌ - ع . جراحی که اصلاح شده و
 بهم پیوند گشته
 مُلْتَسِقٌ - ع . مشتبه و غیر واضح
 مُلْتَمٌ - ع . کسیکه دهان بند دارد
 مُلْتَجِيٌ - ع . کسیکه پناه برد
 مُلْتَجِمٌ - ع . جراح که بهم پیوند گشته
 و اصلاح شده
 مُلْتَذٌ - ع . کسیکه لذت برد
 مُلْتَزِقٌ - ع . چیز چسبنده
 مُلْتَزِمٌ - ع . کسیکه بر او چیزی واجب شود
 مُلْتَصِقٌ - ع . چیزیکه بچسبد
 مُلْتَفِتٌ - ع . کسیکه ملتفت باشد
 مُلْتَقَطٌ - ع . کسیکه چیز را از زمین بردارد
 مُلْتَقِيٌ - ع . محل تلاقی دو چیز
 مُلْتَمِسٌ - ع . کسیکه خواهش کند
 مُلْتَوِيٌ - ع . بخود پیچیده
 مُلْتَأٌ - ع . پناه گاه را گویند
 مُلْتَأٌ - ع . بیچاره و درمانده
 مُلْتَمٌ - ع . دهانه زده و لگام بسته
 مُلْتَجِنٌ - ف . سنگ ، قلاب سنگ
 مُلْتَحِكٌ - ف . قصد و اراده
 مُلْتَحٌ - ع . بمعنی نمک است
 مُلْتَحٌ - ع . اصرار کننده
 مُلْحِذٌ - ع . کافر و بیدین
 مُلْحَقٌ - ع . چیزیکه بدیگری متصل شود

مُلْحَمٌ - ع . جامه بافته ، شعر ساخته
 مقیم در مکانی ، مرد گوشت خورده
 مَلْحُوظٌ - ع . چیزیکه ملاحظه شده
 مَلْحُوقٌ - ع . چیزیکه دیگری بآفت
 متصل و الحان شده
 مَلْحُونٌ - ع . بخطا خوانده شده
 مَلَخٌ - ف . پرنده کوچکی است که بسیار
 خورد و آفت جو و گندم و سایر چیز
 است
 مَلَخَجٌ - ف . گیاهیست که خوردن آن
 چار بایان را مست کند
 مُلَخَصٌ - ع . واضح و خلاصه شده
 مُلْزَمٌ - ع . واجب شده
 مُلْزِمٌ - ع . واجب کننده
 مُلْزُومٌ - ع . چیزیکه واجب شود
 مَلَسٌ - ف . طعمی بین ترش و شیرین
 مُلْصَقٌ - ع . بمعنی چسبیده است
 مُلْطَوخٌ - ع . آلوده و ملوث
 مَلْعٌ - ع . جای بازی و تفریح
 مَلْعَةٌ - ع . نوعی از جامه بی آستین که
 کودکان بآن بازی کنند
 مَلْعَنٌ - ع . سبب لعنت ، راه پلیدی
 مَلْعُونٌ - ع . دور از رحمت
 مُلْفِيٌ - ع . باطل شده و بشمار نیامده
 مُلْفَقٌ - ع . درز درهم پیچیده و دوخته
 مُلْفُوفٌ - ع . در لفافه پیچیده
 مَلْفُوظٌ - ع . سخن تلفظ شده
 مَلِقٌ - ع . چابک و تملق گو
 مُلْقَاةٌ - ع . افکنده شده
 مُلْقَبٌ - ع . کسیکه لقب دارد

مَلَاتِ دَار - ملالت دار
 مَلُولٌ - ع . گرم شده بخاکستر
 مَلُونٌ - ع . رنگ شده
 مَلَهٌ - ف . غریب گز که حیوانیست پوستی
 وضعیف مانند ساس که زهرناک است
 مَلِهْمٌ - ع . درد افکنده شده
 مَلْهَوْفٌ - ع . دریغ خورده
 مَلْهَى - ع . بازی و تفریح کننده
 مَلَى - ع . منسوب بملت
 مَلَبَنِي - ع . دارا و مکنات دار
 مَلَبِجٌ - ع . نمکین ، ملح دار
 مَلَبِكٌ - ع . بمعنی مالک است
 مَلَبِلَهٌ - ف . دوخته مخصوص است از
 یراق نقره و غیره و در عربی بمعنی تب
 باطنی است و شدت عطش
 مَلَبِنٌ - ع . چیزی که نرم کند
 مَلَبُونٌ - فر . هزار هزار
 مَلَبُونٌ - ع . جماعت که انتساب بملت
 و جماعت دارند ، صاحبان مذهب و آئین
 مقابل طبعیون

مَمَاتٌ - ع . مردن مقابل حیات
 مُمَاثِلٌ - ع . چیزی که مانند دیگریست
 مُمَاكِلٌ - ع . مانند بودن دو چیز
 مُمَا حَصَتْ - ع . از طرفین دوستی
 خالص داشتن
 مُمَا دَقْتُ - ع . از طرفین دوستی از روی
 طمع داشتن
 مُمَا رِسٌ - ع . کسیکه بچیزی عادت کند
 مُمَا رَسْتُ - ع . عادت کردن بچیزی

مَلَقَهٌ - ع . کفچه آهن و ملاقه
 مَلَقْلَقٌ - ع . بانگ مضطرب ، چشم تیز ،
 کم حرکت
 مَلَقِي - ع . کسیکه چیزی بیفکند
 مَلَقِي ع . - افکنده شده
 مَلِكٌ - ع . عالم مادی ، پادشاهی
 مَلَكٌ - ع . توانا شدن
 مَلِكٌ - ع . آنچه در قبضه تصرف است
 مالک بودن
 مَلِكٌ - ع . بمعنی پادشاه است
 مَلَكٌ - ع . فرشته را گویند
 مَلِكٌ - ف . سفیدی درین ناخن
 مَلَكُوْتُ ع . بزرگی ، عالمی فوق عالم
 ناسوت و مادی
 مَلَكُوْتُ - ع . لکه دار و بمعنی فارسی
 معرب است و در لغت تازی چیزیست که
 آنرا بر سرخی رنگ کرده اند
 مَلِكَه - ع . زن پادشاه
 مَلَكَه - ع . قوه ایست که بمزاوت
 شغل طبیعی گردد
 مَلِكٌ - ع . جمع مَلَتٌ ، ملتها
 مَلَمَعٌ - ع . چیز روشن شده
 مَلَمَلٌ - ف . پارچه ایست نخی نازک
 مَلَمُوش - ع . لیس و سوره شده
 مَلَجِيدٌ - ف . بر کشیدن
 مَلَنَكٌ - ف . مست سرخوش
 مَلَوْتُ - ع . پلید و کثیف شده
 مَلَوُسٌ - ف . نرم و شکنج و تابان
 مَلَوُظٌ - ع . مخنث و پسر بدکار
 مَلَوُكٌ - ع . جمع مَلِكٌ ، پادشاهان

مَمْسُوحٌ - ع . مالیده و لمس شده
 مَمْسُوحٌ - ع . صورت بر گردانده شده
 مَمْسُوسٌ - ع . سوده شده
 مَمَشَى - ع . جای راه ، راه و روش
 مُمَضًى - ع . امضاء کننده
 مُمَضًى - ع . امضاء شده
 مُمَكِّنٌ - ع . جایز مقابل واجب
 مُمَلٌ - ف . عیب چشم
 مَمْلُوحٌ - ع . بمعنی کفش است
 مُمْلِكٌ - ع . چیزی که موجب مالکیت
 شود یا کسی که چیزی را بدیگری ببخشد
 مُمْلِكٌ - ع . چیزی که ملک کسی شده
 مَمْلُوقٌ - ع . پروا نداشته
 مَمْلُوكٌ - ع . بنده خریده شده ، ملك
 مَمْنُوعٌ - ع . باز داشته شده
 مَمْنُونٌ - ع . منت گذارده شده
 مَمَّةٌ - ع . بستان ، شیرستان
 مُمَهَّدٌ - ع . کسیکه کار را هموار کند
 مُمَهَّدٌ - ع . هموار شده
 مَمَّهُوْرٌ - ع . مهر شده
 مُمَيِّزٌ - ع . جدا کننده و امتیاز دهنده
 مُمَيِّزٌ - ع . جدا و سوا شده

هَنْ - ف . اشاره ببتکلم که شخص اول
 از ضمایر است ، من تبریز که چهل سیر
 است ، من شاه که هشتاد سیر است ،
 من ری که صد و شصت سیر است ، دل ،
 توده هر چیز ، سوراخ وسط شاهین ترازو
 هَنْ - ع . از
 هَنْ - ع . کسیکه ، کیست ، آنکه ، هر که

مُبَارِزٌ - ع . پیش گیرنده در دویدن
 مُمَارَظَةٌ - ع . پیشی گرفتن در دویدن
 مُمَاسٌ - ع . چیز سوده شده
 مُمَاسٌ - ف . گودی و مغاک
 مُمَاشَاةٌ - ع . باهم راه رفتن
 مُمَاطِلٌ - ع . کسیکه قرض خود را
 دیر دهد
 مُمَاطَلَةٌ - ع . قرض خود را دیر دادن
 مُمَآكَةٌ - ع . تشویق کردن در خرید
 مَمَالِكٌ - ع . کشورها و مملکتها
 مُمَنَازٌ - ع . برگزیده و جدا شده
 مُمَنَسِّلٌ - ع . فرمانبردار و مطیع
 مُمَنَحِّنٌ - . آزموننده ، امتحان کننده
 مُمَنَحَّنٌ - ع . آزموده و امتحان شده
 مُمَنَدٌ - ع . کشیده شده
 مُمَنَزَّجٌ - ع . درهم و مزوج کننده
 مُمَنَزَّجٌ - ع . درهم شده و مخلوط
 مُمَنَبِلٌ - ع . بمعنی بر است
 مُمَنَبِّعٌ - ع . معال مقابل واجب و ممکن
 مُمَنَسَّلٌ - ع . بمعنی مثل زده است
 مُمَنَعَدٌ - ع . جوانمرد و بزرگ
 مُمَنَحَّضٌ - ع . بمعنی خالص است
 مُمَنَدٌ - ع . یاری و کمک کن
 مَمْدُوحٌ - ع . ستایش شده
 مَمَرٌ - ع . جای گذشتن
 مَمَرَاضٌ - ع . مردهخت بیمار خنج
 مَمَرُونٌ - ع . کسی که دیگر بر اعادت دهد
 مَمَرَّقٌ - ع . جامه پاره کن
 مَمَرُوجٌ - ع . آمیخته و درهم
 مُمَيِّكٌ - ع . نگاهدارنده و قید کننده

مَنْ - ع . نعمت دادن ، منت نهادن ،
ترنجبین

مَنْاب - ع . جای نیابت کردن و بجای
دیگری ایستادن

مَنْابِر - ع . جمع مَنَبِر ، منبرها

مَنْابِع - ع . جمع مَنَبِع ، منبعا

مَنْابِيع - ع . بمعنی منبع است

مُنَاجَاث - ع . باهم راز گفتن

مُنَاجِج - ع . فیروزمندان

مُنَاجَرَت - ع . مقاتله کردن

مُنَاخ - ف . فراخ ، تنگ

مُنَادَمَت - ع . باهم مجلس شراب نشستن ،
هم نشینی کردن

مُنَادِي - ع . کسیکه مردم را برای
چیزی حاضر کند

مُنَاوَرَه - ع . بایه چراغ ، ستون بلندی
که بالای آن چراغ افروزند

مُنَاوِرَع - ع . کسیکه بادیگری خصومت
ودشمنی کند

مُنَاوَرَعَه - ع . باهم نزاع کردن

مُنَاوِرِل - ع . جمع مَنَوِرِل ، منزلها

مُنَاوِرَت - ع . باهم کشتن و بیکار کردن

مُنَاوِرَرْد - ف . شهری درموصل بوده

مُنَاوِسَب - ع . مانند و نزدیک

مُنَاوَسَبَت - ع . همشکل شدن ، خویشی

مُنَاوَسَبَت - ع . پرستیدن ، جاهای قربانیها

مُنَاوِشَر - ع . بمعنی آزه ها میباشد

مُنَاوِص - ع . بمعنی چاره است

مُنَاوِصَب - ع . جمع مَنَاصِب ، منصبها

مُنَاوِصَه - ع . دوا بخش کردن

مُنَاصَحَه - ع . باهم اندرز دادن
مُنَاصَلَت - ع . نبرد کردن در تیر اندازی

مُنَاط - ع . جایگاه تعلق و آویزش

مُنَاطَحَت - ع . جنگ کردن روی قوچ

مُنَاطِق - ع . منطقه ها و میان بندها

مُنَاطِر - ع . جاهای نگرستن

مُنَاطَرَه - ع . مجادله کردن

مُنَاعَت - ع . عزیز شدن ، استوار شدن جای

مُنَاف - ع . نام بتی است

مُنَافَاث - ع . باهم دور بودن و مخالفت

داشتن

مُنَافَقَت - ع . گفتن و مسرور کردن

مُنَافِقَه - ع . جمع مَنَافِق ، سوراخها

مُنَافِر - ع . بمعنی رمیده است

مُنَافِرَت - ع . از هم رمیدن

مُنَافَسَت - ع . باهم تفاخر کردن

مُنَافِع - ع . جمع مَنَافِع ، سودها

مُنَافِق - ع . مردم دورو

مُنَافَقَت - ع . دورویی کردن

مُنَافِقَت - ع . جمع مَنَافِق ، هنرها

مُنَافِقَه - ع . باریکی کردن در حساب

مُنَافِصَه - ع . کم کردن بهره

مُنَافِض - ع . مخالف و مغایر

مُنَافِلَه - ع . باهم سخن گفتن

مُنَاكِب - ع . بیخهای بازو کتف

مُنَاكِبَه - ع . باهم پیمان را شکستن

مُنَاكِبَه - ع . عقد زناشویی کردن

مُنَال - ع . جای بخشش ، بخشش

مُنَام - ع . جای خواب ، خواب

مُنَان - ع . بسیار بخشش کننده

مُناوَات - ع . دشمنی کردن
 مُناوَب - ع . کسیکه جای دیگری بایستد
 مُناوَلَه - ع . بجای دیگری ایستادن
 مُناوَلَه - ع . بخشش کردن
 مُناهَبَت - ع . برابر دیدن دوا سب ،
 بسخن گرفتن و غارت کردن
 مُناهَج - ع . راههای گشاده
 مُناهَنَت - ع . مقاومت و برابری کردن
 مُناهِل - ع . آب خورها
 مُناهی - ع . چیزهای نهی شده
 مُنایا - ع . مرگها و مردنها
 مُنايَح - ع . استخوانهای محکم و سخت
 مُنَبَّت - ع . رویاننده نبات
 مُنَبَّت - ع . جای روئیدن گیاه
 مُنَبَّت - ع . درخت کاری شده ، کنده
 کاری شده
 مُنَبَّر - ع . جائیست بلند که آنجا جای
 خطیب و ناطقست
 مُنَبِّط - ع . یعنی گسترده است
 مُنَبِّط - ع . چاه آب بیرون آورده
 مُنَبِّط - ع . یعنی برانگیخته است
 مُنَبِّك - ف . گیاهيست که از آت
 جارو سازند
 مُنَبِّل - ف . تنبل و بیکار
 مُنَبَّه - ع . آگاه کننده
 مُنَبَّه - ع . بیان کردن نیکی خویش را
 برای کسی
 مُنَبَّه - ع . آگاه شده
 مُنَبِّج - ع . یعنی زانیده است
 مُنَبِّج - ع . کسی که خود را بکشد

مُنَبِّج - ع . سپورنده ، گوینده
 مُنَبِّج - ع . نسبت دارنده ، کسیکه
 بخود چیزی را بدروغ نسبت دهد
 مُنَبَّب - ع . برگزیده و انتخاب شده
 مُنَبَّب - ع . برگزیننده
 مُنَبَّر - ع . جایگاه ، سخن درشت ،
 جایگاه تباهی و در فارسی بر افسون
 گفته شود که برای رفع درد و مرض
 خوانده شود و برشته که درویشان
 بکردن اندازند گفته شود و ممکنست
 بتناسبی از معنی عربی باین معانی نقل
 شده باشد
 مُنَبَّرَغ - ع . کننده چیز را از جایی
 مُنَبَّرَغ - ع . کنده شده از جایی
 مُنَبَّب - ع . چیزیکه از نزد دیگریست
 و منسوب باوست
 مَن نَشَاء - ع . چوب بزرگی است پراز
 کره که قلندزان دردست گیرند
 مُنَشِّر - ع . گسترده ، هر چیز شایع
 مُنَشَّص - ع . نصب و برپاشده
 مُنَشَّص - ع . کسیکه اندر پذیرفته
 مُنَشَّص - ع . کسی که بر خصم غلبه کند
 مُنَشَّص - ع . میان و نیمه هر چیزی
 مُنَشَّط - ع . کسیکه چشم براه است
 مُنَشَّط - ع . کسیکه نظم و ترتیب دهد
 مُنَشَّط - ع . مرتب و منظم شده
 مُنَشَّش - ع . کسیکه از بیماری رهایی باید
 مُنَشَّع - ع . سود و نفع برنده
 مُنَشَّع - ع . نیست شده
 مُنَشَّع - ع . پاکیزه کننده

مُسَقِّدٌ - ع . صرافى کننده
 مُسَقِّدٌ - ع . صرافى شده
 مُسَقِّشٌ - ع . نقش و نگار کننده
 مُسَقِّشٌ - ع . نگارین شده
 مُسَقِّضٌ - ع . کم و ناقص شده
 مُسَقِّضٌ - ع . پیمان شکن
 مُسَقِّضٌ - ع . شکسته شده
 مُسَقِّلٌ - ع . کسیکه چیزی را ازجائی
 بجائی برد
 مُسَقِّلٌ - ع . نقل داده شده
 مُسْتَقِمٌ - ع . کینه و انتقام کش
 مُسْتَكْسٍ - ع . بهمنی نکو ساراست
 مُسْتَمِیٌ - ع . منسوب کردن بکسى ،
 پریدن باز ازجائی بجائی
 مُسْتَنٌ - ع . بدبو و غف
 مُسْتَوِیٌ - ع . مقیم درجائی ، قاصد
 مُسْتَهْزِءٌ - ع . کسیکه فرصت یابد
 مُسْتَهْضٌ - ع . برخواسته
 مُسْتَهْیٌ - ع . پایان رساننده
 مُسْتَهْیٌ - ع . پایان و انتهای چیز
 مُسْتَوِّرٌ - ع . پراکنده و مشتت
 مُنَجٌ - ف . ریوند که دارو نیست
 مُنَجٌ - ف . ریوند ، زنبور ، خرگس
 لاشه خرزبون و لاغر
 مُنَجَّرٌ - ع . درست شده پس از شکستن
 مُنَجِّجٌ - ع . نجات دهنده
 مُنَجَّرٌ - ع . رانده شده
 مُنَجِّرٌ - ع . روا کننده حاجت ، وفا
 کننده بوعده
 مُنَجِّدٌ - ع . کسیکه بلند بگوید

مُنَجَّرٌ - ع . حاجت روا شده
 مُنَجِّسٌ - ع . بلید و نجس کننده
 مُنَجِّعٌ - ع . سخن که مؤثر است
 مُنَجِّكٌ - ف . بمعنی برجستن است
 مُنَجِّلٌ - ع . جای زه آب زمین
 مُنَجِّلَابٌ - ع . جائیکه آب در آن جمع
 شده و بو گرفته
 مُنَجِّلِیٌ - ع . واضح و روشن
 مُنَجِّمٌ - ع . وقت و ستاره شناس
 مُنَجِّمٌ - ع . خشك شده
 مُنَجِّیقٌ - ع . معرب منجنیک
 مُنَجِّیكٌ - ف . آلتی است که برای سَنَك
 اندازی در موقع محاصره درست کنند
 مُنَجْوَقٌ - مح . ماهچه علم ، چتر
 مُنَجْوَقٌ - ف . دانه های کوچکی است
 از شیشه که در رشته کنند
 مُنَجِّیٌ - ع . نجات دهنده
 مُنَجِّیٌ - ع . جایگاه نجات ، جای باند
 مُنَجْدِرٌ - ع . فرود آورنده
 مُنَحْصِرٌ - ع . تنگ گرفته و محصور
 مُنَحْطٌ - ع . بمعنی پائین آمده است
 مُنَحْیٌ - ع . کج و نیم دایره ای
 مُنَحْوَتٌ - ع . تراشیده شده
 مُنَحْوَرٌ - ع . شتری که نحر کرده اند
 مُنَحْوَسٌ - ع . بد اختر و بد طالع
 مُنَحْوَلٌ - ع . لاغر و ضعیف
 مُنَحْدِغٌ - ع . فریفته و مفتون
 مُنَحْدِلٌ - ع . هزیت شده
 مُنَحْرَطٌ - ع . تراشیده شده
 مُنَحْرِقٌ - ع . باره باره شده

مُنْخَرَمٌ - ع . منشق و تر کیده

مُنْخَرَهٌ - ع . بمعنی سوراخ بینی است

مُنْخِيفٌ - ع . گرفته شده

مُنْخِضٌ - ع . کسیکه خاضع شده

مُنْخِضٌ - ع . فرود آمده و پست شده

مَنْدٌ - ف . نوعی عنبر سیاه ، در آخر

کلمات افاده معنی صاحب کند چو خداوند و خردمند و دردمند

مَنْدَابٌ - ف . تخمی که از آن روغن گیرند

مَنْدَبُورٌ - ف . پریشان حال

مَنْدَرَجٌ - ع . داخل و درج شده

مَنْدَرِسٌ - ع . کهنه شده

مَنْدِشٌ - ف . فرش و بساط

مَنْدَفِعٌ - ع . دورورفع شده

مَنْدَكٌ - ف . کسادی متاع

مَنْدَكٌ - ع . کوبیده شده و ویران

مَنْدَلٌ - ع . مقدارشش گز ، نوعی از

قماش که از آن سایبان سازند

مَنْدَلٌ - ع . عود، دایره خصوصاً خطی

که عزایم خوانان دور خود کشیده و

در میان آن نشسته دعا و عزائم خوانند

مَنْدَمِلٌ - ع . جراحت اصلاح شده

مَنْدَوْفٌ - ف . قامه بلند است بالای کوهی

مَنْدَوْحَهٌ - ع . وسعت و گشادگی

مَنْدَهٌ - ف . منندک ، کوزه بی دسته و

کردن شکسته

مَنْدَمِشٌ - ف . فرش و بساط

مَنْدَمِلٌ - ف . دستمال ، دستار

مَنْدَرٌ - ع . بمعنی ترساننده است

مَنْدَوْرٌ - ع . بنذر واجب شده

مُنْزَجٌ - ع . بای کوبنده ورقص کنان

مُنْزَجٌ - ع . کسیکه از چیزی بدش آید

مَنْزِلٌ - ع . جای فرود آمدن ، آب خور

مَنْزِلٌ - ع . فرود آمده

مَنْزِلٌ - ع . فرود آورنده

مَنْزِلٌ - ع . فرود آمده

مَنْزِلٌ - ع . قدر و مرتبه و شأن

مَنْزَرَةٌ - ع . کسیکه از کارهای بد پاك کند

مَنْزَرَةٌ - ع . پاك و پرهیزگار

مَنْسَدٌ - ع . بسته و مسدود شده

مَنْسَقٌ - ع . سخن مرتب و بربك نسق

مَنْسَكٌ - ع . جای قربانی ، پرستیدن

مَنْسَلِجٌ - ع . برهنه شده

مَنْسَلِكٌ - ع . کسیکه داخل چیز است

مَنْسِمٌ - ع . زنده کننده مردم

مَنْسُوبٌ - ع . نسبت داده شده

مَنْسُوجٌ - ع . بافته و نساجی شده

مَنْسُوخٌ - ع . از بین رفته

مَنْسُقٌ - ف . بزرگی ، نيك ذاتی ،

هبت و جوانمردی، خوی و طبیعت سرشت

مَنْشَارٌ - ع . بمعنی اره است

مَنْشَاءٌ - ع . محل آفرینش ، محل نمو

مَنْشَاءٌ - ع . پروریده ، آفریده ، بلند

مَنْشِدٌ - ع . خواننده شعر

مَنْشَرَحٌ - ع . واضح و هویدا و مشروح

مَنْشِطٌ - ع . نشاط و انبساط آور

مَنْشَعِبٌ - ع . شعبه شعبه شده

مَنْشِفٌ - ع . چیزیکه بخود آب کشد

مَنْشَقٌ - ع . بمعنی تر کیده است

مَنْشُورٌ - ع . نوشته نیمهر ، گسترده

اصطلاحی است در هندسه و فیزیک
مُنْشِی - ع. پرورنده . کسیکه از
 عهده نوشتن مطلب با فصاحت برآید
مَنْصَت - ع. مقامی که از طرف دولت
 اشغال کنند
مُنْصَح - ع. آنکه بدو اندرز دهد
مُنْصَرَف - ع. آنکه از قصد خود
 برگردد . اصطلاحی است در علم صرف
مُنْصَرْم - ع. قطع شده و گذشته
مُنْصِف - ع. داد و انصاف دهنده
مُنْصِف - ع. نیمه و نصف کننده
مُنْصَف - ع. دو نیمه شده
مَنْصُوب - ع. برپا شده برای کاری،
 نصب شده ، اصطلاحی است در علم
 نحو و صرف
مَنْصُور - ع. یاری و مساعدت شده
مَنْصُوض - ع. تصریح شده
مَنْصَه - ع. خانه آراسته برای عروس
مُنْصَح - ع. پزنده و سازنده
مُنْصَد - ع. برهم نهاده شده و محکم شده
مُنْصَم - ع. جمع و فراهم شده بچیزی
مَنْصُود - ع. (درخت) برهم نهاده
مُنْطِيع - ع. مهر شده ، نقش شده
مُنْطِيق - ع. موافق و برابر
مَنْظَر - ع. جای مترس که در باغو
 زراعت نصب کنند
مُنْطَقِی - ع. خاموش شده
مُنْطِق - ع. سخن گفتن که معنی از آن
 مفهوم گردد ، نام علمی است
مَنْطِقَه - ع. بمعنی کمر بند است

مُنْطَلِق - ع. گشاده روی
مُنْطَلِمْس - ع. پوشیده و ناپدید
مَنْطُوق - ع. سخن گفته شده
مَنْظَر - ع. جای نگریستن و دیدن
مُنْظَم - ع. با نظم و ترتیب
مَنْقَد - ع. محل گذاشتن و رفتن
مَنْقَد - ع. محل نفوذ ، سوراخ
مُنْقَل - ع. جدا، سوا
مُنْطَلِق - ع. شکافته شده
مَنْقُوح - ع. به معنی دمیده شده
مَنْقُور - ع. رمیده ، دور شده
مَنْهَی - ع. نیست و نابود شده
مُنْشَاذ - ع. بمعنی مطیع است
مِنْقَار - ع. نوک مرغ و پرندگان
مِنْقَاش - ع. موکن که مقاش گویند
مَنْقَبَت - ع. هنر و مایه بزرگی
مَنْقَح - ع. پاکیزه کننده کلام را
 از رکاکت
مَنْقَح - ع. کلام پاکیزه
مَنْقَد - ع. رهاننده کسی را از دست
 دیگری
مُنْقَرَض - ع. در گذشته و از بین رفته
مُنْقِیم - ع. بخش بخش شده
مُنْقِش - ع. نگار کن و نقاش
مُنْشَش - ع. نگاشته و منقوش شده
مَنْقَصَت - ع. کمی و ناقصی
مُنْقَص - ع. معیوب و بد و ناقص
مُنْقَضِی - ع. گذشته و سپری شده
مُنْقَطِع - ع. بریده و گسته و قطع شده
مَنْقِل - ع. در بسته و قفل شده

مَنْقَل وَمَنْقَلَه - ع. آلات نقل و برآوردن
 نیز گویند
 مَنْقَل - ع. کسیکه زیاد نقل و تحویل
 کند، کسیکه نقل و موزه میدهد
 مَنْقَلَب - ع. بمعنی برگشته است
 مَنْقَلَع - ع. برگرفته شده
 مَنْقَس - ع. ستاره که غروب کند،
 غوطه خور در آب
 مَنْقُور - ع. کنده شده، دمیده
 مَنْقُوش - ع. بمعنی نگاشته شده است
 مَنْقُوض - ع. کم و ناقص شده
 مَنْقُوض - ع. بمعنی شکسته است
 مَنْقُوظ - ع. حرف نقطه دار
 مَنْقُول - ع. بمعنی نقل شده است
 مَنْقُی - ع. پاک شده
 مَنْكَب - ع. بازو و کتف
 مَنْكَدِر - ع. تیره، شتافته، فروریخته
 مَنْكِر - ع. ناشناسنده
 مَنْكِر - ع. نا شناخته، کار زشت،
 زیرک، مَنكَر و نَكِير دوفرشته پرسنده
 در گورند
 مَنْكِر - ع. بمعنی ناشناس است
 مَنْكِس - ع. نگونسار کن
 مَنْكَس - ع. بمعنی نگونسار است
 مَنْكِر - ع. هر چیز شکسته شده
 مَنْكِيف - ع. آفتاب یا ماه هنگامی
 که گرفته شده
 مَنْكِيف - ع. آشکارا و ظاهر
 مَنْكِرَب - ع. رنج و مشقت دیده
 مَنْكُوف - ع. عهد شکسته

مَنْكُوحه - ع. زن عقد شده
 مَنْكُوس - ع. بمعنی نگونسار است
 مَنْكُ - ف. گول و احمق، قمار،
 دانه ایست که اگر خورده شود عقل
 مختل گردد، گیاه، دهان دره، دزد
 راهزن، لاف و گزاف، روش و قاعده،
 ریوند
 مَنْك - ف. ماش سبز، کنگ آب
 مَنْكَل - ف. دزد راهزن، نهری که
 زیر نهری بسازند، نهی زیر زمینی که
 از لوله با آجر و آهک بین دوزمین مسطح
 که میان آن دوزمین گود است و آب از
 طرفی بطرف دیگر سوار نشود سازند
 تا بواسطه پر شدن آن نهی از طرفی
 بطرف دیگر آب سوار شود
 مَنْكَلَه - ف. علاقه ابریشمی که آنرا
 مَنْكُولَه نیز گویند
 مَنْكَنَه - ف. آلات فشار که بوسیله آن
 سکه نیز زنند
 مَنْكُولَه - ف. بمعنی منگله است
 مَنْكِبَا - ف. بازی قمار را گویند
 مَنْكِدَن - ف. آهسته آهسته از روی
 غضب زیر لب سخن گفتن
 مَنْمَحی - ع. سوده و پاک شده
 مَنْمَر - ع. بدخو و پلنگ طبیعت
 مَنَن - ع. جمع هن، نیکوئیها
 مَنَوَال - ع. روش و اسلوب
 مَنُوب - ع. جانشین شده
 مَنُورِجَهَر - ف. نام یکی از سلاطین
 بیشادای، بهشت رو

مَنْوَر - ع . روشن شده

مَنْوَر - ع . روشنی ده

مَنْوُط - ع . بمعنی آویخته است

مَنْوُغ - ع . نوع نوع کننده

مَنْوَم - ع . چیزی که خواب آورد

مَنْوِی - ع . قصد و نیت شده

مَنْهَأ - ع . از او ، تفریق عددی از عددی

مَنْهَاج - ع . بمعنی راه گشاده است

مَنْهَال - ع . مردی که بسیار بخشش دارد

مَنْهَبَط - ع . فرود آینده

مَنْهَبَت - ع . مرد بی پروا

مَنْهَج - ع . راه گشاده

مَنْهَدِم - ع . ویران و خراب شده

مَنْهَزَم - ع . شکست خورده

مَنْهَمِك - ع . کوشش کننده

مَنْهَبی - ع . قاصد و بیغامبر

مَنْهَبی - ع . عمل منکر و مَنَهَبَات

جمع آن

مَنْی - ع . آرزوها و تخیلات

مَنْی - ع . آب مرد وزن

مَنْیَت - ف . خودبینی و این از مصادر

جملی فارسی است و به بی بمعنی مرک است

مَنْیَر - ع . درخشنده و نورانی

مَنْیغ - ع . عزیز و استوار

مَو - ف . درخت انگور ، صدای گربه

مَو - ف . بمعنی موی است

مَوَائِد - ع . سختیها و بلاها

مَوَات - ع . چیز بیجان ، زمین بی مالک

مَوَاتِق - ع . کسیکه بسا دیکری

عهد بسته

مَوَاقِف - ع . باهم عهد و پیمان بستن

مَوَاج - ع . آب بسیار مضطرب

مَوَاجِب - ع . مقرریهای روزانه یا

ماهانه یا سالانه که واجب شده و بنا

بر این جمع موجب است بر وزن موجز

و موجب در لغت عربی جمع موجب بر

وزن مسجد بمعنی مرگها است

مَوَاجَه - ع . روبرو مقابل

مَوَاجَهه - ع . روبرو و مقابل شدن

مَوَاجَات - ع . باهم برادری کردن

مَوَاجَدَه - ع . سرزنش و توبیخ کردن

مَوَاد - ع جمع مَادَه ، مادهها

مَوَادَّت - ع . باهم دوستی کردن

مَوَادَعَت - ع . باهم آشتی کردن

مَوَارِبَه - ع . باهم مکر کردن

مَوَارِذ - ع . جمع مَوْرِد ، موردها

مَوَارِدَه - ع . بایکدیگر بر آب آمدن

مَوَارِث - ع . جمع اَرِث ، ارثها

مَوَارِثَه - ع . باهم سنجیدن ، یاداشداری

مَوَارِی - ع . مقابل و محاذی

مَوَارِین - ع . بمعنی ترازوها است

مَوَاسَات - ع . باهم یاری کردن

مَوَاشِی - ع . چهارپایان از قبیل اسب

والاغ و استر و شتر و گوسفند و گاو

مَوَاصِلَت - ع . پیوستن ، وصلت نمودن ،

دوستی کردن بیغرض

مَوَاضِع - ع . جاها و موضعها

مَوَاضِعَه - ع . باهم قرارداد کردن

مَوَاطَات - ع . موافقت کردن

مُؤَاطِی - ع . بمعنی موافق است
مُؤَاطَظ - ع . کسیکه پیوسته تیمار کند
مُؤَاطَبَت - ع . پیوسته برکاری بودن
 و تیمار کردن و لازم گرفتن
مُؤَاعِد - ع . جاهای عهد و پیمان
مُؤَاعَدَه - ع . باهم نوید دادن ، باهم
 وعده دادن
مُؤَاعِید - ع . جاهای عهد و پیمان ،
 مواعده ها
مُؤَافِق - ع . بمعنی سازگار است
مُؤَافَقَت - ع . سازگاری کردن
مُؤَافِق - ع . موقعها و جاهای افتادن
مُؤَافِقَه - ع . مخالطت بازن کردن
مُؤَافِق - ع . جاهای توقف و ایستگاهها
مُؤَافِیْتُ - ع . موضعی که احرام در
 حج و عمره آنجا واقف شود ، قرارگاهها
 برای کار
مُؤَالَات - ع . پیاپی و دوستی کردن
مُؤَالِف - ع . الفت دارنده مقابل مخالف
مُؤَالَفَت - ع . انس گرفتن باهم
مُؤَالِد - ع . جمع **مُؤَالِد** زایشگاهها
مُؤَالِی - ع . بار ، تابع
مُؤَالِی - ع . آقایان ، بندگان ، آزاد
 کنندگان ، آزاد شدگان ، دوستان ،
 نزدیکان
مُؤَالِد - ع . کودکان و **مُؤَالِد** **مُؤَالِد**
 جمادات و نباتات و حیوانات است که
 بفارسی بر بسته و بر بسته و جنبه گویند
مُؤَامَرَه - ع . مشاورت کردن
مُؤَاكَسَت - ع . ملاطفه و نرمی کردن ،

الفت گرفتن
مُؤَانِع - ع . جمع **مُؤَانِع** ، مانعها
مُؤَاهِب - ع . جمع **مُؤَاهِبَت** ، بخششها
مُؤَاهِب - ع . بخشیدهها
مُؤَائِل - ع . ماجا و پناهگاه
مُؤَائِد - ع . همیشه و جاوید
مُؤَوِّز - ع . تلقیح کننده
مُؤَوِّز - ع . تلقیح شده
مُؤَوِّیْن - ع . کسیکه دیگری را امین کند
مُؤَوِّیْن - ع . کسیکه با او مشاوره کنند
مُؤَوِّیْن - ع . کسیکه او را امین دانند
مُؤَوِّز - ع . چیزی که اثر در چیز دیگر کند
مُؤَوِّجِل - ع . چیزی که برای آن وقت
 معین شده
مُؤَوِّحَر - ع . چیزی که عقب افتاده
مُؤَوِّد - ع . ادب کننده
مُؤَوِّد - ع . ادب شده
مُؤَوِّد - ع . گوینده اذان
مُؤَوِّیْس - ع . برپا و تأسیس کننده
مُؤَوِّسَه - ع . کارخانه که آنرا اداره کنند
مُؤَوِّد - ع . کسیکه تأکید و استحکام
 کار خواهد
مُؤَوِّد - ع . مستحکم و تأکید شده
مُؤَوِّف - ع . جمع و تالیف کننده
مُؤَوِّف - ع . جمع و تالیف شده
مُؤَوِّیْن - ع . کسیکه عقیده مند بچیز است
مُؤَوِّیْن - ع . ماده مقابل مذکر
مُؤَوِّد - ع . کسیکه تقویت کند
مُؤَوِّد - ع . تقویت شده
مُؤَوِّ - ع . بمعنی مرك است

مَوْتَه - ع . مرض صرع
 مَوْتِي - ع . جمع مَوْت ، مردگان
 مَوْتَق - ع . کسی که طرف اعتماد باشد
 مَوْتُوق - ع . اعتماد داشته شده
 مَوْخ - ع . کوهه و خیز آب
 مَوْجَان - ف . چشم پر کرشمه ،
 زرکس شکفته
 مَوْجِب - ع . علت لازم کننده
 مَوْجِب - ع . واجب شده
 مَوْجِبَه - ع . سخن اثباتی مقابل سالبه
 و این اصطلاحی است در علم منطق
 مَوْجِد - ع . آفریننده ، خالق
 مَوْجِر - ع . گرایه دهنده
 مَوْجِر - ع . بمعنی مختصر است
 مَوْجِع - ع . درد آورنده
 مَوْجُود - ع . بمعنی هست و بودن است
 مَوْجَه - ع . بابراهان و دلائل
 مَوْجِهه - ع . سخن که قید ضرورت یا
 دوام و غیر آن دارد و این از مصطلحات
 علم منطق است
 مَوْجِد - ع . یگانه پرست ، متدین
 مَوْجِش - ع . وحشت آور ، ترسناک
 مَوْد - ف . عقاب یا آشیانه آن
 مَوْدُود - ع . دوست داشته شده
 مَوْدِي - ع . آزار و اذیت کننده
 مَوْر - ف . حیوان کوچکی است که
 اجتماعی زندگانی کند و تمام ایام که
 ممکنست عقب روزی رود که آن را
 مَوْرَجَه نیز گویند
 مَوْرَامُون - ف . گزر و زردک

مَوْرَب - ف . کج و منحرف و بطرز
 عربی صیغه بسته شده
 مَوْرَث - ع . ارث گذارنده
 مَوْرَث - ع . وارث ، ارث بر
 مَوْرِث - ع . سبب و علت
 مَوْرِجَانَه - ف . زنک آهن و فولاد
 مَوْرِجَه - ف . مور کوچک ، زنک
 آهن و مَوْرِجَه پَرْدَارُ مورچه بزرگی
 است برنده
 مَوْرِخ - ع . کسیکه آشنا بتواریخ است
 مَوْرِد - ف . درختی است که برگش
 درغایت لطافت و طراوت و سبزیست
 مَوْرِد - ع . جایگاه ورود
 مَوْرِد - ع . ایراد کننده
 مَوْرِدَانَه - ع . تخم نوعی از مازریون
 مَوْرِش - ف . نوعی از مهره های
 کوچک کم بها که زنان در رشته کنند
 و برگردن اندازند
 مَوْرِق - ع . درخت برك دار
 مَوْرَم - ع . ورم و آماس کرده
 مَوْرُوث - ع . ارث گذاشته شده
 مَوْرُود - ع . چیزی که بر آن چیز
 دیگر وارد شده
 مَوْرِي - ف . رهگذر آبدرزیر زمین
 مَوْرِيَانَه - ف . زنگاری که در آهن
 است ، حیوانی است کوچک که بچوب
 خیلی مایل است . و خانه از گل در اطراف
 چوب سازد و چوب را ذره ذره کرده
 و خورد و اقشام زیاد دارد
 مَوْرِيچَال - ف . گودال و قبی است

که در اطراف قلمه بجهت تسخیر آن
کنند و در آن باروت ریخته و آتش
زنند تا قلمه خراب شود
مَوْز - ف. گل نرگس، ترکش،
میوه است در هند که از آن ترشی
درست کنند
مَوْزِر - فر. تفنک کوچکی است
مَوْزِغ - ع. تقسیم کننده
مَوْزِغ - ع. تقسیم شده
مَوْزُون - ع. سنجیده و وزن شده
مَوْزَه - ع. کفش و چکمه
مَوْزَه - فر. جائیکه اشیاء نفیس و اشیاء
عتیقه در آنجا کنند
مَوْز و مَوْزَه - ف. آبگیر، اندوه
مَوْزَان - ف. چشم پر کرشه شپلا
مَوْسَخ - ف. زنار که برگردن اندازند
مَوْسَخ - ع. جای فراخ و وسیع
مَوْسِقی - ع. مخفف موسیقی
مَوْسِم - ع. وقت و زمان چیزی مخصوصاً
وقت اجتماع برای حج
مَوْسُوم - ع. نام نهاده شده
مَوْسُوی - ع. کسیکه دین موسی دارد
مَوْسَه - ف. یعنی زنبور است
مَوْسِی - ع. نسام پیغمبر یهود، نام
امام هفتم امامیه، تیغ دلاکی و استره
مَوْسِیحَه - ف. مرغی است شبیه فاخته
مَوْسِقَار - ف. آلت سرود و نغمه،
ساز است که درویشان نوازند، مرغیست
که در منقار او سوراخهای زیاد است
که آوازهای گوناگون از آن بیرون

می آید و موسیقی از آن مأخوذ است
مَوْسِقی - علم سرود و نغمه که دوازده
مقام دارد بنام رهاوی حسینی راست،
حجاز، بزرک، اصفهان، نوا، عشاق
بوسلیک، زنگوله و هریک ۲۴ شعبه
دارد که هر یک از چند نغمه تشکیل
یافته و معرب شده و اصل آن موسیقی
یونانی است
مَوْش - ف. حیوان کوچکی است با
هوش و موزی و اقسام زیادی دارد و
مَوْش خَرْمَا شغال و مَوْش خَوَارِ
زغن و غلیبواج و مَوْش کُور شب پره
و مَوْش گَبَر غلیبواج
مَوْشَخ - ع. حمایل در گردن افکننده
مَوْصِل - ع. پیوند کننده، پیوند رسن
مَوْصُوف - ع. چیزی که دارای وصفیت
مَوْصُول - ع. پیوند شده، اصطلاحی
است در نحو
مَوْصِی - ع. وصیت کننده
مَوْصِی - ع. کسیکه با و توصیه شده است
مَوْضِح - ع. واضح و آشکار کننده
مَوْضِع - ع. جای و مکان
مَوْضِع - ع. ست اندام ناستوار خلقت
مَوْضُوع - ع. نهاده شده، اصطلاحی
است در منطق مقابل مجهول
مَوْطَاء - ع. آماده کننده
مَوْطِن - ع. جا و منزلگاه و وطن
مَوْطُوء - ع. لکد کوب شده،
جماع شده
مَوْظَف - ع. روزمره دار، پیرو شده

یگانه که زن دیگری با او رابطه پیدا کند

مَوْلَا - ع . آقا و بزرگ ، بنده ، دوست ، آزاد شده ، آزاد کننده و مَوْلَانَا

بمعنی آقای ما و مَوْلَوِی منسوب به مولا است و تخلص ملای رومی بلخی است و مَوْلَوِیَه عمامه کوچکی است که بر سر گذارند و مولا در اصل مولی به یاء است ولی در فارسی با الف نویسند مانند تقاضا

مَوْلِج - ع . داخل کننده

مَوْلِد - ع . زایشگاه ، محل تولد

مَوْلَد - ع . چیزی که تازه پیدا شده است ، عرب محض

مَوْلَدَه - ع . بمعنی قابله و زاینده است

مَوْلِج - ع . حریر و مایل چیزی

مَوْلِجَه - ف . شیشه گندم

مَوْلُو - ف . ناقوس و نائی که کشیشان در کلیسا زنند

مَوْلِی - ع . کسیکه دیگری را والی بر کاری کند

مَوْلِی - ع . کسی که بر او پدر یا جد ولایت دارد

مَوْلِیْدَن - ف . درنگ کردن

مَوْم - ف . چیز است که زنبور عسل آنرا اول جمع آوری نموده و خانه

برای خود از آن میسازد و پس از تصفیه عسل آنچه ماند آنرا موم گویند

مَوْمِی - ع . اشاره کننده

مَوْمِیَانِی - ف . چیز است سبز و سیاه

مَوْعِد - ع . بیم دهنده

مَوْعِد - ع . جایگاه وعده

مَوْعِظَه - اندرز و پند دادن

مَوْعُوْد - ع . وعده داده شده

مَوْغ - ف . دانا و بینا ، دلیر ، زرتشتی

مَوْفِق - ع . کسیکه کار بر او راست آمده

مَوْفُوْر - ع . بسیار و زیاد و وافر

مَوْفِی - ع . کسیکه حق او گذارده شده

مَوْقَت - ع . هنگام معین

مَوْقَر - ع . بزرگ آزموده ، حلیم

مَوْفِغ - ع . جایگاه افتادن و فرود آمدن

مَوْفِغ - ع . اندازنده کسی را در

کاری که خوشش نیاید ، کسی که کاری

را واقع سازد

مَوْقِف - ع . ایستگاه و محل توقف

مَوْقِن - ع . چیزی که یقین آورد

مَوْقُوْد - ع . فروخته شده

مَوْقُوْر - ع . بردبار گردیده

مَوْقُوْف - ع . باز داشته شده

مَوْقُوْفَه - ع . ملکی که آنرا وقف کرده اند

مَوْك - ف . نیش عقرب یا غیر آن

مَوْكَب - ع . جماعت پیاده یا سواره

مَوْكِد - ع . تاکید و مستحکم کننده

مَوْكَد - ع . مستحکم و تاکید شده

مَوْكَدَه - ف . مطلق مقابل مضاف

مَوْكَل - ع . کسیکه دیگری را وکیل

کند . کسیکه دیگر را بر کاری گمارد

مَوْكُول - ع . سپرده شده

مَوْل - ف . ناز و غمزه ، حرامزاده ،

مَهَانَتٌ - ع . بزرگی ، ترس
مَهَابُطٌ - ع . فرودگاهها
مُهَاتَرَهٌ - ع . بردیگری دعوی باطل کردن
مُهَاجَاتٌ - ع . عیب همدیگر را گفتن
مُهَاجِرٌ - ع . کسیکه از جای خود دور شود
مُهَاجِرَتٌ - ع . دور شدن از مکان خود
مُهَاجِمٌ - کسیکه بناگاه بر کسی بر آید
مُهَاجِمَهٌ - ع . بناگاه حمله کردن بر کسی
مُهَاجَوْتُ - ع . مصالحت کردن
مَهَارٌ - ف . زمام و افسار ، چوبی که در بینی شتر کرده و ریسمان بر آن بندند و مهار را **مَهَارِی** نیز گویند
مَهَارَتٌ - ع . استادی
مُهَارَکَه - ع . واداشتن بحمله کردن سگی بر سگی
مَهَالِکٌ - ع . جاهای هلاکت ، بیابانها ، جنگ ها
مَهَامٌ - ع . جمع **مُهْمٌ** ، مقصودها
مُهَانٌ - ع . بمعنی خوار و ذلیل است
مُهَانُلٌ وَمُهَانُولٌ - ف . تریاک خالص
مَهَانَتٌ - ع . خار و ست ، سبک داشتن
مَهَتْ - ع . جای ورزش باد
مُهْتَجٌ - ع . کسیکه صورت اوورم کرده
مَهَبُطٌ - ع . فرودگاه
مَهْبَلٌ - ع . راه بچه دان یادها نه آن
مُهْتَجِمٌ - ع . کسیکه همه شیرستان را بدوشد
مُهْتَدِیٌ - ع . کسیکه هدایت شده
مُهْتَرٌ - ف . بررکتر ، خادم چهارپا
مُهْتَرَمٌ - ع . ظالم و غاصب حق کسی

که از کان بر آرند و مانند موم تراست و آنرا **مُویا** نیز گویند و دوائی است
مُونِسٌ - ع . انس گیرنده
مَوْهَبٌ - ع . بمعنی بخشش و عطا میباشد
مَوْهِنٌ - ع . چیزیکه سستی و پستی آورد
مَوْهَوْبٌ - ع . بخشنده و عطا کننده
مَوْهَوْمٌ - ع . گمان شده
مُوی - ف . رشته های نازکی مانند پشم که بر سر و روی و بدن انسانی بر آید و بر رشته های بدن و دم اسب و غیر آن نیز گفته شود و **مُوی تَابٌ** شعر بافو
مُوی چین منقاش و **مُوی شکاف** مردم دقیق
مُویا - ف . مویه کننده
مُویَانٌ - ف . بمعنی مویه است
مُویَزَه - ف . کشمش انگور هسته دار بزرگ و **مُویَزُ آبٌ** شراب مویز است
مُویَزَه - ف . گیاهی است مانند لبلاب
مُویَه - ف . نوحه و ناله و گریه
مُویِدُنٌ - ف . مویه و گریه کردن
مُویِنٌ - ف . چیزی که از مو درست کرده باشند ، آنچه که پشمینه باشد

مِه - ف . منیع ، بزرگ و **مِهَانٌ** بزرگان و **مِهْتَرٌ** بزرگتر و بر خادم چهارپایان نیز گفته شود
مِه - ف . مخفف ماه و **مِه بَادُنِخْتِن** پیغمبر عجم است که کتاب آسمانی او دساتیر است و **مِهْتَابٌ** تابش ماه
مِهَابٌ - ع . جاهای ورزش باد

مَهْتَوَك - ف. مرده و محتلمست باین معنی

عربی باشد

مَهْتَوَك - ع. کسیکه پرده او دریده

مُهْتَجِد - ع. کسی که شب نماز بخواند و شب زنده دار باشد

مِهْتَجَع - ع. غافل احمق، مطیع و متقاد

مَهْجُور - ع. جدا مانده، سخن پریشان

مَهْجُوم - ع. کسیکه باو هجوم شده

مَهْجَه - ع. خون دل، جان

مَهْجَه - ف. قبه و ماهچه رایت و علم

مَهْد - ع. گاهواره، گستردن

مُهْدِد - ع. ترساننده بقوت و ویرانی

مُهْدِر - ع. کسیکه خون ناحق کسیرا

برای بکان از دست دهد

مَهْدِي - ع. کسی که راهنمایی شده است

مَهْدَا - ع. کسیکه بیهوده زیاد گوید

مِهْر - ف. محبت، آفتاب، مهرگان

نام ماه هفتم سال شمسی، نام فرشته

موکل بر مهرگان، سنگی است سرخ

و مِهْر اِسْبَنَد نام روز بیست و نهم ماههای

شمسی و نیز نام فرشته موکل بر آب و

بامور آن روز و مِهْر خَوَان لقب محبت

آمیز امراء و پادشاهان و مِهْر گِیَاه

اسبرنگ و مِهْر مَاه نام ماه هفتم از

ماههای شمسی است

مِهْر - ف. صفحه کوچکی از فلز که

بآن نقش کنند و مِهْر دِهَان روزه

مِهْر - ع. کابین و مِهْر یَه بولیست که

در موقع عقد نکاح میدهند

مِهْر آب - ف. آفتاب، رونق

مِهْر اَم - ف. نام یکی از حکماء قدیم

مِهْر اَن - ف. نام رود سند، نام رودی

در تبریز، نام مردی بوده فرزانه که

رود تبریز شاید بشام او باشد

مِهْرَب - ع. فرار کردن، دور شدن

مِهْر بَان - ف. محب و صاحب مهر

مِهْر بَانِي - ف. محبت کردن، جامه لطیف

مِهْر گَان - ف. نام روز شانزدهم مهر

ماه که روز جشن پارسیان است و امتداد

آن شش روز است که روز اول را

مهرگان عامه و روز آخر را مهرگان

خاصه گویند

مِهْرَه - ع. استخوانی است میان سینه

میوه محظّل، گره آب

مِهْرَه - ف. هر چیز گرد کوچک، چکش

و مِهْرَه خَالَك کره زمین و مِهْرَه سَفِيد

ناقوس و مِهْرَه سِيَاهِي ماه و کواکب

مِهْرِي - ف. ساز و چنّ

مِهْرِي - ف. کیسه زروسیم مهر کرده

مِهْرُول - ع. لاغر و هزل شده

مِهْرُوم - ع. هزیمت شده

مِهْسَت - ف. سنگین و گران و مِهْسَتِي

منسوب بآن است

مِهْشِيد - ف. بر توماه را گویند

مِهْضُوم - ع. هضم شده

مِهْكَ - ع. سخت سائیدن

مِهْلَت - ع. دادن وقت تا آماده شود

مِهْلِك - ع. فانی و نیست کننده

مِهْلَنْد - ع. بمعنی تیغ هندی است

مِهْم - ع. مقصود و منظور و مِهْمَات

جنگ اواز جنگ است

مِهْمَانُ - ف . دعوت شده ، مدعو
مِهْمَانِی - ف . دعوت کردن از کسی
مِهْمَلْ - ع . بیفانده و بی‌معنی
مِهْمُوژْ - ع . کلمه که همزه دارد ،
فشارده

مِهْمِیزْ - ف . میخ آهنی سرتیز که بر
باشنه کفش محکم کرده که بر پهلوی
اسب بخلاتند که بجست و خیز در آید
مِهْن - ع . به‌منی خاریها است
مِهْنَاء - ع . به‌منی گوارا میباشد
مِهْنَت - ع . حاذق بودن در کار و خدمت
مِهْنَدِسْ - ع . زمین پیا و نقشه کش
مِهْوَاژْ و مِهْوَاَرَه - ف . ماهیانه
مِهْوَشْ - ف . مانند ماه

مِهْی - ع . نوعی از بلور شفاف
مِهْنَاء - ع . آماده و مستعد
مِهْب - ع . ترساننده و رعب انگیز
مِهْبَجْ - بر انگیزاننده ، تهییج کننده
مِهْر - ف . به‌منی ماه است
مِهْم - ع . بیخود از عشق و محبت
مِهْمِیْن - ع . نامی از نامهای خدا و
نیز بای‌معنی مؤمن و شاهد و ناظر بر
خلق است

مِهْیْن - ف . بزرگتر و مِهْیْنِ پِیْمَبَرْ
خاتم انبیاء محمد مصطفی ص که هر دو
جهان و ماسوی الله است و مِهْیْنِ جَرُخْ
فلک نهم و مِهْیْنِ دَاوُرْ خدای یکتا و
مِهْیْنِ دِسْتَوْر صدر اعظم

مِهْنَه - ف . به‌منی بزرگ است

مِیْ - ف . شراب ، گلاب ، پیاله و مِیْ
پَرَسْتُ دائم الخمر و مِیْ خَاْم شراب
تازه و مِیْ رَدَه کسی که بواسطه خوردن
شراب زیاد دیگر نتواند خورد و مِیْگَدَه
میخانه و مِیْگَسَارْ می‌خواره و مِیْگُونْ

هر چیز سرخ است

مِی - ف . در اول ماضی و مضارع افاده
دوام نماید و بزبان دری به‌منی موی است
مِیَادِیْن - ع . جمع مِیْدَانْ ، میدانها
مِیَاغَارْ - ف . نهی از شمردن
مِیَانْ - ف . وسط ، همیان ، کمر بند ،
غلاف کارد ، شمشیر ، هر چه زنان وسط
گلوبند زنند

مِیَبَه - ف . آب انگور که بابه بجوشانند
مِیْت - ع . مرده ، جسد بیجان
مِیْتَه - ع . مردار ، مردن

مِیْبَاقْ - ع . به‌منی عهد و پیمان است
مِیْتِمْ - ع . آلتی که بدان میبرند
مِیخْ - ف . آلتی است آهنی که یک

طرف آن تیز است و یکطرف دیگر بهن
مِیخْتَنْ - ف . به‌منی شاشیدن است
مِیخْکْ - ف . یکی از اقسام ادویه معطره

مِیخُوْشْ - ف . طعمی میان ترش و شیرین
مِیْدَانْ - ف . ظرف می ، عرصه اسب دوانی
مِیْدَانْ - ع . فضای وسیع و ممکن است
اصل آن فارسی باشد و عبری نقل شده و
جمع آنرا بیادین بسته باشند

مِیْدَه - ف . آورد گندم دوباره بخته
مِیْرْ - ف . مخفف امیر به‌منی بزرگ و

میراث تقسیم کننده آب و میراخور
مدیر طوبه و میر شرب شکر و عس
و میرزاده نویسنده و منشی و میره
کدخدا و رئیس

میراث - ع. مالی است که بوارث میرسد
میره - ف. بمعنی خواجه و بزرگ است
میز - ف. تختی است که خاتهای
چوبی دارد، میهمان، شاش، تختی که
بالای آن طعام خورند

میراث - ع. بمعنی ناودان است
میزان - ع. ترازو، برج هفتمین از
برج دوازده گانه آفتاب

میزبان - کسیکه کسیرا ضیافت کرده
میزد - ف. محل شراب و عشرت
میزر - ف. دستار و شال که بر سر بندند
میزک و میره - ف. بول و شاش
میزیدن - ف. شاش کردن، شاشیدن
میستی - ف. پستی و مرض

میسر - ع. بمعنی آسان و سهل است
میسر و میسر - ع. طرف چپ
میسر - ع. بمعنی قمار است

میسر - ع. آهن داغ، خوبی و زیبایی
میسور - ع. آسان و سهل

میش - ف. ماده گوسفند و میش بهار
گل بهار و چشم میش کسی که چشم او
زرد است و میش مرغ خرچال
میشار - ف. گل همیشه بهار

میشته - ف. معلم جهودان و کلیبیان
میستی - ف. نام حضرت آدم

میشن - ف. بمعنی چرم میش است

میشوم - ف. نقش و نگار مانند خال
کوبیده، نیل پاشیده و عوام آنرا بجای
مشوم گویند

میغاذ - ع. وعده گاه، محل موعد
میغ - ع. ابر که متصل بزمین باشد و
هوارا تیره کند

میثات - ع. هنگام کار، وقت کار
میگو - ف. یکنوع منخ دریایی که در
نمک اندازند و خورند

میل - ع. برگردیدن، از راه بستن
میل - ع. ثلث فرسخ، چوب سر مه کش
آهن کمال و جراح، منتهای درازی
بطر از زمین

میلاذ - ع. وقت زائیدن، وقت ولادت
حضرت عیسی ع

میلان و میلاو - ف. شاگردانه
میلیتر - فر. یک هزار متر

میله - ف. چاه مخصوصاً چاه کاریز و
قنات، ستونی که از چوب زنند

میم - ف. نام یکی از حروف تهجی،
ضمیر متصل متکلم وعده چون کردم

میگویم، علامت نهی چون مزین، مگو.
میمنت - ع. تبرک، شگون

میمند - ف. قصبه ایست در کرمان و
فارس، موضعی است در قزوین

میمنه - ع. طرف راست
میمون - ع. بمعنی نیک و خوب است

میمون - ف. جانور بستی که از سایر
حیوانات بانسان نزدیکتر است

مینا - ف. شیشه خصوصاً آنچه شبیه

بیاقوت وزمرد و سایر جواهرات سازند
مینو - ف . مینا ، بهشت و آسمان
مینوت - فر . مسوده و رو نوشت
میناتور - فر . مینا کاری
میول - ع . جمع **میل** ، علاقه ها
میوه - ع . نمر درخت و میوه **جات** جمع
 آنست و **میوه دل** شهرو سخن و فرزند
 و معشوق را گویند
میهمان - کیرا که بضيافت خواسته اند
میهن - ف . وطن ، محل تولد ، فرزند ،
 زن ، خانمان ، خانه ، قبیله

ن

نا - ف . نای و ساز ، نی ، گلو ، رطوبت
 چنانکه گویند آرد بوی نا گرفته و نادر
 حال ترکیب در صورتیکه در اول کلمه
 واقع شود افاده نفی کند چون ناپایدار و
 چون در آخر کلمه واقع شود افاده مکان
 نماید چون درازنا که محل دراز است
 و **ناباب** ناجور و نابانی متمتع و **نابود**
 چیز دست نخورده و **نایک** زبید کردار و
نابود معدوم و **نابهره** فرومایه و زر
 قلب و **نابیوسان** نسا امید و **نابروا**
 لا ابالی و **ناتراشیده** منافر طبع و ضخیم
 و **ناتق** کسیکه براه نیست و سخت
 است و **ناتوان** ضعیف و **ناجور** غیر
 متناسب و مخالف و **ناچار** از روی
 اجبار و لزوم و **ناخوش** مریض بد حال
 و **ناداشت** بی شرم و بی حیا و **نادان** جاهل

و **نادرست** متقلب و **نادیده** ناشناس و
 بر بها و **نارس** نابالغ و میوه نرسیده
 و خام و **نارسا** ناقص و غیر کامل و **نارنگ**
 ناجور و **نارو** نفاق و دورویی و **ناروا**
 حرام و باطل و بول قلب و **نارسا** شمار
 مخالف و **ناسازی** مخالفت و **ناسايش**
 حق شناس و **ناسرایش** زبان حال و
 خاموشی و **ناسره** قلب و نارواج و **ناسزا**
 بد گفتن و **ناشو** محال و متمتع و **ناقرمان**
 غیر مطیع و نام گلی است و **ناقره** خسته
 زشت و بی ادب و **ناکام** به مقصود نرسیده
 و حظی نبرده و **ناکس** بی سرو پا و ناپسند
 و **ناگاه** غفلت و فوراً و **ناگرای** مریکبات
 غیر نامه مانند برف و باد و **ناگز** و
ناگزیر ناچار و **ناگوار** امتلا و غیر
 کو ارمعه و **ناقر** دبیغیرت و **ناهموار**
 پست و بلند و نایاب و **نایافت** معدوم و
 بی حاصل و کم

نا - ع . ضمیر متکلم مع النیر متصل بفعل
 ماضی چون **سَلَمْنَا** و **فَرَضْنَا**

نایل - ع . یابنده ، جستجو کننده

نائیم - ع . به منی خواب است

ناؤس - ف . آتشکده را گویند

ناب - ف . خالص و بیغش

ناب - ف . دندان نیشتر ، مهتر

نایت - ع . بمعنی رویاننده است

نایقه - ع . مرد بزرگ قدر ، کسیکه

فصیح باشد

ناباؤ - ف . تختی که برای خواب

درست کنند

نَات - ف. بت بزرگ ، بزرگ و صاحب

نَاج - ف. نای گلو

نَاجِر نَك - ف. در بتخانه نشستن و

عبادت کردن ، نام معبد ترسایان

نَاجُو - ف. درخت صنوبر و کاج

ناجی - ع. نجات دهنده

نَاحِج - ف. نوعی از تبرزین

نَاخِدَا - ف. کشتیان و اصل آن ناو

بمعنی کشتی و بان است و معنی ترکیبی

آن کشتیان میشود

نَاخُن - ف. استخوانی است نازک که

سرانگشتان پاودست درآید و درپاره

حیوانات آلت دفاعی آنها است نَاخُنَك

تخم گیاهیست شبیه ناخن و دوائی است

و نَاخَنَه مرضی است درچشم

نَاوِر - ع. بمعنی کمیاب است

نَاوِم - ع. بشیمان را گویند

نَادی - ع. ندا کننده ، ندا دهنده

نَاذِر - ع. نذر کننده

نَاز - ع. بمعنی آتش است

نَاز - ف. انار، گلی است پربرشبه

گل انار که بکل نار معروف است و

نَازُبُن درخت و نَازُدَان دانه انار

جنگلی و کنایه از لب خوب رویان و

نَازَسَنَد انارستان

نَازُد - ف. کنه که جانور است گزنده

نَازَدَه - ف. بمعنی بته است

نَازِدِین - ف. سنبل یا قسم رومی آن

که بیخی است خوشبو و زرد و مایل بسفیدی

نَازِغیرا - ف. بمعنی خشخاش است

نَازِغیل - ف. میوه ایست هندی که

آنها جوز هندی و بربی نارگیل گویند

و در میان آن مایعی است مانند شیر و

بوست آن قرمز و مغز آن سفید و چرب

و خوشمزه است

نَازِشَك - ف. تخمی است سرخ رنگ

که اندک سبزی در میان دارد

نَازِئُج - م. معرب نارنگ

نَازَنَك - ف. میوه ایست ترش مزه و

معطر و از جنس مرکبات است

نَازِیجی - ف. یکی از مرکبات کوچکتر

از نارنج و می خوش و معطر است

نَاوُ - ف. مرغکی است خوش آواز،

رشته ایست که از اعضاء مردم بیرون

آید و مرضی است

نَاوُون - ف. درختی است خوش اندام

و پربرک و سایه دار

نَاوَه - ف. زبانه ترازو و قیان، سنگی

که از قیان میآویزند، ناله و ریسمان کننده

نَاوِی - ف. جامه پوشیدنی

نَاز - ف. کرشمه ، نام گلی است که در

آفتاب باز میشود و در سایه بسته و

نَازِبالِش بالش زیر سر

نَازِغ - ع. نزاع و جدال کننده

نَازَلَك - ف. چیزیکه لطیف و نرم است،

باریک ، جان ، معشوق و دلبر

نَازِل - ع. پائین آبنده ، پست

نَازَنِین - ف. کسیکه مانند اودر خوبی

کم است

خود را دشمن امیرالمؤمنین علی ع دانند

نَاصِح - ع . اندرز دهنده

نَاصِر - ع . بمعنی یار و معین است

نَاصِبَه - ع . موی پیشانی ، پیشانی

نَاصِیح - ع . بمعنی پرنده است

نَاضِرَه - ع . ترو تازه کننده

نَاطِق - ع . گوینده ، بیان کننده

نَاطِر - ع . متولی ، بیننده و برخرج

بیار نیز گویند

نَاضِرَه - ع . چشم ، رگی است در جانب

بینی که اشک از آن بیرون آید

نَاطِم - ع . شاعر ، کسیکه نظم کار دهد

نَاعِث - ع . وصف کننده

نَاعِی - ع . بمعنی خواب است

نَاعِق - ع . بانگ کننده

نَاعِم - ع . نازک ، نیکو

نَاعُوس - ع . غوطه خوردن در آب

نَاعُول - ع . نردبان و پله کان ، سقف دراز

نَاف - ع . سوراخی که در وسط شکمست

نَافِیخ - ع . باد وزنده ، بوی خوش

نَافِیخ - ع . دهنده و وزنده

نَافِذ - ع . بمعنی نابود است

نَافِذ - ع . تیر که از هدف بگذرد

نَافِر - ع . کراحت دارنده

نَافِی - ع . جاندار ، نفس کشنده

نَافِلَه - ع . عبادت غیر واجب

نَافِه - ع . مشک آهوی چینی و ختانی

نَافِی - ع . منکر ، نیست کننده

نَافِت - ع . سوراخ کن و نقب زن

نَاقِذ - ع . کسیکه پول را نقد دهد

نَازُور - ف . نوعی از پرنده یا قمری

نَازِیدَن - ف . تکبر کردن و بخود بالیدن ،

کرشمه کردن

نَاز - ف . بمعنی درخت کاج است

نَازِید - ف . درخت پشه غال

نَاس - ع . مردمان ، اشخاص

نَاسِب - ع . نسبت دهنده

نَاسِبَال - ف . پوست انار

نَاسِخ - ع . زایل کننده ، نویسنده

نَاسِک - ع . یکی از صاحب شریعتان

که قائل بعشرونش نبوده

نَاسِک - ع . قربانی کننده ، پارسا

نَاسِمَان - ف . نهری که روی نهری گذرد

نَاسُوت - ع . عالم طبیعی و مادی

نَاسُور - ف . زخمی که رو بشدت گذارد

و چرک کند ، بیماری و فارسی معرب است

نَاشِثا - ف . ناهار که از دیر گاه چیزی

نخورده و کرسنه آن را نَاشِثاب نیز

گویند

نَاشِر - ع . فاش و منتشر کننده و نَاشِرَه

و گ بازو است

نَاشِرَه - ع . زنیکه باشوهر بدسلوکی کند

نَاشِط - ع . شادمان و بانشاط

نَاشِک - ف . قرض دار ، مقروض

نَاشُو - ف . بمعنی معال است

نَاشِی - ع . نمو کننده ، آفریننده

نَاشِی - ف . کسیکه کاری را از روی

بی اطلاعی انجام دهد

نَاصِب - ع . بر پای دارنده و نصب کننده

دشمن دارنده و نَاصِیِی دسته هستند که

نَاقِرٌ - ع . کننده ، کاوش کننده
نَاقِصٌ - ع . بمعنی کم و ضد کامل است
نَاقِصٌ - ع . شککننده عهد
نَاقِلٌ - ع . نقل کننده ، نقل گو
نَاقِلًا - ف . زرنک و نا آرام
نَاقُورٌ - ع . بوقی که در آن دمنده
نَاقُوسٌ - ع . زنگ ، بوقی بزرگ از آهن یا چوب که در موقع نماز در کلیسا زنند
نَاقَه - ع . بمعنی شتر است
نَالٌ - ف . عنبر و مشک که مغشوش باشد ، غشی که در مشک کنند ، مطلق مغشوش چون سیم و زر ناسره ، قسمی از امروود شاداب و شیرین کام و ملاز ، فقیر و بی چیز و در آخر کلمات افاده معنی صاحب کند چون نمناک و خطرناک
نَاكِثٌ - ع . شککننده پیمان
نَاكِحٌ - ع . کسیکه زن برای خود عقد کند
نَاكِسٌ - ع . بمعنی نگون ساراست
نَاكِلٌ - ع . کسیکه از سوگند بترسد
نَاكِشٌ - ف . رطوبت کش و آن را بر سوراخی که هوا خور باشد و رفع رطوبت دیوار کند گویند
نَالٌ - ف . افغان و نالان کسی که افغان و ناله کند و نَالِشِ اسم مصدر و نَالِیدَن مصدر آنست
نَالَه - ف . افغان ، نی خصوصاً نی شکر ، مرغک است خوش آه از ، ریشه های باریک میان قلم ، جوی ، رودخانه کوچک

نَامٌ - ف . اسم و نَامُ آوُر خداوند نام و آوازه و نَامُزُد کسبکه برای چیزی انتخاب شده و نَامُجُوی مرد شجاع و روزدهم ماه جلالی و نَامُور نام آور و نَامِی معروف و مشهور
نَامُوش - مع . حیثیت و عزت و شرف ، سر باطن که بر امر تو آگاه است ، جنک ، عصمت و عفت و این کلمه فارسی معرب میباشد و جمع آن در عربی نَوَامِیس است
نَامُویَه - ف . زنی که يك شوهر بیش ندیده و کمال محبت را باو دارد
نَامَه - ف . حکم و منشور پادشاهان ، کتاب ، نوشته و نَامَه بُر قاصد و بیگ
نَامِی - ف . نام آور و معروف
نَاهِی - ع . افزون شوند
نَامِیدَن - ف . نام نهادن
نَانٌ - ف . خمیر گندم یا جو که پخته باشند و نَانُجُوی گدایی و نَانُجَوَاه گدا و تخم می است خوشبوی که پشان زنند و نَانُ کُور خیس و دون همت و نَانُوا خباز و نان فروش
نَانُوا - ف . صوتیکه زنان وقت خواباندن کودکان کنند تا خواب رود
نَاوٌ - ف . جوی آب ، کشتی ، هر چیز دراز که وسط آن خالی باشد ، چوب بزرگ مجوفی که آب از آن بچرخ آمیا ریزد و بگردش در آید
نَاوُذَانٌ - ف . جای آبریز مخصوصاً لوله که از آهن یا چوب سازند برای جریان آب باران از بام و غیره

نَاوَرُ - ف . ممکن مقابل واجب و
نَاوَزْفَرُ نَاشِ ممکن الوجود
نَاوَرُدُ - ف . جنگ و **نَاوَرُدُ سَاحِه** جنگ
 گاه که آنرا **اَوَرُدُ سَاحِه** نیز گویند
نَاوَلُ - ف . نوعی از تیر ، آلتی میان
 خالی که تیر را در آن گذاشته و اندازند
 که راست رود
نَاوُسُ - ف . بمعنی آتشکده است
نَاوَه - ف . آلتی است از چوب که گود
 است و در آن خاک و گل کشند ، ناو
نَاوِیْدَنُ - ف . خرامیدن ، خمیدن ،
 نالیدن ، بینکی و خواب
نَاوِیْزَه - ف . هر چیز غیر خالص
نَاَه - ف . ناوبوی نم
نَاهازُ - ف . گرسنه که از دیر گاهی
 چیز نخورده ، غذای میان روز
نَاهِجُ - ع . گشاد کننده راه
نَاهِرُ - ع . سوزنده . فرصت دارنده
نَاهِضُ - ع . کسیکه بر خواسته ، بجه
 مرغ که تمام بال راست نموده
نَاهِقُ - ع . خربانک کننده
نَاهِیْدُ - ف . ستاره زهره
نَائِی - ف . سازونی ، فخر و مباهات ،
 نام قلعه ایست و **نَائِی لَوْسُ** موسیقار و
نَائِی مُشْكُ نای انبان که سازی است
 بانفس دهان می نوازند و از چرم سازند
نَائِی - ع . کسیکه قایم مقام دیگر است
نَائِیْجَه - ف . نای کوچک ، رگ ،
 کلو گاه ، ماشوره ، نی میان تهی
نَائِرَه - ع . آتش شعله ور

نَائِلُ - ع . کسیکه بمقصود رسیده
نَائِیْدَنُ - ف . مباهات کردن
نَبَاتُ - ف . نام پارسی قند است
نَبَاتُ - ع . آنچه از زمین بروید
نَبَاجُ - ف . بمعنی هَوُ و وَرَنِ دَوَم است
نَبَاجُ - ف . صدای سگ
نَبَارَشُ - ف . چوبیکه زیر دیوار و
 سقف شکسته نصب کنند تا نیفتد
نَبَاغُ - ف . بمعنی شریک است
نَبَاكُ - ع . تیز خاطر و آگاه گردیدن
نَبَاهَتُ - ع . بزرگ شدن
نَبَايْدُ - ف . مبادا
نَبَاءُ - ع . بمعنی خبر است
نَبْتُ - ع . رویاندن زمین گیاه را ، گیاه
نَبْدُ - ع . جنبیدن رگ ، اندک
نَبِرْدُ - ف . جنگ ، درهم پیچیدن و
نَبِرْدَه نبرد کننده و نبرد
نَبَسُ و نَبَسَه - ف . دخترزاده
نَبَشُ - ع . نهانی را پیدا کردن
نَبَشْتَنُ - ف . بمعنی نوشتن است
نَبَضُ - ع . جنبیدن رگ
نَبْطُ - ع . بر آمدن آب از چاه
نَبْطُ - ع . طایفه از عجم که در عراق
 عرب سکنی دارند و خط کوفی مأخوذ
 از خط نبطی است
نَبْعُ - ع . بر آمدن آب از چاه و چشمه
نَبْعُ - ع . ظاهر شدن ، بی آنکه شاعر
 باشد نیکو شعر گفتن
نَبْكُ - ف . زه آب را گویند

نَبُوتٌ - ع . بمعنی پیغامبری است
 نَبَوِی - ع . منسوب بنبی
 نَبَهٌ - ع . کار فراموش شده را بیاد آوردن
 نَبَهْرٌ وَ نَبَوْرَه - ف . ناپیره
 نَبِی - ع . پیغمبر و پیغام آور است
 نَبِیدٌ - ف . بمعنی نوید است
 نَبِیدٌ - ع . آب فشرده جو وانگور و
 خرما و مانند آن
 نَبیره - ف . فرزند طبقه چهارم
 نَبِیلٌ - ع . تیز خاطر، بزرگ
 نَبِیه - ع . آگاه ، گرامی
 نَبِازٌ - ف . تخت خواب بلند
 نَبْرَاشٌ - ف . تندى و ذکاوت ذهن
 نَبِی - ف . بمعنی قرآن است
 نَبَاحٌ - ع . بمعنی زائیده است
 نَبَاسٌ - ف . خوبی و خوشی و فراغت و
 نَبَاسِیدَن ، صدر آست
 نَبَایِجٌ - ع . جمع نَبِیْجَه ، نتیجه ها
 نَبَفٌ - ع . گیاههای برچیده بدست
 نَبَفٌ - ف . بر کندن موی
 نَبِیْجَه - ع . زائیده ، آنچه از ترتیب
 مقدمات بدست آید ، دو گوسفند باهم
 زائید ، در فارسی فرزند فرزند نیز
 گفته شود
 نَبَازٌ - ع . آنچه از هر چیز بریزد
 نَبَازٌ - ع . پراکنده شدن
 نَبْرٌ - ع . مقابل نظم ، سخن بسیار گفتن ،
 پراکندگی

نَجَابَتٌ - ع . گرامی شدن

نَجَاتٌ - ع . رهیدن و خلاص شدن
 نَجَاحٌ - ع . بمعنی فیروزی است
 نَجَادٌ - ع . حمایل تیغ است
 نَجَارٌ - ع . چوب تراش
 نَجَارٌ - ف . سرخاب و کلگونه
 نَجَاسَتٌ - ع . بلیدی و هر چیز نجس
 نَجَاشِی - مح . لقب پادشاه حبشه
 نَجَاقٌ وَ نَجَقٌ - ف . تبرزین
 نَجَبٌ - ف . پوست هر چیز
 نَجْدَتٌ - ع . شجاعت ، مردانگی ،
 قوت و سختی
 نَجْرٌ - ع . بمعنی تراشیدن است
 نَجْرَانٌ - ع . نام شهری است ازین
 نَجْرٌ - ع . روا کردن حاجت
 نَجِشٌ - ع . چیز بلید و کثیف
 نَجَفٌ - ع . شهرست در عراق عرب
 که مرقد علی امیر المؤمنین ع در آنجا
 است ، جای بلند
 نَجَکٌ - ع . تبرزین را گویند
 نَجَلٌ - ع . نسل و فرزند ، پدر
 نَجْمٌ - ع . بمعنی ستاره است
 نَجْنَدٌ - ف . نژند و اندوهگین
 نَجْوَانٌ - ف . بمعنی زعفران است
 نَجْوَمٌ - ع . جمع نَجْمٌ ستارگان
 نَجْوِی - ع . سر خود را که در دل دارد
 باد بکری مخفی گفتن که آن را خوش ناید
 نَجِیبٌ - ع . گرامی و اصیل زاده

نُحَاسٌ - ع . مس که فلزی است
 نُحَاقٌ - ع . لاغر و نرا بودن

نَحَبٌ - ع . بشتاب رفتن ، نذر کردن
 نَحْتُ - ع . سرشت و طبیعت ، تراشیدن
 نَحْرٌ - ع . شتر کشتن
 نَحْرُ پَر - ع . نیکوداننده
 نَحْسٌ - ع . بد اختر و منحوس
 نَحْلٌ - ع . زنبور عسل را گویند
 نِحْلَتٌ - ع . کابین زن دادن ، بی عوض
 پیدا کردن ، دعوی کردن
 نَحْنٌ - ع . ما و مَا نَحْنُ فِيهِ آنچه در
 او هستیم
 نَحْوٌ - ع . راه ، قصد ، برگردانیدن ،
 علم اعراب و سخن عرب
 نَحْوَتٌ - ع . بد اختری
 نَحْوَلٌ - ع . بمعنی لاغری است
 نَحْوَه - ع . مانند ، راه ، قصد
 نَحِيفٌ - ع . لاغر و ضعیف

نَحْمٌ - ع . تاز رشته از ریمان ابریشم
 و غیره ، نام دیوی است ، نوعی از
 خامه های گرانباه ، زبلوی شطرنجی ،
 صف لشکر ، آهنی که بدان شیار کنند
 نَحْجٌ - ف . قدم بقدم رفتن دنبال کسی
 نَخَاَرَه و نَخَاَرٌ - ف . ناهار
 نَخَاعٌ - ع . مغز حرام را گویند
 نَخَالَه - ف . سبوس و مانند آن که از
 غربال بیرون نرود

نَخْبَه - ع . برگزیده و انتخاب شده
 نَخِيجٌ - ع . جنبانیدن و تکان دادن
 نَخْجَوَانٌ - ف . شهری است در آذربایجان
 که برس بن بهرام ساسانی آن را بنا

نهاده است
 نَخْجِيزٌ - ف . شکار ، نواهی از موسیقی
 نَخْجِيزَانٌ - ف . جمع نَخْجِيزٌ ، نام
 یکی از سی لحن یاربد که در شهر نخجیران
 که فعلاً به کرمانشاهان معروف است
 و خسرو پرویز آن را بنا نهاده یاربد
 اختراع نمود و مورد انعام گردید
 نَخْجِيزَوَانٌ - ف . مردم شکاری ، لقب
 موسی بن بهرام ساسانی
 نَخْجَذٌ - ف . چرك آهن را گویند
 نَخْجَلٌ - ف . بمعنی نشدن است
 نَخْرٌ - ف . پیش و مقدم و نُخْرٌ از بزیر
 که پیش رو گله است که آن ها را نَخَارٌ
 نیز گویند و نُخْرِي بمعنی اول و مقام
 است و فرزند اول را نیز نَخْرِي گویند
 نَخَسْتُ - ف . بمعنی اول و آغاز است
 نَخَسْتِيْنٌ - ف . اول و نخست
 نَخَسْتُ - مع . شهری است در ماوراء
 النهر که حکیم بن عطا که او را مقنع
 گویند در حوالی شهر از سیماب ماهی
 بساخت که تا چند ماه از چاه بیرون
 می آورد و تا فرسخ راه را پرتومی افکند
 و جمعی کثیر پیروا شدند و معتدل است
 نورافکن امروز همان اختراع حکیم بن
 عطا باشد

نَخْشَه - ف . حجت و دلیل و برهان
 نَخْلٌ - ع . درخت خرما ، بیختن
 نَخْوَتٌ - ع . بمعنی تکبر و ناز است
 نَخْوَدٌ - ف . یکی از حیوانات که اقسام
 زیاد دارد و نُخْوَدٌ چی نخود کوچکی

است که آن را بدهند

نَجِیر - ف. کمینگاه ، فرومایه

نَجِیل - ع. درخت خرما

نَد - ف. رشد و افزونی و خوبی

نَد - ع. ضد ، همتا

نَد - ع. عطریست مرکب ازعود و عنبر و صندل

نَدَاء - ع. آواز دادن و خواندن

نَدَاف - ف. بمعنی پشه زن است

نَدَامَت - ع. پشیمان شدن

نَدَبَه - ع. بر مرده گریستن و شمردن

محسّنات او ، گریه و زاری

نَدَرَت - ع. کم و قلیل و نادر

نَدَم - ع. بمعنی پشیمانی است

نَدِیدَه - ف. فرزند طبقه پنجمین

نَدِیم - حریف شراب ، همنشین بزرگان

نَدَاکَت - ع. فرومایه شدن

نَدَر - ع. پیمان واجب گردانیدن بر خود

نَدَر - ع. ترس و بیم

نَدَوَر - ع. جمع نَدَر ، ترسها

نَدِیر - ع. بیم رساننده

نَر - ف. ضد ماده ، زشت و ناهموار ،

موج آب ، شاخ میان درخت که اطراف

آن شاخهای دیگر روئیده باشد و نَرَو

لَاس نَرَو ماده اشیاء که مجازاً گویند

چون تکه و مادگی و چون دو حلقه مخالف

که بایکدیگر بینند

نَرَا - ف. دیوار کوچک را گویند

نَرَاک - ف. همیشه و بایدار

نَرَجِیس - مع. معرب نرگس

نَرُخ - ع. ارزش و قیمت

نَرَد - ف. بازیست که در زمان نوشیروان

یا اردشیر بابکان اختراع نموده اند و

اصل آن نردشیر است

نَرْدِ بَام - ف. پله کان چوبی که برای

رفتن بالای بام درست کنند و آن را

نَرْدِ بَان نیز گویند

نَرْدَل - ف. نغمه و معمّا

نَرْدَه - ف. معجریست که جلو ایوان

گذارند که کسی از ایوان پرت نشود

نَرَسَک - ف. بمعنی عدس است

نَرَس - ف. درخت پیوند نخورده نو

بد میوه

نَرَسَکِی - ف. آلت رجولیت و مردی

نَرَسَن - ف. پیازی است که گل سفید

معطری در بهار دهد و اقسام زیادی دارد

نَرَسَنَه - ف. گلی که از عاج یا استخوان

بشکل نرگس تراشند و بر سقف خانه ها

نصب کنند

نَرَسَکِی - ف. بیکنوع جامه ایست ،

خوراکی که از اسفناج درست کرده

و بر آن تخم مرغ شکند

نَرَم - ف. چیز کوبیده بسیار ریز که

حالت ذراتی پیدا نموده ، چیزیکه سطح

آن بسیار صاف و پستی و بلندی ندارد ،

چیزی که قابل مالش باشد و نَرَم گَرْدَن

گویند چیزی و ملایم کردن کسی است

و نَرَمَه چیزی است که ازالک و غریبال

نَزْع - ع. تباهی افکندن ، برانگیختن
 نَزْف - ف. ایستادن اشک ، خون بسیار
 آمدن که موجب سستی شود
 نَزْل - ع. آنچه پیش مهمان آرند و
 نَزُولَات را برحالتی از پیدایش زکام
 که در مغز و بینی و چشم حادث شود گویند
 و نیز بر آب آوردن چشم نیز گویند
 نَزْه - ع. پرهیزکاری و تقوی
 نَزْهَتْ - ع. دوری از ناخوشی ، دوری
 نَزْهه - ع. دوری از ناخوشی
 نَزِيدَنْ - ف. بیرون کشیدن.
 نَزَاد - ف. اصل و نسب ، سرشت و طبیعت

نَزْعَارْ - ف. فریاد و نعره
 نَزْم - ف. بمعنی مه و میخ است
 نَزْنَد - ف. اندوهگین و غمناک
 نَزْنَك - ف. بمعنی دام و تله است
 نَزْه - ف. درخت نازک و لطیف
 نَزِيدَنْ - ف. بمعنی کشیدن است

نَس - ف. گرداگرد دهان که بوز گویند
 هوش و عقل و مجازاً بر فرج گویند
 نَسَاء - ع. موضعی را گویند که بر آرز
 آفتاب نتابد ، شهرست در کرمان
 نَسَا - ف. گوشت و استخوان مردار ،
 جاییکه بر آن آفتاب نتابد
 نَسَاء - ع. زنها
 نَسَابَه - ع. کسیکه عالم بانساب است
 و نسب مردم را میداند
 نَسَاج - ع. بمعنی بافته است

بیرون آید و پره گوش را نیز گویند و
 جَارُوبِ نَزْمَه جاروبی است که خاک
 نرم و گرد را با آن میرویند و نَزْمِهی
 صفت نرم است
 نَزْمُورَه - ف. هر چیز کنده و ناهموار
 کرده ، فندق بزرگ ، تاب و ریسمانی
 که بدرخت بندند و بر آن نشینند و در
 هوا حرکت کنند
 نَزْوَان - ف. نام فلک زهره
 نَزْوُك - ف. بیخی باشد که پلنگ او
 را دوست دارد و چون یکبار آن را
 خورد دیگر نزاید ، عقیم و کسی که
 فرزند نزاید

نَزَه - ف. آلت مردی ، زشت و ناهموار ،
 موج آب ، شاخ وسط شاخهای درخت
 نَزَه - ف. نزه و نَزَه خَر خرنر
 نَزِي - ف. آلت مردی و رجولیت
 نَزِيمَان - ف. نام پدر سام جد زال
 نَزِيَنَه - ف. نرمقابل ماده

نَزَارْ - ف. بمعنی لاغر و ضعیف است
 نَزَاغ - ع. جنگ و خصومت
 نَزَاكَت - ف. ملاحظه ادب کردن
 نَزَال - ف. فرود آمدن دو گروه
 برای جنگ
 نَزَاهَتْ - ع. دور شدن از بدی
 نَزْخ - ع. همه آب چاه کشیدن
 نَزْد - ف. پیش و در برابر و مقابل
 نَزْدِيَك - ف. چیزی که در مقابل یا
 پهلو باشد ، مجاور

نَكَاجَتْ - ع . بافتندگی

نَسَارَفَ - ف . موضعی که بر آن آفتاب نتابد

یا کم بتابد ، سایبان

نَسَائِجُ - ع . جمع نَسَجُ ، بافته‌ها

نَسَبَ - ع . بمعنی نژاد و اصلیت است

نِسَبَ - ع . بمعنی نسبتها میباشد

نُسِبْتُ - ع . نژاد کسی را یاد کردن ،

ارتباط داشتن ، کمیت بین چیزها مانند

دو به چهار و چهار بهشت و نِسَبَتِی منسوب

به نسبت است

نُسَارُ - ف . جائی که در آن انگور افشردند

نُسَبَاكُ - ف . پیچش شکم

نُسْتَرَنَ - ف . نام گلی است سفید و

لطیف و معطر که درخت آن دارای

تبخ است

نُسْطَلِیقُ - ع . مخفف نسخ و تملیق است

و آن خطی است که از ترکیب خط نسخ

و تملیق پدید آمده ، سخنی که شکسته

نباشد و کلمات آن صحیح و فصیح باشد

نُسْتَكُ - ف . پنبه زده و باریک پیچیده

نُسْتَوَهَ - ف . مردم جنگی که از ستیزه

بسته نیاید

نُسْتَهَ - ع . بمعنی شنی و چیز است

نُسْتَهَنَ - ف . نام برادر پیران و پسه

نُسُجَ - ع . بافتن جامه و لباس

نُسُجَ - ع . زایل کردن ، نوشتن ، صورت

بر گردانیدن

نُسُخَه - ع . کتابی که از آن نقل کنند

ورقه که در آن طبیب دستور مریض نویسد

نُسُرَ - ع . بمعنی کر کس است

نُسُرَدَ - ف . مردم شکاری

نُسُرِبُنَ - ف . نام گلی است سفید

نُسُقُ - ع . سخن را باریک نسق راندن

نُسُقُ - ع . سخن مرتب و منظم

نُسُكُ - ف . نوع خصوصاً هریک از

اقسام بیست و یک گانه کتاب زند که

بنزله فصل و باب آن هستند

نُسُكُ - ع . هر حق که برای خداست

نُسُلُ - ع . فرزند ، زادن

نُسْنَسُ - ع . جانور بیست قوی توهمی

که گمان میکنند بشکل آدمی است ،

عوام باریک نوع بوزینه گویند

نُسُو - ف . هر چیز صاف و لغزنده ،

سنگ مرمر

نُسُوَانُ وَ نُسُوَاءُ - ع . زنها

نُسُودِيَانُ - ف . از باب زراعت

نُسُوِيَانُ - ع . فراموشی

نُسِيَهَ - ع . عقب انداختن پول جنس در

مقابل نقد و نسیه استعمال کنند

نُسُجَ - ع . بمعنی بافته شده است

نُسِيْلَهَ - ف . گله ورمه اسب و شتر و خر

نُسِيمَ - ع . باد نرم ، دم باد

نُسُ - ف . سایه ، سایگاه

نُشَا - ف . محیط و کامل

نُشَاءُ - ع . آفریدن ، نمو کردن ،

بالیدن و نُشَاءُ كَرْدَنُ تخم را کاشتن و

پس از سبز شدن از آنجا نقل دادن بجای

دیگری کاشتن

نُشَادُزُ - ف . در نو شادر آمده است

نَشَاسَتَه - ف . ماده سفیدی است که از گندم و برنج و مانند اینها گیرند
نَشَاط - ع . شادمانی و انبساط و فرح
نَشَاك - ف . بابت زنده شکر را گویند
نِشَان - ف . علامت ، حقه و نصیب ، علامت و نشانه ، امر از نشانند و
نِشَانْدَاَدَن معرفی کردن و **نِشَانِی** علامتی است که بین دو نفر است
نِشَانْدَن - ف . نهادن ، نصب کردن ، وادار بنشستن کردن ، خاموش نمودن و همچنین است **نِشَانِیْدَن**
نِشَانَه - ف . علامتی است که نصب کنند برای تیراندازی ، نشان ، نشانی
نِشَاء - ع . حدوث و تجدد و حیات ، جوانی که نزدیک بشعور باشد ، گیاهی که سبز شود و هنوز سطر نشده
نِشِیل - ف . قلاب مخصوصاً قلاب ماهیگیری
نِشْت - ف . خراب و سست ، ترشح و **نِشْت** کردن ترشح نمودن است
نِشْت - ف . عیش و خوشی و شادمانی
نِشْتَر - ف . بیشتر که آلت فصد است
نِشْخَوَار - ف . آنچه چهاربایان از قبیل گاو و گوسفند و شتر خورده و باز از معده بدهان آورند و بخایند و فرو برند
نِشْر - ع . دیگر باره سبز شدن ، گستردن دمیدن ، بوی خوش
نِشْت - ف . تمتد ، ماضی از نشستن
نِشْتَن - ف . مقابل ایستادن
نِشْتَن - ف . جای نشستن است
نِشْتَف - ف . بخود کشیدن جامه عرق را

و کاغذ مرکب را
نِشْك - ف . درخت صنوبر
نِشْكُون - ف . گرفتن بسرد و ناخن بدن کسی را تادرد آورد
نِشْو و نِشْوَه - ع . مست شدن
نِشْوَه - ع . آفریدن ، زیست کردن ، نمو کردن و بالیدن و باینمعنی در فارسی نشو گویند با آنکه نشو در عربی بمعنی مستی است
نِشْوَر - ع . دیگر باره سبز شدن ، گستردن ، روز رستاخیز
نِشْوَر - ع . ناسازگاری زن باشوهر ، زدن شوهر زن خودش را
نِشِیْب - ف . پائین مقابل فراز
نِشِیْمَن - ف . جای نشست یا نشستن
نِشِیْن - ف . قطب ، پوست درون مقعد

نَص - ع . کلام ظاهر و صریح
نِصَاب - ع . مرجع ، دسته کار ، قدری از مال که بر آن زکوة واجب شود
نِصَاحَت - ع . بند و اندرز دادن
نِصَارِی - ع . کمانی که مذهب مسیحی دارند
نِصَایِیْح - ع . جمع **نِصِیْحَت** ، اندرزها
نِصَب - ع . برپای کردن ، اعراب زدن آنچه برپای کنند برای پرستش
نِصَح - ع . بند و اندرز دادن
نِصَر - ع . یاری کردن ، عطا کردن
نِصْرَان - ع . نام دهی است بشام و **نِصْرَانِی** منسوب بآنجا است که دین

بهم پیوسته گفته شود و نظامی تخلص
چند نفر از شعر است که از همه مشهورتر
نظامی گنجوی ایست و نیز بر آجر بزرگ
بنخته گویند

نَظَائِرُ - ع . جمع نَظِيرٌ ، ماندها
نَظَرٌ - ع . نگریستن و نظری چیزی
است محتاج فکر مقابل بدیهی
نَظَرَةٌ - ع . یکمرتبه نگریستن
نَظَرَةٌ - ع . مهلت دادن
نَظْمٌ - ع . شعر ، آراستن ، رشته مروارید
نَظِيرٌ - ع . مانند و شبیه و هم شکل
نَظِيفٌ - ع . پاک و پاکیزه

نَعَاسٌ - ع . خواب ، خواب شدن
نَعَالٌ - ع . کفش ها ، نعلپاشی که بسم
اسبان زنند

نَعَامَةٌ - ع . شتر مرغ را گویند
نَعْتٌ - ع . توصیف کردن
نَعْرَةٌ - ع . آواز بلند کردن
نَعَشٌ - ع . تابوت میت و در فارسی
باعتبار حال و محل بر خود میت گویند
نَعْقٌ - ع . بانگ و فریاد کردن
نَعْلٌ - ع . آهنی که به کفش یا بسم
چهار پایان زنند و نَعْلَيْنِ یکجفت کفش
را گویند و نَعْلَبَکِي ظرف لب تخت
کوچکی است که زیر استکان گذارند
نَعْمٌ - ع . جمع نِعْمَتٌ ، نعمتها
نَعْمٌ - ع . آری چنین است
نَعْمٌ - ع . خوب است
نَعْمَانٌ - ع . لقب پادشاهان حیره

مسیح دارند
نَصْفٌ - ع . نیمه ، داد و عدل
نَصَفْتُ - ع . عدل و داد
نَصْلٌ - ع . پیکان ، تیر ، کارد
نَصْوَجٌ - ع . اندر زها ، نصیحتها
نَصْوَصٌ - ع . جمع نَصٌّ ، نصها
نَصِيبٌ - ع . بهره و سود و فایده
نَصِيحٌ - ع . ناصح و نصیحت کننده
نَصِيحَتٌ - ع . بمعنی اندرز و بند است
نَصِيرٌ - ع . بمعنی یار و رفیق است
نَصَارَتٌ - ع . تازه روی شدن
نَصَجٌ - ع . رسیدن میوه
نَصْرَتٌ - ع . تازه روی
نَصِيحٌ - ع . میوه رسیده
نَصِيدٌ - ع . رخت برهم نهاده

نَطَاقٌ - ع . کمر بند مردان ، یکنوع
جامه ایست زنان را
نَطَاقٌ - ع . کسیکه خوب سخن گوید
نَطْعٌ - ع . فرشی است چرمی
نِطْفَةٌ - ع . آب مرد ، آب روشن و صاف
نِظَارٌ - ع . پیننده ها ، نظاره کنندگان
نِظَارَتٌ - ع . پاک و پرهیز کاری و
در فارسی بر نگریستن گویند
نِظَارَةٌ - ع . جماعتیکه بجیزی بشکرند ،
آلت دور بین

نِظَافَتٌ - ع . بمعنی پاکیزگی است
نِظَامٌ - ع . آراستن ، قوام چیز ، منظم
و آراسته و در فارسی بر سپاهی بواسطه
آراستگی و نظم که چون رشته مروارید

نِعْمَت - ع. ننگی ، مال ، آنچه کرده
 شود از نیکي در حق کسی
 نَعْنَاع - ع. سبزست از جنس بودینه
 نَعُود - ع. پناه میبریم
 نَعُوظ - ع. برخواستن نره انسان
 نَعَى - ع. خبر مرگ را گویند
 نَعِيب - ع. بانگ زاع
 نَعِیم - ع. نعمت دهنده
 نَعِیق - ع. بانگ غراب ، بانگ شبان

نَقَار - ع. نابود شدن
 نَقَاد - ع. گذشتن تیر از هدف
 نَقَار - ع. بمعنی رمیدن است
 نِقَاس - ع. زچکی زن ، خونیکه از
 زن وقت زائیدن آید
 نِقَاسَت - ع. گرانمایه شدن
 نِقَاع - ف. قدح بزرگ شرابخوری
 نِقَاق - ع. دورویی کردن
 نِقَام - ف. سیاه رنگ و تیره ، سیم
 غیر خالص

نِقَاك - ف. بمعنی حرامزده است
 نِقَام - ف. زشت و ناخوش
 نِقَر - ف. خوب و خوش و عالی
 نَعْل و نَعُول - ف. بمعنی آغل است
 نَعْل - ف. دشت و بیابان ، راه دور
 و دراز ، هر چیز عمیق که قعر آن دور
 باشد خصوصاً چاه ژرف
 نَعْم - ف. نقب و سوراخ زیر زمین
 نَعْمه - ع. بمعنی آواز و صوت است
 نَعْن - ف. ناف ، سوراخ ناف
 نَعُوسَه - ف. دل شکستن ، تسلی دادن
 دل شکسته ، بسخن آهسته دیگران
 گوش دادن
 نَعُوش - ف. گبر و جهود و آتش پرست
 از کیشی بکیشی دیگر رفتن که بعضی
 ارتداد گویند
 نَعُوشَا و نَعُوشَاك - ف. نتوش
 نَعُوله - ف. زلف خوب رویان

نَقَت - ف. مایعی است بدبو و قابل اشتعال
 و اجزاء زیادی دارد
 نِقَالِین - ف. دارویی است ضد عفونی
 نَتَه - ع. یکمرتبه دمیدن
 نَقِج - ف. بمعنی کاغذ است
 نَقِج و نَقِجَه - ف. دمیدن بوی خوش
 نَقِج - ع. دمیدن ، بزرگ منشی
 نَقِجَه - ع. آماس و ورم شکم
 نَقَد - ع. نابود شدن
 نَقَر - ع. رمیدن ، پراکنده شدن
 نَقَر - ع. مردمان از سبب بالا ولی در
 فارسی بریک نیز گفته شود چنانکه
 گویند یکنفر آمد
 نَقَرَت - ع. رمیدن و بد آمدن
 نَقِرین - ف. دعای بد در حق کسی کردن
 نَقَس - ع. جان ، خون ، تن ، هویت
 هر چیز
 نَقَس - ع. دم و هوا داخل ریه کردن
 و خارج نمودن و نَقَس دِرَاز بر حرف
 نَقَاء - ع. زینکه تازه زائیده

نَقَاح - ع. چیزی که در معده نفخ آورد

نَقَضَ - ع . فشانیدن جامه

نَقَعَ - ع . سود و بهره و منفعت

نَقَعَهُ - ع . هزینه که مخارج عیالات است

نَقَلَ - ع . عبادتیکه واجب نباشد ،

غنیمت ، سو کند خوردن

نَقْلَهُ - ع . ضایع شده و بیمصرف

نَقُوذُ - ع . رفتن نامه و فرمان ، گذشتن

تیز از نشانه

نَقُورُ - ع . نفرت داشتن

نَقُوسُ - ع . مردمان ، نفس ها

نَقَى - ع . دور کردن . رد کردن

نَقِيرُ - ف . کرنای کوچک

نَقِيرٌ - ع . بمعنی رمیده است

نَقِيسٌ - ع . پاکیزه و متین

نَقَاءٌ - ع . پاکیزه شدن

نَقَابٌ - ع . روبند ، مرد آزموده ، کسیکه

نافذ الامر است

نَقَابَتٌ - ع . بزرگ قوم شدن

نَقَادٌ - ع . کسیکه خوب و بد کند و

صرافی نماید

نَقَارٌ - ع . نزاع کردن

نَقَارَةٌ - ع . کوس و نای و دف زن

نَقَّاشٌ - ع . کسیکه شغل او صورتگریست

نَقَّاضٌ - ع . مخالف گوئی کردن

نَقَّاطٌ - ع . جمع نَقَطَةٍ محلها

نَقَالٌ - ع . کسیکه کار او نقل گوئی و

قصه خوانی است

نَقَاوَتٌ - ع . پاکیزه شدن

نَقَاهَتْ - ع . فهمیدن ، برخواستن از

بیماری باضعف حال

نَقَبَ - ع . سوراخ ، راه در کوه

نَقَرَ - ع . کندهاگری کردن چوب و سنگ

دانه چیدن مرغ در گرمایمانند آن ،

دمیدن

نَقَرَاتٌ - ع . رفتن مالها ، کندن ها

نَقَرَهُ - ع . سیم گذاخته و بمقیده بعضی

پارسی است

نَقَشٌ - ع . رنگ کردن بچند رنگ

وزینت دادن که بفارسی چربه گویند و

گاهی بر مردم زیرک در فارسی گفته

شود و نقشی بر آب کار پیوده

نَقَضَ - ع . کم کردن بهره ، کم شدن

نَقْصَانٌ - ع . کم شدن

نَقَضٍ - ع . شکستن عهد و پیمان

نَقَطَهُ - ع . ذره سیاهی بر سفیدی یا

بالعکس ، باصطلاح هندسه موقع

اتصال دو خط است ، علامتی که روی

حروف برای امتیاز گذارند

نَقَعَ - ع . گرد و غبار ، بلند شدن آواز

نَقَلَ - ع . حاضر جوابی در سخن ، از

جائی بجائی حرکت کردن ، روایت

کردن ، ترجمه نمودن

نَقْلٌ - ع . آنچه مزه شراب کنند از

شیرینی و آیین و مانند آن ، نام یکنوع

شیرینی

نَقَمْتُ - ع . کار ناپسند کردن ، عتاب و

سرزنش کردن با کسی

نَقُوذٌ - ع . قیمت های نقد

نَقَى - ع . پاک و پاکیزه و طاهر

نَقِيب - ع . بزرگ و پیشوای قوم
نَقِیر - ع . چاهک پشت هسته خرما ،
 مکس سیاه
نَقِیصَه - ع . کمی ، عیب ، سخن چینی
نَقِیض - ع . مخالف ، اصطلاحیست
 در منطق
نَقِیع - ع . چاه برآب ، آب ایستاده
 خوشگوار ، شرابی که از خرما با سایر
 میوه های تر گیرند

نُك - ف . بمعنی نوك است
نُك - ف . نيك ، اينك ، زاج ، ناله
نِكَائِی - ف . دست کش بوسی که دست
 کنند و باز نگاهدارند
نِكَائِی - ع . جمع **نُكَّة** ، نکته ها
نِكَاح - ع . عقد زناشویی
نِكَال - ع . بمعنی عقوبت است
نِكَائِی - ع . بداندیشی ، کشتن دشمن
نُكَّت - ع . رنج و سختی و مشقت
نُكَّت - ع . جمع **نُكَّة** نکته ها
نُكَّة - ع . نقطه و خجک سفیدی در
 سیاهی و برعکس ، مسئله دقیق ، سخن
 که در نفس اثر کند و **نُكَّة** سنج کسی
 را گویند که وقت در کارها کند
نُكَّت - ع . شکستن پیمان و عهد
نُكْرَاء - ع . زیر کی ، داهیه ، کاربرد
نُكْرَه - ع . مردم ناشناس و غیر معروف ،
 اصطلاحی است در علم نحو
نُكْرَه - ف . خمره ، نشانه ، قلاب ، چوبیکه
 بآن تقاره زنند

نَكْس - ع . بازگشتن بیماری
نَكْس - ع . نكون سازشدن
نِكُو - ف . بمعنی نیکو و خوب است
نُكُول - ع . ترسیدن و بدول شدن ،
 باز ایستادن از دشمن و سوگند
نِكُو هَش - ف . سرزنش و ملامت و
نِكُو هِدَن مصدر آنست
نَكَهَت - ع . بوی دهان
نَكِیر - ع . انکار کننده ، نام یکی از
 دوفرشته که سوال از عمل آدمی پس
 از مرگ کنند

نَك - ف . سقف نهان
نِكَار - ف . بت و صنم ، معشوق و مردم
 زیبا ، نقش و صورت خصوصاً حنا که
 بر دست و پا بزنند ، نگاریدن ، بتخانه
و نِكَار نَامَه کتاب از نك و **نِكَارِیْن**
 معشوق و هر چیز منقش
نِكَارِیْدَن - ف . نگاشتن و **نِكَارِش**
 اسم مصدر آنست
نِكَاشْتَن - ف . نوشتن ، نگار کردن
نِكَاه - ف . بچشم نگریستن و **نِكَاه بَان**
 باسیان و حارس و **نِكَاه دَار** حافظ و
نِكَاهِیْدَن و **نِكَاه كَرْدَن** دیدن و نظر
 کردن و حفظ کردن و منتظر بودن
نِگْرَان - ف . کسیکه متوجه چیزی باشد
 و در عاقبت آن مردد و **نِگْرَانِی** اینحالت
 را گویند
نِگْرِیْدَن - ف . دیدن و در عاقبت آن
 مردد بودن **نِچاه** پیش آید

نَگَرِیْتَنَ - ف . نگریدن، نگاه کردن
 نَگَرَوَه - ف . کوزه سفالین
 نَگْمَه - ف . مرض و در جواب کسی گویند
 که نکوید و مستحق شامت باشد
 گفته شود
 نَگَنَدَن - ف . آجیده و بخیه زدن و
 دینه نهادن و نَگَنَدَه دینه
 نَگَوَن - ف . خیمه و بازگونه و نَگَوَن
 بَخْت مردم بدبخت و نَگَوَن تَشْت آسمان
 و نَگَوَن سَا زهرچه واژگون و آویخته است
 نَگِیسا - ف . نام پهلوانی بوده که در
 زمان خسرو پرویز در جنگجویی مانند
 باربد مشهور و معروف بوده
 نَگِین - ف . آنچه برانگشتی سوار کنند
 نَک - ف . فهم و ادراک
 نَک - ف . آهوی کوهی را گویند
 نَک - ف . خوب و زیبا

نَم - ف . رطوبت و نَمُوک نمناک است
 نَماء - ف . نمایش و صورت چیزی
 نَماء - ع . فربه شدن ، افزون شدن ،
 برداشتن خبر پیش کسی ، نسبت دادن
 کسی
 نَمَاز - ف . ایما و رمز و اشاره
 نَمَاز - ف . بندگی و عبادت پروردگار
 نَمَک - ف . زیبایی ، رونق ، نمک
 نَمَام - ع . سخن چین و مزور
 نَمَایان - ف . واضح و آشکار و معلوم
 نَمایش - ف . صورت و منظره
 نَمَایَنَدَه - ف . نایب ، علامت ، عکس

و صورت چیزی
 نَمَایَه - ف . مانند ، نمونه
 نَمَتَن - ف . بمعنی آل و بالو است
 نَمَج - ف . نم و رطوبت
 نَمَد - ف . پارچه ایست که از پشم مانند
 و فرش و کلاه کنند
 نَمَدان - ف . فرج زنان
 نَمَز - ع . بمعنی پلنگ است
 نَمَرَه - ف . علامت ، زرنج
 نَمَرُوک - ع . نام یکی از سلاطین بابل
 نَمَک - ف . جسمی است سفید رنگ و
 شور و اقسام زیاد دارد و نَمَک دَان ظرف
 و دهان معشوق و نَمَک سُوک کردن چیزی را
 در نمک گذاشتن تا نمک بجسم آن رود
 مانند ماهی و میگو و نَمَکِش چیزی که
 شور است و معشوقی که گیرنده و
 ملیح است
 نَمَل - ع . مورچه ، آبله ایست مسری
 نَمُو - ع . فربه شدن ، افزون شدن ،
 برداشتن چیز پیش کسی
 نَمُو دَاژ - ف . ظاهر و آشکار ، مانند ،
 دلیل و برهان
 نَمُو دَن - ف . نمایش دادن
 نَمُو دَه - ف . بمعنی نمونه است
 نَمُوک - ف . نشانه تیر ، نمناک
 نَمُوکَه - ف . شکل و صورت ، مثل و
 مانند ، نشان داده شده ، کمی از چیزی
 که از آن نشان دهند تا کل معلوم
 شود ، زشت
 نَمِید - ف . مخفف نومید ، نا امید

نَمِیدَن - ف . میل و توجه کردن، تخلیه روح از بدن بواسطه ریاضت
نَمِیرا - ف . شرح و تفسیر کلام
نَمِیمه - ع . دوبرهم زدن و نمامی کردن

نَرُ - ف . کسیکه لوس و بی تربیت و بیمزه بار آمده است
نَنگ - ف . زشت و عار، جنک و نَنگ
ساز مسخ شدن که از صورتی بصورتی قبیح تر در آید و نَنگین بدنام و معیوب
نَنو - ف . نانو که جانی است برای کودکان خردسال درست کنند، گهواره
نَنه - ف . مادر را گویند

نَو - ف . تازه مقابل کهنه و نَو بَاوَه تازه بر صرعه رسیده و نَو بُز میوه تازه رس که پیش از میوه های دیگر رسیده و نَو بَهَار فصل بهار و ماه از ماه های جلالی و نام آتشکده بزرگی که از سلاطین ایران در بلخ بنا نهاده بودند و برامکه متولی آنجا بوده اند و نَو رُو ز رُو ز تازه و رُو ز نو و نام روز اول از فروردین و نَو زَاد تازه پیدا شده و نَو نَهال شاخه تازه و نَو پُز چیز تازه

نَوَا - ف . نغمه و آهنگ و نَوَا نِیدَن مصدر آنتست ، نام مقامی از دوازده مقام موسیقی ، سامان و سرانجام ، رهن و گروگان ، نومه و فرزند زاده ، پیشکشی بسلاطین ، توشه ، بزرگ و بهترین ،

شبه دیگری خود را کردن و تقلید کردن و نَوَا خَانَه زندان و محبس و نَوَا زَادَه فرزند زاده
نَوَا نِت - ع . مصیبتها
نَوَا نِیدَن - ف . نغمه و آواز خواندن
نَوَا ن - ع . نایب ها
نَوَا ف - ع . هسته خرمارا گویند
نَوَا جَد - ع . دلبران و شجاعان
نَوَا جَد - ع . چهار دندنان آخر فك که بدندان عقل معروف است
نَوَا جَسْتَه - ف . باغ تازه نشاند
نَوَا جِی - ع . جمع نَاجِیه ، اطراف
نَوَا حَتَن - ف . سرآیدن ، بانگ زدن ، خوش کردن و نَوَا زِش اسم مصدر

آنتست
نَوَا حَتَه - ف . خیر و خیرات ، اسم مفعول نواختن
نَوَا د - ف . زبان و لغت
نَوَا دِر - ع . جمع نَادِر ، کمیابها
نَوَا دَه - ف . فرزند زاده ، فرزند گرامی
نَوَا ز - ف . چیزیست که از ریسمان یا بشم یا ابریشم بافتند و در اطراف جامه یاخیمه دوزند و بدان بار را در پشت چاروا ببندند

نَوَا رِیدَن - ف . بلع و ناجائیده فرو دادند

نَوَا ز - ف . نوازش ، نوازنده
نَوَا زِش - ف . استتال و دلجوئی کردن
نَوَا سِیر - ع . ناسورها ، نام مرضی است که اِطراف مقعد زخم و سوراخ

شده چرك آيد

نَوَاشْتَه - ف . خشت و آجر، دیواری

که ازخشت و آجر برآورده باشند

نَوَال - ع . عطا و ثواب

نَوَالَه - ع . خوراکی و اکثر بخوراک

شتر گویند و نَوَالَه بُرُکارد

نَوَامِيس - ع . جمع نَامُوس، ناموسها

نَوَان - ف . خرامان و جنبان و حرکت

کنان از روی وجد، نالان و فریاد

کنان، آگا، کهنه، اسبی که رنگ

اومیان زرد و بوراست

نَوَائِدَن - ف . نالیدن و فریاد کردن،

آگاه کردن، خرامیدن، از روی وجد

و حال جنبیدن

نَوَابَن - ف . بمعنی شاهزاده است

نَوَبَت - ف . تقاره که درعیش و عشرت

زنند، خیمه بزرگ که آنرا بارگاه

گویند

نَوَبَت - ع . وقت و کُرت و مرتبه و

نَوَبَه بر همین معنی گفته شود و نیز بر

تب کردن يك روز در میان یا دوروز

در میان نیز گفته شود

نَوَبَر - ف . میوه نَورس، دختر بالغ

نَوَبَان - ف . سبدیکه ازبید بافته اند

نَوَتَاش - ف . همیشه و سرمد و جاوید

نَوُج - ف . بمعنی درخت کاج است

نَوَجَه - ف . سیلاب، آبی که منبع

دارد و قطع نمیشود

نَوُجِدَن - ف . ناله کردن و ازبی کسی

قدم بقدم رفتن

نَوُح - مح . نام یکی از پسران که او

را آدم نانی گویند و طوفان نَوُح

طوفانی بوده که اکثر ربع مسکون را

آب فرا گرفته بود

نَوُحَه - ف . درمانم زاری کردن

نَوَد - ف . نه ده عدد، مقعد

نَوَدَان - ف . بمعنی ناودان

نَوَدَر - ف . چیز نودر آمده، فرزند عزیز

نَوُر - ع . روشنی و درخشندگی

نَوُر - ع . شکوفه

نَوُرَد - ف . بیج و تابی که از پیچیدن

در چیزی پدید آید، جنگ و خصومت،

اندوخته، نوردنده، شکننده

نَوُرَدَن - ف . بمعنی نور دیدن است

نَوُرَدَه - ف . پیراهن، قباله و سَجَل،

چیز نخراشیده

نَوُرَدِیَن - ف . پیچیدن و طی کردن،

بساط برچیدن و بینام و نشان ساختن،

تاه کردن و روی هم گذاشتن

نَوُرَسْتَا - ف . فرقه سلاطین و حکام،

ارباب اسلحه و سپاه پیشه

نَوُرَنَجَه - ف . بمعنی استخر است

نَوُرَنَد - ف . ترجمه از زبان بی زبان دیگر

نَوُرُو - ف . روز اول فروردین

نَوُرَه - ع . مخلوطی است از آهک

و زرنیخ

نَوُر - ف . مخفف هنوز، درخت صنوبر

نَوُرَدَه - ف . نه بهلاوه ده

نَوُرَنَدَه - ف . بمعنی مؤثر است

نَوُرِیَدَن - ف . اثر کردن

نَوُژ - ف. درخت صنوبر را گویند
 نَوُژَه - ف. گریبان جامه
 نَوُش و نَوُسه - ف. قوس و قزح
 نَوُسان - ع. جنبیدن پیرایه و گیوه
 نَوُسیره - ف. بحث و مباحثه
 نَوُش - ف. نوشیدن، تریاک و فادزهر،
 هر چیز شیرین که مدد حیات دهد
 امر بنوشیدن و نَوُش دَارُو تریاق و
 معجونى است
 نَوُشَاب - ف. آب حیات، آب شیرین
 و گوارا، شربت قند
 نَوُشَابَه - ف. نوشاب، نام ملکه بروع
 نَوُشَاد - ف. شریعت، نام شهری
 است که به کثرت خوابان ترک معروف است
 نَوُشَادَر - ف. چیزست معدنی و سفید
 و از معدن و کلخن حمام گیرند
 نَوُشْتَن - ف. نبشتن و تحریر کردن
 نَوُشْتَن - ف. نوردیدن و طی کردن
 نَوُشْتَن - ف. بمعنی نوشیدن است
 نَوُشْكَه - ف. حادث مقابل قدیم
 نَوُشِنْجَه - ف. نوشین و گوارا
 نَوُشَه - ف. خوش و خوشا، غم خوردن
 نَوُشَه - ف. بادشاه جوان
 نَوُشِيدَن - ف. آشامیدن، نیوشیدن
 نَوُشِيرَوَان - ف. مخفف نوشین روان
 که لقب یکی از سلاطین ساسانیان است
 که بعدل و داد مشهور است
 نَوُشِیَن - ف. گوارا و شیرین
 نَوُغ - ع. صنّف و گونه و قسم
 نَوُف - ف. شور و غوغا، آواز سنگ

نَوُفَان - ف. تخم کرم ابریشم
 نَوُك - ف. سر هر چیز، منقار مرغان
 نَوُك - ف. هر چیز سرتیز، منقار مرغان
 نَوُكَر - ف. مردم خدمت کار
 نَوُكْشَار - ف. یاوه سرا و پرگو
 نَوُكْشَوَار - ف. نوکفار و یاوه سرا
 نَوُك - ف. نوک و منقار پرندگان
 نَوُكَه - ف. لفظ و کلمه و سخن
 نَوُم - ف. بمعنی خواب است
 نَوُمِید - ف. نا امیدا و مایوس
 نَوُن - ف. اکنون، تنه درخت، چاه
 زنجندان، نام یکی از حروف تهجی
 نَوُنْد - ف. آواز بلند، اسب تیزرو،
 سوار تندرو، نام موضعی است که آتشکده
 برزین آنجا بوده است، مردم تیز فهم
 نَوُنْدُو - ف. نبیره فرزند که فرزند
 فرزند زاده است عموماً و پسر پسر زاده
 خصوصاً که او را نتیجه گویند
 نَوَه - ف. فرزند فرزند
 نَوُو - ف. خرماى تازه است
 نَوُي - ف. قرآن را گویند
 نَوُیج - ف. بلال و عشقه
 نَوُیْذ - ف. مزه و خیر خوش
 نَوُیْدَن - ف. زاری کردن، جنبیدن
 نَوُیْم - ف. خالص و محض و بی غش
 نَه - ف. حرف نفی
 نَه - ف. شهر، امر بنهادن، ولایت
 از سیستان
 نَه - ف. هشت بعلاوه يك

نَهَضْتُ - ف . برخاستن و قیام کردن
 نَهَقْتُ - ف . پنهان و مخفی کردن
 نَهْمٌ - ف . عدد آخری نه
 نَهْمَاؤُ - ف . دشوار، جنگ، ناگهان
 بی کران ، هر چیز عجیب و عظیم که
 تعجب آورد
 نَهَمْتُ - ع . زدن چاربا و صیحه زدن
 تانند رود .
 نَهْنَانٌ - ف . سرپوش دیک و تنور
 نَهْنَجٌ - ف . بمعنی جوال است
 نَهْنَكٌ - ف . حیوانیست دریائی و
 عظیم الجثه
 نَهْوَدَةٌ - ف . زیور و آرایش از قبیل
 گوشواره دست بند و غیر آن
 نَهْوَرٌ - ف . نگاه بچشم باخشم
 نَهَيْتُ - ف . ترس و بیم و هراس
 نَهَيْدُنْ - ف . نهادن ، غم خوردن ،
 اندیشه کردن

نَهْيٌ - ف . نای ، حرف نفی و نَهْيَةٌ - نای
 کوچکی است که نوازند و نیز از جائیست
 که در آن نای روید و نای بُک نای کوچکی
 است که آنرا نوازند
 نَهْيٌ - ف . حرف نفی و بمعنی نه میباشد
 نَهْيٌ - ف . جد و نَهْيَاکَانَ اجداد
 نَهْيَاتٌ - ع . جمع نَهْيَتْ ، قصدها
 نَهْيَاخٌ - ع . گریه و زاری کردن بر مرده
 نَهْيَارِشْتَنٌ - ف . نتوانستن
 نَهْيَاؤُ - ف . حاجت ، دوست ، قحط ، بلذت
 طعام خوردن ، تحفه و هدیه که بدرویشان

نَهَاؤُ - ف . سرشت و خلقت
 نَهَاكُنْ - ف . بمعنی گذاشتن است
 نَهَارٌ - ف . نهار ، چاشط و سطرور
 نَهَارٌ - ع . بمعنی روز است
 نَهَارٌ - ف . بزوگوسفندی که پیشاپیش
 کله برود
 نَهَارِيْدُنْ - ف . ترسیدن
 نَهَالٌ - ف . درخت موزون ، نونشاده ،
 شکار ، جامه های کهنه بسته و در جانب
 دام و تله فرو برنده تاصید از آن رمیده
 بجانب دام آیند و صید شوند ، بسترو
 نهانگاه ، شکارگاه و کمینگاه صیاد
 نَهَالِيٌ - ف . بمعنی بستر است
 نَهَامِيْنٌ - آهنگر و حداث
 نَهَانٌ - ف . مخفی و پنهان از چشم
 نَهَاوُنْدٌ - ف . شهر آوندچه نه بمعنی
 شهر و آوند بمعنی ظروف است چه در
 آن شهر ظروف خوب می ساختند
 نَهَايْتُ - ف . آخر هر چیز
 نَهْنَجٌ - ف . راه گشاده و نَهْنَجُ الْبَلَاغَةِ
 راه بلاغت و مجموعه ایست از خطب امیر
 المؤمنین علی ع
 نَهْ خُوشٌ - ف . تانک دشتی
 نَهْرٌ - ع . بمعنی جوی است
 نَهْرَةٌ - ف . ظرفی که در آن روغن از
 دوغ جدا کنند
 نَهْرَتْ - ع . فرصت ، غنیمت
 نَهْسْتَنٌ - ف . گذاشتن و نهادن
 نَهْسْتَنٌ - ف . نهادن و گذاشتن
 نَهْسَلٌ - ف . زردک صحرائی و شقال

داده شود و نیازمند محتاج
 نیازنی - ف . محبوب و مطلوب
 نیازیدن - ف . قصد نکردن ، دست
 بجیزی دراز نکردن
 نیام - ف . غلاف ششیر است
 نیازیش - ف . آفرین و تحسین ، دعا
 از روی تضرع و زاری
 نیت - ع . قصد و آهنگ
 نیر - ع . روشن کننده و نیر اعظم
 خورشید و نیره مؤنث آن است
 نیرنگ - ف . مکر و حيله ، سحر و
 افسون
 نیرنود - ف . فکرو اندیشه و نیرنودیان
 حکمایی که از روی اندیشه درك اشیاء
 کنند در مقابل اشراقیون
 نیرو - ف . قوت و زور و نیرورام
 دلیل عقلی و سخن خرد پسند و نیرومند
 مردم توانا و نیروی پنداره قوه واهمه
 و نیرویش فرض و تقدیر
 نیریز - ف . یکی از قصبات فارس
 نیز - ف . باز و ایضا ، بعد از این
 نیزه - ف . حربه ایست بلند و سرتیز
 نیازیان - ف . بمعنی سپاهیان است
 نیسان - مح . نام هفتم از ماههای
 شمسی رومی ، بارانی که در آن ماه آید
 نیسو - ف . نشتر فساد و حجام
 نیسه - ف . هر يك مهره ازدیوارچینه ها
 نیستی - ف . عدم مقابل هستی
 نیش - ف . نوک و تیزی سرخنجر و
 کارد و دندان مار و عقرب و زنبور و تیزی

آلت حجام ، دندانهای بادام شکن
 نیشابور - ف . یکی از شهرهای خراسان
 نیشان - ف . بمعنی شان است
 نیشتر - ف . آلت فصد و خون گرفتن
 نیشو - ف . نیشتر ، نوعی از آلو ،
 کسبکه لب بالای او کوتاه و دندان
 های نیش او هویدا است
 نیشه - ف . نای کوچکی که شبانان
 نوازند
 نیقه - ف . جای بند گذراندن شلوار ،
 پوستین ، بقچه ، آنچه بناف نسبت دارد
 نیک و نیکو - ف . خوب
 نیکل - فر . فلزی که تازه کشف شده
 نیل - ف . رنگی است آبی تیره رنگ
 مایل بسایه ، نام رودی بزرگ در مصر
 و نیلگون هر چیز مایل بکبودی
 نیلوفر و نیلوفر - ف . نام گلی است
 نیم - ف . نصف و همچنین است نیمه
 و نیم تاج نوعی از تاج است که از دیبا
 بافته و مرصع کنند و نیم ترک کلام خود
 و نیم دست سته کوچک و نیم تنه لباس
 که تا کمر را بگیرد و نیم رخنم مرغی
 است که در روغن بریان کنند و نیم روز
 وقت ظهور برده از موسیقی و نیم شکر
 نام بکنوع شیرینی که از شکر و آرد
 و گلاب درست کنند و نیم کار مزدور
 و نیمکت نیم تخت که بر آن نشینند و
 نیم لنگ جای کمان و خود کمان
 نیموز - ف . آلت تناسل و رجولیت
 نیو - ف . بمعنی پهلوان است

نیواذ - ف. شجاعت و تهور و بیباکی
نیواژ - ف. هوا و جو بین زمین و آسمان
نیوازه - ف. چوبیکه بدان خمیر را
پهن کنند

نیولش - ف. جماع کردن
نیوز - ف. کائنات جو مانند برق و
باران و تگرگ و قوس و قزح و غیر آن
و نیور نیواژد کائنات جو است
نیوراژ - ف. انتظام و تدبیر امور
نیوساذ - ف. پاینده و بی زوال
نیوسوم - ف. شره و حرص بخوردنی
نیوش - ف. امر بشنیدن و نیوشا شنوا
و نیوشیدن مصدر آنست که بمعنی
شنیدن است

نیوشه - ف. کیکه بحرف نهانی
دیگران گوش داده و افشاء نموده فتنه
آغاز کند

نیوند - ف. فهم و ادراک ، نام دوانی
نیوندیدن - ف. بمعنی فهمیدن است
نیوه - ف. ناله و نوحه و نیوه چمینه خلم
بدن است

و

و - ف. یکی از حروف عاطفه که
بمعنی با نیز استعمال شود
واف - بازو کشاده ، وای ، آتش و
وابستگی و وابسته کسی که خویش
بارفقی است و واپزش باز پرس و
واپس زدن عقب رفتن و عقب زدن و

واپسین روز قیامت و واخوردن
برخلاف انتظار چیزی دیدن باشنیدن و
وادادن تعقیب کار نکردن و خم شدن
دیوار و واداز گردن واداشت و
واداشتن تحریص و ترغیب کردن و
وارسیدن تفتیش و تفحص کردن و
وارفتن از هم تجزیه شدن و نرم گردیدن
و واریز گردن ریخته شدن از چاه یا
عمارت و وارذن خارج کردن پس از
صرافی و واکشیدن دراز شدن و خوابیدن
و واکفتن دوباره گفتن و واکویه
دوباره گفتن و نقل قول کردن و واکمیدن
در جانی قرار گرفتن برای آسایش و
واماندن از کار خسته شدن و بی توان
شدن و وانمودن باز کردن و برخلاف
حقیقت نمایش دادن

وات - ف. سخن ، بوستین ، نام
رو دخانه ایست و واتگر شاعر و
بوستین دوز

واتر - ف. بمعنی والاتر است
واج - ف. گوینده ، پرسش ، متحیر
و باین معنی مترادف با هاج میشود و
گویند فلان هاج واج شده است

واجاز - ف. بمعنی بازار است
واجب - ع. لازم و حتی و واجب
الوجود ذات خدای یگانه

واجذ - ع. دارنده ، شیفته
واجذ - ع. یکی ، یک ، هر چیز منفرد
واخ - ف. یقین ، ظن نزدیک یقین
کلمه ایست که در موقع تعجب و خوش آمد

مكرر گویند

وَاجِدُنْ - ف. پشم و پنبه را برزده

و حلاجی کردن، یقین کردن

وَادْ - ف. بمعنی پسر است

وَادِي - ع. رود، گشادگی میان دو کوه

وَادِيْجْ - ف. چفت انگور، جائی از درخت انگور که خوشه از آن روید، چاقچور شاطران

وَاژ و وَاژَه - ف. مانند، نوبت،

رسم و عادت، مرتبه، بار، صاحب، شایسته

وَاِرْثْ - ع. ارث برو میراث خور

وَاِرْذْ - ع. کسیکه ورود کند، راه

وَاِرِغْ - ف. سیدی است که پیشی آب از گل و چوب بندند و آنرا وَاِرِغْ نیز گویند

وَاَرَنْ - ف. بمعنی آرنج است

وَاَرُنْ - ف. بمعنی وارون است

وَاَرُوْ - ف. پشت رو و از کون

وَاَرُوْنْ - ف. و از کون و پشت رو

وَاَرُوْكَهْ - ف. بمعنی وارون است

وَاَرَهْ - ف. وار، وارغ

وَاژ - ف. بازو گشاده، باز

وَاِزِغْ - ع. پادشاه، سردار لشکر، بازدارنده

وَاِزَنْ - ع. وزن و سنجش کننده

وَاژ - ف. باج، باز

وَاِزْمُوْنْ - ف. برگشته و پشت رو

وَاژَهْ - ف. بلفت زندگانه را گویند

وَاسِطْ - ع. چیزیکه در وسط است

وَاسِطَهْ - ع. آنچه در میانه است که رابط بین دو طرف است

وَاسِعْ - ع. گشاده و وسیع

وَاسِيَهْ - ف. و یارزان آبتن، برای

وَاشَامَهْ - ف. مقنعه زنان را گویند

وَاشْكِرْ دَهْ - ف. چست و چالاک، ساخته و پرداخته

وَاشْنَكْ - ف. چوبك زن که بر طبل زند

وَاصِفْ - ع. توصیف کننده

وَاصِلْ - ع. چیزیکه بجای دیگر متصل گردد

وَاضِحْ - ع. هویدا و روشن و آشکار

وَاضِعْ - ع. بمعنی گذارنده است

وَاطِيْ - ع. جماع کننده، لگد کوب کننده

وَاعِذْ - ع. نوید دهنده، وعده گیرنده

وَاعِظْ - ع. اندرزده، وعظ کننده

وَاقِدْ - ف. رسول و پیغام برنده

وَاقُوْرْ - ف. آلتی که بآن تریاک کشند

وَاقِيْ - ع. سر بردن پیمان و دوشی، تمام و کافی و کامل

وَاقِدْ - ع. بمعنی آتش افروز است

وَاقِعْ - ع. ثابت، حاصل، مؤثر در

نفس، آنچه عادت شود، و وَاقِعَهْ حادثه که در روزگار پدید آید و وَاقِعَاً

در حقیقه و وَاقِعِيْ بدرستی و راستی

وَاكْ - ف. مرغی است کبود رنگ که

بر کنار آب نشیند

وَاكْسْ - فر. لاک، روغن و رنگی

که بکفش و غیر آن زنند
وَائِسْ - فر . جنس مکرب ضعیفی
 است که برای جلوگیری از مرض زنند
وَائِسُونْ - فر . اطاقی که در روی خط
 آهن حرکت کند

وَالْ - ف . نوعی از بارچه ظریف ابریشمی
وَالَا - ف . بالا ، قدونامت ، قدر و
 منزلت ، يك برج و مهره ازدیوار
وَالَاذْ - ف . سقف و پوشش ، قالب و
 کالبد ، طاق و گنبد ، هر مهره ازدیوار
 خاصه طرف بالای آن

وَالَانَهْ - ف . ریش و جراحت
وَالَكْ - ف . سبزی است کوهی و شبیه
 برک تره که در آتش و پلو کنند

وَالِهْ - ع . پیخبر از خود و حیران

وَالِي - ع . متصرف ، پادشاه ، حاکم

وَامْ - قرض و **وَامْخَوَاهْ** قرضخواه

وَامِقْ - ع . دوست دارنده ، نام

عاشق عذرا

وَانْ - ف . مانند و شبیه ، در آخر کلمه

افاده معنی حافظ کند مثل پشیمان

وَاوْ - ف . نام یکی از حروف تهجی

وَاهْ - ف . کلمه ای که در موقع تعجب

گویند

وَاهِتْ - ع . بمعنی بخشیده است

وَاهِمَهْ - ع . یکی از قوای خمه باطنی

که قوه وهم و تخیل است و در فلسفه

قوه ایست که معانی جزئیر ادرك کند

چون دوستی و دشمنی

وَاهِي - ع . پوسیده و کهنه و غیر محکم

وَاَيْ - ف . کلمه ایست که در موقع

درد گویند

وَايَا - ف . بایست و ضروری و همچنین

است **وَاَيْسَتْ** و **وَاَيْسَتْهْ**

وَبَاءْ - ع . بیماری عمومی یا طاعون

وَبَاسَكْ - ف . خمیازه ، دهان دره

وَبَاعْ - ع . بمعنی مقعد و سرین است

وَبَالْ - ع . ناگواری ، انگل شدن

وَبَرْ - ف . ببر و بری بشم شتر است

وَبِي - ع . جای که در آنجا و با باشد

وَبِيلْ - ع . شدید ، چیزیکه و بال دارد

وَبْ - ف . سخن ، بوستین

وَبْدْ - ع . میخ ، میخ کوفتن

وَبْرْ - ع . زه کمان ، اصطلاحی است در

هندسه

وَبْرْ - ع . تنها ، طاق ، يك

وَبْلْ - ف . بدیده و بدرچین

وَبِيرَهْ - ع . روشن و نهاده

وَبِينْ - ع . بمعنی رگ دل است

وَبَاقِي - ع . بمعنی بند است

وَبَاقَتْ - ع . محکم و استوار شدن

وَبْبَهْ - ع . بمعنی برجستن است

وَبْمْ - ع . گرفتن و شکستن

وَبْنْ - ع . بت را گویند

وَبِيْقْ - ع . بمعنی استوار است

وَبَازَتْ - ع . کوتاه کردن ، سخن

وَبَاجَهَتْ - ع . زیبایی ، با قدر شدن

وَبَجْ - ف . فاصله بین انگشت بزرگ

(ابهام) و انگشت کوچک (خنصر)
در صورتیکه تمام انگشتها باز گردد
وَجَدَ - ع . شیفته شدن
وَجْدَانُ - ع . گم شده یافتن ، ادراک نفس
وَجَزَ - ف . حکم و فتوی و وَجَزَ خَوَاهِی
استفتاء و وَجَزَ مَرَّ قاضی و پیغمبر

وَجَعَ - ع . دردمندی ورنجوری
وَجَلَّ - ع . بمعنی ترسنده است
وَجَنَاتُ - ع . رخسارهای اتندی رخسارها
وَجَنَّةُ - ف . رخساره های اتندی رخسار
وَجُوبٌ - ع . بمعنی لزوم است
وُجُودٌ - ع . هستی ، یافتن مطلوب
وُجُوهٌ - ع . اشراف ، روها
وَجْهٌ - ع . روی ، عین چیزی و در
فارسی بر بولی که بآن معامله کنند نیز
گفته شود

وَجْهَاءُ - ع . اشراف و بزرگان
وَجْهَةٌ - ع . طرف و حاجت
وَجِزَةٌ - ع . سخن کوتاه که زود از آن
مطلب فهم شود

وَجِغٌ - ع . بمعنی درد آورده است
وَجِينٌ - ف . کندن غلفهای هرزه و
کاشته زیادی تا آنچه کاشته اند نمو کند
وَجِيَةٌ - ع . با قدر و جاه
وَجَزَ - ف . فتوی و وَجَزَ مَرَّ پیغمبر

وَحْدَانِيٌّ - ف . مفرد تنها بالذات و
وَحْدَانِيَّةٌ حالات تفرد و تنهایی
وَحْدَتٌ - ع . بمعنی یگانگی
وَحْدَةٌ - ع . تنها و وحیدی منسوب بآن

وَحْشٌ - ع . جانور وحشی و درنده
وَحْشَتٌ - ع . اندوه و ترس کردن
وُحُوشٌ - ع . جمع وَحْشٍ ، وحشها
وَحْنٌ - ع . نامه ، اشاره ، پیغام ، در
دل افکندن

وَحَاثٌ - ع . گرانبار و ناموافق شدن ،
ناگوار شدن طعام

وَحَزٌ - ف . جا و مقام و مکان
وُحْشٌ - ف . بمعنی وحی و الهام است
وَحْشٌ - ف . ابتداء و آغاز
وَحْشٌ - ف . مرضی است که دردست
وبای ستور پدید آید و آنرا لَنَكٌ کند
وَحْشٌ - ف . ستور لَنَكٌ

وَحْشَتٌ - ف . نام روز چهارم از
خمسه مترقه

وَحْشُورٌ - ف . پیغمبر و خُشُورٌ بَنَدٌ
دین و مذهب و هر امر مذهبی
وَحْشِيْنٌ - ف . مرغی است سفید
وَحْجَمٌ - ع . بمعنی ناموافق است
وَحْجِمٌ - ع . ناپسند و گرانبار

وَدٌ - ف . گرم مقابل سرد و حکیم
و دانشمند

وُدٌ - ع . دوست داشتن
وَدَادٌ - ع . دوستی و رفاقت

وَدَاعٌ - ع . بدرود ، خدا حافظی
وَدَاعٌ - ف . بمعنی آتش است
وَدَائِعٌ - ع . جمع وَدِيعَةٌ ، امانتها
وَدِيعَةٌ - ع . امانت و چیز سپرده شده

وَذَى - ع . آب کم و بر آبی که هنگام
ملاعبه قبل از خروج منی خارج شود
گفته شود

وَز - ف . بر ، مخفف واگر ، پهلوی و
طرف چنانکه گویند این وروآن ورا
در آخر کلمات فارسی افاده معنی صاحب
و خداوند کنند و وَرَا مَدَن رَسیدن و مهیا
شدن است و وَرَا فَنَادَن منسوخ شدن
و وَرَا نَدَاَن از بالا بیاین و عکس
نگاه کردن و وَرَدَسْت معاون و وَرَمَال
گیریز

وَز - ف . برگونی و وَز وَز نیز تکرار
گفته شود چنانکه گویند وَزَمَزَن یعنی
زیاد حرف مزن

وَرَا - ف . مخفف و بمعنی او را
وَرَاء - ع . پیش ، پس و هَا وَرَاء -
الطَّيْعَة عالم روحانی
وَرَاث - ع . میراث گرفتن
وَرَا ح - ف . کسیکه پرسخن گوید و
وَرَا جی بر حرفی است

وَرَا ز - ف . خوک نر که آنرا گراز
گویند

وَرَا غ - ف . شعله آتش ، روشنی و تابش
وَرَام - ف . چیزهای سهل و سبک
وَرَبُوكَة - ف . سرپوش چون چادرو
غیر آن

وَرَت - ف . بمعنی برهنه است
وَرَتُوش - ف . نام یک نوع قمار با ورق
وَرَبِج - ف . مرغی است شبیه تیهو

که بر بی سلوی گویند
وَرَج - ف . قدر و منزلت ، کندن
وَرَجَج - ف . زشت و کریه و بدقیافه
وَرَز - ع . بمعنی گل است

وَرَز - ف . شاگرد را گویند
وَرَز - ع . باره ای از خواندنیها
وَرَدَان - ف . دانه های سخت که از
اعضاء آدمی بیرون آید که بر بی نولول
گویند و بفارسی رُخ
وَرَدَك - ف . جهاز عروس است
وَرَدُوك - ف . خانه که از چوب و
علف پوشند

وَرَكَة - ف . نام مرغی است که آنرا
و شم گویند

وَرَز - ف . مالش ، کسب و حاصل ،
کشت و زراعت و وَرَز مَاز و گاو زراعت
وَرَزَاو - ف . بمعنی گاو کشت میباشد
وَرَزُود - ف . ماوراء النهر

وَرِيش - ف . ملکه و عادت ، حرکت
دادن بدن برای تقویت اعصاب
وَرَزَكَن - ف . کوزه بر آب را گویند
وَرَزَم - ف . بمعنی آتش است
وَرَزَكَة - ف . آلتی که بآن خمیر را

پهن کنند
وَرَزُوك - ف . گاو کشت که آنرا درزاو
نیز گویند

وَرَزِي - ف . بمعنی برزگر است
وَرَزِيدَن - ف . عادت کردن ، حرکت
کردن بطوری که اعصاب قوی گردد ،
حریص و طالب بودن ، زراعت و کسب

کردن و وَزَنَدَه اسم فاعل و وَزَنِگَر
بر زنگش

وَزَن - ف. یکهفتم فرسخ است
وَزَسَاخِدَن - ف. لبیدن

وَزَسَاز - ف. مردم ظریف و آراسته،
نام ولایتی است در ماوراء النهر

وَزَسَاذ - ف. وظیفه و مواجب

وَزَسِیج - ف. آستانه، سقف خانه

وَزَشَان - ف. کبوتر صحرایی که آن
را مرغ الهی گویند

وَزَشْتَن - ف. شستن را گویند

وَزَشَك - ف. کیسه که در آن دارو بندند

وَزَشِکَنَن - ف. کسر آمدن سرمایه
تجارتی از قرض و تاجری که چنین است

وَزَشِکَنَت گویند

وَزَشِیم - ف. پاره و جزه

وَزَطَه - ع. هلاکی، زمین هموار

وَزَغ - ع. بمعنی برهیز کاری است

وَزِغ - ع. بمعنی برهیز کار میباشد

وَزِغ - ف. بندی از چوب و خاشاک و

گل که جلو رودخانه بندند که آن را

وَزْغَاب و وَزْغَاذ گویند، فروغ و

روشنی

وَزْغ - ف. تیرگی و کدورت

وَزْعَت - ف. گیاهست مانند اسفناج

که در آتش کنند

وَزَق - ع. سکه نقره دار، برک کاغذ

بریده و همچنین است وَزَقَه

وَزَفَاء - ع. کبوتر، فاخته

وَزَك - ع. استخوان طرف ران

وَزَك - ف. بوته گون که آنرا سوزانند
و آتش آن تند و تیز است

وَزَكَاذ - ف. رستنی که تنه ندارد
مانند بوته هندوانه و خربزه

وَزَكَاك - ف. مرغ شیر و گنجشک
یا کرکس

وَزَكُوَه - ف. برکوه شهرست و معرب
آن ابرقو است

وَزَل - ف. ریک ماهی که شبیه مقتور
است

وَزَلَاث - ف. جرم فلک عطارد

وَزَم - ع. بمعنی آماس میباشد

وَزَمَالِدَن - ف. فرار اختیار کردن
چنانکه گویند فلانی درواری و رمال است

یعنی چیز را بردارد و فرار کند، دامن
بر میان زدن

وَزَلَا - ف. بمعنی جوان میباشد

وَزَلَامَه - ف. عنوان نامه است

وَزَلِج - ف. حریص در هر کاری

وَزَلِجَن - ف. برنجن حلقه ایست از

طلا یا نقره که زنان در دست کنند

وَزَلْدَان - ف. نام مشهور ترین بلاد

مکران است

وَزَنُوش - ف. نام روان سپهر قمر

وَزَوَاذَه - ف. بالاخانه که روی اطاق

سازند و همچنین است وَزَوَا و وَزَوَاغ

وَزَوُغ - ف. تیرگی، آروغ

وَزَهْمِین - ف. نانی که از گندم و جو

آمیخته درست کنند

وَرِی - ع. آفریدگان

وَرِیْتُ - ف. بمعنی منحرف و کج است
وَرِیْدَ - ع. رگ گردن میباشد
وَرِیْقَه - ع. چیزی که ورق او نیکو است

وَرَّ - ف. اسم صوت صدای بال مکس
وزنبور، صدائی که از ریختن آب در
روغن داغ کرده پدید آید، جم شدن
بشم و کرک و مو در موقع سوختن،
جوشش ماست و دوغ و مانند آن
وَزَارَتْ - ع. وزیری و دستوری
وَزَان - ف. بمعنی وزنده میباشد
وَزَان - ع. سنگین، وزن
وَزْر - ع. گناه، معصیت
وَزْرَاء - ع. جمع وِزیر و وزیران
وَزْرَكْ - ف. بمعنی بزرگ است
وَزِش - ف. وزیدن نسیم است
وَزْعَه - ع. قورباغه و غوک که آنرا
وَزْع گویند یا نوعی از چلباسه که
عقرب میخورد

وَزَكْ - ف. درختی است بسیار بزرگ
وَزْن - ع. سنجیدن، اندازه کردن و
وَزَنه سنگی است که بدان سنجند
وَزِیْدَن - ف. توج هوا و برآمدن باد
وِزیر - ع. کسیکه مورد مشورت پادشاه
است و کاری با او گذارده تا انجام
دهد و بیارسی دستور گویند
وِزیری - ف. قاب بزرگی که در آن
طعام کشند، نوعی انجیر
وِزین - ع. محکم خرد و دانشمند

وَرْن - ف. کثافت و نجاست
وَرْنِی - ف. پوست توزجگری رنگ
که بالاتر از بیکان بر تیر پیچند
وَرْنِی - ف. پارچه که بر جامه دوزند،
آرایش جامه و پوستین
وَرُوْل - ف. بول و استخوان شتالنگ
و قاب که با آن بازی کنند
وَرُوْلِیْدَن - ف. غوغا و شورش کردن
و جنگ و فتنه انگیزدن و وَرُوْلَنْدَه
اسم فاعل است
وَرُوْه - ف. چکیدن باران از سقف
و مانند آن
وَرَه - ف. وجب که معرب آن است

وَس - ف. بمعنی بس است
وَسَادَه - ع. بالین و تکیه گاه
وَسَاوَس - ع. جمع وُسُوسَه، وسوسه ها
وَسْتَا - ف. بمعنی ستایش است
وَسْتِی - ف. شرح و تفسیر و ترجمه
وَسَخ - ع. بمعنی چرک و کثافت است
وَسَد - ع. بمعنی مرجان است
وَسَط - ع. میانه هر چیزی
وَسْطِی - ع. انگشت میانه
وَسْع - ع. طاقت، توان
وَسْق - ع. شصت صاع، بار کردن
وَسْكَرْدَه - ف. جلد و چابک
وَسْم - ع. نشان کردن
وَسْمَه - ع. رنگ ابرو و مو که بفارسی
آنرا بِشْمُول گویند که برک نیل است
وَسَن - ف. بمعنی آلودگی است

وَسَن - ع . خواب و بینکی و چرت

وَسْنَاد - ف . بسیار و فراوان

وَسَنِي - ف . هوو

وَسْوَاش - ع . اندیشه و گمان بد

وَسْوَسَة - ع . دردل افکندن

وَسَة - ف . چوب دستی میباشد

وَسِيْج - مح . یکی از نواحی ترکستان

وَسِيْط - ع . واسطه صلح ، بلند مقام

وَسِيْع - ع . فراخ و گشاد

وَسِيْلَة - ع . سبب و دست آویز

وَش - ف . خوب و خوش ، رایج و سره ،

رقص و جست و خیز ، گیاهست در طبرستان

که از پوست آن جامه بافند ، شبیه و

مانند ، شمله دستار

وَشَاق - ت . کودک و بچه ، پسر ساده

وَشَائِي - ف . یکی از زرهای رایج

قدیم که آنرا ده هفت هم گویند که هفت

آن زر خالص بوده و سردیگر غش بوده

وَشْت - ف . خوب و خوش ، رقص و

جست و خیز و شادی ، مخفف و شتاب

وَشْتَانَسْت - ف . گشتاسب

وَشْتَن - ف . جستن و رقصیدن و شادی

کردن

وَشْتَنَك - ف . خرفه که آنرا بر پهن

نیز گویند

وَشْك - ف . صمغ بدران که نباتی است ،

درختی است بسیار بزرگ از جنس یید

که شیرازی درک و بطبری او جا گویند

وَشْكْدَانَة - ف . میوه بنگل دون

وَشْكَل - ف . بمعنی قوچ میباشد ،

وَشْكَلَة - ف . دانه انگور از خوشه

جدا نشده

وَشْكَنَة - ف . آلات مردی

وَشْكُول - ف . مرد چابک و وشکولیدن

مصدر آنست

وَشْكُون - ف . باد و انگشت بدن کسی

را گرفتن که درد آید و آنرا بِشْكُون

نیز گویند

وَشْم - ف . بخار و آنچه در زمستان

پدید آید و هوارا تیره کند که آن را

مه گویند

وَشْم - ف . مرغی است کوچکتر از

تیهو و شبیه بآن و بزبان تبری وری

آنرا وَرْكَة گویند

وَشْمَك - ف . کفش چرمینه

وَشَن - ف . باران چنانکه گویند سال

و شنی یعنی بارانی ، آلودگی

وَشْنَاد - ف . فراوان و بسیار

وَشْنَك - ف . میل آهنی که بدان پنبه

دانه بر آرند ، توده خر بزه و امثال آن

وَشِي - ف . جامه ایست از دیبا و اطلس

که در شهر و شن بافند

وَشِيْنَة - ف . جوشن ، وش ، رنگ سرخ

وَصَاف - ع . کسیکه عارف و دانای

بوصف است ، طبیعت

وَصَال - ع . پیوند و اتصال چیزی بچیزی ،

ضد هجر

وَصَايَة - ع . وصیت کردن ، اندرز

وَصَافَتْ - ع . خدمت کاری

وَصَفَّ - ع . بیان حال و صفت کردن

وَصَلَتْ - ع . بمعنی وصله است

وَصْلَةٌ - ع . چیزی که بدان پیوند کنند

وَوَصَّالِي كَرْدَنْ وصله زدن و متصل

کردن چیزی بدیگری

وَوَضَعَهُ - ع . تنگ و عار ، شکاف

وَوُضُوْلٌ - ع . بمعنی رسیدن است

وَوَصِيٌّ - ع . کسیکه قائم مقام از طرف

میت است در امر نیک یا قیومت صغار

وَوَصِيَّتٌ - ع . کسی را پس از خود برای

امور مالی یا غیر آن نایب کردن ، اندرز

وَوَصِيفٌ - غلامی که هنوز بعد بلوغ

نرسیده

وَوَضَّائَتْ - ع . خوبی و پاکیزگی

وَوَضَعَ - ع . نهادن بر جای

وَوُضُوءٌ - ع . پاکیزگی کردن بنحوی

که در آئین اسلام مقرر است ، آئیکه

بدان بشویند

وَوُضُوْحٌ - ع . پیداشدن

وَوَضِيٌّ - ع . وضو گیرنده

وَوَضِيْعٌ - ع . امانت ، مرد پست

وَوَضِيْعَةٌ - ع . رخت و بارجماعت

وَوَطْءٌ - ع . سپردن و لگد کوب کردن ،

جماع کردن

وَوَطَرٌ - ع . بمعنی حاجت است

وَوَطْنٌ - ع . اقامتگاه که فارسی

میهن گویند

وَوَطْوَاطٌ - ف . خفاش و شب کور ،

مرد کم عقل و ضعیف الرأی و کسیکه

کول است

وَوَظَائِفٌ - ع . جمع وُظِيْفَةٌ ، وظیفه ها

وَوَظِيْفَةٌ - ع . روز مره از خوراک و

خدمت و کار و مانند آن ، پیمان

وَوَعَاءٌ - ع . ظرف چون کاسه و کوزه

وَوُعَاطٌ - ع . اندرز دهندگان

وَوَعْدٌ - ع . بمعنی نوید دادن است

وَوَعْدَةٌ - ع . قرار دادن کاری که

انجام دهند

وَوَعْظٌ - ع . بند دادن

وَوَعِيٌّ - ع . نگاهداشتن و یاد گرفتن ،

آواز و فریاد کردن ، چاره

وَوَعِيْدٌ - ع . تهدید کردن

وَوَعَادَاتٌ - ع . پست و کم عقل بودن

وَوَعْتَنٌ - ف . ظاهر و آشکار کردن و

وَوَعْتٌ بمعنی ظاهر و آشکار است

وَوَعُوْعٌ - ف . آواز غوک و وزغه

وَوَغِيْشٌ - ف . غم و اندوه بسیار ، انبوه

بیش و جنگل

وَوَفَاءٌ - ع . بسر بردن دوستی و عهد

و سخن

وَوَفَاتٌ - ع . مردن ، فوت کردن

وَوَفَاقٌ - ع . سازداری کردن

وَوَفْرٌ - ع . مال بسیار ، بسیار

وَوَفْقٌ - ع . سازگار و پسنده ، اصطلاحی

است در علم حساب

وَوُفُوْرٌ - ع . مالهای بسیار ، بسیارها

وَوَفِيٌّ - ع . بمعنی وفادار است

وَوَفِيْقٌ - ع . رفیق و یار دوست

وَقَات - ع . کسیکه وقت معین نماید
 وَفَاحَتْ - ع . بیشمری، شوخی کردن
 وَقَارٌ - ع . چیزی که زیاد روشن و
 افروخته است
 وَقَارٌ - ع . آهستگی و بردباری
 وَفَاعٌ - ع . مباشرت در کاری کردن
 وَفَائِغٌ - ع . واقعه‌ها و حادثه‌ها
 وَفَائَةٌ - ع . نگاهداشتن ، آنچه بآن
 چیزی را نگاهدارند
 وَقْتُ - ع . هنگام و گاه
 وَقْدٌ - ع . افروخته شدن آتش
 وَقَزٌ - ع . گرانی، گرانی کوش
 وَقْعٌ - ع . جای بلند ، سخن انداختن
 از هر جنس
 وَقْعَةٌ - ع . آسیب و صدمه ، قضا و
 حاجت ، خواب آخر شب
 وَقْفٌ - ع . ایستادن، مطلع کردن ،
 مالی را باقی گذاشتن و نفع آنرا برای
 مصرفی معین کردن ، اصطلاحی است
 در تجوید
 وَقْوَانٌ - ع . کم‌دل و جیون
 وَقْوَدٌ - ف . افروخته شدن آتش
 وَقْوَزٌ - ع . بمعنی بردبار و شکیبامیباشد
 وَقُوفٌ - ع . ایستادن ، وقفه، آگهی
 وَقِجٌ - ع . بیشمری ، پررو ، بیجبا
 وَقِيعَةٌ - ع . صدمه جنگ ، جنگ ،
 غیبت مردم
 وَقِيَةٌ - ع . جزئی از اجزاء رطل که
 وزنی است

وَلٌ - ف . غوک و وزغه
 وَكَالَتْ - ع . نایبندگی از طرف کسی
 با اجازه او
 وَكْتَةٌ - ف . بمعنی نقطه است
 وَكْرَةٌ - ع . مهمانی که هنگام تمام
 شدن بناء خانه دهند و بولیمه معروف
 شده است
 وَكِيلٌ - ع . نماینده که باو اعتماد در
 انجام کاری شده
 وَلٌ - ف . شکوفه عموماً و شکوفه
 انگور خصوصاً، رهاوی لجام و وَكْرَدٌ
 کسیکه بیکار است و بهر طرف رود
 شغلی برای خود اختیار نکرده
 وَلَاءٌ - ع . خویشی، آزادی، دوست‌داری
 وَلَاثٌ - ع . حکام و فرمانروایان
 وَلَادَتْ - ع . زائیدن و تولید کردن
 وَلَانَةٌ - ف . ریش و جراحت
 وَلَانِيٌ - ف . شراب نورسیده
 وَلَايَتْ - ع . دوستی ، دست یافتن و
 تصرف کردن، شهره‌ای که بر آن‌والی
 و حاکم فرمانروائی دارد و وَلَايَاتٌ
 جمع آنست ، خویشی، پادشاهی
 وَلَايَةٌ - ع . پادشاهی، خطه ، امارت،
 قدرت ، شهره‌ای که بر آن حاکم
 فرمانرواست
 وَلَجٌ - ع . راه درریگ زار
 وَلَجٌ - ف . مرغی است که آن را
 وشم گویند
 وَلَجٌ - ف . نام قلمه‌ایست
 وَلَدٌ - ع . فرزند و وَلَدَاتُهَا فرزند

نامشروع که بفارسی داغول گویند
وُلْدَ - ع. بمعنی فرزند است
وَلَع - ع. حرص بچیزی
وَلَك - ف. باز و ازم درخته
وَلَتَا - ف. مردم بی تربیت
وَلَو - ف. ازم دررفته و پاشیده
وَلَوَج - ع. داخل شدن
وَلَوْد - ع. کسیکه زیاد زاید
وَلَوُع - ع. بمعنی حریص است
وَلَوَلَة - ف. شور و آشوب، عربی
وَأَوَّلَا - ف. را گویند
وَلَه - ع. بیخودی و سرگشتگی از عشق
وَلَه - ف. خشکین، خشم
وَلَب - ع. حاکم بامر، دوست، سدیق
وَلَمَط - ع. مطیع و ولیعهد وارث پادشاه
 در سلطنت
وَلِيد - ع. زائیده، کودک، بنده
وَلِيمَة - ع. مهمانی که برای زفاف کنند
وَلِین - ف. قوبا که مرض جلدی است

وَلَن - ف. شبیه و مانند مرادف وان
 چتلاقوش، بلکه، درخت زبان گنجشک
وَلَنَج - ف. بمعنی گنجشک است
وَلَنَجَنَك - ف. ریعان را گویند
وَلْدَ - ف. ظرف از قبیل کاسه و کوزه
 و طبق و غیر آن، در آخر کلمات افاده
 مند کند و گاهی افاده مانند چون خداوند
وَلْدَا - ف. بلغت زندخواهش و خواسته
وَلْدَاذْهَرْمَز - ف. نام پسرالندپسر
 قارن پسر سوخرای یزدانی که معنی

آن خداداد است که پیش از طایفه گاو
 باره ملك الجبال بودند و بزبان دری
 آن طایفه را کرشاه گویند و ونداوهرمز
 را بشهریاری برگزیدند و با اعراب
 زمان عباسیان جنگ در انداختند
وَلْدِسَار - ف. بمعنی مرکز است
وَلْدَة - ف. سبزی تریزک
وَلَك - ف. درویشی و تهی دستی، زشت
 و کربه، صدا و آواز
وَلَك - ف. جانوری است بی دم و
 شبیه کربه
وَلَكَة - ف. بمعنی بلکه و شاید است
وَلَن - ف. صدا و آواز مخصوصاً
 صدای سگ موقعی که او را بزنند و
وَلَن - ف. مکرراً نیز گویند
وَلَن - ف. حرف بی معنی و مجمل زدن
 و آنرا **وَلَن وَلَن** نیز گویند
وَلَنَة - ف. مخفف **وَأَنَاء**
وَلَن - ف. اونک، تانک بریده
وَلَنَزْد - ف. و نزد و همچنین است و نیز د

وَه - ف. کلمه تحسین و تعجب
وَهَاب - ع. بسیار بخشنده و سخی
وَهَاخ - ع. بسیار افروزنده
وَهَاژ - ف. بمعنی مغاره است
وَهَب - ع. بخشیدن و عطا کردن
وَهت - ع. بخشنده و سخی
وَهت - نام روز چهارم خمه مسترقه
وَهَلَة - ع. اول هر چیز
وَهَم - ع. رفتن دل سوی چیزی بی قصد

وَيْسُ - ف. نام پدرویران ، نام معشوق
 رامین و همچنین است وَيْسَةٌ
 وَيْسَةٌ - ف. بمعنی بیشه است
 وِيشِدُنْ - ف. گستردن ، پهن کردن
 وِيلَكْ - ف. کلمه نفرت ، خوشا و مرحبا
 وِيلُ - ف. غلبه و فتح و ظفر
 وِيلُ - وای و سختی ، نام چاهی در جهنم
 وِيلَانْ - ف. سرگردان و متحیر و بیجا
 وِيلَانْ - ف. کار ناپیوسته که اول و
 آخرش تمام شده و وسط مانده باشد
 و آن را وِيلَنْ نیز گویند
 وِيلَنْ - فر. نام سازی است
 وِينْ - رنگ ، انکور سیاه ، مخفف و این
 وِيُوْ - ف. عروس را گویند

ه

ه - ف. درباره کلمات افاده تشبیه کند
 مانند کردن و کرده و گوش و گوشه
 دماغ و دماغه و پای و پایه و ساق و ساقه
 و دست و دسته و درعربی ضمیر متصل
 مفرد مذکر است چون علمیه و به
 هَا - ف. نزدیک ، اینک چه میگوئی ،
 بلی ، در آخر کلمات علامت جمع غیر
 صاحبان عقل است چو درختها ،
 خانه ها و درعربی ضمیر مفرد مؤنث متصل
 است چون علیها
 هَابُطْ - ع. فرود آئیده
 هَائِغْ و هَائِغَه - ف. واقع و حقیقت
 هَائِلْ - یکی از پسران آدم ابوالشر

آن ، گمان
 وَهْمِنِشْ - ف. مردم خوشخوی ،
 مردمی که گفتار و کردار و دل و زبان
 او با خداست
 وَهْنْ - ع. سستی و کاهلی
 وَهْنَكْ - ف. جرعه آب ، حلقه چوبی
 که بر باربندند ، تخمی است لعاب دار
 که زنان برای فریبی خوردند

وَيْ - ف. او ، وای کلمه تعجب ، اندازه
 وِيَارْ - ف. میل زن آبتن بخوراکی
 مخصوص
 وِيَجْ - ف. باهم آهسته سخن گفتن
 وِيَجْ - ع. وای که در مورد ترحم گویند
 وِيْدْ - ف. بمعنی کم شده است
 وِپِدِيَكُنْ - ف. چاره جستن
 وِپَرْ - ف. فهم و ادراک و هنر ، ناله و
 فریاد ، حفظ نمودن و در خاطر نگاه
 داشتن ، مردم احمق و کودن
 وِپَرْمُولْ - فر. علامتی است که بین
 دو جمله یا بنظر یق () گذارند
 وِپَرَا - ف. مردم باهوش و ذکاوت
 وِپَرَانْ - ف. خراب و وِپَرَانَهْ خرابه
 وِپَرَا - فر. تصدیق
 وِپَرِيْثْ - فر. دیدن و برحق معاینه
 طبیب گفته شود
 وِپَرَهْ - ف. درختی که ساق ندارد مانند
 بوته خربزه
 وِپَرَهْ - ف. بیغش و خالص ، برگزیده ،
 خاصه ، خلاصه ، ترجمه ، کنایه از معشوق

هَاتِف - ف . آواز و ندا کننده
هَاجَر - ع . نام زن ابراهیم
هَاجِی - ع . نکویش کننده مقابل ماح
هَاز - ف . بزبان زند سوره
هَازِم - ع . ویران و خراب کننده
هَازُورِی - ف . گدای مبرم و بیروبا
هَادی - ع . راهنما و هدایت کننده
هَاز - ف . حیوان دیوانه مخصوصاً سگ
 چیزی که پی هم درآمده باشد چون
 لعل و مروارید که بر رشته کنند ، گردن ،
 مهار ، سرکین انسان و حیوان ، گوشت
 کنده و **هَازِی** مرضی است که از
 سگ دیوانه بانسان سرایت کند
هَازِب - ع . بمعنی گریزان است
هَازُون - ع . نام برادر موسی پیغمبر
هَازُون - ع . نام فرشته ایست که
 مورد غضب واقع شده است
هَازُو نِیْدَن - ف . فروماندن و حیران شدن
هَازِی - ف . کناسی ، نام مرضی است
هَازِل - ع . بیهوده گو ، لاغر
هَازِیْدَن - ف . گریستن ، نگرستن ،
 فروماندن
هَاز - ف . زشت و زبون ، سرکشته
هَازُو نِیْدَن - حیران شدن و فروماندن
هَاز - ف . نیزودیکر
هَازِم - ع . نام جد پیغمبر عرب ص
هَازِمَة - ع . شکستگی سر که استخوان
 شکند
هَازِم - ع . حل کننده طعام در معده ،
 بازگیر حق کسی

هَاکِرَة - ف . مردم الکن و زبان گرفته
هَاکُول - ف . مرگ موش که از
 سمیاست
هَاز - ف . قرار و آرام
هَازِل - ع . نیست کننده
هَازَة - ف . رنگ ، مردم مفسد ،
 بوی ، قرار و آرام گرفته ، حلقه که
 بدور ماه در موقع رطوبت هوا پدید
 آید و بای معنی عربی است و ممکن است
 دولت متوارد باشد
هَازِل - ف . مانند و مثل
هَازِش - ع . حاشیه کتاب
هَازُون - ف . دشت و بیابان
هَازِی - ف . سرگشته و حیران
هَازِیَان - ف . بمعنی همیان است
هَاز - ف . امر بشتاب ، کلمه تنبیه که
 برای آگاهی گویند
هَازِی - ف . بنشین
هَازِش - ف . امت پیغمبران
هَازِش و هَازِشْت - ف . امت پیغمبران
هَازُون - ف . ظرفیست سنگی یا فلزی
 که در آن چیز کویند
هَازِیَة - ع . دوزخ ، گودی ، گم کرده
 فرزند
هَازِی - ف . کلمه ایست که کسی را
 بخوانند و گاهی **هَازِی** گویند ، کلمه ای
 است که در موقع درد و الم بر زبان آرند
هَازِی هَازِی - ف . شور و غوغای
 ماتم زدگان
هَازِی هَازِی - ف . شور و غوغای اهل طرب

هَائِج - ع. برانگیزنده و تهییج کننده
 هَائِل - ع. خوف آور و ترسناک
 هَائِنَة - ف. مخفف هر آینه
 هَائِم - ع. بمعنی متحیر میباشد
 هَائِيَهَائِي - ف. صدای گریستن
 زود زود
 هَائِيَهَوِي - ف. فریاد درهم و برهم

هَات - ف. بلغت زنند امر بگذاشتن
 هَبَاء - ع. غبار که از روزن آفتاب
 پیدا شود
 هَبَاك - ف. بمعنی فرق سراسر است
 هَبَر - ف. بمعنی چرك وریم است
 هَبَط - ع. کم کردن
 هَبَك - ف. کف دست
 هَبَل - ع. نام بتی است
 هَبُوت - ع. بمعنی وزیدن باد است
 هَبُوط - ع. فرود آمدن، کم شدن قیمت
 هَبَة - ع. بمعنی بخشش است
 هَبِيد - ف. تخم حنظل که خربزه
 روباه است
 هَبَر - ف. چرك وریم
 هَبَك - ع. پرده دریدن
 هَبَج - ف. راست و ایستاده، راست کرده
 هَبَجَاع - ع. دشنام دادن، حروف مقطعه
 خواندن حروف مقطعه
 هَبَاوَر - ف. گروه مردم، شهرست
 بخطا که منسوب بخو برویان است
 هَبْعَكَة - ف. ده بلاوه هشت
 هَبَجَر - ع. جدائی و انفصال

هَجَر - ع. سخن بیهوده و باوه
 هَجْرَان - ع. جدائی و نفاق
 هَجْرَت - ع. ترك کردن و مبداء تاریخ
 مسلمانان از هجرت پیغمبر است از مکه
 و مدینه که آنرا سنه هجری گویند
 هَجْو - ع. دشنام دادن، نکوهش کردن،
 استهزاء کردن
 هَجِي - ع. حروف مقطعه و باهم ترکیب
 کردن آنرا هَجِي گویند
 هَجِير - ف. نام پسر گودرز
 هَجَل - ف. جای کثیف و لجن زار که
 پس افتادن در آن بآسانی نتوان
 بیرون آمد

هَدَاء - ع. عروس را بخانه آوردن
 هَدَايَا - ع. جمع هَدِيَة ، بخشش ها
 هَدَايَت - ع. راه راست نمودن، پیدا
 و آشکار شدن
 هَدَب - ف. بمعنی مژه چشم است
 هَدَبَة - ف. جانورست بردست و با
 که آنرا خر خاکی گویند
 هَدَر - ف. باطل و رایگان از خون
 و غیر آن
 هَدَف - ع. هر چیز بلند و برافراشته،
 نشانه، تیر
 هَدَم - ع. باطل و هدر شده
 هَدَنَك - ف. اسب خنک
 هَدَة - ف. حق و بیهوده بمعنی یحوق است
 هَدَهْد - ف. مرغ شانه سرک
 هَدِي - ع. راه و طریقه راست

هَدی - ف . قربانی ، روش
هَدیّه - ع . تحفه وارمغان و بیشکشی
هَذَا وَ هَذِهِ - ع . این
هَذَبٌ - ع . صفا و خلوص
هَذَرٌ - ع . بیهوده گفتن و همچنین است
هَذِیَانْ وَ هَذَرٌ - بمعنی بیهوده است

هَرٌ - ف . افاده معنی عموم کند چون
هر که و هر چه ، دانه‌هایی که میان خو
و گندم روید و خوردنش ضرر دارد
هَرٌ - ف . ترسیدن و از جای رفتن
هَرَأَفٌ - ف . ترس ، آوازه‌بیب ، درخشیدن
شمشیر

هَرَأٌ - ف . فروریختن ، نام شهر هرات
هَرَأَتْ - ف . یکی از شهرهای خراسان
که امروز از توابع دولت افغانستان است
هَرَأَجٌ - ع . اسب تیزرونده و تیز تک
هَرَأَجَهٌ - ع . گروه در آمیزنده و
افزاینده در حدیث و سخن و هَرَأَجٌ بمعنی
مزایده باین معنی اشته است
هَرَأَزٌ - ف . رودخانه ایست از مازندران
که بدریای خزر ریزد

هَرَأَسٌ - ف . درختی است یرخار
هَرَأَسٌ - ف . ترس و بیم و خوف
هَرَأَسَانٌ - ف . خائف و شتابان
هَرَأَسَهٌ - ف . مترس که در جالیز نهند
تا برندگان بترسند و بزنند
هَرَأَسِدُنٌ - ف . بیم کردن ، ترسیدن
هَرَأَشٌ - ف . استغراغ و قی
هَرَأَشٌ - ع . برانگیختن سکان را

بیکدیگر
هَرَأَشٌ - ف . بذری که زودتر کاشته
تا حاصل آن زودتر بدست آید
هَرَأَیْنَدٌ - ف . حقیقت و ماهیت
هَرَأَیْنَهٌ - ف . لابد و بی شک
هَرَبٌ - ع . بمعنی گریختن است
هَرَبَاتٌ - ف . هریک از سیارات
هَرَبَنَگٌ - ف . گیاهیست که خوردنش
منگی آورد و در زراعت گندم و جو
روید و کنگره دار است
هَرَبُوٌ - ف . گلی است شبیه ریحان
هَرَبْتُ - ع . گوشت را زیاد بختن ،
جادرائیدن ، طعن کردن آبروی کسی
هَرَبْتُ - ف . جائیکه در آن قانون
حکم فرما نیست چنانکه گویند مگر
شهر هرت است و هَرَبْتُ وَ هَرَبْتُ بدون
جهت و سبب
هَرَبْتُ - ف . سر کشیدن کاسه آتش و
مانند آن
هَرَبَاتٌ - ف . تارک دنیا و راهب و
ریاضت کش

هَرَبْتُ - ف . صدق و راستی
هَرَبٌ - ع . آشوب و فتنه و هَرَبٌ وَ هَرَجٌ
درهم و برهم و غیر منظم است
هَرَبٌ - ف . بمعنی زرجوبه است
هَرَبُودٌ - ف . هجوم و حمله کردن
هَرَبٌ - ف . هرزه ، علفهای زیادی که
در بین حاصل در آید و هَرَبَاتٌ جایی
که بیهوده آب جمع شود
هَرَبَهٌ - ف . بوج و بی معنی ، کاربرد و

هَرَزَه دَرَايِ باوه گوی و نیز دزدبست
که چیزی را بدزد که بکار او دیگری
نخورد و هَرَزِ گِی کار و عمل زشت است
هَرَزِیدَ - ف . مدد و امداد

هَرَس - ف . بـاك شدن درخت از
شاخهای زیادی و هَرَسِ كَرْدَن شاخهای
زیادی را زدن

هَرَس - ف . چوب پوشش خانه
هَرَسَه و هَرَسَه - ف . لبلاب و عشقه
هَرَطْمَان - ف . دانه ایست میان گندم
و جو روید و آنرا قَرَطْمَان نیز گویند
هَرَقَل - م . لقب سلاطین روم

هَرَك - ف . مبهوت و بیعقل
هَرَغ - ف . بیعقل و مبهوت
هَرِگز - ف . همیشه و لایزال، هیچوقت
هَرِگزِی - ف . ایستی و بایدار
هَرَم - ف . حرارت آتش

هَرَم - ع . رسیدن پایان بزرگی، پیر
شدن، باصطلاح هندسی، مخروط مضلعی
است که قاعده آن کثیرالاضلاع است
هَرَم - ع . نفس، عقل، کسی که
ببینتهای بزرگی برسد

هَرَمَاس - ف . اهریمن و شیطان
هَرَمَان - ف . گنبدهایی است در مصر
که از بناهای عظیم دنیا است
هَرَمَز - ف . نام اول روزهای شمس
نام فرشته موکل بر آن روز، نام پسر
اسفندیار، نام ادریس پیغمبر بقاری،
نام پسر انوشیروان، نام ستاره مشتری
هَرَمَزَد - هرمز، نام روز پنجشنبه

هَرَنَج - ف . دهانه قنات که آب از آن
بیرون آید و آنرا هَرَنَج نیز گویند
هَرَنَد - ف . رودخانه ایست که امروز
برود گرگان معروف است، جائیکه
در باغچه راهرو است و آنرا نمیکارند
هَرَنُوت - ف . مکرو حیل، بد مردم
دردل نگاهداشتن، خیانت

هَرَنُوه - ف . میوه درخت عود
هَرَنِز - ف . تمین کردن و قرارداد دادن
هَرَق - ف . مردم شجاع و متهور
هَرَوَاكَه - ف . مریضخانه، عذاب
و شکنجه

هَرَوَك - ف . نام دیگر خسرو پرویز
هَرَوُل - ف . دانه ایست مانند ماش
هَرَوَكَه - ع . دویدن، رفتاری بین
دویدن و رفتن

هَرَوُم - ف . نام پهلوانی است
هَرَوِی - ف . منسوب بهرات، نام
زبانی است از شعب زبان فارسی
هَرَه - ف . مقعد، گیاهیست در زراعت
گندم و جو روید که کنگره دار است
هَرَهَر - ف . صدای خنده بلند چنانکه
گویند هر هر خندید

هَرَهَر - ف . صدای ریزش آب
هَرَهَرِی - ف . کسیکه باینده چیزی نباشد
هَرَهَفَت - ف . زیور خصوصاً آرایش
زنان که غالیه، حنا، و سه، زرووق
سر مه، سفید آب، سرخاب است
هَرَهَنَج - ف . دهانه قنات که آب از
آن بیرون آید

هَرِي - ف. هنگام تحقیق مخاطب گویند
یعنی زود برو و زیست مکن
هَرِي - ف. صدای ریزش آوار و
خراب شدن عمارت
هَرِيْرَة - ف. آش و ظاهرأ اصل آن
حَرِيْرَة است و غلط باهاء هوزنویسند
چه حریره در لغت عرب بمعنی قطعه از
حریر است و بمعنی آردی است که با
شیر بزنند
هَرِيْه - ع. کوشی که با کندم بزنند
و کوبند و خورند
هَرِيْن - ف. بمعنی آواز مهیب است
هَرِيْقَة - ف. هر چیز منسوب به رات است
زרחال و سره ، زن فاحشه

هَزْاز - ف. ده صدها ، بلبل و هزاز پا
حشره ایست که قریب بیست و دو جفت
بادارد و **هَزْاز** پشه جبهه ایست که
که چندین خانه دارد و **هَزْاز** نامه
آفتاب و **هَزْاز** چشمه یک نوع مرض
سرطان است و **هَزْاز** خانه شکنجه
گو سفند و **هَزْاز** دشتان مرغی است از
جنس بلبل که صغیرهای نیکو دارد و
هَزْاز دانه برنج و **هَزْاز** رختان
گیاهیست که میوه او مانند انگور است
و دباغان بکار برند و **هَزْاز** کشتان نباتی
است شبیه تاک انگور که بر درختان
پیچد و میوه آن سرخ است که آنرا
هَزْاز افشان گویند و **هَزْاز** لاشکنبه
گو سفند و **هَزْاز** میخ آسمان و خرقة

درویشان
هَزْازَة - ف. طایفه ایست در خراسان ،
کلنار ، لاله صد برگ ، پیش دیوار که
از آجر از نیم ذرع تا یک ذرع بالا برند
هَزْازْک - ف. زشت و زبون ، ابله و نادان
هَزْازْ - ع. بمعنی لاغری است
هَزْازَة - ف. قصبه ایست از فرهان عران
هَزْازْ - ف. سرود طرب انگیز
هَزْازْ - ف. شکستن لشکر و سپاهی
هَزْازْ - ف. مخفف هزران
هَزْازْ - ف. مردم شجاع و متهور
هَزْازْ - ع. شکستن لشکر ، جاه
هَزْازْ - ف. خرج ، نفقه عیال ، بیوسته
و هر روزه ، هزینه
هَزْازْ - ف. دندان زیادی اسب
هَزْازْ - ف. خوب ، نیکو ، هوشیار ،
مبارکی و سعادت

هَسْت - ف. وجود مطلق ، وجود
ربطی بین مسند و مسند الیه
هَسْتَو - ف. اقرار کننده ، حقیقت اشیاء
هَسْتَه - ف. استخوان و دانه میوه ها ،
بود و هستی
هَسْتی - ف. وجود ، مطلق وجود که
ذات باری تعالی است بنا بر اصالت وجود
خود بینی و خود بینی و **هَسْتی** خلق
وجود صرف و صرف وجود که ذات
باری تعالی است
هَسْر - ف. بخ که آب منجمد است
هَسْک - ف. غله بر افشان که کاه را

ازدانه جدا کنند

هَییز - ف . بمعنی یخ است

هَش - ف . رفتن ، لای و گل

هَش - ف . هوش و ذکاوت ، جان ، مرک

هَشائِه - ع . شادمانی و سبکی کردن

هَشْلَک - ف . صغیریکه کبوتر بازان زنند

هَشْت - ف . هفت بعلاوه یک و هَشْت

دَهان نام گیاهیست با نام گل خیر است

باعود هندی و هَشْت وَه نام بازی

است که با ورق کنند و هَشْت یَک نمن

چیز است

هَشْتاد - ف . هشت ده تا است

هَشْتَن - ف . گذاشتن ، آویختن ، رها

کردن و هَشْت و هَشْت از اتباع است

و بمعنی جنگ کردن است

هَشْتویش - ف . روز پنجم از خیمه مسترقه

هَشْفِیل - ف . زردک صحرانی

هَشْلَهف - ف . کسی را گویند که کار او

غیر مرتب و منظم است

هَشْتُک - ف . آدم بی سر و پا و مفلس

هَشُو - ف . هوش و عقل ، قلمه و حصار

هَشُواز - ف . بمعنی هوشیار است

هَشُوْمَنَد - ف . شخص هوشمند را گویند

هَشِیار - ف . آگاه و مطلع و مسبوق

هَشِیوار - ف . بمعنی هوشیار است

هَضَم - ع . شکستن طعام در معده و حل

شدن آن ، ستم کردن

هَضِیم - ع . غنچه ناشکفته

هَضِیمَه - ع . بمعنی جور و ستم است

هَف - ف . بانگ سک که آنرا هَف

هَف نیز گویند ، کارگاه جولانی و در

کتب عربی اشاره بهذا خلف میباشد

یعنی این برخلاف فرض است

هَفْت - ف . شش بعلاوه یک و هَفْت اَباء

سیارات هفت گانه و هَفْت اقلیم قاره

معمور زمین و هَفْت اَندام رگی است

است که اگر آنرا بکشایند خون از همه

بدن کشیده شود و هَفْت پَر اَدْران بنات

النمش و هَفْت بَرک درختی است شیردار

که بقدر درخت سیاق است که بربری

مازربون گویند و هَفْت پِجَارُ ترشی

است که از چند قسم سبزی ریز کرده

درست کنند و هَفْت جُوش فلزی است

مرکب از آهن و روح و توتیا و سرب

و طلا و قلع و مس و نقره و هَفْت حَط

خطوط جام جسم و نیز کسی را گویند

که منقلب است

هَفْتاد - ف . هفت ده تا

هَفْتَه - ف . روز آدینه تا آدینه که هفت

روز است ، نام قلعه ایست از بناهای

شاپور که اسرای عراب را در آنجا نگاه

میداشته است

هَفْتَه - ف . ده بعلاوه هفت

هَفَوَات - ع . جمع هَفَوَه ، لغزشها

هَفَوَه - ع . بمعنی لغزش است

هَفَهف - ف . آواز سک

هَكْتار - فر . ده هزار متر

هَكَجَهْ - ف. فواق و برجستن گلو
هَكْوِي - ف. سر گشته و متردد
هَكْوِي - ف. شراب، خربزه نارسیده
هَكَّة - ف. بمعنی فواق است
هَكْهَكْ - ف. آواز گریه در گلو
هَكْرَزْ - ف. هرگز و این لغت در
بدخشان شایع است

هَلْ - ف. بغل و آغوش

هَلْ - ع. آبا

هَلْ - ف. امر از هَلِیدن. یعنی بگذار،
یکی از ادویه حاره که معطر است و
از هند آورند و باین معنی هِلْ نیز گویند
هَلَا - ف. کلمه تنبیه که بآن ندا کنند
هَلَا - ع. چرانه

هَلَا شَمْ - ف. بمعنی زشت و زبون است
هَلَاكْ و هَلَاكَتْ - ع. نیست شدن
هَلَالْ - ع. ماه نو تا سه شب و هَلَالِی
شکلی که مانند هلال باشد

هَلَالُوشْ - ف. آشوب و فتنه
هَلَاهَلْ - ف. زهری است قتال
هَلَاهَلَا - ف. سهل و آسان
هَلَاكْ - ف. بمعنی برف است

هَلَكْ - ف. چرم پارچه ایست مانند
کف ترازو که از سر چوب منجنیق
بیاویزند و آنرا بر ازنسك کرده بجانب
دشمن اندازند

هَلَمْ - ع. بیا

هَلَنْدُوَرْ - ف. نام گیاهیست دوائی
هَلُو - ف. میوه ایست از جنس شفتالو

هَلَوَزُونْ - ف. نقاشیهای اطراف خانه
و کتابت و مانند آن

هَلَهْ - ف. امر از هَلِیدن بمعنی بگذار
هَلَهَالْ - ف. پرویزن و غربال

هَلَهَلَهْ - ف. صدای جماعت که درهم
کنند خصوصاً موقع جشن و عروسی
و در عربی بمعنی آواز در گلو انداختن
و زجر کردن اسب و تنک بافتن جامه است
هَلَهْ هَوَلَهْ - ف. از اتباع است و بمعنی

خورا کهای بی تناسب و درهم است
هَلَهَلِیُونْ - ف. نام میوه ایست صحرائی
که درخراسان آنرا علف شیران گویند

هَلِیْدَنْ - ف. گذاردن، فرو گذاشتن
هَلِیْكْ - ف. برجستن گلو و فواق
هَلِیْلَهْ - ف. میوه ایست جنگلی و دوائی

و آن بردو قسم است سیاه و زرد
هَلِیْمْ - ع. چسبنده از هر چیزی و در
فارسی بر خوراکی از گوشت و گندم

که اجزاء او بهم چسبنده و باروغن
خورند گویند
هَلِیُوْ - ف. سبزی که از چوب و نی بافتند
و در آن میوه گذارند

هَمْ - ف. نیز، با هم، یکجا و هَمْ
آغُوشْ دست بگردن و هَمْ بَأَرْشِیْكْ
و نظیر و مصاحب و هَمْبَا زِی کسیکه با
دیگری بازی کند و هَمْبِرْ برابر و مانند
و هَمْ بَسْتَرْ رَفِیقْ و مصاحب و هَمْبَا شَرِیْكْ
و مانند و هَمْ جَوَا زِ مَسَا یه و هَمْ خَوَا بَهْ
زَن و هَمْ خَوْبَهْ خداوند و هَمْ خَوْرَنْدْ

ضد و تقیض که آنرا هَمْ چَشْم نیز گویند
و هَمْذِ اسْتَان متفق و همراز و هَمْذِ نَسْت
و هَمْذِ سْتَان رفیق و دوست و یار و
هَمْذِ م رفیق و موافق که همیشه در موقع
آسایش با هم باشند و هَمْزِ ا ه موافق
و هَمْزِ اذ همسال و همشکم و بعقیده عوام
در موقع زایش کسی جنی هم با او زائیده
شده و هَمْزِ ا ن دونفر که سن آنها با هم
یکی باشد و هَمْزِ ا ی ه دونفر که در دو
خانه مجاور زندگانی کنند و هَمْزِ ا ز
ترجمه لغتی بلغت دیگر و هَمْزِ ا ی ه خواهر
و هَمْزِ ا ن گسانی که با هم در یک رتبه
و هم پشته باشند و هَمْزِ ا ی ه رفیق و هَمْ
نَفس کسیکه بادیگری انس دارد
هَمْ - ع . اندوه و غم و غصه

هَمْا - ف . هَمای که نام برنده ایست
هَمْبا - ع . ضمیر تشبیه که اشاره بدو
نفر میشود

هَمْلاذ - ف . کل و همه و هَمْلاذی یعنی
کلی است و هَمْلاذِ ا ن کلیات . قابل
جزئیات

هَمْلاز و هَمْلاز ه - ف . همیشه و همواره ،
اندازه ، حساب

هَمْلاش - ف . انباز و همتا
هَمْلاش - ف . بمعنی اشاره است
هَمْلان - ف . شریک و همتا ، شبیه و مانند
هَمْلان - ف . اشاره بچیز دور که معلوم
بین شنونده و گوینده است

هَمْلان - ف . گویا و ظاهر او پنداری ، مانند
هَمْلانند - ف . بمعنی مانند و مثل است

هَمْلانی - ف . همگان و هَمْلانی آسِمَان
افلاک نه گانه که قدما قائل بودند
هَمْ آوَز د - ف . دونفر که با یکدیگر
چَنک کنند هریک را هَم آورد گویند
هَمْای - ف . مرغی است استخوان خوار
که بسعادت مشهور است یا کرکس ، نوعی
از علم که نقش آن مرغ را بدو کنند ،
اسب تند رو ، نام خواهر اسفندیار ،
نام دختر قیصر روم که زن بهرام گور بود ،
نام دختر بهمن پسر اسفندیار که سی سال
سلطنت ایران کرد که او را هَمْای
چَهَر آزاد گویند و هَمْای اَوَج
سَعادت کنایه از مردم نیکبخت و هَمْای
پَر و از مردم بلند همت

هَمْایُون - ف . فرخنده ، نام معشوق
هَمای نامی

هَمْبار - ف . بمعنی شریک و همتا میباشد
هَمْت - ع . قصد دل ، خواهش
هَمْج - ع . مردمان فرومایه ، نوعی
از مکسان ریزه

هَمْخا - ف . اذیت و ملامت
هَمْدان - ف . شهری از شهرهای عراق
عجم که در پای کوه الوند و بصفای آب
و هوا معروفست

هَمْرافته - ف . معنی و مفهوم
هَمْزِ ا - ف . دینار و درهم
هَمْز ه - ف . نام یکی از حروف تهجی
هَمْگان - ف . جمع همه ، کل و مجموع
هَمْگَر - ف . پیوند دهنده ، جولاهه ،
رفوگر

هَمْجِي - ف. مجبوع وهمه
هَمْخَت - ف. جرم زیر کفش ، نوعی
از کفش چرمینه
هَمْج - ع. جمع هَمْت ، همتها
هَمْند - ف. زمین صاف هموار که
اطراف آن کوه و تپه باشد
هَمْوَار - ف. زمین صاف، دائم و همیشه،
دو چیز هم مقدار
هَمْوَارَه - ف. بومنی هموار است
هَمْوُخ - ف. چراغ و مشعل
هَمْه - ع. مجبوع و کل هر چیز
هَمْهَمْه - ع. آواز که فهیده نشود،
بر گردانیدن آواز در سینه
هَمْی - ف. همیشه ، همچنین
هَمْیَان - ف. کیه دراز جای سیم وزر
که در کمر بندند و از چرم درست کنند
هَمْیدُوَن - ف. اکنون ، همچنین
هَمْیشَه - ف. دائم و جاوید
هَمْیشَه بَهَار - ف. گل خیری، درختی
است که بر گهای آن همیشه خرم است
هَمْپِن - ف. اشاره بنزدیک
هَمْپِنَه - ف. قطره آب را گویند

هَنْ - ف. هست
هَنْ - ف. بمعنی لرزه است
هَنْام - ف. اندام و قامت را گویند
هَنْاهین - ف. گفتگو و هجوم مردمان،
صدای اسبان هنگام رفتن
هَنْایِش - ف. تأثیر و اثر
هَنْبَار - ف. شریک و ناباز

هَنْج - ف. عقل و ادب ، آهنگ
هَنْجَار - ف. راه و روش، راه پیاده
که در محاذات جاده است و محض
نزدیکی جاده را گذارند و از آنجا
روند و نَاهَنْجَار بی تربیت و زشت
هَنْجِدَن - ف. کشیدن، بیرون کشیدن
هَنْد - ف. مملکتی است وسیع در
جنون آسیا و هِنْدُو طایفه از هند بهاهستند
که مذهب مخصوصی دارند و هِنْدُو ی
پیر ستاره زحل و هِنْدِی منسوب بهند
هِنْدِیا - ع. بمعنی کاستی است
هِنْدِسَه - مع. مغرب اندازه ، علمی
است که از کییات متصله بحث کند و
هِنْدِسی و هِنْدِس عالم بآن است
هِنْدَوَان - ف. نام قدیمی قلمه بلخ
هِنْدَوَانَه - ف. میوه ایست بزرگ
و آبدار
هَنْز - ف. کار و صنعت نیکو که محل
توجه باشد و متصف با نراهنر مند گویند
هَنْزَر - ف. اسباب ریزه خورد
هَنْک - ف. مقدار و اندازه ، آسیب و
صدمه ، قصد و آهنگ ، غار، سنگینی.
و وقار ، زکام ، بیچش شکم ، قوم ،
سپاه ، زیر کی و دانایی، تیمار کردن
و نگاهداشتن
هَنْگَار - ف. تند و تیزی
هَنْگَام - ف. وقت و زمان
هَنْگَامَه - ف. هنگام، ممر که بازیگران،
فریاد و غوغای جمعیت ، اجتماع زیاد
از مردم

هَنگامی - ف . حشراتی که خلق الساعه هستند مانند مکس و پشه

هَنگفت - ف . زیاد و بسیار ، سطر و کنده

هَنگه - ف . بهمنی هنگام است

هَنو و هَنوَز - ف . تاحال ، تا کنون

هَنوَنَد - ف . غرس و ناموس

هَنی - ع . گوارا

هَو - ف . فریاد ، زرد آبی که از جراحت آید و آبی که بر جراحت افتد

و هَوچی - مردمی را گویند که پابیج اشخاص شده بوسیله تهمت زدن و ظاهر سازی کردن و دروغ گفتن برای خود

سرمایه تحصیل کنند

هَو - ف . آه ، مخفف هو که درویشان گویند و مرادف ذات باریتعالی است

هَو - ع . ضمیر مخاطب مذکر و بهمنی او میباشد

هَوآ - ف . مقابل آب و خاک و آتش

هَوآء - ع . جو ، جبان ، مقابل آب و آتش و محتمل است باین معنی اخیر از

فارسی اقتباس شده باشد و هَوآنی کسیکه اراده مستقیم ندارد و بر قول او اعتماد نیست

هَوآجس - ع . خیالات فاسده

هَوآجن - ع . کسانی که پدران آنها نجیب و آزاد و مادران آنها نانجیب و بنده اند

هَوآز - ف . آوار که خاک و چوب

دیوار و بنا است که ریزش کند و هَوآز شدن بار بر دوش کسی شدن است

هَوآری - ف . چادر و خیمه بزرگ

هَوآزی - ف . یکباره و ناگاه

هَوآسیدن - ف . بدرفتاری و بی انصافی کردن ، کم شدن خون لب و خشک و گندم گون شدن آن

هَوآم - ع . شیردرنده را گویند

هَوآم - ف . تشنگی زیاد ، عشق و محبت

هَوآز - ف . روش ، کنار ، حمایت

هَوآز - ف . مرغکی است که اورا شکار کنند

هَوآز - ف . حیران و سرگشته

هَوآوَه - ف . گیاه است که برک آن خاردارد و شبیه کاهو است

هَوآخ - ف . بیت المقدس

هَوآخن - ف . برکشیدن و آختن

هَوآد - ف . آتشگیره چخماق ، جامه که نزدیک سوختن باشد و زرد شده است

هَوآد - ع . نام پیغمبری است ، جهودان

هَوآدج - ع . یعنی کجاوه است

هَوآدز - ف . زشت و بد و کریه

هَوآدل - ف . نگاهداشتن و دیده بانی کردن خصوصاً دیدن کواکب و رصد آنها بجهت فهمیدن اوضاع و احوال

ستارگان

هَوآده - ف . راست و درست ، نفع و بهره

هَوآز - ف . آفتاب ، بخت و طالع

هَوآز - فر . هلهله ، شادی ، احسن

هَوآرخش - ف . آفتاب یا نور آن

هُورَ شَتَا - ف. دستور، مؤبد، زَنار

علماء، امیربدان

هُورَ شِيد - ف. خورشید

هُورَ مُز - ف. نام فرشته است، ستاره

مشتري، روز اول از هرماه شمسی و

همچنین است هُورَ مُزْد و هُورَ مُزْدَا

هُور - ف. آواز تند و تیز که از زنگ

پدید آید

هُور - ع. یکی از مرکبات حروف

تهجی که دارای ها و واء و زاء است و

بموجب حساب ابجدی ها پنج و واء

شبی و زاء هفت است

هُور - ف. نام مرغی است

هُوس - ع. نوعی از جنون

هُوس - ع. تیزشوت

هُوس - ف. میل و رغبت

هُوس - ف. شعور و ذکاوت، مرگ و

هلاکت، جان و روح، زهر قاتل و هُوسَمَنْد

مردم عاقل و هُوس و اَرَن حالت غشوه ای

است برای عارف که در آن هنگام

الهامات غیبی بآن میشود و هُوسِيار

هوشمند است

هُوشَا زِيدَن - ف. تشنه شدن حیوانات

و هُوشَا ز و هُوشَا زَه حیوانات تشنه

هُوشِيدَن - ف. فکر نمودن و تصور

کردن و هُوشِی فکر و دان

هُول - ف. راست و درست

هُول - ع. ترس و هُول دَا دَن ترساندن

و ناگهان کسیر ابرت کردن و هُول دَا ن

محبس و زندان و هُول نَاك جای که

مخوف است

هُولَك - ف. بمعنی گردو است

هُولَة - ف. دستمال مخصوصی است

که دست و صورت پس از شستن بآن

پاك میکنند و بارچه مخصوصی است که

پس از بیرون آمدن از حمام برای خشك

کردن بر بدن گیرند

هُولَة - ف. حرکت دادن ستور و رواندن

آن روی خرمن برای خرد شدن آن

هُولِی - ف. کره اسب زین نکرده

هُولَم - ف. نام یکی از فرزندان فریدون

که در کوهها مشغول بندگی خدا بوده

است، نام درختی شبیه درخت گز که

زرتشتیان هنگام زم زمه از چوب آن

دست گیرند

هُولَمَان - ف. نام برادر پیران و یسه

هُولَمَة - ع. دشت و بیابان

هُولَن - ف. بمعنی جهاز شتر است

هُولَن - ف. هاون، کشت زاری که

در آن کلوخ بسیار باشد

هُولَنگ - ف. بمعنی هاون است

هُوَو - ف. دوزن يك شوهر که هریک

را هووی یکدیگر گویند

هُوِی - ع. میل قلبی و عشق بجیزی

و در فارسی این لغت را با الف نویسند

چون تقاضا و تماشا

هُوِی - ف. ترس و بیم و وحشت

هُوِیَت - ع. شخصیت شخص

هُوِیْد - ف. بمعنی جهاز شتر است

هُوِیْد - ف. گلیبی که جهاز شتر کشند

هَوَیْدَا - ف. آشکارا و واضح و معلوم
هَوِیْزَه - ف. یکنوع دهنه اسب
هَوَیْش - ف. هویت و تعیین و شخصیت
هَوَیْه - ف. دوش، شانه حمایت

هَی - ف. اسم صوت برای راندن اسب
هست، کلمه ایست برای آگاهیدن با
تهدید و هَیْ کَرْدَن راندن حیوانات
هَی - ع. ضمیر مفرد مؤنث غایب
هَیَا طَلَه - ع. ترکانی که در ماوراء النهر
سکنی داشتند

هَیَا کَل - ع. جمع هَیْکَل، هیکلها
هَیَاهُو - ف. غوغائی که در کثرت
جمعیت پیدا شود یا چند نفر که باهم
گفتگو و نزاع کنند

هَیْث - ع. حال و کیفیت چیزی،
بیکر و نهاد، علم ستاره شناسی
هَیْث - ع. شکوه و مهابت و بزرگی،
ترس، ترسیدن

هَیْثَان - ف. کذب و دروغ
هَیْثَل - ف. نام ماوراء النهر از ختلان
و بدخشان و سمرقند و غیره و آن را
هَیْثَل نیز نویسند

هَیْج - ف. نیست و نیستی و هیچ از ادوات
نفی است و جمله که ابتدا بکلمه هیچ
شود سالبه کلیه خواهد بود

هَیْجَان - ع. بمعنی چنگ است
هَیْجَان ع. برانگیختن، برانگیخته شدن
هَیْج - ف. هیچ، نیست و نیستی

هَیْد - ف. غله برافشان
هَیْدُخ - ف. اسب تند و جهنده و خوب
هَیْدُخْت - ع. ستاره زهره
هَیْر - ف. آتش، عبادت
هَیْرَاب - ف. نام فرشته رب النوع
هَیْرَاد - ف. بمعنی بشیر است

هَیْرُ بُد - ف. خادم آتشکده و رئیس آن
و مواظب آتش و آئین زرتشتیان و داور
آنان و رئیس روحانی آنان
هَیْر بُد سَاو - ف. نام کتابی از مه آباد
که مشتمل بر فنون حکمت و سیاست
بوده و تازمان زرتشت معمول به حکما
و سلاطین ایران بوده است

هَیْرَسَا - ف. مردم مرتاض و پارسا
که با داشتن شهوت در همه عمر مباشرت
بازنان نکنند

هَیْرُک - ف. بچه بزرگتر
هَیْرُ مَنَد - ف. نام رودخانه ایست در
سیستان، لقب گشتاسب

هَیْرُوق - ف. نی میان بر
هَیْرِی - ف. گل شب بو، گل خیری
یا همیشه بهار

هَیْرُ - ف. مخنث، بیشرم و بیحیا
هَیْرُم - ف. قطعات درخت که فقط
مصرف آن سوزاندن است

هَیْش - ف. هیچ، آهن جفت که بدان
زمین شیار کنند

هَیْصَه - ع. ناگواری طعام، شکم روش
هَیْکَل - ع. بیکر، شکوه، کالبد،
اسب دراز و درشت، عبادتخانه ترسایان

بازوبند ، حمایل ، جای بلند
 هَیْغَر - ف . اسب کهر
 هَئَلَا - ف . مرغ شکاری
 هَیْلَه - ف . گردباد ، حبله ، نیک
 هَئَلَه - ف . کدخدای بزرگ خانه
 هَیْلِدَن - ف . گذاشتن ، فرو گذاشتن
 هَیْمَان - ع . سرکشتگی از عشق
 هَیْمَنَه - ع . نگاهبانی ، پرگسترده و
 در فارسی بمعنی وقار و عظمت و ابهت
 گفته شود
 هَیْمَه - ف . بمعنی هیزم است
 هَیْ - ف . هان ، لرزه ، بشتاب
 هَئَن - ع . آسان و سبک
 هَیْثَا - ف . شمشیر جواهردار
 هَیْثَا هَیْث - ف . شتاب بسیار
 هَیْوَن - ف . شترتند رفتار
 هَیْوَنَد - ف . عفت و برهیزکاری
 هَیْوَه - ف . متغیر گردیدن و متجدد شدن
 هَکْیَهَاک - ع . دور است
 هَکْیَ هَیْ - ف . ذرمورد تعجب گویند
 هَئِی - ف . هستی

ی

ی - ف . حرف تنکیر چون مردی ،
 ضمیر مخاطب متصل چون آمدی و رفتی

یَا - ف . حرف تردید چون این برگ
 کل است یا بنا گوش ، یکی از حروف
 تهجی ، حرف عطف

یَاء - ع . حرف ندا بمعنی آی
 یَاب - ف . هرزه و بیمعنی ، امر بیاب
 یَا بِرْ - ف . تیول که ملکی است برای
 معدوم معاش معین کنند
 یَا بِسْ - ع . بمعنی خشک است
 یَا بِرْ - ف . اسب ماده را گویند
 یَا بِدَن - ف . یافتن
 یَا خَن - ف . آختن تیغ و شمشیر ، دست
 دراز کردن
 یَاذ - ف . بنیاد ، نقش و نگار ، بخاطر
 داشتن و در ذا کره بودن ، بیداری و
 یَاذْ آمَدَن بخاطر آمدن و یَاذْ بُود قوه
 حافظه و یَاذْ بُود یادگار و یَاذْ سَارْ
 چیزی که از کسی نزد دیگر است که
 هروقت آنرا ببیند یادی از دوست خود
 کند و یَاذْ سَارِی چیزی را برای دوست
 فرستادن تا در غیبت از خاطر نرود
 یَاذَه - ف . بمعنی قوه حافظه است
 یَاژ - ف . دوست ، معین و یَاژان جمع
 است و یَاژْ آتَاژ حقه باز است و یَاژْ رَسْ
 مددکار و یَاژْ غَاژ لقب ابی بکر صدیق است
 یَاژْد - فر . اندازه معادل ۱۴ گره
 یَاژْ سَتَن - ف . توانستن و از عهده بر آمدن
 و یَاژْ آبی بمعنی قدرت است
 یَاژْک - ف . شیشه و بچه دان ، پوست
 نازکی که شتر بچه چون بزاید بر سر
 و روی او پیچیده است
 یَاژْ مَنَد - ف . بار و بار
 یَاژُو - ف . اشاره به شخصی که بین
 گوینده و مخاطب معلوم است

یَارَهُ - ف . دستبند و معرب آن یَارِقْ است ، معجونی است دوائی و یَا رَجْ معرب آن است

یَارِی - ف . معاونت ، هوو ، دسته هاون یَارَكْه - ف . ده بلاوه يك

یَا زِيدَنْ - ف . کشیدن ، آهنگ کردن ، نمودن ، دست دراز کردن و یَا زَانْ قصد کننده و یَا زِشْ قصد و آهنگ و یَا زَنْدَه قصد کننده

یَاس - ف . مخفف یاسمن و آن کلی است خوشبوی و معطر و اقسام زیادی دارد یَاسَمَنْ - ف . کلی است خوشبو و معطر که آنرا یَاس و یَاسَمْ گویند

یَاغِی - ف . متمرد و سرکش یَا فْتَنْ - ف . فهمیدن و دانستن یَا فْتَه - ف . قبض وصول و حجت ، اسم مفعول از یافتن

یَا فِر - ف . بمعنی بازیگر است یَا فِغ - ع . کودکی که بعد بلوغ رسیده یَا فَه - ف . گم شده ، یاوه و هرزه یَا قُوت - ع . جواهر و گوهر بست که سرخ و یازرد و یا کبود میباشد و یَا قُوتِ حَاقَمْ کنایه از معشوق است و یَا قُوتِ رَوَانْ کنایه از لب معشوق و یَا قُوتِ مُذَابْ کنایه از شراب و اشك چشم و خون است

یَا كَنْد - ف . بمعنی یاقوت است یَال - ف . گردن ، موی گردن اسب و خر و استر که دراصل مو یا ل بوده ، عیال و یَا لُغُوزْ کسیکه تنها و بیکسو

بعلاقه است و یَا مَنَنْد عیالمند است یَا لَه - ف . بمعنی شاخ گاو است یَا م - ف . اسبی که در میان راهها در چا پارخانه گذارند تا بر او سوار شوند یَا هَانْ - ف . یعنی فوراً مریض شوی یَان - ف . هذیان و سخن پرتی که مریض گوید

یَا نَه - ف . هاون ، بَزَرَك یَا وُر - ف . معین و مخصوصاً صاحب منصب نظام دررتبه مخصوص باین لقب خوانند یَا وَنْد - ف . پادشاه ، مانند یَا وَه - ف . هرزه گوئی و لغو گوئی یَا ی - ف . بیمار و ناخوش یَا جُوج - ع . گویند طایفه از وحشیانند در آخر الزمان آیند و فتنه در روی زمین کنند یَاس - ع . بمعنی نومیدی است

یَک - ف . تیر بیکان دار یَکَابْ - ع . بمعنی خراب است یَکَسَنْ - ع . خشکی خصوصاً در معده یَکَسْت - ف . گیاه است صحرایی مانند اسفناج یُبُوسْت - ع . خشکی یَکِیم - ع . بی پدر ، تنوری مادر ، گوهر بی نظیر و بهمین معنی است دَرِ یَکِیم یُکْرَبْ - ع . نام شهر مدینه یَکْخِی - ع . یکی از پیغمبران بنی اسرائیل یَکْخ - ف . آب منجمد که از سرما بسته شده و یَکْجَالْ زیر زمینی و گودالی است

یَرْفَانُ - ع . مرض زردی ، زنگ کشت و زراعت
 یَرْوُ - ف . نام گیاهیت
 یَزْدُ - ف . نام یکی از شهرهای ایران
 یَزْدَانُ - ف . نام خدا تعالی و یَزْدَانِی
 زهاد و عباد را گویند
 یَزْدِگَرْدُ - ف . نام چندین تن از پادشاهان
 ایران و معرب آن یَزْدِجَرْدُ است
 یَزْرُکُ - ف . پیشرو سپاه و قراول
 یَزْرَنَهْ وَاِیْزَنَهْ - ف . شوهر خواهر
 یَزید - ع . نام چند نفر که نام معروف
 ترین آنها یزید پسر معاویه است

یَسَارُ - ف . مردم شوم و بی میمنت
 یَسَارُ - ع . دست چپ
 یَسَاغُ - ت . نظام و قانون و یاسا
 یَسَالُ - تاجی که از گل و ریاحین سازند
 یَسَاوُلُ - ف . صف آرا و حافظ راه
 یُسْرُ - ع . آسانی و تَسْبِیحُ یُسْرَ تَسْبِیحِ
 است که دانه‌های آن از چوبی که سیاه و
 شفاف است درست کنند
 یُسْرَی - ع . دست چپ
 یَسْلُ - ف . دسته بندی و حرکت کردن

جمعیت برای نزاع

یَسْرُ - ع . کم ، آسان
 یَسْبُ - ف . سنگ یشم
 یَشْفُ - ف . بمعنی یشم است
 یَشْكُ - ف . دندان پیشین
 یَشْمُ - ف . سنگی است سبزرنگ
 یَعْرُبُ - ع . نام یکی از سلاطین عرب

که در آن یخ را جمع کنند و نگاهدارند
 تا در تابستان خورند و یَخْ دَرُ یَهْشْت
 خوراکی است از قند و شیر و نشاسته
 درست کنند و بگذارند تا سرد شود و
 آنرا لوزی برند و خورند و مَلْ یَخْ
 گلی است معطر که در موقع زمستان
 شگفته شود
 یَخْجَهْ - ف . تگرگ ، ژاله ، کنایه
 از دندان معشوق
 یَخْدَانُ - ف . صندوقی که از تخته درست
 کنند و روی آنرا از چرم کشند
 یَخْنِی - ف . پخته ، هر چیزی که برای
 ذخیره نهند تا روز بینوائی بکار برند ،
 گوشتی که بادنه و جگر سفید بزند
 یَخَهْ - ف . دستمال کردن که آن را
 یَخَهْ نیز گویند
 یَخَهْ - ف . نوعی از نان شیرینی که نازک
 و در هم پیچیده و آنرا یُوْحَهْ نیز گویند
 یَدُ - ع . بمعنی دست است
 یَدُکُ - ف . اسبی که زین کرده و بر آن
 روپوش اندازند و پیشاپیش سلاطین و
 بزرگان کشند که آنرا کَتْلُ و جَنِیْتُ
 نیز گویند

یَرَاغُ - ف . اسب آزموده که بر آت
 سوار شده تا هر جا خواهند روند که
 آنرا یَرَاغُ و یَرُغْ گویند و نویسند
 یَرَاغُ - ف . براغ ، بافته از مفتولهای
 قره یا طلا که مانند نوار دوست کنند
 و برای زینت بر جامه یا غیر آن دوزند

بسر قحطان که در زمان او عربی از عبری مشتق گردید

يَعْتُورُ - ع . بمعنی الاغ و خراست

يَعْتُوبُ - ع . یکی از انبیاء بنی اسرائیل

يَغَامُ - ف . غول بیابانی

يَغْتَجُ - ف . مار است بیزهر که بیشتر

در سبزه زار باشد

يَغْلُوفُ وَيَغْلُوفُ - ف . ملاقه و روغن داغ

کن که ظرف است دسته دار

يَغْمًا - ف . تاراج ، نام شهر است در

ترکستان منسوب بخو برویان و يَغْمًا نَارُ

نام دختر خاقان چین که زن بهرام گور

بوده است

يَضْطِئُ - ع . درخت کدو و اصل آن

رومی است

يَضْطَانُ - ع . خواب و بیداری

يَضْطَلُهُ - ع . بمعنی بیداری است

يَقَّةُ - ف . گریبان و یقه

يَقِينُ - ع . قطع و یقین

يَكُ - ف . عدد نخستین شمار و يَكَا يَكُ

هر فرد و يَكْبَارُهُ ناکهان و يَكْبَارُ جَهْ

درست و تمام و يَكُ يَهْلُو لُجُوج و مستبد

برای و يَكْتَا منفرد و يَكْتَنُهُ تَك و تنها

و يَكْتَجَا همگی و تمامی و يَكُ جَهْ يَكُ

رای و بی تردید و يَكْتَدُشْتُ تنها و بدون

معاون و يَكْتَدِلُ متعدد و متفق و بی تردید

و يَكْرَانُ اسب خصوصاً اسب خوب و اصل

که رنگش میان زرد و بور باشد و يَكُ

رشته متصل و بی در پی و يَكْرُكْتُ يَرِيَا

و موافق و يَكُ رُو كَسْبَكِه نفاق ندارد

و يَكْسَانُ برابر و يَكْسَرُ و يَكْسَرُهُ همه و

يَكْسُو بكسبت و يَكُ شَبَهُ دوم روز

هفته و يَكُ قَلَمُ تمام آنچه نوشته شده و

يَكْجَا و يَكُهُ بیهمت و يَكُهُ نَارُ شَجَاع و

يَكُهُ خَوْزُ دَن بواسطه امر غیر مترقب

بفکر فرو رفتن و يَكِي يكفرد غیر معلوم

يَكُونُ - ف . جامه حریر الوان و عبری

بمعنی میباشد

يَكِيثًا - ف . معلم و آموزگار

يَكَانُ - ف . یگانه ، يك

يَكَانَهُ - ف . بيمثل و مانند ، نام خداوند

و يَكَانُكِي نزدیکی و دوستی بی شائبه

يَلُ - ف . پهلوان و جمع آن يَلَانُ است ،

رها و مطلق العنان ، چیزی که از چیزی

آویخته ، خوابیده و افتاده ، کج کرده ،

زن هرزه گرد و بیهوده

يَلْدَا - ف . شب اول زمستان که طولانی

تراز همه شبهای مناطق شمالی است که

آنرا شب چله نیز گویند

يَلْكَ - ف . کلاهی است که سلاطین بر

سر گذارند ، دلی که از اندیشه فارغ است

يَلْكُنُ - ف . بمعنی منجنیق است

يَلْلِي - ف . کلمه ایست که درویشان و

قلندران هنگام خوشی گویند

يَلْمَةُ - ف . قبا که پوشند ، زره که در

هنگام جنگ در بر کنند

يَمُ - ع . بمعنی دریا میباشد

يَمَامَ - ف. مرغ بوتیمار
يَمَامَة - ع. کبوتردشتی
يَمَانِي - ع. منسوب به بن و بُرْدِ يَمَانِي
جامه ایست خط دار و بسیار لطیف که
ازین آرند
يَمْسُوف - ف. باروت و شوره
يَمَن - ع. نا. ناحیه ایست در جزیره العرب
يَمَن - ع. خیر و برکت
يَمِين - ع. دست راست ، سو کند
يَمِينَة - ف. بمعنی معده است
يَنْابِيع - ع. جمع يَنْبُوع ، چشمه ها
يَنْبُوع - ع. بمعنی چشمه است
يَنْبُوعِي - ع. سزاوار است
يَنْبُلُ - ف. میدانی که در آن هر نوع
متاع فروشد که از خارج آورده اند ،
کاروان ، اسباب و امتعه
يَنْك - ف. طرز و روش وقاعده
يَنْكَة - ف. زینکه همراه عروف شب
زفاف بخانه داماد میرود و میماند
يَنْجِي - ت. تازه و نو
يُو - ف. بمعنی يك است
يَوَاش - ف. آهسته و آرام و بی صدا
يَوَاقِيت - ع. جمع يَاقُوت ، یاقوتها
يُوت - ف. فرش و بساط زیبا
يُوتَة - ف. خواهش و آرزو
يُوت - ف. مرض عمومی ستوران
يُوتَجَة - ف. قطره مقابل دریا
يُوتَخ - ع. آفتاب را گویند
يُوتَرَمَة - ف. لکه رفتن اسب

يُورِش - مج. بمعنی حمله و هجوم است
يُورَغَة - ف. اسب را هوار که سوار
خود را آزار ندهد
يُورَف - ف. چانور یست درنده و شکاری
که آنرا يُورُكُنُك گویند ، تفحص و
جستن ، جست و خیز
يُوزَاسِف - ف. نام یکی از فرزندانگان
ایران در عهد تهمورس که ستاره پرستی
را رواج داد
يُورُك - ف. سگ شکاری ، مطلق
جانور شکاری ، غلطیدن جانوران در
خاك ، گدا ، ساق درخت
يُوزِيدَن - جست و خیز کردن تفحص کردن
يُوسُف - ف. یکی از پیغمبران بنی اسرائیل
يُوشَان - ف. یکنوع بته ایست معطر
يُوغ - ف. چوبیکه برگردن گاو زراعت
گذارند و چوب گاو آهن را بدان بندند
و زمین را شیار کنند
يُوك - ف. میخ آهنی که بر تنور اندازند
و بریان را بر آن سیخ آویزند
يُوسَمَان - ف. بچه دان و مشیمه ، روده
باك نكرده كوسفند
يُوم - ع. روز و يَوْمِيَة روزانه
يُون - ف. بند زین ، مطلق بشم ، جنس
يُونَان - ع. مملکتی است از اروپا
يُونَجَة - ف. علفی است که ستوران خورند
يُوكْس - ع. یکی از پیغمبران بنی اسرائیل
يُوهَا - ف. کلمه ایست که در موقع
تحقیر گویند بهر دمیکه هر چه خورند
سیر نشوند

یَهُودْ - ع. یہودی	آن است
یَهُودَا - ع. نام برادر بزرگ یوسف	یَهیدَن - خراب نمودن بناء ، خراب
پیبر که از مادر دیگر بوده	بودن بناء
یَهُودِی - ع. جهود که منسوب بیهودا	یَلَاقْ - ف. سردسیر مقابل قشلاق
یا منسوب بیهودیه که اورشلیم و اطراف	

انتهی

علامات اختصاری

که در قسمت واژه های نو بکار رفته است

ب = اصطلاح بانکی

پ = اصطلاح پزشکی

ج = اصطلاح حساب (ریاضی)

د = اصطلاح دادگستری

ز = اصطلاح زمین شناسی

ش = اصطلاح شهرداری

ط = اصطلاح طبیعی

ی = اصطلاح فیزیکی

ک = اصطلاح گیاه شناسی

ه = اصطلاح هندسی

واژه های اروپائی

پذیرفته شده در زبان فارسی

آ

آپیس - فر . گاو مقدس مصریان قدیم
 آتاشه - فر . کارمند سفارتخانه ، وابسته
 آتاشیه میلیتر - وابسته نظامی
 آتاک - فر . حمله ، هجوم ، پرخاش
 آتروپین - فر . آلکالوئید د بلادن ،
 که معمولاً اثر ضد اسپاسم را داراست
 آتلانتیک - فر . مربوط باقیانوس اطلس
 آتمفر - فر . هوائیکه گرداگرد
 کره زمین را فرا گرفته ، واحد فشار هوا
 آتو - فر . ورق برنده ، ضربه
 آجودان - فر . استوار ۲ ، افسر مأمور
 و مجرای دستورهای افسر مافوق
 آدرس - فر . نام و نشانی محل یا
 شخص ، عنوان ، عنوان و نام و نشانی
 که روی پاکت نوشته شود
 آذر نال - فر . غده فوق کلیوی
 آذر نالین - فر . ماده ایکه از قسمت
 مغزی غده های فوق کلیوی مترشح میشود
 و باعث میشود که فشار خون بالا برود
 آرتری - فر . سرخ رگ ، شریان
 آرترین - فر . چاه جهنده که آب از
 دهانه آن فوران میکند ، این چاه را
 در میان دو دامنه کوه حفر میکنند

آبازور - فر . حباب چراغ ، سایبان
 آبیه - فر . دمل ، ماده ، چرك
 آبئوس - یو . درختی که میوه آن
 شبیه انگور و زرد رنگ است . گل
 این درخت شبیه گل حناست و چوب
 آن فشرده و سخت است و چون چوب
 آن را در آب اندازند سیاه میشود و
 بیشتر در کارهای نجاری بکار میرود .
 چوب این درخت را در فارسی «شیز»
 میگویند .
 آبونمان - فر . اشتراك ، وجه
 اشتراك مجله و روزنامه و ماهنامه
 آبونه - فر . مشترك روزنامه و مجله
 آپارتمان - فر . ساختمان ، عمارت
 چند طبقه ، بنای بزرگ چند طبقه
 آپاندیس - فر . روده کور ، ضمیمه
 اعور ، روده کوچک و زائیدی که در
 طرف راست بدن قرار دارد
 آپاندیسیت - فر . التهاب و عفونت
 آپاندیس که همراه با درد شدید است
 و احتیاج بعمل جراحی دارد

و بواسطه فشار آب که از طرفین بآن وارد میشود آب بخودی خود از چاه بیرون میجهد

آرتیست - فر. هنرمند، صنعتگر، بازیگر هنرمندی که بیکى از صنایع ظریفه آشنا بوده و بمقام استادى رسیده باشد، هنرپیشه تأثر و سینما

آرتیستیک - فر. هنری، صنعتی **آرتیشو** - کنگر فرنگی. از سبزیهای خوردنی که ساقه و برگهای آن تلخ و گل آن قابل خوردن است

آرتیفیک - مهارت، اسنادی، اختراع **آرتیکل** - [در دستور زبان] حرف تعریف [در تجارت] کالا، متاع، مال التجاره [در حقوق] لایحه، مقاله، گفتار، ماده، [در تشریح] مفصل، بند

آرینیك - مرگ موش. [در طب] از املاح آرسنیک بعنوان تونیک آهن استفاده میشود

آرشه - چوبی که بآن موی اسب کشیده و برای نواختن ویولون بکار میرود

آرشیو - فر. (محل) بایگانی، مجموعه اسنادیکه آنها را در محل مخصوصی بایگانی کنند، محل ضبط اسناد **آرشیویست** - فر. مأمور بایگانی، بایگان، ضابط، مأمور نگهداری پرونده **آرکیئولوژی** - باستان شناسی

آزم - فر. علامت مخصوص. هر علامتی که نماینده اختصاصی و مشخصه يك دولت یا بنگاه و اداره ای باشد

آرستوگرات - طرفدار حکومت اشراف، عضو یا وابسته طبقه اعیان و اشراف **آرستوگراتیک** - اشرافی، حکومت اشرافی، مسلک طبقه اشراف

آرستوگراسی - حکومت طبقه اعیان و اشراف، طبقه اشراف و اعیان **آریماتیک** - ریاضی، علم ریاضی **آریمومتر** - ماشین حساب

آژان - پاسبان. نماینده، وکیل، پیشکار، مباشر، گماشته، کارگزار **آژانس** - فر. وکالت، نمایندگی، پیشکاری. وکالت خانه، شعبه خبرگزاری، کارگزار، مؤسسه ای که نمایندگی بنگاه دیگری را عهده دار است

آژور - فر. شبکه دوزی در روی پارچه **آس** - فر. ورق خال، تکخال، نام نوعی بازی، خال ورق گنجه

آسانسور - فر. دستگاه بالا رو که در ساختمانهای بلند برای سهولت در رفت و آمد افراد نصب میکنند که بوسیله برق از قسمت پائین ساختمان بطبقات مختلف فوقانی میرود و برمیگردد

آسپیرین - داروی مسکن که برای دردهائی از قبیل سردرد، کمر درد، دندان درد و تسکین تب بکار میرود

آستات - نمک اسید استیک **آسترونومی** - ستاره شناسی، علم نجوم **آسترولوژی** - علم نجوم، طالع بینی **آستون** - آستون - مایع بیرنگ و بو که از مقطر اسید استیک بدست میآید

کاری ، دایر ، [در گرامر] معلوم ،
 [در طب] فعال در مقابل بیماری
آکتیویته - فعالیت ، جدیت ، چابکی ،
 زرنکی ، پرکاری ، اثر
آکروبات - بند باز ، ریسمان باز ،
 کسیکه در کارهای دشواری نظیر وزنه
 برداری ، بندبازی و پرش مهارت دارد
 [مجازاً] سیاست باز ، سیاستگر
آکروباستی - بند بازی ، کارهای
 ورزشی که همراه با پرش وزنه برداری
 و بندبازی و ژیمناستیک باشد
آکروپلیسی - دژ ، نام دژ معروف آتن
آکوردیئون - گارمون ، نام ساز
 معروف که هنگام نواختن آنرا در بغل
 گرفته و بوسیله باز و بسته کردن و
 فشار دادن پدال های آن هر آهنگی را
 بخواهند با آن مینوازند
آکوستیک - صداشناسی ، علم صداشناسی
آکولوژی - علم درمان شناسی و مداوا
آمار آمار - ماده ژلاتینی که بعنوان
 ملین و مهمل بکار میرود
آمالاکتیا - کم شیری ، بیشیری
آمراندریسمان - بزرگ کردن عکس
 در عکاسی ، [بطور کلی] بزرگ کردن ،
 وسعت دادن ، بزرگتر جلوه دادن
آلامارسن - فر . اصلاح موی سر
 زنان و دختران که شبیه سر پسران زده باشند
آلامد - فر . مطابق مد و رسوم جدید
آلبوم - دفتر مخصوص مستطیلی شکلی

آستومورفین - هروئین
آسفالت - قیر ، ماده ای سیاه رنگ
 که با شن و ماسه مخلوط شده در خیابان ها
 و بام خانه ها بکار میرود
آسم - تنگه نفس ، بیماری نفس تنگی
آسیستان - معاون ، کمک ، دستیار ،
 یاور ، [در طب] کمک پزشک
آکادمی - دارالعلوم ، دارالفنون ،
 انجمن علمی ، مدرسه متوسطه ، فرهنگستان ،
 دانشگاه ، آموزشگاه ، مدرسه ، سابقاً
 نام محلی بوده که افلاطون در آنجا
 تدریس علوم مختلف میکرد و اکنون به
 هر محلی که در آن فنون و علوم مختلف
 تدریس شود میگویند
آکادمینت - عضو فرهنگستان ، عضو
 انجمن دانش ، شاگرد دانشگاه ، مدیر
 دانشگاه یا فرهنگستان
آکادمیسین - عضو فرهنگستان ، عضو
 آکادمی ، مدیر یا شاگرد دانشگاه
آکادمیک - ادبی ، مربوط به انجمن
 دانش ، [بطور اسم] محصل دانشگاه ،
 شاگرد دارالفنون ، محصل کالج
آکادروس - نوعی انکل بنام (آکادروس)
آکازو - چوب مخصوصی که از درختان
 جنگلی واقع در آمریکا بدست میآید ،
 چوب این درخت مواج و برنگ سرخ
 است و در صنایع نجاری بکار میرود
آکتر - مقلد ، هنرپیشه سینما یا تماشاخانه
آکتریس - بازیگر و هنرپیشه زن تئاتر
آکتیو - زرنک ، چابک ، فعال ،

که عکسها و تمبرهای گوناگون را در آن نصب میکنند

آلبومِن - سفیده تخم مرغ ، [در گیاه شناسی] ماده مخصوصی که از دانه بعضی از گیاهان گرفته میشود

آلبومین - يك نوع پروتئین کف در مواد گیاهی و حیوانی وجود دارد

آلبومینوریا - وجود آلبومین در ادرار

آلبومینه - دارای مواد آلبومینی

آلترناتیو - متناوب ، جریان متناوب الکتریسته ، نوبه بنوبه ، چاره ، علاج

آلتو - و یولونی است که مختصری از ویولون های معمولی بزرگتر است و در ارکسترهای «باس» هم بکار میرود

آلرژی - حساسیت بدن نسبت به عوامل خارجی یا غذا ها و بوها که بصورت عوارض جلدی از قبیل کهیر و اگزما بروز میکند

آلکالوئید - **آلکالوئید** بگروهی از مواد آلی که در گیاهان بخصوصی وجود دارد گفته میشود که دارای اثر تسکین دهنده و مخدر است مانند مرفین ، کدئین ، دیونین ، کافئین و غیره

آلمانک - تقویم ، سالنامه نجومی

آلمینیوم - فلز سفید رنگ و نازکی که برای ساختن ظروف و آلات و ادوات بکار میرود . بفارسی آنرا روی و روح هم میگویند

آلومین - به اکسید آلومینیوم که در طبیعت

بشکل زمرد و لعل یا قوت و اقسام آن تشکیل مییابد گفته میشود

آلیاژ - چند فلز بهم آمیخته شده بوسیله عمل ذوب که برای مقاومت بیشتر ساخته میشود ، همجوش ، همبسته

آما توره - کسیکه کاری را بخاطر ذوق شخصی انجام دهد نه برای استفاده کسی که لغت ضد آن «پروفسیونل» است

آمبولانس - بیمارستان سیار ، اتومبیلی که با آن بیماران را به بیمارستان میبرسانند ، ماشین بیمارستان

آمپر - فر. واحد جریان و اندازه گیری مصرف برق ، واحد سنجش الکتریسته

آمپر متر - فر. آمپر سنج

آمبول - شیشه سر بسته ای که حاوی داروهای مختلف است که بوسیله سرنگ و سوزن به بیمار تزریق میشود

آمفی تئاتر - فر. محلی در تئاتر برای تماشاچیان که بصورت هلالی ساخته شده

آمونیاک - **آمونیاک** - گازی است بیرنگ و بو و فرار که در آب حل میشود و از نشادر و آهک ساخته میشود ، مایع آنرا در فارسی جوهر نشادر میگویند

آمونیم - نام فیزی که به علت شبیه بودن املاحش به سدیم و پتاسیم فرض میکنند از املاح آمونیاک باشد

آمیپ - نوعی جاندار تک سلولی که در آب و محل های مرطوب تولید میشود ، یاخته آمیب عامل جذب و هضم و انجام

دهنده تنفس و دفع حرکت و تولید مثل ساده است ، نوعی آسیب خطرناک نیز هست که مولد بیماری اسهال خونی است و در روده انسان رشد و نمو میکند
آمید - آمید ها با وسایل شیمیائی از اسید ها بدست میآیند

آمیدون - فر . نشاسته
آنابولیسم - کیفیت ترکیب موادغذائی بعد از هضم در بدن

آناتومی - تشریح ، کالبد شکافی
آنارشی - هرج و مرج ، بیسروسامانی
آنارشیست - هرج و مرج خواه ، مفسده جو
آنارشیسم - طرفداری از هرج و مرج و جنجال ، اصول هرج و مرج و جنجال
آناناس - درختی است کوچک که دارای برگهای درازی بوده بامیوه آن کمپوت و مربا و ترشی درست میکنند ، این درخت بیشتر در کشورهای اروپا و قسمتی از آمریکا میروند

آنتراکت - فر . فاصله بین دو پرده در تئاتر ، فاصله بین دو قطعه کنسرت برای رفع خستگی

آنلیکتوول - طبقه روشنفکر ، شخص با هوش و فراست ، ذهنی ، ادراکی ، هوشی
آنلیجنس - فهم ، ادراک ، ارتباط مخفی ، روابط کار آگاهی و اخبار مخفی
آنلیجنس بیرونی - اداره آگاهی ، کار آگاهی و پلیس مخفی انگلیس

آنتن - فر . دکل های چوبی و آهنی که برای تقویت امواج الکتریکی رادیو

و تلویزیون و بیسیم در محل های بلند نصب میشود

آنتی اسپاسمودیک - ضد انقباض عضله
آنتی بیوتیک - مواد جدید الکشف ضد میکربی که از قارچها و باکتریها گرفته میشود مانند پنی سیلین و آکرو- مایسین ، آنتی بیوتیکهای جدیدتری نیز بدست آمده مانند ترانسیکلین ها که برضد مقدار بیشتری از باکتریها بکار میروند
آنتی پیرین - داروی معرق ضد تب و درد
آنتی راشیتسم - داروی ضد نرمی- استخوان ، ضد بیماری راشیتسم

آنتی فلورستین - خمیر ضد دردی که در محل های ضرب دیده و کوفته و نیز در روی کورک و دمل ضماض میشود
آنتیک - کهنه ، عتیق ، عتیقه ، هر شیء قدیمی و باستانی که بدست بیاید
آنتیمون - جوهر قی ، نوعی فلز سفید متمایل بآبی که در حال ترکیب با گوگرد بدست میآید ، برای ساختن حروف چاپخانه آنرا با سرب مخلوط میکنند ، در طب و داروسازی هم بکار میروند

آنژین - فر . ورم گلو ، تورم لوزتین که بالکه های سفید و چرکی و سر درد و تب و استخوان درد همراه است ، تشخیص این بیماری با پزشک است لیکن برای معالجه آن از پنی سیلین و غرغره مواد کلرات د پتاس استفاده میکنند

آنژین دو پوآترین - فر . این بیماری در اثر اختلال غده و تروئید ،

[مجازاً] فرصت ، وقت
آوْت - انگلی . (در اصطلاح فوتبال)
 خارج شدن توپ از میدان فوتبال
آوُرِل - ، ماه چهارم فرنگی ، اول بهار
آوُکا - فر . وکیل دادگستری
آویاتُور - هوانورد ، خلبان
آئوُرَت - سرخ رنگ یا شریان بزرگ
 قلب که در طرف چپ قلب قرار دارد و
 خون را بوسیله شریانهای کوچک خود
 بتمام بدن میرساند
آیروپِلان - هواپیما ، طیاره

الف

اُپرا - فر . نمایش همراه با شعر و
 آواز ، نمایشنامه ای که با شعر و موسیقی
 و رقص همراه است
اُپِرَت - فر . اپرای کوچک (خنده دار)
اُپُل - فر . شانه ، دوش - بالشتکی که
 خیاطها در زیر شانه کت برای برجستگی
 شانه ها میگذارند
اُپیدمی - فر . شیوع بیماری مسری
اُپیکا - فر . داروی ضد قی که از ریشه
 گیاهی که در آمریکا میروید میگیرند
اُپیون - یو . افیون ، تریاک
اِرَر - فر . مایمی که برای بیهوش کردن
 بکار میبرند ، اثر ، عنصر آسمانی ، در
 یونانی بمعنی هوا است و آسمان را هم
 باین نام مینامند ، بخار گردا گرد جو زمین
اَتَم - ذره ، کوچکترین ذره ، اتم از

عارض میشود . علامت عمده آن تنگی نفس ،
 فشار خون و متورم شدن چشم و پای
 چشم و ضعف و اختلال جهاز هاضمه
 است . علت پیدایش این بیماری بیشتر در
 اثر مسمومیت از استعمال الکل
 یا مسمومیت از سرب است و گاهی هم
 در اثر وجود میکرب سفلیس در خون
 یا علل دیگر عارض میشود . در موقع
 حمله بیماری بمریض حالت خفقان و
 کبودی عارض میشود . بیمار باید از
 هر نوع خستگی و کوشش و بیداری
 زیاد اجتناب کند . از خوردن مشروبات
 الکلی و ادویه نیز خود داری کند .
 معالجه این بیماری بیشتر با (ید) و
 (تری یتَرین) صورت میگیرد ، اطبای
 قدیم بورانی علف گزنه را با ماست
 مفید میدانستند
آَنسِکُلُوپِدی - فر . دائرة المعارف
آَنسِکُلُوپِدیَا - انگلی . فرهنگ اطلاعات -
 عمومی ، دائرة المعارف
آَنکارت - فر . برابر دز بازی قمار ،
 نه برده نه باخته ، در فارسی بی پول ،
 پاباخته
آَنکِلُوپیل - طرفدار انگلیس و سیاست
 انگلیس ، پرو آداب و عادات انگلیس
آَنوُری - عدم ترشح در ادرار
آَنوُمی - بیماری کم خونی
آواریه - **آواریه** - فاسد ، ضایع ،
 خراب ، خراب شده ، خسارت دیده
آوانس - شاعبه ، بیعانه ، پیش بها ،

در خدمت افسر مافوق است و کارهای او را انجام میدهد و نیز بمعنی حکم و دستور و فرمان هم میباشد

آرِسْنِیک - سم الفار ، مرگ موش ، [در طب] از املاح ارسنیک بعنوان تونیک آهن استفاده میشود و ترکیبات سمی آن فوق العاده مهلك و کشنده است **آرِکُتِر** - مجموع سازهای زهی و بادی و مضربی که با آنها قطعات موسیقی اجرا میشود ، مجموعه نوازندگان موسیقی **اُرُک** - نوعی ساز شبیه پیانو که اغلب در کلیسا همراه با سرودهای مذهبی نواخته میشود

اُرُحْمَان - فر . کارمند ، آلت ، عضو ، طرفدار احزاب سیاسی ، [در طب] جهاز بدن **اُرُحْمَانِیز** - فر . سازمان داده ، متشکل **اُرُحْمَانِیزم** - فر . اندام ، پیکر ، کالبد ، کلیه اجزاء و اعضائی که بدن موجودی را تشکیل میدهد

اِرِیْمَا تُوُر - فر . ظرفی که با آن تنقیه میکنند ، تلمبه ای که با آن آبش می کنند **اَزْت** - (= نِیْتِر وِرْتِن) فر . گاز بیرنگ و بی بو و بدون طعم که در ترکیبات عناصر چهارگانه بمقدار زیاد وجود دارد **اَزْتَات** - نمک اسید ازتیک

اَزْتِیک آسید - جوهر شوره ، اسید ازتیک **اِسَانِس** - فر . ماده مغلوطه فرار که از گیاهان و میوه حیات وسیزجیات میگیرند **اِسپانیول** - اسپانیا ، اسپانیائی

ذرات بسیار کوچک بنام پرتون والکترون تشکیل شده ، الکترونها با سرعت بدور هسته مرکزی که مقداری پرتون بهم

چسبیده میباشد در گردش است

اَتْمِیک - اتمی ، مربوط باتم **اَتوبوس** - فر . اتومبیل ، اتومبیلی که دارای صندلیهای متعدد است و مسافران را در شهر بمناطق مختلف میبرد **اَتوبیوگرافی** - شرح حال بقلم خود

نویسنده ، شرح حال نویسنده

اَتوکار - اتومبیل ، اتوبوس

اَتوماتیک - (ماشین یا دستگاه) خودکار **اَتومبیل** - از وسائل نقلیه است که بوسیله موتور و مصرف بنزین حرکت میکند و دارای انواع و اشکال مختلف است **اَتوهماتروپی** - تدریق خون از ناحیه به ناحیه دیگر بدن بیمار برای تصفیه خون (در بیشتر بیماریهای جلدی مانند کپهر و اگرما)

اِتِیکت - فر . برچسب ، علامت ، کاغذ چاپ شده ایکه روی شیشه واجناس مختلف برای معرفی آن کالا و مارک آن کارخانه می چسبانند

اُرانگوتان - یکنوع میمون که قیافه و حرکاتش شبیه انسان است دستهای این میمون بسیار دراز است و از روی درختی بدرخت دیگر میجهد و با دستهایش تاب میخورد و در روی درخت زندگی میکند **اُردنانس** - فر . کماشته ، سربازی که

اِسپِر - تخم یا دانه های دزه بینی که نباتات بدون گل برای تولید بمثل میرویند ، تخم سلولی گیاه
اِسپِرْماتوزوئید - نطفه نر ، این نطفه در انسان بشکل یاخته بلند و درازی است که دارای سر و دم است و بطول ۲۰۰ میکرون میباشد

اِسپِسیال - مخصوص ، ویژه ، مختص
اِسپِسیالیتِه - مختص ، خصوصیت ، اختصاص ، [در شیمی] بداروهائی میگویند که ترکیب شده در کارخانه های داروسازی است و بطور سر بسته بصورت شربت ، قرص ، کپسول در شیشه ها یا جعبه های مخصوصی برای مصرف در دسترس بیماران قرار گرفته است

اِسپُورت - انگلی . انواع ورزشهای سبک تقلیر اسب سواری ، پیک نیک ، قایق سواری ، چوگان بازی ، پیاده روی در هوای آزاد
اِسپُورْتَمَن - انگلی . شخص ورزشکار ، آدم چابک و زرننگ ، شخص ورزیده در ورزشهای سبک

اِسپِریتِسَم - احضار ارواح ، فنون احضار ارواح و مسلک آشنایان این فن
اِسْتَات - نمک اسید استیک

اِسْتاتِستِیک - آمار ، احصائیه ، بررسی و بدست آوردن اطلاعاتی از تعداد نفوس يك شهر یا يك مملکت . این علم اخیراً بجند دسته زیر تقسیم شده و در دانشگاه ها

تدریس میشود . آمار نفوس ، آمار اقتصادی ، آمار بهداشتی ، آمار اخلاقی و سیاسی . بطور کلی قاعده جمع آوری این احصائیات از طریق شمارش و محاسبه و جمع کردن نتیجه آن بصورت اعداد بدست میآید که در دنیای امروز در تمام رشته های علمی و اجتماعی مورد استفاده است
اِسْتَاژ - دوره ای که کارمند یاد و طلب کاری مشغول فرا گرفتن و آموختن طرز کار و خصوصیات آن اداره یا بنگاهی است که میخواهد در آنجا کار کند و معمولاً بدون دستمزد است ، کار آموزی

اِسْتاسیون - فر . ایستگاه ، جایگاه ، مرکز
اِسْتامپ - مهر ، مهری که بر روی کاغذ میزنند ، بجعبه ای که داخل آن روغن استامپ قرار دارد و مهر را بر روی آن میزنند نیز استامپ میگویند

اِسْتانْدَارْد - قبول شده ، پذیرفته شده ، نمونه ، مقیاس ، قاعده ، اصل ، عیار یا میزان معمولی و قانونی که در کارخانه ها برای اجناس تجارتي در نظر گرفته شده
اِسْتِئُولُوژِی - فر . تشریح استخوان

اِسْتِیپ - فر . دشت ، جلگه سرسبز
اِسْتِیپ - انگلی . قدم ، گام ، رقص پا
اِسْتِیپ - انگلی . ایست ، توقف ، فرمان ایست و توقف (در هر مورد)

اِسْتِئوسکوپ - گوشی پزشکان که برای معاینه قلب و ریۀ بیمار از آن استفاده میکنند

اِستراتژی - فر . علم لشکر کشی و جنگ، جمع آوری سپاه ، علم پیش بردن و رهبری کردن سپاه در جنگ
اِستراتژیک - فر . سوق الجیشی ، مربوط به لشکر کشی و عملیات جنگی ، مربوط به پیشرفت سپاه در جنگ
اِستریپتو میسین - آنتی بیوتیکی که ضد بسیاری از میکربهاست و بطور کلی در بیماری سل از آن استفاده میشود
اِسترکنین - سمی است کشنده و مهلك که مقدار پنج سانت از آن باعث هلاک انسان میشود . اِسترکنین آلکالوئیدی است متبلور که از تخم درخت « وومیکا » یا « کجوله » که در هندوستان میروید میگیرند . ماده سمی و قلیائی دیگری نیز از این گیاه میگیرند که بروسین نام دارد
اِستریلینگ - انگلی . مسکوک نقره انگلیس یا لیره استریلینگ که واحد پول انگلیس است و معادل ۲۰ شیلینگ و هر شیلینگ برابر ۱۲ سنت است
اِستریکنال - یا سولفات دتیل که از اسید اِسترکنین گرفته میشود و همان خواص اِسترکنین را داراست
اِستریل - فر . عقیم ، نازا . بی ثمر
اِستریلیزه - فر . ضد عفونی شده ، بدون میکرب ، عاری از میکرب ، پاک ، تمیز
اِستودیو - اطاق کار ، اطاق ضبط صدا ، محل مخصوص فیلمبرداری (سینمایی)
اِستیل - فر . شیوه و سبک در انواع هنرها . از قبیل نقاشی ، حجاری ، مجسمه

سازی ، معماری و غیره ، [بطور کلی]
 اسلوب سبک ، شیوه
اِسکادر - فر . تعدادی از ناوهای دریائی که زیر فرماندهی یک افسر نیرو دریائی است
اِسکادران - فر . اسواران ، سواره نظام ها ، عده معینی از سواره نظام
اِسکلت - استخوان بندی انسان و حیوان
اِسکورت - دسته مشایخت کنندگان ، مشایمین ، همراهی ، مشایخت ، عده از سربازان مسلح که برای محافظت یا تشریفات همراه سلاطین یا اشخاص بزرگ حرکت میکنند
اِسکی - یکی از انواع ورزش که عبارت از گردش و حرکت در زوی برف بوسیله دو چوب بلندی که با تسمه پیاپی بندند - این ورزش بیشتر در محل های کوهستانی و دامنه تپه ها که پوشیده از برف است عمل میشود و با دو چوب بلندی که در دست میگیرند حرکت و توقف این بازی را کنترل میکنند و روی برف سر میخورند
اِسکیتینگ - نوعی بازی ورزشی که عبارت است از سر خوردن روی زمین صاف و هموار بوسیله کفشهای چرخدار و فلزی که گاه در يك پا و گاهی بر هر دو پا میکنند و با سرعت حرکت می کنند
اِسکیتینگ رینگ - زمین بازی اسکیتینگ
اِسمو کینگ - لباس رسمی ، لباس شب

نشینی، نوعی لباس برنگه مشکی که کت آن جلو باز و دنباله آن نسبتاً بلند است و بیشتر شلوار آن راه راه است
آسید - یو. ترشی، هرمایمی که ترش باشد - هر اسید دارای هیدروژن است و در برخورد با فلزات هیدروژن خود را از دست داده در روی فلز اثر گذاشته تولید نمک میکند

آسید اُرتیک = اسید نیتریک

آسید آسیتیک - جوهر سرکه

آسید اوریک - اسیدی است که در ادرار انسان و بیشتر حیوانات وجود دارد این اسید از ترکیب اوره با اکسیژن بوجود میآید

آسید بوریک - گردی است سفید و کریستال که در آب چشمه ها و در بعضی اذراضی بدست میآید و بیشتر برای شستشوی زخم و جراحات مصرف میشود
آسید سولفوریک - جوهر گوگرد، اسیدی که در صنعت و طب بکار میرود و بیشتر برای حل کردن فلزات و سوزاندن و سوداخ کردن اشیاء بکار میرود

آسید سیتریک - جوهر لیمو، عنصری که بصورت نمک سنگ است و دارای رنگه سفید و متبلور و ترش مزه است
آسید فنیک - جسمی است که از محلول آن برای گند زدائی و شستشوی زخم استفاده میکنند

آسید گربنیک - گاز بیرنگ و بو و

ترش مزه ای که در طب برای تقویت جهاز هاضمه از آن استفاده میکنند
آسید کلریدریک - جوهر نمک، گاز بدبو و بیرنگی که ترش و قابل حل در آب است. اسید کلریدریک از کلر و هیدروژن ترکیب میشود

آسید لاکتیک - کفک سیاه، قره - قروت - این اسید از شیر بریده و ترش شده گرفته میشود و بیشتر برای چاشنی غذا و ترش کردن آش و غیره مصرف میشود
آسید نیتریک - همان اسید ازتیک است که به «تیزاب» یا «جوهر شوره» معروف است - تیزاب مایعی است برای حک کردن فلزات (بجز انواع طلا) که بطور کلی هر شیشی را میسوزاند و سوداخ میکند، مخلوط تیزاب، اسید کلریدریک را تیزاب سلطانی هم میگویند که طلای زرد و سفید را حک میکند
اِشانتیوژن - فر. مسطوره، نمونه کالا که برای نمایندگان و فروشندگان هر کارخانه فرستاده میشود

اِشیل - فر. رتبه، پایه، نردبان
اُفت - نوعی چاپ که بوسیله فیلم برداری مطالب یا تصاویر را بروی فلزی بنام (زینگ) بر میگردداند و آنرا با ماشین اُفت چاپ میکنند

اُفتنین - یو. گیاهی که گلهایش شبیه گل بابونه است. اطباء قدیم برای امراض دغه، صرع، لقوه و بیماریهای

کبد و بخصوص برای دفع کرم معده از آن استفاده میکردند ، درطب جدید هم از آن استفاده میشود

اکالیپتوس - درختی است معروف به ضد نوبه که برگهایش معطر و دارای خواصی است که میکروب را می کشد درخت آن همیشه سرسبز است و اطباء قدیم برای بیمارانی که تب و نوبه داشتند تجویز میکردند در طب جدید هم از آن استفاده میشود

اکتبر - ماه دهم از سال مسیحی که برابر با مهر ماه میباشد

اکزما - **إِخْزَمَا** - سودا ، بیماری جلدی که همراه با خارش زیاد است هنگام بروز طاولهای کوچک و قرمزی بیدن میزند که از آنها مایعی ترشح میکند و در اثر خارش پوسته پوسته میشود. علت پیدایش این بیماری ناسازگاری بدن در مقابل عوامل محیطی یا حساسیت در برابر بعضی غذاها یا داروهاست که اختلالاتی در غدد بدن بوجود میآورند و باعث پیدایش این بیماری میشوند. ضداد سبب زمینی یا آردکشان و آرد جو در محل زخم مفید است و حتی - المقدور باید در ابتدای بیماری بمداوا پرداخت زیرا هرچه مدت این بیماری بگذرد ممالجئه آن دشوار تر است

اکسپوز - **إِخْضُوزَه** - فر . بنمایش گذاشتن کالا ، توضیح ، شرح ، گزارش ، عرض **اکسپوزسیون** - **إِخْضُوزِیْون** - فر. نمایشگاه امتعه ،

نمایشگاه مصنوعات ، عرضه ، نمایش **اکسید** - ترکیب یکی از فلزات با اکسیژن ، اجسام بسیط که با اکسیژن ترکیب شده باشند

اکسیداسیون - ترکیب کردن جسمی با اکسیژن ، حالت اکسیده شده جسمی **اکسید دوزنگ** - **إِکْسیْد دُوزَنگ** - گردی که در بمادهای ضد زخم بکار میرود ، سفیدابروی **اکسید دوزنگ** - **إِکْسیْد دُوزَنگ** - گاز کشنده ای که

از احتراق ناقص ذغال متصاعد میشود **اکسید کلسیوم** - **إِکْسیْد کَلْسیُوم** - آهک ، سنگ آهک را

در کوره های مخصوص در / ۱۰۰۰ درجه می پزند و چون روی آن آب بریزند از هم پاشیده میشود و بخاری از آن بلند میشود . در ساختمانها بصورت شفته از آن استفاده میکنند

اکسیژن - **إِکْسیْژَن** - یکی از پنج اجزاء قابل تنفس هوا که باعث حیات جانداران و نباتات است از ترکیب آن با هیدروژن آب بوجود میآید ، وجود اکسیژن علت اشتعال و احتراق میشود و بدون آن حیات و زندگی غیر ممکن است

اکسیژناسیون - عمل ترکیب اکسیژن با هر جسمی و حالت ظاهری آن

اکسیژنه - اکسیژن دار ، اکسیژنی **اکونومی** - **إِکُونُومِی** - فر . صرفه جوئی ، اقتصاد

اکونومیست - **إِکُونُومِیْسْت** - فر . عالم علم اقتصاد **اکونومیک** - **إِکُونُومِیک** - فر. مقرون بصرفه ، با صرفه

اکپ - **إِکِپ** - دسته ای از افراد ، عده ای که باهم کاری را انجام دهند

تولید میشود و در طبیعت هم بعلت برخورد
هوای سرد و گرم بوجود میآید که
بصورت رعد و برق ظهور میکند. بعضی
از اجسام مانند انواع چوبها و شیشهها
و پارچهها نیروی الکتریسته را از
خود رد نمیکند که آنها را عایق برق
میگویند به فلزات و مایعات و موجودات
جاندار که برق را عبور میدهند هادی
برق میگویند

الْكَتْرِيسِيْن - متخصص برق و الکتریک
الْكَتْرِيك - برقی، منسوب به برق
الْكُل - مایعی که از تقطیر چوب یا
کشمش یا تفاله بعضی میوهها میگیرند که
بر دو قسم است - یکی الکلی که قابل
شرب نیست و آنرا بیشتر از چوب
میگیرند و مصرف طبی و صنعتی دارد و
آنرا الک صنعتی (یا متبلیک) میگویند.
دیگری الکلی است که از کشمش یا انگور
میگیرند، قابل شرب است و آنرا
الکل سفید یا عرق یا الک اتبلیک
میگویند، از الکلهای ۹۰ درجه
برای تهیه تنطورهالین و استریلیزه
استفاده میشود

الْكَلَات - تقطیر الکلهای با ماده معطر
الْكُلُوئید - مراجعه شود به: آلکالوئید
الْكَلِيسَم - اعتیاد بمشروب الکلی،

عادت بخمر، بیماری زائیده الکله
الْكَلِک - معتاد بمشروبات الکلی،
الکل دار، الکلی، دارای الکله
الْمَبِیْد - یو. فواصل چهار ساله ای که

اَنْزَالِید - ماده مترشح گیاهی
اَنْزَمَا - مراجعه شود به: اکزما
اَلْکِتْرَال - فر، انتخابی، کارت
الکترال به ورقه ای که برای رای دادن
میدهند گفته میشود

اَلْکِتْرُوَامَان - آهن ربای برقی
اَلْکِتْرُوْتْرَابِی - مداوای بیماری با برق
اَلْکِتْرُوْتْرَابُوْتِیک - معالجه با برق
اَلْکِتْرُوْدِینامِیک - بحثی است در علم
فیزیک راجع به خواص و کیفیت برق
اَلْکِتْرُوْسْکُوْپ - برق یاب، برق آزما
اَلْکِتْرُوْکَارْدِیُوْغْرَاف - دستگاه
الکتریکی که انقباضات عضله قلب را
نشان میدهد و در روی نوار ضبط میکند
اَلْکِتْرُوْکَارْدِیُوْغْرَام - نواری که
انقباضات عضله قلب در روی آن ثبت میشود
اَلْکِتْرُوْمَاغْنِیت - آهنی که در اثر
جریان برق حالت مغناطیسی پیدامی کند
اَلْکِتْرُوْمِتر - برق سنج، دستگاهی
است برای سنجش میزان نیروی الکتریسته
اَلْکِتْرُوْمُوْتُوْر - موتور مولد برق،
موتور برقی، دستگاهی که نیروی برق
را بنیروی مکانیکی تبدیل می کند، برق را
اَلْکِتْرُوْن - ذراتی که بدور هسته اتمی
در جریان و حرکت هستند، الکترونها
دارای الکتریک منفی هستند

اَلْکِتْرِیْسِیْتِه - نیروی برق، قوه الکتریک
که بر دو قسم مثبت و منفی میباشد. الکتریک
در نتیجه اصطکاک و برخورد دو جسم

در یونان قدیم برای بازی المپیک قائل شده بودند

اَلْمِیْکَ - یو . انواع بازیهای ورزشی که چهار سال یکبار در یونان قدیم بعنوان تفریح انجام میشد . در سالهای اخیر هم در دنیا متداول شده کمر بار بازی المپیک را در یکی از کشورهای جهان اجرا میکنند و همه گروه از ورزشکاران از تمام نقاط جهان در آن شرکت می کنند

اِمپراطریس - ملکه ، زن امپراتور
اِمپراطور - در روم قدیم سرداران بزرگ لقب امپراطور میدادند - بعد از آن لقب و عنوانی شد برای سلاطین و فرمانروایان بزرگ جهان

اِمپریال - سلطنتی ، شاهنشاهی ، امپراطوری ، مربوط بسلطان یا شاه

اِمپریالیست - طرفدار امپراطوری و سلطنت ، طرفدار حکومت شاهنشاهی
اِمپریالیسم - طرفداری از حکومت سلطنت ، طرز حکومت امپراطوری ، استعمار طلبی ، سیاستی که مرامش استعمار طلبی و تسلط بر کشورهای ضعیف و ثروتمند است

اِمیتین - ماده ای برنگ قهوه که از ریشه آپیکا بدست می آید تلخ و زود حل است
اُمِلت - فر . خاگینه ، نیمرو ، نیمروی تخم مرغ و گوجه فرنگی

اُمونیاك - مراجعه شوده : آمونیاك
اَنتر اَكت - مراجعه شوده : اَنتر اَكت

اَنترسان - فر . جالب توجه ، مفید ، قابل استفاده ، تماشایی ، سرگرم کننده
اَنترن - فر . معین پزشك ، دانشجوی طبی که برای کار آموزی زیر دست دکتر ورزیده ای کار میکند . محصل مدرسه شبانه روزی .

اَنترناسیونال - فر . جهانی ، بین المللی ، انجمن بین المللی کارگران

اَنترناسیونالیست - طرفدار اصول بین المللی ، طرفدار سازمان بین المللی
اَنترناسیونالیسم احساسات بین المللی ، سازمان بین المللی ، مسلک اتحاد بین المللی ، سازمان اتحاد جهانی

اَنتریک - فر . تحریک ، دسیسه ، فتنه جوئی ، تحریک و دسیسه کردن

اَنتیم - فر . باطنی ، صمیمی ، قلبی
اَنتیمون - فلزی است سفید که برای ساختن حروف چاپخانه بسرب میزنند

اَنتیمیته - صمیمیت ، نزدیکی ، خلوص
اَندیکس - دفتر فهرست ، راهنما ، نماینده ، انگشت سیاه ، زبانه ترازو

اَندیکاتور - نماینده ، دفتر نماینده ، دفتر مشخص کننده نامه های رسیده ، دفتری که خلاصه نامه در آن نوشته میشود ، مقیاس ، اندازه ، فشار سنج

اَنژری - فر . نیرو ، قدرت ، قوه ، زور ، خاصیت ، تأثیر ، شهامت ، فعالیت

اَنژریك - فر . نیرومند ، توانا ، فعال
اَنژکیون - فر . تزریق آمپول

در رگ یا زیر پوست بوسیله سرنک
اُنس - انگلی . در اوزان انگلیسی هر
 ۱۶ درم برابر است با يك انس ،
 و هر ۱۶ انس برابر با يك پوند .
 در فرانسه يك شانزدهم لیور و وزنی
 است برابر با ۳۰ گرم
اَنسُرُوهان - اسباب ، ابزار ، آلت ،
 نوشته [در موسیقی] آهنگی برای ساز
اَنسِتیتو - فر . بنگاه ، انجمن ،
 شورای ، انجمن علمی ، مؤسسات علمی
اَنسولین - ماده تنظیم کننده قند در
 بدن ، دارویی که برای تنظیم قند بدن
 ساخته شده

اَنفِرْمیه - پرستار ، پرستار بیمارستان
 که برای کمک به بیماران و معاونت
 پزشک در امور جراحی و کارهای دیگر
 در بیمارستان کار میکند

اَنفَلُوآنزا - فر . نوعی گریپ و زکام
 و اگیرفصلی که بعلت اختلاف هوای
 سرد و گرم عارض میشود؛ در فارسی باین
 بیماری «مششه» میگویند عوارض این
 بیماری عبارت است از تب ، سردرد ،
 عطسه ، سرفه شدید ، درد پهلوی ، خفقان
 قلب و استخوان درد و خستگی اعضا
 که بیمار از شدت ناراحتی تا مدتی
 نمیتواند حرکت کند

اَنیسُون - انگلی . هم آهنگی و هم
 کوکی سازها ، شاخص كوك و هم آهنگی
اوت - ماه هشتم از سال مسیحی

اَوْت - انگلی . مراجعه شود به : آوت
اودوگُن - فر . ماده معطری که از
 حل کردن روغنهای اتردار در الکل
 بدست میآید

اُوران - اکسید اورانیوم
اُورانوس - یو . رب النوع آسمان
 نام یکی از سیارات که ۸۴ سال یکبار
 دور زمین میگردد و ۷۴ برابر از زمین
 بزرگتر است

اُورانِیوم - فلزی است بسیار قیمتی و
 کمیاب که بعلت تشعشعات رادیو آکتیو
 آن که از سایر فلزات زیادتر است
 مورد استفاده و مطالعه در آزمایشگاههای
 اتمی قرار میگیرد . این فلز بیشتر از
 معادن سرب بدست میآید

اُورْمُون - هُورْمُون - موادی که از
 غدد مترشحہ اعضا تناسلی یا سایر اعضا
 در بدن ترشح میکند

اورمی - نوعی بیماری که ناشی از
 نارسائی کلیه و ازدیاد نمک خون است
اوره - جوهر پیشاب ، جوهر ادرار ،
 ماده ای که از اکسیژن و ازت و هیدروژن
 و کربن تشکیل شده و در ادرار انسان
 و بعضی از حیوانات وجود دارد . این
 ماده بوسیله کبد در بدن ساخته میشود و
 بوسیله بندهای کلیه به کلیه میریزد
 و دفع میشود مقدار اوړه خون انسان
 اگر از ۲۰ تا ۴۰ سانتی گرم تجاوز
 کند به بیماری اورمی مبتلا میشود .

ایده ئولۇزى - مبحث تصورات و خیالیاتی، علم افکار و معانی، مسلك اصالت تصور

ایده ئولۇزىك - آدم خیالیات، کسیکه پیرو مسلك اصالت تصورات است

ایده ئولۇك - متخصص دلائل نظری، عالم علم نظری، آدم خیالیات

ایزۇتۇپ - اجسام همشكل كه وزن اتمی آنها با هم متفاوت است

ایزۇلات - مجزا کردن، منفرد کردن، عمل تجزیه، باعایق پوشاندن
ایزۇتۇنىك - هم صدا، يك صدا، [درشیمی] دوحلول یا مایع هم وزن یا هم غلظت

اینچ - انگلی. درمقیاس طول انگلیسی هر ۱۲ اینچ برابر است با يك فوت و هر سه فوت برابر با يك یارد است اندازه اینچ بطول سانتیمتر برابر است با ۲/۵۴ سانتیمتر

ب

بابانولۇل - فر. پیر مردی که دارای ریش سفید بلند و جامه سرخ رنگ بلندی است که در شب تولد مسیح (شب کریسمس) برای کودکان انواع اسباب بازی و شیرینی جات میآورد

باطری - باطری. جعبه تولید برق که برای روشن کردن و استارزدن در انواع اتومبیل قرار دارد، دارای نیروی

اۇزىون - نوعی بیماری که غدد بناگوش متورم میشود و آماس میکند. هرگاه در کودکان نا بالغ دیرتر. بمعالجه این بیماری بپردازند باعث قطع نسل میشود
اولترا میکروئوسکوپ - نوعی میکروسکوپ ریز بین که بوسیله نور الکتریک میکروبهای دیده نشدنی رامی بینند.

اۇلتىماتۇم - اتمام حجت، آخرین شرط، پیشنهاد آخری که کشوری بکشور دیگر در مواقع جنگ میدهد

اۇنس - رجوع شود به: انس
اۇنیفورم - لباس متحد الشکل و رسمی
اونیورسیتیه - دانشگاه، کالج، دارالفنون، مدرسه عالی، دانشکده

اۈۈل - در انسان بصورت سلولی است دایره شکل که ترشح زهدان است و با اسپرماتوزوئید ترکیب شده تبدیل به جنین میشود

ایدرۇۋۇن - رجوع شود به هیدروژن
ایده - فر. خیال، فکر، تصور، رای، عقیده، اندیشه، نیت

ایده آل - فر. کمال - مطلوب، منتهای آرزو. درجه کمال در قوه تخیل
ایده آلیست - فر. طرفدار سبک ایده. آلیسم. شخص ایده آلیسم، طالب ایده آل، منتقد به خیال و تصور، منکر وجود خارجی اشیاء

ایده آلیسم - فلسفه تفکر، معنویت، اصالت تصور، عقیده گروهی که معتقدند اکثر احسام زائیده خیال و تصور ماست

مثبت و منفی است که ۱۲ ولت برق دارد
باتون - چوبدستی ، عصای کوتاه
 و لاستیکی که پاسبانان برای استفاده در
 مواقع هرج و مرج و نزاع بکمر میزنند
باتیست - باتیست - نوعی پارچه نخی و نرم
باز - میخانه و محلی که در آنجا بطور
 ایستاده خوراک و نوشابه میخورند

باز فیکس - میله افقی شکلی که بر دو
 میله عمودی سوار است و در روی آن
 حرکات ورزشی از قبیل چرخیدن روی
 دست و پا و پرش و نرمش انجام میدهند.
باروگراف - فشار سنج ، دستگاهی که
 مقدار فشار هر نیروئی را ضبط میکند
بارومتر - میزان الهوا ، هوا سنج
بارون - يك از لقبهای اشرافی که خاص
 نجیب زادگان اروپا بوده است
بازیوم - فلزی نقره رنگ که در ۸۵۰
 درجه حرارت ذوب میشود ، املاحش
 در صنعت و طب بکار میرود

بازالت - مرمر سیاه ، سنگ محک
باستیل - فر . حصار ، دژ ، زندان ،
 بنائی که برج و بارو داشته باشد . نام
 زندان معروف فرانسه واقع در پاریس
 که در انقلاب فرانسه بدست مردم و
 جنگجویان ویران شد.

باستیون - فر . برج و بارو ، بنای
 داخل حصار ، برج یا حصار دو پهلو
باشکول - قبان یا ترازوی بزرگ
 برای وزن کردن اشیاء خیلی بزرگ.

باسن - لکن ، طشت ، لکن خاصه
باسیل - میکرب ، نوعی میکرب ذره
 بینی تک سلولی که انواع مختلف دارد.
باسیل کُخ - میکرب سل که توسط
 دکتر کُخ دانشمند و شیمیست آلمانی
 کشف شد

باك - مخزن بنزین اتومبیل ، لاوك
باکارا - بازی ورق معروف به هشت و نه
باکتری - میکربهای گیاهی ، گروه
 زیادی از موجودات ذره بینی تک یاخته
 گیاهی که اشکال مختلفی دارند، میکروب
 کشنده باکتری و میکرب

باکتر یولوژی - میکرب شناسی ،
 آشنائی به علم باکتری ، رشته مباحث
 باکتریها

باکتر یولوژیست - میکرب شناس ،
 دکتر یا محصل در علم میکرب شناسی
بال - فر . مجلس رقص ، سالن رقص
بال - انگلی . توپ ، گوی ، گلوله

بالانس - فر . ترازو ، میزان ، موازنه
 [در تجارت] معادله و موازنه بدهی و
 بستانکاری [در ورزش] متبادل نگاهداشتن
 بدن در حالت های مختلف

بال - رجوع شود به بالن
بالالایکا - روس . گیتار روسی

بالت - رقص تفسیری ، نوعی رقص که
 همراه با موزیک و حرکاتی است که
 تفسیر کننده و مبین حالت یا موضوعی

باشد . لباس این رقص خیلی کوتاه و دامن آن تور دوری شده است ، هنگام رقص بیشتر با سر پنجه پا راه میروند و هم آهنگی زیادی بین موزیک و رقص است **بالرین** - زنی که رقص بالت میکند ، رقاصه ، رقاصه بالت

بالشویسم - مسلک اشتراکی بالشویکها **بالشویک** - طرفدار مرام اشتراکی ،

پیرو بالشویسم یا مرام اشتراکی **بالکن** - **بالکنی** - ایوان جلوعمارت ، مهتابی ، بالاخانه ، ایوان

بال ماسکه - فر . مجلس رقص که مهمانها هر يك با لباس انتخابی مخصوص در آن وارد میشوند و اکثر دارای نقاب هستند

بالن - **بال** - نهنگ ، ماهی بزرگ و عظیم الجثه که از پستانداران دریاست . طول بدن این حیوان تا سی و دو متر و وزن آن گاهی تا به چهل تن میرسد . بالن برای تنفس روی آن میآید و بوسیله سوراخی که در روی سرش وجود دارد نفس میکشد و بعلت چربی زیادی که در بدن این حیوان است او را شکار میکنند و از روغن آن استفاده های مختلف میکنند . بچه این حیوان هنگام تولد از سه تا پنج متر طول دارد و در اقیانوس ها هر قدم از مادر دور بیفتد هنگام شیر خوردن خود را بمادر میسازد و از پستان او که شیرفوران دارد میخورد

بالن - **بالون** - بادکنک ، کشتی هوایی ، کیسه ای بشکل بادکنک کروی شکل که بوسیله هیدروژن و گاز های سبک آنرا با آسمان میفرستند و هنگام بالا رفتن کیسه های شنی که داخل آن است به بیرون پرتاب کرده و هنگام پائین آمدن مقدار هیدروژن آنرا کم میکنند ، بالن را در سال ۱۷۸۳ برادران منگولفیه اختراع کردند

بالیستیک - چیزهائیکه مربوط با اختراعات و صنایعی است که با آسمان میروند از قبیل ، فشفه ، توپ ، موشک انواع هواپیما و غیره

بامبو - خیزدان ، نی هندی ، نوعی نی خوش رنگ دارای ساقه های بلند و راست و مغز دار که با آن عصا و چوبدستی و نیزه درست میکنند از مغز آن شیرهای بنام « تباشیر » میگیرند

بالجو - نوعی ساز زهدار شبیه گیتار کوچک که با زخمه آنرا مینوازند

باندد - نوار ، بند ، نوار زخم پیچی ، دسته ، گروه ، زمین یا علامتی که طول آن بزرگتر از عرضش باشد

بانداژ - سرچسب ، برچسب ، نوار باریک ، کتیبه باریک ، کاغذ باریک و نازک بشکل نوار که بعنوان مالیات دولت بر سر بطری نوشابه یا چیزهای دیگر میچسباند

باندد ماستر - انگلی . رئیس موزیک ،

رئیس ادکستر ، رهبر ادکستر
بانک - صرفاً نه شخصی یا دولتی که مردم
 پولهای خود را بطور امانت بآن میسپارند
 و بوسیله چک هر مقدار پول از موجودی
 خود که حواله بدهند بانک بحامل چک
 میپردازد . بانک علاوه بر افتتاح حساب
 سفته و بروات مردم را وصول میکند و
 با شرائط مخصوصی وام باشخاص میدهد
 و ربح آنرا میگیرد - یکنوع بازی
 ورق و همچنین موجودی پولی که روی
 آن بازی میشود
بانک روت - ورشکستگی ، نقض عهد ، تخلف
بانکیه - فر . **بانکی** - انگلی .
 سراف ، بانکدار ، متخصص امور بانک
بائی - انگلی . خدا حافظی
 (مخصوص کودکان تازه زبان) ،
 خدا حافظی که با تکان دادن دست
 همراه است و مخفف گود بای است که
 بمعنی خدا حافظی در زبان انگلیسی است
بایکوت - فر . توقف در دوستی ،
 تحریم ، تهدید بمرگ و قطع رابطه ،
 ترد کردن از جامعه
بُتانیک - گیاه شناسی ، مربوط
 بگیاه شناسی ، مربوط بعلم گیاهشناسی
بُتانیت - گیاه شناس ، آشنا بعلم
 گیاه شناسی و خواص گیاهان
بُتانی - **بوتانی** ، گیاه شناسی ، کتاب
 گیاه شناسی ، علم گیاه شناسی
بِتَن - **بتون** - فر . شفته ساروج ،

مخلوط ماسه و سیمان که در پی ریزی
 عمارات یا بل ها بکار میرود
بِتُون **آزیمه** - فر . نوعی بتون که در
 آن میله های آهنی برای استحکام قرار
 داده باشند
بِراندی - انگلی . عرق ، نوعی مشروب
 انگلیسی ، ودکای انگلیسی
بِرانکار - تخت روان ، نوعی تخت
 که بیماران و مصدومین را با آن
 حرکت میدهند
بِرَاو - فر یاد آفرین و مرجبا ، احسنت
بُرُس - **بروس** - ماهوت پاک کن ،
 در زبان فارسی بیشتر بماهوت پاک کن
 سر میگویند
بُرَش - **بورش** - نوعی سوپ همراه
 با گوشت و برک کلم و چیزهای دیگر
پرئیان - الماس شفاف و درخشان ،
 الماس بی رنگ و درشتی که تراش
 بیشتری دیده باشد و از الماس گرا بهها
 تراست [بطور کلی] درخشان ، براق ، شفاف
بُرْمور - « بُرم » (مایمی است سنگین
 برنگ سرخ تیره و بوی تند که خاصیتش
 شبیه ید و کلر است) هرگاه با جسم
 مفرد دیگر ترکیب شود بآن برمور
 میگویند . مانند ترکیب (برم و
 پتاسیم) - برموردارژان - ترکیب
 برم و نقره است که بیشتر در عکاسی
 و ظهور عکس بکار میرود - برمور دو
 پتاسیم در طب برای بیماری عصبی تجویز

میشود بر مورد و سدیم - مصرف طبی دارد و خاصیت آن شبیه بر مورد و پتاسیم است

بِرُنْز - فلزی است مرکب از مس و روی که ۸۰ درصد آن مس است و بیشتر در مجسمه سازی و قالب گیری و ساختن بعضی از آلات و ادوات بکار میرود

بِرُنْش - نایچه ، نایزه ، قصبة الریه **بِرُنْش اُمرافی** - عکسبرداری از برنش ها و نایچه ها

بِرُنْشیت - ورم نایچه ، ورم ریه که همراه با سرفه های شدید و دردناک است و با اخراج اخلاط و گاهی هم خون بروز میکند - نوعی از آنرا که در زمستان در اثر سرما خوردگی بوجود میآید برنشیت حاد میگویند ، و بنوع کهنه آن برنشیت مزمن میگویند

بِرُوْدَری - قلابدوزی ، گلدوزی **بِرُوْسین** - نوعی آلکالوئید سمی و کریستال که تلخ مزه و بیرنگ است و مصرف طبی و داروئی دارد

بره - فر ، کلاه بره ، کلاه بی لبه **بری بری** - نوعی بیماری که از کمبود ویتامین عارض میشود و علام آن لاغری عضلات ، اختلال مشاعر و نامنظم بودن قلب است

بری لیوم - نوعی فلز که سبک تر از آلومینیوم میباشد و چون آنرا با

مس ترکیب کنند فلز بسیار سختی بدست میآید و هرگاه آنرا با فولاد ترکیب کنند آلیاژی بدست میآید که بهیچوجه خاصیت ارتجاعی خود را از دست نمیدهد **بِسْکِتَبال** - نوعی بازی دسته جمعی شبیه فوتبال که در این بازی توپ را با دست رد و بدل میکنند تا نزدیک توری که بر میله گردی بسته شده برسانند و داخل آن تور بیاندازند - بازیکنان بسکتبال بدو دسته پنج نفری تقسیم میشوند و در میانه بازی ۱۰ دقیقه اتراکت دارند

بِلانِه - سنگ معدنی فلز روی **بلو** - انگلیه . آبی ، رنگ آبی ، نیلی **بِلو بِلانِه** - انگلیه . آبی سیاه (بیشتر بمرکب میگویند)

بِلُوْت - نوعی بازی ورق شبیه رامی **بِلوز** - **بلیز** - پیراهن کمردار ، پیراهنی که بیشتر در کار میپوشند

بِلُوْف - توپ و تشر ، توپ تو خالی ، گفتار تهدید آمیزی که از روی سیاست و از میدان در کردن حریف باشد -

در بازی پوکر هم بهمین معنی میآید **بِلُوْک** - توده ، دسته - [در اصطلاح] چند مملکت هم پیمان و متحد که دارای یک مرام و هدف باشند

بِلُوْک پلان - نقشه ساختمان ، رنده فلزی که تیغه آن در شیب پائین قرار دارد **بِلُوْک سیستم** - مانع روی خط آهن ،

مانی که در هر دوسر خط قرار گرفته و ترن قادر نخواهد بود از آن عبور کند مگر آنکه با آن راه را باز کنند **بَلُوکِه** - محاصره کردن ، سد کردن ،

بستن ، ترمز کردن ، نگاهداشتن **بَلُونَد** - آدم موبور ، موی بود یا خرمائی **بَلیارد** - بلیارد - نوعی بازی بوسیله گوی های رنگی که در روی میزی قرار دارد که گوشه هایش سوراخ است و با چوب بلند چوگان مانند گوی ها را بداخل سوراخ می رانند

بلیت - قطعه کاغذ چاپ شده ای برای ورود در اتوبوس یا تئاتر و غیره

بُجَب - نوعی آلت استوانه شکل که داخل آن مواد منفجره قرار دارد و آنرا بوسیله هواپیما از ارتفاع زیاد بر روی شهرها و هدف های نظامی می ریزند که بمجرد برخورد با زمین منفجر میشود **بُعباردان** - پرتاب کردن بمب بر روی هدف

بُعب افکن - هواپیما جنگی که بمب ها را در نواحی هدف های دشمن می ریزد

بُنبان - موز ، میوه درخت موز **بُنزوات** - نمک اسید بنزویک

بُنزولین - نوعی صمغ که از یکنوع درخت که در جاوه می روید می گیرند

بُنزین - مایعی است قابل اشتعال با بوی تند و مخصوص که از تقطیر نفت خام می گیرند . برای سوخت ماشینها

و موتورها استفاده میشود . نوع تصفیه شده آنرا بنزین سفید میگویند که بیشتر برای سوخت هواپیما و برای پاک کردن و لکه گیری لباس بکار می رود

بُوآ - اژدرمار ، مار بزرگ و بدون زهر امریکای جنوبی که طولش به پنج متر میرسد برای شکار کردن دم خود را بدرختان تنومند می پیچد و در راه میخوابد بر حیوانات هر چند هم بزرگ باشند حمله میکند و بدور کمرشان می پیچد و استخوانهایشانرا خورد میکند و می بلعد دهان این حیوان بقدری باز میشود که شکار خود را در ستمی بلعد و سپس بدور درخت می پیچد و حیوان را داخل معده خود خورد میکند بعد از بلع یک هفته بخواب می رود

بوآر - الیگاتور لاستیکی ، وسیله تنقیه لاستیکی که دارای سر باریکی از جنس کائوچو است اول با فشار هوای آنرا خارج میکنند بعد مایع تنقیه را در آن می کشند و به همین نحو تنقیه می کنند

بُوپین - ماسوره ، قرقره ، قرقره سیم پیچی شده که جریان برق را زیاد میکند

بودجه - فر . صورت درآمد ماهانه یا سالیانه دولت ، کلیه محل های درآمد و هزینه بنگاه یا اداره ای

بورات - ملح اسید بوریک

بوراکس - بوره ، تنکار ، ترکیب اسید بوریک و سود که مصرف طبی و صنعتی دارد

بورژوا - متمول شهر نشین ، ارباب
بورژوازی - فر . سرمایه داران ،
 طبقه سرمایه دار ، گروهی که درآمد
 های دائمی داشته باشند مانند مالکین و
 ربا خواران

بورس - محل خرید و فروش اوراق
 بهادار ، محل اجتماع تجار و معامله گران
بوریک آسید - اسید بوریک محلولیکه
 بیشتر برای شستوی چشم بکار میرود

بوش - دهانه ، دهنه ، دهان
بوفه - محلی برای خوردن و نوشیدن
 مشروبات و اغذیه در باشگاه ها یا تماشای
 خانه ها و ایستگاه های راه آهن ، قفسه ای
 که ظروف و لوازم سفره را در آن جای دهند
بوئس - بازی مشت زنی ، مشت بازی ،
 یکنوع مسابقه بین الملی که بین دو نفر
 هم وزن در محل مخصوصی که آنرا
 رینگ میگویند اجرا میشود . جریان
 بازی از این قرار است که با سوت داور
 دو بازیکن با دو دست خود که در
 دستکش های بزرگ و مخصوص این
 بازی است شروع به مشت زنی میکنند
 و هر وقت یکی از طرفین بازی بزمین
 افتاد داور مسابقه تا شماره ده می شمارد
 اگر در این مدت از جا بلند نشد و بهوش
 نیامد آن بازیکن را ناک اوت و بازنده
 است و در صورتیکه از جای بلند شد و
 بیازی ادامه داد در سه روند که سه قسمت
 است این جریان تکرار میشود تا یکی از

آنها برنده شود
بوئسور - مشت زن ، مشت باز
بوئسیت - سنگ معدنی آلومینوم
بولوار - فر . میدان یا خیابانی که
 مشجر و دارای گل و گیاه و درخت
 باشد ، محل تفرج و گردش ، تفریحگاه
بووآر - فر . خشک کن (میز تحریر) ،
 کاغذ آب خشک کن ، جوهر خشک کن
بیسکویت - نان سوخاری - نان
 بیسکویت ، نوعی نان شیرینی خشک و سبک
بیسموت - عنصر فلزی سفید خاکستری
 که با سانی میشوند ، آلیاژی بسموت
 هنگامیکه سخت میشود بزرگتر شده و
 بیشتر جهت حروف چاپخانه استفاده میشود
بیسیمیل - انگلی . دو چرخه (پایی)
بیفتک - خوراک گوشت راسته گوساله
 یا گاو که آنرا قطعه قطعه کرده در روغن
 داغ سرخ میکنند

بیگربنات دوسود = جوش شیرین
بیلان - صورتیکه بانکها و مؤسسات در
 آخر سال برای تراز موجودی ازداد و
 ستد و بستانکار خود تهیه و تعیین میکنند
بیلیون - هزار میلیون ، یک میلیارد
بیوپسی - آزمایش علمی در روی
 عضو جدا شده از بدن موجود زنده
بیوشیمی - تغییرات شیمیائی که در
 بدن یک موجود زنده صورت میگیرد
بیوفیزیک - مطالعه در باره خواص
 فیزیکی قسمت های مختلف بدن موجودات

زنده و تغییرات حاصله در آن
بیوگرافی - نویسنده شرح حال ، کسیکه تخصص در نوشتن شرح احوال و تاریخ زندگی دیگران را دارد
بیوگرافی - شرح حال، ترجمه احوال، شرح زندگانی و سوانح و اتفاقات آن
بیولوژی - زیست شناسی ، علمی که در مورد موجودات زنده و ساختمان بدنی آنها بحث میکند
بیولوژی جانوری - علم شناخت زندگی جانوران و ساختمان بدن آنها
بیولوژی گیاهی - علم شناخت گیاهان
بیولوژیک - زیست شناسی ، علم الحیات، مربوط به بیولوژی و زیست شناسی

پ

غده درقی جاداشته و هورمون خاصی از آن ترشح میکند
پاراتیفوئید - شبه خصبه ، نوعی تب روده ای که شدت و مدت آن از بیماری خصبه کمتر و سبکتر است
پارا زوآ - دسته کوچکی از موجودات چند سلولی که فاقد اعصاب و حفره های شکمی بوده و اسفنج می سازند
پارازیت - انگل ، طفیلی ، مفت خور ، مزاحم ، موجود زنده ای که تمام یا قسمتی از عمر خود را با تغذیه از موجود دیگری میگذراند
پارازیتولوژی - انگل شناسی ، علم انگل شناسی و طریقه مداوای آن
پاراسمپاتیک - بخشی از سیستم عصبی خودکار که از بعضی از اعصاب جمجمه ای و اعصاب خارجی ایجاد میشود ، و بآن سلسله اعصاب پاراسمپاتیک میگویند
پاراشوت - چتر نجات ، چتری که در مواقع خطر خلبان با آن بزمین می آید
پاراف - امضاء مختصر ، خطی که در زیر صورت حساب میکشند ، خطهای امضاء
پارافین - از روغنهای شغافیه که از تصفیه نفت بدست می آید و مصرف طبیبی دارد
پاراگراف - جزء ، جزوه ، فقره ، بند ، باب ، قطعه یا فصلی از کتاب
پارالل - موازی ، خط موازی ، [مجازاً]
 شبیه ، نظیر ، دوجوب موازی که برای ژیمناستیک از آن استفاده میکنند

پاپ - پدر ، پدر روحانی ، پشوای روحانی مذهب کاتولیک واقع در روم
پاپا - پدر ، پاپا
پاپاورین - یکی از آلکالوئیدهای تریاک
پاپیرئوس - نوعی نی که در قدیم از آن چیزی شبیه بکاغذ درست میکردند
پاپیون - نوعی کراوات که میان آن گره دارد و طرفین آن شبیه پر پروانه است
پاتولوژی - آسیب شناسی ، دردشناسی
پاراتیروئید - دو زوج غده کوچک از غدد مترشحه داخلی که در سطح خلفی

پارالیزی - فلج ، سکتة ناقص ، رعشه
پاراوان - دیواره‌ای که با تخته و پارچه درست میکنند که با آن قسمتی از اطاق یا دکان را جدا میکنند ، بیشتر در خیاطخانه ها برای آزمایش و پرو لباس از آن استفاده میشود

پارتی - حزب ، فرقه ، بخش ، دسته ، مهمانی ، ضیافت ، مجلس رقص و موسیک
پارتیزان - طرفدار ، حامی ، هوا-خواه ، سرباز غیر نظامی ، سرباز چریک
پارڈسو - فر. لباسیکه در روی لباسهای دیگر میپوشند ، لباس رو

پارڈن - فر. عفو ، بخشش ، عذرخواهی ، طلب بخشش ، ببخشید ، عذر میخواهم
پارڈ - باغ بزرگ ، پردرخت ، گردشگاه ، آبگاه ، اتومبیل - **پارڈ کردن** (طریقه) نگهداشتن اتومبیل در پارکینگ یا خیابان ، در توقفگاه نگهداشتن

پارکینگ - محل یافضای بزرگ و بازی است که در نویر ساختمانها و برخی از خیابان ها برای توقف اتومبیل میسازند
پارلمان - مجلس شورای ملی ، دوره انتخابیه ، مجلس نمایندگان کشورهای مشروطه و جمهوری

پارناسیسم - سبک ادبی که طرفداران آن معتقدند که شعر نشانه ایست از روح کسی که احساسات خیر را خادوش ساخته است . شعر پارناسین به مخالفت با

رومانتیسیم برخاست و با هر گونه شعر شخصی مخالفت کرد ، این سبک را در ادبیات فارسی تقریباً با صنعت ترصیع میتوان تطبیق داد که هر کلمه ای را با دقت مثل گوهری بجای خود نشانند .

پارؤل - حرف ، سخن ، اصطلاحی در بازی پوکر که بازی کن اختیار حرف و سر نوشت بازی را بطرف مقابل میدهد
پاس - [در اصطلاح بازی پوکر] خارج شدن از بازی ، [در اصطلاح فوتبال] توپ را در اختیار بازیکنان دسته خود قرار دادن ، گذشتن ، از پهلوی کسی رد شدن ، معبر ، محل عبور ، جواز ، پروانه ، گذرنامه ، حمله ، ضربت
پاساژ - فر. گذرگاه ، محل عبور ، اجازه عبور ، دالان ، راهرو و سر پوشیده ، تیمچه ، ساختمان بلندیک یا چند طبقه که محوطه ای برای عبور داشته باشد

پاستوریت - گذرنامه ، تذکره خروج
پاستوریزاسیون - فر. عمل جوشاندن و خالی از میکرب کردن شیر و بعضی از مایعات مطابق اصول بهداشتی و علمی که پاستور تعیین کرده
پاستوریزه - جوشاندن و تصفیه کردن شیر و لبنیات از میکرب مطابق اصول بهداشتی و علمی ، پاستور ، عمل پاستوریزه بدین طریق است ، شیر را با دستگاه های مخصوص ۶۰ درجه حرارت میدهند

پیچیده ای که رقاصك ساعت رابحرکت
در میآورد. آنرا در زبان فارسی
«فندول» هم میگویند

پائسمان - فر. زخم بندی، تمیز
کردن، ششو کردن و مرهم گذارای

جراحات، باند بستن بروی زخم
پائسیون - فر. محل یا مهمانخانه ای که
مسافری یا محصلین را خودراك و مسکن
میدهند و در سر راه پول آنرا میگیرند

پانکراس - لوزالمعده، عضو دهی
بشکل زبان که در زیر و پشت معده
قرار گرفته و سر آن در اثنی عشر
جای گرفته و انتهای آن بطحال میرسد.

لوزالمعده دو نوع ترشح دارد یکی
انسولین برای تنظیم قند بدن یکی هم
شیره پانکراس برای هضم غذا که در
سر روده ها ترشح میکند

پئسین - آنزیم گوارنده پروتئین موجود
در شیره معده، جوهر رطوبت معده

پُتاس - نمك قلیا، جوهر قلیا
پُتاسیوم - عنصر فلزی که لازمه عمر
گیاه بوده و در خاکسترهای گیاهی
وجود دارد و نیز از معادن و آب دریا هم
بدست میآید، قابل اکسید و اشتعال
است و در مجاورت هوا فاسد میشود،

در روی آب میایستد انواع مختلف
دارد از جمله «پتاسیوم بیکربنات»
که هنگام زیاد شدن اسید معده بمنوان
دارو بکار میرود «پتاسیوم کربنات»

و بلافاصله حشرات آنرا تا درجه ۱۰
تقلیل میدهند این عمل ویتامین های
شیر را از بین نمیرد و میکربهای مضر
آنرا هم نابود میکند

پاك - فر. عید پاک، عیدی که مسیحیان
برای صعود حضرت مسیح با سمان میگیرند
یهودیان هم در اوائل بهار بیاد خروج
بنی اسرائیل از مصر چنین جشنی دارند
و آنرا عید فطیر میگویند

پاكت - فر. بسته، بسته پستی، پاكت
که نامه های پستی را در آن میگذارند
پالادیوم - فلزی سفید رنگ چون
پلاتین که وزنش از آن سبکتر می باشد
پالت - پوسته یا پوشش گل و گیاهان
پالتو - لباس ضخیم که روی لباس در
زمستان می پوشند، رولباسی

پالودژین - داروی ضد مالاریا
پالودیزم - مالاریا، بیماری مالاریا
پانتئون - معبدی که رومیان قدیم برای
مجسمه خدایان خود میساختند، کلیه
خدایان يك قوم، پرستشگاه عمومی که
اشخاص نامی در آنجا مدفون باشند
پانتوگراف - دستگاهی که از نقشه
یا نوشته نسخه های متعدد بزرگ و
کوچک بر میدارد

پائنه ایسم - عقیده وحدت، حکمت
اشراقیه، وحدت وجود

پاندول - زبانه یا آویز ساعت که بچپ
و راست حرکت می کند، فنر نازک و

پُر تابل - فر. سبك ، قابل حمل و نقل ، سفری ، دستی ، قابل پوشیدن .

پُر زبَن - انگلی . [در دستور زبان] زمان حال ، تقدیمی ، پیشکش ، حاضر ، **پُر زبَن تابل** - قابل معرفی و نمایش ، قابل ارائه ، قابل تقدیم و هدیه دادن .

پُر زبَن دَن - رئیس جمهور .

پُر س - منگنه ، دستگاه فشار ، ماشین چاپ ، ماشین آمبیوه گیری یا عصاره کشی **پُر سِز** - اعتبار ، حیثیت ، آبرو ، شهرت ، افسون ، خیال پوچ .

پُر سَنَاز - شخص بر جسته و مشهور ، [در نمایشنامه] هر يك از بازی كن ها

پُر سَنَل - شخصی ، خصوصی ، مربوط به شخص ، مجموع كارمندان يك اداره ، كارگزینی ، جایجاشونده ، [در حقوق]

منقول . قابل انتقال و حرکت

پُر سَراژ - سوداخ کردن کاغذ بوسیله ماشینینی که سوداخهای ریز و نزدیک بهم روی کاغذ احداث میکند در نتیجه کاغذ بزودی از قسمت بالا جدا میشود

پُر سَور - استاد ، استاد دانشگاه ، معلمی که بهمدارج عالی استادی رسیده باشد .

پُر سِیونال - حرفه ای ، پیشه ای ، پیشه ور ، کسیکه کاری را برای استفاده مادی آن انجام دهد بر عکس و متضاد کلمه « آما تور » .

پُر فیز - سنگ ساق ، نوعی سنگ معدنی که برای نمای عمارات و ساختمانها

بمعرف ساختن صابون ملایم و شیشه های سخت میرسد ، « پتاسیوم کلرید » که در دریاها وجود دارد بمصرف کود گیاهی میرسد ، « پتاسیم کلوریت » که مصرف دارویی جهت گلو درد دارد و « پتاسیم نیترات » که از آن باروت درست میکنند

پدا گوزی - فر . فن تعلیم و تربیت ، فن آموزش و پرورش

پدا گوزیک - مربوط بفن تعلیم و تربیت **پدا ل** - رکاب ، یکی از آلاتیکه در زیر پای راننده اتومبیل برای رانندگی قرار دارد

پدا ل گاز - پدالی که با فشار دادن آن گاز داخل سیلندر اتومبیل میشود

پُر اَتیک - فر . تمرین ، تکرار ، مشق **پُر اکتیسی** - انگلی . اجرا ، عمل ،

تجربه ، رویه ، روش ، سان برای عمل کردن ، قابل استفاده ، مفید ، سودمند **پُر اَسماتیک** - عملی ، قاطع ، دولتی ، کشوری - عبرت آمیز .

پُر اَسماتیسیم - فلسفه یا حکمت عملی **پُر اَنَتر** - فر . دو علامت هلالی باین شکل

() که در اطراف جمله مترضه گذاشته میشود .

پُر ت - پورت - محل ایستادن و بار گیری کشتی ، بندرگاه ، روزه یا دریچه

کشتی ، حداکثر بار يك کشتی ، [در مکانیک] مخرج ، در رو .

بکار می‌رود .

پُر فیزین - یکی از موادی که درهمو-
گلوبین خون وجود دارد .

پُرفیل اکتیک - پیش گیری بیماری ،
جلو گیری از بروز بیماری با امکانات
موجود .

پُرسگرام - برنامه ، طرح اجرای کار ،
نقشه ، نوشته ای که ترتیب و برنامه کار
را روشن کند .

پُرمَنِگِنات - نمک اسید پرمانگانیک
که از ترکیبات منگنز و برنگ قرمز
است - محلول رقیق آنرا برای شستشوی
زخمها و جراحات بکار می‌برند و محلول
رقیق تر آنرا برای شستشوی سبزی‌های
خوددنی و کاهو از نظر میکروب زدائی
بکار می‌برند .

پُرنس - شاهزاده ، شاهپور ، ولیعهد
پُرنیسی - شاهزاده خانم ، شاهدخت ،
ملکه ، دختر پادشاه .

پُرنسپ - فر . عقیده ، مسلک ، نحوه
اخلاق و رفتار ، اصل ، مبدأ ، آغاز ،
مایه ، ماده ، وضع ، قاعده [در فیزیک]
قاعده کلی [در شیمی] ماده اصلی .

پُروپاگاندا - تبلیغ ، [کالا] ترویج
[مسلک] هر نوع تبلیغ برای فروش
کالا و ترویج مذهب .

پُرویت - [در اصطلاح بانگ]
واخواست ، نکول ، اعتراض پیرداخت
سفته یا برات [بطور کلی] اعتراض و

نکول کردن ، قبول نکردن ، رد کردن
پُرویتستان - یکی از سه شعبه دین مسیح
که بریاست روحانی پاپ عقیده ندارند
پُرویتکل - صورت مجلس سیاسی ،
پیوند نامه ، متمم یا تبصره قراردادهای
رسمی ، شرح نوشتن بمطالبی که در یک
جلسه گفته می‌شود .

پُروتون - ذرات بنیاد کوچکی که
دارای بار الکتریکی مثبت بوده و هسته
مرکزی اتم را تشکیل می‌دهند .

پُروتنین - ماده اصلی تشکیل دهنده
سلول زنده - ماده مزبور از نظر ساختمانی
بسیار پیچیده است و وزن ملکولی آن
سنگین می‌باشد ، اسیدهای آمینه تشکیل
دهنده آن بوده و بدن انسان بدون وجود
آن قادر بادامه حیات نیست .

پُروتید - گروهی از اجسام آلی که
دارای کربن و اکسیژن و هیدروژن و
ازت هستند .

پُروژکتور - نور افکن (بزرگ و
قوی) . چراغ الکتریکی بزرگی که
بعلت وجود آئینه مقعری که زیر آن
است نور آن چندین برابر شده و مسافت
زیادی را مستقیماً روشن میکند .

پُروژه - فر . طرح ، لایحه ، نقشه کار
پُروستات - غده کوچک مخروطی شکل
واقع در زیر مثانه مرد که اطراف اولین
قسمت ادرار را احاطه کرده است .

پُروفیل - نیم رخ ، نیمی از صورت ،

رشته تخصصی روان پزشکی که توسط پزشک مشهور قرن حاضر دکتر زیگموند فروید بنا نهاده شده .

پسیکوز - نوعی اختلال روانی که طی آن تغییرات عظیمی در شخصیت بیمار ظاهر میشود و او را از واقعیات دور نگاه میدارد .

پسیکولوژی - روانشناسی ، معرفت - الروح ، معرفت النفس ، تحقیق و مطالعه در اعمال روح و ذهن انسان مانند : حس ، درک ، حافظه ، اندیشه و بطور کلی تحقیق در باره رفتار انسان در محیط زندگی و عکس العمل آن .

پسیکولوژیک - روانی ، روحی .
پسیکولوژیکال - مربوط به روانشناسی .
پسیکولوژیست - روانشناس .

پسی میست - بدگمان ، بد بین .
پسی میسم - بدبینی ، بدگمانی ، اعتقاد به لزوم درنج و ناخوشی دزدندگی انسان .

پلاتین - طلای سفید ، فلزی که در صنایع شیمیائی و الکتریکی و جواهر سازی مصرف دارد ، قیمت آن پنج برابر طلاست ، در شکستگیهای استخوان لوله آنرا درمیان (یا بجای) استخوان در بدن قرار میدهند ، پلاتین دیر ذوب و در مقابل اسید مقاوم است .

پلاژ - کنار دریا ، ساحل دریا که در تابستان برای آب تزی و تفریح با نجامیروند **پلاستیک** - هر ماده ای که بتوان آنرا

نقشه ساختمان که یکطرف آنرا نشان دهد ، نوعی تخته فیبری که یک روی آن صیقلی است و بیشتر برای ساختن کمد و میزهای لوکس بکار میرود .

پرو کالین - نوعی داروی بیحس کننده موضع برای جراحی و کشیدن دندان .

پری - جایزه ، جایزه ای که در مدرسه ، محصلین یا برندگان مسابقات میدهند **پریز** - شبنمی دایره شکلی که در روی آن دو سوراخ نصب شده و دورشته مثبت و منفی برق بآن منتهی میشود در مواقع استفاده از آلات الکتریکی دو شاخه سرسیم را در آن میزنند ، شعبه ، رشته ، شیر آب .

پریمر - فر . ابتدائی ، اولیه ، اصلی **پز** - ریخت و هیکل ، هیئت ، پیکر ، خودنمایی ، تظاهر ، فیس ، خود آرائی **پزیسیون** - شان ، مقام ، رتبه ، منصب ، سمت ، مکان ، جا ، وضعیت ، حالت ، کیفیت ، طرز بر خورد [در اصطلاح موسیقی] پنجه گذاری در قسمت های پائین ویلون تا نزدیک خرنک .

پُست - چاپار ، نامه بری ، اداره دولتی که نامه ها و مراسلات و کالای مختلف مردم را گرفته بشهرهای مختلف مطابق آدرسی که در روی نامه یا بسته نوشته شده میفرستد - مقام ، منصب ، مقام و شغل دولتی ، محل مأموریت ، پاسگاه **پسیکانالیز** - روانکاوی ، تحلیل روحی ،

شهربانی ، اداره شهربانی ، سازمان شهربانی ، نظم ، انتظام و انضباط
پلیسه - فر . چین ، دامن چین دار
پلی گپی - ماشین سواد برداری ، دستگاهی شبیه ماشین تحریر که از يك نوشته با نقشه کپی های متعدّد بر میدارد
پلی گلینیک - اطاق انتظار پزشك ، بیمارستان یا محكمه امراض عمومی
پلیفون - حرفیکه چند صدا داشته باشد ، نشان چندین صدا

پضاد - مرهم ، انواع خمیرهای طبی
پُصپ - تلمبه ، دستگاه یا ماشینی که برای کشیدن آب از داخل چیزی یا جایی از آن استفاده میشود

پنالتی - انگلیه ، [در بازی فوتبال] غرامت ، تاوان ، جریمه ، هنگامیکه در بازی فوتبال توپ بدست یکی از بازیکنان مدافع بخورد آنرا (هند) میگویند و در صورتیکه عمداً دست بتوپ بزنند آنرا هند پنالتی میگویند

پنچر - انگلیه . سوراخ شدن لاستیک اتومبیل و انواع وسائط نقلیه که چرخ لاستیکی داشته باشد

پنس - گوّه ، انبر ، انبر کوچک دم باریک که از وسائل تزریق است ، انبر جراحی ، گازانبر - گیره ای که خانم ها برای نگهداری مو بموی سر میزنند
پنس - انگلیه . دوازده پنس برابر است با يك شیلنگ و بیست شیلنگ معادل

بشكل دلخواه درآورد ، ماده ای که از لاستیک و سلولوئید و مواد دیگر ساخته شده باشد که با آن اشیاء و آلات مختلف میسازند **جراحی پلاستیک** - جراحی ترمیمی ، ترمیم قسمت معیوبی از بدن که نسج نورا بجای نسج آسیب دیده پیوند میزنند
پلاسم - بخش مایع خون یا لطف که از محلولی مرکب از پروتئین ها و مواد معدنی تشکیل شده است . ماده زرد رنگ خون ، خونابه .

پلاستما - جفت جنین ، جفت نوزاد .
پلاز - قطعه فلزی که روی آن اسم یا مطالب دیگر حک میکنند .

پلاکت - عناصر ریزیکه آنها را گلبولن هم میگویند - ترشحاتیکه از پلاکت در خون میشود در انعقاد خون مؤثر است
پلُمب - **پلُومب** - سرب ، مهرسری
پولتیک - فر . سیاست ، تدبیر ، فن
پولیتیک - انگلیه . سیاست داخلی و خارجی ، با تدبیر ، زیرک ، مصلحت آمیز
پلوتون - سیاره معروف جدیدالکشف که از زمین کوچکتر است

پلوتونیوم - عنصر جدیدیکه از اورانیوم استخراج میشود

پلیپ - بواسیر لحمی ، گوشت زیادی ساقه دار که ساقه هایش عمیقاً در بافت های گلو و حنجره یا جای دیگر می نشیند
پلی تکنیک - دارالفنون ، جامع علوم
پلیس - مأمورین شهربانی ، پاسبان

است با يك پوند يا يك لیره انگلیسی
پَنگوتَن - از مرغان قطبی که در سواحل
 دریا بطور دسته جمعی زندگی میکنند،
 بال های این حیوان بقدری کوتاه است
 که نمیتواند پرواز کند. صدایش کلفت
 و بلند شبیه صدای الاغ است.

پَنومُونی - سینه پهلو، ذات الریه،
 التهاب ریه که همراه با ترشح در آلوئولها
 میباشد این بیماری بیشتر در زمستان
 بعلت سرما و بروز میکرب مخصوصی
 عارض میشود.

پنی - انگلی. پولی معادل نیم پنس در
 انگلیس، هر ۲۴ پنی يك شیلینگ است
پَنیسیلین - اولین آنتی بیوتیک کشف
 شده که از کپک یا قارچی موسوم به
 (پنی سیلیوم نوتام) میگیرند این دارو
 بوسیله دکتر فلمینگ در اواسط جنگ
 دوم جهانی در لندن کشف شد. کشف
 این دارو خدمت بزرگی بعالم انسانیت
 بود زیرا اثر داروئی آن در معالجه امراض
 چرکی از قبیل: سینه پهلو، سل،
 سفلیس و سوزاک بخصوص در عمل جراحی
 باعث نجات میلیونها نفر از افراد بشر
 بوده و خواهد بود. این دارو را
 بصورت های مختلف تهیه کرده اند، هم
 بصورت تزریق، هم بصورت قرصها و
 کپسول های متنوع و هم بشکل پودر
 که در روی زخمها می باشند.

پوتین - کفشی که دارای ساقه های
 بلندی میباشد و تا زیر زانو میاید
پوڈر - گرد، هر گرد سفید و نرم،
 گرد یا پودریکه زنان برای توالث
 بصورت می مالند،

پوڑسانتاژ - حق دلالی، دریافت دلالی
 بمقدار معین درصد - مثل ۲ در صد.

پوړه - سیب زمینی یا حبوبات پخته
 شده که آنرا نرم کنند و بصورت حریره
 در آرند.

پوڑیترُون - ذرات الکتریسته که از
 هر جهت شبیه الکترون میباشد و تفاوت
 آن تنها در بار الکتریکی مثبت است
پوڑیتیمو - مثبت، قطب مثبت برق و
 باتری که در مقابل قطب منفی قرار
 داشته علامت قرار دادی آن (+)
 میباشد. [در دستور زبان] مطلق.

پوڑیسیون - مراجعه شود به پُڑیسیون
پوِکر - نوعی بازی ورق شبیه آس بازی
پوِلیپ - مراجعه شود به: پُلیپ.

پوُند - انگلی. لیره انگلیسی اعم از
 طلا یا اسکناس که برابر با ۲۰ شیلینگ
 و هر شیلینگ معادل با ۱۲ پنس و هر
 نیم پنس معادل با يك پنی است. پوند
 در مقیاس وزن انگلیس معادل با ۴۵۳
 گرم است.

پوِیز - نوعی میخسر پهن و کوتاه که
 با فشار انگشت شصت آنرا بجیزی فرو
 میکنند.

پیانو - ساز برگی که دارای پدالهای متعددی است که در دو ردیف يك پرده و نیم پرده ساخته شده این ساز شبیه میزی است که پدال های آن در لبه میز قرار گرفته باشد نوازنده در روی صندلی می نشیند و با فشار دادن پدالها بوسیله هر دو دست و با استفاده از ۱۰ انگشت این ساز را می نوازند - پیانو تکمیل شده «ارگ» است که در کلیساها می نواختند **پیانو نیست** - نوازنده پیانو ، پیانو زن **پیپ** - فر - **پایپ** - انگلیه . چپق دسته کوتاه که دارای توتون مخصوصی است **پیئون** - نام ماریکه بدست آپولو کشته شد ، جنی ، روح ، غیب گو .

پیر امید - هرم ، هرمی ، هرمی شکل **پیر امیدن** - داروی شیمیائی مسکن تب و درد اعصاب که با داروهای دیگر ترکیب میکنند

پیر و مِتر - آلت سنجش حرارت زیاد از فاصله دور ، حرارت سنج ، گرماسنج **پیریدین** - مایعی بیرنگ و بد بو که از جوهر قطران میگيرند در الکل سازی مصرف میشود .

پیژامه - پیجامه ، لباس گشادیکه در خانه می پوشند ، شلوار گشاد و بلند با پارچه کنتواری که در منزل می پوشند . **پیس** - فر . نمایشنامه قطعه شعر یا داستان (مربوط بنمایش) تکه ، قطعه .

پیستوله - تپانچه ، شش تیر ، پشتو **پیستون** - آلتي که در سیلندر موتور بالا و پائین میرود و چهار عمل میکند گی ، کمپرس ، احتراق و تخلیه را انجام میدهد . هر آلتي که شبیه دسته امشی باشد **پیک** - یکی از خال های ورق بازی که بشکل دل و سیاه رنگ است . **پیکاپ** - دستگاهی که صدای گرامافون را تبدیل بجریان الکتریک میکند .

پیگتو گرافی - تصویر نگاری ، عکسبرداری از تصویر . **پیک نیک** - گردش و تفریح دسته جمعی که هر کسی سهم مخارج خود را میدهد ، دانگی .

پیکه - پارچه نخي باراه راه . برجسته **پیل** - شمع (موتور) ، پایه ، محفظه که دارای دو میله فلزی مثبت و منفی است و تولید برق میکند .

پیلوت - ملوان کشتی ، راهنمای کشتی ، خلبان هواپیما - هدایت کردن ، راندن **پیلور** - دریچه زیر معده که بوسیله عضله تنگ کننده ای محاط شده است **پینگ پونگ** - نوعی بازی ورزشی شبیه بازی تنیس که در روی میز بوسیله دو نفر با راکت های کوچک و چوبی و توپ سبك انجام میشود در وسط میز تور کوچکی نصب شده است که حدفاصل میان دو بازی کن است .

پیوره - چرك کردن پای دندان و لثه‌ها ، بیماری چركین پای دندان و لثه‌ها

ت

ت - خط کش هندسی شکل **T** ، که برای اندازه گیری زاویه ها بکار میرود
تابلو - پرده نقاشی ، تصویر ، منظره ، تصویر یا نمایش بر جسته - قطعه فلز یا تخته یا شیشه که نام بنگاه یا مؤسسه بر روی آن نوشته یا کنده باشند .

تاتو - حیوان پستانداری که پوست بدنش فلس مانند و شبیه زره است دارای دم کلفت و کوتاه است بیشتر در امریکای جنوبی دیده شده .

تافیه - پارچه ای که با کتان و ابریشم یا کتان و پشم بافته شده باشد
تاکت - کاردانی ، سلیقه ، سبک ، حضور - ذهن در نطق ، [در موسیقی] ضرب .

تاکتیک - تدبیر ، نقشه جنگ ، فن تجهیز سربازان و تنظیم نقشه دفاع یا حمله در جنگ ، زور آزمائی

تاکس - نرخ ، قیمت ثابت ، مالیاتیکه از طرف دولت برای کالائی تعیین گردد
تاکسی - اتومبیل کرایه ای ، اتومبیل مسافربری در شهر که دارای کیلومتر سنج است .

تاکسی متر - کیلومتر سنج

تامپون - جوهر خشك كن ، جبهه استامپ ، قتیله ، قتیله گذاردن در زخم ، پنبه یا اسفنج که بمنظور بند آوردن خون در محل زخم یا پینی میگذارند ، تکه پارچه یا کهنه ، پرده گوش

تانك - اتومبیل زره پوش سنگینی که بوسیله چرخهای زنجیری که دارد از زمینهای پست و بلند حرکت می کند خانه ها را در هم میکوبد و درختها را میخواباند - در روی تانك مسلسلی نصب شده است که هنگام جنگ ج طرف دشمن شلیک میکند .

تانکر - کامیون بزرگ نفت کش .

تانگو - یکنوع آهنگ ورقس اروپائی که با ضرب يك دو - يك دواجر امی شود

تایر - انواع لاستیکهای چرخ اتومبیل
تئاتر - تماشاخانه ، سالنی مانند سینما که در آن نمایش میدهند - صحنه نمایش ، محل نمایش و بازی هنرپیشگان

تئاترال - مربوط به نمایش و تئاتر ، تصنی ، ساختگی ، نمایش مانند

تئادولیت - زاویه سنج ، دور بین زمین پیمای . دور بین گوشه سنج

تئوری - علم نظری ، فرضیه ، فرض - علمی ، تصور علمی ، اصول نظری

تئوریسن - صاحب فرضیه ، کسیکه اصول علمی و نظری را بداند ، فرضیه دان

تباکو - انگلی . تنباکو ، توتون

تَرَابُوتِيك - درمان شناسی ، رشته‌ای از علم طب که دربارهٔ درمان بیماری‌ها بحث میکند
تَرَاخُم - نوعی بیماری چشم که پلك‌ها متورم و قرمز میشود و دانه‌های سفیدی در زیر پلك میزنند احوال و کوتاهی در معالجه باعث کوری میشود

تَرَاژِدِي - نمایش تأثر آور و مصیبت بار ، نمایش غم‌انگیز ، فاجعه ، مصیبت
تِرَاژِدِيَن - شعر یا داستانی که غم‌انگیز باشد ، نویسنده تراژدی ، هنرپیشه یا بازیگر نمایش‌های تأثر آور و تراژدی
تِرَاژِيك - دارای سبك تراژدی یا غم‌انگیز ، تأثر آور ، مصیبت‌بار

تِرَاس - بام ، پشت بام ، مهتابی
تِرَافِيك - رفت و آمد ، عبور و مرور ، طریقهٔ عبور و مرور وسائل نقلیه ، حمل و نقل ، دادوستد ، بازرگانی
تِرَاگْتُور - ماشین شخم زنی ، انواع ماشین‌های کشاورزی از قبیل ماشین شخم‌زنی ، خرمن‌کوبی ، خرمن‌چینی و غیره
تِرَام - خط‌ها ، نقطه‌ها و خانه‌های ریز روی عکس یا شیشهٔ گراور و افست
تِرَامَايسِن - نوعی انتی بیوتیک که از قارچ‌های خاکی بدست می‌آید

تِرَامُوای - واگن یا قطار برقی
تِرَاژِيْمُتُور - دستگاه جدید الکشف که کنترل‌کنندهٔ يك جریان کوچک الکتریسته است که تشکیل شده از يك کریستال نیمه‌هادی این کریستال دارای

سه الکترود میباشد که ولتاژ یکی از الکترودها جریان آندوراکترول می‌کند ترانزیستور امروز در بیشتر صنایع الکتریکی بکار میرود و تحول عجیبی در این صنعت پدید آورده

تِرَاژِيْت - گذر ، غیور ، عبور مال - التجاره از کشوری بکشور دیگر بدون حقوق گمرکی

تِرَاژِيْمُورْت - حمل و نقل ، باربری
تِرَاژِيْمُورْمَاْتُور - دستگاه تبدیل و تغییر ولتاژ جریان متناوب از يك بعداد بعداد دیگر ، تبدیل‌کننده ، دستگاه کم و زیاد کنندهٔ برق

تِرَاوَرَس - الوار ضخیمی که در زیر ریل راه آهن کار می‌گذارند
تِرَاوَل چك - چك مسافرتی ، چکی که در همهٔ کشورها رائج است
تِرَبَانْتِيَن - (جوهر) سقر ، صمغ درخت کاج ، روغنی که بمنظور رقیق کردن در رنگهای روغنی سیر میریزند

تِرَلِيُون - هزارمیلیارد ، هزاربیلیون
تِرَم - انکله ، جمله ، عبارت (در ریاضی) ، یکی از سه دوره تحصیلی در یکسال

تِرَمْتَر - حرارت سنج ، گرما سنج
تِرَن - قطار ، قطار راه آهن ، ترن
تِرُوپ - گروه ، دسته ، گروهی که باهم در اجرای کاری شرکت میکنند مانند بازیکنان نمایش

تِرُور - وحشت و ترس زیاد ، بوحشت انداختن ، (بوسیله تپانچه) کشتن و ایجاد رعب کردن ، آدم کشی ، جنایت

تِرُورِیست - آدم کش ، کسیکه وابسته بگروه یا اجتماعی است که مخالفین آندسته را ترور میکند

تِرُورِیسم - اصول مخالفت با دولت بوسیله تهدید و ایجاد رعب و ترس

تِرُومَبُون - یکنوع شیپور که قسمت وسط آن بازوبسته و کوتاه و بلند میشود

تِرُومِیت - شیپور ، سرنا ، یکی از انواع شیپور که در روی آن سه زبانه برای نواختن دارد

تِرِیْمُون - میز یا کرسی نطق و خطابه ، محلیکه دارای میز و بلندگو برای سخنرانی و ایراد خطابه میباشد

تِرِیْمِین - آنزیم گواردنده پروتئین که درشیره لوزالمعدة وجود داشته و انواع خالص آن برای سیال کردن لخته خون بکار میرود

تِریشین - کرمهای باریکی که در گوشت خوک وجود دارد

تِرز - موضوعی که دانشجوی دانشگاه برای گذراندن دوره دکتری در روی آن کار میکند ، دلیل ، موضوع بحث و اثبات ، رساله که دانشجو برای اخذ دکتری نوشته ، رساله دکتری

تِرزار - قیصر ، لقب سلاطین سابق روسیه

تِکَنُورُوزی - آشنائی بعلوم ، اصطلاحات فنی : فن تهیه و تولید آلات و ادوات ، آشنائی بعلوم صنعتی

تِکَنِیسین - متخصص امور فنی و صنعتی

تِکَنِیک - فنی ، صنعتی ، آزمایش فنی ، کار هنری و فنی ، قواعد امور فنی و صنعتی

تِکَنیکال - فنی ، صنعتی ، مربوط به صنعت ، متخصص امور صنعتی و فنی

تِکَنی کالور - روش و نوع مخصوصی از تهیه فیلم های رنگی - فیلم رنگی

تِلِسکوپ - دوربین نجومی ، دوربین بزرگی که منجمین و ستاره شناسان با آن ستارگان را می بینند . اولین تلسکوپ در سال ۱۶۰۹ بوسیله گالیله ساخته شد

تِلِفُوتُوْغْراف - عکسی که از دور گرفته شده ، عکس های تلگرافی

تِلِفُون - دستگاهی که دارای گوشی فرستنده و گیرنده است و با گرفتن شماره های تعیین شده با هر کسی بخواهند از مسافت دور صحبت می کنند

تِلِفُونِیک - مربوط به تلفن ، تلفنی

تِلِفُونِ گرام - مطالب و پیام تلفنی ، مطالبی را که بوسیله تلفن گفته شده نوشتن و برای کسی فرستادن

تِلِغْراف - دستگاهی که پیام ها و اخبار و مطالب را از شهری بشهر دیگر مخابره کند - ورقه ای که مطالب تلگراف شده در روی آن نوشته شده و توسط

تَمْبَر - کاغذ یا بلیط کوچکی که در روی آن عکس سلطان یا رئیس جمهور وقت یا مطالب دیگر چاپ شده باشد . تمبر را از پستخانه میخرند بر روی پاکت ها و بسته های سفارشی و اسناد بهادار بعنوان مخارج پست و مالیات دولت می چسبانند . تمبرهای قدیمی و کمیاب را کسانی که تمبر جمع میکنند بقیمت های گزاف خرید و فروش میکنند **تَمْبِلَات** - الگو ، نمونه ، گوه ، تخته ، سنگ زیر ستون ، در گراور سازی بکلیشه متن میگویند ، یک قطعه زینگ تَن - طرز صدا و گفتار ، آهنگ ، لحن درجه بلندی و کوتاهی صدا در گفتار تَن - یک هزار آیلو گرم

تَنْظُور - محلول دارویی در الکل **تَنْظُورِ الرَّیْن** - محلول عصاره سنبل - طیب در الکل که برای تقویت قلب مفید است

تَنیا - کرم کدو ، کرمی است دراز بشکل نوار بند بند که یک سر آن باریک و سر دیگرش پهن است در ناحیه سر پهنش تولید تخم میکند و سر باریکش را بدیواره روده میچسباند و مواد غذایی داخل روده را جذب میکند میکرب کرم کدو از طریق گوشت خوک و گوشت گاو مانده و کهنه که خوب پخته نشده باشد وارد بدن انسان میشود

مأمور تلگراف خانه بگیرنده آن میرساند **تِلْغَرَام** - مخابره تلگرافی ، مطالب تلگراف شده که در روی نامه نوشته باشند **تِلورِیوم** - فلزیکه برای تصفیه روی (المینیوم) بکار میبرند

تِلویزیون - دستگاهی شبیه رادیو که در روی آن صفحه شیشه ای و محدبی قرار دارد که تصویر و اشکال را مانند پرده سینما با حرکت و صوت نشان میدهد این اشکال و صور بوسیله امواج هوا از فرستنده تلویزیون پخش میشود و بوسیله این دستگاه نشان داده میشود

تِلِه پاتی - ارتباط فکری و معنوی ، انتقال فکر ، انتقال فکر بوسیله القاء از راه دور ، منتقل یا مطلع شدن از اتفاقاتی که در شهر دیگر یا مکان دیگر روی دهد

تِلِه تاپ - دستگاه فرستنده ای که پیام را مانند ماشین تحریر مخابره کند **تِلِه فُتُو** - دستگاهی که عکس اشیاء را از دور گرفته و درشت تر نمایش میدهد **تِلِه متری** - فرستادن پیام های بسیار دور توسط موشک و هواپیما بمنظور گزارش اندازه گیری که توسط دستگاه های مخصوصی انجام میگیرد

تِم - بحث ، میحث ، سبک یا موضوع انشاء ، سبک نوشته ، موضوع یا سبک قطعه موسیقی

تُمات - فر . گوچه فرنگی ، تماته

تَنِیس - نوعی بازی ورزشی که باراکت به توپ کوچک و جهنده میزنند که از روی توریکه در وسط میدان بازی نصب شده بگذرد و از محوطه تعیین شده خارج نگردد - در صورتیکه یکی از بازیکن ها بتوپ نرسند یا توپ از محوطه خارج شود يك شماره باخته است
تَوَالِت - آرایش صورت ، خودآرایی، بزرگ - دستشویی ، مستراح .

تَوِیِر کول - غده ، دگمه ، گره ، برآمدگی روی گیاه - ضایعه مخصوص باسیل سل (باسیل کخ)

تَوِیِر کوئز - سل، تب لازم ، بیماری ریوی که عامل آن باسیل کخ بوده و ممکن است بنقاط دیگر بدن سرایت کند
تور - چرخ ، گردونه ، دوران ، سیاحت ، گردش - (دربازی پوکر) يك دور بازی . (دراور یا ری آور)

توربین - نوعی چرخ پره دار که بوسیله ریزش آب بر روی پره های آن بگردش در آمده و با ترتیب عوامل خاصی تولید الکتریسیته میکند نوع دیگر این دستگاه با بخار کار میکند
توریت - جهانگرد، سیاح، مسافریکه برای دیدن ابنیه تاریخی و آثار باستانی بممالك دیگر مرود .

تَوُتْسِیْکُوْلُوْزِی - زهر شناسی
تَوُتْسِیْن - سمی که از میکروبها در داخل بدن ترشح میشود .

تَوُنِیْک - شربت مقوی ، داروی مقوی و نیرو بخش - آهنگ دار ، لحن دار
تَوُمُر - غده (که ممکن است خوش خیم یا بد خیم باشد) برآمدگی در بدن
تَیْپ - تحریر کردن با ماشین تحریر
تَیْپ - يك گروه مشخص ، نمونه ای بر جسته از يك دسته از اجتماع - پز (مثل : خوش تیپ) قسم ، نوع ، نمونه
تَیْپیست - ماشین نویس ، کسیکه با ماشین تحریر نامه یا مطالبی را تحریر کند
تَیْپیك - دارای پز و قیافه عالی ، نوع مشخص ، رمزی ، نمونه ای ، عجیب
تَیْراژ - تعداد روز نامه یا مجله یا کتاب که هر بار چاپ میشود ، کشش ، عمل کشیدن . عمل چاپ کردن

تَیْرُوْیْد - غده ای که در زیر گلو و پائین گردن قرار داد و بمنزله مخزن « ید » محسوب میگردد و ماده بنام (تیروکسین) ترشح میکند که بر سوخت و ساز بدن اثر کنترل کننده دارد ، چنانچه ترشحات غده تیروئید هنگام بلوغ قطع یا کم شود باعث کوتاهی قد شده و اگر زیاد گردد باعث بلند شدن و طول قامت میشود - تورم و بزرگ شدگی بيموقع این غده باعث بیماری « گواتر » میشود که بر جستگی آن بطور وضوح در زیر گلو دیده میشود چشمها از حلقه بیرون میآید .

تَیْرُوْکْسِیْن - ترشحات یا هورمون غده

تیر وئید که بطور مصنوعی هم ساخته میشود
تیفوئید - حصه ، تب حصه ، مطبقة ،
 بیماری عفونی که از راه غذا ، شیر و
 آب آلوده بیدن انسان سرایت میکند و
 علائم آن درد سر ، تب شدید ، پریدگی
 رنگ و تورم امعاء و احشاو ضعف مفرط
 جسمی ، خواب آلودگی ، ریزش مو ،
 اسهال ، استفراغ و خونریزی از روده
 هاست که بعد از دو هفته بیماری بنهایت
 شدت میرسد و تب بیمار به ۴۱ درجه
 رسیده هذیان میگوید طول این بیماری
 از ۳ تا ۶ هفته است در صورتیکه بیماری
 سنگین نباشد در شب ۲۱ ممکن است
 بیمار عرق کند و تب او قطع شود .
تیفوس - بیماری حاد عفونی بعد از
 جنگ که با تب شدید ، لکه های سیاه
 پوستی ، حالت کابوس و خفگی ، کوفتگی
 عضلات ، سردرد و کمر درد ، سرگیجه
 و حالت تهوع همراه است . میکرب این
 بیماری بوسیله شپش شیوع پیدا میکند و
 منتقل میشود بعد از يك هفته از بروز
 بیماری دانه هایی در بدن بیمار میزند
 و درجه تب او از ۴۰ و ۴۱ پائین تر
 نمیآید خطر این بیماری بیشتر برای
 بزرگسالان است معالجه این بیماری
 بطور کلی عبارت است از تخلیه و تنقیه
 کردن معده در صبح و عصر یا تجویز
 مسهل ، دادن داروهای تب بر و شرابهای
 مدر برای پاک کردن مجاری ادرار از

سموم و استعمال کیسه یخ - کسانی که
 يك مرتبه باین بیماری دچار شوند امکان
 ندارد دفعه دیگر هم مبتلا شوند .
تیم - انگلیه . گروه و دسته ای که در يك
 بازی بهم کمک میکنند ، گروهی از
 ورزشکاران يك باشگاه یا يك مملکت مثل ؛
 تیم فوتبال .
تیمپان - انگلیه ، تامپون - فر. پرده
 گوش ، صماخ . طبل ، طبل گوش
تیمپانوم - طبل گوش ، گوش میانی ،
 صماخ . پرده گوش
تیموس - غده ای که روی نای کردن
 و زیر گلو قرار دارد هر گاه این غده
 را عمل کنند باعث وقفه در رشد بدن و
 بهم خوردن رشد طبیعی غده تناسلی میشود .
تین - پیت نفت یا روغن .

ج

جار - چلچراغ . چراغ چند شاخه
جاز - یک قسم آهنگ و رقص آمریکائی
 که از موسیقی و رقص سیاهپوستان آمریکا
 گرفته شده است .
جاکت - ژاکت ، روپوش ، حلیقه
جت - فشفشه ، هواپیمایی که بوسیله
 دستگاهی که در دماغه آن نصب شده هوای
 میمکد و با سوخت مخلوط شده روشن میشود
 و سرعت زیاد حرکت میکند و گازهای

سوخته و گرم آن از عقب هواپیما خارج میشود .

چریه - نوعی پارچه ، ژاکت کشیاف
چَك - انگلی . بار بردار ، بالا بر ،

ابزار برای بالا بردن و گرفتن پنجری
چَك - انگلی . حکایات و ماجراهای کوچک
خنده دار ، فکاهی ، خنده آور ، خوشمز
چِنْتَلْمَن - انگلی . مرد با وقار و محترم ،
مرد بزرگ زاده و اصیل ، جوانمرد
جُنْیانا - نوعی گیاه طبی که دارای
ساقه های بلندی است ، از ریشه آن
که بسیار تلخ و برنگ زرد است دارو
های ملین و محرك جهاز هاضمه میسازند
جودو - مأخوذ از کلمه « جو جیت
سو » زبان ژاپونی که نوعی کشتی حمله
ای یا دفاعی است که برای از پادرو آوردن
حریف ضربه های فنی بنقاط و محل های
حساس بدن میزنند

جورنال - انگلی . مراجعه شود به
ژورنال - فر .

جوگر - انگلی . شوخ ، بذله گو ،
خوشمز [در زبان عامیانه] مرد که ،
دو برگ اضافه ای که در ورق بازی است
و در بازی رami بجای هر ورقی بکار میرود
جیپ - نوعی اتومبیل محکم و سبک
که بعلت اینکه از جاده های سخت و سر
بالا به آسانی حرکت میکند در میدان
های جنگ از آن استفاده میکردند و
اکنون برای استفاده بارکشی و کارهای

سنگین بیابانی از آن استفاده میشود .
چین - یک قسم مشروب الکلی که از
دانه های معطریا پوست مرکبات میگیرند

چ

چَنگِه - **چُونگِه** - (روس) چهارچوبی
که چند سیم بطور عمودی بر آن نصب
کرده اند و در روی هر سیم ده عدد
مهره چوبی قابل حرکت گذاشته اند
که با این مهره ها عمل جمع و تفریق
حساب را انجام میدهند .

چَك - حواله ، دسته کاغذ چاپ شده
که بانک بصاحبان حساب جاری میدهد
تا هر وقت بخواهند پولی بر داشت
کنند یا بکسی حواله دهند بوسیله برگهای
دسته چك که در اختیار دارند هر مقدار
که بخواهند در روی یکی از آن ورقه ها
مینویسند و پای آن ورقه را امضا میکنند
بانك هم با تطبیق امضاء پول را بحامل
چك میپردازد .

چكاپ - انگلی . معاینه طبی که با
وسائل مختلف پزشکی از تمام بدن انسان
معاینه دقیق بعمل آید و در هر کجا که
که علت یا نقصانی دیده شد مداوا کنند

د

دادائیسیم - مکتبی که با ثبات عقل و
قراردادهای اجتماعی مخالف است

داروینیسیم - تئوری و نظریه داروین
دانشمندانگلیسی دربارهٔ تکامل موجودات
و نباتات و جانداران و این نظریه که
انسان تکامل یافته میمون است .

داروینیسیت - پیرو نظریه و تئوری
داروین ، طرفدار طریقهٔ علمی داروین
داگتیلوئسکی - انگشت نگاری

دالتون نیزم - عجز قوهٔ بینائی در تشخیص
رنگها بخصوص رنگ قرمز و سبز .
دانس - فر . رقص . آهنگ رقص
دبازنمان - فر . استان ، ایالت .

درام - نمایش ، نمایشنامه ایکه بسر
گذشت واقعی نزدیک باشد ، نمایشنامه
یا فیلمی که عم انگیز باشد یا هم غم -
انگیز باشد و هم کمدی و خنده آور
دراماتیک - داستان مهیج و جالب ،
مربوط بدستان ، داستان مانند ، برجسته
درایونگ سینما - سینمایی که در
میدان و محل بزرگی ساخته شده که با
اتوموبیل مقابل آن قرار میگیرند و از داخل
آن فیلم را می بینند .

دیسر - چیزهائی از قبیل کمپوت ،
میوه ، شیرینی که بعد از غذا بخورند
دسی - یکدهم ، ده یک .

دسی گرم - یکدهم گرم ، ده یک گرم
دسی لیتر - یکدهم لیتر ، ده یک لیتر
دسیم - فر . یکدهم فرائک فرانسه .

دسی متر - یکدهم متر ، ده یک متر

دشارژ - فر . خالی شدن باطری یا
مخزن الکتریکی ، پائین آوردن بار
دیفیله - رژه ، عبور گارد نظامی بطور
مسلح از برابر پادشاهان یا رؤسای
جمهور یا یکی از امرای و سرکردگان ارتش
دیکامپرم - ده گرم .

دیکالیت - ده لیتر .

دیکامتر - ده متر .

دیکتر - کسیکه در یکی از رشته های
علمی ، مانند طب ، ادبیات ، حقوق و
غیره بالاترین رتبه را که دکتر است گرفته
دیکترا - بالاترین درجهٔ تحصیلی ، درجهٔ
دکتری ، مقام و پایهٔ دکتري .

دیکترس - خانمی که بدرجه دکتري
رسیده باشد ، دکتري زن ، خانم دکتري .
دیکترین - تز ، نظریه ، تعلیم ، اصول
دیکلمه - شعر یا مطلبی را با فصاحت
و بلاغت و صدای بلند خواندن

دیکور - آرایش ، زینت ، زیور ، پرده
دور نما یا ساختمانها و زینت آلاتیکه
در سن تئاتر یا صحنه فیلم برداری
نصب میکنند .

دیکوراتور - سازندهٔ دکور ، آرایش کن
دیکوراتور - فر . نا امید ، مأیوس ،
دلسرد . افسرده . دچار یأس شدن

دیکوراسیون - زینت و زیور ، مجموعهٔ
دکورها و زینت آلات يك نمایش -
بازینت آلات تزئین شده ، نمایش مناظر

بنمایش گذاردن دکور و زینت آلات
دُگماتیسیم - اظهار عقیده بطور آمرانه
 و بدون دلیل منطقی ، حکمت استدلالی ،
 فلسفه و نظریه مذهب و آئینی که طرفداران
 آنرا اعتقادیون میگویند و آنها عقیده
 بمسائل ماوراء الطبیعه دارند
دُگمانیک - اصول دینی ، مربوط
 باصول شریعت ، نظری ، حکمتی ، اصولی
دُلار - واحد پول در امریکا بمبلغ
 ۸۰ ریال ، واحد پول اتانزونی
دلتا - قطعه خاکی بصورت جزیره
 سه گوش که در مصب رودخانه احداث شود
دُلُفین - یو . دُوفین - فر . نوعی ماهی
 بزرگ پستاندار که سرش شبیه سر خوک
 است و بدنش دراز بطول ۲ تا ۳ متر
 دهانش دارای دندان است و در
 آب های مناطق حاره مانند اقیانوس
 هند زندگی میکند . این ماهی حیوان
 قابل تربیت و باهوشی است که در باغ وحش
 ها از آب بیرون میبرد و غذایش را از
 دست مأمورین باغ وحش میباید ، روغن
 این حیوان مصارف مختلف دارد و او را
 بفارسی « خوک دریائی » میگویند
دِلِیجان - فر . دِلِیچنس - انگلی .
 کالسکه اسبی بزرگ مسافر بری که
 سابقاً با آن مسافرت میکردند
دِماگُوزی - عوام فریبی ، مردم فریبی
دِمدیه - از مد افتاده ، ورافتاده ،
 غیر قابل استفاده ، قدیمی ، کهنه

چیزیکه از نظر فرم قدیمی شده باشد ،
 هرچیز که مطابق مد و سلیقه نباشد و
 و آنرا دیگر نپسندند
دِموکرات - آزادیخواه ، طرفدار
 حکومت ملی و آزادیخواهی ، خواستار
 دموکراسی ، پیرو حکومت دموکراسی
دِموکراتیک - وابسته به حکومت
 ملی و آزادیخواهی ، منسوب به دموکراسی
دِموکراسی - حکومت مردم بر
 مردم ، نحوه حکومتی که سیاست
 مملکت در دست نمایندگان مردم است ،
 حکومت ملی و دموکراسی
دِموُنِستراسیُون - اثبات ، دلیل ،
 استدلال ، شرح ، ادائه ، خود نمائی -
 حرکت یا نمایش احزاب سیاسی بطور
 دسته جمعی در خیابان برای اثبات عقیده و
 منظوری که در نظر دارند - نمایش
دوبل - فر . دو برابر ، مضاعف ،
 دو چندان ، دوتائی ، دولا ، نسخه دوم ،
 رونوشت ، دوسر ، دو رو ، دو پهلوی
دوپلاژ - فر . دو تا کردن ، دولا
 کزدن [در اصطلاح سینما] عمل دوبله
 کردن یا بزبان دیگر برگرداندن ،
 فیلمی که از زبان اصلی بزبان دیگر
 ترجمه شود و بوسیله گویندگان مختلف
 روی فیلم دوبله شود
دوبله - فر . دو برابر کردن ، دولا
 کردن ، آستر انداختن [در اصطلاح
 سینما] فیلمی را بزبان دیگر برگرداندن

و بوسیله گویندگان روی فیلم دوبله کردن
دو بلور - دو برابر کنند، دولا کنند،
 کسیکه فیلم سینمایی را بزبان دیگر بر
 گرداند. گوینده، گوینده فیلم های سینمایی
دو چین - دوازده تا، بسته دوازده تایی
دوسیه - فر. پرونده، مجموعه
 اسناد، نوشته ها و اسنادیکه راجع بیک
 موضوع است و در پوشه جمع شده باشد
دوش - فر. فلز سوراخ شده شبیه
 سر آب پاش که بشیر آب بسته شده
 و از آن در حمام برای استحمام و
 شستشو استفاده میکنند در زبان فارسی
 هم بهمین معنی است

دو شس - زن دوک. (مؤنث دوک)

دوک - لقب موروثی اعیان انگلیس .
 لقب اشرافی اعیان فرانسه

دوما - مجلس نمایندگان ملت در روسیه
دیابت - مرض قند، بیماری قند که
 در ادرار هم قند مشاهده میشود و بیمار
 باید از خوردن قند و مواد قندی
 خودداری کند، در موقع بروز این
 بیماری لوزالمعده دچار اختلال میشود و
 ماده انسولین را که باعث سوخت
 قند بدن میشود بمقدار کافی نمیسازد
 و در نتیجه مقدار قند خون که یک گرم
 در هر لیتر است زیادتر میشود - علامت
 این بیماری عبارت از زیاد شدن ادرار
 (بمقدار زیادی قند)، اشتها و عطش
 زیاد و غیرطبیعی، حس جوع و گرسنگی

دائم، خستگی و ناتوانی، لاغری و
 سرعت در لاغر شدن - برای معالجه
 این بیماری بیشتر رژیم در غذا و کم
 کردن مواد نشاسته ای و قندی را
 تجویز میکنند و در مورد دوا فقط از
 انسولین که بطور مصنوعی ساخته شده
 استفاده میکنند

دیاپازن - [درموسیقی] میزان کوک،
 وسعت صدا، دانگ صدا، میزان تعیین
 شده بین المللی برای کوک ارکسترها،
 آلت فولادی دوشاخه که با بارتماش در
 آوردن آن صدای دیاپازن از آن خارج
 میشود و سازها را از روی آن صدا کوک
 میکنند، هم آهنگی، [مجازاً] حدود، وسعت
دیاستاز - عصاره بزاق دهان، ماده ای که
 باعث هضم غذا و فعل و انفعالات شیمیایی
 در بدن انسان میشود، ترشحات لوزالمعده
دیافراگم - حجاب حاجز، پرده
 بینی، جدار، دیواره، پرده دل - صفحه
 قابل ارتعاش (در دستگاه های صوتی)،
 دهانه دورین عکاسی که باز و بسته میشود
 و در مواقیکه هوا روشن و نور زیاد
 باشد دهانه دورین را کوچکتر میکنند و هر
 قدر هوا تاریکتر باشد دهانه آن را بازتر
 و وسیع تر می کنند

دیاکودا - شربتیی که از عصاره پوست
 خشاش (کو کنار) درست کرده باشند
دیاسنوزی - درمان شناسی، تشخیص
 امراض، آشنائی بطریقه معالجه

دیر گتور - رئیس ، مدیر ، کارگردان
دیر گتیو - متضمن دستور ، دستور
 عمومی ، اداره کردنی ، قابل پذیرش ، رام
دیر گسیون - سمت ، جهت ، طرف ،
 امر ، دستور ، راهنمایی ، اداره (کردن) ،
 خط ، مسیر - حوزه ، رشته - تمایل ، توجه
دیریز ابل - (نوعی بالن هوایی)
 قابل هدایت ، قابل هم آهنگی کردن
دیر یژه - فر . هدایت کردن ، دسته
 ارکستر را درهم آهنگی هدایت کردن
دیر یژور - هدایت کننده (دسته ارکستر)
دیز - علامتی درنت موسیقی برای بالا
 بردن نیم پرده که معکوس آن را
 (بمل) مینامند

دیزل - موتورهای روغنی که دارای
 سیستم مخصوصی است که توسط «دیزل»
 مخترع آلمانی اختراع شده و میتوان
 بجای بنزین از روغن و نفت هم استفاده
 کرد قدرت موتورهای دیزل از سایر
 موتورها بیشتر است بهمین دلیل بارهای
 سنگینی را با آن حرکت میدهند
دیس - بشقاب بزرگ و دراز ، سوپخوری ،
 بشقاب خورش خوری
دیانتری - اسهال خونی ، بیماری
 شکم روش که همراه با خون است .
 میکرب این بیماری بیشتر بوسیله مگس
 که بر روی غذا می نشیند بانسان منتقل
 میگردد . علامت این بیماری پیچش و درد
 شکم همراه با خونریزی شدید است که

دیالکتیک - علم منطق و بیان ،
 طریقه محاوره و مجادله ، علم تناقض
 گوئی برای تسلط به محاوره و منطق
 و از پا در آوردن حریف که روش
 محاوره سقراط بوده است ، و نیز بمنطق
 مکتب کارل ماکس هم میگویند - لحجه ای ،
 مربوط بمنطق و مناظره

دیالکتیکال - لحجه ای ، مربوط
 بعلم منطق و معانی بیان ، منطقی
دیالکتیسین - منطق دان ، اهل مناظره
دیالک - محاوره ، گفتگو ، صحبت .
 حرف ، مکالمه - [درنمایشنامه یا اصطلاح
 سینمایی] به مطالبی که بین هنرپیشگان
 رد و بدل میشود میگویند

دیا میدین - داروی ضد خواب ،
 دوا بی خوابی
دیپلم - گواهینامه ، کارنامه ، پروانه ،
 [در ایران] ورقه گواهینامه تحصیلی
 پنج و شش متوسطه

دیپلمات - شخصیکه متخصص در فنون
 سیاست است ، سیاستمدار ، کار آزموده
 در سیاست ، شخص روشنفکر و تحصیل کرده
دیپلماتیک - سیاسی ، سیاستمدارانه ،
 مربوط بسیاست و امور سیاسی

دیپلماسی - علم سیاست ، فنون مملکت
 داری و ارتباط با کشورهای دیگر
دیپلمه - فر . دارای گواهینامه و
 دیپلم ، شخصی که دوره پنج و شش متوسطه
 را گذرانده باشد

بعضی مواقع باعث زخم شدن روده میشود ، انگل های این میکرب بر روده میچسبند و باعث میشوند که سوراخهای ریزی در جدار روده ها پیدا شود و از ناحیه سوراخها خون جاری میشود . بیماری دیسانتری را اگر درست مداوا نکنند ممکن است چند بار دیگر عود کند برای معالجه باید از خوردن گوشت و چربی و ادویه و میوه جات خود داری کرد . شکم را گرم نگهداشت و از مسهل های کم فشار و ملین استفاده کرد ، درمواقع لزوم و شدت بیماری ، سرم ضد دیسانتری و تزریق آمپول امتین بسیار مفید است دوغ و ماست و کته ماست از غذاهائی است که در مداوای اسهال خونی مؤثر است

دیسک - هر چیز گرد و دایره شکل ، صفحه گرد فلزی یا چوبی که ورزشکاران در مسابقه برای تعیین قدرت پرش دست آنها تا فواصل دوری پرت میکنند

دیسپلین - انتظام ، نظم و ترتیب ، انضبات ، قواعد یکه در آرتش باید رعایت شود ، انتظامات نظامی و آرتشی

دیفتری - حناق ، ورم گلو ، بیماری مسری و خطرناکی که در گلودی کودکان عارض میشود و در محل بروز آن لکه ها و پرده های سفیدی پیدا می شود که بتدریج تمام ناحیه گلو را میگیرد در هنگام بروز این بیماری مریض

دچار تب و سرفه شدید و گرفتگی صدا میشود . طپش قلب شدید ترمیشود و اگر دیر برسند بعلت سمی که از میکرب دیفتری ترشح میکنند . اول دست و پای مریض غلج میشود و بعدرفته رفته مسمومیت بتمام بدن سرایت میکند و باعث مرگ میشود . ولی اگر اقدام فوری بعمل بیاید و از سرم ضد دیفتری بموقع استفاده شود هیچ خطر ندارد و در مدت چند ساعت رفع خطر میشود . برای پیشگیری این بیماری چون احتمال زیاد دارد که با گلودردهای ساده اشتباه شود حتما باید کودکان را واکسینه کرد

دیفرانسیل - دستگاه اتصال قدرت موتور بچرخ های عقب ماشین که باعث حرکت آن میشود

دیکتاتور - شخص مستبد و خودرأی ، صاحب اختیار ، آدم خودسر و ظالم

دیکته - املاء : عمل نوشتن ، مطالبی را که کسی بگوید و دیگری بنویسد ، صفحه کاغذی که مطالب گفته شده در روی آن نوشته شده است

دیکسیونر - کتاب لغت ، لغتنامه ، فرهنگ ، قاموس - کتابیکه لغات هر زبانی بترتیب الفباء بهمان زبان یا زبان دیگری ترجمه و چاپ شده باشد

دین - واحد نیرو ، نیروی لازمه جهت حرکت يك گرم ، نیروئی که بجسمی که جرمش يك گرم باشد حرکتی برابر

نیرو هستند .

دینامیک - مبحث حرکت اجسام .
قوای محرکه مادی و معنوی ، قوه محرکه
و جنباننده ، مربوط بقوه نیرو ، علم
حرکت اجسام بنیروی برق ، قوه ای ، محرك ،
متحرك ، جنباننده

دینامیکال - محرك ، قوه ای ، جنباننده
دیوان - مبل سه نفری ، نیمکت .
دیو پتریک - مبحث عبور روشنائی
از اجسام روشن وانکسار نور
دیویزیون - قسمت ، تقسیم ، بخش ،
تقسیم بندی ، [در آتش] لشکر .

ر

راپورت - فر . گزارش ، خبر ، سخن -
چینی ، اطلاع ، رابطه ، تماس .
رادار - ردیاب ، دستگاه مخصوص
ارتباطی که وجود شیئی را از فاصله دور
اطلاع میدهد ، دستگاهی که بوسیله امواج
تشعشی از موقعیت و فاصله و وضع و
محل چیزی در زمین یا آسمان اطلاعاتی
بدست میدهد ، این دستگاه بیشتر در
تأسیسات نظامی و نجومی مورد استفاده
قرار میگیرد .

رادیات - تابیدن ، پرتو افکندن ،
تشعشع برون دادن ، تشعشع پیدا کردن ،
در فارسی برادباتور ماشین هم میگویند
رادیاتور - دستگاه مخصوصی که معمولا

یک سانتیمتر بدهد

دینام - **دینامو** - دستگاه تولید کننده
برق (در اتوموبیل) دستگاهی که قوه
مکانیک را به الکتریسته و نیروی برق
تبدیل میکند

دینامومتر - نیرو سنج ، دستگاه
سنجش نیرو و قدرت دینام

دینامیت - ماده ای مرکب از نیترو-
گلیسرین و کپسول مواد محترقه که
قوه انفجار آن زیاد است و بیشتر برای
ترکاندن کوه ها و سنگهای معدنی و همچنین
برای حفرتونل و حفر چاه که بسنگهای
بزرگ برخورد میکنند بکار میبرند اول
سنگ را بادیل سوراخ میکنند و دینامیت
را داخل سوراخ جای میدهند و بعد قتیله آن
را آتش میزنند . بعد از انفجار کوه یا سنگ
خورد شده و بقطعات ریز و درشت تبدیل
میشود . و نیز مورد مصرف دیگری دارد که
ماهیکر ها برای ماهیکری بیشتر عمل
میکنند ، دینامیت را در روی آب و در محل
هائیکه ماهی بیشتر جمع میشوند میاندازند
و بصدای احتراق ماهی های زیادی بروی
آب می آیند و بحال مرگ میافتند زیرا
صدای دینامیت باعث میشود که بادکنک
داخل شکم ماهی پاره شود بهمین جهت
حرکت زیر آب برای ماهی غیر ممکن
میشود و آنها را از آب میگیرند

دینامیسم - اصل نیرو ، نظریه گروهی
که معتقدند فقط عناصر مادی صاحب

در جلو موتور اتومبیل قرار داشته و آب در داخل سوراخ ها و جدار های آن جریان دارد . پروانه در جلوی آن میگردد که در موقع حرکت آب را خنک میکند و آب خنک از لوله های مخصوص بقسمت های مختلف موتور جریان پیدا میکند و بعد از خنک کردن قسمت های داخلی موتور مجدداً از راه لوله ای برادیا تور بر میگردد تا مجدداً خنک شود . این جریان تا مدتی که موتور اتومبیل کار میکند ادامه دارد در فارسی بان رادیات هم میگویند

رادیال - پرتوی ، شعاعی ، پرتو مانند ، دارای میله های منشعب .

رادیکال - اصلی ، ریشه ای ، اساسی [در ریاضی] جذر ، علامت جذر و کعب [در فیزیک] تعداد اتم های تغییر نیافته موجود در چند ترکیب که مانند اتم های مفرد جدا گانه عمل میکنند - طرفدار اصلاحات اساسی برای آسایش بیشتر مردم ، ریشه و اصل کلمه .

رادیکالیسم - آزادیخواهی اساسی ، طرفداری از اصلاحات اساسی برای آسایش و رفاه بیشتر مردم .

رادیو - دستگاه فرستنده اخبار و موسیقی که بوسیله مار کونی دانشمند ایتالیائی کشف شد - رادیو دستگاه گیرنده امواج صوتی است که بوسیله فرستنده رادیو پخش میشود و با برق و باطری

کار میکند اینروزه بیشتر رادیو ها با دستگاه های ترانزیستور که دستگاه جدید کنترل کننده الکتریسته است ساخته میشود . .

رادیو آکتیو - ماده ای که اتم هایش خود بخود شکسته و از آن ذرات بار دار الکتریکی متصاعد میشود این ذرات نیز بنوبه خود تبدیل باتم های مختلفی میگرددند ، جسمی که دارای خاصیت رادیو آکتیو به پاتشعشعات اتمی از قبیل اشعه آلفا و بتا و گاما میباشد مانند رادیوم و اورانیوم و توریم که تأثیرات الکتریکی دارد .

رادیو آکتیو - خاصیت اجسامی که از خود تشعشعات فیزیکی یا پرتو مجهول بیرون میدهند ، تشعشعاتی که در اثر تجزیه عناصر از آنها خارج میشود ، خاصیتی که برخی اجسام از قبیل رادیوم ، و اورانیوم ، دارند .

تشعشعاتی که در اثر تجاوز از حد معین تبدیل بانرژی میشوند و باعث مرگ و نابودی سلولهای زنده حیوان و گیاه میشوند ، نوعی از این اشعه در فضا بمناسبت اختلالات جوی پیدا میشود که به اشعه کیهانی معروف است .

رادیو آستر و نومی - مطالعه و تحقیق درباره امواج رادیوئی که کاشان **رادیو ثرابی** - معالجه بوسیله پرتو مجهول یا ریون ایکس .

زادىوم در تاريكى مثل چراغ از خود نور
مپرا كند و اطراف را روشن ميكند و
حتى توليد حرارت هم ميكند . رادىوم
بيشتر در معالجه سرطان بكار ميرود .

رادىو ٲتر - پرتو نگار ، اشعه نگار ،
دستگاه اندازه گيرى تشعشعات كه عبارت
از فرفره ايست در داخل شيشه خالى از
هوا كه بابر خورد نور بحر كت مي آيد
راشيتيس - مراجعه شود به راشيتيسم

راشيتيسم - نرمى استخوان ، بيمارى
نرمى استخوان كه بعلت كمبود كلسيوم
و ويتامين د ، بيشتر در كودكان فقير كه
غذائى كافى بآنها نميرسد پيدايشود . علائم
اين بيمارى عبارت از خميده گى پشت و
ستون فقرات ، كج شدن ساق پا و
ساعده دست ، رنجورى و زردى و ناتوانى
است . اين بيمارى با كلسيم و غذاهاى
ويتامين دار ، روغن ماهى ، استراحت
در هواى پاك و آفتابى معالجه ميشود .

راشيتيك - بيمارى كه به نرمى استخوان
مبتلا شده باشد ، مبتلا به بيمارى راشيتيسم

راك اندرول - نوعى رقص و آهنگ
تند كه با حر كات تند بدن همراه است

راكٲ - وسيله كه در بازى تنيس و
بيك پونگ در دست ميگيرند و با آن
توپ را بطرف مقابل ميزنند - راکت
تنيس از چوب مخصوص ساخته شده كه
عبارت است از چوبيكه سر آن دايره اى

رادىو ٲلېسكوپ - دستگاه گيرنده اى
كه داراى آنتن بسيار بزرگى است و
در امور مربوط به نجوم و هيئت و مطالعه
كهكشان مورد استفاده قرار ميگيرد .

رادىو ٲلفون - تلفن بيسيم

رادىو ٲلېگرافى - تلگراف بيسيم .

رادىو ٲلېگرام - مخابره با تلگراف
بيسيم . با دستگاه تلگراف مخابره كردن

رادىو ٲكجى - پرتو بينى ، معايئه
اعضاء بدن بوسيله اشعه ايكس يا اشعه مجهول
برائى تشخيص بيمارى .

رادىو ٲگراف - پرتو نگار ، عكسى
كه با اشعه ايكس برداشته شود .

رادىو ٲگرافى - پرتو نگارى ، عكس
گرفتن با اشعه ايكس از نقاط مختلف بدن
مادىو ٲگرام - رادىوئى كه مجهز به

گرامافون هم باشد ، دستگاهى كه هم
داراى رادىوست و هم در زير آن گرامافونى
نصب شده كه با استفاده از صفحه صدايش
از ميكرو فون رادىو خارج ميشود .

رادىو ٲلوزى - پرتو شناسى ، استفاده
از اشعه الكترىك در معالجه امراض

رادىو ٲلوزيست - پرتو شناس ،
كسيكه براى معالجه امراض از اشعه
الكترىك استفاده ميكند .

رادىوم - عنصر فلزى رادىو آكتيو كه
كه از نظر شيميايى شبيه كلسيم ميباشد ،
عنصر كمياب و گرانيتم كه بوسيله
مادام كورى و شوهرش كشف شد ،

شکل است و داخل دایره خالی است و با یکنوع نایلون بافته شده است - راکت پیک پونگ دارای دسته کوتاه و چوبی است که دایره چوبی سر آن بالاستیک مشبک پوشانده شده است و نیز پا افزاری که برای راه رفتن در روی برف پیا می بندند - نوعی موشک ماوراء جو که برای بدست آوردن اطلاعات و اکتشافات جوی ساخته شده .

رامی - نوعی بازی ورق که بازیکن ها هر یک یازده برگ میگیرند و بقیه ورقها را روی زمین میگذارند و دانه دانه از روی آن بر میدارند و با ورقهای خود عوض میکنند هر کس زود تر ورقهایش ردیف شد برنده بازی است .
راندیهان - بازده کار ، کار کرد ، بهره ، سود ، حاصل کار کرد یک کارخانه
ریآکسیون - فر. عکس العمل ، واکنش
ریآکشن - انگلی . اثر متقابل ، انمکس ، [درشیمی] معرف ، عکس- العمل جسمی در روی جسم دیگر و تغییرات حاصله از آن ، [مجازاً] تمایل با آداب و اصول قدیمی ، رجوع بگذشته ها ، دوری و گریز از آداب و اصول تجدد
ریآل - قسمتی چوبی چند طبقه که هر طبقه آن دارای خانه های کوچکی است که حروف چاپخانه را در آنها میریزند ،
قسمت گارسه - حقیقی ، واقعی ، درست
رنالیت - واقع بین ، حقیقت بین

نمایشگر حقایق جهان و طبیعت در صنایع ظریفه و ادبیات اعم از زشتی یا زیبایی آنها ، پیرو مکتب یا سبک رئالیسم .
رنالیتسم - واقع بینی ، حقیقت جوئی ، مکتب بیان حقیقت و نشان دادن حقایق طبیعت در صنایع مستظرفه و ادبیات از زشتی ها و زیبایی ها ، پیروی از مکتب رئالیستها که معتقدند در زشتی ها هم زیبایی وجود دارد و نباید از بیان آن خود داری کرد . رئالیسم مخالف مکتب رمانتیسیم است
رَب دُ شامیر - فر . لباس خانه ، لباس بلند و کمرداری که در منزل میپوشند
رِپِٹسیون - فر . تکرار ، مرور ، بازگویی ، [در تماشاخانه] تکرار نمایشنامه همراه با بازی های آزمایشی ، آزمایش نمایشنامه ، [در موسیقی] تمرین کردن ، تکرار کردن . جواب دادن .
رِپِرتوآر - دفتری که مردف بردیف الفباست (مثل دفتر تلفن) - فهرست ، جدول ، دفتر نماینده اسامی (بردیف الفبا) ، مجموعه ، مخزن ، مجموعه نمایشنامه ها
رِپورتاژ - خبرنگاری ، جمع آوری اخبار بوسیله خبرنگار ، مصاحبه و خبر گیری برای درج در روزنامه یا مجله ، مقاله ای که بوسیله مصاحبه با خبرنگار در مجله چاپ شده است .
رِپوژِتر - خبرنگار ، خبر گیر ، مصاحبه کن ، مأمور مجله یا روزنامه که برای جمع اخبار یا مصاحبه باشخاص

معروف مراجعه میکنند .

رُزَنَاقِیو - گردنده، برگرداننده، چرخنده، نوعی ماشین چاپ که کاغذ های لوله ای دارد آن می بندند و بوسیله دستگاهی کاغذها بریدم و سپس چاپ و دسته میشود . با این ماشین روزنامه ها و مجله های پرتیراژ را چاپ می کنند .

رِ توش - زدودن ، لکه گیری ، اصلاح ، تجدید نظر و رفع عیب در چیزهای ساخته شده ، [در فن عکسی] زدودن لکه های عکس از روی فیلم ، پاک کردن لکه های اضافی صورت از روی فیلم عکسی

رِ تورن - مراجعت ، بازگشت ، برگردانی ، درآمد ، عایدی ، صورتحساب ، گزارش رسمی ، پیچ و خم ، برگرداندن (گوی بازی) ، گزارش دادن ، صورت دادن ، عوض دادن ، مراجعت کردن **رِ دِ گِیُون** - نوعی قرص ویتامین C **رِ دِ گِیُون** - فر . کاهش ، تقلیل ، **رِ دِ نَکَت** - نوعی لباس روی مردانه مانند پالتو . کت بلند

رُز - گل سرخ ، گل محمدی ، گل و بته ، رنگ گل ، [بطور صفت] گلی رنگ **رِ زِ رِ پین** - داروی کاهش فشارخون که ضمناً آرامش اعصاب را نیز برقرار میکند **رِ زِ رِ و** - فر . پس انداز ، ذخیره ، اندوخته **رُ زِ ماری** - اکلیل کوهی ، گیاهی است دارای شاخه های نازک و برگهای ریز و تیره رنگ که خاصیت بادرنجبویه را

داراست و بآن اکلیل الجبل هم میگویند **رِ زِ نَافِس** - فر . انعکاس صوت ، طنین صدا ، برگشت صدا ، صدای موج دار **رِ زِ رِ دِ فِت** - انگلیه . ساکن ، مقیم ، شخص مقیم ، نماینده سیاسی ، [در طب] دکتر کشیک بیمارستان

رِ زِ سْتَنَافِس - فر . مقاومت ، پایداری . صلابت ، بردباری ، دوام ، [در فیزیک] پیل یا دستگاه مقاومت ، مقاومتی که اجسام هادی در برابر جریان برق از خود نشان میدهند

رِ زِ سْتُور - قطعه سیمی که بمنظور مقاومت در برابر شدت جریان الکتریکی در سرباره مدار آن قرار میدهند

رِ زِ یِن - لاستیک ، روکش لاستیکی اتومبیل ، سقر ، انکم درخت ، صمغ **رِ زِ یِرَ اِ سیُون** - تولید دوباره ، تجدید ، احیا **رِ زِ یُور** - فر . مدیر ، رئیس ، سرپرست ، رهبر و سرپرست هنرپیشگان در تئاتر که دل های يك نمایشنامه را بین آنها تقسیم میکنند

رِ زِ یِم - فر . قاعده ، روش ، طریقه ، طرز ، طرز حکومت ، طریقه سیاست ، برنامه ، برنامه ایکه پزشك برای غذا و دواى بیمار و از چیزهائی که باید پرهیز کند باومیدهد

رِ سِت - راحت ، رفع خستگی ، منزل ، پناهگاه ، ماندن ، استراحت کردن ، سکوت کردن ، [در اصطلاح بازی

کتبی - صفحه گرامافون، ضبط، بایگانی، سابقه، پیشینه. سابقه گذشته شخص
رگبی - نوعی بازی ورزشی شبیه فوتبال که توپ آن بیضی شکل است و تعداد بازی کتان هر طرف ۱۵ نفر است در این بازی برعکس فوتبال توپ را با دست رد و بدل میکنند

رگمل - فر. قاعده، عادت، ماهانه زنان، قاعده، قانون، اصل، طریقه، انضباط خط کش، راه و رسم، قلم و ترتیب
رگولاتور - مراجعه شود به: رگولاتور
رگلاژ - فر. مرتب و منظم کردن، خط کشی، تنظیم، تعمیر و بازرسی کردن، تمام موتور اتومبیل یا دستگاه دیگری را تنظیم و بازبین کردن
رگیلان - فر. ترتیب، نظم، طرز ساخت، یقین، آئین نامه، نظام نامه، مفاسد حساب، دستور، امر

رگولاتور - تنظیم کننده، نظم و ترتیب دهنده، آلت تنظیم (که در انواع اتومبیل وجود دارد)، ناظم، نظم دهنده
رُل - لوله، طومار، دفتر، فهرست، صورت، دفتر ثبت، يك ورقه نوشته شده (در دو طرف) - قسمتی از يك بازی نمایشی را که بمهده يك نفر میگذارند، نقشی که هنرپیشه بازی میکند - فرمان اتومبیل که بصورت دایره ای شکل و گردنده است که راننده با آن جهت چپ و راست ماشین را تعیین میکند

پوکر [باقیمانده، بقیه پول طرف بازی
رستوران - فر. مهمانخانه، کافه، مجلی برای خوردن غذا و مشروبات
رغراکسیون - شکست یا انکسار نور هنگامیکه از هوا داخل آب میشود

رغراندم - واگذاری باراءعمومی، رای گرفتن از مردم برای تأیید و تعیین تکلیف در اموری که بموانعی برخورد میشود، صلاحدید از مردم

رغرم - تغییر دادن در اوضاع مؤسسه یا اداره ای، بشکل و طرز نوی آوردن، تغییر، اصلاح، تهذیب اخلاق
رغرن - فر. ترجیع بند، برگردان، قلمه ای که در شعر یا نوشته تکرار میشود
رغری - داور، مدیر، اداره کننده، داور مسابقات ورزشی نظیر فوتبال، والیبال، بوکس، کشتی، تنیس و غیره
رغلس - منعکس شونده، بازگشت بخود، برگشت، واکنش دار، انعکاس، فروکش، دارای عکس العمل

رغوزه - فر. پذیرفتن، رد کردن در امتحان رد شدن، قبول نشدن
رغلام - فر. اعلان، آگهی، ورقه ای که در روی آن مطالبی برای معرفی کالا یا چیزهای دیگر چاپ شده باشد
رغورد - پیروزی در مسابقات ورزشی، بدست آوردن بالاترین درجه و نمره در مسابقات، پیروزی شایان توجه با اخذ مدال، بهترین نمونه و مدرک

رُئیت - فر . دل کوچك، چرخ كوچك، نوعی نان شیرینی مدور که اول بصورت كك درازی است که آن را برش برش و حلقه حلقه میکنند، داخل آن کرم خامه ای بشکل مارپیچ بدور نان پیچیده شده است ، و نیز نوعی چرخ دنده دار - نام يك نوع بازی قمار با وسیله ای گردنده
رُم - نوشابه الکلی که از قطیر نیشکر یا شیرۀ شکر بدست می آید

رُماتوزی - رماتیسم شناسی
رُماتیسْم - التهاب مفاصل و عضلات که گاهی فاجیه قلب و مغز را فرا میگیرد، بیماری درد مفصل که استخوانها و نسوج و اعصابیکه نزدیک مفصل قرار گرفته درد میگیرد، رماتیسْم بوسیله میکروب آن عارض میشود و بیشتر به دست و پامیگیرد
رُمان - داستان ، کتاب افسانه وقصه ، داستانهاییکه زائیده تخیل نویسنده میباشد
رُماتیسْم - سبک و طرز نویسندگان و شعرا و نقاشان رماتیک که در فرم جدیدی بر خلاف سبک کلاسیک آوردند که جنبۀ افسانهای و شاعرانۀ آن بیشتر است ، سبک جدید رمان نویسی ، سبک تخیلی و رؤیائی، سبک قهرمانی و جالب
رُماتیک - داستانی ، افسانهای ، شاعرانه ، پروی از تخیلات فانتزی و احساساتی ، سبک ادبی که در قرن نوزدهم در فرانسه روی کار آمد و در سایر هنرها نظیر هنر شعر و نقاشی و مجسمه سازی

هم اثر گذاشت
رُنتگِن - اشعه ایکس که توسط رنتگن دانشمند و پرتوشناس آلمانی کشف شد. بهمین علت بآن اشعه رنتگن هم میگویند
روبان - نوار، باند ، بند ، رشته پهن
روبل - پول روسیه برابر با ۱۰ ریال
روپیه - پول رایج هندوستان برابر ۱۶ ریال که اخیراً تنزل کرده و معادل ۱۰ ریال است

رُوتاری - دستگاه گردنده یا چرخنده
رُوتاسیون - فر . دوران، دور ، چرخ، گردش - [در کشاورزی] تغییر دادن کشت و زرع در هر سال بجهت تقویت زمین و برداشت کشت بهتر
رُوتر - نوعی قرص برای مداوای زخم معده که بعلت مواد مخصوصی که در آن وجود دارد روی زخمها را پانسمان میکند و در نتیجه زخم رفته رفته رو به بهبودی میرود

رودپسین - رنگدانه موجود در روی یاخته های میله ای شبکیه که در تاریکی باقیمانده و در نور کم میشود. ویتامین «آ» عامل تشکیل آن است

رُورنسی - احترام ، تکریم ، تعظیم
روژ - سرخ ، سرخی، ماتیک، سرخاب
رُؤیت - مراجعه شود به رلت

رُولور - شش تیر، تپانچه دسته کوتاهی که در خزینه های آن جای شش تیر دارد
رُمبا - نوعی آهنگ و رقص مخصوص

رتکن، هم میگویند. بوسیله این اشعه از نقاط مختلف بدن برای شناخت بیماری عکسبرداری میشود

ز

زئولوژی - حیوان شناسی، جانور شناسی. شناخت تیره های مختلف حیوانات

زئولوژیست - جانور شناس، حیوان شناس. متخصص در شناخت جانوران

زئولوژیک - مربوط به جانور شناسی
زئولیت - مواد معدنی شیشه ای که از سیلیکاتهای آلومینیوم و فلزات دیگری چون کلسیم و سدیم تشکیل یافته است

زیفر - انگلی. باد غرب، باد مغرب
زونا - بیماری پوستی که اطراف ستون فقرات تا روی شانه لکه هایی بیرن میریزد

و جای آن زخم میشود. این بیماری بعلت کمبود انواع ویتامین های B عارض میشود و بسیار آزار دهنده است.

زیپلن - بالن، بالون، کشتی هوایی
زیگزاک - دنداندار، کنگره دار، کنگره ای، و **زیگزاک رفتن** بچپ و راست متقابل شدن.

زینگ - روی، فلزی که در صنعت افست و گراور بکار میرود - اول صفحه

ایرا که میخواهند چاپ کنند فیلم آن را میگیرند و فیلم را در روی زینگ منعکس و بوسیله تیزاب حک میکنند سپس آنرا در ماشین چاپ می بندند و چاپ میکنند.

زیوفلاوین - ویتامین ب، یکی از مشتقات ویتامین ب ۱۲ که در شیر، جگر، قلمو و سفیده تخم مرغ هم وجود دارد و در معالجه زخمهای گوشه لب وضعف و تحلیل قوا و بیماری های دیگر تجویز میشود
زیت - وزن، ضرب، آهنگ، پایه، روش، قاعده، رسم، طریقه.

زیتک - اقدام بمعامله یا کاری که از اول نتیجه شود و زبان آن معلوم نباشد، کاریکه احتمال خطر در آن باشد، دل بد یا زدن در انجام کاری، بیمطالعه و بدون ترس از زبان اقدام بکاری کردن
زیل - خط آس، تیر آس، در در مسیر قطار راه آهن میکشند تا از روی آن رد شود.

زیمل - ماده چرب و سیاه رنگ که زنان برای آرایش در پشت چشم و مژه ها میکشند، حاشیه دور، دوره، گرداگرد
زینگ - چرخ، حلقه چرخ اتومبیل، هر چیز حلقه ای شکل، محوطه مسابقه بوکس بازی که دایره ای شکل است و دور آن با میله های آهنی و طناب های ضخیم محاصره شده تا بازیکن ها هنگام بازی کردن از دینگ خارج نشوند، [در اسب دوانی] کلیه کسانی که روی اسبها شرط بسته اند.

زیون ایکس - اشعه ایکس، اشعه مجهول که بوسیله رتکن، پرتو شناس و دانشمند آلمانی کشف شده به همین جهت بآن «اشعه

ژ

ژاكت - نیم تنه زنانه ، جلیقه زنانه
ژاندارم - امنیه ، مأموران ژاندارمری
کدر حفظ و نظم و آرامش راههای خارج
از شهر می کوشند .

ژاندارمری - اداره امنیه ، اداره
وابسته بارتش که مأمورانی در راهها
برای حفظ و امنیت جاده‌ها و دهکده‌ها
میکمارد

ژانویه - ماه اول سال فرنگی برابر
با آواخر دیماه

ژئولوژیک - علم اوضاع بیرونی و
طبیعی زمین ، علم کیفیت خارجی زمین
ژئولوژی - زمین شناسی ، معرفت
الارض ، علم شناسائی زمین و طبقات الارض
ژئولوژیست - زمین شناس ، کسیکه
عالم یا محصل فن زمین شناسی است

ژئولوژیک - مربوط بزمین شناسی
و معرفت الارض ، وابسته بطبقات الارض
ژئومتری - هندسه ، کتاب هندسه
ژئومتریین - هندسه دان ، مهندس
ژئومتریک - هندسی ، مربوط به هندسه
ژتون - پولک‌های فلزی یا کائوچویی
که در کافه‌ها یا قمارخانه‌ها از گیشه

میکیرند و بجای پول رد و بدل میشود
ژست - وضع لباس و رفتار و حرکات ،

وضع حرکات صورت و اندام و دست و
پا و ژست گرفتن وضع مخصوص بحرکات
دست و پا و صورت دادن

ژلاتین - ماده چسبنده و لزج سریشم
ماهی ، جنس نوردهای ماشین چاپ که
باسریشم ماهی و گلیسرین و آمونیاک
و نوعی مواد قندی درست میکنند

ژله - نوعی دسر غذا که بشکل لرزانک
است - نوعی پودر ژلاتین که از اسانس
میوجات میگیرند و با آب گرم و شکر
و تخم مرغ و کائوچو مخلوط میکنند
و در ظرفهای مختلف الشکل میریزند
بعد از اینکه سرد شد حالت ژلاتین و
لرزانک پیدا میکند و در سر میز خود را که
برای دسر غذا میگذارند

ژن - فر . عامل توارث ، یک کروموزوم
که قسمتی از هسته سلول بحساب
میآید و مختصات و عادات را تا چند
نسل با عقاب و اولاد میرساند در مورد
گیاه و حیوان هم عیناً شبیه انسان است
ژنتینا - جنتینا ، گیاهی که خواص
طبی دارد

ژنتیک - علم پیدایش و تکوین ،
تحقیق در باره چگونگی پیدایش و
تکوین ، مبحث یا کتابی که مطالب
آن داجع بموامل توارث و علم شناخت
ژنهاست

ژیراتور - دینام ، مولد برق ، دیگه
بخار ، وسیله تولید گاز ، تولید کننده ، زاینده

ژیمناستیک - ورزش بدنی ، ورزشی که بوسیله پرش ، بارفیکس ، پارالل و نرمش های بدنی صورت میگیرد

س

سابوتاژ - فر. کارشکنی، ویران سازی، خرابکاری عمدی که در کارخانه ها و معادن و محل های کارگری بوسیله عده از کارگران عاصی و ناراضی انجام میشود

ساقن - نوعی پارچه نخی شبیه اطلس سادیشم - انحراف جنسی ، بیماری معشوق آزاری که گاهی بصورت خطرناک در بعضی از اشخاص بروز میکند تا جائیکه دست بضر و جرح و کشتار میزنند و از این کار احساس لذت میکنند **سادیت** - کسیکه از شکنجه دادن دیگران و آزار معشوقه احساس لذت میکند **سادیستیک** - از روی سادیسم ، مربوط به لذت طلبی از زجر دیگران

ساردین - يك قسم ماهی كوچك كه گوشت لطیف و مقوی دارد كه از آن كنسرو هم درست میکنند

سارگودین - موجودات تك یاخته ای كه قادر هستند «پروتوپلاسم» بدن خود را خارج كنند

ساریك - حیوان علف خواری كه در

ژیرال - افسر ارشد ، سرتیپ ، سرلشكر **ژفرالسیم** - فرمانده كل سپاه و آرتش **ژنی** - نابغه ، کسیکه دارای قریحه و نبوغ ذاتی است ، ذوق ، استعداد ، نبوغ

ژوگن - ماه ششم از سال فرنگی

ژولیه - ماه هفتم از سال فرنگی

ژوپیتر - مشتری ، بزرگترین سیاره که از قطر فاصله نسبت بخورشید در مرحله پنجم قرار گرفته ، رئیس خدایان در نزد رومیان و یونانیان قدیم

ژور - روزه ، دریچه ، شیشه ، سوراخ

ژوردوزی - مشبك کردن و روزه دادن به پارچه بادست یا چرخ های مخصوص **ژورنال** - روزنامه ، مجله ، مجله ایكه از مد لباس و طرز دوخت انواع پوشاکی در آن بحث شده باشد

ژورنالیست - روزنامه نگار ، نویسنده مجله ، کسیکه متخصص در طرح و دوخت لباس است ، طراح لباس

ژوری - هیئت امتحان كننده ، هیئت منصفه . هیئت حاكمه ، گروهی از مردم كه برای قضاوت عادلانه در محكمه حاضر میشوند

ژیکلور - لوله فلزی كاربوراتور اتومبیل كه بنزین را از باك در داخل موتور میبرد

ژیل - جلبقه ، ژاكت بی آستین ، نیمتنه كشاف ، نوعی تیغ و ماشین صورت تراشی

روی درختان زندگی میکند و بچه‌های او درموقیکه احساس خطر کنند به پشت مادرشان می‌پرند و دمشانرا بدم مادر که برگشته است می‌پیچانند

ساک - کیسه ، چنته ، توبره ای که در آن وسائل لازم است و بیشتر کوهنوردان و شکارچیان به پشت می‌بندند

ساکوفون - که آنرا در زبان فارسی « ساکسیفون » می‌گویند ، نوعی سازبادی کلید دار است که شبیه شیپور آویخته است که سر آن بالا آمده باشد این ساز دارای صدای بم و باس است

ساکسون - نژادی از مردم قدیم انگلستان
سالاد - سالاد مطابق فصل و میوه‌های فصلی درست میکنند که عبارت است از: سالاد کاهو ، پیاز ، سیب زمینی پخته و روغن زیتون و آبلیمو - و سالاد خیار کوجه فرنگی ، پیاز و روغن زیتون و آبلیمو یا سرکه ، البته بعضی‌ها حبوبات پخته و سبزیجات را هم در سالاد مخلوط میکنند .

سالدات - سرباز ، سپاهی ، نظامی
سالت - تالار ، اطاق بزرگ ، اطاق وسیع و بزرگ برای پذیرائی از واردین ، محل بزرگی که در آن نمایش میدهند

سالیسیلات - نمک اسید سالیسیلیک
ساقبا - نوعی رقص و آهنگ مخصوص
سانترال - مرکزی ، واقع در مرکز
سانتی - یکصد (از واحد یا متر)

سانتی گراد - صد درجه ای ، صد قسمتی ، واحد اندازه گیری درجه حرارت و برودت ، واحد سنجش گرما و سرما
سانتی گرم - صد گرم ، یکصد گرم
سانتیم - یکصد ، یکصدم فرانک .

سانتی لیتر - یکصد لیتر ، صد لیتر
سانتی متر - صد متر ، یکصد متر
ساندویچ - نوعی غذای سرد که گوشت یا کالباس یا تخم مرغ را خورد میکنند و نان سفید را از وسط باز میکنند مقداری کره در داخل آن می‌مالند و گوشت یا تخم مرغ خورد شده را وسط آن می‌ریزند و مقداری خیار شور یا کوجه فرنگی بریده شده و سبزی و پیاز خورد شده هم با آن اضافه میکنند .

سانسور - بازجویی ، ممیزی و بازجویی روزنامه یا مجله یا نامه های پستی که بوسیله کادر دولتی بازرین و مراقبت شود
سنانس - جلسه ، مجلس ، در زبان فارسی بفاصله دو پرده تئاتر یا سینما می‌گویند .

سپتامبر - ماه نهم از سال فرنگی
سیر - انگلیه . آقا ، جناب آقای
سرامیک - سفال ، کاشی ، صنعت کاشی سازی ، سفال سازی

سیرتفیکات - انگلیه . گواهینامه ، تصدیق
سیرم - خونا به ، داروی مصونیت دهنده در مقابل بیماری که بیدن تزریق میشود ، شیشه‌ها و آمپول های بزرگ محتوی

سِگَرَت - پنهان ، پوشیده ، مخفی
جلور نهانی ، نهفته ، محرمانه .

سِگَرِ تَر - منشی ، معاون ، دیر .

سِگَس - جاذبه جنسی ، جنس مذکر

یا مؤنث . تمایلات جنسی بجنس مخالف

سِگَسْتان - ابزاریکه بوسیله آن و با

تطبیق خورشید و ستارگان طول و عرض

جغرافیائی هر منطقه ایرا مشخص میکنند

سِل - فرد ، تنها ، تک و یگانه ، منحصر

بفرد ، نام یکی از نت های موسیقی ،

و **کَلیلِ سِل** نام علامتی است که دراول

نت موسیقی برای تعیین کوک گذاشته میشود

سِلَف - دستگاهی در اتومبیل که عمل

هندل زدن را انجام میدهد .

سَلَفَرُ - [در موسیقی] نت خوانی ،

تشخیص نت ها و صدای آن ها بطوریکه

بتوانند صدای هر نتی را از روی آن بخوانند

سَلُو - تک نوازی ، تک خوانی ، نوازنده

ایکه تنها قطعه ایرا اجرا کند ، قطعه

ایکه تنها نواخته یا خوانده شده باشد

سِلُول - یاخته ، عنصر اصلی بدن

موجودات زنده که عبارتست از «پروتو»

پلاسم» و «هسته پوسته» که با چشم دیده

نمیشود ، در میان جانداران و حیوانات

عده دارای يك سلول و عده دیگری از

سلولها زیادتری تشکیل شده اند . زندان يك

نفری و خانه کوچک و تاریک را هم در

زبان فارسی سلول میگویند .

سِلُولِز - بافت چوب ، جسم جامدی

مواد غذائی که به بیماریکه نمیتواند غذا

بخورد تزریق میکنند - آمپول محتوی

مواد ضد میکربی که از حیوانات یا

کشت آن میکرب بدست آمده و برای

پیشگیری از بروز بیماری تزریق میشود

سَرَتِک - شیشه تلمبه مانندیکه بوسیله

آن محتوی آمپول را بیدن تزریق میکنند

سِرُو - خدمت کردن ، میز چیدن ،

کشیدن غذا - نوبت در بازی .

سِرَوان - پیشخدمت ، نوکر ، خدمتکار ،

افسر آرتش بعد ازستوان که دارای سه

ستاره است ، درجه بدی آن سرگرد است

سِرَوِیس - خدمتگزاری ، نوکری ،

خدمت ، یکدست ظرف (بیشتر ظروف

چینی میگویند) ، يك سری کامل از

ظروف - میزچیدن ، غذا آوردن ، وسایل

غذا را مرتب کردن .

سِرِی - یکدسته ، مجموعه از چیزهایی

که بهم بستگی دارد . یک رشته ، یک ردیف

سِرِیال - مسلسل ، پشت سر هم ، پیایی ،

داستان یا فیلمی که جزء بجزء منتشر شود

سُسی - رب . چاشنی ، نوعی ترشی

اشتها آور که با انواع ادویه ساخته شده

سُسِیْتِه - مراجعه شود به : سوسپته

سِفلیس - بیماری چرکی که عفونت

آن مادر زادی است مرحله اولیه این

بیماری با تورم لنفاوی آغاز شده و در

مراحل بدی همراه با ضایعات وریدی ،

قلبی ، مغزی و نخاعی میباشد .

که بطور طبیعی در سلولهای نباتات وجود دارد، ماده گیاهی که در پنبه و کتان وجود دارد و در ساخت کاغذ و ابریشم مصنوعی و پارچه های علفی از آن استفاده میکنند . سلولز سفید و بی بو و شبیه به نشاسته است ، فقط در مایع شوایتز در آب میشوید، پنبه و کتان ۹۰ درصد سلولز دارد .

سماور - (روس) ظرف فلزی که در وسط آن لوله ایست که آنرا با ذغال یا فیتیله نفتی روشن میکنند ، دور لوله محلی برای آب وجود دارد که در اثر گرم شدن لوله ، آب بجوش می آید و روی آن چائی درست میکنند .

سُمنامبولیسم - حرکت در خواب ، راه رفتن در خواب، حرکت مغناطیسی و غیر ارادی در خواب .

سیمنت - سیمان ، جسمی است که در کارهای ساختمانی مصرف میشود، سنگ آنرا از معدن استخراج میکنند و با حرارت دادن سنگ آن که از احجار آهکی است نیمه خاک رس و نیمه سمنت بدست می آید ، آنرا با ماسه مخلوط و خمیر میکنند و در بنائی ها بکار میبرند **سینار** - محل یا آموزشگاهی که صنفی یا دسته از يك حرفه در آن اجتماع کنند و مطالب مربوط بکار خود را از متخصصین فن بیاموزند .

سین - صحنه ای که هنرپیشگان تئاتر در

آن نمایش میدهند ، محل یا سالون نمایش **سینا** - مجلس اعیان ، مجلسی که از گروهی از اعیان و رجال مملکت تشکیل شده باشد . نمایندگان سنا دو طبقه اند انتصابی و انتخابی که گروه انتخابی ۳۰ نفر و بوسیله مردم انتخاب میشوند، گروه انتصابی هم ۳۰ نفرند که بوسیله شاه انتخاب میشوند از ۳۰ نفر سنا تورا انتصابی ۱۵ نفر از ولایات انتخاب میشوند و ۱۵ نفر از پایتخت .

سُنات - قطعه ای موسیقی برای ساز **سیناتور** - وکیل یا عضو مجلس سنا ، سنا تورهادر دو طبقه اند انتصابی و انتخابی که ۳۰ نفر آن بوسیله مردم و ۳۰ نفر بقیه بوسیله شاه انتخاب میشوند .

سیناتور یوم - آسایشگاه خوش آب و هوا واقع در محل های بلند و کوهستانی برای معالجه مسلولین .

سیناریست - نویسنده نمایش و سناریو **سیناریو** - نمایشنامه ، موضوع نمایش ، داستانی که بوسیله نویسنده برای تئاتر و سینما نوشته میشود .

سَنَبُل - سَنَبُول - نمونه ، نشانه ، بهترین صفت و نشانه ، نکته برجسته و نمونه شاخص هر چیزی ، تشبیه به بهترین صفت و نشانه چیزی مثل : « این مرد سَنَبُل نیکی است » یعنی نشانه بهترین صفت نیکی است .

سَنَبُولیسم - عوض کردن موضوعی با

موضوع مشابه که منظور و مقصود گوینده در پرده مفهوم شود . یکی از سبکهای ادبی که برای رساندن مطلب و بیان مقصود و نیز برای زیبایی و رنگ آمیزی بیشتر از طبیعت یا مناظر طبیعی سنبل و نمونه ای و داستانی را بیان کند که منظور گوینده هم در آن بیان شده باشد مثل داستانهای کلیله و دمنه و تشبیهاتیکه شما برای معشوقه قائل شده اند مانند چاه زنجیران ، قد سرو ، آتش رخسار که مناظری از طبیعت را برای بیان و رسائی و زیبایی بیشتر در شعر بکار میبرند **سنپا قیک** - دلسوزی ، همدردی ، همفکری ، محبت آمیز ، همراه با دلسوزی و جنبه همدردی [در فیزیولوژی] بخشی از سیستم عصبی خودکار که مرکب از یک زنجیره در دو طرف ستون فقرات در ناحیه سینه ای و کمری است که از آنجا رشته هایی به مجموع عضلات صاف مربوط میگردد ، زنجیره اول که به عقده های سنپاتیک معروف است بصورت گره های دوکی شکل در دو طرف ستون فقرات قرار گرفته و ۲۳ جفت است ، زنجیره دوم اعصاب سنپاتیک است که برنگ خاکستری و مرکب از تارهای عصبی است و سلسله اعصاب پاداسنپاتیک ، بخشی از سیستم عصبی خودکار است که از بعضی از اعصاب جمجمه ای و اعصاب خارجی تشکیل شده .

سنت - یکسدم ، یکسدم دلار .
سنیتیک - ترکیبی ، داروهای که بوسیله ترکیبات شیمیائی و غیر طبیعی ساخته شده باشد .
سنتر - مرکز زمین فوتبال .
سنتونین - جوهر در منه ، داروی ضد کرممده که بیشتر با کلمل مزوج است
سندیکا - صنف ، اتحادیه اصناف ، نمایندگی صنفی ، اتحادیه صنفی که بریاست یکی از افراد صنف برای حفظ حقوق افراد صنف تشکیل شده باشد ، شرکت
سنسگریت - زبان باستانی و قدیمی برهمنان هندوستان که جنبه علمی و مذهبی دارد که مادر زبانهای شرقی است
سنفونی - قطعه موسیقی که برای نواختن قطعه مشخصی ساخته شده باشد بطوریکه قطعات آن گاهی بطور دسته جمعی و گاهی بصورت انفرادی نواخته شود
سنگپ - توقف یا سکنه ناگهانی قلب ، توقف ضربان قلب که همراه با بیهوشی و کاهش تنفس است ، غش ، ضعف
سنکروقرؤن - دستگاه تولید شتاب که حوزه منطابسی آن تعدیل و تنظیم شده لیکن حوزه الکتریکی آن در فرکانس ثابتی حفظ شود
سواره - فر . مهمانی شب ، ضیافت و شب نشینی که تا دیروقت ادامه یابد
سولیمه - نوعی داروی سمی مرکب از (بی کرورد و مرکور) که محلول

يك در هزار آنرا برای شستشوی زخم ها بكار میبرند

سوپ - آبگوشت ، شوربا ، نخودآب
سوپاپ - دریچه ، دریچه ایكه بالای سوراخ سیلندر اتموبیل قرار دارد كه گاز از آن وارد سیلندر میشود ، دریچه ماشین بخار ، دریچه تلمبه ها كه آبرا درلوله تلمبه نكهمیدارد

سویر - فوق ، ماوراء ، روی . بالای
سویرسونيك - انگلی . مافوق صوت (درمورد سرعت هواپیما یا جت)

سویرففات - فسفات كلسیم كه بوسیله اسید سولفوريك عمل آمده و بمصرف كود گیاهی میرسد

سویریور - عالی ، بهترین ، بالاترین
سود - اكسید مركب از اكسیژن و سودیم كه سفید رنگ و قابل احتراق است
سودیوم - نوعی فلز قلیائی كه سست و نرم و برنگ سفید است و از آب سبکتر است و هرگاه در آب بیفتد مقداری گاز از آن خارج میشود ، سودیوم بحالت مفرد وجود نداشته و یکی از ترکیبات نك را تشكيل میدهد

سوز - فر . جدی ، پشت كاردار ، سخت
سورئالیسم - یکی از سبكه های ادبی كه بعد از جنگ جهانی دوم در فرانسه بوجود آمد پروان این سبك معتقدند كه هنرمند بخصوص شاعر و نویسنده باید افكار خود را از تعلقات دنیوی

ببرد و در هنگام نوشتن و شعر گفتن روابط خود را با نفسانیات و دنیای مادی قطع كند و در حالتی شبیه رؤیا و بیحسی برود تا جملات و گفته های او از ضمیر باطن او برخیزد بطوريكه عقل در اندیشه های او كوچكترین دخالتی نداشته باشد . سورئالیسم ها معتقدند كه هنرمند باید خود را بدنیای احساس یا (بعد چهارم) بكشاند و این بدست نمی آید مگر بتمرین و ترك علائق دنیوی
سوردین - صدا خفه كن (ویولون)
سوئرسیون - القاء ، تلقین ، مورد تلقین و کیفیت و خاصیت تلقین قرار دادن ، القاء كردن ، تحت تأثیر مطلب یا مضمونی قراردادن - اطاعت . فرمانبرداری ، اجبار ، خدمت ، خدمتگذاری

سوژه - مضمون ، زمینه ، مطلب داستان ، مطیع ، تابع ، مجبور ، شایسته ، درخور ، دستخوش ، دچار

سوسیالیست - طرفدار مسلك سوسیالیسم ، آزادی خواه ، كسیكه معتقد به تعدیل ثروت و ملی كردن منابع كشور است و با جمع ثروت در يك محل و در پیش یكنفر مخالف است

سوسیالیسم - مراميكه هدف آن در تعدیل ثروت و جلوگیری از سرمایه داری است
سوسیته - فر . انجمن ، دسته ، گروه
سوسیسم - مقداری گوشت گاو پخته كه در روده های سربسته كوچك میكنند

در هنگام خوردن آنرا از پوست در می‌آورند گرم یا سرخ کرده میخورند

سوش - ته چك ، قسمتی از برات یا سفته یا چك که نزد نویسندگان باقی‌میانند

سوفلر - گوینده متن نمایشنامه که از محل مخصوص جلوی سن به هنرپیشگان مطالبی را که باید بگویند یادآوری میکند

سوفیست - سوفسطائی ، آئین مغالطه و سفسطه که در قرن پنجم قبل از میلاد در یونان بوجود آمد پیروان آن بحث در مسائل و موضوعات فلسفی و اخلاقی و سیاسی را با مباحثات زیاد و سفسطه مخلوط کرده و اعتقاد داشتند که حقیقت وجود در نظر انسان نسبی است و با تغییر حالات نفسانی تغییر میکند و استدلال آنها در این مورد اینست که میگویند . هر کس که هر چیزی را حس کند خیال میکند حقیقت دارد و معتبر است در صورتیکه شخص دیگری همان امر را بنحود دیگری حس میکند . پس بامور حسیات و ذهنیات و قوای دراکه انسان اطمینانی نیست و اصولا در جهان قائل بحقیقتی نباید بود

سوکمیسئون - کمیسئون فرعی ، کمیسپونی که جنبه رسمیت نداشته باشد

سولفا - پیشوندی بران کلیه داروهای معدوم کننده باکتری در بدن

سولفات - نمک جوهر گوگرد ، زاج ، جسم جامدیکه دارای رنگها مختلف است و از تأثیر اسید سولفوریک بر آهن

و آلومینیوم یا سولفور یا نمک دیگر بدست میآید . بیشتر سولفاتها قابل محلول شدن هستند

سولفات دوآمونیم - بعنوان کود بخصوص بمنظور رشد برگهای گیاه استفاده میشود

سولفات دوژنک - ملحی که در معالجه چشم درد استعمال میشود و از ترکیب جوهر گوگرد و آلومینیوم و آب بدست میآید

سولفات دو سود - ملحی است شور و تلخ مزه که بعنوان مسهل بکار میرود

سولفات دوکینین - جوهر گنه گنه

سولفات دوکولیور - کات کبود ، سولفات مس ، نمکی است آبی رنگ در آب حل میشود . برای رنگ کردن پارچه و دفع آفات گندم و درخت مو بطور محلول استفاده میشود و برای بدست آوردن آن قطعات مس زنگ زده را در اسید سولفوریک میریزند اکسید مس با اسید ترکیب میشود سپس محلول را تبخیر میکنند کات کبوت متبلور بدست میآید

سولفات دو منیزی - نمکی تلخ مزه که از آب دریا و بعضی از آبهای معدنی میگیرند و بعنوان مسهل مصرف میکنند

سولفات دو منیزی - نمکی تلخ و شور مزه و قابل حل در آب که بعنوان مسهل بکار میرود

حرکات خارق‌الماده از خود و حیوانات
تربیت شده نشان میدهند

سیستم - نوع ، قسم ، اسلوب ، قاعده ،
روش ، ترتیب ، طرز یا مدل ساخت
سیسمومتر - زلزله سنج ، طوفان سنج
سیفون - زانویی ، لوله خمیده بشکل زانو
سیفیلیتیک - مبتلا به بیماری سیفلیس ،
مربوط و وابسته بسیفلیس

سیفلیس - **سیفیلیس** - بیماری چرکی
که عفونت آن مادرزادی است ، مرحله
اولیه این بیماری با تورم لنفاوی آغاز
شده و در مراحل بعدی همراه با ضایعات
وریدی ، قلبی ، مغزی و نخاعی میباشد
و عارضه زخمی آن در روی آلت تناسل
بفاصله ۱۰ تا ۳۰ روز پس از سرایت
میکروب ظاهر میشود و در آغاز بروز
دانه های سرخ رنگ کوچک میزند
که کم کم بزرگ میشود ولی چرک و
جراحت ندارد پس از آن غدد بیخ ران
متورم میشود . زخم سیفیلیس در بیشتر
نقاط بدن ظاهر میشود . معالجه آن
با تزریق پنی سیلین های قوی صورت
میگیرد و اگر در معالجه کوتاهی شود
بیمار بامراض دماغی ، قلبی ، فلج ،
کوری و کری مبتلا میشود .

سیکل - دوره ، دور ، گردش ،
[در فیزیک] يك دوره کامل از حرکت
امواج الکتریک مثل امواج رادیو که
که با سیکل در ثانیه اندازه گیری میشود

سولفات یازول - نوعی سولفامید قوی
سریع التأثير که اثر آن کوتاه است
سولفور - مهمترین مواد معدنی فلزات
که در طبیعت هم وجود دارد و از ترکیب
فلز و گوگرد بدست میاید در فلزات
معدنی نظیر آهن ، مس ، سرب ، جیوه ، نقره ،
سولفور زیادتری وجود دارد
سولفوریک اسید - اسید سولفوریک ،
جوهر گوگرد

سویچ - انگلی . کلید برق و اتوموبیل
سیاتیک - بیماری عرق النسا ، مرض
و درد اعصاب سیاتیک که از شبکه خاصی
سرچشمه گرفته در کمرو زانو بروز میکند
سیانور - نوعی سم خطرناک و کشنده
سیانوز - زاج کبود ، یرقان ازرق ،
خون مردگی و کبودی قسمت هایی از
بدن که در اثر کمبود اکسیژن تولید
میشود ، رنگ کبود ، رنگ بنفش سیر
سیترات - نمک جوهر آلبیمو

سیترئون - لیمو ، لیمو ترش ، اترج
سیمئواسیون - وضع ، حال ، حالت ،
رسیدگی بحالت بدنی و وضعیت دارائی
تجارتخانه و تعیین موجودی ، [در طب]
مشاوره پزشکی ، رسیدگی بوضعیت و
موقعیت زمانی بیمار

سیتوپلاسم - قسمتی از سلول اطراف هسته
سیرک - محل نمایش گروهی از بند باز
ها و سوارکارها و مربیان حیوانات مختلف
که در هر شهر محلی را انتخاب میکنند و

سیمان هرچه بیشتر در مجاورت رطوبت قرار بگیرد محکم تر میشود .

سینما - عبارت از فیلم های متعددی است که بوسیله دوربین مخصوص از صحنه های مختلف گرفته میشود و در اثر گردش و مجاورت با برق جنبش و حرکتی که در صحنه بوده عیناً در روی پرده سینما منعکس میشود .

سینما اسکوپ - فیلم سینمایی رنگی که اندازه پرده آن يك برابر و نیم اندازه معمولی و مستطیلی شکل است **سینما توگراف** - نمایش حرکات و مناظریکه در روی پرده بوسیله فیلم و برق منعکس میشود .

سینوزیت - چرك کردن حفره های استخوانی طرفین بینی و پیشانی که در اثر سرما خوردگی و زكام کهنه عارض میشود در ابتدا بوسیله استنشاق محلول های پنی سیلینی مداوا میشود در صورتیکه التهاب و چرك آن زیاد باشد احتیاج بعمل جراحی دارد .

سینه راهها - فیلم برجسته، فیلم سینمایی و رنگی که در روی پرده مقعر بوسیله سه پروژکتور از سه جهت منعکس و تطبیق شود و بر جسته بنظر بیاید .

سیویل - غیر نظامی، غیر رسمی، کشوری

سیویلیز - با تمدن ، تربیت شده .

سیویلیزاسیون - مدنیت ، تمدن ، عادات و آداب و خوی شهری گزیدن

[در هیئت] يك دوره گردش اجرام فلکی **سیکلیه** - گیاهی است که دارای گلهای ارغوانی رنگ است ، گلهای آن آویزان و در فارسی بآن گل سر نگون یا پنجه مریم میگویند . برنگ ارغوانی هم میگویند **سیگار** - از دخانیات که کاغذ نازکی است که بوسیله ماشین در وسط آن توتون میریزند و آنرا می پیچند و می کشند **سیگاریت** - قوطی سیگار ، گیلز کاغذی توتون دار که آنرا میکشند ، نوعی قرقه مقوایی که نخ بآن بسته شده .

سیلک - انگلی . حریر ، ابریشم **سیلندر** - استوانه ، استوانه ای شکل ، لوله استوانه ای وجدنی واقع در موتور اتومبیل که يك سر آن دارای سر پوشی است که بان سرسیلندر میگویند . بوسیله سر سیلندر گاز بنزین و هوایی که در آن جمع شده محترق میشود . **سیلو** - محل یا انبار بزرگ که بشکل برج ساخته شده و بوسیله دستگاههای مخصوص گندم را پاك کرده و در آنجا ذخیره میکنند .

سیمان - سمنت - جسمی است که در کارهای ساختمانی مصرف میشود . سنگ آنرا که از مواد آهکی است از معادن استخراج میکنند و با حرارت دادن آن نیمی خاک رس و نیمی سیمان بدست میآید . سیمان را با ماسه شسته مخلوط میکنند و در بنائنی ها بکار میبرند ،

ش

شاپو - کلاه شاپو ، کلاه فرنگی که دور آن لبه دار است .

شاربن - فر. ذغال سیاه زخم ، بیماری احشام که بانسان هم سرایت میکند ، در آغاز سرایت يك نقطه بدن ناگهان مثل گزیدگی عقرب میسوزد و بعد بصورت جوش یا لکه سیاه رنگی در میآید که دور آن هاله ای قرمز نمودار میشود همراه آن تب شدید عارض میشود و در صورت اندك بیتوجهی میکرب بیماری همه بدن را فرا میگردد و بیمار هلاک میگردد - حیوانات امثال گاو و گوسفند و اسب زیاد باین بیماری دچار میشوند و گاهی باعث میشود که يك گله گاویا گوسفند تلف شود ، گاو و گوسفند در ابتدا دچار لرز شدید و بعد از آن تب و کف کردگی دهان میشوند ، ادرار و فضولات حیوان خونین و طحالش متورم و سیاه میشود در صورتیکه ظرف دو سه ساعت بحیوان نرسند تلف میشود و هر گاه در حال شدت بیماری حیوان را ذبح کنند ممکن است گوشت آن حاوی میکرب سیاه زخم باشد و باعث شود خورنده گوشت هم بمیکروب آن مبتلا شود . گوسفند و گاوی که مبتلا بمرض

سیاه زخم است اگر ذبح شود خون بدنش درست مانند ذغال سیاه است و اسم «شاربن» هم بمعنی «ذغال» بهمین جهت روی این بیماری گذاشته شده است . میکرب این بیماری از طریق حیواناتی که از سیاه زخم مرده اند و آنها را زیر خاک کرده اند بوسیله کرم یا گیاه هائی که در روی آن زمین میرویند بحیوان منتقل میشود و با خوردن گوشت یا شیر آن حیوان بانسان منتقل میشود ، برای از بین بردن این میکرب بهتر اینست که لاشه حیوانات را که از شاربن مرده اند بسوزانند برای جلوگیری از این بیماری بحیوانات و اکسن زد سیاه زخم میزند برای معالجه انسان محل زخم را میسوزانند و سرم زد شاربن بضمیمه داروهای دیگر تجویز می کنند .

شارژ - قوه یا نیروی باطری ، مقدار برق یک دستگاه ، نیروی مجدد دادن بدستگاههای برقی مثل باطری - بار ، بار کشی ، سنگینی کار ، مالیات ، نمایندگی **شارژ دافر** - فر . کار دار سیاسی ، مأمور سیاسی ، معاون وزیر مختار **شالارتان** - فر . حقه باز ، متقلب ، بد جنس ، پز شک حقه باز و نادان .

شاسی - قاب ، دوره ، چار چوب ، ساختمان بدون اطاق اتومبیل ، فنز ها واسکلت آهنی زیر ماشین . گلخانه زمینی

شامپانی - شراب اعلای االت شامپانی
شامپو - محلولی که با مواد طبیعی
 و شیمیائی ساخته و برای شستوی سر
 بکار میرود. مابون محلول مطر
شامپیون - قهرمان، پهلوان، کسیکه
 در یکی از مسابقات ورزشی بمقام قهرمانی
 رسیده باشد.

شانناژ - فر. نیرنگ، حيله، فریب،
 حقه، طلب حق السکوت، عمل شکنجه
 برای بحرف آوردن.

شانس - اقبال، بخت، طالع.
شانگر - از امراض مقاربتی و مسری
 که پس از ابتلاء زخمی چرکی در آلت
 تناسل پیدا میشود. زخم شانگر مثل دمل
 رسیده نرم و همراه با درد شدید است
 معالجه آن با پنی سیلین و انواع آنتی
 بیوتیک ها صورت میگیرد.

شک - تکان ناگهانی، هول، ترس
 ناگهانی، ضربه، تکان خوردن ناگهانی
 بدن یا قلب که در بیماری عصبی و قلبی
 به بیمار عارض میشود **شک دادن** تکان دادن
 بدن بیمار بوسیله دستکاهای طبی برای
 رفع عارضه های عصبی و قلبی

شکلات - نوعی شیرینی بفرمهای مختلف
 که با کاکائو و شکر و شیر درست میکنند
شمپانزه - شبیه ترین میمون بانسان،
 میمون آدم نما، که در جنگلهای آفریقا
 زندگی میکند، دم ندارد ولی دارای
 دستهای بلندی است و در روی درختهای

بلند جنگل زندگی میکند بوسیله دستهای
 بلندش از شاخه ای بشاخه میجهد، زود
 اهلی میشود و تمام حرکات انسان را
 تقلید میکند در آزمایشگاههای طبی
 بجای انسان مورد آزمایش قرار میگیرد
شمیز - پوشه، مقوای کاردی، پراهن
شوالیه - فر. جوانمرد، نجیبزاده،
 لقب نجیبزادگان فرانسه، دارای درجه
 افتخاری، دارای نشان شوالیه

شوایتزر - اکسید آمونیاکی مس که
 سلولز و پنبه در آن حل میشود.

شوت - انگلی. [در فوتبال] زیر توپ
 زدن، با پا پرت کردن، شلیک کردن
شوژت - انگلی. کوتاه. هر چیز کوتاه -
 ، زیر شلوازی کوتاه.

شورؤ - شیرؤ - پوست بزغاله، پوست
 نرم و مشکی رنگ بز که در ساختن
 کفش و کیف بکار میبرند.

شویه - فر. جاده صاف شده برای
 عبور و مرور، جاده هموار و خاکریزی شده
شواژ - گرم کردن، سوخت،
 دستگاهی که در ساختمان ها کار میگذارند
 که بوسیله لوله های بخار فضای اطاقها
 و سالن خانه را بطور یکنواخت و طبیعی
 گرم نگه میدارد.

شواژ سافترال - دستگاهی که در
 ساختمانهای بزرگ و ادارات کار
 میگذارند که بوسیله لوله های آب و
 گاز اطاقها و راهروهای آن ساختمان

که نام مکتشف آلمانی آنرا بر روی آن گذاشته اند . میزان الحراره یا حرارت سنجی که نقطه بجوش آمدن آن ۲۱۲ است و نقطه انجماد آب آن ۳۲ است .

فاشیست - پرومسلک دیکتاتوری فاشیسم
فاشیسم - مسلک سیاسی و دیکتاتوری آلمانها که در جنگ دوم جهانی اتخاذ شد و ایتالیائی ها هم از آنها پیروی کردند
فاکتور - صورت حساب کالا و اجناس فروخته شده ، سیاهه ، لیست فروش
فاکولتیه - فر . دانشکده ، دانشگاه ، هیئت استادان دانشکده ، قدرت ، نیرو ، صلاحیت ، استحقاق ، خاصیت .

فامیل - نام خانوادگی ، خانواده ، تیره ، دودمان ، ظایفه ، سلسله .

فامیلیر - یگانه ، خودمانی ، آشنا محرم ، مصاحب ، مونس ، متداول

فانتزی - فر . چیزهای تفریحی و تجملی ،

هوس ، تجمل ، ذوق ، خواهش طبع

فئودال - فر . ملاک و سرمایه داری که رعایا و زارعین را در تحت تسلط خود داشته باشد .

فئودالیتیه - فر . اصول ملوک الطوائفی ، اصولی که صاحبان املاک بزرگ در قرون وسطی در اروپا حق تسلط و تصرف بر رعایا و اموال آنها داشتند بهمین علت فئودالها دارای اقتدار زیاد شده و مملکت را ، با هرج و مرج بستمتهائی موسوم

را در تابستان سرد و در زمستان گرم میکند
شوفیر - راننده اتومبیل

شوک - مراجعه شوده : شک
شیفر - فر . عدد ، رقم ، مبلغ ، نمره ، علامت ، رمز ، پیکر .

شیک - فر . مطابق مد ، قشنگ ، ظریف ، کسیکه پیروی از مد میکند
شیلینگ - انگلی . پول سیاه انگلیس که برابر با ۱۲ پنس است - ۲۰ شیلینگ برابر با یک پوند یا یک لیره است
شیمی - مأخوذ از کلمه کیمی یا کیمیا که علمی است در چگونگی اثر اجسام یا داروها بر روی یکدیگر ، علم آمیختن اجسام و بصورت شیمیائی در آوردن گیاهان و مواد معدنی - **پتروشیمی** : مواد شیمیائی که از نفت خام تهیه میگردد
شیمیست - شیمی دان ، دکتر دارو ساز ، کسیکه متخصص در علم شیمی است

ف

فابریک - کارخانه ، ساخته شده در

کارخانه ، ساختمان ، فرم ، ترکیب ، بافته

فابریکی - ساخت کارخانه ، جنس خارجی . ساخته شده در کارخانه

فار - چراغ دریائی ، چراغ ساحلی ، برج بلندی که بر سر آن چراغی برای راهنمایی کشتی ها نصب شده .

فارتنهایت - (آلما) . واحد درجه حرارت

به فتودها مجزا کرده بودند با بروی کار آمدن دولتهای قوی اصول فتودالیت به دنیا ملنی شد و املاک را بین رعایا تقسیم کردند .

فُتُو - به فوتو و مشتقات آن رجوع شود
فیدراسیون - فر . ایالات متحده ، اتحاد چند کشور یا چند استان ، اتحاد چند دسته یا چند گروه از مردم اجتماع مثل : (فدراسیون ورزشی) ، تعهد ، اتحاد
فیدرال - مربوط بدول متحده ، اتحادی ، وابسته بایالات متحده .

فیدرالیست - طرفدار اصول فدرالیسم ، مربوط باصول کشور های متحده
فیدرالیسم - اصول حکومت متحده . حالت ممالک متحده ، سیستم سیاسی که طبق موازین آن باید مملکت از اتحاد ایالات مستقل تشکیل شود .

فر - آهن ، آهنی ، نیزه ، شمشیر ، ابزاری آهنی که با آن موی سردافر میزنند ، اجاق فلزی که در آن انواع غذاها و نان ها پخته میشود .

فرار - جمله ، عبارت یا یک جمله مربوط بهم ، جمله مکمل یک نوشته .

فراکسیون - گروهی از افراد هم عقیده یک حزب سیاسی ، بخش ، کسر ، جزء
فراماسویر - عضو سازدهان فراموشخانه
فراماسویری - حزب ، سازمان مخفی که دارای انجمن های سری و تشکیلات خاصی هستند که مرام آنها طرفداری

از حق و حقیقت و تهذیب اخلاق و رشد فکری افراد انسانی است . شعبات این سازمان در بیشتر ممالک دنیا تأسیس شد که پایه و اصل آن در کشور انگلستان گذاشته شد ، در ایران این سازمان بنام فراموشخانه نامیده میشد و در صدر مشروطیت گروهی از رجال سیاسی و بزرگان بعضویت آن در آمدند و هم قسم شدند که برفع مملکت و پیشبرد منافع مردم ایران فعالیتهایی بنمایند
فرانک - واحد پول فرانسه و سوئیس

فرس - نیرو ، قدرت ، قوه ، زور
فریسم - بوسیله عمل جراحی بجه را از رحم در آوردن ، یکنوع آلت جراحی که در زایمانهای غیر طبیعی از آن استفاده میشود .

فرس هاژور - قوه جبریه ، علت غیر قابل اعتراض ، با زور و فشار .

فریه - اجباری ، زورکی ، بزور [در اصطلاح بازی پوکر] «اورفرسه» یعنی «اور» اجباری و زورکی .

فرکانس - تکرار ، کثرت وقوع ، وقور ، [در فیزیک] تکرار و حرکت امواج صوت و امواج الکتریسته و مانند آنها در ثانیه .

فرم - فر . ریخت ، شکل ، وضع ، ترکیب ، هیئت ، صورت ظاهر ، قالب
فرمالیت - فر . ظاهر سازی ، کار ناقصی را بصورت رسمی و انجام شده

به‌بترین بازیکن ها و تهیه کنندگان و کارگردانان میدهند .

فُفَات - ملح اسید فسفریک ، ترکیب اسید فسفریک با بعضی از فلزات

فُفسر - یکی از عناصر حیوانی و نباتی که در مجاورت هوا مشتعل میشود ، خالص آن در طبیعت وجود ندارد در اجسام آلی استخوان حیوان و انسان نیز وجود دارد . رنگ آن سبز چمنی است و در تاریکی میدرخشد ، مواد فسفری در صنایع بکار میرود مانند عقریه های ساعت شب نما و روکش کردن لوله ها

اشعه کاتود . مثل لامپ تلویزیون

فُفیل - سنگواره ، آثار باقیمانده از موجودات قدیمی نظیر استخوان حیوان جمجمه انسان ، انواع صدف دریایی تخم جانوران و نقش شاخه های گیاهان که بعللی در زیر زمین مانده و نقش آن بر روی سنگ ها حک شده باشد [مجازاً] آدم قدیمی ، شخص پیر و کهنه پرست

فُك - خوك آبی ، حیوان بری و بحری قطبی که خود را از دریا بیرون میکشد و در ساحل کشان کشان راه میرود . بدن این حیوان پوشیده از پشمهای کوتاه است و چهار دست و پایش پرده دار است - دو دندان تیز و بلند از فک بالایش پائین آمده ، این حیوان بسیار با هوش است و در باغ وحش ها و سیرک ها

نشان دادن ، تشریفات ، رعایت آداب و رسوم متداول ، انجام شرائط لازم برای اعتبار اسناد ، صورت رسمی دادن ، عمل رسمی کردن .

فُرمول - قاعده رمزی ، اسلوب ، دستور ، نمونه [در شیمی] علائم ترکیبات شیمیائی ، مشخص کردن ترکیبات شیمیائی (داروها)
فُرمولر - کتابی که در آن دستور ترکیبات داروها و عمل داروسازی نوشته شده ، مجموعه فرمول ها ، مربوط بفرمول ها ، فرمولی ، بصورت دستور و نسخه ترکیب کردن

فُرمیکا - نوعی چوب فشرده که روی آن صحتی و دارای نقوش مختلف است از آیین چوب در نجاری های ظریف و مدون استفاده میشود .

فرمین - نوعی گاز بیرنگ و بو که از هوا سبکتر است و دارای شعله زرد رنگی است (متان) .

فُروارد - انگلی . جلو ، پیش ، جلوی [در بازی فوتبال] پیشرو ، بازیکن جلو
فُرونَب - فر . جبهه ، پیشانی ، رخسار ، طلیعه ، قسمت جلوی سپاه در جنگ .

فُستیوال - جشن و ضیافت بزرگی که همراه با ساز و آواز و تفریح باشد ، جشنی که هر سال با حضور عده زیادی از هنرمندان در یکی از کشورهای بزرگ بر پا میکنند و آثار هنری و نمایشی هر کشوری را از زیبایی میکنند و جوایزی

درازی که با استفاده از اشعه ماوراء بنفش نور آن زیاد تر شده و برنگهای مهتابی، سبز و قرمز و آبی وجود دارد این لامپ از لحاظ مصرف برق باصه فرتر است و نور آن مثل نور و روشنائی روز

است و بچشم صدمه ای نمیزند

فلورسکپ - صفحه اشعه مجهول که برای عکسبرداری از استخوان ها ساخته شده

فلورن - سکه دوشیلینگی، پول بعضی از ممالک اروپائی که معادل دوشیلینگ است

فلوئس - گل زینتی که دارای پنج پر و شکل خوشه بوده و دارای رنگهای مختلف است

فیناتیک - متعصب، کسیکه امور مذهبی یا امور دیگری را کور کورانه و بدون تمقل دنبال میکند، پایبند، دلباخته **فینوئین** - فر. اثر طبیعی، پدیده شگفت انگیز، هر چیز قابل توجه و کمیاب

فینوئینسم - فر. عقیده گروهی از فلاسفه که معتقدند حقیقت در آثار حسی و حوادث است و حقایق دیگری نیست **فوت** - انگلی. پا، در مقیاس طول برابر با ۱۲ اینچ و ۳ فوت که معادل یک یارد است

فوتبال - بازی معروف بین المللی که بین دو گروه ۱۱ نفری در میدان بزرگی انجام میشود طرفین بازی هر یک دروازه ای دارند که سعی میکنند توپ را وارد دروازه طرف مقابل بفرستند

کارهای بسیار جالبی میکند از جمله توپ های کروی شکلی را باپوزه اش بمسافت دور پرتاب میکند و خود را بان میرساند و مجدداً آن را باپوزه اش میگیرد اسکیموها برای استفاده از چربی و پوست این حیوان آنرا شکار میکنند

فکل - فر. یخه جدا، یقه پیراهن که از پیراهن جدا میشود، در زبان فارسی به گیره های پروانه ای شکل که با روبان بسر دختر بچه ها میبندند گفته میشود

فلاسک - انگلی. قمقمه، ظرفی که داخل آن با شیشه حیوه دار پوشیده که یخ و مایعات سرد و گرم را بیک حالت نگاه میدارد، دبه باروت، گراپه، بطری **فیلانل** - نوعی پارچه نخ و پشم لطیف که بیشتر لباسهای تابستانی را با آن میدوزند **فلد اسپار** - گروهی از سنگهای معدنی که دارای نمک، آلومینیوم میباشد و سایر فلزات مانند. سدیم، پتاسیم،

کلسیم و باریم

فلدسپات - سنگی متبلور با رنگهای سرخ و سفید که شیشه را خط انداخته و میبرد این سنگ با برخورد به آب باران تجزیه شده بصورت خاک چینی درمیآید **فلد مارشال** - سه سالار، بالاترین درجات نظامی و آرتشی کشورهای اروپائی

فلوت - نی لیک، نی فلزی زبانه دار **فلورویست** - لامپ مهتابی، لامپ

روی اسناد و نوشته ها - (فوتواستات)

فوتوتوگرم - انگلی . عکس رنگی

فوتوتوگرمی - عکاسی رنگی ، عکس رنگی گرفتن

فوتوتوگراف - عکاس ، عکس بردار

فوتوتوگرافی - عکاسی ، عکس گیری

فوتوتوگرافیک - مربوط به عکس ، عکسی

فوتوتوگرام - ورقه عکاسی ، کاغذ عکس ورقه عکس ، تصویر

فوتوتوگراور - عکسی که از شیشه

عکسی بروی صفحه فلزی انتقال داده و

گراور کنند ، عکس حکاکی شده روی فلز

فوتوتومتر - نورسنج (دزدوربین عکاسی)

فوتون - ذرات نور ، دانه های نور ،

هر فوتون مقدار معینی انرژی را بر

حسب فرکانس نور منتقل میسازد

فوریه - ماه دوم از سال فرنگی

فوتستروت - نوعی آهنگ و رقص

مخصوص ، راه رفتن روباه ، بروش

روباه راه رفتن

فول - [در اصطلاح فوتبال] تنه زدن ،

هول دادن ، پشت پا زدن ، خطا کردن

فول - انگلی . پر ، انباشته ، مالا مال

کامل شده ، جامع ، مفصل - اصطلاحی

فول استاپ - نقطه پایان جمله

فول تایم - وقت مقرر ، وقت تعیین شده ،

یکدوره (بازمان) کامل تحصیلی

فولکلور - رسوم و عقائد ، آثار و

ترانه ها و افسانه های قدیم و توده مردم ،

فوتو - عکاسی ، عکس ، عکس گیری

پیشوندی که در ترکیب اسامی و صنایع

مربوط بنور و عکاسی بکار می رود

فوتوآتربی - معالجه بوسیله نور

فوتوآتربیک - نور گزائی ، بسمت

نور متمایل شدن چون ساقه گیاه

فوتواستات - عکسبرداری از روی اسناد

فوتوالاستیک - مواد فشرده ، مواد

که مورد کشش یا فشار باشد

فوتوالیکتریک - بطور کلی هر آلتی

را گویند که در مقابل نور متأثر شده

و باعث تغییر یک جریان الکتریکی میشود

فوتوبرنت - چاپ عکسی

فوتوناب - کلیشه از روی عکس

فوتوترانزیستور - نوعی ترانزیستور

که مقاومت آن در مقابل جریان زیاد

است لیکن چون در معرض نور قرار گیرد

آنرا تا حد قابل ملاحظه ای از دست میدهد

فوتونیك - روشنی زا ، تابنده ،

باکتری مخصوص که از خود نور بیرون

میدهد - خوش عکس بودن ، حالب از

نظر عکس گیری ، کسی که در عکس

قیافه اش بهتر از خود او است

فوتوشیمی - بخشی از شیمی که درباره

اثر نور بر اجسام گفتگو میکند .

علم آثار شیمیائی حاصل از نور

فوتوفویا - نور نرسی ، نرس

روشنائی ، عجز چشم در مقابل نور و روشنائی

فوتوکپی - عمل برداشتن عکس از

تصانیف و اشعار عوامانه ، توده شناسی
فون - صدا ، صدای تکی یا ساده
فونیک - مصوته ، صدا دار ، تلفظی ،
 صدائی ، نماینده صدا
فونداسیون - فر . پی ، پی ریزی ،
 پایه ، شالوده ، اساس ، تأسیس
فونیمانت - پایه ، پی ، شفته سیمان
فونوگرافی - ضبط صوت ، دستگاهی
 که بوسیله میکروفون صدا را در روی
 نوار ضبط میکند و هر مقدار بخواهند
 آنرا تکرار میکند . ضبط صوت از
 اختراعات تکمیل شده ادیسون است
فونوگرافی - طرز و اصول ضبط
 اصوات ، نوار ، صدا نویسی ، تند نویسی
فونولوژی - صدا شناسی ، صوت شناسی
فونومتر - صدا سنج ، وسیله ای برای
 شناخت صداها و اصوات
فیر - رشته ، تار ، نخ ، لیف ، نسج ،
 نوعی مقوای ضخیم نظیر تخته سه لائی
 که از خمیر چوبهای جنگلی بادستگاههای
 پرس و فشار سنگین ساخته میشود و در
 نجاری بجای تختههای نازک بکار میرود .
فیبری - ماده الیافی ، ماده لیفی درخون
 که هنگام خونریزی باعث انعقاد میشود
فیدل - فر . باوفا ، وفادار ، مهربان
فیزیسین - فر . فیزیک دان ، دکتر
 یا محصل متخصص در علوم فیزیک
فیزیک - علم خواص ، علمی در باره
 اجسام مادی و اثرات ترکیبی آنها ،

طبیعی ، مادی ، جسمی ، جسمانی ، بدنی .
فیزیوتراپی - طب فیزیکی ، درمان
 بیماری بوسیله نور ، حرارت الکتریسته
 و دیگر منابع طبیعی
فیزیوگرافی - نظریه عده اذ اقتصادپون
 که معتقدند که ثروت حقیقی هر مملکتی
 منابع طبیعی آن مملکت است .
فیزیوگرافی - جغرافیای طبیعی ،
 شرح آثار و اماکنی که دارای منابع
 طبیعی است .
فیزیولوژی - علم وظائف الاعضاء ، علم
 الابدان ، رشته علمی که در خصوص
 اعمال فیزیکی و طرز کار اعضاء بدن
 جانداران بحث میکند .
فیزیولوژیست - متخصص در علم
 فیزیولوژی و وظائف الاعضاء
فیزیولوژیک مربوط به علم فیزیولوژی
فیزیونومی - قیافه شناسی ، علمی که
 در خصوص شناخت افراد از روی چهره
 و مشخصات آنها بحث میکند .
فیزیونومیست - قیافه شناس ، متخصص
 در علم قیافه شناسی ، مردم شناس
فیزیونومیک - مربوط به علم قیافه شناسی
فیش - برگه ، زبان ، تکه کاغذ بریده
 شده ، قطعات کاغذ یا شمع بریده که
 برای تنظیم فهرست یا مطالب دیگر
 مطالبی بر روی آن مینویسند و بعد آنها
 را روی ردیف الفبا تنظیم و آماده
 چاپ میکنند .

نتیجه مسابقات وزشی ، پایان مسابقه **فیوز** - شیئی از جنس چینی که در روی کنتر برق وصل میکنند و دو یا يك رشته نازك سیمی از آن رد میکنند که برق بوسیله آن سیم نازك بداخل کنتر میاید در نتیجه اگر اتصالی یا تصادف دیگری شد آن سیم ذوب و جریان برق قطع میشود .

ل

کالوچو - لاستیک خام ، شیره که از درختان مخصوصی واقع در جنگلهای برزیل و استرالیا میگیرند و در صنایع برای ساختن اشیاء گوناگون از جمله انواع لاستیکهای اتومبیل بکار میرود

کاپاره - فر. میخانه، مهمانخانه‌ایکه در آن رقص و ساز و آواز دایر است

کابل - فر. طناب ، طناب سیمی ، مفتول ، سیم ضخیم که با رو پوش لاستیکی پوشیده شده و در زیر زمین برای نصب تلفن، تلگراف و برق کار میگذارند. مخابره ، مخابره کردن .

کابوتاژ - کشتی رانی در امتداد بنادر

کابین - اتاق ، اتاق خواب کشتی

کابینیت - اتاق کوچک ، اتاق خلوت

کابینه - اتاق کوچک ، دفتر ، اتاق خلوت ، دیرخانه ، هیئت وزراء ، هیئت وزیران ، قفسه ، اشکاف .

فیش - جمبه‌ایکه فیش‌های نوشته شده را بر ترتیب حروف الفبا در آن قرار میدهند **فیکس** - ثابت ، بدون کم و زیاد ، پابرجا ، تغییر ناپذیر ، کم نشدنی ، استوار **فیلتر** - صافی ، صاف کن ، وسیله‌ای که آب و مایعات را صاف میکنند - قسمت اضافی ته سیگار که جرم توتون در الیاف های آن باقی میماند - شیشه‌های رنگی که در صنعت تفکیک رنگها و ساختن عکسهای رنگی در گراورسازی بکار میرود .

فیلتراسیون - تصفیه ، عمل پالایش **فیلسوف** - یو . عالم فلسفه ، حکیم ، دانا ، غافل ، دانشمند در علم حکمت و فلسفه . جمع آن در زبان فارسی و عربی فلاسفه است .

فیلم - قطعاتی از تلق های شیشه مانند که در صنعت عکاسی و عکسبرداری از آن استفاده میشود ، دراول عکس اشخاص یا مناظر بر روی آن بطور نگاتیف یا منفی منعکس میشود و بوسیله داروهای شیمیایی آنرا ظاهر و بر روی کاغذ عکاسی چاپ میکنند - نوعی فیلم « پوزیتیف » یا مثبت هم هست که فیلم های سینمایی را با آن تهیه میکنند .

فیلمون - رگه ، رگه سنگهای معدنی

فیله - فر . گوشت پشت مازه ، پرده زیر زبان ، تور ، دام ، میله ، رشته

فینال - آخری ، نهائی ، آخرین

هائی میگویند که گلهای کوچک و فراوان
نظیر گل آفتاب گردان بر آن پروید
در زبان فارسی باین لغت (کلا برگه)
میگویند .

کاپیتولاسیون - پیمان نامه تسلیمی ،
قرارداد ترک مخاصمه ، امتیازات حقوقی
کنسول ها در کشورهای دیگر ، قرارداد
راجع به حقوق مسیحیان در کشورهای
اسلامی ، اصلاح ، فداکاری و گذشت
اجباری و اضطراری - خلاصه ، دوره
کاتابولیسم - و آنابولیزم دو طریقه
تجزیه مواد غذائی در بدن بصورت های
مختلف است که مجموع آنرا متابولیسم
میگویند .

کاتاراکت - آب مروراید در چشم ،
آبشار بزرگ ، طوفان

کاتالپسی - حالتی از بیهوشی ، خواب
مغناطیسی که تمام اعضاء بدن شخص
بخواب رفته در اختیار خواب کننده
میباشد در این حالت تمام اعضاء بدن در
عالم خواب و بصورت چوب خشک در می آید
کاتالوگ - فهرست ، فهرست اسامی ،
ورقه ای که قیمت کالا و انواع مختلف آنرا
با قیمت های آن معرفی میکند .

کاتود - قطب منفی پیل الکتریسته
کاتولیک - یکی از سه شعبه دین مسیح
که از پاپ تقلید و پیروی میکنند
کاذر - قاب عکس ، چار چوب ، چار
چوبه ، زمینه ، یک گروه یا دسته

کاپ - کلاه ، کلاهک ، سرپوش ،
جواهرات مسابقات ورزشی ، جایزه ای که
بصورت گلدان یا مجسمه نقره ای است
و به برنده نهائی هر مسابقه میدهند نوعی
پوست یا خز گرانبهیمت مستطیلی شکل
که خانمها در مجالس رسمی روی شانه
های خود می اندازند ، شل

کاپاسیته - فر . لیاقت ، استعداد ،
هوش ، صلاحیت ، سمت ، مأموریت ،
گنجایش ، ظرفیت - حق قانونی
کاپوت - سر پوش یا کروک ماشین و
در شکه ، پوشش فلزی جلوی موتور
اتومبیل ، پوشش لاستیکی نازک که در
موقع نزدیکی زن و مرد برای جلوگیری
از تکثیر اولاد یا بروز میکروب مصرف
میکنند ، شل کلاه دار

کاپیتال - سرمایه ، مایه ، ثروت ،
دارائی ، اساس ، شرط اساسی ، پایتخت -
رأس مدت ، حروف بزرگ لاتین - مهم
بزرگ ، اصلی ، عالی

کاپیتالیزم - سرمایه دار ، کارفرما ،
طرفدار اصول سرمایه داری

کاپیتالیزم - سرمایه داری ، اصول
سرمایه داری و برتری سرمایه داران
کاپیتالیزاسیون - فر . تبدیل سرمایه ،
استعمال حروف بزرگ در نوشته

کاپیتان - فرمانده کشتی ، سرکرده
کشتی ، سروان ، سر دسته ، فرمانده
کاپیتول - (در گیاه شناسی) بساقه

کادو - هدیه ، پیشکشی ، تحفه ، سوغات ، ارمغان ، ره آورد سفر

کارابین - نوعی تفنگ سربر، قره‌بینه

کاربن - کپی ، کاغذ کپی ، کاغذ نازکی که مطالب نوشته شده را در روی کاغذ دیگری منتقل یا کپی میکند

کاربوراتور - دستگاه سوخت و هوا رسان روی موتورهای بنزینی - دستگاه مزبور سوخت هوا را به نسبت معینی مخلوط کرده و داخل سیلندر موتور قرار میدهد تا احتراق حاصل گردد

کارت - شیمز ، مقوای نازک ، ورقه ، ورق بازی ، نقشه جغرافی

کارت پستال - کارت پست ، ورقه پست ، کارتی که تمبر پست آن در رویش چاپ شده و بوسیله پستخانه فروخته میشود معمولاً مطالب کوتاه و مختصر مانند قیمت کالا ، جمع صورت حساب و غیره دارای کارت پستال مینویسند و به پست میدهند .

کارتل - دعوتنامه جنگ تن به تن ، قرارداد ترک مخاصمه و مبادله سربازان اسیر شده ، قرارداد تجارتی برای تثبیت قیمت بین تجار

کارتن - مقوا ، جعبه مقوایی ، جا کاغذی ، جزوه دان (نقاشی) ، رسم نقاشی

کاردیا - دهانه معده ، قف معده

کاردیاک - مربوط به دهانه معده

کاردیوگرام - ترسیم ضربان قلب که توسط دستگاه مخصوصی بر روی کاغذ بطور

خود کار ثبت میشود

کاردینال - اسقف ، کشیش بزرگ

کاردیواسپاسم - انقباض دهانه قلب

کاردیوگراف - دستگاهی که بوسیله آن نحوه ضربان قلب ضبط میشود

کاردیولوژی - علم درمان شناسی قلب

کارناوال - جشنی که بمناسبت ظهور حضرت عیسی میگیرند و زن و مرد با لباسهای خنده آور و ماسکهای بزرگ بصورت‌های مختلف در آن شرکت میکنند و در روی عرابه‌های مخصوص حرکات خنده آور از خود در می‌آورند و در خیابانها حرکت میکنند مردم با موزیک و شادی این کاروان را همراهی میکنند و بشادی و خوشی میپردازند

کاریکاتور - نقاشی مضحک ، نوعی نقاشی که بیشتر چهره رجال سیاسی و اشخاص بزرگ را بطور مضحک و خنده دار میکشند

کاریکاتوریست - نقاش کاریکاتور

کاریل - [در گیاه شناسی] مادگی کوچک گل که میوه را بوجود می‌آورد

کاریه - فر ، دفتر کوچک ، دفترچه ،

کازینو - تفریحگاه یا خانه بیلاقی ، تفرجگاهی که سالن مخصوص قمار دارد ، مهمانخانه ، قهوه خانه ، قمارخانه

کاسیت - نوعی کلاه لبه دار

کاشالوت - ماهی عنبر ، از حیوانات عظیم الجثه دریا که دارای چربی زیاد

است. عنبر مدفوع خشک شده این حیوانست
کاشه - نوعی کپسول بزرگ که در داخل آن داروهای مخصوصی را میزنند و به بیمار میدهند. (در بازی قمار) مخفی کردن
کافئین - یکی از موادی که در قهوه وجود دارد و باعث بیخوابی و رفع کسالت میشود، کافئین را با داروهای طبی هم ترکیب میکنند.

کافه - فر. قهوه، قهوه خانه، رستوران
کاکائو - درخت آن در نواحی گرمسیر میروید و در تمام مدت سال گل میدهد. دانه های آن درون میوه این درخت قرار دارد و اول سبز است پس از اینکه خشک شد رنگ آن زرد یا سرخ میشود، دانه های کاکائو را مانند قهوه بو میدهند و بعد بوسیله دستگاه یا ماشین مخصوص آنرا سائیده نرم میکنند، سائیده کاکائو را با شیر و شکر مخلوط کرده میخورند و در ساختن انواع شیرینی ها و بستنی ها و ژله ها از آن استفاده میکنند

کائوس - جیدار، گیاهی است که بر گهای پهن و ضخیم و گلهای رنگارنگی دارد. نوع دیگر آن مانند درخت بزرگ میشود و بیشتر در باغچه ها میکارند.

کالیج - مدرسه عالی، دانشکده، آموزشگاه. دارالفنون، دارالعلم

کالری - واحد سنجش حرارت، واحد اندازه گیری مقدار انرژی بدن

کالری متر - دستگاه گرماسنج، حرارت

سنجی که با آن میزان انرژی و حرارت بدن را بدست میآورند

کالسیک - (روس). درشکه چهار چرخه ای که اتاق آن سر پوشیده و باد و اسب حرکت میکند، درشکه مسافرتی در قدیم

کالیبر - دهنه، قطر داخلی لوله تفنگ و توپ و هفت تر، اندازه

کامانکار - اتومبیل بزرگ آذتش.

کامفر - کافور، دوائی است متبلور دارای رنگ سفید و بوی مخصوص که از درختی در چین میگیرند و برای گندزدائی استعمال میکنند

کامل - انگلی. شتر، شتر دو کوهانه
کاملیا - فر. درختی کوچک با گلهای خوشه ای زیبا که در باغچه میکارند

کامیون - اتومبیل بزرگ حمل و نقل
کامیونیت - اتومبیل باری کوچک

کانایه - فر. عبل بزرگ دو یا سه نفری که در یک دست کامل مبل وجود دارد

کانال - قنات، کازیز، تونل آب رو، ترعه یا مجرای وسیعی که بین دو دریا باز میکنند تا کشتی بتواند از آن عبور کند
کاندید - نامزد، داوطلب، کسیکه برای انجام کار یا نمایندگی مجلس شوری یا ریاست جمهوری داوطلب یا نامزد شده باشد

کانگورو - نوعی حیوان علفخوار دم دار که دارای دست های کوتاه و پاهای بلند است و معمولاً روی پاهای خود

مینشینند. در زیر شکم این حیوان کیسه‌ای وجود دارد که نوزاد خود را در آن جای میدهد. نوزاد این حیوان فوق‌العاده ناتوان و کوچک است و تا زمانی که قدرت جسمانی پیدا نکند از کیسه مادر بیرون نمی‌آید حتی از درون کیسه شیر می‌خورد، کانگورو در مواقع خطر مانند خرگوش خیزهای بلند بر می‌دارد و از سرایشی بسختی عبور میکند

کانوا - رسته‌هایی از نخ و پشم که با آن لباسهای زمستانی می‌بافند

کاولیه - سوار، سواره نظام، مردی که با زن همراه باشد

کبالت - **کوبالت** - فلز لاجورد، و کبالت ۶۰ - رادیوایزو توپ مصنوعی کبالت که بجای رادیوم جهت معالجه بیماری سرطان و همچنین مصارف صنعتی مورد استفاده قرار می‌گیرد

کپسول - روپوش یا غلاف قابل هضم و لوله شکل که در آن داروهای مختلف میریزند، تخمدان گیاه، جاشنی تفنگ **کپور** - نوعی ماهی که قدش تا یک متر میرسد و در رودخانه‌ها و کنار دریا زندگی میکند.

کپی - نوعی کلاه لبه‌دار که در شکار یا هنگام مسافرت بر می‌گذارند

کپی - رو نوشت، سواد برداری، عکسی که از روی نوشته یا تصویری بردارند **کپیست** - کپی کننده، سواد بردار

کپی - رونویسی، نسخه برداری، سواد برداری، مسوده یا کپی برداشتن، رونویسی کردن، و نیز بمعنی کاغذیکه زیر نوشته می‌گذارند و کپی بر میدارند **کت** - نیم تنه آستین دار (مردانه)، لباس مخصوص مرد ها که باشلوار می‌پوشند **کتلت** - نوعی خوراک شبیه شامی که سبب زمینی و گوشت کوبیده را مخلوط کرده در روغن سرخ میکنند

کُخ - نام کاشف آلمانی که علت پیدایش بیماری سل را کشف کرد و دانست که مولد بیماری سل باسیل مخصوصی است به همین علت این بیماری بنام باسیل کُخ معروف شد.

کُر - بوق، شیپور - نوای گروهی زن و مرد که در بعضی آهنگها بطور دسته جمعی قطعه‌ای را اجرا میکنند،

کُر اوات - نوعی پارچه الوان که بعنوان زینت بگردن می‌بندند

کَرُبُن - عنصر شیمیائی موجود در ذغال، ذغال چوب گرافیت و الماس - الماس خالصترین انواع کربن است

کاغذ کَرُبُن به کاغذ کپی می‌گویند که دارای رنگ آبی یا بنفش است و هرگاه بخواهند از نوشته‌ای کپی بردارند آنرا در میان دو برگ کاغذ می‌گذارند و بعد مینویسند.

کَرُبَنات - نهك اسید کربونيك، عمل تبدیل بذغال، اسید کربنیک زدن -

کربنات‌ها عناصر جامدی هستند که بمقدار زیادی درمعادن و قشرهای زمین وجود دارند ؛ مانند : سنگ مرمر ، سنگ آهک ، گل سفید و غیره ، باستثنای کربنات سدیم و پتاسیم و آمونیم ، کربنات‌ها غیرمحلول هستند اکثر فلزات درمعادن بصورت کربنات هستند مانند کربنات آهن و سرب و روی و غیره .

کربنیک - ذغالی ، مربوط بذغال یا کربن . کربنی ، وابسته بذغال
کرب - اطلس ، پارچه لطیف و نرم
کرب دوشین - پارچه حریر یا اطلس
کربیت - فر ، اعتبار ، اعتبار بانکی ، اعتباریکه بانکها بکسیه و تجار میدهند
کریست - شکم بند زنانه که خانم‌ها برای جلوگیری ازچاقی و تناسب اندام در روی شکم می‌بندند .

کرنر - [در بازی فوتبال] گوشه‌زمین فوتبال ، خطائی در بازی فوتبال که منجر میشود یکی از بازیکنان از گوشه زمین توپ را بطرف دروازه می‌زند و احتمال برد آن زیاد است
کرواژر - کشتی جنگی اژدرانداز ، ناو جنگی تندرو ، رزم‌ناو .

کروکودیل - تمساح ، حیوانی شبیه سوساز که طولش به ۱۰ متر میرسد دارای چهار دست و پای کوتاه است ، دمی دراز دارد و دهان و فکینش تانیم عتر باز میشود و دارای دندانهای تیزی

است در خشکی و آب هر دو زندگی میکند موقع تخم‌گذاری بخشکی می‌آید و تخم میگذارد نوعی ازاین حیوان بسیار خطرناک است که بانسان حمله میکند و بعلت ضخامت پوستش گلوله بآن بی‌اثر است .
کروم - نوعی فلز سفید براق که بعلت مقاومتی که در برابر اسیدها و نفوذ هوا دارد اشیاء فلزی را يك ورقه آب کروم میدهند . از اسیدها فقط اسید کلریدر يك در آن نفوذ میکند

کروماتیک - رنگی ، پر رنگ ، رنگین
کروماتین - قسمتی ازسلول که رنگ را جذب کرده و بخش‌های دیگر آن بیرنگ باقی میماند

کروماتیون - نوعی از نژاد انسان قدیمی مربوط به عصر حجر که شباهتش بانسان امروز از سایر نژادها بیشتر است
کروموزوم - هنگامیکه يك سلول بدو قسمت یا بیشتر تقسیم میگردد قطعات آن روی میله کوتاهی موسوم به کروموزوم مرتب میگردد ، در هر انسان ۴۶ کروموزوم وجود دارد که بيشتر صفات و اختصاصات ارثی هر فردی بآنها بستگی دارد .

کرومیوم - عنصر فلزی آبی متمایل بسفید که کلیه ترکیبات آن بطور درخشانی رنگ آمیزی شده .

کرون - زمان ، وقت ، طول زمان
کرونوگراف - آلت سنجش زمان

کُرُونُومَرَام - ماده تاریخ
کُرُونُولُوی - تاریخ شماری، شرح تاریخ و وقایع، علم ترتیب تاریخ
کُرُونُومَتر - نوعی ساعت دقیق که سرما و گرمادر آن تأثیر نمیکند، زمان سنج
کُرِیستال - بلور، بلوری، آینه مانند. نوعی بلور صاف و شفاف که با آن اشیاء و لوازم خانه میسازند و بعلمت اینکه تراش آنرا بادست میدهند قیمتش گران است.
کُرِیستالیزه - متبلور، بلور شده
کُرِیسمَس - عیدی که مسیحیان بعلمت تولد حضرت مسیح در شب ۲۵ دسامبر میگیرند. جشن دیگری نیز دارند بنام ژانویه که جشن سال نوی مسیحی است و در این شب تا صبح به شادی و رقص و تفریح میپردازند.
کِلاج - پدال یا دستگاه رابط بین موتور اتومبیل و جعبه دنده آن که بچرخهای اتومبیل انتقال میابد و باعث حرکت میشود و با قطع کردن آن اتومبیل از حرکت باز میماند
کِلاس - اطاق درس، اطاق مدارس، درجه، مرتبه، طبقه، صف، رشته
کِلاسیمان - درجه بندی، تنظیم، طبقه بندی، ترتیب، ردیف سازی
کِلاسور - نوعی پوشه مقوایی شبیه حلقه کتاب که دارای فنر حفاظت است و اوراق و اسناد و پرونده های مهم را در آن نگه داری میکنند

کِلاسیه - فر. مردف و مرتب کردن، طبقه بندی کردن - شماره پرونده
کِلاسیک - مربوط بکلاس، کلاسی، مربوط بادبیات باستانی یا قدیمی، علوم ادبی باستانی، سبک موسیقی قدیم، هنرهای سبک قدیم - سبک خاصی در ادبیات که منظورهائی آن درس خواندن و سرمشق گرفتن از آن است
کُلُر - گازی که دارای بوی زننده است و گاز خفه کن را از آن درست میکنند از ترکیب کلر با فلزات شبیه مس، آهن، نقره و غیره کلرور بدست میآید.
کُلُر ا - فر. وبا، بیماری وبا که مسری و بسیار خطرناک است و در قدیم هر موقع این بیماری بروز میکرد در مدت چند ساعت عده زیادی را پخاک و هلاکت میکشید - میکروب این بیماری بیشتر بوسیله آب و خوراک بانسان منتقل میشود و عوارض آن عبارت است از اسهال و استفراغ شدید، عطش، نفس تنگی، پرش ماهیچه ها، ضعف شدید و ناگهانی، کبودی لبها و فرو رفتگی زیر چشم، احساس سرما و لرز و پائین آمدن نبض. در موقع بروز بیماری باید بیمار را از محیط جدا کرد و از سرم ضد وبا استفاده کرد، و معده را با محلول اسید لاکتیک ۲ درصد یا پرمنگنات دو پتاس خیلی رقیق (یک در ۵۰۰) شستشو داد و خورده های یخ را

تیفوئید بکار می‌رود

کَلَرُو کَوین - دوی بیماری مالاریا
کَلَرُو هیدرات دُو کینین - جوهر
کنه کنه

کَلَسیوم - عنصری فلزی و سفید رنگ
بشکل آهک که بصورت خالص در طبیعت
وجود ندارد. کلسیم در بدن انسان
برای رشد استخوانهاست و هر گاه بمقدار
کافی در بدن وجود نداشته باشد باعث
ریزش مود ضعف عمومی بدن و پروژیما
راشیتیس یا نرمی استخوانها میشود،
کلسیم بدن انسان بوسیله شیر و انواع
لبنیات و بعضی از سبزیجات تأمین میشود
ترکیبات دیگر کلسیم عبارت است از:

«**کَرُبَنات کَلَسیم**» یا سنگ آهک که
بوسیله کوره و حرارت ۹۵۰ درجه آن
را بصورت آهک در می‌آورند. همچنین
«**کَلَسیوم کاربید**» که چون آنرا با آب
مخلوط کنند گاز استیلین بیرون میدهد.

«**سولفات کَلَسیم**» که ترکیبات زیادی
از کلسیم را از آن می‌گیرند و نیز کچ را
زود سفت میکند «**کَلَسیوم کَلُوراید**»
را در بتون‌های ساختمان‌ها می‌زنند تا زودتر
سفت شود

کَلَفَن - راتیانج، شیره درخت صنوبر
که آنرا بموی آرشه ویلن میکشند تا
حالت ذبری پیدا کند و صدادا بهتر از
سیم ویولن خارج کند

مرتباً بمریض خورانید و نیز آمپول
«باکتریوفاز» از طریق خوراکی آن و
داروهای نظیر مانتول، کَلَرُو فورم، کَلَرُو
دُو سُدیم و تنطور تریاک، بی کَرُبَنات دُو
سود و کَلَرُو دُو پُئاسیم در رفع عطش
و استفراغ مؤثر است

کَلُرَات - نمک اسید کَلُوریک
کَلُرَات دُو پُئاس - ترکیبی از اسید
کَلُریک و پُئاس که برای شستشوی دهان
و غیره هنگام گلو درد و تورم لته و
دیفتری تجویز میشود

کَلَرُو ر - کلروها عناصری هستند که
از ترکیب کلرو فلزات بدست می‌آیند
و اقسام زیادی دارند. از جمله کَلَرُو
دُو سُدیم و کَلَرُو دُو پُئاسیم و کلوروهای
جیوه، نقره، مس، سرب و آهن
کَلَرُو ر سُدیم - نمک خوراکی،
نمک طعام

کَلَرُو فورم - عنصری فراد شبیه اتر
که در هنگام جراحی بیمار را با آن
بیهوش میکنند هر گاه مقداری از این
دارو را به پنبه آغشته کنند و نزدیک
بینی ببرند بلافاصله بیهوشی می‌آورد
کَلَرُو فیل - ماده سبزینۀ گیاه، ماده
سبزی که در برگ‌های درخت وجود دارد
و از اثر نور آفتاب تولید میشود

کَلَرُو میستین - نوعی آنتی بیوتیک که
در آمریکای جنوبی از خزۀ خاکی
می‌گیرند و جهت معالجهٔ تیفوس و تب

کُلِسیون - فر. مجموعه، سری، دسته، هر مجموعه‌ای از نمونه‌های مختلف اشیاء زینتی مانند: تمبر، پروانه گل، عکس، ساعت، کتاب و غیره.

کُلنیل - (در آرتش) سرهنگ

کُلنی - مستمره، کوچ‌نشین. مهاجر نشین، سرزمینی که گروهی از مردم سرزمین‌های دیگر با آنجا کوچ کرده و مقیم شده باشند

کُلوب - فر. کلاب - انگلیه، باشگاه، محل اجتماع گروه مشخصی برای تفریح

کُلّی - عدل، بسته، لنگه، صندوق یا بسته‌ای که حاوی کالا یا حسی باشد

و **کُلّی پُستال** بسته یا صندوق پستی

کُلِیش - فر. صفحه‌فزاری بنام «زنک» که نوشته یا تصویری را بوسیله فیلم عکاسی روی آن منعکس میکنند و بعد بوسیله تیزاب اطراف آنرا حاک و مَقَر میکنند در نتیجه مطالب یا تصویر در روی فلز بر جسته میماند و آنرا بوسیله ماشین چاپ طبع و نشر میکنند

کُلینیک - درمانگاه، بیمارستان

آموزشی، مطب، محکمه، اطاق پزشک

کُلّیه - فر. گردن‌بند (الماس)، قلابه

کُما - انگلیه. نام این علامت (۱)

که جمله را اذهم جدا میکند - بیهوشی

کُماند - سفارش، سفارشنامه کتبی

ورود کالا که از طرف نماینده فروش کارخانه سازنده آن کالا داده میشود

کُماندان - سرکرده، فرمانده، سرگرد

کُنبین - سازش، دسته‌بندی، بهم پیوستن، ترکیب کردن، بهم ملحق شدن

کُمپانی - شرکت، مؤسسه شرکتی

بزرگ، اجتماع، دسته، هئیت شرکاء

کُمپرس - دستمال آب گرم که در روی دمل یا محل سرما خوردگی میگذارند

کُمپرسور - دستگاه فشار، فشار آورنده، منگنه، پرس، دستگاه تراکم بخار یا هوا در سیلندراتومبیل، چکش برق

کُمپلِت - مجموع، کامل، تمام، مجموعه کامل از هر چیز، مکمل

کُمپلِکس - عقده، ناراحتی روانی

کُمپلِو - انگلیه. دیسبه، توطئه، دیسبه‌چیدن، توطئه کردن

کُمپوت - میوه‌ای که آنرا با شکر پخته و در قوطی‌های سر بسته کرده باشند

کُمپوزیتور - سازنده، مصنف

تصنیف‌کننده، آهنگ ساز، حروف‌چین

کُمپوزِسیون - فر. ترکیب، تلفیق، انشاء، تصنیف، آهنگ‌سازی، حروف‌چینی [در حقوق] سازش، قرار قبلی

[مجازاً] حالت دماغی یا روحی

کُمد - قفسه، گنجینه‌کشودار، اشکاف، قفسه مخصوص لباس

کُمدی - داستان یا نمایش خنده‌دار

کُمدیست - نویسنده نمایشنامه کمدی

کُمدین - هنرپیشه کمدی، آرتیستی که متخصص بازیهای خنده‌دار است

مقلد ، کمدی نویس ، نویسنده آثار کمدی
کُمرس - انگلی . بازرگانی ، تجارت
کُمرشال - انگلی . تجارتی ، بازرگانی
کُموتاتور - آلت تغییر جهت برق
کُمونیست - کسیکه پیرو مسلک و
 مرام الفاء مالکیت و سرمایه داری شخصی
 است ، معتقد به کمونیسم و اصول اشتراک
کُمونیسم - مرام اشتراکی ، مرام
 مخالف سرمایه داری و مالکیت شخصی
کمیته - محل اجتماع احزاب ، گروه
 بر جسته از یک حزب یا یک انجمن ،
 انجمن مطالعات علمی و فنی - محل
 کمیسیون و شور ، محل جلسات رسمی
کُمیسری - کلانتری ، یکی از شعب
 شهربانی ، محلی که مجرمین و نزاع
 کنندگان را بوسیله پاسبان با انجام میدهند
 و در صورتیکه اختلاف طرفین نزاع در
 آنجا حل نشد بعد از ۲۴ ساعت آنها را
 بداد گستری جهت تعیین تکلیف میفرستند
کُمیسر - سر کلانتری ، کلانتر ،
 مباشر . معاون رئیس کلانتری
کُمیسیون - فر . شور ، مشورت ،
 گروهی که برای حل اختلاف یا رسیدگی
 پیرونده اداری در محلی جمع شده
 مشورت نمایند - کار مزد ، حق العمل ،
 دلالی ، حق العمل کاری - شعبات مشورتی
 مجلس شورای ملی و سوه کُمیسیون -
 کمیسیون فرعی و غیر رسمی
کُمیسیونر - حق العمل کار ، دلال

کُمیک - خنده دار ، مضحک ، خنده
 آور - بازیگر یا نویسنده کمدی
کُتناک - اتصال ، اتصالی برق ، تماس ،
 برخورد ، اتصال کردن ، تصادف کردن
کُنتر - دستگاه تعیین مصرف برق و
 آب ، شمارنده ، حساب کننده
کُنترات - قرار داد ، مقاطعه ، عقد
 پیمان نامه برای انجام کاری
کُنتر است - اختلاف ، مخالفت ، مقابله ،
 تباین ، فرق نمایان ، تضاد ، ضدونقیض
کُنترُل - تفتیش ، باز دید ، واری ،
 رسیدگی . نظارت ، جلوگیری
کُنترُلر - ممیز ، ناظر ، مفتش ،
 کسیکه در سینما یا در اتوبوس و قطار
 راه آهن بلیط مسافری را بازمین میکند
کُنتمیو - جریان مستقیم برق - پی در پی ،
 پشت سر هم ، متصل . پیوسته
کُنسرت - اجرای آواز و قطعات
 موسیقی بوسیله هیئت نوازندگان و
 خواننده کنسرت - هم آهنگی ،
 یکصدائی نوای سازها ، باهم نوازی .
 با سازهای مختلف یک قطعه موسیقی را
 بطور یکصد نواختن
کُنسرسیوم - بهم پیوستن چند شرکت
 یا تجارتخانه ، انجام یک شرکت بزرگ
 بوسیله اتحاد چند تجارتخانه و شرکت
کُنسرو - مربا ، انواع مرباجات و
 خوراک آماده که در قوطی های فلزی
 سربسته نگاهداری شده باشد

کُنیر و اتوآر - فر. هنرستان ، هنرستان موسیقی ، آموزشگاهی که مخصوص فرا گرفتن فنون موسیقی و تئاتر باشد

کُنسول - قنصل، سفیر، نماینده کشوری که در ممالك خارج بکارهای سیاسی و مشکلات هموطنان خود که در آن مملکت موقتی یا دائمی مقیم هستند رسیدگی میکند و **کُنسولگری** کنسول خانه یا سفارتخانه

کُنسولتاسیون - شور ، مشورت ، [در طب] اجتماعی از اطباء که در مورد بیماری مریضی باهم مشورت میکنند **کُنسیانس** - معرفت، دیانت ، وجدان ، معرفت ، ضمیر بیدار ، ضمیر آگاه . **وسوپ کُنسیانس** ضمیر ناخودآگاه یا ضمیر باطن که از اعمال بلا ارادی دماغ بشر است

کُنفرانس - فر سخنرانی ، نطق ، خطابه ، در اطراف موضوعی سخنرانی کردن ، در حضور اجتماع نطق کردن **کُنکور** - فر. اجتماع ، جمعیت ، گروهی از مردم که در صدد انجام کاری هستند ؛ مسابقه ، شرکت در امتحان ، هم آهنگی کردن ، در ردیف اجتماع رفتن - محل اجتماع ، محلی که در آن مسابقه یا امتحان میدهند **کُنکورانس** - تصادف ، برخورد ، موافق، دمساز [در اصطلاح هندسه] تلاقی

کُنِگره - فر. انجمن ، مجلس ، انجمنهای بین المللی علمی ، سیاسی ، پزشکی ، اجتماعی که گروهی از متخصصان و دانشمندان هر رشته در آن شرکت می کنند و اطلاعات و اکتشافات جدید هر زمان را مورد بحث قرار میدهند ؛ نظیر کُنِگره داسر در ایران که کُنِگره جهانی پزشکی است .

کُنیاك - یکی از مشروبات الکلی که شراب تقطیر شده را در بشکه های مخصوصی میریزند و در قعر دریاها رها می کنند بررور زمان و با حرکت امواج دریا الکل داخل بشکه بصورت کُنیاك درمی آید **کُنین** - گنه گنه ، داروی معالجات مالاریا که از پوست درختی در امریکا بدست می آید **کوارتز** - از بلورهای تشکیل شده از سنگهای آتشفشان که با شکل مختلف دیده میشود و به علت سختی مانند الماس شیشه را می برد ، در فارسی بآن درکوهی میگویند - [در فیزیک] قطعات کوارتز را بصخامت و شکل خاصی می تراشند که در برابر نور حالت انکسار مضاعف پیدا می کند

کوبیسیم - نوعی نقاشی مدرن که بوسیله پیکاسو بوجود آمد . در نقاشی سبک کوبیسیم بیشتر از رنگهای تند و خطوط نامنظم استفاده شده و بیان کننده احساس نقاش است که در پرده ابهام کشیده شده و بطور کلی هیچ شباهتی

به سبك كلاسيك ندارد ، سبك كويسم
پيش از آنكه در ادبيات وارد شود در
نقاشي قدم برصوف وجود گذاشت. كويستها
معتقدند كه بايد گذشته از آن قسمتي كه
كه بچشم ديده ميشود قسمتهای پنهان و
نامرئي را نيز نشان دهند و بطوركلي
نقاشي را از حقيقت دور ميسازند
كوپ - برش، برزدن ، قطع ، و زير
و رو كردن و **كوپ كردن** بر زدن
ورق بازی

كوپك - (روس). كوچكترين پول روسيه
كوپن - ورقه ، بليط بهادر ، - هم ،
سهميه ، ورقه ايكه داراي شماره های
مختلف است و با گرفتن سهميه يكي
از آن شماره ها را از ورقه اصلی جدا ميكنند
كوپه - فر ، اطاق ، واگن راه آهن
كود - رمز ، رمز تلگراف

كودين - يكي از آلکالويد های
ترياك كه مصرف داروئي دارد و بيشتري در
شربتها و قرصهای ضدسرفه از آن استفاده
ميشود .

كودتا - قيام كردن بر عليه حكومت
كشوري ، تغيير رژيم دادن

كوران - جريان ، مسير ، رايج ،
جاري ، مسير هوا ، جريان هوا

كوردپلماتيك - گروه نمايندگان
سياسي كشوري در يابخت كوردديگر ،
گروه سياسيون ، گروه ديپلماتيك

كورس - دو ، عمل دويدن ، مسابقه
دو ، مسابقه اسب دواني ، راه طی شده
كوريدور - راهرو ، دالان ، سرسرا
كركا - نام برك درختي كه مصرف
طبي دارد و درخت آن در آمريكاي
جنوبي ميرويد كوكائين را هم از برك
ايندرخت تهيه ميكنند

كوكائين - كرد كريستال و سفيد
رنگي كه از برك درخت كوكا در آمريكاي
جنوبي بدست ميآيد علت كشف اين دارو
اين بود كه دهقانها برك اين درخت را
ميجويدند و در تمام مدت روز ديگر
گرسنه نميشدند و يك نيروي كاذب
در بدن آنها پيدا ميشد . رفته -
رفته اين جريان كشف شد و بوسيله
دولت از خوردن آن جلوگيري بعمل
آمد و آزمائشگاه های طبي متوجه شدند
كه در برك ايندرخت ماده تلخي وجود
دارد كه اثر تسكين دهنده و بيحس
كننده دارد كرد آن را براي مصارف
طبي و بيحس های موضعي ساختند .
بعلت انرژي كاذبي كه در اين دارو
وجود دارد عده بآن معتاد شده و از
طريق بيني آنرا استعمال كردند .
استعمال دائمي آن اثر ناراحت كننده اي
بر روي اعصاب شخص معتاد باقي گذاشت
بهمين علت اين دارو را جزء ادويه مخدره
بحساب آوردند و خريد و فروش آنرا
منع كردند

كُوئِيل - آميخته ای از مشروبات الكلی نظیر چین و ویسکی و دگا و براندی و **كُوئِيل پارتی** مهمانی و مجلسی که در آن كوكتل مینوشند
كُولت - اسلحه جیبی ، هفت تیر
كولر - انگلی . خنك کننده ، سرد کننده ، آرامش دهنده ، دستگاه برقی که بوسیله گاز یا آب ، هوای اطاقها و سالن ها را با آن خنك میکنند

كولون - قولون ، روده ایست در بدن انسان که دارای سه قسمت صاعد و افقی و نازل میباشد
كوما - انگلی . اغماء ، بیهوشی - ریشه **كِيك** - **كِيك** . نوعی نان شیرینی ساده و کرم دار که در فریخته میشود از نوع کرم دار آن در مجالس عروسی و جشن تولد استفاده میشود
كيلو - (پیشوندی بمعنی) هزار ، یکهزار **كيلو تون** - واحد سنجش قدرت انفجار سلاح های اتمی که معادل قدرت انفجار هزار تن میباشد

كيلو سيكل - سیکل عبارت از واحد يك جریان کامل الكتریک است و چون سرعت حرکت امواج رادیو زیاد است ، در ثانیه با كيلو سیکل اندازه میگیرند یعنی هزار سیکل در ثانیه

كيلو گرم - هزار گرم ، یکهزار گرم
كيلومتر - هزار متر ، یکهزار متر
كيلووات - وات واحد قوه الكتریک

است و مصرف نیروی برق با كيلووات یعنی هزار وات بوسیله كنترتیمین میشود
كيوئك - آلاچیق ، دكانك چوبی که در حاشیه خیابان برای فروش روزنامه و مجله میسازند

گ

گاباردین - نوعی پارچه ضخیم

گار - ایستگاه راه آهن

گارانتی - تعهد ، ضمانت ، تضمین

گارد - مأمورین نگهبانی و حفاظت محلی ، دسته نگهبانان - نگهبانی ، حفاظت

گاردین - باغ ، گلستان ، گردشگاه

گاردین پارتی - مهمانی و پارتی که

در باغ و گردشگاه مشجر میدهند - در

باغ یا تفریحگاهی وسائل تفریح و

سرگرمی فراهم کردن

گارُن - فر . پسر ، شاگرد ،

پسر بیچه ، پیشخدمت ، پیشخدمت

کافه رستوران

گارمُون - (روس) . آکاردئون

گاز - بخار ، هر ماده تبخیری دودی

شکل ، گاز دارای انواع مختلف است

از جمله گاز نفت که از آن بعنوان

سوخت و روشنائی استفاده میکنند -

(در طب) نفخ ، نفخ معده

گاز گرُبْنِيك - بخار یا گاز ذغال

که بسیار خطرناك است و هرگاه در

مکان های سر بسته در هوا منتشر شود
باعث هلاک انسان میشود

گاز متر - گاز سنج ، کنتر گاز

گازولین - یکی از چند مواد سوختی
که به بنزین موتود معروف است

گازولین - گازولین

گاستر و بانی - بیمارهای معدی

گاستر و بلاستی - جراحی پلاستیکی
و ترمیمی در روی معده

گاستر و بتوسین - سقوط معده پیائین

گاستر و شکوبی - ماینه معده با پرتو

گاسترک - معده ای ، مربوط بمعده

گاسترین - هورمونی که سبب ترشح
شیره در معده میگردد

گال - مرض جلدی و مسری که دانه -

های ریز و سفید رنگی در بدن بخصوص

در لای انگشت های دست میزند و خارش

زیادی دارد ، جرب

گالری - تالار ، دالان ، سرسرا ،

ایوان ، لژ تئاتر ، اطاق نقاشی ، اطاق

موزه ، عکاسخانه

گالین - کفش لاستیکی ، روکشی

گالن - پیمانه ای برابر با ۷۹۹ لیتر

مقیاس وزن مایعات در انگلستان

گالین - سولفور سرب ، نوعی از اقسام

سنگ های معدنی سرب برنگ خاکستری

گالوانومتر - دستگاه اندازه گیری

جریان برق ، دستگاه سنجش قوه مغناطیس

گالوانیزم - الکتریک شیمیائی -

[در طب] برق گذاری ، معالجه با برق

گالوانیزه - آبدادان ، سفید کردن

فلزات ، زیر برق گذاشتن ، [بطور مجازی]

تحریک کردن

گالوانیست - متخصص در برق

شیمیائی ، متخصص در معالجات با برق

گالینکوز - نوعی پارچه لعابدار

ضخیم که دارای رنگها و طرح های

مختلف است و برای ساختن جلد کتاب

و چمدان بکار میرود

گالیت - سلول یا باخته تناسلی که

سلول نر اسپرماتوزوئید و ماده آن را

اول میگویند

گالتریزین - یکی از سولفامیدها

گالوال - تمساح هندی ، بز مچه آبی

گتر - روکشی ، روپوش کفش

گتو - محله کلیمی ها ، محله یهودیان

گرایه - قرايه - دوازده دوجین

گرافولوژی - خط شناسی

گرافیت - ذغال مداد ، سرب سیاه

گرافیک - مربوط بترسیم (نقاشی)

طرحی ، ترسیمی ، نشاندادن با ترسیم

گرامافون - دستگاهی که بوسیله

ادیسن اختراع شده و بوسیله اصطکاک

سوزن با صفحه صدا از آن خارج میشود .

گراماتیکال - دستور زبانی ، صرف

و نحوی . مربوط بدستور زبان

گرامر - دستور زبان ، صرف و نحو ،

دستور یا قواعد صرف و نحوی زبان

گمراند - بزرگ ، وسیع ، عظیم
گمراندوک - لقب شاهزادگان اروپا
گمراند هیتل - مهمانخانه یا هتل بزرگ
گمرانویه - دانه ریز، حب کوچک، حب
گمرانیت - سنگ خارا ، سنگ سخت
گمراور - نقشه یا نوشته که بوسیله
 دستگاه مخصوص از روی آن فیلم میگیرند
 و بعد آنرا بروی صفحه فلزی بنام
 « زینگ » بر میگردانند - سپس بوسیله
 تیزاب اطراف نوشته را حک میکنند
 بالنتیجه کلمات و نقوش در روی صفحه
 برجسته میماند . بعد آن صفحه را در
 ماشین چاپ می بندند و از روی آن
 چاپ میکنند
گمرم - واحد وزن که اصل آن از
 فرانسه گرفته شده . ۷۵ گرم معادل
 ۱ سیر و ۱۰۰۰ گرم برابر ۱ کیلو است
گمروپ - دسته ، گروه ، توده
گمروت - سکه چهار پنی در انگلیس
گمرپ - بیماری مسری که در اثر
 سرما خوردگی عارض میشود . نوع دیگر
 و شدیدتر این بیماری آنفلوآنزا نام
 دارد که همراه با کسر درد و پا درد
 است علام دیگر آن عبارتست از درد
 پهلوی ، سرفه ، سینه درد ، تب شدید ،
 قی و اسهال و در دو استخوان درد - زکام
گمریس - روغن ، چربی ، و نیز به
 روغن موتور اتومبیل هم گمریس میگویند
گمریک - یونانی ، مربوط ، بیونان ،

اهل یونان ، زبان یونانی
گمریم - تغییر شکل دادن بوسیله متخصصین
 این فن که بیشتر در روی هنرپیشگان
 تأثیر و سینما انجام میشود
گمل - انگلی . دروازه ، توپ فوتبال
 را داخل دروازه کردن
گملادیاتور - پهلوان ، قهرمان
 (شمشیر زن) ، کسیکه در نمایش های
 باستانی رم با شمشیر جنگ میکرد
گملاس - انگلی . شیشه ، گیلان ،
 لیوان ، آئینه ، ذره بین ، عینک
گملایول - نوعی گل زمینی برنگهای
 سفید و ارغوانی و سرخ و زرد که دارای
 ساقه های بلندی است . پیاز آنرا چون
 در گلدان یا باغچه بکارند در میآید
گمبول - موجودات زنده ذره بینی که
 در خون انسان و حیوان وجود دارد .
 دارای دو نوع سفید و قرمز است که
 نوع قرمز آن در بدن انسان بسیار است
 و بطور تقریبی در هر میلیمتر مکعب خون
 انسان پنج میلیون گمبول سرخ وجود
 دارد و هرگاه تعداد آنها کمتر شود
 باعث بیماری و ضعف مزاج و پریدگی
 چهره میشود تعداد گلبول های سفید
 از گلبولهای سرخ کمتر است و در هر
 میلیمتر مکعب خون بطور طبیعی ۶۵
 هزار الی ۷۰ هزار است گلبولهای
 سفید حالت تدافعی دارند و در مقابل
 میکرب ها و سم ها و چیزهای خارجی

پادزهر آنرا تهیه و عمل آنها را خنثی میکنند. کمبود گلبول های سفید باعث میشود که بدن نتواند در مقابل میکربها مقاومت کند در نتیجه زود به بیماری میکربی دچار میشود

گلبولن - یا د پلاکت ، سلولهای ریزی که در خون وجود دارند و ترشحاتی از خود میکنند که باعث انعقاد خون میشود (در جمع) پروتوئین هایی که در محلول نمک حل میشوند و در گرما سفت و منجمد میشود

گلف - بازی ورزشی شبیه چوگان بازی که در میدان وسیعی در انتهای میدان سوراخی باندازه گوی حفر میکنند و بازی کن با چوگان بگوی میزند در صورتیکه وارد حفره شد برنده است

گلوتن - ماده چسبنده گندم ، قسمت پروتئینی آرد گندم که چسبنده هم میباشد

گلوکز - قند میوه ، ماده قندی و شیرین میوه جات که دانه دانه و سفید رنگ است و بیشتر در ساختن الکل و آجودان و انواع شیرینی جات بکار میرود

کلوکز در کبد انسان بشکل گلیکوژن ذخیره میشود

گلوکزید - مواد مختلف موجود در گیاه که صدها رقم است - مواد مربوطه بوسیله انزیم تبدیل بقند (دکستروز) و مواد غیر قندی میشود

گلوب - پوست یا غلاف دانه حبوبات

گلیسیرین - مایع غلیظ بیرنگ و شیرین که از تهمانده مایع شمع و صابون بدست میاید و قابل اشتعال است - گلیسیرین بیشتر بمصرف چرب کردن دست و صورت و ساختن خمیرهای طبی میرسد

گمارا - (عبری) کتاب تفسیر تورات و اخبار مربوط به انبیاء بنی اسرائیل که بوسیله علمای یهود جمع آوری شده

گواتر - بزرگ شدن و نمو خارق العاده غده تیروئید که بشکل غده در زیر گلو ظاهر میشود

گوتیک - مربوط بگت ها طائفه قدیمی آلمانها - زبان یا خط قدیم آلمانی

گوریل - میمون شبیه بانسان که بروی دو پا راه میرود و دارای دستهای بلندی است گوریل بیشتر در جنگلهای افریقا زندگی میکند و در مواقع خشم و غضب بانسان حمله میکند و بسیار خطرناک میشود

گونو کوک - میکروب بیماری سوزاک

گونیا - زاویه سنج ، خط کش مثلث شکلی که از آلات هندسی است

گیتار - یکی از سازهای مضرابی که دارای شش سیم زهی است که نوازنده نوار آنرا بگردن میاندازد و مینوازد

گیتارهاوانی نام سازی شبیه سنتور است که با دست راست و مضراب سیم را بارتعاش در میاورند و با انگشت دست چپ بروی سیم میکشند بطوریکه صدای کشش داری از آن خارج میشود

مصارف مختلف از جمله روکش انواع چرخ های اتومبیل دارد کاشف لاستیک (دنلوب ایرلندی در ۱۸۸۹) .
لاک - ماده زردینی که در هندوستان از بعضی از درخت هابست می آید . رنگ آن قرمز و مصارف مختلف دارد از جمله بمصرف پولیش کردن میرسد - نوعی لاک هم بوسائل شیمیائی ساخته میشود که لاک ناخن از آن است

لاک آنکل - مخلوطی از لاک و الکل که بمصرف جلا دادن اشیاء ساخته شد از چوب میرسد

لاشئوز - قند شیر ، ماده قندی شیر که از قند معمولی کم شیرینی تر است و بمقدار ۷۰ / گرم در يك لیتر شير وجود دارد ، ماده مزبور مضر است

لام - ورقه از فلز نازك ، صفحه
لاما - نوعی شتر کوچك و بدون کوهان که در امریکای جنوبی زندگی میکند
لامپ - چراغ برقی که عبارت است از شیشه ایکه هوای آن را خارج کرده و يك رشته سیم موئی و فاذك از جنس پلاتین را در آن نصب کرده اند که با اصطكاك به برق روشن میشود - لامپ انواع مختلف دارد که واحد روشنائی آن را با کلمه « شمعه » می شناسند - مثل (لامپ ۶۰ شمعه)

لامپا - چراغی که با نفت میسوزد و دارای لوله ای استوانه ای شکل است

گیتاریست - نوازنده گیتار ، گیتارزن
گیشا - زن رقاص ژاپونی
گیشه - باجه ، اطاق چوبی برای فروش بلیط سینما و تئاتر ، اتوبوس و غیره
گیوه - گیوه - نام این علامت ، که اطراف کلمه میگذارند
گیوتین - فر . دستگاهی که در قدیم محکومین باعدام را در کشور فرانسه با آن سر میبردند

ل

لا - نت ششم در موسیقی
لابراتوار - آزمایشگاه ، محلی که در آن خون و ادرار و مدفوع بیماران را بوسیله دستگاه های مخصوص آزمایش میکنند ، کارخانه شیمیائی یا داروسازی
لاتار - لاتاری - بخت آزمائی
لاتیکس - مایع سفیدی که در بعضی از گیاهان وجود دارد ، شیر نباتات
لاتن - لاتین - از نژادهای قدیمی که دارای زبان و خط مخصوصی بودند ریشه زبانهای اروپائی امروز از لاتن گرفته شده

لازج - انگلی - در زبان فارسی بادم کشاده دست و خراج میگویند

لارین ژیت - تورم حنجره و حلقوم
لارینکس - انگلی . حنجره ، حلقوم
لاستیک - شیره درخت کائوچو که

را حرکت میدهد و لکوموتیو بوسیله قوه بخار بحرکت میآید. (مخترع آن جرج استیونسن انگلیسی)

لگاریتم - (کلمه مأخوذ از فرانسه از یونانی لگس بمعنی نسبت و آریتمس بمعنی عدد) و در اصطلاح لگاریتم مجموعه اعدادیست که دارای خاصیت های مخصوص هستند و در محاسبات مختلف بکار می روند

تعریف - هرگاه a یک عدد ثابت و رابطه $X = a^y$ برقرار باشد y را لگاریتم X در دستگاه به مبنای a می نامند و می نویسند :

$$y = \log_a X$$

و در حالت خاصی که a مساوی با ۱۰ باشد لگاریتم را لگاریتم معمولی یا اعشاری می نامند و در این حالت بخصوص می نویسند $y = \log X$ و در حالت خاصی که $a = e = ۲/۷۱۸۰۰۰۰۰$ باشد $e = \log X$ این لگاریتم را لگاریتم نپری (۴) مینامند

لگومین - مواد پروتئیدی حیوانات
لگامو - کمر درد شدید که ممکن است نشانه فیبروزیت عضلات کمری یا در رفتن دیسک بین مهره‌ای باشد

لنت - تنظیف ، پارچه زخم بندی
لنتر - چراغ نفتی سقفی ، فانوس ، مناره - چراغ نفتی پایه دار

لنز - عدسی دور بین ، جسم بلوری یا شفاف که بمنظور انکسار نور بکار میرود

لاو - انگلی . قانون ، حقوق - شریعت ، قانون مذهبی ، حقوق دینی

لایتیر - انگلی . فندک - روشن کننده
لاینز کیپر - [در بازی فوتبال] کمک رفری ، نگهبانان خطوط دور میدان بازی فوتبال

لپر - جذام ، بیماری جذام یا خوره
لتاژری - فر . نوعی خواب مغناطیسی که ناآرام حالتی شبیه بمرده دارد

لیتیر - انگلی . نامه ، نوشته ، سند
لیتیرایتیر - انگلی . کتاب نامه نگاری

لرد - لقب اعیان انگلستان
لژ - ردیف جلو در تئاتر و ردیف آخر در سینما ، محل خصوصی در تئاتر ،

اطاق چوبی کوچک ، اطاق خصوصی
لژیک - انگلی . منطق ، علم منطق

لژیون - فر . یک گروه یا واحد ارتشی ، دسته ، هنگ ، تیپ - در روم قدیم به

گروهی مشخص از افسران ارتش میگفتند و افراد آن گروه را لژیونر مینامیدند

لژیون دنور - فر . از مدالهای افتخار فرانسه که به ارتشی ها تعلق دارد

لژیونر - فر . دارای نشان لژیون دنور ، یکی از گروه لژیون

لیکتور - فر . خواننده ، قرائت کننده ، کتاب فرائت ، کتاب درسی

لیکسیکوگرافی - انگلی . لغت نویسی
لیکسیکولوژی - علم لغت نویسی
لکوموتیو - ماشینی که قطار راه آهن

لیاس - لایه‌های خاک‌درس مربوط بسلسله (ژوراسیک) که دوران آن به ۱۴۵ میلیون سال قبل می‌رسد لایه‌های مزبور دارای سنگ آهک می‌باشد که در آنها بقایای سوسمارهای عظیم الجثه و حیوانات دیگر دیده می‌شود

لیبراری - فر. کتابخانه، کتابفروشی
لیبراسیون - جنبش، نوسان، حرکت میزانی، گردش خفیف ماه از سمت بسمت دیگر بطوریکه کمی بیش از نیمه سطح آن دیده شود

لیبرال - آزادی‌خواه، آزاد، آزاده
لیپوئید - چربی دار، مواد چربی (مثل کره و روغن و امثال آنها) در سابق بجای لیپوئید لغت لیپید را استعمال می‌کردند

لیپوم - تومر چربی، غده چربی که در نقاط مختلف بدن احداث می‌شود و گاهی به بزرگی يك توب فوتبال می‌شود غده لیپوم بی‌خطر و بی‌آزار است و گاهی ممکن است پخودی خود در بدن جذب شود

لیتارژ - مردار سنگ، مونواکسید سرب که بمصرف تهیه رنگ و سیمان می‌رسد
لیتر - پیمانه سنجش مایعات که معادل با حجم يك دسیمتر مکعب آب است - محتوی ظرف مکعب شکلی که طول هر ضلعش يك دسیمتر باشد يك لیتر است لیتر تقریباً معادل يك کیلو گرم است

در چشم عبارتست از جلدیه، زجاجیه **لنف** - مایعی که در عروق لنفاوی جریان دارد و رنگ آن کمی شفاف و بیرنگ یا اندکی زرد رنگ می‌باشد. وظیفه مایع مزبور رساندن غذا به بافتهاست
لنفاتیک - عروق لنفاوی، سپیدرگ
لوپتکومی - برداشتن گوشه‌ای از ریه
لوپلیا - نوعی گل برنگهای سرخ و و آبی و سفید که دارای برگهای سرخ رنگی است

لوئو - نوعی بازی قمار که در روی کارتهائی که دارای خانه های چهار گوش و نمره دارد است مهره هائی می‌گذارند هر کس زود تر نتوانست یک‌کردیف از خانه هارا پر کنند برنده است

لوژ - وسیله در پستهای اسکی برای سر خوردن روی برف و یخ

لوستر - چلچراغ، چراغ سقفی، چراغ آویز که با برق روشن می‌شود
لوسیون - فر: مالیدن روغن های غلیبی بپدن - داروهای مالدینی

لوکوموتیو - مراجعه شود به: لکوموتیو
لوکس - اشیاء و چیزهای تجملی و شیک، تحمیلی، لوکس، باشکوه، قشنگ

لوئبازگو - مراجعه شود به. لمباگو
لومینال - داروی منوم و مسکن

لوور - موزه معروف پاریس

لیاناس - گیاهان بالا درخت دارای ساقه های چوبی هستند

۱۰۶۲ درجه سانتی گراد ذوب میگردد اما مخلوطی از هردو فلز مزبور در درجه حرارتی، بین دو حرارت فوق الذکر شروع بذوب نموده و عمل ذوب در حرارتی بالاتر از این دو متوقف میگردد. نقطه توقف جوشش این فلز را «لیکوئیدوز» میگویند

لیمون - لیمو، لیمو شیرین
لیموناد - نوعی نوشابه غیر الکلی و گاز دارد که از اسانس لیمو و شکر ساخته میشود

لیمونیت - سنگ آهن، کلوخ آهن طبیعی که اغلب در مکان های مرطوب پیدا میشود

لینولئوم - انگلی. شمع کف اطاق

م

ماتریال - انگلی. جنس، کالا، شیئی، ماده، پارچه - مادی، جسمانی
ماتریالیست - مادی، کسیکه منکر معنویات و پیرو مادیات است
ماتریالیسم - فلسفه مادی، عقیده جمعی که معتقدند حوادث طبیعت و تحولات دنیا ناشی از ماده است و معنویات و عقلانیات را منکر هستند، فلسفه طبیعیون

ماتماتیک - علم ریاضی، حساب
ماتماتیکال - ریاضی، مربوط بحساب

لیترال - انگلی. لنوی، حرفی، حروفی، لفظی، تحت الفظی، واقعی
لیتوئون - عنصری که از ۷۰ درصد سولفات باریم + ۳۰ درصد سولفیت روی تشکیل شده و بمصرف تهیه رنگ سفید و سنگین کردن وزن کاغذ میرسد
لیتوتولی - خارج کردن سنگ مثانه بوسیله عمل جراحی، سنگ در آری
لیتوگراف - **لیتوگرافی** چاپ سنگی
لیتولوژی - سنگ شناسی
لیخن - گلشنک، گیاهان کوچک خاکستری، زرد یا آبی که روی سنگ های صاف میروید

لیدر - رهبر، پیشوا، رئیس، سرکرده راهنما، هدایت کننده، سرسته

لیر - واحد پول در ایتالیا
لیره - سک طلا، پول طلا، مسکوک طلا، **لیره انگلیسی** - معادل ۲۰ شیلینگ است
لیره بهلولی - معادل با ۸۵۰ ریال است
لیره ترکیه - معادل با ۱۰ پیاستراست
لیانس - فر دانشنامه، اجازه نامه، دانشنامه علمی بعد از دیپلم

لیانسیه - دارای دانشنامه لیانس
لیست - صورت حساب، صورت اسامی، فهرست، صورت، فهرست مطالب
لیکور - انگلی. مشروب الکلی که با اسانس میوه جات تقطیر شده

لیکوئیدوز - پلاتین خالص در ۱۷۵۵ درجه سانتی گراد و طلای خالص در

ماتيك - نوعی سرخاب که زن‌ها بلب می‌پالند ، سرخاب لب

مادام - خانم ، بانو ، زن شوهر کرده

مادموازل - دوشیزه ، دختر شوهر نکرده

ماژس - ماه سوم از سال فرنگی

ماژس - ستاره مریخ ، بهرام

ماژش - قدم برداری ، رفتار ، راه روی ، راه پیمائی - آهنگی که در مواقع حرکت قشون برای تهییج وهم آهنگی آنها در راه رفتن می‌زنند

ماژشال - سپهبد ، سردار ، سرکرده ، رئیس تشریفات

ماژك - علامت ، نشان ، نشانه ، داغ ، اثر - علامتی که نمایندگ کارخانه یا موسسه سازنده ای در روی کالاهای تجارتی خود می‌چسباند

ماژك - پول آلمان که معادل ۲۰ ریال است

ماژكاژ - زمین باتلاقی ، باتلاق

ماژكيت - انگلیه ، بازار ، سوق

ماژكيزم - مسلک سیاسی اقتصادی كارل ماركس که اصول سوسیالیستی عملی را در سیاست و اقتصاد دخالت داده است

ماژكی - لقبی است موروثی در کشور فرانسه که مابین دوک و کنت است ، نجیب زاده ای که در انگلستان پائین تر از دوک و بالاتر از ایرل است

ماژكيز - زن مارکی (لقب اشرافی)

ماژگريت - گل مینا

ماژ مالاد - مربا ، مربای به یا نارنج ، لرزانك ، جوشانده عصاره میوه باشکر

ماری - **ماریا** - مریم ، حضرت مریم

ماری جووانا - شبه حبش ، گیاهی که برگ آن اثر تخدیر کننده شدیدی دارد و اکثر آن را باتوتون سیگار مخلوط میکنند و میکشند. استعمال سیگار ماری -

جووانا اعتیاد شدید می‌آورد و باعث بیماری و ضعف اعصاب و اختلالات روحی میشود

ماژوت - نفت سیاه ، یکی از موادی که از نفت خام بدست می‌آید و در سوخت موتور های دیزل از آن استفاده میشود

ماژوخیسم - **ماژوشیسم** - انحراف جنسی که بر آوردن لذت جنسی توأم با شکنجه دادن و کتک خوردن یا زدن حاصل شود

ماژستی - انگلیه - بزرگی ، عظمت ، شاهی

ماژستيك - با عظمت ، بزرگ ، مجلل ، پادشاهی ، در خور پادشاهان

ماژور - بزرگتر ، اعظم ، بیشتر - [در آرتش] سرگرد ، یاو [در حقوق] کبیر ، بالغ ، [در موسیقی] گام بزرگ [در طب] اصلی ، خاص

ماژونسکول - حروف بزرگ لاتین مانند : (A.B.)

ماساژ - مالش ، مشت و مال ، ورزش دادن عضلات بدن با دست

ماسیتر - انگلیه - آقا ، ارباب ، کارفرما

ماستيك - کندر رومی ، مصطکی ، بطانه ، چسب فیبری - نوعی انکم درختی که مصارف دندان پزشکی و آزمایشگاهی دارد

ماسك - نقاب ، روبند ، صورتك هائی

که بوسیله قالب ساخته میشود و دارای اشکال مختلفی است بیشتر در بالماسکه بصورت می بندند- هر چیزیکه صورت را با آن پیوشانند

ماسکولین - مذکر ، جنس مذکر
ماسکوت - کشفه سرب ، سرب کشفه
ماشین - هر دستگاهی که دارای چرخ باشد و بر آن سوار شوند ، اتومبیل - دستگاه - بانواع دستگاه های کارخانه که مولد کالا و مال التجاره باشد ماشین میگویند (**ماشین چاپ**) دستگاهی که بوسیله آن حروف های چاپخانه را چاپ میکنند (**ماشین خود تراش**) دستگاهی که بوسیله آن صورت را می تراشند

ماشینیت - ماشین چی ، متخصص ماشین ، کسیکه با ماشین کار میکند
ماشینیسیم - بطریق ماشین کارکننده ، طریقه کار کردن باماشین

ماکادو - قلوه سنگ ، کلوخ سنگ
ماکارونی - رشته فرنگی ، رشته هائی باشکال مختلف که از لعاب برنج و آرد گندم و سیب زمینی درست میکنند

ماکت - نمونه کوچک از ساختمان که قبل از شروع بکار ساختن برای آگاهی از شکل و فرم آن بامقوا و چوب میسازند
ماکزیموم - حد اکثر ، منتهی درجه ، بالاترین حد و اندازه ، حداعلاى امکان

ماکیاولیزم - نوعی سیاست که برای رسیدن به هدف از هیچگونه عمل غیر انسانی

خودداری نمیکند

ماگنیت - انگلی . آهن ربا ، مغناطیس ، دینام ماگنت دار که در بعضی از موتورهای بنزین بمنظور مشتعل ساختن بخار بنزین بوسیله جرقه ای که تولید میکند بکار می رود

ماگنیتیک - مغناطیسی - دارای حالت آهن ربائی ، مغناطیس دار

مالاریا - نوعی بیماری که بوسیله پشه مخصوص بنام « آنوفل » بانسان سرایت میکند ، پشه مالاریا بیشتر در نواحی کنار مرداب و رودخانه ها تخم ریزی میکند . بیمار مالاریائی بعلت تب و نوبه که باو عارض میشود بسیار ضعیف میشود . بیماری مالاریا با کتین و داروهای آرسنیک دار معالجه میشود

مالاریولوژی - مالاریا شناسی
مالاریولوژیست - مالاریا شناس

مالت - سمنوی جو ، جوانه جو که بیشتر با روغن ماهی مخلوط میکنند و در بیماریهای ناشی از ضعف اعصاب و کم خونی بمریض میدهند .

ماموت - نوعی فیل بزرگ و عظیم - الجثه که در زانهای قدیم در نواحی سرد سیر زندگی میکرد و اکنون بجز استخوانهای فسیل شده آنها نشان دیگری در دست نیست

مانتو - پالتو بهاره ، شتل ، بارانی
ماندولین - نوعی ساز شبیه سه تار که

دارای هشت سیم است و با مضرب یا ناخن نواخته میشود .

مانگن - مجسمه ای که شکل انسان درست میکنند و لباس برتن آن میکنند برای نشان دادن دوخت و فرم لباس - دختر یا پسر خوش اندامی که خیاطخانه های بزرگ برای نشان دادن انواع لباس های دوخته شده خود استخدام میکنند

مانگو - انبه ، درخت انبه

مانور - حرکت سربازان آرتش با تجهیزات جنگی ، حرکت ناوها و کشتی های جنگی بطور دسته جمعی برای تمرین و انجام دادن نقشه های جنگی بطور آزمایشی ، حرکت ، تمرین

مانیتیزم - خواب مصنوعی ، بخواب مصنوعی و مغناطیسی بردن یا رفتن ، قوه یا نیروی جاذبه که در انسان و بعضی از حیوانات وجود دارد مانند مار که شکار خود را با نیروی چشم مانیتیزم میکند . کسانی که دارای این قدرت هستند میتوانند با نیروی چشم و حرکات دست افراد مستعد را بخواب مصنوعی ببرند و نیروی فعله آنان را در اختیار خود بگیرند

مانیتیزور - مانیتیزم کننده ، کسی که متخصص در رفتن خواب کردن مصنوعی است

مُبل - فر . نوعی نیمکت و صندلی راحتی که با پارچه یا مخمل برای اطاق پذیرائی میسازند ، اسباب خانه

مُبلِمان - اسباب اطاق پذیرائی از قبیل مبل و میز و صندلی و کمد چوبی و غیره

مُبله - مجهز بمبل و سایر اشیاء خانه از قبیل میز و صندلی ، کمد ، فرش و غیره

مپاگرین - داروی درمان مالاریا که انواع انگلهای مالاریائی موجود در خون را معدوم میکند بجز آنهایی که در مرحله تولد و تناسل هستند

مِتابولیت - ماده حاصل از متابولیسم

مِتابولیسم - سوخت و ساز ، سلسله تغییرات شیمیائی در بدن موجود زنده که در اثر آن نیروی لازم برای بدن ساخته میشود و باعث ادامه حیات میشود . واحد مقیاس حاصله از این سوخت و ساز را کالری مینامند .

مِتاپلاسم - تغییر کلمه یا حرف ، عمل کردن ، عمل شدن - [درفیز یولوژی] به موادی میگویند که مانند «دوتوپلاسم» از فعالیتهای حیاتی «سیتوپلاسم» حاصل شده و داخل سلول یا مجاور آن باقی میماند

مِتاژوگر - جاندار پرسلولی مانند انسان

مِتااستاز - گسترش یا انتقال بیماری که مانند غده های سرطانی از یک قسمت بدن بدیگر قسمت ها از راه خون یا لنف سرایت میکند

مِتا فیزیک - علم ماوراء الطبیعه ، حکمت الهی ، علم معقولات ، حکمت ما بعد الطبیعه

مِتا فیزیکال - مربوط بماوراء طبیعت و حکمت الهی - غیر طبیعی - مجرد ،

حرکت کردن بطرف چپ و راست میزان
های موسیقی را با درجه های مختلف
تعیین میکند .

مِتریت - ورم رحم ، التهاب رحم

مِتریک - متری ، مطابق بامتر

مُد - مطابق سلیقه و رسوم روز ، روش ،

اسلوب ، شیوه ، رسم

مِدال - نشان ، نشان افتخار ، نشانه ،

مسکوکی که بعنوان تشویق و قدردانی

از خدمات با افراد میدهند

مُدِرَن - نو ، جدید ، باب روز ، چیز

تازه و جدید ، امروزی ، شیک

مُدِرِیسَم - اصول تجدد ، روش های

تازه ، رسوم و شیوه های امروزی

مُدِرِیسَت - متجدد ، پیرو مد روز

مُدِل - نمونه ، طرح ، الگو ، سرمشق ،

قالب ، نقشه ، سبک

مِدِیَاسْتَانِیُوم - میان پرده (در قفسه

سینه) قاسم الصدر

مُدِیسَت - پیرو مد ، مد ساز ، سازنده

مد ، طراح مد ، شیک ، خوش لباس

مِدِیسِن - دارو ، دوا ، علم طب

مِدِیسِنَال - طبی ، داروئی ، دوائی

مِدِیکَال - طبی ، پزشکی ، مربوط بطب

مِرَس - دستگاه تلگراف و الفبای آن

که بوسیله انگشت زده میشود - مرس

نام مخترع امریکائی دستگاه تلگراف

است که روی آن گذاشته اند

مِرَس - فیل در بای ، حیوانی پستاندار

خیالی - دشوار ، پیچیده

مِثال - (انواع) فلز - سنگ برای

سنگ فرش کردن (کف خیابان و کف

حیاط و غیره)

مِثَالُوْغِرَافِی - شرح فلزات و آلیاژها

مِثَالِیزَه - روکش کردن فلز ، آب فلز

دادن به فلز دیگر برای حفاظت بیشتر

مِثَالِیک - فلزی ، از فلز ساخته شده

مِثَان - گازی بیرنگ و بوی سبکتر از هوا

مِثَد - روش ، شیوه ، طرز ، اسلوب ،

سبک خاص (در انواع علوم)

مِثَدِلُوْزِی - منطق علمی ، روش

تحقیق علوم ، اسلوب مطالعات علمی

مِثَدِیسَت - کسیکه طرفدار متد و

قاعده است ، بامتدکارکننده

مِثَدِیسَم - رعایت اسلوب و قاعده

مِثَدِیکَال - مطابق قاعده و اسلوب ،

ترتیب و نظم ، مرتب ، منظم

مِتر - مقیاس طول برابر ۱۰۰ سانتیمتر

و ۱۰۰۰ میلیمتر و مطابق ۱۴/۲۵

گره از ذرع

مِتراژ - اندازه گیری بامتر - مساحت

خانه یا زمینی که با متر تعیین شده باشد

مِترِ الِیُوْز - مسلسل سنگین ، شصت تیر

مِترَس - فر . معشوقه ، زن غیر رسمی

مِترُوْ - ترن زیر زمینی برقی

مِترُوْلُوْزِی - وزن یا پیمانه شناسی

مِترُوْنُوم - [در موسیقی] میزان شمار ،

دستگاهی که دارای عقربه ایست که با

که در خشکی و دریا زندگی میکند -
مرس از نژاد «فک» است و مانند او
دندانهای فک بالایش بلند و مانند عاج
گرافیت است و پایش پرده دار است و
بیشتر در ساحل دریا زندگی میکند

مرسی - فر . اظهار تشکر - متشکرم
مرفین - جوهر افیون ، عصاره تریاک ،
آلکالوئید سفید رنگی که بوسیله دستگاه
های شیمیائی از تریاک میگیرند . مرفین
از داروهای خواب آور و آرامش بخش
است و استعمال مکرر آن اعتیاد میآورد
بعلت اثر تسکین دهنده ای که در آن
هست بیشتر بیماران جراحی شده را که
دچار درد شدید میشوند مرفین میزنند
و نیز بعلت تحریکی که در روی قلب
و اعصاب باقی میگذارد در سنکوپ های
قلبی مقدار ۲ سانت محلول مرفین را
در رگ تزریق میکنند .

مرفینیم - کسیکه معتاد بمرفین است
مرکور - جیوه ، سیما ، زیبق
مرکور کرم - داروی ضد عفونی کننده
محل های بریده شده و زخم شده که
اول بصورت پودر است بعداً آنرا بصورت
محلول در میآورند و در روی زخم با
پنبه میمالند - رنگ آن قرمز و بآن
دوای قرمز هم میگویند - محلول مرکور
کرم را در روی زخم های چرک دار
نباید بمالند

مرینوس - نوعی کرک یا پارچه پشمی

که از قوچهای استرالیائی گرفته میشود
و در انگلستان بصورت پارچه در میابد
مستر - انگلی . آقا ، موسیو ، ارباب
مسمریسم - معالجه با قدرت مانیسم
مطابق دستور العمل مسمر

مکانیزه - مکانیکی کردن ، بصورت
ماشینی یا خود کار در آوردن

مکانیسیم - طرز ساختمان چیزی ، طرز
ترکیب و تنظیم چیزی

مکانیسن - متخصص در مکانیک ،
سازنده ماشین آلات ، ماشین جی

مکانیک - علم مکانیک ، فن ماشین سازی ،
خودکار ، ماشینی

مکانیکال - مکانیکی ، ماشینی ، خودکار
مکافون - میکروفون دستی

ملاس - عصاره جغندر قند که با آن
شکر و قند درست میکنند

ملائکولی - مایخولیا ، افسردگی ،
وسواس - بیماری مایخولیا

ملائکولیک - مایخولیائی
ملودی - آهنگ ، قطعه ای از موسیقی

که بوسیله آهنگ ساز ساخته میشود
ملودیت - آهنگ ساز ، ملودی ساز

ملودیک - خوش آهنگ ، خوشنوا ،
آهنگ دار ، صدا دار

مندلیف - جدول متناوب شیمیائی
منسوب به مندلیف دانشمند روسی که در

طبقه بندی عناصر تنظیم کرد و حدس
زد که عناصری در طبیعت وجود دارد

که هنوز شناخته نشده و بهمین علت بعضی از خانه های جدول را خالی گذاشته است. بعداً نظریه او مورد تأیید دانشمندان قرار گرفت

مَنگَنز - نوعی فلز که حالت اکسید دارد و بطور خالص در طبیعت وجود ندارد ، مواد معدنی آن با سنگ آهن همراه است و به دبی اکسید منگنز ، معروف است . مصرف عمده آن در تهیه کردن فولادهای منگنز دار است که بصورت دبی اکسید منگنز ، بکار میرود **مَنْثَرِیت** - بیماری خطرناکی که باعث تورم و چرک کردن پرده مغز میشود علامت اولیه آن عبادت است از سردرد استفراغ ، تب - در صورتیکه درمعالجه این بیماری اندک غفلتی شود باعث هلاکت بیمار میشود . برای معالجه این بیماری از سولفامیدها و عمل واکسیناسیون برضد بیماری و تقویت بدن بوسیله ویتامین ها استفاده میشود .

مَنْثَرِی - از داروهای ملین که مقدار بیشتر آن بعنوان مسهل خورده میشود . منیزی بر دو قسم است یکی د کربنات دو منیزی ، و دیگری د منیزی کلسنه ، که هر دو اثر پاک کننده معده را دارد **مَنْثَرِیوم** - عنصر فلزی سفید نقره ای رنگ که با نور سفید و خیره کننده میسوزد استحکام آن از آلومینیوم کمتر است اما آلیاژهای آن بسیار سخت و محکم

است . در ساختن انواع هواپیما و ماشین آلات جنگی و صنایع شیمیائی بکار میرود بملت نورد در خنثانی که در موقع سوختن از خود بیرون میدهد در لامپهای عکاسی بخصوص در شب از آن استفاده میشود **موتور** - دستگاه محرك ماشین آلات ، دستگاه تولید نیرو ، محرك ، جنباننده **موتور سیکلت** - دو چرخه موتوردار **موزائیک** - یکقسم آجر که با اندازه و طرح ها و رنگهای مختلف با سیمان و شنهای رنگی ساخته میشود

موزه - فر . محلی که آثار باستانی از قبیل کتاب ، نقاشی ، ظروف سفالین و فکری ، قالی ، زری ، انواع وسائل حرب و غیره در آنجا نگهداری و بنمایش گذارده شده است ، مجموعه آثار باستانی ، لغت موزه از یونان گرفته شده و محلی بوده در قدیم که در آنجا مطالعاتی در مورد صنایع ظریفه بخصوص آثار باستانی میکرده اند

موزیسین - موسیقی دان ، نوازنده **موزیک** - موسیقی ، علم موسیقی - گروه نوازندگان و موسیقیدانان نظامی **موزیکال** - مربوط بموسیقی ، لحن دار ، خوش آهنگ ، با موسیقی **موسیو** - فر . آقا ، صاحب ، ارباب **مولیکول** - ذره ، کوچکترین و ریز ترین جزء یک جسم مرکب

مُونوپول - فر . انحصار ، در انحصار

و امتیاز يك شخص یا يك محل بودن
مُونُونُون - یكنواخت ، یكنواختی
 [در موسیقی] ملوری یا آهنگ یكنواخت
میتُولُوزی - علم تفسیر افسانه های
 خدایان ، تفسیر اساطیر قهرمانان

میس - انگلی . دوشیزه ، دختر
میسز - انگلی . خانم ، زن شوهر کرده
میون - فر . هیئت ، گروه ، هیئت
 مبلین مذهب مسیح

میسونر - فر . تبلیغ کننده مذهبی
میشنا - (عبری) مجموعه تفاسیر تورات
 که شامل روایات و اخبار و نظریه
 علمای مذهبی است که ترجمه ساده تر
 و در خور فهم و درك مردم عوام است.
 المثنی ، نسخه دوم

میکا - سنگ طلق ، شیشه معدنی که
 میتوان آنرا با پوسته های بسیار نازکی
 در آورد . این جسم بیشتر جهت روکش
 سیم های الکتریسته بکار میرود

میکادو - لقب امپراطور ژاپون
میکروب - جانوران ذره بینی که
 حامل بیماری های مختلف هستند ،
 میکروبها در همه جا یافت میشوند و
 بوسیله هوا ، غذا ، آب و همیشگی با
 دیگران بانسان سرایت میکند

میکروب‌شناسی - میکروب شناسی
میکروپیل - سوراخ بسیار کوچک
 مانند يك ، اول ، بارور نشده که از
 میان آن هسته پولن داخل میگردد

میکرُونُون - دستگاه بسیار کوچکی
 که الکترونهاى سریع السیر تولید میکند
میکرُونُوم - آلت مخصوص برش اشیاء
 بقشرهای بسیار نازك بطوریکه نور از
 آنها عبور کند و بتوان آنرا در زیر
 میکروسکوپ دید

میکرُونُکپ - دستگاه مخصوص برای
 دیدن انواع میکروبها ، ریز بین
میکرُونُکپیک - ریز ، ذره بینی
میکرُونُکپی - ریز بینی ، ذره بینی
میکرُونُکوند - يك میلیونیم ثانیه
میکرُونُون - بلند گو ، دستگاهی که
 بوسیله آن صدا بلند تر شده و درجای
 دیگر منتقل یا پخش میشود

میکرُونُفيلم - فیلم های بسیار ریز که
 از مطالب مهم جاسی یا عکسهای جاسوسی
 گرفته میشود و بعداً بوسیله دستگاههای
 عکاسی بزرگ میشود - تهیه عکس کتاب
 نامه و مانند آنها روی فیلم سینما و
 خواندن مطالب آنها بوسیله نشان دادن
 روی پرده

میکرُونُشرافی - علم میکروب شناسی
میکرُونُوزی - موشکافی ، مطالعه
 ذرات ، میکربها و موجودات ذره بینی
میکرُونُمتر - آلت اندازه گیری بسیار
 دقیق قطرها و ضخامت جسمی ذرات و

میکروبها بوسیله میکروسکوپ
میکرُون - یک هزارم میلیمتر ، کوچکترین
 مقیاس اندازه گیری برای ذرات و میکروبها

واشیاء کوچک

میگزویدم - بیماری کمبود ترشحات غده تیروئید که در اطفال باعث اختلال در رشد بدن میشود و در بزرگسالان باعث تورم پوست صورت و اختلالات دماغی میشود و غدد تناسلی از کار میافتد
میگروُن - صداع ، سردرد بسیار شدید که گاه گاه در يك طرف سر پدیدار میشود و همراه با استفراغ و اختلالات قوه بینائی است .

میل - مقیاس طول ، مقیاس میل چند نوع است : میل انگلیسی ۱۶۰۹ متر ، میل دریائی برابر با ۱۸۵۲ متر است . میل در زبان عربی با اندازه قدرت دیداست و مقیاس میل با کیلومتر يك و سه پنجم کیلومتر است و نیز یکهزارم اینچ
میلرد - عنوان لردهای انگلیسی
میلی - یکهزارم ، هزار يك
میلیبار - واحد اندازه گیری فشار و قدرت آتمسفر

میلیتاری - نظامی - نظام ، آرتش
میلیتاریسم - روح نظامی ، نفوذ و تفوق آرتش در شئون مملکت
میلیتر - سپاهی ، نظامی ، لشکری
میلیگرم - یکهزارم گرم
میلی لیتر - یکهزارم لیتر که برابر است با يك گرم آب خالص که دارای چهار درجه حرارت باشد
میلی متر - یکهزارم متر

میلیون - هزار هزار ، دوکروار
میلیونر - کسی که بیش از يك میلیون ثروت داشته باشد
میمیک - تقلید کننده ، حرکات و حالات مختلف صورت هنرپیشه در بازی
مین - سوداخیکه مواد محترقه را در آن میگذارند - یکی از مواد منفجره که در راهها و جاده ها در زیر زمین کار میگذارند تا هر گاه سربازان دشمن خواستند از آن محل رد شوند محترق شود زیرا بمجرا اینکه پا در ناحیه مین گذاری گذاشته شود منفجر شده و باعث مرگ و هلاکت شخص عابر میشود - نوعی مین آبی هم وجود دارد که کشتی های اژدر انداز آنرا بطرف کشتی دشمن رها میکنند

مینر - انگلی . معدن ، کان
مینرال - انگلی . معدنی ، مربوط بمعدن
مینرالوژیست - معدن شناسی
مینوت - مسوده ، پیش نویس
مینوسکول - حروف کوچک کتابی زبانهای لاتین مانند (a.b.c.)
مینیاتور - نقاشی تذهیب شده که بیک مخصوصی در نقاشی است ، مینا کاری و ریزه کاری بالاجورد و طلا یا آبرنگ
مینیاتوریست - مینیاتورساز ، کسیکه بیک مینیاتور نقاشی کند
مینیموم - حداقل ، دست کم ، کمترین مقدار ، کوچکترین اندازه
میوپ - نزدیک بین ، کسیکه بملت

ضف چشم فاصله دور را نمی بیند
میولوژی - ماهیچه شناسی ، عضله
 شناسی ، علم تشریح عضلات و ماهیچه ها.

ن

ناتور - طبیعت ، ماهیت ، ذات
ناتورال - طبیعی ، فطری ، ذاتی
ناتورالیز - اهلی کردن ، حق تابعیت
 دادن ، تابع زبان خود کردن
ناتورالیست - پیرو ملک و مرام
 طبیعیون ، طبیعی دان ، طبیعی ، دهری ،
 آشنا بتاریخ طبیعی .

ناتورالیسم - مرام طبیعیون و دهریون ،
 اعتقاد به طبیعت ، اصالت طبیعت که
 بمفهوم فلسفی بآن رشته از روشهای فلسفی
 اطلاق میشود که معتقد بقدرت محض
 طبیعت است و هرگز طبیعت را آلتی در
 دست نظم یا ناظم بالاتری نمیداند

ناتورالیسم ادبی - بمکتبی اطلاق
 میشود که امیل زولا و طرفدارانش بنا
 نهادند ومدعی شدند که هنر و ادبیات
 باید جنبه علمی داشته باشد و کوشیدند
 که « روش تجربی » و « جبر علمی » را
 در ادبیات رواج دهند

ناتورلیسم - سبکی در ادبیات که پیروان
 آن در آثار خود زندگی و طبیعت و عشق
 و شجاعت را تجلیل میکردند و بسیاری
 از سخن سنجان « مائده های زمینی »

آندره ژید را در زمره آثار این مکتب
 میشارند .

ناتیو - بومی ، اهلی ، ذاتی ، اصلی
نارکوتیک - مخدر ، خواب آور
نارکوتین - یکی از آلكالوئیدهای
 تریاک که سمیت آن کم است و در دارو
 های مسکن از آن استفاده میشود

نازیسم - مرام و مسلک حزبی که در
 آلمان زمان هیتلر دایر شد و معتقد به
 برتری نژادی افراطی بودند ، بخصوص
 بایهودیها دشمنی وعداوت زیادی داشتند
ناسیونال - فر . ملی ، ملتی ، قومی
ناسیونالیست - طرفدار استقلال ملی ،
 هواخواه ملیت و قومیت و نژاد خود

ناسیونالیسم - احساسات ملی ، ملتد
 خواهی ، حس استقلال ، تمصب نژادی
ناک آوت - انگلی . اصطلاحی در بازی
 بوکس که هرگاه یکی از طرفین باضربه
 طرف مقابل بزمین افتاد و با ده شماره
 از جا بلند نشد « ناک آوت » است

ناندو - مرغی شبیه شتر مرغ که از آن
 کوچکتر است ، شتر مرغ آمریکائی
ناو - کشتی ، کشتی جنگی ، جمع ناو
 در زبان فارسی ناوگان است

نئوپلاسم - رشد جدید نسجی نابجا ،
 پیشرفت بیماریهای شبیه سرطان
نئوپرین - لاستیک مصنوعی که از
 کلروپرین (ترکیب آسیتیلین و اسید
 هیدرو کلریک) تهیه میکنند .

نُفُوسالوارسان - نوع جدید سالوارسان

که در معالجه سیفلیس بکار میرود

نُفُوسکالین - داروئی شبیه کوکائین

برای بیحسی موضعی که بیشتر دردندان

پزشکی و جراحی های سطحی بکار میرود

نُفُوهایسین - آنتیبیوتیک عفونت های

پوستی و چرک های زیر جلدی

نُفون - فر . گاز یرنگ و کمیابی که

تقریباً یک پنجم ادم اتمسفر را تشکیل

میدهد ، گاز مزبور بر روی مواد دیگر

می اثر بوده و لامپ های نئون را با آن

پر میکنند .

نُپتُون - رب النوع دریاها - یکی از

سیاراتی که در سال ۱۸۴۶ کشف شد .

سیاره نپتون ۸۵ مرتبه از زمین بزرگتر

است و هر ۱۶۵ سال یک مرتبه دور

خورشید میگردد

نُت - یادداشت ، قبض ، سند ، تذکره ،

حاشیه ، علامت - نت موسیقی الفبای

موسیقی است که در بین پنج خط حامل

قرار میگیرد و عبارت است از : دو ، ر ،

می ، فا ، سل ، لا ، سی - و نیز بمعنی

آهنگ ، نغمه ، نوا

نُرمال - انکلیه . مطابق قاعده طبیعی ،

باندازه طبیعی ، معمولی چون حرارت

بدن انسان که ۳۷ سانتیگراد است

نُرو - عصب ، پی

نُرو - عصبانی ، مربوط با عصاب ،

قوی ، پرزور - عضلانی ، پر گوشت

نُروین - داروی مسکن اعصاب

نُفت - مایع قابل اشتعال که بوسیله حفر

چاه از اعماق زمین خارج میکنند و

بوسیله دستگاه های تصفیه نفت سفید و

مشتقات آنرا از آن خارج میکنند .

تعداد موادی که از نفت میگیرند بیشمار

است که در انواع صنایع از آن استفاده

میشود مواد قابل اشتعال آن عبارت است

از : نفت سفید ، نفت سیاه ، بنزین ،

اتر ، مازوت و انواع روغن های سبک

و سنگینی که بوسیله تبخیر نفت خام

پدست میآید .

نُقتالین - جسمی متبلور و سفید که

دارای بوی بد است و برای محافظت البسه

و پارچه های پشمی و قالی از پیدزدگی

مصرف میشود

نُفُروپاتی - بیماری کلیه ، امراض

کلیوی

نُفُروتومی - شکافتن کلیه

نُقریت - درد و التهاب کلیه

نُقریتیک - دچار بیماری کلیه ،

کلیه ای . مربوط به کلیه و معالجه آن

نُگاتیو - منفی ، معکوس ، وارونه ،

(در عکاسی) فیلم منفی

نُگرو - سیاه حبشی ، سیاه زنگی

نُگروتیک - مبتلا به بیماری قانقریا

نُوامبر - ماه یازدهم از سال فرنگی که

دارای ۳۰ روز میباشد

نُوبل (جایزه) - جایزه ای که بوسیله

آلفرد نوبل مخترع دینامیت در ۲۷ نوامبر ۱۸۹۵ قبل از مرگ در وصیت نامه خود بان اشاره کرد و در آن قید نمود معادل ۳۱ میلیون گرون سوئد (که معادل ۳۱/۵ میلیون دلار است) از ثروت او را باشخاصی که خدمت بزرگی از لحاظ صنعت یا ادب یا صلح انجام داده اند و در رشته های فیزیک، شیمی، فیزیولوژی طب، ادبیات و صلح جهانی کار جالبی کرده اند جایزه بدهند و انجام این کار بعهده نمایندگان ایالات پادشاهی سوئد و نروژ محول گردید که همه ساله طبق وصیت او عمل میشود

نوبل - انگلیه، اسیل، شریف، مربوط بگروه اشراف، با شکوه، آقا منش

نویل - عید ولادت حضرت مسیح

نوترون - ذره ای که در هسته اتمی آن بار الکتریکی وجود ندارد. ذره خنثی که هسته اتم را تشکیل میدهد، برای مثال: اتم هیدروژن از یک پروتون و یک الکترون که بدور آن میگردد تشکیل یافته، لکن هسته اتم یک هیدروژن سنگین از یک پروتون و یک نوترون تشکیل شده است. جرم یک نوترون تقریباً یک درصد سنگین تر از جرم پروتون میباشد

نوراستنی - بیماری ضعف اعصاب

نورمال - مراجعه شود به: نرمال

نوزوگراف - تعریف امراض و

بیماریها، مبحث انواع امراض در طب

نویل - حکایت، قصه کوتاه، خبر، داستانهای کوتاهی که در مجلات و روزنامهها چاپ میشود

نیترات - نمکهای اسید نیتريك

نیترات باریوم - یکی از املاح باریوم

نیترات پتاسیم - یکی از املاح اسید نیتريك

نیترات دارژان - سنگ جهنم، نیترات نقره، گردی سفید رنگ و متبلور مرکب از جوهر شوره و نقره که در طب برای سوزاندن جوشها و غده ها بکار می رود محلول رقیق آن (یک درصد)

برای شستشوی چشم بکار میرود

نیتروژن - ازت، گاز بیرنگ و بو که در هوا وجود دارد

نیکل - فلزی است نقره ای رنگ و صیقلی که برای پوشاندن و استحکام دادن فلزات بکار میرود، فلزاتی نظیر آهن مفرغ، چدن و غیره را برای آنکه براق شود با آب نیکل میپوشانند نیکل در اسید ازتیک حل میشود و سنگ معدن آن سولفور نیکل است که با سولفور مس همراه است معادن نیکل بیشتر در کانادا و کالدونی جدید و همچنین در ایران واقع در معادن انارک وجود دارد

نیکل در آلباژ فلزها هم بکار میرود

نیکوتین - ماده سمی موجود در تنوتون

نیوتن - واحد نیرو در سیستم

(M.K.S.) نیروئی که باعث میشود جسمی بوزن يك كيلو گرم طول يك متر راه را در يك ثانیه طی کند

و

وات - واحد قوه الکتریسته - مصرف برق بوسیله کنترباوات اندازه گیری میشود. كيلو وات معادل با هزار وات است - کلمه وات از نام جیمز وات مخترع ديك بخار گرفته شده است

واتر پروف - رطوبت ناپذیر (مثل: ساعت واتر پروف) - لباس بارانی که پارچه آن رطوبت ناپذیر است

واتر کلوژت - انگلیه . مستراح ، که لغت اختصاری آن دبلیوسی (W.S.) است

واریته - فر . گوناگون ، متنوع ، تنوع ، نمایشنامه ایکه حاوی قطعات گوناگون و متنوع باشد

واریاسیون - فر . تغییر ، اختلاف ، تفاوت ، [در موسیقی] تغییر صدا ، تغییر شکل ، تغییر نت [در گرامر] صرف

واریس - اتساع وریدهای پا ، تورم و گشاد شدگی وریدها که بیشتر در ساق پا پیدا میشود، علت پیدایش واریس را ایستادن زیاد در روی پا و برداشتن بارهای سنگین دانسته اند و برای معالجه از جورابهای طبی و کش دار استفاده میکنند.

وازلین - از روغنهایی که از نفت استخراج میشود و در ترکیب داروها و خمیر های طبی و مالیدنی بکار میرود

واشر - پولک چرمی یا فلزی که پشت پیچ و مهره قرار میدهند تا سطح نرم یا وسیع تری برای فشار فراهم گشته و یا بمنظور رابطه و آب بندی بهتر بین دو لوله قرار میدهند تا از نفوذ آب جلوگیری شود

واکس - ماده چرب و رنگی که برای نظافت و استحکام بیشتر بکفش میمالند

واکسن - باکتریهای ضعیف شده که که بمنظور پیشگیری بعضی از بیماریهای واکسیناسیون دار چون آبله ، دیفتی ، فلج و مانند آنها ، بشخص تزریق میکنند

واکیل (بند) - (روس) رشته های نخي یا ابریشمی زرد یا سفید که افسران آرتش روی دوش و جلوی سینه آویزان میکنند

واکسیناسیون - مایه کوبی ، تلقیح ، عمل واکسینه کردن

واکسینوترابی - مایه کوبی ، تلقیح ، واکسن زدن ، تلقیح واکسن

واگن - **واگون** - اطاق لکوموتیو ، اطاقهایی که بقطار راه آهن می بندند و مسافران در آن می نشینند

واگنیت - واگن کوچک ، واگنهای کوچکی که بتنهایی در روی ریل حرکت می کنند .

که کارگران حروفچین آنرا بدست میگیرند و حروفها را یکی یکی در آن میچینند در فارسی بآن ورسات میگویند **ورشو** - نوعی فلز آلیاژ که مرکب از نیکل، مس و روی است، و رشو مانند نقره براق است، استحکام و قدرت آن بسیار است، بهمین جهت در ساختن سماور، کارد و چنگال، قاشق از آن استفاده میکنند

ورموت - يك قسم شراب

ورمیغوز - داروی کرم معده

ورنی - لعاب، روغن جلا، رنگه و روغن، نوعی میشن مصنوعی که بسیار براق است و برای ساختن کفش و کیف از آن استفاده میکنند

وژنارین - گیاهخوار، طرفدار غذا های نباتی و پرهیز کننده از گوشت و فر آورده های حیوانی؛ مانند روغن، کره، تخم مرغ و غیره

وکابویر - فر. لغتنامه، فرهنگ

وکتور - [در فیزیک مکانیک] خط شعاع یا خط حامل، بردار

ولت - واحد اندازه گیری فشار و مقدار مصرفی الکتریسته

ولتاژ - نیروی الکتریسته بر حسب ولت، فشار نیروی محرکه الکتریکی که برق را در هادی ها جریان میدهد **ولت متر** - آلت اندازه گیری فشار الکتریسته [مخترع - ولتا - دانشمند

والانس - ظرفیت (در اصطلاح شیمی)

والیرین - سنبل الطیب، سنبل کوهی

والنتین - معشوق یا معشوقه ای که در روز ۱۴ فوریه انتخاب شود

والور - شجاعت، دلیری، ارزش، قدر و قیمت، موقعیت خوب داشتن

والیبال - نوعی ورزش دسته جمعی بین ۱۲ نفر که طرفین بازی هر دسته ۶ نفر هستند، در وسط میدان بازی

توری بر روی پایه های چوبی با ارتفاع ۲/۵ متر نصب شده که بازیکنان توپ را با ضربه دست از بالای تور بطرف بازیکن های طرف مقابل خود میزنند - توپ بازی با دست

وامپیر - نوعی شیکور - روح طبعکاری که از گور بیرون میاید و خون مردم را میخورد

وانیل - گیاهی است خرنده که قلمه آنرا میکارند و پس از سه چهار سال میوه میدهد، میوه آن بشکل کیسه های درازی است که دارای بوی خوشی است و در ساختن عطر از آن استفاده میکنند - وانیل مصارف طبی هم دارد **وانیلین** - جوهر یا عصاره وانیل

وتو - حق مخالفت و امتناع، حق استرداد و امتناع از تصویب قانونی

ودکا - (روس.) نوعی مشروب الکلی که درجه الکلی آن از ۵۰ تا ۶۰ درجه است **ورساد** - ورستاد - آلت فلزی که

ایتالیائی ۱۸۲۷ - ۱۷۴۵]

وِنوس - ستاره زهره یا ناهید ، الهه عشق و زیبایی در نزد یونانیها

وِیراسیون - فر - جنبش ، اهتزاز ، [در موسیقی] ارتعاش ، لرزش

ویتامین - مواد آلی که لازمه رشد و سلامت انسان بوده و در اغلب خوراکیها و میوه جات وجود دارد و برای تقویت و توازن اعمال بدن و ادامه حیات

بسیار ضروری و فقدان هر نوع از آن باعث بیماری و بهم خوردن تعادل بدن میشود

ویتامین A - در انواع گوشتها و چربیهای حیوانی و لبنیات و روغن ماهی وجود دارد و فقدان آن باعث شب کوری و خشونت پوست میشود

ویتامین B - سالها پیش فکر میکردند که ویتامین ب منفرد است ولی بعداً کشف شد که این ماده از تعداد زیادی ویتامین های مختلف ساخته شده است و اسم مجموع آنها را ویتامین ب مخلوط گذاشتند ویتامین ب های گوناگون که در ویتامین ب مخلوط وجود دارد بنامهای ^۱ا ب ، ^۲ا ب - که نام شیمیائی آنها را «تیمین» ، «پیریدوکسین» و «ریبوفلامین» نامیدند

ویتامین B^۱ - برای هضم غذا و آرامش اعصاب و رفع یبوست و خشکی مزاج و خستگی و رفع اختلالات قلبی بسیار موثر است و در مخمر آبجو ، جوانه

گندم ، ملاس سیاه ، شیر خشک و ماست بمقدار زیادی وجود دارد کمبود آن باعث بیماری بری بری میشود

ویتامین B^۲ - یا «پیریدوکسین» بیشتر در زرده تخم مرغ ، شیر ، جگر ، جوانه ، گندم وجود دارد و فقدان آن باعث ضعف عمومی بدن و اعصاب میشود ، در رفع مسمومیت های شدید آمپولهای ویتامین ^۱ا ب بسیار مؤثر است

ویتامین B^{۱۲} - در گوشت ، تخم مرغ ، انواع میوه جات و سبزیجات و غلات وجود دارد این ویتامین سلسله اعصاب را در حال سلامت نگه میدارد ، سرعت نمو و رشد می افزاید ، از ترك خوردن گوشت لبها و دهان جلوگیری میکند

ویتامین C - در لیمو ترش و میوه جات تازه مانند گوجه فرنگی ، توت فرنگی کلم وجود دارد و فقدان آن باعث بیماری اسکوربوت میشود و عامل مهمی برای جلوگیری از زخم و فساد لثه های دندان و اختلالات عروق دموی میباشد - این ویتامین ماده بی ثباتی است زیرا در اثر نور و حرارت و کهنه شدن از بین میرود حتی المقدور باید از میوه های نظیر لیمو ترش بجای قرص های ویتامین ث استفاده کرد .

ویتامین D - در روغن جگر ماهی و روغن تخم آفتاب گردان وجود دارد فقدان آن باعث بیماری راشیتیزم (نرمی

استخوان) و فساد دندانها میشود -
 ضمناً بوسیله نور آفتاب هم این ویتامین
 در بدن ساخته میشود
ویتامین E - در روغن تخمدانه وجود
 دارد و کمبود آن سبب عقیمی و نازائی
 میشود .
ویتامین H - در جگر و نشاسته وجود
 دارد . کمبود آن باعث اختلالات پوستی
 میگردد
ویتامین K - معمولاً در بدن ساخته
 میشود و در برگهای سبز نیز وجود
 دارد کمبود آن سبب خونریزی و بند
 نیامدن خون میشود
ویتامین P - در مرکبات بضموس
 پرتقال و لیمو وجود دارد . کمبود آن
 باعث خونریزی مویرگها میشود
ویتامین P.P. - در مخمر آبجو و
 بعضی از سبزیها وجود دارد کمبود آن
 باعث بیماری « پلاگر » میشود
ویتامین - قفسه شیشه ای ، جعبه آئینه
ویراژ - فر . چرخ ، گردش ، پیچ ،
 چرخ زدن اتومبیل و دوچرخه
ویروس - ماده سمی قابل سرایت ، ماده
 ای که باعث بیماری های واگیر میشود .
 میکروهای بسیار ریزی که با میکروسکپ
 هم قابل دیدن نیست
ویرگول - علامتی باین شکل ، ، ،
 که بین جملات و کلمات گذاشته میشود
ویزا - امضای گذرنامه ، امضا کردن ،

اجازه خروج دادن
ویزیت - ملاقات ، عیادت بیمار
ویزیور - ملاقات کننده - کسبکه
 از طرف بنگاه های دارو سازی برای
 معرفی دارو بملاقات پزشکان میرود و
 نمونه داروهای آن بنگاه را ارائه میدهد
ویستاویژن - انگلی . فیلمهای رنگی
 که اندازه پرده آن بین سینما سکوپ و
 فیلمهای معمولی باشد
ویسکی - نوعی نوشابه الکلی که از
 تقطیر غلات مانند جو و ذرت بدست می آید
ویلا - خانه یا کاخ ویلاقی
ویولا - ویلن آلتو که مختصری از
 ویلن های معمولی بزرگتر است و در
 ارکستر های « باس » هم نواخته میشود
ویولیت - بنفشه ، گل بنفشه
ویولون - از آلات موسیقی که با
 آرشه نواخته میشود
ویولون سل - ویولون بزرگ که در
 ارکستر ها نواخته میشود
ویولونیست - نوازنده ویلون

هارپ - چنگ ، سازیکه با ده انگشت
 دست نواخته میشود و دارای ۶۶ سیم است
هارمونی - [در موسیقی] هم آهنگی
 صداها ، مطابقت ، جوری ، توافق
هارمونیك - هم صدا ، هم آهنگ

هاشور - پرداخت ، عمل پرداخت و سبیلی کردن ، کشیده شده با قلم نازک
هاف بك - انگلی . (در فوتبال) بازی کنی که در وسط میدان بازی میکند
هال - تالار یا محوطه ای که در ساختمانها بشکل اطاق ساخته میشود
هالتر - میل ورزشی که ورزشکاران وزنه بردار آنرا روی دست بلند میکنند
 مسابقه وزنه برداری در ۶ وزن تعیین شده که بقرار زیر مشخص میگردد
 ۱ - خروس وزن تا ۵۷ کیلو گرم
 ۲ - پر وزن تا ۶۰ کیلو گرم
 ۳ - سبک وزن تا ۶۷ کیلو گرم
 ۴ - میان وزن تا ۷۵ کیلو گرم
 ۵ - نیم سنگین تا ۸۵ کیلو گرم
 ۶ - سنگین وزن از ۸۵ کیلو بیالا
هتل - مهمانخانه ، مسافر خانه
هیرکول - آدم قوی ، پهلوان ، رب النوع قدرت در افسانه های یونان
هروئین - یکی از مواد مخدر و خطرناک که از تصفیه مرفین بدست میاید
 هروئین از تمام آلکالوئیدهای تریاک اعتیاد آورتر و خطرناک تر است . اشخاصی که بآن اعتیاد پیدا میکنند باسانی نمیتوانند آنرا ترك كنند طریقه استعمال آن از راه تزریق ، و کشیدن به بینی است که از طریق مخاط بینی جذب بدن میشود - موارد استعمال طبی آن فقط در سکنه های قلبی است که يك سانت

آنرا داخل رگ تزریق میکنند قلب تکان شدیدی میخورد و باز میشود
هکتار - ده هزار متر مربع
هکتومتر - صد . **هکتومتر** - صد متر
هلی کوپتر - نوعی هواپیمای کوچک که دارای پروانه های ملخی شکل است و حرکات عمودی و افقی دارد
هلیو ترابی - ممالجه با نور آفتاب
هلیو گراف - آلتی که بوسیله انماس نور خورشید خبر را بنقاط دور دست میرساند
هلیوم - نوعی گاز که در جو خورشید کشف شده . این گاز بعلت سرعت در احتراق و اشتعالی که دارد برای سوخت موشك ها از آن استفاده میشود
هماتیک - سنگ آهن قرمز
هماتوما - دمل یا ورم خونی
هموژن - جسمی که برخلاف هتروژن تمام قسمتهای درونی آن از يك جنس باشد و آزمایشگاه های میکروسکوپی قابل شناخت نباشد
هموفیلی - بند نیامدن خون بدن که در اثر بیماریهای موروثی است
هموگلوبین - ماده قرمز موجود در خون که دارای پروتئین و آهن میباشد
همولیز - شکستن سلول های قرمز خون بر اثر کلروفورم ، سم مار ، یا گروه خون دیگر که هموگلوبین از گلبول سرخ جدا میشود
هند - (در اصطلاح فوتبال) دست

و بخار آب (یا حمام بخار)
هیدرو دینامیک - علم نیروی حاصله
 از مایعات ، علم قدرت الکتریسته حاصله
 از آب و مایعات
هیدروژن - سبکترین گاز موجود
 در طبیعت که اتم آن دارای یک پروتون
 و یک الکترون میباشد
هیدروژن الکترود - قطب مغناطیسی
 هیدروژن
هیدروگلیکریک اسید - یا جوهر
 نمک که ترکیب شده از محلول هیدروژن
 کلراید ، این محلول اکثر فلزات را
 مانند روی ذوب نموده و هیدروژن را
 آزاد میکند
هیدروگرافی - نقشه برداری از روی
 آبهای زمین ، تشریح آبهای تحت الارضی
هیدرول - مولو کولهای موجود در آب
هیدرولیت - هیدرات کلسیم که چون
 با آب ترکیب شود تشکیل هیدروژن
 میدهد
هیدرولیزی - تجزیه ترکیبات
 شیمیائی توسط آب
هیدرولیک - مربوط بآب و حرکت
 آن در لوله ها و تلمبه ها ، علم جریان
 آب و طرز استفاده از آن
هیدرومتر - آلت مخصوص سنجش
 وزن مایعات ، غلظت سنج
هیراتیک - مربوط به چیزهای مقدس ،
 مربوط به کشیش ها و کاهن ها

خوردن یا زدن بازیکن های وسط میدان
 به توپ فوتبال - دست
هندبال - انگلی . نوعی بازی شبیه
 فوتبال که بین دو گروه ۱۱ نفری
 اجرا میشود منتهی در این بازی توپ
 را با دست رد و بدل میکنند
هندل - دسته ، میله ای که با آن موتور
 آتوموبیل را روشن میکنند
هیپنوتیزور - کسیکه متخصص در
 علم هیپنوتیزم (خواب مصنوعی) است
هیپنوتیزم - علم خواب مصنوعی ،
 طریقه بخواب مغناطیسی بردن ، علمی
 که راجع بخواب مصنوعی و طریقه آن
 بحث میکند
هیپوز - خواب مغناطیسی ، خواب
 غیر طبیعی که از تأثیر شخصی در شخص
 دیگر بوجود میآید
هیپوفیز - غده مخ ، غده کوچکی
 که در زیر مغز سرانسان قرار دارد
هیدرات - جسم آمیخته شده با آب ،
 امتزاج آب با جسمى ، مخلوط هیدراتین
 و آب که جهت سوخت موشک و هواپیمای
 جت بکار می رود
هیدراتین - مایه یرنگ ، ماده ای
 بسیار قوی و گاهی دهنده که پلاتین و
 نمک های نقره را بفلز تبدیل میکند
هیدرو الکتریک - تولید نیروی
 الکتریسته از گردش و جریان آب
هیدرو نرایی - معالجه با آب تنی

هیردولیف - یکی از خطوط مقدس که بجای نوشتن اسم اشیاء صورت آنها را میکشیده اند و در مصر متداول بوده

هیستری - نوعی مرض عصبی که بیمار دچار اختلال حواس و ناراحتی های روحی میشود و گاهی بصورت حمله ظاهر میشود

هیستریک - بیمار مبتلا به هیستری

هیستولوژی - بافت شناسی

ی

یارد - مقیاس طول برای پارچه در انگلستان و آمریکای شمالی که برابر با ۳۶ اینچ و ۹۲ سانتیمتر یا ۱۴ کره میباشد

یاطاقان - حلقه فلزی اتوموبیل که

میله ای در داخل آن حرکت میکند

یُد - جسمی است جامد و تیره رنگ که از خاکستر نباتات بدست میآید . در الکل قابل حل است محلول آن جهت ضد عفونی زخم و محل بریده شده بکار میرود

یُدو فورم - ترکیبی از الکل ، آب ، کربنات دو پتاس که در التیام جراحات و جراحی ها برای گند زدائی بکار میرود

یِن - پول رایج در کشور ژاپن

یون - هر اتم که دارای الکترون غیر کافی بوده یا تعداد الکترونهای آن زیاده از حد باشد - یونها الکتریسته را از میان مایع و گاز عبور میدهد .

یونیسکو - مؤسسه آموزشی و فرهنگی وابسته به سازمان ملل متحد

یویو - نوعی اسباب بازی برای بچه ها

واژه‌های نو

و لغات پذیرفته‌شده در فرهنگستان

الف

آئین - رسم و عادت و طرز و روش

آئین دادرسی - اصول محاکمات

آئین نامه - نظامنامه

آبادان - نام فارسی شهر و جزیره‌ایست

در دهانه کارون که کارخانه‌های پالایش

نفت در آنجاست آنرا سابقاً (عبادان)

مینامیدند

آب باز - غواس، شناگر

آب بها - پولی است که برای قیمت

آب پرداخته میشود

آبدان - مثانه

آبدانك - مثانه کوچک

آبدزدك - زراقه

آبراهه - گذرگاه سیلی

آب زلفت - ته نشست آب رودخانه

آبریز - سرآزیری هائی که آب آنها

برودی میرسد

آبفشان - سوراخهائی که آب گرم از

آنها خارج میشود

آبکش - لوله هائی در گباه که دارای

سوراخهای ذره بینی بسیار و در میان

آنها صفحه‌هائی مانند غربال است

آبگیر - تمام پهنه‌ای که آب آن بیک

رود می ریزد

آبیار - کسی که بزراعت یا جای دیگر

آب دهد، میراب

آتش زنه - سنک چخماق

آتش نشان - کسی است که برای فرو

نشاندن آتش گماشته شده سابقاً (مأمور

اطفائی) گفته میشد

آتش زبانی - فرو نشاندن آتش، دائره

یا اداره اطفائی

آخال - فضولات

آذر سنج - حرارت سنج

آرام چه - مسکن، تسکین دهنده

آرامش - سکون

آرواره - فك، فك زیرین

آزمایش - تجزیه، آزمودن

آزمون - امتحان، آزمایش

آسایشگاه - جائی است که بیماران

و نا توانان را در آن نگاهداری میکنند

تا بهبودی یابند

آموزشگاه - مدرسه بمعنی اعم که شامل هر يك از بنگاه های علمی رسمی و غیر رسمی خواهد شد

آمیزه - اختلاط و امتزاج

آورقا - ام الشرائین

اراده - قسمت زیرین هواپیما میباشد که چرخها بآن پیوسته و هنگام فرود آمدن هواپیما نخست بروی زمین قرار میگیرد

ارز - سندهای تجارتی که ارزش آنها پیولهای ییگانه معین شده (اسعار)

ارزش - اعتباريك سند یا متاع - پولی که در سند نوشته شده

آرژنده - دارای ارزش - دارای اعتبار

آرزیاب - کسیکه ارزش هر چیزی را معین میکند - مقوم

آرزیابی - عمل یافتن ارزش هر چیز این کلمه بجای (تقویم) اختیار شده است

آرزیافت - نتیجه ای که از ارزیابی بدست آمده

آرشیاران - بخشی است در شمال آذربایجان که رشته های رودارس از آن جاری شده بارس میریزند چون نام قدیمی ارسباران فراموش شده بود آنرا (قراجه داغ) می گفتند

آرش - نام فارسی (ساعد) و آن از سر انگشت تا آرنج است

اژدر - در افسانه های قدیم نام مار بسیار بزرگی بوده که از دهانش آتش

آشکوب - هر مرتبه از خانه را گویند که بمری (طبقه) نامیده میشود

آغاز - ابتداء ، اول ، شروع

آغازگر - بجای (استارتر) یعنی کسی که در اسب دوانی فرمان دویدن میدهد پذیرفته شده

آغازیان - موجودات تك یاخته

آغشتن - آلودن جسمی بمایعی

آگاهی - فرهنگستان این کلمه را بجای کلمه فرانسه (سورتیه ژنرال) اختیار نموده و آن اداره ایست در شهر بانی که برای تعقیب بزهکاران است و کارمندان آنرا کار آگاه می گویند ، پلیس مخفی شهر بانی

آگاهی - نوشته ایست که خبر یادستور تازه ای بخوانندگان میدهد - اعلامیه

ایست که راجع بحساب اشخاص ازطرف بانک برای مشتری فرستاده میشود

آگینه - بر جستگی کوچک در ساقه یا ریشه گیاه

آمار - احصائیه

آمار شناس - کسیکه بقواعد علم آمار آگاهی دارد

آمارگر - کسیکه مأمور انجام کارهای آمار است

آمبر سنج - آمبر متر

آموزش - آموزگاری ، آموختن ، کلمه ای که بجای (تعلیم) میتوان بکاربرد

آموزش و پرورش - تعلیم و تربیت

مشتريان خود ميدهد تا اعتبار او رادر
پيش يكي ازكار گزاران يا نمايندگان
خود معين كند

۲ - نوشته اي است كه ازطرف بانكي
بشخص داده شده و اعتبار آن شخص را
معين ميكند و آنشخص بهر بانكي كه
طرف حساب بانك اول است برودميتواند
برابر آن مبلغ دريافت دارد و مبلغ
دريافت شده در پشت آنورقه نوشته ميشود

آفروزش - استعمال

آفرازمند - كسيكه كارهايي را بوسيله
افزار و آلات انجام ميدهد

آفرايش - جمع

آفروذن - جمع كردن

آفگنه - ته نشست سيل كه در دهانه
آبراهه مي نشيند

آنجمن شهرداري - انجمن بلدي
آندازه - مقدار ، اندازه

آندام - اين كلمه براي عضو بدن
انتخاب شده و آنرا ميتوان در غير عضو ..

بدن استعمال نمود

آندرويه - احشاء

آندرويه شناسي - معرفه الاحشاء

اندوخته - پولی است كه در شركتها
و بانكها براي احتياط ذخيره ميشود

آنديشه - فكر، پندار

آنكشت نيكاري - عملي است كه ازروي

اثر آنكشتها ميتوان اشخاص مختلف
را شناخت زيرا كه خطهاي مختلف

بيرون ميربخته

اژدر افكن - كشتي بخاري كوچك
و درازي كه اژدر بطرف كشتي هاي
دشمن مياندازد

اژدر آنداز - آلتی است دراز شبیه
بلوله توپهای بزرگ که در کشتیهای
اژدر افکن برای انداختن اژدر بطرف
کشتیهای دشمن است

اسپريس - ميدان اسب دواني و ميدان
نمايش - ميدانهاي اسب دواني و چوگان
بازي و نمايش و رژه - ميدانهاي
دروني شهر بهمان نام ميدان خوانده ميشود
اُستان - يكي از ده ناحيه بزرگ کشور
ايران است كه هر يك از آنها بچند

شهرستان تقسيم ميشود

اُستاندار - كسی است كه كارهاي
استان يعني يكي از ده ناحيه بزرگ
کشور را انجام ميدهد

استوار نامه - حكمي است كه ازطرف
رؤسای كشورها به كنسولها و مأمورهاي

سياسي داده ميشود تا اعتبار آنها را
نزد رؤسای کشورهاي بيگانه استوار

سازد و پيشتر اعتبارنامه سياسي گفته ميشود
اعتبار - اعتمادي كه از طرف بانك يا

شخصي بشخص ديگري داده ميشود و واحد
معيني بآن شخص اجازه ميدهند كه از

سرمايه بانك استفاده كند

اعتبار نامه - ۱ - در اصلاح بانكي
نوشته اي را گويند كه بانك بيكي از

سرانگشتان هر کس بادیگری اختلاف دارد
آنگل - طفیلی ، انواع کرم های معده
آنگل شناس - طفیلی شناس
آنگل شناسی - طفیلی شناسی
آنکلی - طفیلی شدن
ایشه - در فارسی بمعنی جنگل است

ب

باجه - بفارسی دریچه و روزنه را گویند
 این کلمه را فرهنگستان بجای لفظ گیشه
 اختیار نموده است
بادامک - لوزه
بار آور - صفت سرمایه ای است که
 سودی میدهد
بارخیز - شاخه هایی از گیاهان که
 ممکن است بروی آنها میوه پیدا شود
بار دهی - بار آوری ، میوه آوردن
 درخت
بارکشی - بردن بار از جایی بجای
 دیگر که سابقاً نقلیه نامیده میشد
بار نامه کشتی - سندی است که بواسطه
 آن بارهای فرستاده شده بتوسط کشتی
 معلوم میشود
باز بین - بجای (کنترلر) اختیار شده
 و آن کسی است که کالا و جنس های
 تجارتی را رسیدگی کرده برابری آنها
 را با بار نامه تصدیق مینماید کسی که
 در راه آهن ها و تماشاخانه بلیط های

فروخته شده را بازرسی مینماید تاجر کسی
 مطابق ارزش بلیط در جای خود قرار گیرد
باز پرس - این کلمه بجای مستنطق
 برگزیده شده است
باز پرس - استنطاق
باز تاب - انعکاس

باز جو - کسیکه از طرف رئیس مأمور
 میشود که از روی سندها یا از روی
 دفتره راستی و نادرستی کاری را معین کند
باز جوئی - عمل بازرسی - بیشتر بجای
 اینکلمه (تفتیش کتبی) و (تحقیق)
 بکار میرفت

باز داشت - توقیف
باز داشتگاه - توقیف گاه
باز داشته - توقیفی و توقیف شده
باز دم - زبیر

باز ده - محصول مفید - ضریب
 انتفاع ، راندمان

باز دید - دائره باز دید - رسیدگی
 بمالیاتها و عوارض دولتی (ممیزی)
 از نورسیدگی کردن بحساب یا جبری
باز پرس - کسیکه از طرف وزارتخانه ها
 و اداره ها بکارهای کارمندان و کارکنان
 رسیدگی کرده درستی یا نادرستی کارهای
 آنها را بررئس یا وزیر آگاهی میدهد و
 سابقاً مفتش نامیده میشد

بازرسی - عمل بازرسی ، تفتیش
بازرسمانی - تجارت ، عمل تجارت

بکارهای بانکی میپردازد
بایسته - لازم
بایگان - نگاهدارنده و ضبط - کسی
 است که نامه‌ها و نوشته‌های اداری را در
 محلی نگاه میدارد تا در هنگام نیازمندی
 بتوان باسانی از آنها استفاده کرد
بایگانی - عمل بایگان، ضبط
بچه‌زا - جانورانی که بچه میزایند
بخش - تقسیم
بخش ۱ - مجموعه کشتیهای جنگی
 که بفرماندهی یک نفر است
 ۲ - در تقسیمات کشوری هر شهرستان
 بقسمتهای کوچکتری تقسیم میشود که
 آنها را (بخش) و اداره کننده آنها را
 (بخشدار) نامند
 ۳ - جزء و قسمت - فرهنگستان آنرا
 بجای (ناحیه) که يك قسمت شهریکی
 از تقسیمات کشوری است اختیار کرده
بخش پذیر - قابل قسمت
بخش پذیری - قابلیت قسمت
بخشدار - کسیکه کارهای بخشی
 (یکی از قسمتهای شهرستان) را انجام
 میدهد
بخش کردن - تقسیم کردن
بخش ناپذیر - غیر قابل قسمت
بخشنامه - نامه ایست که در يك یا چند
 نسخه نوشته شده برای آگاهی چند
 نفر فرستاده میشود، نامه ایستکه از طرف
 رئیس های ادارات برای آگاهی عموم یا

باز گرد - باز کردن حساب
باز گرداندن - بازگشت دادن، اضافه
 پرداختی از بابت سرمایه
بازگشت - اضافه پولی است که شرکا
 از بابت سرمایه بشرکت پرداخته اند
بازنشستگی - تقاعد
بازنشسته - متقاعد
بازه - فاصله میان دو بال پرندگان یا
 هواپیما
باستان شناس - عالم بعلم باستانشناسی
باستان شناسی - علم با آثار عتیقه‌ای و
 چیزهای کهنه و باستانی
باشگاه - کلوب، کانون
باشه - در فارسی بمعنی مرغ شکاریست
بافت - نسج
بافت برداری - آزمایش نسج زنده
 بر داشتن قسمتی از بافت اندام مبتلا
 بعارضه ای برای امتحان زده بینی
بافت شناس - نسج شناس
بافت شناسی - نسج شناسی
باکتری - واژه فرانسوی که در فارسی
 پذیرفته شده است میکروبهای گیاهی
بالارو - ساعد
بالارو - نام دستگاهی است که بواسطه
 آن به آشکوبهای بالای ساختمان میروند
 اینکلمه بجای (آسانسور) پذیرفته شده است
بانک - از کلمه فرانسه (بانک) بنگاه
 صرافی و معاملات نقدی
بانک دار - کسی که بانک دارد و

قسمتی از کارکنان اداره و انجام دستور
معینی نوشته شده و بامضای هر يك از
کارکنان میرسد - بیشتر متحد المثل
گفته میشد

بَخْشودگی - این واژه در مقابل کلمه
معافیت برگزیده شده و در همه موارد
بجای صرف نظر کردن بکار میرود
خواه تقصیر و گناه باشد و خواه جریمه
یا پرداخت حق و عوارض

بَخْشوده - این واژه در مقابل کلمه
عفو برگزیده شده ولی هنگامیکه
میخواهند بگویند فلان کسی از خدمت
معاف شد نمیتوان گفت فلان کسی از
خدمت بخشوده شد و باید همان کلمه
معاف یا نظیر آن را بکار برد

بَخْشی - مقسوم

بَخْشیاب - مقسوم علیه

بَخْشیاب مُشْتَرَك - مقسوم علیه مشترک
بِدِهْکار - کسیکه بدیگری پولی را
مقروض است

بِدِهْی - آنچه کسی از کالا و خواسته
از دیگران وام گرفته و باید بآنها بدهد
بِر اَبَری - ۱ - تساوی

۲ - هم‌ارزی دو چیز

بِر اَت - نوشته‌ای است که بموجب آن
پرداخت پولی را بدیگری واگذار
میکنند

بِر اَت کِش - کسیکه برات یا چک را
مینویسد - بیشتر محیل میگفتند

بِر اَت گیر - کسیکه چک یا براتی را
برای او نوشته اند و باید بپردازد بیشتر
محال علیه گفته میشد

بِر آورد - عمل تعیین قیمت کردن
چیزی که بمری تقویم گویند

بِر آورد کردن - معین کردن قیمت
چیزی ، تقویم نمودن

بِر آیند - بجای نتیجه پذیرفته شده
است

بِر چَسب - نشانه ایست که بچیزهای
ساخته شده میچسبانند تا معلوم شود
که در کجا ساخته شده یا برای چکار
لازم است

بِر چِه - قسمتهای کوچک مادگی که
بمیوه مبدل میشود

بِر چیلگی - کلمه فارسی انحلال
است بجای آنکه گفته شود تجار تخانه
فلان منحل شد باید گفت تجارتخانه بر
چیده شد

بِر خُورد - تقاطع

بِر خِه - کسر

بِر خِه دوری - کسر متناوب

بِر خِه شمار - صورت کسر

بِر خِه نام - مخرج کسر

بِر دار - حامل فیزیکی و مکانیکی

بِر داشت - عمل برداشتن قسمتی از
چیزی یا سرمایه‌ای پیش از آنکه هنگام

تقسیم آنچیز یا سرمایه برسد

بِر رِسی - مطالعه - اقتراح

بَرز - ارتفاع نقطه ای از سطحی

بَرزَن - محلات شهر

بُرش - ۱ - مقطع (درطب)

۲ - قسمتی از يك ورقه ازسهم تجارتي بانك که ممکن است بچند برش تقسیم شده و هر برش آن جداگانه خرید و فروش شود (ب)

بُرش - سوپ گوشت و برک کلم و غیره
بَرک - کلمه فارسی است که بزبان

عربی شکلش تغییر کرده و ورق شده
بَرگِچَه - برک کوچک (در گیاه شناسی)

بَرگَرْدان - ۱ - بجای کاغذ کاربن پذیرفته شده است

۲ - در بانك برداشتن پولی است از حساب یکنفر و نهادن آن در حساب دیگری بموجب نوشته که بیانك داده شده است

سابقاً انتقال بانکی گفته میشد

بَرگَزیدن - انتخاب کردن

بَرگشت پذیر - چیزی که ممکن است برگشت کند ، قابل برگشت

بَرگه - ۱ - برک کوچکی که در پای ساقه گل است

۲ - بجای (فیش) فرانسه پذیرفته شده و از کاغذ یا مانند آن است که در آن نام کتاب یا چیزهای مرتب کردنی را مینویسند

بَرگه دان - جای قرار دادن برگه ها

بَرنامه - نوشته یا دستور چاپ شده است که روش و گزارش آئین و جشن با

انجمنی را با گهی مردم میرساند این کلمه بجای پرگرام از فرانسه پذیرفته شده است

بُر و نَمِرزی - مصونیت خاصی است که پاره ای اشخاص مانند وزرای مختار و سفرای کبار نسبت بقوانين قضائی کشودریکه در آنجا رفته اند دارا میباشند
بِرّه - این واژه بجای کلمه جرم بر گزیده شده

بِرّه کار - بجای کلمه مجرم پذیرفته شده است

بَک - قست بالای پرچمهای گل است
بَساوانی - لامسه

بَساویدن - بسودن - لمس کردن
بَستانکار - کسی که از دیگری پول یا کالائی طلب دارد بمری او رادائن گویند
بَستگی - رابطه

بَتن حساب - عملی است که بواسطه آن حسابی را در بانك ختم میکنند

بَس شُماری - ضرب

بَس شِمُرده - مضروب

بَس شِمُر - مضروب فیه

بَسَنده - کافی

بَسیج - آماده شدن برای کاری

بَسیجی - قابل تجهیز

بَلور لایه - سنگهای بلورین که لایچه های بسیار دارند

بُمب - در زبانهای بیگانه کره میان تهی است که آنرا از باروت با چیزهای

دیگری مانند آن پر کرده و آتش میزنند
از همان کلمه بمب در فرهنگستان پذیرفته
شده است

بُهماران - پراکنده و پرتاب نمودن
بمب از بالا بروی مکان یا بروی شهرها،
همانند این کلمه در فارسی بسیار است :
چون سنگباران ، گلوله باران
بُن بَست - پس کوچه‌ها و کوچه‌هاییکه
دررو ندارد

بَند - کلمه فارسی مفصل است و در
کتابهای قدیم فارسی همیشه باین معنی
بکار رفته است

بَند پالیان - گروهی از جانوران که
پاهای آنها بندبند است

بَندِر گَز - نام فارسی بندرجز است
بُنگاه - مؤسسه

بُنیادی - اصلی

بویائی - شامه

بَها - قیمت

بَهداشت - وسیله های نگاهداری
سلامت - اینکلمه بجای حفظ الصحه
پذیرفته شده

بَهداری - اداره ای که برای مواظبت
بهداشت مردم تأسیس شده است اینکلمه
بجای صحیه اختیار شده است

بَهر - خارج قسمت

بَهره - ریخ، تنزیل

بَهره کاری - مرابحه، تنزیل خوری

بَهره مُر کَب - ریخ مرکب

بَهل - پس از رسیدن بحساب چون
طَر فین طلب و وامی نداشته باشند بهل میشود
بَهنجار - بطریق و روش معین

بیابان - صحرائی که در آن هیچ نروید
بی آزار - بیضرر، بی زیان

بی تر گشت - اعتبار بی برگشت -
اعتباری است که نمیتوان آنرا برگرداند

بی پایه - کل یا برگ که دم ندارد

بی درمان - علاج نشدنی

بیرونی - خارجی

بیشینه - بیشترین مقدار ممکن

بی گلبَر گان - بجای کلمه بی جام
و عِدیم الطاس پذیرفته شده است

بی لَپه - بجای عِدیم الطلقه پذیرفته شده
بیمارستان - مرضخانه

بیماری - مرض

بیماری های بومی - امراض محلی

بیماری های بیرونی - امراض خارجی

بیماری های پراکنده - امراض انفرادی

بیماری های پی - امراض عصبی

بیماری های چرمانگیر - امراض وبائی

بیماری دَرونی - امراض درونی

بیماری های رَوان - امراض روحی

بیماری های زَنانه - امراض نسوان

بیماری های کودگان - امراض اطفال

بیماری های گَر مَیر - امراض

مناطق حاره

بیماری های گوش و گلو و بینی -

امراض گوش و حلق و بینی

مأمور حفظ نظم و آسایش شهر است
پاس‌بخش - کسیکه پاس‌دهنده را عوض
 کرده دیگری را بجای او بگمارد
پاسداران - کسانی که به پاس‌دادن میپردازند
 پیش از این هیئت قراولی گفته میشد
پاسگاه - محل پاس - جای قراول
 پیشتر بجای این کلمه (پست) بکار میرفت
پاسیار - پایور شهر بانی نظیر سرهنگ
 ارتش

پاکت - از کلمه فرانسه (پاکه) که
 بمعنی بسته است. در فارسی بمعنی
 لفافه ایست که نامه را در آن نهاده و سر
 آنرا میچسبانند

پالایش - تصفیه

پالایه - صافی

پالودن - تصفیه کردن

پایابی - مربوط بجائی که چندان گود
 نباشد

پایه - مبنا، اساس

پایاپای - عمل دو کس یا دو کشور
 را گویند که طلب‌های خود را بجای
 وام‌هایی که بهم دارند حساب میکنند و
 پیشتر تهاتر گفته میشد

پایان نامه - رساله دکتری

پایمزد - مزدی که پیرشک برای عیادت
 و معالجه بیمار دهند، حق القدم

پایندان - بجای کنیل بمعنی ضامن
 پذیرفته شده است

پایور - صاحب منصب شهر بانی و کشوری،

بیماری‌های مغز - امراض دماغی
بیماری‌های میزه راه - امراض
 مجاری بول، امراض مجاری ادرار

بیماری‌های واسیر - امراض ساریه
بیمه - (بانك) عملی است که اشخاصی
 با پرداخت پولی مسئولیت کالا یا سرمایه
 یا جان خود را بعهده بیمه‌کننده میگذارند
 تا هنگام خطر زیان وارده را بآنها بپردازد
بی‌مهرگان - غیر ذوق‌فار
بینائی - باصره

پ

پالین‌رو - نازل

پادشاهان - گروهی از سربازان که در
 مکانی جای‌گرفته و برای حفظ آن محل
 هستند تا کنون ساخلو نامیده میشد. پاد
 در فارسی بمعنی محافظت و نگاهبانی
 است و پادگان برابر فارسی ساخلواست
پارسنگ - سنگی که برای ترازمندی
 در ترازو نهند

پایه - قسمت

پارینه سنگی - عصر حجر قدیم

پاژهر و پاژهر - ضد سم

پاس - نگاهداشتن، نگاهبانی و
 حراست کردن، استوار داشتن این کلمه
 مخصوص موعد قراولی و عمل قراول
 دادن بکار می‌رود

پایسان - کسی که از طرف شهر بانی

را پرستاری میکنند و برای بیماران همان
بنگاه است

پُرسش نامه - ورقه ایست که بر روی
آن چند سؤال نوشته شده و بدو طلبیان
کاری میدهند تا پاسخ‌های آنها را بنویسند
پروانچه - گواهی نامه ایست که از
دبستان و دبیرستان بدانش آموزان هر
سال که درس خود را تمام کرده اند داده میشود
پروانه - علاوه بر معنی حشره معروف در
زبان فارسی بمعنی اذن و اجازه بطور عموم
است. در زبان فرانسه ليسانس بمعنی اجازه
نامه است خواه اجازه نامه ای که
بدانشجویان دانشگاه میدهند خواه
اجازه نامه ورود یا خروج کالا که از طرف
اداره بازرگانی یا گمرک بازرگانان
داده میشود در فرهنگستان لغت پروانه
بجای ليسانس اختیار شده ولی میتوان
آنها در تمام موردهائی که مقصود اجازه
نامه باشد بکار برد

پرویش - فارسی تربیت است
پرویشگاه یقیمان - جائی است که
کودکان یتیم را در آن نگاهداری و
پرستاری میکنند ، دارالایتام
پرونده - سندها و نوشته هائی راجع
بیک موضوع یا يك کار و یک نفر را که
یکجا جمع آوری شده و خلاصه مطالب
آن نوشته ها را برای آسانی در پشت
پوشه های آن مینویسند و بفرانسه دوسیه
میگویند

ساحبمنصبان ارتش را افسر مینامند
پایه - مقام و اشل ، رتبه
پَت - کرکهای ریز درهم تافته
پَتک - کرکهای بسیار ریز درهم تافته
پذیرا - کسی که قبولی مینویسد - در
اصطلاح بانکی کسی که پرداخت سندی
را قبول میکند
پذیرش - عمل پذیرفتن قبولی - در
اصطلاح بانکی عملی است که شخصی
پرداخت سندی را میپذیرد
پذیرفتن - قبول کردن
پذیرفتنی - چیزی که میتوان آنرا
پذیرفت

پذیره نویسی - نوشتن و امضاء کردن
در پای نوشته ای برای تهدد انجام کاری
که در آن نوشته شرح داده شده. هنگام
تشکیل شرکتها از کسانی که میخواهند
شریک باشند دعوت میشود ، هر يك
از آنها قسمتی از سهام شرکت را می پذیرد
پرتوبینی - رادیو سکویی
پرتوشناسی - رادیو لوژی
پرتوینگاری - رادیو گرافی
پرداخت - تادیه ، دادن پول به کسی
که طلبکار است

پرداختن - دادن پولی که دریافت شده
پرداختنی - چیزی که باید پرداخته
شود ، چیزی که قابل پرداختن است
پرستار خانه - جائی است که در
آموزشگاه ها و سرپازخانه ها بیماران

پژوهش - تحقیقات و بررسی ها ،

تجسّات علمی ، تجسّس

پزشك - نام فارسی طبیب است

پزشكخانه - بمعنی کلینیک و مطب در

خارج - جای پذیرائی پزشکان خارج

از بیمارستان

پزشك دستیار - طبیب معاون

پزشکی - طب و طبابت

پزشکی آزمایشی - طب تجربی

پسادست - معامله ای که پس از دریافت

قیمت آن پرداخته میشود و بیشتر نسبه

میکفندند

پس انداز - پولی است که از صرفه جوئی

در هزینه پیدا میشود

پشت نویسی - سندی که در پشت آن

نوشته شده

پشت نویسی - نوشتن در پشت سند ، ظهر

نویسی ، پشت نویسی سند یا نامه

پشتوانه - سپرده ایست که کسی برای

اعتبار خود در بانک معین میکند

پشیز - پول سپاه و نیکل و غیر آن

پلشت بر - ضد عفونی کننده

پلشت بری - ضد عفونی

پنجه داران - جانورانی که دارای

پنجه اند ، حیوانات پنجه دار

پوسته - نام فارسی قشر است مثلاً

بجای قشر زمین باید گفت : پوسته زمین

پوست بکن - کسی که در کشتارگاه

حیوانات را پوست میکند - سلاخ

پوشاندن - معین کردن پشتوانه در بانک

پوشه - در فارسی هر چیزی را گویند

که آنرا پوشند و در بر کنند - لفافه

کاغذی که نوشته های اداری را در آن

گذاشته و چند برگ آنها را در جزوه

دانی قرار میدهند که از مقواست و

سابقاً شمین گفته میشد که کلمه فرانسه

و بمعنی پیراهن است

پول - قطعه فلزی که از طرف دولتها

برای آن ارزش معینی معلوم شده و شکل

مخصوص دارد و در جریان است

پیاپی - متوالی

پی - نام فارسی عصب و آن ریشه های

سفیدی است که در تمام اندام آدمی

پراکنده و بمغز مربوط میشود

پی بر - بجای (پلاسه) یعنی اسبهای

که جایزه های دوم و سوم چهارم را میبرند

و هر يك از آنها را پی بر نخستین و پی بر

دوم و پی بر سوم میگویند

پیرامون - محیط ، اطراف

پیش آگهی - (بانك) آگهی مختصری

که پیش از سر رسیدن هنگام پرداخت

سندی از طلبکار یا بانکی برای بدهکار

فرستاده میشود

پیش آمد - حادثه

پیش بر - بجای (گانیان) یعنی اسبی

که جایزه نخستین را می برد و برنده

نخستین است (اسب دوانی)

پیش برگ - پوسته ای که پیش از

پی‌گرد - کسیکه در پی چیزی می‌گردد
پی‌گردی - عمل گشتن در پی چیزی
پیمان - عهدنامه‌ایکه بین دو یا چند تن
 و دو یا چند دولت بسته میشود

پیمان‌نامه - تعهد نامه
پی‌نوشت - نوشتن در پی چیزی و آن
 دستوری است که رؤسای ادارات در پائین
 نامه‌ها نویسند

پیوسته - متصل
پیوند - علاوه بر معانی دیگر نام رشته‌هایی
 است که ماهیچه‌ها را یکدیگر متصل میکند
پهلوی - ضلع ، جانب

پهلویی - جانبی

پَرِنا - عرض

پَرینه - وسعت

ت

تاختگاه - خطی که اسبهای دوندۀ در

روی آن میدوند (اسب دوانی)

تاراوا - طناب صوتی

تَارَك - قله ، نوک ، رأس ، اوج

تاژك - رشته دراز و باریك

تاق‌دیس - چین خوردگیهای زمین که
 بشکل طاق است

تاکستان - سیادهن، قریه‌ایست در سر

راه قزوین بهمدان و زنجان

تالاب - حائیکه در آن آب شیرین

میایستد

پیدایش برک ظاهر میشود
پیش‌بها - چیزی که پیش از دریافت
 کالا بفروشنده دهند - (بیعانه)
پیشاب - بول

پیشاب‌راه - مجرای بول
پیش‌پاس - معالجه قبلی
پیش‌پرداخت - بجای (مساعده)
 پذیرفته شده است

پیش‌گیری - جلوگیری از بروز مرض
پیش‌نویس - این کلمه بجای مینوت
 پذیرفته شده و آن نامه موقتی است که
 پیشنهاد مضمون نامه را در آن نوشته
 پس از تصویب وزیر یا رئیس اداره آن
 را پاک نویسی کرده بامضاء می‌رسانند و
 می‌فرستند

پیشنهاد - طرح و نقشه و نظریه‌ای که
 بنظر شخص دیگر برساند و پس از تصویب
 اجراء یا رد شود

پیشه - کسب و حرفه

پیشه‌وران - پیشه بمعنی شغل و کار و
 عمل و کسب و حرفه‌است و پیشه‌ور بجای
 کسبه و اصناف پذیرفته شده

پیشینه - بجای سوابق کار اداری که
 پیشتر (سابقه) گفته میشد برگزیده شد
پیک - کسی است که مأمور رساندن
 بارها و نامه‌های پستی از جائی بجای
 دیگر است - چاپار

پیکر - رقم در اصطلاح حساب مانند
 پیکر ۵ و پیکر ۶ دو عدد ۵۰۶

تَخْشَامِی آرْتَش - بجای صناعت ارتش پذیرفته شده کلمه تخشامی از تخشیدن یعنی ساختن گرفته شده زیرا صنعتگران را در دوره ساسانیان هوتخشان یعنی (خوب سازندگان) می‌گفتند و حکیم فردوسی این واژه را تبدیل به اهنوخشی و اهنوخشی نموده است که همان کلمه هوتخش است

تَخْمِگْدَار - جانورانی که تخم می‌گذارند
تَر آز - اختلاف دارائی و بدهی حساب که در آخر ستون کمتر میشود تا مجموع دو ستون مساوی شود - اختلاف دارائی و بدهی در حساب

تَر آز کردن - قراردادن تراز در آخر حساب برای مساوی کردن دو حاصل جمع
تَر آز نَاه - صورتی است که خلاصه دارائی و بدهی در آن نوشته شده است
تَر آزی - افقی

تَر آک - شکاف کوه و زمین که در زبان عوام (تَرَک) گفته میشود

تَر آزیت - (از کلمه فرانسه) هرگاه کالای کشوری از کشور دوم گذشته و در کشور سوم بفروش رسد در کشور دوم از پرداخت گمرک و مالیات معمولی ورود و خروج معاف است و فقط حقی می‌پردازد که آنرا حق ترانزیت گویند

تَعْرِفَه - صورت قیمت و ارزش متاع یا صورت مالیاتی که بمتاع تعلق می‌گیرد مانند : تعرفه گمرکی

تَک آغَاز - بجای (استارت) یعنی محلی که اسبها از آنجا آغاز دویدن میکنند (اسب‌دوانی)

تَکَاب - نام قسمتی است از آذربایجان که پیشتر (تیکان تپه) یعنی (خارتپه) گفته میشد

تَک آنجام - محلی که اسبها باید بآن نقطه برسند (اسب‌دوانی)

تَک لَپَه - ذوفلقه مانند گندم

تَک یاخِیَه - جانورانی که یک یاخته دارند
تَلْخِه رود - نام رودی است که از مشرق آذربایجان شرقی از کوهها فرو آمده پس از گذشتن از شمال شهر تبریز بدریاچه رضاییه میریزد پیشتر (آجی جای) نامیده میشد

تَمْبَر - قطعه کاغذ کوچک با نقش و علامت و ارزش معینی است که در اداره پست و مانند آن بکار میرود

تَن پیمانی - عمل اندازه گرفتن قسمتهای بدن انسانی

تَنخواه گردان - پولی است که در صندوق اداره و تجارتخانه گذاشته میشود تا در هنگام لزوم برای خرید چیزهای لازم و فوری بکار رود و آنرا پیشتر (اعتبار متحرک) مینامیدند

تَنده - سراسیمه بسیار تند کوه
تَنده - جوانه و نطفه

تَنیدی - بجای سرعت پذیرفته شده است
تَنیدَن - جوانه زدن

تَنَه - ۱ - بجای تنه هوا پیمای پذیرفته شده و آن مانند دوک بسیار بزرگی است که چون قسمت موتور و بالها واراده از هوا پیمای برداشته شود قسمت باقی مانده آن که بدنه اصلی و جای نشستن است تنه نامیده میشود ۲ - بدن

تماشاخانه - جائی است که مردم برای تماشا بآن جا میروند - تئاتر

تَوَان - قوه در اصطلاح حساب

تَوَانِ دُوم - مجذور

تَوَانِ یُوم - مکعب

توپدار - کشتی کوچکی است که چند توپ دارد و در رودهای بزرگ یا نزدیکی کنار دریا کار میکند

تَوْدَه شناسی - بجای کلمه خارجی پذیرفته شده و آن علم به عادات و رسوم توده مردم و مجموع انسانها و تصنیفهای عوامانه است

تِهَران - چون پیشتر در نوشتن (طهران) و (تهران) هر دو نوشته میشد فرهنگستان دستور داده است که تهران با (ت) نوشته شود

تَهْمی - (بمعنی وضعی) - خالی

تَه نِشْت - رسوب، لای، لایه

تَه نِشْتِه - رسومی

تیره - طایفه - خانواده (در گیاه شناسی و جانور شناسی)

تیره بُشت - نام فارسی ستونی از استخوانها است که آنها راستون فقرات میگفتند و در حیوانهای استخوان دار هم

یافت میشود

تیکان - بجای (تکانلو) که نام یکی از بخشهای سقز کردستان است پذیرفته شده تیغان یا تیکان جمع تیغ است و در زبان کردی به تیغ یا خار «تی» میگویند و تیکان جمع تی میباشد

تیمارستان - تیمار بمعنی خدمت و غمخواری و محافظت کردن بیمار یا کسی است که به بلائی دچار شده باشد فرهنگستان این کلمه را بجای (دارالمجانین) اختیار نموده و آن جائی است که دیوانگان را در آنجا پرستاری و درمان میکنند

تیمارگاه - شعبه ای از اداره بهداشتی شهرداری است که بیماران فقیر را در آن معالجه نموده و بطور رایگان دارو میدهند فرهنگستان این کلمه را بجای (پست امدادی) اختیار نموده است

تیمچه - (مرکب از تیم یعنی سرای و چه علامت تصغیر) بمعنی کوچه و دالان سر پوشیده ایست که در کنار آن دکانها و مغازه ها ساخته شده فرهنگستان این کلمه را بجای پاساژ اختیار نموده

ج

جاشو - عمل کشتی

جاغر - نام یکی از بخشهای سقز (کردستان است) که پیشتر چاغراو گفته میشد

جام - همه بر گهای رنگین گل

جامه گاه - جائی است که در پنکاهای

ثبانه روزی رخت و جامه در آن نگاه
داری میشود

جانشین - قائم مقام

جَر - ترکهای زمین

جزوه دان - پوشه هائی که مربوط بیک
موضوع است و در لفافی از مقوا قرار داده
میشود که آنرا جزودان گویند
جَلَبَك - رستنی هائی که مانند رشته های
سبز در آب میرویند

جَنَاح سینه - نام فارسی استخوانی
است که در جلوی سینه واقع شده و
برمی آنرا (عظم قص) میگویند

جُنَيش - حرکت در اصطلاح علمی
جُنَيش دَرنگی - بجای حرکت مبطله
جُنَيش شتابی - بجای حرکت مسرعه
جُنَيش شناسی - بجای علم الحركات
پذیرفته شده است

جُنَيش يکسان - بجای حرکت متشابه
پذیرفته شده است

چَنس - مطاع ، کالا

جَفَت - بجای زوج پذیرفته شده است
جَنک - نزاع با اسلحه ما بین دو ملت
یا دو کشور

جوش - غلیان

جهانگرد - نام فارسی (سیاح) است

جهانگردی - سیاحت

جَيش - فُوران

چ

چاپ - عملی که بوسیله ماشین چاپ
میتوان از روی يك نوشته چند نسخه
شبه بآن تهیه کرد - طبع

چاپخانه - نام فارسی مطبعه و آن
محل است که کتابها را در آن چاپ میکنند
چاربَر - ذواربَة الضلاع

چار گوشه - ذو اربعة الزوايا

چاك نای - مضمار

چَرخه - دوران ، گردش ، دور

چَرَك - ریم ، فساد زیر جلدی

چشائی - ذائقه

چشم پزشکی - پزشکی که درد های
چشم را درمان میکند

چك - سندی است که برات کش
بدیگری میدهد تا پولی را از شخص
سوم یا بانکی دریافت دارد و ممکنست
شخص دوم آن سند را بدیگری واگذار
کند

چك بسته - چکی است که بر روی آن
دو خط کشیده اند و فقط بانك دیگری
میتواند آن چك را دریافت کند و
باشخاص متفرقه پرداخته نمیشود

چمین - مدفوع

چندی - کمیت ، مقدار ارزش

چوب رست - رستنی هائی که بر روی

چوب میرویند

چوبی - ساخته شده از جنس چوب
چینه - طبقه زمین
چینه‌شناسی - طبقات الارض

ح

حسابدار - کسیکه حسابها را منظم نگاه میدارد . دفتر دار ، محاسب
حسابداری - ۱- عمل منظم نگاهداشتن حسابها - ۲- اداره ایست که در وزارتخانهها بحسابها رسیدگی میکند و سابقاً محاسبات نامیده میشد
حواله کرد - پول یا چیزی که پرداخت آن بدیگری واگذار میشود

خ

خارا - گرانبست
خارالی - گرانبستی
خارا - بجای صخره پذیرفته شده است
خاستگاه - مبدا
خامیه - رشته‌های باریکی که در بالای تخمدان گیاه است
خانه‌های شش - حبابچه های ریوی
خاور - مشرق
خبرگزاری - اداره ایست که خبرها را بدست آورده و منتشر مینماید
خدمتگزار - بجای کلمه (مستخدم)
پذیرفته شده است - مستخدمین مملکتی را باید خدمتگزاران کشور گفت

خردیه باج - عوارض متفرقه
خردیه نگاری - میکروگرافی
خَرَم شهر - محمره در خوزستان
خَرَم کوشك - خزعلیه در خوزستان
خزانه - اداره یا جائی که درآمدهای کشوری در آن جمع شده و هزینه‌ها از آنجا پرداخت میشود
خزانه دار - رئیس خزانه
خزّه - رستنی‌هایی است که در جاهای نمناك میرویند
خسته‌خانه - جائی است که پیران ناتوان و بیماران درمان ناپذیر و کودکان بی کس را در آن نگاهداری میکنند
خَشَك نای - حنجره
خشنودی - رضایت
خَم - منحنی
خَم آورتا - قوس ام‌لشرائین
خَمیدگی - انحناء
خواربار - خوراك - آنچه میخورند ، ارزاق - دائره خوارباریکی از دایره‌های شهرداری است که بكار خوراك مردمان شهر میپردازد
خواستہ - این واژه بجای کلمه مدعی اختیار شده است
خواننده - مدعی علیه
خواهان - مدعی
خودکار - دستگاه و آلتی که بخود ، خودکار کند ، اتوماتیک
خورد - (اسم مصدر از خوردن) د

فارسی عمل تغذی را گویند
خمیز - (درساختمان) - بلندی طاق

د

دادخواست - عرضحال

دادرس - قاضی

دادرسی - محاکمه

دادستان - مدعی العموم

دادسرا - پارکه

دادگاه - محکمه

دادگاه دادستان - محکمه استیناف

دادگاه بخش - محکمه صلح

دادگاه شهرستان - محکمه بدایت

دادگستری - عدلیه

دادنامه - ورقه حکمیّه

داده - پول یا سندی که بیانکی داده
میشود تا بحساب پرداختی برسد

دادیار - وکیل عمومی

دارائی - (۱) آنچه از سرمایه و کالا

که متعلق بکسی باشد - در حسابداری

سرمایه دارای دو قسمت است قسمتی از

آن بحساب دارائی است که بزبان فرانسه

(اکتیف) نامیده میشود حساب مقابل آن

بدهی و اختلاف این دو حساب سرمایه

اصلی تجارتخانه است

(۲) - مالیه، وزارت دارائی

دارو - دوا

داروخانه - دواخانه، دارو فروشی

دارو ساز - دوا ساز

دارو شناس - ادویه شناس

داروشناسی - ادویه شناسی

دارو فروش - دوا فروش

دام پزشك - کسی است که چارپایان

بیمار آهلی را درمان میکند چه دام در

فارسی بمعنی جانور اهلی میباشد و

دامیار صیاد را گویند - بیطار

دانش جو - شاگردی که در آموزشگاه

عالی تحصیل میکند و آن نظیر (طلبه)

عربی است

دانشنامه - گواهی نامه دانشکده ها

داور - حکم، حاکم، قاضی

داوری - حکمیت، قضاوت

دبیر - کارمند تجارتخانه که مانند دوبر

مختار و سفیر کبیر دارای مصونیت

سیاسی است و در غیاب آنها میتواند

کاردار (شارژدار) بشود و پیشتر نایب

سفارت گفته میشد

دبیرخانه - دبیر بمعنی نویسنده و

دبیر خانه دفتری است که دبیران و

نویسندگان اداری در آن بکارهای

نوشتنی میپردازند سابقاً آنرا دارالانشاء

میگفتند

دُچارى - ابتلاء، مبتلا به عللی

دراز - طول

دَرآمد - عایدات - آنچه به کسی عاید

میشود، دخل، عایدی

دَرَبند - کوچه‌های پهن و بسیار کوتاه

دَرِیچِه دو لَختی - یکی از دریچه های دل
دَرِیچِه سه لَختی - یکی از دریچه های دل
دَرِیچِه سینی - یکی از دریچه های دل
دَرِیچِه نای - دریچه مکیبی
دِرِپیه - غده ، دمل
دَسگاه - جهاز ، هروسیله ماشینی
دَسگاه جُنُبش - جهاز محرکه
دَسگاه رویش - جهاز نامیه
دَسگیر کردن - توقیف شخص
دَسگیری - پیش از این (تعاون
 بلدی) گفته میشد و آن اداره ایست از
 شهرداری که به بیماران ورنجوران بینوا
 همراهی میکند
دَسْت مُزد - مزدی که برای کار به
 کسی دهند بر مبنای اجرت وحق الزحمه
 گویند
دَسْت وُوز - مرکب از دست ووز کسی
 که کارهای دستی میکند
دَسْت وُوزی - پیشه نمودن کارهایی که
 با دست انجام داده میشود
دَسْتور - جواز در اصطلاح پزشکی
دَسْتور خوراک - رژیم غذایی
دَسْتیار - معاون - بازی کننده - شاگرد
 زیر دست - این کلمه ها بجای معاون
 فنی اختیار شده
دَغَل - ۱ - عمل تغییر دادن متاعی
 برای گمراه کردن خریدار
 ۲ - کسیکه چیزی را برای گمراهی
 خریدار تغییر میدهد

که در آنها بسته میشود
دَرخواست - خواستن چیزی - نوشته ای
 که در آن چیزی خواسته یا پیشنهاد شود
دُرُست - صحیح - عددیکه خرده ندارد
دِرُصد - نرخ سودی که بهر صد ریال
 سرمایه بسته میشود
دَرمان - طریق علاج ، مداوا
دَرماندگی - حال تاجری که نمیتواند
 وام خود را بپردازد. سابقاً توقف گفته
 میشد - بیچارگی ، فقر ونداری
دَرمان شناس - متخصص در اصول تداوی
دَرمان شناسی - اصول تداوی
درمانگاه - کلینیک بمعنی مطب در
 بیمارستان قسمتی از بیمارستان که
 دارای تخت خواب است و يك نفر پزشك
 آنرا اداره میکند
دُرود دگر - کسیکه اسباب و آلاتی
 از چوب میسازد و بر مبنای نجار گویند
دُرُون شامه دل - غشاء درونی قلب
دُرُونی - داخلی ، میانی
دَریالیان - بحریان ، حیوانات بحری
دَریابان - امیر البحر یا درجه دو
دَریادار - امیر البحر یا درجه سه
دَریاسالار - امیر البحر یا درجه یک
دَریافت - وصول
دَریافتی - آنچه تاجر از دیگران
 میگیرد و بحساب خود میبرد
دَریالی - بحری
دریا نورد - بحر پیما

دَفْتَر - ۱ - کتاب و مجموع ورقهائی که دیران مینویسند

۲ - جائیکه دیران در آنجا کارهای دفتر نویسی میپردازند کلمه خارجی آن کابینه و بورو است

دَفْتَرچِه - دفتر کوچک

دَفْتَر دَار - کسیکه دفتر های حساب را بدستور حسابداری مینویسند

دَفْتَر داری - عمل نگاهداشتن و نوشتن دفتر های حساب، دستورهای حسابداری

دَفْتَر رسید - نامه هائیکه از اداره ها باید برای اشخاص فرستاده شود در دفتری

ثبت شده و هنگام تحویل آن نامه ها امضائی از گیرنده پاکت گرفته میشود

این دفتر رسید نامیده شود

دَفْتَر نماینده - دفترست که در اداره ها خلاصه نامه های رسیده و فرستاده را در

آن مینویسند پیشتر اندیکاتور گفته میشد

دُکُتَر - از کلمه فرانسه کسیکه بالاترین رتبه علمی را از دانشگاه میگیرد

دَلال - کسی که بادر یافت حق معینی واسطه مابین خریدار و فروشنده میشود

دَلالی - عمل دلال

دَنده - استخوانهای پهلوی ضلع

دُور - بجای عصر پذیرفته نده است

دُوران - بجای عهد پذیرفته شده است

دُورگ - ذوجنبین

دُورِه تَهفتگی - دوره کمون

دوری - بعد ، مسافت

دو گَرانِه - طریق تناسب

دو فلزی - قرار دادن واحد پول بر اساس دو فلز یعنی طلا و نقره

دو لپِه - گیاه ذوقلقین مانند لویا

دو میان - وسطین

دِه دار - نام کسی است که کارهای یک دهستان را اداره میکند

دِه دِه ی - اعشاری

دِهستان - در تقسیمات کشوری هر بخش بچندین دهستان تقسیم میشود

دِهگان - عشرات

دِهلیز - یکی از دو خانه بالائی دل

دِهه - عشره

دیداری - چیزیکه هنگام دیدن باید انجام گیرد - سند دیداری سندی است که در هنگام دیدن باید پول آن پرداخته شود

دیر فرست - تلگرافهائی فوری در موقعیکه سیمهای تلگراف آزادند مخابره میشود و پیشتر دیرفره گفته میشد

دیر کرد - عمل عقب افتادن - تأخیر

دیرین شناسی - بجای پالئوتولوژی پذیرفته شده است

دیرینگی - این کلمه بجای سابقه خدمت پذیرفته شده

دیوان دادرسی کشور - بجای دیوان عالی تمیز پذیرفته شده

ر

راستا - امتداد - جهت

راست گویش - بیع مستطیل

راسته - مستقیم

رای - عقیده ، نظریه دادن

راه - فارسی (طریق) است ، بجای

(وزارت طرق) وزارت راه گفته میشود

راهنمایی و رانندگی - سابقاً (شعبه

تامین وسایل عبور و مرور و وسایل نقلیه)

نامیده میشد که یکی از قسمتهای اداره

شهربانی است

رایزن - کاردمند است که از دیر اول

(نایب اول) سفارت یک پایه بالاتر و از

وزیر مختار یک پایه پائین تر است پیشتر

مستشار سفارت گفته میشد

رایزنی - مشاوره

رُپایش - بجای جذب پذیرفته شده

است

رُخ - خطهائی است بر روی سنگها که

چون ضربه ای بسنگ رسد از آن خط ها

میشکند

رُخساره - وضع عمومی آشکوبها

رَدِه - بجای طبقه پذیرفته شده است

رَدِه بندی - بجای طبقه بندی پذیرفته

شده است

رَزم - یعنی مخاصمه در میان دو گروه

از مردم

رَزم ناو - (مرکب از رزم و ناو) کشتی

تندروی است که مواظب حرکت کشتی های

دشمن است و ناگهان بر کشتیهای جنگی

یا تجارتی دشمن حمله میکند و ممکن

است از اقامتگاه دائمی خود بسیار دور شود

رِزِه - بجای کلمه فرانسه (دفیله)

فرانسه اختیار شده بمعنی حرکت سپاهیان

رِزِه رفتن - حرکت سربازان باهم

رُستنی - نبات ، گیاه

رُستنی ها - نباتات

رُسته - دکانهای بازار که در یک صف

واقع است فرهنگستان مقرر داشته است

که این کلمه بجای صنف بکار رود

رستی - خاکی ، مربوط بخاک

رُستدبان - پایه و ر شهر بانی نظیر ستوان

ارتش

رسید - نوشته ای که رسیدن و دریافت

کردن چیزی را معلوم میکند

رسیدگی - کلمه فارسی (تحقیق)

است بجای آنکه بگویند تحقیقات بعمل

آمد باید گفته شود (رسیدگی شد)

رسیدگی - رسیدن - رسیدگی کردن فعل

آن است

رسیدگی فرجامی - رسیدگی تمیزی

رسیدگی نخستین - رسیدگی بدایت

رسیده - وارد - نامه هائی که برسد

رشته - لیف

رُفت گر - کسیکه بکار رفتن کوچه ها

مبهر دازد (مأمور تنظیف)

رحم مادر قبل از سه ماه رویان نامند)
روی هم - مجموع
رویه - سطح
ریزبین - میکروسکپ
ریز حساب - صورت جزء حساب
ریشه - جذر
ریشه پائیان - تک یاخته‌هایی که دارای
 ریشه‌های بسیارند
ریشه سوم - کعب
ریشگی - رادیکال
ریک - شن درشت ، سنگ ریزه

ز

زاد - مولید ، متولدین
زایا - مولد ، بچه‌زا
زایچه - ورقه ولادت و آن ورقه‌ایست
 که در هنگام ولادت کودک نوشته میشود
 و اداره آمار از روی آن شناسنامه تهیه میکنند
زایشگاه - محلی است در اداره شهرداری
 که برای زائیدن زنها آماده شده است
زایمان - وضع حمل
زبانک - برگ بسیار باریک و کوچک
زبانہ - برگ باریک و دراز
زبانی - شفاهی
زبرین - فوقانی
زدن - ضرب وارد کردن
زراذخانه - مکانیست که در آن اسلحه
 و مهمات را نگاهداری مینمایند فرهنگستان

زُفت وروب - عمل پاک کردن - در
 شهرداری نام دائره‌ایست که بکار رفتن
 و صاف کردن کوچه‌ها و خیابانها
 میپردازد
زُشاشی - معرفة المروق
زُهیدن - روی هم خراب شدن
زنگین کمان - قوس و قزح
زوادید - عبارات و امضائی است که
 نوشته‌ای را دارای اعتبار میسازد مانند
 (زوادید کنسول روی گذرنامه‌ها)
زوانامه - فرمانی است که رئیس
 کشوری به کنسولهای خارجی میدهد و
 آنها را بانجام دادن مأموریت خود مجاز
 مینماید .
زو - کاغذ دو طرف دارد طرفیکه نوشته
 سند بر آنست رو و مقابل آن (پشت)
 است که برعکس ظهر میگویند
روزنامه - دفتری که خرید و فروش
 روزانه را در آن مینویسند
رُوش - (۱) اسم مصدر از رفتن - در
 فرهنگها بمعنی رفتار و طرز است (۲) طریقه
رُوند - مشی کابر
روشنی - ضیاء ، نور ، درخشندگی
رونوشت - نوشته‌ایکه از روی نوشته
 دیگر مینویسند
رونویس - ۱ - بجای کلمه (ثبات)
 پذیرفته شده است ۲ - کسیکه از روی
 نوشته‌ای نوشته دیگر مینویسد
رویان - (دوره اول رشد تخم را در

این واژه را بجای قورخانه و (ذخایر و مهمات ارتش) برگزیده است
زَر - طلا
زَرَداب - صفرا
زَرْدِی - نام فارسی رباط یعنی رشته های زردی است که دو استخوان را بهم متصل میکند
زَرینه رود - نام رودی است که از کوه های کپدستان فرود آمده بدریاچه رضائیه میریزد و پیشتر از این (جفتوچای) گفته میشد
زَرّره - ضمیمه کوچکی که در دهان جانوران وحشرات است
زَرّره - پوزه
زمین پیم - پیمودن بمعنی اندازه گرفتن و زمین پیم اندازه گیرنده زمین است - مساح
زمین شناسی - بجای معرفة الارض پذیرفته است
زندان - جائیکه محکومین و بزهکاران را در آن نگاه میدارند
زندانبان - مستحفظ زندان
زندانی - کسیکه در زندان نگاهداشته شده - محبوس
زندگی نهانی - حیات خفی
زندگانی - حیات
زننده - حی
زنگیان - از آدمهای شهرستان کرگان و پیشتر آنرا زنگی محله مینامیدند

زِه - وتر
زَهدان - رحم
زَهر - سم (استریکنین یک جوهر زهریست)
زَهره - کیسه صفرا
زیان - نقصان و ضرر
زیر دریائی - (از زیر دریائی) آنچه در زیر آب دریا است - نوعی کشتی کوچک جنگی که میتواند در زیر آب حرکت کند و در زیر کشتی های دشمن اژدر بگذارد
زینه - درجه
زینه بندی - مدرج ساختن
زیرین - تحتانی ، پائینی ، زیری

ژ

ژرفا - عمق
ژرفی - مربوط به قسمتهای گود دریا

س

ساختگی - فارسی آن (مجموع) است بجای (سند مجموع) باید گفت (سند ساختگی)
ساختمان - عمارت ، هر چیز ساخته شده
سازش - بجای (صلح) در اصطلاحات دادگستری پذیرفته شده است
سازمان - این کلمه بجای (تشکیلات) پذیرفته شده است
ساز و برگ - آنچه سرباز از لباس

سر تپ ادرش
 سر پاسبان - پایور شهر بانی - مانند
 گروهیان ادرش
 سر یز شک - رئیس سرویس بیمارستان
 سرخ زرگ - شریان
 سرخ نای - مری، مجرای حلق تاممده
 سردا ور - حکم مشترک
 سر رسید - هنگام پرداخت پول سند
 سر رسید نایه - دفتری است که سر
 رسید سندها را معین کند
 سر کلانتری - اداره ایست در شهر بانی
 برای نگاهداری انتظام عمومی که
 سابقاً آنرا (اداره پلیس) میگفتند
 سر کنسول - ژنرال کنسول
 سر مایه - تمام متاع یا پولی است که
 برای بازرگانی گذاشته میشود
 سر مایه دار - کسیکه دارای سر مایه
 زیاد است ، ثروتمند
 سر ناوی - سر جوخه دریائی
 سر و - شاخ و میله درازی که بر روی
 سر حشرات است
 سفته - سندی است که بواسطه آن
 یک نفر از شخص دیگری درخواست میکند
 که پول یا را بشخص سوم بپردازد [فته طلب]
 سفته بازی - خرید و فروش سندهای
 تجارتی و ورق های بهادار بقصد استفاده
 زیاد و بکار بردن وسایلی که دارندگان
 سندها را فریب دهد که ارزانتر از قیمت
 حقیقی بفروشد

و وسایل و آلات دیگر داده میشود
 سالمندان - اکابر
 سپار زنده - کسیکه چیزی بکس دیگر
 می سپارد (و دیمه دهنده)
 سپردن - گذاشتن چیزی در جایی تا
 مدت معینی (و دیمه)
 سپرده - چیزی که در جایی گذاشته شده
 سپید زرگ - وعاء (یا آوند) لنفاوی
 سیغام - هر چیزی که از چرم و طلا بر آن
 برای یراق و زین اسب بکار برند
 سبتر ۱ - ضخامت ، کلفتی ، فرجه
 ستر و ن - عقیم - نازا
 ستر و ن گردن - عقیم کردن
 ستر و ن گنبدیه - عقیم کننده
 ستر و نی - عقیم ، نازائی
 ستیغ - بالای کوه ، تیزی کوه
 سخنان - کسیکه سخن رانی مینماید
 سخنرانی - بجای کنفرانس پذیرفته
 شده و آن خطابهائی است که از طرف
 یک نفر برای گروهی گفته میشود بجای
 کنفرانس که بمعنی مجمع علمی است
 انجمن بکار خواهد رفت مثلاً بجای مجلس
 کنفرانس ، مجلس سخنرانی و بجای
 کنفرانس نه دولت انجمن نه دولت گفته
 خواهد شد
 سد گمان - مات ، صده
 سده - ماته ، قرن ، دوره صدساله
 سربهر - پایور شهر بانی
 سر پاس - پایور شهر بانی - نظیر

سُماك - بجای سَك سماق پذیرفته شده است

سُمداران - جانودان سم دار، جانودانی که دارای سم هستند

سَنجاقك - سنجاق کوچکی است که در سوداخهای سر پیچها قرار می دهند تا در هنگام حرکت مهره های آنها باز نشود و نیفتند - نام حشره معروف

سَند - ۱ - نوشته ای است که مطلبی را ثابت میکند - ۲ - (بانك) نوشته ای است که وام یا طلبی را معین مینماید

سَنگ - ۱ - بجای حجر پذیرفته شده است

۲ - بجای وزنه پذیرفته شده است

سَنگتراش - کسی که سَنك می تراشد

سَنك شِناسی - بجای علم الاحجار و معرفه الاحجار پذیرفته شده است

سَنگوارِه - بجای فسیل پذیرفته شده است

سَنك واندازه نَرخ - بجای (اوزان و مقیاسها و نرخ) اختیار شده و در

شهرداری شعبه ای بدین نام است

سَنگینی - بجای وزن و ثقل پذیرفته شده است

سو - بجای جهت پذیرفته شده است

سوخت - هر ماده قابل احتراق

سوخت آما - آما اسم فاعل از آمودن است بمعنی پر کردن و درهم ساختن پس (سوخت آما) یعنی مخلوط کننده سوخت

سوخت پاش - قسمتی است که نفت یا بنزین را در ماشین هواپیما پراکنده میکند تا بتواند با هوا مخلوط شود

سود - منفعت حاصل از بازرگانی

سودناویژه - نفع غیر خالص

سودویژه - نفع خالص

سودوزیان - نفع و ضرر

سوزا - بجای قابل احتراق و سوختنی پذیرفته شده است

سوزائی - قابلیت احتراق

سوزان - محرق ، سوزنده

سوزا تَنَدِه - محرق ، سوزنده

سویِه - (در میکربها) - میکربی که

میکربهای دیگر از آن پدید آمده باشند *

یِه بَر - سه ضلعی

یِه گوشِه - مثلث

سیاهرگ - ورید ، رگهای بدن که

خون از موی رگها در آنها وارد شده و بقلب بر میگردد

سیاهه - صورت ریز جنسهای خرید

شده یا پولهای پرداختی یا دریافتی که

از طرف خریدار یا فروشنده تهیه میشود

(صورت حساب)

ش

شاخه - بجای شعبه پذیرفته شده است

شادباش - تبریک، تهنیت

شهر بانی - اداره ایست که در کشورها
بحفظ انتظام عمومی ممبران از دفر هنگستان
این کلمه را بجای (نظمیه) اختیار نموده
است. پایودان شهر بانی از اینقرارند

پاسبان - آژدان

سرپاسبان سه - گروهیان سه

سرپاسبان دو - گروهیان دو

سرپاسبان يك - گروهیان يك

رسدبان سه - ستوان سه

رسدبان دو - ستوان دو

رسدبان يك - ستوات يك

سربهر - سروان

یاور - سرگرد

پاسیاردو - سرنهنگ دو

پاسیار - سرنهنگ

سرباس - سرتیب

شهر دار - رئیس شهرداری (رئیس
بلدیه)

شهر داری - اداره ایست که در شهرها

بکار ساختمانها و پاکیزگی کوچه ها و

خیابانها و کارهای دیگر رسیدگی

میکند (بلدیه)

شهر ری - شهری در جنوب تهران که

مقبره حضرت عبدا العظیم در آنست

شهرستان - کشور ایران به ۴۹ قسمت

تقسیم شده که هر يك از آنها را

(شهرستان) می نامند

شیر خوارگاه - جائی است که از طرف

شهرداری کودکان شیر خوار را در آن

نگاهداری میکنند. دارالرضاعه

شامه - حس بویائی - پوسته نازک

شامه شش - غشاء ریتین

شخایه - احجار ساقطه - سنگهایی که

در آسمان پراکنده اند و گاهی برخی

از آنها بزمین میافتند

شفاخانه - اداره ایست که به بهداشت

شاگردان آموزشگاهها رسیدگی کرده

و بیماران را درمان میکند (پشتر پست)

صحی امدادی مدارس) گفته میشد

شکاف - ترك خوردگی

شکست - گسیختگی سنگ ها و جدا

شدن آنها ، خورد شدگی

شکستن - نقض ، خورد کردن

شکم پایان - حیوانات بطنی رجلی

شکمه - بطن یکی از دو خانه زیرین دل

شماره - نمره

شمش - قطعه فلزی که هنوز چیزی

با آن ساخته نشده و معمولا بشکل صله

دراز یا مکعب است

شناسنامه - ورقه ایست که از اداره

آمار و ثبت احوال بهر شخص داده میشود

و از روی آن ورقه آن کسی را میشناسند

(ورقه هویت)

شین - ديك ، سنگ ریز

شینوائی - حس سامه

شوشه - منشور

شهر - آبادی بزرگ که دارای خانه و

عمارتها و خیابانها و کوچه ها و میدانها

و جمعیت بسیار است (بری بلد)

غ

غُده - غده مترشح مانند غده های بزاقی
غَلَت - گردش جسم در روی جسم
 دیگر ، چرخش ، عمل چرخیدن
غَلَتَان - چیزیکه می غلتد
غَلَتَكَ - لوله ای که می غلتد
غَلَتِيَه - لوله کوچکی که می غلتد
غَلَتِيَدَن - گردیدن جسم بروی جسم
 دیگر
غُند - جرم ، هرچیز کلوله شده
غُنْدِه - مصمت ، پنبه زده شده

ف

فَرَاخوانَدَن - احضار کردن مأمور
فَرَاياز - متساعد
فَرَايازِي - تصاعد
فَرَجَام - تقاضای تجدید نظر ، پایان
فَرَجَامِخواستِه - خواستار تجدید نظر
فَرَجَامِخواندِه - مستدعی علیه تمیز
فَرَجَامِخواه - خواستار تجدید نظر
فَرَسایش - عمل فرسودن
فَرَسودَن - سائیده شدن زمین و تراش
 یافتن تدریجی آن
فَرَسودَمِي - ضایع شدن اسباب است
 قسمتی که از آن نتوان دیگر استفاده
 نمود - سابقاً آنرا [اسقاط] میگفتند
فَرَمَانْدَار - کسیکه کارهای شهرستان
 را اداره میکند

شیره پَرورِدِه - شیره ای که در برگها
 پالایش یافته و بقسمتهای گیاه می رود
شیره خام - شیره ای که در گیاه از ریشه
 بساقه می رود
شیشه ای - بجای زجاجی پذیرفته
 شده است

ص

صَرَف - اختلاف ما بین بهای واقعی
 پول و قیمتی که در بازار خرید و فروش
 میشود
صندوق - جعبه چوبی یا فلزی برای
 نگاهداشتن یا بردن کالا از جایی بجای
 دیگر - در اصطلاح بانک محلی که
 پولهای پرداختی را بدیگران داده پولهای
 دریافتی را میگیرد
صندوقدار - کسیکه در اداره ها و
 و در بانکها پول را دریافت یا پرداخت
 مینماید

ط

طَلَبکار - کسیکه پول یا کالائی از
 دیگری باید باو برسد - داین

ع

عَدَسَك - برجستگی های كوچك مانند
 عدس که بر روی ساقه گیاهان میروید

قَرَهَنَك - معارف

قَرَسْتَادِه - صادر - صادره درجائی که بمعنی فرستادن باشد مانند (مال التجاره صادره) و (مراسله صادره) که باید کالای فرستاده و نامه فرستاده گفته شود
قَزُونِی - مبلغ یا پولی که زیادت از ارزش متاع است (مازاد)
قَهْرَسْت - جدول یا دفتری که عنوان را در آن نوشته و بشماره صفحه‌ای که شرح مطلب را در آن داده اند رجوع شده است

ق

قَرَار دَاد - نوشته ایست که مابین دو یا چند نفر رد و بدل میشود و هر يك از آنها انجام کاری را برعهده میگیرند
قَرَنَطین - قرانطینه
قَفَس سینه - قفس صدوی
قانون گذاری - بجای کلمه [تقنینیه] پذیرفته است

قَبَائِداری - مالیاتی که از بابت قبان کردن کالا بشهرداری پرداخته میشود

ک

کاخ داد گسْتَرِی - عمارت عدلیه
کار - شغل

کار آسماه - پلیس مخفی
کار آموز - کسیکه مشغول آموختن کار است

کار آموزی - دوره ایست که اشخاصیکه وارد خدمت میشوند بی حقوق برای آشنا شدن بکار خدمت میکنند

کار پَر داز - رئیس کارپردازی
کار پَر دازی - اداره ایست که لوازم کار و اثاثیه وزارتخانه و بنگاهی راتهیبه میکند بیشتر آنرا (مباشرت و ملزومات) میگویند

کار دار - مأمور سیاسی است که در غیاب وزیر مختار یا سفیر کبیر موقتاً نمایندگی دولت خود را نزد دولت دیگری عهده دار میشود و بیشتر شاردن را گفته

کار شناس - اهل خبره

کار شناسی - خبریت

کار گنان - نام کسانی که در وزارتخانه‌ای بکار مشغولند

کار گُزار - کسیکه کار های بانك را در شهر دیگری انجام میدهد

کار گُزاری - بنگاه‌هایی است که معامله اشخاص را برعهده گرفته برای خرید و فروش خانه یا سایر راهنمایی هامزدی گرفته و کاری انجام میدهند

کار گُزین - رئیس کارگزینی

کار گُزینی - اداره ایست که در وزارتخانه بکار کارمندان رسیدگی کرده شغل آنها را معین و تغییر مأموریت آنها را مطابق اطلاعات و احتیاج و شایستگی هر يك تعیین مینماید (بیشتر اداره استخدام و پرسنل گفته میشد)

كارمزد - حق العمل

كارمند - عضو اداره و ظاير آن

كارورز - دانشجوئی كه امتحان مسابقه را گذرانده و در بیمارستان بدستور سر

پزشك كار ميكند

كاستن - كم كردن ، تفريق كردن

كاستيه - مفروق

كايه - بجای حقه گل پذيرفته شده است

كايه سر - جمجمه

كالا - مال التجاره و متاع و لباس و اسباب خانه

كالبدشكافي - تشريح عملي جسد آدمی كه برای يافتن گذرگاه پي ها و رگها و جای ماهيچه ها يا علت بروز مرگ اندام باندام ميشكافند

كالبدشناسی - شناسائی باندامهای بدن آدمی كه از چه قسمتها تشكيل يافته و در كجا قرار گرفته و چگونه بهم پيوسته اند

كالبدشناسی - شكافتن جسدی برای اينكه معلوم شود از چه بیماری مرده است

كان - معدن

كان شناسی - معدن شناسی

كاني - معدنی

كاراك - مجوف - میان تهی

كاو - مقرر - كرد

كاهش - تفريق

كاهش ياب - مفروق منه

كتابخانه - جائی است كه كتابهارا

در آن گرد آورده و بدستور معينی در كنجها قرار ميدهند و هرگاه کسی بخواهد بخواند برايگان از آنها استفاده ميكند

كتابخناس - کسی است كه شناسائی باحوال كتابها و نويسندگان آنها دارد

كتابخروشی - مفاده ايکه در آن كتاب فروخته ميشود -

كج راهی - انحراف

كرانه - (دريا) - ساحل دريا

كرجی - قايق پارویی يا موتور دار

كرك - پريا پشمهای بسيار نرم

كرو - كرجی كه باد حركت ميكند

كشاوری - فلاحه و زراعت

كشتارگاه - جائی است كه در آن حيوانات را كشته و گوشت آنها را بصرف

خوراك شهر ميرسانند - مسلخ

كشت - زراعت برای پرورش ميكرب

كشك - قارچهائی كه بروی مواد

غذائی ميرويند

كلاپرك - ساقه ايکه گلهاي كوچك

بيدار بر روی آن قرار ميگيرند مانند

يك گل آفتاب گردان كه كلاپرکی از

گلهاي كوچك بسيار است

كلارك - پياپانی كه در هنگام بارندگی در

آن گياه برويد در هنگام تابستان خنك

شود

كلاليه - بجای تكمه پذيرفته شده است

و آن بر جستگی يا رشتههای سر خامه

مادگی گياه ميباشد

کوی - کوچه‌های بزرگ از ۶ تا ۱۲ متر
کیفر - مجازات ، پاداش بمقدار جرم
کیفری - جزائی
کیسه - حفره های دورنی بدن که بواسطه انگل ها یا چرك در بدن پیدا میشود

ک

کاوصندوق - صندوق بزرگ آهنی
کداز - (از گداختن) آب کردن چیزی است
کدازه - توده گداخته که از آتش فشان بیرون می‌ریزد
گذر - محل عبور کردن و گذشتن - بجای (معبّر) اختیار شده
گذرنامه - نوشته ایست که برای گذشتن و مسافرت از شهر بانی یا اداره دیگری بکسی داده میشود - تذکره - پاسپورت
گمرانها - چیزیکه ارزش و بهای زیاد دارد
گمرانی - بجای ثقل پذیرفته شده است است. زیاد شدگی قیمت اجناس
گمرانگاه - بجای مرکز ثقل پذیرفته شده است
گمرد آفسانی - پراکنده شدن کرده کل
گمردش - جریان، حرکت ، چرخش
گمردش خون - دوران دم

کلانتر - رئیس کلانتری
کلانتری - شعبه‌هایی از شهر بانی که بنظم بخش های شهر میپردازد
کلانتر فرز - کمیسر سرحدی - کلانتری که بکارهای مرز رسیدگی میکند
کلاهک - محفظه ریشه
کلید - بجای (مفتاح) پذیرفته شده است - مفتاح رمز : کلید رمز
کمان - قوس
کمبود - چیزی یا پولی که در هنگام تراز کردن حساب یا پرداخت وام که می‌آید مثال : کمبود صندوق
کمینه - کمترین مقدار ممکن - حداقل مقدار - اظهار کوچکی و فروتنی
کنار - ساحل رود
کناره - ساحل - حاشیه کاغذ یا پارچه
کنده - قسمت پائین درخت
کنسول - مأموریکه کار رسمی او حمایت هم میهنان خود و حفظ منافع آنها در کشورهای بیگانه میباشد (قنصل)
کنش - عمل - فعل
کودزست - گیاهانی که بر روی کود میرویند
کوژ - محذب
کولاب - آبگیر کوچک که آب در آن بماند
کوه زالی - حرکات پوسته زمین که موجب پیدایش کوه‌ها میشود

گَرْدِه - قرس، هر چیز گرد و دایره
گَرْمَانَج - کالری سنج
گَرْمابه - حمام
گِرَوُ - چیزیکه در مقابل دریافت پول
 از کسی نزد او گذاشته میشود که هر گاه
 پول را رد کنند آن چیز را بگیرند
گِرَوُمان - چیزی است که بکرو
 گذاشته میشود
گِرَوِه - بجای دسته پذیرفته شده است
گِزْرِش - غیر از معنی های بسیار که
 برای آن نوشته شرح و تفسیر چیزی
 گفتن و ادا کردن سخن است - این
 کلمه بجای فرانسه که در نوشته های
 اداری معمول شده بود انتخاب شده است
 [راپورت]
گِش - مایهائی که در بعضی از حفره های
 بدن موجودات جمع میشود
گِشْتاور - عزم در اصطلاح مکانیک
گِشتی - دسته ای از نگهبانان که باید
 مسافت معینی را نگهبانی کنند و پیوسته
 در آن مسافت حرکت میکنند
گِشِنیدن - آمیختن نرو ماده
گِسلِه - کسبختگی آشکوب های موازی
 زمین
گِسیختن - فشخ
گِل - از آمیختن خاک و آب ساخته
 میشود
گِل آذین - طریق جای گرفتن
 کلهای بر روی شاخه ها

گُلْبَرَك - بر کهای رنگین کلهای
گُلْسَنَك - لیخن
گُلَوِي زهدان - عنق رحم
گُمَاشْتَن - نصب، سرکار گذاشتن
گُنَج - حجم
گُنْجَا - حجیم
گُنْجِه - نام فارسی قفسه است و آن
 برای نگاهداری کتاب یا چیزهای دیگر
 بکار میرود.
گُنْجینه - در اصطلاح کتابداری بجای
 (مخزن کتاب) پذیرفته شده و آن مکانی
 است که کتابها را مطابق ترتیب معینی
 در آن مرتب نموده چون بخواهند هر يك
 را باسانی یافته در دسترس خوانندگان
 میگذارند.
گُنْدَزْدَا - ضد عفونی کننده
گُنْدَزْدائی - ضد عفونی کردن
گُنْكَ - کرولال
گُوَارِش - هضم - ترکیباتی را هم
 که برای گذاردن غذا میسازند گوارش
 گویند و (جوارش) معرب آن است
گُواه - این واژه بجای کلمه شاهد
 برگزیده شده.
گُواه خواهی - گُواه خواستن استشهاد
 و استشهاد کردن
گُواهی - شهادت
گُواهی نامه - تصدیق نامه
گُروشت فروش - قصاب، سلاخ

گوشك - آذین - گوشه كوچك
گوشه - زاویه - از بر خورد دو خط ساخته میشود
گوشه باز - زاویه منفرجه
گوشه توند - زاویه حاده
گویا - منطق - بلیغ ، فصیح
گوی - كره ، هرشیء كره ای شكل
گیاه شناسی - نبات شناسی
گیره - چنگال دو شاخه ایكه در دهان جانوران است

ل

لايه - جلد
لایه - بجای طبقه پذیرفته شده است
لای - از ته نشست آب ساخته میشود
لجن - گلی كه در ته آب میماند
لشاب - جایی كه آب ایستاده و در آن علف ونی بروید
لغزش - تغییر محل جسمی بر روی جسم دیگر بقسمی كه نفلند و نچرخد
لنگچه - حوضچه - لگن كوچك
لگن - لگن خاصره

م

مادگی - آلت تأنیث در كل
ماسه - شن بسیار نرم
ماسه زار - صحرائی كه ماسه نرم دارد
مالش - اصطكاك ، تماس

ماما - قابله
مانداب - جایی كه در آن آب مانده و بدبو میشود
مانده ۱ - تفاوت جمع دریافتی و پرداختی يك تجارتخانه - مانده بدهكار هنگامی است كه دریافتی بیش از پرداختی باشد و مانده بستانكار هنگامی است كه پرداختی بر دریافتی فزونی دارد
۲ - تفاضل - باقیمانده
مایچه - عضله ، ماهیچه
مایچه شناسی - معرفه العضلات
مایه - بنیاد هر چیز را گویند - هر مایی كه برای جلوگیری از بیماریها در بدن و خون اشخاص داخل میکنند
مایه زنی - تلقیح واكسن
مایه گویی - تلقیح واكسن
مدال - سكه مانندى است كه بیاد كاردر واقعه مهمی یا پیاس خدمت شخص بزرگی ساخته میشود - پیاس خدمت كار كنان اداره یا كسانی كه خدمت بر جسته ای برای كشور یا انجمنی انجام داده اند ممكن است مدال داده شود و آن پائین تر از (نشان) است
مرداب - پیش رفتگی كوچك دریا در خشکی
مرد سیاسی - رجل سیاسی
مردم شناسی - این كلمه بجای (انثرو پولزی) پذیرفته شده و آن عملی است كه بشرح كارهای مادی اقوام و ملل مختلف

موی زنگ - عروق شریه

مهر - استامپ

مهر انگشت - در انگشت نگاری هر گاه

انگشت آلوده بمرکب را در روی کاغذ

نهند اثری از آن باقی میماند. کسانی که

نمیخوانند پائین نامهها و سندها را امضاء

کنند سر انگشت خود را میزنند

مهره - چیزهای گردیست که در میان

آنها سوراخ باشد و بفارسی هر یک از

استخوانهای تیره پشت را که پی از آنها

گذشته مهره میگویند - فقره

مهره داران - ذوقدار

مهریز - دنباله ای که در پای یکی از

گلبرگها دیده میشود

میان - وسط

میاله - ۱ - متوسط و معتدل

۲ - خطیکه از رأس مثلث بوسط قاعده

متصل شود

میرابی - دایره ایست از شهرداری که

بکار آبهای شهر رسیدگی میکند

میکرب - مأخوذ از کلمه فرانسه -

جانوران ذره بینی بسیار کوچک

میکروب شناس - میکروبیولوژیست

میکروب شناسی - میکروبیولوژی

میله - رشته باریک پرچم در رگها

مین - (از کلمه فرانسه مین) اسبابی

است که در جادهها و زیر کشتیهای دشمن

گذاشته میشود تا انفجار آن موجب خرابی

و شکستن کشتی یا مرگ سپاهیان دشمن شود

می بردارد

مُریده - متونی

مُر زدار - کسانی که مأمور نگاهداری

سرحد کشورند

مُر زداری - اداره مرز - اداره ایکه

بکار مرز داران رسیدگی میکند

مُر گ - موت

مُر زداران - تکیاختههایی که دارای

چند مژه میباشدند

مُغاسی - مربوط بقسمتهای بسیار کود

دریا

مُغز تیره - رشته سفیدی است که در وسط

استخوانهای تیره پشت قرار گرفته و آنرا

مُغز حرام میگویند - نخاع

مُغاصا - سندی است که در تاریخ معین

پس از رسیدگی حساب بمضویکه درآمد

هزینه ای بر عهده او بوده داده میشود

و پس از دریافت آن سند دیگر از آن

تاریخ ببعد رقمهای جز و گذشته بحساب

نخواهد آمد

مُلوّان - ناوبر ، در کشتیهای تجارتی

ملاح ، ناخدا، کشتیبان

موزّه - مجموعه بزرگی از آثار صنعتی

و چیزهای گران بها - مکانیکه این آثار

را در آن بمرض نمایش میگذارند . و

هنرمندان میتوانند از آنها استفاده کنند

موزه دافرانسویان از لفت یونانی گرفته اند

مومیا کاری - مرده ای را برای اینکه

دوام پیدا کند فاسد نشود مومیا می نمایند

ن

ناحدا - نظیر سرهنگ ارتش در کشتی
ناخنك - ناخن كوچك
ناراسته - غير مستقيم
نافه - مجموعه پرچمهای گیاه
نام و نشان - بجای محل اختیار شده
 نام و نشان هر کس وسیله شناخت اوست
نامه - کتابت و فرمان و کتاب را
 گویند چون در نوشته‌های اداری غالباً
 مرقومه و مراسله بکار برده میشد
 فرهنگستان این کلمه رایادآوری نموده
 است که بجای مرقومه و مراسله بکار رود
نانوا - خباز
نانواخانه - خبازخانه ، نانوائی
ناو - کشتی جنگی بمعنی اعم
ناواستوار - نظیر استوار در ارتش
ناوبان - یکی از درجات نیروی
 دریائی مطابق ستوان در ارتش
ناوبر - کسی که کشتی را هدایت میکند،
 راننده کشتی
ناوبری هوایی - بجای (اتر و
 ناویکاسیون) پذیرفته شده است
ناوتیپ - مجموعه کشتی های جنگی
 که دارای دو یا سه ناوگروه است و نظیر
 لشکر در ارتش است
ناوسروان - نظیر سروان در ارتش
ناوچه - کشتی كوچك جنگی

ناوچكن - کشتی كوچك بسیار تند رو
 که برای دنبال کردن و غرق کردن آژدر
 افکن هاست
ناوسمان - مجموع کشتیهای جنگی يك
 دولت را گویند
ناوی - سربازی که در خدمت کشتی های
 دریائی است
ناهنجار - بی قاعده و بر خلاف طریقه
 معین
نای - قصبه الریه
ناپژه - شعبه قصبه الریه
نبرق - محاربه و جدال ما بین دوسپاه
نخ گرویه - نخ عمامه
نخست وزیر - رئیس الوزراء
نرخ - قیمت و ارزش هر سند یا سهم یا
 متاع که بوسیله شهرداری قیمت شده است
نریده - اشل ، مقیاس (درهیت)
نژاد شناسی - علمی است که احوال
 ملل مختلف را شرح داده و از استعداد
 هر قوم گفتگو میکند
نظامی - ۱ - علامت - ۲ - این کلمه را
 فرهنگستان بجای (قرائن و امادات)
 اختیار نموده است
نقاش - انطباعات ، نویسندگی ، تحریر
نقاره - شکل - تصویر ، قابونقاشی
نگهبانی - عمل نگهبان (کشیک)
نگهبان - بجای کشیکچی اختیار شده
نمایندگان شهر - وکلای انجمن
 بلدی ، وکلای انجمن شهر

را گذرانده و در بیمارستان بدستور
کارورز بکارهای مقدماتی میپردازد

فوکِ دل - راس القلب

فوتگرتن - تجدید کردن

فُهان دایگان - رستنی‌هاییکه دانه آنها

پوشیده است مانند باقلا

فُهان زا - مخفی التماس - کمزاد

مخفی الزهر مانند خزه وقارچ

نیام - غلاف برگ یا گل

نیام ماهیچه - غلاف عضلانی

فیرو - بجای قوه پذیرفته شده است

فیرو سنج - میزان القوه

و

وابسته - در سفارتخانه‌ها بمأموری

گفته میشود که تازه وارد کار شده و

هنوز به پایه دیری نرسیده است و وقتی

این کلمه با مضاف الیه استعمال شود

معنی آن فرق خواهد کرد مثل وابسته

قظامی یا واسطه تجارتی - فرهنگستان

این واژه را بجای آتاشه برگزیده است

واخواست - اعتراض - پروتست -

هنگامیکه برای پذیرفته میشود از طرف

دارنده سند یا برات کش واخواست

میشود

واخواستن - بجا آوردن واخواست

واخواهی - عمل واخواستن

واریسی - رسیدگی کردن بچیزی یا

نمایند - کسیکه از طرف بانکی در

شهر دیگر کارهای بانک مرکز را انجام

میدهد

نمودار - بجای خطی است که بالا و

پایین رفتن مقدار متغیری را نمایش

میدهد و برای رسم آن دو محور عمود

بر یکدیگر در روی صفحه‌ای شطرنجی رسم

میشود و تغییر مقدار را در خانه‌های آن

کاغذ معین مینماید شکل یا خطی را که

از مجموع این نقاط ساخته میشود (نمودار)

میگویند بیان کننده ، نماینده

نوار چسب - رشته باریکی از کاغذ که

بشکل نوار بر روی جعبه یا بطری

چسبانده میشود و از روی آن معلوم میشود

که مالیات دولتی جنس درونی جعبه یا

مایع درونی بطری پرداخت شده

نَوان خانه - (از نوان و خانه) نوان

بمعنی ناتوان و لاغر و ضعیف است و نوان

خانه جائی است که از طرف شهرداری

ناتوانان را در آن نگاهداری میکنند

دارالمجزه

نُوسنگی - حجر جدید

نِقت - فرو نشستن و فرو رفتن زمین

نوشابه - انواع شربت‌ها و مایعات

خوشکوار

نوش - ماده شیرینیکه در پای گلبرگهاست

نوش جای - جایگاه ماده شیرین گل

نِوشت اُزار - لوازم التحریر

نُوکار - دانشجوئی که امتحان مسابقه

وَضَع - حالت بدی یا موجودی و دارایی
تجارتخانه یا شرکتی از لحاظ اسناد
تجارتی و ارزشا

ویژه - در کشورهای بیگانه معمول
است که برای مواقع شادمانی تلگرافهایی
بنام تلگرام لوکس قبول و مخابره
میشود و در فارسی تلگرام ویژه گفته
خواهد شد

هَازَك - جزئی از موجودات که از آنها
جدا شده و روئیده و تخم بر روی آن
پدید میآید
هَایَمِن - سطح مستوی

هَامون - بیابان صاف و مسطح
هَزارِه - الف ، هزارمین سال
هَزینَه - خرج است که مقابل دخل باشد
و بمعنی نفقه عیال یعنی پول روزمره ای که
جهت زن و فرزند مقرر کنند این کلمه
بجای لفظ (مخارج) یعنی خرجها اختیار شد
هَمانند - شبیه ، نظیر ، مانند

هَستی - عالم وجود
هَهم آرز - دو چیز که ارزش آنها برابر
یکدیگر باشد

هَهم آرز - برابری ارزش دو چیز
هَهمچَمی - عمل رقابت میان دو کس
هَهمچَند - معادل
هَهمچَندی - معادله

بکاری - ممیزی ، بازرسی
واروگ - برجستگی روی پوست
واردون - معکوس

واریختن - رسیدگی بحساب برای
تعیین کردن مقدار وام یا طلب و تعیین
مانده بدهکار یا مانده بستانکار بطریقی
که اگر از نو حسایی باز کنند در آغاز
حساب جدید جز باقیمانده حساب گذشته
چیزی ننویسند

واریز - عمل واریختن
وَارْدَن - رد ، عمل رد کردن
وَارِیش - دفع - پس زدن
واکیش - عکس العمل - انفعال
واگذا رَنده - (بانک) کسبکه چیزی
را میفرشد و بدیگری میدهد
واگرا لی - تبعاد ، گسستن ، بریدن
وام - قرض ، دین ، بدی
وام قَرسالی - استهلاك دین
وَرشکست - تاجر یک به واسطه اشتباهات
و مرتکب شدن خطاهائی نتواند وام های
خود را بپردازد

وَرشکستگی - وضع تاجر ورشکست
وزارت بازرگانی - وزارت تجارت
وزارت پییه و هُتر - وزارت صناعت
وزارت داد گستری - وزارت عدلیه
وزارت دارالی - وزارت مالیه
وزارت راه - وزارت طرق
وزارت قَرهَنک - وزارت معارف
وزارت کِشور - وزارت داخله

هَم رَسْ - متقارب ، متوازی
 هَمز یستی - عمل شريك شدن دو گیاه
 یاد و گروه برای زندگی بهتر
 هَمگیرائی - تقارب، پیوستن بهم
 هَنْجَار - وضع و اندازه معین
 هَنْز پِشِگان - ارباب صنایع ظریفه
 هَنْز سَر آي عالی - دانشکده صنعتی
 هوا پِیما - طیاره ، ماشینی که با وجود
 سنگین تر بودن از هوا میتواند پرواز
 کند ، سیاره

ی

یاد - حافظه
 یاد آوری - یاد آوری، تذکر بطرف مکاتبه
 است برای زود فرستادن جواب و انجام
 کاری و گاهی نیز بجای آن تذکار به استعمال

میشد در فرهنگستان مقرر شد که یاد آوری
 گفته شود

یادداشت پرداخت - یادداشتی است
 که در هنگام پرداخت پولی از طرف
 بانک برای مشتری فرستاده میشود
 یادداشت دریافت - یادداشتی است
 که در هنگام دریافت پولی از طرف بانک
 برای مشتری فرستاده میشود
 پاخِته - سلول - کوچکترین جزء
 ماده زنده

یاری گاه - محلی است که در آن پذیرائی
 از مردمان ناتوان و بیچاره میشود -
 پیشتر آنرا پست امدادی میگفتند
 پاوَر - پایور شهریانی - قطار سرگرد
 آرتش

یگان - آحاد
 یکه - واحد

